IX. H. 8

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராந் திருமுறையுள்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கோயினன்மணிமாலை

முதலிய மூலமும்,

மிகாமேனாதர்ஸ், டாக்டர்
தெலிவை. சுப்புதாண்டவர் குளவேத
அண்ட்யார், சென்னை-20

ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

விருத்தியுரையும்.

சரித்திரசங்கிரகத்துடன்.

சித்தப்பாய முனிவன் சோமன், ஆசிய ஆலயத்தில்,
S. Rm. M இராமசாமி செட்டியார் அவர்கள்
பொருளுதவியால்,
சென்னை, மெய்கண்டசந்தானசபையிலொருவரும்
சைவதூஷணைப் பரிகாரணருமாகிய
ஸ்ரீ-குமாரவேலாயுத முதலியாரவர்களால்
, மதராஸ் டைமண்ட் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
சாதாரணவரு கும்பரவி.

Registered] [Copy-right.

1911.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

நேயர்களே!

நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வாகிய மோக்ஷானந்தத்தை நம்ம நெய்திக் கடைத்தேறும் வண்ணம் இத்தண்டமிழ்நாட்டில் திரு தாரஞ் செய்த ஞானவித்துக்களிலொருவராய், தத்துவராயர் ழவிலொடுக்கநூலுடையார் தாயுமானவர் முதலிய மேதாவிகளால் திக்கப்பெற்றவராய், இலக்கணக் கொத்து முதலியநூல்களில் நாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற இலக்கியக் காரராய் உண் நத்துறவியாய் விளங்கிய திருவெண்காட்டுப் பிள்ளையாராகிய பட் னத்துப்பிள்ளையார் புராணத்தை உரையெழுதுவித்து முன்னர்ச் நிகை ரூபமாக யான் வெளிப்படுத்தியது பலருமறிந்தவிஷயமே.

அதன்பின்னர், ஷி சுவாமிகளாற்றிருவாய்மலர்ந்தருளப் பட்ட றில் சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள், சோமசுந்தரப் பருமானருளிய திருமுகப்பாசுரத்தை யாதியாகக் கொண்ட பதி ஞராந்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கோயிற்றிருமணிமாலை தலிய ஐந்துபிரபந்தங்கட்கும், அப்பராற்றனித்தனி அவ்வவ்வமயங்க ற் பிரசாதித்த தனித்திருப்பாடல்கட்கும், அருட்புலம்பலுக்கும் ரையெழுதுவித்துச் சஞ்சிகைரூபமாக வெளியிடக்கருதியபோது, ஷி பிரபந்தங்கள் உரையிடப்பட்டுள்ளனவெனக் கேள்வியுற்று, வற்றை வருவித்து நோக்குகையில், திருவேகம்பமுடையார் திரு ந்தாதியில் மூப்பது திருப்பாடல்கள் உரையியற்றப்படாதிருத்தல் ண்டு அவற்றையும் முற்றச்செய்ய முன்னினவனுகி, சென்னைப் பச் சயப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆனூர் சிங்காரவேலுமுதலி ரைக் கொண்டு ஷி ஐந்துபிரபந்தங்கட்கும் எடுத்துக்காட்டி காரணங்களோடு பரந்த விரிவுரை யியற்றுவித்து, அவற்றின் பின் ந்தக்க தனித்திருப்பாடல்கட்குச் சென்னை நகரத்துச் சில செ மிழ்வித்துவ சிகாமணிகளால் உரைசெய்வித்துச் சஞ்சிகை ரூ சி நடத்தி முடித்தனன்.

இவை இன்னணம் முற்றுப் பெறுகையில், மத்தியார்ச்சுனமா கிய திருவிடை மருதூரிற் சிற்சோதியி லிலக்கிய மெய்கிய பத்திர கிரியாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலும் இதிற் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று, சென்னை நகரவாசிகளாய், என்பால் அன்பு பிக்கவர்களாய், தள்ளப்படாது கொள்ளத்தக்க சொல்லேற்ற முடைய சில நண்பர்கள் விரும்பியவண்ணம் கருத்துரை யெழுதிச் சேர்த்து, செய்யுள் அட்டவணையையும் உடன் கூட்டி, புத்தகமுகப் பில் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரசங்கிரகம் நன்னடையுறவெழுதி யமைத்து ஒருவாறு முடித்தனன்.

முக்தித்தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடற் றிரட்டினுக்குமெய் கண்ட விருத்தியுரை செய்து தந்த சித்தாந்த சரபம் - அஷ்டாவதா னம்-பூவை-கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்கள், இந்நூலச்சிட்டு வரு கின்ற காலத்து அவ்வவ் வமயங்களின் எனக்கு வேண்டிய பல உதவி செய்தமைக்கு நான் எக்காலத்தும் அவரை மசக்கற் பாலதன்று.

யான் தனிகனல்லனுயினும் முயற்சி திருவினையாக்குமென்ற முதுமொழியை விடாதுப் பற்றிப் பல்லாற்றுணும் வருந்தி முடித்த னன். இதன் உரை யெழுதுகைக்கு நான் கொடுத்த ஊதியம் சொல்பமாயினும் அன்போடெழுதிக்கொடுத்த கல்வி வாணர்கட்கு என்வந்தனஞ் செலுத்துகின்றேன். இவ்வுரைப் பதிப்பைமுட் டின்றி முடியுமாறுசெய்த எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீநடராஜ பதியின் திரு வருட் பிரசாதத்தை வாழ்த்தித் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

திருவெண் காட்டடிகள் பிரபந்த முழுமைக்கும் உரைவிரும் புவோர் இப்பதிப்பினையே வாங்குதல் இன்றியமையாததாம் எனை னில் இதின் ஒருபகுதியாகிய திருவே கம்பமுடையார் திருவந்தாதி யில் 30 பாடலின் உரை பிறபதிப்புக்களில் காணப்படமாட்டா இதில் மட்டுமே காணப்படும். இவ்விஷயம் கவனிக்கத்தக்கது. சுபம்.

இங்ஙனம்:

சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபையிலொருவரும்
சைவதூஷணைப் பிரசாரணருமாகிய,
ஸ்ரீ - குமாரவேலாயுத முதலியார்.

சென்னை,
சாதாரண சதாரவி.

சாத்துகவிகள்.

தமிழ்ப்பிரம சூத்திராசிரியராகிய
மறைத்திருவன் - சுவாமி, வீருதை - சிவஞான யோகிகள்
இயற்றியது.

அன்புருவ மாகியபட் டினத்தடிகள் வாய்மலர்ந்த வருமெய்ந் நூற்குக்
கன்னலெனச் சிங்கார வேலநீஞன் நாதவுரை கணிததார் வத்தால்
இன்பநிலே யடியவர்தம் மேவலெனத் தணிர்துபுரி யியற்கை பூண்ட
சென்னைகர்க குமாரவே லாயுதமா லச்சியற்றிச் சிறப்புற் றனே.

சித்தாநதசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியா ரவர்கள் இயற்றிய,
பன்னிரு சீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

தவராஜ சிங்கமெனத் தாபதர்க ணனிவியக்குந் தனிமை வாய்ந்த
தக்கதிரு வெண்காடர் பிரபந்த மாட்சியினைத் தகவாச் சூழ்ந்து
சுவமாக விருத்தியுரை சித்தாந்த நயமுடனே நலக்கச் சொற்றான்
நண்ணுமிலக் கியலிலக் கணமுற்று மொருங்குணர்ந்த வல்லிற் பன்னன்
தவபாண லிற்களஞ்ய மாணார்சிங் காரவேற் றருமே தாவி
தனித்தவப் பெருநூலெங் கணும்பரவக வேலவலலோர் சந்தோஷிக்கக்
கவிஞாகெஞ் சுறுமிரா மச்சாமி தகமுஞற்றிக் கனிவி னீன்ற
காதலன்கு மாரவே லாயுதனச் சினிலேற்றிக் களித்திட் டானால்.

சென்னை-வேப்பேரி
எஸ். பி. ஜீ. ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. நமச்சிவாயமுதலியாரவர்கள்
பாடியது.

மைக்கண்ட னடிக்கமலக் கெழில்வண்டா மெனமருவி மகிழ்ந்து போற்றி
மெய்க்கண்ட சிவஞானச் செழுந்தேறல் வாய்மடுத்து மேலும் தேக்கிப்
பெய்க்கண்ட வெம்மனோர் பவப்பிணியை யிரித்திடுவான் பெரிது காடிக்
கைக்கண்ட மருந்தென்னப் பல்லாரிய பிரபந்தங் கனிவிற் றந்த

செய்யதவ வெண்காட ரடிபாலி யவரருளுந் திருப்பாடற்கே
செய்யவுரை செய்தனஞல் சிங்கார வேலனெனுஞ் செங்கோவல்லோன்
மெய்யுவல னெரதனே யச்சுவா கனமேற்றி யுலவத் தந்தான்
மெய்யுமனத் தினன்குமரி வேலாயுதப் பெயர்கொள் சுருணன் மாதோ.

திருநெல்வேலி ஜில்லா
எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்வான்,
திருமயிலை - வி. சுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இயற்றியது.
விருத்தம்.

சங்காழி மருவுதா மோதரச்ங்க மத்திறையார் தலத்தி லில்லம்
தங்காமற் றுறந்தபர சிவஞானி வெண்காடர் சாற்று நூற்குச்
சிங்கார வேற்புலவ னுற்சாகத் விரிவுரைகண்டு செவ்வே யாற்றிச்
மங்காமற் பிரசரித்துக் குமாரவே லாயுதமால் வழங்கி னனால்.

சென்னை, ஹிந்து தியலாஜிகல ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கோ - வடிவேலுசெட்டியாரவர்கள் இயற்றிய,
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சித்தநிலை திரியாது திகழ்ந்திசிவா நந்தமதேன தெவிட்டா தண்டு
முத்திநிலை யின்றருள்பட் டுண்டத்திக ளுலகுய்ய மொழிபா டற்குப்
பதினிலை புற்றபபன் னூலோதித திறமபெற்ற பண்ப னுனி
யொதுதலிலை பெற்றிசிவிகாரவேற் பண்டித்னே குரைகண் டானால்.

அவ்வுரைகண் டார்கலிகூ ழவனியினக ணன்பினெறி யமைச் சைவர்
செவ்விதெனு நிரந்தளக்கீர் சிர்செறுவேளா ளுளர்குளத செல்வ னுல
தெவ்வறுகி நாமசா மிப்பெயரான் நிருகுமான சிவன்பா லன்பான
குவ்வினிற்பேர் குமாரவே லாயுதன்ரு னச்சிட்டுக் குலவி னனே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான் வண்ணக்களஞ்சிய
காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியாரவர்க ளியற்றியது.

திருவருட்பெ ருஞ்செல்வ ராகியவெண் காடரருட் டெய்வ ஞானத்
சருவெனுநற் பிரபந்தந் தனக்கொருவி ருத்தியுரை தகவாயானூர்
வருமுயர்சிங் காரவே லனுலவின்ரு னியற்றிட்டான் மனிழ்வா யஃதைத்
தெருள்வளரி குமாரவே லாயுதனஞ் சிவிலேற்றித் திகழ்வித் தானால்.

நன்னூல் சிறித்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்
வா - மகாதேவ முதலியா ரியற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தருத்திகழு மகோதெங் கருத்திக்ழுந் திறவீசுருட் டலைவ சான்ற
ருத்திருரு பட்டினத்தப் பின்னையார் பிரபந்தக் காட்டு மூண்மை
ருத்தியிட்டன் சைவருளங் கொள்வினித்தான் நிருத்தமுற வழகி தர
[illegible]யுரை சிங்கார வேலென்னும் வேளான்மேதக் கோனே,
[illegible]னை யச்சேற்றி மதிதலத்திற் புகழ்நிறீ இ மாண்புற்.ரு
னறிவழி னருமையெலா ரன்கறிய மொருவ ரும்மை ரித்த வத்தா
சொற்றழைபு மிராமசா மிக்குரினின் மகஞ்சுத் லலங்கப் பெற்ரே
னுற்றவிருள் குமாரவே லாயுதனென் பான்பூதா குரித்தோன் மாரே.

திருவொற்றியூர்.

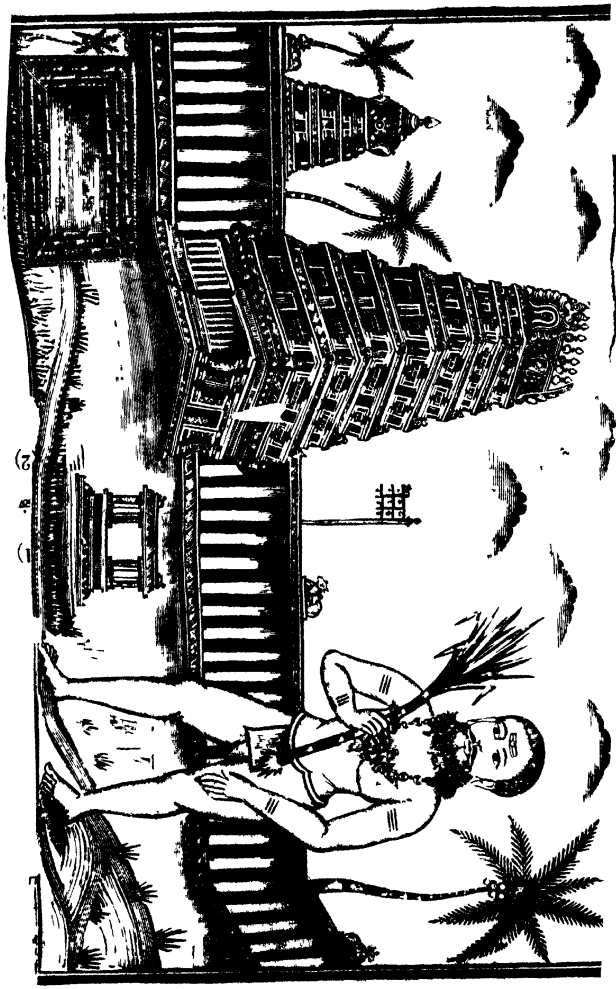

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

மதராஸ் பியர் ஆபிஸ் டிராபிக் ஓவர்சியராயிருந்த வித்துவான்

மோசூர் - முனிசாமி முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்சான்ற கொன்றையணிச் செஞ்சடைப் பரமனது திருவடிப்பற் றன்றியே
திகழுமிவ் வலகினிறை செல்வங்க ளியாவையுஞ் சித்தனேயி ரைதொழித்த
பார்சான்ற வெண்காடர் பகரருந் தனிகோப் பண்பினிற் போற்றுநாளிற்
பாங்கர்கச் செய்தருளும் பிரபக்த மாட்சியினே பன்னரும் விருத்தியுரையில்
ஏர்சான்ற சிங்காரவேற் பெயர்கொளுலை னிருவினே யிரிந்தோடால்
லின்பமுடன் நந்தன னன்னவ னீழே யிந்நிலன் றனில் வாழிகற்
பேர்சான்ற குமரவே லாயுதச் சகுணனதைப் பேசுபா வலர்மிழுவே
பேணரிய பிரியமுட னச்சுவா கனமேற்றிப் பெட்புற வளித்தானரோ.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து வித்வான் செங்கற்பட்டு

அரங்கசாமி நாயகர் அவர்களியற்றியவை.

பூணையரஞர் மலரடியென் றறிந்தலக மருளகற்றிப் புனிதமெய்தி
யிணையகன்ற வீரனீடும் பட்டினத்துப் பெருமாளுரைசைத்த வேதத்
தீணைகடந்த தமிழ்க்கடலிற் சிங்காரவே லறிஞனிவா மதற்றம்
றுணைய கந்த வமுதெடுத்துப் புலவர்செவி பூற்றியிசை சூடினுலல். (1)

அன்னவ செயுரைபலரு மோதுதற்கே யாதரத்தா லச்சியற்றிப்
பன்னருரு சீர்நிறை கொண்டான் கறைகண்டனன்பர்வழிபணிக்துரிப்பான்
முன்னமரர் துயர்களோந்த முதல்வனடி மறவாதான் முயற்சிக் குன்ரு
னன்னயஞ் சேர்குமாரசாமிப் புலவனவன் பெருமை கவிலப்பாற்றே. (2)

இந்நூலச்சிட்டார் சிறப்பு.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
உரையாசிரியரும், சைவப்பிரசாரணருமாகிய
ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

ஈக்காடு - சபாபதி முதலியா ரவர்களியற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னியநஞ் சிவபெருமானிணைமலரத்தான் சித்தையினின்வைத்துப்போதறி
வாழ்வனேத்து மயக்கமெனத் தோற்றபட்டி னதடிகள் வாய்ம வாக்த
தன்னிகரில் பாவினுக்கோர் விருத்தியுரையியற்றவதன் றகைமை கோக்கித்
தரணியுளோ ருளமகிழ்ந்து கண்களிக்க வச்சிட்டித் தலைமையுற்றான்
பன்னரிய சீர்த்தியெங்க ணும்பரவ வேண்டுகும் பான்மை பெற்ற
பகர்தொண்டை காட்டகத்தி ஸ்ரீபெரும்பூதி ரதனிற் பண்பாய்வந்த
ன்னையஞ்சே ரெழின்மேழித் துவசனிரா மஸ்வாமி கல்வா ஞேக
கலக்கவந்த குமாரவேலாயுதப்பேர் வகித்தவொரு கலமிக்கோனே.

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

பதிகம்.	பக்கம்.
பட்டினத்துப்பிள்ளையார், பத்திரகிரியார் சரித்திரச்சுருக்கம்.	1
கோயிஞண்மணிமாலை	1
திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை	136
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்	212
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்	296
திருவொற்றியூர் ஒருபாவொருப	359
முதலாவது கோயிற்றிருவகவல்	385
இரண்டாவது கோயிற்றிருவக	388
மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்	401
நான்காவது கசித்திருவகவல்	405
திருவேகம்பமாலை	1
திருத்தில்லை	41
திருச்செங்காடு	58
திருவொற்றியூர்	59
திருவிடைமருதூர்	60
திருக்கழுக்குன்றம்	62
திருக்காளத்தி	63
கைலாயம்	67
மதுரை	71
பொது	71
தாயாருக்குத்தகனகிரியை செய்கையிற் பாடியது.	106

பதிகம்.	பக்கம்.
திருவிடைமருதூர்	110
ஓதறி	110
திரு ரூ	111
கசுத் ராத்ராணம்	112
திருக்காளத்தி	113
திருவிருப்பையூர்	113
திருவையாறு	114
குற்றாலம்	114
பொது-வெண்பா,	114
பின்முடிக்குவெண்பா	117
விருத்தம்	
முதல்வண்முறைமீடு	124
அருட்புலம்பல்	136
இறந்தகாலத் திரங்கல்	155
கெஞ்சொடு புலம்புல்	158
பூரணமாலை	169
கெஞ்சொடு மகிழ்தல்	185
உடற்கூற்றுவண்ணம்	190
பத்திரகிரியார்மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்	197

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

1003
(654)

உ

கடவுள் துணை.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திர சங்கிரகம்.

பதினேராந்திருமுறையில் ஷைசுவாமிகள் அருளிய

பிரபந்தங்கள்.

தனித்து வழங்கும்

திருப்பாடல்கள்.

அருட்புலம்பல்.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

இவற்றின் உரையுடன்

மதராஸ் டைமண்ட் அச்சுக்கூடத்திற
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரணஷு தனுரவிபீ
1911.

All Rights Reserved.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொன்றிருமுறையுள

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலராதருளிய

முதலாவது

கோயிலுன்மணிமாலை

மூலமும்

விருத்தியுரையும்

கோயிலுன் மணிமாலை யென்பது-நான்குசொல் மூன்றுசீரு யாய் முன்னதாகிய கோயிலெனபது, "வருந்திநின்ற பின்மாய் வுமென்றதால் நான்கென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயரோடு சுறுநிரிந்து புணர்ந்து நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும், பின்னதாகிய நான்கென்பது "எண்ணிறை" என்ற சூத்திரத்தால் சுறுகெட்டு நான்என நின்று, பின்னதாகிய மணியென்பதுடன் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்த்தும், மற்றதாகியமணி யென்பது, மாலையென்னுஞ சொல்லுடன் சிறந்தற்கிழமைத் தாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்த்து "எல்லாத்தொகையும் ஒருசொன்னடைய" என்பதால், அரவணிந்த மூர்த்தி, குன்றக்கிருந்தான், என்பனபோல ஒருசொன்னீர்மைத் தாகிக் கோயிலுக்குக் கூறிய நான்காகிய மணியினதுமாலையெனப் பொருள்பட்டு, ஆறும் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. இத்தொடர்மொ ழியாகிய கோயிலுன்மணிமாலை [illegible] உலகத்தவர் பூணும் ஏனை மணிமாலை, தன்னைப்பூண்டார்க்கு உடலிலுள்ள குற்றங் களைப்போக்கி அழகுசெய்வதுபோலாது, தன்னையணிந்தார்க்குப் பிறவிப்பெருங்கடலைத்தரும் மாசாகிய மும்மலங்களைப்போக்கி முத்திப்பதவியிற் சேர்க்கும் பேரழகுசெய்தலின் உவமையாகு

பெயராகவும், அதன்செய்யுட்கள் தொக்கநூலுக்குச் சிலேடைப் பெயராகவும் நின்றது. அன்றிக்கருவியாகுபெயரெனினுமாம். "கோயில், என்பது சிதம்பரம், மணியென்னும் வடமொழிக்கு மண்யதேஸ்தூபதமணிஃ - என்பதால ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப் படுகிறது என்பது பொருள். மாலா எனும் வடமொழி "ஆவளி யாம" என்றதால் ஐகாரமாய் மாலையெனநின்றது. இனிக்கோயில் என்பது. பரூஉமொழி. இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏனை தலங்களெல்லாங் கோயிலாயினும் இதனையே கோயிலென்றது ஏன்னெனின் ? வாக்குமனாதீதராகிய சிவமூர்த்தி, பூரிபூரணராய்ச் சடசித்தெங்குமநிறைந்துநின்றாரேனும் ஆன்மாக்களா துணர்ந்து முத்தியடைத லருமையாகுமென்று திருவுளத்தடைத்து ஈமத புண்ணியத்தால் ஏண்ணிறைந்த திருப்பதிகளில் எழுந்தருளினர். அவற்றுள்,அறுபத்திநட்டுச் சிறந்த முத்தித்தலமாகக் கொள்ளப் பட்டன. அவற்றினும் ஆறுசிறந்தன. அவற்றுள் மூன்றுசிறந தன. அவைதிருவாரூர், திருக்காசி,திருஅமபலம. இவற்றில்முறை யே பிறந்தோரும் இறந்தோரும் தரிசித்தோரும் முத்திபெறு வர். பின்னும் "கண்ணுதலாடல் வெறபிற் காரிகை காணுமிந்திப் புண்ணியமன்றெவர்க்கும்பொது" என்பதாலும், உபமன்னியர், வியாக்ரபாதர்,பதஞ்சலி சயிமினி முதலியவர் பூசித்ததாலும், இது பிரமத்தானமாகிய இந்தத்தேகத்திற்குப் பிரமபுரமென்ப தொன் றுண்டு அதில் சூக்குமாதி சூக்குமமாய்த் தூலதிதூலமாய் ஒரு ஆகாயமுண்டுஅதனையே சிவயோகிகள் தியானிப்பர்.அதையொப்ப புறத்திலுள்ள பிரமாண்டத்திலும் பஞ்சபூதத்தலங்கள் உண்டு. அவற்றுள் பிரிதிவு காஞ்சி, அப்பு திருவானைக்கா, தேயு, திரு அண்ணாமலை, வாயு, திருக்காளத்தியு ஆகாயம், திருச் சில்லை. இவற்றுள் ஆகாயத்தலம் ஆதலாலும்,இது காரணதேகமாய், ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களுக்கு அரிவரிதாய், உண்மையாய், சித் தாய் ஆநந்தமாய், பரிபூரணமா யிருத்தலாலும், இதற்கும் பிரம புரம்என்றபெயர். இதற்கு இப்பெயர்வந்ததற்குக் காரணத்தைப் பின்னுங்கூறுவோம் சமனாதிபதத்த உள்ளத்தமலத்தில் பிரம மூறைநின்ற காரணத்தால் புண்டரீகபுரமென்று பெயர். அதை யொப்ப விராட்புருடனுக்கு இதயமானதனினையும் புண்டரீக புரமெனவும் பிரமபுரம் எனவுங்கூறுவர். பின்னும் மூலமலத்தா ருயிர்களுக்கெல்லாம் அருளாகி அகண்டமாய்க் குறைவில்லாத

எங்கணும் எஞ்ஞான்றும் நிறைந்து, வேதாகமங்களால் புகழப் பட்ட பிரண்டத்துள் ஸ்ரீசிவமூர்த்தியை யல்லாது விசேடித்த பொருளொன்றும் இடையாது. உலகத்திற்குச் சூரியனையல்லாது விளக்கும்பொருள் வேறு இடையாது. அதுபோல சிவசூரியனை யன்றிப் பொருள் வேறில்லை. சூரியன் எங்கும் பிரகாசித்தாலும் அதன்பிரகாசத்தை ஆகாயத்திற்காண்பதருமை, அப்பிரகாசம் மரங்களிலும் மலைமுதலிய சடத்தில் அதிகமாய் விளங்கும். அம் மரமுதலியவற்றிலும் கண்ணடி முதலியவற்றில் காந்தி அதிகமா யிருக்கும், அதிலும் படிகத்தில் அதிகவொளியுண்டு அதிலும்சூர்ய காந்தக்கல்லில் ஒளியதிகமுண்டு. அதுபோல் மற்றெல்லாவிடங் களிலும் சிதம்பரத்தில் அதிகம் விளங்குதலின் கோயி லெனப்பட்டது. பின்னு மிதனை ஆகாயத்தலமென்றது எற்றுக் கெனின் "பிரமம், ககனவுவமையால் ககனாகாரமென்ப" என்ற ஆற்காண்க. இதற்குப் புண்டரீகபுரமெனவும், பிரமபுரமெனவும் பெரும்பற்ற புலியூர் எனவும், சிதம்பரம் எனவும் சுவேதாரண்யத்தல மெனவும், மன்றமெனவும், பொது எனவும், கோயிலெனவும் பல பேரெனவும், பெயர். புண்டரீகபுரமென்றதற்கும், பிரமபுரமென்ற தற்கும், பொதுவென்றதற்கும் முற்கூறினும். புலிக்கான் முனிவரா யெவியாக்ரபாதர் பூசித்துப் பேறடைந்தால் பெரும்பற்றப் புலி யூர் என்றது." பூத ஆகாயம்போற் சடமாகாது அருட் சித்தாய்ப் பொலிதலாலே யோதாதுமிம் பரமாசைபாபதியைச் சிதம்பரமென் றுரைத்தது" என்றதால் என்க. "நாடருநுவினுடி நலங்களிர் தில்லேநேர்போய்க்,கூடுமெங்ஙனின் மூலக்குமியுளதற்குத்தெண் ணீர், மாடுறுமறைகள் காணுமன்றுமமபலமொன்றுண்டு, சோதி மன்றுமென்றனெண்ணே யாளுடையவையன்" என்றபடி பூமிக்கு இடைகலிபின்கலியாகிய இரண்டுராகளுக்குநடுவாகியசுவேதாரண்ய ஷாடிக்கு முடிவிடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது. பொது என்ப தற்கும் கூறினும். சங்காரவழக்கமற்ற அம்பலமாதலால் மன்ற மெனவும், சிறந்தவனுகியபெயர்த்தாதலிருக்கையாதலால்கோயில் எனவும், "அத்தன்பாதத்துவனிர்த்தனடத்தமரும் பொதுவின்கட் டீர் மன்றமலம், சத்தம்பரிசண்மயகோச மகந்தலி புண்டரிகக் குகைவண் கனஞ் சத்தம்பரமற்புதமெய்ப்பதமச்சுழுமாவழி ஞானசுகோதயநந், சித்தம் பரமுத்திபரப்பிரமம்திகழுஞ்சபை சத்தி சிவாலயமே." எனக்கூறியதுகாண்க. பின்னும், ஓரிடத்தில்

கல்யாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்திலுமுண்டான ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக்கூடி, யக்கல்யாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போல இறைவனுடைய ஓர் கலியெங்குமுள்ள கோயில்களில் உலாவி அர்த்தயாமத்திற் பூரணமாயிண்டு ஒன்றுதலாலிப்பெயர்பெற்றது. ஆயினிதற்குத் திருக்கோயிலென அடைபுணர்க்காது கோயிலென்றது என்னையெனின்? அடைகொடுப்பிற் பிறகோயில்களுடனினதீனையொப்பித்ததாம்; ஆதலான் இதற்கடை கொடாமையே ஏற்றத்தை விளக்கிநின்றது. "அம்ஃது திருவாயில், திருக்கோயில், திருவலகு, என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயகர் என்றதுபோலவென்க. பின்னுமிதனைத் தகாகாரசமென்ப. அதற்குப்புண்டரீகபுரமென்றதுபொருள். இதனைக்கைலைபரிவுத்தில் "ஸ்ரீருத்புண்டரீகம் விரஜம் விசுத்தம் விஶ்ரமத்யே விஶ்ரமவிஶாலம் | அஶ்தயமவ்யக்தம் அநந்தரூபம சிவம் பிரசாந்தம் அமிர்தம் பிரம்மயோனிம் | தத்தாதிமத்பாநதவி ஹீரமேகம் விபும் சிதாநந்த ரூபம் அத்புதம் | உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் பிரபும் திரிலோசநம் நீலகண்டம் பிரசாந்தம் | தயாத்வாமுநிர் கச்சதி பூதயோனிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிக்தபஸ: ப்ரஸ்தாத் | என்று பிரதிபாதிக்கிறது." பானையுடைக்குமுகோங்கிப்பன்மாடகெருங்கியெங்கும், வானையுடைப்புனல் வருதிறம் வாழ்வயற்பில்லைதன்னு, ளாளவுடைக்கழற் சிற்றம்பலத்தாடல் கண்டால், பினையுடைக்கண்களாற் பின்னைப் போய்த்தொண்டர் காண்பதென்னை" எனவும் "குளித்தபருவமும்கொவ்வைச்செவ்வாயிற்குமிழ்சிரிப்பும், பனித்தீஞ்சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறு, மினித்த முடையவெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றால், மனித்தபிறவியும் வேண்டுவதீதித்த மாநிலத்தே" எனவும் பின்னும்வருவனவற்றாலும் அதன்பெருமைவிளங்கும். மற்றுமிதற்குற்றபுராணங்களில் இதற்குப்பலதிருப்பெயருண்டு அவற்றினை விரிவஞ்சிவிடுத்தனம். இனிநான்மணிமாலையென்பது "மன்னியவெண்பா கலித்துறை, மன்னர்பா முன்னியமுப்பான்மும் மணிமாலை - மன்னிருத்தம், நாட்டியநாற்பது நான்மணிமாலையாம், ஈட்டியவந்தாதியாயெய்த்து" என்றபடி வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், ஆசிரியப்பாமுதலியவை அந்தாதியாக நாற்பதுசெய்யுள்வருமாயின் நான்மணிமாலையாம்.

அவற்றுள் முதலில்வெண்பாவும் இரண்டாவது கலிப்பாவும் மூன்றாவது விருத்தப்பாவும் நான்காவது ஆசிரியப்பாவுமாகவைத்த முறைப்படி மூன்றையே வெண்மை, பொன்மை, செம்மை பசுமை முதலிய மணிகளாலமைந்த மாலையென்பது பெறப்பட்டது. இதனால் சத்துவமுதலிய முக்குணங்களால் மூவராகியும் அவர்க்கு அதீதப்பட்டுநின்ற முதற்கடவுளின் தன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது. மலமல்லதாரணை என்பதால் மாலையென்பதற்குத் தரிக்கப்படுவ தென்றும், சோபையைத் தருவதென்றும் பொருள்.

நேரிசைவெண்பா.

க. பூமே லயனறியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டுவோம்—பாமேவு
மேத்துகந்தான் றில்லை யிடத்துகந்தா னம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை.

(பொருள்.) பாமேவும் - (உண்மைகாயன்மார்களால் விரும்பிப்புகழப் பட்ட)செய்யுட்களிலுள்ள, ஏத்துகந்தான் - துதிகேட விரும்பினவனும், தில்லை இடத்து - திருச்சிற்றம்பலமென்னுங்கோயிலில், உகந்தான் - விரும்பினவனும், அம்பலத்தே - (ஞானாகாசமாகிய) மன்றத்தில், கூத்துகந்தான் - (ஆனந்த) நடனத்தை விரும்பிநடிப்பவனுமாகிய (நடராஜமூர்த்தியின்) கொற்றக்குடை. உயர்ந்ததிருக்குடை, பூமேலயனறியா-சாமானமாவரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும் காணவொண்ணாத, மோலிப்புறத்தது - திருமுடியின் புறத்திலுள்ளது. அளவை நாமேபுகழ்ந்து - நாமே (அக்குடையின்) பெருமை அளவையினை, வெளியிட்டு, நாட்டுவோம் - தாபிப்போம். என்றவாறு.

(விசேடவுரை.) தந்திசைத்தன இசையெச்சம். பூமேலயனறியாமோலி-எனின் எவராலுந்துதிக்க அறியாதபரவமாய் விடமன்றே வெனின் அற்றன்று, ஆணவாதிபசப்பட்ட ஆன்மாக்களால் அறியப்படாததென்பதருத்தி. ''அடியுமுடியுமிகலிபோற்றி'' என்றும். ''நகுவாய்மலர்மேலயனு நாகத்தணையானும், புகுவாயறியார் புறநின்றேரார்'' என்றும், ''மூன்றியமுதனடியிறுதியுமானுய் மூவருமறிகிலர்யாவர் மற்றறிவார்.'' என்றும், எண்ணில்பல்கோடி திருவுருநாமமேர்கொண்முக்கண்முகமியல்பு, மெண்ணில்பல்கோடியெல்லைக் கப்பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற்றந்தணரேத்து, மெண்ணில்பல்கோடிகுணத்தோர் வீழியிவர் நம்மையாளுடையாரே.'' எனவும் கூறிய திருவாக்குகளானறிக. பூ-என்பது தாமரை, அது பூக்களில் சிறந்தமைபற்றி ஏனைப்பூக்களின் விசேடன்தோன்ற கூறிற்றும். எண்ணே விசேடமெனின் பிரமனும், கலைமகளும், மாமகளுமாகிய மூவர்க்குமிருக்கைநோக்கியேயாம். இச்சொல்மங்கலமுதன்மொழியாய், முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய்ப் பொருளுணர்த்தி நின்றது. மேல்

என்பதுழனுருபு. மௌளி:என்னும்வடமொழிமோலிஎன்பதற்பவமாயிற்று. புறத்ததுஎன்பதில்சாரியை இடப்பொருளுணர்த்திற்று. நாமேபுகழ்ந்ததன்ப தற்கு நாமாபுகழ்த்து என எதிர்மறையாப்பொருள் கூறினுமாம். ஏகாரம் முற் கூறியபொருளெனின்தேற்றமும்,பின்னதாகக்கொள்ளின்எதிர்மறையாகவுங் கொள்க. நாமேபுகழ்ந்து காட்டுவோமென்றது நூதலிப்புகுதல். அது "செம் மனக்கிழவோ னன்புதாவென்றுன்சேவடிபரர்த்திருந்தலச, வெம்மனக்குடி கொண்டிருப்பதற்கியானுனொன்னுடையடிமைதான்யாதே"எனவும், சொன்ன வின்முறை நான்காரண முணராச்சூழல்புக்கொளித்த நீயின்று, கன்னவின் மனத்தென் கண்வலேப்படுமிக்கருணையிற்பெரிய தொன்றுளதே" எனவும், கூறியிருவர்க்குகனாலுணர்க. நாம் என்பது தனித்தன்மைப்பன்மை. அள வைகாட்டுவோம் எனின் உலையின் வாயையும் பொருளினளவும் கடந்ததைக் கூறின் உலகப்பொருள்களுடன் ஒன்றுமெனின் அது என்மனங்கோயிலாக் கொண்டு இருக்குநிலேமையினே அடங்காப் புகழ்ச்சியால் சிறிது கூறுகின் றேன் என்றதாம். அளவை என்பது, மூவகையளவையாலுணிய பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருட்டாந்தம், உபநய, நிகமனத்தால்நிடம்பண்ணுகையென்பது மாம். பா, முதனிலேத்தொழிலாகுபெயர். "பாவிநடச்தலிற்பாவெனப்படுமே" என்றுர் பிறருழ். எத்து, அவ்வாகுபெயர். பாமேவுமேத்துகந்தான் என்றது, சிவமூர்த்திக்கு எனையதுதிகளினும் அடியவர்பாமாலேயில் விருப்பமென்பது "பொய்ம்மையானரைப் பாடாதேயென்தைபுகலூர் பாடுமின்புலவீர்காள்" எனவும், கூடவேடத்தராகிக்குழவிலேன், வாடியூனேவருத்தித்நிரியிலேன்,ஆடல் வேடத்தனம் பலக்கூத்தனேப், பாடலாளர்க்கல் லாற்பயனில்லேயே"என்னுந் திருவாக்குகனாலும் "படியிலாதின்பாட்டிலாரூரனநிவிருப்பன் பரமனென்ப தடியனேனறிந்தனன்"எனப்,பிறர்கூறியதனுலுமறிக. தில்லேயிடத்துகந்தான் என்பதற்குக் கோயிலுக்குக் கூறியலதையறிக. அம்பலத்தே கூத்துகந்தான் என்பதற்கு அடியவர் மனமாகிய ஆராயத்தை யிடமாகக்கொண்டானெனினு மாம். 'உள்ளமாயுள்ளத்தே நின்றுய் போற்றியுகப்பார்மனத்தென்று நீங்காய் போற்றி" என்றதனுற்காண்க. கூத்து, முதனிலேபெறுதலொழிற்பெயர்.இது பஞ்சகிருத்ய நடனம் "ஆடம்படிதேனல்லம்பலத்தானேயனே,நாடுந்திருவடி யிலே நகரம் - கூடு, மகரமுதரம்வளர்தோள் சிகரம், பகருமுகம்வாமுடியப் பார்.எனவும் ஒங்காரமோற்றிருவாசியுற்ற தனினிங்காவெழுத்தே நிறைசுட ராம் - ஆங்கார, மற்றுரறிவ்ரணியம் பலத்தானுடலிது, பெற்றுர் பிறப்பற், றூர்பின்"-எனவும், தோற்றத்துடியதனிற்றேயுந்திதியமைப்பிற், சாற்றியிடமை ங்கியிலே சக்காரம் - ஊற்றமாய், ஊன்றுமலர்ப்பதத்திலுற்றதிரோதமுத்தி தான்றமலர்ப்பதத்தேதாமே." எனவும், "மோனந்தமாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத், தானந்தமானிடத்தேதங்கியிடு - மானந்த, மொண்டருந்தி நின் ருடல்தானுமருண்மூர்த்தியாய்க்,கொண்டதிருவம்பலத்தான் கூத்து" என்னு மான்றேர் வாக்குகளாலறிக. நிஷ்களனுகிய, இறைவன் ஆன்மாக்களி ஆதி க்ரக்நிமித்தம் சகளவுருக்கொள்ளுமிடத்து என்று மழியாநிலேமைத்தாகிய

அறம் விடையாகவும் குடையாகவுமிருத்து இறைவனைத்தாங்கியுக் கலித்து நீக்காதநிற்றலின் கொற்றக்குடை என்றார். புறத்தினே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை வியப்பெனினுமாம். அயனறியா என்பதில் "ஒருமொழியொழிதன்னினைக்கொளற்குரித்தே யென்பதால்" மாலுமிந்திரன் முதலிய வீணைப்பதக்களுக்கு மறியாதான் என்பது பெறப்பட்டது. அயன் என்பதில் உயர்வுச்சிறப்பும்மை தொக்கது. இது பாடாண்பாட்டில் எத்திசையும் புகழ்பெருக வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தது. இங்ஙனம் புகழ்தற்கு ஏதுவாயது நிழல் அந்நிழல்மூன்றுலகமும் நிழற்றியதாகக் கூறுதலும்பட்டி அடியவர்க்கோக்காத்தற்கு அறிகுறியாக நிற்றலின் என்க. இது இருவிகற்பத்தானடைந்த இருகுறணேரிசைவெண்பா அடிதொறுமிரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத்தொடுத்தமையால் அடியெதுகைத்தொடை. இது பிரமன் சிவமூர்த்தியின் திருமுடிதேடியறியாத அலமந்த உயர்ந்த சரிதையை யுட்கொண்டிருத்தலின் வீறுகோளணி, இதனை வடநூலார் உதாத்தாலங்காரமென்ப.(க)

கலித்துறை.

உ. குடைகொண்டிவ் வையமெலாங் குளிர்வித் தெரிபொற் கிரிப் படைகொண் டிகலெறும் பார்த்திவ ராவதிறபம் பொற் கொன்றைத், தொடைகொண்ட வாசடை யம்பலத்தான் ரூண்டர்க் கேவல்செய்து, கடைகொண்ட பிச்சைகொண் டேண்டிங்கு வாழ்தல் களிப்புடைத்தே.

(பொருள்.) குடைகொண்டு-வெண்கொற்றக்குடை நிழலால், இவையம் எல்லாம் - இந்த வுலகங்களையெல்லாம், குளிர்வித்து - குளிர்ச்சியுடையச்செய்து, எரி - பிரகாசிக்கும், பொன் - அழகிய, நிரிரிப்படைகொண்டு-சக்கிரத்தால், இகல்எதிரும் - பகைவரைவருத்துகின்ற பார்த்திவராவதில் - அரசாதலினும், பசுமைபொன்கொன்றை - பசுமையாகிய அழகியகொன்றைமலரின், தொடைகொண்ட. - மாலையையணிந்த, வார்சடை - நீண்டசடைமுடியையுடைய, அம்பலத்தான் - திருச்சிற்றம்பலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியின், தொண்டர்க்கு - அடியவர்க்கு, ஏவல்செய்து (ஏவிய) தொழில்களைச்செய்து, கடைகொண்ட - (அவரிடத்துண்ணுதி) வீடுகளின்கடைவாயில்களிற்சென்று அவர்களிடங்கொண்ட, பிச்சைகொண்டு - பிச்சையாகிய அன்னத்தை, உண்டு - புசித்து, இங்கு - இவ்வுலகத்து, வாழ்தல் - உயிர்வாழ்ந்திருத்தல், களிப்புடைத்து- மகிழ்ச்சியினை யீனைப்பதாகும். எ - று.

(வி - ரை.) குடைகொண்டு என்றது, அரசனது ஒழுக்கத்தைக்குடை மேலிட்டுக் கூறியதாம். இது ஓர் உபசாரம். இங்ஙனம் புனைந்துரைத்தற்குக் காரணமாவது நிழலாம். அந்நிழல் உலருடனிழற்றியதாகக் கூறப்பட்டது குடிகளிப்புறுவிக்கத்தாம். வையமெலாம், என்றது ஒருமையிற் பன்மைமகத்தவ விழுவமையணி. மூதலிரண்டடிகளிலுள்ள கொண்டென்பதிரண்டும் மூன்றுவத

ன்சொல்லுருபுகள். குளிர்வித்து என்றதால் நிழல்யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எரிபொற்றிகிரிஎன்பதற்குப்பொன்போல்விளங்கும் தீப்பொறியுமிழுந் திகிரிஎனினுமாம். திகிரி,வட்டம்.அது ஆகுபெயராய் வட்டமாகியஆயுதத்தை யுணர்த்திநின்றது.இகல். பண்பாகுபெயர். திகிரிப்படை, இருபெயரொட்டுப் பின்மொழியாகுபெயர் படை, (படித்தல்) கொல்லுதலென்னும் பொருளது. பிரதிவிக்குத்தலேவ னுதலால் பார்த்திவன்என்றுபெயர். பைம்பொற்கொன் றையெனறதால், பசுமைவாடாமையையும் பொன்மை நிறத்தினையும், செம் மை கருமையாகிய பிறிதினியைபு நீக்கத்தையும் உணர்த்திநின்றது, இது திருஅடையாளமாலையாதலால். செய்வத்தன்மையால் வாடாமை இயற்கை யாயிற்று. இறைவனுக்கு நிறம்பொன்மையாக வேதங்கூறுதலின் கொன்றை யும் அந்நிறமாகவே கூறப்பட்டது. ஏனைய சிவந்த கறுத்த கொன்றைகள் தாமதகுணத்தவாதலால் தாமதகுணமுள்ள வேறு தேவர்களுக்காம். "வில்வ முடன் கொன்றைமலர் சங்கரர்க்கு நேயம்." "மாதவிகுருந்துமாலைமதயா னிகருங்காக்கொன்றை, சீதளமுருக்குச் செம்பட்ட லரியே செம்பரத்தை, கேதகை கருந்துழாய் நெருநிலைமும்கேசவற்காம். நாதனுக்காகா வித்த நறு மலரலைக்காமே." என்பனவற்றுற்காண்க. தொடை, தொடுக்கப்பட்டது வனும்பொருளில் ஐ செயப்படுபொருள் விகுதி. சடை, ஜடஸங்காதே என்ற தாதுவால் ஒன்றுடனொன்றுகூடிக் கொண்டிருப்பதென்பது பொருள். அம் பலத்தான் தொண்டர், சிவனடியவர். அவர்க்கு ஏவல்செய்வது குறிப்பறிந்து வேண்டியவுதவல் "ஈசனெந்தைபிராணடிக்கீர்ந்துணர், வாசநாண்மலரிட்டு வணங்குவோர், மாசிலாச்சிரமத்தின்வருணத்திற், பேசிலாங்கவர் போற்றப் பெரியரே" ஆசறுத்துவிளக்குமருட்சிவ, தேசிகற்பணிவோர் சிவதொண்ட ராப், பூசனைக்குரியாரெனப்போற்றுவோர், ஈசனெப்பரென்றேத்துவரெம் மனோர்." "குணமிலாராயினுங் குலீனராயினும், மணமலி கருங்குழன் மகளி ராயினும், பணமணியரவணாப் பரமனன்பரே, கணமலியுலகெலாம்பரவுங் காட்சியார்" ஒழுக்கமே புரிந்தானுதலதனைவிட்டொழிந்தோனுதல், இழுக் கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டிதனுதலெண்ணில், பழிப்பருஞானந் தன்னின் முயல்பவன் பணியத்தக்கான், தொழத்தகு ஞானியென்றுசொல்லவேண்டி வதுமுண்டோ." எனவும் வருவனவற்றுற் காண்க. கடைகொண்ட பிச்சை யென்பதற்கு, இழித்துக்கூறத்தக்க பிக்ஷையெனினுமாம். அது கரவாதவர் தீயுங்கண்ணன்னுர் கண்ணுமிரவாமை கோடியுறும்" ஆயிற்குரீரென் நிரப் பினும் நாவிற், கிரவினிளிவந்தகில்" எனவும், பிறவும் வருவனவற்றுற் காண்க. "நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை." ஆதலின் "இச்செய்யுள் கலித்துறை. இது எரிந்திலங்குஞ்சடைமுடிமுனிவர் புரிந்துகண்டபொருண் மொழிந்தமையால் பொருண்மொழிக்காஞ்சி. இது அரசனுயிருத்தலினும் அடியவர்க்கேவல்செய்தல் களிப்புடைத்தென வேறுபடுத்தலால்வேற்றுமை யணியின்பாற்படும்.

மூலமும் உரையும்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கூ. களிவந் தமுதூறிக் கன்மனத்தை யெல்லாங்
கசியும்படி செய்து கண்டறிவா ரில்லா
வெளிவந் தடியேன் மனம்புகுந்த தென்ரூல்
விரிசடையும் வெண்ணீறுஞ் செவ்வான மென்ன
வொளிவந்த பொன்னிறமுந் தொன்னடமூ காட்டி
முடையா னுயர்தில்லை யம்பல மொன்றல்லா
லெளிவந் தினிப்பிறர்பாற் சென்றவர்க்குப் பொய்கொண்
டிடைமிடைந்த புன்மொழியா லிச்சை யுரையோமே.

(பொ - ள்.) களிவந்த - ஆநந்தமேலிட்ட, அமுது - அமுதமானது, ஊறி - எண்மனதில்சுரந்து, என்கல்மனத்தைஎல்லாம் - எனது கல்லை யொத்த மனது முழுதும், கசியும்படிசெய்து - இளகியுருகச்செய்வித்து கண்டறிவார் இல்லா - (அப்படிப்பொருளின்தன்மை) இத்தன்மையதுஎன்று ஊனக்கண்ணுலும் மனக்கண்ணுலும் கண்டு அறிபவர்களில்லா, வெளி - பர, மாகாசமாகிய அப்பெருவெளி, வந்து - (அதுசானே இச்சைகொண்டு) எழுந் தருளி, அடியேன் - தனக்கு அடிமைப்பட்ட என்னுடைய, மனம்புகுந்தது - மனமென்னும் இடத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டது, என்ரூல் - எனின், விரி சடையும் - (திக்குகளெட்டினும்) விரிந்தசடைமையும், வெள்ளீறும் - (சுத்த சித்தவத்தினறிகுறியாகிய) வெள்ளிய திருநீற்றினையும், செவ்வானம் என்ன - சிவந்தவானத்தைப்போல, ஒளிவந்த - பிரகாசங்கொண்ட, பொன்நிறமும் - பொன்னிறத்தையும், தொல்நடமூம் - தொன்றுதொட்டு (ஆன்மாக்கள் - பொருட்டுச்செய்கின்ற) திருநடனத்தையும், காட்டும் - அடியவர்பொருட்டு அநவரதந் தரிசிப்பிக்கின்ற, உடையான் - எல்லாமுடையசிவமூர்த்தி, (எழுந் தருளியிருக்கும்) உயர் - (எல்லாத்தலங்களினும்) உயர்ந்த, தில்லை அம்பலம் ஒன்றல்லால் - திருத்தில்லையாகிய திருச்சிற்றம்பலம் ஒன்றைஅல்லாமல், இனியாம் - இனிவாம் யெம்வாணுளவும், பிறர்பால்சென்று - உலகத்தவரிடஞ் சென்று, எளிவந்து - எளிமைகொண்டு, அவர்க்கு - அவர்மேல், பொய்கொ ண்டு - பொய்யால், இடைமிடைந்த - நடுவிற்கலந்த, புல்மொழியால் - சிறு சொற்களால், இச்சை உரையோம் - இச்சையான செய்யுள் பாடோம். (எ - று.)

(வி - ரை.) ஆநந்தவுருவமாகிய சிவமூர்த்தியை யுள்ளக்குகையிலுன்றி யுற்றுநோக்குவார்க்குப் பரமானந்தம் வினைதலின் களிவந்த என்ரூர். இதனை "பயிலுநர்க்குக், கண்ணுமாநந்தங் கனிவாயுமாநந்தம், வண்ணவதனமூ தந், தண்ணறல்சேர், வேணியுமாநந்தம் வியன்மார்பு மாநந்தம் பூசு சம் புயங்கரந்தான், நாணுடையும், ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமெல்லுறுப்புமானந்தம்." எனும் அன்புடைவாக்காலறிக. யோகப்பயிற்சியிற்பல்காலுந் தங்குவோர் சிதாகாசமாகிய பெருவெ

ஆநந்தத்தை யநுபவிக்கையில் சுரக்குமமுத தாரையை மாக்கி இன்புறுவரா தலின் அமுதநிறியென்றார். அன்றிக் களிவந்த அமுதமாகிய சிவபூசார்த்தி என்னுமாம். என்னே அமுதமாமாறெனின் "மையணவுங்கண்டத்தெம் வள்ர் சடையென்னுமுமை" எனவும், "அங்ஙனம் வந்தெனையாண்ட வள்ர்சடை யென்னுமுமை" எனவும், "மடலின் மட்டே மணியே யமுதேயென் மது வெள்ளமே." எனவும், "அப்பனே யெனக்கமுதனே" எனவும், "பருகாவ மிர்தமாம்" எனவும், "ஏதான மிர்தஸ்ய நாமதேயானி" என்னுஞ்சாபாலோப நிஷத்வசநங்களாலுமறிக.

தாமே செய்யாது சிவசத்தி பிரேரேபனையாற் செய்தலின் செய்து என்பதற்குப் பிறவினையாகப் பொருள்கூறப்பட்டது. மனத்தையெல்லாம், ஒருமைபண்மையக்கம், புறக்கரணங்களாகிய மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியெனப் பெயர்த்த உறுப்புகளின் தொழில்களாய பரிசரசரூபகந்த சத்தங்களாலும் அகக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரங்களாலும் அறியப்படாது உள்ளத்தால் அநுபவிக்கப்படுவதாதலின் கண்டறிவார் இல்லா என்றார். காணுதல் அறிதலாகிய தொழில்களிரண்டும் உடலுக்குள்ள மூக்கியத்தொழில்களாதலின் அவை கூறவே "ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்பதனால் ஏனையவுங்கொளளப்பட்டன. வெளியென்றது, புத்தியாவது அந்தக்கரணத்திலொன்று பெயர் ஜாதி முதலான பேத ஞானம் அந்தக்கரணத்திலுண்டாகும். அந்தக்கரணம் பாசமாதலால் விகற்பமின்றிச் சுவரூபமாத்ரமான சிவஞானத்தை அறியமாட்டாது. ஆதலால் அமனஸ்காராய் வியோம வ்யாபிக்கு அப்பாற்பட்டவராய் நிஷ்களராய் இருக்கும் பரமசிவன் அந்த இடத்தில் வெளியாகக்கூறப்பட்டனர். அதனே "வெளியில் வெளியன்" எனவும் "மூப்பாழும் பாழாய் மூடிவிலொரு சூனியமாய்" எனவும், "ஆகாசவண்ணமமர் தலக்கொழுந்து, ஏகாசமாசுணமிட்டங்கிருந்தாலுகாசவண்ணமமர்ந்துநின்றப்புற,மாகாசமாயவ்விவண்ணனுமாமே." "புறத்துளாகாசம் புவனமுலகம், அகத்துளாகாசமெம் மாதியறிவு, சிவத்துளாகாசஞ்சேமுஞ்சுடர்ச்சோதி, சகத்துளாகாசந் தானஞ்சமாதியே." எனவும் அருளிய திருவாக்குகளா லறிக.

தானே இச்சைகொண்டு என்னைப்பணியாளாக்கியென்னுள்ளத்தை யிடமாக்கிக்கொண்ட தென்பார் புகுந்ததென்றார். விரிசடை, வினைத்தொழுகை, பண்புத்தொகைநிலைத்தொடருமாம். திக்கெட்டுமே இறைவனுக்குச் காண்டியாகக்கூறுதலின் விரிசடையென்றார். இதனே "கல்லுருபுறக்கங்கை கலித்துலாலும், இவற்குமதியிலக்கலாலும் - நலங்கொள், பரிசடையா லீண்கலித்துலாலும், பாம்பியல்கலாலும், விரிசடையால் காணில் விசும்பு." எனும் அம் மொழிந்தாக்காலறிக.

அடியவர்க்(

யணியின்ட வண்ணீறு, பிறிதினியைபு நீக்கிய அடை, செம்மை, ஒகாமை, மூதலியநீக்கிநின்றது; அவைகூடாவாதலின். அஞ்ஞ்ஞத்தையும்

பிறவியையும் நீறுசெய்தலின்நீறுகாரணப்பெயர். செம்மைவானம்,ஈறுகெட்ட பண்படி மூன்னின்ற மெய்நிரிந்து நின்றது. வானம், என்பதில் அம் சாரியை எனன, என்பது உவமை இடைச்சொல்.பொன்னிறமென்பதற்கு,உள்ள பிரமாணங்கள் விரிதலின்ஈண்டுவகாக்கிலம். மற்றோரிடம் வகாவாம்.உடையான், குறிப்புவினைப்பெயரீண்டு இறைவன் எண்குணங்களிலொன்றையே. முற்றுமுடைமையை விளக்கிநின்றது. பிறர், இடைச்சொல் லடிப்பெயர் உலகத்துள்ளாரை உணர்த்தியது. பொய்கொண்டிடைமிடைந்த புன்மொழி என்றது "நலமிலாதானே நல்லனேயென்று நகாத்தமார்த்தரை யிகாயனேயென்றுங்,குலமிலாதானைக் குலவனேயென்றகூறினுங் கொடுப்பாரிலேபுறமெலாம் வெறிகமழும் பூம்புகலூராப் பாடுமின்புலவீர்காள்,அலமராதமருகமாள்உதற்கியாதுமையுறவில்லையே." என்றதாலுணர்க. இது எண்சீர்த்தாய்க்கழிநெடிலடி நான்கால்முடிந்தமையால் எண்சீர்க்கழிநெடிலடிலாசிரியவிருத்தம். "கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பின் அறுசீமுதலாவை யிரண்டிரு, வருவன பிறவும் வருத்தனர்கொளலே." என்றதாகாண்க. அவாக்கு என்பதில் நான்காவது இடப்பொருள தாதலின் உருபு மயக்கம். உம்மைகள் எண்ணுப்பொருளன. இதுவாகையுள பொருளொடுபுகறல். இதமரிதாப் பாடிதலையொழித்து இறைவனைப்பாடவேண்டுமென்பதால் ஒழிப்பணி ஆம். (க)

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

க. உரையின் வரையும் பொருளி னளவு
பிருவகைப் பட்ட வெல்லையுங் கடந்து
தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்
செம்மை மனத்தினுந் தில்லைமன் றினுமுட
மாடு மம்பல வாண நீடு
குன்றக் கோமான்றன் றிருப்பா வையை
நீலமே'னி மாதிருத் தங்கை யைத்
திருமணம் புணர்ந்த ஞான்று பெருமநின்
றாதவிழ் கொன்றைத் தாரு மேதகில்
வீரவெள் விடைக் கொடியும் போரிற்
றழங்குந் தமருகப் பறையு முழங்கொலித்
தெய்வக் கங்கை யாறும் பொய்தீர்
வகையாக் கலியெனு மாணையு நிகாநிகா
யாயிரம் வகுத்த மாயிரு மருப்பின்
வெண்ணிறச் செங்கண் வேழமும் பண்ணியல்
வைதிகப் புரவியும் வான நாடி
நுமையறு வனைக மேருமால் வரையுஞ்

செய்வயற் வில்லை யாகிய தொல்பெரும்
பதியுமென்
றிருபதி னாயிரக் திருநெடு காமமு
முரிமையிற் பாடிக் திருமணப் பக்தரு
ளமரர் முன்புருக் தறுகு சாத்திநின்
றமர்பெய ரெழுதிய வரிநெடும் புத்தகத்
தென்னையு மெழுக வேண்டுவ னின்னரு
ளாணை வைப்பிற் காணெனை வணங்கும்
வாணுற நிமிர்ந்து காட்டுங்
காணில் வானுளம்புங் கருட னுதலினை.

(பொ - ள்.) உலாவின் வகையும்-சொல்லினளவும்,பொருளினளவும்-பொருளினனவும், (ஆகிய) இருவகைப்பட்ட-இரண்டு விதமாகிய, எல்லையும் கடந்து-அளவைக்கடந்து, தம்மைமறந்து-தங்களேமறந்து பரவசமாகி, நின்னே நினைப்பவர் - உன்னே தியானிப்பவர்களின், செம்மைமனத்தினும்-மாசில்லா மனக்கோயிலினும், நில்லைமன்றினும் - திருச்சிற்றம்பலத்தும், நடம்ஆடும் - திருநடனஞ்செய்தருளும், அம்பலவாண - பொன்னம்பலவனே; பெரும - எம்பெருமானே! நீடு - உயர்ந்த, குன்றக்கோமான்தன் - மலையாயனுடைய, திருப்பாவையை - குமரியாகிய பிராட்டியை, நீலமேனி - நீலநிறங் கொண்ட வுருவினையுடைய, மால் - திருமாலின், தங்கையை - பின்பிறந்தாளே, திருமணம்புணர்ந்தருளான்று - நீ திருமணங்கொண்ட காலத்தில், தாது அவிழ் - மகரந்தம் விரிந்த, நின்கொன்றைத்தாரும் - உனது கொன்றைமலர்மாலையும், ஏதம்இல் - குற்றமில்லாத, வீரம் - வீரத்தினையுடைய, வெல்விடைக்கொடியும் - வெண்மையாகியஇடபக்கொடியும், போரில் - போரையொப்ப, தழங்கும் - ஒலிக்கின்ற, தமருகப்பறையும் - டமருகமென்னும் பறையும், முழங்கு - சப்திக்கின்ற, ஒலி - ஓசையினையுடைய, தெய்வக் கங்கையாறும் - தெய்வத்தன்மையுடைய கங்காநதியும், பொய்தீர் - பொய் இல்லாத, வடையாக்கலியெனும் - நீக்கக்கூடாத வேதாகமங்களென்னும், ஆணையும் - திரு ஆணையாகிய செங்கோலும், ஆயிரம்-ஆயிரமாக, நினைநினை - முறைமுறையே, வருத்த - வருக்கப்பட்டிருக்கிற, மாஇருமருப்பின்-பெரிய கொம்புகளையும், செம்கண் - சிவந்தகண்களையும், வெண்நிறவேழமும் - வெண்மையாகிய நிறத்தினையுடைய (ஐராவணம் என்னும்) யானையும், பண் இயல் - பண்ணினிலக்கணத்தையுடைய, வைதிகப் புரவியும் - சதுர்வேதமாகிய குதிரைகளும், வானகாடும் - உயர்ந்தேயாகிய தேவர் இருக்கையும், மைஅறு - குற்றமற்ற, கனகம் - பொன்னாகிய, மால் - உயர்ந்த, மேருவரையும் - மேருமலையும், செய்வயல் - கழனிகள்சூழ்ந்த, நில்லையாகிய - திருச்சிற்றம்பலமாகிய, தொல்பெரும்பதியும் - பழமையாகிய பெரிய இருக்கையும், என்று - என்று உனது புகழை யெடுத்தேத்தி,(அன்றி)ஒருபதினாயிரம்-

ஒப்பற்ற பதினாயிரமென்னுங் கணக்கினையுடைய, திருநெடு நாமமும்-உனது சிறந்த திருப்பெயர்களையும், உரிமையிற்பாடி - அன்புடன் துதித்து, திருமணப்பந்தருள் - திருக்கல்யாணப்பந்தலில், அமரர் - தேவர்கள், முன்புகுத்து-நான்முன்,நான்முன், என நுழைந்த, அறுசுவைத்தி - அறுசுவையாலே சூட்டி, நின் தமர் பெயர் எழுதிய - உனது சுற்றத்தவராகிய அடியவர்களின் திருப்பெயர் வரைந்த, வரி - எழுத்துக்களையுடை, நெடு புத்தகத்து - பெரிய புத்தகத்தில், என்னையும் எழுதவேண்டுவன் - என் பெயரையும் எழுத வேண்டுமென்றேன், நின் அருள் - உனது சிவசத்தி, ஆணைவைப்பின் - அடியேன்மீது திருவாணை சுமத்தில், காண் ஒணு - கண்ணுக்குப்புலப்படாது சூக்குமதமமாயிருக்கும், அணுவும்,பரமாணுவும், வான் உற - சுவர்க்கத்தை அளாவ, நிமிர்ந்து காட்டும் - ஓங்கித் தனது தூலதமமாகிய உருவத்தைத்தெரிவிக்கும், கானில் காட்டிலுள்ள, வால் தூளம்பும் - வெண்கொசுகும், கருடன் - கருடனுக்கும், ஆதலின் - ஆதலால், (என்க). (எ - று.)

(வி - ரை) சுத்தாசுத்த மாயைகளிலிருந்தே அதிகாரக்குமை, சூக்குமை பைசந்தி, மத்திமை, வைகரியாகிய வாக்குகள் தோற்றினவாதலாலும் அம்மாயை, இறைவன் சத்தி பலகூறுகளி னேகதேசமாதலாலும் அவற்றிற்கதீதப்பட்டவனுதலாலும் உரையின்வரையும் எனவும், அவ்வித சுத்த சுத்தாசுத்த அசுத்தமாயைகளினின்று தோன்றின பொருள்களும் அவ்வகைப்பட்டன ஆதலால் பொருளினவவும் எனவும் கூறினர். சொல்லும் பொருளும் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைந்தனவாயினும் அவை நீங்கியும் நீங்காதுமிருத்தலின் இரண்டாகக்கூறினர். பேராநந்தமாகிய கடலில் மூழ்கி யச்சுவாதுபவத்தை யநுபவிக்கையில் உலகமும் உடலும் நித்திரையில் கைக்கொண்ட பொருள் போல் நழுவிநிற்குமாதலில் தம்மை மறந்தென்றார். அம்மனம் நிர்மலமான தாதலின் செம்மைமனம் எனவும், கூறினர்.

குன்றங்களுக்குத்தலைவனுமியமலையாயன்செய்ததவப்பயனால் இறைவி புதல்வியாகத்திருஅவதாரஞ்செய்ததனால் குன்றக்கோமான்தன் றிருப்பாவையையென்றார்.பிரதிமை எனும்வடமொழி பாவையெனச்சிதைந்தது. பொருள் ஒன்றுக்குப்பிரதியாக நிருமிக்கப்பட்டது.கோமான்,என்பதில்மான் என்பது மானென்று மருவியது தன் என்பது சாரியை. இறைவனுக்குள்ள சக்திகளில் மால் முதற்சத்தியெனவும் பின் பார்வதி பிராட்டியெனும் புராணங்கள் கூறுதலால் நீலமேனி மால் திருத்தங்கையென்றார். இறைவனது மூலசத்தி விஷ்ணுமூர்த்தி என்றவாறென்னெனில் உலக முதற்சிருட்டியில் அநாதி புருஷனுடைய சிவமூர்த்தி, அவ்யக்தமென்னும் பிரகிருதி சத்தியிடம்,தன் வீர்யத்தைப் பதிக்க அது கனகாண்டமாய் அதினின்று சராசரங்களாகிய உலகத் தோன்றின. ஆதலால் கூறியதாமென்க. "மூவாமுருத்தற்கிளையவளே" என்றார்பிறரும்.

செய்வயற் மில்லை யாகிய தொல்பெருமம்
பதியுமென்
றெருபதி னாயிரக் திருகெடு காமமு
மூரிமையிற் பாடிக் திருமணப் பந்தரு
ளமரர் முன்புருக் தமுகு சாத்திநின்
றமர்பெய ரெழுதிய வரிநெடும் புத்தகத்
தென்னையு மெழுக வேண்டுவ னின்னரு
ளாணை வைப்பிற் காணைணை வணுவும்
வானுற நிமிர்ந்து காட்டுங்
காணில் வானுளம்புங் கருட ஞதலினை.

(பொ - ள்.) உமையின் வமையும்-சொல்லினளவும்,பொருளினளவும்-பொருளினனவும், (ஆகிய) இருவகைப்பட்ட-இரண்டு விதமாகிய, எல்லையும் கடந்த-அளவைக்கடந்த, தம்மைமறந்து-தங்களேமறந்து பரவசமாகி, நின்னே நினைப்பவர் - உன்னே தியானிப்பவர்களின், செம்மைமனத்தினும்-மாசில்லா மனக்கோயிலினும், நில்லைமன்றினும் - திருச்சிற்றம்பலத்தும், நடம்ஆடும் - திருநடனஞ்செய்தருளும், அம்பலவாண - பொன்னம்பலவனே; பெரும - எம்பெருமானே! நீடு - உயர்ந்த, குன்றக்கோமான்தன் - மலையாயனுடைய, திருப்பாவையை - குமரியாகிய பிராட்டியை, நீலமேனி - நீலநிறங் கொண்ட வருவினையுடைய, மால் - திருமாலின், தங்கையை - பின்பிறந்தாளை, திருமணம்புணர்ந்தருளான்று - நீ திருமணங்கொண்ட காலத்தில், தாது அவிழ் - மகரந்தம் விரிந்த, நின்கொன்றைத்தாரும் - உனது கொன்றைமலர்மாலையும், ஏதமில் - குற்றமில்லாத, வீரம் - வீரத்தினையுடைய, வெல்விடைக்கொடியும் - வெண்மையாகியஇடபக்கொடியும், போரில் - போரையொப்ப, தழங்கும் - ஒலிக்கின்ற, தமருகப்பறையும் - டமருகமென்னும் பறையும், முழங்கு - சப்திக்கின்ற, ஒலி - ஓசையினையுடைய, தெய்வக் கங்கையாறும் - தெய்வத்தன்மையுடைய கங்காநதியும், பொய்தீர் - பொய் இல்லாத, வணாயாக்கலியெனும் - நீக்கக்கூடாத வேதாகமங்களென்னும், ஆணையும் - திரு ஆணையாகிய செங்கோலும், ஆயிரம்-ஆயிரமாக, நிரைநிரை - முறைமுறையே, வகுத்த - வகுக்கப்பட்டிருக்கிற, மாஇருமருப்பின்-பெரிய கொம்புகளையும், செம்கண் - சிவந்தகண்களையும், வெண்கிறவேழமும் - வெண்மையாகிய நிறத்தினையுடைய (ஐராவணம் என்னும்) யானையும், பண் இயல் - பண்ணினிலக்கணத்தையுடைய, வைதிகப் புரவியும் - சதுர்வேதமாகிய குதிரைகளும், காணகாடும் - உயர்நிலையாகிய தேவர் இருக்கையும், மைஅறு - குற்றமற்ற, கனகம் - பொன்னகிய, மால் - உயர்ந்த, மேருவையும் - மேருமலையும், செய்வயல் - கழனிகள்சூழ்ந்த, நில்லையாகிய - திருச்சிற்றம்பலமாகிய, தொல்பெரும்பதியும் - பழமையாகிய பெரிய இருக்கையும், என்று - என்று உனது புகழை யெடுத்தேத்தி,(அன்றி)ஒருபதினாயிரம்-

ஒப்பற்ற பதினயிரமென்னுங் கணச்சினையுடைய, திருநெடு நாமமும்-உனது சிறந்த திருப்பெயர்களையும், உரிமையிற்பாடி - அன்புடன் துதித்து, திருமணப்பந்தரூள் - திருக்கல்யாணப்பந்தலில், அமரர் - தேவர்கள், முன்புகுத்தநான்முன்,நான்முன், என நிழைந்த, அறுகு சாத்தி - அறுகமாலை சூட்டி, நின் தமர் பெயர் எழுதிய - உனது சுற்றத்தவராகிய அடியவர்களின் திருப்பெயர் வரைந்த, வரி - எழுத்துக்களையுடை, நெடு புத்தகத்து - பெரிய புத்தகத்தில், என்னையும் எழுதவேண்டுவன் - என் பெயரையும் எழுத வேண்டுகின்றேன், நின் அருள் - உனது சிவசத்தி, ஆணைவைப்பின் - அடியேன்மீது திருவாணை சுமத்தில், காண் ஒணா - கண்ணுக்குப்புலப்படாது சூக்குமமமாயிருக்கும், அணுவும்,பரமாணுவும், வான் உற - சுவர்க்கத்தை அளாவ, நிமிர்ந்து காட்டும் - ஓங்கித் தனது தூலதமமாகிய உருவத்தைத்தெரிவிக்கும், கானில் காட்டிலுள்ள, வால் நுளம்பும் - வெண்கொசுகும், கருடன் - கருடனாகும், ஆதலின் - ஆதலால், (என்க). (எ - று.)

(வி - ரை) சுத்தாசுத்த மாயைகளிலிருந்தே அதிசூக்குமை, சூக்குமை பைசந்தி, மத்திமை, வைகரியாகிய வாக்குகள் தோற்றினவாதலாலும அம்மாயை, இறைவன் சத்தி பலகூறுகளி னேகதேசமாதலாலும் அவற்றிற்கதீதப்பட்டவனதலாலும் உளையின்வாயும் எனவும், அவ்வித சுத்த சுத்தாசுத்த அசுத்தமாயைகளினின்று தோன்றின பொருள்களும் அவ்வகைப்பட்டன ஆதலால் பொருளினளவும் எனவும் கூறினர். சொல்லும் பொருளும் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைந்தனவாயினும் அவை நீங்கியும் நீர்காதமிருத்தலின் இரண்டாகக்கூறினர். பேராநந்தமாகிய கடலில் மூழ்கி யச்சுவாநுபவத்தை யநுபவிக்கையில் உலகமும் உடலும் நித்திரையில் கைக்கொண்ட பொருள் போல் நழுவிநிற்குமாதலில் தம்மை மறநதென்றார். அம்மனம் நிர்மலமான தாதலின் செம்மைமனம் எனவும், கூறினர்.

குன்றக்களுக்குத்தலைவனுகியமலையாயன்செய்ததவப்பயனல் இறைவி புதல்வியாகத்திருஅவதாரஞ்செய்ததனல் குன்றக்கோமான்தன் றிருப்பாவையையென்றார்.பிரதிமை எனும்வடமொழி பாவையெனச்சிதைந்தது. பொருள் ஒன்றுக்குப்பிரதியாக நிருமிக்கப்பட்டது.கோமான்,என்பதில்மான் என்பது மானென்ற மருவிய தன் என்பது சாரியை. இறைவனுக்குள்ள சக்திகளில் மால் முதற்சத்தியெனவும் பின் பார்வதி பிராட்டியென்றும் புராணங்கள் கூறுதலால் நீலமேனி மால் திருத்தங்கையென்றார். இறைவனது மூலசத்தி விஷ்ணுமூர்த்தி என்றவாறென்னெனின் உலக முதற்சிருட்டியில் அநாதி புருஷனுகிய சிவமூர்த்தி, அவ்யக்தமென்னும் பிரகிருதி சத்தியிடம்,தன் வீர்யத்தைப் பதிக்க அது கனகாண்டமாய் அதினின்று சராசரங்களாகிய உலகந் தோன்றின. ஆதலால் கூறியதாமென்க. “மூவாமுருகற்கினியவளே” என்றார்பிறரும்.

டாயின் அணுவும் மகத்தாம் எனவும் தூலமும் அணுவாம் என்பார் அணுவும் வானுற நிமிர்ந்துகாட்டும், வானுளம்பும் கருடனும். என்றார். தசாங்கத்துட னியைந்தன எண்ணும்மைகள் எண்ணேயும்என்பது இறந்தசிழியதனிழிவு சிறப்புப்பொருளது. அணுவும், நளம்பும் என்பன இழிவு சிறப்புப்பொருள. இதுஇடையிற் சிற்சில அடிகள் குறைந்துவந்தமையின் இணைக்குறளாசிரியப் பா. எரிந்திலங்கு சடைமுடி முனிவர்புரிந்து கண்டபொருண் மொழிந்ததாத லால்பொருண்மொழிக்காஞ்சியாம் நின்தமர்பெயர்எழுதியஎரிகெடும்புத்தகத் தென்னையு மெழுதவேண்டுவன் என வேண்டினமையின் இது வேண்டு கோளணி. (ச)

வெண்பா

டூ. ஆதரித்த மாலு மறிந்திலனென் றஃதறிந்தே
காதலித்த நாயேற்குங் காட்டுமே—போதகத்தே
கம்பலத்தான் வீணைக கங்கணத்தான் றென்புலியூ
ரம்பலத்தான் செம்பொ னடி.

(இ - ள்) போதகத்தோல் - யானைத்தோலினை, கம்பலத்தான் - மேற் போர்வையாகவுடையவனும், வீன்றாக கங்கணத்தான் - நீண்ட அரவுகளைக் கங்கணமாக வுடையவனும், தென்புலியூர் - திருத்தென்புலியூரை, அம்பலத் தான் - திருநடனசபையாகப் பெற்றவனுமாகிய நடராச மூர்த்தியின், செம் பொன் அடி - சிவந்தபொன்னையொத்த திருவடிகள், ஆதரித்த - அவற்றை யடைய விரும்பிய, மாலும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும், அறிந்திலன் - தெரிந்து கொண்டானில்லை, என்ற அஃதறிந்தே - என்ற அச்செய்தியறிந்தே, காத லித்த - அவற்றையடைய விரும்பிய, நாயேற்கும் - நாயையொத்தவனுக்கும், காட்டுமே - தரிசனந்தந்தருள்வானே. எ - று.

(வி - ரை.) கற்பங்கடோறு தாம்பிறந்து லயிக்கையில் சிவானுக்கிரக நீக்ரகங்கள் பெறவேண்டுமென உலகத்தில் திருவவதரித்தலின் ஆதரித்த மீறும் என்றார். அஃதாமாறு, "மானுடமடல்கலே வலிதபக்கோலின்" ஐயிரு பிறப்பினு மரியருச்சித்தலின் எனக் கூறியதனுன் அறிக. மால், ஆசை கொண்டான் என்னும்பொருளது. ஆதரித்த இது ஆதரம் என்னும் பெயரிடி யாகப்பிறந்த பெயரெஞ்சுகிளவி மால் என்னும் குணவாகுபெயர் கொண் டது. அறிதல் மனத்தின் தொழிலதாதலால் அஃறிறத்தல் சால அரிதென் பார் அறிந்திலன் எனவும், அவனறியாச் செய்திபல புராணகாதைகளாலும் வேதாகமங்களாலும் வெளிப்படையென்பார் அஃதறிந்தே எனவும், கூறி னர். இழிபிறப்பாகிய சுணங்கையுடைமைகொண்டு கூறிய தென்னையெனின் தோற்றத்தாலிழிவேயாயினும் குணத்தாற் சிறந்ததாதலின் என்க. என்னைநீ பெனின் "யானேயனேயர்நஞ்பொரிஞாயனேயார்கேண்மைதழீ இக்கொ ளற்பாலேம்-யானே, அறிந்ததிந்தும்பாகனேயே கொல்லுமெறிந்தவேல், மெய் யுதாவுஞ்சூழ்குழைக்கும்மாய்." என்றார் பிறரும். "சூழ்ந்தமதகரமுரலுந்தீர

சோணையாயடியேன்." எனவும், "செய்வதறியாச் சிறியேன்" எனவும், அருளிய திருவாக்குக்களால் நாய் தலைவனிடத்து அவன்பாலெறக்கினும் பிரிக்க அன்பு டையதென்பது பெறப்பட்டது. காட்டுமே எ-து, தேவர்களிலுயர்ந்தானுமிய திருமாலும் காணப்பெற்றிலா அடிகள் நாயையொத்த என்பொருட்டே எளி வந்தருளுமா என்னும் தணியாமைப் பொருள்பட நின்றது.

போதகத்தோல் போர்த்தது, கஜாசுரன் என்னும் அசுரன் தே வர் முதலியோரை வருத்த, வருந்திய தேவர் தன்பத்திற்காற்றாது பெருத் தேவரீரிடத்துமுறையிட அவர் வெருவிச் சிவமூர்த்தியிடத்துக் குறைகூறி னர். கருணைநிதியாகிய சிவமூர்த்தி, துன்பத்திறகிரங்கி யசுரனிடஞ் சென்று அவன் தோலையுரித்துப்போர்த்தனர். இதனை "மதித்துலைமாற்றானவன்வரு தலும்வடவை, யுதித்தவன்னியுமச்சுறவெரிவிழித்தொருத்தன், கதித்தகால் கொடுதன்னவேகயாசுரன்கவிழ்ந்து, பதைத்துவீழ்தலு மிதித்தின் றெதனை யோர்பதத்தால்." என்ற மகாஸ்காந்தபுராணத்தாலறிக. கம்பலும் - குளிருள் ளவர்களால் விரும்பப்பட்டது என்பது பொருள். நீள்நாகம் - வினைத்தொ கைக்குறிப்பு. நாகம்-என்பதற்குபர்ஜந்தத்திலும், சந்தனமரத்திலும், பிறந்ததும், பாதத்தால்நடவாததும் என்பது பொருள். கங்கணம், கவண, சப்தே என்ற தாதுவால் ஓசையிடுவது என்பது பொருள். தாருகவனத்தவர் இறைவனைப் பகைத்துச்செய்த யாகத்திற்பிறந்தவைகளைத் தாம் கங்கணமாகக்கொண்டமை புராணங்களாலறிக. (கி)

கலித்துறை.

கூ. அடியொன்று பாதல மேழிற்கு மப்புறம் பட்டதிப்பான்,
முடியொன்றிவ் வண்டங்க ளெல்லாங் கடந்தது முற்றும்வெள்
ளோப், பொடியொன்று தோளொடுத் திகின் புறத்தன பூக்கருப்
பின், செடியொன்று தில்லைச்சிற் றம்பலத் தான்றன் திருநடமே.

(இ - ள்.) பூ கரும்பின் - அழகியகரும்பினது, செடி ஒன்று - புதல்கள் ஒருங்கிய, தில்லைச்சிற்றம்பலத்தான்தன் - தில்லையைத் திருப்பதியாகக் கொண்ட நடராஜமூர்த்தியின், திருநடம் - திருநடனத்தில், அடியொன்று - திருவடி ஒன்றுமே, பாதலம் ஏழிற்கு - ஏழுவகையாகிய பாதாளத்திற்கு அப்புறம்பட்டது - அப்பாலாயிற்று. இப்பால் - இப்பகுதியில், முடிஒன்று - திருமுடி ஒன்றுமே, இ அண்டங்கள் முற்றம் எல்லாம் - இத்தலவகள்கள் முழுதும் எல்லாம், கடந்தது - அப்புறப்பட்டது, பொடிஒன்று - விபூதிஇன் தம்பெற்ற, தோள்எட்டு - எட்டுத்தோள்களும், திக்கின்புறத்தன - எட்டுத் திக்குகளுக்கப்புறத்தவாயின. எ - று.

(பி - ரை.) அடி - பண்பாலுபெயராய்த் திருவடியையுணர்த்தி நின்றது. ஒன்று என்பனவற்றிலீற்றிலுள்ள தேற்றமும் பிரிநிலையுமாயே வருதலின் ஒருத்தன், ஆதியுத்தனுமாய், அமலமாய்ப் பரிசுத்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்ச்

சூக்குமமாய் ஏகமாய் நிறைந்துள்ளது சிவம்; ஆதலால் அதற்கு அடியினளவும் முடியினளவுங் காணின் கண்டிதமாய் அளவைப்பட்டு உலகப்பொருள் ளிலொன்றுமாதலின், அப்பொருளின் திருவடி பாதலமேழினையுங் கடந்த தென்றார். இதனுலன்றே "அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லா அடி," "அகல மளக்கிற்பாரில்லா அடி." "உருவென்றுணரப்படாத அடி." எனவும், "ஓத மிளியகுயிலே கேட்டியே லெங்கன்பெருமான், பாதமிரண்டும் வினவிற் பாதாளமேழினுக்கப்பாற், சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிறந்து நின்ற தொண்மை, ஆதிகுணமொன்றுமில்லா அந்தமிலான் வரக்கூவாய்." எனவும், "மூந்நாடுவதுமுடிவுமாகிய மூவராதியாச், சிந்துரச் சேவடியானைச் சேவகனே வரக்கூவாய்." எனவும் கூறியதுணர்க.

" பதஞ்ஜலிமுனிவர் பாதாதிகேசபாதாளம்-பாபத்திலுல் ஆண்மாக்களடையுமிடம் பாதாளம். இது அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம் என்பன. இவற்றின் தன்மையினைச்சிவதர்மோத்தரம் முதலியசிவா கமங்களினும் புராணங்களினுங்காண்க. முழு-முடிக்கப்பட்டதென்னும்பொ ருளில் செயப்படுபொருள் விகுதிபுணர்ந்து கெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். அடிபாதல மேழையுங் கடந்ததென்றதால் கீழுலகமுழுவதும், முடி யொன்று இவ்வண்டமெல்லாம் என்றதால் முடிமேலுள்ள எழிற்புறத் ததாயிற்றென்பதும் பெறப்பட்டது. அவை பூலோகம், புவர்லோக முதலிய ஏழுவகைய. தோளைட்டுத்திக்கின் புறத்தனவென்பதால் எட் டுத்திருத்தோள்களும் எட்டுத்திக்கினப்புறத்தன வாயின என்பது கொள்ளப் பட்டது. தோள், பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலி னதற்குத் தோள்களெ ன்ற பொருள்கூறினும். முடி. தோள், அடி என்னுது அடி, முடி, தோள் என்றது, கீலேதமொற்றுந் தந்து புணர்த்துரைத்தலென்னுந் தந்திர உத்தி. வீராட்டுருவமாகிய சிவமூர்த்தி, உலகமேயுருவமாயினுதலின் அவனது பெயர்ச்சி உலகப்பெயர்ச்சியாம். ஆதலாலன்றே "அடிபோற்றி பாதாளம்பேரு முடிகள், முடிபோரின் மாமுகடுபேரும் - கடக, மறிந்தாடுகைபோரில் வான் றிசைகள்பேரும், அறிந்தாடுமாற்றுதரங்கு." எனவும், "மூவா மதியாரை மூவேழுலகங்கள் ஆவானைக்காணுமறிவு." எனவும், "உருவுபலகொண்டுணர் வரிதாய் நிற்கு மொருவன்." எனவும், "தலையவன்பின்னவனுய் தந்தை யீந்தத் தராதலத்து நிலையவ நீக்குதொழில் புரிந்தோன்" எனவும் கூறிய திருவாக்குகளா லறிக. இறைவன் திருநடனஞ்செய்தகாலத்து சடைமுடி தங்கிய தலம் அண்டத்தெல்லையாகவும், புருவஞ் சத்தியலோகத்திற் கப்புற மாகவும், முகம் தவலோகத்துக் கப்புறத்தும், கண்டம் மகாலோகத்திற் கப் பாலும், மார்பு தேவருலகத்திற்கப்புறமும், புயங்கள் திக்குலோட்டிற்கு மப்பாலும், நாபி பூமியின் புறத்தும், தொடை, முழந்தாள், கணைக்கால், கரடி, புறத்தான், திருவடிகள், சத்தபாதாளீங்களுக்கு அப்புறத்தவாக இரு ந்தன. இவ்வகை திருநடனஞ்செய்து தரிசனந்தருகையில் தேவர் ஞான நோக்கால் தரிசித்தனர். இவ்வித நிருநடனங்களில் இறைவன் "ஒங்குலகம்

துயர்தீர நடம்புரியு முயர்தான மூரைப்பக்கேண்மோ, பாங்குதருங் கைலா யஞ் சிவலோகம் பணிவரைதுல் பரவுஞ் சொர்க்கம், நீங்கலில்பத்திரபீடம் நேபாளங் கங்கைநதி சிறந்தகாசி, கோங்கலருந் தடங்காம ரூபமொடு குரு வின்ரூனம்.” இவ்விடங்களில் நடம்புரிவன்.இவற்றுள்திருச்சிற்றம்பலமாகிய திருத்தில்லையில் நடனஞ்செய்வதே உத்தமமாம். “ஈங்கிவற்றுட் சிதம்பரத் தளியற்றாநட முத்தமமா மிபற்று மேன்மை, தாங்கியிடு மாநகத்தாண்டவ மாருயிர்க்கிருளீத்தடித்தானந்த,மோங்கியிடவளிப்பதுவாமற்றையவருமுயிர்க் குறுதியுறுதற்காகும், பாங்கியலுநடத்தானம் பகர்ந்தனமாலினிமூனிவபகரக் கேணி.” என்றதாலுத்தமம். மற்றைத் தாண்டவங்கள் ஒவ்வொருகாலத்தில் அடியவர்பொருட்டும் வணங்கார் பொருட்டுமாம். வணங்கார் பொருட்டுச் செய்தது சண்டதாண்டவம். அதனைக்காண அஞ்சித் தேவர் முதலியோர் “மேருமுதற்குலவனாகளனைத்துந்தூளாம் விரவுபிரமாண்டமது வெடிச்சு வேறும், நீருநிலைக்கடலனைத்து மரும்பாழாகும் நீலியுணர்ந்து நடுங்கியுனைச் சரணமாகச், சாருமடியேங்கள் துயர் தவிர்த்திசார்ந்தார் தலையளித்தல் தலைவர்தங்கட்கருளாமன்றே, பேருலகுமடியேழுமழியாவண்ணம் பெயர்த்து நடமகற்றிதெல் பெருமையாமால்” என வேண்டி நிறுத்தினதால் அது பகையைவெல்லும்பொருட்டாம். பின்னும் இங்நடம் “வடிவுவடிவிறு திலிலாவின்ப வுருவாயுலகவாழ்க்கை யென்னே, நெடியநம துண்மைதீன நினைந்து நினைந்தனவரதநிறையானந்தப், படிவமணியம்பலத்துட் பரமாகாந்தப் பரவைபடிந்தமூழ்கி, யடிமுடிவுகாணுத வானந்தத்தாண்டவ நின்ரூடாநின் ரூரும்.” எனவும்,“கலங்கினமால்கடல் வீழ்ந்தனகார்வையாழ்ந்ததுமண், மல ங்கினநாகமருண்டனபல்கணம்வாநங்கைபோய், இலங்கினமின்ஞெடு நீண்ட சடையிமையோர்வியந்தார்,அலங்கனன்மாநடமார்க்கினியாவெதெம்மிறையே எனவும், “தாளொன்ரூன்பாதானமூருவத்தண்விசும்பிற், ரூளொன்ரூல்ண்ட ங்கடந்துருவித்-தோளொன்ரூல், திக்கனைத்தும்போக்குகிற்றக்காளிகாளத்தி நக்கனைத்தான்கண்டநாடம்.” “நடமாடுஞ்சங்கரன்ரூ ணன்ரூகனுங்காணன், படமாடுபோம்பணையான்காணன்-விடமேவுங், காறுகண்டன்கயிலாயன் றன் னூருவை, யாரேயறிவாரிசைந்து.” என்றவற்றுற்காண்க.

ஒன்றுஎன்பதில் உயர்வு கிறப்பும்மையும், எட்டென்பதில் முற்றும்மை யுந் தொக்கன. (க)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எ. நடமாடி யேழுலகு முய்யக் கொண்ட
நாயகரோ நான்மறையோர் தங்க ளோடுங்
கிடமாடம திட்டிலில்லைக் கோயில் கொண்ட
செல்வரே யுமதருமை தேரா விட்டீ
கிடமாடி யிருந்தவளும் விலக்கா விட்டீ
லென்போல்வார்க் குடனிற்க வியல்வ தன்று

தடமாலே முடிசாய்த்துப் பணிந்த வாணர்
தஞ்சண்டா யங்கருந்தீ நஞ்சுண் டீரே.

(இ - ள்.) தடம் ஆடி - திருநடனஞ்செய்து, ஏழ்உலகும் - ஏழ்உலகங்களையும், உய்யக்கொண்ட - பிழைக்கச்செய்த, நாயகரே - உலகநாதனே, நான்முறையோர்சக்களோடும் - நான்குவேதங்களையுணர்ந்த தில்லைமூவாயிரவருடன், நிடம்மாடம் - உறுதியானமாளிகைகளையும், மதிள் - மதிலினையுமுடைய, தில்லை - திருச்சிற்றம்பலத்தை, கோயில்கொண்ட - சிறந்தஇருக்கையாகக்கொண்ட, செல்வரே - பெருஞ்செல்வத்திற்குக் காரணமானவரே, உமது அருமை - உமதுபெருமையினை, தேறுவிட்டீர் - அறியாதிருந்தீர் இடம்மாடஇடதுபக்கத்தில், இருந்தலரும் - எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியும், விலக்காவிட்டால் - உமதுதிருநடத்தைத்தடுக்காளாயின், எம்போல்வார்க்கு-எம்னையொத்த பசுக்களுக்கும், உடனிற்க - ஆண்டுநிற்பதற்கு, இயல்வது அன்று - முடியாதாகும், தடம்மாலே - பெரியமாலைகளையுடைய, முடிசாய்த்து - தலைவைச்சாய்த்து, பணிந்த - வணங்கிய, வாணர் - தேவர்களுக்கு, தஞ்சுஉண்டாய் - ஆதாரமாகித் தேவரீர், அங்கு-அத்திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய, அருஉண்ணறகருமையாகிய, தீநஞ்சு - நெருப்பை யொத்து (அடைந்ததைக்கெடுக்கின்ற) விஷத்தை, உண்டீரே - அமுதுசெய்தருளினீர் எ - று.

மாடு என்பதில் இகரம் சாரியை.

(வி - ரை.) நடத்தால் ஏழ் உலகுமுய்யக்கொள்ளுதலாவது, சிவமூர்த்தி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருமேனியாககொண்டு நடஞ்செய்த எட்டுமிரண்டும் உருவான யகாரமாகிய ஆன்மாவில், நகரம் திருவடியாகவும், மகரம் திருவுந்தியாகவும், சிகரம் திருத்தோளாகவும், வகரம் திருமுகமாகவும், யுகரம் திருமுடியாகவும், டமருகம் ஏந்திய திருஅத்தம் சிகரமாகவும், வீசிய திருக்கரம் வகரமாகவும், அமைத்த திருக்கரம் யகரமாகவும், அக்னியை யேந்திய திருக்கரம் நகரமாகவும், முயலகனை ஊன்றிய திருவடி மகரமாகவும், திருவாசி ஓங்காரமாகவும், பிரணவமாகிய அதனை நீங்காத பஞ்சாக்ஷரமே உள்ளொளியாகவும் எழுந்தருளி நடஞ்செய்வன். இந்நடத்தை ஆணவமலத்திற்கண்டு களிப்பவர் இம்மலத்தின்பக்கலினின்று நீங்கி முத்தியாகிய பேரின்பத்தை யடைவர். இனிஇதில் தோற்றலயம் எவ்வாறெனின் "தோற்றத்துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிமவெயிலேசஞ்சாரமூற்றமா, யூன்றுமலர்ப்பதத்தினுற்றதிரோதமுதித், நான்றமலர்ப்பதத்தேகாடி." இது தோற்றம், "மாயையதனை யுதறிவல்வினையைச்சுட்டுமலஞ், சாயவுமுக்கிவருடனெய்துநேயத்தாலாகந்தவாரிதியி லான்மாவைத்தானழுத்தல், தானெந்தையார் பாதந்தான்," இத்திருநடம் ஆன்மாக்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கருணையால்செய்வதாம். இந்நுண்மையை மௌனஞானிகளின் பரிவெழுதியின் திருக்கருணையால் மும்மலங்களின் நீங்கி, ஆன்மபோதமுடிந்த இடத்தில் காண்பர். இதனையே பிறப்பைபறுக்குமிருள் இப்பெருஞ் செல்வத்தைக் கொண்டார்க்குப் பிரிவிலதுமை

நீக்கும். "உண்யுணர்வுக் கெட்டாவொருவன் மிகுபஞ்சாக், கரத்தாலைமைக டான்ஆதிபரையிடமாய்க், காணும்படியே சருணையருள் கொண்டாடல், பே ணுமவர்க்குண்டோபிறப்பு." என்பனவற்றுற்காண்க.

கொள்ளுதலாவது உள்ளன்பையுடைய விஞ்ஞானகலரீடத்துத்தரமே ஆன்மாவில் பேராநந்தத் திருமேனியைத் தரிசிப்பிதது ம,மற்றநிலிரதரம்,நீலி ரம், மந்தம மந்ததரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்து வேடுவன் மிருகாதிபகரிகளை ப்பிடிக்கவேண்டி அவ்வினதைக்கொண்டு பிடித்தல்போல ஆன்மாக்கள்தொ ண்டுவருவத்திற்குத்தக்கவாறு திருமேனிபூண்டு "எய்வுலகத்து மூர்த்தி யேதுகொண்டிவணியங்கும், அவ்வுலகத்துமேளியது கொண்டங்கமருமீ சன், எனவும், "அருபரத்தொருவன் அவனியில்வந்து, குருபரனுமியருளிய பெருமையைச் சிறுமையென்றிகழாதே" எனதிருவாசகத்திலும், "இற்ற யருளுருவாய்வந்து கூட்டிடும், எனவும், "உணர்வாய்நின்ற ஞானக்கூத்தன் ஒரு மூர்த்தி கொடுகுறுகி, எனவும். "நன்னெறி விஞ்ஞானகலர்களு மலமொன்றினையு மந்நெறியேயுண்ணின்றறுத்தருளிப்.—பின்னும், பேரு வினங்கும் பிரளயாகலருக்குத்தேவாய்மலனன்மந்திர்ததருளிப்—பூலையந்,தன் னின்று நீங்கச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்திர்த் தாட்கொள் கை—யன்னவனுக்கு, ஆதிகுணம் எனவும், கூறிய திருவாக்குகளால்,மார்க்கா ல நியாயமாய்த்தாமே எழுந்தருளி அடிமைகொண்டு ரகூலிப்பதையாம்.

மறுற - அருகரல்லாதார் கேட்கவும் ஓதவும் கூடாதென மறுக்கப்படு தென்னும் பொருள்பட்ட தீதாழிலடியாகப் பிறந்தபெயர். மறையோர் என்ப தில் செய்யுளாதலால் ஆ ஒகாரமாயிற்று. வேதியர்தம்மோடுகோயில்கொண்ட மை தில்லைமூவாயிரவருடன் தாமியைந்து அந்த எண்ணேமுடித்தமை. அதனை, "செம்மைமெய்ப்பெரியோர்போலத் தேடரிதென்றமைதன், மெய்ம்மையி ற்றுயரதோக்கி விமலன்விண்ணவருக்கேட்ப, வெம்மையொப்பவர்கள் யாரும் யாம்வர்க்கொப்போமன்றே, யம்மையப்பனு மாவாளுமவர்களி லொருவனென் றருள்,' என்றகோயிற்புராணவசனத்தாலறிக.

மதின், மதில், எளியோரபேதம். செல்வரே, என்றது எண்குணத்தொன் றையே முற்றுமுடைமையாகி ஈசுவரன் என்னும் திருநாமத்தின்பரியாயம். அரு மை தேர்தலாவது, தாம், இத்தகையன், இப்படியன், இன்னன் என்ற சொ ல்லியுணர்த்தும் பிறசாலதிதலேயன்றித்தாமுந்தம்தன்மையறியா திருத்தலேயா ம். அதனை "என்னையுடையாளு மேகமாய்நின்ருளும், தன்னையறியாத தன் மையளும்—பொன்னைச், சருகாகச்செய்தனைய தூச்சடையான்வருளுற்ற ருளாகைத்தவன்" எனவும், "அம்பரமாம்புனலித்தோலாலமாற்றும் ஏம் பெருமானுண்ட தூறெனைக்கரியவியம்பே டி, எம்பெருமானேஅறித்தறிந்தே ருதுசெய்திடினுஞ், தம்பெருமைத்தானறியாத் தன்மையன்காண் தாழலென்," என்ற திருவாக்குகளாற்காண்க.

இடமாடிருந்தவள் எனப்பிராட்டியினிலையை இருப்பவள்என எதிர்கால நித்தாற் கூறுதலிருந்தவள் எனஇறந்தகாலத்தாற்கூறியதனால், பரமேசுவரருக்கு அக்கினிக்குஷ்ணம்போல அவிநாபாவமாக இருக்கிற திருபாசத்தியானது பஞ்சவிருத்தியபேதத்தாலேந்து வகைப்படும் அது பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியெனப்பெயருறும். அவற்றுள் பராசத்தி, சிவத்தில் ஆயிரத்தொரு கூறுயமரும். ஆதிசத்தி ஆண்மாக்களுக்கு வீஷயசுகத்தைப்பொருத்தும். இது பராசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூறும். இச்சாசத்தி, ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுய்ச்சிருட்டியாதிகளைச்செய்ய இச்சைகொண்டிருப்பது. ஞானசத்தி சர்வான்மாக்களுடைய கன்மங்களையும் அக்கன்மங்களுக்கீடான சுதகரணபுவனபோகங்களையும உபாதானத்ரயங்களினின்று மூண்டாக்கும். இது இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறாக இருக்கும். கிரியாசத்தி ஞானசத்தியில்ஆயிரத்தொருகூறுய்ச் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைப்பண்ணும். இச்சத்திவசத்திகளைந்தும் நிஷ்களம். ஆகையால் விஸ்வத்திற்கு அபிண்ணநிமித்தோபதானமாகிய தமது சமவாய ஆதிசத்திவாமபாகமும் தாம் தகூஷணபாகமுமாக இச்சிரதனுசுபோலநிலமும் பொனமையுமாகி ஒருமுதலிலிருவகைநிறம்பெற்று ஞானக்ரியாசமமாய் அகளமாயிருத்தலின்பூதகாலத்தாற்கூறினார். பின்னுமிதனை "வலந்தான்கழலிடம் பாடகம்பாம்புவலமிடமே, கலந்தான்வலதீதிடஞ்சாந்தெரிவலம்பந்திட மென்பலத்தார்வலமிடமாடகம்வேல்வல மாழியிடஞ், சலந்தாழ்சடைவலத்கண்ணக்குழலிடஞ் சங்கரற்கே எனவும், "ஒருபாலுகளந்தமாலவனுமற்றை,யொருபாலுமையவளாமென்ற—லிருபாலும், நின்னுருவமாகநிறந்தெரியமாட்டோமால்,நின்னுருவோமின்னுருவோசேர்த்து." எ-ம், "கங்கைவலமிடம்பூவலங்குண்டலந் தோடிடப்பாற், றங்குஷ்மாம்வலம்வெம்மழுவீயிடம்பாத்தவ்வலஞ், சங்கமிடம் வலந்தோலிடமாடை வலமச்சிட, மங்கஞ்சரியம்பலவன் வலங்காணிடமணங்கே." என்பனவற்றுற் காண்க.

தான்விலக்குவதாவது, தான் உலகமாதாவாதலின் அவ்வுலகத்தை யழியாதுகாத்தல். அதனை "முற்ற - எற்றுபுனலிற்கழுவு புவனப்பழங்கலமெடுத்தடுக்கிப்புதுக்கூழின் னமுதமுஞ் சமைத்தன்னை பீனன்முறை யிழைத்திட வழித்தழித்தோர், முற்றவெளியிற்றிரியு மத்தப்பெரும்பித்தன் முன்னின்று தொற்றமிடவும் முனியாதுவைகலு மெடுத்தடுக்கி" எனப் பிறர் கூறியதனுணர்க. என்போல்வார் என்றது அத்தரிசனத்தைக்காணும்படி பூமியிற்பிறக்குந் தவமுடையரை. அது அப்பொருளின் நீக்கமறநின்று உடனிருக்கும் உனக்கே தருதியன்றிப் பிரிருதி சம்பந்தப்பட்டு மும்மலத்தாற்றொடர்புண்டுவிடக்கும் எம்போலிகளுக்குக் கூடாதென்பார் இயல்வது அன்றுஎன்றார். தடமாலை மாடமாலையரையி தற்பகப்பூமாலையெனினுமாம். மூடிசாய்த்துப்பணிந்த என் தலையினும், வேட்டுறும்பும் நிலத்திற்பொருந்த அடியோம் உமது திருவடிசம்பந்தினும் அத்திருவடிபற்றல்லாமல் வேறொன்றையும் ஆதரவாகக்கொண்டோம் எனையதேவர் தாம், இதன்முன்னிற்க ஆற்றூர் சற்றுத்தாமதப்பதின் இவ்வி

டம் உலகத்தை எரிக்கும். ஆதலால் எம்மை எக்காலத்தும் காத்தல்போல் இப்போதும் காக்கக்கடனென்று உத்தமத்தில் உத்தமமாகிய சிரத்தை முதலில் வணக்கிப்பின் ஏனையவுறுப்புகளையும் சாய்த்து வணங்கினர் என்க.

தஞ்சு, தஞ்சம் என்பதில் அம் விகுதி தொகுத்தல். அது ஆசாரவர்கிய இறைவனை யுணர்த்தியது. அங்கு என்பதில் கு - இடப்பொருளுணர்த்தியது. அக்காலத்தெனக்கொள்ளின் காலப்பொருளுமாம். அருமை எதற்கேனும் மாட்டாமை யுணர்த்திநின்றது. தீமையென்னும் பண்பு நிறுபோய்த்திரியென் நின்றதெனினும், அன்றித்தீத்தல் என்னும்பொருளில் தொழிலடியாகிய மூதனிலைத்தனிவினைப் பெயரொனுமாம். தீயாகிய நஞ்சு, தீக்குநஞ்சு, எனபயங்கிநிற்றலால் பொருண்மயக்கம். இதுவெண்சீர்த்தாய்க்கழிநெடிலடி. நான்காம் முடிந்ததால்எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.உலகுஎன்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது. நாடகரேசெல்வரேஎன்பனவற்றில் எகாரம் பிரிநிலை ஓகாரம் என்பதிலும்மை யெச்சப்பொருளது. தேன் என்பதில் வினையெச்சவிகுதி தொக்குநின்றது. இருந்தவளரும் என்பதிலும்மை உயர்வுசிறப்பு. என்போல்வார்க்கு என்பதில் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'எகாரம் அசை. (எ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

அ. நஞ்சுமிழ் பகுவாய் வெஞ்சின மாசுணந்
தன்முதன் முருக்க நென்முதற் சூழ்ந்த
நீர்ச்சிறு பாம்பு தன்வாய்க் கெதிர்வந்த
தேரையை வவ்வி யாங்கி யான்முன்
கருவிடை வந்த வொருநாட் டொடங்கி
மறவா மறலி முறைபிறழ் பேழ்வா
யயிற்றலை யன்ன வெயிற்றிடைக் கிடந்தாங்
கருணனி யின்றி யொருவயி ரேம்பற்குப்
பல்லுயிர் செகுத்து வல்லிதி னருந்தி
யயர்த்தன னிருந்தும் போலும் பெயர்த்துநின்
றிறண்டோள் வீசிக் கண்டோ ருருகத்
தொல்லெயி லுடைத்த தில்லை மூதூர்
ராடி மம்பலக் கூத்தனைப்
பாடுதல் பரவுதல் பணிதலோ விலமே.

(இ - ள்.) நஞ்சுமிழ் - விஷத்தைக் கக்குகின்ற, பகுவாய் - பிளந்த வாயினையும், வெம்சினம் - கொடுங்கோபத்தினையுமுடைய, மாசுணம் - பெரும்பாம்பு, தன்முதல்முருக்க - தனக்கு முதலாகிய உயிரைக்கொல்ல(காலம் பார்த்திருக்க) சென்முதல்சூழ்ந்த - நேற்பயிரின் வேரில்சுற்றியிருந்த, சிறுநீர்ப்பாம்பு - சிறிய நீர்ப்பாம்பானது, தன்வாய்க்கு எதிர் - தனதுவாய்க்கு எதி

[illegible]

ஐ - (விகுபட்ட) வந்த, தேவாரமும் - பிறதெய்வங்களையும்
ஆயோனை, யான் - அடியேன், முன் - முதலில், கருதியை - [illegible]
ன் கருத்துறியினின்றும், வந்த - உலகத்திற்றோன்றிய, ஒருவன்தொடங்
- அந்தணர்கள்முதலாக, மறவா - குறித்தாளின்றல்லைமறத்காத, முதலி
மனுடைய, முறைபிறழ் - (ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றவ்குறைவால்) முறைமாறி
ற்றுபேழ்வாய் - பினர்தவாயிலுன்ன, அயில்தலைஅன்ன - வேலின் உட்கிளைய
யெத்தஞ்சயிற்றிடை - பற்களில், இடைந்த - அழியாதிருந்த, ஆருட - பிறர்த
டைத்தில், அருள்ளி இன்றி - (உயிர்களிடத்து) கருணை சிறிதும் இல்
மால், ஒருயிறவும்புக - எனதுஒருஉடம்பினைக் காத்தற்பொருட்டு, பல்
யிர்செருத்த - பலஉடல்களைக்கொன்று, வல்லிதின் - இனிப்பால் வண்டி
கை, அருந்தி - பலவகையாகஅருந்தி, அயர்த்தனன் இருந்தம் - சோர்ந்திரு
ரும், தொல்லயில் - பழமையாயிய மதில்சூழ்ந்த, தில்லைமூதூர் - தில்லை
யிய பழையகரில், நின்று - ஒருகிருப்பதத்தை ஊன்றியும், பெயர்த்த
ற்றொருகிருப்பதத்தைவீயியும், எண்தோள் வீசி - எட்டுத்திருத்தோள்களை
யீயும், கண்டோர்உருக - தரிசித்தோர்கண்ணுமனமும் உருகும்படி, ஆடும்
ருடனஞ்செய்யும், அம்பலகூத்தனை - அம்பலத்தாடியை, பாடுதல்-உயர்
வாழ்த்தைத்தொழிலினும், பரவுதல் - ஈகையாரவணங்குர் தொழிலினும், ஒவி
லேம் - ஒழிதோமில்லே. எ-று போலும்-அசை.

(வி - ரை.) பெரும்பாம்பு தன்னிரைக்கீலமந்தசிறுபாம்பை விழுங்கக்
ரவம்பார்த்திருக்க அச்சிறுபாம்பு தன்னிரைக்கமைந்த சிறுதேரை தன்மு
ன்மை அசனைக்கவ்வியதுபோல எனைக்கொல்லப் பெரியயமன் பலபிறவியின்
ன்னுக்காயிருக்க அடியேன் என் ஒருவயிற்றின்பொருட்டுப்பலவுயிர்களை
த்தொன்றருக்கியிருந்தும், தேவரீரைவாழ்த்தலும் பாடுதலும் ஒழிந்தனில்லை
என்பதாருத்தி.

பாம்பு, தான்பிறரைக் கவ்வுகையில் தனது பற்களாகிய காளி
க்கோத்தியமன், யமதூதன் என்னும் பற்களின் வழியுள்ள தொளைகளில்நு
ரை இறக்கிக் கடிவாயில் ஏற்றும் ஆதலால் நஞ்சுமிழ், எனவும், பசியுற்றகா
லத்தும், பயந்தகாலத்தும், சோவடைந்தகாலத்தும், பல்லின்விஷ மிகுந்தகா
லத்தும், பிறர்மிதித்தகாலத்தும் வாய்நிறக்குமாதலால் பகுவாய் - எனவும்,
கொடுஞ்சினமாகனமெனவே எக்காலும் கோபத்தடனிருக்கும் மூர்க்கனென்
றும் பாம்பெனவும், மாகனம் எனவே,பெரும்பாம்பெனவும் கூறப்பட்டது.
தன் - எதுபது தொடாம்பை யுணர்த்திநின்றது. முதல் என்பதி பண்பாரு பெ
யராய் உயிரையுணர்த்திநின்றது. நென்முதல் என்னுமிடத்து ஆருபெயராய்
வேளாண்மையுணர்த்திநின்றது. முத்தல், அதற்கு வினையாட்டாகவும் இயற்கையாகவு
மெய்தல் விளைதல் முதலிய தீச்செயற்பாலதெனவே, தன்னிற்கின் வீய
ரையும், உருவத்திற் பெருமையின்மையும், தன்னாய்ச்சு எதிர்வந்த
ற்றுபிராணிகளைச்சென்றுகவ்வி அடர்த்தின்றும் வலிமை
[illegible]

வே மற்றபிராணிகளைப்போல் தீமைசெய்யாமையும் பெறப்பட்டன. இவ் வனம் மாலேபுவமையாகக் கூறவே பெரும்பாம்பு யமனுகவும், சிறுபாம்புகவி பமனுக்கடங்கியமகனும், தேரையெனவே அம்மகனுல் கொன்றருந்தப்பட்ட வுயிர்களும்உள்ளுறையாகக்கூறப்பட்டன. முன் என்பதுஆருபெயராய்க்கர்மத் தால்பிறவியில் பிறக்கத்தொடங்கிய காலத்தையுணர்த்திநின்றது. மாதர்களின் கருப்பையென்னுத கருவிடையென்றதால், அனேக சன்மங்களில்ஒருறிவுயிர் முதல்ஆறறிவுயிர்காறும்எனத கர்மவலிக்கொப்பப்''புல்லாகிப்பூடாகிப்புழுவ் ய்மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச், செல்லா நின்ற வித்தாவரசங்கமத்து ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெரு மான.'' என்றபடி சுனனமெடுத்தமையும், வந்தஎனவே எனது இச்சையின் றிச் வெசத்தியின் பிரேரிப்பால் ஊர்ச்வலோகங்களிற்சென்று எழுபத்தொரு ச்தர்யுகம் சுகங்களே யதுபவித்துத நீர்ந்தவுடனே யங்குள்ள தேவர்களால் பிடித்துத்தள்ளப்பட்டு நகூத்திரங்களாகித் தலேழோய்ப் பூமியில்வீழுந்து தங் தையி னுதரத்தில் உணவாதிகளால் சென்று மாதாவின் உதரத்தில் செல்லு தலும் கூறப்பட்டன.

காள்என்பது அக்காலத்தை யுணர்த்தினமையின்சினேயாகுபெயர்.மறலி, தான்உயிர்கள்செய்த கர்மங்களேச்சிறிதும் விடாதுபார்த்து, அவரவர்களின் காலத்திற்கும் கர்மத்திற்கும் ஏற்கஉயிரையும பாப புண்யங்களேயும் அதப விக்கச்செய்தலின மறவாமறலி என்றார். அயிற்றலேயன்ன யிறுஎனவே அதனிடம்பட்ட வுயிர்கள் மீண்டும் மீளாமை கூறப்பட்டது. இதனுல் நான் பிறக்குந்தோறு பிறக்குந்தோறும்இறப்பென்னும் பயங்கொண்டானுய் வருந் தினேன் என்பது கூறப்பட்டது. இயல்டாக எலலா உயிர்கண்மேலும் கரு ணையிருத்தல்வேண்டும், அங்ஙனம் கருணேயில்லாதான் நரகம் புகுவன. அத னே ''அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க்கில்லே யிருள்சேர்ந்த இன்னுவுலகம்புகல்.'' எனவும், ''மன்னுயிரோம்பி அருளாள்வார்க்கில் லென்பதன்னுயிரஞ்சும் வினே, எனவும் கூறியதனுன் அருணணியினறி எனக்கூறினர்.

ஒருவயிறுஎனவே, பலவுயிர்களேக்காக்க அருளின்றிச் செய்யினும் அது உண்டார் பலர்மீதும் அக்காரியம்செய்யத் தொடங்கியகாலத்து எவி னர் கண்டார்மீதும் அக்கொலேத் தொழிலாகிய சேதலின் அத்துணைக்குற்ற மின்று அது தன்னேயேயடைதலின் இவ்வாறு கூறினர். ''அறவினேயாதெனி ற்கொல்லாமை கோறல் பிறவினேயெல்லாந்தரும்.'' பருத்துண்பெல்லுயிர் ஓம்புதலோர், தொருத்தவற்றுளெல்லாந்தலே.'' எனவும் கூறதலுங்ம் ''கொல்லாவிரதம் விளேக்குந்துன்பம் ஏனேப்பாவங்களெல்லாம் கூட்டியும் வினேக்கமட்டா.'' ஆதலின்பல்லுயிர் செகுத்து என்றார். வல்லிதின் அரு ளினியனேல; உண்ணுநிலத்து உண்பன, தின்பன, நக்குவ, பருகுவனப் பலவிதி உண்டிச்சுக்க மாற்றி யெனக்கொள்க. அயர்த்தனன் என்னே இத்தி

[illegible]னன்செய்புமோ னன அந்தகக் போதும், அவை முறைவனது அவை
[illegible]கெரிட்டியும், அவனது நினையே மூத்தியமதலின் நின்று பெயர்த்து
[illegible]ரச்சு-நினர். இறைவன் நடனஞ்செய்கையில் திருக்காய்கொட்டும் ஒன்
[illegible]டிச்சாகச்சொண்டு திருநடனஞ் செய்தலின் எண்டோள் வீசியெற்றார். "கண்
[illegible]ன்ன ...எண்டோள்வீசினின்றுமெம் பிரான்றனைக் கண்கள்காண்மின்களோ"
என அருளிச்செய்த திருவாக்காற்காண்க. "ஆடினமலமூர்த்தி யஞ்சலிமு
[illegible]த்தஞ்சென்னி குடிறரடியில்வீழ்த்தார் சருநிலாவிராவாரப், பாடினூர்ப்ப
[illegible]மாந்தப் பாலையிற்படிக்தாரன்பு, நீடினூர் நிருத்தனாந்தக்காண்பது நியமம்
[illegible]ண்டார்." எனப்பரமானந்தப் பேருதயில் கண்டோரை மூழ்க்செய்த
[illegible]ன் கண்டோருருக என்றார். இங்ஙனம் பல்லுயிர்செருத்தண்டேனுயினும்
அம்பலக்கூத்தனைப்பாதேல் ஒழியேன்ஆதலின் அக்கூற்றன் அவனதுபெயர்
[illegible]றுமென்னிடம் வரான் என்பது கருத்து, என்னையெனின் காலகாலனு
[illegible]நினைக, அன்றிப் பரவுதல் இலம்எனப்பொருள்கொண்டு பணியஇல்லே
[illegible]ரினுமென் திருவுளப்படி நீதவருக நலம்வருக என்னினுமாம். ஆங்கென்
[illegible]ம் இடைச்சொல் உவமைப் பொருள்பட நின்றது. மற்றையாங்கு இடப்
பொருளது. இக்கோரைவாசிரியம் வெஞ்சினமாசுணம், எனவும். ஒருவயிறு
பல்லுயிர் எனமுரண்கொண்டு முடிக்கது. இச்செய்யுள் பெரும்பாம்பு சிறுபா
[illegible]ம்பினுயிரைக் கெடுக்கக்காலம் பார்க்கச்சிறுபாம்பு தேரையினைப் பற்றதல்
போல் காலன் என்னுயிரைக்கொள்ள காலம்பார்க்க நான்பலவுயிரைக்கொன்
[illegible]நின்பேனுயினேன். என உவமையும் பொருளும் ஒன்றக்கொன்றஇடை
[illegible]டாது பிறிதுபொருள் வினக்கலினதனைப் பிறிது மொழிதலணியெனலுமா
[illegible]ம். பிறழ், என்னும்முதனிலை வியகுஎன்னும் பெயர் கொண்டது. இருத்தும்
என்பதின் உம்மை இழிவுசிறப்புப்பொருளது. முதுமையெனும் பண்பு, ஞா
[illegible]னத்தின் மூதாளனின்றது. உருக எனும் வினையெச்சம் ; ஆரும் எனும் பெய
ரெஞ்சுனெலிகொண்டது. கூத்தமுதனிலை பெருத்தொழிற்பெயர். (அ)

வெண்பா.

[illegible] இலகிதழ்வாய்வீழ்வாரிகழ்வாரவர்தங்
கலங்கடைக்கணித்துங்காணை—னிலகுமொளி
யதுகஞ்சாரம்பலத்தே யாளுடையார்தின்றூடு
ராடகத்தைக்கண்டன்பானகான்.

(இ-ள்.) ஒளி-பிரகாசம், இலகும்-விளங்குகின்ற, ஆடகஞ்சேர்-ஆடக
[illegible]ணலுஞ்சேர்ந்தபொன்னிலுஞ் செய்யப்பட்ட, அம்பலத்தே-திருவம்பலத்தில்
[illegible]ஞ்சருளியிருக்கும் ஆளுடையார்-என்னை யடிமையாகக்கொண்டருளிய
[illegible]தி, தின்று-ஆன்மர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தற்பொருட்டு மேற்
[illegible]திருநடனஞ்செய்தருளுகின்ற, காடகம்...ஆசத்தாலுண்டாகிய
[illegible]சிகித்தி, அற்புதன ...பொன்னின் வினைவல்லோன் எனு

அகத்திணை இயல்பாற் (மெய்யுயிர்களால்) நிகழ்த்தப்பட்ட பாலாகிய [illegible] வாய் - விரும்பப்பட்டவராயிய. இலவு. இச்சொல்லாலத்தை - செல்லுகின்ற இரண்டுபொருத்த வர்களையுடைய விலைமகளிரது, கலவி-கூட்டத்தை, [illegible] னித்தும் - தனக்கண்ணினாலும், காணேன் - நோக்கேன். எ-று.

(வி - ரை.) இவர்கள், பூர்வசன்மபாவத்தால் பலர்க்கும் ஆசாதரண [illegible] ண்களாகிச் சிறவர் யுவராக்கள், மூத்தோர் என்றும் பிணமுறுதலிய பெற்றிமை அஃதில்லோரென்றும், நினையாத எல்லாவாயுமணைந்தும் பொருளுக்கேற்ப இன்பந்தொடுத்து அப்பொருளேத தாம்பெற்ற இன்பத்தைப் புருடனெயொப்ப அனுபவித்துப் பலவிதத்தில் வஞ்சித்தம்படத்தை மனதில்கொண்டு அதனையில்லாதாரைபோல் நடித்தும், மனதை யொரு புருடனிடம் வைத்து அஃதிலாததுபோல் ஒளித்துப் புதியபுருடனுடன் முயங்கியும், பொருளுள்ளதனையும் அவனுடனிருந்த சுகத்தையுண்டு பொருள் நீங்கியகாலத்துப் பழிமுதலியகூறிவெருட்டியும், உம்மை, இம்மையேயன்றி மறுமையிலும் பிரியேனென்று ஆணைகூறி யன்புவரச்செய்த பொருள்பரித்தும், அழகில் மன்மதனேயாக, திருமாலேயாக, கந்தமூர்த்தியேயாக கைப்பொருளிலனேல் அவனை வெறுத்தும், அன்பினுல் விரும்பாது பொருள் விரும்பியும், கீழ்பார் என்பார் இலவிதழ்வாயவர் என்றார். அவர்களது புணர்ச்சியை விரும்புவேசர் சேர்மக்களில் கடையாளரும், மேலோரால் இகழப்பட்டவருமே ஆதலின். இகழ்வார் எனவும் கூறினர். இவைகூடல் அயலவர், பிணத்தை இருட்டறையில் தழுவுதலேயொக்கும் ஆதலின் நீதாமென்க. இதனுலன்றே "பொருட்பெண்டிர்பொய்மைமுயக்கம் இருட்டறையில் எதிர்பிணந்தழீயற்று. எ-ம். "வதை விலாமாணிழையார் மெண்ணேன்புரையிலாப் பூரியர்களாழுமனது," ஏனவும் "இருமனப்பெண்டிரும் கள்ளுங்கவறும் திருசீக்கப்பட்டார் தொடர்பு." எனத் தெய்வப்புலவரும் கூறியது. மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இழ்வராவர் என்பதில் அவர்என்பதை வாய் என்பதனேடு கூட்டி வாயவர் எனப்பொருள்கொள்க. இலவு, இது செம்மை பொன்மை, மென்மைகிறம் பெற்றதாயினுமீண்டுச் செவ்விலவை யுணர்த்தியது. இலவு மூத்தாருபெயர். கலவி, தொழிலாருபெயர். சுகத்தலென்பது பெற்றுள் கலவி எனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனுல் இக்கலவி, விலைமகளிர் [illegible] யோம். அது, மச்சபுத்தி, சோம்பல், அவ்விமர்த்தம், வாழும், [illegible] சம் முதலிய வுண்டாக்குதலாலும், குலமகளிரது கலவி தாழுவிர்த்தியும் [illegible] தாகாதாதலாலும், பரபாகமும், தேகக்கட்டும், குளிர்ச்சியும், [illegible] லும் தருவாலும் கடைக்கணித்துக் காணேனென்றும் [illegible] கூறிய அதனுல் கலவி சாற்பதும், பெற்றும், [illegible]

[illegible]

நிறை-உடம்பு, இளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம், என் நால்வகைத்த
பொன்னென்ற விற்பத்தியால் ஆடகம்என்பதற்குபிரகாசிப்பது என்பது
ருள். சாதரூபம், என்பது மிகவும் பிரசஸ்தமான ரூபமுடையதென்பது
ருள். மேருவிற்குச்சமீபத்திலுள்ளநதிக்கரையிலுள்ள காவற்பழரஸத்திலு
ண்டானதாசவால்சாம்பூநதம் எனப்பட்டது. மாற்றான்உயர்ந்த பசும்பொ
னுலின்இளிச்சிறைடென்றபெயர்பெற்றது. அவ்வகைமிகவும்விளக்கமுற்ற
மாத்தபையை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததலின் ஆடகஞ்சேர் அம்பலம் என்றார்.
இவ்வாறு கூறியகத்தரன்மாக்களின் மலமொழிந்ததுலங்கும்சுத்தவெளியா
ய பரமாகாசத்தை இடமாக்கொள்ளுதல் பெறப்பட்டது. ஆளுடையார் என்
றதால் என்னைத்தாமே வலுவில் எழுந்தருளி அடிமையாக்கொண்டவர் எ-ம்,
உலகத்த, மலமொழிந்த சுத்தனா அடிமையாகக்கொண்டு மற்றோரையும் அடி
மைகொள்ள கருணையுருவாக யிருப்பவன் என்பதும் பொருள். இவ்வடிக்கு
ஆடகஞ்சேர் அம்பலத்தே இலகுமொளி எனக்கூட்டி, திருவம்பலத்தில் விள
ங்கும் ஒளியுருவானவன், ஆளுடையார்-என்னை யடிமைகொண்டான் எனக்
கூறினுமாம். நட நிருத்தசெள, எனகிற தாதுவால் ஆன்மாக்களின் சிருட்டி
யாதி பஞ்சகிர்த்தியதனிபொருட்டு நடிப்பவன் என்பது பொருளாம்.

அன்பு ஆன என்றதால், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் புதிதாக
ருத்தலின்எனக அதனோவாதவூரடிகளின்மணிவாசகமாகியதிருக்கோவையா
ர் "உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன் நில்லேச்சிற்றம்பலத் தோருத்தன், குணந்
ன் வெளிப்பட்ட கொல்வைச் செல்வாயிக் கொடியிடைதோள், புணர்ந்
ற் புணருந்தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ், புரி
ழலா னல்குல்போல வளர்கின்றதே." எனக்கூறினையாளும் அதற்கு
யாசிரியர் "புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிகெட்குறைபமே
க்குறைபாட்டை யக்கூட்டத்தின் கட்டம் மாற்பெற்ற குணங்களிளுஞுயி
ன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும ஒருபெற்றிதாய் நீற்கும் என்
ற." எனக்கூறினமையாளும் உணர்க. அம்பலத்திற்கு அத்தலீயொளி
யவ்வாறு வீந்தெனின் "பொருளது புணர்வே புணாப்போன் குறிப்பின்
நனறவ்வுரு மரபிற்றென்ப" எனறதனன் உலகதப் பொருள்களில் பொ
னின் மிக்கநின்மையாளும், சுறில் ஒளியையுடைய இறைவனைத் தன்
டமாகப்பெற்றதனுளும், அவனை யடைந்தபொருள்கள் இறப்பு இழிந்தன
றும் மேருவைச்சார்ந்த காகமும் பொன்னாகும்எனும் மொழக்மொழிபோ
லவே இறைவனைச் சார்ந்த பொருளும் [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ - ள்.) அயன் - பிரமதேவனும், நாரணன் - நாராயணன் ஆகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், எம்கோனேஎன - எமது தலைவனே யென்று துதிக்கும்படி, நிலவே அம்பலத்தே - நிருதநிலையில் நிருச்சிற்றம்பலத்தில் விட்டமின்று - எழுந்தருளி, கூத்த உகந்த - (பெருந்தேவர் பொருட்டு) நிருத்தமாடுதலை விரும்பிய, தேனே - தேன்போல் இனிப்பவனுகிய வெளுத்தி, நிருவுள்ளமாகி - நிருமனத்தில் என்னை நினைத்த, என்நீமையெல்லாம்அறுத்து - எனது கன்மங்களாகிய நீமைகளே யெல்லாம் நீக்கி, தானே புகுந்து - நீங்கும் நீங்கிய மனகோயிலில் தானே எழுந்தருளி, அடியேன் - ஒன்றுக்கும்புத்தி யில்லாத என்னுடைய, மனதே - மனத்தில், வந்து - எழுந்தருளி, சந்திக்க - என் மனதிற் கலந்தனுல், நானே - அடியேனுகியநானே, பிறந்து - மனிதயாக்கை பெற்று, (அதனுலாகிய) பயன் படைத்தேன - இவ்வாபத்தை யடைந்தேன். (எ - று.)

(வி - ரை.) ஆன்மா, பலசன்மங்களிற் பலவித யாக்கைகளைப் பெற்று அச்சநங்களோடும் கல்வியேயால் உயர்வுபெற்றுப் புண்ணிய தீர்த்தக்கரை வெலயமுதலிய தேவாலய மருங்கு அரங்களாகவும் சரங்களாகவும் எண்பத்து நான்கிலக்கம் யோனிபேதங்களாய்ப், பிறகு மானிடப் பிறப்பிலேயிற்று உலகவாதனையில் கட்டுண்டு தாய்தந்தைய ரல்லாதாரைத் தாய்தந்தையர் எனவும், ஒப்புச்சு வந்தாரை உற்ருரென்றும், பூர்வகர்ம பலத்தினுல் பெண் ஆண்மக்களாண்டு, என்மனைவி என்மக்கள் என்வீடு என்வயில் ஏன் சார்பு எனத் தனதல்லாத புறப்பற்று அகப்பற்றுகளைத் தன்னுடைமை யென்று இறுமாந்து நல்லோரைவெறுத்து கல்லாரைக்கூடி யில்வகைப் பிறந்து மிறந்தும், தேவர்முதலிய உயர் பிறப்படைந்தும் வருகையில் புண்ணியத்தால் இறைவன் ஒருவனுனன் என்று சித்தமுண்டாக அவ்வகையில் பிறப்பறுக்க எண்ணமுண்டாகிச் சென்னடியவர், சென்னிகள் முதலியவற்றில் நீங்காத அன்புகொண்டு சரியை கிரியை முதலிய செய்ய இச்சைபெற்று ஆலயங்களைத் தோறுஞ்சென்று நிருவலகிடுதல், நிருவிளக்கிடுதல், மலர்மாலை தொடுத்தல் முதலிய செய்தும், பல தலங்களைடைந்த மூர்த்திகளைச் சேவித்தும், பாடி யாடியும், பின்னும் அதினின்று கிரியை யோகங்களை யடைந்து [illegible] பெறின் ஆன்மபரனுன் சற்றேகும். ஆதலால் நானே பிறந்து பயனை

அண்ணம் மொழிதெரியுனை வழிகெடமே கூறினார். உலகு யாதுமெலிருந்தா
லின்றில்லையென்னும் நிலையாமை யுடைத்தாதலின் அவ்வுலகில் உடலுயி
ருடனிருக்கவே கருவத்திற் நற்கதிபெறவேண்டுமென்பார் இப்போதே என்
றார். நாயகன் என்பது, நாயன் எனமருவிற்று. இதனால், உடனிலைநிலைமை
கொண்டது, அவ்வுடனுள்ளபோதே அதனைப்பெற்றதனாலாய பயனையுடைமை
வென வந்புறுத்தினமை கூறப்பட்டது. "ஒருவனுமமுமையவன் பல்லூழி
மூன்னெலிட்டேன், போதவனபின்னேபோற்றவன் வாழ்க்கை நிருத்தி
சென்று, மழவுமாகிமோதவமாவளர் புன்சடையான், யாதவன் சொன்னதை
கொண்டொழிவினி யாரணங்கே" என்னும் அருள்வாக்காலறிக. (கஅ)

கலித்துறை.

கஉ. நாமத்தி னுலென்ற னுதநிருத் தேனறை மாமலர்சேர்
தாமத்தி னுலுன் சரண்பணி யேன்சாவ தெனகொடுகரன்
வாமத்தி லேயொரு மானேத தரித்தொரு மானைவைத்தாய்
சேமத்தி னுலுன் பிருத்திலலே சேர்வதோர் செந்நெறியே.

(பொ - ள்.) வாமத்திலே - வாமகரத்திலும், பாகத்திலும், ஒருமானே
ஒருமான்கன்றினை, தரித்து - ஏந்தி, ஒருமானே - ஒருமான்போன்றபிரா
டியை, வைத்தாய் - திருத்தேவியாகப்பெற்றவனே! நாமத்தினுல் - உன்திரு
நாமத்தையோதலினுல், என்றன் - என்னுடைய, நா - நாவினை, திருத்தேன்
திருத்திக்கொண்டேனில்லே, நறைமாமலர்சேர் தாமத்தினுல் - தேனிறைந்த,
பெருநறுமணமுடைய மலர்மாலைதொடுத்துப் பூசிப்பதனுல், உன்சரண் - நேயரீ
திருவடிகளே, பணியேன் - வணங்கேன், சேமத்தினுல் - அரண்கொண்டே
உன்திருத்தில்லேசேர்வது - தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தில்லைவா
ழந்தணர்களாகிய, ஓர்செம்நெறி - ஒப்பற்றமோட்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய
வழியை, என்கொடு-எந்தஆதரவைப்பற்றி, நான்சார்வது - அடியேன் அடை
வது. எ - று.

(வி - ரை.) நாமத்தினுல் என்றதால், வெகுமூர்த்தியின் திருவருளுக்கு
மந்திரபூர்வமாகத் தெரிவிக்கும் மந்திரம் கூறப்பட்டது. மகரம், நிராகரி
னும் இரண்டெழுத்துப்புணர்ச்சி மந்திரமெனப்பட்டது. பொருள், தன்னேர்
றியாளிப்பவனைச் சம்சாரக்கடலினிருந்து கரையேற்றிக்காப்பது. அம்மந்திரம்
வாசகம், வாக்கியபேதத்தால் இருவிதப்படும். அவற்றுள் வாசகம், வாக்கினுல்
சொல்லுவது. அர்த்தம், அதன லக்ஷணத்தைக்கொண்டது. மந்திரமே
[illegible]

இன்பம், பிரேதாதிய போன்களையும் தானோக, சாதிய, யாருப, சாயுச்சிய மென்னும் பதவிகளையும் தரும்.

மந்திரங்கள், சித்தம், சாத்யம், சுவசித்தம், அரி, என நான்குவகுப்புக் கொண்டிருக்கும். இவற்றை முறையே தனித்தனி மாறப் பதினாறுமுப்பா ரும். அவற்றுள் சித்தம், சாதகனுக்குச் சபத்தால் இஷ்டபலத்தைத் தரும். சாத்யம், ஜபதீர்ப்பணங்களால் இஷ்டபலத்தைத் தரும். சுவசித்தம், பார்ட மாத்திரத்தால் பலத்தைத் தரும். அரி, பகைவரைக்கெடுக்கும். ஆதலின்இவற் றின்முறையைக் யாசிரியன் உபதேசிக்க அறிந்து மந்திரமாதாவாகிய பஞ்சர் கூரியைச் சபிக்கவேண்டுமென்பார் அவ்வகைக் கூறினர். இருத்துதலாவது, தான் மறந்திருப்பினும் நாத்தானே அவன்திருநாமத்தைக்கூறிக்கொண்டிருக் கப் பழக்கினவத்தல், அதனை "மற்றப்பற்றெனக் கின்றிநின் றிருப்பாதமே மனம்பாவித்தேண் பெற்றலும் பிறந்தேனினிப் பிறவாத தன்மைவந்தெய்தி னேன், கற்றவர் தொழுதேத்துஞ் சிர்க்கழையூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி, நற்றவா வுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே." என்னர் திருப் பாகரத்தால் அறிக. நாமத்தினுல் மந்தரசித்தி கூடாது தியானித்தபொருள் கண்கூடாகாதெனின், பரிபாகமின்றிச் செய்தல்கூடாதெனச் சரியை யதஷ் டித்தல்வேண்டும் ஆதலில் முதலில் நாமத்தைக்கூறிப் பின்பு தாமத்தைக் கூறினர். அது தாதமார்க்கமாம். "தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன்கோ யிற்றலமலஞ்சிட்டி இலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப், போதகளுக்கொய்துபூத்தார் மாலைகண்ணி புனிதர்க்குப் பல சமைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், நீதிநிருவிளக்கிட் டேத்திருநர்தனமுஞ்செய்த திருவேடங்காண்டா லடியேன் செய்வது, யாதுபணியீரென்று பணித்தவர்தம் பணியுமியற்றுவதிச் சரிஜூசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர்." என்றதால் சிவபரஞ்சுடரை ஸ்படிகாதி லிங்கங்களில் ஆவாகித்து மாலைமுதலிய தொடுத்துக் கிரியாவிதிப்படி சாத்திப் பூசிப்பது. நற்மாமலர் சேர்தாமம் என்றதால், மலரெடுக்குமிடத்து வண்டுகள் தேன் தேடிச்சென்று மலர்களிலுள்ள மகரந்தங்களை மூக்காலுழுது அதினுள்ள தண்தேனையுண்ணுமுன்னம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அதனை "நிறை யளிபுகுந்தாமுன்னஞ் சிறகாலே யெழுந்திருந்து, பொறைமரம் வழுக்காதேறப் புலிகம்பெற்றுமந்த, நறைமலர்பழுதுபார்க்கநகந்தொறும் வண்படைத்துண், டுறைவறப் புரிந்தான் பூசைகுயவரிப்பதத்தினுனே." என்பதாலறிக. நாமத் தினும், தாமத்தினும் என்பன, நாமத்தை எண்ணித்யானிப்பதாலாகிய தாரி பத்தினும், நாமத்தைத் தொடுத்துச் செய்யும் கிரியையினுலாகிய தாரியத் தினும் முறையாய் நின்றன. ஈரண் பாஸ்கர அக்நிவேம்பெராதலின் நன் றாகப் பொருள்கூறப்பட்டது. சாத்யநேதேதாதா எனும் விபத்தி யுள் செல்லுதற்குரியோகமாகவுள்ளதென்பது பொருள்.

சரியை கிரியைமுதலிய வற்றைத்தருவியாதத்தொடர்பு அம் மூம் பதவியாகளின் அதினை நிரோதகமாய் வைத்தல் பற்

ருது அதனை அனுட்டியாதாகான் எந்த எதனைக்கொண்டு அடைவேன். காண் அடைதல் கூடாது. என்றபடியாம்.

உனக்கு ஊறுசெய்யவேண்டிபடைவர் அனுப்பியமானினை ஊறுசெய யாது உருவத்திற்கேற்பக்கருணைசெய்து திரு அத்தத்தில் தரித்தாய் ஆனா லும், கருணையேயுருக்கொண்ட உமாதேவியாரைஒப்பற்ற வாம்பாகத்தில் கொண்டோயாகலாலும், அவ்வாறு செய்யாத என்னையும காப்பாய் என்பது போதர ஒரு மானேத்தரித்து ஒருமானேவைததாய் என்றார் வலியடக்கித்திரு க்கரத்தில் வைத்தலின தரிதது எனவும இறைவி, தவஞ்செய்து வேண்ட தாமே யிச்சைகொண்டு அவளுடன்கூடியிருத்தலின வைத்தாய் எனவும் கூ றினர். அவ்விடதுபாகத்தில் மானேத்தாங்கியது இவளேக்கினழகிற்கு 'மானே க்கம் இழிக்தமைதெரிக்கவுமாம். உலகமெல்லாமொடுங்கிய சர்வசங்காரகால தது இறைவர் பாகததுதாம் ஒடுங்கித்தனித்திருதலின் அது நோக்கி ஒரு மான் என்றார் எனினுமாம்.

திருத்தில்லே எனபது, பரமாகாசமாகிய பேரின்பவீட்டினேயாம். செங் நெறிசெல்வார்அடையும் வீட்டினைச் சொநெறி யென்பது உபசாரம். "தோ ற்றக்கேடுகளின்மையின் நிமித்தமாய், நோன்மையாற்றலனே யொன்றுக் கல த்தலின்மையாற்றாய்தாய்த், தானெல்லாவற்வையுங்கலந்து நிற்கின்ற முதற் பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைதாதல் பற்றி அதற்கிட மாருமோகூத்தைச் செந்நெறி என்றார். கொடு என்பது, கொணடு என்பத ன்மரூஉ. என்கொடென்பது விஞ்ஞானகருநாத கவற்றிருத்தி நின்றது. இது தமக்கு வேண்டியபொருணமேல் முயலும ஒழுக்கமின்மைதான்றக் கூறினமையின் கையறல்விலக்கெனனும்அணி. (கச)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கரு. நெறிதரு குழலியறலென்பர்கணிழலெழுமதியநுதலென்பர்க ணிலவினும் வெளிதாகையெனபர்கணிறமவருகலசமுலையென்ப ளமிருவு தரி இவிடையென்பர்க ளடியிணை கமல மலரென்பர்[1]க ளவ்வுவ மிணைய மடங்கைய ரழகிய ரமையு மவரென்செய மிழிமழு வுடைய கரனென்கிலர் மறலியை முனியு மரனென்கிலர் மிதொழி சடில கரனென்கிலர் மிலைமகண் மருவு புயனென்கிலர் செழிபொழி லிலவு தில்லையென்கிலர் திருநடனவிறுமிறையென்கிலர் இவகதி யருளு மரசென்கிலர் சில்ர குறுவ ரறிவின்மியே.

(பொ-ன) சிலர்-உலகத்து அறிவில்லாச்சில மானிடர், மடம் மயிலின் இலையையாகிய மஞ்சையின், அவயவம்-உறுப்புக்களில், நெறிதருகுழலினையு யையருகுழல்-என்றலு, அறல்என்பர்கள்-கரு மணலின் ஒழுக்குஞ்சார்பின், அ ல்லெனபினை; நிமலை-தெளிபன்னமையம்-பிறைச்சந்திரன், என்பர்கள்

ன்றுகூறுவர். நகை - பற்களே, நிலவினும் - சந்திரிகையினும், வெளிது - வெண்ணிறமுள்ளது, எற்பர்கள் - என்றுகூறுவர், மூலே - மூலைகளே, நிறம்வரு- ஒளிவளரும், கலசம்என்பர்கள் - பொற்கலசம் என்று கூறுவர், இதுவிடை - இக்க இடுப்பு, அறிகுவது - (உண்டோஇல்லையோஎன) அறிதல், அரிது என்பர்கள் - அருமைஎனக்கூறுவர், அடிஇணை - இரண்டுகால்களே, கமலமலர் என்பர்கள் - தாமரைமலர் என்பார்கள், இனைய - இப்படியமைந்த, அழகியர் - அழகிய மங்கையரின் (உறவு,) என்செய - யாதுபயன் கருதி, அமையும் - அவருடன்கொண்ட தொடர்புசாலும் இனிவேண்டேன், (அவர்) மறி - மானேயும், மழு - மழுவினையுமுடைய, கரன்என்கிலர் - திருக்கரங்களேயுடையான் என்றுகூறார், மறலியை - யமனே, முனியும் - கோபிக்கின்ற, அரன் எங்கிலர் - அரன்எனுந்திருநாமமுடையான் என்று கூறார், மதிபொதி - சந்திரனையணிந்த, சடிலதான் - சடைமுடிகொண்டான், என்கிலர் - என்னார், மலைமகள் - மலையரையன்குமரியாகியபார்வதிபிராட்டி, மருவு - பொருந்திய, புயன்என்கிலர் - திருப்புயத்தையுடையான் என்னார்கள், செறிபொழில் - நெருங்கிய சோலைகள், நிலவு - தங்கிய, திலஎன்கிலர் - திருத்தில்லே என்னார், சிவகதி - பரகதியாகிய சிவகதியை, அருளும் - அதுக்ரகஞ்செய்யும், அரசு என்கிலர் - தலைவன்என்னார், அறிவு இன்றி - அறிவு இல்லாமல், நரகுஉறுவர் - நரகம் அடைவர், எ - று.

(வி - ரை) கேசாதிபாதாந்தம் உறுப்புகளேத்தனித்தனியுவமைப்படுத்திக்கூறியதஞல் காதற்பிறப்பும், பல மாதர்களுக்குற்ற அழகினுஞ்சிறப்புடைமையுங்கூறிற்ரும். நெறி, இதனேவழக்கத்தில் வடஎன்பர். அன்றிமுழலின்வேறுபாடாகிய ஐம்பால் என்னும் பனிச்சை, குழல், சுருள், கொண்டை, முடி, முதலியவுமாம். பனிச்சைபின்னிவிடுதல், குழல் சுருட்டிமுடித்தல், சுருள் பின்னேசொருகல், கொண்டை பக்கமாகமுடித்தல், முடி உச்சியின் முடித்தலாம். குழல், உட்டுளேயுடைய பொருளின்பொதி, ஈண்டு பண்பாகுபெயராய்க்கூந்தலேயுணர்த்திநின்றது. ஆறல், இது நீரின்வெள்ளம் எக்கரும் புள்ளமுமாகஉள்ள இடத்தில் பாய அதனுலுண்டான இடையிடையற்றகருமணலுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

குழலேக்கண்டார், அதினழகினேக்கண்டு நீங்காது நீங்கி தூதலேக்காண அதனேநோக்கும் தோறும் நோக்கும்தோறும், அமுதகிரணத்தால் தேவர்க்கும் ஏனேயோர்க்கும் இனிமையைத் தரும் மதிபோல் இன்பத்தைத் தருதல் எண்ணிநிழலெழுமதி என்ரார். நிழலெழுதல் ஒளியேயன்றிக் கூந்தலாகிய மேகத்தில் மறைதலெழுந்து வெளிகொண்டு தோன்றிய மதி என்னலுமாம். மதி, மது, இ, எனப்பகுத்து அமுதகிரணமுடையது எனக்கொள்க. மதியம், என்பதில் அம், சாரியை. நிலவு,தான்விளங்கி உலகத்துப் பைங்கூழ் முதலியவற்றைத் தளிர்ப்பித்தல்போல், தன்னிடவ்காதல்கொண்டு வாடிய வுள்ளப்பயிரைத் தளிர்க்கச்செய்தலின் அங்ஙனை நோக்கினர் நிலவினும் வெளிதென்ரார். காதலிகருக் காமுகர்க்கு உள்ளத்தைத்தக்கவர்வது காதலிக்கப்படுவொனிடத்து

மூகமும் மூலியுமாதலின், முதற் கண்முகத்தினகத்தழகு கூறிப்பின்மூலோ
ங்கிஞர் எம்முள்ளங்கவரவந்த பொற்கலசமோ என்பார் கலசமுலையென்ருர்.
இதனை, நிறம்வருமுலே கலசம் எனக்கூட்டி, மார்பினெழுந்த முலேகள்பொற்
கலசமென்னினுமாம். தேகத்திற்கு இடையாக நின்று தாங்குதலின் இடை
யென்ருர். இது முதல் நண்ணிதாகலின் இன்மையும், தனக்கு மேற்பட்ட
வறுப்புகளேத் தாங்கலின் உண்மையும்பற்றி நிற்றலின், அறிகுவதரிது என்
ருர். அறிகுவது, என்பதில், கு, சாரியை. இவ்விடை என்பதில் வகரம், தொ
குக்கும்வழி தொக்குநின்றது.

ஒருகொம்பில் பலமலர் மலர்ந்ததுபோலுள்ளாளேத் தாங்குவதென்னை
ன்று ஆராயப்புகுந்தார் தாள்நோக்கித் தாளுள்ளதீரா அலங்கரிப்பதுபோல்
என்னுள்ளத்தையும் அலங்கரித்தலின் கமலம் என்ருர், கம், ஜலம், அலகி,
பூஷயதிதிகமலம், ஜீலத்தைப்பூஷிப்பது என்பது பொருள். கமலமலர், இது
இருபெயரொட்டு முன்மொழியாகுபெயர். அவ்வாருகிய குணத்தோகையு
மாம். இவரோடாடலும் ஊடலும் உவகையும், வாடலும், கேடும், ருத்த
மும் விளேத்தலாலும், சிற்றின்பமாதலாலும், அறம், புகழ், கேண்மைமுதலிய
வற்றைக்கெடுத்தலாலும், மறுமைக்கு வித்தாய் நிரயத்துச் சேர்த்தலாலும்,
இவரோடிருக்கின் இனித்திமையே நேருமெனத் தெளிந்தா ராதலாலும்,
அமையும் என்ருர். இதனே "சுருள்புரிசுழையர் சூழலிற்பட்டின் றிறமறந்
திங், கிருள்புரியாக்கையிலே கிடந்தெய்த்தனன்." எனவும், "மாழைமையிபா
வியகண்ணியர் வன்மத்திடவுடைந்து, தாழியைப்பாவு தயிர் போற்றளர்ந்
தேன்." எனவும் "மின்கணிஞர்துடங்கு மிடையார் வெகுளிவலேயிலகப்பட்
டெப், புன்கணஞப்ப் புரள்வேனே" எனவும், அருளிய மணிவாசகங்களா
லறிக.

எல்லாமாயுள்ள உன்னே நோக்க அவ்வின்பம் சிறிதும்பொருளாகா ஆத
லின் அவை பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கொண்ட மருளர்க்கே யாம்; எம்
போலிகளுக்காகா என்பார் என்செய என்ருர். சரணடையின் பகை
வராயினும் அருள்புரியும் கருணகரன் என்பார் மறிமழுவுடைய கரன் என
வும், உலகத்துயிர்களேத்தத்தம் காலவெல்லேயின் ஊழின்வகை நடத்தும்
கூற்றனேயும் தம்மடியரை நெருங்கின் தண்டிக்கும் பேராற்றலுடையான்
என்பார் மறலியை முனியும் என்ருர். சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சம், அவ்
வாறு சுட்டி யுணரப்படாது எவ்வுலகும் ஒன்ருயறிந்து நிற்கும் சங்காரகர்த்
தாவினிடம் பரதந்திரமாய் நிற்பதன்றித் தனக்கெனச் சுவதந்திரமுடைத்
தன்று ஆதலாலும், எல்லாக் கடவுளரையும் தன்னுள் ஒடுக்கித் தானேதனித்
துநிற்றலினலும் அரன் என்ருர்.

ஆணவாதி கன்மங்களால் பலபிறவிகளினும் தன்புறவார்க்கும் சாபத்
தாற் தீப்பட்டு வருந்துவோருக்கும் அருளுயுள்ளான், இவன் முன்னெருகா
லத்து மதிக்கு உடல்குறையநேர்ந்த சாபத்தைப்போக்கி யருளினவன், என்ப்

வத்தைக் குறிப்பிட மதிபொதிசடிலதரன் என்றார். அடைத்தார் தயர்போல் இ ஆட்கொள்ளும் அருளருக்கொண்ட வுலகமாதாவுடன் கூடி நம்மையாள் வோன் என்பார் மலைமகள மருவு புயன் என்றார். மலைமகள், ஈன்காம் தேவத் துமைத்தொகை. மலை, எல்லாவனுக்களும் குறைவின்றி நிறைந்த மலையாய னைத் தெரிவித்துநின்றது. பேரைக்கூறினும் பாவம் விலகுமாதலின் இவை யென்கிலர் என்றார். நிலை என்பதில லகரம் தொகுத்தல். மற்றையமுதநி களிற்செல்லினும் மீளும். பிறப்புண்டு, ஈதொன்றுமேபிறவாமையைநீக்கிப் பேரின்பந்தருவது என்பா சிவகதி என்றார். அவனைத்தியானிப்போர்மனதில் அகலாதத் தாண்டவந் தரிசிப்பிதது முதந்தருவான் என்பார் இறை, அரச எ ன்றார். இவனம் கூறியதனனே கனைகண்ணுயிருப்பானை யெண்ணுது வீணே வாணைப் பெண்களை கலவியில் கழித்து நரககுழியிலாழ்ந்து பேரும் உயிர் கனையெண்ணி இரங்கிச்சித்தாமணி யொப்பாளருஞ் சிவனைதொழுக என இரக்கமுற்றக்கூறியதென்பது விளங்குகின்றது. இது அக்காமச் சிற்றின்பத் தினும் இவனத திருநாமங்களைக் கூறும் பெருமையே சிறந்ததெனக் கூறி தலின் பெருமையணியும, ஒரு சொல்லேபலவிடங்களில் வருதலின் சொற் பின்வருநிலையும் ஆம் (கரு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

அறிவி லொழுக்கமும் பிறிதுபடு பொய்யுங்
கடும்பிணித் தொகையு மிடுமைபை யீட்டமு
மினையன பலசரக் கேற்றி வினையெனு
தொன்மீ காம னுய்ப்ப வந்நிலைக்
கருவெனு நெடுநக ரொருதுறை நீத்தத்துப்
புலனெனுங் கோண்மீ னலமந்து தொடரப்
பிறப்பெனும் பெருங்கட லுறப்புகுந் தலைக்குங்
துயர்த்திரை யுவட்டிற் பெயர்ப்பிட மயர்த்துக்
குடும்ப மெனனு நெடுங்கல் வீழ்த்து
நிறையெனுங் கும்பு முரிந்து குறையா
வுணர்வெனு நெடும்பாய் கீறிப் புணரு
மாயப் பெயர்ப்படு காயச் சிறைக்கலங்
கலங்குபு கவிழா முன்னை மலங்கன
மதியுட னணிந்த பொதியவிழ் சடிலத்துப்
பையர வணிந்த தெய்வ நாயக
தொல்லெயி லுடித்த தில்லை காவல
வம்பலர் தும்பை யம்பல வாணனின
னருளெனு நலந் தார் பூட்டித்
திருவடி நெடுங்கை சேர்த்துமா செய்மே.

(பொ - ள்) அறிவுஇல் - முன்வருதலேயாராய்ந்து செய்யாத, மூடுக்கமும் - கடையும், பிறிதுபடு - மனதைவேறுபடுத்துகின்ற, பெகய்யும் - பெய்ம்மையும், கடபிணித்தொகையும் - கொடுமையைச்செய்கின்ற சேர்வின்கூட்டமும், இடும்பைஈட்டமும் - இவையல்லாத தன்பக்கூட்டங்களும், இவை வன - இவ்வனைத்தான, பல்சரக்கு - பலவிதப்பட்டசரக்குகளை, ஏற்றி - வர்த்தகத்திற்குரிய பொருளாக ஏற்றிக்கொண்டு, வினையெனும் - தினவினையென்கிற, தொல்மீகாமன - அடிப்பட்டமாலுமி, அந்நிலை - (அம்மரக்கலத்தை) அதனிலேத்த அந்நிலையினின்று, கருவெனும் - மாதாவின் கருப்பையென்கிற, பெருகர் - பெரியபட்டினத்தின், ஒருதுறை - ஒப்பற்றதுறைமுகத்தைசேர்க்கி, உய்ப்ப - செலுத்த, நீத்தத்து - வெள்ளதுதச்செல்லதொடங்குகையில், புலன்எனும் - பஞ்சேர்ந்திரியங்களென்கிற, கோளமீன் - கலியுள்ள சுறுமீன்கள், அலமந்து - சுழன்று, தொடர - (அமமரக்கலத்தைக் காலகோக்கித்தீங்கு செய்ய) பின்பற்ற, பிறப்பெனும் - பிறப்பென்கிற, பெருகடல் - மன்சுமுத்திரத்தில், உறப்புகுந்து - மிகுதியாகச்சென்று, அலைக்கும் - வருத்துகின்ற, துயர்நிரை - துன்பமாகிய அலைகளின், உவட்டின - பெருக்கினால், பெயர்ப்பிடம் - நிலைபெயர்கையில், அயர்த்து - நொந்து, குடிமபமஎன்னும்-குடும்பம் என்கிற, நெடுகல் - பெரியமலையில், வீழ்த்து - மோதப்பட்டு, நீறைஎனும-மனஅடக்கமென்னும், கூம்பு - பாய்மரம், முரிந்து - பிளவுபட்டு, குறையாகுறைதலில்லாத, உணர்வுஎனும் - அறிவுஎன்கிற, நெடுபாய் - நீண்டபாயினே, கீறி - கிழித்து, புணரும - நீமைகள்நெருங்கிய, மாயப்புயர்பபு - மாயம் எனும் பெயரைப்பெற்ற,காயஜைதைக்கலம-உடல் என்கிற காலலாகியமரக்கலம்,கலங்குபு-கலக்கி,வீழாமுன்னம்-வீழ்ந்துகெடுதற்குமுன்,பொதிஅவிழ்-மூருக்கவிழ்ந்த, அலங்கல்-மாலையினை, மதியுடன் - சந்திரனுடன், அணிந்தசுடிய, சடிலத்து - திருச்சடையின, பைஅரவ்அணிந்த - படத்தையுடைய பாம்பினை அழகுபெற அணிந்த, தெய்வநாயக - தேவாதேவனே, தொல் - பழலமையாகிய, எயில் உடைத்த - மதில்சூழ்ந்த நில்லை - திருச்சிற்றம்பலத்தில்சு காவல - தலைவனே, தும்பை - தும்பையானது, வம்பு - காலமல்லாக்காலத்தும், அலர் - மலருகின்ற, அம்பலவாண - திருச்சிற்றம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டானே, நின் - தேவரீருடைய, அருள்எனும - திருஅருள்என்கிற, நலத்தார் - நல்லவடத்தை, பூட்டி - சேர்த்து, திருவடி - திருவடியாகிய தெய்வகை-பெருங்கையினைச்சேர்த்தும் ஆறு - சேர்த்தும் வழியை, செய்-கருணை புரிவாயாக. எ - று.

(வி - ரை) அறிவின்மையாவது, தமக்கு அறிவிருந்தும அதனை நல்வழியில் செலுத்தாமை. அது உலகத்தார் உண்டென்பதில்லையென்பதும், அறிவின்முதுமைபெருமையும், தம்மிடமுள்ள குற்றத்தைநீக்காமையும், பிறவுமாம். பொய்மையாவது, உள்ளதையின்மையாகக்கூறுதல். பிறனிலருந்த்தற்கு வேண்டுமேபாயங்களை எக்காலத்து மாராய்ந்து கொண்டிருந்தலின்றே பிறிதுபடுபொய் என்றார். வாதபித்த சிலேத்மாதிகள் ஒன்றையொன்று தொ

க்குதலால் ஒன்றினென்று வேறுபட்டுப்பலபிணிகள்தோன்றிப் பல நோகள் கள்உண்டாதலால், கடும்பிணித்தொகை என்றார். கர்மவசத்தால் ஆன்மாவி னுடலேப்பிணித்தலின் பிணியெனப்பட்டது. கடுமை, அது தொடர்ந்தாரைச் செய்யுந் துன்பத்தைக்குறித்த அடை. இடும்பைபீட்டம்,அழுக்காறு,வெகுளி அவா, சூது, காதல், கவறு, கள்ளுண்முதலியபிற. மரக்கலம்,தான்ஒரு துறை நீங்கிவேறுதுறைக்கு வாணிகத்தின் பொருட்டு நீங்குகையில் ஒரு படித்தல் லாதபல வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களேப்பலரிடப்பெற்று நீங்குதலின் பல சரக்கு ஏற்றி என்றார். மீகாமன், பலகாள் மரக்கலஞ்செலுத்தப்பழகியடிப் பட்டவருதலின் தொன் மீகாமன் என்றார். வினைதான், ஆன்மா சகமெடுக் கத் தொடங்கிய நாள்முதல் ஆன்மாவைத்தன்வசப்படுத்தி நடத்துதலின் வினையெனுந்தோன்மீகாமன் என்றார்.

பலவகைப்பட்ட பிறவிகளில் தத்துளுப்புப்பட்டி ழண்டுபெற்ற வுருவங் களுக்கேற்ற நடைமுதலியகொண்டி நடித்துக்கொண்டி இருதலின் கரு வெனு செலிதகர் என்றார், நெடுமையீண்டிப் பலநாள் பிறவிநீங்காமையை யுணர்த்திநின்றது. நீத்தம், நீந்தக்கூடிய புனல். தொழிற்பெயர் வலித்துநின்ற தது. நீத்தம் எனறார், அப்புனலிடையே மரக்கலஞ்செல்லுதலின். கோண்மீன், என்பதற்குச் சுறுவெனப் பொருள்கூறிய தெனனெனின், அம்மீன்கடலின் கணுள்ள வினையமீன்களேயடக்கி அரசாயிருத்தலினுனைக.கோள்-வலிமை. மீன், மின்என்பது முதனீண்டி நின்றதொழிற்பெயர். பொருள் மின்னுதலே யுடையது. புலன்களேந்தும் மனதை ஒருவழி நிறுத்தாது தாம் எண்ணிய வாறு தம்வசப்படுத்தி யீர்த்துச் செல்லுதலின் புலன் எனுங் கோண்மீனென் றார்.

கடலில் தன்கண்ணுக்குக் காணப்படும் பொருள்களனைத்தினையும் கவர ச்சென்று இரையல்லாமைகண்டி மயங்கிச்செல்லும் மீன்போல் புலன்களும் மனதைப் பொருளல்லாப் பெருளர்களிடம் செலுத்தி அது உண்மையல் லாப்பொருளாக மனங்காண அதனுடனீங்குதலின் அலமந்து தொடர என் றார். கடலிடை அலேகள், ஒன்றுதோன்ற ஒன்றடங்கி மற்றதடங்க வேறொரு ன்றுதோன்றுதல்போல் இடைவிடாது ஒருபிறப்புநீங்க வேறுபிறவிகொண் டும் மற்றது நீங்கக் கர்மவசத்தால் வேறொருடல்தாங்கியும் வருதலின் பிறப்பெனும் பெருங்கடல் என்றார். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாய னரும் "பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தார் இறைவனடி சேராதார். என் றார். இதற்குப் பரிமேலழகியார் "காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் சுழையின்றி வருதலின் பெருங்கடலென்றார்." என்றுகூறியதுகாண்க. கப்பலே மீகாமன் கடலில் தானே செலுத்தல்போல், பிறப்பில் தானே யெனதிசசைவழிசெல் லாது கர்மஞ்செலுத்தச் சென்றேனென்பார் உறப்புருத்து என்றார்.

காற்றினால் அலேகள் பெயருந்தோறும் மரக்கலம் தன்னிலேநின்று பெய ர்ந்து மாறிக் கலங்குதல்போல் நானும் காமவெகுளிமயக்க முதலிய துயர்க

[illegible] என்றார்.

"நீர்மன் செலுத்தச்செல்லும் கலம், செல்லுகையில் பெருங்காற்றால் அலைக்கப்பட்டுக் கடலிலுள்ள மலைப்பாறைகளில் மோத அதனுள் [illegible] முற்றுகப்போல் குமிழ்மென்கிற மீலையில் மோதப்பட்டு எனது இரண்டு நற்றோன் என்பார் நெடுங்கல் வீழ்ந்து என்றார். கூம்பு, தான், காற்றினால் [illegible] தன்னிடத்தொடித்துள்ள பாயினைவழிக்கொண்டு நின்று அக்காற்றினை விரித்தெலுத்தல்போல் நினைதியும் தான் கூம்புபோன்று உயிர்க்கு [illegible] பூர் நிலையாகி குணக்களைப் பருத்துநின்றறிவித்தலின் நிறை எனுங்கூம்பு என்றார். பாய் எவ்வாறு பரந்து காற்றுமுழுதையும் பெற்றுத் தன்னிடத் தொண்டு மரக்கலத்தைச் செலுத்தத்தக்க கருவியாகவுள்ளதோ அதுபோல அறிவும் மனம் புத்தி சித்த மகங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்கள் தம்தொழில் [illegible] பிச்சைப்படாது செலுத்தாமல் தன்வழிச் செலுத்துவித்தலின் [illegible] ஆர்வு என்றார். இவ்வாழ்க்கை தோன்றிவளர்த்து சுருக்கி [illegible] நின்வழி கலங்கவிழ்தல் போல் நீங்குதல் ஓர்மாயவித்தைபோ [illegible] யப்பெயர்ப்பகோயம் என்றார். இவ்வண்ணப்பிறவியாகிய [illegible] ருன்று வாழ்தல் உண்மையன்று ஒருகால் அழிவது திண்ணம் [illegible] ஞானமுன்னம் என்றார். இவ்வாறு திருவாதவூரடிகளும் பிறவியைக் கடலாகச் சீர்நினைம்"தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத் தடுத்து நோயாலெற்றுண்டி பற்றொன்றின்றிக், கனியை நேர்துவர் வாயரென்னும் காலாற் கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட், டினியென்னையுய்யக் கொள்ளென்றெண்ணி யஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை [illegible] னே முதலக்தமில்லா மல்லற் கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்கனேனை நீ," என்பதால் அறிக.

அலகிலா மதி என்பதற்கு, பலசக்திரர்களே மாலையாகக்கொண்டவன் மாலை எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம். என்னை; ஊழிதன்தோறும் தேவ மகளேத்தான் மாலையாகக்கொண்டு தன்னழியா நிலைகண்டு உலகை ஒப்ப நிரபாணதலினெனின். விருத்திரனை வெறுப்பில்லான் என்பார் முதன்கொண்டு மதியினையும் பாம்பினையும் பகைமை நீர்த்தாண்டமைதோன்ற மதியுண் அரவினர்த என்றார். இறந்துபிறக்கும் தேவர்களுக்கு அவ்வாறு இறவாதான் [illegible] வேண்டுதலின் தெய்வநாயகன் என்றார். இதனை "[illegible] தேவதேவன்" எனத் திருவாசகத்திலும், "அன்னண்ணாய் வெளி [illegible] ரொளை யென்றும், அங்கண்டா யம்பவள வண்ணா - எனவும் [illegible] தீர்த்தண்டத்தன் மற்றவன்பா னன்னெஞ்சே, மெய்த்த [illegible] எனும், அடியவரிருவர்க்காகும், "தாணுவக்கின்றார் [illegible] நாளுதே, [illegible] புண்டி யொன்றனையொருங்கு [illegible] அதிக. வம்பு அலகில் [illegible]

[illegible] தெய்வத்தன்மை [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] வினைகளுடனும் பிரித்து நிலைமனத்தோடு, பதி சேர்க்கையில் [illegible] வி வரை அனுபவத்தில் இறுத்தலே தாய் 'தோழிக்குக்கூறத் தோழி [illegible] புன்னைவிடைகூறுதலாம். தேர்வரவுகேட்ட தினையானை [illegible] தலை திருத்தோவையார் இளையர் எதிர்கோடற்றுறையில், "யாழிசைத்து [illegible] மங்குலுக்கன் சிற்றம்பலத்தானமைத்த, வூழின்வலியுதொன்றென்னே, [illegible] ரிமேகலையுகளும், மீழும்வழியுளை மெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே, [illegible] தொருநிதியோடன்பர்தேர்ந்ததோன்றியதே." என்பதாற்காண்க. இவ்வு [illegible] கைத்தோழி நற்றாய்க்குக்கூற்றே, அந்நாயகனைக்கண்ட சராசரங்களெல்லாம் முருகியவன்வயப்படுமெனின் நீயும் நானும் உன்குமரியும் உடலூழுன்னமும் கனைதல் வியப்பன்றென்றவாறும். என்னெனின் ஆண்பால்களுள் இவனே [illegible] நொத்தாருமில்லை, மிக்காருமில்லை, ஒறைபட்டாரல்லது. எக்காலத்திலு எவ்விடத்தும், [illegible] னைத்தானும் குணத்தானும் உருவினானும் திருவினானும் பொருவிலனதலின் என்க. இறைவனுக்கு நிறம் வெண்மையாயினும் அவனது பஞ்சகிருத்தியத்திற்குத் தகத் திருமேனியினிறம் [illegible] வ்வவைவகைத் திருமேனியி னீண்டுசெய்ய திருமேனி கூறினன் அது அவுளது நோக்குங் கவர்ந்தமையெண்ணிபோலும். செய்யதிருமேனியின்வரு பிரை "நீளாகஞ்செம்மையரே" எனவும்"செக்கர்போலாகத்சென்செஞ்சுட [illegible] டும் [illegible] னையும் [illegible] நிய திருவாக்குமாலறிக. தையல், என்பது அழகு, ஈண்டு பண்பாகுபெயராய் எத்தானும் யாதானுமெய் குணத்தானும், உருவானும், திருவி னானும், ஒத்தாரு மிக்காரு மில்லாத லேமகளே யுணர்த்தினின்றது. திருமகள் [illegible] ன்னுமிடத்துத் திருகண்டதலேமகளால் விரும்பப்பட்ட தன்மைநோக்கும்.

இளமைதொட்டு என்சொற்கடவாது நின்ரு ளீண்டு வேறுபட்டு என் னிற்கடந்து கனவொழுக்கம் பூண்டாளென்பது தோன்ற என் தையலென் ரூர். வளை, ஆகுபெயர். வளை கழிபெருங்காமத்தால் தானேகழலுதலின் வளை கொடித்தல் என்ரூர். வேட்கை மிகுதியான் வளை ஆடைஅணிமுதலியசோரு மென்பதை "சோரும் தடிவும் வளை கலை நாணுந்துணிந்தமடல்" என்பதா லறிக. அம்மா என்பதில் மகரம்தொகுத்தல். மாத்திரம் என்பது மாத்திரை யென்னும் வடமொழி வேறுபாடு. சங்கு பொருளாகுபெயராய் அதனாலியை னிளையக்குறித்து நின்றது. ஈவமணி வளையணியாது சங்குவளை யணிக்கும் கூற்றேயெனின் சமயநிதக்கமிதிசங்கு எனும் வித்தியரால், துக்கத்தைப் போக்குதல் பற்றியென்க. சங்கம், துக்கத்தைப்போக்குவதுஎன்பதனை [illegible] தானும் உடன்பட்டுச்செய்வித்த புணர்ச்சியைத் தாய்கோபிப்பாளாகலின் அவளையும் தன்னெஞ்சுடித்தி டிதுதையிற் சங்கு என்ரூன். இதனாலுங்கற்பு [illegible] நெஞ்சுக்கு வெண்பாவிலமைத்தலையட [illegible] னின்றமையின். அவ்வென்னு

சதுரிடத்தாலிருத்தான்றனதாகச்சமைதருதற
பங்கிடத்தாடிலையேம்பலக்கூத்தகவிர்சடைமேற்
கொங்கிடத்தார்மலர்க்கொன்றையென்றுமெங்கைநீயுமொருபங்
கிடத்தான்வல்லையேலில்லையேலுனபசப்பொழியே.

(பொ - ள்.) தில்லை அம்பலக்கூத்தற்கு - திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தருளும் கூத்தப்பிரானுக்கு, சங்கு இடத்தான் - சங்கமென்னும் பாஞ்சசன்யத்தை யிடதுகரத்தில் தாங்கின திருமால், இடத்தான்ஆக - இடதுபாகத்தில் மூலசத்தியாக அமைந்திருக்க, ஒருத்தி - மேருமாதேவி, அங்கு - அவ்விடத்தில், தனது இடத்தாளஆக - இடதுபாதத்தினுள்ளவராக, சமைந்த - ஏற்பட்டு (இருக்க), எங்கை - என்தங்கையே, அவிர்சடைமேல் - விளங்கும் சடைமீதுள்ள, கொங்கு - தேன், இடம் - அமைந்த, அமலர்க்கொன்றைதார் என்றுய்-அநாதக்கொன்றைமலர்மாலையை விரும்பினாய், (அவ்விருவருக்கொண்ட பக்கேயன்றி) நீயும் ஒருபங்கிடம்வல்லையேல் - நீ ஒருபங்குசெய்துகொள்ள வல்லையாயின் (செய்), இல்லையேல் - இல்லாவிடின், உன்பசப்புஒழி-உன்பசப்பினை நீக்கு. எ - று. தான் - அசை.

(வி - ரை.) இது பரத்தை இறைவனைத்தானும் அணுகவேண்டுமென்று மனங்கொண்டாளாய் நிற்பதறிந்த தலைவியவளைத்தானும் அந்த எண்ணத்தினின்றுவனாதலின் தலைவனெனவிளித்தது, மூலசக்தியாகிய திருமாலும், பார்ப்பிராட்டியும் இறைவனது இடப்பாகத்தை நீக்காதிருக்க, நானும் அவனை விரும்பியபக்குள்ளவளாக இருக்க, நீயும் ஒருபங்கிடக்கொள்ளவல்லையேல் செய் அல்லையாயின் அவனுக்குக்கொண்ட பசப்பையொழியென விலக்கினனென்பது கருத்து. இதனால் ஆன்மா, மனதைநோக்கி நிஷ்களனாகிய இறைவன் ஆன்மாக்கள்பொருட்டுச் சகளத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி அனுக்கிரகிக்கு முறைமையில் அறியாதிருக்கு மனதை நோக்கி மனமே அவனை அணுகப்பெறுவையேல் உனது மலநோய்விண்டு உண்மையாகிய அவனது பொன்னடித்திருவுருவில் மலர்மணம்போனிற்பாய் என உள்ளுறை அறிவித்தமைகும்.

[illegible] தற்புதக்கடவுளாகிய மாலை இடதுபுறம் பெற்றனனெனவே எனைப்பிற [illegible] வலியபுறம்பெற்றனென்பதும் தான் இடையர்ய் நாயகனும் நிற்ற [illegible] மதியாழி யியற்றுவோனென்பதும் பெறப்பட்டது. மாலை இடப்புறமாகப் பெற்றனென்பதை "இடமால்வலத்தானிடப்பாழுர்ய் வலப்பாலொன்றிய [illegible] வடமாலிடந்தினேறுல்வலமாழியீடம்வல்லமர், குடமால்வினாதனை [illegible] நிலுக்கெழினலஞ்சோர், குடமாவிடம்மல்லிசொக்கனாயெனைத்தும் [illegible] என்பதாலறிக. பிரம்பட்டி தலம்பற்றி "இன்றனைத [illegible]

இதனை "அவர்தான்சழலிடம்பாடவப்பாம்பு தன்றிடைவைத்தவன்றி டஞ்சாத்தெரிவலம்பார்நிட்டமென், பலத்தார்வலமிடமாடவப்[illegible]ஞ், சலத்தாழ் சடைவல்லத்தண்ணற்குழலிடஞ்சன்சாத்தே" என்றும், "வலம்வலியிடம் பூவலன்குண்டலச்தோடிடப்பாற், றன்குங்கரம் [illegible] யிடம்பார்தன்வலஞ், சங்கமிடம்வலந்தோலிடமாடைவலமக்கியு, [illegible] யம்பலவன்வலஞ்ராணிமணம்பே." எனவும், "அதேதசெஞ்சடைமொருபு மொருபுறமனகந்,தொடித்தகொண்றையோர்புறமொருபூமலர்த்தொடையும், வடிதாருலமோர்புறமொருபுமலர்க்குவளை, திடதிலார்சழலொரு புறமொ ருபுறஞ்சிலம்பு." எனவும், "பேச்சைவன்மற்றொருபுறமொரு புறம்பவளம், கச்சுலாமுலையொரு புறமொருபுறங்கலின்மா, ரச்சுகீக்கியவரதமொன்றபய மொன்றங்கை, யிச்சையாமிவருறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்." என வும் வருவனவற்றுனறிக. ஒருபாதியில் மாலும மறறொருபாதியின் உமைபு மெழுந்தருளினமையை "ஒருபாலுலகனந்தமாலவனுமற்றை,யொருபாலுமை யவளாமென்று—லிருபாலும், நின்னுருவமாக நிறந்தெரிய மாட்டோமால், நின்னுருவோ மின்னுருவோ நோகது." என்பதாலறிக. அனைத்து மழித்த சர்வசங்காரகாலதத்ச் சிவததுடன் தாதானமியமாய்த் தனித்துநிற்றலின் அச் சிவசக்தியை ஒருத்தியென்றுரெனினுமாம். இவ்வனமாலையும் சத்தினையும் ஒருபுறங்கூறலே அவனது விசிதர சக்தியை வியந்துகூறியதும். தேவி அவன் தனிதநிருப்போனென்றும், நமதள்ளக்கருத்தை ஒருவரு மறியா ரென்றுமெண்ணினாய் அவன் திருமால் சத்திமுதலியவருடன்கூடி நிற்றலின் உனது கருத்து முற்றுறுது எண்ணியதொழியென்றதுமாம். அவன் [illegible] மாக்கன்தோறு நடிகருங கன்வன் அவனிடதது நீ மயல்கொண்டு உன்னுட மாக்குவான் எண்ணினை அதனையொழியென்பாள் கூத்தன் என்றான்.

பொன்போல் விளங்குஞ் சடையுடையான் என்பாள் அவிர்சடை யென்றாள். இயற்கையாகத் தெய்வமணமிலவென்பாள் கொங்கு எனவும், அடிய வர்களால் தொகுத்து அணியப்படாதது என்பான் தார் மலர்கொன்றை யெனவும் கூறினள். எனையமலர்மாலை எனது காதலுக்கு மருந்தாகா அதுவே வேண்டுமென்பாள் அத்தார்மலர்க்கொன்றையென்றாள். இதனுல் திருஅடையாளமாலை குறிப்பிக்கப்பட்டது. என் தங்கை என்பது எங்களென மருவியது. தோழி, யுடன்பிரியாது தலைவியைக்காப்பவளாதலின் அவ் வொற்றுமைகோக்கி யெங்கையென்றாள்; அன்றித் தோழியை ஏனைத உறவு [illegible] முரிமைபற்றியுமாம். அதனை "நிலைமலிவானுதலெல்லையதாகவென்" றொடு [illegible] நிலைமலிமரபினுதை பத்தத்தான்றலைமன்னர்தில்லை, யுலைமலி [illegible] மலைபோலவிற்கல்லரிலென்ன வுன்னிச், கலைமலிகாரிகைதன் [illegible] எனத்திருக்கோவையார் கலவியிடத்தலற்றதாக [illegible] [illegible] அவன் அனைத்துயிருமாய் நிற்போன் அவனே [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] தன் நிருவருமையாகவென்ன தலை ஒரு அருமையாக அதை யருவாகவே நீ தலை அணைவேண்டுமென்று மென்மை பாராட்டி [illegible] அவனென்னிக் காதலால் நீகொண்டு பசப்பு உடனே நீங்கு மென்பான் பசப்பொழிவென்றான். பசப்பு என்பது பிரிவாற்றுமையின் ஒருவிதப் நிறவேறுபாடு. அது கணவனைக் காணப்பெறுவழி நிகழ்வது. இல்லையேல் எனுமிடத்து எல் தானடைக்[illegible]ற்றை யெச்சமாக்கொண்டு இடை [illegible]கொள். இது கவையென்னும் அணி, காரிகை கவைபட நின்றது. (கஎ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒழிந்ததெங்களூறவென்கொலோவெரியி லொன்னலார்கள் மூன்னேர்ந்தாள், விழுந்தெரிந்ததுகளாகவென்றிசெய்த வில்லி தில்லைகர்போலியார், சுழிந்தவுந்தியி லழுந்திமேகலை தொடக்க நின்றவர்கடக்கொந், தழிந்தசிந்தையினும் வந்ததாகிலுமொர் சிந்தையாயொழிவதல்லவே.

(இ - ள்) எங்கள்உறவு - எனக்கும் தில்லைகர்க்க ணுள்ளாருக்கும் [illegible]த்தஉறவு, ஒழிந்தது - நீங்கியது, என்கொல் - இதுஎன்ன (புதுமை), [illegible]ல் - தீயினிடத்து, ஒன்னலார்கள - பகைவரது, புரம் - திரிபுரங்கள், [illegible] பூர்வத்தில், ஓர்நான் - ஒருகற்பத்தில், எரிந்துவிழுந்து - எரிந்து அழி [illegible] துகள்ஆக - புழுதிபட, வெற்றிசெய்த - வெற்றியைக்கொண்ட,வில்லி- [illegible]லேந்தாக்கிய கடராசசூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும், தில்லைகர்போலி யார் - தில்லைகரத்தையொத்த பெண்களது,சுழிந்த - சுழிலப்பெற்றிருக்கிற, உந்தியில்அழுந்தி - கடிப்பிரதேசத்தில் முழுகி, மேகலைதொடக்க- (அவ்விட மிருந்து நீங்கு எண்ணுகையில் அவர் அணிந்துள்ள) மேகலையென்னும் அணி தடைசெய்து நிறுத்தப்படுக்க, நின்ற - தடையடைத்து நின்று, அவர்கடக்க- அம்மாதர் இடம்விட்டுப்பெயர, (கால்கள் வருந்துமென) நொந்த - மனம் வருந்தி, அழிந்த - தன்னிலைகின்றுமாறியழிந்த, சிந்தை-மனமானது,இனும்- (அவ்விடம்நின்று) இப்போதும், வந்ததாகிலும் - என்பொருட்டு மீண்டதாயி னும், ஒருசிந்தையாய் - ஒருவழிப்பட்டமனமாக, அது ஒழிவது அல்ல - அது ஒழியாதாகும். எ - று.

(வி - ரை.) இது, தலைமகன், தலைமகளது கூறுப்புக்களேயும் அவ்விடத் தின் வரலாற்றையும் மெண்ணியழிந்தமனம் மூண்டுநின்று மீண்டதாயினும் ஒருமனம்மாரதென்று அழுங்கிக் கூறலாம். தன்னைப்போலத் தில்லைகர் மொத்தவரும் ஆசையுடைப்பட்டாரும் இவ்வகை வருந்துவரென்றதற்போல் [illegible]ர்த் தன்னெஞ்சேநோ, எக்களூறவென்றார். அவளைச்சேர்ந்தார் [illegible] [illegible]ருந்தி மீள்கின்றிலென்னுதல் இயல்கையாக, இவ்வாறு அழுங்கு [illegible]யென்பார் என்கொல் என்றார். இனுமென்ற [illegible]

[illegible]

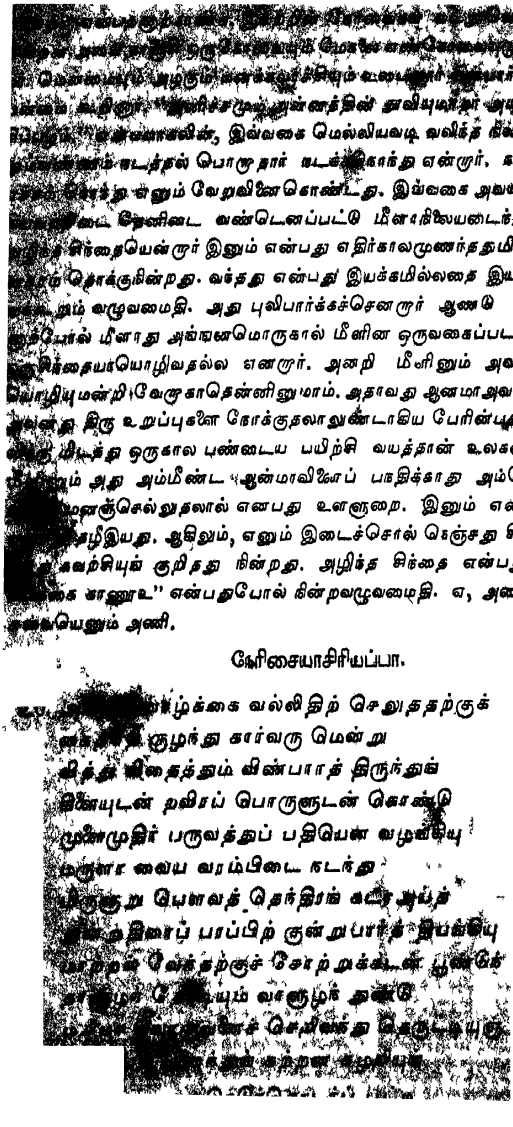

நேரிசையாசிரியப்பா.

செருக்கிய, பரப்பில் - துறைமுகத்தில், இயங்கியும்-சென்று வாணிகஞ்செய்தும், ஆற்றல் - சேனுபலத்தையுடைய, வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, சோற்றுக்கடன் பூண்டும் - கூலிக்காகச்செய்யவேண்டிய கடமைகளைச்செய்தும், தாளுழந்த - (மற்றும் வேறுதொழில்களையெண்ணி) முயன்று, ஓடியும் - (பல இடங்களில்) ஓடித்திரிந்தும், வாள் உழந்து - வாள்தாங்கிப்போர்த்தொழில் செய்து, உண்டும் - சீவித்தும், அறியா ஒருவனை - முன்பு கண்பில்லாத ஒரு பூதியனை, செறிவுற்று - நெருங்கிவந்து, தெருட்டியும் - (தன்னையின்னனெனத்தானே சென்று) அறிவுறுத்தியும், சொல் பல பூண்டும் - பலகலிமாலைகள் பாடிப்புகழ்ந்தும், கறைன - (தான் அருமையாகக்) கற்றகலிகளை, கழறியும் - (அவன் களிப்படையும்படி) பிரசங்கித்தும், குடிமைப்பாசம் - இல்வாழ்க்கை யென்னும் பாசமாகிய, நெடுந்தொடர் - நீண்ட சங்கிலியை, பூட்டி - மாட்டி, ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துவீரர், ஐந்து இடத்து- (ஒருவருடன் ஒருவர் ஒற்றுமையுறுதி) ஐந்து இடங்களில், சுர்ப்ப - இழுக்க, கொய்தில் - (நான் அகர்களுடன் மறுத்து என்னையடக்க வலியிலேனுதலால்) எளிதில் தானே, பிறந்த ஆங்கு - (எனது பழவினையால்) பிறந்த தேகத்துடன், இறந்தும் - அவ்வுடலேவிட்டும், இறந்த ஆங்கு - உடல் நீங்கிய காலத்திற்றானே, பிறந்தும் - மீண்டும் வேறுடல்கொண்டும், கணத்திடை - ஒரு கூணகாலத்தில், தோன்றி - பிறந்து, கணத்திடை - மறுகூணத்தில், கரக்கும் - ஒழிந்துபோகினைற, கொப்புள் - நீர்க்குமிழியையும், ஒப்பில் - வேறொன்றை ஒப்பிடமுடியாத, மின் - மின்னலினையும், போல் - ஒத்த, செய்கை - தொழில்களையுடைய, உலப்பில் - அளவுபடாத, யோனிக்கலக்கத்து - பிறவியின் கலக்கத்தில், மயங்கியும் - மயக்கியுழன்றும், நெய் எரிவளர்த்து - நெய் சொரிந்து காருகபத்யமுதலிய வேள்வித்தீயை வளர்த்து, பெய்முகில்- மழையைப்பெய்யத்தக்க மேகத்தை, பெயல்தரும் - பெய்யும்படி செய்வித்தும், தெய்வவேதியா - தெய்வதசனமைதங்கிய மூலாயிரம் வேதியர் எழுந்தருளியிருக்கும், தில்லை - திருத்தில்லையாகிய, மூதூர் - பழம்பதியில், ஆடகப்பொதுவில் - கனகசபையில், நாடகம் - ஆனந்தத்தாண்டவத்தினை, கவிற்றும் - செய்தருளுகின்ற, கண்ணுதற்கடவுள்-திருநுதற்கண் நேத்திரத்தினையுடைய நடராஜமூர்த்தி, நடம் முயன்று - திருநடனஞ்செய்ய திருவுள்ளப்பாங்காகி, எடுத்த - தூக்கிய, பாதப்போதும் - திருவடித்தாமரையும், பாய்புலிப்பட்டும் - பாய்கின்ற புலித்தோல் ஆடையும், மீதுயர்த்து - மேலே வரிக்கை, அசைத்த - இறுக்கிக்கட்டிய, வெள் எயிறு - வெண்மையாகிய பற்களையுடைய, அரவும் - பாம்பும், சேய் உயர் - செம்மையாக உயர்ந்த, அகலத்து - விரிவினையுடைய, ஆயிரம் குமிழ் - ஆயிரஞ்சிரங்களிலும், மணி கிடந்த - மாணிக்கங்கள் தங்கி, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, ஒருபெரு ஆரமும் - ஒப்பில்லாத பெரிய அரவா பரணமும், அருள்பொதிந்த - கருணை நிறைந்த, அலர்ந்த - மலர்ந்துள்ள, திருவாய் மலரும் - மலையொத்ததிருவாயும், நெற்றியில் - திருநெற்றியில், திகழ்ந்த - விளங்கியுள்ள, ஒற்றை நாட்டமும் - ஒரு திருநேத்ரமும், கங்கை வழங்கும் - கங்கை உலாவும், நிலவன் - சந்திரனை

யனிந்த, வேணியும் - திருச்சடையும், கண் இடை - கண்ணில், பொறி - ப்பித்து, மனத்திடை - மனதில், அழுதநி - அழுந்தவைத்த, ஆன்று - அவி டத்திற்றானே, உள் மகிழ்த்து, மனம் சுளித்து, உரைக்க - ஜபித்து, பிறவ அதிகதவத்தினை, செய்தனன் - அடியேன் செய்துமுடித்துள்ளேன், பெ தற்கு அரியது - பந்தமுள்ளோரால் அடைதற்கு அருமையதாகிய, பேறு பெரும்பேற்றினை, பெற்ற எற்கு - பெற்ற எனக்கு, நான் முகன்பதத்தின் பிரமனுடைத்துள்ள சத்தியலோகத்திற்கு, மேல்நிகழ் - அப்பால் விளங்கு ன்ற, பதம் - அந்த உண்மைமுதலி, பெறுதற்கு - அடைதற்கு, அரியதும் உண்டோ-அருமையாகவும் உளதாகுமோ, எளிதே. (எ-து.) தான்-அசை.

(வி - ரை.) அடியேன், பலவகைப்பட்டயோனிகளிற் பிறந்து மிறந் தும் பலமுயற்சிகளோச்செய்தேனுயினும் அவனது திருவுறுப்புகளே காயத் தாலும் மனத்தானும் வாக்கானும் அனுபவிக்கத் தவஞசெய்தேனுதலால் பிர மன் முதலியவர்க்கும் அரிதாகும் அச்சிவபதத்தை யெளிதில் அடைவேன் என்பது கருத்து. வாழ்க்கை என்பதீண்டு இல்வாழ்க்கை, அஃது அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகைகளிலெயுள் முதலாயினும், மனையாளுடன் மனமொத் துச்செய்யின் அறமும், அவ்வாறு செய்யாது இருமனப்பட்டுச்செய்யின்தன் பமும் வீளைத்தலின் அல்லல்வாழ்க்கை எனவும், சிறறின்பஞ் சின்னீரதாயினு மதையடைந்தார் மற்றின்பங்களெல்லாங்கைவிட்டு அவ்வாழ்க்கைத் துணைவி யின் வயப்பட்டு அவளொழுகு மாறுவொழுகலின் வல்லிதின் எனவும், அவ் வில்வாழ்க்கை யெனுஞ்சகடம் வாழ்க்கைத்துணைவியும் துணைவனுமாகிய இரு வரும் மனமொத்து ஈர்ப்பினன்றிச் செவ்வன் செல்லாதாகலின் செலுத்தற்கு எனவும், கூறினர். கைத்து. கைபருதி, தசந்தி,துஒன்றன்படர்க்கை விகுதி. எல்லாச்செல்வ வருவாய்க்கும் உயிர்களின் சீவனதிற்கும் உழவுகாரணமாத லின் அதை மேற்கொண்டாரதனை விடாது உடனகொண்டிருத்தலின் கைத் தேருழுத்து என்றார். இதனை "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல் லாந் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்" எனவும், உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப் பில்லை கண்டீர்பழுதுண்டு வேறோர்பணிக்கு" எனவும், கூறியவற்றுற்கா ண்க. உலகத்துயிர்களுக்கு இன்றியமையா உணவாதிகளுக்கும் மற்றெல் லாச் செல்வங்களுக்கும் கடவுளர்பூசனை முதலியவற்றிறகு முதற்காரண மழையாதலால் கார்வரும் என்றார். இதனை "நீரின்றமையா துலகெனின்யார் யார்க்கும், வானின்றமையா தொழுக்கெனவும், "தானந்தவமிரண்டுந் தங்கா வியலுலகம் வானம் வழங்காதெனின், எனவும், சிறப்பொடு பூசனைசெல் லாதுவானம் வறக்குமேல் வானோர்க்குமீண்டு" எனவும், கூறியவற்றுனறிக. ழுமை எனும்பண்படி முதனீண்டோர் எனின்று மேகத்திற்காய் அதுபெய் க்கும் காலத்திற்கு மானமையின் மும்மடி யாகுபெயர்.

இது புருஷன் தான் இல்லறமுடையன் ஆயின் அவன் மடிலலோனை பொருளே நிலையாகிய தாளாண்மை கூறிற்றும். அவ்வகை பொருளிடத்து

[illegible] தேற்றத்தானையாகிய சான்றாண்மை பல துறைத் தொல்லாணை நல்லாசிரியர்த்தொகுதி மூலமாகிய வழக்கு முதலிய புறனடை யோருண்பெறும் வருவாயாகிய உழுதற்றொழிலே முற்படுதிப்பின் கொள்ளத் தகுவனவற்றை விலையாகக்கொடுப்பது குறையுமாகாது ஒப்ப நாடிச்செய்வதாகிய உத்தமமான வெ ரணிலத்தினிலேயும், பின் அரசனிடத்திலும் வேதனத்தின் பொருட்டுச்சேவிக்குமடிமைத்தொழிலும் முறையே கூறினர். அதில் முதற்கண் கூறியது உத்தமமும் இடை நின்றது மத்திமமும் கடைக்கண்ணது அதமமும் ஆகிய அதமா அதமமுமாகக்கொள்க. கார்காலம் நோக்கித்தெளி நீடலுற் விதையை விதைத்தலின் விதைத்த எனவும், விதைத்தபின் கீர் நிலை யில்லாரும் உள்ளாரும் பசியால் தாய் முகநோக்குங்குழவிபோல் பைங்கூழ் நாடுதலைக்கண்டு வருந்தலின் விண்பார்த்திருந்தும், எனவும், (விண் இட ராகுபெயராய் மழையையுணர்த்தியது) அங்ஙனம் மழைபெய்த பின், பதஞ் செய்த கழனிகளில் நாற்றுகளைத் தாமுஞ்சுற்றத்தவருமேயன்றிக் கூலிகளுக் கும் பொருள் வழங்கி நடவுசெய்தலின பதியெனவழங்கியுமென்றார். பதி யெனவழங்கியுமென்பதற்குச் சக்ரவர்த்தியைப்போல் ஏற்பார்க்கு வரையாத உதவியும் எனப்பொருள் கூறுதலும் ஒன்றும். வழங்குதல் ஏற்பார் மாட்டு ஒன்று கருதாது ஈதல். மூன்று, நாற்றிற்கு ஆகுபெயர் பருவம், கணு, அது கரத்தினைக்காமாதலால் ஐயாகுபெயர். இல்லதை உள்ளதுபோல் மெய்ப் படக்சாட்டி இனிமை செய்து அதில் சத்தியபுத்தியுண்டாகப்புருடனதறிவை வேறு செய்தலின் மருளாம் வையமென்றார். ஆரும் எனும் எச்சம் இடை குறைத்து ஆம் என நின்றது. வரம்பு, ஆகுபெயராய்க் கழனியையுணர்த்தி நிற்கு. நடந்தும், என்பதில் உம், சாரியை. ஆழ்ந்த ஆழி தான் ஆழங்கொண்ட போது அதினிறைந்த கீர் இருளடைந்த அப்பிலத்தினிறங்கொண்டு கருமை யாக நிற்றலின் இருளுறு பௌவம் என்றார். யந்திரம், என்பது எந்திரம் என முதனீண்டது. கடாஅய் எனும் சொல்லிசை நிறைக்க வந்தவுயிரள பெழுந்த வினையெச்சம், இயங்கியென்னும் செய்தெனெச்சந் கொண்டது. தன்றனிரை வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். நிலையென்பது ஆகுபெயராய்க் கட்டியுணர்த்தியது.

காற்றின் மோதலால் பலதிறு அலைகளும் பேரலைகளும் தோன்றி மறைதலால் துன்றுநிரை யென்றார். பரப்பினைக்கொண்ட நிலத்தைப்பரப்பு என்றது ஆகுபெயர். இது பாரெனவும் விகாரமுறும். குன்று உமையை அது கண்டு மீகாமனுக்கு மரக்கலஞ்செலுத்தி அதனைத்துறை முகத்தடைவிக்கத் தனையர நிற்றலின் குன்றுபார்த்து என்றார். மரக்கலஞ்செலுத்துவார், அக் கரை நீர்ப்பூரப்பில் தாம் செல்லுமிடத்தைச்சேர்வதற்கு, அறிகுறியாக இரவி னும், பரற்கண்ணும், உயர்ந்த குன்றுகளைத்தண்ணைக்கொண்டு இனை பலடைதல் மரபு பற்றியிவ்வாறு கூறினர். இவ்வாறே பிறரும், "பலகட்டி [illegible] சோணசைலனே லகிலாரயனே" எனக்கூறினர்.

[illegible] ஆகுபெயரால் வந்தனபோலுமடைமை [illegible]
[illegible] ஆகுபெயராகவே பாடினாரென்பாலவாம். அன்றி அக்கால, இந்திர
[illegible] ன், அக்கினி, வருணன், சந்திரன், சூரியன் முதலிய அமரர்
[illegible] ர்களினும், மற்ற மனிதரினும் விசேஷ ஒளியுள்ளவனுதலால்
[illegible] பிரமனிற்றன்னைக்காண்போர் மனதையும் கண்ணையுங் கவர்தலின்
[illegible] ன்றன் என்னூர் எனினுமாம். சோற்றுக்கடன், அரசரும் அவர்
[illegible] டிகளும் ஏவுவித்த செய்தலும் எவாதன விலக்குதலுமாம். இது அவர்
[illegible] ற்று கூவிக்கு உழைப்பு; அங்ஙனமுழையாது, வாளாவிருப்பின் தண்டமுத
[illegible] லுதலால், அதனைக்கடன் என்னூர் அது தான், இயற்கையாய் பிறவியி
[illegible] வராமல் தானே மேற்கொண்டதாதலால், பூண்டி என்னூர். உலகத்தன்
[illegible] னெருவன், ஒருவரிரும்புற்குவேண்டிய மூயற்கையே மடியிலாத் ப
[illegible] இடங்களிற்சென்று நாடவேண்டுதலின், தாளுழந்த என்னூர். இவ்வாறன்றி
[illegible] கால்கள் வருந்தப்பல விடங்களில் ஓடித்திரிந்தும் எனினுமாம். வாளுழந்த
[illegible] ண்டி என்றது, செஞ்சோற்றுக்கடன் பூண்டி அரசனுக்குப்பகைவர் மூதலிய
[illegible] வர்களால் இடுக்கண் சேர்ந்தகாலத்துப்பகைவனை நிலைகலக்கிப்பரிசுதர, வண்
[illegible] ரிவித்தலையாம். செல்வத்தில் ஆவலுள்ளார், அதையெவ்வகையேனும் அடை
[illegible] யுமுயற்சியில் உள்ளான் உலோபன் என்னின் "ஆகாதெனினும் அகத்து இ
[illegible] ய்புண்டாயிற் போகாதெறும்பு புறஞ்சுற்றல் போல் கொடாதவரைப்புறஞ்
[illegible] சூழ்ந்து நிரந்து தன்னைத்தெரிவிதது நட்புக்கொள்ளுதலின், அறியாவெரு
[illegible] வனைச்செறி வந்து தெருட்டியெனவூர்.

புலவர் பலர், தம்வயிறு ஒம்பல் காரணமாகப் பண்டைய கல்வியை வ
[illegible] த்தால், பொருள் பெற்றுக்கல்வியறிவு சிறிதுமிலாக்கடையுலும் புலனிலாத
[illegible] மாகிய ஒருவனிடத்துச்சென்று அவனை வலியனென்றும் நீகல்வியில் பரந்
[illegible] யென்றும் புனைந்துபாடி யதற்கொப்பபயன் சிறிது பெற்றும் பெரிதும் மீ
[illegible] தலின் சொற்பலபுனைந்து மென்னூர். பெருங்கல்விமானெனும் பாதெலதியார
[illegible] அவனிடஞ்சென்று தாமரிதிற் கற்றதவிளைப் பாடிப்பிரசங்கித்துப்பொரு
[illegible] பெற்றும் பெரிது மீளுதலின்கற்றனகழறியும் என்னூர். இதனை "நிறைநீ
[illegible] னூர் கம்பன், "நலமிலாதானை நல்லனேயென்று நாளைத்தமாத்தனாலே
[illegible] யனேயென்று, குலமிலாதானைக்குலவனேயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரில
[illegible] புலமெலாம் வெறிகமழும் பூமபுகலூராப்பாடு மின்புலவீர்காள் அலமரா தமு
[illegible] ங்கொள்வதற்கியாதுமையுற வில்லையே" என்ற அருளியதிருப்புகலூர்த்தே
[illegible] பாசதற்களாலதிக. மனவி தாய்தந்தையர் முதலியோரே நம்முடைத
[illegible] னை அவரைக்காக்கும் பொருட்டு உலகத்துப்பொருள் செய்தற்கு வேண்
[illegible] செயலிலைச்செய்து, மண்டிபான்முதலிய பெருகச்செய்தி, மற்று
[illegible] ர்த்து இல்லறத்தை நடத்தித், தவலே கொண்டு மயங்கி, யெல்லாரிடத்
[illegible] ரோடு எல்லாரும் வல்லே வெகுமூர்த்தியைக்காப்பனென்னவுணராது, வ
[illegible] ல்லாரையும் ஒருபடைத்தானைத்தான் தாங்குவதாக மதித்துக், கடைசி

[illegible]ப் பிரமாணம் "திருமந்திரம் "பண்டம் பொய்க்கூரை பழுதி வீழு [illegible]ண்டவிப்பெண்டிருமக்களும் பின் செலார், கொண்ட வீரதருஞான [illegible]லது, மண்டியவருடன் வழிடவாதே." என்பதானும், மல்லிரிழிவு, திருமந்திரம் 'இலை நல்லவாயினுமெட்டி பழுத்தாற், சூலை நலவாங்கனி கொ [illegible]னைலாகா', மூலை நலங்கொண்டு முறுவல் செய்வார் மேல், விலகுறு வெஞ்சினை வெய்தகொள்ளீரே." கோழையொழுக்கங்குள மூடுபாசியி, லாழ நவொரண்புறுவார்களைத், தாழத்துடக்கித்தடுக்கில்லா விடிற், பூழை முழை த்தவர் போகின்ற வாறே." எனவும், பொருளிழிவு, திருமந்திரம் "தன்னது [illegible]ய தனக்குதவாதகண், டென்னது மாடென்றிருப்பார்களேழைக, ளுண் [illegible]நீர் போமுடலொக்கப்பிறந்தது, கண்ணது காணெளிகண்டு கொளீரே". சட்டியதேன் பூமணங்கண்டிரதமும், கூட்டிக்கொணர்ந்தொரு கொம் பிடைவைத்திடு, மோட்டிததாரந்திட்டது வலியார்கொளக், காட்டிக்கொடுத் [illegible]வை கைவிட்டவாறே" என்பவற்றாலும் காண்க.

இக்குமிப்பம், அநாதியாய் வீசேதரங்கநியாயமாகவுண்மாலவைத் தொடர் ந்து வருதலின் நெடுந்தொடர் என்றார். பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிநின்றி பங்குமான்மா, வொன்றறிந்த தொனறறியாதாகி, ஐந்திடத்தின் வழியாய்கின் றதன்னையுந்தலைவனையு மறியாது இடர்ப்பதெலின் ஐவனாந்திடத்தீர்ப்பனென் றார். இதனை "ஒன்றறிந்தொன்றறியா தாகியுடன்மன்னி யனறும் புலனு ளவ்வைந்தெழுத்தை - யொன்றறிந, வுளளதேயாயினது நீதனித்தனி கண் ணெலலவை யொன்றல்லேயோர்." என்பதனாலும், "சிந்தாகுலமனிதர் சே செவிமூதலாமைந்தாலு மீடழிவால்லரோ-வைந்திலொரு, வேட்கைய சுண மிபம் விட்டின் மீன்வண்டு, கேட்கைமுதலோரொன்றிற்கேடு." என்பவற் றானறிக." ஆன்மா சாதமெடுக்கையில் தான்செய்த புண்ணியபாபத்தின் வழி கருவிளுன் சிரவம், பாதம், அவப்பிரசவமாகவும், பத்துமாதங்கள்சென்றபூப நிதமானபின்னரும், பரிணமித்தும், பாலப்பருவமடைந்தும், தருணனுயிலும், கனாத்தும், இறந்துமீண்டு மிருவினைக்கீடாகக்கலே முதலாகிய அசாதாரண ஞாயி தத்துவங்கண் முப்பதும், சிருட்டிமுதலாகச் சங்காரமளவும் சுபதுக் கங்களேயநுபவித்தற்குச் சிவனது ஆக்ஞாசத்திசெலுத்தப் பூதசாரவுடல்கொ ண்டு சுவர்க்கபோகங்களைப் புசித்தும், பூதவுடல்கொண்டு நரகசேடங்களைப் புசித்தும், தொலேந்தவாறே புரியஷ்டகதேகியாய்ச் சுக்லசோணிதங்களுடன் கூடிப் பூதபரிணுமமாகிய சரீரத்தைக்கன்மானு குணமாகக்கொள்ளுதலின், "பிறந்தாங்கிறந்து மிறந்தாங்குபிறந்தும் என்றார். இதனைக்"கருவிளுன் அழி வதாயும் கழிந்திடாவழிவதாயும், பரிணமித்தழிவதாயும் பாலனுயழிவதாயுந், தருணனுயழிவதாயுந் தானறைத்தழிவதாயு, முருவவேயழிவே யாளுலுள்ள போதே பாருய்ய." என்பதானும், "பூதளுசரீரம் போனற்புரியட்டரூபி தானே, யாதளுசரீரமாகி யின்பதன் பங்களெல்லா, நாதளுராணையுய்க்கு நீ நெடு சுவர்க்கத்தய்த்தத், தீதிலாவளுவா யோனிசேர்ந்திடுஞ் சிவனெந்தை யால்." என்னும் வெளுனசித்தியார் திருவிருத்தத் தாலுணர்க. இது பிர

மம்தாவே பல்வகைப்பட்ட யோனியிலும் சுடாதாயமலமாகவே முளைத்து
புறும் என்பார் நியலிசுதிபாதம்போல இறைவனுக்கு வேறுபாடில் மாயை
டெனக்கூறிச் சித்தாந்தஞ் செய்தகாம.

அறிவிலார் பலரும் பற்றுச்செய்வது, நிலையிலாதனவாகிய உடலின்
பங்களே நிலையுள்ளனவாகக் கருதியதனை யனுபவித்தற்கு ஆதாரமாகிய தே
மாம். அது வினையினளவாகத் தோனறியுடனே மறைதலின் கணத்தினிட்
தோன்றிக கணத்திடைகரக்கும் என்றார் கணமென்றது, காலதுட்பத்தை.
அது முப்பது கலைகளுள்ளகாலம். கூணமென்னும் வடமொழிகணமெனத்
தற்பவமாயிற்று. கூண, ஹ்ரிஸ்வாம எனுந்தாதுவால், இம்மிப்பது என்பது
பொருள. சொப்பூழ் தான் நீரொத்த பொருள்களிடத்தும் நீரினிடத்தும்,
வாயுவின் செய்கையால் ஓர உருவமாகக்காணப்பட்டு உடனே மறைத்து
தோன்றிய இடமும் காணப்படாததுபோல் அநிதமாய் அசேதனமாய் உரு
வாய் உள்ள உடலும, நிதமாய் சேதனமாய் அருவமாய் உறறஉயிரும்,வினை
வயதாற்கூடி வினையுலதவாறே பண்டைய நட்பையும் பராரது நீக்குத
லின் கொப்புட்செய்கை யெனறார். இதனைப் பிறரும் படமழை மொக்கு
ளிற் பல்காலுந்தோன்றிக் கெடுமிதோர்யாகை"எனவும், "நீரிற்குமிழியினை
மை" எனவும் கூறினர். மினனல்தான், ஞாயிறு திங்கள் முதலிய ஒளிவிடு
பொருள்கள் விளஙகும் ஆகாயததில் தானும்தோன்றி ஒளிகொண்டு நிலவுத
லினறி, தோன்றியக்கணமே யழிதல்போல், தேகியும் பிறத்தலுமிறத்தலுங்
கொண்டதேகததைப் பலவகைப்பட்ட இன்பங்களே யதுபவித்தற்குக் கருவி
யாக எண்ணிக்கெடுதலின், ஒபபின மினைபோல் என்றார். கொப்புளும், மின்
னும், தொழிலுவமம் இவ்வகையே பிறரும் "கருங்கொணமூவாய் நிறற்த
மின்னுப்போற் றோன்றி மருஙகறக்கெட்டுவிடும்"எனவுமைகூறுப." இங்ன
மம யாகைகநிலையாமைகுக கூறியகாட்டுகள் பலவுளவாகலின் அவற்றை
யெடுத்து விரித்திலம்.

மூட்டையிற்பிறப்பனவாகிய பன்னகம்பறவை கமடம் மச்சம்,மூதலியன
வும், வியர்வையிற்றோற்று வனவாகிய பதங்காதிகிருமி கிடங்களும், வித்திற்
பிறப்பவாய் நீரினும் நிலத்தினுந்தோற்றும் புல்பூண்டுமுதலியனவும், வையிற்
றோற்றுவனவாகிய நரர்மிருகமுதலியனவுமாகிய அண்டசம்,சுவேதசம், உற்பி
சம், சராயுசமென்னும் எண்பத்துநான்கு நூருயிரமாகிய வெழுவகையோனி
யைப்பெற்று,மூதலிற்றோபரயோனியிற றோன்றிக்கழித்தவாறேஅதனினீங்கி,
இருமியோனியின் அருவினைப் புசித்துப்போக்கிப், பின்பறவை யுருப்பெற்று
அதனை யொருவி, விலஙகினுருகொண்டு கனமம புசித்துப், புண்ணியமேலி
ட்டால் பசுவினுருக்கொண்டு கன்மாதிகளையுண்டு, கழிந்தவாறே பூர்வபுண்ய
வசத்தால் மானிடப்பிறப்பில் தோன்றும். இங்ஙனம், பல்வகைப்பிறப்பில்
தோன்றுகையில் எத்தனையோ சராசரஙகள் மாதாபிதாக்களாக கின்றன்வாத்
மின் உலப்பில் யோனிக்கலக்கம் என்றார். இதனை, "அண்டசஞ்சுவேதச்ச
களுற்பீசஞ்சராயுசத்தோ, டெண்டரு நாலெண்பத்து நான்குநூருயிரத்தின்,

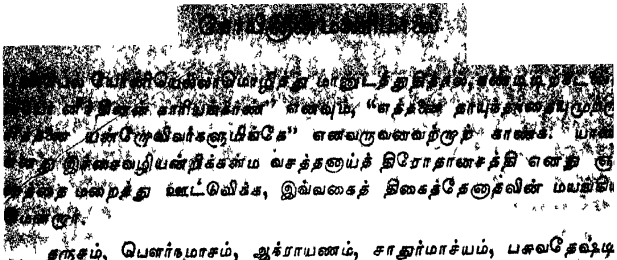

...பேரிலேவேல்வியொழித்த...ளாட்டத்திற்கும், ...ட்டு...
...ரிலேவேல் வாரியுங்கான்' எனவும், "எத்தலை தாய்த்தலையும்...
...ன்றேவிவர்களுமிலே" எனவருவனவற்றுள் காண்க. யா...
...ன்ற இந்திரவியன்றிக்கண்ம வசத்தனுய்த் திரோதானசத்தி என்ற ...
...சனை மறைத்து ஊட்டவிக்க, இவ்வகைத் திரைத்தேனுதியின் ம...
...ன்றார்.

சருகம், பௌர்ணமாசம், ஆக்ராயணம், சாதுர்மாச்யம், பசுவதேஷ்டி
அக்னிஷ்டோமம் முதலிய இஷ்டிகளை செய்சொரித்து அக்னி தீக்காதவள
த்தித் தேவர்களைக் களிப்பிக்க இந்திரன் மகிழ்ந்து மழைபொழிவிப்பஞ
மின் இவ்வேள்வி மழைக்குக் காரணமாயிற்று. இது, இருவகை வேள்வியி
ருளிடவேள்வி, அதிதிக்குஅன்னவிடலாலும், தேவவேள்வி, யாகதிகார்ய
னாலுமாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இவ்வேளவி, மழைக்குக்காரணமென்
ந்த "ஆருஇத்தொழிலினறு தொழிலாளரருமறைமனு வெடித்தோதி, யே
ஈயைத் சொரிநெய் தெறிததெழும்பிதிர்வு மொலிபடுபுலிங்கருங் கொண்
மேகமாய்ப்பட்ர்ந்த தூமமேயிடித்து மின்னிநீர் பொழிவனபோலும், ஈ
ர்வேள்வி மறுததுழி மாரியின் மையேயிதற்குறுஞான்றல். என்றதிரு
காஞ்சிப் புராணத்தால் அறிக. இதுவைதிகவேள்வி. சைவவேள்வி ஆசா
யர் வழியறிக. எரி எனப்பொதுப்படக் கூறியதனுல் காருகபத்யம், ஆகவ
னியம், தக்ஷிணக்னி மூன்றுங்கொள்க. பஞ்சாக்னியில் ஆண்மாவுஞ், சூரியனு
வளர்த்தற்குரிய பொருள்களன்றுமாதலி னவையொழியமூன்றுமே செய்செ
ரித்து அவையாதிருக்க வேட்டலின் நெய் யெரிவளர்த்த என்றார். எரி, ஏது
பெயர், தன்னைச்சேர்ந்த பொருள்களைக் கெடுத்துத் தன்னகப்படுத்தலின்
பெய்முகில், வினைத்தொகைக் குறிப்பெனினுமாம். இது ஆவர்த்தமேன்னு
மேகம். ஸாம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், கா
முகி, சிலவருணம் முதலிய பொழிவனமணி, பொன், பூ, மண், கல் நீ, மூ
னியவாதலின் அவற்றை யொழித்து ஈண்டு நீர்பொழிவதையே கூறினா
முகில் டவுளர் ஆணையால் பெய்யாது நிற்பினும் வேள்வியின் வலியால் த
மே பொழியுமென்பார்தரும் என்றார்.

விபூதிருத்ராக்ஷமே பொருளாகவும் சிவனடியவரைச் சிவனுகவும் நினை
தலைபட்டு, வேதமோதியாகாதி இர்த்யங்களைச்செய்து, சிவனையே முத
லுகக்கடைப் பிடித்து அன்பு மிக்காராய் இறைவனுணையால் ஸ்ரீசுத்தாத்
தரிகளாகிளாலும் புகழும் பெரும்பேற்றடைந்தமையின் தெய்வவேந்தி
னன்றார். இது எக்காலத்தும் அழிவின்றி நித்தியமாய் வேண்டுவோர்க்கு இ
டைத்தலினை யருளுதலினுலும் "ஒருபிரமபுரத்தன்னினுண்ணிய புண்டரி
யகத்தணர் வுக்கெதா, வருளிடமாகிய தண்பேராகாய முண்டீதே
ஞர் தம்மாற்கருத விரும்புதுமதவா சேவேதும் புறப்பூதகாணத்தன்னின்
னெரியுவெல்லையினு மிருந்தெஞ்ஞான்றுங் குறைவின்றிவ்யக்ஷ நிறைந்
னைதால் இல்லைமதார் என்றார். கண்ணுதல் என்பதை நுதலில் கண்

புடையான் எனப்பிரித்துக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. மலத்தால் இறப் புண்டு அழுந்திக்கிடந்தவுயிர்கள் முத்தியடையும்வகைக் கருணை பூண்டு இயற் றுவதாதலின், 'நடமுயன்றெடுத்தபோது' என்றார். பாய்புலி, வினைத்தொ கைக்குறிப்பு. சாதி அடையாற்றல் விளக்கிநின்றது. அரா என்பதுகுறுகி உகர மேற்றது, குற்றுயிரின் பின்னதாகலின். "சூரியதன்கீழாக்குறுகலுமதனை டகரமேற்றலு மியல்புமாந்தக்கின்" என்பவாகலின். இறைவனுக்கு எண்டி சையு மெண்டோளாதலின் சேயுயரகலமென்றார். இதனை "மூற்றுநீறணிந்த தொடியாயிரங்கொண்ட தோளிரண்டாயிர மென்ற" அடிகள் திருவாக்கால் அறிக. "மீதியாத்தசைத்த வெள்ளெயிற்றரவுகூறி மீண்டும் "ஆயிரங்குடு மிமணி கிடந்திமைக்கு மொருபோரரவம்"என்றது முன்கூறியது புஜங்கத்தி ராசமும் மற்றது புஜங்கலளிதமும் ஆம். இறைவனது ஆரு உருவாகிய திரு மேனிக ளிரண்டும் அருளாதலின், அருள்பொதிந்தலர்ந்த திருவாய்மலரும் என்றார். இதனை "உருவருள் குணங்களோடு முணர்வருருவிற்றுன்றங் கருமமுமருளுரன்றன் கரசரணுதிசாங்கத்-தருமரு ளுபாங்கமெல்லாந்தானருட னாக் கொன்றின்றி-யருளுருவுயிருக் கென்றேயாக்குவ னமலனன்றே." என் றதனுற்காண்க. அன்றி ஆன்மாக்கள் காரணமாக வேதாகமங்களேயருளி னுலருளிச்செய்தமையா னங்ஙனங் கூறினுமெனினுமாம்.

வாய்மை என்பது, ஈறுகெட்டு வாய் எனநின்றது. உலகத்தவர்க்குப் புற வொளி நீங்கியகாலத்து அவ்வொளியினும் பேரொளியாய்ப்புறவிருளை நீக்கி நின்ற பேரொளி கொண்டதாதலின், நெற்றியிற்றிகழ்ந்த வொற்றை காட்ட மென்றார். ஒற்றை என்பதில், ஐகாரம் சாரியை. இறைவி, திருநேத்திரங்களே லீலையாகமறைத்த காலத்துத்திருக்கரங்களிலிருந்து உலகத்தவரைச்செழிப் பிக்க புகுந்ததாதலானும், பதிரதன் தவமுயன்றவேண்ட அருள்செய்து பூமி யில் நிலவியதாதலானும், கங்கை வழங்கும் என்றார். கமல், கசௌ, எனுந் தாதுவால் கங்கை என்பதற்கு இறைவன் திருமுடியினின்று உலகத்தவர் பொருட்டுச் சஞ்சரிப்பது என்பது பொருள். வேணீதிதிவேணி என்பதால், ஒன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருப்பதென்பது பொருள் (சடை.) அவன் திருவழகைக்கண்ணாரக்களிகொண்டு நோக்கி அதனைப்பற்றுக்கோடாகக்கொ ள்ளுதலின் கண்ணிடைப்பொறித்து எனவும், அங்ஙனம் நோக்கியதமையாது தன் பிழைப்புக்குக்காரணமாய் மனமெனுங்குகையிடை அக்கண்ணுற்கண்ட திருக்கோலத்தை யழுந்தப்பெற்றுத்தியானித்தலின் மனததிடையழுத்தி யென்றார். இதனை "உயிராவணமிருத்துவற்று நோக்கியுள்ளக்குகையினுரு வெடுத்,புயிராவணமிட்டென்கைத்தந்தால் உணரப்படவாரோ டொட்டிவாழ்தி ஜராவணமேறுதானேறேறியமர்நாடாளாதேயாரூராண்ட, ஜராவணமேயெ ன்னம்மானேயுன்னருட்கண்ணுனேக்காதாரல்லாதாரே." எனும் திருநாவுக் கரசுகள் திருவாக்காலறிக.

அவன் திருவடியைக்கடைப்பிடித்து அவன் திருக்கோலத்தினழுந்தும் பெரும்பேற்றின் மிக்கதாக வேறு இன்பமின்றதலாலாண்டுஅனுபவிக்கு

மானத்தம் புறத்தில் தோன்றி அவனது கல்யாண குணங்களோ மலிந்து வருணிக்குமென்பார் உண் மலிந்துள்ளக் என்றார். அங்ஙனமுரைக்கப்பெற்றதும் அனுபவிக்கப்பெற்றதும், அடியேன் பலசன்மங்களில் அடிப்பட்டு அச்சன்மங்கள்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச்செய்ததவ மீண்டுப்பெருகிப்பலன்றந்த தென்பார் உறதவஞ்செய்தனன் என்றார். நான்முகன்பதமெனப் பொதுப்படக்கூறியதனுனே முதனின்ற சுவர்க்கபதத்திற்கும் அப்பாலின்றவைகுண்டமென்னும் விஷ்ணுபதத்திற்கும் அப்பாற் பட்ட சிவதுரியாதலின் யேனிகழ்ப்பதமென்றார். இறைவனது திருக்கோலத்தையிடை விடாது கண்ணுறநோக்கி மனத்திடையூற்றப்பெறுதலின் என். கரணங்கள் அவன் வசத்தனவாயினவாதலின் அடியேன் வேதாகமங்களால் கூறப்படும் அம்முத்தியினையடைவேனெனத்துணிந்த உறுதற்கரியதுமுண்டோ என்றார். இது நூதலிப்புகுதல் இதன்மேல் ஆன்மா அடையவேண்டியது வேறின்றுதலாலும், மும்மலத்தழுந்தியிடருறுவாரும் தேவர்களும் அடையா நிலையாதலாலும் பெறுதற்கரிய பேறு எனவுங்கூறினர்.

வேண்பா.

உக. பெற்றோர் பிடிக்கப் பிழைத்துச் செவிலியர்கள்
கற்றோட வோடித் தொழாநிற்கு—மொற்றைக்கைம்
மாமறுகச் சியசிற் றம்பலத்தான் மான்றேர்போங்
கோமறுகிற் பேதைக்குழாம்.

(இ - ள்.) ஒற்றைகை - ஒன்றுகையுதவுக்கையினையுடைய, மா - விலங்காகிய யானையுருக்கொண்ட கஜாசுரன், மறுக - மயங்கிவருந்த, சியிய-சோபித்த, சிற்றம்பலத்தான் - திருச்சிற்றம்பலத்து ளெழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியின், மான்தேர் - குதிரைகள் கட்டியதேரானது, போம் - செல்லுகின்ற, கோமறுகிற் - சிறந்ததிருவீதியில், பேதைக்குழாம் - பேதைப்பருவப்பெண்கள், (அவன் அழகினைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டியபேர் அவாவால்) பெற்றோர் - பெற்றோராகியதாயர்கள், பிடிக்க - இளையரென்று வீதியிற் செல்லாது பிடித்துக்கொள்ளவும், பிழைத்து - அவரினின்றுதவறி செவிலியர்கள் - செவிலித்தாயர், சுற்றோட - (அங்ஙனம் பிழைத்துச்சென்ற பேதைக்குழாத்தைப் பிடிக்க) சூழ்ந்து ஓடாநிற்க, ஓடி-கால்விசைத்துச்சென்று, தொழாநிற்கும் - தொழுதுநிற்கும். எ - று.

(வி - ரை.) ஸ்ரீநடராசமூர்த்தியின் திருத்தேர் வீதிவரக்கண்ட பேதைக்குழாம், ஐம்புலனுலும் அவனையனுபவிக்கும் பேராசையிருந்து தாயர்தடுக்கவும் நில்லாது திருவீதியிற்சென்று, ஒருபுலனுகாந்த வின்பத்தினே யேனைப்புலன்களார அநுபவித்துத் தொழுதனர் என்பது கருத்து. "பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லே யறிவறிந்த மக்கட்பேறல்லபிற." எனவும், தம்பொருளென்பதம்மக்களவர் பொருள் தந்தம்வினேயான்வரும்." என்பவாகலின், ஈன்றோர்க்குத்தம்மக்களினும் சிறந்தபொருள் வேறின்றுதலால் இப்பெருஞ்செல்

வமடைத்தாரே யிம்மைமறுமைப் பயனேயடைத்தார் ஏனைய நிலையிலாத பொருட்செல்வத்தினைப் பெற்றார் அத்தினைச்சிறப்பினர் அல்லர் என்பார் பெற்றோர் என்றார். பெற்றோராகிய தாய்தந்தையிருவரும் அப்பேதைப் பருவம் நீங்குந்தனையும் புதல்வருக்கு அப்பருவத்தால் நேரும் ஏதம் நீங்கத்தாம் காத்து நிற்பவர். அவ்வனம் காக்கப்பட்டார்தேர்விழவு தரிசிக்கவிரும்பிச்செல்லுகையில்பேதைமையால் வீதிமருங்கில் தனித்துச்செலின் ஏதுவருமோவென்று அஞ்சிப்பிடித்தார் என்பார் பிடிக்க என்றார். காணவேண்டுமென்னும் பேரவாவால் செல்லுங்குழாத்தினைப்,பெற்றோர்தடுக்கவும் பேதையராதலின் ஒருவாறு அவரை யேமாற்றிச்சென்று காணுதலின் பிழைத்து எனவும், அவ்வனம் பெற்றோரைப் பிழைத்துச்சென்றாரை மீண்டும் வளர்த்ததாயர் அவரிடை கொண்டகாதலால் ஒடித்தடுக்கமுயலுதலின் செவிலியர்கள் சுற்றோட எனவும், அவ்வாறு தம்மைத்தொடர்ந்து தாங்கொண்டகருத்து முற்றுமுவகைத் தடைசெய்யவாரா நின்றாரென்றுணர்ந்த மாத்திரைகைப் படாலகையோட்டெடுத்தலின் ஒடி எனவும், இவ்வகைப் பெற்றோராலும் செவிலியராலுந் தடையுற்ற ஊறுகளை நீக்கிவந்தபேறு அவனைக்காணும் பேராசைத்தமாதலின் அவ்வகையருள் செய்தானைக்கண்டதனையே களிப்புற்ற தென்பார் தொழாநிற்கும் என்றார். தொழுதது என்னுது தொழாநிற்கு மென்றார், அவனது திருவுறுப்புக்களைத் தனித்தனிதரிசித்த தினையானே அவ்வுறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அப்பேதையது கண்கள் அழுந்திப்பெயராது தோள்கண்டார் தோளே கண்டும் தடக்கை கண்டார் அதனையே கண்டும் தாள்கண்டார் தாளே கண்டும் நிற்றலின். பிழைத்து எனும் செய்தெனைச்சம் ஒடியென்னும் அவ்வெச்சங் கொண்டது. தொழா என்பதைச்செய்யா எனும் வாய்பாடாகக் கொள்ளுதலேயன்றித்தொழாநில்பகுதியாகக்கொண்டு ஒருசொல்லென்னினுமாம். கையொன்றுடையனெனும் பிரமன் முதலியோரிடத்துப் பெற்றவரத்தின் பலத்தால் பலகைகளையுடைய தேவாசுரர்களைவென்று பின்னிடையச் செய்தான் என்பார் ஒற்றைக்கைம்மா என்றார். மா, விலங்கின் பொதுவாயினும் கைமிகைக்யாகக் கொண்டதாதலின் யானையை யுணர்த்தியது.

இவ்யானையுருக் கொண்டாரிருவர்; அவருளிவன் கயாசுரன், யானையே யுருவாக்கொண்டவன். மற்றவன், முகமொன்றே யானையுருவமும் மற்றையவுறுப்புக்கள் மனிதவுருவாகப்பெற்ற கயமுகாசுரன். முன்னவன், பிரமன் முதலியதேவரைவென்ற செருக்கால் முற்றுமுடைய மகாவீரனுகிய எம்மையாளுடைய அம்மையப்பன்மீதுயுத்தம்புரியவந்து அம்மையாரஞ்சியொதுங்க இறைவனையெடுத்துவிழுங்கினன். எம்மையாளுடையவள்ளல் உமையம்மைக்கு ஓர் திருவிளையாட்டைக் காட்டக்கருதியும் தேவரிடுக்கணீக்கத் திருவுளத்தெண்ணியும், அசுரனது அஞ்ஞான மொதுங்கவும் அவனுதரத்து உள்ளிருருக்கொண்டு கஜாசுரன் உடலைப்பிளந்து வெளிப்போந்து மத்தகத்தின்மீது திருப்பதமூன்றி யுமையம்மைகளிப்புற தரிசனந்தந்தனர். இத்திருக்கோலந் தரிசித்த தேவர்,அத்தோலைத் தங்கள்பொருட்டுப் பொத்திக்கொள்ள

வேண்டினமையால் அன்றுமுதல் இறைவனுக்குக் கஜாரிமூர்த்தியென்று ஒரு திருப்பெயருண்டாயிற்று. இச்சரிதம் புராணங்களோடொக்கும் வேறுபட்டிருக்கின்றது. தேவர்களைத் தரத்திற்சென்ற அசுரன், காசியையடைந்து சிவமூர்த்தியை யடைக்கலம் புக்க தேவர்களை வருத்த எண்ணுகையில் சிவமூர்த்தி கோபாவேசராய் அசுரனது சிரத்தையோர்பதத்தால் மிதித்து அவனது தோலை யுரித்துத் தேவர் வேண்ட உடையாக்கொண்டனர் என்பது மகாஸ்காந்தம். நல்லார்க்குத் தீமைசெய்த பொல்லான் தவத்தானுயர்ந்தோனெனினும் தண்டித்தல் கடன் ஆதலில் சீறிய என்றார். மான், என்பதில் னகரம் சாரியை. அன்றிச் சிற்றம்பலத்தாளுகிய மகான் எனக் கொள்ளினுமாம்.

அங்ஙனங்கொள்ளின் மானே மகானென்பதன் மருவாகக்கொள்க. போரும், எனும் ஏச்சத்தி னுயிர்மெய்கெட்டது. திருக்கையிலையினின்று போந்தகில்லை மூவாயிரவர் எழுந்தருளிய திருவீதியாதலின் கோமறுகென்றார், இது இடத்து நிகழ்பொருளிடத்ததாகக் கூறவதோர் வழக்குப்பற்றி. பேதைமை என்பது ஈறுகெட்டுஅக்குணத்தைக்கொண்டார்க்குக்குணவாகுபெயராயிற்று. குழாம், என்பதில் ஆம், சாரியை. (உக)

கலித்துறை.

உஉ. பேதை யெங்கேயினித் தேடியுய்வாள் பிரமன் றனக்குத்[தன்
தாதைதன் றுதையென் றேத்தும்பிரான் றண்புலி சைப்பிரா
கோதையந் தாமத்தன் கொன்றைகொடா னின்று கொல்ல
யூதையுங் காருந் துளியொடுங் கூடி யுலாவியவே.[வெண்ணி

(இ - ள்.) பிரமன்தனக்கு - பிதாமகனுகிய பிரமதேவனுக்கு, தாதைதன் - பிறப்பிடமான) பிதாஎன்று, ஏத்தும் - துதிக்கின்ற, பிரான்-தலைவன், தண் - குளிர்ந்த, புலிசைப்பிரான் - திருப்புலியூராகிய சிதம்பரத்தை யிடமாகக்கொண்டவன், கோதையந்தாமத்தன் - பலவகைப்பட்ட மலர்மாலைகளைச் சூடியவன், இன்று - இப்போது, கொன்றை - தானணிந்துள்ள கொன்றை மலர்மாலையை (அவன்காதல்நேரய் தணியும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு) கொடான் - கொடுக்கான். (ஆதலான்) ஊதையும்-வாடைக்காற்றும், காரும் - மேகமும், துளியொடுங்கூடி - நீர்த்திவலைகளுடன் கூடி, கொல்லஎண்ணிகாதலனுய்கொண்ட அவளைக்கொல்வான் கருதி, உலாவிய - (அச்சமின்றி) உலாவின. ஏ - அசை. (எ - று.)

(வி - ரை.) பேதைப்பருவங்கொண்டாளாகிய இவள்,திறத்து,ஆக்கலுமளித்தலும்கொண்டதேவர்க்குத்தலைவனுகியதாதாஜமூர்த்தி, இவளதுகாதலனுய்த் தணிப்பான் கருணைசெய்யாத காலத்தையெண்ணி வாடையுங்காரும்கொல்வானுடன்வந்தன என்று நற்றாயிரங்கிக்கூறினள் என்பது கருத்து. பேதையென்பது, பெண்ணின்பொது. ஈண்டு அப்பருவங்கொண்டாரை யுணர்த்திய தன்று. அது ஐந்துமுதல் ஏழளவுகொண்ட பருவம், "பகருங்காலங்தேழ்

பதினெண்றுபன்மூன், றகலாதபத்தொன்பா னையைந்—திகலாத, மூப்பத் தொன்றீரிருபான் பேதைமுதலோர்க்குச் செப்புவராண்டெல்லைத் திறம்." என்பதாற்காண்க. இஃது அறியாமைக்குணமாய் அக்குணங் கொண்டானை யுணர்த்தினமையி னுகுபெயர். இறைவனது திருமேனியின்கணுள்ள திரு அடையாளமாலைக்கண்வைத்த அவாவால் நாளுக்குநாள் மேனிவாடல் முத லிய துன்படைத்து வருந்தலின் தேறி எனவும்,அங்ஙனம் தேறினும் பிழைத் தல் அருமையென்பார் எங்கே யுய்வாள் எனவும்கூறினர்.

இரண்யகருப்பம், பாஞ்சராத்ரம் முதலிய மதத்தவர், ஒருகற்பத் தில் சிவமூர்த்தி பிரமனிடத்தும், ஒரு கற்பத்தில் விஷ்ணுவிடத்தும், இறை வன் பிரமனிடத்தும், பிரமன் விஷ்ணுவிடத்தும் தோன்றியதாகக் கூறுத லின் அக்கூற்றுக்களேதத்தம் உண்மைமொழியால் களைவார் பிரமன் தனக்குத் தாதைதன் தாதையென்றூர் அதனேப்பின்னர் ஒருசிறிதுகூறுவாம். இம்ம தத்தவர்கூற்று நமக்குடன்பாடன்று. எற்றெனின் இவர் சிவமூர்த்திக்கும் ருத்ரமூர்த்திக்கும் பேதமறியாது கூறுவர். அது எவ்வாறெனின் ஒருகற்பத் தில் பிரமன் சிருட்டியாதிகளே யியற்ற அறியாது தியங்கி இறைவனேவேண்ட எல்லாம் வல்லவனுகிய இறைவன், காலருத்ரமூர்த்தியை யேவி அவற்கு அத்தொழிலதிவிக்கக் கட்டளையிட்டனர். கட்டளைபெற்ற ருத்ரர் பிரமதே வன் நெற்றியின்கண் நீலலோஹிதமூர்த்தியாய்த்தோன்றிச் சிருட்டி யறிவித் தனர். இக்கதையினே யேதுவாக்கொண்ட அவர்கள், அவ்வாறு கூறுவர். அவர் கூற்றுப் பிரமாணமன்றே எனின் பிரமாணமேயாயினும் துல்யாதுல்ய நியா யத்தால் விரோதிக்கும். எற்றெனின், சில சுருதி, ருத்ரன், பிரமனிடத்தும், விஷ்ணுவிடத்தும் தோன்றியதாகக் கூறுதலின் ஒன்றற்கொன்று மாறுகொ ளக் கூறலாம். இதனே யெழுதப்புகின் இப்புத்தகம் விரியுமாதலின் சிறிதே நுட்பமாகக் கூறுவேன். சிவஸங்கல்போபநிஷத்து "அண்டம்ஹிரண்யமயம் மத்யே, ஸமுத்ரம் ப்ரதமம்பபூவ | அண்டாத்விஷ்ணு ப்ரம்மஜாதவேதாஸ்ச தன்மேமனஃ ஶிவஸங்கல்பமஸ்து." என்று ஆதியில் பொன் அண்டம் ஒன்று உண்டாயிற்றெனவும், அதில் சிவஸங்கல்பத்தால் விதி விஷ்ணு அக்னி முத லியவர் தோன்றினர் எனவும், இருக்குவேதத்தில் "ஸோமஃபவதேஜநிதா எனத்தொடங்கி ஜநிதாதவிஷ்ணோ எனவும் தகஷிணங்கபவோபிர்ம்ம, எனக் கூறிய வாக்யங்களாலும் "பெருமநின்னிடப்புறத்தரிதினேப்பெற்றனே, அரு லொடும்வலப்புறத்தென்னேயின்றளித்தனே, உருவவைகுந்தமுஞ்சத்திய வுல கமும், இருவரும்பெற்றுளோமென்தைநின்னருளினுல்." எனவும் கூறிய திரு வாக்குகளால் சிவமூர்த்தி விதிவிஷ்ணுவாதிகளுக்கும் ஏனைய தேவர்களுக்கும் பதியென்பது அறியப்படுதலால், பிரமன்றனக்குத் தாதைதன் தாதை என் றூர். பிரமன் மால் அக்னி சூர்யன் திங்கள் முதலாயினுரைத் தன்னிடஞ் சிருட்டித்து உலகத்தைப் படைத்தளித்தழித்தலின் தாதையென்றூர்.தனேநி குலமிதிதாஃ எனுந் தாதுவால் தன்குலத்தைப் பரவச்செய்பவன் என்பது இக்குத் தன்குலமாவார் பிரமன் மால் முதலிய அதிகாரசக்தியதி

ந்த தேவர். பிரமன்றனச்கு என்பதில் சாரியையும் நான்காம்வேற்றுமை யுரு பினையும் தாதை யென்பதனுடன் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளலுமாம். தனக்கு மேல் நாயகனிலாது எல்லார்க்கும் எல்லாவற்றிற்குந் தான் தலைவனுய் நிற்ற லின் பிரான் என்றார்.

மத்யர்தன முனிவர், அரியதவஞ்செய்து பெற்றநிருக்குமாரர் சிவபூசை யினிமித்தம் எடுத்தமலர்களில் வண்டு புழுவரிப்புமுதலிய குற்றமிருத்தல் கண்டு வருத்தி இறைவனே வேண்ட சிவமூர்த்தி யவரது அன்பிற்கிரங்கியவர் வினவியகாறு மரம்பனியால் வழுக்காதிருப்பவும்,உயர்காயினும் ஏறவும் இரு க்கத்தக்கப்புலிக்காலேயும் அம்மலர்களிலுள்ள பழுது கண்டெடுக்க நகந்தொ றும் கண்ணும் பிரசாதித்தனர். அன்றமுதலவர்க்கு வியாக்ரபாதமுனிவர் எனத்திருப்பெயர் உண்டாயிற்று. அவர் தம்பெயர் விளங்கச்சிவலிங்கப்பிரதி ட்டைசெய்து பூசித்தமையின் அத்தலத்திற்குப்புலிசையெனப்பெயர் உண் டாயிற்று. புலியூரைப்புலிசையென்றதுமரூஉ. அன்பரிடும் பச்சிலைமலர் முத லியமாலைகளேயணிந்தான் அவனணிந்த கொன்றைமலர் பாலியினேத்தந்தரு னான் என்பான் கோதையந்தாமத்தன் கொன்றைகொடான் என்றார். இன்று என்பது அக்காலத்தையுணர்த்தியது. ஊதை ஒன்றே காதலால் வருந்துவோர் தம் உயிரைக்கவருதற்கமையும், துளியோடு கூடியகாரும் கூடி உலாவியபடி யால் புண்ணிற்சலாகையிட்டாங்கு வந்தமையால் கொல்ல வெண்ணியென் றார். காமத்தால் வருந்துவோர்க்கு வாடையும்,காரும் பகையாதலின் ஊதை யுங்காரும் என்றார். இது கார்காலக்கண்டு கற்றூயிரங்கல். கோதையந்தா மத்தன் என்பதற்குப் பிராட்டியை வாமபாகத்திற்கொண்டானெனினுமாம்.

கழிநெடிலடியாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

உரை. உலவு சலதி வாழ்விட மமரர்தொழ வுணவென
நுகருமொருவ ரூழியி னிறுதி யொருவ ராழிய
புலவு கமழ்க ரோடிகை யுடைய புனிதர் பூசுரர்
புலிசை யலர்செய் போதணி பொழிலி னிழலின் வாழ்வ
கலவ மயில ஞர்சுருள் கரிய குழலி ஞர்குயில் [தேரர்
.கருது மொழியி ஞர்கடை நெடிய விழியி ஞரித
ழிலவி லழகி யாரிடை கொடியின் வடிவி ஞர்வடி
வெழுது மருமை யாரென நிதய முழுது மாள்வரே.

(இ - ள்.) அமரர் - தேவர்கள், தொழ - (அக்காலமென விடமெழக் கண்டு) வணங்க, (அது நோக்கி) உலவு - உலாவுகின்ற, சலதி - கடலிடத்து, வாழ் - வாழும், விடம் - அந்த விடத்தை, உண வென - உணவாக, நுகரும் - அமுதுசெய்யும், ஒருவர் - ஒப்பற்றவர், ஊழியின் - அனைத்தமழித்த சர்வசங் காரகாலத்தின், இறுதி-முடிவில், ஒருவர்-தனித்து நிற்பவர், ஆழிய-மிருந்த, புலவு - மூடைநாற்றம், கமழ் - வீசுகின்ற, கபோடிகை - தலைமாலையினை,

உடைய - கலைஞர்பூண்ட, புனிதர் - தூய்மையானவர், பூசுரர் - வேதியர்க ளால் தூக்கப்பட்ட, புலிசை - திருப்புலியூராகிய ஸ்ரீநில்லேயின்கண்; அண் செய் - மலர்தலைச்செய்கின்ற, போது - மலர்களால், தணி - அழகு பெற்ற பொழிலின் - சோலையினது, நிழலின் - நிழற்கண், வாழ்வது ஓர் - வாழ்வார்க ளிய ஒரு, கலவமயில் அன்னர் - கலாபத்தையுடைய மயிலின் சாயலையொத் தாரும், சுருள் - சுருண்ட, கரிய - கருமையாகிய, குழலினர் - கூந்தலையுடை யவர், குயில் - குயில்களும், கருதும் - தமதினமென எண்ணும், மொழியி னர் - சொற்களையுடையாரும், நெடிய-பரந்த, கடை - கோடியினையுடைய விழியினர் - கண்களையுடையவரும், இலவில் - இலவமலரைப்போல், இதழ் இதழ்கள், அழகியார் - அழகினைப்பெற்றவரும், இடை-இடையானது, கொடி யின் - பூங்கொடிபோல, வடிவினர் - வடிவினையுடையாரும், வடிவு-உருவம், எழுதும் - எழுதுதற்கும், அருமையார் - கூடாததன்மையுடையாரும், (ஆகி யஇவர்) எனது இதயம் முழுதும் - எனது மனதை முற்றம், ஆள்வர் - அடி மைகொண்டு ஆளாநிற்பர். எ - று.

(வி - மா.) காற்றின் மிகுதியாலும், சலசரங்களினியக்கத்தாலும் நிலை நீர் ஒன்றையொன்றுதாக்க தரங்காதி புற்புதங்கள் தோற்றம் வண்ணம் நீர் கைக்கண்மோதுதலின் உலவுசலதி என்றார். ஜலதி - ஜலத்தைத்தரித்துள் ளது என்பதுபொருள். தேவர்மந்தரமிட்டுக்கடையாத முன் அதனிடத்தே யுள்ளதும், இயற்கையாக அளவிற்குறையாததும், காளுக்கு நான் எல்லாக்கு ணங்களிலும் உயர்வதும், இனியென்றும் அழியா இயற்கையைப்பெற்று நீற் பதுமென்பார் வாழ்விடென்றார். ஈண்டு இயற்கைப்பொருளதாகிய உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தேஹம்மே லேஷ்டதி விஷம், என்பதால் விஷம் என்பதற்குத் தேகத்தை வியாபித்தக்கொல்லது என்பது பொருள். அமரர் எனப்பொதுப்படக்கூறியதனுள் விண்டு முதல் அடித்தொழில் செய்யுந்தே வரிறுதியானுரென்பது பெறப்பட்டது. இவர் சாகா நிலையுடைமை அமுத முண்ட பின்னையாயினு மீண்டுக்கூறியது உபசாரம். அங்ஙனமியற் கையானே சாகாநிலையுடையராயினு மிவ்விடத்தின்மு னிற்கலாற்றாது அதனது வலியடக்கும் ஆற்றலுடைமையறிந்த இறைவனைத் தம்மை க்காக்க வேண்டினர் என்பதால் தொழஎன்றார். தொழஎனும் எச்சம் காரணப்பொருட்டு. உணி, இச்சொல் உணவென உகரச்சாரியையும் பெறும். அவ்விடத்தினே யேயிடங்களில் லைக்கின் இவ்வாறு மீண்டு இடுக்கண்செய்யக்கூடும் என்று திருவுளத்தெண்ணி, தமதாற்றலறி விப்பான் உடற்கண்புகும் எப்பொருளுந் தங்கா நிலைத்தாகிய கண்டத்திற்கு அழகுசெய்வான் அத்தேவர்வேண்டத் திருக்கண்டத்தடக்கியவ்விடத்தமைத் நிறுதலருத்தாநிலைதெரித்து நின்றனென்பார் உணவெனதருகு மொருவர் என்றார். சிறுதேவராகிய அக்னி வருணன் வாயு இந்திரன் முதலானார்க்கும் அவரினும் புண்ணிய மிகுதியால் உயர்ந்த எண்ணிலராகிய விதிவிஷ்ணுக்க ளாதியானார்க்கும் அணுசதாதிராதியர்க்கும் அப்பாற்பட்டுத் தனித்து அனைத்

ஸதையும் அழித்த ஊழியின் அனேத்தையும் அனேவரையும் தமது சத்திக்குள் ஒயப்படுத்தித் தாம் ஒருமுதலாய்க் காலாதிதராய் நிற்றலின் ஊழியினிறுதி யொருவர் என்றார் இதனேவேதசிவாகமங்கள் விரித்துக்கூறும் "ஈஸ்ஸஸாசன் சிவயேவகேவலஃ." எனவும், "ஏகோஹிருத்ரோஹத்விதியாயதஸ்து" எனவும், 'மேலேவானவரும் மறியாததோர், கோலமேயெனேயாட்கொண்ட கூத்தனே' ஞாலமேவிசும்பேயிவைவந்துபோங்,காலமேயுனேயென்றுகொல்காண்பதே.', எனவும், "தன்மைபிறராலறியாத தலேவாபொல்லாநாயான, புன்மையேனே யாண்டையாபுறமேபோக விடுவாயோ.....சிகுவேனே." எனவும் கூறிய திருவாக்குகளானறிக.

ஆழிய என்பதற்கு ஆழியில் தோன்றுஞ் சலசரங்களின் முடையொத்த நாற்றமெனினுமாம். பெருக்தேவர்களது கேடும் தமக்குக்கேடின்மையுங் தெரிவிப்பான் அத்தேவர் முதலியோர் சிரமுதலியவற்றையணிகலஞ்கொ ண்டு நிற்குஞ் சிவமூர்த்தியையடையப்பெற்றமையின் அச்சிரமாலே முதலி யன அழியாது பண்டைய முடை முதலிய நாற்றங்கொண்டே நிலவுதலின் ஆழிய புலவு எனவும், அது ஏனேயமாமிசாதிகளேப்போல் தீக்குணமாகிய நாற்றங்கொளாது நறுமணங்கோடலின் கமழ் எனவுங்கூறினர். ருட, பிரதி காதே, எனுந்தாது வால்கரோடிகை என்பதற்குச்சிரவில் அடிக்கப்பட்ட எலும்பென்பதுபொருள்.. அங்ஙனம் விஷ்பகூணம், என்புமாலேயுடையனே னும் தூய்மையுடையான் என்பார் புனிதர் என்றார். பூமிக்குத்தேவர்போல் தீயையும் நல்லோனாயுந்தமது தவத்தால் செகுத்தும் ஆக்கியும் வருதலின் பூசுரர் என்றார். புலியூர் என்பது புலிசை எனமருவிற்று. இதனே மறைசை கலசை என்பவற்றாலறிக. இதில் சையென்பது, சாரியை என்னினுமாம். பொருளுணர்த்தாது பெயரொடும் வினேயொடுஞ்சார்த்திச்சொல்லப்படுவது சாரியையெனக்கூறுபவாதலின் என்க. இதனேத் தொல்காப்பியச்சொல்ல திகாரத்து இடைச்சொல்லியல் "அவை தாம், முன்னும் பின்னுமொழியடி த்து வருதலுந்-தம்மீறுதிரிதலும் பிறிதவணிலேயலு-மன்னவையெல்லா மூரிய வென்ப" என்பதாலறிக. அவர் என்னும் முதனிலேத்தனி வினேப்பெயரில் வினேமுதற்பொருளுணர்த்தும் இகரம் தொக்கு நின்றது. காலத்து மலர்தலும் கூம்புதலும் உடைமையின் மலர்க்குப்போது என்றது ஏதுப்பெயர்; இது போழ்து என்பதன் மரூஉமொழி. அது மலர்க்கானமையின் காலவாகுபெய ராம். இவர் வாழ்வதால் அப்பொழிற்கு அழகுமுதலிய விளேந்தன என்பார் அணிபொழிலின் என்றார். பொழிலினிழலின், என்பதற்கு பொழிலிடத்து இனிய நீழலின்கண் எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம். என் மனமுழுதுங் கொள்ளேகொண்டது அப்பொழிலின் கண் எக்காலும் நீங்காதனிடத்து நிலேத்து நிற்பதென்பார் வாழ்வது என்றார். ஏனேய மயில்களிதற்கொவ்வா இது தனித்து உள்ளமுருக்கு உருவமும் குணமுமுடைமையின் என்பார் ஓர் மயிலென்றார். இவரணிந்த பட்டும் பணியும் ஏனேயவொளிகளே நீக் கித்தாம் மிக்கவொளிகொண்டு கலாபத்தோடியைந்த மயில் போல் அழகு

செய்தலின் கலவமயிலனூர் என்னூர். கலாபம் என்பது கலவம் தற்பவமாயிற்று. பொருள்கலேயாகிய ஒளியையடைந்திருப்பதென்பது. இவர் சாயலான் மயிலேயொத்தாராயினும் மேகத்தின் சருமையைப் பின் போக்கும் குழலேப் பின்னே சொருகி முடித்து மனங்கவர்ந்தாரென்பார் சுருள்கரிய குழலினூர் என்னூர். சுருள் என்பது பெண்கள் முடிக்கும் ஐம்பாலினுன்று. அதில் சுருள்போலழகு செய்தலின் சுருள்குழல், எனவும், கருமை உத்தமலக்ஷணக் தெரிவித்தலின் கரிய எனவும் கூறினூர். கருமையுத்தம இலக்கணமென்பதை "கருவிரான் வண்டின் கணமெனக்கறுத்திக்கடை சூழ்ந்றியன் மணங்காள்று" எனப்பிறர் கூறியதனுனறிக. இள் பேசுசையில் வாக்கின் மென்மையால் குயில்களும் தம்மினமோ வெனமயங்கும் செல்வியுடைமையின் குயில் கருது மொழியினுள் என்னூர். இங்ஙனங்கூறவே, இவள் உத்தம இலக்கண முடைத்தாய் மெல்லிதாய்ச்சிவந்து கோமளமான நாவினுள்" என்பது பெறப்பட்டது. இக்கடைக்கண் என்மார்பைப்பிளந்துட்சென்ற படலாற்றூத்து யரை வினேத்து என் மனத்தைக்கவர்ந்து சென்ற அக்களிப்பால் என் மனஞ் சென்று உலாவுவதுபோல் பரந்து நிற்றல்சோன்ற கடைநெடிய விழியினூர் என்னூர். "கண் கடைசிவந்து ஆன்பாலெனவெளுத்து" என்றபடி கடைநெடிய என்றதனுன் அவ்வில்கணங்கொண்டாளென்றதுமாம். விழி, மூதனிலேத்தொழிலாகு பெயர். இலவு முதலாகுபெயராய் மலரினேயுணர்த்தியது. இலவில் என்பது எல்லேப்பொருட் கண்ணதாகிய ஐந்தாம் வேற்றுமை அன்றி ஒப்புப்பொருளெனினுமாம். இயற்கையான், போலியாகப்புலவர் இல்லடச்சுக் கொடியினே உவமை கூறுவார் அதுவும் / இவட்குத்தோற்றப்பின் சென்ற தென்பார் அங்கயற்சோன்ற நடுவெனக்கூறுது இடைகொடியின் வடிவினூர் என்னூர் கொடி வினதலேப்பெற்றதென்பது பொருள். இவருறுப்பின் அழகு முதலியவற்றையொருவாறுகைவல்ல சிற்பவினேஞன் சித்திரிப்பினும் அவை, யுயிர்கொண்ட இளைது வடிவழகின் வீளக்கத்தினே இறையுமொவ்வா வாகலின் வடிவெழுதும் அருமையார் என்னூர். இங்ஙனம் அழகுமுதலியகொண்டு எனது ஆண்மை முதலிய குணங்களேக்குன்றச்செய்து தமக்கு அடித்தொழில் புரியச்செய்தாரென்பார் இசயமுழுதுமாள்வர் என்னூர். இதயம் இது இருதய மென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இது கமலம் போன்றதேகத்திறுப்பாகி அந்தக்கரணங்களேயாளிப்பது. இது தில்லேப்பொழிற்கண் தான் கண்டதலே வியினது உறுப்புக்களில் முதற்கண்டது சாயலாதலின், மயிலெனவையுற்றுக் கலவமயிலனூர், எனவும் அங்ஙனங்கண்டான் சற்றுணுகிச்சென்று மயிலன்று காணப்பட்டாள் மயிற்சாயலாள் எனவுணர்ந்து அவளது அளகத்தன்னேக்கண்களேக்கவரக்கரிய குழலினூர், எனவும், பின்னர் அவர் தம் ஆயவெள்ளத்துடன் மொழிபயிலக்கேட்டுக்குயில் கருதுமொழியினூர், எனவும் அங்ஙனஞ்மொழி பயின்றூர் தன்னேச்சிறிது கடைக்கண்ணேக்க ஆந்தோக்க மனதிடையெறி வேலோச்சியாங்கு மனதைக்கவர வருந்திக் கடைநெடிய விழியினூர் எனவும் இங்ஙனம்நம்பொருட்டித்லேமகளெருவன் வருந்தினுனெனத்தமது மகளே க்குழுஉவுடன் கூறுவான் கண்டு இதழிலவிலழகியார், எனவும் இவ்வகை

மொழியும் வீழியும், குழலும், இயலுங்கண்டாற்கு இடைதோன்றுதோன்
றக்கண்டி இடைகொடியின் வடிவினர், எனவும் இங்ஙனம் உறுப்புக்களே
யொருங்கு நோக்கி வியந்தானிவரது வடிவெழுதிக்காணமுயன்று முடியா
மையின் வடிவெழுதும் அருமையார், எனவும் கூறியுறுப்புக்களினலனைப்
புனைந்துரைத்ததாமென்க. இது தலைவியின் உறுப்பியங்கக்கண்ட தலைவன்
கூற்று. (உசு)

இதனுள், ஆன்மா, இறைவனது திருவுறுப்புக்களே புறத்துவழிபட்டாங்
தமனதிடைக் கண்ட ஆனந்த மேலீட்டால் அப்பொருட் கண்ணழுந்தி அது
கண்னே விழுங்கிய பேரின்பநிலை கூறப்பட்டது.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உரு. ஆளெனப்புகுதின்வந்தடைந்திலமத்தநின்
ரூளினைவறலியினியற்பி
வழிவழிவந்தமரபினமொழிவது
னைந்தெழுத்தவையெஞ்ஞாலையிற்கிடந்தி
நனவேபோலநாடொறும்பழகிக்
கனவினுங்கவிற்றுங்காதலேமவினைகெடக்
கேட்பதுநின்பெருங்கீர்த்திமீட்பது
நின்னெறியல்லாப்புன்னெறிபடர்ந்த
மதியினெஞ்சத்தை வரைந்துநிறுத்தியென
வருத்திசெய்திவை தருத்திரசாதனங்
காலையுமாலையுங் கால்பெயர்த்திடுவதன்
ஞலயம்வலம்வரு நற்கேசால்பிளிற்
கைகொடுகுயிறுவ தையமினனது
கோயிற்பல்பணி குமித்தியாயா
துருகிநின்னினைந் தருவிசாரக்
கண்ணிற்காண்பதெவ் வுலகினுங்காண்பன
வெல்லா
நீயாகி நின்றதோர்நிலேய
நாயேன்
றலைகடிசார்வதுன் சரண்வழியல்லா
லலைகடலபிறழினு மடாதெனதறை
பெய்த்தவவேடர் கைத்தகப்படுத்தற்கு
வஞ்சச்செல்லின் வார்வலேபாக்கிச்
சமயப்படுகுழிசமைத்தங்கமைவயின்

மானிடமாக்களை வலியப்புகுத்து
மானுவிரதத் தகப்படுத்தாழ்த்து
வானவுணர்வெனக்கு வருமோவுளர்தரு
நூலையுங்கிழையு நொப்புமுகொட்பும்
வலையில்சிக வாரியுங்குரைகடற்
பெருத்தஞ்சிறுத்தும் பிறங்குவதோன்றி
யென்னிலவாகி யிருங்கட்டலடங்குந்
தன்மைபோலச் சாரசரமுணர்த்து
நின்னிடைத்தோன்றி நின்னிடையடங்குநீ
யொன்றினுந்தோன்று மொன்றினுமடங்காய்
வானோர்க்கரியாய் மறைகளுக்கெட்டாய்
நான்மறையாளர் நவிலுட்புக்கடங்கிச்
செம்பொற்றில்லை மூதூ
ரம்பலத்தாடு மும்பர்காயகனே.

(இ - ள்.) அத்த - தலைவனே, புதிதின் - புதிதாக, ஆள்என - அடிமையென்று, வந்துஅடைந்திலம் - வந்து அடைந்தோமில்லை, நின்தாளின் - தேவரீருடைய திருவடிசம்பந்தமாகிய, ஏவல் - அடித்தொழிலினை, தலையின் சிரத்தால், இயற்றி - செய்துமுடித்து, வழிவழி - சந்ததி பரம்பரையாக, வந்த - அடிமைசெய்துவந்த, மரபினம் - குலஒழுக்கத்தையுடையோம், மொழிவது - வாயாற் சொல்லப்பட்டது, உன்னைத்தெழுத்து - தேவரீர் திருமேனியே திருவுருவமான திருவைந்தெழுத்தாம், அவை-அத்திருவைந் தெழுத்தினை, எம்சித்தையில்-எம்மனத்தின்கண், இடத்தி - இருக்கச்செய்து, நனவே போல - சாக்கிரகிலையி னேப்போல, நாள்தோறும் - காலங்கள்தோறும், பழகி அதினிடையின்று, கனவிலும் - கனவின்கண்ணும், கவிற்றும் - சொல்லித் துதிக்கும், காதலேம் - ஆசையினை யுடையேம், வினைகெட - மும்மலக்கள்வலிகெட, கேட்பது - கேட்கப்படுவது, நின் - தேவரீருடைய, பெருங் கோத்தி - அடங்காப்புகழ், மீட்பது - தடுப்பது, நின்னைறிஅல்லா - (தேவரீர் அருளிச்செய்த வேதசிவாகம மங்களின்) ஒழுக்கம் அல்லது, புல்நெறி-(பௌத்த ஆருகதசைவமெல் லிற) தீய ஒழுக்கத்தில், படர்ந்த - சென்ற, மதி இல் - (ஆராய்தலாகிய) அறிவுஇல்லாத, நெஞ்சுத்தை - மனத்தினையுடையோம், நிதியென - (சங்கநிதிபது மநிதிமுதலிய) செல்வங்களைப்போல, வரைந்து - கொள்ளப்பட்டு, அருத்திசெய்திடுவது - விரும்பப்படுவது, உருத்திரசாதனம் - வீபூதி ருத்ராக்ஷ முதலிய உருத்திரசாதனக்களாம், காலையும் மாலையும் - காலைப் பொழுதினும் மாலைப்பொழுதினும், கால் பெயர்த்திடுவது - எனது காலினைப் பெயர்த்துப் புடைபெயரச் செய்வது, உன் - தேவரீருடைய், ஆலயம் - திருக்கோயிலை, வலம்வருதற்கே - வலமாக ப்ரதக்ஷணஞ்செய்வதற்கேயாம்

கோயிற்றிருமணிமாலை

கைகொடு-கையால், சால்பினின் - நற்குணநிறைவுடன், குயிற்றுவது - செய்யுந்தொழில், ஐய - தந்தையாய் உள்ளானே, நின்னது - தேவரிருடையது,கோயில் - திருக்கோயிலின், பல்பணி - பலதிருப்பணிகளே, குறித்து - தேவீர் திருவுருவத்தினை த்தியானித்து, ஓயாது - இடைவிடாமல், நீனைந்து - அதனை யெண்ணி, உருகி - மனமுருகி, கண்ணில் - எனதுகண்களில், அருவிசோர-அருவியொழுக, காண்பது - தெரிசித்திருப்பது, எவ்வுலகினும் - எல்லாஉலகத்திலும், காண்பனவெல்லாம் - காணப்படும் பொருள்களெல்லாம், நீயே ஆகி - உமதுகியாடகமே யாகி, நின்றதோர் நிலையே - நிலைத்த நிலைமையாம் நாயேன் - நாயினை யொத்தநான், தலைகொடுசார்வது - தலையால் வணங்குவது, உன்சரண்வழி-தேவரீர்திருவடிநெறி, அல்லால்-அல்லாமல், அலைகடல் பிறழினும் - அலைதலையுடைய கடல்மாறு கொள்ளினும், அடாது - (மற்றொருதேவதை வணங்கல்) ஆகாது, அதனுல் - ஆகையால், பொய்த்தவவேடர் - பொய்யாகிய தவவொழுக்கம் பூண்டோர், கை - கையினிடத்து, தக - தக்கவிதம், படுத்தற்கு - அகப்படுத்தற்கு, வஞ்சம் - கபடமாகிய, சொல்லின் - நூல்களாலாகும், வார்வலை - பெருவலையினை, போக்கி - வீசி, சமயம் - பல சமயங்களாகிய, பகெழி - அழகாகிய சூழியினை, ஆங்கு சமைத்து - அந்த இடத்துஉண்டாக்கி, அமைவயின்-அமைத்த அவ்விடத்து, மானிட மாக்களே - மனிதராகிய மிருகங்களே, வலிய - வலிமையாக, புகுத்திடும் - நுழையச்செய்யும், ஆனு - நீங்காத, விரதத்து-தியிலிரதங்களில், அகப்படுத்து-உட்படுத்தி, ஆழ்த்தும் - அழுந்தச்செய்யும், வலை உணர்வு - கொமனம், எனக்கு வருமோ - அடியேனுக்கு உண்டாகுமோ, உளர்தரும் - ஒலிக்கின்ற, நுரையும் - நுரையும், நிரையும் - அலையும், நெய்புரை-தடையுண்டாகும், கொட்பும் - சுழற்சியும், வரைஇல் - அளவுஇல்லாத, சீகரம்-துளியினையுடைய, வாரியும்-ஜலமும், குரைகடல் - ஒலிக்கும்கடலினிடத்து, பெருத்தும் - பெரிதாகவும், சிறுத்தும் - சிறிதாகவும், பிறங்குவ - விளங்குவனவாகி, தோன்றி - மேலெழுந்து, எண்இலஆகி - அளவுஇலாதனஆய், இருகடல் - பெரியகடலினிடை, அடங்கும் தன்மைபோல-அடங்கிப்போகும்தன்மைபோல, சாரசரம் அனைத்தும் - சராசரங்கள்முழுதும், நின் இடைதோன்றி-தேவரீரிடத்துத்தோன்றி, நின்இடை - தேவரீரிடம், அடங்கும் - ஒடுங்கும், நீ - நீயோஎன்னில், ஒன்றியும் - ஒருபொருளினும், தோன்றியும் - தோற்றமடையாய், ஒன்றினும் - ஒருபொருளினும், அடங்காய் - லயமடையமாட்டாய், வானோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அரியாய் - அகப்படாய், மறைகளுக்கு - வேதங்களுக்கு, எட்டாய் - அளவுபடாய், நால் மறையாளர்-நான்குவேதங் களையுணர்ந்த பேரறிவாளர், கவுள்புக்கு - மனமாகிய இடத்தில்புகுந்து, அடங்கி - அதினுஞ்சிறிதாகஇருந்து, நில்லை மூதூர் - திருத்தில்லையாகிய பழம்பதியில், செம்பொன் - சிவந்த பொன்மயமாகிய, அம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்து, ஆடும்-ஆனந்தநடனஞ் செய்தருளுகின்ற, உம்பர்நாயகனே-தேவர்க்குத்தலைவனே, எ - று.

இறைவனே நான்புதிதாக அடிமைப்பட் டனஎல்லன். பசாசநங்களிலும் தேவரீருடைய திருப்புகழினை யுந்தியுவகைத் தெழுத்தினையும் வாயாரச்

செபித்து ஏனையவுறுப்புக்களால் மற்றவுருத்திர சாதனங்களையும் திருப்பணிகளையு மணிந்துஞ் செய்தும் காண்பனவற்றை நீயேயாகக் காண்டலால் பொய்ச்சமயத்தார் கூறுஞ்சமயப் பகட்டில் அகப்பட்டு வருந்தும் வளவுணர் வெனக்குளதாகுமோ உண்டாகாது, என்பது.

(வி - ரை.) இறைவனேப்பலசாதனங்கடோறும் மனத்தானும் வாக்கானும் காயத்தானும் பூசிக்கும்பலனுன் சாதனங்கடோறுஞ் சிறிது சிறிதாகவல்வினை குறையப்பாவ நீக்கமுண்டாகிச் சிவபுண்யமேலிட்டால் சாதநீங்கிவேறு சாதமெடுப்புழி நற்சார்பாய் இழிகுலத்தில் பிறந்தானேனும் பிறப்பன் ஆதலினுன் ஆனைனப்புத்தின் வந்தடைந்திலம் அத்த என்றார். இதனே "புண்ணியமே னேக்கு விக்கும்பாவங் கீணுக்கும் புண்ணியனேப் பூசித்த புண்ணியத்தி னுலே, நண்ணியஞானத்தினு லிரண்டினேயுமறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணுனுகி, எண்ணுமிகலோகத்தே மூத்திபெறுமிவன்ரு னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறன்னிறைவதனிற் கலந்து காயங் கழித்தக்காலெங்கு மாய்க்ருதரன் போனிற்பன்." என்ற திருவிருத்தத்தாலறிக. பஞ்சாக்ஷரங்களே அவன் திருநாமமன்றி வேறு திருநாமமும் திருவுருவமும் இல்லாதவனுதலாலும், ஆன்மாக்கள்தாம் நல்வழி அடையவேண்டி அவர்கள் பொருட்டுபல திருநாமங்களேயுந்திருவுருவங்களேயும் பெற்றவனுதலினுலும் அத்திருநாமங்களுள் பஞ்சாக்ஷரமே எற்றமுள்ளதாதலால் மொழிவதைத் தெழுத்தென்ரூர். இதனே "ஒதவனுமமுமையவன்பல் குணமுன்னே விட்டேன், போதவன்பின்னே பொருந்தவன் வாழ்க்கைத் திருந்தச்சென்று, மாதவமாகிடு மாதவமாகளர் புன்சடையான், யாதவன் சொன்னைது கொண்டொழி யினியாரணங்கே." எனவும், "கூறுமினீசனேச் செய்மின்குற்றேவல் குளிர்மின்கண்க, டேறுமின் சித்தந்தெளிமின் சிவனேச்செறுமின்செற்ற, மாறுமின்வேட்கையது மினவலமிவை தெரியா, வேறுமின் வானத்திருமின் விருந்தாயிமையிலக்கே." எனச்சேரமான் பெருமாணயனரருளிய திருவாக்குகளாலறிக. தாமும் தம்மையொத்தாரும், டைந்தபேறு மேற்கூறிய பஞ்சாக்ஷரத்தைக்கடைப்பிடியாகக்கொண்டேயாதலின் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளாகிய இறைவனேச் சகளநிட்கள திருமேனியுடன் மனமாகிய அணேயிற்பொருத்திச் சாக்கிரசொப்பனதிகளில் தியானிப்பது மூறைமையென்பார்வாளா இருத்தியென்னது எஞ்சித்தையிற்கிடத்தியென்ரூர். மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் அன்யோன்ய சம்பந்தம் உண்மையானும் மனம் நினைத்ததை வாக்குவசனிக்கு மாதலினுலும், அவ்வாறே வாக்குவசனித்ததை மனமும் கொள்ளுமாதலினுன் சாக்ரகலேயில் அவனது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைவாயாற்கூறப்பழகின், சாக்கிராலேயின்பழக்கவாதனையே சுவப்பனமாதலால், அது அச்சுவப்பனத்தினும் அவ்வாறுதான் மறந்திருப்பினும் அச்சா, தன் பழக்கமொழியாகிய அத்திருமந்திரத்தினைத் தானேகூறுமென்பார் தனவேபோலக் கனவிலுரவிற்றுங்காதலேம் என்ரூர். இதனே பின்னேயாரும் "தஞ்சலுந் தஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகைகாந்து நினேமினுடோறும் வஞ்

சகமற்றடி வாழ்த்தவந்த கூற்றஞ்சவதைத்தனவஞ் செழுத்துமே." என்றதி
ருப்பாசுரத்தாலறிக.

செவியடைந்தனஞ் கேட்கப்பட்ட இனிய தீஞ்சொல் அவனது திருப்
புகழே யன்றியேனைருப்புரழ் கருப்புகழியூதலின் அதனே யொருவுக
என்பார் கேட்பது நீன்கீர்த்தியென்னது நின் பெருங்கீர்த்தி யெனஞர்.
இதனை ஆருடைய வெமமாசுகள "செவிகாள் கேண்மீன்களோ, சிவ -
னெம்மிறை செம்பவள, மெரிபோன் மேனிப்பிரான் றிறமெப்போதுஞ்
செவிகாள்கேண மினகளோ." என்றதனுலும், சேரமான்பெருமாணுயஞர்
"செலவாதனகொழுநாவலன் சீகாதியுட்சோதிதன்பேர், செல்லாச்செவிமரந்
தேறித வாழ்தரவும் மணடிணந்த, கல்லாநினையாமனம் வணங்காதலியும்
பெறயா, மலலாவையுகதாழுமனிதர்க்கசேதனமே." என்றதிருப்பாசுரத்
தாலறிக. புறப்பரறுய்ய உலக இன்பத்தின்கண அலைந்து தியாபமும் மனம்
அச்தாரீங்கிச் சுவடையவேண்டின் இறைவன திருவடியல்லாது வேனய
பற்றுகக்கூடன்றும் ஆதலான், மற்றவை இமைமையுமைக்கண் துன்பமேபயக்
கும ஆதலின் அதனை யொருவிப் போரின்பக்கடலாட வேண்டின் அப்புறத்
தின்கண் பேய்போலலைந் தாசலாமும் மனத்தினைமீட்டுத் தன்னகப்படுத்தி
இறைவனது திருவடிக்கண்ணையப்படுத்த வேண்டுமென்பார் மீட்பது நின்னை
றியல்லாப்புன்னெறி பீட்டுத்தமதியினெஞ்சத்தை என்ஞர் இதனை வாதவூரடி
கள் "ஞயதேபுள்ளு [redacted]ள்ளிருக்கு முள்ளானைச், சேயானைச்சேவகனைத்
தென்னன் பெருந்[redacted]ன், மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயானைந்தம்மையாட்கொண்ட நாயகனைத் தாயானதத்துவனைதானேயுல
கேழு, மாயானை மாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானுய் எனவும்,திருநாவுக்கரசு
கள் "நெஞ்சே நீ நினையாய், நிமிர் - புன்சடை நின்மலனை, மஞ்சாடும்மலை
மங்கை மணுளனை நெஞ்சே நீ நினையாய்." என்றதிருப்பாசுரத்தாலறிக.

ஆதிபுகவன் ஞான[redacted]விற்பூத்து நித்தியழாயருள்ளிஞர்கட்காரமுதாய்
ப்பசுமலத்தை நீக்கச்சிவஞ்ஞானியவர்களாலணியப்பட்டு உயிருக்கு அழகு செய்
வான் அணியப்படும் பொன்னை[redacted]தலிய போலாது ஆன்மாவிற்கும் அழகு
செய்தலின் அதனையேயென்மனம் விரும்புமென்பார் அருத்தி செய்திடுவது
உருத்திரசாதனமென்ஞர். இதனை "ப்பெரிற்ரு மீசனே யெச்சாய்யென்தை பெ
ருமானே யென்றென்றே பேசிப்பேசிப் பூசிற்ரூன் றிருநீறே நிறையப்பூசிப்
போற்றி யெம் பெருமானே யென்று பின்ரு, நேசதாற் பிறப்பிறப்பைக்
கடந்தார் தம்மையாண்டானேயவாவெளைக் கள்வனேனை, மாசற்ற மணிக்
குன்றேயென்தாயத்தோ, வென்னையோட்தொண்டவண்ணந்தானே என்றதிரு
வாதவூரடிகள் திருப்பாசுரத்தாலும், "காவிரி கதியொன்றுங்கலிசொழுச்தஞ்
சும் வல்லவண்ணம். பேணிர் திருப்பணி பேரவன் புகழாசைப் பூசிப்,பூணீ
ருருத் திரசாதனரேறெங்கும் பூசுமினீர், வீணிர் எலிய[redacted]ர் மருப்பிரின் கழல்
மேலு தற்கே" என்ற அடிகள்திருவாக்கினுலும். "ஒன்றினைமுடித்தல் தன்
னினைமுடித்தலென்றதனுன் விபூதி கூறவே அதனின மாய கண்டிகையும்

கூருதே அமையும். அதனை யணிந்தார் இம்மை மறுமைப்பயன்களையும் தேவர் னாதியர் அடையும் பெரும்பேற்றினும் சிறந்த முத்தியினையும் பெறுவர். அதனை "சென்மித்தாண் முதலாய்த்தீ நெறிக்கட் சென்றுசென்று,வன்மித்த நெஞ்சராய்க் கொன்றுண்ட வன்கணரும், நின்மிதசருடரு கீண்மணியி லொன்றணிந்தால்,என் மற்றவர் பேறும் பேறெம்மனோர்க் கெய்துவதே"எனவும், "ஆயமாமணியுருத்திர வக்க முற்றணிந்தார், மாயிரும்பு விச்செல்வராய் மன்னரிற் சிறப்பார், வையவெளியகலை லீற்றிருப்பரீதிகழ்ந்தோர், பாயவெண் டிரை நிலத்தழல் பஞ்சபாதகரே." எனவும், கூறியவற்றாலறிக. விபூதி ருத்ராக்கங்களின் மிகுதி யெடுத்துரைப்பின் கிரந்தவிதாரமாம் ஆதலின் அஞ்சி விடுத்தாம். அதனை சிவதருமோத்தரம், சூதசம்மிதை, உபதேசகாண்டம் முதலிய பெருநூல்களால் அறிக.

உடலெடுத்த ஆன்மா, அச்சனனத்து முத்தியடைய விரும்பின் கைகால் முதலிய தனதுறுப்புகளால் அவனது திருக்கோயிற்றிருப்பணி சிவனடியார் திருப்பணி முதலியசெய்து சிவமூலதத்திற்குத் தன்மீது பெருங்கருணையும் தனக்கு அவனிடத்து நீங்கா அன்பும் பெறவேண்டி இயற்றப்படுவது, சரியை யாதியாகிய பூக்கொய்தல், மலர்மாலைதொடுத்தல், திருமெழுகிடுதல், திருநந்தவனம்வைத்தல், திரு [redacted]கிடுதல், திருவிளக்குத் தூண்டல்வைத்தல் முதலியனவாம்.அவற்றையியற்றின்,அங்கங்களாகியகால்களும்கால்களும்அனையவுறுப்களும் பயனடைந்து உடம்பைப்பெற்ற [redacted]டதலின் "காலையுமாலையுங்கால்பெயர்த்திடுவதன் கோயில்வலம் வருதல்,[redacted]சரல்பினிற்கைகொகுகியிற்றுவதைய நின்னதுகோயிற் பல்பணிகுறித்[redacted]ன்னூர்.இதனைத் திருநாவுக்கரசுகள்,"கால்களாற்பயனென்,கறைக், கண்ட[redacted]றைகோயில், கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக்கால்களாற் பயனென்." எனவும், கைகள்கூப்பித்தொழீர், கடி, மாமலர்தூவிநின்று, பைவாய்ப்பாம்பையார்த்தபரமனைக், கைகள் கூடபித்தொழீர்." எனவும், கூறிய [redacted]க்குக்களாலறிக. அதன்மேல் [redacted]துகாறும் திருவாரீமலர்த்து வந்தது. [redacted]கிரியைக்குக் காரணமான சற்புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கமாம். இனி சகமார்க்கமும சன்மார்க்கமும் கூறுவானெடுத்த ஓயாதருகி நின்று எழுதா. இதனுல் சரியை கிரியையோக ஞானங்கள் நானகுமிதில் சுருங்ககூறினர். இவ்வாறு கூறவே சகமார்க்கத்தார் முதலியோர் அதட்டிப்பது இதுவேயென வையறுத்தாராயினர். இதனை "சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமென்று சங்கரனையடையு, நன்மார்க்க நாலிவைதான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற்றுவதுஞ்செய்வர், சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்ய சாமீப்பியசாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா, மும்மார்க்க ஞானத்தாலெய்து முத்தி முடி வென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர்." என்றதாற்காண்க. உருகி நினைந்து என்றதால்பதமம்,வீரம்,மயூரம்,குக்கிடம், முதலிய ஆசனங்களிலொன்றிலிருத்து, ஆலம் சனது உறுப்புக்களையடக்கல் போல் மனம் புலன்வழி செல்லாதபடி அடக்கி நாசியினிருதொளை வழிசலிக்கும் இரேசக பூரசுாதிவாயுக்களைச்சலிக்காது கும்பித்துப், பிராணவாயுவைச்

சமுமுனையினிறுத்தி தன்னுடற்கண் குதத்திற்கு இரண்டங்குலமேலும் லிங்கத்திற்கிரண்டங்குலங் கீழுமாகவுள்ள மூலாதாரத்தில் முக்கோண வடிவான யந்திரத்து நாலிதழ்க்க மலத்தில் விநாயகர், வைரவர், க்ஷேத்ரபாலகர், சண்டர், முதலிய தேவர்களே யவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன் தியானித்து, மேல் சுவாதிஷ்டானமாகிய இலிங்கமூலத்தில் அறுகோணத்தில் ஆறிதழ்க்கமலத்தில், பிரகிட்டை, சுத்தஜயினி, பாவனை,இருடி, பத்மினி, பத்மயோகி,என்ற அறுவகையு மவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன்தியானித்து, மேல்மணி பூரகமாகிய நாபித்தான மடைந்து மூன்று வட்டமாய்ப் பத்திதழ்த்தாமரைக்கண்,தூலாராக்ஷி,நீலாக்ஷி,கைலாசனி,புலங்கனி,உபாகி,உட்நிகை, வாகினி,நேத்ரகாளி,தவநி,நவநி,என்றபதின்மையும் அவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன்தியானித்து,மேலேறிஅநாகதமாகிய இருதயத்தானஞ்சென்று மூக்கோணவடிவாய்ப் பொன்மைகலந்த வெண்ணிறங்கொண்ட துவாதசவிதழ்க்கமலத்தில் கபிநி, பிரதநி, சோஷி, காலோணிநி, வேணி, ஆக்ஷணி, சாமுண்டி, விராடி, துர்க்கா, செடிகா, ஆரணி, சரணி, எனும் பன்னிருவகையும் அவரவர்க்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன் தியானித்து, மேல்விசுத்தித்தானமாகிய கண்டத்தையடைந்து அறுகோணவடிவுள்ள யந்திரத்தில் சோடச இதழ்களையுடையச்வேதபத்மதளத்தின் கண்மாண்டி, புடபுடி, கிரி, சர்ங்கி, சுவரா, அசனி ரொத்ரி, தர்மாக்ஷணி, சாயா, அற்பாஷி, நிகராக்ஷி, துல்லாசனி, பூபா, சானினி, காலாசி, கமலா, எனும் பதினறுவகைத் தியானித்து, மேல் ஆஜ்ஞை யெனும் புருவமத்தியத்தையடைந்து ஈரிதழ்ச்செந்தாமரைக் கமலத்தில் சுர்தரி, ஹாக்ஷியென்னும்மதி தேவதைகளே யமைத்துத் தியானித்து,மேற்கூறிய விசுத்தியீரறுன ஆறுதாரங்களைக்கடந்து இவற்றின்மீது மீதானமாகிய ஆறுதாரங்களையுங்கடந்து, காற்றுப்பொருள்களிடத்து வியாபித்திருப்பது போல் தன்னுல் தியானிக்கப்படும் பொருளினுடைய பரிபூரணபிரகாசத்தில் மூழ்கியிருகி ஹாக்ஷித்தலாம். இவ்வாறு பொருளிடத்து ஆனந்தங்கொண்டார் புறத்தில் அது நீங்கி மன்னுகலிக்கையினும் முன்பு அதனை யநுபவிக்கும் பழக்கவாதனையால் புறத்திலும் அப்பொருளையே காண்பர். எவ்வாறெனின் சராசராத்மகமாகிய ஆன்மாக்களெல்லாம் சிவனிடத்தொடுங்கிநிற்கு முறைமையினையும், அச்சிவமூர்த்தியும் மாயாதிதனுவான் உயிர்க்குயிராய் நிறைந்தநிற்றலினுலும்என்க. இதனுலன்றேகாண்பனவெல்லாம் நீயேயாகி நின்றதோர்நிலையேயென்றார்.மாயாதிதனுவானிறை வனிறைந்து நிற்பானென்ற தென்னேயெனின், சிவசாதாக்யமுதலிய நான்குமெவ்வாறு ஒன்றுக்கன்மசரதாக்யத்தில் வியாபித்து நிற்கும் அதுபோல் என்க. இதனே பிறரும் ''சன்மசரதாக்கியத்திற்கலந்துறல் போலநாதி, நின்மலனவனே மாயாதனுவினு நிறைந்து நிற்கு, மன்னியமனுதி தன்னுட்லோகியுளுயிருள்வைகுஞ், சின்மயன் சீவன் பாலுமுன்னிலேச்சிவன் பாற்சீவன்.'' இவ்வாறு கூறினதறிக. அங்கங்களிற் சிறந்த உத்தமாங்கமாகிய வென் சென்னி தேவீரது திருப்பாதப்போதல்லாது மற்றெத்தேவரும் என் மாட்டணுகி முத்திதருகிறேமென்னக் கூறினும் மிறைஞ்சாதென்பார் ''நாயேன் தலைகொசார்வதுன் சரண் னுவும், அங்ங

னம் பணிகினும் உன்னைப்பணிவார் உன்னைடொப்பர் அச்சிவனடி யவரையும் நானெம்மையினும் மதந்தே னல்லன் என்பர், வழிவனவுக்கூறினர். இதனைத்திருநாவுக்கரசர், ''தலையே நீவணங்காய், தலை, மாலைதலைக்கணிக்கதலையாலே பலிதேருந் தலைவனை, தலையே நீவணங்காய்.'' என அருளிச்செய்தவாறறிக. இதிகாமும், அடிகள் மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் சிவமூர்த்தியையன்றி வேறுதேவரைத் தொழா வுறுதிநிலையைப் புறத்திறுப்புக்களாய தலைமுதல் பாதாந்தமாகக்கூறினர். இவ்வாறே வாசவூரடிகளும் ''சிந்தனைநின்றனக்காக்கி நாயினேன்றன்கண்ணிணை நின்றிருப்பாதப்போதுக்காக்கி, வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கிவாக்குன் மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்களார, வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்தவிச்சை மாலமுதப் பெருங்கடலே மலியேயுன்னேத், தந்தனைசெந்தாமரைக் காடனைய மேனித்தனிச்சுடரே யிரண்டியிலித் தமியனேற்கே.''

எ-ம். ''உங்கையிற் பிள்ளையுனக் கேயடைக்கல மென்றங்கப் பழஞ் சொற்புதுக்கு மெம்மச்சத்தால், எங்கள்பெருமானுனக் கொன்றுரைப் போங் கேளெங் கொங்கைநின்னன் பரல்லார்தோள்சேரற்க, வெங்கையுனக் கல்லாதெப்பணியுஞ் செய்யற்கங்குல்பகலெங்கண் மற்றிறுன்றுங்காணற்க, இங்கிப் பரிசேயெமக்கெங்கோ னல்குதியே லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.''

எ-ம். ''பாடவேண்டுகான் போற்றிகின்னையே பாடிகைந்து கைதருகி கெக்குகெக், காடவேண்டு நான்போற்றி யம்பலத் தாடுகின்கழற்போது காயி னேன், கூடவேண்டுநான் போற்றியிப்புழுக்கூடு நீக்கெனைப்போற்றி பொய் யெலாம், வீடவேண்டு நான்போற்றி வீடுகந்தருளு போற்றிகின்மெய்யர்மெய் யனே.'' என்ற திருவாக்குகளாலும், ''சிவன்றன் றிருவுருவை யெண்ணுதசிக்கையே பித்தா மென்றுஞ், சிவன்றன்றிருப்புகழைக் கேளாச்செவியே செவிடாமன்பிற், சிவன்றன்றிருப்புகழை யேதாதவாயே திணிக்தமூங்கை.'' எ-ம், கண்ணுதலாலய வ்காணுங்கண்களேகண்கள் கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங்கால்களேகால்கள், பெண்ணெருபாகனைப் பணியுந்தலைகளேதலைகள் பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குங்கைகளேகைகள், பண்ணவன்றன் சீர்பாடுநன்னாவே நண்ணுப்பரன் சரிதையே கேட்கப்படுஞ் செவியேசெவிகள், அண்ணல்பொலன் கழனினைக்குமெஞ்சமேமெஞ்சம் அவனடிக்கீழடிமை புகுமடிமையேயடிமை.'' எ-ம், கூறினவாறறிக. இறைவனது திருக்கோலத்தின் பொலிவழகினையே மனதுதிருக்கல்யாண குணங்களையும் புறத்துமகத்தும் அனுபவித்தஅமுந்திநிற்கும்மிருதியால் இறைவனையன்றி வேறுவணக்கம் அலைகடல்பிறழினும் அடாதென்றார். இத்தனை யெம்மையாளுடையரசுகளும் ''நாமார்க்குங்குடியல்லோம் நமனையுஞ்சோம்நரகத்திலிடர்ப்படோம்நடலையில்லோம், எமாப்பேம்பணியுமியினோம் பணிவோமல் லோமின்ப மேயெந்நாளுந்துன்பமில்லே, நாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையான சங்கரநற்

ளதாவேண்டும்' என்றதை மிதப்பற்றியென்க. றுரை அலைகள் ஒன்றோடொன்
று மோதுதலுண்டாம் கிவலியினகூட்டம். இது தோன்றியவுடனேமறையும்.
நிரை அலைகள் இவைகிறுதுபோது நின்றுகரைசாரச்சாரச் கேடிறும. நொப்பு
ங்காச்கட்படுத்தடை. கொட்பு - நீருருத்தி, வளையில் சிகரவாரி, அலவிலாச்சி
றுகீர்த் துளிகளும் நீரும், ஈண்டி.றுரை.உடனேதோன்றிச் சிறுபொழுதில் மரி
க்கும்ஆண்மாக்களுக்குவமை. நிரை,அங்ஙனந்தோன்றிச் சிலகாலமிருந்து இற
க்கும் ஆண்மாக்களுக்குவமை. நொப்புறுகொட்பு - ஆணவாதி கன்மங்களால்
தடுக்கப்பட்டு கற்கதிபெறாத ஆன்மாக்களுக்குவமை. வரையில் சிகரவாரி -
எண்பத்துநான்கு இலக்ஷ சீவர்பேதங்களுக்குவமை, இவை, சடலிடைத்தோ
ன்றியதி லடங்குந்தன்மைபோல் எண்ணிலவாகிய சீவராசிகளும் இறைவனி
டந்தோன்றி யவனிட மொடுங்குமெனக்கூறியதாம். இதனை "நின்னியல்பை
யாரேயறிவார் நினையுங்கான், மன்னியசீ காளத்திமன்னனே - நினனில்,
வெளிப்படுவதேழுலகு மீண்டேயொருகால், ஒளிப்பதுவுமாலுலரை." எனற
கக்கீரதேவா திருவாக்காலும், "இரந்திரந்தருகவென மனதுள்ளேவைழு
ன்றசொதியே யிமையோர்,சிரந்தனிற்பொலியுங் கமலச் சேவடியாய் திருப்
பெருந்துறையுறைவினே,கிரந்தவாசாய நீகிலக்திகா லாயவையல்லையாயாய்
கேகரந்தோருருவே களிக்தனனுன்னைக்கணனுறக்கண்டு கொண்டின்றே." '
என்ற மணிவாசகத்தாலும் மறிக. எல்லாவுலகமும் நின்னிடைதோன்றி நின்
னிடையழியு மென்றதனால், பிரபஞ்சம் நித்யம் இதற்கொருகர்த்தா வேண்டு
வதில்லை என்கிற சார்வாகமதத்தை யடிகள் கண்டித்தார் என்க. தோன்றியழி
யும் பொருள்களுக்கு அவ்வாறு தோற்றக் கேடுகளில்லான் தலைவனாதல்வேண்
மொதலால், பிரபஞ்சமுதல்வனாகிய பசுபதியே அவ்வாறு தோற்றக் கேடுக
ளில்லாதவனுதலாலும் எனைபலர்கள் இவன் சங்கிதி கும்றேவல செய்து
காலாந்தரத்தில் இவனிலயப் படுதலாலும் நியொன்றினுக் தோன்றுமென்றார்.
இதனை "பேதமில்லாதார் கற்பளிதச் பெருந்தறைப்பெருவெள்ளமே, யேத
மேபலபேசுகீயெனை யேதிலார்முன மென்செய்தாய், சாதல்சாதல் போல்லா
மையற்ற தனிச்சரண் சரணுமெனக். சாதலானுனையோசுகீவந்து காட்டியுய்
சழுக்குன்றிலே." என்ற மணிவாசசுத்தாலும், "எல்லார்பிறப்பு மிறப்பு
மியற்பாவலர்க்கு, சொல்லாலறிக்தேகுந் சோணைசன, - இல்லிற், பிறக்த
தையுங் கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்துண், டிறக்ததையுங் கேட்டிலேம்."
என்ற திருவெண்பாவாலு மறிக. அணுவிற்கணுவாயு மகத்திற்கு மகத்தாயும்
பொருள்களோறு நிறைந்து கிற்றலின் ஒன்றினுமடங்காய் என்றார். இதனை
"பாதம்புவனி சுடர்ரயனம் பவனமுயிர்ப்பேபாத, கோதமுமிக்கை யயர்வான்
முடிவிசும்பேயுடல்பு, லேதமுகக்திசைதோன் மிருபன் மொழிதிமென்ன,
போதமிலர்தோர் மணிநிறத் தோர்பது பூதகொடியே." எ - ம். "இன்றுமை
ச்கெளிதே மாலுக்கு மான முசற்கும், அன்றமளப்பரியனனனே - யென்று
மோர், மூவாமதியாணே மூடிமூலகங்கள், ஆலானேக்காணு மறிவு." எ ம்,
கூறியவற்றுணறிக. ஆணவாதிமலத்தால் பெத்தராய்ப்புண்ணிய மிருதியால்

மேலுள்ள ஊர்த்தபுவன வாசிகளுக்கும் அவனேக்காணும் அறிவின்மையால் அரியன் என்பார், வானோர்க்கரியாய் என்றார். இதனை "நினைந்திருந்துவானவர்சுணீண்மலராற்பாதம், புனைந்தது மடிபொருந்தமாட்டார-நினைக்கிருக்குமின் செய்வான் செஞ்சடையாய் வெளியனே யெனகின்றேற், கென்செய்வான்கொல்லாவினி." எ - ம், "காணுதலறுகின்றார் வானோர்கள் காளத்திப் பூணுமார்வன்றன் பொற்பாத - காணுதே, கண்டிடுவான் யானிருந்தேன் காணீர்கடனஞ்சை, யுண்டிடுவான் றன்னையோருங்கு." எ - ம். "மேலுவானவரும் மறியாததோர், கோலமேயெனே யாட்கொண்டகூத்தனே, ஞாலமேவிசும்பே யிவையவந்துபோய், காலமேயுனேயெனறு கொல்காண்பதே." எ - ம். "சூரியவாற்றுற்காண்க. சுதந்தமாயையாகிய விந்துவிற் றோற்ற முடைத்தாயுள்ள வேதங்கள் அவன் தன்மையறியாமல் அவனது திரு இறைமைக்குணங்களே ஸ்ரீருத்ரமாகிய நமகசமகங்களால் துதித்தனவே யன்றி அவனே யறியாதலால் மறைகளுக்கெட்டாய் என்றார். இதனை "ஆரணனானகிற்கு மப்பாலவனறியத் தணிந்த, நாரணனன்முகனுக்கரியானடி வாய்கிறைத்த, பூரணனெக்தை புகலிப்பிரான் பொழிலத்தனேக்குந், காரணனந்தக்காரணங்கடந்த கருப்பொருளே." எ - ம், "மறைகளு மமரர்கூட்டமு மாட்டாதயன்றிரு மாலொடியமனகி, முறைமுறைமுறையிட்டோர் வரியாயை மூர்க்கனேன் மொழிந்த புன்மொழிக, ளறைகழலரன் சீரறிவிலாவெறுமைச் சிறுமையிற் பொறுக்கு மம்பலத்து, ணிறைதருகருணை நிலையமேயுன்னேத தொண்டனினியுமாகினேயே." எ - ம், "எவரு மாமறைத லெவையும் வானவர்களீட்டமுந்தாட்டிருக்கமலத், தவருமாலவனு மறிவரும்பெருமை யடலழலுமிழ்த பூத் பிழம்ப, ருவரிமாகடலி லெலிசெய் மாமறுகி லுறுகளிற்றரசினதீட்டமிவ ருமால்வலைசெயிஞ்சிரூழ்த்தஞ்சை யிராசராசேச்சரத்திவர்க்கே." என்ற திருப்பாசுரகளாலறிக. இவனது இருப்பும நிலைமையுங கரணங்கடந்து ஞகாதீதநிலையினே யடைந்த பெரியோர் அறிந்து ஆனந்தமடைதலாலும், இறைவனும் அம்மகான்களே விட்டுநீங்கா திருத்தலாலும் "நான்மறையாளர் நடவுட்புக்கடனகி" என்றார். இதனை "கற்றவர்கருதும் கற்றவக்கரும்பே" என அடிகள் அருளினமையாலும். "கற்றவர்விழுங்கு கற்பகக்கனியைக் கறையிலாக் கருணைமாகடலே, மற்றவரறியா மாணிக்கமலையை மதிப்பவர மனமணிவினக்கைச், செற்றவர்புரங்கள் செற்றவெஞ்சிலனேத், திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த கொற்றவன்றன்னேக்கண்டுகொண்டெள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்ந்தனவே" என்ற திருப்பாசுரங்களாலறிக.

வெண்பா.

உரு, காயனைய வெண்ணெப் பொருட்படுத்தி நன்களித்துத்
காயனைய ஞயருஞந் தமபிரான் - றூயவிமா
மென்றுழாய் மாலொடியன் றேட வியன்றில்லை
மன்றுளே யாடு மணி.

தோயினன் மணிமாலை

(இ - ன்.) தூய - பரிசுத்தமாகிய, விரை-மணத்தினையுடைய, மெல்-மிருதுவாகிய, தழாய் - துளவமாலையினை யணிந்த, மாலொடு - திருமாலும், அயன - பிரமதேவனும், தேட - திருவடியினையும் திருமுடியினையுந் தேடிக் காண (அகப்படாதது) வியன்-பெருமைதங்கிய, தில்லைமன்றுள் - திருத்தில்லை யின்கணுள்ள பரமாகாயமாகிய சபைக்கண், ஆடும்-திருநடனஞ் செய்தருளு கின்ற, மணி - மாணிக்கத்தையொத்த நடராஜமூர்த்தி, நாய் அனைய - நாயை யொத்த, என்னை - அடியேனை, பொருள்படுத்தி - ஒருபொருளாகத் திருவுளத்தமைத்து, நன்குஅமைத்தி. அடியேனுக்கு வேண்டியவேட்கைகளைத் திருவருள்செய்து, தாய்அனையனாய் - என்னையளிக்குஞ்செயலில் தாயையொப்ப, அருளும்-திருவருள்சுரக்கும், தம்பிரான் - தலைவன், எ-று.

பிரமன் மால்முதலியோர் தேடிக்காணாது தில்லையில் நடனஞ்செய்யும் நடராசமூர்த்தி, அடியேனை யொருபொருளாகக்கொண்டு தாயை யொப்பவருளுந் தம்பிரானுமென்ன. என்பதாகருத்து.

வி - ரை. பிராணிகளில்மிக்க இழுக்குள்ளபன்றி, மலத்தைப்புசித்தல் போல் நாயும், மலமுதலியவற்றையும், மாம்சாதிகளையும் பிறரெச்சிலையும் புசித்து உடம்பையோம்பிப் புழுதியி லுறங்குதலினாலும், வைதிகாதிகாரியங்களிலும், சிவபூசை முதலியவற்றிலும் அதைக் காணுந்தீண்டலாலும் குற்றமென்க. "நாயுமாகி" முதலானும், மநுமுதலிய தருமநூல்களில், அநத்தியயநம்விதித்த அத்தியயங்களில் "நாய், பசு, தவளை, பூனை, பாம்பு, ஒணான், எலி, இவைகள் ஒருகிறவனுக்கும் உபாத்தியாயனுக்கும் நடுவிற்செல்லின ஒருநாள் அநத்தியயனம்." கூறப்பட்டிருத்தலாலும், பின்னும் " பிரம்மசாரியாயினும் வானப்பிரத்தனுயினும் ஒருவீட்டிற்குப் பிக்ஷைக்குப்போகையில் அத்தவீட்டில் நாய் உணவுண்ணக்கண்டால் அத்தவீட்டில் தாம் பிக்ஷைபண்ணக்கூடாதென சாத்திரமிருத்தலாலும், நாய் என்றும் அங்ஙனம் தீண்டுதற்கும் அருகமல்லாத தெனினும் வளர்த்தவனிடத்து அதிவிசுவாசமுடைமைபோல் அடியேனும் தேவரீர் திருவடியல்லாது வேறு கனவேபோலக் கனவிலும் எண்ணேனென்பார் அதனை பொப்ப என்னை யெனவும் கூறினர். இவ்வடிவே வாதவூரடிகளும் " நாயினேனை நலமலி தில்லையுள்," எ-ம், " ஆயுநான் மறையவனு நியேயாதலறிந்தியானி யாவரினும் கடையனுய, நாயினேனுதலையு நோக்கிக்கண்டு, நாதனேநானுனக் கோரன்பனெண்பேணுயினேன்...பேசுகேனே." எ-ம், கூறினதறிக. உலகத்துப் பொருள்கள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், உருவப்பொருள், அருவப்பொருள், சித்துப்பொருள், சடப்பொருள், இயங்கியற்பொருள், நிலையியற்பொருள் எனப் பலவிதப்படும். அப்பொருள்கள், தேவரீர் சந்நிதானத்து அணுத்துணையுங் கூறப்போதா. அவை, தேவரீர் சந்நிதானாத்திரத்து முத்தொழிலுற அவற்றைப்பொருட் படுத்தாமல் அடியேனைத் திருமணத் தட்கொண்டாண்டது வியப்பு என்பார் பொருட்படுத்தி எ-ம், அங்ஙனம் பொருட்படுத்திய துணையே அடியேன் பல பிறவியிலும் பட்ட துயர்களையெல்லாம்

''வயாவும் வருத்தமுமீன்றக் காலைவுங் கவாஅன்மகற் கண்டுதாய் மறந்தாங்கு' போக்கிப் பேரின்ப மடைந்தே னென்பார் நன்களித்து எ-ம்,

ஆன்மாக்களுக்குத் தோற்றமொடுக்கம் மாயை யிற்கலாதி தத்துவங்கள் தோற்றி யொடுங்கிக் கட்டவிடமோகமூற்ற மலம் ஒரு பிரதேசத்தில் நீங்கமறைக்க அதனுன் ஞானக்கிரியைகள் விளங்கமறைய உபசரிக்கப்படும் விகார மின்றி, ஞானக் கிரியைகளுக்குக் கலையினல் விளங்குதல் மலத்தினுல் மறைதல் சித்துக்குத்தோற்றக் கேடுகள் சிவனிமித்த மாதலால் இறைவனிடம் ஒடுக்கம் கூறப்படும். இனிச் சடப்பொருள்கட்கு, சிவசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனது காரணரூபத்தில் காரியரூபமறைதல், காரண ரூபமறைய காரியரூபம் வீளங்குதல், தோற்றக்கேடுகளாம். ஆயின் ஆணவாதி மும்மலங்களில் கேடுற்ற தென்னெனின் ஆன்மாக்களின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கு மாயாகாரியங் கெட்டுக் காரணமாயை சங்காரத்தினு மிருக்கும். ஆதலால் சிவனிமித்த காரணனுய் நின்று போகபோக்கியங்களாக முன்பழகிய காரியப்பொருள்களே மூங்கிய சிருட்டியிற்போல முதற்காரணத்தினின்று துணைக்காரணத்தால் தோற்றுவித்தலால் தாயனையன் என்றார்.

பிரமத்தில், நாராயணப்பிரகிருதியில் பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்திரிகள் சித்துக்குத்தோற்ற மொடுக்கம் கூறுதல்போல் சிவனிடத்தில் தோற்றமொடுக்கம் சித்தாந்திகள் கூறுர் கூறுர். ஈண்டுகூறியது உபசாரம். அங்ஙன மலாதிகளால் கட்டுண்டு தன்னையுந் தலைவனையு மறியாமல் பாடாணம் போற்கிடக்கு மான்மாவினிடத்துக் கருணைபூண்ட இறைவன் தானிமித்தகாரணமாய் நின்று தனது சத்தியைப் பிரேரேபித்துத் தழுவொடி நீக்கினுற் போல் மலத்தைக் கலையால் சிறிது நீக்குதலின் 'அருளுந் தம்பிரான்' என்றார். கல்துளசி, முட்டுளசி, செந்துளசி, கருந்துளசி, நாய்த்துளசி,நிலத்துளசி முகலிய நீக்குவார் 'தூயவிரை மென்றுழாய்' என்றார். இதற்குத் தூய்மையாவது ஆயுள்வேத முறைப்படி "ஐயம் வயிறுனைச்சலத்தி சுரந்தாகமும்போம், பையசுரமாந்தம் பறக்குங்காண் - மெய்யாக, வாயினோசகம்போம் வன்காரஞ் சூடுள்ள, தூய துளசிதனைச்சொல்," என்ப. பின்னும் இது இறைவனுக்குச் சாத்தத்தக்க மலர்களின் "நிருமலற்கு நாரிதன் கொங்கைபோனயத்த லாற் றுளபந்தன்னைச், சீரிய முண்ணெஞ்சவேண்டான் சிவன்சொலச் செவியிற் கேட்டு." எனவும், உள்ளியதெல்லா மெய்தும் வுமை நீக்குமொண் டுழாய் மலர்களினு முயர்ச்சிதானே" எனவும், கூறியிருத்தல் பற்றியும், பிரக்கையினுண்டான மரல்நீங்க இறைவியால் அதுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்ற தூயவிரையினை அவளுயிர் போக்கிய சாம்பரில்விதைக்க, அதிற்முளைத்திய தாதலாலும் 'தூயவிரைமென் துழாய்' என்றார். என்னலுமாம். தூயவிரை மென்துழாய் என்றதுமூன்றடை முதலியடித்த மாபுவழுவமைதி.இதனை "அடைகினை முதலெனமுறைமூன்று மயங்காமை, நடைபெற்றியலும் வண்ணச்சினைச்சொல்." எனும்தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின்படிக்கொள்க.இச்சூத்திரத்திற்கு ஆசிரியர்

சேனாவரையர் தமதுரையில் "அடுக்கிய அடையுஞ்சினையும் பொதையமீக்கு தற்கன்றி யணிஞ்றித்து நிற்றலின் செய்யுட்கே யுரித்தென்றபடி" கண்டு அடைகள் பிறதுளசி களினின்று நீக்குதலும் அணியுங் குறித்திருன்றன. மாலொடையன் எனபதில் ஒடு எண்ணுப்பொருளது. மால் என்னும், ஆணவா தி மலத்தால் தன்னேமறைத்து இறைவனைத் தலைப்படாது நின்றமைநோக்கி. அஜ்ஞன என்பது தமிழில் அயன்எனத் தத்பவமாயிற்று. இவ்விருவரு மண்புகுந்தும் விண்பறந்தும் காணுது நின்ற புராணகதை எல்லாப்புராணங்களாலும் வெளிப்படையாதலின் அது கூறவேண்டாம். உலகத்துக்குச் சுழுமுனைநாடி சிதம்பர மாதலாலும், இறைவனது ஓர்கலே யெங்கெங்கு முலாவி யர்த்தயாமத்துப் பூரணமா யொன்றுதலாலும் 'வியன்றில்லே மன்று' என்னும். மேற்கூறிய சுழுமுனைத் தலமாகிய அதில், அசபா ஸ்வரமாகிய இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் தாணுடத் தன்தசையாடும் எஞ்ம முதுமொழிப்படி உலகுக்கு உயிருமாயும் அஷ்டமூர்த்தமாயு நின்று திருநடனஞ்செய்தலின் 'ஆடும்' என்னும். மணி, தன்னுள் அளவில்லாத காந்தியினே யடக்கிக் குற்றமிலாது விளங்கித் தன்னே யணிந்தார்க்குற்ற ஜனபங்களேப்போக்கி நன்மை பயத்தல்போல் இறைவனும் உலகங்களேயெல்லாம் தம்முள்ளொடுங்கி மாசில்லாத மணியாய் விளங்கலினாலும், அம்மணிகண்டார் கண்கள் ஒன்றையே கவர்தல்போலாது இது கண்களேயேயன்றி யேனய புறத்துறுப்புக்களேயும், அகத்துறுப்புக்களாகிய அந்தக்கரணங்களேயும் அறிவையுங் கவர்தலினாலும் மணியென்னும் என்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணிவாய் முகிழ்ப்பத் திருமுகம் வேர்ப்பவம் மன்றுக்கெல்லா
மணியாயருணட மாடும் பிராணே யடைந்தருகிப்
பணியாய் புலன்வழி போகெஞ்ச மேயினிப் பையப்பையப்
பிணியாய்க் கடைவழி சாதியெல் லோரும் பிணமென்னவே. உசு.

(இ - ள்.) புலன்வழி - மெய்வாய்கண் மூக்குச்செவியாகிய ஐம்புலன் வழி, போம் - எண்ணத்தைச் செலுத்தும், நெஞ்சமே - மனமே, பையப்பைய - மெல்லமெல்ல, பிணியாய் - நோய்வளரப்பெற்று, கடைவழி - வாணுளிறுதிக்காலத்து, எல்லோரும் - சுற்றத்தாரும் மற்றேரும், பிணம் என்ன - பிணமென்று நீண்டாதகல, சாதி - சாகிறாய், (ஆதலால் அம்மரணவேதனே வருதற்குமுன்) மணிவாய் - பவளமணி யொத்தவாய், முகிழ்ப்ப - குவித்து அவனது திருப்புகழைப் பாடாநிற்க, திருமுகம் - அழகியமுகமானது, வேர்ப்ப - அவனே நினேத்திருத்தலால் வியர்வுதோன்ற, அ மன்றுக்கெல்லாம் - எனேய மன்றுகளுக்கெல்லாம், அணியாய் - அழகு வினேவிப்பானும், அருள்நடம் - ஆனந்த நடனத்தை, ஆடும்பிரானே - செய்தருளுகின்ற தலேவனிடம், அடைந்து - சென்று, உருகி - மனமுருகி, இனிப்பணியாய் - இனிவணங்குவாயாக. என்றவாறு.

இது - ஐம்புலன்வழி அறிவைச்செலுத்தி அல்லற்படும் நெஞ்சமே! சான் காலத்தில் சுற்றத்தவரும் மற்றோரும் பிணமென்றிகழ மரணமடையப் போகி றாயதலால், அம்மரண நெருங்குமுன் இறைவனே வாயாரப்பாடித் தித்தித்து வணங்குக என்றதாம்.

(வி - மா.) அசுத்தராகிய இழிக்தாரைப்பாடி யிழக்குறாது, இறைவ னது திருப்புகழைப்பாடி யின்பமுறுமியல்பிற்றுதலால் அவ்வாயினை 'மணி வாய்' என்றார். அன்றி வாயுடனியைந்த வுறுப்பாகிய இதழைப் பவளத்துட னொப்பித்துக் கூறுதல்மரபுபற்றி யங்ஙனங் கூறினுமாம். இது உறுப் புறுப்பியபேதம். மூகமாகிய கமலத்திற்குத் தாம் இதழ்போலுதலின் அவ்வொ ற்றுமைநோக்கி 'முகிழ்ப்ப' என்றார். ஈண்டு முகிழ்த்தல் இறைவன் திருப்புக ழைப் பாட்முயலுகையில் மீதிழிதழ்கள் தம்மிற்சேர்ந்து தொழிலுறல். வாய், இறைவனது திருப்புகழாகிய வாய்மையை யெக்காலத்தும் பேசுதல் பற்றி வந்த காரணத்தால் பெற்ற வதற்பெயர், இது குணவாகுபெயர். இச்சொல் லின் விகுதிகுறைந்து வாயென நின்றதெனக்கொள்க. முகிழ்ப்ப என்பது, முகிழ் எனும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம், இதனை வடநூலார் சுப்தாதுவெனவும் நாமதாதுவெனவுங் கூறுப. சர்வமங்கல குணகணஞ்ய் சம்புவெனு நாமவாச்சியனுதலின் அவனது திருப்புகழை மனதால் நினைந்து வாயாரவாழ்த்தி யநுபவிக்கையில் தோன்றும் புளகம் உடலிடத்து நில்லாது மேலெழ அதின்வழி வியர்த்தலின் திருமுகம் வேர்ப்ப என்றார். ஈண்டுத் திரு என்றது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கமாகிய அழகு. வியர்ப்ப என்றது, வேர்ப்ப எனநின்றது மரூஉமொழி. கறு, அவதாரனே, எனுந்தாது வால்முகம் என்பதற்குப் பக்ஷ்ய முதலியவற்றைப் பீடிப்பதென்பதுபொருள். சிவமூர்த்தி யடியவர்பொருட்டு எழுந்தருளி நடனதரிசனங் கட்டளையிட்ட ருளிய தலங்களிலுள்ள இரஜிதமன்றம், இரத்தின மன்றம், தாம்பிரமன்றம் முதலியவற்றிற்கு நாயகமாகியது ஆதலால் அ மன்றுக் கெல்லாம் அணியாய் என்றார். அகரச்சுட்டு இம்மன்றில் ஏற்றங்குறித்து நின்றது. மன்றுக் கெல்லாம், ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. அணியென்றார் அழகு செய்தலின். அது, மற்றைப் புறத்தூறப்புக்களை அழகுசெய்யும் மணிகுயிற்றிய பணிபோலாது தன்னேநினைப்பார் மனமாகிய மன்றுக்கு அழகுசெய்தலாலும், அன்றித் தாமிருந்து நடஞ்செய்யும் பெருமையால் அம்மனறுகளை யழகு செய்தலாலும், கூறியதாமென்க. நடம் கண்டார் சன்னேயு மனத்தை யுங்கவருவது ஆயினும், இதுகண்டார் மனத்தையேயன்றி யேனைய அகக்க ணங்களையும் புறக்கரணங்களையும் கவருதலின் 'அருள் நடமாடும்' என்றார்.

முன்னைய சாதனங்களோடும் பட்டனன்பங்களை யிச்சாதனத்துத் தாம்படும் துன்பத்தோடொப்பித்து நோக்கப்பயமுண்டாய் அந்தோ இச்சாதனவாழ்வு வேண்டேம் என்று இறைவனை நோக்கிவேண்டிச் சாதனத்தைப்போக்குதல் முறைமைபற்றி யடைந்தாரையென்றார். இவ்வாறு திருவாதவூரடிகளும்,

"இரும்புதரு மனத்தேனே யீர்த்தீர்த்தெனென்புருக்கிக், கரும்புதரு சுவை யெனக்குக் காட்டினையுன் கழலிணைக, ளொருங்குதிரை புலவுசடை யுடையானே நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே" எனவும், "மருவினிய மலர்ப்பாத மனத்தில்வளர்த் தினனுருக" எ - ம் கூறிய தறிக. பணியாய் என்பதை நெஞ்சத்திற்குப் பயனிலையாக்கொள்க. நெஞ்சம் அருவப்பொருளாயினும் தான் பிராணவாயுவுட னினையத்தகாலத்திச் சலித்து அகத்தியங்கலமையாது மெய்முதலிய புலன்களின் வழிபுகுந்து பொருள் களேக்கண்டு,அவற்றைக் காமுற்று அதிலழுந்தித் துன்புறுதலின் அதனைக்கண் டிரங்கிய அறிவு இரக்கமுற்றப்புலன்வழிபோம் நெஞ்சமேஎன்றதாம். புலன் கள், நீ யியங்கவாயிலேயன்றி அவைதாம், நீ யியங்காதொழியின் பயனிலாத வாயிலாம் என்பார் புலன்வழியென்றார். நெஞ்சமே, என்பதில் ஏகாரம் இர ங்கற்பொருட்டு; அன்றியுனக்கு அறிவொன்று கூறுவன் கேட்பாயாக எவும் ஒழிக்தசொறகள் எஞ்சி நின்றவெனக்கொண்டு ஒழியிசையப்பொருள் பயக்க நின்றதெனினுமாம். போம்நெஞ்சமே யென்றது, நெஞ்சத்தைநோக்கி அறிவு கூறுதலால் சடப்பொருளாகிய நெஞ்சத்தைச் சித்துப்பொருள் நோக்கிக்கூறு தலால் இது மரபு வழுவமைதியாம். "இது, வாராமரபின் வரக்கூறுதலும், என்னு மரபினவெனக்கூறுதலும், அன்னவையெல்லா மவற்றவற்றியல்பான், இன்னவென்னுங் குறிப்புளாயாகும்," என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய வாறறிக.

போம் என்பதில் இறுதி யுயிர்மெய்கெட்டது. பையப்பைய என் பதினேடுக்கு இடைவிடாமைப்பொருட்டு. வியாதிதேகத்துடன் பிறந்தே அத் தேகத்தை மதியைப் பையப்பைய விழுங்குமராவுபோல நாளேறச் சிறிதுசிறி தாகத் தேகத்தைப்பற்றி யுள்ளுருக்கிக் கடைவழிதானே தேகத்தைக் கவர்ந்து நிற்றலின்பிணி என்றார். உடலெடுத்த ஆன்மாவிற்கு அவ்வுடலினின்று ஆன் மா நீங்குதலே இறுதியெனப்படுதலின் கடைவழியென்றார். இது சர்வசங்கா ரகாலத்து இறைவனிடத்து இலயப்பட்டுநிற்கும் ஆன்மாவை யிங்ஙனங்கூறி யது, உபசாரம். அன்றி இடத்தின்தொழிலே யிடத்து நிகழ்பொருள் மேலிட் டுக்கூறியதாக்கொள்க. இத்தவுடல் உற்பவகாலத்துப் பிரசூதவாயு, கருப்பா சயப்பையுறுதல், சலம்பூரித்தல்முதலிய ஐம்பெருத்துயர்கண்டு, அவ்வுடல் நீங்குகையில் அவ்வுற்பவக்காலத்திலும் எண்மடங் கதிகதுன்பம். ஆயின் அந்தத் தோற்றலயங்களுக் கிடையிட்டகாலத்தோ வெனின் அக்காலத்தும் நரைதிரை, மூப்புமுதலியவற்றால் துன்பமே சித்தம். அவ்விருத்தப்பருவ நீங்கிய பாலப்பருவத்திலோ வெனின அதினும் அறிவறியாமையாற் றுன்பம், குமாரப்பருவத்தோவெனின் பசிதாகாதிகளாற்றுன்பம். அப்பாற்றுன் இன்ப மின்றேவெனின் அப்பாலும் வாதபித்த சிலேத்மாதிகள் எல்லைகடந்து வருத லிற்றுன்பமும் அதை நீக்கிக்கொள்ள மருந்துமுதலிய தேடுதலிற் பெருத்துன் பம், மரணகாலத்திற்றான் இன்பமில்லையோ எனின் அக்காலத்துன்பத்தைக் கடவுளே யறிவர். இதனே "பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டு தங்

கையிற்றந்த, விரணமானவை கொண்டிடவிவரைவிட் டியம்பிடாதிவணேகு, மரணவேதனே யாவராலறியலா மயங்கியைம் புலனந்தக், கரணம் யாவையுங் கலங்கிடவருந்தியர் கடவுளேயறிகிற்பர்." என்பதாலறிக. மேல் பசிதாகாதி களும் காமமுதலியவும் பிணியென்னலாமோ வெனின், அவை தன்பமுறுத்தி கையில் பிணிக்கு மருந்துபோல் உணவாதிகளும் மற்றவும் கொள்ளப்படுதலின் பிணியேயென்பார் ஆய் என்றார். உயிரதேகத்தி லிவ்விதத்துன்பமடைந்து அவ் வுடம் சுமையைப் பிராணவாயு தாங்காது கர்மாநுரூபமா யினியதுபவிக்கும் மேல்வினையையெண்ணி யுடலிவிட்டு ஒன்பதுவாயிலில் ஒருவாயிலால் நீங்கிய காலத்துஅந்த உயிரிருந்த வுடல் எவராலும் தீண்டப்படாது இழிந்ததசைப் பொதியாகப்பிணமெனப்படுதலில் பிணமென்னவேஎன்றார். சாதியெல்லோரும் எனவே இறந்தவுடலைக்கொண்டோன் எவ்வகை யுயர்ந்தோனுமினும், சூத்திர னுயின் அவனுடலை ஊர்க்குத் தென்பக்கத்தானும், வைசியனுயின் மேல்பாலா லும், கூத்திரியனுயின் வடபாலாலும், வேதியனுயின் கீழ்பாலாலும் வெளிப் படுத்தி ஊர்ப்புறத்தில் தகனதிகிரியைகளே கடத்தி யெல்லோரும் ஸ்நானாதி கருமம் முடித்தவர வேண்டுதலாலும், இறந்தவனேத்தாக்கிய பந்தக்களுக்கும், சிநேகருக்கும், மூன்றுநாள் தீட்டும், பிணந்தூக்கினவன் தீட்டுள்ளோன் அன் னத்தைப்புசிக்கின் அவனுக்குப் பத்துநாள் தீட்டும், அவனகத்தை யுண்ணு தும், அவன்வீட்டில் வசிக்காமலுமிருக்கிற பிணந்தூக்கினவனுக்கு ஒருநாள் தீட்டும், இறந்தபிணத்தைப் பின்றொடர்ந்துபோனல் உடுத்த ஆடையுடன் ஸ்நானஞ்செய்து கெருப்பைத்தொட்டு கெய்யையுண்ணின் தீட்டு நீங்குமென வும், கூறியிருத்தலாலும், சாதியெல்லோரும் பிணமென்னவே என்றுங் கூறி னர். இது, மனிவிமக்கள் ஒக்கலைத்தூணெயென்றும், அவர்களே எப்பிளில் வைப்பென்றும் எண்ணி, இம்மையினும் மறுமையினும் எம்மையினும் பெருந் துணேயாய இறைவனேச் சற்றேனும் எண்ணுமலும், இக்கணத்தில் நின்றவுயிர் மற்றைக்கணத்தில் நிற்குமோ நிற்காவோவென அறித்திய விவேகத்தை யெ ண்ணுமலும், நின்று பொருளையும், பெண்ணையும் எண்ணி வாளுள்வீணுள் போச்சிப் பிராரத்தசஞ்சித ஆகாமியங்களே வளர்த்துக்கொண்ட ஆன்மாவினே யெண்ணி யிரக்கமுற்றதாம். முகிழ்ப்ப, வேர்ப்ப அடைந்து, உருகி, எனும் எச்சங்கள் வேறு பல வடுக்கிப் பணியாய் எனும் முன்னிலையேவல் முற்றைக் கொண்டது. இனி, எதிர்காலத்தைக்குறிக்கும் இடைச்சொல். சாதி, என்ப தில், சா, பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இகரம் முன்னிலைப்பொருட்டாகிய விகுதி. எல்லோரும் என்பதனும்மை முற்றுப்பொருளது. என்ன எனும் சொல்லெச் சம் சாதியெனும் முற்றைக்கொண்டது. பிராணனென்பது ஏழாவதனுருபு மயக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

என்னுமினிமடவரலாய்செய்குவ தினமாய்வண்டுகண்மலர்கிண்டித் தென்னுவெனமுரல்பொழில்சூழ்தில்லையு ளரனர்திருமுடியணிதாமக்

தன்னலல்லதுதீராதென்னிடர் தகையாதுயிர்கருமுகிலேறி
மின்னுநின்றதுதுளிவாடையும்வர வீசாநின்றதுபேசாயே. உள.

(இ - ள்.) மடவரல் - மடப்பத்தின் வரலாற்றினையுடைய தோழீ, கரு முகில் - கருமை நிறங்கொண்ட மேகம், எறி - ஆகாயமுகட்டில் பரந்து, மின்னுகின்றது - மின்னுகின்றது, வாடையும் - வடகாற்றும், துளிவர - நீர்த்திவலைகளுவும்படி, வீசாகின்றது - வீசுகின்றது, இனமாய - கூட்டமாகிய, வண்டுகள்-ஆணும்பெண்ணுமாகிய தேன்வண்டுகள். மலர்கிண்டி - மலர்களே மூக்கால் கோதித் (தேனேயுண்டு,) தெண்ணென - அழகுள்ள நடராசமூர்த்தியேயென, முரல் - பாடுகின்ற, பொழில்சூழ் - சோலைசூழ்ந்த, இல்லையுள்-திருத்தில்லைக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், அரனூர் - நடராசமூர்த்தியின், திருமுடி - அழகிய முடிக்கண், அணி - சூடப்பெற்றிருக்கும், தாமம் தன்னல் அல்லது - திருமாலையைத்தரின் அல்லாமல், என் இடர் - (இப்போதவன் என்னைப் பிரிந்ததனலாகிய) துன்பம், தீராது - நீங்காது, உயிர்தகையாது - உயிரும் நீங்காது தடையுறுது,இனி நாம் செய்குவது-இவ்விடர் நீங்க நாம் இனிச் செய்யும் உபாயம், என்-யாது, ஆய்-ஆராய்ந்து, பேசாய் - நீ, கூறு. எ - று.

இது, அறுவகைப்பிரிவில் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைவன்கூறிய கால வரையிறப்பக்கண்ட தலைவி, அவனது வாராமையெண்ணிப் பிரிவாற்றாது கார்காலநோக்கித் தோழியுடன்கூறித் தலைவனது மாலைவேண்டலாம்.இனிப் பிரிவு அறவகையாவன. " ஓதல்காவல் பகைதணிவினையே, வேந்தற்குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென், றாங்கவ்வாறே யவ்வயிற் பிரிவே.'' என்பவாகலின்.இதனுள,ஓதல் பிரிவு-வளர்ந்துகொண்ட பின்னர்த் தலைமகனுக்கு முதற் பிரி வோதலாதலால் கல்லியின் மிகுகிகூறி நீங்குதல். காவற்பிரிவாவது - எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவெனும் தருமநூல் விதியால் அக்காவற்குப்பிரிதல். பகைதணிவினைப் பிரிவாவது - தம்மிற் பகைத்த வேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும் பொருத்தப்பண்ணுதல். வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவென்பது - ஒரு வேந்தனுக்கு மற்றவன் தோற்றுவந்தடைந்தால் அவனுக்குதவப்பிரிதல். பொருள்வயிற் பிரிவென்பது - சுரவர்களால் படைக்கப் பட்ட பொருட்கண் இல்லறஞ்செய்யின் அதனுல்வரும் பயன் அவர்க்காமத் தனையல்லது நமக்காகாமையால் தமது பொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செலுத் தற்குப் பொருள்தேடப் பிரியாநிற்றல். பரத்தையிற் பிரிவென்பது - தலை மகளே வரைந்தெய்திய பின்னர், வைகலும் பாலேதுகர்வாளொருவன், இடையே புளிங்காடியுதகர்ந்து அதனினிமையறிந்தாற்போல, அவனுகர்ச்சி யினிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டிர் மாட்டுப்பிரியாநிற்றல். அல்லதூடலும், பண்ணும் பாடலும் முதலாபினகாட்டிப் புறப்பெண்டிர் தன்னைக் காதலித்தால் தானெல்லார்க்குந் தலைவனுதலின் அவர்க்கும் இன்பஞ்செய்யப் பிரியாநிற்றல் என்னலுமாம். அன்றித் தலைமகளே பூடலறிவித்தற்குப் பிரிதலென்றுமாம். இவ்வாறெழிந்து தனக்கின்பம்வேண்டிப்பிரிவான் எனின் ''கண்டுகேட்டுண்

யிர்த் தற்றறியு மைம்புலனு - மொண்டொடி கண்ணேயுள.' என்பதனால், இவளுக்குத் தலைமகளென்னும் பெயரொடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமை யொடு மாறுபடாநிற்கும், ஆதலால் அங்ஙனங் கொள்ளலாகாதென்க. ஆயினப்பிரிவு வேந்தற்குறுதிபற்றிப் பிரிவென வென்சொல்லியவாறெனின்? ''பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்ருமை, கார்மிசைவைத்தல் காரைநோக்கி, வருந்தியுரைத்தல் மலர்க்குழலினியை, கூதிர்கண்டுகவறல் குளிர்முன்பனிக்கவ, ணெஞ்சு கூற ணேக்கிப்பின்பனிக், கிரங்கியுரைத்த லிளவேனில்கண்டவ, ணின்னலை யுத லிதுவவர்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமலறத்துரைத்தல் மறுத்துரைத்தலொடு, தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிநினைதல், நிலைமைநினைந்துரைததன் முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்துரைத்தல் மறவாமைகூறல். மற்றினையிரெட்டி முறறுழிப்பிரிவாம்.''

என்பவாதலின், அவற்றுளிது, கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்தல், அஃதாமாறு இறைவனுகிய நடராசமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குந் திலேப்பொழிற் கண்சேவலும் பெடையுமாகிய வண்டுகள் ஒன்றையொன்று விட்டு நீங்காமல் மனமருந்திப், பெடையைச் சிறகாலணைத்துக் களித்துப்பாடும் கார்காலத்து, நான்தனித்து இருத்தல் நோக்கி இக்காருத்துளியும் என்னை வருத்தாநின்றன. ஆதலால் நீ இதனை யென்தலைவனுக்கு அறிவித்து இக்கார்காலத்திற்கு மருந்தாய் அவனணிந்த திருமாலையினைக் கொண்டுவருகியென்று கூறி வேண்டியதாம். யான்படுத்துயர் அவற்கு அறிவியாயேல் என்னுயிர்தரியாது, ஆதலின் நீயென் செய்குவையென்பாள் இனியென்னுமென்றும்,நீயும் இவ்வாறு தூணேவற்பிரியின் அறிவாய் அங்ஙனமில்லாமையால் எக்கோயதனியாது கேளாவிருக்கின்ருயென்பாள் அறியாதவள் எனும் பொருள்பட மடவரல், எ - ம், நான்கூறியதை நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்க என்பாள் ஆய், எ-ம், அறிவிலாவண்டுகளும் தம்பெடையை நீங்காத கார்காலத்து அறிவுடையொருவன் எண்னேயகன்ருன் என்பாள் இனமாயவண்டு, எ - ம், அவ்வண்டுகள மலர்கிண்டித் தேனருந்தல்போல் என்னிதழுற லருந்தாது பிரிந்தான் என்பாள், மலர்கிண்டி, எ - ம், அவ்வண்டுகள் தேனுண்டு களித்துப் பாடல்போல் என்னிடையின் சொல்லாடாது நீங்கினன் என்பாள் தென்னவெனமுரல் எ - ம், கூறினள். தென்ன என்பது ஒலிக்குறிப்பிடைச் சொலெனினுமாம். சர்வ சங்காரகாலத்துப் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாய்க் குழலியின் நோய்க்குத் தாய்மருந்தணடாங்கு ஆண்மாக்களின் மலமோ யனேத்தையு நீக்கு மிறைவற்கு என்னேயை நீக்குதல் அரிதன்ரு என்பாள் அந்நயக்தோன்ற அனனர் எ - ம், ஏனைய பொன்னணிமாலைகளும் மருந்து மிந்நோயைத் தணியா என்பாள், திருமுடியணி தாமந்தன்னுலல்லது எ - ம், கூறினள். இங்ஙனங் கூறித்தன்புறந்தலேவியினிடர் கண்ட தோழி சாந்த உபசாரங்கள் செய்து தணிவிப்பான் புகுத அதனேநோக்கிய தலேவி நீசெயுமுயற்சி பயனற்றதென்பவிலக்குவாள் என்னிடர் நிரானெனவும், இவ்வகைச் சீதளோபசாரஞ் செய்திகொண்டி சற்றுத் தாமதித்து என்னிலை என் தலேவனுக்கறிவியாது நிற்கின்,

என்னுயிர் நீங்குதல் உண்மை யென்பாள் தகையாதுயிர், எ - ம், அங்ஙனங் கூறுந் தலைவியைநோக்கி யீது கார்காலமன்று வாளாவருந்தாதொழி வேந்தற் குற்றுழிகருமமுடித்து வந்தலைவர்மீள்வர் எனஅதனைச் செவியுற்ற தலைவியிது வேகார்காலமென்பாள்,கருமுகில் எ-ம், அங்ஙனம் கூறினுட்குறுமேகமன்று எனமறுப்ப அதுகேட்டு அதனை வற்புறுத்துவாள் எறிமின்னு நின்றது-எ - ம் இது ஒன்றே யெனுயிர் கொள்ளுமையு மிஃதன்றி மின்னினையால்" மி ன்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்குமழை" யென்னு முதுமொழிக்கொப்ப வாடைக் காற்றும் வராநின்றது என்பாள் வாடையுந் துளிவரவீசாநின்றது என்றாள். இத்தினை தன்பங்கொண்ட என்னது நிலையினை நீசற்றுக் கருணைசெய்து எந் தலைவரிடங்கூறுக என்று இரந்து ஏற்பாள் பேசாய் எ - ம், கூறினாள். என் னும் என்பதில் குச்சாரியை கெட்டும், செய்குவதென்பதில் அதுமிக்கும் வந் தது. இனமாய வண்டுகள் என்றமையா லதற்குச் சேவலும் பெடையுமென ப்பொருள்கூறப்பட்டது.அரனர், என்பதில் ஆர்உயர்வுபற்றியவிகுதி.அரனர் என்பதனீற்றிலுள்ள ஆர் விகுதியைப்பிரித்து, தாமத்தி னிலைமொழியாக்கி ஆர் தாமமென நிறுத்தி ஆத்திமலர்மாலையெனப் பொருள்கூறினுமாம். தர்மத் தினிலைமொழியாக்கி ஆர் தர்மமெனநிறுத்தி ஆத்திமலர்மாலையெனப் பொருள் கூறினுமாம். தாமந் தண்ணுல், என்பதில் தன் ஆற்றற்பொருண்மைக்கண் வந் தது. "எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே." என்பவாகலின் இடனா த்தருவதை யிடர் என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக்கூறு முபசாரவழக்கு. கருமுகில் என்பதில் கருமைபிறிதினியைபு நீக்கியவிசேடம். துளி, முதனிலை த்தொழிலாகுபெயர். வடக்கின்கணிருந்து வருங்காற்றை வாடையென்றது மரூஉ. வாடையும், என்பதின்கணுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇயது. வாளனும் செயவெனைச்சத்தைத் துளியென்பத னுடனியைத்துத் துளிவர னெனப்பொ ருள்கொள்க. முகிலும், வாடையும், முக்காலத்தும் ஒத்தியல் பொருளேனும் இது நிகழ்வுபற்றிய தாதலால் அங்ஙனங்கூறியதாமென்க. பேசாய் என்பத ற்கு நீயெனுந் தோன்ரு வெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. மடவாய் என்பதில் ஆய் வினைபெச்சமேயன்றி மடவரல் என்பதனுட னியைந்த எட்டாம்வேற்று மையின் விகாரமன்று. என்னெனின் லகாவீற்று உயர்திணைப்பெயர் ஆய்என விகாரப்படுமென யாண்டும் இலக்கணமின்மையால் விளிவேற்றுமையெனக் கூறின் குற்றமாம் என்க.

இணைத்தரளாசிரியப்பா.

பேசுவாழி பேசுவாழி
யாசையொடுமெய்ங்கி மாசுறுமனமே
பேசுவாழி பேசுவாழி
கண்டனமறையு முண்டனமலமாம்
பூசினமாசாம் புணர்த்தனபிரியு
நினைந்தனகுறையு முயர்த்தனபணியும்

சிறந்தனவீதற்கும் பெரியனசிறக்கு
மொன்றொன்றொருவழி நில்லாவன்றியுஞ்
செல்வமொடுபிறந்தோர் தேசொடுதிகழ்ந்தோர்
கல்வியிற்சிறந்தோர் கடுந்திறன்மிகுந்தோர்
கொடையிற்பொலிந்தோர் படையிற்பயின்றோர்
குலத்தினுயர்ந்தோர் நலத்தினின்வந்தோ
ரெனையரெங்குலத்தின நிறந்தோரனையவர்
பேருங்கின்மில பேரூர்தோறு
னீயுமஃதறிதி யன்றேமாயப்
பேய்த்தேர்போன்று நீப்பருமுறக்கத்துக்
கனவேபோன்று நனவுபெயர்பெற்ற
மாயவாழ்க்கையை மதித்துக்காயத்தைக்
கல்லினும்வலிதாக் கருதிப்பொல்லாத்
தன்மையரிழிவு சார்ந்தனீயு
நன்மையிற்றிரிந்த புன்மையையாயதலி
னீழுக்குடைப்புலன்வழி யிழுக்கத்திணைழுகி
வளைவாய்த்தூண்டிலி னுள்ளிரைவிழுங்கும்
பன்மீன்போலவு
மின்னுமுவிளக்கத்து விட்டில்போலவு
மாசையாம்பரிசத் தியானைபோலவு
மோசையின்விளிந்த புள்ளுப்போலவும்
வீசியமணத்தின் வண்டுபோலவு
முறுவதுணராச் செறுவுழிச்சேர்ந்தனை
நூண்ணூனுற்றுத் தன்னகப்படுக்கு
மறிவில்கீடத்து நுந்துழிப்போல
வாசைச்சங்கிலிப் பாசத்தொடர்ப்பட்
டிடர்கெழுமனத்தினே டியற்றுவதறியாது
குடர்கெழுசிறையறைக் குறங்குபுகிடத்தி
கறைவங்கினைந்த கன்றெனவிரங்கி
மறவாமனத்து மாசறுமடியார்க்
கருள்சுரந்தளிக்கு மற்புதக்கூத்தனை
மறையவர்தில்லை மன்னுளாடு
மிறையவனென்கிலை யென்னினைந்தனையே. உ.அ.

(இ - ள்.) ஆசையொடு - ஆசையால், மயங்கி - மயக்கத்தையடைந்து, மாசுஉறு - குற்றமடைந்த, மனமே-நெஞ்சமே, (உனக்குறுதிகூறுவன் கேட்பாயாக) கண்டன - கண்ணுற்காணப்பட்ட வெல்லாப்பொருள்களும், மற்றையும் - நீலபெருந்தழியும், உண்டன - நீ உட்கொண்ட இன்சுவைப்பொருள்கள் எல்லாம், மலமாம் - மலமாகத்திரியும், பூண்ட - நீ மணமுள்ளவையென்று பூசிக்கொண்ட கலவையாதி பூச்சுக்கள் முழுதும், மாசாம்-அழுக்காகமாறும், புணர்ந்தன - உன்னுடைமையென வுன்னேச்சேர்ந்த பொருள்கள், பிரியும்-உன்னைவிட்டுநீங்கும், நிறைந்தன - நிறையுள்ளபொருள்கள், குறையும்-குறைவையடையும், உயர்ந்தன-மிக்கவுயர்ந்தபொருள்களும், பணியும்-தாழ்ந்தனவாம், பிறந்தன - தோன்றியபொருள்கள், இறக்கும்-கெடும், பெரியன - தூலப்பொருள்கள், சிறுக்கும் - சூக்ஷமப்பொருள்களாம், ஒன்று - ஓரிடத்திற் பொருந்திய, ஒன்று - ஒருபொருள், ஒருவழி - அந்தஇடத்திற்றானே, நில்லா - நிலைபெறுதலுமெடும், அன்றியும் - மேறகூறியவல்லாமலும், செல்வமொடு பிறந்தோர் - செல்வக்குடியிற்பிறந்தோரும், தேசோடுதிசைத்தோர் - புகழொடு விளங்கினரும், கல்வியிற்சிறந்தோர் - பலகல்வியாற் சிறப்புற்றோரும், கடிந்நூல் மிகுந்தோர்-மிக்கவலிமையில் மிகுந்தாரும், கொடையிற்பலிகந்தோர்-சகையாதிகளால் மிக்கோரும், படையில் - ஆயுதங்கள் முதலியவற்றில், பயிற்றோர் - கைவல்லபயிற்சியுடையாரும், குலத்தின் - உயர்குலத் தோற்றத்தால், உயர்ந்தோர் - உயர்வுபெற்றோரும், கலத்தினின் - நற்குணங்களால், வந்தோர் - தோன்றியவர், எக்குலத்தினர் - எம்மனித குலத்தி லுதித்தோர், அனையர் - அவ்வளவினர், இறந்தோர் - இறந்தோருமாதல், தேறின்-ஆராய்ந்தோக்குமிடத்து, (அனையர்) பேரும் நின்றில - பெயரும் நிற்கவில்லை, நீயும் அது அறிதி அன்றே-நீயுமக்நிலையாமையைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறிவாயல்லவா, மாயப்பேய்த்தேர்போன்றும் - மாயமாகிய கானல்நீரினையொத்தும், நீப்பரும்-நீக்குதற்குக்கூடாத, உறக்கத்தை - நித்திரையில், கனவேபோன்றும் - காணுங் கனவுநிலையொத்தும், நனவுபொய்பெற்ற - சாக்ஷாத்மென்னும்பெயரினையடைந்திருக்கிற, மாயவாழ்க்கையை - மாயமாகிய இல்லவாழ்க்கையை, மதித்து - நிலையாகவெண்ணி, காயத்தை - தேகத்தை, கல்லியும் - கிழக்காட்டியும், வலிதாக - வலியுள்ளதாக, சருகி - எண்ணி, பொல்லாத்தன்மையர் - பொல்லாத்திக்குணமுடையோரது, இழிவுசார்ந்தே - இழிகுணங்களிற் சாராபுடையையாய், நீயும் - அறிவிலாநீயும், கன்மையில் - நற்குணங்களினின்று, திரிந்த - மாறுபட்டே, புன்மையை - அற்பகுணமுடையாய், ஆதலின் - ஆதலால், அழுக்குடை - மலம்நிறைந்த, புலன்வழி - பஞ்சேந்திரியங்களுக்காட்பட்டு, ஏழுக்தத்தின் ஒழுகி - குற்றமுண்டாகநடந்து, வலையாய் - வலைக்கயினையுடையை, தூண்டிவிழுங் - தூண்டிற்சிணையிவிட்ட, இரை-சிறுஉணவை, விழுங்கும் - உட்கொண்டழியும், பல் மீன்போலவும்-பலவாகிற மீனினங்போலவும், மின்னு - மின்னுகின்ற, விளக்கத்தை - தீபத்திடத்தி விழுந்துகெடும், விட்டில்போலவும் ; விட்டிற்பறவையொத்தும், ஆசை ஆம் - ஆசைவளரும்,

பரிசத்து - பரிச வுணர்வினுழியும், யானேபோலவும் - யானே யீனை யொத்தும், ஒசையின் - ஒலிகேட்டலால், விளிந்த - உயிர்நீங்கிய, புள்ளுப்போலவும் - அசுணமாகிய பறவைகளேபோலவும், வீகிய - பரிமளிக்கின்ற, மணத்தின் - நாற்றத்தால்மாயும், வண்டுபோலவும் - வண்டுக் கூட்டம்போலவும், உறுவது - உனக்கு இனிவருங்கேட்டினை, உரா - அறியாமல், செறுவுழி - நரகமாகியகுழியில், சேர்ந்தனை - அடைந்தாய், நுண் நூல் - சிறு நூலினை, நூற்று - வாயினுரூற்று, தன் அகப்படுக்கும் - (தன்னிடம்வந்த பூச்சிகளை) யகப்படுத்துக்கொல்லும், அறிவு இல் - அறிவு இல்லாத, கீடத்து - சிலந்தியின், நுந்துஉழிமேல - தள்ளுங் சிறுதொளேபோல, ஆசைச்சங்கிலி-ஆசையாகிய சங்கிலியின், பாசத்தொடர்ப்பட்டு-பாசமாகிய தொடரில் அகப்பட்டு இடர்கெழு - இடர்தங்கிய, மனத்தோடி - மனத்தினுடன், இயற்றுவது ஆயாது - செய்வதறியாமல், குடர்கெழு - குடல்கள் பொருந்திய, சிறை அறைக்கு - சிறைச்சாலையாகிய உள்ளிடத்தினை யுடைய பெண்களுக்கு, உறங்குபு கிடத்தி - உறங்கிக் கிடக்கின்றாய், கறவை - கறக்கும்பசுவாகிய தாயினை, நினேந்த - எண்ணியோடும், கன்று எனா - ஆன் கன்றுபோல, இரங்கி - இரக்கமுற்று, மறவாமனத்து - மறவாத மனத்தினையுடைய, மாசு அறும் - ஆணவாதிகுற்றங்கள் நீங்கிய, அடியார்க்கு - அடியவர்களுக்கு, அருள்சுரந்து - திருவருள்சுரந்து, அளிக்கும - காக்கின்ற, அற்புதக்கூத்தனை - அற்புதத்தாண்டவ மூர்த்தியை, மறையவர் - வேதியர்போற்றும், நில்லைமன்னுள் - நில்லையின்கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்துள், ஆடும் - திருநடனம் செய்தருளுகின்ற, இறையவன் என்னிலை-தலைவன்என்று கூறுகின்றாயில்லை, என் நினைந்தனை - என்னசெய்யப்போகின்றாய் ஆதலால், பேசு, பேசு, பேசு பேசு-விரைந்து அவனைத்துதிசெய், துதிசெய், துதிசெய், துதிசெய், வாழி, வாழி, வாழி-வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக, எ - று.

வ - று. அவாவே மேலும் மேலும் பலபிறவிகளை யாக்குதற்கு வித்தாதலினால் அவ்வாசை மனத்தின் அற்குறிக்குந்தோறும அறிவெனும் அரிவாளாலறுத்துப் போக்கல் வேண்டுதலினாலும், அங்ஙனம் ஆசையைச்செய்து கலங்கார்க்கு விஷயப்பற்று நீங்குமாதலினாலும், அதனீங்க, இறைவன் திருவடியில் ஆசையுண்டா மாதலினாலும், அவ்வாசைக்கு அடிமைப்பட்டான் அகிலலோகத்துக் கடிமைப்பட்டவ னாதலினாலும், அவ்வாசையினைத்தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவனே யுலகனைத்தையும் அடிமையாகக் கொண்டவ னாதலினாலும், அவ்வாசை நீங்குமளவும் அஞ்ஞானமும் பாசமும் நீங்காவாதலாலும், அது நல்லறிவை மறைத்து உலகவாழ்க்கையை மெய்யென மயக்குதலாலும ஆசையொடு மயங்கி மாசுறுமனமே எனக்கூறினார். இதனை "அவாவென்ப வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் தவாப்பிறப்பீனும் வித்து." எ - ம், "இச்சையாம் விறகுமாண்டா லெண்ணமாம் வன்னிமாயும்," எனப் பிறருங் கூறிய வாற்றானறிக. தோற்றமுடையன யாவும் நில்லாவாதலாலும், உலகம் பேயத்

தேர்போலவும், கயிற்றரவு போலவும் பொய்யாமாதலினுலும், தோன்றியழி தன்மாலைத்தாய்க் கண பக்கமுடைமையானும், புல்லறிவாளர் பலரால உலகம் அழியாநிலைத்தெனப்பற்றுச் செய்யப்படினும் அதுபிறவித் துன்பத்திற்கு ஏதுவாக்கி யவரைப் பலபிறவியினும் தீமையுறச்செய்யு மாதலினுமை, அது உள்ளதன்று என்பார் கண்டனமறையும், என்றார். இதனை "நில்லாத யற்றை நிலையினவென்றுணரும் புல்லறிவாண்மை கடை" என்ற, தேவர் திருவாக்கானும் அறிக. இங்ஙனம் கண்டனவெனப் பன்மையா லடிகள் அருளினமையான் "ஒன்றினமுடித்த றன்னின முடித்தலென்னு முத்தியினல் தோற்றப்பட்ட பன்மைமுழுதுங் கொள்க. செல்வ நிலையாமைக்கு, "அற்காவியல பிற்றச் செல்வமது பெற்ரு லற்குட்வாங்கேசெயல்." எ - ம், கூத்தாட்ட வைக்குழாத்தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்குமது விளிக்தற்று" எ-ம், "நின்றன நின்றன நில்லாவெனவுணர்ந்,தொன்றின வொன்றினவல்லே செயிற்செய்க, சென்றன சென்றன வாழ்காள் செறுத்துடன் வந்தது வந்தது கூற்று." எ - ம், யாக்கையெயிடு இளமை நிலையாமைக்கு "காயநிர்க்கு மிழியநி லுறு மின்பங் கானலிற் புனலிது தனக்கிங், காயவித்து யரமனவிலை யிதைநீ யாய். வுருமையி லழிந்தற்றுய், நீயினிக் கவலேநினவெலா மொழித்து நெஞ்சமே வந்திதனக்குடன்பட், டாயகற் சொருபர்க்கன்பதே யியைந்தாலரிய தேதார் நமக்கெதிரே." எ - ம், "நெருநலுள னெருவனின் றில்லையென்னும் பெருமையுடைத் திவ்வுலகு" எ - ம், "உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்காடுறங்கி விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு." எ - ம், "படுமழைமொக்குளிற பல்காலுந்தோன்றித், தெடுமிதோர் யாக்கையென்றெண்ணித் - தடுமாற்றந், தீர்ப்பேம் யாமெஞ்ஞான்றுந் திண்ணறிவாளரை, நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின்மேல்." எ - ம், புண்ணுனிமேனீர்போனிலையாமை யென்றெண்ணி, யின்னினியே செய்கவற விகை - யின்னினியே, நின்றுளிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்சென்று னெனப்படுதலால்." எ - ம், இளமை நிலையாமைக்கு "மன்னுவிளமைமகிதரா" எ - ம், "பனிபடுசோலைப் பயன்மரமெல்லாங் கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற்றிளமை" எ - ம், "நீரிற்கு மிழியிளமை" எ - ம், பிறவாற்றானும் பலரும் பலபட யாக்கை இளமை செல்வம் நிலையாமை கூறியதறிக. இதனை விரிவஞ்சி விடுத்தாம்.

உணவாகாரமாக பயனிலா வுடலை யோம்பற்பொருட்டும், உரிசையின் பொருட்டும், இனிப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு' வுவர்ப்பாகிய சராசரப் பொருள்களைக் காயங்களிட்டு இன்சுவை யுண்டாக்கி அருளினார் உண்ப. அங்ஙனம் உண்ட வுணவாதிகள் பைங்கூழ் வளர்தற் பொருட்டு எருவாகிய விட்டுவளர்க்கும் களமர்போல அவை வயினேயாக்கள் மாத்திரையேயன்றி யவ்வுணவாதிகளையுண்ட உடலை நீட்டிக்கச் செய்யாது பயனிலா மலமாக மாறுதலால் உண்டன மலமாம் எ - ம், அக்ஙனம் உண்ட உணவாகியின் உதிரமாக மாறியவை யொழிந்த ஒழிபுகள் ஒன்பதுவாயிலில் அதோமுகமாக இருவாயி

லின்வழி மலமூர்த்தி ரங்களாகவும், எனைய கண் செவி மூக்கு வாய்முதலிய துவாரங்களால் எனைய மலங்களாகவும், உரோமத் துவாரங்களின் வழி நீரினுருக்கொண்ட வியர்வையாகவும் மேலெழுந்து நீராற்றம் வீசுதலே மறைத்தல் வேண்டி, மணச்சாந்தாதிய சுகந்தங்களே யுலகர்பூசினும் அவைசேர்ந்த பொழுதின் சிறிதுமணந்து பின்னர் இம்மலமாகவே பரிணமித்தலால் பூசினமாசாம் என்றார். இதனைனன்றே வாதவூரடிகள் "புறக்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்குமூடி, மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலே" யென்றார். "ஊறி யுவர்த்தக வொன்பதுவாய்ப்புலனுங்-கோதிக்குழம்பலேக்கும் கும்பதை"யென்றார்பிறரும். கடந்தபிறவியில் ஒருவன்தான்செய்த புண்ணியபாபங்களுக்கீடாக இப்பிறவியில் அந்தப் புண்ணியபாபபலனை யனுபவித்தல் திண்ணம். அவை,"பல்லாவுளுப்த்து விடினுங்குழக்கன்று வல்லதாந்தாய்காடிக்கோடலேத் - தொல்லைப், பழவினையு மன்னதைகத்தே தற்செய்த, கிழவனைகாடிக் கொளற்கு." என்றவாறுய் எந்தகாட்டில் பிரதிவியாதி பஞ்சபூதங்களில் உயர்திணை அஃறிணையாக வுருக்கொண் டிருப்பினும் அவை செய்பத்தக்க பேறிழிவின்பமோடு பிணிமூப்புச் சாக்காட்டைத் தந்தேவிடி மாதலாலும் அவை அந்த இருவினை நீக்கத்தில் மிடிக்குன்றப் பற்றினும் வருந்தியழைக்கினும் நில்லா வாதலாலும், புணர்தன பிரியும் என்றார்.இதுநோக்கியே "வருந்தியழைத்தாலும் வராதவரா எனவும், பொருந்துவனபோமினைனறுல் ரோகர-எம், "இல்லமிளமையெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்-செல்வம் வலியென்றிவையெல்லாம் மெல்ல,நிலையாமைகண்டு நெடியார்துறப்பர், தலையாயார் தாமுய்யக்கொண்டு." எனப்பிறரும் இதனது நிலையாமையை வலியுறுத்திக் கூறினர்.பயனுற்றனவாகிய அறம்பொருள்நிறைத்தற்குணர்தசெயகையாளுயர்ந்த மெய்யறிவாளரும் தம் நீவினையா லுக்கப்பட்டுப் பொய்குரனை கடிஞ்சொல் பயனில் சொலமுதலிய பெற்றுத் தம் நிறைவினின்று நீங்குவ ராதலினனும், நீர் நிறைவின் மிக்சலநிதியாகிய கடலும், நிறைநீர்க் கங்கையாகிய பாரிதியும் முறைதிய அகந்நிப முனிவராலும் சக்ர இருடிகளாலும் உண்ணப்பட்டுத் தம் நிறைவுகுறைந்தமையாலும் நிறைந்தன குறையும் என்றார். தலையாய செல்வவாழ்க்கையினையுடையாரு மிடிமை முதலிய துன்பங்களினைந்த காலத்தித் தமது சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையுமிழந்து வீட்டிலும் அறக்கூழ்ச்சாலையிலும் அடைந்து இரந்துண்ப ராதலினனும், "உலகத்தியர்ந்த மகாமேருவென்னும் பொன்மலைதன்னின் உயர்ச்சியினும் வேறின்று எனைச்செருக்குக்கொண்ட காலத்தச் சிவமூர்த்தியின் திருவிரலொன்றுல் வளைவுண்டும் அவரது திருக்குமாரரால் பந்தாலடி யுண்டும் தன்னுயர்வு தீர்ந்து பணிந்தமையால் உயர்ந்தன பணியும் என்றார். தோற்றமுள்ள உயர்திணை யஃறிணைப் பொருள்களிற் ஒரறிவாதியாறறிவுவரையாகிய புல்தாரு கீடம் விலங்குமக்கள் தேவர் நரகராதியருமாகிய சிறிதேயிருந்து மறைதலின் பிறந்தன இறக்கும் என்றார். வித்தமலே ஓர்காலத்து உயர்ந்து சூர்பகநிலையைத் தடுத்துப் பகவானுடைய அகத்திய முனிவரரால் உயர்வு தீர்ந்து தாழ்ந்தமையாலும் பிறவு மவ்வாறுள

மையாலும், பெரியன சிறுக்கும் என்னூர். ஓரிடத்தில் ஓர்காலத்திற் ரோற் றிய சராசரங்கள் கரலவசத்தால் மற்றோர் தேசஞ்சென்றும் அவ்விடத்தி னின்ற வேறுபடுக்கப்பட்டும் அழிதலின் ஒன்றொன் றொருவழி நில்லா என் னூர். இதனை "எழுநிலை மாடங்கால் சாய்ந் தச்சுக்கழுதமேய் பாழாயினு மாகும்." என்பதாலறிக.

இதுகாறும் அடிகள் தோற்றமுள்ள அசரங்களி னிலையாமை கூறினர். இனி,செல்வத்தாற் சிறந்தோர், சூர்ய சந்திரகுலத்திற் பிறந்தாராகிய மனுநூரு முதலாகிய சக்கிரவர்த்திகள். தேசொடு திகழ்ந்தோர் இராமன், இலீபன், தச ரதன், முதலியோர், கல்வியிற்சிறந்தோர். கச்சீரர் முதலிய முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்களின் தமிழ்ப்புலமை நடாத்திய புலவர் கொமணி கள். கடுந்திறன் மிகுந்தோர் இராவணன், கும்பகருணன் இரண்யன் பானு கோபன் தாருகன் வீமன் அருச்சுனன் ஆகிய மகாசூரர்கள்.கொடையிற்பொலி ந்தோர், மகாபலி, திலீபன், கன்னன் முதலியோரும் முதல் வள்ளல்களெழுவ ரும்; படையிற் பயின்றோர், பரசுராமன், பலராமன், துரோணன், வீஷ்மன் பானுகோபனே முதலியவர். குலத்தி னுயர்ந்தோர் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வை சியர்களில் கற்புடை யில்லாளிடத்துப் பிறந்தார். நலத்தினின் வந்தோர், ஏனை ய நற்குண வொழுக்கம் மிக்கார். இத்தகைய வீரமுதலிய குணங்களும் மற் றனவு மிக்கோரும் யமனைவெல்லாமல் அவற்குமுன் தம் வீரமு மாண்மையுங் குன்றி யுயிர்நீங்கினர் ஆதலின் அனையவர் பேருங்கின்றில என்னூர். இதனால ன்றே நாயனரும் "நெருநலுள னொருவனின்றில்லையென்னும் பெருமையுடை டத்திவ்வுலகென்னூர்." பிறரும் "புன்னுனிமேனீர் போலிலையாமை," எ-ம், "படுமழை மொக்குளிற்பல் காலுந்தோன்றிக் கெடுமிதோர் யாக்கை." எ-ம், கூறினர். அடிகள்மேல் இருவகைப் பொருள்களி னிலையாமை கூறி யிதுசா றும் அப்பொருளைப் பெற்றூர் பெயரும் யாக்கையும் நிலையாமை கூறினர். மே ற்கூறியவை நிலையா என்பதை நீ அறிவுடையாய் ஆதலால் நான் கூறியவை பிரமாணங்களில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் முதலது ஆதலின் அதுகொண்டு நீயறிவாயாதலின் நீயு மஃதறியன்றே யென்னூர்.

இப்பிரபஞ்சம், சருவினுள்ளும், கர்ப்பத்தினும், பரிணமித்தும், பாலை யும், தருணையும் குறித்தகாலம் இதுவென்ற நிச்சயிக்கத் தக்கபடி யில்லா மல் கணம் நிமிஷம், நான் மாதம் வருஷமுதலிய வெண்ணி லடங்கியு மடங்க காமலு மரித்துப்போம். ஆதலால் இது, உள்ளதுபோலக் காட்டிநெருங்கிய காலத்து இல்லதாகும் கானநீரினையும், உறக்கத்தைக் கனவுகண்டா னொருவறி யன், பொற்குவையினைக்கண் டெடுத்து அதனால் அனுபவிக்கத்தக்க போக பாக்யங்களை யநுபவித்துப் பேராநந்த வுதயியில் மூழ்கிக் களிக்கிறு மாந்திரு க்கையில் அக்கனி நிலைநீங்கிச் சாக்கிர நிலையடைந்த காலத்து தான் முன் கண்டுகளித்த களிப்புப் பொய்யென வெண்ணித் துன்புறு மாறுபோல இறை வனது சத்திபதிர்காலத்துப்பொய்படும் இப்பிரபஞ்சத்தை மெய்யெனக்கரு

தல் இழிந்தார்தன்மை யென்பார் "பேய்த்தேர்.....பொல்லாத்தன்மையர் இழிவுசார்ந்தனே" என்றார். சாக்கிரநிலைக்கண் மனமடைந்த துன்பத்தினைப் போக்குவா னினைவனுல் நியமிக்கப்பட்டது உறக்கமாதலின் அதுகொண்டார் அச்சிரமம் நீங்குமளவு மதிலழுந்தி அது தருமின்பத்தில் மூழ்குவராதலின் நீப்பரு முறக்கம் என்றார். இவ்வாழ்க்கை, காணப்பட்டதுபோல மறைதலின் மாயவாழ்க்கை யென்றார். இதனுலன்றே "இந்திரசாலக் கனவுகானலினீரென வுலகமெமக்குத் தோன்ற" என்றார் தாயுமானார். இங்ஙனம் "பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணர்வார் மருளராதலின பொல்லாத்தன்மையர் எனவுங் கூறினர். இப்பெற்றி பற்றியன்றே பிறரும்" நீரின்மே லெழுத்தை யதனின் மேலெழுந்த மொக்குளே நிகரில் பேய்த்தேரைக், காரின்மேன்மின்னே யென்னுடம்பென்று கருதினேன் கடைப்பிடிகாணேன், மேருவேவில்லாயத் திரிபுரமெரித்த விகிர்தனே மேவவெண்காடா, யாருமே ரொவ்வாவையனே யடியேன் செய்வதென் னருளிச்செய்யாயே." எனக் கூறினர்.

அரியமானிட யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் அதனிங்கு முன்னரே அவ்யாக்கையாலாய பயன்பெறுப. அங்ஙனம் பெறுதார் கண்மையாகிய அம்முத்தியின்பத்தை யிழந்தாராதலின் நன்மையிற்றிரிந்த புன்மையையென்றார். மாதாவினுதரத்திற் றோன்றிய நாள்தொட்டுண்ட வுணவாதிகளால்மலமிக்கு ஒன்பதவாயிலின்வழிநீங்காது தங்குதலின் அழுக்குடைப்புலன் வழியெனவும், அங்ஙனம் ஐவகையிற்றிரியுங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு ஒழுகினுன் தன்னுணக்கெடுத்தவனேயன்றி ஆசைக்கடியாகு யிலலோகத்தினுக்கு மாசற்றகலடியாதலின் இழுக்கத்தி னெழுகின்றார், மீனுனது, "ஈண்டிவினிட மிட்டவுனே முன்னில்கோத்த இறையைத்தன்னைப் பிடிக்கக் கோத்த வஞ்சக இரையென்றெண்ணுமல் அதனிரத்தத்திற் காசைப்பட்டு அதனே விழுங்கி யிறத்தல் போல் உலகர், உலக இன்பத்திற்கு ஆசைப்பட்டு இறத்தலின் பன்மீன்போலவும் என்றார். வினேயென்பதை யாகுபெயராக்கி வினேந்த முன்வாய்ந்த தூண்டிலென்று பொருளுரைபினுமாம், விட்டிற்பறவை, உருவந்தினைக்கணை வீதா, தேசோவருவமெனவு அதற்காசைப்பட்டு அவ்வொளியை நிலையெனக்கருதி அதிதியிலுளியில விழுந்துமரித்தல்போல் உலகர் கண்ணுல் உருவத்தைக் கண்டு மயங்கி மயலுற்று அவ்வின்பத்தினைப் பொய்யெனக் கருதாது மெய்யெனக்கருதி யிறத்தலின் விளக்கத்தி விட்டில் போலவும் என்றார். விளக்கம் என்பதில் அம்சாரியை. யானையானது பரிசமாத்திரத்தால் ஆசைப்பட்டு உயிர் இழத்தலின் ஆசையாம் பரிசந்து யானேபோலவும் என்றார். அசுணமெனவும் பறவைசத்தமெனும் செவியுணர் ஓசைகேட்டுச் சகியாமல உயிர் இழத்தலின் ஓசையின் வீளித்த புள்ளுப்போலவும் என்றார். வண்டினங்கள் கந்தமென்னும் மலைத்தினே முன்னிட்டுச் சண்பகமுதலியமலர்களே மொய்த்து அசனுல் உயிர்நீக்குதலின் வீசியமணத்தின் வண்டுபோலவும் என்றார். இது காமம் மீன்முதலிய அசேதனப்பொருள்தமக்குள்ள மெய் வாய்கண் மூக்கு

ரவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழித்தம் மனதைவிட்டுச் சேட்ட
ம உவமைமுகத்தாற்கூறிச் சேதனனுடைய நீ அறிவுடன் கூடியிருந்தும் அப்ப
சேந்திரிய வழிமயங்கி மாயாதிருக்கவென அறிவுறுத்தியவாறு கூறினர்
ங்க. இதுபற்றி யன்றே பிறரும், "சத்தத்தா லகுணமாயும் பரிசத்தாற் றக்
மாயும், வெற்றிசேரு ருவத்தாலே விட்டிலம் பறவைமாயும், பற்றியா ரிரத
நாலே பாணிமீனினம் கண்மாயும், மொய்த்தகந்தத்தினுலே மூசுவண்டினங்
ண்மாயும்." "ஒதியவகுணமாதி யொனரேன்ரு லழியாநிற்கும், சாதிருரு
ரூக்கான்மூக்காற் கண்ணினுனுவாலிந்தச் சாதிமானிடர்க ளெல்லாமஞ்சி
நற் சாகாநிற்பர், போதமேலிட்டகாலம் புலன்வழிப் போகாரன்றே." தேவ
ாதகூறினர். இவ்வைம்புலன்களும் ஒருவனுக்கு இன்பமல்லாததையின்
மென வறிவித்து இனிக்கச்செய்து அதிலாழ்த்தி நாசமுறச்செய்வதை யுண
ாது மயக்குறுதலின் அவ்விதம் மனமே மாசுபடாதை யென்பார் உமாதுண
ச் செபவழிச் சேர்ந்தனை யென்றார்.

இலக்கியமெனும் அறிவில் சீடம் தன்னிரையைக்கவர்தற்குத் தனக்கு இறை
வன் தந்தவன்மையால் நூலான்வலி நூற்ற அவ்வலியிடை ஒருகுழியொன்
றண்டாக்கி வழியறியாத வலியிடைப்பட்ட இரையாகிய பூச்சிகளை அதனி
டையிலுள்ள குழியிலிழுத்துத் தள்ளி யுண்டு சீவித்தல்போல் அறிவுடைய
நீ ஆசையென்னும் வலைவீசி அறிவுடைய வுன்னை இயற்றுவ தின்னதென
அறிபாவகை மயலேற்றித்தன்னகப்படுத்தி நரகத்திலிட நூறவைக்கும் அரிவை
யர்க்கு இரங்கா நின்றுயென்பார் "நூண்ணூல்.....உறங்குபுகிடத்தி" என்
றார். அதிநுட்பமாய்க் கட்புலன்வர நிற்றலின் நுண்ணூல் வன்றார். வக்தழி
ஒருசொல்லின் தன்மைத்து. சங்கிலிதான்னுல்வலைக்கப்பட்ட பொருளைப்
பிறர்முயன்றுவிடுப்பினல்லது விடாமைபோல் ஆசையும் தன்னுல்காதலிக்கப்
பட்ட பொருளின்றன்மை யித்தகைகிலை பேறிலா தழியுந்தகைத்தெனப்பிறர்
அறிவித்து மீட்பினல்லது மீளாமையின் ஆசைச்சங்கிலி என்றார். பாசம்,
ஆணவம் கன்மம் மாயை யெனப்பட்டு மூன்று புரிகொண்ட வொருவடமாய்
ஆன்மாவிற்குப்பிரதிபந்தம் நிர்ப்பந்த சம்பந்தங்களைச் செய்தலின் பாசத்தொ
டர்என்றார். மனந்தான் அறிவின்வழி அடங்கிநிலாது காணப்பட்ட பொருளை
னிடத்து அப்புலன்வழிசென்று மீளாது அழுந்தியிடரு றுதலின் இடர்கெடு
மனம்என்றார். ஆணைக்கண்டு பெண்ணும், பெண்ணைக்கண்டு ஆணும் காதலிப்
பது புறவுடம்பின் தோற்றங்கண்டன்றி வேறின்று. அவ்வாறு காதலித்தல்
அறிவுடையார் கடனன்று அவ்வுடம்பினை, யறிவுடையார் "உண்ணீர்க்கூக்குக்
கால் நாய்குருஞ்நிட்டன்னகண், எ-ம், "எல்லாருங் காணப்புறங்காட்டு நிர்க்
துக்கப்பல்" எ - ம், "குடருங்கொழுவுஞ் குருதியு மென்புந், தொடருநரம்
பொடுதோலு,மிடையிடையே,வைத்ததடியும் வழும்புமாம்." எ-ம்,பழித்துக்கூ
றுதலினதனைப்பைம் மறியாப்பார்த்து ஒழுகுகவென்பார் குடர்கொழு சிறை
யமறைக்குறங்குபுகிடத்தியென்றார். ஆவின்கன்று தன் தாயிருக்கு மிடமறி

க்து சென்று இரங்கிக்கரைந்து தாய் முலைப்பாலுண்டு களித்தல்போல் நீயு மிறைவனெயெண்ணி மனங்கனாந் திருகின் அவன் பக்தவற்சல ஞதலின் கன் றைநினைத்துத் தேடிவரும் பசுவினைப்போல் அவன் தானேவந்து அருள்செ ய்வன் என்பார் " கறவை நினைந்த.....அருள் சுரந்தளிக்கும்" என்றார். எக் காலும் இடைவிடாதுதியானிப்போ ருள்ளத்தினுனைந்த நடனஞ்செய்வோனு தலின் 'மறவாமனத்து மாசறுமடியார்க் கருள்சுரந்தளிக்கு மற்புதக்கூத்தன்' என்றார். இதனுலன்றே பிறரும் " ஒருகண மிருப்பன் றெய்வ வுருவினிலீசன்றன்மற், றிருகணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர் பாலிருப்பன், அரும றையவர்குழாத் துளம்புவீ ழளவிருப்பன், றூரியயோகியருளத்திற் றூக்குவ னிருந்தெப்போதும்,' எனறார்.

இதனுள், பேசு, பேசு, பேசு, பேசு, எனும் ஒருசொல் பன்முறைவந்த து வாழ்நாள் உலகமுன் இறைவனே யெண்ணிகைந்து அவனது திருப்பெயர் கூறியய்கவெனத் தனனெனத்த பிறப்பினை யெண்ணி யிரங்கிக்கூறியதாம். வாழி, வாழியென ஆவ்வாறு கூறியது அங்ஙனம் மீமறவாமனத்துடன் கூறு வையேல் முட்டின்றி வீடுபெற்றுய்வாய் என வாழ்த்தியவாறுமாம். நில்லாது என்பதில் தவ்லிருதிசொக்கு நின்றதெனக்கொள்க. அன்றியடிகள் முதலிற் கண்டன எனப் பன்மையீற்று வினைப்பெயரெனத் தொடங்கினவாறே ஒன் றென்று என்பதைப் பலவெனப் பொருள்கொண்டு நில்லாவெனப் பன்மை முடிபாக முடித்தானென்னலுமாம். செல்வமொடு எனுமிடத்து ஒரு இசைநி றையென்னிலுமாம். அன்றிப்பிறப்பினை நீங்காமை யதனெடியைந்த வினையென்னினுமாம். மற்றைய வொவ்வ மவ்வாறேகொள்க. போலும், அசை நிலை. வலிதா என்னுமிடத்துக்குச்சாரியையும் அகரவிகுதியுந்தொக்குநின்றன. மின்னுறு, என்பதற்குமின்னுபு எனவும் பாடம். நிறையறை பண்புத்தொ கைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சுறவை, தொழிலாகுபெயர், இதனுல், முதற்கண்டோற்றமுள்ளன கெடுமென, பொருள்முதலிய செல்வ நிலையாமையும், அச்செல்வமேயன்றி யதனைப் பெறமுயற்சிக்குக் குணமாயதேசு, வலி, கல்வி, கொடை, குலம், நலம், முதலியவும், இல்லதையுள்ளது போலக் காட்டி மயக்கும்மாயவாழ்க்கையும், நிலையில்லவெனக்கூறி, யறிவிலாகெஞ்சே யிவற்றை மெய்யெனமதித்து வீணேயிறக்காது நினைத்தார்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்குத்தரும் கற்பகமாகிய அற்புதக்கூத்தனைத் தொழுகவென வி ளக்கித் தன்னெஞ்சுபிறப்பிலாக்குக் கூறியதாம். இது தலைவரும் பொருளைத் தக்காங்குணர்த்தினிலையாமை தெறிப்பட வுரைத்த முதுமொழிக்காஞ்சியாம்.

வெண்பா.

நினையார் மெலியார் நினையறியார் வாளாப்
புனைவார்க்குக் கொன்றை பொதுவோ - வனைவீரு
மெய்கியே காண வியன்றில்லை யானருளென்
பிச்சியே காளாப் பெறும். 2. கூ.

(இ - ன்) நினையார் - அவனை மனத்திற்கொள்ளார், மெலியார் - (அவ டையூற்ற மிகுதியால்) மெலிவினைப்பெறார், நிறை அழியார் - மனநிலைதள ர், வாளா - (இவ்வகை அகத்தும் புறத்தும் நெகிழ்ச்சியிலாமல்) சும்மா. னைவார்க்கு - அவன் சூடிக்கொண்டிருக்கும் மாலையைச் சூட்டிக்கொள்ள வண்ணுவாராகிய கன்னியர்க்கு, கொண்டை - கொன்றைமலர்மாலை, பொ வோ - (பலர்க்கும் உரிமையாகும்) பொதுத்தன்மைத்தோ ? (அன்றும்), னைவீரும் - அங்ஙனம் அவனது கொன்றை மாலையின்கண் வீருப்பமுள்ளா ம் இல்லாருமாகிய நீங்களுமொவரும், மெச்சி - (இவனது இடைவிடா அன்பி தப்) புகழ்ந்து, காண - காணும்படி, வியன் - பெருமை தங்கிய, நில்லையா - இருத்சிற்றம்பலவன், அருள் - திருவருள்செய்யும், (அக்கொன்றை மா யினை), நாளை - நாளைக்கு, எண்ணிச்சியே - (அவனிடை மயல்கொண்ட) ன்பேதைக்குமரியே, பெறும் - அடைவாள். எ-று.

(வி - ரை.) இது, நற்றாய், தன்குமரி அவனை நினைதலும் மெலிதலும், வன்பொருட்டு நிறையழிதலும பெறுதலால் அவனிடத்துக் கருணைசெ து கொன்றையளிக்க அவளுண்மையாகப் பெறவள் என இவளது பேதை லகாணு மனோவரையு நோக்கிக் கூறியதாம். இங்ஙனங் கூறலே, இறைவனை பண்ணிமனகைந்து உள்ளமுருகப்பரவசப்பட்டு அன்பராயினுக்கன்றி மற் வர்க்கு அவனருள்கிடைக்காதென வள்ளுரை கூறியதாயிற்று. நினைத்தலுஞ் சயத்தலோடொக்குமாதலின் அவனைநினைத்தல் அவன்பொருட்டுச் செய்யுஞ் ரியை கிரியைகளை யொத்தலின் நினையார் எனவும், அங்ஙனநினைந்த நினை ன் முதிர்ச்சி அவனிடையூற்ற மிகுதியின் தேகத்தைப் பரவசப்படுத்தி அ தப்பாதகாக்கு மெண்ணத்தைப் போக்குதலின் அதனாலாய மெலிவை மெ யார், எ-ம், மெலிந்ததைநோக்காத உள்ளன்பால் அபிமான முதலியகெட்டு த்தாந் தன்மைகொண்டு அவன் திருவருள் நோக்கிக் காலம்பார்த்தலின் றையழியார் எ - ம், கூறினார். எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியதனாலே யிங்ங ம் விதிமுகத்தாற் செய்வோர் சிவப்பேறடைவர். அல்லாதோர் சிவப்பே டையர் என்பது கூறினாராயிற்று. நினையார் எனப்பன்மை பற்றிக்கூறியத ரன் அன்பர் பலரைநோக்கிய கூற்று. வாளா, என்பது பயனின்மை பொரு ம். புனைவார் என்பது புனைய விரும்புவார் எனும்பொருட்டு. கொன்றை குபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருள்படநின்றது. அனைவீரும் என்பதி ற்மை முற்றுப்பொருளது. அவள்செய்த தவப்பேறு யாம்செய்திலேம் ன அவளது தவத்தினைப் புகழ்ந்து தற்முன் ஒருவர்க்கொருவர் உயர்த்திக் றுதலின் மெச்சி எ-ம். அவனது திருவருள் அங்ஙனம் நின்றாளுக்குப்பயன் ருதல் அளவை மூன்றனுள் ஐதிதியகூகமாகக்காணும் காட்சியளவையென் ார் காணெனவும் கூறினார். நினைவாரும், மெலிவாரும், நிறையழிவாரும் றம்பிய பெருமையுடைத் தென்பார் வியன்றில்லை யென்றார். இவள்கொண் எண்ணத்தினிரா நிலைமை, யவள் அத்தலைவன் பொருட்டுச் செய்யும் பித்

தாந்தொழிலால் தாய் தினைவுகொண்டி அவளது தூங்கா நிலைக்குக் களித்து என பிச்சியென்றார். பிச்சி, தகரத்திற்குச் சகரம்போலியாயிற்று. ஈனை, என்பது இனிவருங் காலத்தை யுணர்த்திய குறிப்புமொழி. பெறும் என்பது செய்யுமென் முற்றுதலால பெண்பாற் கண்வந்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பெறுகின்ற வெண்ணிலி தாயரும் பேறுறும் யானுமென்னை
யுறுகின்ற துன்பங்களாயிர கோடியு மோய்வொடுஞ்சென்
றிறுகின்ற காள்களு மாகிக்கிடந்த விடுக்கணெல்லா
மறுகின் றனகில்லி யாருடை யான்செம்பொ னம்பலத்தே.

(இ - ள்.) பெறுகின்ற - புத்திரப்பேற்றினையடைகின்ற, எண்ணிலி - கணக்கில்லாத, தாயரும் - தாய்மார்களும், பேறு - அப்பிறப்பினல் வரும் சுகதுக்கங்களை, உறும் - அடையும், யானும் - அடியேனும், என்னை - அப்படிப் பட்ட வெனனை. உறுகின்ற - வந்தடைகின்ற, துன்பங்கள் ஆயிரகோடியும் - பலதுன்பங்களும், ஒய்வொடுஞ் சென்று - ஓய்வினுற்சென்ம, இறுகின்ற - தம் வாணுளின் முடிவையடைகின்ற, காள்களும் - (இவ்வள வினவெனவித்த) ஆயுட்களும், ஆகி - (தம்மைத்தடுப்பார் பிறர் இன்மையால்) வளர்ந்து, கிடந்த - ஆன்மாக்களை யாவரித்திருந்த, இடுக்கண் எல்லாம் - பின்னும் பல வகைத்தாகிய எல்லாத்துன்பங்களும், இல்லை - திருத்தில்லைக்கண் எழுந்தரு ளியிருந்து, ஆள் உடையான் - என்னை யடிமையாகக் கொண்ட நடராச மூர்த்தியின் (திருவருள்நிறைந்து), செம்பொனம்பலத்தே - கனகசபைக்கண், அறுகின்றன - நீங்குகின்றன, (எ - று.)

(வி - ரை.) சகலந்தோறும் யான் செய்த கர்மத்தில் கிடாகப் பலவகைப் பட்ட பிறவிகளைக் கொள்ளுங்கால் அச்சராசரங்களாகிய உயர்திணை யஃறிணைப் பிறவிகளில் தாயராகப்பிறந்தார் எண்ணிலராதலால் 'எண்ணிலிதாயர்' என்றார். "பேறிழிவின்பமோடு பிணிமூப்புச் சாக்காடென்னு, மாறுமுன்க ருவுட்பட்ட தவ்விதி யனுபவத்தா லேறிடுமுன்புசெய்த சன்மமிக்கிதனுக் கேது, தேறுநீயினிச்செய்கன்ம மேலுடற்சேருமன்றே." என்பதனும் காண்க. அவைபிறந்த பிறவிகளிலும் புத்திரப் பேறடைதல் புண்ணியத்தாலன்றிக் கூடாமையின், பெறுகின்ற என்றார். தந்தையைக்கூறுது தாயர் என்றார் முன்னின்ற தெய்வமாய்க் காக்குந் தொழின்மைபூண்டு நிற்றலின். எண்ணிலியென்றார் அளவின்மை குறித்தல் வேண்டி. பெறுதலே விரும்பியதாயே யன்றி யானும், கருப்பசயப்பை யுறுத்தலாலும், அதிற்சலம் பூரித்தலாலும், உதராக்கினியால் வேதலாலும், பிறருதவியு முரித்தித தள்ளுதலாலும், யோனித்வாரத்தால் நெருக்குண்ணலாலும். உண்டாருந் துன்பத்தை யனுபவித்தலால் வருந்துன்பத்தை யனுபவித்தலின் பேறுறும் யானும் என்றார். இதற்கு தாரணம், சிவதர்மோத்தரம் " என்றென்றெண்ணி யிருக்கு முயிரிடர்ப்பட்

யுமெழில் வரைக்கிழ், ஒன்று மொருவன்றனைப் போலக்கருப்பாசயப்
யுறுத்ததலால். மன்றவுதிர மறிக்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருத்தியிடு,
ற கருப்பாசய வுதகவெள்ளங்கொள்ள நிறையழிக்தே' எ - ம், அங்ஙன
ற்றங்கி யிடுமையோ மயத்தரும் பத்திற், றங்குமொரு வன்றபணம் போற்ற
மெய்துக்தாயுதரத், தங்கிசுடவே யழலனைய சூகியதனு லாகதைப், பங்
கிடவே படுமிட நிலிருநாற் குணிதம்பட்டழுங்கும்,'' எ - ம், ''கருப்பாச
ம கட்டமதாமதனி னதிகங்கடுக்காலு, முரிக்கமிகவுதோக முறமுன்னை
ர்வுமந்நிலையே, மரிச்கவாலைக்கரும் பெனவேயோனி வழியின் வலிதொ
ப, நெருகலப்பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமுயி ருனிலையுடனே,'' எ - ம்,
யவற்றுலறிக. ஆதியாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகத்தா லுண்
ன துன்பங்களும், வாத பித்த சிலேத்மாதிகள் ஒன்றோடொன்று முரணு
ால் தோன்றும் நோய்களும், பலவாதலின் துன்பங்க ளாயிரகோடியும்,
ம், அவை காமத்திற்கோக என்னை வந்தடைதலின் என்னை யுறுகின்ற
ன்பங்கள் என்றார். ஆயிரகோடி யென்பது, பலவென்பதைக் குறிப்பிக்க
ற குறிப்புமொழி. ஆதித்தன் சன்னிதானத்தைக் கண்ட இருள்தான் ஒடுங்
ிடந் தெரியாது மகதற்போல் இறைவன் எழுக்தருளி யிருக்கும் திருத
த்தைக் கண்டதுணையானே நோய்கள் ஒடுங்குதலின் ஒய் வொடுங் சென்
எ - ம், இவ்வள வினதெனக் கடவுளால் விதிக்கப்பட்டு இறுதியையடை
மான்மாக்களும் தம் வாணாளிறுதிக்கண் ஒருகால தாமிக்கின் ஆயுள் ஆவ்
ாயினைக் கடந்து நீட்டித்து நின்றலின், இறுகின்ற நாள்களும் என்றார்.
ற்கூறிய துன்பங்களேயன்றி மற்றும் அபுத்திபூருவத்தால்வருகின்ற துன்ப
ளும் அடங்க ஆகிக்கிடந்த இடுக்கண் எல்லாம் என்றார். இவை முறையே
ிய மெலிப கன்மங்க ளாதலின் அம்முறைப்படி மெலியன முன்னும் வலி
ா இறுதியிலும் இடைப்பட்டன இவற்றிடையினும் நீங்குமென்பார் இறந்த
லத்தாற கூறுது, அறுகின்றன என நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். வெனைப்
ற்றே சகலங்களோடும் அவன் திருவடிக்கண் சிறிது அன்பு வரச்செய்து
ச்சனனத்து முற்றும் ஆட்கொண்டான் என்பார் ஆளுடையான் என்றார்.
ன் திலிலையை ஆளும்பதியாகக் கொண்டான் என்னலுமாம். உம்மைகள்
ண்ணுப்பொருள. நாள்கள் ஆகுபெயர். இடுக்கண் எல்லாம், ஒருமையிற் பன்
மவந்த வழுவமைதி.

எண்சீரிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அம்பலவரங்கணர் கைதந்தவர்தமக்கே
யன்புடையரென்னுமிதெனைனையபுரித்துக்
கம்பலமுவந்தருளுவீர் மதனன்வேவக்
கண்டருளுவீர் பெரியகாதலறியாதே
வம்பலர் நிலாமுற்றவுசை பேசவொருமாடே
வாடையுயிரீரமணி மாளுமயுமிழுன்தென்

கொம்பலமருந்தகைமை கூண்டுகவின்றிக்
கொன்றை யருளீர்கொடி யிரென்றருளுவீரே. (௬௯)

(இ - ள்.) (தோழியரே) அம்பலவர்-திருவம்பலத்தினைத் தமக்கு இட மாகக் கொண்டெழுந்தருளியவர், அம்கணர் - அழகிய திரிநேத்திரத்தினை டையார், அடைந்தவர் தமக்கு - தம்மை யபயமென்று சரணாகதி செய்த டியார்களிடத்து, அன்புடையர்-கருணையுடையார், என்னுமிது - என்கிற வ்வார்த்தை, என் - என்ன வியப்பு. ஆனையை உரித்து - கஜாசுரன் என் ம் ஆனையையுரித்து, கம்பலம் - அதனது உரியைக் கம்பலமாக, உவந்து ருளுவீர் - களிப்புடன் போர்வையாகக்கொண்டருளுவீர், மதனனவேவ - ன்மதன்மீறுக, கண்டருளுவீர்-திருநோக்கஞ்செய்தருளுவீர், பெரியகாதல் - ன்குமரி உம்பாற்கொண்ட பெருங்காதலே, அறியாதே - திருவுளத்தெண்ணு ல், ஒருமாடு - ஒருபக்கத்தில், வம்பலர் -(அவளின் தன்மையறியாது நின்னி ட யவள்பித்தேறியதுகாரணமாகக்கொண்டு வசைபேசும்) அயலவர், நிறை து - ஒன்றுகூடி, வசைபேச - பழிச்சொல்கூற, ஒருமாடு - மற்றொருபக்கத் ல், வாடை - வாடைக்காற்று, உயிரீர - உயிரைவருத்த, மணி - அழகிய, ாமையும் - இயற்கையாகிய அழகின்பொலிவையும், இழந்து - போக்கிக்கொ டு, என்கொம்பு-எனது பூங்கொம்பையொத்தபெண், அலமருந்தகைமைக டு - வருந்தியங்கு மியற்புநோக்கி, தகவு இன்றி-தகையிறுதியில்லாமல், ான்றைஅருளீர் - கொன்றைப்பூமாலையினை யருளிச்செய்யீர், கொடியீர் - ாடுமையுடையீர், என்று அருளுவீர் - என்று அவன்முன் கூறக்கடவீர் - று.

(வி - ரை.) இது நற்றாய், இறைவன் ஆன்மாக்கள்பொருட்டாகச் சரு ணபூண்டு திருவம்பலத்தின்கண் ஆநந்தநடனஞ் செய்தருளுவோன், கருணை ாகமூடையான் தன்னையடைந்தவர்களிடத் தன்புடையான் எனும் தோ யரைநோக்கி, தோழியரேயவளை யவ்வாறுகூறுதல் அடாது அங்ஙனங் றுதலொழிந்து யானையையுரித்த அதன்தோலைப் போர்வையாகக்கொ டோன் எனவும், மதனன் மீறும்வகை நீ நோக்கங்கண்டோன் எனவும் என் யலவர் வசைகூற குமரி தம்மிடைப்பட்டகாதலால் அழகுமுதலிய இழந்து ருந்துதலறிந்தும் தாம் அணிந்த திருவடையாள மாலையாகிய கொன்றைப்பூ ாலையினை யருள்செய்யீர் என்று அவன் திருச்சந்நிதிமுன் சென்று வசை டுமின் என்று கூறியதாம. பொதுத்தன்மையால் எல்லா ஆன்மாக்களையும் ளவோன் என்பார் அம்பலவர் எ - ம், கண்மூன்றுயினும் ஒர் அழகுசெய்து ருணபூண்டிருத்தலின் அங்கணர், எ - ம், தன் தன்மையறிந்து தன்னை ழிபட்டார்க்கு மிக்க அன்புடையான் என்பார் அடைந்தவர்தமகே யன்பு டையர் என்றார். தமக்கே எனும் ஏகாரம் பிரிநிலையும தேற்றமும் ஆம். அன்பு டையார்க்கெளியன் என்பதற்குப் பிரமாணம், இறைவன்வாக்கு "அடியார்க் ளெளியன் சிற்றம்பலவன்கொற்றம், குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப் - படி

யின்மிசைப்-பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்ஷைசெய்து, முத்திகொ டுக்கமுறை." எனவும், "சென்றிறைஞ்சும் வாணேர்தஞ் சிந்தைக்குச்சேயரா, என்றுமடியார்க்குமுன்னிற்பர்—நன்று, கனியவாஞ்சோலைக் கயிலாயமேயா, ரினியவர்பத்தர்க்கிவர்." எ - ம், கூறிய க்கீரதேவர் திருவாக்கானும் அறிக. முன்னிரண்டடியிற்கூறியவை மூன்றும் அவனது அருக்கிரகத்தைத் தெரிவி த்ததாம் பின்னர்கூறியவை நிக்ரகமாம். நீவிர், அவன் கருணையுடையான் எனக் கூறுமிது புகழ்ச்சியேயன்றி யுண்மையன்று என்பார் இதென் என்றார். இது, எஞ்ஞான்றும் இறைவனது செயற்கையுணர்த்திப் பண்மைப்பட நின்றது. என், எவனென்னும் வினாவினதுகுறிப்பு என்னென நின்றது. இக்குறிப்பு வினே வியப்புப்பொருள்பட நின்றது. ஆனை, யானையென்பதன் மருஉமொழி. மற்றையார்வெறுக்கும் உடையாகிய யானையினுரியைத் தேவரீர் இனிதாத் கொண்டருளுதலால் வெறுக்கத்தக்க பொருள்களினும் விருப்புடைய வெறு ப்பு விருப்புடையன் என்பது போந்தது. இது இறைவனது எண் குணங்க ளில் முடிவிலாற்றலுடைமை விளக்கி நின்றது. காதற்கிழமைபூண்டு இறைமைக்குணமுடையரென மற்றவராற்கூறப்படும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் குமாரனுகிய மன்மதன் தான் நாராயணபுத்திரன் எனத் தருக்குற்றுப் பிரம னதியர்வேண்ட. இறைவனது யோகநிலையைத் தீர்த்து அம்மையை மருவத்த வனது சாயகங்களி லொன்றை யேவி அவனது நிலவிழியால் வெந்து சாம்பலா னமையின் மதனன் வேகக் கண்டருளுவீர் என்றார். மேற்கூறிய நிக்ரகச் செய்கைக ளிரண்டும் காண்பார்க்கு நிக்ரகமெனத் தோற்றினும் கருணைமூர்த் தியாகிய சிவமூர்த்திக்கு அது அநுக்ரகத்தொழிலேயாம் எவ்வாறெனின். சிவமூர்த்தி ஆன்மாக்கள்பொருட்டுச் செய்யும் சிருஷ்டி ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மமெல்லாம் புசித்தற்குத் தொலைப்பதற் பொருட்டாம். திதியோவெனிற், அக்கன்மங்களைப புசிப்பித்தற் பொருட்டாம். சங்காரமோவெனின், தோற் றக் கேடுகளால் சகலாவத்தையி லுண்டாகிய இளைப்புநீக்கத் தத்துவங்க ளெல்லா மொடுங்கி யான்மாக்களைக் கேவலாவத்தையிற் கிடத்தற் பொருட் டாம். திரோபவமோ வெனின் கன்மசாம்மியத்தின் மலங்க ளெல்லாவற் றையு நீக்குவ தாகையாற் கன்ம சாம்யமாமனவும் கன்மபலத்திலே ஹேயபுத் தியுமற் புசிப்பித்தற் பொருட்டாம். அநுக்ரகம், ஆன்மாவிற்கு உபாதியா யுள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவர்த்தித்துவாராஸ்வ ஸ்வரூபமான சச்சிதா னந்தாபி வியக்தியாக்குவது. ஆதலின் அவனது பஞ்சகிர்த்யமும் கருணையே. "அழிப்பினேப்பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திட நுகரச்செய் கை காப்பது கன்மமெலாப்பிற், றெழித்திட மலங்களெல்லா மறைப்பருட்செய் திதானும், பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடினருளே யெல்லாம்." என்ற திருவிருத்தத்தாலுமறிக.

ஏனைய காதல், இவள்கொண்ட இக்காதலே யொவ்வா; என்னெனின் அ வை சிறிது பொழுதே நின்று கேடுறுதல்போல இது கேடுறுது நீட்டித்து நிற்

றலின் பெருங்காதல் என்றார். இங்ஙனம் பெருங் காதல்கொண்டு இவளிரு க்க இவணிலே யிவேச்சற்றுஞ் சிந்திக்காராய் இவள்கொண்ட காதல் வெறுக்க த்தக்கதென நிந்தித்தக் கூறுதலின் வம்பலர் என்றார். அன்றியவர் இவளு டன் சம்பந்தங்கொண்ட தங்கை முதலியோரெனின் இவள் படுத்துயர்ச்சு இரங்கி யென்னெடுவருந்துவர். இவர் அத்தகையரல்லர் என்பார் வம்பலர்எனை றார் எனினுமாம். இவ்வம்பலர் தனித்து இருவர் இவளது குறைகளைப் பேசி க்கொள்ளினமையும் அங்ஙனஞ் செய்யாது பலர்கூடியிவள்செய லெடுத்துக் கூறித் தம்மில் அவமதிச் சிரிப்புக் கொள்ளுதலின் நிறைத்து, எ - ம், அங்ங ணம் நிறைத்தும் அவள் மாட்டுள்ள குணமெடுத்துக் கூறுது நறுங்கனி நிறை ந்த சோலையிடத்தும் கனிவிரும்பாது வேம்பினை விரும்பும் காக்கைபோல் அவளைப்பழித்துப் பேசலின் வசைபேச எனவும் கூறினர். இங்ஙனம் வசை பேசுவார் நிற்க அவள் தன்தலைவனைப்பிரிந்தமை யறிந்து அவளை வருத்தி வான் எண்ணிக் குளிர்தரீர்த் தளிகளை யாயுதமாக்கொண்டு அவளுயிரைக் கவர்தல் கருதி வாடைக்காற்று மோதுதலின் வாடையுயிரீர என்றார். மேற் கூறிய காரணங்களால் அவள் தனது அழகு முதலிய இழந்தாள் என்பாள் மாமையுமெனன்றாள். இங்ஙனம் வருத்துவாள் வருத்தம் பொருந்தியினைக் கொண்ட தன்மையள். அவள் படுத்துயரையும் அவளது அருமையும் நானே யறிவேன் மற்றவரறியார் என்பாள் என் கொமபு என்றாள். காற்றால் மோ தப்பட்ட பூங்கொம்பு ஓரிடத்து நிலைபெறுது சுழலுறுதல்போல் இவளும் தலைவனைப் பிரிந்த சாதனேயுவருத்த வாட்டமுற்று மனச்சுழற்சி கொண் டாள் என்பாள் அலமருந்தகைமை யென்றாள். நீர், எங்குஞ் சிறமும் கண் ணுங்கரமும் உடையீர் இவள் படுத்துயர் தேவரீர் திருச்சந்நிதிமுன் வெளிப் படை மற்ற தனைக்கண்டும் காணுர்போல் வாளாவிருக்கின்றீர இது அருளு டையார் கோட்பாடன்று என்பாள் கண்டதக வின்றி என்றாள். அவள் நும் மாட்டுவிரும்பியது மற்றவா விரும்பும் உயர்பதமும் செல்வமும் அன்றுகாண் தேவரீர் அணிந்திருக்கும் திருவடையாள மாலையாகிய சரப்பூங்கொன்றையே யென்பாள் கொன்றை யென்றாள். இவ்வாறு வருத்துதலைச் சற்றுஞ் சிந்தக் காநிலைகொண்டீர் அவண் மாட்டுச் சிறிது கருணைசெய்ய வேண்டுகின்றேன் என்பாள் அருளீர் எனவும் இவ்வாறு அவள்பொருட்டு நானும் வருந்த இரு வர் வருந்துதலை நோக்காது கேளாவிருக்கின்றீர் வன்னெஞ்சமுடையா ரிற்ற லைமையுடையீர் என்பாள் கொடியீர் என்றாள். இங்ஙனம் கொடியீர் என்று நடியேனறியாது கூறினேன் சிறியருளல் தேவர் திருமனக்குறிப்பின் வகை திருவருள் செய்க என இரங்கிக் கூறுவாள் என்றருளுவீரே எனவுங் கூறி ளள்.

இச்செய்யுள், இறைவனது குணங்களை யனுபவித்தல் வேண்டி வருந் தும் மனத்தைக்கண்டு இறைவனது திருவருள் பதியாநிலைகண்ட நெஞ்சம் வருந்துதலை யுள்ளுரை யாக்கொண்டு நின்றது. உவந்தருளுவீர், கண்டரு

கோயிலுன்மணிமாலை

ஞவீர் என்னுயிட்சத அருள்எனும் மூதனிலே தீவனத இறைமைக் குணத்தையும் ஏற்பாரத இழிவையுங் குறித்து நின்றது. வடகாற்றினே வாடையென்றது மரூஉ. மணிமாமை என்பதற்கு அழகிய மாமை யென்பதேயன்றி, மணிகுயிற்றிய அணிகலனும், மாமையுமிழத்து என்னலுமாம். கொம்பு ஆகுபெயர். அருளீர், இச்சொல் விதிவினை மறைவினைக்கும் பொதுவினை. இதனை மறைவினையாகக் கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறை யுணர்த்தும் ஆகார விகுதி புணர்ந்து கெட்டதாக்கொள்ப.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

அருளுவாழி யநகுவாழி
புரிசடைக்கடவு ளருளிவாழி
தோன்றுழித்தோன்றி நிலைதவக்கறங்கும
புற்புகச்செவ்வியின் மக்களியாக்கைக்கு
நினைப்பினுங்கடிதே யிளமைநீக்க
மதனினுங்கடிதே மூப்பப்பின்றொடர்ச்சி
யதனினுங்கடிதே கதுமெனமரணம
வாணுள்பருகி யுடம்பைவலிதாக்கி
நாணுள்பயின்ற நல்காக்கூற்ற
மீனையதன்மையா நிதுவேயிதனை
யெனதெனக்கருதி யிதற்கென்றுதொடங்கிச்
செய்தனசிலவே செய்வனசிலவே
செய்யாகிற்பன சிலவேயவற்றிடை
நன்றென்பசிலவே தீதென்பசிலவே
யொன்றினும்படாதன சிலவேயென்றிவை
கணத்திடைநினைந்து களிப்பவுங்கலுழ்பவுங்
கணக்கில்கோடித் தொகுதியவைதா
மொன்றொன்றுணர்வுழி வருமோவனைத்து
மொன்றுவுணர்வுழி வருமோவென்றொன்று
தெளிவுழித்தேறல் செல்லேமளிய
மனத்தின்செய்கைபற் றிதுவேநீயே
யரியையாலவெம் பெருமதெரிவுறி
லுண்டாய்த்தோன்றுவ யாவையுநீயே
கண்டனையவைநினைக் காணுவதுதா
னின்வயின்மறைத்தோ யல்லையுன்னை

மாயாய் மன்னீனை நீயேவாழி
மன்னியுஞ்சிறுமையிற் கரந்தோயல்லே
பெருமையிற்பெரியோய் பெயர்த்துநீயே
பெருகியுஞ்சேணிடை நின்றேயல்லே
தேர்வோர்க்குத்தமிணு மணியைநீயே
கண்ணியுமிடையொன்றின் மறைந்தோயல்லே
யிடையிட்டுநின்னை மறைப்பதுநில்லே
மறைப்பினுமதுவு
நீயேயாகி நின்றதோர்நிலையே
அஃதான்று
நினைப்பருங்காட்சி நின்னிலையிதுவே
நினைப்புமுங்காட்சி யென்னிலையதுவே
யினிருனியிரப்பதொன் றுடையமனமருண்டு
புன்மையினினைத்துப் புலன்வழிபடரினு
நின்வயினினைந்தே மாகுதனின்வயி
னினைக்குமாநினைக்கப் பெறுதலனைத்தொன்று
நீயேயருளல் வேண்டுமேவெய்முதிர்
கயிலைபுல்லெனவெறி விசும்புவறிதாக
விம்பருய்ய வம்பலம்பொலியத்
திருவளர்தில்லை மூதூர்
பருகடங்குயிற்று மாதிவானவனே. (கூ)

(இ - ள்.) வேய்முதிர் - மூங்கில்கள் முதிர்ந்த, கயிலை - திருக்கைலை, புல் என - சிறிது பொலிவுகுன்றவும், எறி - பிரகாசிக்கின்ற, விசும்பு - சிதாகாசம், வறிதாக - சிறிது வறிதாகவும், இம்பர் - இவ்வுலகத்தவர், உய்ய - பிழைக்கவும், அம்பலம் - திருச்சிற்றம்பலம், பொலிய - விளக்கத்தினைப் பெறவும், திருவளர் - சிவானுபூதிச் செல்வம் ஓங்குகின்ற, தில்லைமூதூர் - திருத்தில்லையாகிய பழம்பதிக்கண், அருகடம் - காண்டற்கு அரியதிருநடத்தினை, குயிற்றும் - செய்தருளுகின்ற, ஆதிவானவனே - முதற்கடவுளே! தோன்றுழி - தோன்றுமிடத்தின்கண், தோன்றி - பிறந்து, நிலைதப - நிலைகெடாதறங்கும் - சுழற்சியடைகின்ற, புற்புதம் - நீர்க்குமிழியையொத்த, செவ்வியின் - தன்மையினையுடைய, மக்கள்யாக்கைக்கு - மானிடதேகத்திற்கு, இளமைநீக்கம் - இளமைநீங்குதல், நினைப்பினும் - நினைப்பினைக்காட்டினும், கடிது - வீரைவுடையது, மூப்பின்தொடர்ச்சி - மூப்புத்தொடர்தல், அதனினும் - அந்நினைப்பின் கடுமையினும், கடிது - விரைவுடையதாம், கதுமென-

சரேல்என உண்டாகும், மரணம் - இறப்பு, அதனிலும்கடிது - அவ்விரண்டினும் விரைவுடையதாகும், நாள் நாள் - பலநாள், பயின்ற - என்னுடன்பழகியிருந்த, உடம்பை - தேகத்தை, வறிதாகஇ - பயனற்றதாக்கி, வாழ்நாள் - எனது ஆயுளை, பருகி - உண்டு, நல்கா - மீண்டுஉதவாத, கூற்றம் - யமனது செய்கையும், இனையதன்மையது - இவ்வகை விரைவான செயலியுடைத்தேயாகும், இதனை - மேற்கூறிய நிலையாமைகளுக்கிடனான தேகத்தை, இது எனைத் - இது எனக்கேயுரியது, எனக்கருதி-என்றுஎண்ணி, இதற்குஎன்று-இவ்வுடலை யோம்பற்பொருட்டாக, தொடங்கி - முயன்று, செய்தனசிலவே-செய்தகாரியங்கள்சிலவாம், செய்வனசில - இனிச்செய்யும் காரியங்கள் சிலவாம், செய்யாநிற்பனசில - செய்யாநிற்பனசிலவாம், அவற்றிடை-அவ்வகை செய்யும் முக்கால முயற்சிக்கண், நனறு என்பசில - நன்மை தருவன என்றுசொல்லப்படுவன சிலவாம், தீது என்பசில - தீமைதருவன என்றுசொல்லப்படுவன சிலவாம், ஒன்றிலும் - இந்த நலந்தீது என்னும் இரண்டனுள், ஒன்றிலும் - ஒருகுணத்திலும், படாதன - உட்படாதன, சிலவே-சிலவண்டு, என்றஇவை - மேற்சொல்லப்பட்ட காரியங்கள், கணத்திடை-கூணகாலத்தில், நினைத்து - எண்ணி, களிப்பவும் - களிப்பினைப் பெறுபவையும், கலுழ்பவும் - விசனமடைவனவும், கணக்கில் - அளவிடுதற்கரிய, கோடித்தொகுதி - பலகோடியாகும், அவைதாம் - முன்சொன்ன களிப்பும் கலுழ்ச்சியுமுதலிய, ஒன்று ஒன்று - ஒவ்வொன்றுக, உணர்வுழி - தான் நினைக்குமிடத்து, வருமோ-வந்தியையுமோ, அனைத்தும் ஒன்ற - (அன்றி) அனைத்தும் ஒன்றுக, உணர்வுழி - நினைக்குமிடத்து வருமோ - வந்தியையுமோ, என்று - என்ற நினைத்த, ஒன்று - சிறிதும், தெளிவுழி - தெளிந்துகோக்குமிடத்து, தேறல் செல்லேம் - தணிவினைப்பெறோம, இதுவே - இது, அளியபேதைமைத்தாகிய, மனத்தின்செய்கை-மனத்தினது செயலாம்,நீயே-நீயோ, எம்பெரும - எம்பெருமானே, சால அரியை - மிகுதியும் நினைத்தற் கருமையானவன், தெரிவுறில் - தெரியுமிடத்து, உண்டாய் - உள்ளனவாகி, தோன்றுவபானவையும் - காணப்பட்ட பொருள்கள் முழுதும்,கண்டனேநீயே - நீயே சிருட்டித்தாய், அவை-அப்பொருள்கள், நினைக்காணு-உன்னைத்தோற்றுவியாதுதான் - அத்தோற்றந்தான், நின்வயின் - உன்னிடத்து, மறைத்தோய் அல்லை - மறைத்துக்கொண்டாயல்லை, உன்னை மாயாய் - உன்னையுமறைத்துக்கொள்ளாய், மன்னினை - அழியாது நிலைபேறுடையாய், (ஆதலால்) வாழிநீயே - நீ யெக்காலும் வாழ்வாயாக, மன்னியும் - அவ்வாறு நிலைபெற்றும், சிறுமையில் - அணுப்பொருள்களினின்று, சுருக்தோய் அல்லை - ஒளித்தாய் அன்று, பெருமையில் - தூலப்பொருள்களினும், பெரியோய் - பெரியோய் ஆவாய், பெயர்த்தும் நீயே - மீண்டும் நீ, பெருகியும் - உயர்ந்தும் சேண்இடை - தூரத்து, நின்றோய் அல்லை - நின்றாயுமல்லை, தேர்வோர்க்கு, நின்திருக்குணத்தினை ஆராய்வார்க்கு, தம்மிலும் - ஆராயும் அவரைக்காட்டி

ஞும், அணியை நீயே - அணிமைக்கணுள்ளாய் நீ, நண்ணியும் - அவ்வாறு அணிமைக்கணின்றும், (காணப்படாமையால்) இடை - (நின்றவனுக்கும் ஆராய்வானுக்கும்) இடையில், ஒன்றின் - ஒருபொருட்கண், மறைந்தோய் அல்லை - மறைந்தாய் ஆகாய், இடையிட்டு - தேவரீர்க்கும் அடியேனுக்கும் இடையாக, நின்னை - உன்னை, மறைப்பதும் இல்லை - மறைக்கத்தக்கபொருளும் இல்லை, மறைப்பினும் - அவ்வாறுமறைப்பினும், அதனை - அமமறைபொருளும, நீயே ஆகி - நீதானே ஆகி, நின்றது ஓர் நிலையை - நின்றதாகிய ஒப்பற்றநிலை அதுவாம், அஃதான்று - அதுவன்றி, இதுவே - இப்பொழுது கூறியஇது, நினைப்பரும் - நினைத்தற்கருமையாகிய, காட்சி - தோற்றமுறற,நின்நிலை - உனது நிலைமையாம், அதுவே - முன்சொன்ன அது, நினைப்புறும் - நினைக்கத்தகுந்த, காட்சி - தோற்றமுள்ள,எனநிலை - எனது நிலைமையமாம், இனி - (ஒழிந்தவைபோக) இனி, நனி இரப்பது - மிகவு தேவரீரிடம் யாசிப்பது, ஒன்று உடையம் - ஒன்றை மனங்கொண்டுளளோம, மனம - மனது, மருண்டு-மயங்கி, புன்மையில் - தீமையானவழிகளே, நினைத்து - எண்ணி, புலன்வழி- ஐம் புலன்களின் வழிப்பட்டு, படரினும் - செனற இடர்ப்படினும், நின்மயின் - தேவரீரிடத்து, நினைந்தேம் ஆகுதல்-நினைவினைப்பெற்றேம் ஆதலும், நின்மயின் - தேவரீரிடத்து, நினைக்குமாறு - தியானிக்குமுறைப்படி, நினைக்கப்பெறுதல் - நினைக்கப்பெறுதலாகிய, அனைத்து ஒன்றும் - அவ்வளவினதாகிய ஒன்றினையும், நீ அருளல்வேண்டும் - நீ திருவருள்செய்யல்வேண்டும், புரிசடைக்கடவுள் - புரியினையொத்த சடைமுடிகொண்ட கடராச மூர்த்தியே, அருளு அருளு அருளு - திருஅருள் செய்வாயாக, திருஅருள்செய்வாயாக, திரு அருள்செய்வாயாக, வாழி வாழி வாழி - (பல்லாண்டு) வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக. (எ - று.)

(குறிப்புரை) இறைவனே,இளமை,மூப்பு, சாக்காடு முதலிய கொண்ட தேகத்தை யெனதென வெண்ணி இதறகென்று முக்காலத்தும் செய்தன, செய்வன, செய்யாநிற்பனவாகிய பலகன்மைகளையுங்செய்து விருப்பு வெறுப்பையடைவதற் கெண்ணில்லே. அவை தனித்தனி வருவனவோ ஒருங்குவந்தியைவனவோ அதனையு மறியேம் இவ்வகைக்கு பேதைமைத்தாகிய எமது மனச்செயல், இனி உனதுசெயலோ எனின் கூறுதற்கரிது நீயோ அனைத்து மாகினவன் எவையு முனைப்படைத்தில எக்காலத்து முள்ளவன், தூலமானவன், சூக்குமமானவன், தூரமானவன், அறிவார்க்கு அணியன், ஆதலால் தேவ உன்னிடத்து வேண்டுவது ஒன்றுண்டு அது எனது அறிவு மருண்டு ஐம்புலன்வழி செலவினும் உன்னை நினைந்ததாகவும் உன்னை நினைக்கப்பெறுதலாகவுமாகிய ஒன்றும், அதனை யருளக்கடவாய், நீ வாழ்வாயாக, என்பதருத்தி. வாயுநீருடனியையுங காலத்துண்டாம் தொழிலால் புற்புதம் தோன்றி யவ்வாயுவி னீக்கத்து அழிவதுபோல ஆன்மா, காமவசத்தால் பிறப்பினை யடையுங்காலத்துண்டாய் அக்காம நீக்கத்து நீங்குஞ்செய

ற்படுவதாதலால் புன்புத செவ்வியின் மக்ஸன் யாக்கையென்றார். மக்கள் யாக்கையெனவே ஒருமொழி யொழிதன் னினைக்கொளற்குரித்தென் பதால் னேய பெண்பால் அஃறிணைமுதலியவுங்கொள்க. வேகமுடைய பொருள்களில் நினைவினும் கடியது வேறொன்று மின்றாதலால் அதனை யுவமைகூறினர். தேகங்கொண்ட ஆன்மாவிற்கு முன் வருவது இளமையும், அதன்பின்னர் மூப்பும், பின்மரணமுமாதலால் முறைப்படகூறினர். இதநோக்கியனறே ''இல்லமிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ், செல்வம் வலியென்றிவை யெல்லாம் - மெல்ல, நிலையாமைகண்டு கெடியார் துறப்பர்'' என்றார் பிறரும் ''சென்றன...வந்தது வந்தது கூற்று'' எ - ம். ''நெருநலுளனொருவனின்றில்லையென்னும் பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.'' என்பவாதலின் கதுமென மரணமென்றார். வாழ்நாள், இத்தொடர்மொழி புணர்ச்சிக்கண ''ஐம்மூன்றதாமுடல் வண்மைபின்வந்திடி லாவ்ரைடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதாநவவின் மூன்னழிந்து பின்றிக்கணவ்வாம்'' என்பதால் ஒருமொழி நகரப்புணர்ச்சியில் நிலைமொழி யீற்றுழகரம் கெடநகரம் ணகரமாயிற்று. மரூஉ வன்ற. பருகி, யென்ப துபலகூணம். உயிரீங்கிய உடல் அவ்வுயிர் இருக்கையினும் அவ்வுடலையஃறிணையெனப் பகுதலானும்எதனினு மிழிந்ததாதலினனும், பின் ஒன்றிற்கும் பயனிலாது அழிதலானும உடம்பை வறிதாக்கியென்றார்.

பயின்ற எனும் பெயரெச்சம் உடம்பென்னும் எச்சம்கொண்டது. கூற்றந்தான், இறைவனால் கொடுத்த ஆயுளின் முடிவில் எவ்வகைமுயற்சியினுங் கூடாது உயிரைத் தம்வசப்படுத்தலின், நல்காக்கூற்றம் என்றார். இறைவனது திருவருளின்றிக் கூற்றங்குறித்தயிதல் கூடாமையின் அவ்விறைவனது திருவருளே முன்னிட்டுக் காரியத்தைச்செய்தலின் கூற்றம் என்றார். ஈண்டு தன்மை விரைவின் மேற்று. எனது என்றது ஆறாவதன் ஒற்றுமைப்பொருள் என்னினின் உயிர் நீங்குந்தனையும் வேறுபடாது நின்று நலந்தீங்குகளை யதுபவித்தலின் என்க. இதனைத்தனது என்று எண்ணுதலுந் தீதென்பார்கருதியென்றார். இவ்வுடலியோம் பறபொருட்டும, அதற்கு முக்காலத்தும் இடையூறு வராமற்காத்தற் பொருட்டுஞ் செய்முயற்சிகளில் பலகாலனும் தீதும் வருதலின், ''இதற்கென்று தொடங்கி - கலுழ்பவும்என்றார். '' நன்றென்பதிலை தீதென்பதில ஒன்றினும்படாதன திலவென்றதில் ஒன்றினும் படாதனிலை என்பது கைகொடித்தல், அழுக்குருட்டல், மூச்சுவிடல் முதலியவாம். இதனை '' அவைதாம் - மனமொழி மெய்பறிவாகிய ''நான்கன் என்னு மிலணக் கொத்துச் சுத்திரவுகையில வேறு வினையாவது இருவினையினுட்படாது வருவது எனத்தொடங்கிக்கையைநொடித்தான் முதலிபலவுதாரணங்களைக் காட்டிப் பின் எல்லாவினையு மிருவினையி னடங்குமேயன்றி வேறுவினை கூட்டி மூவினையென்ற தால்வழக்கிலில்லையே பெண்ணீர் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் வினைகளை வரம்பு செய்புபிடத்து '' செய்தன...நிலவே. '' எனமூவினைகொண்டார். என இதனைபுதாரணமாகக் காட்டித்தாம் கூறிய வேறுவினை

யைச் சித்தாந்தப்படுத்தினர். ஆதலினாலே யொன்றினும் படாதவற்றுள் அடக்குக.

ஆன்மாக்கள், சிலர் கூற்றின்படி யொன்றன்று என்பார், கணக்கில்கோடித்தொகுதி யென்றார். இவை வலியமெலிய கன்மங்களாய் இறைவனுணையால் ஆன்மாக்கள் தாங்குமுயற்சியின் அவன்கட்டோப்படி வருதலின் தெளிவுழித தேறல் செல்லேம் என்றார். நீ, யெவ்வகையுனைச் சாணமுயலினும் உன்வயப்பட்டுத்தன்னை மறந்தவர்க்கே யன்றியேனையோர்க்குக் காணப்படாயாதலால் சால அரியையென்றார். ஆன்மாக்கள் மலபரித்தராதலின் அவர்களால் காணப்படாய் நீ முத்தரசினை எல்லாம் உன்சன்னதி முனகாணப்படும் என்பார் 'உண்டாய்...காணு' என்றார். நீ யெக்காலத்து எம்மிடத்துக் கருணை கொண்டு அளிக்குஞ் இருக்குறிப்புடையாய் ஆதலினை நீ பல்லாண்டாக வாழக்கடவை யென்பார் மன்னினை வாழியென்றார். நூலப்பொருள்களி னதிதூலமாயும் சூக்ஷ்மப்பொருள்களில் அதிசூகுமமாயும் நிற்பினும் அடியார் நின்னைக்காணவேண்டின் வெளிப்படுவாய் என்பார் கரந்தோயல்லே யென்றார். நீ காணரியையாயினும் உன்னைத் தேர்வார்க்கு அதிகெருக்க முடையாயாய் வேண்டுவதருவை யென்பார் தம்மினுமணியை யென்றார். நீ யெங்கு நீக்கமறநிறைந்தோய் என்பார், "மறைந்தோயல்லே...நீலையே" என்றார். நீ யிவ்வகைப் பெருமையாய்ந்தாய் ஆதலின் உன்திருச்சன்னதிமுன் அடியேன் வாய்பொத்தி நிற்குஞ்செயலுளேன் அவா அடங்காது உந்த, தேட்டபுகுவேன் என்பார் கனி இரப்ப தொன்றுடையம என்றார். அடியேன் சாரிபோதனுதலால் என்னின் முயற்சியால் மனதினை உன் வயப்படுத்த முடியினும் அது சார்ந்த தன்வயப்படினும் ஆண்டும் நீயுளையாதலின் அந்நினைவு உனைநினைத்ததாகக் கொண்டருளுக என்பார் அனைத் தொன்று நீயே யருளல் வேண்டுமென்றார். வீராட்புருடனுக்கு இருகய புண்டரிகமான தாதலாலும் எல்லாக்கலைகளும் ஈண்டிருந்து எல்லாவுலகத்தும் ஒடுக்கிமீண்டும் பூரணமாய் ஒன்று மிடமாதலினாலும் "கயிலைபுல்லென...அம்பலம்பொலிய" என்றார். எல்லாத் தேவர்க்கு முதலோனதலின் ஆதிவானவன் என்றார்.

வெண்பா.

வானோர்பணிய மணியாசனத்திருக்கு
மானுதசெல்வத் தாரசன்றே - மானுகம்
பங்கிப்பார்நின்றுடும் பைம்பொன்னி னம்பலத்தே
வந்திப்பார் வேண்டாத வாழ்வு. (கூ)

(இ - ள்.) மால்நாகம் - மகாநாகமாகிய ஆதிசேடனை, பங்கிப்பார் - அனைக்கு கச்சாக அசைப்பவராகிய நடராசமூர்த்தி, நின்று - நிலைபெற்று ஆடும் - திருநடஞ்செய்தருளும், பைம்பொன்னின் அம்பலத்தே - பசும்பொன்னின் சோதியுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தை, வந்திப்பார் - வணங்குவோர்

வேண்டாத - விரும்பாத, வாழ்வு-வாழ்க்கையாவது, வானோர்பணிய-தேவர் வணங்க, மணியாசனத்து - மணிகளழுத்திய சிங்காதனத்தின்மேல், இருக்கும் - வீற்றிருக்கும், ஆனந - கெடாத, செல்வத்து - செல்வத்தினைத்தரும், அரசு அன்றே - அரசாகுமியல்லவா. எ - று.

(குறிப்புரை) எல்லாராகமங்களுக்கும் உயர்ந்தமைபற்றி மாகாகம் என்றார். இறைவனது அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்களுள் சாங்கத் தொன்றிய ாகம், ருத்தியாதி சுத்தமாயையின் சுவரூபமாகையால் அதனைத் தனது சத்தியிடத்தொடுக்குபவனதலின்மாகாகம் பகருப்பார்என்றார். சிவனடியவர், சிவசின்னங்களாகிய "தேடியமாடுமீடி செல்வமும் தில்லைமன்றுள் ஆடிய பெருமானன்பர்க் காவனவாகும்" என்ற திருவாக்கின்படி விபூதி ருத்ராக்ஷ களாகிய சிவசின்னங்களே யன்றி யேனைய "உம்பர்வாழுலகம் வேண்டாரு லகர சாகிவேண்டார் பொன்புனை மகளிர்வேண்டார் புண்ணியபாவம்வேண் டார், இன்பொடுதுன்பம்வேண்டா நிறப்பொடு பிறப்பும்வேண்டார், ஐம்பு லப்பகையைவேண்டா ரறிவினையறிக்தமேலோர்"என்ப. பின்னும் "பெண் ணுடையாபரணம் பெய்தயிலம் தாம்பூலம், உண்ணலுணை சகனதேதாடோ ரெட்டும் - விண்ணவர்க்கா, யாகாத கஞ்சுண்ட வண்ணலடியார் தமக்கில். காகாகுசொன்றைமறி.' என்பவாதலின் வந்திப்பார் வேண்டாதவாழ்வு என்றார். ஆயின் இவர் வேண்டும்பொருள் என்னெனின் "தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீறஞ்சக்கரமுஞ், சாற்றுமிறைகட் பிறந்தகாழ்வடமும் - போறறும், ருரு லிங்க சங்கமமுங்கொள்ளுங் குறிக ளெட்டாங், கருவகலக் கட்டுரைத்தோங் காண்." என்ப. மேற்கூறிய விபூதி முதலிய செல்வங்களேயனறி மற்றைய வெவ்வகைச் செல்வங்களும் தீமை தருவனவாதலின் ஆனத செல்வத்தரசு என்றார். அம்பலத்தே என்பது உருபுமயக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வாழ்வாகவுந்தங்கள் வைப்பாகவு மறையோர்வணங்க
வாள்வாய்திருத்தில்லை யம்பலத்தாயுன்னை யன்றியொன்றைத்
தாழ்வாரறியார் கடனஞ்சையுண்டிலை யாகிலன்றே
மாள்வார்சிலையாயன்றே தெய்வமாக வணங்குவதே. (ங.சு)

(இ-ள்.) மறையோர்-வேதமுதலிய வுணர்ந்த வுண்மை யறிவுடைய மகா ன்கள், தங்கள்-தமது, வாழ்வு ஆகவும்-வாழ்முதலாகிய பொருளாகவும், வைப் பாகவும் - (பேரின்பமெழுதலிய பரமசுகங்களேயுந் தருதற்குக் காரணமாகிய) தனமாகவும், வணங்க - வணங்குமபடி, ஆள்வாய் - அவர்களே யடிமைகொ ண்டானே, திருத்தில்லை யம்பலத்தாய் - அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தை யிட மாககொண்டானே, உன்னை அனறி - தேவரீரிருக்கவிட்டு, ஒன்றை - பதி த்தவும் இல்லா வேரொருபொருளை, தாழ்வார - வணங்குவோர், அன்று - தேவாகரர் கடல் கடைந்த காலத்து, கடல் - அக்கடலில்பிறந்த, நஞ்சை -

வீஷத்தினே, உண்டிலையாகில் - உண்டு காக்காவிடின், அன்றே - அக்கணத் திற்றானே, மாள்வார் - உயிர் நீங்குவோராகிய, திலை - சிறுதேவரை, தெய்வமாக - பதித்துவ முற்ற பெருந்தேவராக, வணங்குவது - வணக்கஞ்செய்தலே, அறியார் - தாங்கள் அறிந்திலர், எ - று.

(கு - ரை) உண்மையறிவுணர்ந்த பெரியராகிய நல்லோர், தாம் தம் வாணாள்வறிதாக்காது மறுமைப்பயன் அடைய மூயன்று பெற்ற பெருந்தண மும் வாழ்வும், இறைவனது இணையடி யின்பமல்லாது ஏனைய வின்பம் அத் தணையினிமை தருதலின்மையின் வாழ்வெனவும் வைப்பெனவும் கூறிஞர் இதனுலன்றே வாதவூரடிகளும் "பெற்றதுகொண்டு பிழையேபெருக்கிச்சுரு க்குமன்பின், வெற்றடியேனே விடுதிகண்டாய் விடிலோகெடுவேன். மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குநரில்லையென் வாழ்முதலே, புற்றடியேன் மிசதேறி நின்றேனெனக்குள்ளவனே," எ - ம், "வலைத்தலைமானன்னகோக்கியர்கோ க்கிள்வலையிற்பட்டு, மிலைத்தலைத்தேனே விடுதிகண்டாய் வெண்மதியினெற் றைக், கலைத்தலையாய்கருணைகாரேன் கயிலாயமென்னு மலைத்தலைவாமலையாண் மணவாளவென்வாழ்முதலே." எ-ம், "அப்பனேயெனக்கமுதனே யாகதனே யகதெகவள்ளுறுதே, னெப்பனே யுனக்குரியவன்பரி வுரியருயுனைப் பருக நின்றதோர், தப்பனே சுடர்முடியனே தணையாளனே தொழும்பாள ரெய்ப் பினில், வைப்பனேயெனே வைப்பதோசொலாய் கையவையகத் தென்கண் மன்னனே.' என்றார். வேதத்தின் மெய்ப்பொருளுணர்ந்து இவனே பரமா ககொண்டு தஞ்சென அடைதலின் இவர்களைத் பதியாகிய அத்தலைவனும் அம் மெய்யன்பரிடத்துக் கருணைபூண்டு மார்ச்சால நியாயமாகத் தடுத்தாட் கொள்வனுதலின் ஆள்வாய் என்றார். தனது எழுச்சியால் தேவாசுரர் வெருவ எழுந்த அசேதனமாகிய நஞ்சிற்குக் கலங்கி அடைக்கலம் புக அபயந்தந்த சர காமற்காத்த பெருங்குணமணியை விட்டு அன்றேயிறக்குஞ் சிறுதேவர்க்கு இறைமைகூறுஞ் சாத்திரங்களைப் பட்டாங்கென வெண்ணித்துணிவார் அறி வுடையார் எண்ணின் பாற்பட்டாரல்லர் என்பார் அறியார் என்றார்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வணங்குமிடையிர்வறிது வல்லியிடையாண்மேன்
மாரசரமாரிபொழியப் பெறுமனத்தோ
டுணங்கியிவடானுமெலி யப்பெறுமிடர்க்கே
யூதையெரிதூவியுல வப்பெறுமடித்தே
பிணங்கியரவோடுசடை யாடநடமாடும்
பித்தரெனவும்மிதய மித்தனையுமோரீ
ரணங்குவெறியாடுமறி யாடுமதுவிரு
மையலெயுமல்லலெயு மல்லதறியிரே. (கூடு)

(இ - ள்.) வணங்கும்-தாழுகின்ற, இடையீர் - இடையினைக்கொண்ட பெண்களே; வல்லி - பூங்கொடியினையொத்த, இடையாள்மேல்-இடையினையுடைய நமது பெண்ணினமேல், மாரசரமாரி - மன்மதனது அம்பு மழை, பொழியப்பெறும் - பொழியாநிற்கும், (அதனால்) இவள்தானும் - அந்த நிலைமையை யடைந்த இவளும், மனத்தோடு - (புறக்காரணங்களோயன்றி அந்தக் காரணங்களின் முதனமையாகிய) மனத்தால், உணங்கி - வருந்தி, மெலியப்பெறும் - தன்புறநினாருள், இடாக்கே - இவ்விருவகை யிடரில், ஊதை - வாடையும், எரிஞாயி-நெருப்பையொத்த இவ்வேனிற்காலமும், உலவப்பெறும்-(தன்னைத்தடுப்பாரின்மையின்) உலாவாநிற்கும், (இவை) அடுத்து-நெருங்கி, அரவோடி - பாம்பினுடன், சடை - சடையானது, பிணங்கி - மாறுபட்டு, ஆட - ஆடாநிற்க, நடமாடும் - திருநடஞ்செய்தருளுகின்ற, பித்தர்வயம் - பித்தரது செய்கையென, உம் இதயம் ஓர் - உமது மனதில் ஆராய்ந்தறிந்திலீர், அணங்கு - தெய்வத்தன்மைதங்கிய வேலனது, வெறியாடும் - வெறியாடுகின்ற, மையலியும் - மயக்கத்தையும், மறியாடும் - மறியென்கிற ஆட்டினையும், அது கூரும் - அதனைக் கொல்லுகின்ற, அல்லலியும் அல்லது-துன்பத்தினையும் அல்லாமல், அறியீர் - வேறொன்றையும் மருந்தாக அறியீராகள், இத்தினையும் வறிது-நீங்கள்செய்யும் இச்செய்கைகள் முழுதும் பயனற்றவாம் (ஆதலால் இதனை விலக்கித் தக்கவாறுசெய்க.) எ-று. நீவிரும் அவளைப்போல் இடையைப்பெற்றவர்களாதலின் அவள் படுத்துயர் அறியுந்தகையுற்றீர் என்பான் வணங்கு மிடையீர் என்றாள். இது - தலைவியின்காமத்துயரினிலையுணராத தோழிகளிற்சிலர் அவளுக்கு ஏதோதுயர்சேர்ந்ததென வருந்தி வேலனை நிமித்தங்கேட்டலும் வெறியறுத்தலுஞ் செய்யத் துணிந்தமைகண்டு அவள் கொண்டது இத்தகைய துயர்என அறிவுறுத்தி வெறி விலக்குகிறாளாதலின் இது வெறிவிலக்கல் என்னுந்துறை. மிக்க நுண்மையாய வருத்தமும் பொருதாள் என்பார் வல்லியிடையாள்எனவும், அங்ஙனம்பொருதாள்என அறிந்தும் இரக்கமிலாது ஓரம்பாயினும் கூரம்பாகச்செலுத்தும் வன்கணன் என்பான் மாரன் என்றார். மிருஞ், பிராணதையாகே, எனுந்தானதால் விரகங் கொண்டாளைக் கொல்வோன எனும் பொருட்டு. அவன் விடுக்கும் அம்பு ஒன்றாயினும் அது பலவாய் வெவ்வேறுசெயல்செய்தலின் சரமாரியென்றார். வெவ்வேறுசெயலாவன காமத்தால் விசாரப்பட ஊறுசெயல் முதலியன. இவளிடத்துப்பட்ட இச்செயலைத் தோழி யெங்ஙன மறிந்தாளெனின் காற்றத்தானும் தோற்றத்தானும் ஒழுக்கத்தானும் உண்டியானும் செய்வினை மறையானுஞ் செலவானும் பயில்வானும் அறிதலின் "மனததோடு...இடர்க்கே" என்றாள். காறறமாவது - ஓதியு நுதலும் பேதைப்பருவத்துத்தகாதாரூது விளங்குதல், தோற்றமாவது - நீண்டும் பிறழ்ந்தும் பின்னேப்பருவத்து வெள்ளோநோக்கின்றியுள்ளொன்று கொள்ளநோக்குங் கண்ணுந தன்னிலை திரிந்துதுணைதுமெல்லிப் பிணைத்துக்காட்டுந் தோளும் மூலியுமென்றிவ்னோரன்ன. ஒழுக்கமா

வது - பண்ணை ஆயத்தோடு முற்றிலான் மணற்கொழித்துச் சோறமைத்தல் முதலியன முளிக்குறிப்பினளாய் பெண்டன்மைச்குத்தகவொழுகல். உண்டி யாவது-பாரமுசலியவற்றின் உவப்பின்றி ஒழுகுதல். செய்வினை மறைத்த லாவது-முன்பு போலாது இககாலத்து நினைவும் செயலும் தலைவனேபெட்ட வளவேயாகலான் அவைபிறர்க்குப் புலனுகாமை மறைத்தல். செலவாவது - வேண்டியவாறு கடவாது சே:பெற நடகலு ஓரிடத்துச்சேறல். பயில்வாவது- செவிலி முலையிடத்துத் தூமிலவேண்டாது பெயர்த்து வேறேரிடத்திட்பயி றல். நான் பண்டு சோலை யிடை புலாவு காலையில் எனக்கு இதகந்த மருத்தி நான் என்னுயகனிடைக் காதல்கொண்டமை யறிந்து தீப்பொறிகளே யிடை விடவி மன்மதன் கணை வருத்தும் வருத்தத்தோடு கூடி வருத்துகின்ற என் பாள, ஊதை யெரி தூவி யுலவப்பெறுமென்றாள். அரவு தான் ஆடும்கடத்தை யிறைவனிட னிருகது கற்றதாயினும் அவனது சாங்கமாகிய நானும் அதனை யறிவேனுகலின் நீயென்னினும் கறமுரப்பல் யென்பா பிணங்கியசூர். அடியவரிடத்து மயல்கொண்டார் காதல்கொண்ட எண்மகளிரிடத்து அஃதிலர் என்பார் பிததர் என்றார். இதயம் இருதயமென்பதின் மரூஉ. அணங்கெனக் கூறியது. கட்டுவிச்சி யெனப்பொருள் சொற்றலுமாம். கட்டுவிச்சியும், வேல னும் தாம்பாத்தகட்டினும் கழங்கினும் தெய்வத்திற்குச்சிறப்புச்செய்து வெறியாடுதல் செய்யாத்தால் இமையல் நீராதென்று கூறி யவை முற்றுவித் தும் நீராமை காண்டலின் அணங்கு... அறியீர்' என்றார்.

தோழியாசிரியப்பா.

ஈர வேரித் தாரிவறங்கு சடிலத்துக்
குதிகொள் கங்கை மதியின்மீ தசையா
வண்டியங்கு வரைப்பி னெண்மேடாட் செலவ
வொருபாற் றோடு மொருபாற் குழையு
மிருபாற் பட்ட மேனி யெங்கை
யொருவனிப் பழனத் தில்லைமூதூர்
நாடகப் பொதுவி னாடக மகிழ்ந்து
மிமையா நாட்டத் தொருபெருங் கடவுள்
வானவர் வணங்குந் தாதை யாகலே
மதுமழை பொழியும் புதுமலர்த் தாரந்தத்
தேனியங் கொருகிறைக் கானகத் தியற்றிய
தெய்வ மண்டபத் தைவகை யமளிச
சிங்கஞ் சுமப்ப வேறி மங்கைய
ரிமையா நாட்டத் தமையா நோக்கத்
தம்மார்பு பருகச் செமமாந் திருக்கு

மானுச் செல்வத்து வாழ்ந ரின்ப
மதலே யெய்தினு மெய்றுக கதுமைனைத்
தெறுசொ லாள ருறுகிளைக் திருகி
யெற்றியு மீர்ச்தங் குற்றங் கொளீஇ
மீர்க்தும் போழ்ந்து மெற்றுபு குடைக்தும்
வார்த்துங் குடைறத்து மதகாய்ச் சேதஞ்
செக்குரற் பெய்தத் திநீர் வாச்கியம
புழங்குடை யழுவத் தழுக்கியல் சேற்றுப்
பன்னெடுங் காலமழுதிழி யின்னு
வரையி றண்டத்து மாருக் கடுத்தூயர்
நீலாயஞ் சேரினுஞ் சேர்க வுலராயிலாட
யேழ்ந ரென்னேயா னுரு வீருபரி
கல்ல னெனினு மென்க வவரோ
யல்ல னெனினு மென்க நில்லாத்
திருவொடு திளைத்துப் பெருவளஞ் சிலதையா
ரின்பத் தழுந்தினு மழுந்துக வல்லாத்
துன்பத் துளைபினுக் துலைக முன்பி
னிளமையொடு பழகிக் கழிமுப் புக்குறுகா
தென்னு மிருங்கினு மிருங்க வன்றி
யின்றே யிறக்கினு மிறக்க வொன்றினும்
வேண்டினு மிலனே வெறுத்தனு மிலனே
யாண்டைகைக் குரிசினை னடியெரடுங் குழுமித்
தெய்வக் கூத்தரின் செய்ய பாதமு
மடையவு மணுகவும் பெறற
கிடையாச் செல்வங் கிடைத்த லானே. கூ.

(இ - ள்.) ஈரம் - குளிர்ச்சிதங்கிய தார் - மலர மாலை, வேரி - நறுமணத்தினை, வழங்கு - கொடுக்கின்ற, சடிலத்து - திருமுடியாகிய சடையின் கண், குரிகொள் - துளைஞினை, கங்கை - கங்கையினை, மதியின்மீது - பிறைச்சந்திரனுக்கு மேலாக, அசைய - முடிந்த, எண்டோள்செல்வ - அஷ்டபுஜங்களையுடையவனே, ஒருபால் - ஒருபாகத்தில், தோடும் - குண்டலமும், ஒருபால் - மற்றொருபுறத்தில், குழையும் - குழையுமாக, இருபாறபட்ட - இரண்டுசருப்பட்ட, மேனி - திருமேனிகொண்ட, எந்தை - எந்தைகையானவன், வண்டி - வண்டுகளின், ஒல்லலி - மிகுந்தஒசை, இயங்கு - தங்குகிற, வரைப்பின் - எல்லை யினையுடைய, பழனம் - கழனிகள்சூழ்ந்த, தில்லைமூது

ஊர் - திருத்தில்லையாகிய பழைய திருப்பதியின்கண், ஆடகப்பொதுவில் - கனகசபையின்கண், நாடகம் கவிற்றும் - திருநடஞ்செய்தருளும், இமையா நாட்டத்து - இமையாத திருக்கண்களையுடைய, ஒரு பெருங்கடவுள்-ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளானவனே, வானவர் - தேவர்கள், வணங்கும்- (தமது இஷ்ட சித்திகளைப் பெறவேண்டி) வணக்கஞ்செய்கின்ற, தாதையானே - தந்தை யானவனே, ஆண்தகைக்குரிசில் - ஆண்தன்மையுடைமையைக்க பெருமையிற் சிறந்தோனே, நின் அடியரொடு-தேவரீரது திருவடியவர்களுடன், குழுமி- சேர்ந்து, தெய்வக்கூத்தும் - தெய்வத்தன்மைதருகிய திருநடனத்தையும், நின்செய்யபாரமும் - தேவரீரது தாமரையிதழை யொப்பச்சிவந்த திருவடி களையும், அடையவும் - பெறவும், அணுகவும் - (அதனைப்பெற்று அதனுலுண் டாகிய இன்பத்தினை) அநுபவிக்கவும், பெறற - (அடியேன்) அடைந்த, இடையாச்செல்வம்-மற்றவர்களிடமிருக்கிய பெருஞ்செல்வமாகிய (பேறு), கிடைத்த லான் - அடியேனுக்குக் கிடைத்தலால், புதுமந்தாரத்து - புதிதாகிய மந் தார விருக்ஷத்தினது, பொழிபூ - சொரிகின்ற, மதுமழை - தேன்மாரியின் தேன் - தேனுனது, இலங்கு - பரக்கின்ற, கானகத்து - காட்டில், அங்கு ஒருகிறை - அங்கு ஒருபகுதிக்கண், இயற்றிய - பண்ணப்பட்ட, தெய்வமண் டபத்து-தெய்வத் தன்மைபெற்ற மண்டபத்தில், ஐவகையமளி - பஞ்ச சய னமாகிய படுக்கையில், சிங்கம் சுமப்ப - சிங்கங்கள்தாங்க, ஏறி - அச்சயனத் தேறியிருந்து, மங்கையர் - அம்மலர்மாதர்களுடைய, இமையா - இமை காத, நாட்டத்து - கண்களுக்கு, அமையா - நிரம்பாத, நோக்கத்து - அழ கினையுடைய, அம்மார்பு - அழகிய மெல்லிய கைகளின் (நலத்தை), பருக - உண் ண, செம்பாதத்து-செருமிதங்கொண்டு, இருகுடகளித்திருக்கின்ற, ஆஞ்செ ல்வத்து - ஆளுரியாகிய செல்வத்தினைப்பெற்ற, வானோர் - தேவர்களின், இன்ப மதுவே - சுவர்க்க இன்பமே, எய்துஞ்ச எய்துஉ - வரினும் வரக்கடவது, (அனறி) கதமென - (மூன்னறிவிப்பி) தோன்ற, தெறுசொலாளர், வெலிக்கசெற்றவேல் கூறுமய்யபடா, உறினம் - மிக்கசோபம், திருகி - மே லெழு, எற்றிபுப் - எறிந்தும், ஈர்த்தும் - இழுத்தும், குற்றம் கொளீஇ - குற்ற ஞ்சுமத்தி, ஈர்நுதல் - அரிவாளாலரிந்தும், போழ்ந்தும் - வாளாற்பிளந்தும், எறுழ்பு - வீசி, குடைந்தும் - உட்லைத்தெறிந்தும், வார்ந்தும் - ஆயுதங்க ளால் கீறியும், குறைத்தும் - அங்கங்களை யறுத்தும், மதரோய்க்கு - வெறிகொ ண்ட நாய்களுக்கு, ஈந்தும் - இரையாகத்தந்தும், செக்கு உரற்பெய்தும் - செ க்காகிய உரலினிடமிட்டு நசுக்கியும், தீதீர்வாக்கியும் - கொடுக்கும் தீரை மே லேயூற்றியழுத்தியும், புழு - புழுக்கள், குடை - குடைந்துசெல்லும், அழு வித்து - நரசபூமியில், அழுக்குஇயல் - பலவாகிய மலங்களுந்தங்கிய, சேற்று - சேற்றையொத்த அள்ளலில், பல்நெடுங்காலம் - அநேககாள், அழுந்தி - அழு நதச்செய்து, இன்னு - துன்பத்தாலும், வயிரில் - அளவுபடாத, தண்டத்து - ண்டனைகளையுடைய, மாரு - மாமுனிவர்களும், கடிமதுபர் - மிக்கதன்மதி

றைந்த, நிரையம் - நரகவாதனை, சேரினும் - அடையினும். சேர்க - அடையக்கடவது, உரை இடை - எனது சொற்களால், ஏழை - அயலவர், என்னை - அடியேனை, ஆளுது - தீதெனென்று (வெறுக்காமல்) விரும்பி - என்னிடம அன்புளராய், நல்லன் என்னினும் - இவன் நற்குண நற்செய்கையுடையான் எனினும், என்க - சொல்லக்கடவர், அவரே - அந்நல்லனை மதித்த அவரே, அலலன் - இவன் நல்லன் அல்லன், எனினும் - எனக்கு நிறும், எனை - என்னைக்கடவர், நில்லா - ஒரிடத்திலும் நிலைபெறாத, திருவொடு - செல்வத்துடன், நிறைந்த - இன்பநிறைந்த, பெருவளம் - பிரகவளப்பங்கள், நிசையாது - சொடாமல், இம்பத்து - இம்மைச்சுகங்களில், அழுகினும் - மூழ்கினும், அழுந்துக - மூழ்கக்கடவன், அல்லா - இவையொழிந்த, அன்பம் - துக்கத்தில், துதையினும் - அநுபவிக்கினும், துதைக - பொருந்துவனாக, மூம்பில் - வலிமையான், இளமையொடு - இளமைப்பருவத்துடன், பழகி - பயின்று, கழிமூப்பு - மிக்கமுழந்தனம், குறுகாது - நெருங்காமல், என்றும் - எக்காலத்தும், இருக்கினும் - இருந்தாலும், இருக்க - இருப்போனாக, அன்றி - அஃதன்றி, இன்றே - இப்போதே, இறகினும் - இறந்தாலும், இறக்க - இறப்பேனாக, ஒன்றினும் - ஒருபொருட்கண்ணும், வேண்டலும் இலன் - விருப்பமும் கொண்டேனல்லன், வெறுத்தலும் இலன் - வெறுப்புடையேயல்லன், (எ - று.)

தேவதேவ, தேவரீரது அடியவர்களுடன்கூடித் தெய்வக்கூத்தும் செய்ய திருவடியும் தெரிசிக்கப்பெற்ற பெருஞ்செல்வ மடியேன பெற்றதனால், வானவர்வாழ்வு எய்தினும் எய்துக, அன்றிநரகயாதனை வரினும்வருக, உலகர் என்னை நல்லனெனினும்மென்க, அன்றிதீயனெனினும்மென்க, நலமெய்தினும் எய்துக, தீதெய்தினும் எய்துக, என்று மிவைமையொடு மன்னினு மன்னுக, அன்றி இன்றே யிறக்கினுமிறக்க, ஒன்றனும் விருப்பு வெறுப்பினையடையேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இறைவன் திருமுடிக்கண் அணிந்த மலர்மாலை யேனைய மாலைகளைப்போல் வாடுதலும் மணமின்மையும் போலாது எக்காலும் மணத்துடனிலையுதல்பற்றி சுரதேவரித்தா எனவும், மதியைக் கண்டகாலத்துப் பொங்குதலுஞ் சுரத்தலும் கொள்ளலியல்பு பற்றியும் அமமதி அண்மைக்கணிருத்தல் பற்றியும் குறிகொள் கன்னை, எ - ம், இறைவனுக்கு எண்டிசைகளும் எண்டோளாதலின் எண்டோட்செல்வ எ - ம், இறைவி, தவமேற்கொளை அவள்பொருட்டு நீயென்னின் வேறல்லை யெனத்திருவுருள் செய்து தன்னுடனியையப்பெற்றதனால் "ஒருபாற்றேமி.....மேனியெந்தை" எ-ம், எல்லாவளங்களுங் குறைவின்றி நிறைந்த தென்பார் பழனத்தில்லைமூதூர் என்றார். எக்காலும் ஆன்மாக்களுக்குள்ளேசெய்யும் இமையாக்கருணைக் கண்கொண்டானென்பார் இமையா, எ - ம், எல்லாத்தேவர்களுக்கு முதல்வன் என்பார் பெருங்கடவுள், எ - ம், கூறினார். மந்தாரம், மந்தம்-சூக்ஷ்மமான, ஆணவ-

மூட்களோப்பெற்ற தாதலால் மந்தாரம் என்பது காரணப்பெயர். அளி, ஐல கை ; முன்னெருசெய்யுளில் கூறினும். சுவாக்கத்து அரம்பையர்களுடன அனுபவிசகுஞ் செல்வம் புண்ணியதேய்வில் கேடுறுமாயினும் அச்செல்வம் அழியாது. அதைத் தூய்க்கும் ஆன்மா அதோபுவனக்களில் வருதலினதனை யாஞ்செல்வம் என்றார். சதுமென என்பதமுதல், வரையில் தண்டமை என்றதுகாறும், அடிகள் பலபட அருளிச்செய்தவை பல்வேறு வகைப்பட்ட நரகவிசேடங்களேயாம். வண்டு இயகு-சுழலுகுள உலர்வுன்ற, வகைப்பின் எல்லே யினைக்கொண்ட, குதிகொள்-மோதுகின்ற, கய்கை-கங்கையினை, ஈரம்-குளிர்ச்த, தார் - மாலையானது, வேரி - மணத்தினை, வழங்கு - தருகின்ற, சடிலத்து - சடையிலுளள, மத்யிம்மீது - சந்திரனுருமேலாக, அசைய - அசையும்படிகொண்ட, எண்டோட்செல்வ - அஷ்டபுஜங்களையுடையானே, இதனை யிவ்வாறு பொருள் கொள்ளின் பொருள திறத்திலது. அசைய என் பதின்கண சொல்லிசை நிறைக்கவந்த அளபெடைகதிருயாகிய இகரம், எழுதுவோர் பிழையாக கெட்டிருக்கலாம். என்னெனின அசைய எனும் செயவெனெச்சம் பெயாகொண்டு முடியாமையாலும், நாம் முன் கூறியபடி அதனை யிருந்தவாறு பொருள் கொளளின் ஊமான்வயமாகலாலும், ஆண்டு சொல்லிசை நிறைக்கவந்த அளபெடையாகக் கொள்ளின் அசைஇய, எனும் எச்சம் எண்டோட் செல்வனெனும் வினைமுதலை யேற்று நிற்றலானும் அத னை சொல்லிசை யளபெடை யெனக்கூறுதலே சிறைப்புடைத்தாம்.

வெண்பா.

ஆனேறே போந்தா லழிவுண்டே யன்புடைய
நானேதான் வாழ்த்திடினு நன்றன்றே—வானேர்கு
வாயாண் பொழிற்றில்லை மன்றைப் பொலிவித்த
கோமானை யித்தெருவே கொண்டி. கூ எ.

(இ - ள்.) ஆன் ஏறே - இடபகூட்டங்களிற் றிறந்த இடபமூர்த்தியே, வான்ஓங்கு - சுவாக்கத்தை யளாவுகின்ற, வாயம் - அழகுபெற்ற, மான்பொ ழில் - அழகிய சோலைசூழ்ந்த, தில்லைமன்றை - திருத்தில்லையின் கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தினை, பொலிவித்த - விளக்கத்தினைப் பெறச்செய்த, கோ மானை - தலைவனுகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டி - உனது முதுகிடமாகப் பெற்று, இத்தெருவே - நானிருக்கு மித்தெருவின் வழியாக, போந்தால் - எழுந்தருளினால், அழிவுண்டே - உனக்குக் கேடுண்டாகுமோ, அன்புடைய - (உண்டிடத்தும் உனக்குத்தலைவனுகிய நடராஜ மூர்த்தியிடத்தும்) அன்புள்ள நானேதான் - நான், வாழ்த்திடினும் - வாழ்ந்தாலும், நன்றன்றே - நலமல்ல வா, எ - று.

இது, இறைவனிடத்துக் காதல்கொண்டு அவனது வரவை யெதிர்நோக் கியிருந்த தலைவி, அவனது வீடையை நோக்கி நீயுனக்குத் தலைவனுகிய என்

னுயசனைக் கொண்டு இவ்விதியாய் என்னிடம் வரின் நமல்லவா எனவிடையை நோகியிரத்தி.

(கு - ரை.) நீதருமஸ்வரூபியும் எல்லா இடபங்களுக்கும் காயகத்தன்மை வசித்தாய் எனபாள் ஆன் ஏறு எனவும், அங்ஙனம் தலைமைகொண்டு உனைடித் தொண்டுசெய்வானை யாளுதல்போல் என்னிடம்வந்து யான் படுந்தியா போக்கின் நலம் என்பாள் போந்தால், எ - ம், உன்னடிக் தொண்டு செய்வாபோல் நாலும் உன்னிடத்தும் உன்னுயகனிடத்தும் அன்புளன் என்பாள் அன்புடையனான், எ - ம், அங்ஙனம் என்மனப்போக்கின் வகை எனது தலைவனைக்கொண்டணையின் வாழ்வேன் அன்றிவாழே னுதலின் ஆபீதறிந்த நீ அவனைத் தருவாயாயின் உயிர பெறுவேன் என்பாள் வாழ்ந்திடின், எ - ம், நீ இவ்வகை யுதவிசெய்யின் பரமோபகாரமாம் என்பாள் நன்று அனறே, எ-ம், கூறினாள். இறைவன் எழுந்தருளி யிருத்தலினாலும் வியமன்றங்களினுயர்வுபெற்றமையாலும் மன்றைப்பொலிவித்த என்னூர். எல்லாத் தேவர்க்கு முயர்ந்தோ னுதலின் கோமான் என்னூர். வியை வீதிகளின் வழிக் கெல்லின் அப்பெண்கள் அவன் மாட்டுள்ள காதலால் அவனிலடாமல் தம்மிடத்துக்கொண்டு புகுவரா தலின் அவர்களை யொழித்து நானிருக்குமீண்டு வருக என்பாள் இத்தெருவே யெனவும் கூறினாள். ஏறே என்னுமிடத்தே காரம் இரண்டொருட்டு. பின்னைய ஏகாரம்வினு. நானேதான் என்பதில் தான் கட்டுரைச்சுவைபட நின்ற உரையசையினைச் சொல். உம்மை, சிறப்புப் பொருளது.

கூட்டனேக்கலித்துறை.

கொண்டல்வண் ணத்தவ னுன்மகன் கோமகனுடைத்
தண்டார்மிண் டிந்தொழு மமபலக் கூத்தனுக் கன்புசெய்யீர்
மிண்டார்மிண் டிந்திரி வாரெனைக் கென்னினி காவலன்றன்
றொண்டர்தொண் டர்ந்துக தொழும்பாய் த்திரியத் தொடங்கினேனே.

(இ - ள்.) கொண்டல் - மேகத்தின், வண்ணத்தவன் - நிறத்தினைப்பெற்றதிருமாலும், நான்முகன் - நானகுமுகங்களையுடைய பிரமனும், இக்கிரன் - தேவர்களுக்குத்தலைவனுகிய இக்கிரனும், கோமகனுடைய - தெற்றமுடிகளைத் தரிக்கபெற்ற, அண்டர் - தேவர்களும், மிண்டி - நெருங்கி, தொழும்-வணங்கும், அம்பலக்கூத்தனுக்கு - திருவம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் கூத்தப்பிரானிடத்து, அன்புசெய்யா-ஆசைவைக்காத, மிண்டர்-மதங்கொண்டார், மிண்டித்திரிவார் - மதங்கொண்டலைவார், எனைக்கு - (அவருடன் தொடர்பில்லாத) எனக்கு, என் - யாதாம், இனி - இனிமேல், கான - அடியேன், அவன்தன் - அந்நடராசமூர்த்தியினை, தொண்டர் - அடியார்களுடைய, தொண்டர்க்கு - அடியவர்களுக்கு, தொழும்பாய்-அடிமைசெய்வோனுய், திரிய - உலாவித்திரிய, தொடங்கினேன் - முயலலானேன். (எ - று)

(கு - ரை.) மேகநிறங்கொண் டோலுயினும் இறைவனிடத்து மிக்க அன்புள்ளோனுதலின் அவனுலுமறியப்படாதவன் என்பார் குணங்களிற்கடைப்பட்ட தாமதத்தினிறத்தினைத் தெரித்த கொண்டல்வண்ணத்தவன் என்றார். பிரமனுக்கு முகங்கள் நான்குளவாயினும் இறைவனது இறைமைக்குணங்களையறித்து வழிபட்டேத்து வலிமையுடையன் அன்றென்பார் நான்முகன் என்றார். தேவாகளுக்குத் தலைவனுயினும் அவனும் இவனையேத்தி னன்றித் தானகொண்ட செல்வம் ஒங்காதென்பார் இந்திரன், எ-ம், இத்தேவர்களேயன்றி மற்றத்தேவர்களும் பெற்ற செல்வம் இவனது வழிபாட்டானே பெற்ற தென்பார் கோமகுடத்தண்டர், எ-ம், இவர்கள் தொழுமிடத்து இறைவனது தாளினதினைபொருட்டி முத்திக்கொள்ளுந்பேராவலுடையராய் நெருங்குதலின் மிண்டிநிதாபூம் என்றார். இதனுலனறே "வானுாடரு மறியொணுதி நீ மறையினிறு முன்னிறுடனொணுதி நீ, யேனுாடருந் தெரியொணுதி நீ யெனினையினனிதா யாண்டுகொண்டவா, ஞானநாடகமாடுவித்தவா வுருகிநானினைப்பருகவைத்தவா, ஞானநாடகமாடுவித்தவா கையவைகைத் துடையவிச்சையே" என்றார். இந்திரன் எனபதற்கு மிக்கசெல்வமுள்ளான் என்பதுபொருள். இத்தேவர்களில் முதன்மையாகிய விதி விஷ்ணுக்களும், இந்திராதி அஷ்டலோகபாலர்களும், பெற்றசெல்வம் இறைவனை ப்புகழ்ந்ததற்குப் பெற்றதல்லது வேறன்று ஆதலால எல்லாச்செல்வங் கொடுத்தற்கும் ஆற்பகவன் திருமூர்த்தியேயென்பது இச்செய்யுளால்போதரும். இதனை "வண்டுளருந் தண்டுழாய மாயோனினுமாப்பும், புண்டரிகப்போதுறையும் புரதேளினுமாப்பும், தண்டாதொழுவாழு முன்னினுமாப்புமாலால, முண்டவனேப்பூசித்த பேறென்றறிந்திலேமால்" என்ற பரஞ்சோதி திருவாக்காலறிக. பின்னும் "கலேதலே சூலங்கடுக்கன்கண்டை சட்டங்கங்கொடி, யிலேயிலையேந்திய வெண்டோட்டினுற்ருமனஞ்சொற்செய்கை, நிலேபிழையாதரு குற்றேவல்செய்தார் குன்றமேருவென்னு, மலேபிழையாமெனப்பராலறிக்தோர்க ளிமாநிலத்தே." எ - ம், "மாயனன்மாமணிக்கண்டன் வளர்சடையாற்கடிலம், யாயினதொண்டர் துறக்கம்பெறுவது சொலலுறைத்தே, காய்சினவானேவளருங்கனகமலேயருகே, போயினகாக்கையுமன்றேறபடைத்தது பொனனிறமே." என்ற மதுரவாக்காலறிக. இவனேயன்றியே றுதேவாகளேப்பரமெனக்கொண்டு தொழுவார் வறுமைகொண்டு நரகடைவர். இதற்கு "ருண்றெடுத்தான் செவிகண்வாய் சிரங்கணெரிக்தலற, வன்றடர்த்தற்றுகச்செற்றவனற்றவர்க்காமுதா, மன்றிடைத் தோன்றிய செல்லித் கனிகிற்ப மானுடர்ப்போய், ஒன்றெடுத் தோதிப் புதுவர்நரகத்தறுகுழியே." எ-ம், "அருக்கியசோயராயகலேத்தித் தசையெலும்பிலொடுக்கியமேனியொணிராப்பாரொள்ளிரணியனே, நடுக்கியமா நரஞ்சுகைக்கிப் புளதாய்கால, விடுக்கியபாதன் றில்லேத்தொழாவிட்ட வேவழையரே." எ - ம், "தன்றுடனித்தாரியாகர்க்கு மீளாவழிதருவான், குனறுமகிற்றில்லே மூதூர்க்கொடிமேல் விடையுடையோன், மன்றுடவும்பின்னு மற்றவன்பாதம் வணங்கியக்கே, யொன்று

நீரண்டில் விழுவரன்தோ சிலவுமர்களே.'' எனக்கூறியவற்றற்காண்க. இப் பிரசங்கத்தினை விரிவஞ்சி யிம்மட்டில் நிறுத்தினாம்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொடரநரைத்தங்க முன்புளவாயின
தொழில்கண்மறுத்தொன்று மொன்றியிடாதொரு
சுளிவுதலைக்கொண்டு புன்புலவாரிக
டுளையொழுகக்கண்டு சிந்தனையோய்வொடு
நடைகெடமுற்கொண்ட பெண்டிர்பொறாவொரு
நடலோகமக்கென்று வர்தனபேசிட
நலியிருமற்கஞ்சி யுண்டிவெறுவிழு
நரகவுடற்கன்பு கொண்டலோவினினி
மிடலொடியப்பண் டிலங்கைபர்கோனுரு
விரலினமுக்குண்டு பண்பலபாடிய
வீரகுசெவிக்கொண்டு மூன்புளதாகிய
வெகுளிதவிர்த்தன்று பொன்றியிடாவகை
திடமருள்வகுஞ் செழுஞ்சுடரூறிய
தெளியமுதத்தின் கொழுஞ்சுவைநீடிய
நிலைகரிற்செமபொனம்பலமேவிய
சிவனைநினைக்குந் தவஞ்சதராவமே. (ந.கூ)

(இ-ள்) பண்டு- பூர்வத்தில், இலங்கையர்கோன்- இலங்கைக்கு அதிபதியாகிய இராவணனது, மிடல- வலிமை, ஒடிய - செட, ஒருவிரல் - ஒரு விரலினால், அமுக்குண்டு - ஊன்றுதலேற்பற்று, பலபண் - பல இசைகளை, பாடிய - யாழ்செய்து பாடிய, வீரகு-சளிப்பினை, செவிதகொண்டு-காதாரக் கேட்டு, முன்பு உளதாகிய - அவனகாரணமாக முன்னேபெற்ற, வெகுளி தவிர்த்தது - கோபதாபத்தைநீக்கி, அன்று - அக்காலத்தில், பொன்றி இடாவகை - உயிர்நீங்காவண்ணம், திடம் - உறுதிபாகிய, அருள்-கருணையினை, வைக்கும்-செய்கின்ற, செழுஞ்சுடர் - வளமாகியசுடரையொத்தவன், ஊறிய-சுரப்பைக்கொண்ட, தெளி - தெளிந்த, அமுதத்தின் - அமுதத்தினுடைய, கொழு-வளப்பத்தங்கிய, சுவை - இனிமைபுருக்கொண்டவன, நீடிய - உயர்ந்த, நிலை நகரில் - திருத்தில்லைநகரில், செம்பொன் அம்பலம்மேவிய - திருச்சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளிய, சிவனைநினைக்கும்-சிவமூர்த்தியைத்தியானிக்கும், தவம்-தவமானது, சதராவது - (அடியேற்கு) சதரப்பாடாகலினால்; மூன்பு - வலிமை, உளவாயின - உள்ளவையான, அங்கம் - தேகம், கரைதொடர-கரைதொடராகிற்க, தொழில்கள் - இந்திரியங்களுக்குரிய செயல்கள், மறுத்து - மறு

க்கப்பட்டு. ஒன்றும் ஒன்றியிடாது - சிறிதும் வொற்றுமையில்லாமல், ஒரு சுளிவு - ஒப்பற்றகோபம், தலைக்கொண்டு - முதன்மையாகநிற்க, புல்-அற்ப மாகிய, புலை - முடைநாற்றந்தங்கிய, வாரிகள் - ஜலங்களாகிய, சீ - குருதி முதலியன, துளையொழுக - தொளைகள்தோறும் ஒழுகாநிற்க, கண்டு-பார்த்து, நிந்தனையோய்வொடு - ஒய்ந்தமனதுடன், நடைகெட - நடைகெடும்படி, முன்கொண்ட - தலைமையாகக்கொண்ட, பெண்டிர் - மனைவி, பொருத - சகிக்காத, ஒருநடலை - ஒருவஞ்சனையாகியகாரியத்தை, நமக்கென்று - நம்பொருட்டாக, வந்தன - வந்தனவாக்கொண்டு, பேசிட - பேசாநிற்க, நலி - வருத்துகின்ற, இருமற்கு - இருமலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, உண்டிவெறு - உணவைவெறுத்து, விழும் - அழிந்துபோகின்ற, நரக உடற்கு - நரகத்திற்குஇடமானதேகத்திற்கு, அன்புகொண்டு - ஆசைகொண்டு, அலைவு - அலைதல், இனி ஏன்-இனி யெதன்பொருட்டு. (எ-று.)

அடியேன், இராவணன் தனதுவலிமையால்செருக்கடைந்து,இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலையினை யெடுக்க முயன்று அவனது திருவிரலால் நசுக்குண்டு சாமகீதம் பாட அருள்செய்த நடராஜமூர்த்தியை நினைக்குந்தவத்திற் சதுரப்பாடுடையேன் ஆதலின் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒற்றுமையில்லாத கரணங்களைப்பெற்றுப் பிணிமுதலியவற்றால் நலியும் நரக உடற்கு, ஆசைகொண்டு அலைதல் அடையேன் என்பது கருத்து.

(சு-ரை.)முதற்கண் வலிமையோடுகூடிய செயல்களைச்செய்த அங்கம்,இளமைகீங்கிப்பாலப்பருவத்துக் கல்வியாதிகற்றலாலும், தாய்தந்தையருக்குப்பயந்து உடலினைத்து வருந்தியும்,பின்குமாரப்பருவத்து அதுநீங்க வளப்பமுதலிய அடைந்து இளமையைவளமைகொண்ட பெண்கள்மாட்டு நீத்து அழகு முதலியபோக்கி மூப்பையெதிர்கொண்டு நரைதிரை முதலியகொண்டு வருந்தலின் முன்புளவாயின அங்கம் பின்னரைத்து நரை கொண்ட தென்பார் " தொட நரைத்தங்க முன்புளவாயின என்றார். " இவ்வாறு மூப்புக்குறுகி இருகாலேயன்றி ஒருகாலதிகங்கொண்டு கூனிக் குந்தி நடக்குங்கால் புலன்களும் கரணங்களுந் தத்தந் தொழில்களை இளமை பால கௌமாரப் பருவங்களில் செய்தாங்குசெய்யாமல், காதுகேளாமல் கண்பஞ்சடைந்து நாவுரிசை நீங்கியும், மெய் தளர்ந்தும், மூக்கு மணமறியாதும் மறுத்தலின் தொழில் சன்மறுத்து எனவும், அம்மூப்பு மேற்கொண்டு ஆட்சிசெய்கையில், ஒன்றறிந்த தொன்றறியாராய் நலத்தினையுந் தீங்கெனமதித்து அதைச்செய்வார் மாட்டு வெறுத்துச் சினங்கொண்டு வருந்துதலின் ஒரு சுளிவு தலைக்கொண்டு எ-ம் மேற்கூறிய புலன்கள் தொழில்கள் மறுக்கவும் வாளாவிராது உடலின்கணுற்ற உதிரம்மாறுதலால் சிலேத்மம்மேலேறித தேகத்தையாட்சி செய்ய அது அதோமுகப்படாது ஐம்புலன்களாகிய கண்வழி பீழையாகவும், செவிவழி சிறுமலமாகவும், மூக்கின் வழி நீராகவும், வாய்வழி கோழையாகவும், பரிணமித்து ஒழுகுதலின், புன்புலை வாரிகள் தொளையொழுகவும்,இவற்றைக்கண்ட மனம் வருந்திகொண்டு அந்தோ அழகுமுதலிய கொண்ட என்

தேகம் இவ்வகையாயிற்று என அவ்வுறுப்புக்களின் சிதைவுகாணுந்தோறும் மறுக்கங்கொள்ளுதலின் சிந்தனையோய்வொடும் எ-ம், தான் தனக்கு உபசாரம் செய்யக்கொண்ட பெண்டீர் நமது கற்பின் வழிநில்லாமல் வெறுப்புற்று இக்கிழம் எக்கால் நீங்கும் என்று வெறுப்புற்று மனஞ் சலித்துவஞ்சனைபே சலின், முற்கொண்ட பெண்டிர் பொரு வொரு நடலே நமக்கென்று வந்தன பேரிடஎ-ம் அவ்விருத்தப்பருவத்துள் உதிரக்கேட்டால்உதிரம்கீராகப் பரிணமித்துச் சிரத்தைத்தாக்க அது கண்டத்தைப்பற்ற கோழைகொண்டு விக்கலிருமல் உண்டாதற்பற்றித் தேகபோஷணை காரணமா வணவினிடத்துவெறுப்புண்டாய் அதை நீக்க முயலுதலின் நலி யிருமற் கஞ்சியுண்டி வெரு, எ-ம், இவ்வாறு துன்புறுவார், இறைவன் ஒருவனுளன் அவனை வழிபட்டுய்ந்து போகவேண்டுமென்னும் எண்ணமில்லாதபாபிகளாதலின், அவர் நரகமுறுதல் திண்ணமாதலின் அவர் கொண்டவுடலே நரகவுடல் எ-ம், அதனை மருந்து முதலிய கொண்டு மீண்டுந் திடம்பெறச் செய்வான் பொருள் முதலிய செலவிட்டுக்காக்க முயலுதலின் அன்பு கொண்டலேவேன் எனவுங் கூறினர். மனமே, இறைவன்தனக்குக் கேடு நினைப்பாரையும், அவர் நினைவு, அவனைநினைத்ததாகக்கொண்டு அவர் வேண்டுவசெய்யும் கருணை நிலையன். என்னெனின் இறைவன், எழுத்தருளியிருக்கும் திருக்கையிலையினைச் செருக்காஸ் தன்து வலிமைகாட்டத்துக்கிய இராவணனை அவன்செய்த தீங்கு நினையாமல் அவனிடத்துக் கருணை பூண்டு காத்த கண்ணுதன் மூர்த்தியாதலின், இனி நீயும் மூப்பு முதலிய குறுகாதிருக்கவேண்டி யருச்சிக்கின் " வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய் " என்று கூறிய திருவாக்கின்படி அருளுவானுதலின் இடம்நுள்வைக்குஞ் செழுஞ்சுடர் என்றார். இங்ஙனம், என்மனத்து ஒளிருஞ் செழுஞ்சுடரை, அமுதத்திற் கொழுஞ்சுவையை, அம்பலமேவிய சிவனை நினைக்குந் தவமுடையேனுதலின் மேற் கூறியவாறு விழும் நரகவுடற்கஞ்சி அலைதல் இனியேன் ? அடியேன் அலையேன் என்பதாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

சதுர்முகன்தகைதைக்குக் கதிர்விடு கடவு
ளாழி கொடுத்த போருள் போற்றி
முயற்சி யொடுபணிந்த வியக்கர் கோனுக்கு
மாநிதி யிரண்டு மானுப் பெருவளத்
தளகை பொன்று தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வங் கொடுத்த செல்வம் போற்றி
தா ணிழலடைந்த மாணிக் காக
நாண்முறை பிறழாது கோண்முறை வழித்துப்
பதைத்து வருங்கூற்றைப் படிமிசைத் தெறிக்க
வுதைத் துயிரளித்த வுதவி போற்றி

சூலசூல சூலக்த கிலையாத் தேவர்
படுபேரவல மிடையின்றி விலக்கிக்
கடலவிட மருக்தின கருணை போற்றி
தனிராச் சீற்றத் தவுணர் மூவெயி
லொல லனலகொளுவி யொருகொடி பொடிபட
வில் லொன்றுவலீத்த வீரம் போற்றி
பூமென் கரும்பொடு பொடிபட . கிலத்துக்
காமனைப் பாத்த கண்ணுதல் போற்றி
தெய்வ யாளிகை மூபன்று கிழித்தெனக்
களிபொன் னுரித்த பெருவிரல போற்றி
பண்டு பெரும்போர பார்த்தனுக் காகக்
கொண்டு கடந்த கோலம் போற்றி
விரற்பத மொன்றில் வெள்ளிமலை பெடுத்த
வரக்கனை நெரித்த வாண்மை போற்றி
விலங்கல் விணடி விழுந்தென முன்னுட்
சலந்தரற் றடிந்த தண்டம் போற்றி
தாதையை யெறிந்த வேதிபச் சிறுவற்குப்
பரிகலங் கொடித்த திருவுளம் போற்றி
கின்முதல் வழிபடத் தன்னகற் றடந்த
தொண்டர் மனையி லுண்டலை போற்றி
வெண்ணெ யுண்ண வெணனுபு வந்து
கந்தா விளக்கை நுந்துபு பெயர்த்த
காவுபுல் லெலிக்கு மூவுல காள
கொய்தினி லளித்த கைவளம் போற்றி
பொங்குளே யழல்வாய்ப் புகைவிழி யொருகனிக்
கிங்கங் கொன்ற சேவகம் போற்றி
வரிமிடற் றெறுழ்வலி மணிபுரை பகுவா
யுரகம் பூண்ட வொப்பனை போற்றி
கங்கையுங் கடிக்கையுங் கலந்துழி யொருபாற்
றிங்கள் சூடிய செஞ்சடை போற்றி
கடவு ளிருவ ரடியு முடியுங்
காண்டல் வேண்டக் கனற்பிழம் பாகி
நீண்டு கின்ற நீளம் போற்றி
யாலம் பில்குகின் சூலம் போற்றி
கூறுதற் கரியகின் னேறு போற்றி

பேச வெற்பன் மகிழ மகட்கிடப்
பாகங் கொடுத்த பண்பு போற்றி
தில்லைமா நகர் போற்றி தில்லைபுட்
செம்பொ னம்பலம் போற்றி யம்பலக்
காடுகா டகம் போற்றி யென்றுங்
கென்றும் போற்றிஎ மெறைனக் கிறைவ
வாற்ற லிலலே யாயினும்
போற்றி போற்றிநின் பொலம்பூ வடிக்கே. (கூ0)

(இ-ள்.) சதுர்முகன் - பிரமனுகூடிய, தந்தைக்கு - தந்தையாகிய விஷ்ணுமூர்த்திக்கு, கதிர்விடு - பிரகாசந் தங்கிய, கடவுள் - தெய்வத்தன்மைதங்கிய, ஆழிகொடுத்த - சக்கரத்தினையருள்செய்த, பேரருள் - பெரிய கருணையுருவானவனே, போற்றி - போற்றி, முயற்சியோடு-தாளாண்மையுடன், பணிந்த - வழிபட்ட, இயக்கர்கோனுக்கு - இயக்கர் தலைவனுகிய குபேரனுக்கு இரண்டு மாநிதியும் - சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னும் பெருநிதிக ளிரண்டையும், ஆனு - கெடாத, பெருவளத்து - மிக்கவளத்தினையுடைய, அளகையொன்றையும் - அளகாபுரியென்னும் பட்டணம் ஒன்றையும், தளர்வின்றி - குறைவில்லாமல், நிறுவிய செல்வம் - நிலே பெற்ற செல்வத்தினை, கொடுத்த அருள்செய்த, செல்வம் போற்றி - செல்வமாகிய வனே போற்றி, தாள் நிழலடைந்த - திருவடி நிழலே யடைந்த, மாணிக்காக - பிரமச்சாரியாகிய மார்க்கண்டருக்காக, நாள்முறை பிறழாது - ஆயுளின் முறை தவருமல், கோள்முறை - கொள்ளும் முறையை, வலித்து - நிச்சயித்து, பதைத்து-பதபதைத்து, வரும்-உயிர்கொள்ளவருகின்ற, கூற்றை - யமனே, படியிசை - பூமியின்மேல், தெறிக்க - துள்ளிவிழும்படி, உதைத்து - காலாலுதைத்து உயிர் அளித்த - (தேவர்வேண்ட) உயிரைக்கொடுத்த, உதவிபோற்றி - உபகார தொருபியே போற்றி, சூலை சூலை சூலைந்த - மிக்கநடுக்கத்தினையடைந்த, நிலையா - நிலேபெறில்லாத, தேவர்-தேவர்கஞுடைய, படி - யிருந்த,பெரு பெரிய, அவலம் துன்பத்தினை, இடையின்றி - இடையீடில்லாமல், விலக்கி தவித்து, கடல் விடம் - கடலில் தோற்றிய விடத்தினை, அருந்தின - அமுது செய்த, கருணைபோற்றி - கருணை சொருபனே போற்றி, தவிரா - நீங்காத, சீற்றத்து - கோபத்தினையுடைய, அவுணர் - அசுரர்கஞுடைய, மூவெயில் - திரிபுரங்களை, ஒல்லென - விரைவாக, கொளுவி - கொளுத்தி, ஒரு நொடி - ஒருநொடியில், பொடிபட - புழுதியாக, வில்லொன்று - ஒப்பற்ற வில்லினை வளைத்த - வளையும்படி செய்த, வீரம்போற்றி - வீரனே போற்றி, பூ - புட்ப பானத்துடன் கூடிய, மென் கரும்பு - மிருதுவாகிய கரும்புவில்லொடு, நிலத்து - பூமியில், பொடிபட - சாம்பலாயழிய, காமனைப்பார்த்த - மன்மதனை விழித்து எரித்த, கண்ணுதல் போற்றி - நெற்றிக்கண்ணுடையானே போற்றி தெய்வயாளி - தெய்வத்தன்மையினையுடைய யானையாளியை, கைமுயன்று-

மிக்கமுயற்சிசெய்து, கிழித்தன்ன-கிழித்தாற்போல, கரியொன்று-ஈஸ்ராசூரன் என்னும் ஒரு யானையின், உரித்த - தோலினையுரித்த, பெருவிறல் போற்றி-மிக்க வலிவுடையாயனே போற்றி, பண்டு - பூர்வத்தில், பார்த்தனுக்காக - அர்ச்சுனனுக்காக, பெரும்போர்கொண்டு-பெரும்போரைத்தொடக்காகக்கொண்டு, நடந்த-வேடமருக்கொண்டு நடந்த, கோலம் - அழகையுடையானே, போற்றி - போற்றி, வெற்றிமலையெடுத்த - வெற்றிமலையைத்தூக்கிய, அரக்கனை - அரக்கனாகிய இராவணனை, பதம்-திருவடிக்கண் உள்ள, விரல் ஒன்றில் - ஒரு விரலினால், நெரித்த-நசுக்கிய, ஆண்மைபோற்றி - ஆண்மையுடையானேபோற்றி, விலங்கல்-மலையொன்று, விண்டு விழுந்தன்ன-பிளந்து விழுந்தாற்போல, முன்னாள் - பூர்வத்தில், சலந்தராற்றடிந்த-சலந்தரா சுரனைக்கொன்ற, தண்டம்-தண்டச்செயலையுடையானே, போற்றி - போற்றி, தாதையையெறிந்த-தந்தையின் அடியையெறிந்த, வேதியச்சிறுவற்கு-பார்ப்பனச்சிறுவனுக்கு, பரிகலங்கொடுத்த - பரிகலம் அருள் செய்த, திருவுளம்போற்றி-திருவுள்ளத்தாங்களானே போற்றி, நின்முதல்-முதலாகிய உன்னை, வழிபட - வணங்க, தன்மகன்-தன்மகனாகிய சிரோமணிதேவனை, தடிந்த - கொன்றுகுறியாக்கிய, தொண்டர் மனையில் - சிறுத்தொண்டர் மனையில், உண்டல்போற்றி-விருந்தின் கோலங்கொண்டானே போற்றி, வெண்ணெயுண்ண-வெளுக்குள்ள வெண்ணெயை யுண்ணும்படி, எண்ணுபு-எண்ணி, வந்து - வீளக்கை நெருங்கி, நந்தாவிளக்கை-கெடாதவிளக்கினை, நுங்குப - தூண்டி, பெயர்த்தெரியச்செய்த, தூவு - துற்றுகின்ற, புல்லெலிக்கு - அற்பமாகிய வெலிக்கு, ஆள் - அரசாட்சி செய்ய, மூவுலகு - மூன்று உலகத்தினையும், நொய்தினிளலித்த - விரைவாக அருளிச்செய்த, கைவளம் போற்றி - வளர்தங்கிய திருக்கரத்தையுடையானே, போற்றி-போற்றி, உலை-பிடரிமயிரினையுடைய, அழல்பொங்கு-கொதிக்கும் நெருப்பினையொத்த, வாய்-வாயினையும், புகை-புகையும், விழி-கண்களையுமுடைய, தனி-ஒப்பற்ற, ஒரு சிங்கம்-ஒருசிங்கவுருக்கொண்ட நரசிங்கமூர்த்தியினை, கொன்ற-கொலைசெய்த, சேவகம்போற்றி - சேவகத்தையுடையானே போற்றி, வரியிடறு - வரிகள் தங்கிய கண்டத்தையுடைய, எறுழ்வலி-மிக்கவலிவினையுடைய, மணிஉரு - மணிகள்சிந்துகின்ற, பகுவாய் - பிளந்த வாயினையுடைய, உரகம் பூண்ட-சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகப்பூண்ட, ஒப்பனை போற்றி - அலங்காரமுள்ளானே போற்றி, கங்கையும் - கங்கையும், கடுக்கையும் - கொன்றைமாலையும், கலந்தழி - கலந்த விடமாகிய, ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், திங்கள் சூடிய - சந்திரனையணிந்த, செஞ்சடை போற்றி - சிவந்த சடாமகுடத்தை யுடையானே போற்றி, கடவுளிருவர் - இரண்டு கடவுளாகிய பிரம விஷ்ணுக்கள், அடியும் முடியும்-திருவடியினையுந் திருமுடியினையும், காண்டல்வேண்ட - காணவிரும்ப, கனற் பிழம்பாகி - சோதியுருவாகி, நீண்டுநின்ற - ஓங்கிநின்ற, நிளம்போற்றி - நெடியோனேபோற்றி, ஆலம்பில்கு - நஞ்சைக்கக்குகின்ற, நின்சூலம் போற்றி-உன்சூலத்திற்கு நமஸ்காரம், கூறுதற்கரிய - துதித்தற் கருமையாகிய, நின் எறுபோற்றி - உனது இடபத்திற்கு நமஸ்காரம், ஏகம்-ஒன்றாகிய, வெற்பன் மலையரையன், மகிழும் - மகிழ்ந்தளித்த, மகட்கு - மகளாகிய பார்வதிபிராட்

டியாருக்கு, இடப்பாகங்கொடித்த - இடதுபாகத்தை யருள்செய்த, பண்பு போற்றி - பெருங்குணத்தை யுடையானேபோற்றி, தில்லைமா நகர்போற்றி- (நீ எழுந்தருளியிருக்கும்) தில்லையாகிய பெரியநகரத்திற்கு நமஸ்காரம், அத் தில்லையுள் - அத்திருத்தில்லைக் கண்ணுள்ள, செம்பொன் அம்பலம் - அழகிய பொன்னம்பலத்திற்குப், போற்றி-போற்றி, அம்பலத்தாடும்-அம்பலத்தில் நட னஞ்செய்கின்ற, நாடகம்போற்றி-நடனத்திற்கு நமஸ்காரம், என்று - என் று கூறி, ஆங்கு - அந்த விடத்தில், என்றும் போற்றினும்-எக்காலத்தினுங் துதிக்கினும், இறைவ-தலைவனே, என்றனக்கு ஆற்றலில்லையாயினும் - எனக் குவலியின்றியினும், நின் - தேவரீருடைய, புலன் - அழகிய, பூவடிக்கு - பூ வார்கழலுக்கு, போற்றிபோற்றி - போற்றுதல் போற்றுதல் (எ - று.)

(கு-ரை) உலகெலாம்படைக்கும் ஆற்றலுடையா னென்பார் சதுர்முக னெனவும், அப்படைத்தானேயாக்கும் பேராற்றலுடையா னென்பார்தந்தை எனவும், தலந்தரன்றன் உடல்தடிந்த தெய்வத்தன்மையுடைத் தென்பார் கட வுளாழி எனவும், அத்தகையாழியை திருமால் வேண்ட அருளினா னென்பார் அருள்போற்றி என்றார். இயக்கர் கோனுடைய குபேரன்வேண்ட சங்கநிதி பது மநிதி இரண்டும் மிக்க வளங்கொண்ட அளகைநகரமும் ஆனைச் செல்வமும் அருளிய பெருந்திருவாளனென்பார்செல்வம்போற்றி எ-ம், தன்னடியடைந் தமார்க்கண்டேயர்பொருட்டுக் கூற்றுதைத்த அருளுடையானென்பார் உத விபோற்றி எ-ம், நடுங்கிய தேவர இடுக்கண்தீர்க்க விடமுண்ட அருளுடையா னென்பார் கருணைபோற்றி எ-ம், திரிபுரம் பொடிபடமேருவைவளைத்தவண் மையுடையானென்பார் வீரம்போற்றி எ-ம், செருக்கொண்டு தன்னையேற்ற காமனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணனென்பார் கண்ணுதல்போற்றி எ-ம், தே வர்க்கு இடர்வினைத்த கயமுகாசுரனென்னும் யானையையுரித்த மகாவீர சூர னென்பார் பெருவீரல்போற்றி எ-ம், அருச்சுனன்பொருட்டுவேடுருக்கொண் டுபடிமிசைநடந்தபடிவன் என்பார் கோலம்போற்றி எ-ம், வெற்றிமலைபடுக் கமுயன்ற வீரனுடைய விராவணனை வீரலொன்முலமூழ்திய வெற்றியுடையா னென்பார் ஆண்மைபோற்றி எ-ம், அகங்காரங்கொண்டு திருக் கையிலைநோக் கித் தம்மீது சமர் புரிவான் எழுந்த சலந்தராசுரனைத் தாழ்விரலொன்முல் வினைத்த ஆழியால் தண்டித்தானென்பார் தண்டம்போற்றி எ - ம், தந்தை தாளெறிந்து பிறவித்தாளெறிந்த தண்டிக் கருள்செய்தானென்பார் திரு வுளம்போற்றி எ - ம், தம்பொருட்டுத் தந் திருக்குமரரைத் தடிந்த சிறுத் தொண்டர் மனையிலுண்டி அருள்புரிந்தா னென்பார உண்டல்போற்றி எ-ம், எண்ணுறு எண்ணெ யுண்ணவந்த எலியுங்கிய விளக்கின் பொருட்டு அருள்புரிந்து மகாபலியாகப் பிறக்க அருள்செய்தா னென்பார் கைவளம் போற்றி எ-ம், இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தைச் செருக்கடக்கிய ஆற்ற லுடையானென்பார் சேவகம் போற்றி எ-ம், பகைவரெரியிய பாம்பை அணி யாக்கொண்டா னென்பார் ஒப்பனைபோற்றி எ-ம்,தன்னையடைந்தகங்கையை யும் சந்திரனையும்,முடிக்கு அணியாயணிந்தோ னென்பார் செஞ்சடைபோற் றி எ-ம்,படைக்கும்காக்கும் ஆற்றலுடையார் காணக்காணுத்தானுருக்கொண்

டோனென்பார் நீளம் போற்றி எ-ம், ஞானேச்சாக்கிரியை ஆகியமூன்றினையும் ஓராயுதமாகக்கொண்டோனென்பார் சூலம்போற்றி எ-ம் கூறினர். எல்லாஞானங்களுக்கும் பிறப்பிடமாகிய இறைவனிடத்திற்பெற்ற ஞானமுடையவனுதலின் கூறுதற்கரிய நின்னேறு எ-ம், அம்மை தவஞ்செய்து இடப்பாகம் வேண்ட அருள்புரிந்தோனென்பார் பண்புபோற்றி எ-ம், இத்தன்மையுடையானேத்துலேவனுகக்கொண்டது தில்லேயென்பார் நகர்போற்றி எ-ம், அத்தில்லேத்தலேவனேத்தியாளித்தார் அடைவது அம்பலமாதலின் அம்பலம் போற்றி எ-ம் அவ்வம்பலங்கடந்தார் நீக்கமறுது அனுபவிக்கும் ஆனந்தம் ஞானநாடகமாதலின் நாடகம் போற்றி எ-ம் கூறினர். தேவர் இருடியர்க்கே தேவரீரைப்போற்றும் வழியிலாதபோது காயேன் தேவரீரைத்துதிக்கும் வலியிலனென்பார் ஆற்றலில்லே எ-ம், அங்ஙனம் ஆற்றலிலனுயினும் உன்னடியைப் போற்றுதொழியேனென்பார் போற்றி போற்றி னின் பொலன்பூவடிக்கே என்றார்.

இந்நேரிசை யாசிரியப்பா நிக்ரகாநுக்ரகமாய் இறைவனது கோப்பிரசாதத்தை உணர்த்திநின்றது. அடிகள் இதுகாறும் தமதுவேண்டுகோள் கூறி இறுதிக்கண் இன்னுர்க்கு நிக்ராஹா அநுக்ரகம் செய்தாயாதலின் அடியேற்கும் அவ்வகை அருளுதியெனவேண்டிக்கொண்டதுமாம். இந்நூல் அந்தாதித் தொடையாய் வெண்பாமுன்னிட்டு ஆசிரியம் இறுதியாக முடிவுபெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிலின்மணிமாலே

முற்றுப்பெற்றது.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை

காண்டிகையுரை.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருவளர்பவளப் பெருவரைமலர்ந்த
பாரகதவல்லி போலொருகூற்றின்
இமயச்செல்வி பிரியாதுவிளங்கப்
பாற்திரைப்பரவை மீமிசை முகிழ்த்த
அலகதிர்ப்பரிதி யாயிரங்கொகுத்த
வரன்முறைதிரியாது மலர்மிசையிருந்தெனக்
கதிர்விடுகின்முகங் காணடொறுங்காண்டொறும்
முதிராவிளமுலை முற்றுக்கொழுந்தின்
திருமுகத்தாமரைச் செவ்வியிண்மலரநின்
தைபல்வாணுதற் றெய்வச்சிறுபிறை
இளநிலாக்காண்டொறு மொளிபொடிம் புணர்ந்தென்
செவ்வாய்க்குமுதஞ் செவ்விசெய்யுமின்
செங்கைக்கமல மங்கைவனமுலை
அமிர்தகலச மமைவினேந்த
மலைமகடனது கயனக்குவளைகின்
பொலிவினெடுமலர மறையோர்கழுமல
நெறிகின்றுபொலிய நாகர்நாடு
மீமிசைமிதந்து மீமிசையுலகம்
கீழ்முதற்றழுவ்த
ஒன்றுவந்த குன்றுவள்ளத்
துலகமூன்றுக்குங் கலைகணுகி
முதலில்காலமினிதுவீற்றிருந்துழிக்
காதையொடுவந்த வேதியச்சிறுவன்
தளாடைப்பருவத்து வளர்பசிவருத்த
அன்னையோவென் றழைப்பமுன்னின்று

ஞானபோனகத்தரு ளட்டிக்குழைத்த
ஆனைத்திரளே யவன்வயினருள
அத்தனன் முலிக்து தந்தாரிபா லெனை
அவனிக்காட்டிவ னைப்பவானுர்
தேதாடுடைய செவியனென்றும
பீடுடையபெம்மா னென்றும
மகையிற் சுட்டிக்காட்ட
ஐபலேவளிப்பட் டருளினேபாங்கே (க)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை என்னுஞ் சிதாடர், ஐந்துசொல் நான்கு சந்தியாய் முன்னது திருவினையுடைய எனஇரண்டாவதனு ருபும் பொருளு முடன் மெருக்கிதாலையாய்க் கழுமலமெனுஞ் சொல்லுடனும், கழுமலமென் பது மூன்று எனும் வரையரைப் பண்புப்பெருடன் நான்காவதன் தொகை யாகவும், மற்றதுகிய மூன்று எனுஞ்சொல்லின முதலில்லை மணியுடன் பண்பு த்தொகைபாகப்புணர்க்தும், அம்மணியென்பது கோவையுடன் மூன்றுவதன் மெகையாகப்புணர்க்து திருவினையுடைய கழுமலத்திற்குக்கூறிய மூன்றுயிய மணிகளாகிய கோவை என ஒருசொல்லின்றன்மைத்தாய் நூலியுணர்த்தி நின் றது. கழுமலத்திற்குத்திருவாவது எல்லாத்திருவிற்கு நிலைக்களமான இறை வனெழுந்தருளியிருத்தலாம். கழுமலமென்பது சீர்காழியின் பன்னிரு திரு நாமங்களில் ஒன்று. இதனைக்கழுமலமென என் சொல்லியவாறே எனின், உரோமசனெனும் வேதியன்பல சிவத்தலங்களையும் தீர்த்தங்களையும் பணிந் தாடியரனும் பாசவீட்டை யடையாஞய்க்கவலையுற்று இத்தலமடைகையில் அவனது பனிபோத நீங்கிச்சிவபோதமானமையின் களித்துப் பிரமதீர்த்தத்து ப்படிந்து இறைவனைத்தரிசித்து ஆக்தமடைத்ததலமாதலின் கழுமலம்எனப் பட்டது. "ஆண்டகவல் முன்முறையே வெண்பாகவித் துறையவந்தாதி, மும்மணிக்கோவைவக்கு முதல்." என்பதனல் அகவல், வெண்பா, கலித்துறை களால் முறையே செய்யுளியற்றப்பட்டு அந்தாதித் தொடையாய் நின்றமை யால் மும்மணிக்கோவை யெனப்பட்டது மற்றையிலக்கணங்களைக் கோயிற ன்மணிமாலைக்குக் கூறியாங்குக்கொள்க. சீகாழியின் பன்னிரு திருநாமங்க ளாவன.

"பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலிவெங் குருப்பெருகீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய் பொன்னஞ்சிரபுரம் புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காழி கொச்சையய முள்ளிட்டங் காதியாய
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்ற திருக்கழுமல நாம்பரவுமூரே."

எனும் பிள்ளையார் வாக்காலும் "பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெருவெங்குரு நீர்ப், பொருவிரிறுத்தோணிபுரம் பூந்தராய்சிரபுரமுன், வருபுறவஞ்சண்பை நகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்பரவு திருக்கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப் பெயர்த்தால்" எனும் சேக்கிழார் வாக்காலுமறிக.

(இ-ள்.) திருவளர் - அழகுவளர்கின்ற, பவளப்பெருவரை - பவளமாகிய பெரியமலையை, மணந்த - சேர்ந்த, மரகதவல்லிபோல் - பச்சைக்கொடி போல், ஒரு கூற்றின் - ஒருபாகத்தில், இமயச்செல்வி - பருவத இராஜபுத்திரி, பிரியாது - நீங்காமல், விளங்க - பிரகாசிக்க, பாய்கிரை - துள்ளுகின்ற அலைகளையுடைய, பரவைமிசை - கடலினிடத்து, முழுத்த - அரும்பிய, தொகுத்த - கூட்டமான, அலை- அலைக்கும், கதிர்-கிரணங்களையுடைய, பரிதியாயிரம் - அதிகஆயிரம் சூரியர்கள், வரன்முறை - வரலாற்றுமுறைமையினும், நிரயது - மாறுபடாமல், மலர்மிசை - தாமரைமலரின்மேல், இருந்தென - இருந்தாற்போல, கதிர்விடு - ஒளிசெய்கின்ற, நின்முகம் - தேவரீருடைய திருமுகத்தை, காண்டொறும் காண்டொறும் - பலகால்பார்க்குந்தோறும், முதிரா - முதிர்ச்சியைப்பெறாத, இளமுலை - இளமுலைகளையுடைய மூற்று - முதிராத, கொழுங்கின் - கொழுந்தினையொத்த பிராட்டியின், திருமுகத்தாமரை - அழகியமுகமாகிய தாமரை, செவ்வியின் மலர - அழகுடன் விகசிக்க, நின்னைதல்-உமது தேவியாரது, வாள்நுதல் தெய்வச்சிறுபிறை, ஒளிமிகுற்ற தெற்றியாகிய தெய்வத்தன்மைதங்கிய இளஞ்சந்திரனது, இளநிலா - சிறுநிலவினை, காண்தொறும்-காணுந்தோறும், ஒளியெயிறும்புணர்ந்த - பிரகாசத்துடனியைந்த, நின்செவ்வாய்க்குமுதம் - தேவரீருடைய திவந்தவராகிய குமுதம், செவ்விசெய்ய - அழகுசெய்யாநிற்க, நின் செங்கைக்கமலம்-தேவரீருடைய கிவந்த கையாகியதாமரைகள், மங்கை - பிராட்டியினுடைய, வனமுலை - அழகிய முலையாகிய, அமிர்தகலசம் - அமிர்தகுடத்தை, அமைவின் ஏந்த - பொருந்தும்படி ஏந்தாநிற்க, மலைமகள் தனது - பார்வதியாருடைய, நயனக்குவளை - நேத்திரங்களாகியகுவளைகள், நின்பொலிவிலெழு - நின் அழகுடன், மலர - விளங்காநிற்க, மறையோர் - இல்லை மூவாயிரவாகள் செருங்கிய, கழுமலம் - சீர்காழியானது, செறிநின்று - ஒழுக்கத்துடன் நின்று பொலிய - பிரகாசிக்கவும், நாகர்நாடி - பாதாளவுலகம், மீமிசைமிதற்து - மேலே மிதந்து, மீமிசைஉலகம் - தேவர்உலகம், கீழ்முதற்ருழ்ந்து - பாதாள அளவு தாழ்ந்து, ஒன்ருகவந்த-ஒருமித்தவந்த, குன்ருவெள்ளத்து - குறையாதவெள்ளத்தினிடத்து, உலகம்மூன்றுக்கும் - மூவுலகங்களுக்கும், கனைகணறு பற்றுக்காடாகி, முதலில் காலம் - அனுதியில், இனிது - க்ஷேமமாக, வீற்றிருந்தழி - எழுந்தருளிபிருக்கும் அத்திருப்பதியில், தாதையொடு வந்த - தந்தையாருடன் வந்த, வேதியச்சிறுவன் - பார்ப்பனச்சிறுவன், தளர்நடைபருவத்து - தளர்ந்த நடைகற்கும்பருவத்தில், வளர்பதிவருத்த - ஓங்கும்பதியானது வருத்தாநிற்க, ஓ அண்ணலென்று - தாயே ஓ என்று, அழைப்ப-அழைக்க, முன்னின்று - எதிரில் தரிசனம் தந்து, ஞானபோனகத்து - ஞானமாகி

கிய உணவின்கண், அருள் - தமது கருணைபசத்தினை, அட்டி - பொருத்தி, குழைத்த - சேர்த்த, ஆனந்தநிரனே - கெடாத அமுதத்தினாட்சியை. அவன் வயின் அருள - அப்பிள்ளைக்குக்கொடுக்க, அந்தணன் முன்நின்று - சிவபாத இருதயர் என்னும் வேதியர் கோபித்து, தந்தார் யாரெனை - இவ்வுணவு உனக்குக் கொடுத்தவர் யார்என்று வினவ, அப்பா - அப்பனே, அவனைக்காட்டுவன்-அருளினுனைகண் கூடாகக்காட்டுவேன் (என்று) வான்ஆ - ஆகாசவீதியிற்றங்கிய, தோடுஉடைய - குண்டலங்களை அணிந்த, செவியன் என்றும் - திருச்செவிகளை புடையாளனென்றும், பிடிடையு பெம்மானென்றும் - பெருமையுடைய பெருமானென்றும், கையிற் சுட்டிக்காட்ட - கையினல் குறித்துக்காட்ட, ஐய - ஐயனே, ஆனகு - அவ்விடத்தில், நீவெளிப்பட்டு நீ பிரத்தியட்சமாய், அருளினை - கருணைசெய்தாய் (என்றவாறு.):

(தாரை.) எல்லாச்செல்வங்களுக்கும் நிலைக்களமாய் அவற்றை வேண்டுவார் மனப்பிரகாரினளவு வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலாதலின் சுவ்வரன் எனுந்திருநாமத்திற் கேற்பதிருவளர் எனவும், இறைவனுக்குத்திருமேனி செவ்வண்ணமாகிய பொன்வண்ணமாதலின்பவளப் பெருவரை, எ-ம், இதுபற்றியண்றேயம்மையாரும், "ஆளாதேமைமல்குறியமுறையிட்டாற், கேளாதென்கொலோகோளாமை நீளாகஞ், செம்மைபானுத்திருமிடறு மற்றொன்றும், எம்மையாட்கொண்ட இறைக்கு." என்றதும் இவனது திருத்தோளினழகொத்ததேதாள் வேறின்மையின் பெருவரை எ-ம், அதுதோள்தானே யிணையாது தன்னைக்கண்டார் விருப்புறச்செய்தலின் மரகதவல்லி எ-ம். கூறினர். இதனுல் இறைவனை வீட்டித்தாரானியமாய் நீங்காது செம்மையும் பசுமையுங்கலந்த இந்திரநீலவையொத்த சிவசத்தி கனிணைக்கம்கூறப்பட்டது. இது வண்ணவுவமைஎன்னைபெனின், சன்னைக்கட்புலனேருக்குவேர்க்குபவளத்தின்செம்மையினையும் மரகதத்தின் பசுமையினையுங் கொண்டுவிளங்கிநிற்றலின் என்க. பிரவாளம் என்னும் வடமொழி பவளமென நின்றது, பொருள்கொடியுருவாயிருக்கையில் பிரக்ருஷ்டமாய் சலிப்பது என்பது. வல்லி பற்றுக்கோட்டினைச் சுற்றிக்கொண்டி நிப்பதென்பது. தகூஷினித்துத் தாக்ஷாயணியாகப்பிறந்த பிறவி நீங்க இமயத்துச்செல்வத்துடன் தோனறியவளாதலின் இமயச்செல்வி என்றார். பாய்திரைப்பரவை மீமிசையுதயஞ் செய்த பரிதியாயிரமிருந்ததை யொத்த கின்றிருமுகமென்றார். இதுதொழிலுவமம் பற்றியதொடர். என்னெனின் அடியவர்களின் அஞ்ஞானமென்னுமகருங்கடலினிடத்து மாயையாகிய இருனேப்போக்கியெழும் ஞானசூரியனெனும் பொருள் கொளளக்கிடத்தலினுன் என்க. பரிதி, பரிதோத்தாதிபரிதி என்பதால் கிரணத்தால் சூழ்ந்திருப்பதென்பது பொருள். எல்லா அண்டங்களையும் பெறுதுபெற்ற எமது அம்மையாகிய பிராட்டியார் பஞ்சகிர்த்தியத்தின் பொருட்டு இறைவனைப்பிரியாது இருத்தல் வேண்டுதலினிறைவனைப்பிரியாது அவனது திருமுகச்செவ்வியைப் பன்முறைக்காண்டொறுமெழும் பேராசத்த மேலிட்டைக்காண்டொறும் காண்டொறும் முகத்தாமரைச் செவ்வியின் மலர எண்றார்.

தையல் என்பது அழகு ஆகு பெயராய்ப்பேரழகுடைய இறைவியை யுணர்த்தி நின்றது. தெய்வச்சிறு பிறையென்றதினுல் உலகர் பொருட்டாய மாம் தேய்தலும் வளர்தலுங்கொண்ட பிறைபோலாது எக்காலத்தும் தண் ணிய இளநிலவைக்காலும் நுதலென்பது பெறப்பட்டது. இதனைக்காண்டோ றும் இறைவனது செவ்வாய்க்குமுதமலர்ந்து அழகு செய்தலின் செவ்வி செ ய்ய என்றார். இதுவும் வண்ணவுவமை. இதனுள் முதற்கண் இறைவனைச்சூ ரியனுகவுவமை கூறி அச்சூரியனைக்கண்ட இறைவியின் முகத்தாமரை மலர னவும், ரண்டு இறைவியின் திருநுதலே யிளம்பிறையாகக்கூறி இறைவனது செவ்வாய்க்குமுதம் மலர என்றதினுனே இறைவனையும் இறைவியையும் சூ ர்யசந்திரர்களாகக்கூறி அவரது நிக்ரக அநுக்ரகசக்திகளைக்குறிப்பாகத் தெரி வித்ததாம். பிறை, இது திங்கள்தோறும் பிறத்தலுடையதென்றும் பொருட் டதாகிய தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், இறைவி இறைவனுக்குச் சுவைப் பொருட்டதாம் அமுதும் இறைவன் அவ் வமுதச் சுவையுமாதலினுன் ரண்டு அமுதமும் அதின் சுவையும் என இறைவியைக் கூறியது இறைவனும் இறை வியும் பொருட்டன்மையால் தாதான்மியமாய் நின்று உலகத்தவர்க்கு அருள் செய்யும்பொருட்டுச்சிவமும் சத்தியுமாகிய சகளவுருக்கொண்டு தமது ஒற்று மை தெரிவிக்க ஒரு பீடத்திருந்துஇறைவியின்திருமுலையினைத் தொடுதலின் அமிர்த கலசம் அமைவினேந்த என்றார். இதனைத்திருக்கோவையார், இயற் கைப்புணர்ச்சியில் தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சி யின்பத் தியல்பு கூறுந்துறையாகிய கலவியுரைத்தல் துறையில் ''சொற்பாலமுதிவள் யான் சுவையெண்ணத்துணிந் திங்ஙனே, நற்பால்வினைத் தெய்வந்தந்தின்று காணிவளாம்பருதிப், பொற்பாரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற் பிற் கற்பாவிபவரைவாய்க் கடிதோட்டகளவகத்தே.'' என்ற செய்யுளுக்கு பேராசிரியர் கூறிய உரையானறிக. இறைவி இறைவனை நோக்காது தன்னி ச்சையினிருக்கின் பஞ்சகிர்த்தியமும் நடவாவாதலினுன் மலைமகள் தனது நய னக்குவனி நின் பொலிவினெடு மலர என்றார், இதனைச்சிவமெனும் பொரு ளுமாதி சத்தியொடு சேரினைப்பொருளும் வல்லதா, மிவள்பிரிந்திடினியங்கு தற்குமரிதரிதெனுமறையைசக்கு மானவபெரும் புவனமெவ்வகைத் தொழி னடத்தி யாவரும் வழுத்துதா ளவனியின் கணெருதவமிலார்பணி பலாவதோ பரவலாவதோ'' எனப்பிறர்கூறியதனும் அறிக. பிரணவத்திற்குப் பொருளு ணராத பிரமனைச் சிறையிடைப்படுத்த வேதமூர்த்தியாகிய கர்தமூர்த்தியே கவுணியர் குலத்து அத்திருப்பதிக்கண் திரு அவதாரஞ்செய்தலின்மறையோ ர் கழுமலமென்றார். பிரளயமொன்றில் உலகமாயையிலொடுங்கி மகா வெள் ளங்கொள்ள இறைவன் பிரணவமே தோணிபாக்கொண்டு வீற்றிருந்தாராத லின் நாகர் நாடு...இனிது வீற்றிருந்தாரென்றார். தாதையொடுவந்த வேதியச் சிறுவன், சிவபாதஇருதயருடன்போந்த கௌணிபர்குலக்கொழுந்தாகிய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். சிறுவன் என்றார், இளமை மீங்காது பேரறிவு தெரிந்து விளங்கினமை தோன்ற நடைநிறம்பாப் பருவமென்பார், தளர்ந டைப்பருவமென்றார். எல்லாச்சுகங்களையும்போக்கத்தக்கவயிடத் தென் பர் வளர்பதிவருத்த எனவும், அதனுல் அப்பதியிற் காலமறிந்தமுதளிப்பவர்

தாயாராதலின் தன்னையைக் கூறுது அன்னையோ, எ-ம், அங்ஙனம் பிள்ளைய ழைப்பப்பொறுது கன்றை நினைத்த கறவையைப்போல் கோயிலினின்று வெளிப்பட்டாள் என்பார் முன்னின்று எ ம். பரிதணிப்பதமையாதென திருவருளையுங் கலக்துட்டிருள் என்பார் ஞானபோனகத்தருளட்டிக் குழைத்த ஆனந்திரனை யெனவும் கூறினர், இங்ஙனம் இறைவி பிள்ளையாருக்கு ஞான போனகமருளி ஆகாயத்திலிட இறைவரைக்கூடச் சிவபாத இருதயர் தமது அகமருடஸ்தான முடிவில் பிள்ளையாரை நோக்கஅவரது திருவாயினின்று அமுதத்தின் துளிசதறியிருத்தல் நோக்கி உனக்கிதனைத்தந்தார் யார் எனப் பிள்ளையார் எம்மை முனிபல் அவனைக்காட்டுவன் என்பார் அப்பவெனவும் அங்ஙனந்தந்தான் இன்ன அடியாளனகருடையான் என்பார் தோடுடைய செவியன் விடைபேறியோர் துவெண்மதிசூடிக், காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசிபென்னுள்ளங் கவர்கள்வன் ஏடுடைய மலரான் முனநாள்பணிக் தேத்த வருள்செய்த பீடுடையபிரமபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே" எ-ம் கூறினர் மால் பிரமன் முதலியவராலுங் காணவொண்ணாப்பெருள் இவாபொருட்டுக் கையாற்காட்டக்கிடைத்த தென்பார் சுட்டிக்காட்ட எ-ம். அங்ஙனம் எளிமையாக வெளிப்பட்ட தேவரீர் ஆவலுற்ற என்பொருட்டருள்புரிய வேண்டுமென்பார் அருளினையெனவும் கூறினர்

வெண்பா.

அருளின் கடலடியே னன்பென்னு மாறு
பொருளின் றிரள்புகலி காதன் - இருள்புகுதுங்
கண்டத்தானென்பாரைக் காதலித்துக் கைதொழுவார்க்
கண்டத்தார் தாமா ரதற்கு. (உ)

(இ-ள்.) புகலிகாதன் - சீர்காழிக்கண்திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் எமது தலைவன், அருளின்கடல்-கருணைக்கடல் போல்வன், அடியேன் - அவனிடத்து அடிமைப்பட்ட என்னுடைய, அன்பென்னும் - அவாவென்னும், ஆறு - நதியைப்போல்பவன், பொருளின் - எல்லாப்பொருள்களின், திரள் - கூட்டத்தையொத்தவன், இருள்புகுதும் - கருமை பொருந்திய, கண்டத்தான் - திருக்கண்டத்தையுடையான், என்பாரை - என்று துதித்து வணங்குமடியவரை, காதலித்து - விரும்பி, கைதொழுவார்க்கு - கைகுவித்து வணங்குந்தொழில மேற்கொண்ட அடியாரடியார்க்கு, அண்டத்து புவியில், ஆர் - எவர், அதற்கு - அவ்வடிமைத்தொழிற்கு மவர்க்கும், ஆர் ஒப்பாவார். எ-று, தாம் அசை (அண்டத்தார் - தேவர்களும், அதற்கு ஆர் அதற்குச்சிறிதும் ஒப்பாகாரெனப்பொருள் கோடலுமொன்றும்.

(கு-ரை.) எல்லாப்புவனத்தும் உள்ள சராசரங்களாகிய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஏற்றக்குறைவின்றிக் கன்மத்துக்கீடாகத் தனுகரணபுவன போகங்களாக் கொடுத்துப்பின்னின்பத்தைத் தருதலின் அவர்கட்கு வைத்த கருணை காரணமாக அருளின் கடல் என்றார்.

அருளின்கடல்என்னுமிடத்து அருளுக்குக்கடலென்னுதல்அருளாகியகட லினைக்கொள்ளின் சாரியையல்வழிக்கண் வந்ததாகக்கொள்க. கடலென்றார் தாம் எல்லாப் பொருள்களினையும், தன்னு ளடக்கிக்கொண்டு கட்பமாயிருப்பதுபோல் இறைவனும் உலகமெல்லாவற்றையும் தம்முளடக்கி தாம் எல்லாவுயிர்களுக்கும் கருணைபொழிவதுகருதித் தாம் என்னுட்கலந்து தம்மாட்டினைக்கு அன்பினையாக்கித்தம்மையணங்கச்செய்துகன்னிகையொன் றை உலகர்பொருட்டுப் பிரவகித்து அவர்க்கு வேண்டிய பயனைப் பெறச்செய் து கடலையடைவதுபோல், எனக்கு இம்மைக்கண்வேண்டிய பயன்களைப்பெ யர்த்து மறுமைப்பயனுகிய தன்னையு மெனக்குத் தந்து அடிமை கொண்டமை யின் அடியே னன்பென்னும் ஆறு என்றார். புலியிற் பிறந்தார் இம்மையில் தாம் பெறவேண்டிய எல்லாப்பேறுகட்கும் பொருள் காரணமாதல்போல, இம்மைப்பயன்களை யிழுக்கெனவிகழ்ந்து மறுமைப் பயனை விரும்பினார்க்கு இன்றியமையாவைப்பாய் நிற்கும் பெரும்பொருளாதலின் பொருளன்றிரள் என்றார். இவைமூன்றும் அடிகளிறைவனிடத்துப் பதித்த பேரன்புகரைக டந்தால் இன்னதெனக் கூறலாற்றாது உலகத்துயர்ந்தவாக்கொள்ளக்கிடந் தவற்றைக்கூறினார் என்க. இறைவன் திருநோக்கால் கடற்கண் தோன்றிய விடத்தை நோக்கியமாத்திரத்து தேவரீர் சந்நிதானத்துவனையதேவரை மரு ட்டி வலிகெடுத் தோட்டெடுக்கச் செய்ததுபோல் கண்டிச் செய்யலாற்றே னெனத்திருவிரற்கண் அடங்கிக்கண்டத்து அழகுசெய்யப்புகுந்தமையின் இரு ள்புகுதும் என்றார். கண்டம் சப்திக்கிறதென்பது பொருள். வினைடியார்க்கு அன்பிலாச்சிந்தை யிரும்பொடாக்கு ஈரதலால் அன்னேர் நரசூபமி காணிபா கக் கொண்டாராதலி ன்அவரொழியச் வினைடிக்கு அடிமைபூண்டார்க்கு உல கத்தவரேயன்றிவானத்தவரும் ஒப்பாகார் என்பார் "கண்டத்தான்" அதற்கு என்றார். காதலித்துக் கைதொழுவார் என்றதால் காதலித்து என்றதால் மனத்தானினைத்ததை வாக்குவசனிக்கும் அவ்வசனித்த வழிகாயம் செயற் படுமாதலி னீண்டு மனுவாக்குக் காயமாகிய முத்திறத் தாலும் என் பது பெறப்பட்டது. "கலைதலைருலங் கடுங்கனல் கண்டை கட்டங் கங்கொடி சிலை யினையேந்திய வெண்டோட் சிவற்கு மனஞ்சொற்செய்கை, நிலையினழு யாதுகுற் றேவல்செய்தார் குன்றமேருவென்னு,மலைபிழையா ரென்பராலறிந் தோர்களிம்மாநிலத்தே" என்ற அருள்வாக்காலறிக.

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

ஆரண நான்கிற்கு மப்பாலவ னறி யத்துணிந்த
காரணனன் மூக னுக்கரிபானடி வாய்கிறைந்த
பூரணனெந்தை புகலிப்பிரான் பொழிலத்தணைக்குங்
காரணனந்தக் கரணங்கடந்த கருப்பொருளே. (க)

(இ-ன்.) ஆரணம் - வேதங்கள், நான்கிற்கும் - நான்கினிற்கும், அப்பரல வன் - அப்பாற்பட்டவன், அறியத்துணிந்த - தாம்பரம், தாழ்பரம் என் னு செருக்குப்பெற்றகாலத்து இடையிற்றோன்றிய தானே மூன்றத்தை அறி

யும்படி துணிவுபெற்ற, நாரணன் நான்முகனுக் கரியான் - விஷ்ணுவிற்கும் பிரமனுக்கும் காணவரிதானவன், நடுவாய் நிறைந்த பூரணன் - எல்லாவற்றிற்கும் பொருளுக்கும் தடத்தமாய் நிறைந்த பரிபூரணன், எந்தை - என்தந்தையானவன் புகலிப்பிரான் - சீர்காழியெனும் திருப்பதியை யிடமாகக்கொண்டவன், பொழிலுக்கு - எல்லாவுலகங்களுக்கும் முத்தொழிற்பட்டு முத்திறப்படைய, காரணன் - மூலமானவன், அந்தக்காரணம் கடந்த-மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரங்களுக்கு அப்புறப்பட்ட, கருப்பொருள் - முதற்பொருளானவன் எ, அசை, எ-று.

இது இறைவன் வேதத்திற்கும், விதி விஷ்ணுக்களுக்கு அரியன் எனவும், உலகத்திற்கு மூலகாரணன் எனவும், கருணைதான் எனவும் கூறியதாம்.

(தூ-பை.) ஆரணநான்கிற்கு மப்பாலவன் எனவே, இறைவன் மாயாதீதனுதலினுலும், வேதங்கள் மாயா தோற்றத்தன வாதலினுலும் அவற்றிற்கு அப்பாலவன் என்றதாம். வேதம் எவ்வகைமாயாதோற்றத்ததாம் எனினின் வாக்குகளாகிய வைகரி மத்திமை பைசந்தி சூக்குமை அதிசூக்குமை ஆகியஐந்தும் முறையே சுத்தமாயாதோற்றத்தினின்று அடிப்படுதலின் அவ்வாக்குக்களு யவ்வாறு கூறியதாம். இதனை "விந்துவின்மாயையாஞமாயையினவவியத்தம், வந்திடும் விந்துவின்பால் வைகரியாதிமாயைமுந்திடுமராகமாதி முக்குணமாதிமூலம் தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சன்னிதித்தன்மிலன்றே" என்ற திருவிருத்தத்தாலறிக. ஒருமொழியொழி தன்னினும் கொளற் குரித்தே என்பதனுல் ஸ்மிருதிபுராணமுதலியவுங் கொள்க. ஆரணநான்காவன இருக்கு எசர் சாமம், அதர்வணம் இவை யிறைவனிடத்துத்தோன்றினும் அவன் றன்மையுரியாவென்பதாம். எவ்வாறெனின், உலகம் அவனிடைத்தோன்றினும் அவனேயறியாததுபோலவென்க. நான்கிற்கும்என்பதின்கணும்மை எண்ணுப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளது. விதி விஷ்ணுக்களிருவரும் தமக்கு ஆக்கும் வன்மையும் அளிக்கும் வன்மையும் இறைவனருளால் கைவந்த வலிகொண்டு ஒருவரையொருவர் நீயென்மாட்டுத்தினே நீ யென்மாட்டுத்தினையென்று போரிடுகையில் இவ்விருவருக்கிடையில் இறைவன் அழற்றூணுய்த் தோன்ற நம்மிலிதின் முதலுமுடிவுங்கண்டாரே முதல்வரென மண்புகுந்தும்விண்பறந்தும்முடியுமுடியுங்காணுதலுத்து இறைவனேத்துதிக்க அருள் பெற்றவராதலின் நாரணனுன் முகனுக்கரியான் என்றார். அங்ஙனம் இருவராலும் எனையதேவர்களாலும் அறியப்படானெனின் அப்பொருள் சூனியமாமே யெனின் அன்று காண் என்பார் நடுவாய் நிறைந்த பூரணன் என்றார். எனதுபிறப்பில் யான்படுந் துன்பங்களே யெல்லாங்கண்டு என மாட்டுக் கருணைபுரிந்து உலகத்துத் தந்தை மகற்கு ஆற்றுமுதவிபோல். எனக்குத் தன்னிடத்து அன்புவளரச் செய்து தன் திருவடியாகிய பேரின்பத்தைச்சேர்த்தலின் எந்தை என்றார் இது என்தந்தை என்பது எந்தையென மருவி நின்றது. இவ்வாறு வேதனும் வேதமும் நாராயணனும் அறியான் என்பொருட்டுச் சகள நிட்கள திருவுருக்கொண்டு சீர்காழிக்கண் அமர்ந்தான் என்பார் புகலிப்பிரான் என்றார். பொழில் என்பது நிற்பன இயங்குவனவாகிய புவனங்களேயாம். இறை

வினை எல்லாப்புவனங்களுக்கும் காரணன் என்றது, தாம் தமது சமவாய சத்தியை கேஷாபிக்க அச்சத்தி மாயையை கேஷாபிக்க உலகங்கள் தோன்றிய வாதலால் என்க. அந்தக்காரணம் சடமாதலாலும் மாயா தோற்றத்தனவாதலாலும் இறைவனையறிவதற்குத் தம்செயலற்ற காலத்தன்றி முடியாதாதலால் அந்தக்காரணம் கடந்த என்றார். தாம் தனித்து நின்று கருணையால் அனைத்தையுந் தம்மிடை தோற்றச்செய்தலின் கருப்பொருளே என்றார். இச்செய்யுள் இறைவனது சகள நிட்களத் திருவருவினைவித்து கூறியதாம். இது இறைவனது கல்யாணகுணங்களைப்பலபடப்புனைந்து சுறுதலின் பலபடப்புனைவணி இதனை உல்லிலகாலங்காரமென்பர் வடநூலார்.

இணைக்குறள் : சிரியப்பா.

கருமுதற் றொடங்கிப் பெருகா ளெலாமாம்
காமம் வெகுளி கழிபெரும் பொய்யெனும்
தூய்மையில் குப்பை தொலைவின்றிக் கிடந்தனை
அரிதி னிகழ்ந்து போக்கிப் பொருதிறன்
மையிரு ணிறத்து மதமுடை யடிசினத்
தைவகைக் கடாவும் பாய்பரிழ்த் தகற்றி
அன்புகொடு மெழுகி யருள்விளக் கேற்றித்
தூண்ப விருளைத் துறந்து முன்புற
மெய்பெனும் வித்தாளம் விரித்து கொய்ய
கீழ்மையிற் றொடர்ந்து கிடந்தவென் சித்தைப்
பாழறை புனக்குப் பள்ளியறை யாக்கிச்
சிக்கைத் தாமரைச் செழுமலர்ப் பூத்தவி
செந்தைதீ யிருக்க விட்டனனிருந்த
தெடுநில வளாகமு மடிகதிர் வானமும்
அடையப் பரந்த வாதிவெள் ளத்து
நுரையெனச் சிதறி யிருசுடர் மிதப்ப
வுரைபதித் தியங்கு மாருதங் கடப்ப
மாலும் பிரமனு முதலிய வானவர்
காலமி துவெனக் கலங்கா நின்றுழி
மற்றவ ருப்பப் பற்றிய புணையாய்
மிகுகனி மிதந்த புகலி நாயக
அருணணி சுரக்கும் பிரளய விடங்களின்
செல்வச் சிலம்பு மெல்லன மிழற்ற
அமையாக் காட்சி யிமையக்
கொழுந்தையு முடனே கொண்டிங்
கெழுந்தரு ளத்தகு மெம்பெரு மானே. (சு)

(இ-ள்.) எம்பெருமானே - எனது தலைவனே, கருமுதல் தொடங்கி - நான்கருவிலகப்பட்டுபபூமியிற்பிறக்கத்தொடங்கிய காலமுதலாக, பெருநாள் எல்லாம் - (கழிந்த) மிக்கநாள்கள் சேர்ந்த காலங்களெல்லாம், காமம் - காமத்தால் வினைந்த நிலைமையும், வெகுளி - கல்லாரையும் மற்றோரையும் கோபித்ததனால் வந்த நிலைமையும், கழிபெரும் - மிக்க, பொய்எனனும் - பொய் பேசுதலால் வினைந்த நிலைமையுமாகிய, தூய்மையில் - சுத்தியில்லாத, குப்பை - அழுக்கின் மிகுதிகளாகிய மலங்கள், தொலைவு இன்றி - கெடாமல், கிடந்ததை - இருப்பினாலே கொண்டிருந்ததை, அரிதின் - (நீக்கக்கூடாமையின்) அருமையாக, இகழ்ந்து - அவற்றை வெறுத்து, போக்கி - அவைபெனனே விட்டுப்போகச் செய்து, பொருதிறல் - போர்புரியும் வன்மைகொண்ட, மை இருள் - மிக்க கருநிறங்கொண்ட, நிறத்து - நிறத்தினையுடைய, மதம் உடை - மிக்க மதங்கொண்ட, அடு னைத்து - கொல்லத்தருந்த கோபத்தினையுடைய, ஐவகைக்கடாவும் - ஐவகைப்பட்ட (வேறுபட்ட ஒழுக்கங்கொண்ட) பஞ்சேந்திரியங்களாகிய கடாக்களையும், யாபப அவிழ்த்து அவைகட்டியிருந்தஇடத்தினின்று) கட்டை அவிழ்த்து, அகற்றி - அபபுறப்படுத்தி, அன்புகொடு - அன்பினால், மெழுகி-திருமெழுக்கிட்டு, அருள்விளக்கு - அருளாகிய விளக்கினை, ஏற்றி - ஒளிபெறவேற்றி, துன்பஇருளை-துன்பமாகிய இருட்டினை, துறத்து - ஓட்டி, முன்பு - (இவ்வகைத்துறத்த) அந்த முன்னிடத்தில், உற - பொருந்தும்படி, மெய் எனும் - வாய்மை என்கின்ற, விதானம் - மேற்கட்டியினை, விரித்து-விளங்கக்கட்டி, நொய்ய - அற்பமாகிய, கீழ்மையில் - தாழ்ந்த குணங்களில் தொடர்ந்து-தொடக்குற்று கிடந்த - (நல்லோரவலிகழுக்)கிடந்த, என்-எனது சிந்தைப்பாழறை - சித்தமாகிய பாழரிப உள்ளிடத்தை, உனக்கு - தேவரீருக்கு, பள்ளிபறையாக்கி - திருத்துயில் கொண்டிருக்கு மிடமாகச் செய்து, சிந்தை - சித்தமாகிய, தாமரைச் செழுமலர் - தாமரையாகிய வளமுள்ள மலரின்,ஆ தவிசு - அழகிய இருக்கையை, எந்தை - என் தந்தையாயினனே, நீ இருக்க-தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்க, இட்டனன் - வைத்தனன், இந்த நெடுநில வளாகமும் - இந்தநெடிய நிலமாகிய இடமும் அடுகதிர் - தபிக்கின்ற கிரணத்தினைப்பெற்ற கதிரினையுடைய வானமும்-வானிடமும், அடைய முழுதும், பரந்த பரவிய, ஆழ்வெள்ளத்து-முதன்மையாகிய ஊழிவெள்ளத்தில, இருசுடர் - சூரியசந்திரர்களாகிய இரண்டுசுடர்களும், நுரை என-நுரையென்று சொல்லும்படி, சிதறி - சிதறுண்டு, மிதப்ப - மிதக்காநிற்க, வரை - பெருமலைகளை, பறித்து - அடியோடுகளைந்து, இயங்கும்- உலாவுகின்ற, மாருதம் - ஊழிக்காற்று, கடுப்ப - வேகத்துடன் வீச, மாலும்-விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமனும் - பிரமதேவனும், முதலியவானவர் - மற்றதேவர்களும், இது-இவ் வெள்ளங்கொண்டது, காலம் என-ஊழிக்காலம் என (எண்ணி), கலங்காநின் றுழி-செய்வ தறிவென்றுதேன்றுமல்மனக்கலக்கங்கொண்டிருக்கையில்,மற்றவர் (அவ்வெள்ளத்தால் வருந்தும்) ஈரமேல பிரமனே மற்றெழுந்த தேவரே முதலியோர்,உய்ய - உயிர்கொண்டு பிழைக்க, பற்றிய - ஆதரவாகக் கொண்ட, புணையாய் - தெப்பமாக, மிகநனி - அதிகமாய், மிதந்த-அவ்வெள்ளத்தில

தந்த, புகலிநாயக - சீர்காழியாகிய திருக்கழுமல வளநகரைக் கோயிலாக்கொ
ண்டானே, அருள் - திருவருளே, நனிசுரக்கும் - மிகுந்த சுரப்பாகக்கொண்
ட, பிரளய - பிரளயஸ்வ ரூபியே, விடங்க - பேரழ குள்ளானே, நின் - தேவ
ரீருடைய, செல்வச்சிலம்பு - எல்லாச் செல்வத்திற்குங் காரணமாகிய திருச்சி
லம்பு, மெல்லென - இனியசிற்றோசையாக, மிழற்ற - சிலம்பாகிற்க, அமையா
(காணுந்தோறும் பின்னும் காணவேணுமெனும் பேரவா, நிறம்பாதகாட்சி -
தோற்றத்தினையுடைய, இமயக்கொழுந்தையும்-பர்வதராஜபுத்திரியாகியபிரா
ட்டியாரையும், உடனேகொண்டு - உன்னுடன்கொண்டு, இங்கு - இத்தலிட
ங்கொண்டஅடியேனிடத்து, எழுந்தருளத்தரும்-எழுந்தருளவேண்டும். எ-று

எம்பெருமானே நான் பிறவி கொள்ளத் தொடங்கிய நாள் முத
லாக நிறைந்துள்ள காமமுதலிய தீமைகளையும் பஞ்சேந்திரியங்களையு மொழி
த்துக்கீழ்மையிற்றெரு ர்ந்த என் மனதை அன்பான்மெழுகி அருள்விளக்கேற்
றித் திருத்தினைவத்தேன் தேவரீர் பிராட்டியாருடன்எழுந்தருளவேண்டுமென்
பது கருத்து.

(வி-ரை) அநாதியே யுள்ளநான், மலத்தால் கருவில் பிறக்கத்தொடங்கி
நாள்முதல் என்பார், கருமுதல் எனவும், அதுமுதலாகவெனது கருமவ
த்தா லெடுத்த பிறவிகளில் ஜநித்த பலபிறவிகளிலும் என்பார் பெருநாள்
ல்லாம் எ-ம், கழுநாள்தொள. என்பதால், காமம்என்பது மாதரை விரும்பச்
செய்தல் எனப்பொருள்படும். எனது மனம் என்வழிநிற்காது அதுசென்ற
ாறே பின்சென்று பலவிதப்பட்ட காமவலேப்பட்டு மயங்கினேன் என்பார்
ாமம் எ-ம், அம்மோசவலேக்கண்படுமுறி அது இடையூறின்றி முடிய இடை
ந்த ஊறுகளேப்போக்கக்கொண்டதுகோபம்என்பார்வெகுளி - எ - ம். அக்
ாமவசத்தனுய்க்கொண்ட மனைவியரிடத்து அவாவால் விளேந்த குடும்பபோ
ஷண நிமித்தம் உலகத்துப் பொருள்தேடப் பலவகைப்பட்ட காரியங்களேப்
பாய்படச்செய்தேன் என்பார் பெரும்பொய் எ-ம், இவைபோன்ற பல
க்குணங்கள் பல என்மனத்தகத்தனவென்பார் தூய்மையில் குப்பை எ-ம்
ம்பு என்பது வலிக்கும்வழிவலிந்து நின்று ஜகாரச்சாரியையைபெற்றுக் குப்
பையென நின்றது. இக்குப்பைநீக்க நீங்காதவையாய் வெட்டத்தளிர்க்கு நச்
சரம்போ லிருந்த தென்பார் தொலேவின்றி எ-ம், இவற்றை நல்லோர்விரு
பார் என்பார், கிடந்து எ-ம், அடியேன் பலபிறவிகளிற் செய்த தவப்பய
ல் அதனே நீக்கினேன் என்பார் அரிதி னிகழ்ந்து போக்கி எ-ம், யான்
னதுசெயல்வழிநடப்பப்பன்முறை உறுதிகூறியுங்கேளாதுஎன்னுடன்போர்
ரய்வ தென்பார் பொருதிறல், எ-ம், எனது பேரறிவை முழுதும் தோன்
து மறைத்ததென்பார் மையிருள், எ-ம், எனது வலியால் முயன்று தடுக்
லும் என்னேத் தன்வசமே வரக்கொள்வதென்பார் மதமுடை, எ-ம், இவை
ற்கொண்ட காலத்துக் கொல்லுஞ் சினத்தினும் கொடிய என்பார் அடுதி
த்து, எ-ம், சடமாய் அறிவின்றித் தத்தம்வழிச்செல்லும்காரானே முதலிய
ற்றை நல்வழிநடத்த மறுப்பான ஒருவனே யவை, அவன் வழிகேளாது
ல்லும் வகை இவ்விந்திரியங்களும் சடமாய் அறிவுதம்முடன் கூடியிருந்

தும் அவ்வறிவின்வழி நடவாது ஒழுகலின் ஐவகைக்கட்டா எ-ம். இக்கடாக்க ளையடைத்தவத்தொழுவத்திருந்துஅவற்றையோட்டுவிப்பதுபோல்கருவிடை ப்பட்ட நாண்முதல் என்னுடன்கன்மத்துக் கீடாகத்தனுகரணங்களைக் கொண் டு நடக்கும் இந்திரியங்களையும் உனது திருவருள் துணையாக்கொண்டு அகற்றி னேன் என்பார் யாப்பவிழ்த்தகற்றி, எ-ம். எங்குமுளனுகிய நினையொருவ ழிப்படுத்தவதில் முதன்மைகொண்டது அன்பாதலின் அன்புகொடுமெழுகி எ-ம். அங்ஙனமெழுகிய சுத்தபூமியைக்கவிந்த இருளைப்போக்குவது அருட்டி விகையாதலின் அருள்விளக்கு எ-ம். இவ்வகைத் திருவருளாகிய விளக்கொ ளி, சென்மாத்திரையே ஆணவமாகிய இருள்தனது சத்திகெட்டுஅடங்குத லின், துன்பவிருளைத்துறந்து எ-ம். நீ வாய்மைநிறைந்த இடத்தேயிருத்தல் சத்தியமாதலில் அவ்விடம் எழுந்தருளுகையில் கவித்து நிழல்செய்யும் வகை விதானஞ்செய்தேனென்பார் முன்புறமெய்யெனும் விதானம் விரித்து எ-ம், பொய், குறளை, வன்சொல், பயனில் சொல்நிறைந்து அவற்றின் வழிச்சென் று கீழ்மைகொண்டது என்பார், கீழ்மையிற்றொடர்ந்து கிடந்த என்நிலை எ-ம். இவை முறையே உனது அநுக்ரகசத்தியால் ஒழியின், நின்றது குண ஞ் சிறிது மிலாவெற்றிட மென்பார், பாழறை எ-ம், "ஒருகணமிருப்பன் றெய்வவருவினிலீசன்ருன், மற்றிருகணஞ்செங்கோ லோச்சுமிறையவர்பாலி ருப்பன், அருமறையவாகுழாத்துளம்புவீழவிருப்பன, நூரியோகிகளுளத் திற்றூங்குவனிருந்தெப்போதும்." என்றபடி அந்த என் வெறு வெளியை யு னக்குத் திருத்துயிலிடமாக விட்டேனென்பார் பள்ளியறையாக்கி எ-ம், நொய்தினும் நொய்யவாய் எனது நிமைமுதலிய வறுத்தாவண்ணம் செய்ய ப்பட்டதென்பார் இந்தைத்தாமரை எ-ம். ஏனையமலர்கள்போல் வாடுதலும் வளமின்மையுமற்றதென்பார்செழுமலர்ப்பூந்தவிசு எ-ம்.' அது உன்னையன்றி ஏனையதேவர்க்கு இருக்க இடந்தராதென்பார் எந்தை நீயிருக்க எ-ம், அடி யேனிடத்து உனதுஆஞ்ஞாசத்தி பதியச்செய்ததென்பார், இட்டனன் எ-ம கூறினர். நிலத்துக்கண் அடங்கிய எல்லாத்தேவரையுமடக்கி நெடுநிலவளாகம், எ-ம். ஆகாயத்திலுள்ள சலதரமண்டல முதலிய அனைத்தையுமடக்கி அதிக திர்வானமும் எ-ம் கூறினர். தன்னையடைந்த சித்தத்தினை வறளச்செய்யும் வெப்பமுள்ளதெனினும் இவ்வெள்ளத்தையணுகவும் போகாதென்பார் அடு கதிர் என்றார். ஆதிவெள்ளமென்றார் வெள்ளங்களில் முதன்மைபெற்றதெ ன்பது கருதி.

சூரியன் செந்நிறமுடையனேனும் ஆதிவெள்ளத்து முழுனைதால் வொ ளிகுறைந்து செம்மைநீங்கி வெண்மைபெற்றதனுன் தூரையொடுவமித்தனர். இவ்விருகோட்கள் உலகிற்கு ஒளிதரும்வகை வானவீதிக்க ணியங்குவதாத லின் இவை இயங்குமிடத்துத் தமக்கு இயங்கவிடமின்றி வெள்ளந்தமக்கு மேலிட்டுப்பரவ அவை தூரையோடொப்பமிதந்தனவென்பார் தூரையெனச் சிதறிச் சுடர்மிதப்பஎன்றார். சிதறஎன்றதனுல்நொய்மைகூறப்பட்டது: ஊழி க்காலத்தது ஆகலின் பெருவலிகொண்டு அனைத்தையும் அழிக்கும் ஆற்ற லுள்ளதென்பார் வரைபறித்தியங்குமாருதங்கடுப்ப எ-ம். திருமால் முதலிய

தேவர்கள் இவ்வெள்ளத்தினை நோக்கியஞ்சினவர்களாய் இது ஊழிக்காலம் போலும் என்று மனக்கவலைகொண்டு தியானம் தம்மாற்படைத்தளிக்கப்பட்ட உயிர்களுமழிவது கருதி யிரங்கினா என்பார் கலங்காநிற்புழியென்றார். இவர்களிரங்குவதை எங்குள்ளகருணையினாலுணர்தலின் அவர்களுய்யும் வகைப்பிரணவத்தினைத் தெப்பமாக்கொண்டான் என்பார், மற்றவருய்யப்பற்றிய புணையாய் எ-ம், அங்ஙனம் புணையாய் நிற்பின் அதனைச்செலுத்தி அலைசெறி வெள்ளத்து அவைவரிடத்துச்சேர்த்தி அவரைக்காக்கும் வகை ஓடமியக்கு வானுமாய் நின்றான் என்பார் மிகாமிமிதந்த பகலிகாயக எனவுங்கூறினார். நீ எல்லாவுயிர்களுக்கும் கனிகணையில் அவர்களைப் பகுத்துக்காத்து அழிப்பவனுன்னையன்றிப்பெருங்கருணை வெள்ளமாவார் பிறரிலர் என்பார் அருணன் சுரக்கும் பிரளய என்றார். எல்லாப்பொருள்களின் எல்லாவழகுக்கும் நீயே மூலகாரணனுதலின் விடங்கனென்றார். " மறையே நமது பீடி கைபா மறையே நமதுபாதுகையா. மறையே நமதுவாகனமாமறையே நமதுநூபுரம், மறையே நமது கோவணமாம் மறையே நமது விழியாகும், மறையே நமதுமொழியாகுமறையே நமதுவடிவாகு ;" என்றபடி அளவிறந்த பெரும் போகத்தைத் தருதற்கும் காரணமாதல்பற்றி செல்வச்சிலம்பு என்றார். இதன் ஓசையைக் கேட்டார் மனமுருகி அதன் வழிப்பட்டு அத்திருவடிக்கண் லயப்பட்டடங்குதல் திண்ணமாதலின் மெல்லெனமிழற்ற என்றார். இதனுணன்றே திருச்சிலம் போசை யொலிவழியேசென்று நிருத்தனைக் கும்பிடென்றுந் திபற, நேர்பட வங்கே நின்றுந்திபற " எனவும் அருளிச்செய்தது. உலகத்தைத்தன் வசப்படுத்தி அவ்வுலகத்தையும் அதற்குத் தந்தையானஇறைவனையும் தன்வயப்படநிருத்தங்காணும் பேரழகியாதலின் அமையாக்காட்சி யியக்கொழுந்து என்றார். அடியேன் தேவரீர் அம்மையுடன் எழுந்தருளியிருக்கவும் திருப்பள்ளி கொள்ளவும் இருந்தருப்பைகளை நீக்கி ஆசனமும், திருப்பள்ளிபுக்கிருத்தி வைத்தேற்ணடித் தேவரீர் இணிதிருக்கலாம் என்பார் எழுந்தருளத்தும் என்றார்.

வெண்பா.

மானுமழுவுந் திருமிடற்றில் வாழுமிரு
டானும் பிறைபுனைம தாங்கிநிற்கும்—வானவர்க்கு
வெள்ளத்தே தோன்றிக் கழுமலத்தே வீற்றிருந்தென்
னுள்ளத்தே நின்ற வொளி. (நி)

(இ-ள்) வானவர்க்கு-இவ்வெள்ளத்துத் துன்புறும் எங்களுக்குக் கனிகணவார்யாவரோ எனத் துயருறும்) தேவர்களுக்கு, வெள்ளத்தே - அத்தப் பிரளயத்தில், தோன்றி - தரிசனந்தந்து, கழுமலத்தே - திருக்கழுமலமாமிய சிர்காழியில், வீற்றிருந்து - எழுந்தருளி யிருந்து, என்னுள்ளத்தே - எனது சித்தத்திடத்து, நின்ற - நிலைபெற்றிருந்த, ஒளி - (ஞானமேதிருவுருவாகக்

கொண்.) ஒளி யானது, மானும் - ஒரு திருக்கரத்தில் மானினையும், மழுவும் - மற்றொரு திருக்கரத்தில் மழுவினையும், தி நயிடத்தில் - அழகிய கண்டத்தின் கண், வாழும் - நிலைபெற்ற, இருள் உம் - இருளாகிய விடக்கறையினையும், பிறையம் - சடையிற் சந்திரனையும், தாங்கிநிற்கும் - தாங்கி நிற்கும் எ-ம். தான், அசை.

* தேவர்க்குத் திருக்கழுமலமாகிய நகரத்தில் தரிசனந் தந்து என்மனத்தை யிடங்கொண் - ஒளிக்குத் திருவடைபாளத்தினை வினவுவீராயின் அது இரண்டு கரத்தில் மானினையும் மழுவினையும், திருமிடற்றில் விடக்கறுப்பினையும் சடையில் சந்திரனையுந் தாங்கி நிற்கும் என்பதாம்.

(கு-ரை) கண்டார் கோக்கத்தைக்கவரும் ஆற்றலும் வனப்புமுண்மையின்மானும் எனவும், எனது அஞ்ஞான ஆணவக்காட்டை யழிப்பதென்பார் மழு எனவும், தேவராலே வருத்தத்தானறி இறைவனால் தனது வலியடங்கினும்இறைவனை யடைந்தமையால் யிக்க அழகையடைந்தசாகாநிலைமை த்தென் பா வாழு மிருள், எ-ம் பிறக்குமிடல்பினைப் பெற்றதாயினும் இறைவனையடைந்தவன்மையால் அது நீங்கத் தேய்தலும் வளர்தலும், பிறத்தலு மிறத்தலு மொழித்தென்பார், பிறை எ-ம், இவைதாம் தாங்கியது, ஆன்மாக்களினலங்காரணமாக என்பார், தாங்கி நிற்கும் எ ம். தம்மைச்சரணாக வடைந்தார் யாவரேனும் எக்காலத்து நினைக்கினும் அவைக்கலம் தந்தருளுவான் என்பார், வானவர்க்கு வெள்ளத்தே தோன்றி எ-ம், அவ்வாறு பன்முறையுந் தேவர்பொருட் டருள்செய்தது, எனது ஆணவ இருளைப்போக்க என்னிடத்து ஞானவொளியாய் எழுந்தருளி நின்றது என்பார் உளளத்தே நின்றவொளி எ-ம் கூறினார். ஞாயிறு, திங்கள், தீ. ஆகிய ஒளிகளுக்கும் ஒளி கொடுக்கும் பெரொளியாதலின் ஒளி என்றார். ஒளி நிற்கும், என முடிக்க. உம் மைகள் எண்ணுப்பொருள, ஏகாரம் அப்பொருளது. தாங்குதல் அனவ அடைக்கலம் புக்ககாலத்து இடுக்கணை நீக்கி நலம்பெறச்செய்தல். தோன்றுதல்-அனைத்தும் அழிந்த சர்வசங்கார காலத்துத் தாம்அழியாதிருத்தல். இதனால் அடிகளது சகளநிட்கள பாவனை குறிப்பிக்கப்பட்டது,

---

சட்டளைக்கலித்துறை.

ஒளிவந்தவாபொய்மனத்திருண்ங்கவெண்ணுள்ளவெள்ளம்
தெளிவந்தவாவந்துதித்தித்தவாசிக்பாததொரு
களிவந்தவாவன்புகைவந்தவாகடைசாரமையத்
தெளிவந்தவாநங்கழுமலவாணர்தம்மின்னருளே. (சு)

(இ-ள்) நம் கழுமலவாணர்-திருக்கழுமலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்நமது இறைவனது, இன்அருள்-இனியதிருவருள், பொய்மனத்து - பொய்யாய்க்கெடுகின்ற மனத்தின்கணுள்ள, இருள் நீங்க - ஆணவாதியிருணீங்க, ஒளிவந்தவாறு - ஞான சூரியனாக எழுந்தருளிய வகையும், என் உள்ளவெள்

ளம் - எனது மனமாகிய பெருக்கில், தெளிவுவந்தவாறு - தெளிவாக நின்ற வகையும், வந்து - தெளிந்த பொருளாய் நின்று, தித்தித்தவாறு - என்மன த்திடத்துத் தித்தித்தவிதமும், சிந்தியாதது, (மனத்தால் இத்தகைத்தென) தினைக்கப்பெறுததாகிய, ஒரு-ஒப்பற்றதாகிய, களிவந்தவாறு - ஆனந்தமேயா னவகையும், அன்பு கைவந்தவாறு - அன்பாகவே பலித்தவகையும், கடை சார் அமயத்து-ஆணவஇருதியினையடையும் முத்திக்காலத்து, எளிவந்தவாறு எனக்கெளிவந்து திருவருள்செய்யும் விதமும் என்னவியப்பு எ-று.

இதனுல் கழுமல முதுபதியின்திரு அருள் எனக்குத்தோன்றிய மாத்தி ரையில்ஆணவமலச்சத்தி நீங்கி ஞானவொளி தோன்றி அப்பொருள் என் னுள்ளத்துத் தித்தித்து அருள் செய்ததென்று கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அகாதிய ஆணவக்கவலத்திலழுந்தி யிருந்த வென்னேக்கரு ணைக்கண்ணுற்கடாக்ஷித்து அதனைத்தமது சத்திபால் கோபிப்பித்துஅகற்ற ஆன்மஞானம் பிரகாசித்தலின் ஒளிவந்தவாறு எனவும், மனம் புத்தி சித்த அகங்காரங்களாகிய அந்தக்கரணங்க ளுன்கும் மாயாஜன்யமாகையால் பொ ய் மனம் எ-ம், அந்தகாரம் புறத்துப் பொருட்களைத் தோன்றுது மறைப்பது போல் தன்னையும் தலைவனையும்தோன்றுது மறைத்தலின் இருள் எ-ம், உள் ளம், மனத்தில் சாகோபசாகையாய்த் தோன்றி மிஞராட்சியம் செய்வதாத லின் அதனை வெள்ளம், எ-ம். அவ்வெள்ளம் ஒருவகையடங்கி அதனிடைத் தெளிவு யுண்மை யுணர்த்தும் ஆறுதலின் தெளிவந்தவா, எ-ம், அதனிடை ப்பயிலுந் தோறும் உணரும் இனிமைக்குப்புலன்களானுகரும் இனிமை ஒரு வாற்றானும் ஒப்புமைத்தன்றென்பார் வந்து தித்தித்தவா, எ-ம். உலகப் பொருட்கள் சடத்தன்மையவாயினும் அவற்றல்லவீனையும் ஆனந்தம்ஜம்புலன் களையும் கவரத்தக்கவை அங்ஙனம் சடப்பொருள்களில் ஒன்று யமையாது உள்ளமாகிய மனத்தின்கட் களிப்பினையினைக்கும் பேராநந்த மாதலின்களி வந்தவா, எ-ம், இவ்வகை யென் மாட்டுச் செய்த பேருதவிக்குத் திருவ ருளின் கருணேய காரணமாதலின் அன்பு கைவந்தவா - எ-ம், எனது, ஆணவ இருணீக்கத்து அடியேன் அடைவது தேவரீரது திருவடியடையுங் காலமாதலின், கடைசார் அமயத்து, எ-ம் அடியேன் தேவரீரது திருக்கரு ணையால் பேராநந்தத்தினைப் பெற்றே ஞதலின் திருவருள் அக்காலத்துத் திருவடியிற் கூட்டுவிக்கு மென்பார் எளிவந்த வா - எ-ம். கூறினுர், எளி வந்த வென இறந்த காலத்தாற் கூறியது தெளிவு பற்றியென்க. இது கால வழுவமைதி.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

அருள்பழுத்தளிந்த கருணைவான்கனி
ஆராவின்பத் தீராக்காதல்
அடியவர்க்கமிர்த வாரிதெவிட்டிலை
மாடக்கோபுரத் தாடகக்குடுமி
மழைவயிறுகிழிக்குங் கழுமலவாணனின்

வழுவாக்காட்சி முதிராவிளமுலைப்
பாவையுடனிருந்த பரமயோகி
யாரெனன்றுணர்த்துவ னெங்கைமேனுள்
அகிலலோசமு மனந்தயோனியும்
நிகிலமுங்தோன்ற நீநினைந்தகாடொடங்கி
எனைப்பலயோனியு நினைப்பருப்பேதத்
தியாரும்யாவையு மெனக்குத்தனித்தனித்
தாயராகியுந் தந்தையராகியும்
வந்திலாதவ ரில்லையானவர்
தந்தையராகியுந் தாயராகியும்
வந்தாதது மில்லைமுந்து
பிறவாகிலனு மில்லையவ்வயின்
இறவாகிலனு மில்லைபிறிதில்
எனைத்தினுயிர்களு மில்லையானவை
தமைத்தினுதொழிந்தது மில்லையனைத்தே
காலமுஞ்சென்ற தியானிதன்மேலினி
இனைக்குமா றிலனேனாயேன்
அந்தரச்சோதிகின் னஞ்செழுத்துநவிலும்
தந்திரம்பயின்றது மிலனேதந்திரம்
பயின்றவர்ப்பயின்றது மிலனேயாயினும்
இயன்றதோர்பொழுகி னிட்டதூலராச்
சொன்னதுமந்திர மாகவென்னையும்
இடர்ப்பிறப்பிறப்பெனு மிரண்டின்
கடற்படாவகை காத்தனின்கடனே. (எ)

(இ-ள்) அருள் பழுத்து - திருவருள் முதிர்ந்து, அளிந்த - கனிந்த, கருணை - அன்பாகிய, வான்கனி - சிறந்த கனியானவன், ஆரா - புலன்களால் உண்டு உரிகிதேறாத, இன்பம் - சுகத்தினையளிக்கும், நீராக்காதல் - ஒழிவில்லாத ஆசைப்பெருக்கானவன், அடியவர்க்கு - தன் மாட்டு அன்புள்ள அடியவர்க்கு, அமிர்தவரி - அமிர்தமாகிய சாகரத்தின், நெடுமைநிலை - நீடியவைப் பாயுள்ளான், மாடம் - உபரிகைகள் நெருங்கிய, கோபுரம் - கோபுரங்களில், ஆடகம் - பொன்னிலுலாகிய, குடுமி - சிகரங்கள், மழை - மேகங்களின், வயிறு - நடுவிடத்தினை, கிழிக்கும் - பிளக்கின்ற, கழுமலவாண - திருக்கழுமலவள நகரினைத்திருக்கோயிலாக் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பவனே, தின் - தேவரீருடைய, காட்சி - திருக்குறிப்பினின்று, வழுவா - சிறிதும் தவறுதல் இல்லாத, முதிரா - (உலகமெல்லாமீன்றும்) மூப்பினைப்

பெருத, இளமுலே - இளமுலைகளையுடைய, பாவையுடன் - பார்வதிபிராட்டியாருடன், இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த, பரமயோகி - சிறந்தயோகமூர்த்தியானவனே, எந்தை - என்தந்தையானவனே, யான் ஒன்று - அடியேன் என் மனத்துதித்த ஒரு எண்ணத்தினை, உண்ர்த்துவன் - தெரிவிப்பன், மேல்நாள் - பூர்வத்தில், அகிலலோகமும - எல்லாவுலகங்களையும், அநந்த யோனியும் - எல்லாச்சீவராசிகளையும், நிகிலமும் - ஒழிந்த அனைத்தையும், தோன்ற - உண்டாம்விதமாக, நீ- தேவரீர், நினைத்தகாள் தொடங்கி - நினைத்த அந்த காலந்தொடக்கமாக, எனைப்பல - பலவகைப்பட்ட, யோனியும் - தாவரஜங்கமங்களும், நினைப்பரும் பேதத்து - நினைத்தற்கரிய பாகுபாட்டினையுடைய, யாரும் - உயர்திணையாகிய மக்கட்பொதுவுடற்கண் பட்டயாவரும், யாவையும் - அவ்வாறு அஃறிணைப் பகுதிக்கண்ணதாகிய எல்லாமும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, தனி தனி - ஒவ்வொருவராக, தாயாகியும் - தாய் மாராகியும், தந்தைபர் ஆகியும் - பிதாக்களாகியும், வந்திலாதவர் - வராதவர்கள், இல்லே - இல்லையாம், யான் - அடியேன், அவர் - அந்த தந்தை தாய் ஆயினர்க்கு, தந்தைபர் ஆகிடம் - பிதாக்கள் ஆகியர், தாயர் ஆகியும் - தாய்மாராகியும், வந்து இராதலும் இல்லே - வராதலும் இல்லையாம், முந்து- யான் முன்னெடுத்த பிறவிகளில், பிறவாத - பிறவியெடுக்காத, நிலனும் இல்லே - பூமியும் கிடைக்காது, அவ்வயின்-அவ்விடத்து, இறவா - இறக்காத, நிலனும் இல்லே-பூமியும் கிடைக்காது, பிறிதில்-வேறுக, எனைத்தின்னு-என்னேஉணவாகக்கொள்ளாத, உயிர்களும் இல்லே-பிராணிகளுமிலவாம், யான்-நான், அவைதமை-அவ்வுயிர்களே, தின்னுதொழிந்தது-உட்கொள்ளாது நீங்கியதும் இல்லே-இல்லையாம், அனைத்தே-அவ்வளவினதாக, காலமுஞ் சென்றது ஆயுளுங் கழிந்தது, யான்-இவ்வகையாகியநான், இதன்மேல்-இவ்விதமாறுதலால், இனி-பின்னும், இனக்கு ஆறு-மனகலியும்வகை இலன்-இலாதவனின் நான் யேன்-அடியேன், அந்தரச்சோதி-சிதாகாசத்தையிடமாகக்கொண்ட பரஞ் சோதி, நின்-தேவரீரது திருவுருவத்தைத்தெரிவிக்கும், அஞ்செழுத்து-ரிபஞ்சாக்ஷரத்தின் சிறப்பினை, நவிலும்-எடுத்துக்கூறும், தந்திரம்-நூலினை பயின்றதும் பலகால்கற்றுப் பழகியதும், இலன்-இல்லேன், தந்திரம்-தேவரீர துசகளதிட்களஸ்வரூபத்தினையும், எனதிலக்கணத்தையும் என்னைப்பற்றி விடாதஆணவாதிக லிலக்கணத்தினையுங் கூறும் நூலினைப்பயின்றவர்-ஆசாரியரையடுத்துக் கற்றுக் கேட்டோருடன், பயின்றதும்-பழகியதும், இலன்-இல்லேன், ஆயினும்-இவ்வகை இருபயிற்சியுமில்லேனுமினும், இயன்றது-என்னற்கூடிய, ஓர்பொழுதின்-ஒருகாலத்தில், இட்டது-நானருச்சித்தது பச்சிலையாயினும், மலரா-நன்மணமலராகவும், சொன்னது-உன்னைத்துதித்துக்கூறிய துதிகள், மந்திரம்ஆக-உன்னைத் தரிசித்தற்கு இயன்ற திருமந்திரமாகக்கொண்டு, என்னையும்-இழிந்தகுணமுடைய அடியேனையும், இடர்-துன்பத்தைச்செய்கின்ற, பிறப்பு-தோற்றம், இறப்பு-மரணம், எனும்-என்கின்ற, இரண்டின்-இரண்டினது, கடற்படாவகை-கடலினிடத்து அகப்படாதவிதம், காத்தல்-காப்பாற்றுதல், நின்கடன்-தேவரீது கடமையாம்.)எ-று. ஏ அசை.

சூ-ரை, ஐம்புலன்களாகிய வேடர் வசப்பட்டு ஆணவாதி மலங்களி லழுந்தித் தனனையும் தலைவனையுமறியாதுமயங்கிக்கிடக்கும் அடியேனைக் காத்து அடிமை கொள்ளற்பொருட்டுப் பாம்பைக்காட்டிப் பாம்பைப் பிடிப் பதுபோல் என்னைப்போல் வ்டிவுகொண்டு எழுந்தருளி என்னையுந் தன்னை யுங் காட்டி அடிமைகொண்டு திருவடிதந்து ஆண்டமையின் அருள் பழுத் தளிர்த்த கருணைவான்கனி யென்றார், இதனை '' மன்னவன்றன்மகன் வேட ரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனையறியாது மயங்கி நிற்பப், பின்னவனு மென்மக னீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந்தாளுகப் பேணுமாபோல் துன் னியவைம்புலவேடா சூழ்விற்பட்டுத் தன்னையனையுமறியாது துயருறுந்தெ ன்னுயிரை, மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித்தானுக்கிம லரடிக்கீழ்வைப்பன் '' என்னுந் திருவாக்காலறிக, வாளாகனியென்னுது வா ன்கனியென்றார், அக்கனிஞானேந்திரியங்களாகிய ஐம்புலன்களினெனறுகிய வாய்க்கணுள்ளகாவின் எகதேசத்தின்றுசிப்பதன்றியேனைப்புலன்களால்மோ ப்பவும் பரிசிக்கவும் பெறுததுபோல் இக்கனி ஐம்புலன்களையன்றி உள்ளும் புறமும் ஒக்கருசித்தலின் அவ்வாறு கூறினர். அளியின், உரிசையிலாது பத மழிந்ததாமாதலி னவ்வாறுகூறுத லடாதெனின் அது உலகத்துக் கனிகள் போலாது தெய்வத்தன்மைத்தாதலின் அவ்வாறு பதமழிதல் செல்லாது உ ண்ணுதற்கு மிக்கபதமுற்றதென்க. புலன்களால் நுகரப்படுவன அசத்தா இச் சடமா யொழியுமாதலின் இவ்வின்பம் அவ்வாறு வேறுவேறு காலங்க ளில் வேறுவேறு பொருள்களால் அநுபவிக்கப்படும் அசத்தாகாமல் ஒருங் கே யொருகாலத்து அநுபவிக்கப்படுவதாதலால் ஆராவின்பம் எனவும், அதனைப் புசிக்கையில் தேவரின்பமாயினும் வெறுப்புற்ற காலத்து அமைதி பெறும். இவ்வின்பம் அநுபவிக்குந்தோறும் சால அவாத்தருதலின் தீராக்கா தல் எனவுங்கூறினர். இதனை ஆராவின்பத்து ராக்காதல் எனப்பிரித்து இன்பத்தினின்றும் நீங்காத காதல் எனினும் ஆம். காதல் என்பது விரும் பிய பொருட்கண், செல்லும் அவா. ரண்டு அடியவர் என்றது மூவகையான் மாக்களாகிய சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்களில் சத்திநிபாத மான வர்க்கங்களை யென்க. அவர்கள் விஞ்ஞான கேவலிகள்முதலியவராம். இவ்வா ன்மாகலருக்கு விஞ்ஞானகலத்துவசித்தி, ஆசாரியனுக்ஃ நிக்கையிற் கலாதத் துவமளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப்படுகையாலும், மாயையினுடையவும், ஆன்மாவினுடையவும் வியாபாரங்களைப்பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலும் சா தாரணயோக நியானத்தினாலும், மிக்கதபோசித்திகளினாலும் கன்மாதுரணமா கத் தநுவை யெடுத்துக்கன்மங்கள் புசித்துத் தொலைக்த காலத்தினும், ஈவரா க்யத்தால் சங்யாசாதுட்டானத்தாலும் சகல கன்மங்களு நசிக்க அத்ற்கதின மான மாயையின்றி யாணவமலமொன்றுஞ் சேட்டித்து நிற்பதாலென்க. இனிப்பிரளயாகலசித்தி எவ்வாறெனின் ஆசாரியனால் நிகழ்தரானசகலர் பிரகிருதியையும் ஆன்மாவையும் உள்ளபடியறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப்பி ரகிருதியினின்றும் முத்தனைச் சிருட்டி காலத்திற் பிராக்ருததேகத்தை யெ டாமல் மாயேயமாகிய தனுவைப்பொருந்தி யதினுண்டான கன்மபலங்களை யந்தந்தப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்கையாற் குணதத்துவத்திற்கு மேலு

ண்டான கன்மமும் ஆணவமும் ஆக இரண்டினும் கூடினவர்களாகையினு லுண்டானதென அறிக, சகலத்வநித்தி எக்காரணத்தினின், ஆணவங் கன்மம்மாயையென்கிற மூன்று பாசங்களுடன் கூடியாணவத்தாற்றடுக்கப் பட்ட ஞானக்கிரியைகளையுடையனும் மாயையினல் மோகித்து நானுவிதமா ன கன்மங்களைப்புரிந்த தனைப் புரிக்கிறகாலத்தி லாகாமிய மேறியதனிற் சஞ் சிதமாகக்கட்டுப்பட்ட டதனைப் புசித்துத் தொலைக்கைக் காரணமாகப் புரியட் டகரூபியாய்ப்பிராக்ருதமான வடிவையெடுத் தனுலுண்டான போகங்களைப் புசி பதனுலுண்டான தெனவறிக. முன்னர் கூறிய விஞ்ஞானகலரும், பக் குவர் அபக்குவர் என விருவகையர். என்னெனின், நெல்முதலியவைபோல அபக்குவம் புசிக்கத்தகாதிருத்தல். சோறுமுதலியன போலப்பக்குவம் புசிப் பாகவிருத்தல். இவைபோல் மலமும்பக்வம அபக்வம்என இருவகைத்தாம்.

இவைகளைப்பெற்ற ஆன்மாக்களும் பக்குவர் அபக்குவர் எனஇதனுல் கூறப்படுவர், இதிற்பக்குவகலராவார், மலபரிபாக மிருதியால் சிவாநுக்ரகம் பெற்றுச்சாயுச்சியமடைவோர். அபக்குவராவார், மலபரிபாக மாத்தியத்தா லே சிவமூர்த்தி யவர்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்ரஞ்செய் யப்பட்டிருக்கையினும் சுத்தாத்வாவிற்கு அதிகாரிகளாகையால் அதிகார மலத்தைப் பெற்றிருப்போர். இது விஞ்ஞானகல பக்குவாபக்வலக்ஷணமாம். பிரளயாகலரும் பக்குவர் அபக்வர் என விருதிறப்படுவர். இவர்களுள் பக்குவ ராவார் மலபரிபாகமிருதியாலே சிவர்க்குக்கன்மமெல்லாம் பக்குவமாயுற்றள வில்சிவன், தீவிரம் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தியை பதித்து நிரதிகார தீக்ஷை யாற் நிருக்கண்சாத்தி யவர்கள் பாசச்சேதஞ்செய்துஞானக்கிரியைகளைவிள க்கமுத்தியடைவோர். அபக்குவராவார், கன்மானுகுணமானபோகத்தைப்புசித் துத் தொலைக்கைப்பொருட்டுப் புரியட்டசுத்தைப்புவனசதேகமாகியயோனிக டோறும பிறந்து ஒன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாக மானவாறே சிவ மூர்த்திசத்திபதிவித்து அறிவைவிளக்க முத்தியடைந்தவர்கள். இனிச்சகல ரும் அதிபக்குவர், மந்தபக்குவர், அபக்குவர் என மூவகையர், அதில் அதிபக் குவராகிய தேவர் தானவர் முதலாயினுரைச் சிவமூர்த்தி, தீவிரம் முதலிய சதுர்வித சத்திநிபாதத்தால் திவ்யமான திருமேனியையதிட்டித்து அவர்கள் பாசத்தைச்சேதித்து அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித்திதிகாலமுடியும ளவும் சுத்தாத்வாவிற் போகங்களைப் புசிக்கச்செய்து மகாசங்காரத்திலே மோக்ஷத்தையடைவிப்பர். மந்தபக்குவராவார், சிவமூர்த்திமந்தம் மந்ததரமெ ன்னும் சத்தியைப்பதிப்பித்துஆசாரியனை யதிட்டித்து அவர்களுக்குஅதுகுண மான தீக்கையைச்செய்வித்து அவர்கள் எப்பதத்திலிருந்து போகம் புசிக்க விரும்புகின்றனரோ அப்பதத்தில் யோகிக்கப்பெற்றவர். இனி அபக்குவர் ம்லபரிபாகம் பெருதாராய்த்தாங்கள்செய்தகன்மத்துக்கீடாய்ப்பெற்றசரீரத் தையெடுத்துப் போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மலபரிபாகம் வர ஆசாரியனுல் தீக்கையடைந்து மோக்ஷம் அடையுமவர். இதனை விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் விரிந்தநூல்களாகிய பௌட்கரம், மிருகேந்திரமுதலிய வற் நினுணரராய்ந்தறிக. தேவரிடத்துற்ற அமிர்தம் உண்டார்க்கு நரைதிரை

பசி முதலியபோக்கும், இது அங்ஙனமன்றி யெக்காலத்தும் பிறவியெடாப் பேரின்பவாழ்வினை யளிப்பதாதலால் அதனிடை வேறுபட்டதென்பார் அமிர்தவாரி என்றார். அமிர்தம் மரணத்தைப்போக்குவதென்பதுபொருள். இது உபசாரம் என்னின் தேவர்களுக்கு அமிர்தமுண்டும் மரணம் மூப்புமுதலிய வுண்டென ஆகமவளவை யானறிதலின்என்க. என்னெனின், பெருந்திரட்டு "நியவசுரர் பகையுண்டுசெற்றமார்வ மிகவுண்டுநோயுண்டகங்களருந்துண்டு நோய்கட்கெல்லார் தாயான, காயமுண்டுகைதொழிவண்டுருமூண்டு கற்பத்தே மாயுந்தன் மையுண்டாளுல் வாழினுர்க்கென்னை வளனுண்டோ ! எ-ம் குருடன் புகராமார்த்தாண்டன் குட்டரோகியாமெனுஞ், புருடன்றலைநோய் புரந்தரற்குப்புயத்தில் வாதந்தக்கற்குச் சுரநோயுண்டு கபரோகஞ் சோமனுக்கு நிரிழிவு,வருணற் கெவ்வாறமரர்க்கு நோயுண்டுண்டோ மருத்துவரும் " என்றவற்றுலறிக.

மலபரிபாகமான ஆன்மாக்களின் மலதோஷத்தினைத்திணைகூயினுல் சோதித்து முத்தியடைவித்தலின் இறைவனை வாரிஎன்றார். வாரிஎன்னும் பதத்திற்கு மேடுபள்ளங்களை மறைப்பதுஎன்பது பொருள் அதுவேகடல், நீர்கொணடவாரி அஃதல் வற்றல்போல தன்சந்நிதி மாததிரத்தில் முத்தேவர் முத்தொழில் செய்யாநிற்கத் தாம் வாளாமேவும் பெருந் தகைமையுடையனுதலின் நெடுநிலை யென்றார்:

மாடக்கோபுரத்தாட கக்குடுமி மழைவயிறு கிழிக்கும் என்பது அதிசயோக்கியணி. வாழ்நஎன்பது வாணஎன்னின்றது மருஉவென்ப. அன்றி இருமொழியாக்கொண்டு நிரிதல்விகாரமெனினுமாம். வான்கணிமுதல், வாண, இறுதியானனவ அண்மைவிளி. இறைவன்திருக்குறிப்பின் வகைதினாறு ஆன்மாக்களைமுத்தியடைப்பித்தலாகியதிருத்தியங்களைச்செய்பவள்சத்திபாதலின் கின்வழுவாக்காட்சிஎன்றார். உலகமெல்லாவற்றிலுமுள்ள சராசரங்களுக்குத்தாயாய் அவர்களியளித்து உலகம் மூப்படையினும்தான் மூப்படையாது கன்னிப்பருவமடைந்திருத்தலின் முதிராவிளமுலையெனறார். இதனைச்சிவஞ் சத்திதன்னை யீன்றுஞ்சத்திதான் சிவத்தை யீன்று, மூவர்திருவரும் புணர்ந்திங்குல குயிரெல்லா மீன்றும், பவன் பிரமசாரியாகும் பான்மொழிகன்னியாகுந், தவந்தருஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுன்றே" எ-ம் " பங்கயற்கணிாிய பரம்பரனுருவே தனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்கணகலுலகமெண்ணிறந்த சராசரங்களீன்றுந்தாழாக், கொங்கையற் கண்மலர்க்கூந் தற்குமரிபாண்டியன் மகள்போற் கோலங்கொண்ட, வங்கயற்கணம்மையிரு பாதப் போதெப்போது மகத்துள் வைப்பாம்." என்பவற்றுலறிக. பாவை, பிரதிமையென்பதின் மருஉ. இவளின் மிக்கவனப்புடைப்பொருள் வேறின்மையின் பாவை யென்றார். பாவை யென்பது கைத்தொழில் வல்லகம்மியன் கைம்முயன்று அழகு முதலிய பெற்று அமைக்கப்பட்டதாதலின் இறைவிக்கு ஏகதேசவுவமை. இறைவன் இறைவியுடனீக்கமறநின்றும் தாம் பிரமசாரியும் யோகமுதல்வரும் ஆதலின் பரமயோகி யென்றார். தேவரீர் சந்நிதிக்காண்பெருந் தேவரும் வாய்பொத்திக் கைகட்டிநிற்பர். அடியேன் பிகைபட்

கூறுது ஒரு மொழியே கூறுவன் என்பார் ஒன்று உணர்த்துவன் என்றார். இச்சொல் தன்னையுணர்த்தாது பொருண்மேலாதலின் ஆகுபெயர். என்தங்தையென்பது எந்தையென மருவினின்றது. பின்கூறப்போம் தந்தை பலரும் அழிநிலையுடையா எஞ்சினின்ற நீயேஎன்னை யாதரித்துக் காக்குங் கருணை பூண்டாயாதலின அவரைமொழித்து எந்தையென்றார். சேதனஞசேதனத்தையடக்கி அகிலலோகம்என்றார். அன்றிபபதிஞனகென்னும் எண்ணிணப்பாலுமிப்பாலுமாகிய பல்லண்டங்களெனினுமாம். நால்வகையாகிய அண்டசம் உத்பீஜம்,சுவேதசம்,சராயுஜம், அடங்க அநந்தகோடிபாணியென்றார்.இதுமுடிந்ததுமுடித்தல் இவையனைத்தும் எஞ்சினின்றனவுமடங்க நிலைமும் என்றார். "பூவண்ணம் பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதலின்ப, மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி, மூவண்ணறன்சக்திமுத்தொழில்செய்யவாளா, மேவண்ணலன்ஞன் வினையாட்டின் வினைகப வெல்வான்" என்றபடி மூவரும் ஸ்ருஷ்டியாதிதொழில்களைச் சக்திமாத்திரையிற்செய்யாநிற்கத் தனக்குஞ்சிறிதும்பற்றின்றிச் சுத்தஸ்படிகம்போல் நினைத்தமாத்திரையில் அனைத்தையு மாக்குதலின் நினைத்த காட்டோடாடங்கி யென்றார். நால்வகையாகியினும் வெவ்வே றுருக்கொண்டு பலபேதப்படுதலினுலும், அவற்றில் ஆண்மர, கன்மத்துக்கோடாகத்தொடக்குண்டு பிறவித்துனபமுறுதலின் எனைப்பலயோனியும் நினைப்பரும் பேதத்து என்றார். உயர் திணைக்கண் ஆண் பெண் பலர் எனும் மூக்கூறு மடங்குதற்கு யாரும் எ-ம். அவ்வாறே அஃறிணைக்கண் ஒன்றும் பலவுமடங்க யாவையும் எ-ம். கூறினுர். ஈண்டுப் பனமையிருதியேற்ற பாவினுப் பொருட்டன்று. எஞ்சாமைப்பொருட்டு. யாவையும் யாரும் என்பதின் கண் உம்மைகள் முற்றுப்பொருள. நான் அச்சராசரங்களாகிய பொருள்களிற் தனித்தனிப் பிறந்து கடைப்பட்டேன் என்பார் தனித்தனி தாயாராகியுந் தந்தையராகியும் வந்திலாதவர் இல்லை என்றார. அவ்வாறு அச்சராசரங்களிற் புக்கு அவற்றை முறையே தாய் தந்தை பராகப் பெற்று வளாந்து நான் பருவத்தை யடைகையில் என்னைத் தாயாகவுந் தந்தையாகவுங்கொண்டுபிற பிறப்புழி அவற்றிற்கு நான் தந்தைதாய் ஆனேன் என்பார் யானவர் தந்தையாகியும் எ-ம், என் பிறவிசகடக்கால்போல் தோன்றியஅன்றுதொட்டுப்பல்வகைப்பிறவியிற் றமொறி எல்லாநிலத்திலும் பிறந்தும் அவ்வகை பிறந்தும் வருதலின் பிறவாநிலனுயில்லை யவ்வியினிறவாநிலனுயில்லை யென்றார். பிறந்தகாலத்து என்னின் வலியுடைமையானும் என்னையொத்த பிறவியினவற்றைத்தின்று ருசிகண்டமையானும் என்னைக் கண்டகாலத்து ஆயிடமெனத் தேறிப்பசிநோய்போக்கச் சூறைகொள்ளும்விலங்குகளுண்மையின் எனைத்திஞ வுயிர்களுமில்லை எ-ம். அவ்வாறே யாதும் சேதனமென்னுஞ் சேற்றினைப் பெறுதல் சென்துவாகப்பிறப்புழி எனது பசிநோய் கனிவான் என்னிற்கீழ்ப்பட்டு எனைக்கண்டதுணையாளே யஞ்சியடங்கும் பிராணிகளைக்கவர்ந்து அவற்றைப்பசிக்கு மருந்தாக் கோடலின் யானவைதமைத் தின்னுதொழிந்தது மில்லையென்றார். கொலைப்பாவம், விலைக்குத் துன்பம் எனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் வினைவிக்கமாட்டா கொல்லாமைதானே பிற அறங்களெல்லாவற்றின் பயன்களைத்தருமெனவும், எல்லா அறங்களிலும், எற்றமுடைத்தாகவுங்கூறப்ப

தேவின். அடிகள் வாணிளிறைவனடி ஞானமின்றி வீணளாயொழிந்தவென விரங்கி அனேக்தேகாலமுஞ் சென்ற தென்றார். இயன்ற தேசார்பொழிதினிட்டராதுமலராச்சொன்னதுமந்திரமாகக்கொண்டுகாப்பாய்என்னுந்தெளிவுடைமையின யானிதனமேல் இனைக்கு மாறிலவேன என்றார். நீ சோதிக்குட் சோதியாகிய பரஞ்சோதிபாயினும் உனனே மந்திரத்தால் வசப்படுத்தல் ஆகுமென்பார் நின்னஞ்செழுத்தென்றார். வொகமங்க ளிருபத்தெட்டினையும்பற்றய வேதங்களையுமடக்கி அஞ்செழுத்து ருவிலுந்தந்திரம் என்றார். அடியேன் அவ்வேதாதிவாகமஙகளைக் கற்கவுமியலாலனுமினும் அதனைபோதி யுணர்ந்து அத்தக ஒழுகும் ஒழுக்கமுடையாரைப் பினபற்றி யொழுகினனல்லன் என்பார். தந்திரம் பயின்றவர்ப்பயின்றதுயிலனே என்றார். சிவபூசையமக் கடைபிடித்து அதனுல் முத்தியடையு முறைமைதானை முத்தராயார் சிவாகமத்திற் கூறியமுறைப்படி தக்க காலஙகளிற் சிவபூசைசெய்பார் அங்ஙனம் யான் செய்யேனுமினும் அடியேன் பலபொழுதுகாண்ட ஓர ளினின் பாகத்தை யுனக் காக்கியதை, யேற்க வென்பார, இபன்றதேசார் பொழுதின் என்றார. இதற்கு "தேச மிடங் காலத்திக் காசனங்களி னறிச் செய்வதான்றபோற் செய்யாச்செயலதனைச் செய்தாங், கூசல்படு மனமினறி யுலாவணிற்றனுக்குமுணர்வுண்டி பாட்டினியிருத்தல், நடத்தல், மாசதி நிற்பூப்மையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்தில் நிருத்தத்தினமைதுனத்திற் கினத்தி, லாசையினில் வெறுப்பிலி னவபல்லாது மெல்லாமடைத்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார். என்ற தாற்காண்க. புறம்போபு மரன் மழல்கள் பூசிக்கவேண்டின் பூந்தரத்தின் கீழ் விழுந்த போதுகளுங்கொண்டுதிறந்தாகுச் சிரச்சிவனே ஞானர்தாலகருச்சிரங்கும்படியிங்குச் சித்தித் தப்போற்றி, என்றபடி பூமரத்தின்கீழ் உதிர்ந்தசருகு இலைமுதலிய எதுகொள்ளினும் ஏற்க வென்பார் இட்டது மலரா எ-ம். இதனுலன்றே பச்சிலை பழம் போதேனும் பரித்திட்டுப் பத்திசெய்வார்க், கெச்சமிலிருமை பேறும் கொடுத் தருளி றைவ போற்றி, என்று பிறரும் கூறினர். உன்திருநாமம் அனைத்தும் உன்னைத்துதித்தனவேயாம் ஆதலின் யானவைபயின்றுளேன் ஆதலின் உன்னைக்குறித்துக் கூறியகாலத்து அவை யுனைக்குறிக்கும் மந்திரமாக எண்ணுகவென்பார்சொன்னதுமந்திரமாக எ-ம் பிறவி, துன்பந்தருவதாதலால் இடர்பிறப்பு எ-ம். அதுகாரண காரியத்தொடர்ச்சியாய் நிற்றலின்கடல்எனவும். கூறினர்,

வெண்பா.

கடலான காமக்கே காழுழ்வர் துன்பம்
அடலா முபாய மறியார்-உடலாம்
முழுமலத்தை யோர்கிலார் முக்கட் பெருமான்
கழுமலத்தைக் கைதொழா தார். (அ)

(இ-ள்) முக்கண்-திரிநேத்திரங்களையுடை, பெருமான்-பெருமையிற்சிற்சி வபூரர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும், கழுமலத்தை-திருக்கழுமல வளாகரினை, கதொழாதார்-கைகொண்டு வணங்கா அறிவிலிகள், கடலானகாமத்தே-(காம ரசலட்பட்டார்) ஆழுங்கடலானகாமத்தில், கால்தாழ்வர்-அழுந்துவார், துன் பம்-பிறவித்துன்பம், அடல் ஆம்-நீருகும், உபாயம்அறியார்-தந்திரத்தையுணரார், உடல் ஆம்-தேகமாகிய, முழுமலத்தை-நிறைந்த மலப்பாண்டத்தை (யழிவுடைத்தென்று) ஓர்கிலார் - ஆராய்ந்தறியார். எ-று.

சிவமூர்த்தியை வணங்காதார், தாங்கொண்ட முழுமலவுடம்பை யறியாதவராகிக் காமக்கடலிலழுந்துவர். என்பது கருத்து.

(கு-ரை) அச்சம்பெரிதும் இன்பஞ்சிறிதுமாயினுங் காமங்கதுவப்பட்டார்,குப்பிக்குள் கூர்த்த வினையுடைத்தென்றறியாது வரைவின் மகளிரோடும் பிறன்வரைகின்றாரோடும் இழிகுலமகளிரோடும் வரையறையின்றிக்கூடி அறம்புகழ்கேண்மை பெருமைமுதலிய இழந்து அதி லழுந்துதலின் கடலானகாமம் எனவும், அன்றி"உலகமெல்லாம் பொது நீக்கியொருதோலாச் செப்புரைத் தினனுந் இலகுமவுலி நவமணி பூணிமைக்கும் பொற்றா ணிக்கிடினும் அலகிலாதெருஞ்செல்வமளகேகசன் போற்றுப்தாலும்,கலகவிழியார் முயக்கம் முற் காலானடக்குங்கழிபினேம" எனவும், "கன்னலன்றி வேம்பு நுகர்காமத் நுதோ நிகள் போற், பின்னையொருதெய்வத்தைப் பேசாமே, யெங்காளுஞ் சாற்றுவதுங் காமலேசாதிப்பதுங் கரணம்,போற்றுவதுங்காமனடிப்பே.து" எனுங்காமநூலார மதம்படக்கடலானகாமம் என்றார். எனினும் ஆம். அதிலழுந்திறார் சேற்றிலாழுங் காரான்போல் எழுந்து அறநெறி புகுதாராதலின் கால் தாழ்வர் எ-ம். மற்றையதீமைகள் செய்யுந் துன்பத்தினும்பிக்கதென்பார் காமத்தே எனப்பிரிநிலையேகாரமிட்டுப் பிரித்தார். இதனைக் கொண்டார் யினிதாரின்வேளில்லர்மன்ற, தெளிந்தாரிற் தீமை புரிந்தொழுகுவார் என்ற வாறும்,தம்மையுந் தலைவனையுமறந்து பிரார்த்தத்தை யொழிக்கும் வகையில்லாது தாம்மேற்கொண்ட இனைவினழைச்சினையே இன்பமெனக்கொண்டவாளுளிழத்தலின்துன்பம் அடலாம் உபாயமறியார் என்றார். உபாயமாவது, நல்லோரையும்சினவடியவர்களையு மடித்து அவர்களுக்கு ஏவல் செய்து உபசரித்து அவரருள்பெற்றுத்தன்னையுந் தலைவனையு மறியப்புகுதல். இவ்வகைப் பெறுதற்கரிய பிறவியினைப்பெற்றும் இறைவனது கல்யாணகுணங்களிலழுந்தி யப்பேரின்பந்துய்க்க முயலாது தின்னீரதாகிய நிற்றின்பம்விழுந்து காலனுக் கிடங்கொடுத்துக் கணத்தில்மாய்வர் எனத்தம்மினுங்கண் டுவருத்துவார் அறியார் என்றார். குடருங்கொழுவுங் குருதியு மென்புந்,தொடருஞ்சும்பொடு தோலுமிடையிடையே வைத்ததடியும் வழும்பும் முதலிய மல மூத்திராதி கோழை முதலிய நிறைந்தபாண்டத்தையொருவருவாகப் பிரமன்கருமத்திற்கோடாய்ப் பூமியிற்பிறப்பிக்கவைத்தான் இதனது நிலைமை நீரிற்குமிழி அதன் மேலெழுத்து எனவெண்ணர் என்பார் முழுமலத்தை யோர்கிலார் என்றார். இவ்வகைத் தேகமே நித்தம் அத்தேகத்தாலார்ச்சித்த பெரும் அழியாத்தன்மைத்து பெண்டி பின்னே முதலிய வெல்லாம் கெடாநிலை

மைத்து எனவெண்ணி அவற்றிடஞ்சத்திய புத்திசெய்வோரே, இறைவன் ஒருவன் உளன் அவனைத் தொழுதுய்யவேண்டியே இத்தேகம் அவனால் கரு ணையாகவெண்ணி அளிக்கப்பட்டது என எண்ணுது வாளுள்வீணுள் போக் கிப்பொருட்களே நல்வழியாகிய சிவாலயத்திருப்பணி முதலியவற்றில் செலவி டாதும் அவன் திருக்கோயில் வலம்வராதும் அவனுக்கென எழுந்தகரங்களா ல் அவனைப்பணியாதும் ஆணவமிகுதியால் அவனையும் அவனடியவர்களையு மிகழ்ந்து நரகமடைவார் என்பார் கழுமலத்தைக் கைகொழாதார் என்றார். கடல் என்பது கள்தல் எனப்பிரித்துத் தோண்டப்பட்ட தெனப் பொருள். கொள்ப அடல் தொழிலாகு பெயராய்த் தீயுண்டுயிழந்த சாம்பற் காயிற்று, மலம் என்பது (மலீதேதரா யதி ீதஹமிதிமல:) எனும் விற்பத்தியால் தேகத் தைத்தரிக்கச்செய்வது என்பது பொருள். மலமாவன ரத்தம், சி. குறும்பி. கொழுப்பு, கோழை, கண்ணீர், கண்பீளை, மலம், மூத்திரம், முதலியன.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொழுவாளிவள்வளைதோற்பாளிவளிடர்க்கேயலர்கொண்
டெழுவாளெழுகின்றதென்செயலோவென்மனத்திருக்கும்
கழுவாமணியைக்கழுமலவாணனைக்கையினிற்கொள்
மழுவாளனைக்கண்டுவந்ததென்றாலொர்வசையில்லையே. (கூ)

(இ-ள்.) இவள் - அவனைக்காணுது கேள்விமாத்திரையில் வருந்து மிவ ள், தொழுவாள் - (அவனது சீர்கேட்டுத்) தொழுவாள், வளைதோற்பா ளிவ ள் - இவள் தனது கரத்தில் அணிந்திருந்த வளைகளையிழப்பள், இடர்க்கே - இங்ஙனம் வருந்தும் துயருக்கு ஆற்றதவளாய், அலர்கொண்டு - புலம்புதலைக் கொண்டு, எழுவாள் - நிலைகின்று நீங்குவாள், எழுகின்றது - இங்ஙனம் இவ ள் சித்தவேறுபாடு கொண்டெழாநின்றது, என் செயலோ-யாதுசெய்யவோ, (தெரிந்திலேம்) என் மனத்து - எனது மனத்தில், இருந்தும் - நீங்காதிருந் தும், கழுவாமணியை - சுத்தஞ்செய்யாத மாணிக்கத்தை, கழுமலவாணனை இருக்கழுமலத்தைக் கோயிலாக்கொண்டவனை, கையினிற்கொள் - திருக்காத் தில் கொண்ட, மழுவாளனை - மழுவாயுதத்தையுடையானை, கண்டு - தரிசி த்து, வந்தது என்றால் - இவ்வேறுபாடு வந்தது என்றால், ஓர்வசையில்லை - ஒரு பழியும் நேராது. எ-று.

இது தலைவியின் வேறுபாடு கண்டதோழியூரலர் கூறுதற்குஞ் இவ் வகை வருந்துவாள் நிலைமை, கழுவாமணியாங் கழுமலவாணன் பொருட்டுக் கொண்டதெனின் பழியின்று எனக்கூறுநிற்றல்.

(கு-ரை.) அவள் கொண்ட மனப்புழுக்கம் நீரக் குளிர்ந்ததனதுபார்வை யாற் கருணைசெய்து தன்து திருக்கரத்தால் அவள் கரத்தினைப்பற்றித் தேற்

ரூன் என்பாள் தொழுவாள் எனவும், அங்ஙன நினைந்தாளிடத்து இரக்கஞ் சிறிது மிலஞ்ப் நின்றதனால் அவள் கவலைகொள்ள அதனால் மனமெலிய அம் மெலிவு காரணமாகத்தேகம்வாட அவ்வாட்டங் காரணமாகக் கரவினை நெகி ழ்ந்தது என்பார்வஞ்சிதோற்பாள் எ-ம், இவட்கு இத்தலைவனிடத்து மனம் பதியாமுன் வனைக்கிடங்கொடாது நின்றகரம் இப்போது அதுகொள்ள இ னைத்தென்பாள் தோற்பாள் எனக்கூறினுள். இவள் என இருமுறை கூறி யது அன்பு மிகுதிபற்றியென்க. வஞ்சியென்பது ஆருபெயராய் வஞ்சித்த அவ் வணி குறித்து நின்றது. இவ்வகை யன்புமாசையுமுற்ற என்னிடத்துச்சிறி துங் கருணைசெய்யான் பொருட்டுப் பலருநிந்தைகூறிப் பழிகூறும் வகை அ தனை யலர்தூற்றுவான்கொண்டு புறம்போவாள் என்பார் இடர்க்கேயலர் கொண்டெழுவாள். எ-ம். இவ்வாறு பலவிதப்படசெய்கை செய்து புலம்பு தல் இன்னகாரணமெனத்தேறேன் வேறேது நினைவோவென்பாள் எழுகின்ற தென் செய்வோ என்னுள், இங்ஙனம் தொழுதலும் வஞ்சித்தலும், அழு தலும், எழுதலும், பிறர்காரணமாகவன்றிக் கழுமலவாணன் பொருட்டெனி ன் உலகர் வசை கூறார். இது அவரிடைப்பதித்த அன்பு காணமாகக்கொண் டதென வீரங்குவர் என்பார் வசையில்லை என்னுள். ஆணவம், கன்மம் மா யை முதலிய மலத்தைக்கொண்ட எனது மனதினையிடமாகக்கொண்டிருந் தும் உயர்ந்த நவமணிகளும் தாழ்ந்த இடங்களாகிய இப்பி, பவளப்பூச்சி, ம லைக்குகை, முதலிய இடங்களிற் சனிக்கினும் அவற்றிற்கு அப்பிறப்பிடத்தினு லுற்ற குற்றம் நேராவகைதான் சிறிதுங் குற்றமிலாத நிர்மலன் என்பார் என் மனத்திருத்துங் கழுவாமணிகய என்னுர். இவ்வகை அவட்கு கோந்த துன் பங்களை நீக்குதல் அவற்குச்சாலவெளிது என்பாள் கையினிற்கொள் மழுவா ளன் எனவுங் கூறினுள். அவனது சகளத்திருவுருவின் அழகினை கண்ணால் நோக்கி மனத்திற் சிக்கெனப்பிடித்து அவனது அனந்த கல்யாண குணங்களை யநுபவித்தலால் வந்தபித்தென் வகையின்றென்பாள் கண்டு வந்தது, என் னுள் எனினும் ஆம். இதனைக்கண்டு உவந்த தெனப்பிரித்து கண்டு மனங்க ளித்ததாலுண்டாய தெளிவும் பொருந்தும். என்னுளெனவே இது நான்கூ றின் ஏலாத கண்டார் கூறின் நன்றென்றதாம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வசையில்நாட்சி யிசைகாளிளங்க
முன்னுணிகழ்ந்த பன்னீருகத்து
வேறுவேறுபெயரி னூறின்றியன்ற
மையறுசிறப்பிற் றெய்வத்தன்மை
புகலிநாயக விகல்லிடைப்பாக
அமைநாண்மென்றோ ளுமையாள் கொழுந
குன்றுகுனிவித்து வன்றோளவுணர்
மூவெயிலெரித்த சேவகத்தேவ
இளநிலாமுகிழ்க்கும் வளர்சடைக்கடவுளின்

நெற்றியிற்சிறந்தவொற்றைநாட்டத்துக்
காடணிவிழித்த மாமுதுகலைவ
வானவரறியா வாதியானே
கல்லாவுளத்திற் புல்லறிவுதொடர
மறஞ்சேர்க்கும் வெறுந்தண்ணட்டத்துக்
காண்டொறுங்காண்டொறு மெல்லாம்யாண்டை
யாயினும்பிறவு மென்னதும்பிறரதும்
ஆவனபலவு மழிவனபலவும்
போவதும்வருவது நிகழ்வதுமாகித்
தெண்ணீர்ஞாலத்துத் திரண்டமணலினும்
எண்ணில்கோடி யெணப்பலவாகி
இல்லனவுளவா யுள்ளனகாணுப்
பன்னளிருள்வயிற் பட்டேனன்னதும்
அன்னதாதலி னடுக்குமதென்னெனின்
கட்புலன்தெரியாது கொட்புறுமொருவற்குக்
குழிவழியாகி வழிகுழியாகி
ஒழிவின்றொண்றி னொன்றுதடுமாறி
வந்தாற்போல வந்ததெந்தைதனின்
றிருவளர்காட்டங் கருணையிற்பெறலும்
யாவையுமெனக்குப் பொய்யெனத்தோன்றி
மேவருநீயே மெய்யெனத்தோன்றினை
ஓவியப்புலவன் சாயல்பெறவெழுதிய
சிற்பவிகற்ப மெல்லாமொன்றில்
தவிராதுதடவினர் தமக்குச்
சுவராய்த்தோன்றுங் துணிவுபோன்றனவே. (கo)

(இ-ள்) வசையில்-குற்றமற்ற, காட்சி-தோற்றத்தினையுடைய, இசை-புகழானது. கனிவிளங்க-மிகுதியும் விளங்க, மூன்னுள்-பூர்வத்தில், நிகழ்ந்தகடந்த, பன்னீர் உகத்து-பன்னிரண்டு யுகங்களில், வேறுவேறுபெயரின்-வெவ்வேறு திருநாமங்களால், ஊறு இன்று - தடையின்றி, இயன்-தோன்றிய மை அறு-குற்றமற்ற, நிறப்பின் -மேன்மையினையுடைய, தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தன்மைகொண்ட, புகலிகாயக-இருப்புக்கலியை யிடமாகக் கொண்டானே, இகல் பகைவரைவருத்தும், விடைப்பாக-இடபத்தை வாகனமாகவுள்ளவனே. அமை-மூங்கில் வெட்டிப் பின்னிடும், மெல்தோள்-மிருதுவாகிய தோள்களையுடைய, உமையாள் கொழுந-திருநிலைநாயகியாகிய பிராட்டிக்குத்தலைவனே, குன்று-மேருமலையினை, குனித்து-வணையச்செய்து, வல்தோள் அவுணர்-வலியதோள்களையுடைய அசுரரிருக்கையாகிய, மூன்று ஏயில்-திரிபு

ரங்களே, எரித்தற்கிக்கிரையாக்கிய, சேவகத்தேவ- எறுசேவகனுகிய தேவனே, இளகிலா-இளஞ்சக்திமான், முகிழ்க்கும்-அரும்புகின்ற, வளர்ச்டைக்கடவுள்-வளர்கின்ற சடையினையுடையகடவுளே, நின்-தேவரீருடைய, நெற்றியிற்கிறக்த-நெற்றியினிடத்துமிருக்துள்ள, ஒற்றைநாட்டத்து-ஒன்றுகிய திருகேதத்திரத்தால், காமனை-மன்மதனே. விழித்த-விழித்து எரித்த. மாமுதுதலேவ-பெரிய முதனமைபெற்ற மூத்தோனே, வானவர் அறியா-தேவர்களறியாத, ஆதியானே-முதற்பொருளே, கல்லாவுள்ளத்தின் - அறிவில்லாதவுள்ளத்தில், புல்லறிவுதொடர-அற்பமாகிய அறிவுதொடரப்பட்டு, மறந்துநோக்கும்- மறப்பதைத்தரியும், வெறுமைதண்காட்டத்து-பயனற்றகுளிர்க்த நோக்கத்தால், காண்தொறும்காண்தொறும்-பலகால் காணுந்தோறும், எல்லாம்-உலகட்பொருள்கள் முழுதும், யாண்டை ஆயினும்-(அவ்வகைக்காணப்பட்டனவ) எவ்விடத்தவாயினும், பிறவும்-மற்றவும், எனனதும் எனக்குரியதும், பிறரதும்-பிறருக்குரியதும். ஆனபலவும்-பலவிருத்திபுடையனவும். அழிவனபலவும்-பல அழிவடைவனவுமாகி, போவதும்-இறப்பனவும், வருவதும்-பிறப்பனவும் நிகழ்வதும்-நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பனவும், ஆகி-ஆய், தெள்ளீர்ஞாலத்து-தெளித்த நீர்சூழ்ந்த பூமியில், இரண்ட - கூடப்டங்கொண்ட, மணலினும்-மணலினைக்காட்டினும், எண் இலதோகாடி-அளவு இல்லாத பலகோடி, எனைப்பலவாகி பற்பலவகையாகி, இல்லன உளவாய்-அழிவனதோற்றுவனவாயும், உள்ளன காண்-இருப்பவை அழிவனவாகவும், பல்நாள்-இவ்வகைப்பலகாலம், இருள்வயின்-அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தில், பட்டேன்-அகப்பட்டு மயங்கினேன் அன்னதும்-மேற்கூறியபொருட்களினிலக்கணம், அன்னது-அத்தகைய அழிதன்மையுதே, ஆதலின்-ஆதலால், அடுக்கும்-அதுஅவ்வகைசெய்தல் பொருத்தமுடைத்தேயாம், அது என்ன எனின்-அது எக்காரணத்தாற் கூறுகின்றாய் எனின், கட்புலன்தெரியாது-கண்ணிற்புலனல்விளக்கமுறநோக்காது,கொட்புறும்-மனக்கலக்கத்தை யடையும், ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, சுழிவழியாகி சுழியே வழியாகவும், வழிசுழியாகி - வழியேசுழியாகவும், ஒழிவதின்று ஒழியாமல்,ஒன்றின் ஒன்று-ஒன்றுக்கொன்று,தடுமாறிவக்தாற்போல-மயங்கிவந்ததையொப்ப,வந்தது-நேர்ந்தது, எந்தை-என்தந்தை யானனே,நின்-தேவரீருடைய.திருஅருள்நாட்டம்-திருவருளாகியநோக்கத்தினை,கருணையின்-திருவருளால், பெறலும்-அடியேன் அடைதலும், யாவையும்-சராசரங்களாகி உலகமுழுதும், எனக்கு - உன்னருள்விளக்கம்பெற்ற அடியேனுக்கு, பொய் எனத்தோன்றி-பொய்யாகக் காணப்பட்டு, மேவரும் - பொருந்துத லருமையான, நீயே-ஒருவனுகியநீயே, மெய்யெனத்தோன்றினை - உண்மைப்பொருளாகக்காணப்பட்டாய், ஓவியப்புலவன் - சிற்பநூல் வல்லவனுகிய புலவன், சாயல்பெற-அழகுற,ஒன்றில் எழுதிய-ஒருகருவியால் எழுதிய, சிற்பவிகற்பம் எல்லாம்-சிற்பவேறுபாடுகள்முழுதும், தவிராது-சிறிதும்விடாமல், தடவினாதமக்கு-தடவிய குருடருக்கு, சுவராய்த்தோன்றும்- (அவை) சுவராகவே காணப்படும், துணிவு போன்றன - துணிவையொத்தன. எ-று.

சிவமூர்த்தி, நான்எனதுபுல்லறிவால் இப்பிரபஞ்சத்தை முக்காலத்துப் ஆவதாகவும், அழிவதாகவும், இல்லனஉள்ளவாகவும்,உள்ளன இல்லவாகவுங்

கண்டமையன்றேனேன், தேவரீரது கருணைநோக்கம் பட்டமாத்திரையில் உலகம் பொய்யெனவும் நீபொருவனுமே உண்மைப்பொருளெனவும் கண்டு தெளிந்தேன் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) பிரமகற்பமுதலிய கற்பங்கள் முடிந்து ஊழிவெள்ளங்கொள்ளுங்காலத்தும் கெடாமல் அக்கற்பங்களிடோறும், ஒவ்வொருதிருநாமங்கொண்ட தலமாதலின் முன்னுணிகழ்ந்தபன்னீருகம், எனவும், அங்ஙனம் வெள்ளங்கொண்டுவேறுபெயர்பெற்றதலத்து அக்காலத்துப்பூசித்தவர்களாலிடப்பட்டதிருநாமமும் அவர்கள்தொட்டுப்பூசித்தீர்த்தமும் வேறுவேறுதலின்வேறுவேறு பெயரின் எனவுங்கூறினர். சீர்காழிக்குரிய பன்னிரு திருநாமங்களே மும்மணிக்கோவையுக்குச்சொன்ன இலக்கணத்துக்கூறினும், மூர்த்திகளின் திருப்பெயர்களும் தீர்த்தங்களின் பெயரும் பெரும்பாலும் காணப்படவில்லை. ஆயினும் மூர்த்திகள் பன்னிருகத்திற்குப்பன்னிருதிருநாமம பெற்றவர் இவர்களென்ன விளங்கவில்லை. பிரமலிங்கம் தோணிபப்பா தண்டபாணி முதலியவர்க்கே சிறப்பும் பூசனேயுமதிகம். ஏனைய பிரதிட்டைகள் இக்திசன்திக்குப்பாலகர் பார்க்வன் முதலியவர்களால் செய்யப்பட்டன. அவை அவர்கள் பெயராலே விளங்குவன. அம்தன்றியத் தலத்துப் பல தேவாசுரர்கள் சிவப்பிரதிட்டைசெய்து பூசித்ததாகத் தலபுராணங்கூறுகின்றது. அதனை "இயக்கர்கின்னரர் சித்தவித்தாதரர் மையவருரகேசர், பயக்குமைங்குரோசத்தளவெல்லையும் பலவகையிலிங்கங்கள், நயக்குமாணிநீஇ வழிபட விருத்தலினகரபிஙதிமேலோர் மயக்கமிலிலிங் காடவியென்றலான் மணலுமவ்வடிவாமால்,, என்பதாலும் அத்தலத்திற்கும் மூர்த்திக்குர்தீர்த்தத்திற்கும் பன்னிருதிருநாமம் உண்டென்பதை "எண்ணிலாத தொல்லிலிஙகமும்பெயருங்கல் வெழிற்றடங்களும் வாய்ந்து நண்ணிபோங்குவ விற்கரிவற்றின் முற்கான், குபுண்ணிபமூர்த்தி, தண்ணிலாவியதடங்கண்முற்கான்கபிதான முற்கான்காக, உண்ணிலாவுமாலிவற்றிறும்பூதெலாமுரைசெயக் கரையின்றே". என்றதலவி சேடத்தாற் காண்க. தீர்த்தங்களை யபபிரதிட்டை செய்வித்தார் பெயராலே அறிக. இவற்றுனன்றே பெயரின் ஊழின்றியன்ற என்றதுபோலும். ஒரு கற்பத்திற் சூரபன்மனுக்களித்தேவர்கள் அடைக்கலமடையக்கண்டசிவமூர்த்தி குமாரக்கடவுளாவிளித்து அவ்வசுரனைச்சங்ரிக்கக்கட்டளையிட்டனர்; அக்காலத்துத்தேவர்க்குப் புகல் ஆனதலம் ஆதலால் புகலியெனப்பெயரபெற்றதெனவும், கலியின்கொடுமைக் கஞ்சிய தருமதேவதை நாரதமுனிவர் சொற்படி இத்திருப்பதியையடைந்து சிவமூர்த்தியை யெண்ணித்தவம்புரிந்து தன்மீதை முழுதருளியிருக்கவும், அழியாநிலையடையவும், பெற்றமையால் புகலி எனத்திருநாமம்வந்தது, அவ்வகைத்தேவர்கள் அடைக்கலமடையக்காத்தருளிய தேவரீர் என்பொருட்டுக் கருணைசெய்துபுகலிவீர் என்பார்மையறு சிறப்பிற்றெய்வத்தன்மைப்புகலிநாயக என்றார். இவ்வளவுரைத்த மலைக்கண் உடன்பிறந்தும் அவளது தோளின் அழகுமுதலியவற்றைப் பொழிலடியிடத்தும் நீர்வியோட்டினும் பலமுறைகண்டும் அவளதுதோளுக்குத்தோற்றதென்பார், அமைகாண் மென்றோள் உமையாள் கொழுந எனறார். உமையாள் என்னு மொருமொழி

யை இருமொழியாக்கிப் பிராட்டி ஆள்வதற்குக்கொழுகொம்பானவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் ஆம். கொழுநன் என்பதில் கொழு, பற்றுக்கோடு ந் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி யெனக்கொள்க. நீ எல்லாம் வல்லவன் உன் முன்னெதிர்ப்பவர் ஒருவரும் இலர் அங்ஙனமெதிர்த்து நிற்பினும் உனதா ற்றலுக்கு ஒருகணமும் போதார் என்பார்,குன்று குனிவித்து வன்முளைவண ர்முவெயிலெரித்த சேவகத்தேவ என்றார்.

வளர்தலும்தேய்தலு மின்மையின் இளநிலாமுழிக்கும், எ-ம், இறைவனுக் குத்திருமேனி அவனிற்றோன்றிய உலகமேயாதலின் அவனது சடிலம் இக் குகள் முழுதும்பரக்கும் விசாலமுடைத்தாகலின் வளர்சடைக்கடவுள் என் றார். இதனுலன்றே "தாழ்சடை எட்டுத்திசையும் வீசி" என அம்மையா ரும் திருவாய்மலர்ந்தது, வளர்சடைவினைத்தொகைக்குறிப்பு. மன்மதனையும் அனலாசுரனையும், வச்சிரகேசியையும், எரித்திராசுரனையும் எரித்த மகாவீரமு டைமையின் அவ்வாற்றல்தோன்ற நெற்றியிற் சிறந்த ஒற்றை நாட்டம் என் றார். அனைத்தும் அழிந்தகாலத்தும் நீ அழியாது நிலைபெற்றவன் என்பார் மாமுது தலைவ என்றார். அங்ஙனமாயினும் பசுக்களாகிய பதேவர்கள்முதலியோ ரால் அறியப்படாய் என்பார் வானவர் அறியா ஆதியானே என்றார். அடி யேன் பன்னூல்களைக் கற்றுத்தெளிந்தும் உன்னை அறியும்அறிவு இல்லாமை யின் கல்லாவுளம் எ-ம். பற்றினதைவிட்டும் விட்டதைப்பற்றியும் தடுமாறிக் கொட்புறு கறங்குபோல் வருதலின் புல்லறிவு எ-ம். அங்ஙனம் அவ்வறிவாற் கடைப்பிடித்து ஒன்றைப்பற்றினும் அவையுமற்றகணத்திலிருந்து பிற்கணத்தில் மறத்தலின் மறந்துநோக்கும் வெறுந்தண்ணட்டம் என்றார். காண்டொறும் காண்டொறும் என்றது பன்மை பற்றிய அடுக்கு "எல்லாம் யாண்டை ஆயி னும் முதல், அடுக்கும். என்பதன்காறும் உலகத்துப் பொருள்களி னிலையின் மை கூறப்பட்டது. இவ்வுலகத்தோற்றக்கேடுகளே யடிமேன் கண்கூடாகக் கண்டேன் என்பார். உடம்பட்டு அடுக்கும் என்றார். இங்ஙனம் நிலைபேறி லாவுலகை யசத்தியமெனகேட்டும் கண்டும் நீ அதனிடை சத்திய புத்தி வைத்ததென்னை யென்பார்க்கு விடைபருகவார் போன்று "கட்புலன் என்று தொடங்கி வந்தது" எனமுடித்தனர். இருவர், ஒருவருக்கொரு வர் வினு விடைபடக்கூறிய இவ்வகவற்பாவென்க. நிகருணைக்கருவூல மாத வின் அவ்வேறுபாட்டினைத்தந்தையாயினுன் மகற்குற்றஇடுக்கணைமாற்றுதல் போல் மாற்றவல்லியென்பார் எந்தை யென்றார். தேவரீர் கருணையால் என் னைக் காக்கவேண்டி மனக்குறிப்புக் கொண்டவுடன் திருவரு ளென்னிடம் பதிந்ததென்பார், திருவருளுட்டம் கருணையிற்பெறலும் என்றார்.மண்பெண் பொன்முதலிய எல்லாம் இனன்முன் இருளென வலிகெட்டொழிந்த வென் பார் யாவையும் பொய்யெனத்தோன்றி எ-ம். அங்ஙனம் எல்லாம் பொய்ப டஒழிந்து நின்றவன் நீயே யாதலின் வேதங்கூறியபடிமேவரு நீயே மெய் யெனத்தோன்றினை யென்றார். மேவரும் என்பதற்கு அருள்சுரக்கும் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. அன்பேவலையாகக் கட்டியாளும் அடியவர்க்கன்றி மற்றையோர்க் கணுகலாகா அழல்போல் அகன்று நிற்றலின் மேவரும் நீ யெ

ன்றார். நீயே எனும் ஏகாரம் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம். மெய்யென்றது அப் பண்புடைப்பொருளுக்கு ஆகுபெயர். ஒன்றில் என்பதைச் சாயல்பெற என்ற தற்குப் பின்னர் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. உயிருள்ள சரங்கள் என மயங் கும்படியெழுதப்பயின்று தேர்ந்த கைவல்லவன் என்பார்ஓவியப்புலவன்சாய லெழுதிய எனவும், அவன் எழுதிய பல்வகை வருவங்கள் கண்ணுல் வேறு படக்காண்பார்க்கு வெவ்வேறாக மயங்கத்தக்கவை யென்பார் சிற்ப நூலிற்பம் எனவும் கூறினர், தவிராது எனவே சிறிதும் விடாது பார்த்தவர் கள் என்பது கூறப்பட்டது, தடவினர் என்றதனுல் தடவுந் தொழிலுடை யார் அந்தகராதலின் அதற்குக் குருடர் எனப் பொருள் கூறினும். தடவி னர் தமக்கு எனவே அங்ஙனஞ் செய்வார் பலர் என்பது போந்தது எனவே சுவரில் எழுதிய சிற்பவிகற்பம்போல வுலகமும் அதை ஒக்கநோக்குங் குருட ன்போல் அதனறிவும் கூறப்பட்டது.

வேண்பா.

எனவே யெழுந்திருந்தா ளெள் செய்வாளின்னஞ்
சினவேறுகாட்டுதிரேயென்னு-மினவேகப்
பாம்புகலியாகியிரும் பன்னுச்சடை முடிநம
பூம்புகலியானிதழிப் போது. (கக)

(இ-ள்.) இனம் - கூட்டமாகிய, வேகம் - வேகத்தினையும், பல்நா-பல வாகிய காவினையு முடைய, பாம்பு - அரவங்கள், கலியா-ஒலித்து, நிமிரும்-எ ழுகின்ற, சடைமுடி-சடைமுடியினைத்தாங்கியநம்-நமது,புகலியான்-பூம்புகலி யில் எழுந்தருளிய சிவமூர்த்தியின், இதழிப்போது - கொன்றைமலர்மாலை, எனவே - என்று கூறுதலும், எழுந்திருந்தாள் - உயிர்பெற்று எழுந்திருந் தனள் (அவ்வகைக்கூறியபடி காணுமையால்) என்செய்வாள்-என் செய்கிற் பாள், இன்னம்-இவ்வகைத்துன்பம் அடையும் எனதுநிலைகண்டும்,சினஎறு-கோபமூள்ள அவனது இடபச்சேவலையை, காட்டுதிர் - காட்டுகின்றீர்கள் என்னும் - என்று கூறுவாள் எ-று.

இறைவனது திருஅடையாளமாலையாகிய திருஇதழிமாலைக்கண்மால் கொண்டு மயங்கும் தலைவியின் நிலைகண்ட தோழியர், அவள் தேறுமவகை இதழித்தார் என, வெழுந்து அது காணுது வருந்த, விடையின் மேல் வரு வானைக்காட்ட நீவிர்தான் விரும்பியதைச்செய்யாமல் விடையைக் காட் டுகின்றீர் என்று வருந்திக்கூறுதலாம்.

(கு-ரை.) சாம் நிலைமைத்தாகிய மக்களுயிர் நீங்காது வருந்துதலைக்கண்ட வுலகத்தவர்,அவ்வுயிர் பெண்,பொண், மண் மக்கள்,இவற்றில் ஒன்றில்தொட க்குற்றுத் துன்புறுகின்ற தெனக்கருதி, அவற்றில் அவ்வுயிர்க்குப்பட்டதைக் கூற நீங்குநிலைத்தாகிய அது, தளிர்த்துக்கண்விழித்துநோக்குதல்போல்இறை வனது இதழிமாலைக் கண் அவர்க்கொண்டு அவனிடப்பப்பட்டாளுக்குப்

பாங்கரிருந்ததோழியர் அவட்குயிருண்டோவின்றெனைக்காண்பான்வேண்டி அவள்காதல்கொண்டானது அடையாள மாலையாகிய இதழியென,ஆவென்று உயிர்பெற்றெழுந்தாள்என்பார்எனவே யெழுந்திருந்தாள்என்றார். எனவே என்பதுஎன்றுகூறவெனப்பொருள்படுதலால் சொல்லெச்சம். எழுந்திருந்தாள்ஒரு சொல்லின் தன்மைத்தெனக்கொள்ளாமல் இருசொல்லெனக்கொண்டு எழுந்து இருந்தாள் எனக்கொண்டு உயிர்பெற்று எழுந்து சிறிது இருந்து விஞவி எனப்பொருள் கூறினும் ஒன்றும். பிறர்வயப்பட்ட பொருளைக் கோடல், கொண்டான் இரக்கமுற்றுத்தான் அல்லது கூடாது ஆதலால் அது தனது வசத்ததன்று என்பார் கண்டவர் கூற்றுப்போல் என் செய்வாள் என்றார். தனது கூடாநிலைகண்டுத் தேறுராய்த்தாமதத்தொழில் செய்கின்றார் என்பார், இன்னம் எனவும், காமாதி தோஷங்களைக் கண்டகாலத்து வெறுக்கும் பொருள் தகைமை யுடையது என்பார் சினவேறு. எம் இவ்வகை பலர்கூடியும் ஒருத்தி படுத்துயரைப்போக்க வல்லீரல்லீர் என்பார் காட்டுதிர் எம்.கூறினள். காட்டுதிரேற்றீரும் எனவும் பாடங்கூறுவர். நாகம்,காளி. காளாத்திரி. யம, யமதூதன், என்னும் பற்களால் பிசிபுற்ற காலத்தும், பயந்த காலத்தும், நொந்த காலத்திலும் கோபத்தால் பற்கண்விடமிகுதலாலும், மிதித்தலாலும், தேவர்.முனிவர், காலன்முதலியவர்கள் ஏவலினல் பிராணிகளைக்கடிக்கும். அங்ஙனம் கடிக்குமிடத்து அப்பற்களால்விடம் பாயும் வேகம் மூன்றுவகை, அவை வாயுவேகம், வருணவேகம், தேயுவேகமெனப்படும். அவற்றுள் வாயுவேகம், எட்டுவகை, வருணவேகம், பத்துவகை, தேயுவேகம் பத்துவகை, அவற்றுள் வாயுவேகத்திற்கு மாத்திரை ஐம்பது. வருணவேகத்திற்கு மாத்திரை பதினெட்டு, தேயுவேகத்திற்கு மாத்திரை தொண்ணூற்றெட்டு, அவற்றுள் வாயுவின் முதல் வேகத்திற்கு மூர்ச்சித்து வேர்க்கும், இரண்டிற்கு வெதுப்புண்டாகும், மூன்றிற்குக்கண் செருகும், நான்கிற்கு வாந்தியுண்டாம், ஐந்திற் கோழை, ஆறிற்கு அறிவழியும் ஏழிற்கு விரைத்திடும் எட்டிற் சுயிர்போம். என்க. இரண்டாவதாகிய வருணவேகத்திற்கு, ஒன்றிற்கு மயிர்க்குச்செறியும், இரண்டிற்குவாயுலரும் மூன்றிற்கு மதிமயங்கும், நான்கிற்குக் கபமிகும். ஐந்திற்குத்தலைநடுங்கியறிவழியும் ஆறிற்குக் கண்விழித்து முகடு பார்க்கும், ஏழில் உடல் விறைக்கும் எட்டினில் அடங்கும் ஒன்பதிற்குச்சுக்லம் வெளியாம், பத்தில்மரணம், என்க தேயுவின் முதல்வேகம் கண்சிவந்து முகங்கருகும், இரண்டில் கீர் தடித்தக் கடுத்திறங்கி முகம் வெளுத்து உடல் முழுதும் ரோமம்புல்போல் குச்செறிய நிற்கும், மூன்றில், வாய்குழறிச் சிந்தைகலங்கியுடல்நொந்து விழும் நான்கில், குடலிரைந்து நாசியினீர்வடிந்து பொலிவழியும். ஐந்தில் விழி உடல் வெடுவெடென நடுங்கிடும், ஆறில் பற்கடித் துடல்விறைக்கும். ஏழில் சொல்கெடும். எட்டிற் சுவாசமெழுந்து கண்கள் மேனோக்கும், ஒன்பதில் உயிர் ஓடுங்கும், பத்தில் உயிர் பரந்திடும் ஆதலின் இனவேகப் பாம்புகலியா ரிமிரும் என்றார். கருடன்கொணர்ந்த அமிர்தஞ்சிந்திய தருப்பையினை நக்கியுருசித்துத் தருப்பையால் வாய் பிளவுண்டமையின் பன்னு என்றார் பன்னுவென்பதனை வேகத்துடன் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. இதழி, கொ

ன்றை. அது ஏனையமலர்களிற் சிறந்த மணங்கொண்ட இதழ் பெற்றதனாற் பெற்ற பெயர் என்க. இதழ், இ எனப் பிரித்து இகரத்தை யொன்றன் படர்க்கை விகுதியாக்குக. போது பொழுதுஎன்பதன்மரூஉமொழி இது-ஒரு பெயராய் மலரினை யுணர்த்திற்று.

கட்டளைக் கலித்துறை.

போதும்பெருவிடிற் பச்சிலையுண்டுபுனலுண்டெங்கு
மேதும்பெருவிடினெஞ்சுண்டின்றேயிணையாகச்செப்புஞ்
சூதும்பெருமுலைப்பங்கர்தென்றோணிபுரேசர்வண்டின்
றூதும்பெருகவடித்தாமரைசென்றுசார்வ தற்கே. (கஉ)

(இ-ள்.) செப்பும் - கிண்ணத்தையும், சூதும் -சொக்கட்டான் காயையும், இணையாக - ஒப்பாக, பெறு-அமையப் பெறுத, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய பிராட்டியை, பங்கர் - ஒரு பாகமாகக்கொண்டவர், தென்தோணிபுரேசர் - தெற்கின்கணுள்ள திருத்தோணி புரமென்கிற சீர்காழிப் பதியையிடமாகக்கொண்டவரது, வண்டு - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, இன்தாதும் - இனிய மகரந்தங்களையும், பெறுத - பெற்றிராத, அடித்தாமரை-திருவடித்தாமரைகளை, சென்று சார்வதற்கு - போய் அடைவதற்கு, இன்று-இப்போது, போதும்பெருவிடில்-நல்ல மலர்கள் பெறுவிடில், பசுமை இலேஉண்டு-பச்சிலையேயும் உளது (அப்பச்சிலையும் பெருவிடில்) எங்கும் - எல்லாவிடங்களிலும், புனலுணடு - நீர் உளது, ஏதும்பெருவிடில் - முற்கூறிய மூன்றும் கிடைக்காவிடின், நெஞ்சு உண்டு - மனம் உளது, (அதுகொண்டு அவனை வழிபடுக) எ-று. மனமே அவனைப்பூசிப்பதற்கு எங்கும் மலருண்டு இலையுண்டு நீருண்டு அவற்றுல் புறப்பூசை செய்து புண்ணியங்கொள்க அன்றியவை பெறுவிடின் மனத்தாற் முற்கூறிய மூன்றையுங்கொண்டு பூசித்து வழிபடுக என்று அவனையடையும் உபாயங்கூறியதாம்.

(கு-ரை.) கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூக்களில் இன்னமலர் இன்ன காலத்தில் சாத்தினிறைவனுக் காமெனக்கூறியமுறை சாத்தமுடியாவிடின் என்பார், போதும், ஏனவும் அங்ஙனம் நியமித்தபுட்பங்கள் கிடையாவிடின் நியமமின்றி யெல்லாமலரும் சாத்தலாம் என்ற "கூறும் பூவிங்கிதுவென்று குறிப்பாருளரோ குவலயத்தில் நாறும் பூவுந்தேவருக்கா நாறாப்பூவுந்தேவருக்கார், தேறும் பூவையாகமத்திற் கரைகண்டவரார் சிவன் முடிமேல், ஏறுக பூவாய்வனத்திலுள்ளவெல்லாப்பூவும்பயன்படுமால்."என்றமுதுமொழிப்படி பலமலருஞ் சாத்துக அவையுங் கிடையாவாயின் என்பார் பெருவிடின் எ-ம் அங்ஙனம் ஆகமத்தில் விதித்தபடிபோதும் பெருவிடின் வில்வம், துளசி, கொச்சி நறுவிளா, இருவைபத்ரம் மாவிலிங்கை அறுகு முதலிய பத்ரங்களும் சாத்தலாம் என்பார் பச்சிலையுண்டு எ-ம் கூறினர். மேற்கூறியவற்றுள் அறுகு ஒழிந்த ஏனையவை பஞ்சவில்வமெனப்படும். அதனை "மெச்சியே யடியவர் வியந்து சாத்திடும், நொச்சியே நறுவிளாதுவன்றகூவிளம் வைச்சிடுங்

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை

இஃதுவையேமாவிலங்கையின் பச்சிலையென்றிவை பஞ்சவில்லுமே" என்றதாற் கொண்க. அவ்வகை பச்சிலை பழம் பேசதேனும் இடையர்விடின் குடங்கையா னீர் கொண்டேனும் பூசிக்கினும் களித்தத்தனபதம் தருவான் என்பார் பு னல் உண்டி அப்புனல கொண்டு பூசிக்கலியலாதுகாண் என்பையேல் புறப்பூ சையொழிந்து அவ்வகையகததில் ஆவமெனும் பூக்கொண்டு மனக்கோயிற் கண் எழுந்தருளிய மகாதேவனை அனபெனு சீராலாட்டியபிடேகித்துத் தோ த்திரிக்க எனபார் எதும் பெருவிடினைஞசுணடெனரா.

இணைக்த ளாசிரியப்பா.

சாரந்தவா படபுரக்குமீர்ஞசடைபபெரும
கருணை முதுவெள்ளமபெருகுதிருபர
கைவல மெலலியங்கனியதுபோலச
சைவசித்தாரதததெய்வவாகமதசை
வரன்முறைபகர்நததிருமலாவாய
பவளவரைமீதிறறவளமினனெனனச
செபபருமாபணிமுபபுரிநூல
பேரிகலாணவக்காரிருளினுக்கும
பினிருடாவல்வினைவன்ருடரினுச்கும
மாபைமாமாயைபாயபேயினுக்கும
அஞ்சலென்றமைததகஞ்சமென்கரதல
வருமறைச்சிரதமபெருமைமெபயன்பர்
துங்கவிதபத்துரதஙகுபொற்பாத
துன்னியபயோதரமினனின மிடைதலி
னளபபருமபெருமை வளத்தினவிளைத்தலின
சகதிரதிலகஞசிதுராமருவலி
னுறுகண்டீரவரதுறுமுழையுறுதலின
சாதமுறைசுபூதிச்சோதிமீதமாதலின
ரினை யெழுமரவமபினை யொடுமேவலின
காமரஞ்செவ்வழிகாமரினெய்தலி
னளகையெதிரென்னுமாசையுற்றுறைதலி
னடகமருவிநீடறைபெறுதலின
நாட்டியத்தோகையீட்டமங்கினைதலின
அகத்தியன்மன்னுமகத்துவஞ்சிவணலின
மேலையாசலமெனகிலைசேர்மாட
நீளிகைசூழ்ந்தருளிகைபபுரிசை

நேமிமால்வரை யெனப் பூமிமீதிலங்குங்
காழிமாநகரத் தூழிதோ றமர்ந்த
வமையாவன்பி னுமையாள் கொழுந
தெரியாதான் முகன்பணி பெரியநாயகனின்
பொன்மலர்ப்பாதஞ் சென்னிவைத் திறைஞ்சுதும்
மேற்படுமிதயப் பாற்கட னடுவுட்
பரம்பரைதவறு வரம்பெறு குரவன்
மருளதவிரங்கி யருளிய குறியெனு
நிர்த்தையில் கனக மக்தரநிறுவி
மாணறிவென்னுந் தூணிடைப் பிணித்த
நேசமென்னும் வாசுகி கொளுவி
மதித்தலென்னு மதித்தலே யுஞற்றிய
பேரா வின்பச் சீரானந்தப்
பெறலறு முழுதந் திறனெடும்பெற்று
ஞானவாய்கொண்டு மோனமா யுண்டு
பிறப்பிறப்பென்னு மறப்பெரும் பயத்தாற்
பன்னட்பட்ட வின்னங் கசற்றி
என்னையுந் தன்னையு மறந்திட்
டின்பமேலீ டெய்துதற் பொருட்டே. (கரு)

(இ-ள்.) சார்ந்தவர்-அடைந்தவர்களே, புரக்கும்-காக்கின்ற, ஈரம்-குளிர்ச்சியாகிய கங்கையினையணிந்த, சடை-சடைமுடியையுடைய, பெரும-பெரு மானே, கருணை-திரு அருள் என்கின்ற, முதுமைவெள்ளம் - பெருவெள்ளம் பெருகு - சுரக்கின்ற, திருநயன - திருநேத்திரங்களையுடையானே, கைவலம்-கையின்கணுள்ள, நெல்லியங்கனியதுபோல-அழகிய நெல்லிக்கனியதுபோல, சைவசித்தாந்தம் - சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கும், தெய்வ ஆகமத்தை - தெய்வத்தன்மை தங்கிய சிவாகமங்களே, வரன்முறை - பரம்பரையின் வரலாற்றுமுறைப்படி, பகர்ந்த - திருவாய்மலர்ந்தருளிய, திருமலர் வாய - அழகிய தாமரைபோலும் திருவாயையுடையானே, பவளவரைமீதில்-பவளமலையின் மீது, தவளமின்என்ன - வெண்மையாகிய மின்னல்தங்கியதென்னும்படி,செப்பமரும் - சொல்லுதற் கருமையாகிய, மார்பு - திருமார்பில், அணி - அணியப்பெற்ற, மூப்புரிநூல - மூன்றுபுரிகொண்ட பூணூநூ லணிந்துளானே, பெருமைஇகல் - பெரிதாகிய பகைமைகொண்ட, ஆணவக் கார்இரு னினுக்கும் - ஆணவமாகிய கரிய இருட்கும், பின்தொடர் - அதனைவிடாது பின்பற்றுகின்ற, வல்வினை - (கன்மம் என்கின்ற) வல்வினையாகிய, வல்தொடரினுக்கும் - வலிய சங்கிலியாகிய விலங்கிற்கும், மாயைமாமாயை - மாயை, மகாமாயை, ஆய - ஆகிய, பேயினுக்கும் - பேய்க்கும், அஞ்சல் -(நீ சிறிதும்)பயப்படாதை

வன்று - என்று கூறி, அமைத்த - அபயக்தர அமைத்த, கஞ்சமென்கரதல-மிருதுவாகிய தாம்பைபோலும் திருக்கரத்தினை யுடையானே, அருமறைச்சித்தும் - அருமையாகிய வேதத்துச்சியினும், பெருமைமெய் அன்பர் - பெருமைதங்கிய உண்மை ஞானன்மாரது, தங்கம் - உயர்வுதங்கிய, இதயத்தும் - மனத்திடத்தும், தங்கு நிலைபெற்றிருக்கும், பொன்பாத - அழகிய திருவடியை யுடையானே, (மாடம்) துன்னிய-நெருங்கிய, பயோதரம் - தனங்களையுடைய, மின்னினம் - மின்னலையொத்த இடைகளையுடையபெண்கள்கூட்டம் மிடைதலின் - நெருங்கலாலும். (மலையாசலம்) துன்னிய-நெருங்கிய, பயோதரம் - மேகங்களும், மின்னினம் - மின்னின் கூட்டங்களும், மிடைதலின்-நெருங்குதலாலும், (மாடம்) அளப்பரும் - அளவிட்டுக் கூறல் ஆகாத, பெருமை - பெருமைவாய்ந்த, வளத்தினை - செல்வ வளத்தினை, விளைத்தலின் -தருதலாலும், (மலையாசலம்) அளப்பரும் - உயரம் இவ்வளவினதென்று அளத்தற்கரிய, பெருமை - பெருமையினையும், வளம் - பல வளப்பங்களாகிய மணிமுதலியவைகளையும், தினை-தினைப்பயிர்களையும், விளைத்தலின். விளையப்பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) சந்திரதிலகம்-சந்தனத்தாலாகிய திலகத்தினையும், சித்துரம் - செஞ்சாந்தினையும், மருவலின் - பெற்றிருத்தலாலும்,(மலையாசலம்) சந்திரம் - செருகம் புல்லினையும், திலகம் - திலகமென்னுமரத்தினையும், சித்துரம் - புள்ளியமரத்தினையும், மருவலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) உறுகண்திர - துன்பம் நீங்கும்படி, வந்து-காற்று, உறு - புகுகின்ற, உழை - இடங்களாகிய (சாளரங்களை)உறுதலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) உறு - பெரிய, கண்டீரவம்,- சிங்கங்கள், துறு - நெருங்கிய, முழை. குகைகளை, உறுதலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) சாதம்-உபநிகைகள், முறைசுழீஇ-முறையாகச் சூழப்பட்டு, சோதிமீது அமர்தலின் , பிரகாசமுள்ளகலசங்களைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையாசலம்) சாதம் - இளம்புற்களால், முறைசுழீஇ - முறையாகச்சூழப்பெற்று, சோதிமீது அமர்த்தலின்-சோதிவிரூஷங்கள் தங்குதலாலும், (மாடம்) பணையெழும் - பெண்கள்கூட்டத்தாலுண்டாம், அரவம்-ஓசையை, பிணையோடுமேவலின் - இரட்டையாகிய தம்பதிகளைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) பணை - மூங்கில்களுடன், எழு-உண்டாகின்ற, மரவம் - குங்குமமரங்கள், பிணையொடுமேவலின்-ஒன்றோடொன்று பிணைபட்டிருத்தலாலும், (மாடம்) காமரம்-இசையுடன் கூடிய, செவ்வழி - செவ்வழியெனும் பண், காமரின் - அழகாக, எய்தலின்-பொருந்தியிருத்தலாலும், (மலையம்) செவ்வழி - செங்நிறத் தேய்வைகளையும், காமரம்-ஆலமரங்களையும், காமரின்-புளிநரளைகளுடன், எய்தலின்-பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) அளகை எதிர்எனும் - வடக்கின்கணுள்ள அளகைக்கு எதிர் என்றுசொல்லும், ஆசைஉற்று உறைதலின்-திசையைப்பொருந்தியிருத்தலாலும், (மாடம்) நாடகம்மருவி - பலவிதநாடகங்களைப்பெற்று, நீடுஅறை பெறுதலின் - நீண்ட உள்ளிடங்களைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) நாடு-ஆராயத்தக்க, அகம் மருவி - (பரந்த) இடங்களைப்பெற்று, நீடு அறை பெறுதலின் - நீண்டகுகைகளைப்பெற்றிருத்தலாலும், (அன்றி) ஆடுஅகம் மருவிநீடு அறைபெறுதலின் எனப்பிரித்து நடனஞ்செய்யு மிடங்களைப்பெற்று நீண்ட

அறைகளேப்பெற்றிருத்தலாலும் எனவும்,(மலேயம்) ஆடகம்அருவி, நீடு அறை பெருதலின்-பொற்குவைகளேக்கொண்ட அருவிகளேயும், நீண்டதாரைகளேயும் பெற்றிருத்தலாலும், எனவும் பொருள்கொள்க, (மாடம்) நாட்டியத்து-ட னஞ்செய்தலால் உண்டாம். ஓகையீட்டம் - களிப்பின்மிகுதி, அங்குஅணே தலின் - அவ்விடத்துப்பொருந்துதலாலும், (மலேயம்),நாட்டியத்தோகைமீட் டம் - நடனஞ்செய்கின்ற மயிற்கூட்டங்கள், அங்கு அமர்தலின் - அவ்விட த்துப் பொருந்துதலாலும், (மாடம்) அகத்தியல் - இல்லறவிலக்கணம், மன் னும்-நிலேபெற்ற, மகத்துவம் - புதல்வரைப்பெறுகை, வெணலின் - பொருந் துதலாலும், (மலேயம்) அகத்தியன் - அகத்தியமுனிவன், மன்னும் - பொரு ந்தியிருக்கும், மகத்துவம் - மேன்மையினேவெணலின் - பொருந்துதலாலும் மலேயாசலம் என - பொதிகைமலேயென்று, நிலேசேர்மாடம் - மேனிலேகளம ர்ந்தமாடங்களேயுடைய. மாளிகைசூழ்ந்த - மாளிகைகள் நெருங்கிய, சூளி கைப்புரிசை - சிகரங்களேக்கொண்ட மதில்கள், நேமிமால்வரையென - சக்ர வாளகிரியென்று சொல்லும்படி, பூமிமீதுஇலங்கும் - பூமியின்மீது விளங்கு ம்-காழிமாநகரத்து - சீர்காழிப்பதியில், ஊழிதொறுமமர்ந்த-பல்லூழிகாலம் எழுந்தருளிபிருக்கும், அமையா அன்பின் - இவ்வளவைத்தெனக் கூறல் ஆகாத அன்பினேயுடைய, உமையாள் கொழுந - பார்வதிபிராட்டியாருக் குத்தலேவனே, தெரிய - நீ தலேவனென்றுணர, நான்முகன்பணி - பிரம்ன் வணங்கும், பெரியநாயக-பெரியநாயகனென்னும் திருநாமமுடையானே, மே ற்படும் - உயர்வுபெற்ற, இதயபபாற்கடல் நடுவுள் - இருதயமாகிய பாற்கட லினிடையில், பரம்பரைதவறு - குருபரம்பரையினின்று மாறுதலில்லாத,வ ரம்பெறு குரவன் - கிரேஷ்டமாகிய ஞானசாரியன், மறுமற - எனது அஞ் ஞானமயக்கமொழிய, இரங்கி - அடியேனிடத்து இரக்கமுற்று, அருளிய - உபதேசித்தருளிய, குறிஎனும் - உண்மை யுணர்தற்கு நிலேத்தகுறி என்கிற நிற்தை இல் - நிற்தனேயொழிந்த, கனகமன்தரம் - பொன்னுகிய மன்தரமலேயி னே, நிறுவி-நாட்டி, மாண்அறிவுஎன்னும் - மாட்சிமைகொண்ட அறிவுஎன் கின்ற, தூணிடைப்பிணித்த - தூணில்கட்டிய, நேசம் எனும் - அன்பென்கி ன்ற, வாசகிகொளுவி - வாசகிஎனும் பாம்பினேத்தொடுத்து, மதித்தல்என்னு ம்-ஆராய்தல் எனகிற, மதித்தலேயு ஞற்றிய-கடைதற்குருழிலேச்செய்த, பே ராஇன்பம் - நீங்காத இன்பமென்கிற, சீர் ஆனந்தம் - நிறப்புற்ற ஆனந்த மாகும், பெறல் அரும் - பெறுதற்கருமையாகும், அமுதம் - அமுதத்தினே, நிறஞெடும்பெற்ற - வகையுடன் அடைந்து, ஞானவாய்கொண்டு - ஞான மாகிய வாயால், மோனமாவுண்டு - மௌனமாகவுட்கொண்டு, பிறப்பு இறப் பு என்னும் - தோற்றக்கேடுகள் என்கிற, மறப்பெரும் பயத்தால் - கொடி யபெருமபயத்தினுல், பல்நாள் - பலகாலம், பட்ட - அனுபவித்த, இன்னுங் கு - துன்பங்களே, அகற்றி - நீக்கி, என்னேயும் தன்னேயும் - என்னேயும் அவ னேயும், மறக்கிட்டு - மறந்து; இன்பமேலீடு - பேரின்பமாகியமேலிடத்தை, எய்துதற்பொருட்டு - அடையும்வகை, நின்பொன்மலர்ப்பாதம் - நினது அழ கிய மலர்போலும் திருவடிகளே, சென்னிவைத்து - முடியின்மீது வைத்துக் கொண்டு, இறைஞ்சுதும்-வணங்குவோம். எ-று.

(கு-ரை.) தன்னையடைந்தவர் எவராயினும் அபயமெனிற் றுன்பம்நீக்கித் திருவடிதருதல் அவனது இயல்பாதலால், சார்ந்தவர்ப்டரக்கு மீர்ஞ்சடைப் பொருந என்னூர். இதனே " யன்பருக்கன்பனே யாவையுமா யல்லேயுமாய்" எ-ம், "நீர்த்தவன்பாயவன்பர்க் கவரினுமன்பபோற்றி, பேர்த்துமென்பொய்மை யாட்கொண்டருளிடும் பெருமைபோற்றி, வார்த்தநஞ்சயின்று வானேர்க்கமுதமீ வள்ளல்போற்றி, யார்ந்தநின்பாத நாயேற்கருளிடவேண்டும்போற்றி" எ-ம், வருவனவற்றுலறிக. முன்னெருகாலத்துப் பகீரதன் வேண்டவற்கு அருளியகருணாகரன் என்பார், சார்ஞ்சடைப்பொருந எ-ம், ஆன்மாக்கள் தன்பொருட்டு கல்லாலெறிதல், வில்லாலெறிதல், பிரம்பாலடித்தல், காலாலுதைத்தல் முதலிய செயினும் அவற்றை நன்மையெனக் கொண்டாளுங் கருணைக்கடவுள் என்பார். "கருணே முதுவெள்ளம் பெருகுதிருநயன எ-ம், கைவலம் என்பதில்வலம்ஏழனுருபு, அணுசதாசிவர் அநந்ததேவ நாயனூர் முதலியோருக்கு வேதசிவாகமங்களேக் கருணேயுடன் குருவிஷ்ய பரம்பரையாக அருளிச்செய்த மகாதேசிகனுதலின் "கைவலநெல்லியங்கனியதுபோல, சைவசித்தாந்த தெய்வ ஆகமத்தை வரன்முறைபகர்ந்த திருமலர்வாய எனனூர். இதனே" ஆரணமாகமங்கள் அருளிஞ லுருவுகொண்டு காரணனருளாஞிற் கதிப்பவரில்லேயாரும், நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் நரர் நாகர்க்கெல்லாஞ், சீரணி குருசந்தானச்செய்தியுஞ் சென்றிடாவே' என்ற திருவிருத்தத்தாற்காண்க. ஏனைய ஆசாரியர்கள்போல் அன்று இவனேயுண்மைப்பொருனே உணர்த்தும் உண்மையாசா னிவனுணர்த்திணதையொழிய வேறுபொருள்யாண்டும் இல்லேஎன்பார். " கைவலநெல்லியங் கனியென்னூர். வரன்முறைபகர்ந்ததாவது, குருபரம்பரையாகக் கூறியது அது சம்ஹிதாக்கிரமம், கௌகக்கிரமம் என இருவிதப்படும் அவற்றுள் சம்ஹிதாக்கிரமமாவது சதாசிவதேவநாயனூர் காமிகமுதலிய சிவபேதம் பத்தினேயும் முதற்கண் அணுசதாசிவத்திற்கும், பின்பு அநாதிஸ்வயஞானமுதலான வற்றைப்பதினெட்டுருத்ராக்கும் அநுக்ரகஞ்செய்தது. கௌகக்கிரமமாவது-சிவன் அஷ்டவித்தியேஸ்வராருக்கு முதலனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்புகீழுள்ள உருத்திரர்க்குரைத்தது. இதுவும்சம்பந்தத்தால்அறுவிதப்படும்.அவைபரமசம்பந்தம்,மகாசம்பந்தம்அந்தராயம், திவ்யம், திவ்யாதிவ்யம், அதிவ்யம் எனப்படும். அவற்றுள்சிவமூர்த்திக்கும்.அணுசதாசிவத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தம் பரமசம்பந்தமாம். அநந்த தேவருக்கும் சிகண்டருக்கும் உள்ளசம்பந்தம் மகாசம்பந்தமாம். சிகண்டருக்கும், தேவருக்கும் உண்டானசம்பந்தம் அந்தராளமாம். தேவர்க்கும் இருடிகளுக்கும் உண்டான சம்பந்தம் திவ்யமாம். முனிவர்க்கும் மானுஷர்க்கும் உண்டானசம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமாம். குருக்களுக்கும் சீடர்களுக்கும்உள்ள சம்பந்தம் அதிவ்யமாமெனவறிக. பின்னும் சிவமூர்த்தி சிவாகமங்களேக்கூறியமுறையில் சிவபேதம் எனவும், ருத்திரபேதம் எனவும், இருவகைப்படும். அவற்றுள் சிவபேதம் ஸ்ரீ காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம், எனப்படும். ருத்திரபேதம் விஜயம், நிஸ்வாஸம், ஸ்வயம்பூ, ஆக்னேயம், வீரம், ரௌரவம்,மகுடம், விமலம், சந்தரஞானம், முகபிம்பம், புரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம்,

சந்தானம், சர்வோத்தமம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் முதலிய. இவற்றைக்கேட்ட சிவருத்திரர்களான் ஆகமங்களுக்கும் சிவபேத ருத்ரபேத மெனப்பெயர் கூறப்பட்டது. இவற்றைக்கேட்ட சிவர், ப்ரணவர் முதல்சனி ரூஞர்.மற்றப் பதிணெண்ணகமத்தைக்கேட்டோர் அகாதிருத்ரர்முதல்மஹா காளர் இறுதியானர். இறைவனது திருமுகமுதலிய அங்கமே யாகமங்களெனக் கூறப்படுதலால் அதனைத் தெய்வ ஆகமம் எனக்கூறினர். அங்கமிலாண் ஆண்மாக்கள்பொருட்டு அருட்டிருமேனி பூண்டு கேட்குந்தோறும் அமுதஞ் சுரக்கு மினிய சிவாகமத்தை அருள்சுரந்தளித்தமையின் மலர் வாய எண்ணர். பிரவாளமென்பது பவளமெனத்திரிந்து நின்றது. வரை கணு அதுமூங்கிலே யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் அம்மூங்கில் தானிருக்கும் மலையினை யுணர்த்தினமையால் இருமடியாகுபெயர்.பவளவரைமீதிற்றவளமின் இதுதற்குறிப்பேற்றமென்னும் உத்பிரேக்ஷாலங்காரம்.இறைவனுக்கு எண்டிக்கும்எட்டுத்தோள் களென்ப. அங்ஙனம் கூறினும் அக்கூற்று ஔபசாரிகமேயன்றி உண்மை பல்லாயிரந்தோள் பல்லாயிரமுடிமுதலியவே யென்றுங்கூறப்படுதலால் ஈண்டுச் செப்பருமார்பென்னர். இதனை "அடியாயிரந்தொழி லாயிர மாயிரமாயிரம்பேர் முடியாயிரங் கண்மூவாயிர முற்றுமீறணிந்த, தொடியாயிரங்கொண்ட தோளிரண்டாயிரமென்றுரைஞ்சே, படியாயிராப்பநற் றென்மருதாளீயைப் பற்றிக்கொண்டே" என்றருளிய அடிகள் திருவாய்மொழியானறிக. ஐவகைப்பாசபந்தங்களில் முற்பட்டு உயிர்க்களுக்குப் பந்தமாயிருத்தலால் பேரிகலாணவம் எனவும், அஃது, இருள் கண்களிருந்தும் பதார்த்த தரிசனத்தில் கண்களின் வலிகெடுத்தல்போல், ஞானமிருந்தும் அதனைப் பிரகாசிக்கவொட்டாது தடுத்தலின் காரிருள் எ-ம், இப்பெரும்புலியைத் தூணைகொண்டு செல்லும் வேங்கைக்குருனேபோல் ஆணவத்தைத்தூணைகொண்டுகென்மம் பின்செல்லுதலின் பின்தொடர்வல்வினை எ-ம், அதுஅநாதியேஆண்மாவைச்சங்கிலிபோல் தொடர்ந்து நிற்றலின் வன்முடர்எனவுங்கூறினர். மாயை மாமாயைஇவையிரண்டும் ஆண்மாவைப்பிடித்துப் பீடிக்க இறைவனருள் விளங்கியதுணையானே கலங்கியோடுதலின் இறைவனது பரிக்ரகசக்தியுள் ஒன்றும் மாமாயையுமெயைத்துப்பேயென்னர். ஈஜவகைப்பேய்களே முதலியவற்றிற்கு அச்சுற்று ஈண்டைந்தனை இணி அஞ்சல் என்று அபயந்தந்தமையின் அமைத்தகஞ்சமென்கரதலம் என்னர். அங்கங்களிற் சிறந்தது உத்தமாங்க மஃதெரம்போல் வேதத்திற் சிறப்புற்ற இறைவனது திருக்கல்யாண குணங்களைக் கூறிய பாகம் சிரமெனப்படுதலின் அருமறைச்சிரத்தும், எ-ம்- சுத்தராகிய சிவனடியார் இதயம் சுத்தமான நிர்மலதைக்கொண் டிருத்தலின் மெய்யன்பர் துங்க இதயத்தும் எனவுங் கூறினர்.

வெண்பா.

பொருளாஅச பெண்ணாசை பூவாசையென்னு
மருளாசை யாமாசை மாற்றித்-தெருண்ஞான
வேந்தராய் வாழலா மெய்யன்பா னன்னெஞ்சே
பூந்தராய் நாதரைநீ போற்று. (கஅ)

(இ-ள்.) கல்நெஞ்சே - கல்லமனமே, பொருள் ஆசை-பொருட்கண்ணுள்ளபேராசை,பெண்ஆசை - பெண்கள் மீது வைத்த பெருங்காதல்,பூ ஆசை-மண்ணின்மீது வைத்த ஆவல், என்னும் - என்கிற, மருள்-மயக்கத்தைத் தருகின்ற, ஆசையாம் - ஆசையெனப்படும், மாசை மாற்றி - குற்றங்களே மாறும்படிசெய்து, தெருள் - தெளிவையுண்டாக்கும், ஞான - ஞான பூமிகள் ஏழிற்கும், வேந்தராய் அரசர்களாய், வாழலாம் - வாழ்ந்திருத்தலாகும்,மெய் அன்பால் உண்மையாகிய அன்பினால், பூந்தராய்நாதரை - திருப்பூந்தராயில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்தியை, மீபோற்று-மீ துதிப்பாயாக. எ-று.

(சூ-ரை) இது மண் பெண் பொன் என்னு மீஷணத்திரயம் போக்கிச்சிவமூர்த்திக்கண் அன்பைப்பதிக்கின் ஞானவேந்தராய் வாழலாம் என்றபடி. என்சொல்கடவாது கேட்கவல்ல மீ புறப்பொருட்களிடத்து மனம்போக்காமென்பார் நல்நெஞ்சேயென்னார். உலகத்துஇன்றியமையாப்பொன்மண்பெண் இவைமூன்றில் முதற்கண்ணதாகிய பொருள் இருக்கின் ஏனைய பெண்ணும் மண்ணும் தாமேயியைவ ஆதலால் முதற்கண்பொருளைக் கூறினர். இவற்றின்மீது பற்றுவைத்தார் சிற்றின்பமாகிய சிறுகுழியில் வீழ்ந்து பேரின்பமடையாமையின் இவற்றைமருளாசையென்றுங் கூறினர். பெண்ணைசேரேரூற்றஞ்செய்யாவிடினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவு தலைத்தருதல் என்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலின் அதனையு மாசென்னார், உறுபகைபோலியுற்றுரை யோம்புதலாலும் உலகாள்வானினும் தலையாய மேம்பாடு தருதலாலும் “ பலகுடை நீழலுந்தங்குடைக் கீழ்காண்ப, ரலகுடைநீழலவர்’ எனத் திருவள்ளுவருங் கூறியிருத்தலாலும் மண்ணுசை யென்றார். இவைகளோப்பற்றுக்கோடெனக்கொண்டான் அவற்றின்கட்சுழிக்கிடைப்பட்ட மரக்கலம்போல் பட்டுஆழ்ந்தி மேலெழாதழிதலின் நல்லார் விரும்பாத அவற்றையும் மாசென்னார். இங்ஙனம்கூறிய மூன்றும். மனத்துக்கண் மாசையுண்டாக்கிப்பிறவி வினைக்க அவற்றை ஞானமென்னும் ஒளியால் போக்கிப் பிரகாசிக்கச்செய்துதெருளடைதலின் மாசைமாற்றியென்னார். மாசு என்பதுபன்மைசுட்டிய ஒரு சொல்லாதலின் அது ஆணவ கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களின் தீமைகளோயுணர்த்தி யாருபெயராய்நின்றது. ஞானம்பிரகாசிக்கத்தொடங்கி முன்னர்ச் சிறிது சிறிதாகப் பெருகிப்பேரின்பமாகிய தெளிவை விளைத்தலின் அதனைத் தெருள் ஞானம் என்னார். ஞானவேந்தர் எனவே அதனையாள்வோர்அரசரென்பதும் அவ்வினைமுதற்முழினிகழுமிடம் அறிவென்பதும் பெறப்பட்டது. அங்ஙனமாயின் அவராலாளப்படும் நிலம் யாவை யெனின்? மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம, அநாகதம். விசுத்தி,ஆக்ஞை,மீதானம், என்பனவாம். பின்னுமிதனைச்சிலர் “சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, சமுசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம், எனவும் கூறுப இவற்றை முறையே துச்சங்கநிவர்த்திபெற்றுச் சிவஞானத்தைஅவாவுதலும் காதுசங்கக்கூற்முல் ஞானநூல் பழகுதலும், முற்சங்கவீடணைகள் விடுதலும் கற்சங்கமனத்தி ணிமையறி வுறுத்தலும், தத்துவத்தின் மனமுறைத்தல் மித்தை யெல்லாமறத்தலும், அத்துவிதாநந்தம் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய

த்ரிபுடிராஹித்யமும், வஸ்துஸ்திலியிருந்தபடி யிருந்த மௌனகுபாவமும் பொருளாம் என்ப. பூந்தராய் நாதனைப்போற்று என்றது, முன்னொரு காலத்து இரணியாக்கன் என்பான் தேவரொடுபகைத்து அவர்களுடன் போரிட்டு உலகத்தைச்சுருட்டிக்கொண்டு பாதாளத்துச்சென்றனன். இதனைத்தேவர் திருமாலிடத்துமுறையிட அம்மால் கேழலுருக்கொண்டு அவனையெதிர்த்துப் போரிட்டுக்கொன்று அம்மேதினியைத் தமது கொம்பிற்ருங்கி ஆதிசேஷன் முடியிற்சையிருத்திச் செருக்கொள்கையில் தேவர் குமாரக்கடவுளே வேண்ட குமாரக்கடவுள் இறைவன் கட்டளையால் விண்டுவையடைந்து ஏனக்கொமபினமுரித்து அவாக்கு ஞானம் உபதேசிக்கக் சீர்காழிக்கண் சிவபூசைசெய்து இறைவன் காட்சிதர அடியேன் இரணியாக்கனைக்கொன்றதனலும் பல்லுயிர்களையும் எனது கொம்பின்மேல் வைத்திருந்ததனலும் அப்பாவ மென்னையடைந்தது ஆதலால் அதுநீங்க அருள்புரிதல் வேண்டுமெனவும், பூந்தார் போன்ற அடியேன் செய்த பூசனையைத் தேவரீர் ஏற்றதனுன் இன்றுமுதலித்தலம் பூந்தராயெனப்பெயர்பெறவும் வேண்டுமெனவும், வரம்பெற்றதனுன் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர்வந்தது. இங்ஙனமன்றியும், ஒருகாலத்துச்சகஸ்ரநதி பதுமநதியென்னும் இரண்டு நதிக்களும் பூவும், காறுமாகவிருந்து திருத்தோணிபுரமென்னும் சீர்காழிக்கண் சிவமூர்த்தியைப் பூசிக்க இறைவன் மனமகிழ்ந்து உங்களுக்கு வேண்டுவதென்னெனத் தம்பிரானே அடியோங்களுக்கு எக்காலத்தும் வேண்டினுர் வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுக்கத்தக்க பெருவரத்தைப் பிரசாதித்தருளல் வேண்டுமென அவ்வாறே தொலையாதவரத்தைக் கொடுத்தருளி மகாசங்காரத்தினும் தமது திருக்கரத்தில் தங்கியிருக்கும் பெரும்பேற்றினையுங் கொடுத்தருளினர். ஆதலால் அன்றுமுதலித்தலம் பூந்தராயெனப் பெயரடைந்த தெனவும் வேறுசில புராணங்கள் கூறுகின்றமையால் என்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

போற்றும் பழமறைவாசிப் புனிதர்புகலி வெற்பன்
ஆற்றுந் தவத்தினைக்கண்டே நகைத்ததணிக் கொண்மூல்லை
தூற்றும் புயல்வட காற்றேவடிக்கத் தொடங்குமதிக்
கீற்றிங் கெனதுமனங் குழம்பாகக் கிடைத்ததின்றே. (கரு)

(இ-ள்.) இன்று - இன்றைக்கு, போற்றும் - துதிக்கின்ற, பழமறை - பழமையாகிய வேதங்கள் என்னும், வாசி-குதிரைகளையுடைய, புனிதர்-பரிசுத்த மாகியசிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும், புகலிவெற்பன்-சீர்காழிக்கண்ணுள்ள வெற்பன், குறிஞ்சி நிலத் தலைவன், ஆற்றும்-செய்கின்ற, தவத்தினைக் கண்டே - தவத்தைப்பார்த்து, அணிகொள்முல்லை - அழகைக்கொண்ட முல்லைக் கொடியானது, நகைத்தது-சிரித்தது, புயல்-மேகமானது, தூற்றும்-சீர்த்துளி சிதறுகின்றது, வடகாற்று - வாடையானது, அடிக்கத் தொடங்கும் - வீசத் தொடங்குகின்றது, மதிக்கீற்று - சந்திரன், ஏனதுமனம் - என்னுடைய இருதயம், குழம்பாக - உருகும்படி, இங்கு - இவ்விடத்தில், கிடைத்தது-தோன்றியது.

(கு-ரை.) இறைவனிடத்தில் தோன்றிய வேதங்கள் இறைவனேப்போல் அனுதி என்பார் பழமறை எனவும், வேதமேமிறைவனுக்குப்பரிஎன்பார்மறை வாசி எ-ம். கூறினர். இதனே "மறையே நமது பீடிகையாம் மறையேநமது பாதுகையாம் மறையேநமதுவாகனமாம் மறையேநமது நூபுரமாம் மறையே நமது கோவணமாம் மறையேநமதுவிழியாகும் மறையேநமது மொழியாகும் மறையேநமது வடிவாகும் என்பதற்காண்க. அசுத்தாசுத்த மாகிய புவனங் களிலுள்ள ஆன்மாக்களிடத்துக் கலப்புற்றும் தூய்மையுடையண் என்பார் புனிதன் என்றார். புகலி என்பது சீர்காழி. அது சர்வசம்மாரகாலத்து ஆன் மாக்களுக்குப் புகலிடமாய் நின்றதால் புகுந்த பெயர். இது தவத்தின்மேல் பிரிந்த குறிஞ்சி நிலத்தலேவனே விட்டுப்பிரிய மனமில்லாத அந்நிலத்தலேவி அவனது தவம் முற்றுப் பெருமையை நோக்கித் கூறிய கூற்றும். இன் னும் இச்செய்யுள் பிரிவு விலக்குவான் வேண்டி வடகாற்று அடிக்க தொடங் குவது என்றதினுல், கார்காலம் வந்தது புயல்தூற்றத் தொடங்கும் கலங்கா நின்ற என்னேவிட்டுபிரிதல் கூடாது என மறுத்துக்கூறியதுமாம். தவத்தினே என்றதில் அத்து இன்எனும், இரண்டும்சாரியை. ஆற்றப்புரும் தவம் என்பார் ஆற்றும் தவம் என்றார். அணிகொள் முல்லே கண்டேநகைத்தது, காணுத லும் நகைத்தலும் "கேட்குரேபோலவும், கிளக்குரேபோலவும், இயங்குரேபோல வும்இயற்றுரேபோலவும், அஃறிணேமருங்கினும் அறையப்படுமேஎன்றபடிமரபு வருவழுவமைதி வருத்துதனக்கு உபகரிக்கவழுந்தது என்பார் அணிகொள் முல்லேஎனவும், அங்ஙனம் வருத்துவேனைத்தனியேவிட்டுப்போதல்தக்கதன்று என்று பிறர்க்கு அறிவிப்பது போன்றது புயல் என்பார், தூற்றும் புயலென வும், அங்ஙனம் கேட்காதானே உலகத்துத் தன்வழிபடாரை உற்றுர் உருக்கித் தண்டம் செய்து அத்தொழிலின் மறுப்பதுபோல் இவனேத் தவத்தின்மேல் செல்லாது வடகாற்று தண்டம்செய்து மறுத்தென்பார் வடகாற்று அடிக் கத்தொடங்குவது எனவும், கீற்றுமதியாயினும் எனது மனதைக்கீறி அதனி டத்து தனது தண்மையினுல் பிறந்த வெம்மையைப் பதித்து இறுகிய மன தைக் கரைத்தது என்பார் எனது மனம் குழம்பாகக் கிடைத்தது எனவும் கூறினர். இன்று என்பதைப்போற்றும் என்பதன் முன்னும்நகைத்தது என்ப தை முல்லே என்பதின் பின்னும் கூட்டுக. மறை - மற்றை மூவர்களால் ஓ தாது மறுக்கப்பட்டதென்பது. பொருளதுகண்டே என்பதில் ஏகாரம் தேற்ற மும் அசை நிலேயுமாம். மதி அமுதகிரணத்தையுடைய தென்னும்பொருளது. இதனே மதுஇ எனப் பிரித்துக்கொள்க. கீற்று என்பது, கீறு என்றும் முதலி னிலேதிரிந்த தொழிற்பெயர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

இன்றென வுளதென வன்றென வாமென
உரைதரு நூலேயும் பொருளேயுந் தனித்தனி
பல்விதமாகச் சொல்வகைச் சமய
மாகியபயம்பிற் போருதல் குறித்த
நிலேயில் துறைபல நிலேயுள துறைசில
பொருந்திடு முலகப் பெருங்கட லிடத்தின்

மயிர்நால்விடத்திப் பயில்வுறுதோலெனும்
வன்புறுபலகையி னென்பெனுமாணியி
னரம்பெனப்பெயரிய வுரம்பெறுகயிற்றின்
வெரிநுறுமென்பெனும் பரியகூம்பின்
ஐம்பொறியாகிய மொய்ம்புறுவாய்தலிற்
காயமெனவமைத்த மாயநாவாயில்
இருவினையென்ன வருசாக்கேற்றிக்
காமமூலோபமேமமாமோக
மிதமறுகுரோத மதமாற்சரியமென்
றுரைபெறுபவனர் கிரையுறவிருத்தி
நெடுநீரென்னப் படுநெடுநாணிற்
றங்கியமடியெனு நங்குரஞ்சோத்தி
யற்றமின்மனமெனப் பெற்றபாய்விரித்துத்
தடைபடாவாசைக் கீடுவளிதுரப்பத்
தானமாதியான தீவுளிற்
செல்வுழிச்சென்று புல்வுழிப்புல்லி
யிவ்வாறியங்கு மவ்வாறதனுண்
மூனபார்கால வன்பார்தாக்கத்
தொக்குறுமரக்கலம பக்குவிட்டம்ம
வக்கடனீருட்புக்கநிவழியுழி
மறலியென்னுஞ் சுரவுபிடித்தீர்ப்பக்
கடுநரகென்னும் படுகுழியழுந்தி
யுளதுயரினுக்கோ ரளவிலையதனுல்
இம்முறையியங்குதல் செம்மையன்றென்று
மூற்றுணர்பெரியோ யற்றமிலவலியோ
யோதாதுணர்ந்த நாதாதித
வருவுருவென்னும் பொருண்முழுதுடையோ
யாவருநின்வய மேவரப்புரிவோய்
கரையறுமின்பப் புரைதவிர்கிமல
சாந்தணிவன முலையேந்திழைபாக
ஞானமாமணிநிறை மோனமாமலரே
வித்தகம்பழுத்த முத்திவான்கனியே
பரைமுதலிம்பணி நிரைபெறக்கிளைத்த
திருத்தகுசீழ லருட்பெருந்தருவே
பத்திகொணித்தில மொத்துறநிரைத்த

திருக்காழ்மல மும்மணிக்கோவை.

பசும்பொனிற்செய்த தசும்புபலிதாக்க
தோற்றம்போல வீற்றுவீற்றலமந்த
திங்கனிபதினொறு தாங்குமாதலீயும்
வித்தீருமத்தினை யொத்தசெந்தளிரு
மொளிர்வயிடூரியக் குளிர்மதுமலரும்
மேலிடுவண்டெனு நீலமாமணியும்
மரகதமென்ன விரவுகாய்த்திரளும்
மறுவின்மாமணியெனு நறியசெங்கனியுங்
கிடைத்தசீர்வணிகரிற் படைத்தமாந்தருவு
மெண்டிசைசூழ்ந்து விண்டொடும்புகலி
மேவியபெருமை வாலிகாயகனே
கணபணக்கச்சைப் பணவரவசைத்த
மட்டலர்புழுகணி சட்டைகாயக
னென்னுமீகாமன் மன்னினன்புரப்பீ
வீற்றினிதிருக்க வேற்றமெய்ப்பிரணவத்
தோணியேபற் றெனத்துணிந்து
காணுமறிவொடு கண்டுகொண்டேனே. (சசு)

(இ - ள்) இன்றென - பதிபசுபாசமென ஆன்றோராற் கூறப்பட்டமூன்றும்)' இல்லையென்னவும், உளதென்ன - அவையுண்டெனவும், அன்றுளன - அவைதுணிந்த பொருளன்று எனவும், ஆம்என - அவைதுணி பொருளென்னவும், உரைதரு - சொல்லுகின்ற, நூலையும் - சமயநூல்களையும், பொருளையும் - (அவற்றுக்கூறப்படும்) பொருள்களையும், தனித்தனி - வேறுவேறுக, பல்விதமாக - பல்வகையாக, சொல் - கூறுகின்ற, வகை-வேறு வேறுமுடிபு கணக்கொண்ட, சமயமாகியபயம்பில் - சமயங்களாகிய படுகுழியில், போகுதல் குறித்த - செல்லுதலைக்குறித்த, நிலையில் துறைபல - நிலையில்லாததுறைகள்பல, நிலையுளதுறைசில - நிலையுள்ளதுறைகளோசிலவாக, பொருந்திடும் - அடையப்பெற்ற, உலகப்பெருங்கடலிடத்தின் - உலகமாகிய பெரியகடலின் கண், மயிர்தூல்-மயிராகிய நூலினை, இடத்தி - அளவாகச்சேர்த்தி, பயில்வுறு-நெருக்கமுள்ள, தோல்எனும் - தோல்என்கிற, வன்புஉறு - வலிமைகொண்ட, பலகையின் - பலகைகளாலும், என்புஎனும் - எலும்பு என்கிற, ஆணியின் - ஆணிகளாலும், நரம்பு எனப்பெரிய - நரம்பென்று சொல்லப்பட்ட [illegible]ம்பெறு கயிற்றின் - வலிமைகொண்ட புரிகளாலும், வெறிநறு - முதுகிடகியை, என்புஎனும் - எலும்பென்கிற, பெரியகூம்பின் - பரியபாய்மரத்தாலும், ஐம்பொறியாகிய - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய, மொய்ம்புறு - வலிமைவாய்தலின் - வாயில்களாலும், காயம்என - தேகமென்று, அமைத்த [illegible]னல் இருட்டிக்கப்பட்ட, மாயநாவாயில் - மாயமாகியகப்பலில், [illegible]ன்ன - நஞ்வினை நிவினையென்று, வரு - அராகியாதவருகின்ற,

சரக்குவற்றி-சரக்குகளையேற்றிக்கொண்டு, காமம்-பெண்ணாசை, உலோபம்
ாயாமை, ஏமம் - களிப்பினைத்தரும், மாமோகம்-பெரிய மோகம், மிதய்
அறு - மிதமில்லாத, குரோதம்-குரோதம், மதம் - மதமும், மாச்சரியம்
மாச்சரியம், என்றுரை பெறு - என்று கூறப்பெற்ற, யவனர் - சோனகர்
நிரையுற - முறையாக, இருத்தி - அச்சரக்குகளையமைத்து, நெடுநீர்என்னீ
படும் - பெரியநீர்மை யென்னப்படுகின்ற, நெடுநாணில் பெரியகயிற்றில்
தங்கியமடிஎனும் - பொருந்திய சோம்பலென்கிற, நங்குரம் சேர்த்தி - நங்கூ
ரத்தைக்கட்டி, அற்றம்இல் - அறுதலில்லாத, மனம் எனப்பெற்ற - மனப்
எனப்பட்ட, பாய்விரித்து - பாயினை விரித்து, தடைபடா - தடைபடாத
ஆசைக்கடுவளி - ஆசையாகிய கடுவகாற்று, துரப்ப - செலுத்த, தானம் ஆ
யான - சுவர்க்கமே முதலிய, தீவுகளில் - தீவுகளில், செல்வுழிச்சென்று
போகத்தக்கவிடங்களில் சென்று, புல்வுழிப்புல்லி - போக்கினை யநுபவிக்
மிடத்து அநுபவித்து, இவ்வாறு - இந்தவிதமாக, இயங்கும் - சலிக்கின்ற
அவ்வாறு அதனுள் - அத்தகுதியின்கண், முன்புஆர் - வலிமைதங்
வனபாா - யமனென்னும்திடர், தாக்க - மோத, தொக்குஉற்ற - தொ
ஞென்றுகூடியுள்ள, மரக்கலம் - கப்பல், பக்குவிட்டு - உடைந்து, அ
நீருள் - அந்தக்கடனீருள், புக்கு - அழுந்தி, அறிவு அழிவுழி - அறிவழியுங்
காலத்து, மறலிஎன்னும்-மறலிஎன்றுசொல்லப்படும், சுறவு-சுறாமீன், பிடித்த
ர்ப்ப-பிடித்து இழுக்க, கருநரகுஎன்னும்-கடியநரகமென்றுகூறப்படும், ப
சூழி-ஆழமாகியசுழியில், அழுந்தி-மூழ்கி, உளதுயரினுக்கு - ஆகுகுண்டாகு
துனபங்களுக்கு, ஓர் அளவு - ஓரவதி, இலை - இன்று, அதனுள் -ஆதலால்
இமுறை - இத்தவிதமாக, இயங்குதல் - (உலகவொழுக்கம் மேற்கொண்டு
நடத்தல், செம்மையன்று - சீரமையின்றிறத்ததன்று, என்று - என்று ஆய்
ந்து, முற்றும் உணா - உலகத்துள்ளஎல்லாக் கல்விகளையுமுணர்ந்த, பொ
யோய் - உயர்ந்தோனே, அற்றம் இல் - அறுதலில்லாத, வலியோய் - பெரு
வலிமையுடையானே, ஒதாது-ஓதாமல், உணாந்த - எல்லாக்கலைகளையு மறிந்த
நாதாதீத - நாததத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்டவனே, அருஉருவன்னும -
அருவம் உருவம் என்னப்படும், பொருள் முழுதும் - எல்லாப் பொருள்களை
யும், உடையோய் - சர்வ சுவதந்தரமாகப் பெற்றவனே, யாவரும்-சேதனர்
களாகிய ஆத்மாக்கள் முழுதும், நின்வயம் - தேவரீரது வசத்தில், மேவர -
பொருந்த, புரிவோய் - செய்விப்பவனே, கரைஅறு - அணைகடந்த, இன்
பம் - பரமானந்தத்தில், புரைதவிர் - குற்றமில்லாதுவிளங்கும, நிம்ல - நிர்ம
லனே, சாந்தஅணி - கலனவமுதலிய சந்தணங்களையணிந்த, வனம்மூவி
அழகிய திருத்தனஙகளையும், ஏந்துஇழை - உயர்ந்த திருவாபரணங்
யணிந்த உமாதேவியாரை, பாக - அர்த்தபாகத்துக் கொண்டாரே
ஞானம் - சிவஞானமென்கிற, மோனம் - மிக்கமௌனம், நிறை - நிறைந்
மோனமாமலரே - மௌனமென்னும் உயர்ந்தமலரே, வித்தகம் - ஞா
பழுத்த - முதிர்ச்சியைப்பெற்ற, முத்திவான்களியே -வீடென்
ஸியே, பரைமுத்தல் - பராமுதலியசத்திகளே, ஐம்பணை ஐந்

நிரைபெற - முறையாகப்பெற்று, னேத்த - னேக்கப்பெற்று, திருத்தகு - கண்டாரால் விரும்பத்தகும் சீலை - சிவஞானந்தீழலைப்பெற்ற, அருள்பெருந்த குவே-கருணையேதிருவுருக் கொண்டபெரிய விருக்கமே, பத்திகொள் - வரிசையைக்கொண்ட, பசுமை பொனிற்-பசும்பொன்னுமிய இளிச்சிறையினால், செய்த - செய்வித்த, தசும்பு - (பொற்)குடங்கள், பலதொக்க - பலகூடிவினங்கும், தோற்றம்போல - காட்சிபோல, வீறு வீறு - வெவ்வேறுக, அமைந்த - பொருந்தியிருக்கிற, மீம்கனி - மதுமாகியகனிகளே, பணைதொறும் - னேகள்தோறும், தாங்கும் - தாங்கப்பெற்ற, மாதனேயும் - மாதனேவிருக்ஷமும், வித்தருமத்தினே - பவளத்தினே, ஒத்த - ஒத்துவிளங்குகிற, செம்தளி - செந்தளிரும், ஒளிர் - பிரகாசிக்கிற, வயிரியம் - வயிரியத்தை ஒத்த, குளிர்ச்சிகொண்ட, மது - மகரந்தத்தினேப்பெற்ற, மலரும் - புட்டுகின்ற, மேல்னிடு - மேல்நாகப்பரந்து செல்லுகின்ற, வண்டு எனும் - நிலவண்டினத்தை, நீலமாமணியும் - நீலரத்தினமும், மரகதம் என்ன - பச்சை மென்னும்படி, விரவுகாய்த்திரளும் - ஒன்றேடொன்று விரவி காய்த்திருக்கூட்டமும், மறுவில் - குற்றமில்லாத, மாமணியெனும் - மாணிக்கமென்னப்படும், நறிய - நன்மணமுள்ள, செம்கனியும் - செம்பழமும், இடைத்த - எல்லாவளங்களேயும்பெற்ற, சீர்வணிகரில் - சிறந்த வொழுக்கம்கொண்ட வணிகரைப்போல, படைத்த - பெற்றிருக்கிற, மாக்தருவும் - மாவிருக்ஷங்களும், எண்திசை - எட்டுத்திசைகளிலும், சூழ்ந்து - சுற்றிலும் நெருங்கி, விண்தொடும் - சுவர்க்கத்தை அளாவுகின்ற, புகலிதிருப்புகலியாகிய சீர்காழிக்கண், மேலிய - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெரும - பெருமானே, ஆவிநாயகனே - பிராணநாயகனே, கணம்பணம் - கூட்டமாகிய பலபடங்களேயுடைய, பணஅரவு - பாம்புகளே, கச்சை - கச்சையாக, அசைத்த - கட்டிய, மட்டுஅலர் - தேன்கொண்ட மலர்களேயும், புழுகு - புழுகென்னும், மணத்தினேயும், அணி- (அருச்சனே மலராகவும் பூச்சாதவும்)அணியப்பெற்ற, சட்டைநாயகன். என்னும் - சட்டைநாயகனெனத் திருப் பெயர்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும், மீகாமன் - தோணியியக்குவோன், மன்னினன்புரப்ப - நிலேபெற்றுக்காக்க, நீ வீற்றினிதிருக்க - நீபெருமையுடன் எழுந்தருளியிருக்க, ஏற்ற - தருக்த, மெய்ப்பிரணவம் - உண்மையாகிய பிரணவமென்னும், தோணியே -மரக்கலமே, பற்றுஎனத்துணிந்து - ஆதாரமென்றுணிவடைந்து, காண்உறும் - காணத்தருந்த, அறிவொடு - பேரறிவுடன், கண்டுகொண்டேன் -கண்டுகொண்டேன் எ-று.

அடியேனது, தத்துவப்பொய் கொண்டமைத்தவுடல் பண்டுபலவாகிய, பத்துறைகளேயுடையவுலகத்துப் போகங்களே நுகர்ந்து காலன்வசப்புட்டு நீந்தாத்தக்கத்திற்கு அளவுஇன்று. அதனால், இறைவனே உனதுதிருவருட்பற்றுக்கொண்டு உன்னேயெனது அறிவால் அறிந்துகொண்டேன் என்கருத்து.

(இ-ரை.) சமயங்கள், ஆன்மாக்களின் கன்மானுகுணமாகப் பரிபாகத்திற்குத்தக்கவே, எவ்வகைருத்தனவோ அவ்வகை நிலேத்தஅறிவுடையரால்அவ

மூன்றும் உரையும்

ற்றைப்பிறரும் அறுட்டித்துத் தாங்கள் அடைந்த பேற்றினையனைவரும் வேண்டிச்செய்யப்பட்டன. ஆயினும் அவை இறைவனுணையேயாம். அங்ஙனம் கூறின் இறைவன்மீது பக்ஷபாதம் வராதோ எனின்வராது ஏனெனின் ? அவ்வவர்தவத்தின் பேற்றிற்குத்தக்கவாறு நின்று முதிர்வடைந்தார் அங்ஙனு நின்று மேலேறிமேற்பதமடைவராதலின் அதுகருணையேயன்றிப் பக்ஷபாத மன்றும். இச்சமயங் கள்பலவென்பதனையும் அவற்றுக்கூறப்படுஞ் சமயங்க ளும்பலவென்பதை '' பேதித்தசமயமோவொன்று சொனபடியொன்று பேசாதுதவரகியே '' எ . ம்.

'' அன்னையனேயெனுஞ் சிலசமயங்களினுவேயையாவையரவென்னு யலறிடுஞ் சில சமயமல்லாது பேய்போல வலறியே யொன்றறிவாய்ப் பி னேது மறியாமல் ஒன்றைவிட் டொன்றைப் பிதற்றிடுஞ் சமயமேற், பேசரிய வொளியென்றும், வெளியென்றும் நாதாதி பிறவுமேலுமென் றும், தன்னேரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத்தன்மையாங் கா சாற்றிடுஞ் சில சமய மிவையாகி வேறதாய்ச் சதாஞான வா னே யெனேகரூணை வினையாட்டிருந்தவா றெம்மனோர் புலை வெ இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி யெங்கு நிறைகின்ற பொ என்பவற்றுணரிக. இன்று எனக்கூறியதனுனே எவை எனக்கூற வமைந்த வினுவிற்கு விடையாக அமைந்த அவை 'பதி, பசு, பாசங்களாம். இன்று என்பது பொருளினது இன்மையைக் கூறுதல். உளதென்பது பொருளி னது அமைதி கூறியதாம். அன்று என்பது ஒருபொருளை மறுத்து அதற் கினமானதைத் தெரித்தலாம். சமயத்திலழுந்தி அதன் வயப்பட்டு அந்நூல்க ளிடத்துப் பழகினர் அதினின்று நீங்காது அதனுடன் மாறுகொண்டு கூறும் பல சமயவாதிகளுடன் மாறு கூறி வெற்றிகொண்டு செருக்குற்று நிற்பராத லின் அத்தனைச் சமயமாகிய பயம்பு என்றார். பயம் பிற்பட்டார் மீண்டு மதி னின்று மேறுதல்பற்றி யென்க. பெருங்கடலாதலின் வெள்ளஞ்சென்றவழி அதனிடம் எக்கர் மடுவாகவும் மடு எக்கராகவும் மாறுதல் இயல்பாதலின் அது நோக்கி நிலையில் துறைபல நிலையுள துறைசில என்றார். இதனை யுலகத் தின்மீ தேற்றுகையில் உலகர் கூறுஞ் சமயங்களில் சில சிறிது உண்மை கூறு வனவும்பல அது இன்மை கூறுதலு முண்மைநோக்கி அவ்வாறு கூறினர் என்க. நாவாய் செய்வார் அதனிடத்து நீர் உட்புகாது மறுத்தற்கு மயிர்முத லிய சேர்த்துப் பொருத்துவாயையடைத்து நூலாற் கட்டுதல் இயல்பாத லின் மயிர் நூல் கிடத்தியென்றார். வெரிதுறு மென்பென்றது முதுகெலும் பாம் அது ஊர்த்துவமாய் மேலுநோக்கி நிற்றலின் அதனைக் கும்பாக வுவமை கூறினர். மேற்கூறிய கப்பற் குரிய வுறுப்புக்களிற் றிறிதுங் குறையாதுசெத்தி இருத்தலின் இதுவும் மரக்கலத்தினியதொன் றென்பார் மாய நாவா யென்றார். வீனைப்போகம் நுகருந்தோறும் ஆகாமிய மேறுதலின் இது வீனையென்னவரு சரக்கு என்றார். கப்பல் ஒன்றை நடத்தற்குப் பல வேண்டுதலின் காமமுதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும் யவனர் என வரு வகப்பகுத்தினர். சுற்று மோதுந்தோறும் அதனைப் புறத்தில் விடாதுசெ

கப்பலில் போட்டதல்போல் எண்ணங்கள் பலவற்றினையும் கொண்டு அதைக்கொண்டானே பெயக்கும் வலிபெறுதலின் அதனையற்ற மின்மனம் என்றார். வினவினதான் மோதியதை யலைத்துக் கெடுத்தல்போல் ஆசையுங் கண்டதைத் தனக்கு வேண்டுமெனப் பற்றுச்செய்தலின் தடைபடா ஆசைக் கடலெனியென்றார். தான்மென்பது இடப்பொதுவாயினும் அது இடங்களிற் நிறைந்த மேலுலகத்தை யுணர்த்தி ஆருபெயராய் நின்றது. தானம் என்பது மேலுலகத்தின் பெயர்களிலொன்று அதனை "உயாநிலை.....பொன்னுலகு தானம்," என்னு நிகண்டாலறிக. கப்பல் மூக் கீரிடஞ்சென்று ஆங்குள்ள வே முதலியவற்றிலும் கடற்றுறைப் பட்டினங்களிலும் பல சரக்குகளை றக்கியுங்கொண்டும் வருதல்போல் ஆன்மா ஜனனங்களில் தாமடைந் இருவினைகளுக்கேற்பச் சுவர்க்கமாதியான புவனங்களிற் புண்ணியம் புரித் நும் நரகமாதியான பூமிகளில் நரகசேடங்களைப் புரித்தும் அவற்றைப் புசிக் கையில் புதிதாக் வினைகொண்டும் வருதலின் தானமா.....செல்வுழிச் செல்லுற்புல்வுழிப்புல்லி என்றார். முன்பார் என்பதற்கு வலிமைதருகிய என பொருள் உறுதலன்றிமுன்பு ஆர் எனப் பிரித்து அறியாதுள்ளனெப்பொ உறுதலுமொன்று. ஏனைய சேறுமுதலிய செறிந்த நிலத்திற்பட்டின் ஒருவாறுய்தல் கூடும் அங்ஙனம் உய்தல் கூடாதவன்னிலம் என்பார் வன் பரா என்றார். இவ்வகை காலன் கட்பட்ட ஆன்மா மீண்டும் கீங்கிய தேகத் தை யடையாதென்பது அவ்வடியின் கருத்து. பல கருவிகளால் பலதுணைக் கருவிகளைக் கொண்டு பல்லோரியற்றி முடித்தது என்பார் தொக்குறு மரக் கலம் என்றார். மரக்கலம் கடுவளி தூரப்பக்கொண்ட விசையால் செல்லுமி வன்பார்க்கண் மோதலால் அது தனித்தனி முன்னேயோர்செய்த வலி கெட் டழிதலின் பக்குவிட்டென்றார்.

கடற்குப் புலிபோல் பன்னீன்களுந்தன்னைக் கண்டஞ்சத்தான் ஒன்றக் கும்அஞ்சாது தனிச்சைகொண்டசைசரங்களைத் தின்னுகையில் அதன்கட்பட் டது மீண்டும்பிழையாவாறுபோல் காலனிடம்பட்டவுயிர் மீளாமையின்மறலி யென்னுஞ் சுறவுபிடித்திர்ப்பனென்றார். இவ்வாறு காலன்வயப்பட்டு மயக்கு லகையில் எல்லாமுணர்ந்த பெரியோனுதலாலும் சீ கருணையா லுருக்கொண்டு ணர்த்தினன்றி யொருவர்தாமே யுணர்தலின்றுதலால் முற்றுணாபெரியோய் எனவும், கூறினர் இது இறைவனது முற்றுணர்வுடைமையென்னும் சர்வஞ் ஞத்வம் கூறியது. எல்லாவலிமைகொண்ட பொருட்கும் வலிமைகொண்டா னுதலின் அற்றமில்வலியோய் என்றார்இது முடிவிலாற்றலுடைமையென்னும் அநந்தசத்தி கூறியதாம். தான் ஆசாரியனும் நின்னுதன்னை விரும்பினர்க்க ருள் வந்தநிலைத்தலன்றித்தனக்கு ஒருவர்உபதேசிக்க வேண்டுவதின்மை மின் ஒதாதுணர்ந்த எனவும், நாதமுதலியனமாயாதோற்றத்தனவாதலினிறை வன் அவற்றுக் கப்பாலவன் என்பார் நாதாதித எனவும் கூறினர். உலகத்துக் ணைப்பட்டன அனைத்தும் பொருள்களாயினும் அவையுருவப்பொருள் அரு வப்பொருள் எனவிருவிதப்படும் அங்ஙனந்தேர்ந்திய பொருண் முழுதும் ன்வசமாமென்பார், உரு...உடையோய், என்றார். எல்லா ஆன்மாக்களும்

வினையொழிவின்கண், தன்னிடம்யாவையும் பெறுதலனாகிய
மேவரப் புரிவோன் என்றார். இன்பமேயருள்கொண்டு [illegible] வோனதலின், கரை [illegible] நம்ம என்றார்." மங்கலமாகியின்றியையாது நிரு
மகிழ்ந்து மேற்கொளமல்கிப், பொழுதின் முகமலர வுடைபதுபோலே, "ஏன
க்கூறியபடியாகாது அம்மலரின் வேறுபட்டு அழிதலுங்கூடுதலும் மனங்கு
றைதலும் மல்லாமல் ஞானமணம் வீசுகன்மலர் என்பார் ஞானமாகிய நிறை
ஞானமாமலரே என்றார். ஞானமுதிர்ச்சியின் மூத்தியடைதலே யன்றி மு
மூர்த்தியுமுருமுன்னம் முத்திகூடாதாதலின், வித்தகம் கனியேஎன்றார்.
பரமூர்த்தமேம்பணியென்றது, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்று ஐவகைச்சத்திகளும் இறைவனேப்பிரியாத அருட்சத்தியின் ஆயிரத்தோரு கூற்றில்பிறக்தவையாதலின் பரமுதலேம்பணி நிலை பெறவினைத்தார்.ர். இச்சத்திகள் பரசிவத்தைப்பிரியாதஅருட்சத்தியின் பேதமெனவும் இக்கினைகளாகிய சத்திகளேத்தமது திருமேனியிற் றோற்றுவித்ததும் ஆண்மாக்களின்பொருட்டு என்பார் திருத்தகுசீலருட் பெருந்தகுவே என்றார். முத்துக்களேப்பண்ணிப் பதித்தாற்போன்று வெண்ணிற வினதனேயுட்கொண்டி மஞ்சணிறங்கொண்ட பழங்கள் தொங்குதல் பொற்கலசங்களேயொத்தலின், "பத்திகொள்.....பசும்பொனிற் செய்ததசும் புபல தொக்க தோற்றம் என்றார். முன்னே பொன்னும், முத்தும் கூறினர், பின்னர் வித்துருமம் முதலாகிய பவளம், வயிரியம், நீலம், மரகதம், மாணிக்கம்முதலியவற்றை விற்கும் வணிகரையொப்ப மாவிருக்கம் அந்நிறம்கொண்ட பொருட்களேக் கொண்டமைந்திருத்தலின் இடைத்த சீர்வணிகரிற்படைத்த மாந்தரு என்றனர். இதுதனது குறிப்பைததான்கண்டபொருட்கணேற்றிக் கூறினமையின் தற்குறிப்பேற்றவணி. எண்டிசைசூழ்ந்து என்பதற்கு வாட்டித்திசைக்கண்ணுள்ளாரும், பரவப்பெற்று எனப்பொருள் கூறுதலுமொன்று. வெள்ளங் கொண்டிருத்தோணி கொண்டு மிதந்தகாலத்து உயர்நிலையாகிய புவனங்களே யளாவப்பெற்றமையின் விண்டொடும் புகலியென்றார். என்னுயிர்க்குயிராய் என்னுயிர்கல்லருள்பெறக் காரணமாய் நிற்போனுதலின் ஆவிநாயகனே என்றார். கணபணம் என்பதற்குக் கூட்டமாகிய படங்கள் அலை ஆதிசேடன்முதலிய அரவுகளாம் ஏன்னெனின் ஆயிரமுதலிய வெண்கொண்டபடங்களேயுடையன அவையேயாகலின் என்க. பணஅரவுஎன்பதை இருபெயரொட்டாகக்கொள்க. இரண்டினேக்கொன்று சேருக்கடைத்த நரசிங்கத்தினுருக்கொண்டு போர்த்தமைந்தானுயினும் அவன்திருமேனியி னீங்காத புழுகுபணமும் மலர்மணமும் நிலைத்த தென்பார் மட்டலர் புழுகணிசட்டை நாயகன்என்றார். பிரணவத்தோணி இருபோயரேரட்டுப்பண்டதொகையைத் தொட்டர். காணுறும் அறிவென்றதனுன் அவ்வறிவைப்புறம்பொருட்சென் போக்காது தினேக்கினைந்து செய்யும்கிருப்பணியில் என் நல்லறிவுகொடு உழக்கினேன் அது, இவ்வுலகு திருத்தோணியே பற்றுக்கொள்ளு மன்றி இந்திரன்முதலிய இமையோர்களேயுமியா தென்பதனேயுறு மறிவொடு கண்டு கொண்டேனே என்றார்.

வெண்பா.

கண்டேன் புகலிக் கருத்தினைத்தன் மெய்ஞ்ஞான
வண்டேனுண் டேமகிழும் வண்டானேன்-பண்டிட
யளியனுமானேன் மனமெய் யாபதம் வேறின்றிக்
குளிர்சிவா னந்த மிலங்குப்.

(இ-ள்.) புகலிக்கருத்தினை - திருப்புகலிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் **உலக முதற்காரணனுமிய சிவமூர்த்தியை, கண்டேன்** - (கண்ணாரக) கண்டு **தரிசித்தேன், தன்-அவனது,** மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மை ஞானத்தினைத்தரும், **வண்மை** தேன் - வளம் அமைந்த தேனினை, **உண்டு** - அருந்தி, மகிழும்-**அதனால்** களிப்படைந்து (மயங்கியிருக்கும்), **வண்டு ஆனேன்** - வண்டையொத்த **தேன்,** பண்டே - முன்பே, அளியனும் ஆனேன்-**அவனிட்டத்து** அன்புள்ளாஞயினேன் (ஆதலால்) மனம் மெய் - எனது மனத்தினும், காயத்தினும், மெய்ப்பதம், **உண்மை** நிறைந்த வாக்கினும், வேறு இன்றி - அவனையன்றிப் புறப்பொருள்களின் பற்று இல்லாமல் செய்கின்ற, குளிர் சிவானந்தம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சிவானந்தம், இலங்கும் - விளங்கா நிற்கும். எ-று.

அவனது திருவருட்சத்தி நிபாதம்பதிந்த **துணையானே அவனைக்காணு** மறிவதுபோப்பட்டு அவனருளால் அவனைத் தரிசித்தேன் அவ்வளவின் அவனை **நீங்க** மனமில்லையும் மேலுமவாக்குக் காயங்களால் **அவனது குணங்களை** யநுபவிக்குந்தோறும் அவற்றின்வழியாக **எனதுள்ளங் குளிரத்தக்கச் சிவாநந்தம் விளங்குகின்றது** என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) கருத்தினை என்பதற்குக் கருத்தாவையெனப பொருள்கொள்ளுதலு மொன்றும். அக்கருவினைக் கருவென்றும் பின்னர் **தன்னை** வண்டெனவும் உருவகப்படுத்தலால் கருவென்பதற்குச் சிவமெனலும் மலா எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஆம். அது மெய்ஞ்ஞானவண்டேன் கொண்டாதலால் **அதனை** யுலகத்துள்ள மலர்கள்போல் கூறுதலாகு **என்றார்.** நான் அடைந்திருந்த பொய்ஞ்ஞானத்தைக் கண்ட மாத்திரையிற் போக்கினமையின் **அதனை** மெய்ஞ்ஞான வண்டேன் எனவும், **அதனை** நான் உட்கொண்ட மாத்திரையின் என்னையறியாப் பெருங்களிப்படைந்தேன் **என்பார்** மகிழும், எ-ம், **அதனையுண்ணப்** புருகையில் வேற்றுருக்கொண்டு **உணணப்புகின் அத்** தேன் நிலத்தினுருகுதல் முதலிய குற்றப்பட்டுக்கெடும் அவ்வாறு கெடாது ஒரு வழி குழல்போன்ற நாளத்தால் மலரினை வருத்தாது உட்கொள்வது வண்டேயாதலின் அவ்வாறு புலன்வழிகருத்தைச் செலுத்தாது ஒருவழிப்படுத்தியம்மதுவினை யுண்ணப்புகுந்தேன் என்பார் வண்டானேன் எனவும் கூறினர். நான் சகநங்கடோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச்செய்துபெற்ற தவத்தாலீண்டு மெய்ஞ்ஞானவண்டே னுண்ணப்பெற்ற தன்றியிது இச்சகமொன்றில் வந்ததன்றென்பார், பண்டே யளியனுமானேன், எ-ம் கூறினர். பண்டு அளியனை தானும் மெய்ஞ்ஞானவண்டே னுண்டதனாலும் பெற்ற பயன் யாதோவெனில் பொய்யானமண்டேனுண்பார் அதனையுண்டு மயங்கித்தம்மை யறியாது

நிமைசெய்து களித்தீம்பின் துன்பமுறுதல், பிறவாது மீளுவாக்குக் கரிய மாய மூன்றின் கண்ணும் சிவனைந்த மிலங்கிக்கரிக்கும் பேரின்பத்தையடை தலேயாம். மனமெய்யார்யதம் என்பதற்கு, எனமனதநிடத்துச் சத்தியமா கிய அவனது திருவடிகள், வேற்றுமையின்றிச சிவாநந்தவாழ்வைப் பொழி யாநிற்கும் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இது நான் கண்டமாத்திரை யில் எனது மனிவாக்குக்காயங்களேயுருக்கித் தன்வசப்படுத்தித் தன்னேப் பெறச்செய்தலினிது மெருநாளிகளுக்கேயுரிய கருததாம். இதுகண்ட மட் டில் தன்னேப்பிணித்தலின் மாக்கட மெயாபமாகச் சிவமூர்த்தியை அடிகள் தாம் அடைந்த நிலேமை கூறியதாம் - இது சகஷ-வாகி நிகழ்காரத்தில் இதுவும் ஒருவழுகதிலைகூறும். ஏனேய ஆநந்தங்கள ஐம்புலன்களின் ஏகதே சத்தினேயேருளிவிக்கும் இது ஐம்புலன்களே யூடுருவிச்சென்றாளந்தையும் அந்தக்கரணங்களேயும் ஆன்மாவினேயுந் தன்னிடத்தடையப் பெரினபமாகிய ருளிர்சுகியைத்தருதலின் இது அவற்றினை மீவிடன்பா ருளிர சிவாநந்தம் எனவும் கூறினர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கும்பிட்ட பத்தர்க் கழியாத வின்பங் கொடுக்குமுத்தர்
வம்பிட்ட கொங்கை யுமைபாகர் சண்பையர் வந்திலேறற் [ஞல்
கொம்பிட்ட கோழிக் கொடிவேந்தன் பொசலையைக கொல்வத
அப்பிட்டகட்சிற்றிடைச்சிகென்மீனட யனுருவமே.

(இ-ள்,) கும்பிட்ட - தம்மைவணங்கிய, பத்தர்க்கு அடியவர்களுக்கு, ழியாத - கெடாத, இன்பம்கொடுக்கும் - பேரினபத்தைததரும், முத்தர் - முத்திநிலத்திற்குத்தலேவர், வம்புயிட்ட - கச்சையணிந்த, கொங்கை-திருத்த னகனேயடைய, உமைபாகர் - உமைக்குத்தலேவர, சண்பையர் - சண்பையா கியசீகாழிக்கண்ணுள்ளார், வந்திலேரேல் - எனது காதலேத்தணிக்க வராவி டின், கொம்பு இட்ட-கொம்பிற்கட்டிய, கோழிக்கொடி-கோழிக்கொடியினே யுடைய, வேந்தன் - முருகக்கடவுளது, கொச்சையை - வாகனமாகிய ஆட் டினே, கொல்வதனல் - பயிரிடுதலால், அம்பு இட்ட - அம்பினேயொத்த, கண்ணிறஇடைச்சிக்கு - கண்ணேயும் சிறிய இடையினேயுமுடைய இப்பெண் ணுக்கு, பயன் ஆகுவது - பயனேத்தரத்தக்ககாரியம், என் - யாதாம், ஓ- அசை. கூறு.

(வி-ரை.) இது வெறிவிலக்கல் என்னும் துறைப்பாற்படும். என்னை னின் ? தலேவனது பிரிவு ஆற்றுத்தலேவியின் துயர் கண்ட நற்றாயர் முதல் யோர் இவளுக்கு அணங்கின் குறையாலீது நேர்ந்ததென்று அதற்கமைந்த சாந்திசெய்யும் வகை வேலனேப்பூசித்து வெறியாட்டயரவும் மறியறுக்கவும் தொடங்கிய அவர்களேத்தோழி இது தக்கதன்று அவ்வண்ண வெறியாடுதலும் மறியறுத்தலும் இவள்கொண்டகாதலே தணியவெனத்தடுத்தல். இறைவனே யொருகால் மனமொழிமெய்களால் உறுதிபெறக் கும்பிட்டார் உயர்பதமாகி

ய சுவர்க்காதிபதங்களில் பன்னாள் தங்கிமுத்திபெறுதல் உண்மையாதலின் கும்பிட்டு...முத்தர் என்னார். இதனை "மாயனன்மாமணிகண்டன் வளர்சடை யாற்கடிமை, யாயினதொண்டர் துறக்கம் பெறுவது சொல்லுடைத்தே, காய் னைவானே வளருங்கனகமலையருகே. போயினகாக்கையுமன்றே படைத்தது பொன்னிறமே." என்பதாலும் பிறவற்றாலுமறிக. வம்பிட்ட கொங்கையென் பதற்கு மணப்பூச்சுகளமைந்த கொங்கையெனினுமாம். உமைபாகர் என வே, அங்ஙனம் அவனிவிட்டுப்பிரியாதுகொண்டோர், தன்பொருட்டு வருந் தும் எனஇரக்கம் சிறுது நோக்காது வருந்தவைத்தல் தக்கதன்று எனக்குறிப் பித்ததுமாம். இங்ஙனப் பொதுப்பட அணங்குபலவற்றினைக்கூறுது கொம் பிட்ட கோழிக்கொடிவேந்தனையே கூறினதால் வேலனுடைதல் பெரும்பான் மையும், ஒழிந்தோதாதோடுதல் சிறுபான்மையுமெனக்குறிப்பித்ததற்காம். இவள் சிற்றிடைப்பெரியதாயின் அவளகத்து வளர்ந்த கொச்சையாகிய ஆட்டினைப்பலி யிடுதல் அத்தலைச்சிறப்பின்று வேறொன்றைப்பலியிடின் நலந்தருமெனக் கூறியதுமாம். இட்ட, என்பதை உவமவுருபாகக்கொள்க, ஆகுவது, என்ப தில் கு - சாரியை.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

ஆருவாகுனைத்தோலகுவாகுனை
யிற்றுரிமாகரெனப்பெற்றுநந்தனை
ஞாலவரிதியிலானவாமுமே
கற்றவர்கருதுந்நவற்கும்பே
யிருட்சுறும்பெழிதகவருட்கலாதிபே
கதிர்த்தொகைகுன்றுதுநித்தலெங்கதிர்
நிறைந்தவன்பலினுறைத்தெய்தேனை
தம்பமொன்றறியாவின்பவாரிதியே
மறைமுடிவிளக்குஞ்சுடர்விடுமணியே
விறலரிபிரமன்பெறலருப்பொருளே
சிற்பதாள்முழுதுமற்பாகின்றுணர்ந்த
வோனியரற்புதமேவுகைத்தொழிலர்
சுத்தவெணபடிகப்பித்திகைத்தலத்தி
னவமணிதெளித்துக்குவவினைகூர்ந்துநித்
தூரியங்கொண்டுசீரிதிற்குயிற்று
மிமைப்பிலாநாட்டத்தமைப்பருங்கலாப
நீலமேகாரமுங்கோலமார்குயிலுங்
தப்பமாவலீவாயொப்பறுபச்சைக்
தகைசிறைக்கிளியும்புகைறப்புறவு
மேனிமிர்தூவிப்பானிலவனமு
நன்மதிகர்த்தகணின்மொழிப்பூவையு

மினமெனக்கருகுமனமுவந்தணைத்த
வுயிர்க்கிலெற்றமயின்முதற்பறையுங்
கூறுபடநோகினர்மீவறுபாடறிபா
வளஞெடுசெறிதவலவிலாமடத்
துறைதருகற்புநிறைகுலமடவா
ரளிமுரலுழலுமொளிகிளர்முகமும்
குலாவியபருவமுரிவரிருணெழுப
நறிபமென்சொல்லுஞ்சிறபநுணுணிடையும்
தத்துநீருவரிமுத்தமாலிகையும்
பிரளபவெள்ளத்திரளிலமழியாத்
திருகுகரிதுவெனக்கருதிவான்முகிலுஞ்
சந்திரனிம்பமுமிந்திரதனுவு
மிலங்குசெங்கதிருந்துலங்குமானமுதும்
வாராமின்னுந்தாரகணமும்
ஒருங்குவந்திருந்தபெருங்கிறமேப்பவுங்
காட்சியிற்பொலிந்தமாட்சிமைதிறந்த
காழிநாயகனேவாழிதோணியெனா
பேர்தருமபொற்கிரிசேர்கருங்கொடியும்
பொன்னிறமாமெனச்சொலனெதான்மொழியு
மேதகுமினிறைமதிச்சீதளிலவா
லாருமெய்யுருப்பச்சீருமென்பதுவு
மொழிதருமிரதகுளிரைகதற்சோர்ந்த
காளிமச்சீருணர்ளிபற்கலைக
பாமெனக்கூறுந்தோமறுமொழியுங்
கருடகிபானபருடபவர்சீதார்
நோக்கினிற்றவிருந்திக்கதிவென்றவு
மாயிரங்கிரணத்தலர்கதிர்முன்னம்
பாயிருள்கெடுமெனப்பகர்பழமொழியு
மங்கண்மாஞாலத்திதெங்கணுமொப்ப
வியனுப்பட்டாங்கயலலவென்னல்
சரதமெப்ஞ்ஞானவரதற்றேர்ந்த
பேதையேன்பாசத்தீவினையகற்றித்
திருவருட்செல்வம்பெருகுமாறுதவி
யளித்தருள்பேரின்பாதும
களித்திடமுத்திக்காழிவான்கனியே

(இ-ள்.) ஆருவாகநனே-பெருச்சாளியை வாகனமாகக்கொண்ட விநாய் கமூர்த்தியையும், தோகைவாகநனே - மயிலேவாகனமாகக்கொண்ட குமாரக்க டவுளையும், உற்ற - நல்வினைக்கந்தங்கிய, சீர்மகார் என - சிறந்த புத்திரராக பெற்ற - அளித்த, சுக்தரனே - அழகப்பிரானே, ஞானவாரிதியில் - சிவஞா னமாகிய கடலில், ஆன - தோன்றிய, ஆர்அமுதே - நிறைந்தஅமுதமே, சுற்ற வர் - வேதசிவாகமங்களின் பெருஞுணர்ந்தார், கருதும் - தியானிக்கின்ற, நல்தவக்கரும்பே - நல்லதவத்தின் பயனுடைய கரும்பே, இருள் குறும்பு - இருளாகியகுறும்பரசர்களை, எறிந்த - அறவீசிய, அருட்கலமதியே - கருணை நிறைந்த கலைகளேயுடைய மதியாகியவீரனே, கதித்தொகை - திரளத்தின் தொகுதி, சுன்றாது - சிறிதுங்குறையாமல், உதித்த - உதயஞ்செய்த, செங் சுதிரே - சிறந்த கிரணங்களேயுடைய சூரியனே, நிறைந்த அன்பு அலரின் - நிறைந்த அன்பாகிய மலரின்கண், உறைந்த - இருந்துள்ள, செந்தேனே - சிவந்த தேனேயொப்பானே, துன்பம் ஒன்று - துன்பம் சிறிதும், அறியாத - உணராத, இன்பவாரிதியே - இன்பமாகிய கடலே, மறைமுடிவு - வேதத்தி ன் முடிவினை, விளக்கும் - சனகர் முதலியோர்க்கு அருளிச்செய்த, சுடர்விடு - பிரகாசத்தங்கிய, மணியே - மாணிக்கம்போல்வானே, விறல் அரி - வெற்றி கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிரமன் - பிரமனும், பெறல் அரும் - அடை தற்கருமையான, பொருளே பொருளானேனே, சிற்பதாண்முழுதும் - சிற்ப சாத்திரமுழுதும், அற்பயின்று - இகழ்தலிலாது, உணர்ந்த - அறிந்துகொ ண்ட, ஓவியர் - சிற்பதூல்வல்லோர், அற்புதம் மேவு - அழகுதங்கிய, கைத் தொழிலர் - கைத்தொழிலில் வல்லோர், சுத்தம் - குற்றமற்ற, வெண்படிகம் - வெண்கமயமாகிய பளிங்கு கற்காலாகிய, பித்திகைத்தலத்தின் - சுவரின் கண், நவமணி தெளித்து - நவரத்தினங்களைத்தெளித்து, குவவின - கூடியுள்ள, கூர்நுதி - மிக்கூர்மையாகிய, தூரியம்கொண்டு - எழுது கோலினைக் கொண்டு, சீரின் - சிறந்த இலக்கணத்துடன், குயிற்றும் - செய்யப்பெற்ற, இமப்பிலா-சிறிதுமிமைக்காத, நாட்டத்து-கண்களையுடைய, அமைப்பரும்- பெய்தற்கருமையாகிய, கலாபம் - தோகையினைப்பெற்ற, நீலம் ஏகாரமும் - நீலநிறங்கொண்டமயிலும், கோலம்-ரூபுயினும் - அழகு தங்கிய குயிலும், குப்பு அமர் - பவளத்தினையொத்த, வனவாய் - வனத்துவாயினையுடைய, ஒப்பு அறு - ஒப்புமைஅற்ற, தகை - அழகினைப்பெற்ற, பச்சை சிறை - பசு மையாகிய இறகுகளினையுடைய, வெரியும் - வெளிப்பின்னையும், புகைநிறம் - புகை யின்நிறங்கொண்ட, புறவும்-புருவும், மேல்நிலா - மேலேயுயர்ந்த, தூவி - சிற குகளையுடைய, பால்நிறம் - வெண்மை நிறங்கொண்ட, அனமும் - அன்னப்ப றவையும், நல்மது - நல்ல தேனினை, நிகர்த்த - ஒத்த, இன்மொழி - இனிய மொழியினைப்பயின்ற, பூவையும் - நாகணவாய்ப்புள்ளும், இனம் எனக்கருதி- தம்மினமென்று எண்ணி, மனம் உவந்து - மனக்களிப்புடன், அணைத்த - அணைத்துக்கொண்ட, உயிரிலேபெற்ற - உயிரோடுகூடிய, மயில் முதற்பற வையும் - மயில் முதலிய பறவைகளும், கூறுபட - வகைபட, நோக்கி னர் - பார்த்தோர், வேறுபாடு - (உயிரிலாப்பறவைக்கும் உயிர்ப் பறவைக்கு மூள்ள) வேற்றுமையினை, அறியாஅறியப்பெறுத, வளனெடு - வளப்பத்து

டன், செறிந்த - நெருங்கிய, அளவுஇலா - அளத்தற்கருமையாகிய, மா டத்து - மாளிகைக்கண், உறைதரு - வசிக்கும், கற்புநிறை - கற்புநிறைந்த, குலமடவார் - குலமாதர்களுடைய, அளிமுரல் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, குழ லும் - கூந்தல்களும், ஒளிஇள்ளர் - பிரகாசத்தங்கிய, முகமும் - முகங்களும், குலாவிய - வளைந்த, புருவமும் - புருவங்களும், நிரைவீரி - நிரைத்துடன் விரிந்த, குழையும் - காதணிகளும், நறிய - நல்ல, மெல்சொல்லும் - மிருது வாகிய சொற்களும், சிறிய - சிறிதாகிய, நுண்ணிடையும் - நுட்பமாகிய இ டைகளும், தத்து - துள்ளுகின்ற, நீர் - நிலத்தினைக்கொண்ட, உயரி - கட விற்றோன்றிய, முத்தமாலிகையும் - முத்துமாலைகளும், பிரளயவெள்ளத்தின் எழும் - பிரளயமாகிய வெள்ளமிருதி கொண்டுவரினும், அழியா - கெடாத, திருநகர் - அழகுகொண்டநகரம், இது எனக்கருதி - இது என்று எண்ணி- வான்முகிலும் - ஆகாயத்தில் உலாவும் மேகக்கூட்டமும், சந்திரவிம்பமும்- சந்திர பிம்பமும், இந்திரதனுவும் - இந்திரவில்லும், இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, செங்கதிரும்-(செந்நிறங்கொண்ட கிரணங்களையுடைய) சூரியனும், துலங்கு, பிரகாசிக்கின்ற, வர்ண்முதலும் - சுவர்கத்தமர்ந்தஅமிர்தமும், வாராம்பின் னும் - நீண்டபின்னலும், தாராகணமும்-நட்சத்திரகூட்டமும், ஒருங்குவந்தி ருந்த - எல்லாங்கிரண்டுவந்திருந்த, பெருந்திறனி ஏய்ப்ப - பெருமையுள்ள திறனியைப்ப, காட்சியின் - தோற்றத்தால், பொலிந்த - விளங்கிய, மாட் சிமை சிறந்த - மாட்சிமையிற் சிறப்புற்ற, காழிநாயகனே - திருக்கழுமலமா கிய சீர்காழிக்கு நாயகம்பெரல்வானே, பூரணனே - எங்கும் நிறைந்துளானே வாழி - நீ (பல்லாண்டு பல்லாண்டாக) வாழக்கடவாய்; ஏர்தரும் - அழகுதங் கிய, பொன்கிரிசேர் - பொன்மலையாகிய மேருவினையடைந்த, கருங்கொடி யும் - கருமையாகிக்காக்கையும், பொன்னிறம் ஆம் - பொன்னிலைறத்தினைப் பெறும், எனச்சொன்ன-என்று கூறிய, தொல்மொழியும் - (முதியோர்கூற் றாகிய) பழமொழியும், ஏதம் இல் - குற்றம்இல்லாத, நிறைமதி-பூரணசந்திர னுடைய, சீதளநிலவால் - குளிர்ந்த சந்திரிகையால், ஆரும்-நிறைந்த, மெய் உருப்பம் - தேகத்தின்வெம்மை, தீரும் என்பதுவும் - நீங்கும் என்று கூறுத லும், மொழிதரும் - புகழத்தருந்த, இரதக்குளிகை - இரசக்குளிகை, தன் சேர்ந்த - தன்னையடைந்த, காளிமம் சீர்உண(செம்பினது) களங்காமாகிய மிருதியைக்கெடுக்க, நீள்இயல்கனகம் ஆம் - அது உயர்வுபெற்ற பொன்ஆ கும், எனகூறும் - என்றுகூறும், தோம் அறு-குற்றம் அற்ற, மொழியும் - சொல்லும், கருடதியானம் - கருடஉபாசனை, மருள்தப -(மறதியாகிய) மய க்கமற, வந்தோர் - கைவரப்பெற்றோருடைய, நோக்கினில்-தன்னைகருடனுக ப்பாவித்து அப்பாம் பின்விஷத்தை நோக்கும் நோக்கத்தால். தீக்கடி -கொல் லுகின்ற அப்பாம்பின் விஷம், தவிரும் என்றலும் - நீங்கும் எனக்கூறுதலும் ஆயிரம் கிரணத்து - ஆயிரம்கதிர்களையுடைய, அலர்கதிர் முன்னம் - பரந்த சூரியனுக்குமுன்பு, பாய்இருள்-பரவிய இருள், கெடும்என - கெட்டுப்போம் என்று, பகர்பழ மொழியும்-சொல்லுகின்ற பழயவாசகமும, அங்கண் - அழ கியஇடம் கன்ற, மாஞாலத்து - பெரியபூமியின்கண், எங்கணும் - எவ்விடத் தும், ஒப்ப - சமமாக, இயலும் - நடக்கின்ற, பட்டாங்கு - உண்மைவாசகம்

அயல்அல - வேறல்லவாகும், என்னல் - எனக்கூறுதல், சரதம் - உண்மையாகும், மெய்ஞான - உண்மைஞானமாகிய சிவஞானத்தினை, வரத - தருபவனே, நின்சேர்ந்த - தேவரீரை அடைந்த, பேதையேன் - அறிவில்லாத என்னுடைய, பாசத்திலினை - பாசங்களாகியதிலினைகளை, அகற்றி - திரு அருட்பார்வையால் போக்கி, திருஅருட்செல்வம்-திருவருளாகிய பெருஞ்செல்வம், பெருகும் ஆறு-வளரும்வழியினை, உதவி - அருள்செய்து, அளித்து அருள்- தேவரீரின் திருவடிதந்தருள்வாயாக, பேரின்புஆகும் - பேர் ஆனந்தம் வளரும, களித்திடும் - களிப்பைத்தரும், முத்திக்காழி-மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற சீர்காழிக்குணெழுந்தருளிபிருக்கும், வான்கணியே - கற்பகக்கனி யாயுள்ளானே. எ - று.

இறைவனே - இரதக்குளிகை தன்னைச்சேர்ந்த செம்பின்களிம்பினைப் போக்கிப் பொன்னாக்குதல் போலவும், சந்திரப்பிரகாசம் தேகஉருப்பத்தை நீக்குதல் போலவும், மேருவினையடைந்த காக்கையைப் பொன்நிறமடையுமென்பது போலவும், கருடத்தியானத்தால் பாம்பின்விடமொழிதல் போலவும், சூர்யசந்நிதானத்தின் இருட்படலம் ஒழியுமாறு போலவும், தேவரீரையடைந்த அடியேனது பாசக்கூட்டத்தினை யொழித்து முத்தியளித்தருள் என்பது கருத்து.

(வி - ரை) அடியேன்படும் வருத்தமறிந்தும் ஆதரிக்காதிருத்தல் புரிந்தாரிடத்து அன்பிலார்செயும் செய்கைபோலும், எனக்குறிப்பிப்பார் இரண்டு புத்திரரைப்பெற்றுளீரென்னும் ஆருவாகஉனைத் தோகைவாகனையுற்ற சீர்மகார் எனப்பெற்றவென்கிற தொடரையெடுத்துக்கூறினர். தன்னையொத்தானையினமையின் ஆருவாகனையென முன்னும், அவனிற்பின்னேருதலின் தோகைவாகனன் என அவற்குப்பின்னும் முறைப்படக்கூறினர். தாம் தியாளிக்குந்தோறு உலகப் பொருட்கண் அழகுள்ளனவற்றினைக்கடந்து அப்புறப்பட்டுத்தன்னின் மிக்கதிலாது தனித்தவெழில் கொண்டிருத்தலின் சுந்தரனே எம் தேவர் அமிர்து,நரைஇரைமுப்புமுதலிய போக்குறித்த இளமையைத்தந்து இன்பநுகரச்செய்தலே யன்றியாண்டும் பாசவீக்கத்தைப் போக்குதல் செய்யாதாதலி னைதனையொழித்து, இது, மேற்கூறியனவேயன்றியெக்காலத்து நோய் மூப்புச்சாக்காடு பாசம் அனைத்தையும் போக்கவல்ல மருந்தென்பார் ஞானவாரிதியிலானவராமுதே - எ - ம், இறைவனது சிறப்பின் வீக்கத்தை வேதசிவாகமங்களேயன்றி மக்கள் தேவர்களில், அவற்றையுணர்ந்தோரொழிய வேயார்அவனது சீர் அறியத்தக்க தன்றென்பார் கற்றவர்க்குந்தும் நற்றவக்கரும்பே, எ - ம், வீரனுகியஅரசன், தான் இலாதகாலத்துக்குறும்பரசர் அவனது நாட்டிற் புக்குக்குடிகளை யேலக்க அரசனறிந்து அவரையடக்கத்தொடக்குறுகையி னடங்கி யொடுங்கல் போலஇருளும் சந்திரனிலாதகாலத்துலாவி அவன்தோன்றியகாலத்துத் தானெங்குதல் போலவும்,இது காறும் மென்னையேலத்துத்தும் வசப்படுத்தியிருந்த ஆணவாதி யிருட்குழாம் உனது திருவருளாகிய பூரணசந்திரன் தோன்றியவாறே கேடும்நமையின்

திருட் சூறும்:.....கலா ஈதியே, எ-ம், உலகத்துப்பறவிருகோப் போக்குஞ் சூரியன்.அந்தத்த வீதிகளிற்புக்குலாவுகையில்கதிர்த்தொகையிற்சுருங்குறைந்து ம்உலாவுவன், அவ்வாறன்றி நீயெக்காலத்தும் உனது கதிரின் குறையாதகுரா னகுரியன் என்பாய், கதிர்..... செங்கதிர், எ-ம், நீ உன்னிடம் உள்ளன்பு டையாரிடத்துறைவாயன்றியேயினி த்துறைவாயல்லே யென்பார் மலர் மீமிலற்றிகிறைந்த...தேதினை - எ-ம், எனைபதினேன்,மலர்க்கண்வண்டுமுதலிய முகந்துண்ணும் வகைத்,திரவியபொருளின்வகைத்து இது அவ்வகையிலாது அவ்வண்டுகளால் நெருக்கப்பெறுது என்பார் உறைத்த, எ-ம், உன்னெயணுகி ஞா உன்னெவிட்டு நீங்காத பேராநந்த மடைந்து அதின் மூழ்கி அதினின்று கிண்டெவரா கீலேபிறக்கறிந்தவின் அவர்க்கு இவ்வுலகத்துன்பம் சிறிதும் பொருளலவாகவிருத்தலின் துன்பமொன்றறியா...வாரிதி, எ-ம் சகசுர்முத லிய மகருஷிகளும், அனந்தர்முதலிய சிவபேதருத்ரபேதத்தவரு வேதசிவாக ங்களின் முடிவு நிலைகளுக அலேந்தகாலத்து அவர்பொருட்டு ஆசிரியவேடம் துன்றிஎன் முந்திரைதாங்கி அவர்க்கு அவ்வேத சிவாகமகளின் பொருளே வினக்கின சருணுகிலேன் வன்பாள, மறை...மணி யே, எ-ம். (சுற்றமற்றார் தினமென்பார் சுவிடுணி என்றார்.) அசுரர், இராக்கதர், முதலியோரை வென்றும், தேவர் இருடியர், மாலுஷர், முதலியோர்க்கு இறைவனது கல் பாண குணங்களேத்தானறிந்தவாறுணர்த்தியும் வரும் பெருமையுடையான் என்பார் விறலி, எ-ம், தான் வேதத்தினைத் தன்னிடம் பெற்றிருந்தும் தே ரை நீர்வாழினும் வாழ்பறுக்கவறியாதவாறுபோல அதன் பொருளுணரான் என்பார் பிரமன், எ-ம், இவ்விருவரும் தமது பாசவீக்கம் ஒழியாது உணர்த லாகாமையின், விறல்...பொருளே, எ-ம் கூறினார், பல சிற்பநூற்களேத் தையுமுணர்ந்தார் என்பார் சிற்பநூன்முழுதும் எ-ம், அதின் சிலவற்றை யெடுத்துச்சிலகற்காது ஒருங்குணர்ந்தார் என்பார் அற்பமின்று, எ-ம், இவையறிந்து செய்வினார் என்பார் ஓவியர், எ-ம், நூலுணர்ச்சியே யன்றி செய் தொழிலினும் வல்லார் என்பார் கைத்தொழிலர் எனவும் கூறினர்.

மணிமுதலிய ஏதேனுமொன்றன் குணதோஷக்களேயறிவோர்அதனேயா ராயப்புகுமிடத்து குற்றமற்றவென்னியதலத்தில் அதனேப்பரப்பியறிவர் ஆத லால் சுத்தவெண்படிகத்தலம், எ-ம்,தேவருலகத்துள்ளசராசரங்கள் எல்லாம் இமைப்பிலா நாட்டத்தன ஆதலால் இத்தலத்துள்ளவையும் அவையென்பார் இமைப்பிலாநாட்டம்,எ-ம், கூறினர்.நிலம் எகாரமுதல்,பூவை யென்பதன்கா றும் தன்னையணி. இனமெனக் கருதியெனவே அத்தகையுயிருள்ளன அவ ற்றைக்கண்டு அருகிற் சென்று மருங்கினவென்பது பெறப்பட்டது. இது மயக்கவணி, கணவனேயே தெய்வமென்பேனும் கற்புளார் என்பார், கற்பு நிலை...மடவாய, எ-ம், அன்றலர்ந்தாளைநிகர்த்த மலர்களேச்சூடினர் என்பார் அளிமுரல் சூழலும் என்றதாம். முத்தின்பிறப்பு பலவிடத்தனவாயினும் அவை கடற்பிறந்த முத்தத்தினே யொவ்வா வென்பார் தத்து நீருவரி முத்த மாலிகை எனவுங் கூறினர். அகவனம் அளிமுரல் சூழல் முதலடுக்கிக்கூறி

யதருளினே அவற்றைப்பின்வரும் முஃல் முதலிய வற்றோடு இணைத்து உவ மைப்படக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், வான்முஃல், அளிமுசல் குழலியும் சந்திரவிம்பம், ஒளிவிளர்முகத்தையும், இந்திரதனு, சுலாவிய புருவத்தினே யும், இலங்கு செங்கதிர், நிலாவிரிகுழையையும், நிலவுக்குவானமுது, கறியமெ ன்சொல்வினையும், வார்ஆம்பின், சிறிய நுண்ணிடையையும் தராகணம், முத் தமாலிகையையும் ஒத்தனவெனக்கொள்க. இவையுவமையணி அடிகள் தம க்கு இறைவன் ஆசிரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி யதுக்ரஹித்த பெருங்கருணை யை மனத்து நினைக்குந்தோறுங் கொண்ட ஆராமை தம்மிலடங்காது காழி நாயகனே எனக்கு எதேனு நேரினும் சோக எண்ணெயொப்பாரி டுக்கணைப் பேர்க்கி யதுக்ரஹிக்கும் தேவரீர்க்கு எவ்வ கை யிடுக்கணு நேராதிருக்க என வாழி பூரணனே என்றார். பொற்றொ தன்னைச்சேர்ந்த பொருள்களைத் தன்னி றங்கொளச்செய்வதுபோலவும், சந்நிதை மெய்புருப்பத்தினையகற்றிச் சீதள த்தைத் தருதல் போலவும், இரதக்குளிகை, செம்பின்கணுள்ள களிம்பினைப் போக்கிப் பொன்னுக்குதல் போலவும், கருடத்தியானஞ்செய்வோர் பார்வை யால்விட நீங்குதல் போலவும், சூர்யசந்நிதானத்து இருளொழிதல் போலவும், தேவரீரைப் புகலெனவடைந்த அடியேனது அநாதிபாசவருன்றபாசத்தொ டர்பினைத்தையும் "இருநோக்காற் பரிசத்தாற் திருமுன் வாக்கால்" என்றபடி ஒருவகைப் போக்கித்திருவருளையருள் செய்வாய் என்பார், வர்தரும்பொற் றிரி முதலியவற்றை யெடுத்துக்கூறினர். இது திருட்டாந்தாலங்காரம். கரு ங்கொடியும் என்பதன்கணுள்ள உம்மை யிழிவு சிறப்புப்பொருளது. அது அடைந்தாரைத்தன் போலாக்கும் இறைவனது சாரூப நிலையுணர்த்தினது. நிறைமதி சீதளநிலவால் உருப்பத்தைப்போக்குதல் இறைவனது சத்திநிபா தம்பதித்தலினையானே ஆன்மாவின் பாசவீக்கமொழித்தற்கு எடுத்துக்காட்டு. இரதக்குளிகை செம்பைப்பொன்னுக்குதல் இறைவன் குருமூர்த்தமா யெழு ந்தருளித்திரை முதலியவற்றைப் பாசச்சேதஞ்செய்து ஆன்மாவைத்திருவடிக் கண்கூட்டி முறைக்கு எடுத்துக்காட்டு. கருடத்தியான முணர்ந்தோரைக்கூறி யது சகஜஸ்திதிக்ஷயால் ஆன்மாவின் வினையொழித்தற்கு எடுத்துக்காட்டு. சூர்ய சந்நிதானத்து இருள்கெடுமென்றது மீன்தானிட்ட முட்டைகளைக்கா லம் பெறமனத்து எண்ணிய மாத்திரையில் அவை குஞ்சுகளாய்த் தாயிடம் வருதல்போல் இறைவனிருந்த இடத்திருந்து ஆன்மாவைக்கருணையானினை த்து அடிமை கொள்ளுதற்கு எடுத்துக்காட்டு எனக்கொள்க. மேற்கூறிய முதுமொழிகள் அடியேன் எனது இச்சையால் கூறியவல்ல ஆன்றோர் அநுப வத்தாற் கூறியவாறுமென்பார் "இயலும் பட்டாங்கல்ல வென்றல் சரத மென்றார். நீயேனைத்தும் உணர்ந்தவன் என்பொருட்டுக்கருணை செய்யவல் லாய் என்பார் மெய்ஞ்ஞானவரத என்றார். எல்லாக்களிப்பிற்கு முயர்ந்த தென்பார் களித்திடுமுத்தியெனவுங்கூறினர்.

வெண்பா.

காழிக்கு வேந்தர் கருணை லபர்முனநீ
காழிக் குமாரன் கவிகையினை - யாழிக்கட்
கண்டமட்டிற் சூடகமுஞ் சாவிழியிற் சங்கணமுங்
கொண்டனனென் றன்னமே கூறு.

(இ-ள்.) அண்ணலே - அன்னப்பேடே (தி) காழிக்குவேந்தர் - சீர்காழிக் கு நாயகரும், சருவுலயர் - கருணைக்கு இருப்பிடமான வருமான சிவமூர்த் திக்கு, முனம் - முன்னே (சென்று) காழ் - வயிரங்கொண்ட, இக்குமாரன் - வில்லேத்தாங்கிய மன்மதனது, கவி கையினை - குரு பரசுகத்தினை, ஆழிக் கண் - கடலிடத்து, கண்ட மாட்டில் - உதயமாகக்கண்டமாத்திரையில், சூடக மும் - மனவெம்மையையும், காவிழியில் - கருமை நிறைய கண்களில், கங்கண மும் - நீரின் கூட்டத்தையும், தெரண்டனன் என்று - (தலைவி) அடைந்தாள் என்று, கூறு - தலைமகளிடத்தும் கூறுவாயாக எ-று.

இது, தலைவனை நீங்கிய தலைவி, சந்திர உதயங்கண்டு தரிக்கப்பெறுகிலே கண்டமேதாழி அன்னப்பேடையை நேராகி யொருவாறு காயல்யின் தூயமைக்காழி காயகர்க்கு அறிவி கலிவென நிரந்து கூறுவாய் இது அனைன விடுத்து. விரக மடைந்தமடவார்க்குக்கங்குற்காலை அரும்பெறலுயிர் அயர்ந்தேதுவாதல்''தெ ன்றற்குஞ் வீணைக்குஞ் சேமணிக்குவ ளாலிலந்துங் கன்றிற்கமைக்காழிக்கப்பு விக்கு நின்றரற்று,மனனே கருமாரற்கடற்தானன்றன்னமே,யென்னைக்குமா ரற்கிபம்பு.'' என்றதாலறிக. எல்லாவுயிர்களையுந் தம்முயிர்போல் காக்கவல்ல வேந்தனையொருவாறு ஓர்தலால் எனது ஆயாண்டு யொன் கருணைசெய்யு ம் என்பார் காழிக்கு வேந்தர் எனவும், பெருங்கருணையாலய அருளே திரு மேனியாகக்கொண்டவன் என்பார் கருணாலயர், எம். கூறினுர், நீ என் முன் னிலே யொருமையாற் கூறியதுனே இது ஆதியன் பட்ட காமம் இதனைப் பலரும், உன்னினத்தவரும் அறியாது செய்க. என்பார் அவ்வாறு கூறினுர் உன்னல் பண்டி உருவிழந்தாலுயினும் உனதிடத்துங் காதல் கொண்டோரி டத்து உன்னிடங்கொண்ட வயிரத்தைச் செறுத்தாரென் என்பார் காழ் இக்குமாரன் என்றும், பல்லார் மேல் வினைந்து ஏவி வயிரங்கொண்ட வில் என்பார் காழ் இக்கு என்றும். மாரனது கயிலகரந்திரன் என்பதை ''ஆ லிக்கரும்பு சிலையைஞ்சோ பூகாண் கரும்பு. மாலிக்கினி புரவிமாருதக்தேர் வேலே, கடிமுரசங்கருஞ்களிறு குயில் காளங், கொடி மகரந்திங்கள் குடை'' என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. ஆழி,-ஆழமுடையதென்னும் பெர்ருட்டி, இந்திலா தனது பிறப்பிடத்தினே யலேத்தும் தெடுக்கும் பொருள்களாகிய கண்டுசிப் பிலேய் முதலியனபோல் தன்பிறப்பிடத்தினையுதயத்தால் மோதி அலரச் செய்வதாயின்,என்னையென்ன செய்யாதுளன்பார் ஆழிக்கண் கண்டமாட்டில் என்றார். புறத்தில் வெண்மையும் அகத்திற் கருமையும போலப்புறத்தில் சு னிர்ச்சியும் அகத்தில்வெம்மையுங்கொண்டு என்னெவதும்பச்செய்தது என் பாள் சூடகமும் என்றுள். இதனே ''உருப்பமிருவன்றழல் சிவப்புற்றுலகர் காணவொளிதரவும், நெருப்பு வெண்மை யென்பது கண்ணியாயர் நின்னைக்கு றித்தன்றே, பொருப்புறுஞ்சந்தனக்கேறு புலர்ந்து பொரியப் பூவணையும் விருப்பமலருங் கொளுத்தவழல் வீசியழுந்தவெண்டிங்காள.'' எனும் சந்தி ரோபாலம்பனத்தாலறிக, கார்விழியிற்கங்கனமென்றதனுனே பிரிவின் வரு த்தத்தால் நீர் வார்த்ததென்பது பெறப்பட்டது. கங்கணம் என்பது, நீரின் கூட்டமென்னும பொருளதாயிபு தொடர்மொழி. தூது சொல்லும் பொ

ருட்களில் அன்னமும் ஒருவகைத்தூதியம்புவது என்பதை "இயம்புகின்ற காலத்தெனமயில் இன்னே, பயம்பெறு மேகம் பூவைபாங்கி கயத்துருயில், பேதை நெஞ்சத்தென்றல் பிரமரமீரைத்துமே, தூதுரைத்து வாங்குதொடை." இத்துலறிக.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கூறுஞ் சனனக் குடிவெடு காணுழை கூன்முழுது
மாறும் படிக்கு மருந்துளதோசண்பை வாணர்கொண்ட
நீறுக் திருவெழுத் தோரைந்துங் கலைடியு நித்தமித்தத்
தேறும் பொருளென் றுலையாத மாயச் செருக்கினர்க்கே. (உக)

(இ-ள்.) சண்பைவாணர்-சண்பையென்னும் சிகாழியையுத்தமருக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்ட சிவஞானத்தி, கொண்ட - தாமணிந்துள்ள, நீறும் - திருநீறும், திருவெழுத்து ஓர் ஐந்தும் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தினையும், கண்டியும் - ருத்திராக்ஷமாலிகையினையும், நித்தம் நித்தம் - காள்தோறும், தேறும் பொருள் என்று - நாம் உறுதியடைதற்கு முதற்காரணம்பொருளென்று, உணராத - அறிந்தணிபப்பறாத, மாயச்செருக்கினர்க்கு - மாயையால் விசருக்கடைந்திருக்கும் மாயிடர்க்கு, கூறும் - நூல்களால் [illegible] கூறுபடும், செநகக்குடில் - பிறப்பெனும் குடிசையில், மெய்நாள் பலவன்பகங்களில், நுழைநுழைக்துவரும், கூன்முழுது - கூனல் நோய்முழுதும், மாறும்படிக்கு - பேய் ஓடியும் வகை, மருந்து உளதோ - மருந்து உளதாகுமோ (ஒகஅ) எ-று..

இச்செய்யுள், விபூதி பஞ்சாக்ஷருத்ராக்ஷ தாரணங்களாகிய சாதநங்களல்லாத பலசன்மங்களாகப்பல பிறவிக்கண் வருந்தி வருந்த சகல நோய் நீர்வதற்கு மருந்து வேறு மிடையாது என்பதைத் தெரிவித்தது.

(கு-ரை) பூமியிற் பிறந்தார் அப்பிறப்பிலொன்றிற்குறனே யநுபவிக்க வேண்டியவைகளே யநுபவித்தொழியப் பூதாபிபந்தமான பிறவிபோய்ப்பின் பிறவாவென்னும் ராத்திரியகதேசிகரின் மதத்தை மறுப்பார். அற்புதவாக்யப்பிரமாணமென்னும் வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட பல பிறவியுண்டெனக் கூறுஞ் சநகக்குடில் என்றார். குடில் என்பது பண்பாகுபெயர். இதில் இல்பருதிப்பொருள் விருதி. புல் முதலிய தாவரங்களாகியும் எறும்பு முதலிய சங்கமங்களாகியும் வினையவத்தால் பல நாள் பிறந்து மாண்டப் பிறவிவருதலாதல் பற்றி நெடுநாள் என்றார், இதில் நாள் என்பது பல பிறவி பிறக்கும் பல சன்மங்களைக்குறித்து ஆகு பெயராய் நின்றது. குடில் என்ப தீண்டு சின்னுளில் அழிந்துபோம் சிறுமையுணர்த்தி உடம்பிற்குவமைப்பட நின்றது. சிறு குடிலாதலின் அதில் நுழைவார் அதிலுள்ள நுழையமுருனிந்து நுழையவேண்டுதலின் அதற்கேற்பநுழை என்றார். அடிப்பட்ட பிறவிகளில் பல்வேறுவகைப்பட்ட சட்டங்கள் எடுக்குந்தோறும் அதில் நுழைதலின் வளைந்த பெருங்கூன் என்பார் கூன்முழுது மென்றார். ஆயினும் இக்கூன்

ஆன்மாவிற்கதாதியன்று ஆகந்துகமென்பார் மாறும்படிக்கு என்றார். இனி அகாதியினின் மாறுதாம். ஆகந்துகமேயிறைவனது திருவருளால் மாறுமென்க. வேற்றுமருந்தால் விடாத வெம்பிறவியென்பார் மருந்துளதோ என்றார். நிறைவிடத்தோகாதாம் எதிரமறைப்பொருட்டு. முழுதும் என்பதனும்மை முற்றும்பொருளது. மருந்து தேவர் மருந்தோவியத்தபோலி. சர்வசங்காரகாலத்துத் தம்மிடம் அடையும் ஆன்மாக்களே கூறபடித்தி அத்தீற்பினை அவ்வான்மாக்களின் பொருட்டித்தமது திருமேனிக்கண் அணிவது நிறைவனது பெருங்கருணையாதலின் சென்பை வாணர்கொண்ட கூறு என்றார். என்னே தாமாணியின் ஆதாமாவிற்குறுதியெனின்? நோய்கொண்டடிதலையின்நோய் தணிப்பான். ஆதி மருந்துண்டி சூடாபொறாக்கோயின் நோய் தணிந்து அனேக்களிப்பித்தற் தாணுக்களித்தல்போலவென்க. திருவெழுத்தைத்தி னேப்பிற்கூறி கூறமுற்படக்கூறிப்பின் கண்டி நகக்கடையில் வைத்தகிதன்னே யெனின் நகனை பாற்றும்மையுந்தாடைக்கார்க்குமுன்விழுதி கொடித்தமனமயக் கத்தைநிறுதி விலக்கிப்பின் தம்மையன்றி வேறுலாத அத்திருமந்திரத்தினே யுபதேசித்துத் தம் மைத்தரு தாழ்வடத்தையுமணிந்து அழகுறதோகரும் ஆசாரியமூர்த்தியின் முயற்றமையருளிச் செயததாம். உள்ளத்தில் நினைத்தலால் அந்நாளத்தை கூறாடச்செய்தபின் கூறினன்பது காரணப்பெயர். "பிரம்மா விஷ்ணுரு சருத்ஸ்ராவிரிஞ்ச ரஸ்பாதி தேவதா." என்றபடி திருமூர்த்திகளு மதிதேவதைகளாகக் கொண்டருத்தலின் அதனே முற்படக்கூறினதாகக்கொள்க. இதன் பிரியினை விரித்த நூல்களினும் வல்லார் வாயானுங் கேட்டினாக. திருவெழுத்தின் ஏற்றம் நிறைவனுக்குள்ள ஏற்றத்தினுக் குறைந்தன்றும் என்னலின் அவனது திருமேனியே அவ்வெழுத்தாத்தோன்றிபிருத்தலான் என்க. இவிருத்தாகும் நிறைவனது திருமேத்தரத்திற் றேன்றிபில்லாப் பிறவுருகளேயும் அதிதேவதைகளாகப்பெற்றிருத்தலின தனேப் பிற்கூறினதாக்கொள்க. திருவெழுத்து எனப்பொதுப்படக்கூறியதனேன நிறைவுகளவுடினவாய அவ்வெழுத் துக்களில் ஒலிவடிவினேயாம் அது ஆகாயத்தைத யிடமாகக்கொண்டு பிறத்தலின் என்க. திரு என்பது ஸ்ரீ எனும் வடமொழிச்சொல. ஸ்ரீ என்பது தொகைக்குறிப்பு. கண்டிகை எனுஞ் சொல்லிருதி சுன்றிக்கண்டி என நின்று எனையகழுத்தணிகளேக்குறிக்காது அவ்வணிகளுக்கு காயகமாய உருத்ராக்ஷ மாலிகையைத் தெரிந்து நின்றது. உலகத்துள்ளார் தமக்கு தளர்வுவந்த காலத்து அதனே நீக்கிக்கொள்ள முயன்று தேடும் இம்மைப்பயனுடைய செல்வப்பொருள் போலாது இம்மையேயன்றி மறுமைக்கண்ணும் பயன்தரவல்ல மனத்தானினைத்தடையும் பொருளென்பார் தேறும் பொருள் என்றார். இப்பொருளைத் தேடுதற்கண்ணேகதேசமே முயலாது இடைவிடாது முயல்வார்க்கே அது பயன்தரும் மற்றுமுயன்றுகை வராமுன்னம் விடுவார்க்கு பயன்தராவென்பார் நித்த நித்தமென்றார். இவ்வகை விபூதி திருவெழுத்தைத்து கண்டிகையிருத்தும் மவற்றைத்தேறுதல் விட்டான் மாணுப்பிறப்படைதல் திண்ணமாதலின் மாயச்செருக்கினர் என வும் கூறினர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

செருங்குடனிகலித் தருங்கமேதகற்றி
யெம்மலேனரி னிறந்துபிறங்குபு
மம்பரிற்பெரிய வானவரகுமலை
யெய்ப்பொருளென் றுணர்ப்பொருளுதவிய
வழுத்தியிருஞ்சத் தழுத்தியும்வழிபட
புறவார்பகரப் புற்கறவாங்கற்பசு
வாயிடைச்சொருகிக் நூயகீரூதவி
யாருஞ்சுணையற் றாலமொளைய பெருஞ்சுரை வருமே
தேமலைகுயிற்பெடை யோ நாலுந் பருகு
மெட்டியைவிருபி ரா டு பித்தி
யிரதுணைகல்லா மேனிபிடவி
யா நாடியணைசு தா நாங்கிலிகுளவி
கருதிமுப வாக நியலிவி பெரவை
மிலகுவாலிகி யுல்லெபாபி யகோவை
வெறைவிலிருந் நும் பற்பிலாபோலை
மருகிலைமுருகி வெரருமிகாபிபர் ந
னிகதிட்டாங்கே விளாபாலன்கொள்ள
தித்தகத்துன் வொர்நாபோலையம்
வாய்நாலைத் நும் வீய் ராமாக்கி
யிம்மையாமு மையபுந் தெய்வையிற்பொருட
நிடருறாதகத் பு விரிற்பலராவ்
அள்ளைவாளெளியனு முழ பாபிரநியபாக
தெய்யாபினிலுகவு பெய்பிபா நாளாகி
எனவுமோபில்பொழு நி நாரா ம
சேவடித்காரணைப் புவிஜெயப்பீ பா
காத்தருப் பெற வெத்தியுள்ளருகிப
பெருகியவன்பெடான வருங்பிலைபுக
விதயவாளிப் பதாளாமலினன்
குணனெனப்பொருத் நாலையாவின்னெ
கன்றி நாளாகு பண்டைவா தினிர்க
தறைகடலுழுத நிறைகுடமதுபோன்
றசைவற்றிருக்க விசையத்தருதி
நிலைபிகபொருந்தி பலமுமறசாலா
லுர்தியவன்ன வருமருவுதலான்

மந்திரத்துறுசுடர்மகத்துயர்தலினு
விதம்பயிலிசைகொள்பதங்கலந்துதலால்
வேதமேயொப்பெனவோதுகோபுரமும்
ஓழுக்குகெறிசிறிதும்வழுக்கிலவதனால்
நாற்பதப்பிரிவினின்மேற்பதமதனாற்
பலகலையொளிர்மதிநிலவியவதனான்
முத்தனரவியக்கும்பத்திமையதனாற்
சிவாகமமெனவொளிர்சுவாமணிமேடையும்
வெள்ளிவாரணமேற்கொள்ளுபாங்கதனாற்
கட்டாமலைபலமட்டார்தலினு
லஞ்சுமந்தாரம்விஞ்சிமேபாங்குகலா
லிந்திரனைப்பொலியப்பிரவாவியும்
மெங்குநிறைந்தவெங்குருகாகா
கருவலிகாலைக்கும்பெருமலைமருங்கே
கருணைசூற்கொண்டபெரியவான்முகிலே
சிற்றிடைக்கருங்கட்பொற்றொடிக்கரத்தாள்
ஆகமாவனமுலையணையும்
போகமாரிதழிப்பூங்கண்ணியனே. (உஉ)

(இ-ள்) செருக்குடன் - மனக்களிப்புடன், இகலி-மாறுகொண்டு, தருக்கமே - வாதம் பேசுதலேயே, தேற்றி - தாமும்பிறரும் அறிந்தும்அறிவித்தும், எம் அன்னோரின் - எம்மைபொன்ற மனிதரைப்போல, இறக்து - உடலைவிட்டு நீங்கி, பிறந்து - மீண்டும் பிறப்பினையடைந்து, உழலும் - உலகத்து உலாவும், மம்மரிற் பெரிய - மயக்கத்தாற் பெரியராய் உள்ள, வானவர்குழுவை - தேவர்கூட்டங்களை, மெய்ப்பொருள் என்று - உண்மையாகிய வுறுதியைத் தரும் பொருளாவார் என்று மதித்து, கைபொருள் உதவியும் - கையில் தாம் அடைந்த பொருள்களை நிவேதித்தும், வழுத்தியும் - அவர்களைத் துதித்தும், நெஞ்சத்து - மனத்தின்கண், அழுத்தியும் - அவர்களைப்பதித்தும், வறிதே - பயனிலாது, புறவு ஆர் - முல்லை நிலத்துத் தங்கிய, பசுமைபுல் - பசும்புல்லை, கறவா - பாலைக்கறவாத, கல்பசுவாயிடை - கற்பசுவின்வாயில், செருகி-துழைத்து, தூயநீர் - சுத்தஜலத்தை, உதவி - உண்பித்து, அருமைசுவை - பெறுதற்கருமையாகிய சுவையினையுடைய, பால் கொள - பாலினைக்கறந்து கொள்ளும்படி, பெருமை சுரை - பருத்த அப்பசுவின் மடியினை, வருடும் - தடவுகின்ற, பேதையர் போலவும் - அறிவிலிகளைப்போலவும், ஓது - (ஆயுள்வேத நூலார்) கூறும், நஞ்சு அமரும் - விஷம் அமைந்த், எட்டியை விரும்பி -எட்டிமரத்தை விரும்பி, மட்டுகிர்த்தேக்கி - அளவாக நீர்பாய்ச்சி, நுழைகல்லா - ஈயும் நுழைதற்காகாத, மேல் நிமிர் - மேலேவளர்ந்த, வேலி - வேலியினை, உறும்படி அமைத்து - ஒன்றோடொன்று நெருங்கும் விதமாக

அமைத்து, நறுங்கனி - அதனது நல்லபழத்தினை, கொள்ள - அடையுப்படி, கருதி - எண்ணி, முயலும் - முயன்று செல்லும், திருவிலிபோலவும் - அறிவெனும் செல்வமிலானேப்போலவும், இலரு - வினங்குகின்ற, வால் அரிசி - வெண்மையான சம்பா அரிசியை, உலைபெய்ய எண்ணி - உலையிலிட நினைத்து, வெறுமை உமி - பயனிலா உமியை, சுற்றும் - கைவருந்தருற்றுகின்ற, பற்று இலா போலவும் - பசையிலாதாபோலவும், அருமை நிலம் - பயன்தரா நிலத்தை, உழுது - உழுதற்கிழுழில்செய்து, அதின் - அந்நிலத்தினை, எருயிடப்பெய்து - யிக்க ' எருக்களை இட்டு, வித்து இட்டு - விதைவிதைத்து, ஆங்கு - அவ்வினைவின்கண், வினை-உண்டாரும், பயன்-பேற்றினை, கொள்ள-அடைதற்கு, சித்தத்து - மனதின்கண், உன்னும் - நினைக்கின்ற, மற்றார் போலவும் - பித்தரைப்போலவும், வாழ் நாள் அனைத்தும்-வாழ் நாள்முழுதும், வீழ்நாளாக்கி - பயன்றராதழிந்த நாளாக்கி, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலாம் பயனையும், மறுமையும் - மறுபிறப்பிலாம் பயனையும், இம்மையின்-அடையும் சீர்மைப்படி, பொருத்தாது - அடையாமல், பெரு உலும் - துன்பம் அடைகின்ற, மாந்தர் - மானிடர், புடவியில் - பூமியின்கண், பலர் - பலர்உளர், அன்ன ஆறு - அவ்விதம், எளிபனும்-எழுமையுமடைய அடியேனும். உனதி-பல எண்ணங்களினினைத்து, மதிமயங்காது - மனம்திரிதாமல், எய்ப்பிலில்-இளைத்தகாலத்தில், உதவும் - உதவிப்பயனைத்தருகின்ற, மெய்பொருள்-நீ-உண்மைப்பெருளாகி, என்றும் - எக்காலத்தும், ஒரு இயல்பொரி-ஒரு தன்மைப்பட்டு, நின்ற - அழியாதுள்ள, காரண - உலகமுதற்காரணமாருனே, நின் - தேவரீருடைய, செம்மை அடி - சிவந்த திருவடியாகிய, தாமரைப்பூவினை - தாமரை மலரினை, புனைந்து முடிக்குரிச்சிரப்புஷ்பமாகக்கொண்டு, கா - எனதுகா, தும்பி ஏற - தும்பிபடையும் வகை, ஏற்றி - நுறித்து, உள் உருகி - மனம் உருகி, பெருகிய - பொங்கிய, அன்பு என வரு - அன்பு எனவருகின்ற, அருமைநீர் சிறந்த நீரானது, நிறைந்துள-நிறைந்து,இருவாவி-இருதடாகமென்னும் தடாகத்தின்கண், பதுமமாமலரின் - தாமரை மலரின், சூண என - சூளுமென்று, பொருந்தும் - கிலேத்துள்ள, மணமாம் நின்னை-மனமாகிய தேவரீரை, கண்டு - தரிசித்து, இறைஞ்சு - செருக்கடைந்து, பண்டை - முன்சென்ற சென்மங்களிற் அழியேன் பெற்றுள்ள, வாதனை - மும்மலவாதனைகள், தீர்ந்து - நீங்கி, அறை - ஒலிக்கின்ற, கடல்- சமுத்திரத்தில், அழுந்தும் - அழுந்தித்தன்னை மறைத்துக்கொள்ளுகின்ற, நிறைகுடம் அது போன்று - நீர் நிறைந்த குடம்போல, அசைவுஅற்று - கரணங்கள் செயலற உன்னைத்தியானித்தலில் சிறிதும் சலனம் இல்லாமல், இருக்க -' அத்தியானத்து அடியேன் முழுகியிருக்க, இசைய-என்மனமிசையும்வகை, தருதிருவருள்செய்வாயாக, (கோபுரம்) நிலையிகப்பொருந்தி - பல நிலைகளையடைந்து, பலமுறை - பலமுறைமைப்பாடுகளை, சாரலால் அடைதலினால், உக்கிய-முன்னெழுந்த, வண்ணவுரு - பலவகைப்பட்ட நிற்பங்களை, மருவுதலான்-சேர்தலினால், மந்திரத்து - கோபுரத்து, உறைசுடர் - பிரகாசசந்தங்கிய கல் சங்கள், மகத்து உயர்தலினால் - மகநகூத்திரத்தைத்தொட உயர்ந்திருத்தலால், இதம்பயில் - நன்மைசெருங்கிய, இசைகொள்பதம் - புகழ்கொண்ட

தேவருலகத்தைக், கலந்து உறலால் - கலந்திருத்தலால், வேதமே ஒப்பு எனவேதமே சமானமென்று, ஓது கோபுரமும் - செல்கின்ற கோபுரவாயிலும், (வேதம்) நிலைமிகப்பொருந்தி - விதிவாதமுதலிய பல நிலைகளைப்பொருந்தி, பலமுறை - பல அங்கங்கள், சாரலால் - பொருந்துதலாலும், உந்திய - உயர்ந்த, அன்னஉரு - அன்னத்தின் உருவினை, மருவுதலால் - அடைதலாலும், மந்திரத்து - மந்திரத்தினால், உறு - உண்டாரும், சுடர் - அக்கினிகாரியமாகிய மகத்து - வேள்விகளைக் (கூறுதலால்) உயர்தலினால்-உயர்வடைந்திருத்தலால், இசம்பயில் - மங்கலம் நெருங்கிய, இசைகெழன் - உதாத்த முதலிய ஸ்வரங்களைக்கொண்ட, பதம்கலந்து உறலால் - பதங்களை விபரம்பற்றிருத்தலால், வேதமே ஒப்பு என - வேதத்தின் பொருட்பின்னும்படி, ஓது கோபுரமும் சென்கின்ற கோபுரவாயில்களைக், (மேலை) ஒழுக்கு நெறி - நித்ய நால்விதாசாரவொழுக்கத்திற்கு, ஏற்றது - காரஞ்சுருட்டு, வழுத்து இல அதனால் - குற்றமின்றியமைந்திருத்தலாலும், நால்பதப்பிரியினின் - பதபிரிவுசாத்திற் கூறிய நானகாம் பதமாகிய மஹாமேலடையினும், மீக்கூர் பதத்தால்-உயர்ந்தபதத்தை அடைதலினாலும், பலவே - பலநிலைகளாகவன், ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, மறிவிலவிப அதனால் - சுத்திகள் பொருந்தியிருத்தலாலும், மூத்தரை - மூன்று உலகங்களும், வியக்கும் - கொண்டாடுகின்ற, பத்திமை அதனால் - வரிசைகளினாலும், சிவாகமம் என - சிவாகமமென்கின்றபடி, ஒளிர் - விளங்கும், தவாமணிமேலடையும் - தவறுதலில்லாத அழகிய மேலடையும், (ஆகமம்) ஒழுக்கு நெறி - ஆசாரங்கூறிய பத்தியினால், வழுத்த இல அதனால் - (குறிதும்) தவறுதலில்லாதபெற்று இருத்தலாலும், நாலபதப்பிரியினின் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் கான்குபிரிவினும், மேற்பதம் அதனால் - மேலாகிய பதத்தைப்பெற்றிருத்தலாலும், பலகலைஒளிர - பலவாதத்திரங்களினும் விளங்குன்ற, மதி - அறிவினும் பொருள், நிலையிய அதனால் - இதிலொன்றிலேயே நிலைத்திருத்தலால், மூத்தரை - மோகஹரகாயிகளாகிய சிவன் முத்தரை, வியக்கும் - வியந்து பேசுன்ற, பத்திமை அதனால - பிரந்தவரிசைகளைப்பெற்றிருத்தலால், சிவாகமம் என - இறைவனது திருமுகத்தினதோன்றிய இருபானெண் சிவாகமங்களென்று கூறும், தவாமணி மேலடையும் - தவறு இல்லாத மணிமேலடையினும், (தடாகம்) வெள்ளிவாரணம் - வெண்மையாகிய அன்னப்புட்களை, மேல்விதாள்ளும் அதனால் - மீன்மேல் கொண்டிருத்தலாலும், கண் தாமரை பல - கண்களை யொத்த தாமரைமலர்கள் பல வற்றினும், மட்டு ஆர்தலினால் - தேன்நிரம்பியிருத்தலாலும், அம் சுரந்து - அழகைப்பெற்று, ஆரம் - சந்தனவிருக்ஷங்கள், விஞ்சி ஓங்குதலால் - மிகுந்து வளர்தலாலும், இந்திரன் என - தேவேந்திரன் என்று எண்ணும்படி பொலி - விளங்குன்ற, யிந்திரவாவியும் - யந்திரவாவியாகிய தடாகமும், (இந்திரன்) வெள்ளை வாரணம் - வெண்மையாகி ஐராவதம், மேல்கொள்ளும் அதனால் - மேற்கொண்டிருத்தலால், கண்தாமரைபல - கண்ணுறுகிய தாமரைகள் பல, மட்டு ஆர்தலினால் - அளவாகப்பொருந்தி யிருத்தலால், ஐஞ்சுகந்தாரம்- மந்தாரம் முதலிய பஞ்சதருக்கள், விஞ்சி ஓங்குதலால் - மிகுவளர்தலினால், இந்திரன் எனப் பொலியந்திரவாவியும் - இந்திரனென்று கூறப்படும் யந்தி

ரவாவியும், எங்கணும்-பார்க்குமிடங்கள்தோறும், நிறைந்த - நிறைந்திருக்கிற வெங்குருநாதா - சீர்கழியாகிய திருக்கழுமலத்திற்குத் தலைவனே, கருவலி பிறப்பின்வலிமையை, தொலைக்கும் - போக்குகின்ற, பெருமலை-பெரியமலை யிலுள்ள, மருந்தே - ஔஷதமே, கருணை - திருஅருளையே, சூழ்கொண்ட - கருப்பமாகக்கொண்ட, பெரியவான் - பரந்த ஆகாயவிதியில் உலாவும், முகிலே - மேகமே, சிறு இடை - சிறியஇடையினையும், கருமைகண் - மையுண்ட நேத்திரங்களையுமுடைய, பொன் தொடி - பொன்னாலாகிய கடகத்தினை யணிந்துள்ள, கரத்தாள் - திருக்கரங்களையுடைய உமாதேவியாரது, ஆகம் - மார்பிடத்தைத்தழுத்த, வனம்முலை - அழகிய திருத்தனங்களை, அணையும் - பொருந்தியிருக்கும், போகம் ஊர் - பெரும்போகம் அமைந்த, இதழி - கொன்றையினாலாகிய, பூகண்ணியனே - அழகிய தாமத்தை அணிந்துள்ளாரே, (எ-று) ஆங்கு, அசை.

இறைவனே உலகத்துப்பலர் கறவாக்கற்பசுவைக் கறக்கஎண்ணுவார் போலவும், எட்டிபைப்போலவும், வெற்றுயிருற்றிக்கைவருந்துவார்போல வும், வினையாகிலத்தை பயிர்செய்ய முயன்றுவருந்துவார் போலவும் ஸத்த ஸுத்தியெம்மையொப்பார்போன்று உழலும் சில தேவரைக்கடவுளென்று எண்ணிவாழ்நாள் போக்குவா அவ்வாறுஅடியேன் வருந்தாவகை தேவரீரது திருவடி பற்றுக்கொண்டு களித்துப்பேரானந்தவாரியி லழுந்தியிருக்குமாறு திருவருள் பாலிப்பாயாக என்பது கருத்து.

(சு-ரை.) எம்மனோரிற் சிலர். கல்விச்செருக்காலும் ஏனையவற்றாலும் ஒருவருடன் ஒருவர் மாறுபட்டகாலத்து ஒருவரையொருவர் வெல்வான் வேண்டிமாறுகொண்டு தருக்கித்தல் இயல்பு ஆதலின் பொருக்குடன்...தருக் கமே பேசி" எனவும், மண்ணவரைப்போல் விண்ணவர்க்கும் இறப்பு பிறப்பு நோய் மூப்பு முதலிய வுண்டென்பார் "இறந்து பிறந்து...சூழவை எம் கூறி னர். வானவர் சூழ என்றார், இது தேவர்வகை (கூ) ஆதித்தர் (கஉ) அச்சுவினிகள்(உ) ஊருத்திரா (கஅ) வசுக்கள் (அ) முதலியவரைநோக்கி போலும் இது அநேககோசுரவாதம் கூறி அத்தேவர்களது தெய்வத்தன்மையினை மறுத்து இறைவனது திருவருளேயிருந்து கூறியதாம். தேவர்களுக்கும் பகை நட்பு நோய் மூப்புச்சார்க்காடு உண்டென்பதை "தியவசுரர் பகை யுண்டு" எ னும்பெருந்திராட்டுச் செய்யுளாலறிக - "ஆருயிரினருவினையையறுத்தறத்தை யாக்க வமலவரனருளிய பரற்கடலினுதித்துப்பாரிடரைப் பற்றியிடும்பையோ தரியேதாயேபற்றுகபுல்லென்று வடமொழிப்பொருளேபகர்க,யாரியத்தைவல் லாராரியம் பகர்ந்து புல்லே யருத்திடுக வருக்கியத்தைத் தெளித்திடுகெவலருங் கூரருளாற் குட்டிடுக கும்பிடுகபாலுங்கொண்டு முறையமலன் முடிக்காட்டுக போங்குற்றம்." பசுவிற்கு மேற்கூறியமுறைமைப்படி புல்லருத்தின் திருக் கயிலே யுலகத்தை யடைவராதவின் அங்ஙனம் செய்யாது கற்பசுவாயிடைப் புல்லைச் செருகின் பயனிலாது தன்புறுவரென்பார் "கறவாக் கற்பசு வாயி ன்டைச்செருகி என்றார்."

வாயில் புல்லுதவுதலும் தூயநீரருத்தலும் உபசாரம். பசுதியதாயினும் அதனிடத்தன்புளார் அதனைவருடியிதஞ்செய்துபால் கொள்வராதலின் பெருஞ் சுரை என்றார். இங்ஙனம் உயிர்கொண்ட பசுவிடத்துச்செய்யின் கபிலையுல கடைவர். அங்ஙனமன்றிக் கற்பசுவிடத்து மேற்கூறிய உபசாரங்களைச் செய் வார்பயனடையாதுவருந்துவரென்பார்பேதையர் என்றார். ''ஆலவிஷமொக் குமருந்தக்கடிதிரும், ஞாலமதிற்பித்த குணகாசமா, ஸாலிக்கோ, லட்டியபா காமொழியே, யானவிஷ முஷ்டிபெனு, மெய்டிமரவேரிது.'' இதுவிஷத்தை பொத்த நஞ்சமுள்ளதாதலின் நஞ்சமரும் எட்டி என்றார். மிக்க நெருங்கிய வேலி யென்பார் ரணமழகல்லா ''மேணியிர் வேலியென்றார்.'' வேலி முதலி ய அமைத்து கன்னீர் பாய்ச்சியும் பயன் பெறார் என்பார் திருவிலி யென்றார் நெல்லிக்குற்றின் வருத்தாது அரிதினையப்பெற்று உலேபெய்துபயனடையலாம் அங்ஙனம் செய்யாது உபிர்குத்தின் கைவருந்திச் சவிப்பரேயன்றிப் பயன டையார் என்பார் பற்றிலர் போலவும் என்றார் கண்ணிலமாகிய மருதநிலத் தும் ஏனைய நிலத்தும் விதைத்திட்டு எருப்பெய்தது இளங்களை கட்டுநீர் கால்யாத் தால் நல்லினைவுண்டாமன்றி யொன்றும் பயன்றராத களர்நிலத்து இவ்வகை செய்து பயன்கொள எண்ணுவோரா பிழ்தராதலின் மத்தர் என்றார். மேற்கூ றிய எட்டி, கற்பசு, வெற்றுமி, அருநில முதலிய பயன்றராப் பொருள்களைப் போலமுதிர் முதல்வரால் லாதாகரமூத்திரபவராக எண்ணி முயலுதல் பய னின்று என்பார் மேற்கூறிவற்றைப்பல பெருவுவமைப் படக்கூறினார். அங்ஙனமயங்குவோர் பேதைபரும். திருவிலிகளும், பற்றிலரும், மததருமர் தலின் அவ்வாறு காரியன் அறிவு கலங்காது உனது திருவருள் பற்றுக்கொ ண்டேஞரதலின் உன்திருவடித் தாமரைப்பூவினைப்பூசனையத் திருவருள்செய்க என்பார். ''அண்ணலாறு . தருதி என்றார். மலரிடத்துக்குணமாகிய மணம் அதனை விட்டு நீங்காவாறுபோல் தன்னிதயத்தை விட்டுசிறிதும் பிரியாத இயல்பினை யென்பார் இதயவாவி . நின்னை என்றார். பலபிறவியினும் ஆர்ச் சித்த கருமம் என்பார் பண்டைவாதனை யென்றார். கடலிடத்து அமிழ்ந்த நிறைகுடம் அதனைமூக்கி அழுந்திய இடமும் தெரியாது மறைதல்போல் சிவா னந்த சாகரத்தில் மூழ்கி யதின் வயப்பட்டுச் சிவநாமம் தன்மைப்பெருவாழ் வைப்பெறத் திரு அருள்செய்கஎன்பார். ''நிறைகுடம்...இசையத்தருதி என் றார். ''சிகிரோஸ்தேதமா'' என்பதால் சிகரத்தினுடைய உயரத்தின் பிரமாண த்தாலாவது தண்டிகைவரை உயரப்பிரமாணத்தால் ஐந்துபாகமாவது இரண் டுபாகமாவது, ஏழு ஒன்பது பதிஞெருபாகங்களில் பதின்மூன்று பதினைந்து பாகத்திலாவது அவ்வாறு பதினாறு பாகத்தில் மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு, பாகமாவது, ஏழு, எட்டு பாகத்தையும் உயரத்தின் பகுதி யெனக்கொள்வ ரரதலின்நீலமிகப்பொருந்தி என்றார். பலவிதமாகிய அஷ்டாஷ்டவிக்ரகத்திற் பங்களைப் பெற்றிருத்தலின பலமுறை சாரலால் உந்திய வண்ணவருமருவுத லால் என்றார். மந்திரத்தால் ஓதப்பெற்ற அக்னிகார்யம் செய்ய ஓங்கிய தீ என்பார் மந்திரத்து....உயர்த்தலினுல் என்றார். வெங்குரு என்பது சீகாழிக் குரிய பன்னிரு திருநாமங்களிலொன்று. லோகங்களுக்கெல்லாம் தேவகுரு வாகிய பிரகஸ்பதி பசுவான் என்னை யெடுத்து கருத்தா வண்டீடாவென்று

செருக்குற்ற காலத்துச் சிவமூர்த்தியினது அதிகாரத்தை மாற்றியருள பிரகஸ்பதியும் செருக்கடங்கிச் சீர்காழிக்கண்சென்று இறைவனேப்பணிந்து அடியேன் செய்த அபராதங்களேப் பொறுத்தருள்க என்று வேண்ட இறைவன் மிக்க வேங்யாயிருந்தனேயென்று கூறி முன்போலவே தேவர்க்குருவாகதன்மை யருளிச் செய்ததால் இத்தலத்திற்கு அப்பெயருண்டாயிற்று. தேகத்தைவிட்டு உயிர்நீங்குதற்கு காலத்தும் காக்கவல்லனவாகிய சஞ்சிவிகளேபெற்ற ஏனேயவுலகத்து மலிகனேப்போலாது கருவாகியபிறவியிற்படும் பெருகோயை நீக்குதலின் பெருமலே மருந்தே என்றார். ஆகாயத்து உலாவும் மேல் உலகத்துயிர்களுக்கு அமிர்தம்போலும்சிகரப்பிரபாவான்வேண்டிக்கடலேயுண்டுசூல் கொள்ளுதல்போல அதின் வேறுபட்டு தம்மையண்டாத முத்தான்மார்க்களேக் கரப்பான் வேண்டிப் பெருங்கருணையருக்கொண்டு சிராகரத்தில் உலாவும் பொருமில் என்பார் பொறியான் மூடல் என்றார், நெஞ்சி என்பதில் இகரம் விளேமுதற்பொருளாது. கண்ணிபடினே தருதி என முடித்துக்கொள்க.

வெண்பா.

கண்ணின் பெருமிருங் கருமணியி னுள்ளொளிபோ
லுண்ணின் றெறுமிரு மொளிபோக்கென் - றெண்ணிப்
புகலிப் பெருமானேப் புண்ணியனேப் போற்றி
லகலுமே பாசவிருளன்று. (உ)

(இ-ன்.) புகலிப்பெருமானே - திருப்புகலியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்தியை, புண்ணியனே - புண்ணியஸ்வரூபனே, கண்ணினுளதாகும் - கண்ணின் கண் நிலேத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, கருமணியின் உள் ஒளிபோல் - கரும கண்ணியின் கண்டு நிலேக்கும் ஒளிபோல, உண்கின்று-என்னிடத்தினிருந்து, ஒளிரும்-பிரகாசிக்கும், ஒளி வினாக்கு என்று - வினவுகின்றஒளியாயிருவினாக கென்று எண்ணி- நுணிலைத்து, போற்றில்-போற்றினால், பாச இருள்-பாசமாகிய இருள், அன்றே - அப்போதே, அகலும் - நீங்கும். எ-று.

திருப்புகலியிலெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காழமல நாதனேப் போற்றில் பாச இருள் அகலும் எ-று.

கண்ணிடத்தினுள்ள ஒளி புறத்திலுள்ள பொருள்களேக் காட்டி விளக்குதல்போல், மனத்திடத்தினுள்ள பாசவிருளே நீக்கும் ஒளி பென்பார் ஒளிரும் ஒளிவிளக்கு என்றார். சர்வசம்மாரகாலத்து ஒடுங்கியிருந்த ஆன்மாக்களேக்க ருணையால் எழுப்பித் திருவருள் செய்தலின் புணணியன் என்றார். எல்லா ஆன்மாக்களும் அடைக்கலம் புருந்த காலத்துப்புகலாக நின்று காத்தான் என்னேக்காக்காமலிரான் என்பார் புகலிப்பெருமான் என்றார். அகலுமே என்பதின்கணுள்ள ஏகாரத்தை அன்று என்பதனுடன் கூட்டி அன்றே எனக்கொள்க. அன்று என்பது போற்றின அக்கணமே யென்னும் பொருளது. பாசத்தை யிருளென்றார் அது தன்மை நிலேகளேப் புகிற்குமிடத்து அவற்றின் பல

னையறியாதிருக்கும்படி மறைத்தலிறைவன் என்க. பரசம் எனப்பொதுப்படக்கூறிய அதனை மும்மலமும் கொள்க. இருள் என்பதற்கேற்பவிளக்கு என இறைவனைக்கூறினார் என்க. எனை விளக்கு, கெடுதிரி இருக்கலும் தூண்டினன்றி ஒளிதரா. இது அவ்வகையனறி ஒருவர் தூண்டாது தானே தன்னை ஆன்மாக்கள் பொருட்டு விளக்கும் ஒளியென்பார் ஒளி விளக்கு என்றார். ஒளிவிளக்கு என்பதை ஒளிபரவிய விளக்கு எனப் பண்புத்தொகையாக்கினுமாம். அது புறத்தில் தோன்றுது உண்ணின்று ஒளிர்வதாதலால் அதனை மனத்தால் எண்ணிவாக்கால் நுதிக்கும் காயத்தால் வணங்குக என்பார் எண்ணிப் போற்றில் எனமும்கரணங்களையும் அடக்கிக் கூறினார். கண்ணினிருளிரும் கருமணியின் புறப்பொருள்களைக்காண்பானுக்குப் புலப்படுத்தித் தான் அவற்குத்தோன்றுதல்போல் உள்ளிருந்தறிவிப்பவனுமாகிய இவரவர்களுக்கு அவரவராகி நின்மாணுக்குணமாக அவர்க்குப்பிரகாசித்து அறிவினையின்றித்தான அவ்வான்மா அறியாது வினாவுகுவோன் என்பார் உள் நின்றுணர்வோன் என்றார். ஒளியினுக்கு என்பதற்கு எவர்க்குந்தோன்றுது ஒளிதரிதிருக்கும் விளக்கு எனக்கூறினுமாம். மணியினுள் ஒளி, ஒருவராலும் பிரிக்கப்படாவாறுபோல் கண்ணிற்குமணியும் ஒருவராலும் வேறுபடுத்தலாகாமையின் கண்ணினறு எனக்கூறினார். கருமணி எறிந்த மணி எனினுமாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருளைக்கதன்வினைதிரயிறையிறைப்பத்தெவ்வான்
சுருள்குஞ்சிபாக மெனவந்திவாகதருதேகமைப்பூத்தீர்
பருகுங்கபுலிப்பிராலெனுர்பாதரப்பவெறியமம்
பெருதுர்படிவத்தரித்தான்மிஞ்சுயிப்புகுவீரே. (உ சு)

(இ-ள்.) அந்திவாதது - இந்திரகாலம் வந்தபோது, (வி-தி) பிறை - (அக்காலத்துத் தோன்றும்) பிறைச்சந்திரனை, சரி எயிறு எயிற்று - கொல்லுகின்ற பற்களை யொத்தன, கொடுமையான் - கிரவுத்வானம், சுருள்குஞ்சி என - சுருண்ட தலையிராகவும், இருள்பாசம் என - இருளை பாசக்கயிறுகளும் கொண்டு, அந்தகன் வரின் - யமன் நமது தூலைநோக்கி கொல்லான் வேண்டிவந்தால் (அவன் ஆவியபொருள் அவ்வகை உயிர் கீர்ந்தமுன்) தோலை - மயிலின் இயலமைந்த பார்வதி பிராட்டியாரது, சொல் தேன் - சொற்களாகிய தேனை, பருகும் - உண்டு களிக்கும், புகலிப்பிரான் எனும் - திருப்புகலியிற்கோயிலை மூர்த்தருளியிருக்கும் பெரியோனென்கிற, பாரு - ஞானகுரியன், பலரெனும் பெருகும்படி - பலகதிர்கள் தோன்றும் வகை, வந்து உதித்தால் - வந்துஉதயஞ்செய்வானுயின், யின் - யின்போலுமிடையையுடைய நமது தலைவி, ஆவி பெறுவள் - உயிர்பெற்றுவாழ்வள், எ-று.

இது தலைமகள், மாலைக்காலம் எதிர்தல் கண்டுவருந்தும் செயல்கண்ட தோழி, தன்னுடனிருக்கும் ஆயவெள்ளத்தாருடன் புகலிப்பிரானெனும் பாநுவரினன்றி யிவ்விருளென்னும் யமனுக்கு நமது தலைவிபிழையாள் என்று கூறியதாம்.

(சு-ரை) ஈர் எயிறு, கொல்லும் வினைத்த பற்கள். இவ்வினைத்த பற்கள் மாம்சபக்ஷணிகளாகிய அரக்கர முதலியவர்க்கேயன்றிச் சார்ந்த மூர்த்திகளாகிய தேவர்களுக்கு இன்று; ஆதலால் ரண்டு யமன் தேவர்கூட்டத்திற் சேர்ந்தோனுயினும் உயிர்களைக் கவரும் செயலுண்மையால் கோரரூபங்கூறப்பட்டது. பிறை, இது மாதந்தோறும் பிறந்த லென்னும் பொருட்கண் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். தலையினுறுதி நோக்கியும் தாமதகுணமிருத்தல் நோக்கியும் சிறந்தின்கண் உரோமம், அரக்கர் முதலியோர்க்குச் சருமதலியல் பாதலின் செவ்வான்கூரல் ருஞ்சியெய்த்த என்றார். இது உத்தமலக்ஷணமன்று. பாசம் வினைனினைவைப் பாய்ந்தபொருளைத் தன்னகப்படுத்தி அவற்றின் வலியடக்கித் தன்னகப்படுத்தல்போல் இருளநம் தலைவியின் செயல்கெடுத்து நாயகனிடங்கொண்ட மனத்தைக் கலங்காமல் நிலைபேறுசெய்தலின் இருனெப பாசம் என்றார். இருளைப்பாசத்துடன் கூட்டுக. மயிலினியல் முதலியவமைந்து இறைவன் மனத்தைத் தமயிடத்துப் பதிக்கச்செய்தலின் இறைவியைத் தோகை என்றார். "கல்லிற் பிறக்குங்கோமளி காதலி சொல்லிற் பிறக்கு முபதேசம்." என்பவாகலின் இறைவியின் திருவாக்குகளைக் கேட்குந்தோறு மிறைவனுக்குக் களிப்பு மிருதலின், சொற்றேன் பருகும்புகலிப்பிரான் என்றார். மாரனம்புகளைந்தில், ஐந்தாவது கொல்லுமியல்பினது ஆதலின் இவள் கொண்ட காதலன்வரினன்றி மிவளுக்கவ்வுயிர் மீளாதெனுங்கருத்தால் பாற பலகிரணம் பெருகும்படி வந்துதித்தால் என்றார். இவள் மின்போல் மெல்லியளாதலின் திரிதும் பொருள் என்பார் மின் என்றார். வராவிடின் ஆவிகிங்குவதுண்மை வரின் உயிர்கிலகாதென்பாள் ஆவிபெறுகுவள் என்றாள். இது இறைவன், ஆன்மாவருந்துதிலே நோக்கியும் அருள் செயாதிருத்தலேக் கண்ட மனம் பரிதபித்தலேச்சுறிப்பித்ததாம். பாரு சில மாதங்களில் கதிர் குறைதலும் சில மாதங்களில் மிகுதலும் கொள்ளுதலின் பாது பல கிரணம் பெருகும்படி என்றார். இறைவி, மலையரையன் பொற்பாவையாதலின் அங்கிலத்துப் பறவையாகிய தோகையாக உருவகப்படுத்தியதாம்.

இணக்குறளாசிரியப்பா.

பெறுவதுபெற்றவுறுதியுத்தமர்கட்
காயிலுஞ்சிறந்தநேயகெஞ்சினனே
யாகங்கழனியின்யோகத்தபோதன
ரானபேருழவா மாணைமோடாக்கிய
மூயலகென்னுளியல்பெருங்கரும்பை
யுநிரபென்னுமுநிர்சாறுழுக
ஈகையெனுமுத்தொகையுறத்தோன்றச்
சுந்தரப்பதமெனு மெந்திரவாலியிட்
டரைத்தகவையிரங்கரைத்தவித்தசனே
குங்குமக்கொங்கையங் கயற்செங்கட்

பெண்ணரசி பிரியாவண்ணமெய்ப்பாக
பாடலம்புண்ணேய டவிழிலஞ்சி
வெளியகற்பூரங் களிகொள்கஸ்தூரி
கமமணமெவையு முறுமுறைபொருந்தி
யுண்ணீர்பெற்ற தண்ணீர்ப்பந்தரும்
கெய்கமழ்கருணையுங் குப்கமழ்கறியு
மதிதருநிலவெனப் புதியவெண்டயிருந்
வருக்கையின்கனியுஞ் சருக்கரைக்கட்டியு
முதலுபகரணம் பதனுடமீதித்
தளவரும்பென்ன வளமலிபோனக
மாதவரெவர்க்கு மாதுலரெவர்க்கு
கன்னயத்துட னருளன்னசத்திரமும்
பாடகச்சீறடிப் பான்மொழிமடவார்
நாடகத்தொழில்பயி னீடரங்கெவையுங்
கலேபயில்கழகமும் பலர்பயின்மன்றமு
மூள்ளனகரவா துவந்தெதிர்ந்தனிக்கும்
வள்ளியார்வாழு மணிகெடுவீதியும
பூமகளுறையு ளாமெனவிளங்கும்
பெரும்புகழ்க்காழி விருப்புசங்கரனே
யேந்தெழிற்புவன வேந்தரியாதனின்
வளமலிகான்முகக் களமருனேவலி
னுரம்பெறுகுலவரைக குறும்பகப்பட்ட
மண்டலமென்னுங் கண்டநீள்வயலுட்
சராசரத்தொகுதி விராயவித்திட்டுப்
பாதவமிருகம் பறவைமானிட
ராதிப்பைங்கூ ழமைத்தனர்கிற்ப
மாவுறைமருமக் காவலாளர்
வளமையினேம்ப விளைவுமுற்றியபின்
புரிபயன்பெறுவா னரிதரவியற்றி
மெய்வலிக்கூற்றுவக் கைவினைமாக்களிற்
புலாலுடையாக்கைப் பலாலமதகற்றி
யற்றமிலுயிரெனப் பெற்றகெற்பிரோப்
பூதசாரத்தைப் பூதமகாதை
பூதபரிணமம் புகலுறுயாக்கை
மூவகைப்பண்டியின் மேவரவேற்றிப்

பொன்னிதிரிய மிக்கிலொன்னு
மிடந்தொறுபாங்கவை யடங்கவைத்தற்று
ளொருசிலவற்றைநின் றிருவடிவீட்டிற்
சேர்த்தலேயல்லது கூர்த்துநோக்கி
லரசுகொள்கடமை யாதிலொன்றென்னும்
புரைதீர்முறைமை புகுக்கினும்பா லு மதனுள்
மாசு நீயுமை வண்ணம்
பேசுக கருவிப் பெரும்பகையகனே. (உசு)

(இ-ள்.) பெறுவது - எம்மை அடையவேண்டிய வீடு நீனை, பெற்ற - அடைந்த, உறுதி உபதேசர்க்கு - உறுதிப்பொருளை விரும்பி வந்த சாதகத்தர்களுக்கு, ஆயினும் - தாயினன்பைக்காட்டினும், சிறந்த - சிறப்புள்ள, நேயம்-அன்பினைக்கொண்ட, பெருநிலை மனை முதலாயினை, பிரிகத்த போதனர் - நீங்க தவத்தினை தவமாகக்கொண்டு பிரிந்தவர்களாகிய, பெரு உழவர் - பெரிய உழுதொழிலைச் செய்யும் வேளாள, யாகக் கழனியின் - யாகமெனும் கழனியில், மானம் ஒழி - மானத்தினை, ஆக்கிய - வளர்த்த, முயலகன் என்னும் - முயலகனென்கிற, இயல் - இகழத்தகாயிலையுடைய, பெருகரும்பை - பெரிய கரும்பினை, உதிரம் எனனும் - உதிரம் என்கின்ற, முழுசாறு - முழுத்த சாறு, ஒழுக - ஒழுகாநிற்க, நகை எனும் - சிரிப்பு எனப்படுகின்ற, முத்தம் - முத்துக்கள், இடைகழுற - கூடப்பரக்க, பிறழ்ந்து - மாறுபட்டு, கத்தரம்-அழகாகிய, பதம் எனும் - திருவடியென்னுந், தெற்றி முன்றில் - யந்திரமென்னுங் காளத்திலிட்டு, அலைத்து - கலக்கி, அகவயிறம் - அவனின் மனத்திருந்த நெடுநாட்பகையினை, கரைத்த - தேய்த்தழித்த, வித்தகனே-ஞானவுருவமாயினவனே, நுங்குமம்கொண்டை - தங்குபுத்தினைத்த தனபாரங்களினையும், அம்கயல் - அழகிய கயல்மீன்போலும், நெய்மைமையன் - நெய்த்த நேத்திரங்களினையுமுடைய, பெரும் அறிவி - பெண்களின் தாயாகாகிய உமாதேவியார், பிரியா - நீங்காத, வண்ணம் - அழகினையுடைய, மெய்பாக - திருமேனியின் அத்தபாகத்தையுடையானே, பாடலம் - பாதிரிமலரும், புன்னை - புன்னை மலரும், ஞெமி அவிழ் - இதழ் விரிந்த, இலஞ்சி தாமரைமலரும், வெளிய-வெண்மையாகிய, கற்பூரம் - பச்சைக்கற்பூரமும், களிகொள் - சுழும்பாகிய, கஸ்தூரி - கஸ்தூரிமுதலிய, நறுமணம் எவையும் - நல்ல வாசனைப் பொருள்கள் அனைத்தையும், உறுமுறைபொருந்தி - முறையாகபெய்யப்பெற்று, உண்நீர் பெற்ற - உண்ணும் நீரை அடைந்த, தண்நீர்ப்பந்தரும் - குளிர்ந்தநீரையினைப் படைத்தவர்க்கு வார்க்கும் பந்தலிட்ட இடங்களும், நெய் கமழ் - நெய்யின் மணம் வீசுகின்ற, கருணையும - பொரிக்கறியும், குய்கமழ் - கறுமணங்கமழ்கின்ற, கறியும் - கறிவகைகளும், மதித்ரு-சந்திரனுல் காலப்பட்ட, நிலவு என - சந்திரிகையைப்போல, புதிய - அன்று ஆக்கிய, வெண்மை தயிரும் - வெண்மையாகிய தயிரும், வருக்கையின் கனியும் - பலாப்பழமும், சருக்கரை கட்டியும் - கற்கண்டும், முதல் உபகரணம் - முதலியகருவிகள், பதனொடு

மரீஇ - பதத்துட்னியைந்ததாய், தளவு அரும்பு என்ன - முல்லையரும்பென்ன செல்லும்படி, வளம்மலி - வளப்பமிருந்த, போனகம் - அன்னத்தினை, மாதவர் எவர்க்கும் - யிக்க தவத்தினரனேவர்க்கும், அதுலர் எவர்க்கும்-அதிதிகளாக வந்தவர்தேதருக்கும், நல் நயத் துடன் - நல்ல இனிய சொற்களைக் கூறி, அருள் - கொடுக்கின்ற, அன்னாத்திரமும் - உண்டி வழங்கும் அன்னசத்திரங்களும், பாடகச்சேர் அடை - பாடகமென்னும் காலணிபணிந்த சிறந்த கால்களையும், பால்மொழி - பால்போலுஞ்சொற்களையுமுடைய, மடவார்-பெண்கள், நாடகத்தெதாழில்-நாடனுத்தெதாழிலே, பயில் - தெரிகின்ற, நீடி அரசு எவையும் - பெரிய ராண சுவைகள் அனைத்தும், கவைபயில் - வேதகாத்திரங்களையாய்ந்திருக்கின்ற, கழகமும் - வேதாத்தியாபனசாலைகளும், பலர்பயில் - பல சாதிடர் கல்வியிருக்கின்ற, மன்றமும் - கல்வியிராலைகளும், உள்ளன - உள்ள பொருள்களை, காயாது - ஒளிக்காமல், உவந்து - களிப்புற்று, எதிர்ந்து -வரவினை யெதிர்கொண்டு, அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற, வள்ளியோர் - கொடையாளர், வாழும் - வசிக்கின்ற, மணிநெடுவீதியும் -அதிவ பெரிய வீதிகளும், பூமகள் - நிலமகளிற்கு, மறுவறுவாம் என - மறிக்க மிடம் என்று, விளங்கும் - காணப்படும், பெருமாபகழ் - மிக்க கீர்த்தியை, காழிலரு ப்பு - கீர்காயியை விருப்பமிலாதிருக்கும், சங்கதீனை - சுகத்தைத்தருஞ் சிவமூர்த்தியை, ஏத்து மறுவில் - யிக்க அழகினையுடைய, புவன மெல்லாம் - உலகங்களெல்லாம் காவலன், ஈ முகனின் - ஈ ரானகையால், வளம்மலி-வளப்பம் மிகுந்த, நான்முகக்களபர்-நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாக்களாகியவுழவர், உன் ஏவலின் - நீதவரிகின் ஏவலால, உளம் பிறழ - யெயிமைகொண்ட, குல வரை - திறத்தமலைகளாகிய, குரம்பு - தெய்வகைகருக்கு, அப்பட்ட - உட்பட்ட, மண்டலம் எனலும் - பூமி மண்டலமென்னுங், கண்டீன்வயலுள் - பருதியாகிய நீண்டவயல்களில், சாரசரம் - சங்கமஸ்தாவரங்களாகிய, தொகுதி - கூட்டங்கள், விராய - கலந்துள்ள, வித்துறுதி - விதைகளே யிதைத்து, பிரதவம் - விருக்ஷங்கள், மிருகம் - விலங்குகள், பறவை - பக்ஷிகள்,மானிடர்-ஆதி - மனிதரேமுதலிய, பைகூம் - பயிரை, அமைத்தனர்கிற்ப அமைத்து நிற்க, மாவுறை - இலக்ஷியி வசிக்கின்ற, மருமம் - மாயினையுடைய, காவலாளர் - காவற்காரர்களாகிய விஷ்ணுக்கள், வளமையின்- வளப்பமாக, ஓம்ப - காக்க, வினைவழுற்றியபின் - வினைவழுச்சேர்த்த பிறகு, புரிபபன் - செய் தொழிலுக்கு ஏற்றபடியே, பெறுவான - அடையுமவைக, அரிதவறு பிறற்றி- அறுப்பறுத்தலேச்செய்வித்து, மெய்வலி - தேகவன்மைகொண்ட, கூற்றுவக் கைவினேமாக்களில் - காலர்களாகிய கைத்தொழிலாளர்களால், புலால்உடைமாமரத்தையுடைய, யாக்கை - தேகமாகிய, பலாலம் - தசைமுதலியும் வைக்கோல்களையும், அகற்றி - போக்கி, அற்றம் இல் - ஈங்குதலில்லாத, உயிர் எனப்பெற்ற - உயிர் என்று கூறும், நெல்திரளை - நெற்பொலிகளை, பூதசாரதத்தனு - பூதசாரதத்தேதகம், பூதமகாதனு - மகாபூததேதகம், பூதபரிணமம் - பூதபரிணமதேதகம் என்று, புகல் உறு - என்றுகூறப்படும், யாக்கை - தேகங்களாகிய, மூன்றுவகைப்பண்டியின் -மூவிதப்பட்ட பண்டிகளில், மேவரஏற்றி -

பொருந்தும்வகை ஏற்றி, பொன்நிலம் - சுவர்க்கம், நிரயம் - நரகபூமி, இ நிலம் என்னும் - மத்திய வுலகமாகிய இப்பூமி யென்கின்ற, இடம்தொறும் - இடங்கள்தோறும், ஆங்குஅவை - அவ்விடபயன்களாகிய தான்யாதிகளே, அடங்கவைத்து - நிறம்பவைத்து, அவற்றுள் - அத்தான்யாதிகளில், ஒருசில வற்றை - லெதான்யங்களே, நின்றிருவடி வீட்டில் - தேவரீருடைய திருவடி யாகிய துறக்கவீட்டில், சேர்த்தினை - வைப்பித்தாய், அன்னது - அச்செயல கூர்ந்து நோக்கின் - நுட்பமாக ஆராய்ந்துநோக்குமிடத்து, அரசுகொள் கட மை - அரசன் தான் வாங்கிக்கொள்ளும் அரசிறையாகியகடமை, ஆறில் ஒன் று என்னும் - ஆறில் ஒருகடமையென்னும், புரைதீர்முறைமை - குற்றங்கியு முறைமையினை, புதுக்கினைபோலும் - புதிதாகவேறுசெய்தனைபோலும் அத னால் -ஆகையால், கருணைபெரிதாயகனே- பெரிய கருணையுடையதலைவனே, ஈ - தேவரீர், மாசுகம் - மிகுந்தசுகத்தை, உறும்வண்மை - பொருந்தும் வள ப்பம், பேசுக திருவாய்மலர்ந்தருளுக. (எ - று.)

சங்கர, பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய தேவர்கள் உன் ஏவல் வழி, இருட்டிதி தித்தொழில்களைச் செய்ய,யமன் சங்காரத்தொழிலைச்செய்து ஆன்மாக்களைப் பூதசாரத்தனு, பூதமகாதனு, பூதபரிணமத்தனு எனும் தேகத்தைக் கூட்டிச் சுவர்க்கமத்திய பாதாளமாகிய மூவகையிடத்திற் செலுத்தா நிற்பர் அவ்வான் மாக்களிற்சிலரைத் தேவரீர் உமதுதிருவடிவீட்டிற் சேர்த்துவீர் இதனால்தேவ ரீர் அடைந்த பேறு என்? பேசக்கடவீர்.

(சூ-ரை.) பிள்ளையைக்காப்பதில் தந்தையிலும் தாய் நெந்தாளாதலின் ஆய் என்றார். அந்த ஆய்பிள்ளையைக்காத்தலினும் விரைந்துமுயலும் பேரின்புடை யான் என்பார் ஆயினுஞ் சிறந்த நேயநெஞ்சினன் என்றார். தாருகவனத்து இருடியரின் பத்தினியர் கற்பிற்றம்மின்மிக்காரும் ஒப்பாருமிலர் எனச்சொரு க்குற்ற காலத்து அவரது சொருக்கைப் போக்கியாட்கொள்வான் கருதிய இ றைவன் [illegible]கற் புக்கலங்கச்செய்ததைச் செவியுற்ற இருடியர், மானமிக்கு இறைவன்மீது மந் திரவன்மையால்பலவற்றையேவியும் மந்திரரூபியாகியவெம்மிறைவனே யவை யூறு செய்யாததைக் கண்ணுற்று இறைவன்மீது முயலகனெனும் அரக்கனே யாகத்திற் சிருட்டித்து ஏவினர், அவனிறைவனிடம் போர்புரிய வந்த மாத் திரையில் அவனது செருக்கடங்க அவனது முதுகில் திருப்பத மூன்றிவர் தோன் விழிபிதுங்கத் திருநடம்புரிந்து இருடியரது மானமழங்கச்செய்தமை யின் "யாகக்கழனி....வித்தகனே என்றார். தண்ணீர் நிலத்தின் குணமுடைய தாதலின் அந்நிலங்களிலுள்ள நீர்குணத்தினோப்போக்க யுண்டார்க்கு நற்சு ணம் வினைப்பான் வேண்டியும் பாடலம் முதலிய மணமுடைப்பொருள்களைச் சேர்த்தலியல் பாதலால் "பாடலம்...தண்ணீர்ப்பத்தர்" என்றார். கறிகள் பல படவிருப்பினும், உண்பார் நாவிற்கினிமை தருவன கருனைமுதலிய பொரிக் கறியாதலின் அதனைமுற்படக்கூறி ஏனையபிற்படக்கூறினர், இனித்துவருவா ர்க்கு முன்னர் உண்ணீருதவியே பின் உணவளித்தல் வழக்குப்பத்நிமுன்னே

தண்ணீர்ப்பந்தர் கூறிப்பின்னர் அன்னசத்திரம் கூறினர். இவ்வனம் கூறியதனுனே உணவி லெக்காலத்தும் குறைவிலாமை கூறியதாயிற்று. மடவா நாடகத்தொழில் பயில் நீடரங்கு கூறியதனுனே அந்நாடகம் வாளா நடன மொன்மூலமையாது தன்னுடன் பாவராகத்தைக் கொண்டிருத்தலின் இசையும் நாடகமும் கூறியதாயிற்று. கலைபயில் கழகம் என்றதனுன் பலகலைகளிற் பயில் கல்விச்சாலைகளும் வேதாத்தியன பாடசாலைகளும்கூறிய தாயிற்று. இதனுன் இயலிசை நாடகம் எனும் மூவகைத்தமிழாலும் வடநூல் பயிற்சியானும் சிறிதும் குறைவின்றி நிறைந்த நகரமென்பது பெறப்பட்டது. இறைவன் தலைவனுகப் பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலியோர் பயிரிட்டுக் காத்தல் தொழிலைச் செய்ய ஆன்மாக்களென்கிற பயிர்களைச்சுவர்க்க மத்யபாதாளமென்கிற மூவகையுலகத்து வைத்து அவர்களில் ஒரு சிலரை தேவரீரது திருவடி நிழலில் சேர்த்தனை யென்பார் ஒரு சிலவற்றை நின்றிருவடி நிழலில் சேர்த்தனை யென்றார். உயிர் எக்காலத்தும் அழிதற்றன்மையின்மையின் அற்றமில் உயிர் என்றார். அரசன் ஒருவன் தனது குடிகளிடத்து கடமைகொள்ளுகிடத்துக் குடிகளிடம் பெற்ற இறைகளை அவர்களிடம் பெற்றுப் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்தலின் அரசு கொள்கடமை யாறிலொன்று...புதுக்கினை யென்றார். போலும் அசை. இவ்வகைக்கொள்ளுமதனுன் இறைவனுக்குப் பேறு ஒன்றுமின்று. இறைவன் ஆன்மாக்களிடம் வைத்தகருணையான் ஆன்மாக்களைத்திருவடி வீட்டில் வைத்து முத்தியடைவித்து இன்புறுவனுதலின் கருணைப்பெரிய நாயகனே என்றார்.

வெண்பா.

பெருமானே கூடிப் பிரிந்தாலு மங்கைக்
கொருவா தருள்வர மொன் றுண்டே—திருமால்
விடையாய் புகலி விமலா மவுன
விடையாய் பிறியா விடை. (உசு)

(இ-ள்.) பெருமானே - சிவபெருமானே, திருமால்விடையாய் - திருமாலாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினை இடபமாகக்கொண்டவனே, புகலிவிமலா - திருப்புகலிக்கண் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பரிசுத்தனே, மௌனவிடையாய் - (சகர முதலியோர் உண்மைப்பொருளை யறிய விரும்பிய காலத்து அவர்கள் பொருட்டு ஆசாரிய திருக்கோலம் கொண்டெழுந்தருளி) மௌனமாக விடைபகர்ந்தவனே, கூடி - எமது தலைவியுடன் கூடியிருந்து, பிரிந்தாலும் (பல காரணங்களால்) பிரியும்படிநேரிடினும், மங்கைக்கு-மங்கைப் பருவத்தினையுடையவளே, ஒருவாது - எக்காலத்தும் நீங்காமல், அருள் - திருவருள் செய்கிற, வரம் - வரமானது, ஒன்று உண்டு - ஒன்று உளது, (அது என்னென்று வினவின்) பிறியாவிடை - அவனை யெக்காலத்தும் நீங்காதிருத்தலேயாம். (எ - று.)

இது, தோழி, தலைவன் பலகாரணம் பற்றித்தன்னூர் விட்டு அயலூர்க்குப் போகவும் நேரிடும் அக்காலத்துப்பிரிவு நீட்டிக்கவும் பெறும் அவ்வாறு

நீட்டித்தகாலத்துத் தலைவி யிரங்குவளாதலின் அதனைக்கண்டுஅவளது ஆயத் தாரு மிரங்குவர். அவள் ஒருத்தியிடம்தோன்றிய பிரிவின் துயர் எம்மனோர் பலரையும் வருத்தும் ஆதலின் அவ்வாறு நீங்குமிடத்தும் தேவரீர் திருவுளத் து அவனிடம் கருணைறிது பதிக்கி னீட்டிக்காது மீட்கும் மருந்தாமாதலின் அவ்வாறு திருவுளத்தடைத்து அவனே யெக்காலத்தும் நீங்காத வரத்தைத் தந்தருளுக என்றது போலும் பின்னுமிது அடியேனைத் திருவுளத்தடைத்து திருவடிக்கண் நீங்காத அன்புபெருகத் திருவருள்செய்க என்பதுவுட்கிடை.

(சு - ரை.) நீ உலகத்துயர்ந்த சராசரங்களுக்கும் தேவராதியர்க்கும் பெரி யை. இவள் ஒன்று மறியாச்சிறுமி தேவரீரிடம் காதல்கொண்டு பித்துறுகின் றுள் அவள் பொருட்டுக் கருணைசெய்க என்பாள் பெருமானே என்றாள். எ, இரக்கப்பொருட்டு. நீ பிரியாய் எனதுளைழ்வசத்தால் ஒருக்கால் பிரிய நேரி டின் என்பார் கூடிப்பிரிந்தாலும், என்றார். மங்கை என்பது, பதின்மூன்று ஆட்டைப் பெண்பருவத்தை. மங்கைக்குஎன்னுமிடத்துநான்கனுருபுஇரண் டன் பொருள் தந்த உருபுமயக்கமாக்குக. பிரிவு அறுவகை யென்னெனின்? பரத்தையிற் பிரிவு,ஓதற் பிரிவு, காவற்பிரிவு,துறைற்பிரிவு, தூணைவயிற்பிரிவு, பொருள்வயிற்பிரிவு என்க. திரிபுராதிகளே யிறைவன் தகித்தகாலத்து இறை வனைத் திருமால் இடபவுருக்கொண்டு தாங்கினமையின் திருமால்விடையாய் என்றார். இதனைக் ''கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந்தேருந்தே, இடபமுகந் தியவாதெனக்கரிய வியம்பேடி, தடமதில்களவை மூன்றுந் தழலெரித்த வந் நாளிலிடபமதாய்த் தாங்கினன் திருமால்காண் சாழலோ'' என்ற திருவாத வூரடிகள் மணிவாசகத்தாலறிக. சநகர் முதலிய முனிவோர் தாமே வேத புரா ணுதிகளே முற்று முணர்ந்திருந்தும் மனத்தெளிவுபிறக்காது வருந்தியிருக்கை யில் இறைவனிவர்களது பரிபாககாலமறிந்து ஆசாரிய திருக்கோலங் கொண் டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள் தெளிவுளோராதலின் அவர்களுக்கு தமது நிலைமையைத் திருவாய்மலராது இருந்தபடியிருந்துகாட்டினமையின் [illegible]ளன விடையாய் என்றார். பிறியாவிடை யென்பதுமனத்தன்பு நீங்காது நீங்குதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடையம்பொருளென் றுணராதமார்க்கம் விரும்புமழுப்
படையம்புயக்கரத் தெந்தாதைஞான பரமவென்றெண்
சடையம்புனலணி வேணுபுரேசனந் தாண்மலர்தூ
விடையம்பொருளென் றிருநீயென் றுண்மை விளம்பினனே. ()

(இ-ள்.) (நெஞ்சே), நீ-(என்சொல்வழிக்கேட்கும் தன்மையுடைய) நீ, விடையம் - சப்தாதிவிடயங்களே, பொருள் என்று- உறுதிப்பொருளென்று உணராத - எக்காலும் அறியப்பெறுத, மார்க்கம் ஞ்ஞானமார்க்கமாகிய சைவ சமயத்தை, விரும்பு - (மனத்தால் எண்ணியச்சமயநூலிற்கூறியவகை ஒழுக) ஆசைப்படு, மழுபடை - மழுப்படையினைத்தாங்கிய, அம்புயக்கரத்து - தாம

ரைபோலும் திருக்கரங்களையுடைய, எம்தாதை - எமது தந்தையாகிய சிவ மூர்த்தியினையே, ஞானபரம - ஞானத்தில் மேலோனாக எண்ணப்படுவோன், என்று எண் - என்றுநினை, சடை - திருச்சடையின்கண், அம்புனல் அணி - அழகிய கங்கையினைமுடித்த, வேணுபுரீசன் - சீர்காழிக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவமூர்த்தியின், அம் தாள் - அழகிய திருவடிக்கண், மலர்தூவிடை யம் - திருமலரெடுத்து அருச்சிக்கும் விடயமே, பொருள் என்று - உறுதிப் பட்ட பொருள் என்று, இரு - எண்ணிச்செய்து இருப்பாயாக, உண்மை - இதுவே நீ நற்பதமடைதற் குபாயமாகிய உண்மைவழியாகும், விளம்பினன் - கூறினேன். எ-று.

மனமே நீசப்தாதி விஷயங்களை யுறுதியென்று அறிந்து அவற்றின்வழி நின்று அலைந்துதடுமாறும் இந்திரியவாதிகளைப்போல் அல்லாமல் அவற்றைப் பொருளென்றுணராத சைவசமயத்தை விரும்பு. அச்சமயநூல்களாற் கூறப் படும் சிவமூர்த்தியையே முத்திதரும் பரமபதியாக எண்ணி, அவனை அருச்சிக் கும் விஷயமே பொருள்என்று இருப்பாயாக. இதுவே முத்தியடைதற்கு உபாயமாம் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) உலகத்துப் பலவகைப்பட்ட சமயங்கள் இறைவனால் அவரவ ர்கள் மங்களங்குத் தக்கவாறு நியமிக்கப்பட்டன. ஆயினும் அவற்றின் உண் மைகளை யறிந்து நியதிகளிந்து உத்தமமாகிய சமயத்தைத் தேர்ந்து அதின் வழி யொழுகுதல் பூர்வபுண்ணியமாதலின் விடயம்...மார்க்கம், என்றார். தந் தையாவான் தன் வழிவராப் பிள்ளைகளைவளாரிளுலடித்துருத்தன் வழிவ ரச்செய்வதுபோல் இறைவனும் ஆன்மாக்களது அநாதிபாசங்களைச் சேதிப் பவன் என்னும் அறிகுறிகொண்ட மழுவாயுதத்தைத் தாங்கினோன் என்பார் மழுப்படையம் புயக்கரத்தெந்தை என்றார். அவனே ஞானத்தாலறியப்படும் பொருளென்றறி என்பார் ஞானபரமவென்றென் றென்றார். சடையம்புன லணி என்பதற்குச் சடையின்கண் கங்கையை அழகுறப்புனைந்த என்னலு மாம். இவ்வாறு முன்னர் வேணுவென்னும் இந்திரனுக்கு அருள்புரிந்தவன் என்பார் வேணுபுரேசன் என்றார். இதன் பெயர்க்காரணம், வேணுவென் னும் பெயருள்ள இந்திரன் ஒருவனுடன் கேசமுகனென்னும் ஒரு அசுரன் யுத்தம் புரிய அவ்வசுரனுக்கு இந்திரன் ஆற்றாது புகலியாகிய சீர்காழிக்கண் வந்து இறைவனையருச்சிக்க இறைவன் அவனுக்குத்தனிசனந்தந்து அபயமளி த்தனர். இந்திரன் தனது குறைகூறியிரப்ப இறைகழுமுகரைக்கூய் அக்ய முகாசுரனை நீ சென்றுகொன்று வருக என அவ்வாறு விடைபெற்றுக்கணே சர்சென்று அவனைக்கொன்று வேணுவெனும் இந்திரனுக்கு அமராவதிபட்ட மளித்துத் திருக்கையே யெழுந்தருளி வீற்றிருந்தனராதலின் இத்தலம் வே ணுபுரமெனப்பெயர்பெற்றது. மனமே நீ வேற்றுவிடயங்களில் செல்லாது அவன் திருவடிக்கண் மலர் தூவி வழிபடுவையேல் நற்கதிபெறுதல் திண்ணம் என்பார்உண்மை விளம்பினன் என்றார். இது தன்வழிகளோதுபுறத்தேவிஷ யாதிகளை நோக்கிச்சென்று மீளாது அவற்றிலழுந்தித் தன்னையுந் தலைவனையு மறியாதமயங்கிக் கிடக்கும் மனத்தினை நோக்கி விவேகம் கூறியதாகக்கான்க

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

விளம்புவன்யானெனன் றுளம்புகுதெறியா
லெழுத்தினுறழாது வழுத்தபொருளின்றிக்
குறிப்பொடுபடாது வெறித்தபுன்சொல்லே
யாயினும்பயந்ததஞ் சேயவர்சொலுமொழி
சூழலினுமியாழினு மழகிதாமதுபோ
னற்றுயாகியெற் பெற்றுயென்சொற்
றிருச்செவிக்கேறும் பொருத்தமுண்டதனாற்
கேட்டிகேட்டி வாட்டமில்பெரியோய்
மதுமழைபிலிற்றிப் புதுமணம்விரித்துப்
பற்பலவுதவுங் கற்பகத்தருவும்
நந்தாவளனருட் சிந்தாமணியும்
வாமமாமேனியகாமதேனுவும்
அருளியவேவல் வரன்முறைகேட்பக்
கடவுளரணிமணித் தடமதுடங்கள்
காற்றுணைவருடப் போற்றினிறைஞ்சி
மூனிவராசி நனிபலமொழியக்
கரம்பயில்க வரியரம்பையரிரட்டக்
கின்னரர்விபஞ்சி நன்னரம்புளரா
விசையமுதிருஞ் செவிமிசையெடுத்தூற்ற
மூடங்குளீச்செங்கண் மடங்கலீணாப்ப
ணைமுதுகுமென்சொற் குமுதமென்செவ்வா
யிந்திராணிவந் தருகிருப்பக்
கருமுகிலாயிரங் திருமலர்பூத்துச்
செங்கதிர்ச்சேகரந் தங்கவீற்றிருந்த
பெருந்திறன்கடுப்ப விருந்துவிண்புரக்கு
மண்ணல்புரந்தரப் பண்ணவனரசும்
பழமறைகனிந்து மழவுபெற்றிருந்த
செந்நாத்தவிசின் முன்னுட்டங்கிப்
பனுவலாட்டியி னிதுவந்திருப்ப
வண்டுபாண்முரன்று கிண்டுபுதைத்து
பொற்றுதண்ணு மூற்றுவின்பப்
பிரசமூற்றிருந்த வரசரோருகத்தன்
நெருக்கியபுவனப்பெருக்கினேத்தனது
திண்ணியமனத்திடை யெண்ணியாங்கியற்றி

யெம்மாலெவையு மியன்றனவென்னைச்
செம்மாந்திருக்குஞ் சிறியவாழ்க்கையும்
திதலூபூத்தலர்ந்து மதகளிறிகலி
வருமுலைசுமந்த திருமகள்பச்சைப்
பசுந்துழாயலங்கல சுப்புதேன்றுளித்துக்
கடிகமழ்மார்பிற் குடிபுகுந்திருப்பத்
தண்ணிலவெனவிரி வெண்ணிறப்பாற்கட
லொல்லொலித்தரங்க மெல்லடிவருடக்
காமர்தென்காலெனுஞ் சாமரையசையத்
துத்திநெய்பரந்து பைத்தபையகலி
லணிகிளர்பலகதிர் மணிவிளக்கொளிரச்
சுடிகைவாளரவ நெடியபூவணமேன்
மறுவிலாநீல வரைகிடந்தென்ன
வறிதுயிலமர்ந்த வச்சுதன்வாழ்க்கையு
மழியாவின்பமென் றெழியாதுரைப்பினுங்
கற்றவர்கருத்தி லுற்றுநோக்குழி
யிந்திரசால மூந்துநீள்கனவு
வெண்டேர்போல வுண்டெனத்தோன்றி
யிலவாமாதலி னலமலவாங்கவை
நிலைபேறுடையது நின்னருட்செல்வ
மன்னதெபெறுதற் குன்னினன்நமியேன்
அதனுன்
எளிதினினிரங்கி யளிசுரந்தருளுதி
மரகதத்திடையிடை தரளமிட்டிழைத்த
வரமியமதனே விரிகுழைபொதுளி
யரும்பியபுன்னைப் பெரும்பொழிலெனவு
மாடகவலங்க லணியணிறைத்த
சேடியர்நீனிறச் செய்குன்றதனைத்
துணர்த்தபூங்கொன்றை மணத்தகாவெனவு
மொய்க்கும்வண்டிறை யளி மைக்கருகிறங்கள்
பளிங்கரிந்தியற்றிய துளங்கொளிமாடப்
பித்திகைத்தலத்திடைப் பத்திபாய்தலினுல்
வந்ததிங்கிரவெனச் சந்ததமடவார்
வார்மூலையாடவர் மார்பிடைக்குளிப்பப்
புல்லியகலவிப் புதியதேனுகரு

மல்லலங்காழி வளநகர்வாண
குறிகுணங்கடந்த மறுவின்மாமணியே
யுறைபொருளெங்கணு நிறைபரிபூரண
வந்தமாதிமுங் தையேதவிர்த்த
வனுதிமுத்த வெனுதிநித்த
வருவுருவில்லா வொருபெரும்பொருளே
யளவையினடங்கா தொளிர்சுகதேய
வருகுமெய்யன்பர் பருகுமாரமுதே
நலங்கனி பெரிபநாயகி
கலந்தபேரின்பிற்களித்த பண்ணவனே. (உ-அ)

(இ-ள்.) யான் - அடியேன், உளம்புகு நெறியால் - என் மனஞ்சென்ற வழியான், ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, விளம்புவன் - கூறுவேன், (அது என் னெனின்) பயந்த - பெற்ற, தம்தேசயவர் - தமது புத்திரர், சொலும் மொழி-பேசுஞ்சொற்கள், எழுத்தின் உறழாது - எழுத்துக்களே சிறிதும் ஒவ்வாது, வழுத்து பொருள் - கொண்டாடத்தகுந்த பொருள், இன்றி - இல்லாமல், குறிப்பொடுபடாது-இன்னகுறிப்பினவென்று அறியவும்படாமல், வெறித்த-பயனில்லாத, புல்சொல்லே ஆயினும் - சிறிதாகிய சொற்களே ஆயினும், குழ லினும் - குழலினிசையினும், யாழினும் - வீணையினிசையைக்காட்டினும், அழ கிதாம் - அழகினையுடையதாம், அதுபோல் - அச்செய்திபோல, நல்தாய்ஆகி-நல்ல தாயேயாகி, எற்பெற்றாய் - என்னைப் பெற்றாய், என் சொல் - எனது புன்சொற்கள், திருச்செவிக்கு - தேவரீர் திறந்த திருச்செவிக்கு, சீறும் - ஏறத்தக்க, பொருத்தம் உண்டு - பொருத்தம் உளது, அதனால் - ஆகை யால், வாட்டம் இல் - எக்காலத்தும் வாடுதல் இலாது ஒரு படித்தாக விளங்கும், பெரியோய் - பெரியோனே, கேட்டி கேட்டி - நான்கூறும் சொ ற்களைக்கேட்கேட்க, மதுமழை - தேன்மாரியினை, பிலிற்றி - துளித்து, புது மை மணம் - புதியவாசனையினை, விரித்து - பரப்பி, பல்பல - பலவாகியபொ ருள்களினை, உதவும் - வேண்டியவகைத் தருகின்ற, கற்பகத்தருவும் - கற்பக விருக்ஷமும், நந்தா - குறைதலிலாத, வளன் - வளமுள்ள பொருள்களினை, அ ருள் - விரும்பினோர்க்குதவும், சிந்தாமணியும் - சிந்தாமணியும், வாமம் ஆம் - அழகுவளர்கின்ற, மேனிய - மேனியினையுடைய, காமதேனுவும் - காமதேனு என்னும பசுவும், அருளிய - கட்டளையிட்ட, ஏவல் - ஏவற்றொழிகளினை, வரன் முறை - வரலாற்று முறைமைப்படி, கேட்ப - கேட்டு நிற்க, கடவுளர் - தே வர்கள், போற்றினர் - துதித்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, அணி - அணிந்துள்ள, தடமகுடங்கள் - பெரிய கிரீடங்கள், கால்தாணை - இரண்டு திருவடிகளை, வருட - தடவவும், முனிவர் - முனிவர்கள், ஆதிபல - வாழ்த்துமொழிகள்பல வற்றை, நனிமொழிய -அதிகமாகக்கூற, அரம்பையர் - தேவமாதர்கள், கரம் பயில் - கையில் பழகிய, கவரி இரட்ட - சாமரைகளை வீசவும், இன்னரர் - இன்னரரெனும் தேவசாதியர், விபஞ்சி-விபஞ்சியென்னும் வீணையினது, நல்

கரம்பு - அழகிய தந்திகளே, உளரை - தடவி, இசை அமுது - இசையாகிய அமுதத்தினை. இருசெவியிசை - பெரிய செவியில், எடுத்து ஊற்ற - எடுத்துப் பொழியவும், முடங்கு - வளைந்த, உளை - பிடரிமயிரினையும், செம்மை கண் - சிவந்த கண்களையுமுடைய, மடங்கல் அணை நாப்பண் - சிங்காசனத்தின் இடையில், அமுது உகு - அமிர்தினை யொக்கச்சிந்துகின்ற, மென்சொல் - மிருதுவாகிய சொற்களையும், குமுதம்என் - குமுதமென்னப்படும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுடைய, இந்திராணி - இந்திராணி, வந்து அருகு இருப்ப - வந்து அருகில் இருக்க, கருமைமுகில் - கருமையாகிய மேகம், ஆயிரம் திருமலர்பூத்து - ஆயிரம் அழகிய தாமரைகளைப் புஷ்பித்து, செங்கதிர் - சிவந்த கிரணங்களையுடைய, சேகரம்-கிரீடம், தங்க - சிரசிலிருக்க, வீற்றிருந்த-பெருமையுடனிருந்த, பெருந்திறன் கடுப்ப - பெருமையாகிய காக்ஷியை யொப்ப, இருந்து-எழுந்தருளியிருந்து, விண்புரக்கும் - சுவர்க்க உலகத்தைக்காக்கின்ற, அண்ணல்-பெருமைதங்கிய, புரந்தரப் பண்ணவன்-தேவேந்திரனது, அரசும்-அரசாட்சியும், பழமை மறை-பழமையாகிய வேதங்கள், கனிந்து-முதிர்ந்து,முழவுபெற்றிருந்த -மிருதுவையடைந்திருந்த,செம்மை-சிவந்த நாவாகிய,தலில்-ஆசனத்தில், முன்னுள்-பூர்வத்திலே, தங்கி-இருந்து, பனுவலாட்டி-சரஸ்வதி, உவந்து-களித்து,இனிதிருப்ப-சந்தோஷத்துடனிருக்க, வண்டு-வண்டுகள்,பாண் - இசையினை, முரன்று-பாடி, பொன்தாது-அழகிய மகரந்தத்தினை, ததைந்து-நெருங்கி, இண்டுபு - இண்டி, பிரசம்-தேனினை, உண்ணஉண்டு, முற்றுமுடிவைப்பெறுத, இன்பம்-சுகத்தினை, உற்றிருந்த - அடைந்திருந்த, வரம்-சிரேட்டமாகிய, சரோருகத்தன் - தாமரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமன் நெருக்கிய - பலவாக நெருங்கியுள்ள, புவனப்பெருக்கினை - அண்டத்தின் மிருதிகளை, தனுது - தன்னுடைய, இண்ணிப்மனத்திடை-உறுதியாகிய மனத்தில், யெண்ணி யாங்கு-நினைத்ததுபோல, இயற்றி - சிருட்டித்து, எம்மால்-என்னால், எவையுமியன்றன - எல்லா உலகங்களும் சிருட்டிக்கப்பட்டன. என்ன - என்று எண்ணி, செம்மாந்திருக்கும் - பெருமித மடைந்திருக்கும், சிறியவாழ்க்கையும் - அற்பவாழ்வும், திதலை - தேமல், பூத்து-பரந்து, அலர்ந்து - விரிந்துமதம் களிறு - மதங்கொண்டயானையுடன், இகலி - மாறுபட்டு வருமூலை - வளரும் முலைகளே, சுமந்த - தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற, திருமகள் - இலக்குமி,பச்சை-பசுமையாகிய, பசுந்தழாய்-வாடாததுளவாகிய, அலங்கல்-மாலையில், அசும்பு - சுரக்கின்ற, தேன்துளித்து - தேன் சிதறி, கடிகமழ் - மணம் வீசுகின்ற, மார்பில் - மார்பிடத்தில், குடிபுகுந்திருப்ப - நீங்காது தங்கியிருக்க, தண் நிலவு எனவிரி - குளிர்ந்த சந்திரிகை யெனக்கூறும்படி பரந்துள்ள, வெண்மை நிறம்பால்கடல் - வெண்மையாகிய நிறத்தையுடையதிருப் பாற்கடலின், ஒல் ஒலி - மிக்க ஒலியாகிய, தரங்கம் - அலைகள், மென்மையடி - மிருதுவாகிய பாதத்தை, வருட - தடவவும், காமர் - அழகிய, தென் காலெனும்-தென்றற்காற்று என்கிற, சாமரை அசைய - கவரியானது அசையாகிற்க, துத்திநெய் - படப்பொறியாகிய நெய்யானது, பரந்து - பரவி, பைபத்த - பசுமையாகிய, பை அகலில் - படமென்கின்ற அகலில், அணிவிளர் - அழிகு விளக்குகின்ற, பல்கதிர் - பலகிரணங்களையுடைய, மணி விளக்கு -

காகரத்தினமாகிய விளக்கானது, ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற, அ - அந்த, கடிகை-சூட்டினையுடைய, வாள் அரவம் - ஒளி பொருந்திய ஆதிசேஷனுகிய, தெடிய பூவணைமேல் - நீண்ட புட்பமாகிய படுக்கையின்மீது, மறுஇலா - குற்ற மற்ற, நீலவரை - நீலமலையானது, கிடந்தது என்ன - இருந்ததையொப்ப, அறிதுயிலமர்ந்த - யோகநித்திரையில் தங்கியிருந்த, அச்சுதன் வாழ்க்கையும்-திருமாலின் வாழ்வும், அழியா இன்பம் என்று - கெடாத யின்பமுடையன என்று, ஒழியாது உரைப்பினும் - இடைவிடாமல் கூறிக்கொண்டு வரினும், கற்றவர் - அறிவுடையோர், கருத்தின் - தமதுமனதில், உற்று நோக்குழி - ஊன்றி ஆராயுங்காலத்தில், இக்கிரஜாலம் - இக்கிரஜாலத்தினையும், மூன்று நீள் கனவு - மூதன்மையாக நீண்ட கனவுபோலவும், வெண்தேர்போல - பேய்த்தேர்போலவும், உண்டெனத்தோன்றி-உளதாகக்காணப்பட்டு, இலவாம்-இல்லாதனவாகமறையும், ஆதலின் - ஆதலால், ஆங்கு அவை நலம் அல - சொல்லப்பட்ட அவை நன்மையைத்தருவன அல்லவாம், நின் அருள் செல்வம் - உனது திரு அருளாகிய செல்வம் ஒன்றே, நிலேபெறுடையது - அழியாப்பேறு உடையதாகும், தமியேன்-ஆதரவில்லாத அடியேன், அன்னதே பெறுதற்கு - அத்திருவருட் செல்வத்தினையடைதற்கு, உன்னினன்-நினைத்தேன், அதனுன் - ஆதலால், எளிதினின்-எளிதாக, இரங்கி-இரக்கப்பட்டு, அளிசுரந்து - கருணைகூர்ந்து, அருளுதி - அருள் செய்வாயாக, மரகதத்து இடை இடை - பச்சை இரத்தினங்களின் நடுக்கள் தோறும், தரளம்இட்டு-முத்துக்களைப்பதித்து, இழைத்த - குயிற்றியுள்ள, அரமியம் அதனை - முற்றத்தினை, விரிகுழைபொதுளி - விரிந்ததளிர்கள் நிறைந்து, அரும்பிய-மலர்ந்துள்ள, புன்னைப்பெரும்பொழிலெனவும் - புன்னை விருக்ஷங்களின் பெரிய சோலையெனவும், ஆடக அலங்கல்-பொன்னரி மாலைகள், அணி அணி - வரிசை வரிசையாக, நிறைத்த - நிறைத்துள்ள, சேடியர் - மிக்க உயர்ந்த, நீல நிறச்செய்குன்றதனை - நீலநிறந்தங்கிய செய்யப்பட்ட சிறுகுன்றத்தினை, துணர்த்த-கொத்துகளோடுகூடிய, பூ கொன்றை - பூக்களையுடைய கொன்றைகளின், மணத்த-மணத்தினைப்பெற்ற, கா எனவும் - சோலையெனவும், மொய்க்கும் - நெருங்கியுள்ள, வண்மை-வளப்பந்தங்கிய, நிறை அளி - இரக்கை கனையுடைய வண்டுகளின், மை கருநிறங்கள் - மிக்க கருமையான நிறங்கள், பளிங்கு அரிந்து - பளிங்குகற்களை சீர்மையாக அரிந்து, இயற்றிய - செய்வித்த, ஒளிதுளங்கு - பிரகாசந்தங்கிய, மாடம் பித்திகை தலத்திடை - உபநிகைகளின் சுவர்த்தலங்களில், பத்திபரய்தலினுல்-வரிசையாகப் பரய்தலினுலே, இரவு இங்கு வந்தது என - சண்டு இராக்காலம் வந்தது என்று, சந்தம் - இடைவிடாது, மடவார்-அந்நாட்டுப்பெண்கள், வார்முலே - கச்சணிந்ததனங்கள், ஆடவர் நாயகரது, மார்பிடை - மார்பில், குளிப்ப - மூழ்கும்படி, புல்லிய-அணைத்த, கலவிப்புதிய தேன்-கலவியாகிய புதிதாகியதேனை, ஈகரும் - உண்டுகளிக்கும், மல்லல் - வளப்பந்தங்கிய, அம்-அழகிய, காழிவள நகர்வாண- வளப்பமாகிய சீர்காழி நகரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே, குறிகுணம் கடந்த-குறிக்கத்தக்க குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, மறு இல்-குற்றமில்லாத, மாமணியே-பெரியஞான இரத்தினமே, உறை - பூமியில் வசிக்கின்ற

பொருள்எங்கணும்-சராசரப்பொருள்கள் எவ்விடத்தும், நிறை-நிறைந்துள்ள பரிபூரண - சர்வபரிபூரணனே, அந்தம் ஆதி-முடிவும் முதலும், மூன்றையே-அநாதியிலேயே, தவிர்ந்த-நீங்கிய, அனுகிமுத்த-அனுகிமுத்தனே, என் ஆதிநித்த-எனது முதன்மையாகிய நித்தனே, அரு உரு இல்லா-அருவமும் உருவமும் இல்லாத, ஒரு பெருபொருளே-ஒப்பற்ற பெரிய பொருளானனே, அளவையின் அடங்காத-அளவை நூல்களுக்கு அடங்காமல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, சுகநேய-பேரின்பத்தால் அடையப்பெற்றோனே, உருகும் மெய்யன்பர் - மனம் உருகுகின்ற உண்மை அடியவர்கள், பருகும்-உண்டுகளிக்கும், ஆர் அமுதே-நிரம்பிய அமுதை ஒப்பானே, கலங்கனி-எல்லா நன்மைகளும் முதிர்ந்த, பெரிய நாயகி-பெரிய பிராட்டியாகிய பார்வதியார், கலந்த-கூடியுள்ள, பெரு இன்பில்-பேரின்பமாகிய சுகத்தில், களிதத-களித்துள்ள, பண்ணவனே-தேவதேவனுகிய சிவமூர்த்தியே. எ-று.

மனமே நீ என்சொற்படி கடவாது கேட்கவல்லாயாதலின் உனக்குறுதி தரத்தக்க ஒருசெய்தியைக் கூறுவேன் கலங்காது கேட்பாய் எனபார் விளம்புவனாய் ஒன்று என்றார். இதில் ஒன்று என்பது, எண்ணளவி லடங்காது வேறு பொருளணர்த்தினமையின் ஆகுபெயர். மதலையர்பேசுகுதலேச்சொற்கள் பொருளுணர்த்தாது இன்னதுகுறிப்பது என்றுவிளகவும் பெறுதிருத்தல்பற்றி எழுத்தின் ...பொருளின்றி என்றார். அங்ஙனம் குதலேப்படப் பேசினும் அச்சொற்கள் பயன்தராமையின் வெறித்த புன்சொல் என்றார். இச்சொற்கள்,வேயகுழலிகள் மாட்டுக்கேட்டலினும் தம்குழவியர மாட்டுத்தோன்றிய மிக்க அன்பைத்தருதலின் பயந்த...மொழி என்றார். ''குழலினிது யாழினிதென்ப தம்மக்கண், மழலேச்சொற் கேளாதவர்'' எனத்திருவள்ளுவ தேவருங் கூறியவாறு, அடிகள் ''குழலினும்யாழினும் அழகுசாம் என்றார். ஈண்டு அழகுதென்றது கண்ணுக்கு இனிமையாகக் காதுக்கினிமை மிகுதிபற்றியதாம். நான் கரனங்களின் வயப்பட்டு மயங்கியுன்னையறியாது ஆனவகேவலியா யுள்ளபொழுது என்னைபலவாறு வெழுச்சாவண்ணங் காத்தடிமை கொண்டா யென்பார் ''நற்றுயாகிபெற் பெற்றாய்'' என்றார். இவ்வாறே வாதவூரடிகளும் ''நாயிற் கடையாய்க்கிடந்த அடியேறுக்கு, நாயிற்கிறந்ததியாவான தத்துவனே'' எ-ம். ''சாயாதன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர், தாயே. யாகி வளர்த்தனேபோற்றி'' எ-ம். திருவாய்மலர்ந் தருளினவாறு காண்க. நீதாயும் அடியேன் உன்னருகு குழவியுமாதலின் என்சொல் தேவரீர் திருச்செவிக்கேறும் பொருத்தமுண்டு;அதனல் எனதுவேண்டுகோளைச் சிறிதுதிருச்செவிசாய்த்துக் கேட்டருளுக என்பார் கேட்டி கேட்டி என்றார். யானும் என்னேயொப்பாரும் பல்காற்பிறந்திறந்து வாட்டங்கொண்டிருப்பேம் நீர் அங்ஙனம் தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி யொரேநிலைமையையுடையை யென்பார் வாட்டமில் பெரியோய் என்றார். மந்தாரம், பாரிஜாதம், ஸந்தானம், கற்பகவிருக்ஷம், அரிச்சந்தனம், என்பன வேண்டியோர் வேண்டியவகைகளையவல்லன ஆதலால் பற்பலவுதவுங் கற்பகத்தரு என்றார். சிந்தாமணியும், காமதேனுவும் அவ்வாறே தேவர்விரும்பியவாறு தரும் இயல்புள்ளனவாதலின் அவற்றையு முடன்கூறினர். இந்திரன் அரசனதலின் அவனரசிருக்கைகாண

உகஅ திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை.

வருவோர் அவனடிவீழ்ந்து தம்குறை கூறுதல்பற்றி மகுடங்கள் காற்றுணை வருட என்றார். அறவோர் மௌனநிலையுடைய பெரியோராதலின் அவர் செய்யும் வேள்வித்தவம் முதலியவற்றிற்கு அசுரர் செய்யும் இடுக்கண்முதலிய போக்கிக்காப்போர் தேவராதலின் அத்தகை விண்ணுடு எச்சாலும் வளத்துடன் ஓங்கவிரும்புவோர் தவத்தோராதலின் அங்காட்டிணையாளும் இந்திரனையர் ஆசிபகலல் இயல்பு என்பார் ''முனிவராசிகனி...மொழிய என்றார். அரம்பையர் எனப்பொதுப்படக் கூறியதனுளே ஏனைய ஊர்வசி, மேனகை, திருதாசி, திலோத்தமை முதலிய அப்சரசுக்களையுங் கொள்க.'' இன்னரர் தேவசாதியின் ஒருவகையர். விபஞ்சியென்பது ஒருவகைப் பண்ணுமாம். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் கருமுகில் ஆயிரந்திருமலர் பூத்து என்றார். கருமுகில் எனவே இந்திரன் நிலவுருக்கொண்டான் என்பது பெறப்பட்டது. சரஸ்வதியுடன் கூடிக்களித்து இருந்த விடத்திற்றானே யிருந்து மானதச்சிருட்டியினைச் செய்யும பிரமன என்பார் எண்ணியாங்கியற்றி யென்றார். இங்ஙனம் மானதச்சிருட்டி செய்யும் வாழ்வும் உண்மை முத்தியினை நோக்கச் சிறிதாம் எனபார் சிறியவாழ்க்கை யென்றார். உலகதனைக் காக்குந்தொழிலே சிந்தையாக உறங்காதுறங்குதலின் அறிதுயில் எனத்திருமாலின உறக்கத்தைக் கூறினார். மேற்கூறிய இந்திரவாழ்க்கையும், பிரமபதமும், விண்டுபதமும் ஆகிய மூன்றும், பெரும்போகத்துடன் கூடியவையாயினும் நீடித்தன அல்ல வென்பார் இந்திரசால முதலியவற்றை யுவமைகூறினார். இந்திரஜாலம் என்பது, ஜாலம் செய்வோன் ஒருவன் தனது மந்திரவன்மையால் அமரர் நாட்டிந்திரனை ஐராவதத்தின் பிசைவரச்செய்து அவ்விந்திரன் அசுரருடன போரிட அவ்வசுரர்தலை முதலிய வுறுப்புகள் அந்தரத்திருந்து பூமியில்விழுவ போல் காட்டி அத்தனைவிட்டு வேறுவித்தை தொடங்க அது மறைவதே. அரசத்தியம்மிய இந்திரன வருகையன்றுதலின் அதனை இந்திரஜாலம் என்றார் கனவும் அவ்வாறே காணுமட்டும் உண்மையெனக் களிப்புத்தந்து அக்களிப்பு நீடாவகையுடனே மறைதலின் கனவு.எ-ம். வெள்ளிடையிற் பார்க்குமானல் நீர்சேய்மைக் கணிருந்துகாண்போர்க்குநீர்போல் காணப்பட்டு அணிமைக்கன் சென்றோர்க்கு அது மறைந்தொழிதலின் வெண்டேர்-எனவும் கூறினார். இவை மூன்றும் இந்திரன் முதலிய மூவர்வாழ்க்கைக்கு உவமை. இவையெவ்வாறு அழிதன் மாலியனவோ அவ்வாறு அம்மூவர் பதவிகளும் காலம்பட அழிய, உனது திருவருளாகிய செல்வம் ஒன்றேநிலே பேறுடையது என்பார் ''இலவாம்...செல்வம்'' என்றார். செய்குன்று, மலையினுருவாக வினையாடக் கட்டியமலை. மாகதத்திடை என்றவுவமைகளால் காழிகரின் நந்தாவளன் கூறப்பட்டதை. சகள வருவத்திற்கு மப்பாற்பட்ட தென்பார்குறி எனவும் அங்ஙனம் குறிக்கப்படாதாயினும் குணத்தின் வயப்பட்டது மன்றென்பார் குணம் கடந்ததெனவு கூறினார். சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியங்களேச்செய்யினும் மாலிலாதான்என்பார். மறுவில்மாமணி யெனறார். நீகுறுகுணங்கடந்தாயாயினும் எங்கும் நிறைந்துளாய் என்பார் நிறைபரிபூரண என்றார். தோற்றமுமீறும் எக்காலத்துமின்று என்பார் ''அந்தமாதி—அநாதிமுதற்ற என்றார். அவ்வாறு அநாதிமுதற்றனையினும் எம்மனோர்பொருட்டுக்கருணையால் திருமேனிகொண்டு

அருள்சுரந்தளிக்கவருவாய் என்பார் ஆதிநித்தஎன்றார். நீதியானபாவனை நிமித்தம் உருவாகக்கணப்பட்டனையாயினும், அவற்றின்வேறுவாய்; அங்ஙனமன்றி அருவமாகக்காணப்படினும் அவற்றிற்பிரிந்து வேற்றுருவங்கொள்வாய் உன்னுருவத்தினையறிதல்கூடாதென்பார் அருவுரு-பெரும்பொருளே என்றார். சாண்டல்முதலிய அளவைகளாலும் அளக்கற்பாலையல்லையென்பார் அளவை... சுகதேய எனவும், இவ்வாறு அந்தமாதி, உரு அரு. குணம் குறி, உளவைமுதலிய கடந்தோயாயினும் மெய்யன்பருக்கெளியையாய் அவர்மனத்து அமுதம்போல் இனிக்கவல்லையென்பார் " உருகுமெய்யன்பர் பருகுமாரமுதே என்றார். பண்ணவனே அருளுதியெனமுடித்துக்கொள்க.

காழிநாயகனே, இந்திரபதமும், பிரமபதமும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பதமாகிய பரமபதமும் ஆகியமூன்றும் இக்கிரஜாலம், கனவு, கானல்நீர்போலுள்ளனவாக் காணப்பட்டு அழிவனஆதலின், அவைவேண்டேன்; அடியேன் தேவரீரது திருவருட்செல்வமே வேண்டுமென் அதனையடியேற்குக்கருணை கூர்ந்தருள்வாயாக என்பது கருத்து.

வெண்பா.

பணமஞ் சுரையிருக்கப் பாவையரைச் சும்மா
புணர்கின்றீ ரென்று புகலப் - புணர்வார்க்
கமராக்காசு தந்தனமென் றூர்புகலி யார்மா
வமைக்காசென் றுளதற்கு மான்.

(இ - ள்) பணம் ஐஞ்சு-ஐந்துபணங்கள், அரையிருக்க-அரையில் (சேருஇக்கொண்டு)இருக்க, பாவையரை-பிரதிமைபோலும் மடவாரை, சும்மா-காசுதராமல், புணர்கின்றீர்-சேர்ந்து இன்பந்தந்தும் பெற்றும்போகின்றீர், என்று புகல-என்றுநான்கூற, புகலியார்-புகலியில் எழுந்தருளியவர், புணர்வார்க்கு-என்னைச்சேரும் பெண்களுக்கு, அமைக்காசுதந்தனம்-அமைக்காசு கொடுத்தே புணர்க்தோம், என்றார்-என்று விடைகூறினர், அதற்கு-அங்ஙனம் கூறிய விடைக்கு, மான் - எமதுதலைவி, மா அமைக்காசு என்றான்-மகா அமைக்காசு கொடுத்தேனென்று பரிசுசித்தாள். (எ-று)

இது, காயகனும் காயகியும் உரையாடியதைச் சிறைப்புறத்திருந்துகேட்டபரங்கியவள் தனித்துத் தம்முடனிருக்கையில் கூறிகையாடியதாம்.

(சு-ரை) பணம் ஐஞ்சு அரை,யென்றது இறைவனுக்குச்சிலேடையாகக் கூறுமிடத்து ஐந்து படங்களையுடைய ஆதிசேஷனை அரையில் அசைத்தமையை யுணர்த்துகின்றது. பாவை பிரதிமை என்பதன்மரூஉ. இறைவன் சத்தினிபாதமடைந்த ஆத்மாக்களிடத்துத் தாமேயடைந்து அவற்குவேண்டியயுபகரித்தருளும் பெருங்கருணையுணர்த்துவார் சும்மா புணர்கின்றீர் என்றார். புணர்வார்க்கு அரைக்காசு தந்தனம்: என்றது, புணர்வார்க்கு-புணர்கின்றமாதர்களுடைய, அரைக்கு-இடைக்கு, தந்தனம்-அவர்களுடைய ஸ்தனங்கள், ஆசு என்றார்-குற்றம் விளைப்பனவாம் என்பது சிலேடை. அதற்குமான்-அத

ற்குமாள்போல்பவள், மாவரைக்கு ஆசு என்றுள்-பெரிய மேருமலைக்கு குற்றம்விளைத்தாய் என்று கூறினாள்: என்பது சிலேடை பணம் ஐஞ்சரை எனப் பிரித்து ஐஞ்சரைப்பணம் எனினும் ஆம். அரைக்குகரசு என்பதற்கு, அரையில் அணியும் மணிவடம் எனினுமாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாணைக்கலந்தமணவாளன்காழிவரதன்செங்க
ணூனைப்புரந்தவன்பதந்தர்ச்சுமுத்தியளித்தருளும்
ஏனைப்பெரும்பொருள்கல்வியெய்ச்செல்வமிருந்தளிப்பார்
தேனைத்தருஞ்செழுங்காமலராகமஞ்சேர்திருவே, (கூ)

(இ-ள்) முத்தி-பேரின்பமாகிய மோக்ஷத்தினை, அளித்து அருளும்-கொடுத்தருள் செய்கின்ற, மாணைகலந்த - மாண்போலுள்திருக்கத்தினையுடைய பிராட்டியைவாமபாகத்துப்பெற்ற, மணவாளன - கல்யாணசுந்தரமூர்த்தினையுடையவன், காழிவரதன - சிரகாழிக்கண் எழுந்தருளி வேண்டியவரத்தினைத்தருளுவோன், செம்கண்ணூனை - சிவந்ததாமரைபோலும் கண்களையுடைய திருமாலை, புரந்தவன்-காத்தருள்செய்தவனுடைய, பதந்தர்க்கு - அடியவர்களுக்கு, தேனைதரும-தேனைச்சுரப்பிக்கின்ற, செழுமைதாமரை-வளந்தங்கிய வெண்டாமரையில் இருக்கும், ராமங்கள் - கலைமகளாகிய சரஸ்வதியும், செம்திரு.—செம்மையாகியதாமரையைத்தவிசாக்கொண்ட இலக்குமியும், ஏனைப்பெரும்பொருள் - அடையவேண்டிய உலகத்திலுள்ள பெரியசெல்வங்களெல்லாவற்றினையும், மெய்-உண்மையாகிய, கல்விச்செல்வம்-கல்விச் செல்வத்தினையும், இருந்து-நிலைத்து, அளிப்பார்-தந்தருளுவர். (எ-று)

இதற்கு இவ்வகையனாகி, பத்தர்க்கு இறைவன் முத்திதந்தருளுவன், கலைமகளும், அலைமகளும், கல்வியும், செல்வமும் அருளுவர் எனப்பொருத்தினுமாம், இறைவனையெண்ணிப்பூசிக்கும் அடியவர் எம்மையினும் கல்வி, பொருள்முதலிய அனைத்தும் இன்பதுகர்க்கு இறுதிக்கண்முத்திச் செல்வம் பெறுவர் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) இறைவன் இறைவியைக்கூடினன்றியுலகத்து ஆன்மாக்கள் ஒரு போகமும்நுகராரர் ; அவன் இறைவியைக்கூடியிருக்கின் உலகத்து எல்லாப்போகமும் விளையுமாகலின் எல்லா இன்பத்திற்கும் முதல்வராவார் இறைவனும் இறைவியுமேயென்பார் மாணைக்கலந்த மணவாளன் என்றார். இவன்கூடினன்றிஎவ்வுயிரும் இயங்காமை இறைவன் யோகிருத்தகாலத்து எவ்வுயிருமியங்காமையாலறிக. ஏனையோர் தமதுசத்திகளோடாவினும் மார்பினுள் கொண்டிருத்தல்போலல்லாது தமது ஒரு பாகத்தில் பெற்றநித்ய கல்யாணன் என்பார் மணவாளன் என்றார். இது ஏனைச்சத்திகளின் வழியொழுகுவார் மற்றவர் என்றும் இவனவ்வாறன்றி தன்வழிசத்தியொழுக இருப்பவன் என்பது பெறப்பட்டது. இதனை "கண்ணுதல் யோகிருப்பக்காமனின்றிட வேட்கைக்கு, விண்ணுறு தேவராதி மெலிர்தமையோராரார், பெண்ணினை வேண்டிலேயே வெளிவிழித்திமவான்பெற்ற, பெண்ணினைப்புணர்த்துயிர்க்

குப் பேரின்பமளித்ததோரார்." என்றதனாறிக, சராசரங்களாகியதேவர், உல
கங்குள், முதலிய எல்லாமும் தம்மைவணங்க அவர்களுக்கு அருள் சுரந்தளித்
தவன் என்பார், காழிவரதன் என்றார். காழி என்றது காளிஎனும் நாகன் பூசித்
தப்பேறடைந்தமையால் பெற்றபெயர். வரதன் என்றது எல்லாவரத்தையும்
தருபவன் என்பதுபொருள். விஷ்ணுமூர்த்தி, தாம்பலபிறவிகொண்டுஅசுரரை
வதைத்தகாலத்து இறைவன் நிகரகாதகங்கள் செய்து காத்தருளினமை
மகாபுராணங்களாலும், மகாஸ்தலங்களாலும் அறிய நிற்றலின் செங்கணானைப்
புரந்தவன் என்றார். இறைவனே யாயிரம் பூக்கொண்டு பூசிக்க அதிலொன்று
குறையுறவொருநிருகமத்திற்குமலர்காணப்பெறுதுதனதுகண்கொண்டு அரு
ச்சிக்க இறைவன் களிப்புற்றுச் செங்கண்ணனைப்பெற்றமையின் செங்க
ணான் என்றார். இதனைத்திருவீழிமிழலை, செங்கண்மால், எனும் தலப்பெயர்
களாலும் தலபுராணங்களாலும் அறிக. தாய்தன் மாட்டு அன்புடைய பிள்
ளையை இடைவிடாதுபாதுகாத்து வேண்டிய அளித்தல்போல் இறை
வனும் தம்மை யிடைவிடாது மனமெனுங்கோயிலிலடைத்துச் சிந்திக்கும் அ
டியவர்க்குப்பேரின்பமளிக்கக்காலம்பார்த்திருந்து பரிபாகமுதிர்ச்சியில் தம
து திருவடியாகிய முத்தியைத் தந்தருளுதலின் பத்தர்க்குமுத்தியளித்தருளு
ம் என்றார். தேனைத்தருஞ் செழுந்நாமரை எனப்பொதுப்படக்கூறியதனான்
நாமகளுக்கு வெண்டாமரையும், திருமகளுக்குச் செந்தாமரையுங்கொள்க.
ஏனைப்பெரும்பொருள் என்றதனான் இவை உலகத்திற்குவேண்டிய பொரு
ள்கள் எனவும், மற்றைச்செல்வம் என்றதனான் அது இம்மை மறுமை இர
ண்டிற்குமுரிய கல்விச் செல்வம் எனவும் கூறப்பட்டது. மற்றையுலகத்தவ
ரிடம் செல்வந்தோன்றின் அவைசகடக்கால்போல எவரிடத்தும் நிலையா
ஆகையால் நிலைபெறுதலையுடையவரிடத்துத்தோன்றுஞ் செல்வம் அங்ஙனமல்லாது உல
கத்து அவர் உள்ளளவும் அழியாதிருத்தல் நோக்கி இருந்தளிப்பார் எனக்
கூறினார்.

அத்தேவியரிருக்கும் மலர்வாடாமைபற்றித் தேனைத்தருஞ் செழுந்தா
மரையென்றார். உலகச்சிருட்டிக்குப் பிரமன்காரணமாதலின் அவனதுசத்
தியை மூன்றும், விண்டு காப்புக்கடவுளாதலின் அவரது சத்தியையவட்குப்
பின்னுங் கூறுவார் நாமகள் செந்திருவேயெனவும் கூறினார். நாமகள், காவி
லிருக்கும் மகள் எனவும், காவினைத்தரும் மகள் எனவும் பொருள்கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டான் திருவடிவாழ்க.

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை.

மூற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றுவது.

திருவிடைமருதூர்

மும்மணிக்கோவை.

மூலமும் உரையும்.

———0———

நிணைக்குறளாசிரியப்பா.

தெய்வத்தாமரைச் செவ்வியின்மலர்ந்து
வாடாப்புதுமலர்த் தோடெனச்சிவந்து
சிலம்புக்கழலு மலம்பப்பூனைந்து
கூற்றினுற்றன் மாற்றிப்போற்றது
வலம்புரிநெடுமா லேனமாய்நிலம்புக்
காற்றலினகழத் தோற்றுதிமிர்த்து
பத்தியடியவர் பச்சிலையிடினு
முத்திகொடுத்து முன்னின்றருளித்
திகழ்ந்தளதொருபாற் றிருவடியகஞ்சேர்ந்து
மறுவில்சற்பகத் தருதளிர்வாங்கி
கெய்யிற்றோய்த்த செவ்வித்தாகி
நூபுரங்கிடப்பினு கொத்துதேவர்
மடவரன்மகளிர் வணங்குபுவீழ்த்த
சின்னப்பன்மலர் தீண்டிடச்சிவந்து
பஞ்சியுமனிச்சமு மெஞ்சவெஞ்சாத்
திருவொடுபொலியுமொருபாற்றிருவடி
நீலப்புள்ளிவாளுகிர்வேங்கைத்
தோலின்கலிங்கமேல்விரித்தசைத்து
நச்செயிற்றரவக்கச்சையாப்புறுத்துப்
பொலிந்தளதொருபாற்றிருவிடையிலங்கொளி
யாத்தவாடைவிரித்துமீதுறீஇ
யிரங்குமணிமேகலையொருங்குடன்சாத்திய
மருங்கிற்றோகுமொருபாற்றிருவிடை

செங்கணரவும்பைங்கணைமயங்
கேழற்கோடும்வீழ்திரளக்கு
நூடங்குநூலுமிடங்கொண்டுபுணர்ந்து
தவளநீறணிந்தசோர்பவளவெற்பென்ன
வொளியிற்றிகழுமொருபாலாகம்
வாரும்வடமுமேர்பெறப்புனைந்து
செஞ்சாந்தணிகதுகுங்குமமெழுதிப்
பொற்றுமையின்முற்றுமுகிழென
வுலகேழீன்றுகிலையிற்றளரா
முலையுடன்பொலியுமொருபாலாக
மயில்வாயரவம்வயின்வயினணிந்து
மூவிலைவேலும்பூவாய்மழுவுத்
தமருகப்பறையுமினையனதாங்கிச்
சிறந்தளதொருபாற்றிருக்கரஞ்செறிந்த
சூடகம்விளங்கியவாடகக்கழங்குட
னெம்மென்பந்துமம்மென்கிள்ளையுத்
தரித்தேதிகழுமொருபாற்றிருக்கர
மிரவியுமெரியும்விரவியவெம்மையி
னொருபால்விளங்குநகிருநெடுகாட்ட
நவ்விமானின்செவ்வித்தாகிப்
பாலிற்கிடந்தகீலம்போன்று
குண்டுநீர்க்குவளையிற்குளிர்ந்துகிறம்பயின்
றெமமேனோக்கடுத்தவெம்மைமோய்க்கிரங்கி
யுலகேழுபுரக்குமொருபாஞட்ட
நொச்சிப்பூவும்பச்சைமத்தமுங்
கொன்றைப்போதுமென்னுணர்த்தும்பையுங்
கங்கையாறும்பைங்கட்டலையு
மரவுமதியமும்விரவித்தொடுத்த
சூடாமாலைசூடிப்பீடுகெழு
நெருப்பிற்றிரித்தனையவுருக்கிளர்சடிலமாடு
நான்முகங்கரந்தபானிறவண்ணர்
காணுவண்ணங்கருத்தையுங்கடந்து
சேணிக்குளதே
யொருபாற்றிருமுடிசேணிய
கடவுட்கற்பின்மடவரன்மகளிர்

கற்பகவனத்துப்பொற்பூவங்கிக்
ணகவைத்துப்புனைந்தெய்வமாலை
நீலக்குழன்மிசைவளை இமேனிவந்து
வண்டுக்தேனுங்கிண்டுபுதினீப்பத்
திருவொடும்பொலியுமொருபாற்றிருமுடி
யினையவண்ணத்துகினைவருங்காட்சி
யிருவயினுருவுமொருவயிற்ருகி
வலப்பாஞட்டமிடப்பாமீஞக்க
வாணுதல்பாகராணுதல்செய்ய
வலப்பாற்றிருக்கரமிடப்பால்வன முலை
தைவந்துவருடமெய்ம்மயிர்பொடித்தாங்
குலகமேழுமபன்முறையீன்று
மருதிடங்கொண்டவொருதனிக்கடவுணின்
றிருவடிபரவுதும்யாமேதெடுகா
ளிறந்தும்பிறந்துமிளைத்தனமறந்துஞ்
சிறைக்கருப்பாசயஞ்சேரா
மறித்தும்புகாவாழ்வுபெற்றப்பொருட்டே. (1)

இது ஒப்பற்றதாய், பூரணமாய், சின்மயமாய், ஆனந்தமாய், ஜோதிசொரூபமாகவுளள சிவமூர்த்தி, புவனத்தார் போற்றியுய்ய பராசத்தியுட னெழுந்தருளி மருதவனத்தி னிடைமேவி யிருந்த மையால் திரு இடைமருதூர்எனத் திருநாமம் பெற்ற திருத்தலமா கிய இதற்குக்கூறிய மும்மணிக்கோவை யாதலின் திருவிடை மரு தூர் மும்மணிக்கோவையெனப்பட்டது.

(இ - ள்.) தெய்வத்தாமரை - தெய்வத்தன்மைதங்கிய தாமரைமலரின், செவ்விதின் - அழகுபோல, மலர்ந்து - அலர்தலையடைந்து, வாடா - எக்கா லத்தும் வாடுதலில்லாத, புதுமலர் - அன்றலர்ந்தமலரின், தோடு என - இதழ் என, சிவந்து - செம்மைநிறத்தினைப்பெற்று, சிலம்பும் - திருச்சிலம்பினையும், கழலும் - வீரச்சழலையும், அலம்ப - (ஒன்றடஞென்று தாக்குதலால்) ஓசை யுண்டாகும்படி புனைந்து - அலங்காரம்பெறவணிந்து, கூற்றின்-யமனுடைய ஆற்றல் - (ஆன்மாக்களினுயிர்களைக்கவர்தலுண்ணும்) வன்மையினை, மாற்றி - ஒழித்து, போற்றுது - வணக்கஞ்செய்யாத, வலம்புரிதெடுமால் - சக்கரத் தினைத்தாங்கிய திருமால், ஏனமாய் - வராகவுருக்கொண்டு, நிலம்புக்கு - பூமி க்குள்புகுந்து, ஆற்றலின் - தனது வன்மையால், அகழ - பூமியைக் கொம்பா ல்பிளக்க, தோற்றுது - தரிசனந்தராமல், நிமிர்ந்து - ஓங்கி, பத்தி அடியவர்- அன்புடையடியவர்கள், பச்சிலையிடினும்-(மலர்காணுது) பச்சிலையிட்டு அருச் சித்தினும், முத்திதொடுத்த - வீட்டினை அருளி, முன்னின்ன-அவர்களுக்குத் தரிசனந்தந்து,அருளி-அவர்களது இஷ்டகாமியங்களை யருளிச்செய்து, நிகழ்

ந்த-விளக்கமுற்று, உனது ஒருபாற்றிருவடி-இருக்கின்றதுஒருபாலுள்ளதிருவடி,அகஞ்சேரந்த-உள்ளசஞ்சிவந்து,மறஇல்-குற்றமில்லாத,கம்பகத்துறைனிர்-கற்பகவிருக்ஷத்தின்ள தளிரினை, வாங்கி - கொண்டு, நெய்யில், செய்யின்கண் தோய்த்த - முழுத்தப்பட்ட, செவ்வித்துஆஜி - அழகையுடையதாகி, தூபரம் கிடப்பினும் - திருச்சிலம்பு தங்கியிருக்கினும், நொகது - வருந்தி, தேவர் - தேவர்களுடைய, மடவரல் மகளிர்-மடப்பத்தின் வரலாற்றினையுடையதெய்வ மாதர்கள், வணங்குபு - திருவடியை வணங்குகையில். வீழ்த்த - விழும்படி செய்த, சின்னப்பன்மலர் - சின்னப்பூவென்னும் ஒருவகைத்தலையணி, தீண்டிட - படுதலினால், சிவந்து - செங்நிறமடைந்து, பஞ்சியும் - நிறத்தால் செம்பஞ்சும், அநிச்சமும் - மிருதுவால் அநிச்சமலரும், எஞ்ச - தன்குணத்திற் பின்னிட, எஞ்சாத்திருவொடும் - குறைபடாத செல்வத்துடனும், பொலியும் - விளக்கமுற்றுவிளங்கும், ஒருபாற்றிருவடி-ஒருபுறத்தத்திருவடி, நீலப்புன்னி-நீலநிறப்புள்ளிகளையும், வாள் உகிர் - கூர்மையான நகங்களையுமுடைய, வெங்கைதிதோலின் - புலித்தோலின், கலிங்கம் - ஆடையினை, மேல் - திருமேனியின்மேம், விரித்து அசைத்து - விரித்துச்கட்டி, கஞ்சு எயிறு - வெஞ்சு தங்கிய பற்களையுடைய, அரவக்கச்சை - பாம்பாகிய விடைக்கட்டினை, யாப்புறுத்தி - கட்டி, பொலிந்தளது - விளங்கியுள்ளது, ஒருபால் திருவிடை - ஒருபுறத்துள்ள திரு இடை, இலங்கு ஒளி - வீசுகின்ற ஒளியினையுடைய, அரத்த ஆடை - செம்பட்டாடையினை, விரித்து - விரித்து, மீது உயீஇ - மேல் சாத்தி, இரங்கு - ஒலிக்கின்ற, மணிமேகலை - இரத்தினங்களாகிய மேகலாபரணத்தை, ஒருங்குஉன் - முழுதும், சாத்திய - அணிந்தனள், மருங்கிற்றூரும் - பக்கத்தை புடையதாரும், ஒருபால் திருவிடை - ஒருபக்கத்துத் திரு இடை, செங்கண் அரவம் - சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பு, பைங்கண் ஆமையும் - பசியகண்களையுடைய ஆமையும்-சேழுநாகோயும் பனறியின்கொம்பும், வீழ்-தொங்குகின்ற, நிரள் அருகும்-திரண்ட எலும்புமாலைகளும், நூடங்குநூலும்-அசைகின்ற பூணூலும், இடைகொணடுபுனைந்து-இடப்பாகமாகக் கொண்டு, அணிந்து: தவளநீறு-வெண்மையாகிய விபூதியினை, அணிந்தது ஓர்-அணிந்ததாகிய ஒரு, பவளவெற்பு எனல்-பவளமலையைப்போல, ஒளியுடன்-பிரகாசத்துடன், திகழும்-விளங்காநிற்கும். ஒருபாலாகம்-ஒருபுறத்துத் திருமேனி,வாரும்-கச்சையையும், வடம்-மணிமாலையையும், ஏர் பெறஅழகு பெறபுனைந்து-தரித்து, செஞ்சாந்து - சிவந்த சந்தனத்தை, அணிந்து-அணியப்பெற்று, பொன்தாமமாயின்-தழுவியதாமமாயின், முற்ற-முதிராத, முகிழென - அரும்பைப்போல, உலகேழ் ஈன்று - ஏழுலகங்களையும்பெற்று; நிலையிலதள ர - நிற்றலில் தளர்ச்சியடையாத, முலையுடன பொலியும்-முலையுடன் விளங்காநிற்கும், ஒருபாலாகம்-ஒருபுறத்துத் திருமேனி, அயில்வாய்-கூர்மையான பற்களைவாய்த்த வாயினையுடைய, அரவம்-பாம்பினை,வயின்வயின் அணிந்து-இடங்கள்தோறுமணிந்து, முலிலேலேலும் - மூன்று கவர்வாய்ந்த இலேபோலும் வேலும், பூவாய் - கூர்மைவாய்ந்த, மழுவும் - மழுவாயுதமும், தமருகப் பறையும் - டமருகமென்னும் பறையும், அமர்தரத்தாங்கி - பொருந்தும்படித் தாங்கிக்கொண்டு, சிறத்தளது - சிறப்புவாய்த்தளது, ஒருபால் திருக்கரம் -

ஒருபுறத்துத்திருக்கரம், செறிந்த - நெருங்கிய, சூடகம்விளங்கிய - கடகம் அணிந்து விளங்கப்பெற்ற, ஆடகக்கழங்குடன் - பொன்னாலாகிய அம்மனையுடன், ஒம் என் பதனும் - ஓம்மென்னும் ஓசையுடன்கூடிய பத்தும், அம் மென்கிள்ளையும் - அழகிய மென்மையையுடைய கிளிப்பிள்ளையும், தரித்து - அணியப்பெற்று, நிகழும் - விளங்காநிற்கும், ஒருபால் திருக்கரம் - ஒருபுறத்துள்ள திருக்கரம் ; இரவியும் எரியும் - சூரியனும் அக்னியும், விரவியவெம்மையின் - கலந்துள்ள வெப்பத்தினெனு, ஒருபால் - ஒருபுறத்து, விளங்கும் - விளங்காநிற்கும், திருநெடுநாட்டம் - அழகிய நெடிய நேத்திரங்கள், கவ்வி மானின் - ஆளமானினது, செவ்வித்தாகி - அழகையுடையதாகி, பாலிற்கிடந்த - பாலிலேதங்கிய, நீலம்போன்று - நீலரத்தினத்தையொத்து, குண்டுநீர் - ஆழமாகிய நீரிலுள்ள, குவளையின் - நீலோற்பலமலரைபோன்று, குளிர்த்து - குளிர்ச்சியைப்பெற்று, நிறம்பயின்று - நல்ல நிறத்தினைப்பெற்று, எம்மனோர்க்கு - என்னையொத்தவர்களுக்கு, அடுத்த - உண்டாகிய, மும்மர்க்கு இரங்கி - மும்மல மயக்கத்திற்கு இரக்கமுற்று, உலகேழ்புரக்கும் - ஏழுலகங்களையும் காக்காநிற்கும், ஒருபால் நாட்டம் - ஒருபுறத்துத் திருநயனம், நொச்சிப்பூவும் - நொச்சிமலரும் பச்சைமதமும் - பசுமையாகிய உன்மத்தம் மலரும், கொன்றைப்போதும் - கொன்றைமலரும், மென்துணர் - மிருதுவாகிய கொத்துகளையுடைய, தும்பையும் - தும்பைமலரும், கங்கையாறும் - கங்காநதியும், பைங்கண் தலையும் - பசியகண்களையுடை தலைமாலையும், அரவும் - அரவாபரணமும், மதியமும் - சந்திரனும், விரவித்தொடுத்த - கலப்புறக்கோத்து, சூடாமாலை - அணியப்பெறுத மாலையினை, சூடி - அணிந்து, பீடுசெழு - பெருமைதங்கிய, நெருப்பில - நெருப்பினால், திரித்தனைய - திரித்ததையொத்த, உருக்கிளர் - வடிவுடன் விளங்கிய, சடிலமொடு - சடையுடன், நால்முகம் - நான்குமுகங்களோ, கரத்த - ஒளித்துள்ள, பால் நிற அன்னம் - வெண்மையாகிய நிறங்கொண்ட அன்னப்புள்ளாகிய பிரமன், காணு வண்ணம் - தேடிக்காணுதிரம், கருத்தையுங்கடந்து - மனதையுங்கடந்து, சேண்-ஆகாயத்தை, இகந்து - தாண்டி, உளது - உள்ளது, ஒருபால் திருமுடி - ஒருபுறத்துத் திருமுடி, பேணிய - விரும்பிப்பெற்ற, கடவுள் - தெய்வத் தன்மைதங்கிய, கற்பின - கற்பினையுடைய, மடவரல் மகளிர் - மடப்பத்தை யுடைய பெண்கள், கற்புகவனத்து - கற்பகச்சோலையிலுள்ள, பொன்பூவாங்கி - அழகியபூவைக்கொண்டு, கைவைத்து - முறைமையாகப்பொருத்தி, புனைந்த - அலங்கரித்த, தெய்வமாலை-தெய்வத்தன்மைதங்கிய மலர்மாலையை, நீலக்குழல் மிசை - நீலநிறந்தங்கிய கூந்தலின்மேல், வளை இ - சுற்றி, மேல்நிவந்து-மேல் ஒங்கி, வண்டும் தேனும் - வண்டுகளும் தேன்வண்டுகளும், சிண்டுபு-கிண்டி, நீளப்ப - நுகர, திருவுடன் - அழகுடன், பொலியும் - விளங்காநிற்கும், ஒருபால் திருமுடி-ஒருபுறத்துத் திருமுடி; இனையவண்ணத்து - இத்தகைய அழகினையுடைய, நினைவு அருங்காட்சி - நினைத்தற்கு அருமையாகிய தோற்றத்தினையுடைய, இருவையிறுருவும் இருபுறத்துத் திருவுருக்களும், ஒருவயிற் சூழ்கி-ஒருபுறமாகப்பெற்று, வலப்பால் நாட்டம்-வலதுபக்கத்துத்திருநோக்கம், இடப்பால் நோக்க-இடப்புறத்துப் பார்த்தலினால், வாள் நுதல்பாகம்-ஒளிதங்

கியநெற்றியையுடைய இறைவியின்பாகமானது, நாணுதல்செய்ய-காணுதலைச் செய்ய, வலப்பால் திருக்கரம் - வலதுபக்கத்துத் திருச்கரமானது, இடப்பால் வமுலை - இடதுபக்கத்துள்ள அழகிய ஸ்தனங்களை, தைவந்து வருட-தடவி வருடுதலால், மெய்ம்மயிர் பொடித்தாங்கு - தேகத்தில் மயிர்க்குச்செறிந்தாற்போல, உலகமேழும் - ஏழுலகங்களையும், பன்முறையீன்று - பலமுறைபெற்று, மருங்கிலங்கொண்ட-திருவிட மருதைத்திருப்பதியாகக்கொண்ட, ஒருதனிக்கடவுள்- ஒப்பற்ற தனிமுதல்வனே, யாம் - நாங்கள், நெடுகள், பலஜன்மங்களில், இறந்தும் பிறந்தும் - மரணமடைந்தும் தோற்றியும், இனைத்தனம்-இனைத்தோம், மறந்தும் - இனிமறந்தாயினும், சிறை - காவற்கிடங்காகிய, கருப்பாசயம் - கருப்பாசயத்தில், சேரா - சேர்ந்து, மறித்தும - மீண்டும், புகாபூழியில் பிறவாத, வாழ்வுபெறல்பொருட்டி - வாழ்வை அடையும் பொருட்டாக, நின் - தேவரீருடைய, திருவடி - திருவடிகளே பரவதும் - வணங்குகின்றோம். எ - று.

(கு - மை.) பிரகிருதியுலகத்துள்ள தாமரையன்றென்பார் தெய்வத்தாமரை யென்றார் அது கூம்பலும் வாடலு மின்மைபற்றிபோலும். இறைவனது திருவடிக்கணுள்ள திருவிரற்கள் உத்தம விலக்கணங்கொண்டதின்மேற்பட்டு அடங்காச் சிறப்புற்றதென்பார் வாடாப் புதுமலர்த் தேரென்செ ஞ்சு என்றார். சிலம்பொன்றினமையாது சழல கூறினர் ; தாம் மற்றைதேவர்கட்கு இறைமையாந்தன்மைபற்றியாம் இத்திருவடியொன்றே முத்திதரவல்லது எனக்கு நித்தற்பொருட்டிரண்டுங்கூறினர். இத்திருவடி, முத்திகொடுத்தலிலமையாது அங்காகாகு நிக்ரகமுஞ்செய்து அவ்வவர்சொண்ட வீடடக்கி நன்மையுஞ் செய்ததென்பார் கூற்றினுற்றல் மாற்றி...கிமிர்ந்து என்றார், எவராயினும் மலரிங்ஙித் தம்மை நினைப்பினவர்கட்குத் தமதுசாமீப்பியத்தைத்தர வல்லது என்பார், பத்தியடியவர்.. முன்னின் றருளியென்றார். பாற்கடற் பிறந்த தாதலின் மறுவில் கற்பகமென்றும், ஏனையர்கற்ற உத்தமவிலக்கணங்கொண்ட நூற்கள், இறைவியின் திருவடிக்கண்வைத்த அன்பால் அவ்வவர்புணர்ந்தளவு வணரப்பெற்றதாயே கதேசமே கூறுவதன்றி யிறைவியின் திருவடிக்குச் சிறிது மவர் கூறுமிலக்கணம் ஒவ்வா இது அவற்றினுமிக்கதென்பார் அகஞ்சேந்து என்றார். தான் அழகுபெறமாது திருவடிக்கண் தங்கியதேயன்றி யியற்கை யழகுவாய்ந்த அவ்வடிக்கு அழகு பெறப்புனைந்ததன் றென்பார் நூபுரங்ஙிடப்பினும் என்றார். தேவமாதர்கள், தாம் விரும்பிய பெற்று முற்றி மூங்கியடையும் வண்ணம் இறைவியைப் பல்காற் பூசித்தவணங்குவராதலின் வணங்கு பு என்றார். சின்னப்பூ ஒருவகைத்தாலையணி. `இதனை "சின்னப்பூச்செருகு மென்பூச் சேகரப்போது" எனும் பிறர் கூற்றுலறிக. இவர் வணங்குந்தோறும் திருவடிக்கண் சிரத்திலுள்ள அச்சின்னப்பூப் படுதலால் திருவடி சேப்புறு மென்பார் சிவந்து என்றார். நிறத்தாற் செம்பஞ்சும் மென்மையான் அரிச்சப்போதும் உவமையாயின. இறைவனது திருவடிகூறி யீண்டு இடைகூறினார்; இவையிரண்டும் நிக்ரகத்தானே யதுக்ரகமுஞ்செய்த லெனக்குநித்தற்கென்க. எவ்வாறெனின் புலிமுகனையும்

உஉஅ திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

தாருகவனத்தவர் ஏவிய அரவுகளேயுஞ் செருக்கடக்கி யரைக்கண் போர்வை யாகவுங் கச்சாகவும் உடித்தும் அசைத்தும் அதிட்டகஞ்செய்த காரணத்தா லென்க. உலகமீன்ற திருவுதரமாதலின் அதனைக்குறிப்பித்தற்கு அரத்தஆடை எனவும், அங்ஙனமீன்ற வுலகங்கள் கணக்கிற் கடங்கா வென்பார் பன்மணிக் கோவைகொண்ட இரங்குமணி மேகலை எனவுங் கூறினர். அரவுருக்கொண்ட இராக்கதன் என்பார் செங்கணரவு எ - ம, கச்சபத்திலுருவும் பன்றி யுரு வுங்கொண்ட வீஷ்ணுமூர்த்தி யென்பார் செங்கணரவும் ... கேழற்கோடும் என்னூர். இறைவன் சர்வசங்காரத்திறந்த விண்டு முதலியோருடலின் கங் காளமுதலியவற்றை மாலையாகக்கொள்ளுதலின் வீழ்கிரளைக்கென்னூர். இறை வி, யுலகிலெலாமீனறம் பெண்மக்கள் தாம் குழவி யீன்றகாலத்து மூலி முத லிய அமுதத்தின்பெருக்காலும் குழவியீர்த்தருந்தலாலும்தளர்தல்போல இது தளராதது என்பார் உலகேழீன்றும்...தளரா என்னூர். சூடாமாலை, தலைமாலை யெனினுமாம். சூடாமாலையாவது மற்றைத் தேவர் எவர்களும் வீரும்பி னும் கிடையாத பலவிண்டுக்கள் பிரமர் ருத்திரர்களின் என்பு மாலையென்க. வலப்பாற திருக்கரமிடப் பாற்றிருமூலை தைவந்து வருடுதலாவது, இறை வன் இறைவிமடக்கலந்த நிற்பினலது உலகஞ்சேட்டியாவென்பது கருதி இஃது, சிவத்திற்சத்தி சத்திற்சிவமறு எனத்தெறிப்பார் மதத்தைமறத்தற்பொருட்டு, சிவத்திற்சத்திகிவமறாமை ஒன்றே எனுத்துணிபு அறிவித்தற்கு எழுந்ததென்க. இதனை "சத்திதான் வேறுரைவென்னில் தானொன்றே' என்பதானும் "சிவன் சத்திதன்னை யீன்றும்" என்பதானும் அறிக. இது இறைவனது பாதாதிகேசா ந்தம் அடிகள் மனத்திடத்தப் பாவிக்கும் சகல பாவனையைச் சிந்திக்குந்தோ றும் ஆங்குத்தோன்றும் திருவுறுப்பின் உள்ள திருவாபரணங்கள் மனத்தை க்கவர்தலால் உண்டாம் ஆனந்த மேலீட்டால் எடுத்துக்கூறியதாம் இதனை அர்த்தநாரீச்சுரத் திருக்கோலமென்க.

நேரிசை வெண்பா.

பொருளுங் குலனும் புகழுங் திறனு
மருளுமறிவு மனைத்து-மொருவர்
கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாவென் பார்க்கு வரும். (உ)

(இ - ள்.) ஒருவர்கருதா - ஒருவரும் அணிய எண்ணுத, என்பு ஆர்க் கும்-எலும்புமாலையை அணியும், கறை மிடற்றாய் - கண்டத்தின்கண் விஷக் கறையையுடையானே, பொருளும் உலகத்திற்சிறந்தபொருள்களும், குலனும்- உயர்குலமும், புகழும் - கீர்த்தியும், திறனும் - தேகவன்மையும், அருளும் - உயிர்களிடத்தன்பும், அறிவும் - நல்லறிவும், அனைத்தும் - ஆகிய இவைமுழு தும், தொல்லை- பழமைமையாகிய, மருதா - திருவிடைமருதூரென்னும் திருப் பதியை இடமாகக்கொண்டானே, என்பார்க்கு-என்று துதிப்பார்க்கு, வரும்- வேண்டாமலே வந்து சேரும், எ - று.

(கு - ரை.) உலகத்துப் பல்லாராலும் மதிக்கப்படுவோன் தான் அவர் மதிக்க படுவதற்குக்காரணமாகிய பொருளைப் பெற்றிலனாயின் அவரான் நன்கு மதிக்கப்படாதலினும், "வலிலாவையத்து மன்னியமூன்றனுள் நலிவணதெய்த விருதலையுமெய்தும்" எனப்பிறரும், அறம் பொருளின்பம் எனும்புருடார்த்தங்கள் நான்கனும் நிந்தையும் மனமும் செல்லாநிலைமைத்தாகிய வீட்டினை யொழித்து துகரப்படுவனவாகிய ஏனைய மூன்றனுள் நடுவணதாகிய பொருள் பெற்றிலனாயின் செம்மைபுரிவனெனக்கருதிப் பொருளேமுன்னும், நல்லொழுக்கம், ஆசாரம், அறிவு, முதலியன நற்குலத்தில் உதித்தானுக்கே பெரும்பாலும் உண்டாதல்பற்றிக் குலனை அதற்குப்பின்னும், இவ்வகைப்பொருளைப்பெற்று உயர்குலத்தில் பிறந்தோன் "நீரிற் குமிழ்போனற உடம்பாலடையவேண்டிய பயன் புகழாதலின் புகழை யதற்குப்பின்னும், இம்மூன்றையும் பெற்றோன் தேகத்தாலும் மனத்தாலும் உண்டாய முயற்சித்திறனும் மனத்திறனு பெறுதலின் பயனின்றுதல் பற்றித்திறனை யதற்குப்பின்னரும், இந்நான்கையுமடைந்தோன் உலகத்து உயிர்கள் மாட்டு அருளிலனாயின் தம்மாட்டு மருளிலாது கெடுவனுதலின் அருளை அதன் பின்னும், இவை முழுதுமடைந்தோன் தன்னையுந் தனதனையு மறிந்து, அருளடைந்து முத்தியுறுவதற்கு நல்லறிவு காரணமாதலின் அறிவை யிறுதிக் கண்ணுங் கூறினர். அனைத்தும் எனபதனகண் உம்மை முற்றும்மை. ஒருவர்க்குதாவெண்பு எண்பது ஒருவர் என்பது, பதத்தால் யுயர்ந்த தேவர்களே. கருதாவெண்பு என்பதி தரிக்க வெண்ணுதவுயர்ந்த தேவாதி தலைமாலையும் என்பு மாலையுமாம். கறைமிடற்றுயெனபது இறைவன் உயிர்களிடத்து அன்புடைமை தெரிவித்தற்குக் கூறினர். மேற்கூறிய செல்வங்கண் முழுதும் ஒவார்ச்சனைசெய்வார்க்குத் தாமேவக்தெய்தும் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வருந்தே னிறக்தும் பிறக்து மயக்கும் புலன் வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ் மாமருதிற்
பெருந்தேன் முகந்துகொண் டுண்டு பிறிதொன்றி லாசையின்றி
யிருந்தே னினிச்சென் றிரவே னொருவரை யாதொன்றுமே, (கூ)

(இ - ள்.) இறக்தும் பிறக்தும் - செத்துத் தோன்றியும், வருந்தேன் - வருந்தமுறேன், மயக்கம் - மனத்தை மயக்குகின்ற, புலன்வழிபோய்-ஐம்புலன்கள் வழியே சென்று, பொருந்தேன்-அவற்றி லழுந்தேன், நரகில்-அப்பொருந்துதலாலுண்டாகியபாபத்தினுல்நரகத்தின்கண், புகுகின்றிலேன்-போகேன், புகழ்-பல்லாராலும் புகழப்பட்ட, மாமருதில்-புகழ்பெற்ற திருவிடைமருதில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருந்தேன் - உயர்வாகிய தேனினை, முகந்து கொண்டு - கையால் மொண்டுகொண்டு, உண்டு - ஐம்புலன்களுக் களிக்கநிறையவாரியுண்டு, பிறிதொன்றில் - (உலகத்துப்பொருள்கள் பலவற்றிலும்) வேறொன்றில், ஆசையின்றி-அவாவில்லாமல், இருந்தேன் - சும்மாவிருந்தேனாகிய நான், இனி - இனிமேல், ஒருவரை-உலகத்துச் செல்வமமைந்தாரிடத்

த்து, சென்று என்னிச்சையாற்போய், யாதொன்றும் - யாதொருபொருளை யும், இரவேன் - யாசிக்கேன். எ - று.

(கு - ரை.) தேனுண்பாரும் உண்டுகளிக்கும் வண்டும் வனையவும் அறிவு அழித்து மயகுதலியல்புபோல, அடியேன் பலபிறவிக்கண் செய்த பதி புண்ணியம், சிறிது சிறிதா ஒன்றிச்சேர்த்து இடைமருதின் எழுந்தருளி யிருக்கும பெருந்தேனையுண்ணக் கொடுத்த தாதலின் இனி, அத்தேனையுண்டகான் என்னை யடித்தொட்டு மயக்கித்தம் வசப்படுத்தீர்த்துச் செல்லும் ஐம்புலன் வழிச்சென்று ஒருபோதும் மயங்கேன் என்பார் வருந்தேன்...போய், என் ஊர். ஈருந்தேன்தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறினர். புலன்சடமாதலின் அவைமயக்குமாவெனின் அற்றன்று மாயையழிகின்ற காரணங்கள் சேட்டிக்க அவற்றின்வழி யிந்திரியங் களுநிற்றலின் அங்ஙனங் கூறியதா மென்க. இவ்வாறு பெருந்தேனுண்டதால், அஞ்ஞானிகளுண்டி அதனு னடையும்மரகத்தில் எக்காலு மடையேன் எனபார் பொருந்தேன்...புகுகின்றிலேன் என் ஊர். மலர் முதலியவற்றிலுள்ள தேன் சிறு செயற்கேயன்றி யித் தேன்போல் பிறவிப்பிணியை நீக்கவல்லதன்றென்பார் இதனைப் பெருந்தேன் என்னூர் இது பெருந் தேனுதலினதனின் மிக்க உருசியுள்ளது யாண்டும் எக்காலத்தும் கண்டதினறு உண்டதினறு என்பார் பிறிதொன்றில் ஆசை...இருந்தேன் என்னூர். ஒருவற்கு இதனின்மிக்கது இருமையினும் இன்றென்பார் சென்றிரவேன்...ஒன்றுமே யென்னூர். தேனுண்டான் ஒருபுலனின்பதுகரச் சிற்றின் பமடைத்து இழப்பன் அங்ஙனமன்றி எல்லாப்புலன்கட்கும் பேரின்பமளித்து அதனிடை மறவாதுவைத்தலி னிறைவனைப் பெருந்தேனெனனென்னூர்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

ஒன்றினு டொன்று சென்றுமுகி றடவி
யாடுகொடி நுடங்கும் பீடுகெழு மாளிகை
தெய்வக் கம்மியர் கைம்முயன்று வகுத்த
வேவலூற் செம்மைப் பூவியல்வீதி
குயிலென மொழியு மயிலியற் சாயன்
மான்மாற விழிக்கு மானார் செல்வத்
திடைமரு திடங்கொண் டிருந்த வெற்றை
சுடர்மழு வலங்கொண் டிருந்த தோன்ற
லாரணந் தொடராப் பூரண புராண
காரண னறியாக் காரணக் கடவுள்
சோதிச் சுடரொளி யாதித் தனிப்பொரு
ளேக நாயக னீயக நாயக
யானெனன் றுணர்த்துவ துளதே யான்முன்
னனந்தலீ யுலகத் தனந்த யோனியிற்
பிறந்துழிப் பிறவாது கறங்கெனச் சுழன்றுழீஇத்

தோற்றும் பொழுதி னீற்றுத் துன்பத்
திபாயுறு துயரமு மியாணுறு துயாமு
மிறக்கு பொழுதி னறப்பெரும் துன்பமு
நீயல தறிருகர் யாரோ யதனுல்
யா னினிப் பிறத்த லாற்றே னஃதான்
றற்பவக் தூடைத்த னிற்பிடித் தல்லது
பிறிதொரு நெறியி னில்லேயக் நெறிக்கு
வேண்டலும் வெறுத்தலு மாண்டொன் றிற் படரா
வுள்ளமொன் றுடைமை வேண்டி மஃதன்றி
யையம்புல னேவ லாணைவழி நின்று
தானல தொன்றைத் தானெனு நினையு
மிதுவென துள்ள மாதலி னினுகொடு
நின்னே நினைப்ப தெங்ஙனு முன்னங்
கற்புணை யாகக் கடனீர் நீந்தின
றெற்பிற நுளரோ வினைவ கற்பங்
கடத்தல் யான் பெறவும் வேண்டுங் கடத்தற்கு
நினைத்தல் யான் பெறவும் வேண்டு நினைத்தற்கு
நெஞ்சுநெறி நிற்கவும் வேண்டு நஞ்சுபொதி
யுறையெயிற் றரகம் பூண்ட
கறைகெழு மிடற்றெங் கண்ணுதலோயே (சு)

(இ - ள்.) ஆடுகொடி - ஆடுகின்றகொடிகள், ஒன்றினெடு ஒன்று-ஒன்
றுடன்ஒன்று (மாறுகொண்டு) சென்று - ஆகாயவீதியிற்போய், முகில்தடவி
மேகங்களுடன் உராய்ந்து, ஓடங்கும் - அசைகின்ற, பீடுகெழு - பெருமை
தங்கிய, மாளிகை - உப்பரிகைகளும், தெய்வக்கம்மியர் - தெய்வத் தன்மை
தங்கிய சிற்பிகள், கைமுயன்று - கையினுல் முயற்சிசெய்து, வருத்த-செய்த,
ஓவதூல் - சித்திரூற்படி (அமைந்த) செம்மை - சீர்பாட்டினையுடைய, பூ
இயல் - அழகுதங்கிய, வீதி - தெருக்களேயும்; குயிலென-குயில்போல, மொழி
யும் - பேசுகின்ற, மயில் இயல்-மயில்போலும் இலக்கணம் வாய்ந்த, சாயல்-
சாயலேயும், மான் - மானைனது, மாற - மாறுகொள்ள, விழிக்கும் - கோக்குகி
ன்ற, மானுர் பெணசள் நெருங்கிய, செல்வத்து - செல்வத் தினையுமுடைய,
இடைமருது - திருவிடை மருதூரை, இடங்கொண்டு - நிருப்பதி யாகக்கொ
ண்டு, இருந்த-எழுந்தருளியிருந்த, எந்தை - என்தந்தையானுனே, சுடாமழு-
ஒளிதங்கிய மழுவாயுதத்தை, வலங்கொண்டிருந்த - வலப்பாகமாகப் பெற்றி
ருந்த, தோன்றல் - பெருமையிற்சிறந்தோனே, ஆணைத்தொடரா - வேதங்க
ளால் தொடரவொண்ணுத, பூரண - பரிபூரணனே, புராண - பழமையானு
னே, நாரணனறியா - விஷ்ணுமூர்த்தியால் அறியப்பெருத, காரணக்கடவுள்

முதற்காரணமான கடவுளே, சோதிச்சுடரொளி - பிரகாசந்திங்கிய சுட்டொளிப்போன்றுளே; ஆதித்தனிப்பொருள் - முதன்மையாகிய வொப்பற்றபொருளே, ஏகநாயக - தனக்கு மேல்நாயகமில்லா ஒப்பற்ற நாயகனே, யோகநாயக - யோகத்தால் அறியப்பட்டவனே, யான் ஒன்று உணர்த்துவது உளது - அடியேன் தேவரீர் சந்நிதிக்கண்முறையிட்டு உணர்த்துவதாகிய ஓர் முறைப்பாடு உளது (அஃதெனெனின்) யான் - நான், மூன் - முன்பு, நனந்தலை - பரந்த, உலகத்த-பூமியில், அனந்தயோனியில் - பலவுடலைப்பிறப்பில், பிறக்குழி - பிறக்குங்காலத்தும், பிறவாது - பிறவாமல், கறங்கென - காற்றடியைப்போல, சுழன்றுழிஇ - அலைக்குங்காலத்தும், தோற்றும்பொழுதின் - பிறவியெடுத்தபோது, ஈற்றுத்துன்பத்து - பிறத்தலால் உண்டாய துன்பத்தை, தாய் - தாயானவள், உறு - அடைகின்ற, தியரமும் - துக்கமும், யான்-அவள்வயிற்றிலிருக்குமடியேன், உறுதுயரம் - அடையுந் துக்கமும், இறக்கும் பொழுதின் - பிறவிநீங்கு மரணமடையுங்காலத்து, அறப்பெரும் துன்பமும்-(உண்டாம்) மிக்கத்துன்பத்தினையும், நீயலது - தேவரீரல்லாமல், அறிகுநர்-அறியவல்லவர்கள், யாரே-யாவர், அதனால்-அக்காரணத்தால், யான்.அடியேன், இனி-இனிமேல், பிறத்தலாற்றேன்-பூமியிற்பிறத்தலைச்சகிக்கமாட்டேன் ஆஃதான்று - அஃதன்றி, உற்பவக்கடைத்தல்-பிறப்பினைப்போக்கல், நிற்பிடித்தலது - தேவரீரை உறுதியாகப் பற்றியல்லாது, பிறிதொருநெறியின் - வேறொருவழியால், இல்லை - முடியாதாம். அற்கெறிக்கு - உண்ணக்கொள்ளும் அவ்வுபாயத்திற்கு, வேண்டலும் - பொருளிடத்து விருப்பும், வெறுத்தலும்-வெறுப்புறுதலும், ஆண்டு ஒன்றில் - அவ்விடத்து ஒருபொருட்கண், படரா-செல்லாத, உள்ளம் ஒன்று-பற்றற்ற ஓர் உள்ளதினை, உடைமைவேண்டும்-பெறுதல்வேண்டும், அஃதன்றி-அஃதில்லாமல், ஐம்புலன் - பஞ்சேந்திரியங்களின், ஏவல் - ஏவுதலினுளாகும், ஆணைவழிநின்று - கட்டளைவழிநின்று தானலது ஒன்றை - தன்னின் வேறுயதொன்றை, தான் என நினையும்-அதுதான் என்று நினைக்கின்ற, இது - இத்தன்மை, எனதுள்ளம் - என்னுடைய உள்ளச்செயலாம், ஆதலின் - ஆதலால், இதுகொடு - இம்மனத்தால், நின்னை நினைப்பது - தேவரீரை நினைப்பது, எங்ஙனம் - எவ்வகை, முன்னம்-முன்பு, சுற்புணையாக - கல்லிதத் தெப்பமாகக்கொண்டு, கடல்நீர் நீந்தினர் - கடல்நீரை நீந்திச்சென்றோர், எண்பிறர் - எண்ணப்போலும் பிறர், உளரோ - உண்டோ, இறைவ - தலைவனே, கற்பங்கடத்தல் - அனேகம் ஊழிகளாகப் பிறத்தலையான் கடக்குதல், பெறவும் வேண்டும்-யான்பெறல்வேண்டும், கடத்தற்கு அக்கற்பத்தைத்தாண்டுதற்கு, நினைத்தல்-தேவரீரைத்தியானித்தல், யான்பெறவும் - அடியேன் அடையவும், வேண்டும் - வேண்டும், நினைத்தற்கு - அவ்வகைத்தேவரீரைத் தியானித்தற்கு, நெஞ்சு - அடியேன் மனம், நெறி - ஈனனெறிக்கண், நிற்கவும்வேண்டும் - (உறைத்து ஒருநெறிக்கண்) நிற்கவும்வேண்டும். நஞ்சுபொதி - விஷம் நிறைந்த, உறையெயிறு - நீண்டபற்களையுடைய, உரகம்-அரவத்தினை, பூண்ட - அணியாகக்கொண்ட, நறைகெழு - விஷக்கறைதங்கிய, மிடறு - கண்டத்தினையுடைய, எம் கண்ணுதலோய்-எமது நெற்றிக்கண்ணையுடைய இலமூர்த்தியே. எ - று.

(கு - ரை.) கொடிதுடங்கும் மாளிகையென்றதனுல் பெருஞ்செல்வ மூடைமையும், ஒவதூறும்...வீதி, யென்றதனுல அதின்வதிதல், குற்றம்பலவும் போக்கிலக்கரும் என்பதும் பெறப்பட்டன. குயிலெனமொழி, மயிலியற்சா யன்,மானுடபொருதகண் என்றவதனுல், உத்தமவிலக்கண மமைந்த அரிவை யர் சூழ்ந்தநாடு என்பது கூறப்பட்டது. தனக்கெனச் சுவதந்தரமில்லாப் புத் திரன் ஒருவன், தனக்கு வேண்டியகவகளைத் தந்தையின் மாட்டு விரும்பிக்கு றையத்தல் போல் அடிப்பட்ட பிறவிகளில் மொத்துண்ட வருத்தத்தான் தந்தையினுமிக்குத் தனயராகிய ஆன்மாக்களிடத்து அருள் சுரந்தளிக்கு மி றைவனே வேண்டித்தம் குறைகயத்தலின் எந்தையென்றார். தந்தையே யா யினும் தீமை செய்யுந் தனயரையொறுத்து நல்வழிப்படுத்துமவரைப்போல இறைவனும் ஆணவாதிகளிலமுந்திக்கிடக்கும் ஆன்மாக்களைப் பின்னுங்கன் மங்கூட்டியொறுத்து நல்வழிப்படுத்துவான் என்பார் சுடர்மழுவலவ ரெனக் ண்டிருந்த தோன்றல் என்றார். எங்குமுற்ற சர்வபரிபூரணனுயினும் மாயாதோற் றத்தனவாகிய வேதத்தாலும் அறியப்படான் என்பார் ஆரணத்தொடராப்பூர ண என்றார். யானெனுமுணர்த்துவ தனது என்பதனுல் உளது என்பதற்கு உண்டு எனப்பொருள்கூறுதலேயன்றி அடியேன் கூறுவதுசத்தியம் என்னினு மாம். யோனி யெனப்பொதுப்படக் கூறியதனுனே தாவர சங்கமங்களிரண் டுமாம். ஆன்மா தான் முன்பிருந்ததேகத்தை விட்டுப்போய்க்கன்மத்திற் கோ கச்சங்கிடு மிடத்துடனே புதிப்பினு முதிக்கும் அன்றிக் கற்போலிருந்து சில நாள்சென்று சாகமெடுக்கினு மெடுக்கு மாதலின் அதைநோக்கிப் பிறந்தழி... பிறவாது கறங்கெனச் சுழன்றுழீ இயென்றார். இதனே "உடல் விடாயோனி பற்றியதிப்பினுமுதிக்கு மொன்றிற்படர்வரு தாமம்பாவத்தாற் பாடணம் போற்கிடந்து, கடனதாங்காலஞ் சென்றுற் கடுநரகதனில் வீழ்தகம், கிடரு றுமுருவங்கண்மத் தளவினினெடுக்குமன்றே" என்றதிருவாக்காலறிக. ஆன் மாக்களிறப்புப் பிறப்புக் களாற்படுத்தியரம அவ்வறுபவிக்கு மான்மாவும் கடவுளுமேயறிவரன்றி வேற்றோறியா ராதலின் தோற்றும்...நீயாதறிரு ரர்யாரே என்றார். இதனே "கருப்பாசய மேகட்ட மதாமதனிலதிகக்கடு காலும், முருக்கியிடவே மோகமுற முன்னேச்செயலு மருகிலேயே, மரிக்கவா லேக்கரும் பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலேய, நெருக்கப்பட்டு நிலயிசை யே தோன்று முயிருநிலையுடனே" எ - ம், "பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்ற மும் பண்டெதக்கையிற்றந்த, இரணமானவை கொண்டிட விவரைவிட்டியம் பிடாதிவணேகும், மரணவேதனையாவரா லறியலாமயக்கியைம் புலனத்தக், கரணமிபாவையுங் கலங்கிடவருத்தியர் கடவுளே யறிகிற்பான்" என்பனவற் றுலறிக. இவ்வகைத்துன்ப முடையதாதலினுனே நான் பொறேனென்பார் யானினிப்பிறத்தல் ஆற்றேன் என்றார். பிறவிநீக்கவேண்டின், தேவரீர் திரு வடியைச் சிக்கெனப்பிடித்தலன்றி மற்றேர் வழியின்றெனபார்கிற்பிடித்தல்ல தென்றார், அங்ஙனம் திருவடிபற்றுக் கொள்ளினும் விருப்பு வெறுப்பற்ற வுள் ள முடையனுய்ப் புறத்திற் செல்லாமனம் வேண்டுமென்பார் உள்ள மொன் றடைமை வேண்டும் என்றார். என துள்ளமிதிரிக்களின் வயப்பட்டு அவற் றின் வழியொழுகிப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் பெற்றித்

தாதலி னிதனைச்சாதனமாக் கொண்டு உன்னைநினைத்தல் அரிது என்பார் ''ஐம்புலன...நின்னைநினைப்ப தெதனமம் வன்மார். இது, அடிகள் ஐந்தமரண வேதனை களையும், பஞ்சேந்திரியச் செயல்களையும், மனத்தின் செய்கைகளை யுங் கண்டஞ்சிய அடிகள், இறைவனே என்சஞ்சலமம் சலனமிலாது நின்று தேவரீர்திருவடியைத தியானிக்க அருள்புரிக எனவேண்டியதாம். ஈண்டு, எண் பதில் னகரம் வலிக்து நின்றது.

நேரிசை வெண்பா.

கண்ணென்று நந்தமக்கோர் காப்பென்று கற்றிருக்கு
மெண்ணென்று மூலவெழுத்தென்று—மொண்ணே
மருதவப்பர் பாவென்று முனை வாழ்த்தாரோன் மற்றுங
கருதவப்பா லுண்டோ கதி. (டு)

(இ-ள்.) கண் என்றும் - தமக்குக்கண் போல்வான் என்றும், நம்தம க்கு, நமக்கு, ஓர்காப்புஎன்றும் - ஒப்பற்றகாவலாவான் என்றும், கற்ற இரு க்கும் - நூல்களால் கற்ற நிறைந்திருக்கும், எண் என்றும் - அளவைப்பிரமா ணமாவான் என்றும், மூலவெழுத்து என்றும் - எழுத்துக்களில் முதன்மையான வனென்றும், மருத அப்பர்என்றும் - திருவிடைமருதூரில் லெழுந்தருளிய அப்பனே என்றும், உனை - தேவரீரை, வாழ்த்தாரேல் - வாழ்த்திப்பயனடை யாராயின், மற்றும் ஒண்ணை - இதைவிட்டு வேறொரு பொருளைப்பொருளாக, கருத - நினைக்க, அப்பால் கதிஉண்டோ - அப்பால் கற்கதியுள தாகுமோ (ஆகாது) எ - று.

(சு ரை.) உறுப்புகள் பலவற்றினும் சிறந்தது உத்தமாங்கமாகிய சிரம் அதிலும்மிக்கது நோக்கமாதலினாலும், அது உள்ளத்துணர்ச்சியைத் தன்வா யிலாகப் புறத்தத் தெரிவிப்பதாதலினாலும், இறைவன் தன மீது கருணை கொண்டு ஆட்கொண்டதைத்தெரித்தது திருநோக்கேயாதலினாலும் கண் எனவும், அங்ஙனம்கருணைக்கண் கொண்ட அருள்வள்ளல் எம்மையினும் அவ னிடத்து அனபுளனாய் உணவாதிகளை யருத்திக்காக்குந்தாய் போல் எக்காலத் தும் காத்து நிற்றலின் நந்தமக்கோர் காபபென்றும், அளவைநூல் கற்றவல்ல ராய் அதிலும் அளக்கு உத்தியால் தெளிக்து பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தஞ் செய்து தேறியபொருளிடத்து உண்டாம் துணிபொருளாதலின் எண்ணென்றும், எ-ம் எல்லாவெழுத்துகட்கும் முதல் அகரம் அதற்குமுதல் நாதம் அது தோன்று தற்கு நிலைக்களமானது சிவசத்தி அச்சத்தி சிவத்து லயப்பட்டது ஆகலின் அக்நாதமுதலாவான் சிவமூர்த்தியே யென்பார் மூலஎழுத்தெனவும்கூறினர். ஒன்று எனுஞ்சொல் ஒண்ணெனமருவி யாகுபெயராய் வேற்றுத் தேவரை யுணர்த்திநின்றது. கண்ணும் காப்பும் எழுத்தும் இறைவனுடன் ஒப்பிக்கப்ப டாப் பொருள்களாயினும் அன்பின் மிகுதியால் உலகத்துச் சிறந்த அப் பொருள்களை யெடுத்துக் கூறினர். எல்லாப்பொருள்கட்கும் தலவனும் எல்லாப்பொருள்கட்கும் பிறப்பிடமாயும்நிற்றலான் அப்பாஎன்றார். இவ்வகை அரிதாகல்பாண முணகணனைவிட்டுப் புறத்த வேறொரு தேவரை முத்தி விரு ம்பி நோற்பார் நோன்புவாளா வீணும் என்பார் கருதவப்பா லுண்டோகதி யென்றார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கதியா வதுபிறி தியாதொன்று மில்லை களேபரத்தின்
பொதியா வதுசுமக் தால்விழப் போமிது போனபின்னர்
விதியா மெனச் சிலர் நோவதல் லாலியாத வேண்டுகர்யார்
மதியா வதுமரு தன்கழ லேசென்று வாழ்த்துவதே. (சு)

(இ - ள்.) கதியாவது - அடையத்தகுந்த பொருளாவது, பிறிதியாதொன்றும்-(உலகநாதனை உன்னையன்றி) வேறு ஒன்றும், இல்லை-இடையாதாம், களேபரத்தின் பொதியாவது - உடலின் கூடையாவது, சுமந்தால் - (இது கொண்ட ஆயுளின் அளவுவரை) சுமந்திருக்கப் பெறின், விழப்போம் - வீழ்ந்து அழியும், இதுபோனபின்னர்-இவ்வுடல் நீங்கியபின், விதியாம் எனவிதியாலிவ்வுடல்நீங்கியதுஎன்று,சிலர்-உலகத்தவரிற் சிலர், நோவது அல்லால்-வருந்துதலல்லாமல், இதைவேண்டுகர் - இவ்வுடலை விரும்புவோர், யார் - யாவர், (ஆதலால்) மதியாவது - நல்லறிவாவது, மருதன் - அவ்வுடல் நீங்கு முன்மருதவாணனது, கழல் - திருவடியை, சென்று - அடைந்து, வழ்த்துவது - அதித்தலேயாம் எ - று.

(கு - ரை.) உலகெலாமழிந்த சர்வசங்கார காலத்தும் இறைவனேயன்றி வேறு பொருள்நிலைத்திருத்தல் இடையாதாதலின் கதியாவது...இலை எனவும், இறைவனேயன்றிவேறு தேவர்பலர்முற்ற வல்லரல்லர் எனபார் பிறியாதொன்றும் என அஃறிணைப்படுத்திக் கூறினர் இஃது வினைத்தேவகளின் மாட்டாமையு மிறைவனது அநந்தசத்தியும் அறிவுறுதலாம். எலும்பும் மீராலு மிறைச்சிமுதலியதாலருதற்கு எலுமபு மூதற்காரணமாதலினு னினி சேர்நத சுமை தன்னினவேறுபய்ச் சுக்குமமாய் நோக்குபவர்க்குச் சுமையாய்த் தோற்றுதலால் பொதி எ - ம், இப்பொதி, இறைவனிட்ட ஆயுட்பரிமாணம் வரைப் போகக்கூடியுண்டி அது கழிந்தவாறே நீங்குதலின் விழப்போம், எ - ம், அவ்வாறு உடலைவிட்டுயிர் நீங்கிய பின்னர் உலகத்திருந்தான் கிடந்தானின்முன்றன் கோலதச் சென்முன் என்று வருந்துவோர் கிலரேயன்றி அவ்வுடலை விரும்பிக்கொள்வோர் ஒருவரு மிலராதலால இதை...யார் - எ-ம், ஆதலால நன்மையாகிய முத்தியினை விரும்பும் மோக்ஷகாமியாகியவொருவன் அவனிடைப்புக்குத்தக்குறை கூறியிரந்து திரிக்கின கல்லறிவுகாளுந் தலைப்பட்டுப் பிறப்பினை வென்று திருவடியடையப் பெறுவனுதலின, மதியாவது.. வாழ்த்துவதே என்முங் கூறினர்.

திணைக்குறளாசிரியப்பா.

வாழ்தன மென்று தாழ்தவர்க் குதவாது
தன்னுயிர்க் கிரங்கி மன்னுயிர்க்கிரங்கா
தண்டிப் பொருட்டாற் கண்டன வெல்லாம்
யவியுடு நர்க்குச் சுவைபல பகர்ந்தே
யாரா வுண்டி யயின்றன ராகித்

உடுசு திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

தூராக் குழியைத் தூர்ததுப் பாரர
விழுப்பமுங் குலனு மொழுக்கமுங் கல்வியுங்
தன்னிற் சிறந்த நன்மூ தாளரைக்
கூஉய்முன் னின்னு முதன் னேவல் கேட்குஞ்
சிறுஅர்த்தொகுதியு னுறுஅப் பேசியும்
பொய்யொடு புன்மைதன் புல்லர்க்குப் புகனு
மெய்யு மானமு மேன்மையு மொரீஇத்
தன்னேத் தேறி முன்னேயோர் கொடுத்த
நன்மனேக் கிழத்தி யாகிய வந்நிலேச்
சாவுழிச் சாஅந் தகைய ளாயினு
மேவுழி மேவல் செல்லா தகாலொடு
கொண்டோ ளொருத்தியுண்டிவேட் டிருப்ப
வெள்ளுக் கெண்ணெய் போலத்தள் ளாது
பொருளி னளவைக்குப் போகம்விற் றுணஞ்ஞு
மருளின் மடங்தைய ராகத் தோய்ந்து
மாற்றல் செல்லா தவேற்றோர் மனேவயிற்
கற்புடை மடங்தையா பொற்பு நனி கேட்டுப்
பிழைவழி பாரா துழைவழி சேர்க்கியு
ஈச்சி வந்த நல்கூர் மாந்தர் தம்
விச்சையிற் படைத்த வேவ்வே லு காட்சியி
னகமலர்ந் தீவார் போல முகமலர்ந
தினிது மொழிந்தாங் குதவுத லின்றி
நாளு நாளு நோன்பல கழித்தவர்
தாளி னுற்றலுங் கவிர்தலுக் கேளிகழ்ந்
திகமும் பரமு மில்லே யென்னு
பயமின் றெழுகிப் பட்டிமை பயிற்றி
மின்னி னனேயதன் செல்வத்தை விரும்பித
தன்னேயு மொருவ ராக வுன்னு
மேனேயோர் வாழ்வும் வாழ்க்கையு நனைமலர்ந்
தியோசனே கமழு மூற்பல வாவியிற்
பாசடைப் பரப்பிற் பானிற வண்ணம்
பார்ப்புடன் வெருவப் பகுவாய் வாளைகள்
போர்த் தொழில் புரியும் பொருகா விரியு
மருகமுஞ் சூழ்ந்தமருத வாண
சுருதியுக் தொடராச் சுருதி நாயக

பத்தருக் கெய்ப்பினில் வைப்பென வுதவு
முத்தித் தாள முவா முதல்வ நின்
றிருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு
மக்களு மனைவியு மொக்கலுக் திருவும்
பொருளென நினையாதுன் னருளினே நினைந்
திந்திரச் செல்வமு மெட்டுச் சித்தியும
வந்துழி வந்துழி மயக்குத னொதுங்கிச்
சின்னச் சிறை தன்னைக் கோவண
மறுதற் கிளைஞடுபெறுவது புனைந்து
சிதவ லோடொன் றுதவுழி யெடுத்தாங்
கிடுவோ ருளமொனி னிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி
யோவாக் தகவெனு மரிவையைத் தழீஇ
மகவெனப் பல்லுயி ரனைத்தையு மொக்கப்
பார்க்குநின்.
செல்வக் கடவுட் டொண்டர் வாழ்வும்
பற்றிப் பார்க்கி னுற்றகா யேற்குக்
குளப்படி நீரு மளப்பரும் தன்மைப்
பிரளயச் சலதியு மிருவகைப் பொருளு
மொப்பினு மெவ்வாத் தப்பிற் றுதலி
னின்சி ரடியார் தஞ்சீ ரடியார்க்
கடிமை பூண்டு நெடுகாட் பழகி
முடலை யாக்கையொடி புடைபட் டொழுகியவர்
காற்றலை யேவலென் ஞய்த்தலை யேற்றுக்
கண்டது காணி னல்லதொன்
றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது பிறிதே, (எ)

(இ - ள்.) வாழ்த்தனம் என்று - நாம் செல்வத்துடன் வாழ்ந்திருக்கின்றோம் என்று எண்ணி, தாழ்ந்தவர்க்கு - தம்மைவணங்கிக்குறை கூறியிரக்தார்க்கு, உதவாது - இயன்றதைத் தந்ததவாது, தன் உயிர்க்கு - தன்னுயிரைப்பாதுகாத்தற் பொருட்டு, இரங்கி-இரக்கமுற்று அன்னபாலுகிலேக்காலத்த வறுதுதவிபுரிந்து, மன் உயிர்க்கு - தனக்கு அன்னியமான வேற்றுயிர்களுக்கு, இரங்காது - அவை பசித்திருக்கக் காணினும இரக்கமுறுது, உண்டிப் பொருட்டால் - உணவாகிலேச் சேகரித்தற் பொருட்டாக, கண்டன - தன் கண்ணுல்கண்ட பிறர்பொருள்களேயும், பிறவுயிர்களேயும், வெஃகி - அபகரிக்கவும்கொன்று அருந்தவும் விரும்பி, அவி அடுகர்க்கு - சமைப்போராகிய ஏவலாளர்க்கு, சுவைபலபகர்து - பலவாயவுரிசை தரத்தக்கவுணவுகளேச் சமை

க்கக்கட்டளை யிட்டு, ஆராஉண்டி - தெவுட்டாத உணவாதிகளை, அயின்றனர் ஆகி - உண்டு, ஊரா - ஏதுஉண்ணினும் நிரம்பாத, குழியை - வயிற்றை, ஊர்த்துப்பாரா - உணவாதிகளால் நிரப்பி நிறையவுண்டோம் எனப்பார்த்து, விழுப்பமும் - சிறப்பும், குலனும்-உயர் பிறப்பும், ஒழுக்கமும் - நல்லொழுக்கமும், கல்வியும் - வித்தையும், தன்னின்-தன்னைக்காட்டினும், சிறந்த - சிறந்துள்ள, நல்மூதாளரை - நல்லறிவுளாரை, கூஉய் - அழைத்து, முன்நின்று - தனக்கு எதிரிலிருந்து, தன்வேல் - தான் ஏவினதொழிலை, கேட்டும் - கேட்டு அவ்வகை செய்கின்ற, சிறுஅர்த்தொகுதியின் - சிறுவர் கூட்டம்போல, உருஅ - காதிருக்கச் செய்து, பேசியும் - அவரொடுபேசியும், பொய்யொடு புணை - பொய்ச்சொல்லினையும் அற்பமொழிகளையும், தன்புல்லர்க்கு - தன்னுடனிருக்கும் அற்பர்களுக்கு, புகன்றும் - கூறியும், மெய்யும் - சத்தியத்தினையும், மானமும் - மானத்தினையும், மேன்மையும் - சிறப்பினையும், ஒரீஇ - நீங்கி, தன்னேதேறி - தானில்லாதம் நடத்துவான் எனத்தேறி, முன்னேயோர் மூத்தோர், கொடுத்த - மணஞ்செய்வித்த, நல்மனைக்கிழத்தி - மனைக்குரியராகி நல்லமனைவி, ஆகிய அகிலை - (கணவனுக்கு ஏதேனும் துன்பம்) வந்தகாலத்து, சாஅவழி - உண்டாம் மரணத்தில், சாம்தகையள் ஆயினும் - சாகும் நன்மையுடையாளாயினும், மேவுழி - அவளிடத்துப் புத்ரோத்பத்தியின் பொருட்டுப் புணருங்காலத்து, மேவல் செல்லாது - புணர்ந்திராது, காவலொடு - கற்பாகிய காவலுடன், கொண்டோள் ஒருத்தி - கொண்டவளாகியமனைவி ஒருத்தி, உண்டிவேட்டு - உணவை விரும்பி, இருப்ப - வருந்தியிருக்க, எள்ளுக்கு எண்ணெய் போல - எள்ளுக்குண்டாம் எண்ணெயினளவுபோல, தன்னாதி - (இவையோராயினும் பிணியாளராயினும்) நீக்காது, பொருளின் அளவைக்கு - பொருளினளவிற்குத்தக்கபடி, போகம் விற்று - போகத்தினைப் பிறர் அநுபவிக்க விற்று, உணலும் - அதனை வரும்பொருளைக்கொண்டு சிலிக்குஞ், அருள்இல் - கருணை சிறிதும் இல்லாத, மடத்தையர் - வேசையரது, ஆகம் தோய்தலும் - உடலிற்தழுவியும், ஆற்றல் செல்லாது - காமதாபிற்காற்றாது, வேற்றூர் - அயலவரது, மனைவயின்-வீட்டின் கணுள்ள, கற்புடைமடந்தையர் - கற்புள்ளபெண்களின், பொற்பு நனிகேட்டு - அழகைபிறர்மிகக் கூறக்கேட்டு, பிழைவழிபாராது - (அவளிலும்பிச் செலலின்) பிழையுருதலுச்சிறிதும் ஆராயாது, நுழைவழிநோக்கியும் - பிறர்தன் களவொழுக்கம் அறியாது நுழைந்தபோம் வழியை யாராய்ந்தும், நச்சிவந்த - தன்னேவிரும்பிப்பொருள் பெறவந்த, நல்கூர்மாதர்-வறியவர்கள், தம்மிச்சையின் - தமது சல்வி பரிவினுல், படைத்த-அடைத்தவேறுவேறு-பலவிதப்பட்ட, காட்சியின் - அறிவிற்கு, அகமலர்ந்து - மனம்களித்து, ஈவார்போல - கொடுக்கும் கொடையாளரைப்போல, முகம்மலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து, இனிது மொழிந்து - களிப்புடன் வார்த்தை கூறி, ஆங்கு உதவுதலின்றி-அவ்விடத்து அவர்க்கு ஒன்றும்தராமல், நாளும் நாளும் - நாள்தோறும், நான்பலகழித்து - நான்கினவீணுகக்கழித்து, அவர்தமின் ஆற்றலும்-அவரதுகாலின்வலிமையும் தவிர்த்து - கெடுத்து, கேள இகழ்ந்து - சுற்றத்தவர் முதலியோரை இகழ்ந்து, இகமும் - இம்மையின் பயனும், பரமும்-மறுமையின் பயனும், இல்லை

என்று - இல வென்று துணிந்து, பயம்இன்று - புயம் இல்லாமல், ஒழுகு-நட
ந்து, பட்டிமையயிற்றி பொய்பேசப்பழகி, மினனின் ஆனை-பின்னலேத்த,
தன்செல்வத்தை விரும்பி - தன்பொருளேயிச்சித்து, தன்னையும் ஒருவராக -
தன்னையும் மனிதரினத்தில ஒருவராக, உன்னும் - நினைகின்ற, ஊமீயோர்
வாழ்வும் - மற்றவரதவாழ்தலும், வாழ்க்கையும் - வாழ்கையும், நினைமலர்
ந்து - அரும்பவிழ்ந்து, யோசனை கமழும் - ஒருயோசனைமணம் வீசும், உற்ப
லம் - நீலோற்பலங்கள் நிறைந்த, வாவியில்-தடாகங்களில், பாசு அடை பசி
ய இலைகள்நிறைந்த, பரப்பில் - இடத்தில், பால்நிற அன்னம் - வெண்ணி
றத்தினையுடைய அன்னப்புட்கள், பார்ப்புடன் - குஞ்சுகளுடன், வெருவ -
பயமடைய, பகுவாய் - பிளந்தவாயினையுடைய, வாளைகள் - வாளைமீன்கள்,
போர்த்தொழில் புரியும்-சண்டை செய்கின்ற, பொருகாலினரியும்-மோதுகினற
(அலகினையுடைய) கரவிரியாறும், மருசமும் - மருதநிலமும சூழப்பெற்ற,
மருதவாண - மருதூரில எழுந்தருளியிருப்போனே, சுருதியும்-வேதகளும்,
தொடரா - தொடர்ந்தறியாத, சுருதிகாயக - வேதத்தின் தலைவனே, பதமுரு
க்கு - அடியவர்க்கு, எய்ப்பினில் - இனைத்தகாலத்தில், வைப்பு என - பணடா
ரம் எனும்படி, உதவும் - அருள்புரிகின்ற, முதிர்த்தாள - மோகூத்தனையே
திருப்பதமாகவுடையானே, மூதாமுதல்வ - (ஈரைநிரை மூப்பால்) கெடாத
முதல்வனே, நின்திருவடி - தேவரீருடைய திருவடிகளை, பிடித்தி - இக்கென
ப்பிடித்து, வெருவரலவிட்டு - பயத்தினைப்போக்கி, மக்களும் - புத்திரரகளே
யும், மனைவியும் - பெண்டையர், ஒச்சலும் - சுற்றத்தவரையும், திருவும-செ
ல்வத்தினையும், பொருள் என நினையாது - பொருளாக எண்ணுமல், உன்
அருளினை நினைந்து - தேவரீர் திருவருளேயெணணி. இந்திரச் செல்வமும் -
இந்திரபதத்தாலடையுஞ்செல்வமும், எட்டுச்சித்தியும் - அஷ்டமா சித்தியும்,
வந்தழி வர்த்தழி - சேர்ந்தகாலத்து, மறுத்தனர் ஒதுங்கி - தடைசெய்தநீங்
கி, நின்னச்சிரை - நிழிந்த ஆடையும், துன்னல் கோவணம் - ஒட்டியத்
தைத்தகோவணமும், அறுதல் தோளோடு - அறுதலோடு கூடிய தோளும், பெறு
வதை - பெறக்கூடியதை, புனைந்து - தரித்து, சிதவல் ஓடு - ஒட்டையாகிய
ஓடு, ஒன்று உகவுழி - ஒன்று அகப்பட்ட விடத்து, ஏந்தி - அதனை பிக்ஷா
பாத்திரமாகக்கொண்டு, ஆங்கு இடுவோர் - பலவந்தகாலத்து பிக்ஷையிடு
வோர், உளர் எனின் - இருப்பாராயின், நிலையில் நின்று- (அதனைக்கொண்டு
உட்கராமல்) நின்றுகொண்டே, அயின்று - (பிதாதாபோல) உண்டு, படு
தாைப்பாயலில் - பள்ளமாகிய தலையாகிய படுக்கையில், பள்ளிமேவி - படு
த்தி, ஒவா - ஒழியாதி, தகவு எனும் - சாந்தம் என்கின்ற, அரிவையை- மனை
லியை, தழீஇ - கூடி, மகவு என - புத்திரர்என்று, பல் உயிர் அனைத்தையும்-
உலகத்தள்ள சராசரங்கண் முழுதினையும், ஒக்கப்பார்க்கும் - சம திருஷ்டி
யாக நோக்கும், நின் - தேவரீரது, செலவம் - அருட்செல்வ மிகுந்த, கட
வுள் - தெய்வத்தன்மைதங்கிய, தொண்டர் - அடியவரது, வாழ்வும் -
வாழ்க்கையும், பற்றிப்பார்க்கின் - (இவ்விருவகை வாழ்க்கைகளே) ஆரா
ய்ந்து நோக்கும்கால், உற்றநாயேற்கு - எல்லாக் குறைகளுமடைந்த நாயை
யொத்த எனக்கு, குளப்புஅடி நீரும் - குளம்பினடிக்கணுள்ள நீரும், அளப்ப

அரும் - இவ்வளவினதென்று அளத்தற்கரிய, தன்மை - குணத்தினையுடைய, பிரளயசலதியும் - வெள்ளங்கொண்ட கடலும், இருவகைப்பொருளும் - இவ் விருவகைப்பொருள்களும், ஒப்பினும் - நீரான் ஏகதேச மொத்திருக்கினும், ஒவ்வாத்துப்பிற்று - அளவால் ஒவ்வாதலையுடைத்து, ஆதலின் - ஆதலால், கின சீர் அடியார்க்கும் - தேவரீரது சிறப்புற்ற அடியவர்களின, சீர் அடியார் க்கு - சிறப்புற்ற தொண்டர்களுக்கு, அடிமைபூண்டி - அடிமைத்தொழில் செய்ய ஆட்பட்டு, நெடுநாள் - பல்காலம், பழகி - அவர் குணத்துடன் பழகி, மூடலே யாக்கையொடு - புலால் வீசுகின்ற இத்தேகத்தின், புடைப்பட்டுஒழு கி - இடைப்பட்டு அகின்றழி நடந்து, அவர் கால்தலே ஏவல-அத்தொண்டர் காலாலிட்டஏவலினை, என் நாய்த்தலே யேற்று - நாயையொத்த என்தலைமீது கொண்டி, கண்டது - அதனாலுண்டானதொன்றை, காணின் அல்லது – பய ஞைக்காண்பதன்றி, பிறிது ஒன்று - வேறுஒன்று, உள்ளது - உளதாகஎண் ணப்படுவது, எனக்கு உணடோ - எனக்கு உளதாகுமோ இன்று, எ - று. இது - சிவனடியர் வாழ்க்கையையும், பெருஞ்செல்வர் வாழ்க்கையையும் ஆராயுங்கால் குளம்படிநீரும், மகாசமுத்திரத்தையும ஒப்பிடுதலைப்போல்சிவ னடியர் பெருமையை சிறத்தலி ன்னடியாரடியார்க்கு ஏவல்செய்யும் அஃ தொன்றே வேண்டுவனன்றி வேறு விரும்பேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) செல்வத்தாற் செருக்கு மிக்குத்தன்னை வந்திரக்கும் வறியவ ர்க்குதவாதிருத்தலின் வாழ்த்தனம் எனவும், தானிரந்தத யாக்கையனுதலின் அவ்யாக்கையைப் பிணிமுதலிய கொலவாது பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பலதி றப்பட்ட வண்டிகளேயும் மருந்து முதலியவற்றையுமுண்டி காத்துகொள்ளு தலின் தன்னுயிர்க்கிரங்கி எ - ம், உண்ணுதற்காத புலால் முதலியனவும்என் பார் கண்டன - எ - ம், இன்னபொருள் என்ஞலிற் குறிசை தருமாதலினத னையுகை என உணவுதற்கனைச் சமைக்கும் மடைப்பள்ளியர்க்குக் கூறியவர் இடத்தாமுண்டு களித்தலின், சுவைபலபகர்ந்து எ - ம், பிறப்பு முதலிறப்புக் காறும் பலவகைப்பட்ட வுணவாதிகளே நிரம்பவுண்டும் தூராதவயிற்றைப்பெ ற்றிருத்தலின் தூராக்குழி - எ - ம், பணியப் படும் கல்வியின் மிக்கமூத்தோர் புறங்கடைக்கண் காரணையத்தால் வந்தாராயினும் அவரை யெதிர்கொண்டு பணிபாதஞ் செல்வச்செருக்கால் வாய்மதங்கொண்டு அவமதிப்பார் என்பார், உரு அப்பேசியும், எ-ம், செல்வத்தில்வைத்தபேர்அவரால் அதனைத்தேடித்தற் பொருட்டுப் பொய்யினை மெய்போலவும் மெய்யை வெறும் பொய்யெனவும் கூறித் தம்மாற் சாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் கொள்ளுதலின், பொய் யொடு... புகன்று, எ - ம், பொய்யொடு என்னுமிடத்து ஒடு எண்ணுப் பொருளது. புன்மை, ஆதபெயர், இவ்வகைபொய்முதலிய கூறுதலின மெய்மானம்முத லிய தெரிதலின், மெய் ஒரீஇ, எ - ம், இவன். 'ஏக்தெழின்மிக்கானினையானி சைசல்லான் வாய்த்தேகள்'' என்று இவனுக்கு நன்மனைக் கிழத்தியாக ஒரு கன்னிகையைத் தந்தார் எனபார், தன்னை ...கொடுத்த - எ - ம், ''அடிசிற்கி னியா ளன்புடையாள் படிசொற்றவறுத பாவையடிதருடிப்பின் றூங்கி முன் னெழும் பேதையென்பார் நன்மனைக்கிழத்தி - எ - ம், கணவற் குயிர்க்கு

தன்பமுதலிய நோர்த்தகாலத்து என்பார் ஆகிய அந்திலே - எ - ம், அதனைக் கேட்ட துணையாதேன் யுயிர்விடுங் கற்புடையாள் என்பார், சாவழி...தகையள், எ - ம், கணவன் பூத்தகாலை புனையிழைமடந்தையை நீராடியபின் னீராறுகா ளும் பிரியப்பெறுஞதலினுஞும், அது கருவுறுங் காலமாதலினுஞும்அவ்வகை ப்பிரியின் தருமநூலிற் கூறியபடாவத்தை யடைத்து பிதாற்கு நீர்க்கடன் முத லிய செய்யும் சேயை யிழப்பனுதலின், மேவுழி மேவல்செல்லாது, எ - ம், வேசையர், தனக்கினியான், பிணியன், விருத்தனுயினும் பொருள்தருவாரை த்தள்ளாது பொருளினளவைக்குத் தக்கவாறு போகம்விற்று அவரது கைப் பொருள் வறுத்தகாலத்து முன்னேத்தாம் சூறைகொண்டிண்டதன்றியைமறந்து அவளைத்தாமேயன்றித் தம்மேவல்வழி நிறபோராக் கொண்டு வெருட்டித் தம்வீட்டின் புறத்துச் செலவிடுத்தலின், எள்ளுக்கு...அருளின்மடமதை, எனவும், அங்ஙனம் வேசையரமையாது வேற்றூற்குரிய கற்புடைமடந்தை யா காமரைக்கேட்டு அவளையடைய முயன்று அதனன் வரும் அச்சம், கோக்கொலை,ரும்பிக்கே கூர்த்தவினை முதலிய தோக்காது வெளிப்படப்புனின் வரும் ஊறுகளுக்கஞ்சிப்புதவுமுதலிய பார்த்திருந்துபிறர்தன்னளவொழுகுங் காணுவகை நுழைதலின், கற்புடைமடந்தையர்...நுழைவழிநோக்கியும், எ-ம், இச்செல்வனிடஞ் செல்லின் நமக்கு எதேனுங்கிடைக்குமென வெண்ணிவந்து தமதுகுறைகளைக்கூறித் தமக்குத்தெரிந்த கலவிகளின வீக்கத்தையவர்களெடு த்தளைத்து அவனை யிந்திரனென்றம் இறைவனென்றும் புகழ்ந்து பாட அதி னைக்கேட்டவன் களித்தாற்போல முகமலர்ச்சிகாட்டி நானோ நானோ யென்று கூறி யவர் தன்பின் நிரிந்து தானோய்ந்து நின்றபோதலின், கச்சி,...தாளினு ற்றலுர்தலிர்ந்து - எ - ம், தன்னினுமிக்கா னின்றெனமற்றச் சுற்றத்தவரை யிகழ்தலின், கேளிகழ்ந்து - எ - ம், இம்மையில் நாம் செய்வன செய்யின் மறுமையுளதேல் காண்பாமென, வெண்ணியதிமைகளே யஞ்சாதுசெய்தலின் கேளிகழ்ந்து...பயிற்றி, எ - ம். இச்செல்வம் ''நீரிற்சுருட்டி நெடுங்கினைபோ லழிதன்மாலைத் தெனவும் தான்கொண்ட உடல் பலமழை மொக்குளிற்பல் காலுந்தோனறிக் கெடுவதெனவும் உணராது ஸ்பருமிதங்கொண்டுநடத்தலின் மின்னின்...எனையோர்வாழ்வும் வாழ்க்கையும், எ-ம், மேற்கூறிய செல்வம் களையும் வாழ்வினையும், நிலையற்றனவென்று சிறிதும் மதியாது தேவரீர் திரு வடியே பற்றெனமதித்துக்கடைப்பிடிகொண்டு இந்திராதியர்போகங்களைமறு த்து அனையிற் சீலைசுற்றித் தனையிற் படுத்து உயிரினுதையும் ஒக்கநோக் குந்தொண்டர் வாழ்வினையும், ஆராய்ந்துநோக்கின் குளப்படி நீரையும் சலஜ நீரையும் ஒப்பிடுதலை யொத்தலின் அவைவேண்டேன் என்பார், நின்திருவடி பிடித்து...தப்பிற்று என்னார். ஆதலின் உன்னடியாரடியார்க்குத் தொண்டு பூண்டொழுகு மடிமைத் திறம் அன்றி வேறொன்றைப் பொருளாகக் காணே ன் என்பார், நின்சேரடியார்...பிறிதே'' எனவுங்கூறினார்.

நேரிசைவெண்பா.

பிறிந்தே னரகம் பிறவாத வண்ணை
மறிந்தே னனங்கவே ளம்பிற் - செறிந்த

பொருதவட்ட விற்பிழைத்துப் போந்தேன் புராணன்
மருத வட்டந் தன்னுளே வந்து. (அ)

(இ - ள்.) புராணன் - (புராணங்களாலும் கூறியளவுபடாத) பழை யோனது, மருதவட்டம் தன்உள் - திருவிடை மருதூரில், வந்து - அடியேன் பூர்வபுண்ணியத்தால்வந்து, நரகம் பிறிந்தேன் - (நான் பல பிறவிகளினும் செய்த பாபங்களாலுண்டாம்) நரகத்தினின்றும் நீங்கினேன், பிறவாத வண் ணம் - இனிப் பிறவிகளடையாவகையினையும், அறிந்தேன் - தெரிந்து கொண் டேன், அங்கமேவள் - அங்கமிலியாகு மஹமதன், அம்பில் - அம்புகளால், பொ ருத - போரிட்ட, செறிந்த - கட்டுகள் நெருங்கிய, வட்டம் - விருத்தமாகிய, வில் பிழைத்த - வில்லிற்றப்பி, போந்தேன் - இவ்விடம் வந்தேன். எ - று.

அடியேன் இடைமருதைத் தரிசித்த துணையாலே நரகத்தினையும், பிறவி நீக்கத்தினையும், பெண்ணுசையினையும் நீங்கினேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இடைமருதை யெண்ணி யடையினத் துணையாலே செய்த பாவங்களனைத்து மொழிவதலின் பிறிந்தேனரகம், எனவும், அங்கமம்மரக வொழிவைக்கண்டவரே மேற்பதத்தை யவாவும் புண்ணியமுண்டா மாத லின் பிறவாவண்ண மறிந்தேன், எ - ம், அப்புண்ணியத்தால் வீடடையப் புனின் மாயையா லொருக்கால் தடைப்பட்டே னுயினும் அதனிற் பிழைத்து வரும் சூழ்ச்சியுங்கற்றுளேன் என்பார் அங்கமேவள் ... போந்தேன் - எ - ம், கூறினர். தெளிவுபற்றியிறந்தகாலத்தாற் கூறினர். புராணன்-எக்காலு பிற ப்பிலியாகும் பழையோன். அன்றிப் புராணங்களு மவன்புகழைப் பாடித்துதி க்கவறிதாதவன் என்னினுமாம். செறிந்த எனும் பெயரெச்சம் வில் எனும் பெயர்கொண்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாதிக்கண் டாயடி யாரைக்கண் டாண்மை வாதுநெஞ்சே
சேதிக்கண் டாயரன் செம்பொற் கழறிரு மாமருதைச்
சாந்திக்கண் டாயில்லை யாயினமன் றமர் தாங்கொடுபோ
யூந்திக்கண் டாய்நர யத்துன்னை வீழ்த்தி யுழக்குவரே. (கூ)

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே, அடியாரைக்கண்டால் - சிவனடியவர்களை க்கண்ணுற்காணப்பெறின், மறவாது - மறாதுசெலாது, வந்தி - சிவனென வெண் ணிவணங்குவாய், அரன் - சிவமூர்த்தியின், செம்பொன்கழல் - சிவந்தபொன் போலுந்திருவடியை, சிந்தி - தியானபாவனை செய்வாய், திருமாமருதை - திரு விடைமருதை, சார்ந்தி - சேர்ந்து தரிசனஞ்செய், இல்லை ஆயின் - இவ்வகை மேற் கூறியசெயல்களைச்செய்யா தொழியின், நமன்தமர் - யமதூதர், உனை - உன்னை, உந்தி - தள்ளி, கொடுபோய் - யமபுரங் கொண்டுபோய், நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்த்தி - விழச்செய்து, உழக்குவர் - துன்பப்படுத்துவர். எ - று காண்டாய் காண்கும் முன்னிலையசைச்சொற்கள், தாம் - அசை. ஞானமுதிர் ச்சிபெற்று அரனேவழிபட் டொழு கலியலா தெனின் சிவனடியவரையனை

னத்தேறி மறவாமலும், அஃதுமியலாதென்னின் அவன் திருவடியையமனத்தி லாயினும் அதவுமியலாது காண் எனின் அவனெழுந்தருளியிருக்கும் திருப்ப திக்கண் சென்று வதிந்தாயினும் புண்ணியம் பெறுகஇன்றேல்நரகமடைவாய் என்பதகருத்து.

(சு - ரை.) சிவனடிய வரைச்சிவனெனக்கண்டு அவரடித் தொண்டி பூண்டொழுகினோர் இறைவனடியடைதலிற் பிழையாரென்பது நூற்றுணிபா தலின்வந்திக்கண்டாய்...கண்டால்' என்றார். இதனைக் கலித்தொகுதிலக்கடுக்கன ல் கண்டை கட்டங்கக்கொடி, சிலியிலை யேந்தியவெண்டோட் சிவற்குமன ஞ்சொற்செய்கை,சிலிபினழியாத குற்றேவல் செய்தார் குன்ற மேருவென்னு மலிபிழையாரென்பராலறிந்தோர் களிம்மாநிலத்தே."எனக்கூறிய அருள்வாக் காலறிக, இடைவிடாது இருந்திஜ நிற்கினுதயினும் முயக்கிலும் அவனடி யே கண்ணுக மனத்தாற்காணின் பிழையாததொன்று மின்றென்பார்"சிந்தி... கழல், எ-ம், இவைசெய்ய இயலாதாயினத்தலமும் அவனெயொக்குமாதலின தனிடை வதியினும் அம்முச்தி யடைதலிற் பிழையாய் என்பார், மாமருதை... சுந்திக்கண்டாய், எ-ம், இங்ஙனம் அவனையும் அவன் எழுந்தருளியிருக்குந்தல த்தினையும் அவனடியவர்களையும் வணங்கான், யமபடரா லீர்க்கப்படு நிரய க்குழியிடை வீழ்த்தப் பட்டித்துன்புறுவனிதிலைய மின்றென்பார், நமன்ற மர்...உழக்குவர், எ - ம் கூறினர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ
கழப்பின் வாராக் கையறவுளவோ
அதனால்
நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை
வேரற வகழ்ந்து போக்கித் தூர்வைசெய்
தன்பெனும் பாத்தி கோலி முன்புற
மெய்யெனு மெருவை விரித்தாங் கையமில்
பத்தித் தனிவித் திட்டு கித்தலு
மார்வத் தெண்ணீர் பாய்ச்சிமேர் நின்று
தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுக்கண் செய்யும்
பட்டி யஞ்சினுக் கஞ்சியுட்சென்று
சாந்த வேலி கோலி வாய்ந்தபின்
ஞானப் பெருமுளை கந்தாது முளைத்துக்
கருணை யிளந்தளிர் கரட்ட வருகாக்
காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து
சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னேங்கி
மெய்ம்மயிர் புளக முகிழ்த்திட் டம்மெனக்

கண்ணீ ரரும்பிக் கடிமலர் மலர்ந்து
புண்ணிய
வஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி னஞ்சுபோதி
காள கண்டமும் கண்ணெரு மூன்றும்
தோளிரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பவளநிறம் பெற்றுத் தவளநீறு பூசி
யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாய்க்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்
சேணுயர் மருத மாணிக்கத் தீங்கனி
பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர
வெம்மனோர்க ளினிதினி தருந்திச்
செம்மாக் திருப்பச் சிலரிதின் வராது
மனமெனும புனத்தை வறும் பாழாக்கிக்
காமக்காடுமூடித் தீமைசெய்
ஐமபுலவேட ராறலைத்தொழுக
வின்பப் பேய்த்தே ரெட்டா தோடக்
கல்லாவுணர்வெனும் புல்வா யலமர
விச்சைவித் துதிர்த்துழி யாணைப் பெயரிய
கச்சு மாமர னிமிக முளைத்துப்
பொய்யென் கவடுகள் போக்கிச் செய்யும்
பாவப் பஃறழை பரப்பிப் பூவெனக்
கொடுமை யரும்பிக் கடுமை மலர்ந்து
தின்பப் பல்கரய் தூக்கிப் பின்பு
மரணம பழுத்து நரகிடை வீழ்ந்து
தமக்கும் பிறர்க்கு முதவா
நிமைப்பிற் கழிபு மியற்கையோ ருடைத்தே. (கo)

(இ - ள்.) உழப்பின் - இருவகைமுயற்சியானும், வாரா - அடையப் பெறாத, உறவிகள் - அடையப்படும் பேறுகள், உளவோ-உண்டோ, கழப்பின் (அம்முயற்சியின் றிக்காலத்தைப் போக்கிக்) கழப்புதலால், வாரா - கோடாத, கையறவு - அன்பகன், உளவோ - உண்டோ, அதனால் - ஆதலால், நெஞ்சப்புனத்த - மனமாகிய புனத்தில், வஞ்சக்கட்டையை - (மூளாத்த) வஞ்சகமெனும் மரத்தினை, வேர் அற - முதல் அற, அகழ்ந்து - தோண்டி, போக்கி-அப்புறப்படுத்தி, தூர்வைசெய்த - (கல்முளைமுளாத்தற்குரிய) பதஞ்செய்து, அன்பு என்பாத்தி - அன்பு என்கின்றபாத்தியை, கோலி - செய்து, முன்புற - முதலில், மெய்எனும் - உண்மை என்கிற, எருவைவிரித்திட்டு- எருப்பெய்து, ஆங்கு - எருப்பெய்த நிலத்தில், ஐயறிவு - (பழுதறமுதலிய வற்றுள் மூன்றா

தென்னும்) ஐயமில்லாத, பத்திதனிலித்து - பத்தியாகிய வொப்பற்ற விதையி னை, இட்டு - விதைத்து, நித்தலும் - (பாய்ச்சும்) காலந்தவாறாத நாடோறும், ஆர்வம் தெள்நீர்பாய்ச்சி - ஆர்வம் என்கிற தெள்ளியநீரைப் பாய்ச்சி, நேர்நி ன்று - எதிரில் நின்று, தடுக்கு நர்க்கு - உள்புகுதாவகைத் தடைசெய்வோர் க்கு, அடல்காதை - அடங்காமல், இடுக்கண்செய்யும் - துன்பஞ் செய்கின்ற, படடியஞ்நிஞக்கு - ஐந்து பட்டிமாடுகளுக்கு, அஞ்சி - (அவைதன்னைத் தடு த்தற்குப்) பயந்து, உள்சென்று - அப்புனத்துட்சென்று, சாந்தவேலிகோலி- சாந்தம் எனும் வேலியிட்டு, வாய்ந்தபின் - இவைஅனைத்து முடித்தபிறகு, ஞானப்பெருமுனை - ஞானம்எனும் பெருமுனையானது, நந்தாது - கெடாது, மூனைத்து - அங்குரித்து, கருணை இளக்தளிர் காட்ட - அருளென்கிற பசுந்த ளிர்த்தனைத்தளிர்த்துக்காட்ட, அருகா - (எடுக்குந்தோறும்) கெடாத, காமக்கு ரோதஉளை - காமம் குரோதம் எனறகளைப் பூண்டுகளை, அற-வேர்நீங்கும்ப டி, களைந்து - பிடுங்கிப்போக்கி, சேமப்பதித்துழி - அவ்வயலினைச் செம்மை ப்படுத்தகையில், செம்மையின் ஓங்கி - செமமையாகவளர்ந்து, மெய்ம்மயிர் - தேகத்திலுள்ள மயிர்க்கால் களாகிய, புளகம் முகிழ்த்திட்டு-புளகமாகிய முகி ழ்விட்டு, அம் என - அம்மெனும் ஆனந்த ஓசையுடன், கண்நீர்அரும்பி - கண் ணீராகிய அரும்பை விட்டு, கடிமலர் மலர்ந்து - மணமுளள மலர்பூத்து, பு ண்ணிய அஞ்சுவமுத்து - புண்ணியவருக்கொண்ட பஞ்சாக்ஷரமாகிய, அருங் காய் - கிடைத்தற் கரியகாய், தோன்றி - உண்டாகி, நஞ்சு பொதி - விஷந்த ங்கிய, காளகண்டமும் - நீலகண்டமும், கண்ணொரு மூன்றும் - ஒப்பற்றமூன் றுகண்களும், தோள் இருநான்கும் - எண்டோள்களும், சுடர் முகம்ஐந்தும் - ஒளிர்கின்ற ஐந்து திருமுகங்களும், பவளநிறம் பெற்று - பவளநிறத்தினைப் பெற்று,தவளநீறுபூசி-வெண்மையாகிய விபூதியினைப் பூசி, அறுசுவை அதனி னும் - (கைப்பு இனிப்பு துவர்ப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, எனும்,)அறு வகைச்சுவையினும், உறுசுவை உடைத்தாய் - மிக்க இனிமையினையுடையதா கி, காணினும் - கண்ணைற்காணப்பெறினும், கேட்பினும் - காதினும் புகழைக் கேட்கப்பெறினும், கருதினும்,மனதால நினைக்கப் பெறினும்,களிதரும் ஆகந் தத்தினைத்தரும், சேண்உயர் - மிக்கஉயர்ந்த, மருதமாணிக்கத் தீங்கனி - மருத மாணிக்க மென்னும் இன்கனி, பையபைய - மெல்ல மெல்ல, பழுத்து - முதி ர்ந்து, கைவர - கைக்கண் எளிதாவர, எம்மனோர்கள் - எம்போல்வார்கள், இ னிதின் அருந்தி - இன்புறவுண்டு, செம்மாந்து - களித்து, இருப்ப - இருக்க, சிலர் - இதில்வெறுப்புற்ற சிலர், இதின்வாராது - இவ்வுழப்பில முயலுகை செய்யாது, மணம்நுழும் - மனம்எண்ணுகின்ற, புனத்தை - புனத்தினை, வறும்பாழா க்கிபயனற்றபாழ் நிலமாக்கி, காமக்காடுமூடி - காமமென்னுங்காடுமூடியதால், நீணமசெய்-தீயவற்றைச் செய்கின்ற, ஐம்புலவேடர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகி ய வேடர்கள், ஆறலைத்து ஒழுக - வழிபறித்திழுக்க, இன்பப்பேய்த்தேர் - பெற் றின்பமாகிய பேய்த்தேர், எட்டாத ஓட - கைக்கு எட்டாத ஓட, கல்லாவுண ர்வு எனும் - கற்காதவுணர்வு என்கிற, புல்வாய் அலமர - மான்இரியும்ப டி, இச்சைவித்து - ஆசையென்கிறவிதை, உழிர்த்தஉழி - உதிர்த்தகாலத்தி,

யான் எனப்பெயரிய - நான் என்று பெயர்கூறப்பட்ட, நச்சுமாமரம் - நஞ் சையுடையமாமரமானது, கனிமிக முனைத்து - மிகமுனைத்து, பொய்யென் - பொய்யென்கிற, கவடிகள் - பெருங்கிளைகளோ, போக்கி - விட்டு, செய்யும் - செய்யப்பட்டு வருகின்ற, பாவப்பல்தழை - பாவமென்கிற பலதழைகளோ, பரப்பி - விரித்து, பூ என - பூவென்ற கூறும்படி, கொடுமை அரும்பி - கொடு மை என்கிற அருபுகளைவிட்டு,கடுமைமலர்த்து-தீமையே விகசித்து,துன்பப் பல்காய்-துன்பமென்கிறபலகாய்களோ,தூக்கி-ஏந்திக்கொண்டு,பின்பு-அதின்பின் பு, மாணம்பழுத்து-இறப்பெனும் கனிபழுத்து, கரகிடைஉரகில், வீழ்ந்து- வி ழுந்து, தமக்கும் - தங்களுக்கும், பிறாக்கும்-மற்றையோர்க்கும், உதவாது-பய ன்படாது, இமைப்பில் - இமையளவு காலத்தில், கழியும்-கழிந்துகெடும், இய ற்கையோர் - குணம்உடையாரை, உடைத்து -இவ்வுலகம் பெற்றிருக்கின்றது எ - று.

(கு - ரை.) அடிகள், உழப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ, என்னும் பழமொழிக்கிணங்க நெஞ்சப் புனத்து எனத்தொடங்கிச் செம்மார்திருப்ப என்பதன்காறும் அதனை விளக்கிக்கூறியும்,கழப்பின் வாராக் கையதவுளவோ என்பதற்குச் சிலரிதின் வாராது எனத்தொடங்கி உடைத்தே யென்பதன் காறும் விளக்கியும் கூறினர். இது இம்மைமறுமைக்கு வேண்டியபயன் கூ றியதெனன்றிய தனை யிவ்வாறு செய்ய முயல்வேண்டும் ஒழிதல் வேண்டு மெனச் சிற்றின்ப மொழிவிற்குப்போரின்ப மெய்தற்கும் உபாயகூறியதுமாம். பயிர்செய்யாநிலத்துப் பலவாகிய பூண்டுகளும் விருக்ஷங்களும் முளைத்து நில த்தின சாரத்தினையுங் கெடுத்தல்போல் மனமாகிய இடத்துப் பலவகைப்பட்ட எண்ணங்கள் உதிக்கப்பெறுதலின் மனத்தைப் புனமெனவும், வெட்டுற்றோ றும் தளிர்க்கு மரத்தை யொத்துத் தோன்றுந்தோறும் கெடுக்கக் கெடுக்கக்கெ டாது அஞ்ஞரித்தலின் அதனை வஞ்சக்கட்டை, எ - ம், இதனை முதலறக் கெடுத்தல் நலம் என்பார் வேரற வகழ்ந்து போக்கி - எ - ம். வயலில் பயிர் முதலிய செய்யப்புனின் அவ்வயலிலுள்ள கல்முதலிய, பயிர்க்கிடையூறு செய் வனவற்றைக் களைந்து அப்புனத்தைப் பண்படுத்தவும் வேண்டியதாதலின் தூர்வைசெய்து, எ - ம், அப்பண்படுத்திய நிலத்தில் நீர் பெய்தல், கலை கட்டல்முதலிய செய்தல் வேண்டிச் சிறுசெய் செய்தலின்பாத்தி கோலி எனவும் கூறினர். இப்பாத்தி மடைப்பாத்தியாதலின் நன்னெறி யடைதல் வேட்டோன் அன்பானே பாத்திகோலல்வேண்டு மென்பார் அன்பென்பாத்தி. எ-ம், அப்பாத்திக்கண் சிவப்பயிர் விளைய உண்மையெனும் எருவிடல் வேண்டு மென்பார் மெய்யெனும் எருவைவிரித்து- எ - ம், நித்தலும் நீர்பாய்ச்சின் ப யிர் கெடுமாயினும் இது சிவப்பயிராதலின் மற்றதைப்போல் கேடெரு தென் பார் நித்தலும், எ - ம், அப்பாத்திக்கண் அன்பெனுநீர் அவ்வித்தினை விளைக் கும் உபகாரியாதலின் ஆர்வத்தெண்ணீர் - எ - ம், பஞ்சேந்திரியங்கள், எரு தனன் முரட்டுத்தனம் கொள்ளின்எதிர்நின்றதடுப்போனையு மெதிர்த்துத்தா ம் கொண்ட வெண்ணத்தினை முடித்துக் கொள்ளுமியல் பினவராதலின் கேர் நின்று தடுக்குநர்க்கடல் காதிக்கண் செய்யும் பட்டியையுஞ் எ-ம், கூறினர்

அஞ்சுதல் எற்றக்கெனின்தான் கொண்ட சிவப்பயிரை நன்றுகவிளைத்து அறுக்கமுயல் வோனிவ் வெருதுகளுக்கஞ்சாது செய்யின் பயிரின்வினை வினைடை புஞ்தழைக்கிக் கெடுத்துச் செல்லு மெருதைப் போன்று இந்திரியங்களாகிய எருது களிடைப்புக்கு அதனைக்கெடுத்து தன்னை அவற்றின் வழியிர்ச்சக் கெடுத்தலின் பட்டியஞ்சினுக்கஞ்சியென்றரெனிலுமாம் அஞ்சு,ஐந்தென பதன்போலி, பட்டியென்பது, மற்றவர் புலத்தைக்கராவாகுமேய்த்து செல்லும் எருது. ஐந்து, இந்திரியங்களையுணர்த்தலில் அளவை யாகுபெயர். எருதுகள் உட்செலாவகை சார்த்து பூசிய சுவர்வைப்பார் போல் இத்திட்ட இந்திரியங்கள் புகாவகை சார்த்தவேலியிடல் வேண்டுமெ என்பார் சார்த்தவேலி-எ-ம், இவ்வாறு அதனைக்காக்கின் ஞானப்பெருமுனி பழுதின்றி விரும்விளையும் என்பார். ஞானப்...முனைத்து, எ-ம், அம்முனி தோன்றியதுணையாகி அதன்தளிர் கருணைவிளைக்குமியல் பின தென்பார், கருணையிளந்தளிர்...காட்ட, எ-ம், இவ்வாறு எருப்பெய்து வித்திட்டுக் களைகட்டு நீர்பாய்ச்சியக்கால்முளைத்தஞானப் பெருமுனையைச் சேமப்பத்தின் அது ஒங்கிப் புளகமாகிய முகிழ்விட்டு, கண்ணிராகிய அரும்பினையரும்பி மலர்ந்து புண்ணியமெனும் காய்விடுமென்பார் சேமப்படுத்தழி...காய்தோன்றி, எ-ம், புண்ணிய அஞ்செழுத்தென வே இதனைவாசகமாகப் பயில்வோரே யிம்மைக்கண்சகல இன்பங்களையுமனுபவித்து மறுமைக்கண் பிறவாச்சிவப்பேற்றினையடைந்து களித்தலின் புண்ணிய வஞ்செழுத்தென்றார் இதனை விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். எனைக்காய்கள்வற்றுதல், புழுப்பற்றுதல், அழுகல்முதலிய பெறுதல்போல விஃதுபெறுது உண்டார்க்கு மனமும் கண்ணுமுருகும் வகையினிற்றலினிதனை அருங்காய் எ-ம், கூறினார். இவ்வாறு பயிரிடவளர்ந்த பயிர்க்கண் பழுப்பது எம்மரத்தினும் பழுக்காவியப் புறுகனி, எனைக்களியுண்பார் வாயாலுண்டு நாவெனும் உறுப்பி னேகதேசமாத்திரையே சிறுசுவைவகண்டு இன்புறுதல்போலாது இஃ தறுசுவையதனினும் உறுசுவையுடைத்தாய்க் காணினும் கேட்பினும் கருதினும் களிதருவதாதலின், நஞ்சுபொதி...பழுத்து, எ-ம், இதனையுண்டு களிப்பார் மற்றையதேவரின் பத்தினையும் வெறுத்து இதனையே யுண்டு களிப்பாராத்தலின எம்மனோர்...செம்மாந்திருப்ப, எ-ம், கூறினார். இவ்வொழுக்கத்தினீங்குவோர் நன்மக்களல்லர் என்பார் சிலர் எ-ம், இதின் என்பதிற் சுட்டு, அவ்வொழுக்கம் குறித்து நின்றது. இறைவன் றிருவடியை மனத்திருத்தலே அழியா நிலைதன்றியேனைய அழிதன்மையைத் தாதலினை வறும்பாழாக்கி-எ-ம், கற்புக்குரிய தன்மனைவியேயன்றி மற்றேரையுமவாவுதலின் காமக்காடு மூடி-எ-ம், இவ்வகையுள்ள மனத்தை இந்திரியவகன்தாம் கொண்டவகை வசப்படுத்த அவற்றின் வழி சென்று ஒழுகுதலின் காமக்காடு... ஒழுக, எ-ம், பேய்த்தேர்,காண் பார்க்கு நீர்போல் காணப்பட்டு ஆங்குச்செல்லின் கானலாய்க் கெடுதல்போல் இன்பமும் சுகமெனக்காணப்பட்டுப்பின்னர் பழிதலின் இன்பத்தினைப்பேய்த்தேர்-எ-ம், கற்றவுணர்வாயின் ஒருவாறுதிரும் பவுங் கூடும் அவ்வாறு மடங்காது இந்திரியவாகிய பட்டிகளுக்குப் பின்செல்லுதலின் கல்லாவுணர்வு எ-ம், இதனிடைத் தோன்றுவனபலவாகிய இச்

ஆசுஅ திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

சைகளாதலின் இச்சை வித்து - எ - ம், இவ்வித்திடைத் தோன்றுவது அங்காரமாதலின் யானெனப் பெரிய நச்சுமாமரம், எ-ம், இதற்கு நீர்முதலிய வேண்டாதானே வினையுமென்பார் நனிமிகமூன்றி, எ - ம், நச்சுமாமரமாதலினிதனிடைபொய், பரவம்,கொடுமை,கடுமை,துன்பம், மரணம்,ஆகிய கவடுகள், தழை, அரும்பு, மலர், காய், கனி, உண்டாயின என்பார், பொய்யென்... பழுத்தி, எ - ம், இப்பழத்தையருந்தி ஞானமடையும் பயனுவ தென்னென்பார், நரகிடைவீழ்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கு முதவாது இமைப்பிற்கழிவது எ - ம், கூறினர்.

கேரிசைவெண்பா.

உடைமணியி னேசைக் கொதுங்கி யரவம்
பட்மொடுங்கப் பையவே சென்றங் - கிடைமருத
ரையஃ புகுவ தணியிழையார் மேலனங்கன்
கையம் புக வேண்டிக் காண். (கக)

(இ - வ்.) இடைமருதர் - திருவிடை மருதூரிலெழுந்தருளி யிருக்கு ஞ்சிவமூர்த்தி, உடைமணியின் - தாம் அரையிலணிந்திருக்கும் சதங்கையின், ஓசைக்கு ஒதுங்கி-ஓசைகேட்டு அதினலயமடைந்து ஒதுங்கி, அரவம் - நாகம் படம் ஒடுங்க - தனதுபட்டத்தினை (இறுமாக்கக்கொள்ளாது,) ஒடுங்கும்படி, பையவேசென்று - மெல்லெனப்பலர் வீடுகளிற்சென்று, ஐயம்புகுவது பிக்ஷாடனத்திருக்கோலங் கொண்டு பிக்ஷைகொள்வது, அங்கன் - அற்கமிலியாகியமன்மதன், அணிஇழையார்மேல் - அழகிய ஆபரணமணிந்த பெண்கள் மீது கை அம்பு - தான்கையினீட்டுங் கொண்டபஞ்ச பாணங்களை, உகவேண்டி - ஏய்ய வேண்டியேயாம், காண் - இதனையாராய்ந்துபார் - எ - று. காணை அசையாகக் கொள்ளினுமாம்.

(கு - ரை.) இறைவன் பிக்ஷாடனத்திருக்கோலங் கொண்டகாலத்து கலே தலே மாலே முதலிப கரந்தும் அரையிப மணி வடமுதலிய வணிந்து செல்ல அம்மணியினது வொலிகேட்டு அரவம் அவ்வொலியின் வயப்பட்டு படமொடுங்கியிருப்பத் தாருகவனத்துச் சென்றராதலின், உடைமணி...ஒதுங்க, எனவும், அத்தாருகவனத்துச் சென்றகாலத்து வேடத்திற் கிணங்கப்பையச் சென்றராதலின் பையவே சென்று, எ-ம், இவனெல்லா முடையானு மினும் ஐயம்பெறப்புகுந்தது தம்மைக்காதலித்துவேண்டிய அடியவர் வேண்டியபடி யருள்புரிவான எண்ணியாதலின் ஐயம்புகுவது, எ-ம், கூறப்பட்டது இங்ஙனம், இவன் பிக்ஷாடன திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளியது, தம்மினும் கற்பிலுயர்ந்தாரிலர் எனச்செருக்குற்ற மதியாதிருந்த அப்பெண்களின் வீடகங்கியாளும் பொருட்டாதலின் இவன் கொண்ட திருக்கோலம், கண்ணுற்ற ஆணும் பெண்ணுருப்பெற்றுத்தழுவிரும் பும்கோலமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. இத்திருக்கோலத்தைக்கண்ட மாத்திரையே மாறன் அப்பெண்கள் மீது தன்னம் புகுவேயலி வருத்தித்தன் புறுத்தலின், அணிபிழையார் ...காண் எனவும் கூறினர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காணீர் கதியொன்றுங் கல்லீ ரொழுத்தஞ்சும் வல்லவண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீரவன்புக ழாசைப்பட்டுப்
பூணீ ருருத்திர சாதனமீதெங்கும் பூசுகிலீர்.
வீணீ ரெளிதோ மருதப்பிரான்கழல் மேவுதற்கே. (கஉ)

(இ - ள்.) வீணீர் - வீணுக்காலத்தைப் போக்கும்பயனற்றவர்களே, எழுத்து ஐந்தும் - பஞ்சாக்ஷரமாகிய தினையும், கல்லீர் - செபித்திலீர், வல்லவண்ணம் - வலிமைக்குத்தக்க இயன்ற அளவு, திருப்பணி - அவனதுதிருப்பணிகளை, பேணீர் - செய்யவிரும்பீர், அவனபுகழ் - அவனது திருப்புகழை, பேசீர் எடுத்துச் சொலீர், ஆசைப்பட்டு - ஆசையடைந்து, உருத்திரசாதனம் - உருத்திரசாதனமாகிய ருத்ராக்ஷத்தினை, பூணீர் - தரிக்கமாட்டீர்கள், நீறு-விபூதியினை, எங்கும் - உடன்முழுதும், பூசுகிலீர் - அணிந்து கொள்ளீர்கள், (இவ்வகையொன்றுஞ் செய்யாதவுமக்கு,) மருதப்பிரான்கழல் - மருதவாணனதிருவடி, மேவுதற்கு - அடைதற்கு, எளிதோ - எளிதாகுமோ (ஆகாது ஆதலால்) கதியொன்றும் - எக்கதியினையும், காணீர் - கண்டடையீர். எ - று.

(கு - ரை.) இறைவனே மனத்தாலெண்ணித் தியானித்தும், அவனது திருமந்திரத்தினைச் செபித்தும், அவன் பொருட்டித் திருப்பணிகளைச் செய்தும் அவன்புழ் கூறிய திருவாசகத்தினைப் பாடியும், விபூதி ருத்ராக்ஷமாகிய வெகுசின்னங்களை முறையே அணிந்தும் பூண்டும், இருக்கப்பெறின் மருதவாணன் திருவடியடைதல் எளிது அன்றேல் அரிது என எதிர்மறை மூகத்தாலுடன்படுகூறினர். இதனை "சித்தஞ்செய்ய மனமைத்தென் செப்ப நாவமைத்தேன், வந்தனைசெய்யத் தலையமைத்தேன் கைதொழ வமைத்தேன், பத்தனே செய்வதற்கும் பமைத்தேன் மெய்யரும்பவைத்தேன், வெந்தவெண்ணீதணி மீசற் கிவை யரன்விதித்தனவே" எ-ம், "கூறுமி னீசனைச் செய்மின் குற்றேவல் குளிர்மின்கண்கள், தேறுமின் சித்தந்தெளிமின் சிவனைச்செறுமிசை செற்ற மாறுமின் வேட்கை யறுமினவலமிவையெறியா, வேறுமின்வானத்திருமின் விருத்தா வினையவர்க்கே, எ - ம், கூறியவற்றுணர்நிக கற்கதியடைய விரும்பினேனு இறைவனே மனக்கோயிற் கனிருத்தி அவன் திருமேனியாகிய திருமந்திரத்தினைச் செபிக்கின் முத்திபெறவன் அவ்வகைசெய்யாதடையா னாதலின் கல்லீரொழுத்தைந்தும் - எ - ம். அவ்வாறு செய்த லியலாதாயின் வன்மைக்குத்தக்கவிதம் அவன் திருப்பணியாகிய திருப்பூக்கொய்தல், திருவலகிடுதல், திருச்சாத்துமெழுகல் முதலிய திருப்பணியேனுஞ்செய்க என்பார் பேணீர் திருப்பணி - எ - ம், அஃதியலாதெனின் அவன் திருப்புழ் கூறிய திருவாசகங்களேயாயினு மோதுக என்பார் பேசீர் அவன்புகழ், எ ம், அஃதியலாதாயின் விபூதி ருத்ராக்ஷமாயினு மணிக எள்பார் பூணீர்... பூசுகிலீர் - எ - ம், இவ்வகைச்செய்யாதார் பலபிறவியினும் கற்கதியடையாராதலின் காணீர்கதியொன்றும் - எனவும் கூறினர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

மெய்ய புண்மயிர்த் தொகைகளோ வம்மயிர்
யாசிய தோலின் பரப்போ தோலிடைப்

புகவிட்டுப் பொதிந்த புண்ணை புல் ணிடை
பூறு முதிரப் புனலோ கூறுசெய்
திடையிடை நிற்கு மெலும்போ லெலும்பிடை
முடைகெழு மூளை விழுதோவழுவழுத்
துள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ மெள்ளநின்
றூரும் புழுவி னெழுங்கோ நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குவையோ வைத்துக்
கட்டிய கரும்பின் கயிறே வுடம்பிற்குட்
பிரி யாதொழுக்கும் பிணியோ தெரியாது
இன்ன தியானென் றறியே னென்னை
யேதினுந் தேடினன் யாதினுங் காணேன்
முன்னம்
வரைத்தனி வில்லாற் புரத்தையழ லூட்டிக்
கண் படையாகக் காமனை யொருகா
லுண்பொடி யாக நோக்கியண் டத்து
வீயா வமரர் வீயவந் தெழுந்த
தீவாய் நஞ்சைத் திருவமுதாக்கி
யிருவர் தேடி வெருவர நிமிர்ந்து
பாலனுக் காகக் காலனைக் காய்ந்து
சந்தன சரள சண்பக வகுள
கந்தன வனத்திடை ஞாயிறு வழங்காது
கவமணி முகிழ்த்த புதுவெயி லெறிப்ப
வெண்ணருங் கோடி யிருடிகணங் கட்குப்
புண்ணியம் புரக்கும் பொன்னி சூழ்ந்த
திருவிடை மருத பெருவிடைப் பாக
மங்கை பங்க கங்கைகரா யகநின்
றெய்வத் திருவருள் வகைவந்து கிடைத்தலின்
மாயப் படலங் கீறித் தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின்
னின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு
மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே
னின்னிலை யனைத்தினுங் கண்டே னென்னை
நின்னைக் காணு மாத்தர்
தன்னையுங் காணுத் தன்மை யேரே, (கூ)

(இ - ள்.) யான் - அடியேன், மெலிய - தேகத்தையடைந்துள்ள, புல் மயிர்தொகையோ - அற்பமாகிய மயிர்க்கூட்டமோ, அம்மயிர் - அந்த உரோ

மங்கள், பாவிய - பரந்துள்ள, தோலின்பரப்போ - தோலினது பரப்புத்தானே, தோலிடை - தோலினிடையில், புகவிட்டு - நுழையவிட்டு, பொதிந்த மூடிய, புண்ணே - இறைச்சியோ, புண்ணிடை - அவ்விறைச்சிக்கு நடுவில், ஊறும் - கரக்கின்ற, உதிரப்புனலோ - ரத்தநீரோ, கூறுசெய்த - பலகூறுகளாப் பிரிக்கப்பட்டு, இடை இடைகிற்கும் - இடையிடையே நிற்கும், எலும்போ - எலும்புகள்தானே, எலும்பிடை - அவ்வெலும்புகளின் னிடையில், மூடைசெழு - மூடைகளாற்றங்கிய, மூளைவிழுதோ-மூளையின் றெருகுகியோ, வழுவழுத்த - வழுவழுப்புக்கொண்டு, உள்ளிடை-உட்பாகத்தில், ஒழுகும், ஒழுகுகின்ற, வழும்போ - நிணமோ, மெள்ள - மெதுவாக, நின்ற - நிலை பெற்ற, ஊரும் - நகர்ந்து செல்லும், புழுவின் ஒழுங்கோ - புழுக்களின் வரிசையோ, நீரிடைவைத்த-நீரினிடையாகவைத்த, மலத்தின் குவையோ-மலத்தின்குப்பையோ, வைத்த - இறைச்சி யெலும்பு முதலியவற்றையைத்த, கட்டிய - கட்டியுள்ள, கரம்பின்கயிறே - கரம்பினதாகவிறே, உடம்பிற் ரு உள்.உடம்பினுள், பிரியாத - நீங்காமல், ஏறக்கும்-வருத்துகின்ற, பிணியோ - வியாதியோ, இன்னது என்று - இது இப்படித்தென்று, அறியேன் - உணரேன், எள்ளேதெரியாது - என்னையறிந்துகொள்ளாமல், எதினும் தேடினன் - எதிலும் தேடிப்பார்த்தேன், யாதினும் - எதினிடத்தும், காணேன் - கண்டு தேர்ந்திலேன், முன்னம்-பூர்வம் ஸ்ரீருகற்பத்தில், கரைதனி வில்லால்-ஒப்பற்றமலையாகிய வில்லைக்கொண்டு, புரத்தை அழல் ஊட்டி-திரிபுரங்களை அழலுக்கு உண்பித்து, ஒருகாள் - ஒருகற்பத்தில், கண்படையாக-கண்ணை ஆயுதமாக, காமனை - மன்மதனே, நூண்பொடியாக - நீறாகும்படி, கோக்கி-திவிழிபால் நோக்கி, அண்டத்து - பிரமாண்டத்தில், வீயா - (அமிர்தமுண்டதால்) சாகாதிலேபெற்ற, அமரர் - தேவர்கள், வீய - இறந்துகெட, வந்து எழுந்த - தோன்றிய, நீலாய் - விஷத்தினாய்த்த, நஞ்சை-ஆலாலவிஷத்தை, திருவமுதாக்கி - அமுதாகவுண்டு, இருவர் - விஷ்ணுக்களாகிய இரு பெருந்தேவர்கள், தேடி - அடிமுடிதேடித்தேடி, (க்காணமல்) வெருவர-அவர்கள் உடல்கலங்கும்படி, கிமிர்த்த - அவ்விருவர்க்கிடையில் தாணுமூர்த்தமாய் ஓங்கி, பாலனுக்காக - மார்க்கண்ட முனிவர்பொருட்டு, காலனை-கூற்றுவனை காய்ந்து - திருவடியால் உதைத்துக் கோபித்து, சந்தனம் - சந்தனவிருக்ஷங்களும், சரளம் - சரள விருக்ஷங்களும், சண்பகம் - சண்பகவிருக்ஷங்களும், வகுளம் - மகிழமரங்களும், (சூழ்ந்த,) கற்பனவனத்திடை-பூங்காவில், ஞாயிறுவழங்காத - சூரியவொளிசெல்லாது, நவமணி - நவரத்தினங்கள், மிழிற்ற - அரும்பிய, புதுவெயில் - புதிதாகியவெயில், எறிப்ப - வீச, எண்ணருங்கோடி - எண்ணுதற்கரிய பலகோடி, இருடிகணங்கட்கு - இருடி கூட்டங்களுக்கு, புண்ணியம் புரக்கும் - புண்ணியத்தை யருள்புரிந்து காக்கும், பொன்னிசூழ்ந்த - காவிரியாற் சூழப்பட்ட, திருவிடைமருத - திருவிடைமருதனாத் திருப்பதியாகக்கொண்டானே, பொரு-போர்செய்கின்ற, விடைப்பாக-இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டானே, மங்கைபங்க-இறைவியாகிய பார்வதியை வாமபாகத்தில்பெற்றானே, கங்கைகாயக்-கங்கைசூடினானே, நின்தெய்வத்திருவருள் - தேவரீரது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருக்கருணை, கைவர்

வரலாறு திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

நு மெய்த்தலின் ஈவதிதாகக்கொடைத்த காரணத்தால், ஆயப்புடலும் நிலை-
யாலையின் நிரனிக்கெடுத்த. நிய - த்தமாகிய, ஞான நாட்டம் பெற்ற
வன் ஞாலகோக்கத்தினே யடியேன் அடைந்தேன், பெற்றமின் - அதனை
வழியே னடைந்தபின்னே, கின் தேவரீருடைய, பெருந்தண்மையும் - பெரு
ணையரிய குணங்களின் விசேடத்தினையும், கண்டேன் - கண்டதரிசித்தேன்
தான்டலும் - அவ்வகைக்கண்டமாத்திரையில், என்னையுங் கண்டேன்-யான்
ஏதுவென வுணராது தேடிய என்னையும் கண்டேன், பிறரையுங்கண்டேன்
என்னையாழிந்து உலகத்துள்ள பிறரையுமகண்டேன், கின் னிலை - தேவரீர்
எங்கும் வியாபித்திருக்குந்தன்மை, அனைத்தினுமகண்டேன், சாசரப் பொ
ருள்கண முழுதினுங்கண்டேன், என்னை - பசுவாகிய ஆன்மா வினையும், நின்
னை - பதியாகிய தேவரீரையும், காணுமாற்றால் - காணுதலனிதர்கள், தன்னை
யுங்காணு-தன்னிலக்கணத்தையுங்காணுத, தன்மையோர்-தருகி யுடையீயார்
ஆவர் - எ - று.

அடியேன் என்னிலக்கணமேதென ஆராயப்புகுந்து ஆராயுமிடத்து என்
உடல் முதலிய வுறுப்புக்களுள் ஒன்றினும் காணுத தேவரீரது திருவரு
முன்னிட்டு யான் என்னைக்கண்டேன் தேவரீரையுந் தரிசித்தேன் தேவரீர்
வியாபகத்தையும் உலகமெல்லாவற்றையுங் கண்டேன் ஆதலால் தேவரீரைத்
தரிசனஞ் செய்யாமாந்தர்தன்மையரீர் காணுந் தன்மையராவர். என்பது
கருத்து.

(கு - சை.) புல்லியர்த் தொகையென்பதில் உரோமத்திற்குப்புன்மையா
வது எளிதில் அறுக்கப்படுதல் முதலிய, உன்பப்புனல் தோலிடைக்கண் சிறு
கரம்புகளை வழியாகக்கொண்டு தேகத்தி லூறுதலின் ஊறு முறிப்புனல் என்
றார். தேகத்தின் பாகங்களை இது சிரம் தோள் தான் என வேறு பகுத்தற்கும்
அங்கரம்பு தசை தோல் உதிரம் முதலிய நிற்றற்கும், வீட்டின் கூறை மூய்வா
ர்ச்சு அதைத்தாக்கத் தூண் கொடுக்கை விட்டம் வரிச்சல்முதலிய ஆதா
மாதத்தாக்குதல்போல் இது தாங்கிநிற்றலால் கூறசெய்த இடை யிடை
நிற்ரு மெலும்போ என்றார், தேகந் தோன்றிய காலத்திடன் றோன்றி உள்
னிருந்து மறைதலின் பிரியாதொறுக்கும் பிணி என்றார். தன்னுல் வரப்பட்
டேனைப் பிணித்தலின் பிணியெனப்பட்டது, தெரியாது, என்பதை எல்லை
யென்பதனுடன்கூட்டுக, எலும்பு தோல முதலிய உடலின் கருவிகள் பலவும்
ஆன்மாவல்ல எனவார் என்னை யேநினுந்தேடினன் யாதினுங்காணேன் என்
றார். எத்தேவராலுஞ் செய்ய முயன்றுஞ் செய்யாதசாரியத்தைச்செய்யத்
தக்கவனிவற்கு ஆதலென்பது ஒன்று வேண்டியதில்லையென்பார் வரைத்த
னிலில்லால் புரத்தை யழலுட்டி ... கோக்கியென்றார். எவ்வகைக் கொல்லு
த்தக்காஞ்சும் இவனை யணுகின் அமிர்தமாமேயன்றி யவனை வருத்தாதென்
பார்-அண்டத்து... ஆக்கியென்றார். தம்மைப் பிரமனெனமதித்த மால் பிரமர்
க்குமுன் றோன்றுது நின்று பாலகனுகிய மார்க்கண்டனுக்காகக் காலனையுதை
த்தாரெனவே அடியார்க்கெளியன் என்பதும், மலியார்க்குச்சோன் என்ப
தும் கூறப்பட்டன. ஈரளம், என்பது, ஒருமரமாகிய ஆல், ஈரடியின்தாரம்
ஈரஞ்சோதியினாளும் எனுத்தாலால், இன்தாரத்தை யடைதிதனுவினது

யொருன். உரோமசன், மார்க்கண்டர், காபிபர், பராசரர், விசுவாமித்திரர், கௌதமர், முதலிய இருடியருக்கு அருள் சுரந்தளித்தவர் என்பார், எண்ணருங்கோடி....புண்ணியம் புரக்கும், எ - ம், அடியேனுக்குத் தேகரீர் நிரு அருள்நிலைத்த மாத்திரையில் மாலைமீன்நி ஞானநாட்டத்தை யடைக்தேன் என்பார், தெய்வத்திருவருள்...பெற்றனன். அவ்வகை ஞான நாட்டத்தால் பதார்த்த திரயத்தின் லக்ஷணங்களே யறிந்தேன் என்பார், நின் பெருந்தன்மை...நின்னிலே யனைத்தங்கண்டேன், என்றார். நின்னருள்பெற்றத் தேவரீரைக்காணுமாற்றர் தம்மைக்காணுமாறி யதனலுண்டாகிய கலத்தையு மிழந்தவராவர் என்பார், நின்னே...தன்மையோர் என்றார்.

கேரிசைவெண்பா.

ஓராதே யஞ்செழுத்து மூன்ஞதே பச்சிலையு
நேராதே நீரு நிரப்பாதே - யாராயோ
வெண்ணுவா ருள்ளத் திடைமருதர் பொற்பாத
கண்ணுவா மென்னு மது நரம். (கசு)

(இ - ன்.) நெஞ்சே - மனமே, ஓராதே - அவனைத்தியானிக் காமலும், ஐந்தெழுத்தும் - திருவுக்கரங்களேந்திணையும், உன்ஞதே - உனனிச் செபிக் காமலும், பச்சிலையும் - பச்சிலையாயினும், நேராதே - அவன் திருமுடிக்கணி ட்டுப் பூசியாமலும், நீரும் நிரப்பாதே-ஐயத்தால் திருமஞ்சனஞ் செய்தகளிக்காமலும், எண்ணுவார் - இடைவிடாது தியானிப்பவர், உள்ளத்து - மனதின்கண்நிருக்கோயில் கொண்டருளும், இடைமருதர் - திருவிடைமருதவாணரது, பொன்பாதம் - அழகியதிருவடிகளை, நாம் - இவ்வகையில் ஒன்றும் இலாகாம், கண்ணுவாம் - அடைவோம், என்னும் அது - என்ற எண்ணும் அவ்வெண்ணம், யாராய் ஓ-நம்மையாராக வெண்ணியோ எ - ம். அவனைத் தியானிக்காமலும் அவனது திருமேனியே யுருவாகிய திருவைந்தெழுத்தக்களைச் செபிக்காமலும் அவன் திருமுடிக்கு நீர்முதலிய கொண்டு அபிஷேகம் புரியாமலும், பச்சிலைபரித்துத் திருவடிக்கருச் சித்தப்பணியாமலும் அவனைத்தியானபாவனை செய்து வழிபடமடியவருளத்தே தங்கும் பொற்பாதத்தினையடையவெண்ணுகின்ற அவ்வெண்ணம் நம்மையாராக வெண்ணியோ அறியேம் என்பதருத்து.

(கு - ரை.) மனத்தாலும் வாக்காலும் அவன்திருவுருவத்தினை யெண்ணித்தியானிப் பார்க்கு அண்ணிக்கு மமுதாம் என்பார் ஓராதே யென்றும், அஃதியலாது எனின் அவனது மக்திரத்திருமேனியே வருவாகும் திருவைந் தெழுத்தினையேனுஞ் செபிக்க என்பார். ஐந்தெழுத்து முன்ஞதே - எ -ம், அதுவுமிய லாதெனின் கொச்சையாயினுக்கரத்தையாயினும் பச்சிலையிட்டுப் பரிந்து பணிபல்வேண்டு மென்பார் பச்சிலையுநேராதே யென்றும், அதுவுங் கூடாதெனின் சூடங்கையினி ராயினுமவன் திருமுடியிலிட்டுப் பரிக என்பார் நீருநிரப்பாதே எ - ம், கூறினர். "ஒருகணமிருப்பன் தெய்வவருவினி லீசன்முன் மற், திருகணஞ் செல்கோலோச்ச மிறையவர் பாலிருப்பன், அருகணையவர் சூழாதனம்பு வீழனலிருப்பன், தரியலோகியருளத்திற்றங்குவ

னிருந்தெப்போதும்." என்றதால், எண்ணுவாருள்ளத்திடை மருதர் என்றார். இவ்வகைச் செய்வார்க்கணியனு மன்றிச்செயலாலினில் வொழுக்கிற் சிறிது மிலாதகாம் அவன் திருவடியடைய வெண்ணுமதி நம்மையாராக அகன்னித் தென்பார், பொற்பதாம்.....யாராயோ, என்றார். இச்செய்யுள் எதிர்மறைபா னவணருளைதற் குபாயங் கூறியதாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காமே யிடையுள்ள வாறறிவாமினி நாங்கள்சொல்ல
லாமே மருதன் மருதவனத்தன்ன மன்னவரைப்
பூமேலணிந்து பிழைக்கச்செய் தாரொரு பொட்டுமிட்டார்
தாமே தளர்பவ ரைப்பாரமேற்றுத றக்கதன்றே. (கரு)

(இ - ள்.) இனி - இனிமேல், காமே - காம்தாமே, இடையுள்ளபூய - இடை இருக்கும்விதத்தினை, அறிவாம்-அறிவோம், நாங்கள் சொல்லல் ஆம்-பிறரதனையறியும்படி நாங்கள் சொல்லலுமாம்-மருதன்-மருதவாணன, மருதவனத்தி திருவிடைமரு னார்ர், அன்னம் அன்னவரை-அன்னத்தை யொத்தநடையாய்த்தலவனை, பூமேல் அணிந்து-புட்பத்தினை தலைக்கணிந்து, பிழைக்கச் செய்தார் - அவனைப்பிழைக்கச் செய்தனர், ஒருபொட்டும் இட்டார் - ஒருபொட்டினையும் அவள் நெற்றியிலிட்டனர், தாமே தளர்பவரை - தாங்களே முலைச்சுமை தாங்கலாற்றாது வருந்துவோரை, பாரம் ஏற்றுதல் - பூச்சூடுதல் பொட்டிடுதல் முதலியவற்றால்) பாரமேற்றிவருந்த லைத்தல், தக்கதன்று - தகுதியுடைய தன்று, எ - று.

(கு - ரை.) இஃது நலம் பாராட்டுதலாம், அஃதாமாறு, இடையுண்டோ இலையோவென்றநெஞ்சிற்கு, பூவணிந்திருத்தலாலும், பொட்டிட்டிருத்தலாலும் உண்டென்றுணர்ந்த, அவ்வகையணிந்து வருந்தச் செய்தார் இரக்கமிலாரெனவுயர்செய்கைகண்டு இரங்கல் இதனை "அகல்கின்றவல்குற்றடமதனை கொங்கையவையவனீ, டிகல்கின்ற தென்னே நெஞ்சுண்டேயிடை யடையார் புரக்க, விகல் குன்ற வில்லிற் செற்றோன் றில்லையீச னெம்மானெனிர்ந்த, பகல்குன்றப்பல்லுருத் தோன்பழனம் மன்ன பல்வளைக்கே, என்ற அருமைத்திருவாக்கலறிக. இவ்வாறன்றிக் காதல் கட்டுரைத்தலுமா மெனக் கூறினுமாம், அஃதி, அவளில்வாழ்க்கை நலங்கெடக்க, அவன் அவள் மேல்வைத்த காதலான் இவையெயனறிப் பொறையா மென்ற கருதிறுதலின் கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொட்டையு மணியான், இஃதவன் காதலெனத்தலைமகனது காதன் மிகுதி கூறுகிற்றல். இதற்குச் செய்யுள், பொட்டணியாலுதற் போயிறம் பொய் போலிடையெனப்பு, ணிட்டணியாண்ற விசின் மலரன்றி மிதிப்பக் கொடான், மட்டணி வாருழல் வையான் மலர்வண்டு துதலஞ்சிக், கட்டணிவார் சடையோன்றில்லை போலிதன் காதலனே என்ற திருவாக்காலு மறிக. இது இடைகாண வாறிருக்கினும் சிலசாதனங்களோக் கொண்டு அவ் இடையுள்ள விதத்தினை யறியலாம் அவ்விடையுண்டெனக் கூறவேண்டாதி காமேயறியலாம் என்பார்காமேயிடையுள்ள வாறறிவாம் எனவும், அதனையறிந்த பின் இவ்வாறு பாரமேற்றின் அவள்பொருள் அவனிடை மிக்கபரத்தால்

முன்னரே தளர்ந்திருப்பது அவள் மீது பின்னும் பார மேற்றுதல் அடாது அவ்வாறு பாரமேற்றில பாண்டியர் சற்று மிரக்க மிலிகள் அவர் செயலிப்பிற ருக்கு அறிய அறிவிப்பா மென்பார் நாங்கள் சொல்லலாமே - எ - ம் அவள் நடை அன்னத்திலும் மெலிது என்பார் அன்னமன்னவர், எ - ம், பூவினை அ வர் சூட்டிவிட்டுப்பார மேற்றின் அவர்பிழையார் என்பார் உடன் பாடாக் கிப் பூமேலணிந்து பிழைக்கச் செய்தார் என்றார் இவள் பொறுது இறப்பள் என்றபடியாம் இதனை "அனிச்சப் பூக்கால்களினாள் பெய்தானு சுப்பிற்கு நல்லபடாபறை." என்ற தேவர்திருவாக்கானு மறிக.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

அன்றினர் புரங்க ளழலிடை யவியக்
குன்றுவளைத் தெய்த குன்றக்கொற்றவ
நுண்பொடி யணிந்த வெண்டோட்செல்வ
கயிலைநெடு தனைய வுபர்நிலைதோன்றுட்
பிறைசெறித் தன்ன விருகோட் டொருதியிற்
பாளிறச்செங்கண் மால்விடைப் பாக
சிமயச்செங்கோட் டிமயச்செல்வன்
மணியெனப்பெற்ற வணியிய லன்னம்
வெள்ளச்சிறகைக் கிள்ளைப் பிள்ளை
குயிலெனப் பேசு மயிலிளம் பேடை
கதிரொளி நீலங் கமலத்து மலர்த்தன
மதரரி நெடுங்கண் மானின் கன்று
வருமுலை தாங்குந் திருமார்பு வலலி
வையமேழும் பன்முறை யீன்ற
வைய திருவயிற் றம்மை பிராட்டி.
மறபபருஞ் செய்கை யறப்பெருஞ் செல்வி
யெமையா ளுடைய வுமையா ணங்கை
கடவுட் கற்பின் மடவரல் கொழுந
பவளமால்வரைப் பணைக்கைபோர் தனைய
தழைசெவி யெண்டோட் டலைவன் றந்தை
பூவலர் குடுமிச் சேவலம் பதாகை
மலைதலை படுத்த கொலைகெழு கூர்வே
லமரர்த் தாங்குங் குமரன் றாதை
பொருதிடங் கொண்ட பொன்னி புரக்கு
மருதிடங்கொண்ட மருத வாண
நின்னது குற்ற மூளதோ நின்னினைந்

தெண்ணருங் கோடி யிடர்ப்பகை களைந்து
கண்ணுறு சிறைத்துக் காலனை வதையா
விறப்பையும் பிறப்பையு மிகழ்ந்து சிறப்பொடு
சேவ ராவின் கன்றென்த் திரியாப்
பாலிக டமதே பாவம் யாதெனின்
முறியாப் புழுக்கன் முப்பழங் கலந்த
வறுசுவை யடிசி லட்டினி திருப்பப்
புசியா தொருவன் பசியால் வருந்துத
லயினியின் குற்ற மன்று வெயிலின்வைத்
தாற்றிய தெண்ணீர் ஈற்றமிட் டிருப்ப
மடாஅ வொருவன் விடாஅவேட்கை
தெண்ணீர்க் குற்ற மன்று கண்ணகன் று
தேவறுளி சிதறிப் பூக்குணர் தூறுமி
வாலுகங் கிடந்த சோலை கிடப்ப
வெள்ளிடை வெயிலிற் புள்ளிவெயர்பொடிப்ப
வடிபெயர்த் திடுவா ரொருவ
னெடிது வருந்துத னிழற்றீங் கன்றே. (கசு)

(இ - ள்.) அன்றினர் - திரிபுராதிகளாகிய பகைவரது, புரங்கள் - திரிபுரங்கள், அழல் இடை - நெருப்பினுள், அவிய - வெந்து நீறாக, குன்று - மகாமேருமலையை, வளைத்து - வில்லாக வளைத்து, ஐய்த - பகைவர்மேல் ஏவிய, குனரு - பெருமையிற்குறையாத, கொற்றவ - தலைவனே, தண்பொடி - விபூதியினை, அணிகத, திருமேனியிற் சண்ணித்த, எண்தோள் செல்வ - எட்டுப்புசங்களையுடைய பெருஞ்செல்வனே, கயிலை-திருக்கைலைகிரி, எடுத்தது அலை - எடுத்ததைபொறுத, உயர்நிலை - உயர்வாயநிலையினையும், கொன்றுள் - வலிபெற்ற பாதங்களையும், பிறை செறித்தது அன்ன - பிறையினைச் செருகினது போன்ற, இருகோடு இரண்டுகொம்புகளையும், ஒருகிமில் - ஒருமூசுப்பினையும், பால்நிறம் - பால் போன்றநிறத்தினையும், செம்கண் - சிவந்தகண்களையுமுடைய, மால்விடைபாக - பெருமையுள்ளஇடபாரூடனே, சிமயம் மலையின் உச்சியில். செம்கோடு - நீண்டவிருகூங்களை கொருவையிய, இமயச்செல்வன் - மலையரையன், மணிஎனப்பெற்ற - மணியென்று அருமையாகப்பெற்ற, அணி இயல் அன்னம் - அழகுள்ள அன்னப் புள்ளைபொத்த நடை வாய்ந்தவளும், வெள்ளை - வெண்மையாயிய, சிறுதலை - சிறுதலையையுடைய, கிள்ளைப்பிள்ளை - கிளிப்பிள்ளையை யொத்தவளும், குயில் என - குயில்போல, பேசும், இனிதாகப்பேசுகின்ற, மயில் இளம்பேடை - இளமையாயிய பெண்மயிலினை யொத்தவளும், கற்புநிலைம - மிக்கபெரிசாசமுள்ள நீலாத்தினம், கமலத் தமலர்த்தன - தாமரையிடத்து மலர்ந்தது போல, மற்றும் அரிய குளிர்ந்த செவ்வரிகளையுடைய, மானின் கன்று - மான்கன்று போல் பவளும், ஒரு அமுதஞ்

சுரக்கின்ற திருத்தனங்களை, தாங்கும் - தாங்கியிருக்கும், திருமார்பு - திருமார்பினையுடைய, வல்லி - பூங்கொடியை பொருத்தவளும், வையம் ஏழும் - ஏழு உலகங்களையும், பல்முறை - அநேகமுறை, ஈன்ற - பெற்றருளிய, ஐயதிருவயிற - அழகிய திருவயிற்றினையுடைய, அம்மைபிராட்டி - உலகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும், மறப்பருஞ்செய்கை - மறத்தலரிய கிரதியங்களைச் செய்யும் அறப்பெருஞ் செல்வி - தருமத்தினை வளர்த்த பெருஞ்செல்வத்தினைக் கொண்டாளும், எமை ஆள் உடைய-எங்களையடிமை யாகக்கொண்ட, உமையாள் கற்கை - உமையென்னுந்திரு நாமத்தினையுடைய பெண்கள் காயகமும், கடவுள் கற்பின் - தெய்வத்தன்மை கொண்ட கற்பினை வாய்ந்தவளுமாகிய, மடவரல் - பிராட்டியாருக்கு, கொழுந - கொழுகொம்பானவனே, பணைக்கை - பணையைப்போலும் கையினைக்கொண்ட, பவளமால் வரை-பெருமைமதங்கியப வளமலையானது, போற்றது அனைய - வந்தாற்போலும், தழைசெவி - பரந்த திருச்செவிகளையும், எண்தோள் - எட்டுதிருப்புஜங்களையுமுடைய, தலைவன் தலைவனுகிய விநாயகமூர்த்திக்கு, தந்தை - பிதாவானவன், பூஅலர் செந்நிற மலர்போலும், குடுமி-கொண்டையினையுடைய, சேவல் அம்பதாகை-அழகிய சேவற்கொடியினையுஞ், மலைதலைபடுத்த -மலையைத்தனை செய்வித்த, கொலை கெழு - கொலைதங்கிய, கூர்வேல் - கூர்மையாகிய வேலைத்தாங்கிய, அமரர் தாவரும் - தேவர்களைக்காக்கும், குமரன்தாதை-குமரக்கடவுளுக்குத் தந்தையானவர், பொரு - மோதுகின்ற இடம்கொண்ட - வலிமைகொண்ட, பொன்னிபுரக்கும் - காவிரியாறு காக்கப்பட்ட, மருதுஇடம் கொண்ட - திருஇடைமருதையிட மரக்கொண்ட, மருதவாண - மருதவாணனே, நின்னது குற்றம் உளதோ-உன்னுடைய குற்றம் உளதோ, நின்னினைத்த-தேவரீரைநினைத்தது, எண்ண அருங்கோடி - எண்ணுதற்கருமையாகிய பலகோடி, இடர்ப்பகைகளைஅறுத்து - இடரைத்தருகின்ற பகைகளை நீக்கி, கண்ணுறு - குறிக்கத்தக்க, சிற்றத்த-கோபத்தினையுடைய, காலனை - யமனை, வதைபா - கம்மீதுவராது வதைத்து, இறப்பும் - இறத்தலையும், பிறப்பையும் - பிறத்தலையும், இகழ்ந்து - அவமதித்து சிறப்பொடு - சிறப்புடன், தேவர் ஆவின் கன்று என - காமதேனுவின் கன்றைப்போல, கிரியா - உலாவாத, பாவிகள் தமதேபாவம் - பாவிகளுடைய தேபாவமாகும், யாது எனின் - அவ்வகைக் கூறியதென் எனின், முறியா - பிளவுபடாத, புழுக்கல் - அன்னத்துடன், முப்பழம் - வாழை, பலா, மரஎன் றிறமூவிதப்பழங்கள், கலந்த - மிரவிய, அறுசுவை-அறுவகைச் சுவையோடு கூடிய, அடிசில் - உணவு, அட்டுஇனிது இருப்ப - செம்மையாகச் சமைத்திருக்க, ஒருவன் - அதனையுண்ண வேண்டிய ஒருவன், புசியாது - அவ்வடிசிலை யுண்டு பசிதீபோக்காது, பசியால்வருந்துதல் - பசியுடன் வருந்தியிருத்தல், அயினியின்குற்றம் அன்று-உணவின் குற்றமல்லவாம், வெயிலின்வைத்து - வெயிலிடைவைத்து, ஆற்றிய - குளிருண்படிசெய்த, தெள்நீர் - தெளிந்தநீர், காற்றம் இட்டு-மணத்திரவியங்களிட்டு, இருப்ப-இருக்க, மடாஅ ஒருவன் - உண்ணாத ஒருவன், விடா அவேட்கை - நீங்காத ஆசை, தெள்நீர்குற்றம் அன்று-தெள்ளிய நீரின்குற்றம் அல்லவாம், கண் அகன்று - இடம்பரந்து, தேன்தினை சிதறி - தேன்தினைகளின் சிந்தி, பூதுணர்அறுமி-பூங்கொத்தக்களைறைந்து

அ திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

சொல்லெப்ப - உத்தவனமிருக்க, வெள்ளிடை - பரத்தவெளியில், வெயிலில் - வெயிலின்கண், புன்னெயர் பொடிப்ப - புன்னிலைகளாக வெயர்வரும்ப, அடி யெயர்த்திலோன் ஒருவன் - கடந்துசெல்வானுகிய ஒருவன், கெடிதலருத்த தல்-மிகவருத்துதல, கிழற்றீக்கன்று - கிழலின்மையன்றும். எ - று.

இறைவனே, தேவரீரைநினைத்து பலவாகிய இடர்களைக்களைந்து இறப்பு ப்பிறப்புகளின் பயத்தைப்போக்கியஞ் சாதுநிரியாதமக்களதுகுற்றமேயன்றித் தேவரீரிடத்துச் சிறிதும் தவறிலையது எவ்வனமெனின் உண்ணத்தக்க நல்லு ணவிருக்க ஒருவனதனைப் புசியாது பசியோடிருத்தல் அவ்வுணவின் குற்றமன்று. கண்மணமமைந்த வுண்ணீரிருக்க நீர்வேட்கை கொண்டா னதனியுண ணுது தாகத்துடனிருத்தல் நீரின்குற்றமன்று, கன்னிழலிலிருந்தும் மணற்றடமி ருக்க அந்நிற்றங்கி விடாய்தீராது வெயிலில் வருந்துதல் நிழலின் குற்றமன்று மென்பது கருத்து.

(கு - ரை) அன்றினா புரக்களெனப் பண்மை பற்றிக் கூறியதனுலே இறைவன் பன்முறைபுரங்களெயழித்தமை கூறியதாம்; அலைபிரமனும், குமா ரக்கடவுளும்,பிராட்டியும் சாரதியாகவிருந்து தேர்கடாவிப் புரமெரித்த செய் திகளாம். அவற்றை மாபுராணங்களாணங்க. இவ்விரண்டடிகளும் இறை வனது முடிவிலாற்றலுடைமை தெரித்தன. எக்காலத்தும் காசமிலியாதலால் சூன்றுக்கொற்றல என்றார். துண்பொடி புழுதி இது. பிரதிவியின் விகாரமா தலினுலும், இறைவனது வணடோளும் எட்டுத்திக்குகளாதலாலும்துண்பொ டியெனும் இவ்வடி பிரதிவி முதல் ஆகாயமளவும் அவன்றிருமேனியெனத் தெரிவித்ததாம். விடைதருமை சுவரூபமாதலினுலும் தருமத்திற்கு நிதுமவெண் மையாதலாலும் அத்தருமம் எக்காலத்தும் அழிபா நிலைத்தாதலாலும் அதனை யிறைவன் வாஹனமாக் கொண்டிருந்தலாலும் அவ்விடையைக் கையெயாகக் கூறினர். சிவனடியர் மாட்டன புகடமையும் ஏனையவர் மாட்ட ஸ் நின்னம யும் குறிப்பிக்கப் பானிறச்செங்கண் என்றுகூறினர். திருமாலும் ஒருதற்பத்தி னிறைவனே யிடபவுருக்கொண்டு தாங்கினாதலின் மால்விடையென்றார்னனி னுமாம். செங்கோடு உயர்ந்த சிகர மெனினுமாம். மணிஎன்பது ரண்டு நீலரத் தினத்தைக் குறித்து நின்றது. எனனெனினிறைவி நீலநிறமுடைமையின் எ ன்க. வெள்ளேச்சிறு ககையென இறைவியின் திருநகை கூறியதனுலே அவ ளெக்காலத்து முயிர்களிடத்து மூகலர்ச்சி கொண்டுகாக்கும் பேரருளுடை யனென்பது தெரிவித்தார். வில்லேப்பிள்ளே, இறைவியின் பகுதிறத்தினையும், குயில், அவளது இனசொற்களையும், மயில், அவளது சாயலையும், குறிக்கலின் றன. பின்னே, இளம்பேடை, மானின்கன்று, என்பன அவள் உலகமெலாமீன் றும் நீங்காத இனமைகொண்டாள எனக்குறிப்பித்து நின்றன. நீலம் எனவா னாகுறுஞ் சுதிர் ஒளியெனக் கூறியதனுலே அவளது இரண்டு திருகேத்தி ரங்களும் சோமசூரியர் என்பது குறித்து நின்றன. மதரரி நெடுக்கண் என்றதனுலம்மை யெக்காலத்தும் கருணையைத் தனது திருக்கண்ணுல் தெரி வித்தலைக் குறிப்பித நின்றது. இதனே கடாலாசுகி காமாசுகி, எனும் அவளது

திருகேத்திரப் பெருமை குறிக்க கின்றதிருகாமம்ளாறறிக, மானின்கன்றுஎன் பதில் இன்னேச்சாரிலையாக்காத மானினது இனியகன்றெனினுமாம். இறை விகருணேயே திருவுருக் கொண்டளாதலின் அத்திருமுலே, யக்கருணேயைக் குறிப்பிக்கும் அமுதகலசமாதலின் அதுசுரக்கும் முலேயை கருமுலேயென்றார். இறைவனுன்மாக்களே யிலேப்பாற்றத் பொருட்டுச் சங்காரத்தினேச் செய்ய இறைலி மீண்டு அவ்வுயிர்களே யிறைவனுணேயால சிருட்டிசெய்தலின்லேய மேழும்.....பிராட்டி என்றார். மூப்பத்திரண்டு அறங்களேயும் வளர்த்தவளா தலின் மறப்பருஞ் செய்கை யறப்பெருஞ் செல்வி எ - ம், இறைவன் எக்கா லத்தும் அழியாதவனுதலாலும் மலர்மகளுமு,ங்லேமகளும்,பொது மகளிராதலி னலும், கடவுட்கற்பின் மடவரல் கொழுந என்றார். இறைவியாகியவல்விபடர் தற்குக் கொழுகொம்பு போலுதலினிறைவனேக் கொழுநன் என்றார். தழைசெ வியென்றதில் தழைத்தல் பரப்பின் மேற்று. மூக்கபிளலேயார் இறைவனேய ன்றிவேறல்லையால் எண்டோட்டலேவன் என்றார் கூர்வேல கொணடு தேவ ர்சிறைமீட்டாளுதலின் கூர்வேலமரர்த் தங்கும குமரன் என்றார்.

பொருளிடங்கொண்ட என்பதற்குக்கரையேமோதி இடங்கொண்டளனி னுமாம். வாழ்க என்பது வாண எனமருவிகின்றது. இறைவன் ஒன்றிலும் பற் றற்ற இருக்க அவன் சந்நிதான மாத்திரையி உலகம் காரியப்படுதலின் நின் னதுருற்றம் உளதோ என்றார். ஆன்மாக்கள், தாம் முன்னேப்பிறவிகளிற்செய் ததன்பங்கள் அனேத்தும் அவனேமனத்திருத்திக்கணப்பொழுது திருவடியைத் தியானிக்கப்பஞ்சிடைப்பட்ட நீப்போலிவன் பலபிறவிகளிற்செய்தபாவமனே த்தும் பதந்தபோ மாதலின், கின்னினேந் தெண்ணருங்கோடி யிடர்ப்பகைக ளேந்து என்றார். நடிவன் உலகத்துள்ளாரின் உயிரச்சமை மொழிவின்கணிக் குமிடத்துப் பாபான்மாக்களுக்குச்சீற்றத்தோற்றம் காட்டிநிற்றலின் கண்ணுறு சிற்றத்தக்கோலன, எனவும், அச்சிற்ற முள்ளியமனும் வெனடிய வரைக்காணின் தன் சிற்றம் ஒதுங்க அவர்களி. ம் வராத நீங்குவனுதலின் காலனேவதையா எ - ம், மீதானமாகியதிருவடி பற்றுக்க கொண்டார்க்கு ஏனேய இன்பங்களும் அவ்வின்பங்களே யநுபவிக்கக்கொண்ட பிறப்பிறப்புக்களுந் தாழ்ந்தவையாய் புலப்படுமாதலின் இறப்பையும் பிறப்பையு மிகழ்ந்து, எ - ம், புண்ணியப்பிற வியாய் வேண்டுவோர் விரும்பியவண்ணம் உகரிக்கும் தேவ ஆ, ஆகியகா மதேனு வின்கன்றினேக் காணும் தேவர் முதலியோர் அதனேப்பணிந்து பு ணிகேட்பாரன்றி யதனே யூறு செய்யாராதலின் அக்கன்றனைக்கொருப ய மின்றித்திரியவல்லும், அவ்வாறு இறைவன் திருவருள் கைவந்தார்காலைப ய மின்றி யொழுகலாமென்பர் தேவராவின் கன்று எ-ம், இவ்வகைசெய்யு தார் கன்மவசத்தால் புண்ணியந் தேயபாவம் மேலிட்டு கியத்தழுந்துவராத லின் பாலிகள் எ-ம், மூப்பழம், வருக்கை, வாழை, மா இவை களிகளில் மூன்திய வரிசையுடையனவாதலின் ஏனேயவொழித்து இவற்றைக் கூறினர், மூப்பழத்தினேயும், அறுசுவைகொண்ட சுறி முதலியவற்றையும், அன்னத்தி னேயும் எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம். உண்ணுதற்கினிதாய்ப் பல மனப் பொருள்களிட்டு இருத்தலின் கார்த்தமிட்டிருப்ப எனவுங்கூறினர்.

ஐங்குரு திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

நேரிசைவெண்பா.

அன்றென்று மாமென்று மாறுசம யங்க
ளொன்றென்றே டொவ்வா துரைத்தாலு - மென்று
மொருதனியே நோக்குவா ருள்ளத் திருக்கு
மருதனியே நோக்கி வரும். (கஎ)

(இ - ன்.) ஆறுசமயங்கள் - ஆறுவகைச் சமயங்களும், அன்று என்றும் - இதுபொருள் அல்ல என்றும், ஆம் என்றும் - இதுவே பொருள் என்றும், ஒன்றொடு ஒன்று - ஒன்றுடன் ஒன்று, ஒவ்வாது - பொருந்தாமல், உரைத்தாலும் - பொருள் நிச்சயக்கூறினும், என்றும் - எக்காலத்தும், ஒரு தனியே - தனித்தோஷிய தன்னையே, நோக்குவார் - உள்ளக்கண்ணால் நோக்கித்தியானிப்பவரது, உள்ளத்து - மனமாகிய கோயிலின்கண், இருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கும், மருதனியே - மருதவாணனையே, நோக்கி வரும் - நோக்கி முடிவுபெறும் எ - று.

அறுவகைச் சமயங்களும் அவற்றின் பொருண்முடிவுகளே யொன்றொடொன்று பொருத்தமிலாது கூறினும் முடிவில் அவை சிவமூர்த்தியையே யெண்ணி முடிவுபெறும்.

(கு - ரை). ஆறுசமயங்கள் எனப் பொதுப்படக் கூறினாயினும் அவை அகச்சமயம் புறச்சமயம் என ஒவ்வொன்றும் அறுவகைப்படும். இவற்றுள் அகச்சமயம் ஆருவன, வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம, சைவம்; என்பனவாம். புறச்சமயம் ஆருவன, உலகாயதம், புத்தம், சமணம், மீமாம்சம், பாஞ்சராத்ரம், பாட்டாசாரியம் என்பனவாம். இவற்றுள், வைரவம், அரசனியில் வயிரவன் ஒருவனே எட்டு வயிரவனும் அவ்வெட்டு பயிரவரும் எட்டுக்களேயாய் இந்த வயிரவரே எட்டு ஆஞ்ஞையு மாவர். இவ்வெட்டு ஆஞ்ஞையால் வட்டுப் பைரவர் எட்டுச் சாத்திரமுண்டாக்கினர். இவை போக யோகங்களேக்கூறும். இதில் நால்வரால் சகமரணப்படுவது பெத்தநிலை, நால்வரால் யோகமாய் மதுவுண்டு டயிரவமந்திரதியானசூசையாலே தஷ்டனிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து வயிரவனே யடைவிதது மோக்ஷம் என்றறிக.

வாமம், சித்சத்தி சகமருபஜிரியாரஜிதமாய் ஒன்றுயிருப்பது தடத்தலக்ஷணம், இனிப் பஞ்சமகாபாதக முதலியவற்றைக தேவிச்செயல் என்னுமல் தன்செயக்களாய்க்கொண்டு சுவர்க்க நரகங்களே யநுபவிப்பது பெத்தநிலை. இவையனைத்து மவன்தொழில் என்செயலன்றென வுணர்ந்து சக்கரபூசை செய்வது மோக்ஷமென்றறிக. இச்சமயத்தவர் ஆனந்தமே ஆத்மா என்பர். முத்தியும் அதுவென்ப. காளாமுகம் - சிவன் ஒருவனுளன் ஆன்மாக்களகாயில் மலதிரயங்களுடன் கூடியிருப்பர் மும்மலங்களு மாதியிலுண்டு என்பர். இவர்கள் சடைமுடி முதலான செனனைங்கனித் தரித்துக்கொலே யாதி தொழில்களோ நீக்கி வினையாதுடலம் விழும்போது சிவத்யானத்தால் முத்திபெறுவர். இவர்கள் ஆன்மா நித்யவியாபக சைதன்யன் என்பவர். மகாவிரதமாவது, பதிப்பொருளாகிய இறைவன் சிரியர்த்திவெழில

ஞானசத்தியைக்கொண்டு ஆன்மாக்களைப் பெத்தாவத்தைபடச் செய்வன். எனவும், மும்மலங்களாலும் அநாதியில் பற்றப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மாயையால் தனுகரண புவனபோகங்களினயடைந்து மலபரிபாகமடைந்த மாத்திரையில் திரைகூயால் மும்மலங்களுநீங்கிக்கருத்திருத்வ சங்காரத்தைவிட்டுச் சிவனது ஞானசத்தியொன்றைப் பெற்றவராய்ச் சிவபதவியிலி ஞானமாத்திரம் பெற்றிருப்பர் என்பது. பாசுபதமாவது - பசுக்கள், கன்மத்தால் தனுகரண புவனபோகங்களுடன்கூடிப் பாதப்பட்டுச் சகமரணமடைந்த பரிபாக காலத்தில் ஆணவமொன்று நீங்க ஆசாரியமூர்த்தியா லெழுந்தருளின சிவமூர்த்தியால் மாயாகன்மங்கள் தீக்ஷையில் அத்வாசோதனையில் நீக்கப்பட்டு நித்யவியாபகசைதன்யராய்ப்பாலுடன் பாலும், நீருடனீரும் கூடினாதுபோல் கலப்பர் என்பது. சைவம் பலதிறப்படும் அவற்றுள் சுத்தசைவசித்தாந்தமே ஏற்றமுடையது அதனை விரிப்பிற் பெருகுமாதலின தனது சித்தாந்தத்தினை ஸ்ரீ சிவஞானபோத முதலிய சைவநூல்களிற் கண்டுணர்க. மேலச்சமயங் கூறினும். இனிப் புறச்சமயக்களாறிலுங்காயதர் தேகமே யாத்மா வெனவும் அன்றி யிந்திரியமே யாத்மா எனவும் மரணமே மோக்ஷமெனவுங் கூறுவர். புத்தர் - ஆன்மா புத்தியே எனவும் சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும் சுத்தபுத்தி சர்வஜ்ஞியே மோக்ஷமெனவும் கூறுவர். சமணன் - ஆத்மன், தேகாதிவிலக்ஷணஞ்ஞத்தேகபரிணமிதஞ்ஞப் பரிணமிதமத்தையில் சன்தோகவிரோத தர்மமயுக்தஞ்ஞையிருபவன் எனவும் ஆகாசமதலியத்தின் உத்தரோத்தர கமனமே மோக்ஷம் என்பன். மீமாம்சகர் - ஆன்மா, ஸ்வதப்பிரமாண ஞானஸ்வரூபன் எனவும், சுவர்க்காதிலோக ப்ராப்தியே மோக்ஷம் எனவும் கூறுவர்.

பாஞ்சராத்திரியர் - ஆன்மா, நாடி மத்யகதனாய் அணுப்பிரமாணன் என்றும், வாசுதேவாத்மக பிரதிருதியில் ஸ்வரூப ஆனிபில்லதடங்குதலே முக்தியெனவுங் கூறுவர். பாட்டாசாரியர் - ஆத்மா, ஞானஸ்வரூபன் எனவும், வேதங்கூறிய காமங்களினவிடாது யாக முதலியவற்றைச் செய்து முதிய டைதல்வீடு என்பர். மேற்கூறிய அகப்புறச்சமயங்களின் பக்தமுக்தி நிலைகள் ஒன்றுடனொன்று வொவ்வாமையின் ஒன்றோடொன ரொவ்வாதுரைத்தாலு மென்னுரை. புலன்கள் சென்ற வழிசெல்லாது மனத்தினைத் தம்வயப்படுத்தியிறையவன் திருவடிக்கண் லயப்படுத்தும் மகான்கள் என்பார் என்றும் ஒருதனையே நோக்குவார் எனவும் அவ்வுள்ளத்தை நீங்காது கோயிலாக்கொண்வரு என்பார் இருக்கும் எனவும் கூறினர். இச்சமயங்கள் பலதிறப்படக் கூறினும் சாத்திரங்கூறும் உலகாயதம், சைநம், பௌத்தம் ஆகிய அவைதிகர் களொழிய மற்றை வைதிகசாத்திரிகள் எத்தெய்வங்களேப் பரமெனினும் மரத்தினடியில்லிட்ட நீர்வளார் இலை காய் பூ கனி முதலியவற்றினை யடைதல்போல் இறைவனை நோக்கிச் செய்தவையெயாம் ஆதலின் மருதனையே நோக்கிவரும் என்றார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நோக்கிற்றுக் காம னுடல்பொடியாக நுதிவிரலாற்
றாக்கிற்றரக்கன் றலைகீழ்ப் படத்தன் சுடர்வடிவா
லோக்கிற்றுத்தக்கன் றலையுருண் டோடச் சலந்தரனைப்
போக்கிற்றுயிர்பொன்னி சூழ்மருதாருடைப் புண்ணியமே. (கஅ

૩૭૩ திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

(இ - ள்.) பொன்னிசூழ் - காவிரியாற் சூழப்பட்ட, மருதம் - திருவிடைமருதூரில், ஆள்உடை - என்னை யடிமையாகக்கொண்ட, புண்ணியம் - புண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய சிவம், காமன் உடல் - தன்னை மதியாத மன்மதனுடலை, பொடியாக - புழுதியாகமாறும்படி, நோக்கிற்று - திருநேத்திரத்தால் நோக்கி யழுக்கிரகித்தது, அரக்கன்-இராவணசாரதி, தலை - பத்தச்சிரக்களும், தீப்பட - பூமியில் பதியும்படி, தன் நுதிவிரலால் - தனது கூர்மையாகிய விரலினால், தாக்கிற்று - அழுத்தி யழுக்கிரகித்தது, தக்கன்தலை - தன்னை மதியாது வேள்விசெய்த தக்கனது தலை, உருண்டு ஓட - உருண்டு கெட, சுடர்வடிவாள் - பிரகாசந்தங்கிய கூர்மையாகிய வாளினை, ஒக்கிற்று - வீசியநுக்ரஹித்தது, சலந்தரனை-சலந்தராசுரனை, உயிர்போக்கிற்று - (தமது திருவிரலாலியற்றிய சக்கரத்தைக்கொண்டு) உயிர்நீங்கி நற்கதியடைய அநுக்ரகித்து எ-று.

இறைவன்; காமன் இராவணன் தக்கன் சலந்தரனுடைய காவல் மாட்டும் அவர்கொண்ட செருக்கினைப்போக்கி அநுக்கிரகித்தான் என்பது கருத்து. இவ்வகைகூறியதலுனே நிக்ரகத்தால் அநுக்ரகம் கூறியதாம்.

(கு - ரை.) இறைவன் யோகத்திருந்த காலத்து எவ்வுயிரு மின்பமிலாது அசைவற்றிருந்த தேவர் மன்மதனைவேண்டி யிறைவனுக்கு இறைவியிடம் காதலுண்டாக்கும் அம்புசேவகர்க்ட்டளையிட்டபோது மன்மதனுஞ்சி மறுக்கத் தேவர் சாபமிடத் தொடங்குகையில் சாபத்திலிறத்தலினு மிதை வலிதற்பின் ஒருக்கால் மீட்டியுண்டாமென வுடன்பட்டு இறைவன் மீது பாணங்களேயேவி இறைவனது நெற்றித்தீயா லழிவுற்றனன். பின்னர் ரதி வேண்ட அவன் அவளுக்குமாத்திரம் உருக்கொண்டிருக்கவும் மற்றவர்க்கு உருவிலியாகவும் அநுக்கிரகித்தமையின் நோக்கிற்று...பொடியாக எனினுர். இராவணன் தன்தாய் கௌதரிசனத்தின் பொருட்டுத் திருக்கைலையைக்கொணர்தரப்பதத்தின்வலிகொண்டு பெயர்க்கச் சர்வலயலுயிரினிலுர்த்தி இவனது செருக்கையடக்கி யாள்வான் கருதித் தமது திருவிரலொன்றைச் சிறிதழுத்த இராவணனது கரகளும் புஜமுடிகளுங்கத் தலைழோய்கிடக்த இறைவனை வணங்கியதற்காகம் பெற்றமைதோன்ற நுதி...அரக்கன் தலைவீழ்பட என்னுர். பிறர் தன்னுடனிருக்கும் வலியாலும் தான் பிரஜாபதிகளிலொருவன் எனுஞ் செருக்காலும் இறைவனை மதியாமல் யாகஞ்செய்து இறைவனுக்குக்கொடுக்கும் அவிசந்தராததனால் வீரபத்திரரால் தலையுருளப்பெற்று ஆட்டுத்தலைபெற அநுக்ரகம் பெற்றதனால் சுடர்.. உருண்டோட என்னுர். சலந்தராசுரன் என்பவன் தன்வலிமையால் செருக்குற்றுத் திக்குவிஜயஞ் செய்துகொண்டு கைலாயத்தைநோக்கிச் செல்லுகையில் சிவமூர்த்திபோர் விருத்தவேடியா யெதிர்கொண்டு அசுரனைநோக்கி யெங்குச்செல்கின்றனை யென வினவ நான் சிவமூர்த்திமீது யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றேனென ஆயின் நான் பதத்தால் நிழிக்கும் இந்தப் பூமியை யெடுக்க என அவ்வாறே புடன்பட்டு எடுக்கத்தொடங்கிப் பூமியை யடியுடன் சேர்த்தித் தனக்குகையில் தலையிடை வரும் சீதுவே சக்கரமாய்த் தலையை யரிந்தது அதனால் உயிரிழந்தனனதலின் சலந்தரனை...போக்கிற்றுயிர் என்னுர். காமனைக்

கூறியதால் நிஷ்காமன் என்பதும், இராவணனைக் கூறியதனால் மகாவன்மை பன் என்பதும், தக்கனைக் கூறியதனால் சுற்றமிலியென்பதும், சலந்தரனை கூறியதனால் அவனின் தாள்வலிமையும் கூறியதாயிற்று.

கேரிஸையாசிரியப்பா.

புண்ணிய புராதன புதுப்பூங் கொன்றைக்
கண்ணிவேய்ந்த கைலை காயக
காளகண்ட கந்தனைப் பயந்த
வாளரி கெடுங்கண் மலையாள் கொழுந
பூத நாத பொருவிடைப் பாக
வேத கீத விண்ணோர் தலைவ
மூத்தி நாயக மூவா முதல்வ
பத்தி யாகிப் பணைத்தமெய் யன்பொடு
நொச்சி யாயினுங் காந்தை யாயினும்
பச்சிலை யிட்டுப் பரவுந் தொண்டர்
கருவிடைப் புகாமற் காத்தருள் புரியுந்
திருவிடை மருத திரிபு ராந்தக
மலர்தலை யுலகத்துப் பலபல மாக்கண்
மக்களை மணவிலை யொக்கலை யொரீஇ
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவருங்
காடு மலையும் புக்குக் கோடையிற்
ஸைகுமே னிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி
யைவகை நெருப்பி னழுவத்து நின்று
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலு
நீரிலை மூழ்கி நெடிது கிடந்துஞ்
சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்து
மூடையைத் துறந்து முண்ணூ லுழன்றுங்
காயுங் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும்
வாயுவு நீரும வக்கன வருந்தியுங்
களரிலுங் கல்லிலுங் கண்படைகொண்டு
தளர்வுறு மியாக்கையைத் தளர்வித் தாங்கவ
ரம்மை மூத்தி யடையுதற் காகத்
தம்மைத் தாமே சாலவு மொறுப்ப
ரீங்கிவை செய்யர தியாங்க ளெல்லாம்
பழுதின் றுயர்ந்த வெழுநிலை மாடத்துஞ்
செந்தா துதிர்க்குங் கந்தா வனத்துங்

தென்றி யிலங்கு முன்றி லகத்துக்
தண்டாச் சித்திர மண்டப மருங்கிலும்
பூவிரி தரங்க வாவிக் கரையிலு
மயிற் பெடையாலக் குயிற்றிய குன்றிலும்
வேண்டுழி வேண்டுழி யாண்டாண் டிட்ட
மருப்பி னியன்ற வாளரி சுமந்த
விருப்புறு கட்டின மீமிசைப் படுத்த
வவ்வய மகளி யணிமேற் பொங்கத்
தண்மலர் காமழும் வெண்மடி விரித்துப்
பட்டினுட் பெய்த பதநுண் பஞ்சி
னெட்டணை யருகாக் கொட்டைகள் பரப்பிப்
பாயன் மீதி பரிபுர மிழற்றச்
சாயலன் னத்தின் றளர்நடை பயிற்றிப்
பொற்றே ரணைத்தைச் சுற்றிய துகிலென
வம்மென் குறங்கி னெம்மென் கலிங்கங்
கண்ணு மனமுங் கவற்றிப் பண்வர
விரங்குமணி மேகலை யொருங்குடன் கிடந்த
வாடர வல்கு லரும்பெற லுசுப்பு
வாட வீங்கிய வனமுலை கதிப்ப
வணியியல் கமுகை யலங்கரித் ததுபோன்
மணியிய லாரங் கதிர்விரித் தொளிர்தர
மணிவளை தாக்கு மணிகெழு மென்றோள்
வரித்த சாந்தின் மிசைவிரித் திட்ட
வுத்தரி யடிபட் டெருபா லொளிதர
வள்ளூ வாட்டிய வொள்ளிரு காதொடு
பவளத் தருகாத் தாள நிமாத்தாங்
கொழுகி மீண்ட குமிழொன்று பதித்துக்
காலன் வேலுங் காம பாணமு
மால காலமு மனைத்துமிட் டமைத்த
விரண்டு நாட்டமும் புரண்டுகடை மிளிர்தர
மதிபென மாசறு வதனம் விளங்கப
புதுவிரை யலங்கல் குழன்மிசைப் பொலியு
மஞ்சொன் மடந்தைய ராகத் தோய்த்துஞ்
சின்னம் பரப்பிய பொன்னின் கலத்து
மறுசுவை யடிசிற் வறி திருந்தருந்தா
தாடினர்க் கென்றும் பாடினர்க் கென்றும்

வாடினர்க் கென்றும் வளையாது கொடுத்தும்
பூசுவன பூசியும் புனைவன புனைந்தும்
தூசி னலைன தொடையிற் சேர்த்தியு
மைந்து புலன்களு மார வார்ந்து
மைந்தரு மொக்கலு மனமகிழ்ந் தோங்கி
யிவ்வகை யிருந்தோ மாயினு மவ்வகை
மந்திர வெழுத் தைதந்தும வாயிடை மறவாது
சிந்தை நின்வழி செலுத்தலி னந்த
முத்திய நிழந்தில முதல்வவத்திற
நின்னது பெருமை யன்றே வென்னின்
வல்லாறெருவன் லகமுமுயன் றெறியினு
மாட்டா வொருவன் வாளா வெறியினு
நிலத்தின் வழாஅக் கல்லே போ
னலத்தின் வழார்நின் னுமருவினறேரே. (கசு)

(இ - ள்.) புணணிய - புண்ணியஸ்வரூபியாயுள்ளானே, புராதன முன்னோனே, புது - அனறலர்ந்த, பூ கொன்றை - கொன்றைமலர்களாலக் கிய, கண்ணி - மாலையினை, வேய்ந்த - சூடிய, கைலை நாயக - திருக்கைலை, குத் தலைவனே, காளகண்ட-விஷக்கறை தங்கிய திருக்கண்ட மூடையானே- கந்தனே - குமாரக் கடவுளே, பயந்த - பெற்ற, வாள் அரி - ஒளியுள்ள செவ் வரி படர்ந்த, நெடுங்கண - பாரத திருநேத்திரங்களையுடைய, மலையாள் கொழுந - மலைமகளுக்குக் கொழுநனே, பூதநாத - சர்வபூதங்களுக்குத் தலை வனே, பொருவிடைபபாக - போர் செய்கின்ற இடபத்தை யூர்தானே, வேதகீத - வேதத்தையே கீதமாக வுடையானே, விண்ணோர் தலைவ - தேவர் களுக்குத் தலைவனே, முத்திநாயக - முத்தி முதல்வனே, மூவா முதல்வ - கெடாத முதறபொருளே, பத்தியாகி - பத்தியுடன், பிணைத்த - இணைத்த, மெய் அனபொடு - உண்மையாகிய அன்பினுடன், தொச்சி யாயினும் - நொச்சியிலையாயினும், கரந்தையாயினும் - கரந்தைப் பத்திரமாயினும், பச் சிலை யிட்டு - பச்சிலையா லருச்சித்து, பரவும் தொண்டர் - வணங்கும் அடிய வர்கள், கரு இடை - கருவில், புகாமல் - புகுழையாவாறு, காததி அருள் புரி யும் - காத்து அருள் செய்கின்ற, திரு இடைமருத - திருவிடைமருதூரைத் திருப்பதியாகக் கொணடானே, திரிபுராந்தக - திரிபுராரியே, மலர்தலை உல கத்து - பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தில், பல பல மாக்கள் - பலவகைப் பட்ட மனிதர், மக்களே - பிள்ளைகளையும், மனைவியை - பெண்டையும், ஒக் கலை - சுற்றத்தவரையும், ஈரிஇ - நீஙகி, மனையும் - வீட்டினையும், பிறவும் - மற்றப் பொருள்களையும், துறந்து - நீங்கி, நினைவு அரும்-நினைத்தற் கருமை யாகிய, காடு மலையும் புக்கு - காடுகளிலும் மலைகளிலும் சென்று, கோடை யில் - கோடைகாலத்தில், கைமேனிமிசித்து - கைகளிரண்டினையும் மேலுயர்த் திக்கொண்டு, கால் ஒன்று - ஒரு காலினை, முடக்கி - முடக்கிக்கொண்டு, ஐ வகை நெருப்பின் - பஞ்சாக்கினியின், அழுவத்து - நடு இடத்தில், நின்று - நின்று தவஞ்செய்து, மாரி காலிலும் - மழைக்காலத்தும், வார் பனி காளி

உலகு திவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

லும் - மிக்க பனிக்காலத்தும், நீர் இடை மூழ்கி - நீரில் மூழ்கி, நெடிது கிடத்தும் - நெடுநேரமிருந்தும், சடையைப் பூணாத்தும் - சடையை முடித்தும், தலையைபறித்தும்-தலையிலுள்ள உரோமங்களைப்பறித்தும், உடையைத் துறத்தும் - ஆடையை நீக்கியும், உண்ணுது - பிக்கு உணவாதிகளை யருத்தாமல், உழுன்றும் - திரிந்தும், காயும - பழுக்காத காய்களையும், இழங்கும - இழங்கு களையும், காற்று உதிர் - காற்றை யுதிர்க்கப்பட்ட, சருகும் - சருகுகளையும், வாயுவும் - காற்றினையும், நீரும் - ஜலத்தினையும், வற்கல - வாய்க்கு அரு கடைத்தவைகளையும், அருந்தியும்-உண்டும், களரிலும் - உப்புக் களர் நிலத்தி னும், கல்லிலும் - பாறை நிலத்திலும், கண் படை கொண்டும் - உறங்கியும், தளர் வுறும் - தளர்தற் கமைந்த, யாக்கையை - தேகத்தை, தளர்வித்து - தளர்வுறச்செய்த, அவர் - அத்தகையோர், அம்மை முத்தியடைவதற்காக - மறுமையில் முத்தியடைதற்காக, கம்மைத் தாமே - நாமையே, ஆங்கு - அக்காலத்தில், சாலவும் ஓறுப்பர் - மிகவும் வருத்திக்கொள்வர், யாங்கள் எல் லாம் - நாகளனைவரும், ஈகை - இவ்வுலகத்து, இவை - இவ்வகைப்பட்ட செயல்களை, செய்யாது - செய்யாமல், பழுது இன்று - சிற்பநூற் குற்றமிலா மல், உயர்ந்த - உயர்ந்துள்ள, எழு நிலை மாடத்தும் - எழு நிலைகளுள்ள உப்ப ரிகைகளிலும், செம் தாது - அழகிய மகரந்தங்கள், உதிர்ந்த - உதிர்ந்துள்ள, நந்தாவனத்தும்-நந்தவனமாகிய பூங்காவிலும், தென்றல் இயங்கும் - தென் றல் காற்று உலாவும், முன்றிலகத்தும் - முன்னிடங்களிலும், தண்டா - கெடாத, சித்திர மண்டப மருங்கினும் - சித்திர மண்டபத்தின் பக்கங்களி லும், பூவிரி - தாமரைகள் மலர்ந்த, தரங்கம் - அலைகளையுடைய, வாவிக் கரையினும் - தடாகத்தின் கரையிலும், மயில் பெடை - மயிலின் பெட்டை கள், ஆல - களிப்புட னாட, குயிறறிய - செய்வித்த, குன்றிலும் - செய் குன்றிலும், வேண்டுழி வேண்டுழி - விரும்புகையில் விரும்புகையில், ஆண் டாண்டு - அவ்வவ்விடங்களில், இட்ட - வைத்த, மருப்பின் இயன்ற - தந்தத் தாற் செய்வித்த, வாள் அரி - ஒளியுள்ள சிங்கங்களாற் சுமக்கப்பெற்ற, விருப் புறு - விருப்பம அமைந்த, கட்டில் மீமிசை - கட்டிலின் மீது, படுத்த - விரித்த, ஐவகை அமளி அணை - ஐந்துவகைப் படுக்கையாலாகிய அணை கள், மேல் பொங்க - மேலெழுந்து விளங்க, தண்மலர் - குளிர்ந்த மலர்கள், கமழும் - பரிமளிக்கும், வெண்மடி விரித்து - வெள்ளையாகிய வஸ்திரத்தை விரித்து, பட்டின் உள் பெய்த - பட்டுறையுள்ளிட்ட, பதம் - ஆய்ந்தெடு த்த, நுண் பஞ்சின் - நுட்பமாகிய பஞ்சியின், நெடு அணை அருகா - நீண்ட அணைக்கு அருகில், கொட்டைகள் பரப்பி - தலையணைகளைப் பரப்பி, பாயல் மீது-படுக்கையில், பரிபுர மிழற்ற - நிலம்பொலிசெய்ய, சாயல் அன்னத்தின் - சாயலையுடைய அன்னப்புள்ளிற்கு, தளர் கடை பயிற்றி-இளைய கடையைப் பழக்கி, பொன் தோரணத்தை-பொன்னின் தோரணத்தினை, சுற்றியதில் ஏன - சுற்றியுள்ள தகிற்சேலை யெனும்படி, அம்மென் குறங்கின் - அழகிய மெல்லிய தொடைகளில், ஒம் என் கலிங்கம் - ஒம் எனும் ஓசையினுடைய பட்டாடை, கண்ணும் மனமும் - கண்ணினையும் மனத்தினையும், கவற்றிப் பண்ணர - தன் வசப்படுத்தி யழகுசெய்ய, இரங்கு - ஒலிக்கின்ற, மணிமே

மேலை - மணிகளாகிய மேகலாபரணம், ஒருங்கு உடன் விடந்த - முழுதும் தங்கிய, ஐடு அரவு அல்குல் - ஆடுகின்ற அரவினையொத்த அல்குலும், அரும் பெறல் முகப்பு - பெறுதற் கருமையாகிய முகப்பும், வாடவீக்கிய - வாடும் படி பருத்த, வனம்மூலை - அழகிய மூலைகள், கதிப்ப - பூரிக்க, அணி இயல் - யழகு தங்கிய, கமுகை - பார்க்குமரத்தினை, அலங்கரித்ததுபோல் - அழகுபெற அலங்கரித்ததுபோல, மணி இயல் ஆரம் - மணிகள் தங்கிய வடங்கள், கதிர்விரித்து ஒளிர்தர - கிரணத்தைச் செய்து பிரகாசிக்க, மணி வரை தாங்கும் - அழகிய சங்கினையொத்த கழுத்தினைத் தாங்குகின்ற, அணி கெழு மெல்தோள் - அழகுள்ள மிருதுவாகிய தோளில், அரித்த சாந்தின் மிசை - அரித்த சந்தனக் குழம்பின் மீது, விரித்து இட்ட - பரவ அலங்கரித்த, உத்தரியப் பட்டு - உத்தரியமாகிய புடவை, ஒரு பால் - ஒரு புறத்து, ஒளிதர - விளங்க, வள்ளை வாட்டிய - வள்ளைத் தண்டை வாடச் செய்த, ஒள் இருகொதொடி - ஒள்ளிய இரண்டுகொதுடன், பவளத்து அருகர் - பவளத்துண்டினருகாக, தரளம் நிரைத்தி - முத்துக்களை முறைபட வைத்து, ஆங்கு - வைத்த அவ்விடத்து, ஒழுகி நீண்ட - மேலேறி நீண்டிருக்கின்ற, குமிழ் ஒன்று - குழிழும் பூ ஒன்றினை, பதித்து - பதியவைத்து, காலன் வேலும் - யமனது வேலாயுதமும், காம பாணமும் - காமனது அம்பும், ஆல காலமும் - ஆலகால விஷமும், அனைத்தும் இட்டு - மற்றெல்லா விஷ முடைப் பொருள்களைக் கூட்டி, அமைத்த - அமைத்துவைத்த, இரண்டு நாட்டமும் - இரண்டு கண்களும், புரண்டு - பிறழ்ந்து, கடை மிளிர்தர - கடையில் ஒளிசெய்ய, மதி என - சந்திரனைப்போல, மாசு அறு - குற்றமற்ற, வதனம் விளங்க - முகம் பிரகாசிக்க, புதுவிரை அலங்கல் - புதிய மணந்தங்கிய மலர்மாலை, குழல்பிசை - கூந்தலில், பொலியும் - விளங்கும், அம் சொல் மடந்தையர் - அழகிய சொற்களையுடைய பெண்களின், ஆகம் தோய்ந்தும் - மார்பைத் தழுவியும், சின்னம் பரப்பிய-நிறு முட்டுகள் பரவியுள்ள, பொன்னின் கலத்து - பொன்னாலாகிய பாத்திரத்து, அறுசுவை அடிசில் - அறுவகைச் சுவையுள்ள போசனத்தினை, வறிது இருந்து - யாளாவிருந்து, அருந்தாது - உண்ணாமல் போசனத்தை, ஆடினரச்சு என்றும் - நடனஞ் செய்தார்க்கு என்றும், பாடினர்க்கு எனறும் - பாடல் பாடினவர்க்கு என்றும், வாடினர்க்கு என்றும் - வாட்டங்கொண்டாரக் கென்றும், வரையாது கொடித்தும் - கைம்மாறு கருதாது கொடுத்தும், பூசுவன பூசியும் - பூச்சுக் களைமந்த பூச்சுக்களைப் பூசியும், புனைவன புனைந்தும் - அணியத்தக்க அணிகளை யணிந்தும், துகிலின் நல்லன - ஆடைகளில உயர்ந்தனவற்றை, தொடையில் சேர்த்தியும் - அரையிடை உடுத்தும், ஐந்து புலன்களும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், ஓர ஓர்த்து - மனங்களிக்க அநுபவித்து, மைந்தரும் ஒக்கலும் - புத்திரரும் சுற்றத்தவரும், மனமகிழ்ந்து - மனங்களித்து, ஒல்கி - வளர்ந்து, இவ்வகை - இக்களிப்புடன், இருந்தோம் ஆயினும் - இனி திருந்தோமாயினும், அவ்வகை - அக்களிப்புடன், மந்திர எழுத்து ஐந்தும் - (தேவரீரை முன்னிலை யாக்கும்) திருமந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரங்களினையும், வாயிடை மறவாது - வாயால் செபித்தலில் மறவாமல், சிந்தை - மனதினை, நின்வழி - தேவரீரிடத்தே

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

செலுத்தலின் - செலுத்தி நிற்றலால், முதல்வ - இறைவனே, அந்த முத்தியும் - அங்ஙஷ்காமிகனாகும் பெரியோர் அடையும் வீட்டின் பத்தினையும், இழக்திலம் - இழக்கோம், அத்திறம் - (இழவாது வீடடையும்) அவ்வலிமை, இன்னது பெருமை அன்ரே - தேவரீரது சிறப்பன்ரே, என்னினின் - அது எவ்வகையெனின், வல்லான் ஒருவன் - வலியமைந்த ஒருவன், கைமுயன் று மிக்க முயற்சியுடன், எறியினும் - ஆகாயத்தில் கல்லைவிட் டெறியினும் மாட்டா ஒருவன் - வலியில்லா மற்றொருவன், வாளா எறியினும் - வலி கொண்டு எறியாமல் சும்மா எறியினும், நிலத்தின்வழா - நிலத்தில் வீழ்தலி னின்று தவருத, கல்லேபோல் - கல்லினைப்போல, நின் நாமம் - தேவரீரது பல்லாயிரக் திருநாமத்தில் ஒரு திருநாமத்தினை, நவின்ரோர் - கூறித் துதித் தோர், கலத்தினவழார் - அம்முத்தியாகிய கலத்தினின்று நீங்கார். எ - று. ஏ - அசை.

இறைவனே, உலகத்து மனிதர், சுற்றத்தவர் செல்வ முதலிய நீத்து காமமேல் முதலிய சென்று கோடையில் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், மழைக் காலத்து நீரிலிருத்தும் தம்மை வருத்தித் தவம்புரிந்து முத்தியடைய நேரா நிற்பர். யாமோ எனின், ஏழுநிலை மாடத்துச் சகல போகங்களையு மநுப விக்கப் பெண்களுடன் சுகித்திளமையினும், உனது திருநாமத்தை மனத் திற்கொண்டு வாயாற் ஜெபித்தலினின்று நீங்கோ மாதலின் அந்த முத்தியை நாங்களு மிழந்திலேம என்பது கருத்து.

(சு - ரை) எல்லா ஆனமாக்களையும் அவர்களுக் குரியமலங்களைப் போக்கித் திருவடியி லடைக்கும் பெரும் புண்ணிய சிலனுதலின் புண்ணிய எனவும், எக்காலத்தும் அழியாதலின் புராதன, எ-ம், எல்லா ஆன்மாக்களும் சர்வசங்கார காலத்துப் பூதவுருவுடனிறைவனே யடைந்து அவனேலை வழி கிற்பராதலின் பூதநாத எ - ம், ஏனைய தேவரிலன் வழிநின்று பணிகேட் போரேயன்றி முதற்றர வல்லாரல்ர் இவனே முத்திமுதல்வன் என்பார் முத்திநாயக, எ-ம். இவனே யோகமுதலியதவத்தாலும், ஏனையகருமஙகளா லும் பூசிக்கவேண்டுவதின்று பச்சிலையாகிய கொச்சிகரத்தை முதலிய வற்றி லொன்றாலருச்சிக்கின் மனமகிழ்ந்து முத்திதருவான என்பார் பச்சிலையிட்டு, எ-ம். பலபலமாக்கள் என்றதற்கேற்ப, காமமேல முதலியபல செய்கைகள் கூறப்பட்டன. முண்டிதஞ் செய்வோரும் சடைமுடியுனை வோருமாகிய நாபதவடிவத்தைநோக்கிச் சடையைப்புனைந்தும் தலையைப்பறித்தும், எ-ம். தவத்தில் தம்மையறியாது அவன் திருவடியின்னையப் பட்டிருந்து சிறிது ஒழி வில் பலனின் அதைவிலக்க அருகிருந்த ஏதேனுமொன்றை வருந்தலினாது புசிப்பர் என்பார் வந்தன அருந்தியும், எ-ம். இவ்வகைகாயத்தைக் கற்ப முதலியவுண்டிடம் பெறச்செய்யினும் அது சிறிது நாளில் தளர்ந்து கெடு தல் பற்றித்தளர்வுறும் யாக்கை, எ-ம். பலநாள் வருந்தித்தவம் புரிந்து இம் மைக்கண்ணே இறைவன் திருவடியடைவான் வேண்டியிவ்வாறு தம்மைத் தாமேதளர்விப்பார் என்பார் சாலவும்ஒறுப்பர்,எ-ம். மேல் உயிரையும் அதனை இடமாக்கொண்ட உடம்பையும் ஒறுத்தல் உயிர்க்கொலை செய்தலோ டொக் குமாதலின்யாம் அச்செயல்செய்யோம் என்பார் ஈங்கிவைசெய்யாது, எ-ம்.

கூறினார், சிற்பநூலிற் கூறியவகையியற்றிய மாடம் என்பார் பழுதின்றி யார்ந்த, எ-ம். செய்குன்றுதலின் குயிற்றியருண்டு, எ-ம். தருதத்தால் சிங்கத் தினுருக்கொண்டபிரதிமைகள் சுமக்கச்செய்த கட்டிலாதலின்மருப்பினி...கட் டில்என்றார். ஐவகையமறியாவனஇலவு,செம்பஞ்சு,வெண்பஞ்சு,மயிர்,அன்னத் தூவி,இவற்றுற்செய்யப்பட்டன. பொற்றேரணத்தைச் சுற்றியதுகில் நற்சேலை யுடுத்த பெண்ணிற்குவமை. குரங்குதொடையேயாயினும் உடுப்பதிடையிலா தலால் உரூப்பிறப்பியொற்றுமையாற் கூறினர். புடவையின் புதுமை நோக்கி ஒம்மெனகலிங்க மென்றார். பவளம்போலு மிதழுள்ளவாயைப் பவ ளமென்றார். ஈண்டிதரளமென்றது பறைகளை, குமிழென்றது அதையொத்த மூக்கினை. ஆகந்தோய்தல இடக்கரடக்கல். பின்னம், உண்கலனுமிய சிறு முட்டிகளேயாம். பொன்னின்கலம் என்பதற்குப் பொன்னாலாகிய இனியகலம் எனினுமாம். அறுகலையடிகில் என்பதன கண்மகரதனைப் பிரியாது மறு சுலவ ளைக்கொண்டு மறுக்கப்பட்டவைகளாகிய கடின பதார்த்தங்களே யருந்தாது வறிதிருந்து எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம. இதனை "மறுகலை நீக்கியுண்டாரும்." என்பதானறிக. தம்மையுமொக்கலையுந் தம்முடன் படுத்தி, யிருந்தோமென்றார். தன்னை மானஞ்செய்வானது மலத்தினைப்போக்கிக் காக்க வல்லதாகிய மந்திரமாதலாலின் மாதிர எழுத்தைந்து என்றார். வாயிடை என்றதனால் ஒரு மொழியாழி தன்னைநகுகொளற் குரித்தேயென் றதனால் மனமுங்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு தேவரீரைத் தியானிக்கச் செய்யுஞ்செயலும தேவரீரது சத்தினிபாதமினறி முடியாதாதலின் அத்திற நின்னது பெருமையன்றே என்றார். ஐவகைநெருப்புப்பஞ்சாக்கினி யவை காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, சூரியன், ஆத்மா, என்பன.

நேரிசைவெண்பா.

நாமகளிற் றூய்மனனே நாரியர்கடோ டேய்ந்து
காமகவிற்றிக் கழிந் தொழிய - மாமோ
பொருத வனத்தானையுரி போர்த்தருளு மெங்கண்
மருத வனத் தானை வணங்கு. (உ0)

(இ-ள்) மனனே - மனமே, பொருதவனத்து - போர்செய்யும் தாகத் தினைக்கொண்ட, ஆனை - கஜாசுரனுடைய, உரி - தோலினை, போர்த்து - உரித்துப்போர்த்து, அருளும் - தேவாகளுக்கருள்புரியும், எங்கள் மருதவன த்தானை - எங்கள் மருதவனத்து எழுந்தருளிய சிவமூர்த்தியை, வணங்கு - பணிந்து, காமம் - அவளது திருநாமத்தினொன்றை, கவிற்றுய் - கூறித்துதித் தினை, நாரியர்கள் - பெண்களது, தோள் தோய்ந்து - தோளில் அழுந்தி, காமம் கவிற்றி - காமத்திற்குரிய மற்ற பிறச்சுற்சொற்களைப்பேசி, கழிந்து - ஆயுளைவீணாகப்போக்கி, ஒழியல் - மாண்டுபோகல், மோ - நற்செயல் ஆகுமா, (ஆகாது) என்றபடி, எ-று.

மனமே இறைவனைப்பணிந்து அவன திருப்பெயரைக்கூறுய் நாரியர்கள் தாள்தோய்ந்து காமத்தினைக்கூறிச் சாதல் தக்கதோ என்பது கருத்து.

ஊ0 திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

(சு - ரை) 'ஒதவனுமமூரையவன் பல்குணமுன்னே விட்டேன், போத வன்பின்னே பொருந்தவன் வாழ்க்கை திருந்தச்சென்று, மாதவமாகிடு மாத வமாவளர் புன்சடையான், யாதவன்சொன்னைது கொண்டொழியினியார ணன்கே.'' எ-ம். கூறுமினீசனைச் செய்மின்குற்றேவல் குளிர்மின்கண்கள், தேறுமின்சித்தந் தெளிமின் சிவனைச்செறுமின்செற்றம், ஆறுமின் வேட் கையறுமினயலமிவை கெடியா, வேறுமின்வானைத் திருமின்விருந்தாயிமய வர்க்கே.'' என்பதனுனிறைவன் திருப்பெயரில் ஒன்றினைக்கூறின் பல்பிறப் பிற்செய்த பாபங்களெல்லாம் பஞ்சுப்பொதிக்கணிட்ட தீப்போல் ஒழிந்து சுத்தனுவனுதலின் நாமகவிற்றூய் என்றார். கண்டாரை விரும்புந்தன்மை யுடையமனமாதலின் ஒருத்தியைக்கூறுது நாரியர்கள் எனப்பன்மைப்பற்றிக் கூறினர். அந்நாரியர்க்குத் தன்னிடம் அன்புண்டாம் வகைசரசமான சொற் களைக் கூறித்தம்மயப்படுத்தித் தனதாதலைத் தணிக்கும் உள்ளமுடையனுதலி ன் காமகவிற்றி என்றார். இவ்வாறு தின்னளாகிய வாழ்வாளிற் பல்லார்தோள் தோய்ந்து பாழ்பட்டுக்கருணிதியாகிய இறைவனே யெண்ணுது இறுதிக்கண் நிரயத்தழுந்துஞ் செயலுக்கைக்கொண்டு புண்ணியமிழந்ததலின் கழிதொழிய லாமோ எனறார், சகாசுரன என்பான் யானையுருக்கொண்டு தேவர்களை வருத் திபிறைவனிடத்து எதிர்த்து இறைவனே விழுங்கவர அவனுட்புகுந்து வெளி ப்பட்டு அவனது தோலையுரித்துத் தேவர்வேண்டவுரியாக அணிந்தருளுகலின் பொருதவன...போர்த்தருளும் என்றார். இறைவன் தம்மிடத்தச்செய்த பெருங்குறுனையை யெண்ணுந்தோறுமுண்டாம் பேராகந்தத்தின் மிகுதி நோக்கி எங்கண்மருதவனத்தான் என்றார். இறைவன் சகாசுரனதுயிர் போக்கி அவனை நிக்கிரகிக்காது ஆண்டருள் செய்தான் என்பார் அருளும் என்றார். இதனுவிறைவனது நிக்கிரகத்தொழிலும் அநுக்கிரகமே குறித்து நின்றதன் என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. இறைவனுக்கு ஆவனிடத்து அடிய வர்செய்யும் சரியை கிரியைகள் மிக்க விருப்பினைச்செய்யும் என்பதை அடிய வர்கள் செய்து முத்தியடைந்த சரிதம் கூறும் பெரியபுராணவாயிலானும் கண்ணப்பர்முதலிய அடியவர்கள் அடைந்த நற்பதவியானும் அறிக. ஏனைய யோகமுகலிய வற்றினும் சரியைகிரியைக் கண்மிக்க விருப்புடையன் என் பார் வலோக்து என்றார்: இதனுல் நல்லோர் காமத்தை வெறுத்து இறைவன் நிருவடிநிழலேவிட்டகலார் என்பது இச்செய்யுளால் கூறப்பட்டது. ஆமோ என்பதின் ஒகாரம் எதிர்மறையோடிரக்கப்பொருள் குறித்து நின்றது. கவிற் றூய் என்பதும் அவ்விரக்கப்பொருளது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வளையார்பசியின் வருந்தார் பிணியின் மதனனம்புக்
கிளையார்தனக்கண் டிரங்கிநில் லாரிப் பிறப்பினில்வந்
தளையாநரகினுக் கென்கடவார்பொன் னலர்ந்தகொன்றைத்
தளையாவிடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே. (உக)

(இ - ள்) பொன் அலர்ந்த - பொன்போல்விரிந்த, கொன்றைதளையான் - கொன்றை மாலையணிந்தவனும், இடைமருதன் - திருவிடைமருதூரைத்தி

ப்பதியாகக்கொண்டவனுமாகிய சிவமூர்த்தியின், அடியார் - தொண்டர் னின், அடிசார்ந்தவர் - திருவடிக்கண் பற்றுள்ளதொண்டர், பசியின்வனை ார் - பசியால் பிறரிடஞ்சென்று யாசித்து அவர்க்கு வணக்கஞ்செய்யார், ணியின்வருந்தார் - கோயினல் வருத்தமடையார், மதனன் அம்புக்கு - ன்மதனுடைய பஞ்சபாணங்களுக்கு, இலேயார் - இலேத்துவருந்தார், தனம் ண்டு-பிறரது பொருளேக்கண்டு, இரங்கி நில்லார் - தமக்கு அவ்வகைச் செல்வம் இலேலே யென்று இரக்கமுற்று நில்லார், பிறப்பினில்வந்து - பிறப் பிடை (இப்பூமியில்) பிறந்து, அனேயார - இம்மைத்துயரில் மூழ்கிவருந் ார், (இவ்வாறு தன்பமுறுந அத்தொண்டர்) நரகினுக்கு - ஏனேயோர் டையும் நரகினுக்கு, என்கடவார் - என்கடமைப்படுவர், எ-று.

சிவனடித்தொண்டர்க் கடிமைபூண்டார், பசியாலும், பிணியாலும், ாமத்தாலும், பிறர் பொருள்கண்டு தமக்கஃதே வேண்டுமென்னும் விருப்பத ாலும், பிறவியெடுத்தலாலும், வருந்தார் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) இவ்வாறு அடியவர்க்கடிமை செய்தோரிக்கலெய்தின்கைமி ந்திகளி யாயத்தாலடியவர்பெறும்பேறு கூறவேண்டாவாயிற்று. இச்செய்யுள் சிவனடியவர் பெருமையும் அவரைப் பூஜிப்போர் பெருமையும் கூறியதாம். பிறப்புடையர் கற்றோர் பெருட்செல்வர் மற்றுஞ் சிறப்புடையராலுஞ்சிறி— பிறப்பில், கடியார் கமுஞ்சோலேக் காளத்தியாள்வா, ரடியாரைப் பேணுத வர். என்றதால் பெருஞ்செல்வ வாழ்க்கையராயினுஞ் சிவனடியவரைப்பே ணுர்விரும்பத்தக்காரலர். "மாணங்குலங்சல்வி வண்மையறிவுடைமை தாணத்தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை தேனின்க சிவந்த சொல்லியர்மேல்காமுறு தல் பத்தும் பசிவந்திடப்பறந்துபோமாயினும் அப்பசி சிவனடியவரை வருத் தாவகையிறைவனுங் காங்குபகரித்தருளுவனுதலின" நோக்கி வனேயார் பணியின் என்றார். இதனே யிறைவன், திருநாவலூராளிச்சூராலக்கோயிலிற பசித்திருக்கையில் வேதியரக்காரத்தி ஐயமேற்று அடியவரை யமுதசெயச் செய்த சரிதையாலறிக. பிறவிப்பிணியையாட்டி வோற்குத்தேகப்பிணி திரு நோக்கமாத்திரையில் நீங்குவதன்றியவ் வடியவர்மாட்டுஅணுகவும் அஞ்சுமாத லினுனும், மற்றையர் வலித்துசெய்விக்கும் நோய்முதலிய அவ்வடியவரை யணுகாது எவினர்மாட்டே சென்றதைப் புராணவாயிலாகக்கேட்டுளோ மாதலின் வருந்தா பிணியின் என்றார். இவன் காமாரியாதலானும் சிவனடி யவர்களும்வனேமனமெனுங் கோயினிடைவிடாது பெற்றிருத்தலானும் மன் மதன் அவனிடச்செல்லின் முன்போலமீண்டும் ஒருக்காலுருவிழக்குந்தண் டத்திற்கஞ்சிச்செல்லான் ஆதலின் அவ்வடியவர் காமத்தாலச்சுறுதல் சிறிது மினறென்பார் மதனனம் புக்கிலேயார் என்றார். ஒட்டையும் பொன்னேயும் ஒக்கநோக்கு மறிவாளராதலின் பிறர்வாழ்வைக்கண்டு பொருமை முதலிய கொள்ளாரதன்கண் அவா இன்மையின் என்பார்தனம் கண்டிரங்கி நில்லார் என்றார். இவ்வாறு பசிபிணிபொருள் விழைவு, காமம் முதலிய நீத்தமையின் பேரின்பமாகிய இறைவன் திருவடிக்கண்மனஞ் செல்லுமாதலின் அவ்வின்ப மேலிட்டார் நிரயத்தின்பத்தையடையார் என்பார் பிறப்பினில்வந்தடையார் நரகினுக்கென்கடவார் எனவுங் கூறினர். பசியென்பது மக்களுழற்கு

பொன்னலர்ந்த கொன்றைத்தாளோயான் எனை இறைவனது திருவடையாள மாலை கூறினர் வேயதேவரினியை பின்மை நோக்கி, நரகினுக்கு என்கட வார் என்பதில் நரகினுக்கு எனும்நான்கனுருபை யிரண்டனுருபாகத்திரித்து நரகினையேன் கடக்கமாட்டார் என்னினுமாம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

அடிசார்ந் தவர்க்கு முடியா வின்ப
நிறையக் கொடுப்பினுங் குறையாச் செல்வ
மூலமு நடுவு முடிவு மின்றிக்
காலை மூன்றுங் கடந்த கடவு
ளுளக்கணுக் கல்லா தூன் கணுக்கொளாளித்துத்
தளக்கற நிமிர்ந்த சோதி*ச் சுடரொளி
யெறுப்புத் தூளியி னிருசெவிக் கெட்டா
தூறுப்பினின் றெழுதரு முள்ளத் தோசை
வைத்த நாவின் வழிமறித் தகத்தே
நித்தித் தூறுந் தெய்வத் தேற
மண்டத் தூளியிற் பண்டைவழி யன்றி
யறிவி னுறுகுறி யற்ற
மேனிய தன்மையு மெய்தா தெவர்நையுந்
தானே யாகி நின்ற தற்பரன்
தோற்றுவ தெல்லாந் தன்னிடைத் தோற்றித்
தோற்றம் பிறிதிற் றோற்றுச் சுடர்மூவி
விரிசடை மீமிசை வெண்மதி கிடப்பினு
மிருள்விரி கண்டத் தேக நாயக
சுருதியு மிருவருந் தொடர்ந்து நின்றலமர
மருதிடங் கொண்ட மருத மாணிக்க
வுமையாள் சொழுந வொருமூன் றுகிய
வீமையா நாட்டத் தென்றனி நாயக
வடியே னுறுகுறை முனியா தருணமதி
நின்னடி பணியாக் கன்மனக்கயவ னொடு
நெடுநாட் பழகிய கொடுவினை யீர்ப்பக்
கருப்பா சயமெனு மிருட்சிறை யறையிற்
குடரென்சங்கிலி பூண்டு தொடர்ப் பட்டுக்
கூட்டுச் சிறைப் புழுவி னீட்டுமலத்தழுந்தி
யுடனே வருந்தி நெடுநாட்கிடக்கு
பல்பிணிப் பெயர்பெற் றல்லற் படுத்துங்
தண்டனுளார் மிண்டி வந் தலைப்ப
வுதரநெருப்பிற் பதை பதைத்தும்
வாதமத் திகையின் மோதமொத் துண்டுங்
கிடத்த னிற்ற லடத்தல் செல்லா
திடங்குறை வாயினீன் முடங்கி யிருந்தழிப்
பாவப் பகுதியி லிட்டுக் காவற்

---

* தனிச்சுடர்எனவும்பாடம்.

தொடியோ ரைவரை யேவி யெடிய
வாசைத் தளையி லென்னையு மூடுகையும்
பாசப் படுத்திப் பையென விட்டபின்
யானும் போக்து தீதினுக் குழன்றும
பெரியோர்ப் பிழைத்தும் பிறர்பொருள் வௌவியும
பரியா தொழிக்தும் பல்லுயிர் செகுத்தும்
வேற்றூர் மனையிர் தோற்றம புகழ்ந்தும்
பொய்பல கூறியும புல்லினம புல்லியு
மைவருங் கடும்ப வவாவது கூட்டி
யீண்டின கொண்டு மீண்டு வந்துழி
யிட்டுழி யிடாது பட்டுழிப் படாஅ
திக்கா ளிடுக்க ணெய்திப் பன்னாள்
வாடுபு கிடப்பேன் வீடு தெறிகாணே
னின்னை யடைந்த வடியா ரடியார்க்
கென்னையு மடிமை யாகக் கொண்டே
யிட்ட பச்சிலைகொண் டெரட்டி யறிவித்
திச்சிறை பிழைபபித் தினிச்சிறை புகாமற்
காத்தருள் செய்ய வேண்டுக்
தீத்திரண் டன்ன செஞ்சுடை யோனே. (உஉ)

(இ - ள்.) அடி - உமது திருவடியினை, சார்ந்தவர்க்கு-அடைந்த பாமானேர்களுக்கு, முடியா - ஒழிவு இல்லாத, இன்பம் - பேரின்பத்தினை, நிறைய - அவர்கள் அவாகெடப் பூரணமாக, கொடுப்பினும் - தானும், குறையாகுறைவுபடாத, செல்வ - பெருஞ்செல்வமுடையானே, மூலமும் - முதலும், நடுவும் - இடையும், முடிவும் - கடையும், இன்றி - இல்லாமல், காலமூன்றும் இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு ஆகிய மூன்றுகாலங்களையும், கடந்த-(தம்மை யலையணுகவும் பெறாது) தாண்டிய, சுடவுள் - தேவனுனவனே, உளம் கண்ணுக்கு அல்லால் - அறிவாறறியும் நோக்கமாகிய ஞானகோக்கிற்கன்றி, ஊன் கண்ணுக்கு - மாமிசபிண்டத்தாற் (உலகப்பொருள்களைக் காணபெற்ற) கண்களுக்கு, ஒளித்த - தோன்றுமலபபாற்பட்டு, தனக்கு அற-சனனம் இன்றி, நிமிர்ந்த - ஒங்கியுள்ள, சோதிச்சுடர் ஒளி - பிரகாசத்தையுடைய சுடர்நிறைந்த ஒளியானவன், எறும்புத் தொளையின் - எறும்பினது தொளையைப் போலும், இருசெவிக்கு - இரண்டு செவிகளுக்கும், எட்டாத - அளவுபடாமல், உறுப பினின்று - உறப்புக்களின்பால் படாமல், உளத்து எழுதரும் ஓசை - மனத்திடத்தண்டாம் சத்தக்வரூபி, வைத்த - பொருள்களின் சுவைதமை யறியும்படி படைக்கப்பட்ட, கரவின்வழி - கரவினை வழியை, மறித்து - (உரிசைதோன்ற ஆங்குருக்கொத) தெடுத்து, அகத்தே - மனத்தின்கண், நித்தி நி - இனிதி, ஊறும் - சுரக்கின்ற, தெய்வத்தேறல் - தெய்வத்தன்மை

உஎஏ திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

யுள்ள தேன், அண்டத்தொகையின் - மூக்கினை தொகையிடத்துள்ள, பண்டை வழிபன்றி - பழைய பழியொழித்த, அறிவில் நாறும்-அறிவின்கண் மணந்தகொண்டிருக்கும், கறியகாற்றம் - நன்மைதங்கிய கல்லமணப்பொருள், ஏனைதன்மையும் - மற்ற பிரகிருதிகுணங்களும், எய்தாது - தம்மையடையாமல், எவற்றையும் - சராசரங்களாகிய வுலகமனைத்தினையும், தானே ஆக்கி-தானே சிருட்டி செய்து, நின்ற - (அச்சிருட்டியால் சலிப்பினையடையாது) நிலைபெற்ற, தற்பர - தற்பரமானவனே, தோற்றுவது எல்லாம் - சிருட்டியடையவேண்டிய அனைத்தினையும், தன் இடை - தன்னிடத்தில், தோற்றி - உண்டாகும் வகைசெய்து, பிறிதின் - மற்றப் பொருள்களிடத்து, தோற்றம்-தமது பிறப்பினை, தோற்ற - காட்டப்பெறாத, சுடர்முனை - பிரகாசிக்கின்ற முனைப்பயிர் போன்றவன், விரிசடைமீமிசை - விரிந்தசடையின்கண், வெண் மதிஇடப்பினும் - வெண்மையாகிய சந்திரன் தங்கியிருக்கினும், இருள்விரி - இருள் பரந்த, கண்டத்து - திருக்கண்டத்தினைக்கொண்டுள்ள, ஏகதாயக - தனி முதல்வனே, சுருதியும் - வேதங்களும், இருவரும் விதிவிஷ்ணுக்களாகிய இருதேவர்களும், தொடர்ந்து - அடிமுடிகளைக்காணத் தொடர்ந்து, நின்ற - அவற்றைக்காண வலியற்றுநின்று, அலமர - மனந்தடுமாற, மருது - திருவிடைமருதூரினை,இடங்கொண்ட-திருக்கோயிலாகக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்த, மருதா-மருதவாணனே,மாணிக்க-மாணிக்கத்தின் ஒளிபோன்றவனே உமையாள் - (பெரியதாயதியாகிய) உமைக்கு, கொழுந - காயத்தனனே, ஒரு மூன்றிய - ஒப்பற்ற மூன்றாகிய, இமையா - இமைத்தலில்லாத, நாட்டத்து-கண்களையுடைய, என்தனி நாயக - எனது ஒப்பற்ற தலைவனே, அடியேன் உறு-அடியேன் அடைந்துள்ள, குறை - மனக்குறைகளை, முனியாது - (அடியேன் தேகரீரை யெண்ணுதசெய்த காரியத்திற்குக்) கோபிக்காமல், கேள் - இருச்செவிசாற்றியருளல் வேண்டும், அமையாவையெனின்) நின் அடிபணியா - (தேவதேவராகிய) உமது சிருவடிகளைப் (பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தென்று எண்ணி) வணங்குதல் செய்யாத, கல்மனக்கயவரொடு - கல்லொத்த வன்மை கீங்காத மனமுடைய மூடருடன், நெடுநாள் - பல பிறவிகளில், பழகிய-(அவருடன்கூடித் தீமைசெய்யப்) பழகியதாலேறிய, கொடுவினை-தீவினை, சார்ப்ப-(உண் திருவடிக்கண் மனதைப் புகவிடாமல்) தன்வசமிழுத்தலால், கருப்பாசயம் எனும் (ஆண்மாக்களின் கருத்தோன்றும்) கருப்பாசயப் பையென் கின்ற, இருள் சிறை அறையில் - இருள்செறிந்த சிறையாகிய உள்ளிடத்தில், குடர் என் கக்கிலி - குடல் எனுந் தோலினை, பூண்டு - பூணப்பெற்று, தொடர்ப்பட்டு - தொடரினால் அகப்பட்டு, கூட்டுச்சிறைப்புழுவின் - கூட்டினிடத்தச் சிறையாகவுள்ள புழுப்போல, கூட்டு மலத்து - அடியேனுலார்ச்சிக்கப்பட்ட மும்மலத்தின் கண்ணும், உழுந்தி - மூழ்கி, உடனே வருந்தி - அம்மலம் தொடர்ந்த துணையே வருத்தத்தினை யடைந்து, நெடுநாள் கிடந்து - அம்மலம் என்னைவிட்டு நீங்காமையால்) நெடுங்கால மதனிடைக்கிடந்து, பல்பிணிப் பெயர்பெற்று - பலவாகிய பிணிகளின் பெயர்களை யடைந்து, அல்லல் படுத்தும் - துன்பத்தைச் செய்கின்ற, தண்டலையார் - தண்டிப்போராகிய படர்கள், மிண்டிவர்த்து - நெருங்கிவர்த்து, அலைப்ப - வருத்த, உதரநெருப்பில்-வயி

நிற்கண்ணுள்ள சடரா அக்னியால், பதைபதை பதைத்தும் - பொறுக்கலா காத தன்பத்தினை யடைத்தும், வாதம் - தசவாயுக்களும், மத்தியினின்மோத - சவுக்கினைப்போல மோதுதலால், மொத்தண்டும் - அடிப்பட்டும், இடத்தல் கிற்றல் நடத்தல் செல்லாது - படுத்தலும், நிற்றலும், நடத்தலும் முடியாது, இடங்குறை - இடம் இல்லாத மிகச்சிறிய, வாயிலின் - இடத்தின்கண், மூட ங்ஙி இருந்தழி - மூடங்கிக்கொண்டிருந்த காலத்தி, பாவப்பகுதியில் இட்டு - பாவமாகிய பகுதியிலிருந்தி, சாவற் கொடியோர் - வீட்டு நீக்காத காவலைக் கொண்ட கொடியவர்களாகிய; ஐவரை - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐவரை, ஏவி - ஏம்மீது ஏவுதலைச்செய்து, கெடிய ஆசைதனையில் - மிக்க பேராசை யென்கிற விலங்கில், எண்ணெயும் உடலியும் - ஆண்மாவாகிய அடியேனையும் எனது தேகத்தினையும், பாசப்படுத்தி - (கயிறுகொண்டு கட்டினாறபோல) பந் தமாகிய பாசத்தினுக்குள்ளாக்கி, பை என விட்டபின் - மெல்லெனப் பூமி யின் சகிக்கவிட்டபிறகு, யானும் போந்து - அடியேனும் பூமியின்கண்வந்து, தீவினுக்கு - பல தீமைகளின்பொருட்டு, உழன்றும் - நிரிக்தும், பெரியோர்ப் பிழைத்தும் - பெரியவர்களைப் பிழைகூறியும், பிறர்பொருள் - அயலவர்க்கு ரிய பொருள்களை, வெனவியும் - திருடியும், பரியாது இருதலும் - (பிறர்செய் யும் தொல்லையாதி மகாபாதகங்களுக்கு) பரிதபிக்காதிருத்தும், பல்லுயிர் செகு த்தும் - பலவாகிய பிராணிகளை வதைத்து உண்டும், வேற்றூர்- தாக்கு உற வினரல்லாத அபலஸ்திரீ, மனைவியர் - தெலிமார்களின், தோற்றம் - அழகு முதலியவர்காட்சிகளை, புகழ்த்தும்-தன்னையொத்தாரிடம் புகழ்ந்துபேசியும், பொ ய்பல கூறியும் - பலபொய்மொழிகளை பேசியும், புல் இனம் - அற்பமாகிய தீயோர்கூட்டதினை, புல்லியும் - சேர்த்தும், ஐவரும் - ஐம்புலன் வழியுண் டாம் ஆசை ஐந்தும், கெடுப்ப-விலாந்து தம் தொழிலால் என்னையேவுதலால், அவாவது கூட்டி - ஆசைமிக வளரச்செய்து, ஈண்டினகொண்டு - (யான் பிறந்தகாட்டிலன்றி அயல்காட்டினுஞ் சென்று) நான் சம்பாதித்த பொருள் களைக்கொண்டு, மீண்டுவந்தழி - திரும்பி என்னுட்டில் வந்தகாலத்தி, இட் டழி இடாததம்மைவந்திரப்பார்க்குக் கொடுக்கவேண்டிய காலத்துக் கொ டாமல், பட்டுழிட்டாது - (ருண்மை) அடையவேண்டிய காலத்து அதனைப்பெ றாமல், இற்காள் - இத்தத்தினபம் நேருதாள் வரையிலும், இடுக்கண் எய்தி தும்பம் அடைந்து, பன்னாள் - பலநாள், காடுபுகிடப்பேன் - வாடிச்சிடப் பேன், வீடுகெறிகாணேன் - வீட்டினை அடையும் வழியைக்காணேன், நின்னை அடைந்த - தேவரீரை அடைந்த, அடியார அடியார்க்கு - தொண்டர்க்குத் தொண்டர்க்கு, என்னையும - அடியேனையும், அடிமையாகக்கொண்டு - அடித் தொழில் செய்வோனாக ஏற்றுக்கொண்டு, இட்ட பச்சிலைகொண்டு - அடியே ருக்கித்த பச்சிலையை (கண்மலராக ஏற்றுக்)கொண்டு, ஒட்டி அறிவித்து - என்னைவிட்டு நீக்காது எனக்கு அறிவிக்கவேண்டியவைகளை யறிவித்து, இச் சிறை - (இவ்வுலகில் மாதாவுதரத்தப்படுதலாகுண்டாம்) சிறையினை, பிழை ப்பித்து - புகா வகைசெய்து, இனிச்சிறைபுகாமல் - இனிக்கருவாகிய சிறை யின்கண் புகாமல், கர்த்தி - காப்பாற்றி, அருள்செய்யவேண்டும் - திருவரு

ள்செய்யவேண்டும், நீதிரண்டன்ன - நெருப்புத்திரண்டதையொத்த, செஞ் சடையோனே - செங்கிறத்திணைக் கொண்டசடைமுடியுடையவர், எ - று.

இறைவனே தேவரீரது தொண்டரடித் தொண்டர்க்கு அடிமைசெய் யாத நீமைமேலீட்டால் பிறவிவலைப்பட்டு அதனிடை வருந்திப் பலதுன்பங் களைச்செய்து வாடிக்கிடப்பேனுதலால் என்னை யுன்னடியாரடியார்க் கடிமை யாக்கொண்டு ஈனிட்ட பச்சிலையை யேற்று இனிப்பிறவியிடைவராவகைக் காத்தல்வேண்டும் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இறைவன் தமது திருவடியடைவோர்க்கு இன்பத்தினை முக்காலத்தையுங்கடந்தநாளும் அவ்வின்பம் ஆனிலாதசு கரம்போல்வனர்க் தி டத்தலின் அதனை முடியா இன்பம் என்றார். பின்னும் அநித்தியமாய்த் தக்கமாயுள்ள கெவ்விய பிறப்பினை தாழ்ச்சியையுப், நித்தியமாய் ஆனந்த மாய் உள்ள மேலான வீட்டினை உயர்ச்சியினையும் நோக்கி முடியா இன்பம் என்றார் என்னினும் ஆம். ஆனந்தம் என்னும் ஒருபெருள், அதனானே வந்து பொருந்தாது அதனை யனுபவிப்பவன் ஆன்மா அதனைக் கொடுப்போனினைவ ஞதலின் கொடுப்பினும் என்றார். இறைவனுக்கு,வலைய கடவுளர்க்குக்காலவ ரையறை யுள்ளவாறுபோல அவற்கு இவ்வளவுகாலம் என விவ்வானமையின் காலமூன்றுங் கடந்த கடவுள் என்றார். கடவுள்என்றார்; அப்பொருள்களுக் கருகியேபோலும் என்னினின் கடவுள் எனும் பதத்திற்குக் காலங்களைக் கடந்தான் என்பது பொருளாதலின் என்க. ஏனைய உலகத்துப்பொருள்கள் கண்ணுற்காணவும் மூக்கால் மோக்கவும், செவியாற் கேட்கவும், நாவான் ருசி க்கவும் பெறும் அங்ஙனமின்றியதிற் வேறுபட்டு அறிவானேக்கவும், உன்னத் தாற் கேட்கவும், மனத்தால் ருசிக்கவும், அறிவான் நோக்கவும் பெறுதலிற், உளக்கணக்கு.. ...ஈறறம் என்றார். தாம உலகத்துப்பொருள்கள் தோற்றுத றற்கு நிலைக்களனுய் நின்ற தாம் பிரிதில் தோன்றுதிருத்தலின், தோற்றவத ... ..மூனை யென்றார்.உண்மை யறிவுடையார்க்கே யன்றி யேனையர்க்குக்காண அரியன்என்பார்ஈருதியும்.....மாணிக்க என்றார் - இறைவனிடத்துள்ள அன் பின் மிகுதிநோக்கிஎன்றனிகாயக என்றார்.கேண்மதி என்னுமிடத்து மதியெ ன்பது முன்னிலை யசைமொழி. உனது திருவடி யொழிபாப் பேரின்பத்தருவ தெனவறிந்தும் அதனைவிட்டு பாழின்பத்தினைவீழ்ந்து நிரயம்புகுவார் கைய ராதலின் அவர் தம்மைத்தாமே கெடுக்குந் தீராகிகளு மாவராதலின் அவர் மனம் நன்மனம் அன்றென்பார் கன்மனக்கையர் என்றார். அக்கையருடனுன் கூடியிருத்த சன்மங்களோறும் அவருடன் பழகிய பழக்கவாசனையாலென் பார் கெடுகோட்பழகிய கொடுவினைபீர்ப்பஎன்றார். கூட்டுச்சிறைப்புழு, இது தன்னேபோல்வதைச்சுரையுருவினதாகிய நாழியுட்புகுந்தினக்குத்தீமைசெ ராது அச்சுரையின்மீது பலவகைச் சிறகுப்பைனேத்தாங்கித் திரிவதாதலின் கூட்டுச்சிறைப்புழு என்றார். அடியேனுமவ்வாறு பல சன்மக்களிலார்ச்சி த்த சன்மங்களேத் தாங்கித்திரியா கிற்பன் என்பார், கூட்டுமலத்தும்நி என்றார், தண்டனுர் என்றது யமபடர்களேயன்றி வர்தடையும் பிணி முதலிய வற்றைக் உறிப்பதுமாம். ஆன்மாதான் சன்மம் எடுக்கையில் கருப்பாசயப்பை

யுறுத்தல், அதில் ஜலம்பூரித்தல், உதராக்னிபால் வெம்மையுறுதல் பிரகிருதியாயு வாண் முரித்துத்தள்ளப்படுதல், யோனித்வாரத்தால் நெருக்குண்ணல் முதலிய தன்பமடைதலின் உதரநெருப்பில்.....மொததுண்டு எனஞர். கருப்பையின் சிறுமைநோக்கி யிடவ்குறையாயில் என்ஞர். பஞ்சேந்திரியங்களோர்தும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வழிச்சென்று ஆன்மாவைத் தம்மியப்படுத்திக் கெடுத்தலின் கொடியோரைவர் என்ஞர். கருக்குழிக்கண் இருக்குக்காலமிருந்து வெளிப்போதல் ஆன்மாவின் சய இச்சையின்றி யிறைவனது ஆணைவழி வருவதாதலின் விட்டபின் என்ஞர். இவ்வகைப் பிறபபினைவு சுதந்தரமிலியாயிருந்த யான் பூமியிற் பிறந்து எனது நிலையினை மறந்தேன் என்பார் யாம்ம் போந்து என்ஞர். பலலுபோ செருத்த என்பது முதல அவாவது கூட்டியும் என்பதன்காறும் மகாபாதகங்களைநோக்கிக் கூறியதாம். இவ்வாறு பல சன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த கன்மங்களையிறைவன ஆன்மாபொறுக்காமை நோக்கிச் சிறிது கூறபதித்தாரச் சகலங்களோறும் சிறுகசிறிதாகப் புசித்து வருதலின் இக்காளிடக்கணைத்தி . ... வாடுபிடப்பேன என்ஞர், வீட்டையடையும் உபாயத்தினை கூறுவோர் வழிகின்று அதனை யுணர்த்தியேன் என்பார் வீட்டு நெறிகாணை என்ஞர். ஆதலின் உமது திருவடிக்கண்பு பூண்டார்க் கடியவர்க்குந் தொண்டராக்கி அடிமைபாககொண்டு இனிப் பிற விவாராது அருள்செய்க என்பார் அடியார் .... வேண்டும் எனஞர்.

தேரிசைவெண்பா.

சடைமே லொருத்தி சமமக்கிருபப மேனிப்
புடைமே லொருத்தி பொலிய - விடையேபோய்
சங்கே கலையே மருதற்குத் தான் கொடுப்ப
தெவ்கே யிருக்க விவள். (உ)

(இ - ன்.) சடைமேல - சடைமுடியில, ஒருத்தி - ஒருபெண், சமைக்க இருப்ப - வளர்ந்துகொண்டிருக்க, மேனிபபுடைமேல - திருமேனியுங்கிய இடத்தில், ஒருத்தி - ஒப்பற்றவளாகிய பாவதவாதனி, பொலிய விளங்கியிருக்க, இடையேபோய் - இவ்விருவருக்கிடையில் சென்று, சவகே - சங்காலாகிய வளைகளையும், கலேய - வஸ்திரங்களையும், மருதற்கு - மருதவாணரை மருவ எண்ணி, தான் கொடுப்பது - அவள்கொடுப்பதி, இவள் - (இருவரைக்கொண்ட அவனிடத்தக் காதலகொண்ட, இப்பெண், எக்கேயிருக்க. அவன் திருமேனியின்கண் எப்பாகத்திருக்க எணணியோ அறியேம் எ-று.

(கு-ரை) இது கழிபெருங்காதல்மிக்க தலைவி, அவனைக்கூடுமெண்ணத்தால் அவனிடங்கொண்ட ஆற்றமனத்தாலுற்றநோய் வருத்துதலாலும் அன்னத்தின்மேலும் மற்றும் உணவாதிகளிடத்தும் மனஞ்செல்லாமையாலும் உடம்பு வாடியகாணத்தால் வளைமுதலிய அணிகளும் கலைமுதலியவும் இருத்தற்குரிய நிலையின்று நீங்க அவற்றை யிழந்து வருந்துவளாதலின் அவளிலைமை தோழிகள் கூறியதாம. பரதனபொருட்டு ஏற்ற கன்மையை யிறைவன் உலகரகஷணத்தம் சன்டையிடுதும் புணையாகினின் அதன்பெருக்கால் உலகம்

உள்ள திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

யுமாதலின் அதனோக்கிச் சடைமேலொருத்திச் சமைந்திருக்க என்னுர். அன்றியுமிக்கங்கை பருவதராஜனிடம் பிறந்தகாலத்து இறைவனே யடையத் தவஞ்செய்தவளுமாவளாதலின் இறைவன்றிருமுடியிலிருக்க இடம்பெற்றனள். இது இறைவன்தானே யுலகமாயினுன் என்பதற்கறிகுறியாய்க்கொண்ட பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றெனினுமாம். இவ்வலி இறைவனுக்கு அகங்யசத்தியாயினும் ஒரு காரணத்தாற் பிறந்த தவமுயன்று அவன் திருமேனியின் வாமபாகத்தைத் தனதாகப்பெற்றளாதலின் மேனிப்புடைமே லொருத்திபொலிய என்னுர். இவ்விருவரும் ஒரு கனியையிரண்டு புட்களருந்து மாறுபோல் இருவரும்மனுபவித்தக்களித்துவர இலவிருப்பதற்குத் தவஞ்செய்து இடம்பெறல் எங்கேயிருக்க எண்ணி யிவ்வாறு வருந்துகின்னுளென்பார் இடையே போய் என்னுர். சங்கே கலேயே என்பதன்கணேகாரம் எண்ணுப்பொருட்டு. அவ்விரு வரிருக்க இவளிடம் பெறுதல் ஐயமில்லாதென்பா எங்கேயிருக்க இவள் என்னுர். இது இறைவனிடத்து அனபுற்ற அவனேயடையவேண்டி ஆவலுற்ற ஆன்மகிலை கூறியதாம். இடையேபோய் எனவும் இடை புக்கு எனவும் பாட பேதங்கூறுப. இரண்டிற்கும் பொருள் ஒன்றே,

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்கு மருகினுக்குள்ளிமையோர்களு நான்மறையு
மெருக்கு மெருக்கத்து நீளகத்துச்சென்று மீளவொட்டாத்
திருக்குமறுத்தவர் தீமையுந் தீர்த்துச்செவ் வேமடத்தை
யெருக்குமொருக்கத்தி லுள்ளே முளைக்கின்ற வொண்சுடரே. ()

(இ - ன்) இமையோர்களும் - தேவர்களும், நால்மறையும் - நான்கு வேதங்களும், மெருக்கும் (இறைவனைக் காணவேண்டி) மெருக்குகின்ற மெருக்கத்தும் - மெருக்கியவிடத்தும், நீள் அகத்து - பரந்தவுலகஆசையின்கண், சென்று - மனத்தைச் செலவிட்டு, மீள ஒட்டா - அதனை யிறைவன்றிருவடிக்கண் கொண்டுகூட்டாத, திருக்கும் அறுத்து - மாறுபாட்டினையுமபோக்கி, ஐவர் - பஞ்சேந்திரியக்கள்வராகிய ஐவரது, தீமையும் தீர்த்து - தீமையையும்போக்கி, செவ்வே - (அகிலஞ்சராசரவிளக்கதுபோல் இறைவன்றிருவடிக்கண்மனத்தினை) செம்மையாக, ஒருக்கும் - ஒடுங்கச்செய்கின்ற; ஒருக்கத்தின் உள்ளே - ஒடுக்கத்தில், முளைக்கின்ற - முளைத்தெழுகின்ற, ஒண்சுடர் - ஒளியசுடர், மருகினுக்குள் - மருதவனத்து, இருக்கும் - நாம் எளிதின்வணங்கிப் பாசகீக்கமடைய எழுந்தருளியிருக்கும். எ-று,

(கு-ரை) தேவர்களும் நான்குவேதங்களும்பல்கால் ஆராய்ந்து ஓய்ந்த நிலையிலும்,மெய்ஞ்ஞானிகளது உள்ளத்தமிருக்கும் ஒளி,நம்பொருட்டுத்திருவிடைமருதூரில் முளைத்திருக்கின்றது அதனைத்தரிசித்துப் பாசகீக்கமடைக என்பதாகருத்து. தேவர்களும் நல்லமையொத்துப்பொருள்களிடத்து அவாக்கொண்டாரும் பெண்களிடத்துக்காதல் கொண்டாருமாக இருத்தலின் அவ்வகையிருப்பாரொழிய இமைக்காது அவன் திருவடிக்கண் மனதைச்செலுத்தியவனே மனக்குகையில் கொண்டாரையின்றிக்கூறிய தென்பார் அர்த்தமற்ற இமையோர் என்னுர். வேதங்களுன்குஞ் சுத்தமாயா தோற்றத்தனவாதலின்

அவை இறைவனைக்காணுவரையினும் அவையவனைத்தேடி முடிந்த அந்தத்தில் காணப்படுவோனுதலின் நான்மறையு நெருக்கும் நெருக்கத்தை என்றார். மகந் தான்கொண்ட அவாவின்வரையுலகத்து மண் பெண் பொன் என்னுமிவற்றி டைப்பதிந்த அவற்றைவிட்டு நீக்காதிருத்தலின் நீளகத்தச்சென்று மீள வொட்டா என்றார். மேற்கூறிய வீஷணுத்திரியத்தில் மனத்தைச் செலுத் தும் நிருக்கு ஒழிக என்பார்நிருக்கு மறுத்து என்றார், நிருக்கைநீங்கினாரா யினும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிச்சென்று அல்லற்படு தலையுமொழிக என் பார் ஐவர் தீமையுந்தீர்த்து என்றார். ஆறிணையாகிய இந்திரியங்களே உயர் திணையாகக் கூறினர் இறிவு கோக்கி என்க. இது வழுவமைதி, செவ்வே மனத்தையொருக்குதலாலது - பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியும், கடனுஞ்சிரா யத்தின் வழியும் மனத்தைச் செலுத்தாமல் அவன் திருவடிக்கண் மனத்தை யொடுக்குதல். ஆங்கு அவன்றிருவருள் தோன்றுமாதலின் அதனைமுனிக்கின்ற வொண்சுடர் என்றார்.

கோசை யாசிரியப்பா.

சுடர்விடு சூலப் படையினை யென்றும்
விடையுகக் தேறிய விமல வென்று
மூண்ணு கஞ்ச மூண்டனை யென்றுங்
கண்ணற்காமனைக் காய்ந்தனை யென்றுக்
திரிபுரமெரித்த சேவக வென்றுங்
கரியுரி பொர்த்த கடவு ளென்று
மூரகம் பூண்ட வரவோ யென்றுஞ்
சிரகஞ் செந்தழ லேந்தினை யென்றும்
வலக்தரு காலனை வதைத்தனை யென்றுஞ்
சலக்தர னுடலக் தடிந்தனை யென்று
மயன்சிர மொருகா ளரிந்தனை யென்றும்
வியக்தவா ளாக்கனை பிதித்தனை யென்றுக்
தக்கன்வேள்வி தகர்த்தனை யென்று
முக்கிரப் புலியுரி யுடித்தனை யென்று
மேனமு மன்னமு மெட்டா தலமா
வானங் தீழ்ப்பட வளர்ந்தனை யென்றுஞ்
செழுநீர் ஞாலஞ் செகுத்தயி ருண்ணு
மழல்விழிக் குறளை யமுக்கினை யென்று
மினையன வினையன வெண்ணில் கோடி
நினைவருங் தீர்த்தி நின்வயிற் புகழ்க
ளுனக்குறு சிக்தையென் சொல்லள வாதலி
னளப்பரும் பெருமைநின் னளவல தாயினு
மொன்றி னேமப் புன்மொழி கொண்டு

நின்னேரோக்குவ னுத்லி னென்னே
யிடுக்கண் களையா வல்லற் படுத்தா
தெழுகிலே மாடத்துச் செழுமுதி யுறங்க
வடித்துத்தட்டி யெழுப்புவ போல
நுண்டுகிற் பதாகை கொண்டுகொண் டுகைப்பத்
துயிலி னீங்கிப் பயிலும் வீதித்
திருமரு தமர்ந்த தெய்வச் செழுஞ்சுட
ருருள்சுரர் தளிக்கு மற்புதக் கூத்த
கல்லா னெறிந்த பொல்லாப் புத்த
னின் னினைக் தெறிந்த வதனு
ளன்னவன் றனக்கு மருள்பிழைத் தின்றே. (உடு)

(இ - ள்.) சுடர்விடு - ஒளிர்கின்ற, சூலப்படையினை - சூலாயுதத்தினை யுடையை, என்றும் - எனக்கூறியும், விடை உகந்து - இடபத்தினை விரும்பி, ஏறிய - ஆரோகணித்த, விமல என்றும் - நிருமலன் என்றும், உண்ணு - ஏவராலும் உண்ணப்பெறாத, கஞ்சம் - விஷத்தினை, உண்டனையென்றும் - உண்டாய் எனவும், கண்ணுதல் - நெற்றி நேத்திரத்தால், காமனை - மன்மதனை காய்ந்தனையென்றும் - கோபித்தா யெனவும், திரிபுரம் எரித்த - மூப்புரங்களையும் தீக்கிரையாக்கிய, சேவக என்றும் - வீரமுடையானே எனவும், கரி உரிபோர்த்த - யானையின் தோலினைப் போர்த்துக்கொண்ட, கடவுள் என்றும் - இறைவன் எனவும், உரகமபூண்ட - சர்பத்தினைப் பணியாப்பூண்ட, உரவோய் என்றும் - பெரியோய் எனவும், சிரகம் - கபாலத்தினையும், செந்தழல் - செங்கிறத்தழலினையும், எந்தினை யென்றும் - ஏந்தினாய் எனவும், யமம் தரு - வெறறித்தவிய, காலனை - யமனை, வடைத்தனையென்றும் - வதைசெய்தாய் எனவும், சலந்தரன் உடலம் - சலந்தராசுரனது உடலை, தடிந்தனை யென்றும் - அறம்படி செய்தாய் எனவும், அயன்சிரம் - பிரமனது தலையினை ஒரு காள் - ஒருசந்பத்தில், அரிந்தனை யென்றும் - கிள்ளினாய் எனவும், வியக்த - எல்லாராலும் புகழப்பட்ட, வாள்-உரனைத் தாங்கியுள்ள, அரக்கனை - இராவணனை, மிதித்தனை யென்றும்-காலால் மிதித்து அமுக்கினாய் எனவும், தக்கன் வேள்வி-தக்ஷப்பிர சாபதியின் யாகத்தினை, தகர்த்தனை யென்றும் - அழித்தாய் எனவும், உக்கிரப்புலியுரி - கோபாவேசமுள்ள புலியினது தோலை, உடுத்தனை என்றும்-உடுத்தாய் எனவும், ஏனமும் அன்னமும்-வராகவுருக்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியும், அன்னத்தினுருக்கொண்ட பிரமதேவனும், எட்டாது - அடிமுடிகளைக் காணமல், அலமர - மனந்தடுமாற, வானம் தோய்பட - ஆகாயம் தோய்பட்டுப் போம்படி, வளர்ந்தனை - ஓங்கினாய், என்றும் - எனவும், செழுநீரனுலம - வளம் உள்ளநீர் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளாரை, செகுத்த - கொன்ற, உயிர் உண்ணும் - உயிரினையுண்ட, அழல் வீழிக்குறனை - நெருப்பினையொத்த கண்களையுடைய முயலகாசுரனை, அமுக்கினை என்றும் - திருவிரலால் அமுக்கினாயினை யொடித்தாய் எனவும், இனையன இனையன -

இவ்வகைப்பட்ட திருத்தியங்கள், எண்ணில் கோடி-பலகோடியாம், நினைவு அரும் - எண்ணுதற்கும் அரிதாயன, கீர்த்தி - புகழ்களை, நின் வயின் - உன்னிடமாக, புகழ்தல் - புகழ்ந்து கூறுதல், துளக்குறு - ஒரு இடத்து நிலைபேறின்றி, புலாவிவரும், சிற்றையேன் - மண முடைய அடியேனது, சொல்லளவு சொல்லினளவாக நிற்கும், ஆதலின் - ஆகலால், அளப்பு அரும் - இவ்வளவினது என்று அளத்தற்கருமையான, பெருமை - கீர்த்தி, நின் அளவு அல்லது - தேவரீர் புகழ்ச்சியினளவேயாம், ஆயினும் - அவ்வகையிருக்கினும், ஒன்றின் வாய் ஒன்றனும் பொருத்தம் இல்லாத, புல்மொழிகொண்டு, அற்பமாகிய சொற்களைக்கொண்டு, நின்னை நோக்குவன் - தேவரீரது திருவருளை யெண்ணியிருக்கின்றேன், ஆதலின் - ஆகையால், என்னை - அடியேனது, இடுக்கண் - பிறவித்துன்பங்களை, களைவாய - நீக்கி, அல்லல்படுத்தாது - துன்பத்தினைச் செய்யாமல், எழுநிலை - எழுநிலைகளைக்கொண்ட, மாடத்து - உப்பரிகையின் மீது செழுமுகில் - கீர்வளமுள்ள மேகம், உறங்க - உறங்கியிருக்க, அடித்தித்தட்டி - அதனை அடித்து தட்டி, எழுப்புவதுபோல - எழுப்புவதனைபோல, முன்றில் பதாகை - முன்னிய கிலைகளைக் கொண்டு கட்டிய கொடிச்சீலைகள், தொண்டு கொண்டு - பலமுறை அடித்துக்கொண்டு, உகைப்ப-செலுத்த, துயிலின் நீங்கி - (அம்மாடத்துத் தங்குவோர்) நித்திரைவிட்டு எழுந்து, பயிலும் வீதி - உலாவுகின்ற விதிகளைக்கொண்ட, நிருமருது-திருவிடைமருதூரின்கண், அமர்ந்த - எழுந்தருளியிருந்த, தெய்வச்செழும் சுடர் - தெய்வமாகிய செழிப்புள்ள சுடரொளியானனே, அருள்சுரந்த - திருவருள் சுரந்து, அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற, அற்புதக்கூத்த-வியக்கத்தக்க திருநடனம் வல்லானே, கல்லால் எறிந்த - கல்லால் வீசியெறிந்த, பொல்லாப்புத்தன் - பொல்லாத புத்தராகிய சாக்கிய நாயனார், நின்னினைத்த-தேவரீரை மனத்திடங்கொண்டு, எண்ணி, எறிந்த அதனால்-தேவரீர் மீதுகல்லினைவிட்டு எறிந்த அக்காரணத்தால், அன்னவன் தனக்கும் - அவ்வகைகல்லை விட்டெறிந்த கொடியோனுக்கும், அருள்பிழைத்தது-இன்று தேவரீரது திருவருள் தவறினது இன்று. (ஆதலால் என்பொருட்டுத்திருவருள் செய்வாயாக) எ - று.

(சூ - ரை.) இச்சாருனக்கிரியைகள் மூன்றும் மூவிலைய சூலவடிவாய் நின்ற தென்பதைக்குறித்தற்கு சூலப்படையினை என்றும், சர்வசங்கார காலத்து அனைத்துமழியத் தருமம் ஒன்றே இறைவனைச்சாரடைய அதனைவாகனமாகக் கொண்டேறுதலின் விடை....விமல எ - ம், தேவர் அஞ்சப்பாற் சுடம் பிறர்த நஞ்சத்தை யமுத செய்தமையின் உண்ணு ..முண்டனை எ-ம், இறைவனைமதியாது அவன் மீது ஏவிய அம்பின் வலிகெடவும் காமன் சாம்பராகவும் தீவிழியாலெரித்தமையின் திரிபுரம்...சேவக - எ - ம், கஜாசுரன் என் பவன் இறைவனை நோக்கி விழுங்கவர அவனுடலுள் புகுந்து அவனுடலைப் பிளந்து வெளிவந்து தோலைப்போர்த்துக் கொண்டமையின் கரி... கடவுள், எ - ம், தாருகவனத்து ருஷிகளேவிய அரவங்களை யெருட்டித் தம்மையடைய மென்றடைந்த அரனுக்கன்பு பண்ணியாக் கொண்டமையின் உரவம்...உரவோய் எ - ம், அத்தாருகவனத்து இருடிகளேவிய அழலைக்ரத்திற் கொண்டெம்

யின், சிரகம்... ஏத்தினை - எ - ம், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு யமனையுதை த்தமையின், கலம்...வதைத்தனை- எ-ம், தம்மிடம் யுத்தத்திற்கு வந்தசலந்த ராசுரனைவேதியவருக்கொண்டு காலாற் சக்கிரவடிவமாகக் கோடெறி அவனெ யெடுக்கச் செய்து அவனைத் தொலைத்தமையின், சலந்தரன்... தடிந்தனை - எ - ம், இறைவனைக் கண்டு பிரமனது சிரங்களிலொன்று கைகக்க அதனை செருக்கைப் போக்க எண்ணி அதனது நடுச்சிரத்தினைக் கின்ன மையின் அயன்...அரிந்தனை - எ - ம், இராவணன் தன்தாயின் பொருட்டுத்திருக்கை லையைப் பெயர்க்கையில திருவிரலாலூன்றி அவனது வலியடக்கியருள் சுரத் தமையின் வியந்த... மிதித்தனை - எ - ம், தம்மையெண்ணுது வேள்விசெய்த தக்கனது வேள்வியைத்தகர்த்தமையின் தக்கன்...தகர்த்தனை, எ - ம், வியாக் ராசுர னிறைவனை யெதிர்க்க அவனுயிர் போக்கினமையின் உதிர ...உடித் தனை - எ - ம், விதிவிஷ்ணுக்கள் அன்னமும் ஏனமுமாகி அடிமுடிதேடியல மர கீண்டமையின் - ஏனமும்.. வளர்த்தனை - எ - ம், மூவுலகெனைும் அசு ரன் இறைவனிடம் போர்கருதிவர அவன்முதுகிற மிதித்து வடஞ்செய்தமை யின் செழுநீர்...அமுக்கினை - எ - ம, கூறினர். அடியேன் றிறே கூறினேன் இவ்வகைநிக்ர காதற்ரகிருத்தியங்கள் பலவுளவென்பார் எண்ணில்கோடி என்றார். தேவரீரது பெருமையைப்புகழ்தல் எஞ்சொல்லின் வரைத்தேயும் உன்றீர்த்தி அதின் அடங்காது மிகும் என்பார் சொல்லவு ... நின்னளவு அலது என்றார். சாக்கியநாயனார் தேவரீரை யகத்தெண்ணியும் புறத்தில் தம் மதத்தவர்க்குச் சார்பாகவும் எண்ணியெறிந்த கல்லினை மலராகக் சொண்டு அருள் சுரந்தளித்த பெருங்கருணைக்கடலாதலின அடியேன்பொருட்டுத்திரு வருள் செய்தான்க எனபார், கல்லால்...அருள்பிழைத்தனின்றே என்றார் ஒன் றினே யாப்புன் மொழி என்பதற்கு என்றன்வாயிற் புன்மொழிஎனவும் பாடு பேதங் கூறுவர்.

கோசை வெண்பா.

இன்றிருந்து நாளை யிறக்கும் தொழிலுடைய
புன்றலைய மாக்கள் புகழ்லரோ - வென்றிமழு
வாளுடையான் றெய்வ மருதுடையா னுயேனை
யாளுடையான் செம்பொன் னடி. உசு.

(இ - ள்.) வென்றி - வெற்றித்ரத்தக்க, மழுவான் உடையான்-மழுவா கிய வாளை புடையான், தெய்வமருது உடையான் - தெய்வத்தன்மை தங்கிய திருவிடைமருதூரைத்திருக் கோயிலாக் கொண்டவன், நாயேனை - நாயை யொத்த அடியேனை, ஆள்உடையான் - அடிமையாகக் கொண்டவன், செம் பொன் அடி - செந்நிறத்த பொன் போலுநிருவடிகளை, இன்ம இருந்து- இன்றைக்கு இருந்து, நாளை இறக்கும் - நாளையிறந்து கெடும், புன்தலையமா க்கள் - சிற்றறிவுடைய மனிதர்கள், புகழ்வரோ - புகழ்வாகளோ புகழார். எ - ம். அற்பஆயுளுள்ளார். இறைவனிடத்து வண்மை கொண்டிடப்பரே வற்றிப் பூர்ணயுளுள்ளவர்கள் அவனியிகழார் வண்டுமுத்தியுடையர் ஏன் பது கருத்து.

(சு - சை.) மானிடப் பிறவியருமையுடைத்தேனும் அது கொண்ட உடல் நீரிற்குமிழி நீரிலெழுத்தப்போல் நெருநலிருந்தானின்றில்லை என்ற கூற்றுமவ கைத்தாயழித்த பாழ்படுதலினாலும், அதனைக்கொண்ட ஆன்மா அதுபலிக்க வேண்டிய பொருளினிடத்து உள்ள அவாமுற்றுப்பெறுது அழிதலானும் இவ் யாக்கையும் அது கொண்ட அவாக்களும் நிலையா என்பார், இன்றிருந்தானை யிறக்குந் தொழிலுயுடைய என்றார். இங்ஙனம் ஒருமொழி யொழிதன்னினை கொளற்குரித்தேயென்றதான் இளமை, செல்வமும் நில்லாவென்பதும் பெறப் பட்டது. ஆண்மாக்களிறத்தல் பிறத்தல் கூலேயதாம் கொண்டகர் மற்றேயுந்து ணையும் தொழிலாக்கொண்டிருத்தலின் தொழிலுடையவென்றார். இவர்கள்வே ண்டிய வேண்டியாங் குதவுங்கற்பகத் தருவிருக்க அதனிடைச் செல்லாது கா ஞ்சிரக்காயினு மரத்திடைச்சென்று வருந்தும் விழலர்போல் இம்மை மறு மைகளாகிய எம்மையினுந்தாயினு மதிகமாய்க் காத்தளிக்கும் இறைவனைவி ட்டு முத்திதரவல்ல ரல்லாத ஏனைய தேவர்களிடத்து முத்திவேட்டுவாளா அழிவாரறிவிலர் என்பார் புன்றலைய மாக்கள் என்றார். இவ்வகை யார்கள் இறைவனை வணக்காமலும் அவன் புகழ்படியாமலு மிருத்தல் அவரது குற்ற மல்லகாண் அஃ கொண்ட கன்மம் அவாகளைப் புண்ணியத்தில் முழையாவ கை செய்கின்றது என்பார் புகழ்வரோ என்றார். இறைவனுக்கு வாலும் ஆயு தமேனும் இறைவனது சகளத்திருமேனியாகிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்த மூ லியதிருவுருவங்களில் மழுவொன்றேயாயுத மாகக் கூறலின் தலையிரு பெய ரொட்டாகக் கூறினும். இதனால், முத்திவேண்டுவோர் இறைவனைப்பரவுதற் குபாயங் கூறப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடியரயிரக்தொழி லாயிரமாயிர மாயிரம் பேர்
மூடியா யிரங்கண் கண்மூவாயிரமூற்று நிறைணிந்த
தொடியா யிரங்கொண்ட தோளிரண்டாயிர மென்றுசெஞ்சே
படியாயிராப்பகற் றென்மருதாளியைப் பற்றிக்கொண்டே.

(இ - ள்.) செஞ்சே - மனமே; அடி ஆயிரம் - திருவடிகள ஆயிரமா கும், தொழில் ஆயிரம் - அவனது திருத்தியங்கள் பல் ஆயிரம் ஆகும், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் - பல்லாயிரக் திருநாமங்கள் அவனுக்குளவாம், மூடி ஆயிரம் - அவன் திருமுடிகள் பல ஆயிரமாகும், கண்கள் மூஆயிரம் - திரு நேத்திரங்கள் மூன்று ஆயிரங்களாகும், முற்றும் - முழுதும், நீறு அணிந்த - விபூதியினை அணிந்த, தொடி ஆயிரம்கொண்ட - ஆயிரக் கடகவகளையணிந்த தோளிரண்டாயிரம் - தோள்கள் இரண்டாயிரமாகும், என்று - என்று அவ னதுபுகழினை யெடுத்துக் கூறி, தென்மருதி ஆளியை - தெற்கின்கண்ணுள்ள மருதாரிலெழுந்தருளி யிருப்போனுகிய மருதவனத்தமணியினை, பற்றிக் கொண்டு - உறுதியாக உளத்திடைப்பதித்து, இரப்பகல் - இரவும் பகலும், படியாய் அவன் திருப்புகழை யோதுவாய்; எ - று. இறைவன் எங்குளன் அவனைத்தியானிக்கு முறை யெங்ஙனே யென்ற கவலை யுறுகின்ற மனமே

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

அவனுக்குத் திருவடிகள் பல, அவன் கொண்ட தொழில்கள் எண்ணிறந்தன, அவன் திருவடிகள் பல்லாயிரம் கண்கள் பலமூவாயிரங்கள் ஆதலால் அவனை வெவ்வுருவத்தினும் யாண்டுந் தியானிப்பாய்காக என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) ஆன்மாத்தான் நற்கதியடைதற்குப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டது அவன் திருவடியாதலால் முகங் கண் கை முதலியவற்றைக் கூறாமல் அடி ஆயிரம் எனத் திருவடியைக் கூறினர். அவன் தன்னையடையும் ஆன்மாக்களே முத்திக்கண் சேர்க்கும் வகைப் பஞ்சசிர்த்தியத்தைச் சராசரப் பொருள்களிடத்துச் செய்து வருதலின் தொழிலாயிரம் என்றார். அங்ஙனம் பலவடிவும் பல முடியும் பலதொழிலுங் கொண்டான் திருநாமமென்னை யென்பார்க்கு ஒரு நாமம் ஒருருவ மொன்று மிலாப் காயிரமாயிரம் திருநாமம் உண்டு காண் என்பார் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர் என்றார். அவனுக்கு யாண்டும் திருமுடி என்பார் முடி ஆயிரம் என்றார். அவனுக்குச் சோம சூர்யாக்னி மூன்றும் மூன்று கண்களாதலின் அவனது ஆயிரங்திருமுடிக் கேற்பக் கண் கண் மூவாயிரம் என்றார். நினைந்து எழுவார் வினை வளநிருக நீறணியும் இறைவன் நீறணிந்த செருப்பை யொத்தத் தனது திருமேனிக்கண் விபூதி யினை யணிந்த திருத்தல் நோக்கி முற்றும் நீறணிந்த எனறார். இறைவற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் திருதோள்களாலின் தோடியாயிரங் கொண்ட தோளிரண்டாயிரம் என்றார் இதனை "ஆயிரங் கமல ஞாயிறுபோலுங்கண் மூகசரணத்தேனபா யிருங்கங்கை பளிங்காக் கரந்தபடர் சடைமின்னு பொன்முடியோன் வேயிருந்தோளியுமை மணவாளன் விரும்பிய மிழலை சூழ் பொழிலப், போயிருந்தேயும் போற்றுவார் சமலகள் போற்றுவார் புராந்த ராதிகளே எ - ம். எண்ணில் பல்கோடி சேவடி முடிகளெண்ணில் பல்கோடி திண்டோள்க, ளெண்ணில் பல்கோடி திருவுருகாமமேர்கொள் முச்சண்முகமி யல்பு, எண்ணில் பல்கோடி யெலிலைக் கப்பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற்றந்தணரேத்து, மெண்ணில் பல்கோடி குணத்தொழில் வீழியிவர் நம்மையாளுடையாரே." எ - ம். வருவன வற்றாற் காண்க. இராப்பகற்றென் மருதானியை பற்றிக் கொண்டே யென்றமையால் நீ பாவனாதீதனுகிப் பல்லாயிரம் உறுப்புகள் கொண்ட பிட்னவுருவாய்த் தியானித்தல் மாட்டாயா யினவனேயோர் திருவுருக்கொண்டானுகப் பாவித்து அல்லும் பகலும் அவனடிக்கண் பக்தி செய்யின் உய்வாய் என்பது பெறப்பட்டது. இவனே மனதிலெண்ணி அவன் திருநாமத்தினை வாயாற் கூறிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பார் படியாய் என்றார்போலும்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

கொண்டலி னிருண்ட கண்டத் தெண்டோட்
செவ்வா னுருவிற் பையர வார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ
தேவ தேவ திருவிடை மருத

மாசறு சிறப்பின் வானவ ராடும்
பூசத்தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
யாயிரா வணத்துறை யாடு மப்ப
கைலாய வாண கௌரி காயக
நின்னே வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து
பெருட்பதம் பிழையா வாமபல பெற்றே
ரிமையா நெடுங்க ணுமையா ணங்கையு
மழைக்கட் கடத்துப் புழைக்கைப் பிள்ளையு
மமரர்த் தாங்கு குமர வேளுஞ்
சுரிசங் கேந்திய திருநெடு மாலும்
வான்முறை பயடத்த நான்முகத் தொருவனுங்
தாருகற் செற்ற வீரக்கன்னியும்
காவின் கிழத்தியும் பூவின் மடந்தையும்
பீடியர் தோற்றத்துக் கோடி யுருத்திரரு
மானுப் பெருகிறல் வானோர் தலைவனுஞ்
செயிர்தீர் காற்கோட் டியிரா வதமும்
வரம்பரி யருக்கர் தாம்பன் னிருவருஞ்
சந்திர னொருவனுஞ் சேந்தீக் கடவுளு
கிருதியுஞ் சமனுஞ் சுருதிக ணுன்கும்
வருணனும் வாயுவு மிருநிதிக் கிழவனு
மெட்டு நாகமு மட்ட வசுக்களு
மூன்றுகோடி யான்ற முனிவரும
வசிட்டனுங் கபிலனு மகத்தியன் றனுக்
தும்புரு நாத ரென்றிரு நிறத்தரும்
வித்தகப் பாடன் முத்திறத் தடியருக்
திருந்திய வன்பிற் பெருந்தகைப் பிள்ளையு
மத்தகு செல்வத் தவமதித் தருளிய
சித்த மார்சிவ வாக்கிய தேவரும
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து
மோடும் பன்னரி யூளைகேட் டரனோப்
பாடினவென்று படாம்பல வளித்துக்
தவனோப் புனலிற் றவனைய ரற்ற
ஈசன் றன்னை யேத்தின வென்று
காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும

வழிபடுமொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய
செழுவிதை யெள்ளுத் தின்னெக் கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை தூகர்த்து
மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த
தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
யும்மைப் போல வெம்மித்தலையுங்
கிடக்கவேண்டுமென் றடுத்தடுத்திரந்துங்
கோயின் முற்றத்து மீமிசைக்கிடப்ப
வாய்த்த தென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங்
காம்பழித்துதிர்த்த கனியுருக் கண்டு
வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும்
விரும்பின கொடிக்கை பரமபரற் கென்று
புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரு
மினைய தன்மைய ரெண்ணிறக் தேர்க
ளனைவரு நிற்க யானு மொருவன்
பத்தி யென்பதோர் பாடு மின்றிச்
சுத்த ஞயினுந் தோன்றுக் கடையே
னினனே
யிறைஞ்சில ஞயினு மேத்தில ஞயினும்
வருந்தில ஞயினும் வாழ்த்தில ஞயினுங்
கருதி யிருப்பன் கண்டாய் பெரும
நின்னுல கனைத்து நன்மை தீமை
யானவை நின்செய லாதலி
னானே யமையு லகில் வழிக்கே. (உஅ)

(இ - ள்.) கொண்டலின் - மேகத்தை யொத்த, இருண்ட - இருளி னிறங் கொண்ட, கண்டத்த - திருக்கண்டத்தினையுடைய, எண்தோள் - திரு அஷ்ட புஜங்களுடனியைந்த, செவ்வான் உருவில் - செவ்ந்த ஆகாயத்தைப் போலுந்திருவுருவில், பை அரவு - படத்தினைக்கொண்ட பாம்பினை, ஆர்த்து - கட்டி, சிறபிறை கிடந்த - சிறியபிறைதங்கிய, நெரிதரு புன்சடை - நெரித் தலைக்கொண்ட அழகுதங்கிய சடைமுடியணிந்த, மூகாமுதல்வ - அழியாத முதற்பொருளானவனே, முக்கட்செல்வ - மூன்றுதிருநேத்திரங்களைக் கொண் டபெருஞ் செல்வ வாழ்க்கையனே, தேவ தேவ - தேவர் களாயுள்ளார்க்குத் தேவனே, திருவிடைமருத - திருவிடை மருதாரையிடமாகக் கொண்டானே, மாசறு நெற்பின் - குற்றமற்ற நெற்பினையுடைய, வானவர்நாடும் - தேவர்கள்

மூழுகும், பூசத்தீர்த்தம் -பூசத்தீர்த்தத்திலேயும், பொன்னிபுரச்கும்-காவிரியாற்காக்கப்படும், ஐராவணத்துறை - ஐராவணத்துறையிலேயும், ஆடும் - திருமஞ்சன தீர்த்தமாகக் கொண்டாடும், அப்ப - பிதாவாயினனே, கைலாயவாணனிருக்கைலேயை வாழுமிடமாகக் கொண்டவனே, கௌரிநாயக-கௌரியெனும் திருப்பெயர் பூண்ட உமைக்குத் தலைவனே, பின்னேவணங்கி - தேவரீரைவணங்கி, பொன் அடிபுகழ்ந்த - உமது திருவடிப் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து, பெரும்பதம் பிழையா - பெரியநற்பதவி யினின்று தவறுதலில்லாத, வரம்பல - பலவரங்களை, பெற்றோர் - பெற்றவர்கள், (யாவர் எனின்) இமையா - இமைத்தல் இல்லாத, நெடுங்கண் - விசாலமாகிய கண்களைக்கொண்ட, உமையாளி ங்கையும் - உமையவளாகிய பிராட்டியும், கண் - நிறியகண்களையும், புழைக்கை - துவாரமுள்ளது திக்கையினையும், மழைகடத்தி - மழைபோலு மதஜலத்தைக்கொண்ட, பின்னையும் - விநாயகக்கடவுளும், அமரர்த்தாங்கும் - (தேவர்களுக்கிடுக்கணேர்ந்தகாலத்து வராமலதனை) தடுத்தத்தாங்கும், குமரவேளும் குமாரக்கடவுளும், சுரிசங்கு - வலம் புரிவடிவாகச் சுரிந்துள்ள சங்கத்தினை, ஏந்திய - கரத்திற்றரித்திய, திருமெய்யும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும், வான்-ஆகாயமேமுதலிய பூதங்களையும் மற்றனைவரையும், மூறைபடைத்த - வரிசையாகச் சிருட்டிசெய்த, நான்முகத்து ஒருவனும்-நான்குமுகங்களைக்கொண்ட ஒப்பற்றவனும், தாருகன் செற்ற-தாருகாசுரனைச்செயித்த, வீரக்கன்னியும்-வீரத்தைக் கொண்ட காளியம்மையும், நாவின்மிழற்றியும் - பிரமனது நாவினையிடமாகக் கொண்டு எல்லாக்கலைகளையுந்தரவல்ல சரஸ்வதியும், பூவின்மடந்தையும்-தாமரைமலரினையிடமாகக்கொண்ட இலக்ஷ்மிதேவியும், பீடியர்-பெருமையிற் றைந்த, தோற்றத்த-காட்சியினைக் கொண்ட, கோடி உருத்திரரும் - உருத்திரகோடியரும், ஆளப்பெருங்கிறல் - கெடாத மிக்கவலிமை கொண்ட, வானோர் தலைவனும்-தேவர்களுக்குத் தலைவனுகிய இந்திரனும், செயிர்தீர-குற்றம் நீங்கிய,நால்கோட்டு-நான்குகொம்புகளைக்கொண்ட, ஐராவதமும்-ஐராவதமென்னும் தெய்வயானையும், வாம்-தாவுகின்ற, பரி-குதிரைகள் பூண்ட (தேர்களையுடைய,) அருக்கர் பன்னிருவரும்-பன்னிரண்டு சூரியர்களும், சந்திரன் ஒருவனும்-ஒருவனுகிய சந்திரனும், செம்மீக்கடவுளும்-செந்நிறத்ததீக்கடவுளாகிய அக்னிதேவனும்; நிருதியும்-நிருதியென்னுந்திக்குப் பாலகனும், சமனும் - யமனும், சருதிகள் நான்கும் - வேதங்கள் நான்கும், வருணனும் - (நீரின்கடவுளாகிய) வருணனும், வாயுவும் - (காற்றிற்குக்கடவுளாகிய) வாயுதேவனும், நிருதிக்கிழவனும்-(சங்கநிதிபதும நிதிகளென்னும், பெருநிதிகளுக்குத்தலைவனுகிய)குபேரனும், எட்டுநாகமும்-அஷ்டமாநாகங்களும்,அட்டவசுக்களும்-வசுக்கள் எண்மரும், ஆன்ற-கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்த, மூன்றுகோடிமூனிவரும்-மூன்றுகோடி மகருஷிகளும், வசிட்டனும்-வசிட்ட மகருஷியும்,கபிலனும்-கபிலருஷியும், அகத்தியனும்-அகத்தியமகருஷியும், தும்புருநாரதர் - தும்புரு ருஷியும் நாரத ருஷியும், என்ற - என்ற கூறப்பட்ட, இருநிறத்தரும் - இருவகைப் பாட்டரும், வித்தகப்பாடல் - வியப்புற்ற தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடிய, மூத்திறத்த - சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், முதலிய மூவகையடிய வர்களும், திருந்திய - திருத்தமாகிய, அன்பின் - அன்பினையுடைய, பெரும்

கழுகுமலை திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

தாதைப் பின்னையும் - திருப்பெருந்தாதைப் பின்னையாகிய மாணிக்க வாசகச் சுவாமிகளும், அரசரு செல்வத்து - அந்த மதிக்கத்தக்க செல்வத்தினை, அவ மதித்தருளிய - அலமதிக்கிருந்த. சித்தம் ஆர் - இறையவன் திருவடிக்கண் மனத்தினை வைத்த, சிவஞாயிற்ற தேவரும்-சிவஞாயிற்றிய தேவரும், வெள்ளை தோடு வெண்மையாகிய வியூதி யினை, மெய்யிலகண்டு - அவலுடம்பிலிருக்க தோன்றி, கள்ளன் கையில் - திருடனது கையினிட மிருந்த, கட்டு அவிழ்ப் பித தும் - கட்டாகிய தளையினை அவிழ்க்கக் கட்டளை யிட்டும், ஓலம் பல் கரி - ஒலிக்கின்ற பல்கரிகளின், ஊளைகேட்டு ஊளையிடு ஒலியினைக்கேட்டு, அரனை பாடின என்று - சிவமூர்த்தியினை பாடின என்று, படாம் பல அளித்தும் - பலபோர்வைகளையவற்றிற்குத் தைத்திட்டும், குவளைப்புனலில்-குவளைக்கண் மலர்ந்தற்ற தடாகங்களில், தவனை அரற்ற-தவளைகள் சத்திக்க, நகரன்னை-சிவமூர்த்தியை, ஏத்தின என்று - துதித்தன என்று, காசும்பொன்னும் - மணி னையும் பொற்காசுகளையும், கலந்து தூவியும் - விரவியவற்றிற்குத் தூவியும், வழிபடும் ஒருவன் - வழிபாடுசெய்யும் ஒருவன், மஞ்சனதாது - திருமஞ்சனத் நின் பொருட்டு, இயற்றிய - பதனிட்டுக் காயவைத்த, செழுவிதை எளினை - செழித்த விதையாகி எள்ளினை, இணைக்கண்டு - அவன் நினைத் தாம் கோக்கி, பிடித்தலும் அவனைப்பிடித்தலும், அவன் இப்பிறப்புக்கு என்ன - அக்கள்வன் இனிவரும் பிறவியிலும் சிவமூர்த்திக்கு அடிமை செய்யும் பிறவி வேண்டுமென இவ்வாறு செய்தேன் என, இடித்து - அவனுக்குத் தாமும் அவ்வாறு பிறத்தலே வேண்டுமென்று எனவுறுதி கூறி, எச்சிலை - அவனுண்ட எச்சிலை, கொண்டு - வாங்கி, நகர்ந்து-உண்டு, மருதவட்டத்து - திருவிடை மருதில், தனிசுடுகாட்டு - தனித்துள்ளதாகிய, ஒரு தலையைக்கண்டு - ஒருதலைக் கூட்டினை கோக்கி, தலை உற வணகை- தமது தலை பூமியில் பொருந்தவண ங்கி, எம் இத்தலையும் - எமது இந்தத்தலையும், உம்மைப்போல - நீர் இவ்விடை மருதின் வழியில் கல்லோர் பத தூளிபட்டுப் புண்ணிய முறுவதுபோல, இடக்கவேண்டுமென்று - பூமியில் இடக்கவேண்டும் என, ஆடித்து அடித்து பலமுறை பெருங்கி, இரதமும் - யாதிதமும், நாய்கட்டம் - நாயின் மலம் கோயின் முற்றத்து - திருக்கோயிலின் திருமுற்ற வாயிலின், மீமிசை - மேல், இடப்ப - இருக்க, வாய்த்தது என்று - கைக்குத திருப்பணியொன்றாயிடைத்த தென்று, எடுத்தும் - அக்கட்டத்தை தாமெடுத்தும், காம்பு அவிழ்த்து - காம்பு அற்று, உதிர்ந்த - நீழ்உதிர்ந்த, கனிஉருகண்டு - கனியின் உருவத்தினை நோ க்கி, வேம்புகட்கு எல்லாம் - வேப்பம் விருக்ஷத்திற்செல்லாம், விதானம் - மேற்கட்டிகளே, அமைத்தும் - அமைக்கும்படி கட்டளைதந்தும், விரும்பின - தாம்கிருமபிய எப்பொருளையும், பரம்பரற்கு - இறைவனுக்கு, சொற்கன்னை - கொடுதல் (தானம் என்று) புரிகுழல் - புரிமாகிய கூந்தலையுடைய, தேவியை - மனைவியை, பரிவுடன்கொடுத்த - விருப்பத்துடன்கொடுத்த, பெரிய அன்பின் - மிக்க அன்பினைக்கொண்ட, வரகுணதேவரும் - வரகுணதேவ ரென்பாரும், இனையதன்மையர் - இவ்வகைத் தன்மையுடையார், எண் இறந்தோர்கள் - அளவு இல்லாதவர், அனைவரும்கிடந்த - அனைவோரும் இருக்க, யாரும் ஒரு வன் - ஒருவனுடைய அடியேனும்; பத்தி வன்பகுதி = உடம்பு திருவடிக்கீழ்

பத்தியென்கிற ஒருபாடும் இன்றி-பெருமையும் இல்லாமல், சுத்தன் ஆயினும்-(கொலையாதித்தொழில்கள் தவிர்த்த) சுத்தனாகவேனும், தோன்றாண்பிடாத, கடையேன்-ஆண்மாக்களில் இறுதியானவன், (ஆதலால்) நின்னை-தேவரீரை, இறைஞ்சிலன் ஆயினும்-வணங்கேன் ஆயினும், ஏத்திலன் ஆயினும்-துதியேன் ஆயினும், வருந்திலன் ஆயினும்-வருந்தி வணங்கேனாயினும், வாழ்த்திலன் ஆயினும்-வாழ்த்திலேன் ஆயினும், பெரும-பெருமானே, கருதியிருப்பன்-தேவரீரை எக்காலத்தும் மனத்திடை யெண்ணியிருப்பேன், கண்டாய்-அதனை நீயே அறிவாய், நின் உலகு அனைத்தும்-உலகம் எல்லாம் உனதரிமை; நன்மைதீமை ஆனவை-(அவ்வுலகத்து ஆன்மாக்கள்செய்யும்) நலமும் தீங்குமாவன செயல்கள், நின்செயல்-தேவரீரது கருமங்கள், ஆதலின்-ஆகையால், நலம் இல்வழிக்கு-நலமில்லாத தீயவழிக்கு, நானே அமையும-நான் ஒருவனே காட்டாகக்கூறல் அமையும், ஆதலால் காத்தருள் செய்க. எ-று.

இறைவனே தேவரீரை வணங்கிப் பெரும்பதம்பெற்றோரை உமையான் முதல் வரலாறுதேவரிறந்தியான பலருமிருக்க நான்ஒருவனும் பத்தியென்பதிறிதுமிலனாயினும் தேவரீரை மனத்திடை யிடைவிடாது தியானித்திருப்பேன் நீ உலகமுதல்வன் எல்லாச்செயலும் உனது ஆகலின் அடியேனைக் காத்தருள்செய்க என்பது கருத்து.

(கு-ரை) இறைவனுக்கு எட்டுதிக்குகளும் எண்டோள்களாதலின எண்டோள் எனக்கூறினர், இருண்டசண்டம், செவ்வானவுருபையரவுகூறியது மாறுபடுபொருண்மே. அநாதி நித்தியனாதலின மூவாமுதல்வ என்றார்.

திருவிடைமருதூரில் காவிரிக்குத் தென்சாபில் சுக்கிரேவரால் காக்கப்பட்டுக் கல்யாணதீர்த்தமெனப் பெயாகொண்ட தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. அதில் ஸ்நானஞ்செய்ய நினைத்தது எழுவதற்குமுன் பாவமனைத்தும் நீங்கும். அத்தீர்த்தத்தில் காடோறும் படியினும் விசேடமேயாயினும், ஆதிவாரம் அதிமாரும், அதினும் அஸ்வதி நக்ஷத்திரமதிகம், அதினும் அமாவாசையதிகம், அதினும் மரணபுண்ணியகாலம் அதிகம் இவை அனைத்திற்கும் தைப்பூசம் அதிகம். "அப்பூசமதிற் படிநதிடுதல விசேடமாத லத்தலைத்தற்குப் புகலுகாமம் தேசமுழுவதும் பூசத்துறையென்ன" என்பதால் பூசத்துறை என்று பெயருண்டாயிற்று. எல்லா ஆன்மாக்களு மதின்மூழ்கி முத்தியடைந்தகாலத்திற்குக் கல்யாண தீர்த்தம் என்றும்பெயர். இதில் கார்க்கோடகன் மூழ்கிப் பரிசித்தனைக் கடித்த பாபத்தினின்று நீங்கினன். நளன் கலிகொண்டகாலத்தமூழ்கிக்கலி நீங்கினன். பலபததிரன் சுதபுராணிகைக் கலப்பையாலெறிந்த பாவத்தையிதின்மூழ்கிப் போக்கிக்கொண்டான். இவ்வகைப் பலரும் மூழ்கிப் பாவம்நீங்கினர்.

காவிரியின்கணுள்ளகந்த தீர்த்தத்தின் தென்திசையில் உள்ள வீச்சினேசதீர்த்தம் ஐராவணதீர்த்தமெனவும்பெறும். இதற்குஅப்பெயரெய்தி லெய்தியதெனின் பூமகள் நாவின்செல்விக்கு ஒருபொன்னரியாலெதர அதனைஅவள் அருவாசமுனிவற்குக்கொடுத்தனன். அம்முனிவர் அதனைப்பெற்றுப்பொன்னுலகடைகையில் இந்திரன்பவனிவரக்கண்டு அதனை யவனுக்குத்தர அவ்விந்தி

தனதினை வாழ்வினையீ தவைத்தனன். அவ்வாயை யுதவெடுத்துலகில் என்றன்னையால் பூமியிற்றெய்த்தது. அதுகண்டழுவோர் னெல்கொண்டு யாஞையினைக் காட்டினையாக வெனவும் இந்திரன் செல்வகடலிடைப்புக வும் சாப மிட்டனர். இவ்வகைச் சாபமேற்ற இருவருள யானை காட்டி லையூரன் ஒருபசல விக்கினேசை தீர்த்தத்தினை யடைந்து அதில மூழ்கச் சாபநீங்கி முன்னையுணாவுதோன்றி யிறைவனைவணங்கி யருள்பெற்றுத் தேவ ருலக மடைந்தது. "விக்கினேசுர தீர்த்தத்துறை முன்னி லவு காற்கோட், டுனைய களிறுடுகிறதனால யிராவணத்துறை யென்றையு காமம்." என்றபடி விக்கினேசுர தீர்த்தத்தில் ஐராவத மூழ்கிப் பாவ நீக்க மடைந்தமையா லதற்கு ஐராவணத்துறை யென்று பெயருண்டாயிற்று. நீயும் சத்துவகுணமுடையை உனது தேவியும் அவ்வகையள என்பா அத னைக் குறிப்பிக்ககையாலயவாண எ-ம், கௌரிநாயக எ-ம், கூறினர். நின்னை வணஙகிப் - புகழ்ந்து, என்டகற்கு, நின்னருள் சுரந்து பொன்னடி பணிந்து எனவும்பாட பேதங் கூறுப. எந்தேவர் பதத்தினு முயர்புத மாதலின் இறை வன் பதத்தினைப் பெரும பதம் என்றார். விசாலாக்ஷி யாதலின இமையா கெடுக்கண், என இறைவியின திருநயனத்தைச் கூறினர். புழைக்கைப் பிளளையாகிய விநாயகருக்கு மழைக்கடக் கூறினர். யானையின் முகமுடை மை கருதியிது உபசாரம். பிளளை யென்றா இறைவற்கு மிக்க அன்புள்ள மை கருதி. தேவாக்குப் பானுகோபன் முதலியோரால உறற இடுக்கண் களேதது காத்தமை நோகி அமரர்த்தாதரும் குமரவேளும் என்றார். சரி சங்கு என்பதில் சரி, சாதி அடை. ஆகாயம எல்லாப் பூதகளுக்குமுதலாய் ஏனைய பூதங்களைத்தாஙகி நிறறலின் வான்முறை படைதத - எ-ம், பண்னிர ண்டுமதிகருரிய சூரியா எனபா வாரபரியருகள் தாம் பனனிருவரும். எ-ம் புனலில் வடிபபச் சொறிருதல் புதலவா தலையிலிடிவிழுதலமுதலிய பல அறபுதஙகளைத் திருஞானசமபந்தரும், கற்றூணிற் கட்டிஙடி கடலில மிதத் தல், நீற்றறையினின்று நீங்குதல் முதலிய பலஅற்புதங்களைத் திருநாவுக்கர சுகளும, வெங்கரா வுடைபிள்ளை யழைத்தல் முதலிய பல அற்புதஙகளைத் திருஞானசமபந்தரும் செய்தமையின் அதநிருப்பதிகளின் உயர்வுதோன்றவித் தகப்பரடன் முதநிறத்தடியா எ-ம், சிவனே வும்மிடத்த அருள் வேண்டும் வேண்டுமென அமுதடியடைந்த பெருந்திருவானாதலின் திருந்திய அன்பிற் பெருந்துறைப்பின்னை யென்றார்.

செல்வத்தினை யவமதித்து இறைவன் திருவடிக்கண் மனத்தினைச் செலுத்தி முத்தியடைதலையின் அத்தகு ..சிவஞாக்கிய தேவரும் என்றார். "வெள்ளோ நீறு எனபதுமுதல் வரகுண தேவர் என்பதன் காறும் வரகுண தேவர்சரிதமாம். இவவரகுணதேவர் திருவாலவாயினை யரசாண்டுவந்த சுத்த ரேசபாதசேகரபாண்டியரதுதவத்தாறறேன்றிப்பாண்டிநாட்டை யரசாண்டு வந்தனர். ஓர் நான் அறநெறிபடி வேட்டைமீதுசென்று வேட்டையாகையில் வேட்டத்தினூறறத்தால் காலத்தவதசூரியன மேறறிசையடைர்தனன். பொ ழுது பட்டமையானரசன் விரைந்து குதிரையைச் செலுத்திவருகையில் வேறியனொருவன் வனத்தினுற்ற. வடிருக்கத்தடியில் தியின் திருத்தை

சோக்காது புரவியைச் செலுத்த அவனுரத்தின் புரவி அடிவைத்துச் சென்ற தால் வேறியனிறத்தனன்று பாண்டியரிதனே யுணராது அரண்மனைபுகுந்து களிப்புற்றனர். உயிர் நீத்த அவ்வேறியனுடலை அந்தணர் அரசற்குக் காட்ட அரசன் மனத்தற்று அந்தோ தெரியாதிழைத்தேனென்றிரங்கி வேறியற்கு வேண்டிய வெறித்து ஈமகடன் செய ஏவினன். வேறியனைக்கொன்ற மையால்அரசனைப்பிரமகத்தியணுகித தீமைபுரிய அரசனதனே நீக்கும்வகைப் பல யாகாதிகள் செய்தும் செய்வித்தும் நீங்காமையால் கூடி னுயகனே யடைந்து குறையிரப்ப இறைவன் அரசனே உன மாட்டி விக்கிரமசோழன்படை யெடுத்து வருவான். அவனே வென்று நீ பிறருடர் கையிலகமை நாம் வழிபட்ட திருத்தலமாகிய திருவிடை மருதினே யடைந்து அவவிடமபூசித் தீர்த்தத்தில நீராடி நம்மைத் தரிசிபபாய் அக்காலத தினே பறறியபிரமகத்தி நீங்குமெனனும் ஆகாயவாணி கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனன் சில. நாள் சென்ற பிறகு விக்கிரமசோழன் வஞ்சிபூணடி படை கொடுவருத பாண்டியனேப போகாதழைத்த அவனுற்றறகுதேற்றப் புறகுகாட்டி யோடசையி பாண் டியன் தோற்றவனேப் பினபருடா தலமனறேனும உரிசியின வாகினபடி பின்றொடாரது பொன்னி நாடடைந்து திருவிடை மருதரை யணுகினன். அன்று பூசகர்கள் ஆகையால் அரசன் சோழனேப பினபிருடாதல விடடுப் பூசத்துறையில மூழ்கிக் ழைத திருககோபுரதைதத் தரிசித்து இறைவனேச் சேவிகக உளளடைந்தனன். அரசனேபபறறிய பிரமதத் யரசனுடன் செல் லுதற்கஞ்சிக் கீழைககோபுர வாயிலினின்றது. அரசனும மாணிகயழித்த மணி யேபோல பழிதீரந்த இறைவன் சன்னதியிலிருக்க இறைவன் பாணடியனே நோக்கி அரசனே யுன்னேத தெதாடர்ந்த பிரமஹதகதி நீஙகக கோபுரவாயி லிலிருத்தலால நீ மேல்ககோபுர வாயிலால மதுரையடைக எனறு திருவாய் மலர்ந்தனர். இதனேச் செவியேறற அரசன் அவ்வாறு திருக்கோயிலை யரி தினகன்று பிரிவாற்றுமையால் தன் பெயரால ஒரு கோபுர மியறறியவ்விடங் காலதகதோறும கணணுதலேத் தரிசிதிருந்தனன். ஒரு நாள வருணதேவர் அரண்மனையில் களவனருவன களவு செய்து நீங்கக காவலா கண்டி அவ னேப பிடித்துத தளையிட்டு அரசனமுன் விடுத்தனர். அரசரும அவன் உடம் பிலவிபூதியணிந்திருததலேக்கண்டு இவர ஒரு சிவனடியரேபோலு மிவர சிவ னடியரெபொருட்டுபபொருள் வேணடியிவ்வகை புரிந்தனரென்ன அவனேப பிணித்திருந்த தளையை நீக்கக்கட்டளையிட்டனராதலால அடிகள் "வென்னே நீறு மெய்பிற் கண்டு கள்ளன் கையிற கட்டவிழ்பபித்தம," என்றார். மற்றோர் நாள் அரசர் ணமனைக்கண் கணணுறறருகையில கள்ளிரவில நாங்கள ஊரே யிட அவ்வொலி அரசர காதில் அரவொலியாகக் கேட்பத தேவாஅமைச்ச ரைகூவிச் சிலனடியவர்களின் ஒலிபோல் கின்றலையெனனெனன அமைச் சர் அவை நாங்களின ஊரேயென்ன ஆயின அவை குளிரால் வருந்திச் சில யாது இறைவனேப்பாடுகின்றன போலு மெனறு அருகிருகனே வேடுவரால் அடிபுறுத்தாது பிடித்துவரக் கட்டளையிட்டு அவற்றிற்கு உயர்ந்தபோர்வை கள்வித்துப் போற்றின்றனராதலால "ஓடும் பணரி பூசே கேட்டனேம் பாடினதென்றியபடம் புலவித்தம்" என்றார். பினனஞானான், மனைமரின்

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

மிகுதியால் தலைகள் அரற்ற அவை அரசருக்குச் சிவனடியவர் ஒலிபோல் கேட்க அமைச் சரை யழைத்து அவ்வொலிகளுக் காரணம் வினவினர். அவர் கள் அவை தலைகளின் ஒலி யென்றனர். ஆயின் அவை மழை மிகுதியால் இரைபெறுதி இறைவனை நோக்கிக் கூவுகின்றன போலு மென்ற எண்ணிப் பொற்காசுகளுடன் பல ஆகாரங்களைக் கலந்து அவ ஏவினாராதலால், அடிகள் "குவலைப்புனலிற்றலை யரற்ற ஈசன்றன்னையேத்தினவென்ற காசும் பொன் னும் கலந்து அவியும" என்றார். வேறொருநாள் சிவனடியவர் ஒருவர் திருமஞ் சனத்தின் பொருட்டுச் சிறந்த எள்ளினை வெயிலில் காயவைத்திருக்க வழிச் செல்வானொருபேதை அவ்வெள்ளில் ஒரு பிடி எடுத்து வாயிலிட்டனன். வெனடியவர் அவனை விழுங்கவொட்டாது அவ்வகைப்பிடித்து வரகுண தேவர்முன் விட்டனர். தேவர் ஏட இவ்வாறு செய்தனை யென வினவக் கன்வன், அரசே இவர் திருமஞ்சனத்தின் பொருட்டு எள்கொடுத்தச் சிவ கதியடைய எண்ணி யிவ்வாறு இயற்றினர். அடியே னினிவரும் பிறவி யில் அதனை யாட்டும் ஏழுகப் பிறந்து அப் புண்ணியத்தைப்பெறக்கருதி யிவ் வாறு செய்தேனென, அரசரும் இருகையினின்று நிடுக்கெனக்குதித்து ஆயி னவ் வெண்ணையாகும் செக்கினே யிழுப்பவை யிரண்டொருதலைகளன்றே? அவ ற்றில் சீவி ரொரு ஏருதாயினுமொரு ஏருதாகியப் புண்ணியத்தைப் பெற வெண்ணின்றேனென்ற அக்கள்வனது வாயிலிருந்த எள்ளிற்பாதி கொண்டு ண்டனராதலின் "வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத்தியற்றிய செழுவிதையெள் னேத்தின்னக்கண்டு, பிடித்தலு.....நகர்ந்தும்" என்றார். தேவர் ஒருநாள் திரு வீதிவலம் வருகையில் ஒருதலைக்கூடு வழியிலிருக்கநோக்கி இறந்தம இத்திரு வீதியிலுமித்தலையிருக்கும் பெரும்புண்ணியத்தைக்கைக்கொண்டீர உம்மைப் போன்று எனத தலையுமிருக்கவரம் தந்தருளபுரியவேண்டுமென்ற பலமுறை யதனை யிரந்தமையின்."மருதவட்டத்து ஒரு தனிக்கிடந்த...இரந்தும்" என் றார். மற்றொருநான் மருதவாணரைத்தரிசிக்க வரகுண தேவர்செல்ல அதற்கு முன்னொருநாய், திருக்கோயின் மூற்றத்தில மலவிசர்ச்சனஞ் செய்தகன்றது. இதனைக்கண்டதேவர்,மனம்பதைத்து இதனை நான்முதலபிரதக்ஷணம்செய்து வருமுன் யாவரேனும் அகற்றவரேல் என்னுட்டிற்காற் கூறுதருவேனென்ற சங்கற்பித்து, அப்பிரதக்ஷணத்தைமுடித்து, இரண்டாமுறைவலம்வருகையில் நோக்க அதனை யெவரும் எடாமைகண்டு இப்பிரதக்ஷண முடித்துவருமுன் எடுப்பாருக்கு என்னுட்டி லரைகூறுகொடுப்பல் எனச்சங்கற்பித்து, அதனையு முடித்துவந்து நோக்க வடாமைகண்டு மனம் வருந்தி மூன்றுமுறை வலம் வருவதன்முன் லெடுப்பாற்கு முக்காற்கூறு கொடுப்பல் எனச் சங்கற்பித்து அப்பிரதக்ஷணத்தையு முடித்து நோக்குகையில் அக்கட்டம் இருக்கக்கண்டு முழுக்கூறுமெனதேயாக வென்று நாய்க்கட்டத்தினைத் தாமேயகற்றின மையின் "கோயினமுற்றத்து...நாய்க்கட்டமெடுத்தம்" என்றார். வேறொரு நான் வழியில் வேம்பின் கனிகளுதிர்ந்திருத்தலை நோக்கியவை சிவலிங்கவருக் கொண்டிருப்பனவென்ற அமைச்சரைநோக்கி அவ்வருக்கொண்ட கனிகளைத் தரும் வேம்புகட்கு விதானமளிக்கச் செய்தமையின் "காம்பவிழ்த் துதிர்ந்த

கனியிருக்கண்டு...அமைத்தும்' என்றார். மற்றொருக்கால, வரகுணதேவர்க் குத் தோற்றப்பின் சென்ற விசயவிரமசோழன் தன குமரியை வரகுணதேவ ருகுக் கொடுத்து நட்புச் செய்துகொள்ள எண்ணி யவ்வாறே யதமதி பெற்றுப் பாணிக்கிரகணம செய்துவைத்தனை. வரகுணதேவரும் சோழன் குமரியுடன் பளளியறையடைந்து அவளது வடிவழகைக்கண்டு உலகத்திச் சிறந்தபொருள எமதாடைவனுக் குரித்தாகையால நானிவரை யெமதாண்ட வருக் காப்பணஞ்செயவேனுடவென்று அவாகரதத்தைப் பறறிக் காவலாள ரறியாது புறமபோந்து திருக்கோயிலடைந்து திருக்கதவங்காப்பிட்டிருந்த லமையால மருதப்ப என்றழைக்க, இறைவனும வரகுணவென்ற திருக்காப்பு நீக்கிவருவித்தனர். வரகுணதேவா உள்ளடைந்து தமது தேவியாரை இறை வனிடம விட்டு இவளேயேற்க, விண்றே லுயிர வாழ்வு னென்ன இறைவனும் ஒருகையொழிந்தவைகளே யுள்ளடக்கினர். அதனைகண் டரசனநீங்க, திருக் கதவம் காப்பிடப் பெறறது. வரகுணதேவரும அரண்மனையில காவலாள் ரறியாது சென்று பள்ளியடைந்தனர். பொழுது புலரந்தபின திருத்துயி லுணர்ந்துவோ சென்று திருக்காப்பு நீக்குகையிலிவலிங்கத்திருவுருவிலொ ருபெண்ணின் கரந்தொலைக்கண்டு அரசனுகசறிவித்தனர். வரகுணதேவர் மருதவாணர் திருச்சந்நிதியடைந்து ''அத்திறமீணவேனுகி இஃதளியேன ரொட்டதென வகறறிவிட்ட கைத்தலநகொல'' என்று கேட்க, இறைவனுன தனபினையுலகறிந்து வழிபடுவாள வேண்டி யிவ்வாறு செய்தனமென்று அக காதத்தினையும காயாரோகண மாக்கினாரிவன. 'விருமபினகொடுக்கைபரம் பரற்கென்று, புரிகுழறோறவிரைப பரிவுடனகொடுத்த பெரியவன்பினவரகு ணதேவரும்'' எனறார. இவ்வகைப்பலரில நாஜடஒருவன் அவ்வகைச்செய் யேனுயினும எண்ணியிருப்பேனுதலின கருதியிருப்பனகண்டாய என்றார்.

நேரிசைவெணபா.

வழிபிழைத்து நாமெல்லாம வந்தவா செய்து
பழிபிழைத்த பரவங்க ளெல்லாம - பொழில்சூழ்
மருதிடத்தா னென்றெருகால் வாய்கூப்ப வேண்டா. (உக)
கருதிடத்தா நில்லா கரந்து.

(இ - ள்.) நாம எலலாம - உலகவாழ்கினாகிய நாம் அனைவரும், வழிபி ழைத்து - (இறைவனருளிச்செய்த வேதாகம முறைபடியொழுகாது) அவ் வழிக்குமாறுகபிழைசெய்து, வந்தஆறுசெயது - மனகொண்ட விதம் எல்லாம் இயறறி, பிழைத்த - பிழையாகசெய்துள்ள, பழிபாவங்கள எல் லாம் - பழியும் பாவங்களும ஆயதனபங்கள் முழுதும, ஒருகால்-ஒருமுறை, மருது இடத்தான் எனறு - திருமருஞாறினை யிடமாகக்கொண்ட மருதவாண னே எனறு, வாய்கூப்ப - வாய்குவித்து அவனதிருநாமத்தினைகூற, வேண் டா - வேணடாவாம், தாம் - அப்பழிபாவங்கள், கருதிட - வாய்கூறுமனத் தானெண்ணிய தினையே, கரந்து - ஒளித்து, நில்லா - நிலையாவாம். ஏ-று.

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

இறைவன் கருணைமூர்த்தியாதலின் அவன் திருகாமம் கூடவேண்டுமென்ற வேண்டார். அவனைப் புறச்சாதனைகளில் ஒன்றிய வாயாக்கூறுதலினும் அச்சாதனைகளில் ஒன்றிய மனத்தானினைதல ஏற்றமுடைத்தாதலின் அவ்வகை யொருக்கால நியமின் பலபல பிறவிகளிற்செய்த வினையெனைத் தம் நீமூன்னாப் பஞ்சனைப்பட்டியும் நீ கலமடைவாய் என்பது கருத்தி.

(கு-ரை.) இறைவன திருவாய்மலர்ந்தருளிய விதியறமாதலின் அவ்வகை விதியினைப்பிழைத்தார் இறைவனிடம் மாறுகொண்டா ராதலின் அவர் நரகடைவரென்பதிற சறது மையமின்று அவர் அந்நரகசேடம் புசித்தமீண்டுமபிறவியடையுங்காலும பாதகாளாயப்பிறபபாதலின் அவ்வகையர் இவ்வகை தொனறதொட்டுவரும் அபபவத வதாடாச்சியு நீஙகும்வகை இறைவன் திருகாமமாகிய திருமந்திரதினை யொருக்காலகூற நலம்பெறுவா என்பார் - வழிபிழைத்து - பாவங்களெலலாம் எனறார். தனனையொத்த உலகதவரும் அறனறம வழிபிழைக்கின அதனால வருந்துன்பநீஙக ஓர உபாயமுளது அதனனை செய்கவெனக காக்கையினுதவியொபபதாமினதவலாயுமகூவார் நாமெல்லாம எனறார். நாம எல்லாம எனனுமிடத்துளள எலலாம எனபதினை வநதவா எனபதுடன்கூட்டி வநதவா எலலாம எனபபொருளகொண்டு பொய் கூறலாகி மகாபாதகங்களெனற பொருள்கூறினுமாம. அபபாவங்கள இறைவனது பலலாயிர திருகாமங்களில ஒரு நாமம நினைகினும் கெடுமென்பார் நில்லா எனறார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கரத்தினின மாலவன் கண்கொணடுநின் கழல்போற்றகல்ல
வாத்தினேயீயு மருதவபபரமதி யொன்றுமில்லேன்
சிரதநினு மாயெனறன் சிந்தையுளாகிவெண் காடனென்னுந
தாத்தினுமாயது நினனடியாக தெயவத் தாமரையே. (கூ0)

(இ - ள்.) மாலவன் - திருமாலாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி, கரத்தினில் - கரத்தால், கண்கொணடு-கண்ணைபபேர்த்தது, நின்கழல - உனது திருவடியினை, போற்ற - (அருச்சித்து) வணஙக, நலலவரதநினை - அவனவிரும்பிய நலலவரதநினை, ஈயும் - கொடுதத அதனக்ரஹிக்கும, மருத அப்பா - திருவிடைமருதில எழுநதருளியிருக்கும அபபனே, நின அடியாம் - உனது திருவடியாகிய, தெய்வதத்தாமரையே - தெய்வத்தனமையுள்ள தாமரைனை, மதி ஒனறும் இல்லேன் - அறிவுசிறிதும இலலாத எனனுடைய, சிரதநினுமாயிரு முடியிடத்தும் போற்றதக்கதாகி, என சிந்தையுள் ஆகி - எனமனததிடதத்துளளும் ஆகி, வெணகாடன எனனும் - திருவெணகாடன் எனனினற, தாத்தினும் ஆயது - வகையிலும் உதவிபுரிந்தருளியது. எ-று.

(கு-ரை.) திருமால் தமதுகரத்தைப்பூக்கொண்டு அருச்சிக்க அவற்றிலொன்று காணுதி தமத கண்கொண்டு அருசிததச் சக்கரம்பெற்றமையின் கரத்தினின் - போற்ற என்றார். அவ்வகை அன்பு மருளுமுள்ளய நெஞ்சினையுரு

ட்டி அனுக்ரஹிக்காத அவன் வன்செய்கைக் கிரங்கிய உமது திருவடி எளிய என்னிட முடியிலும் மனத்திலும் ஆயது யான்செய்புண்ணியமென் பார் மதி... ஆயது, என்றார். ஏனையதாமரைகள் காலைப்போதிலலர்ந்து மாலைப்போதில் குவிதல்போலாது எக்காலத்தும் உன்னுத்தலர்தலின் தெய்வத்தாமரையென்றார். கண்கொண்டு என்பதில கொண்டு என்பதைக கருவிப்பொருளதாகிய சொல்லுருபென்னினுமாம். கழல் என்பது அக்கழல்புனைந்திருவடிக்கு ஆகுபெயர். காப்புக் கடவுளதலின் அத்தொழிறகுவேண்டிய சுதந்திரனதைபபெறப்பூசித்தமையின் அவனெண்ணியாங்குபபகைவனைவென்ற தேவராகாக்க அளித்தமையின் நலலவரம் எனறார். தன்னினிழிந்தா னுதலினவணிசப்புரைகருதாதக்கவாற நந்த எனக்கூறினர். அம்மால் தேவரிஜயாந்தோன அறிவாலுயர்ந்தோன் யானஃதொன்றுமிலேன், இழிந்த மானிடன் எனபார் ஒன்றுமிலலேன் என்றார். ஒன்ற என்பது அறிவினகருதிதது நின்றது. அவ்வகையான எளியேனுகு அதிருவடி யசுந்தம புறததுமாய் நினற அருளபுரிந்தென்பார் சிறதநிஜமாய்ச் சிந்தையுளளெனெனறார். அது எனக்கு வெளிக்கண்பாலனு வருவமாகியும் மனக்கண அதனை யிறகதும் நினறது எனபா அவ்வாறுகூறினர். அதுதானே யென்னை வலியப்பணிகொணடு அருள செய்து சிந்தையுளளும் சென்னியிலும் பெயராது அருள்புரிந்து நிற்றலின் ஆகியென்றார். இறையனது திருவருளால் இமமுமழணிசகோவை யொருவாறு முடிநதது.

தருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டான் திருவடிவாழ்க.

திருவிடைமருதூர் மும மணிக்கோவை

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது

திருவேகாம்பமுடையார்

திருவந்தாதி மூலமுமுரையும்.

மெய்த்தொண்டர் செல்லுகெறியறியேன் மிகுதற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தமிலுகறறுணடு வந்திலனுண்பதற்கே
பொய்த்தொணடுபேசிப் புறம புறமேயுன்னைப போற்றுகின்ற
வித்தொணடனேன்பணிகொள்ளுதியோ கச்சியேகமபனே. (க)

(இ - ள்.) மெய்த்தொண்டர் - உணமையாகிய தொணடர்கள், செல்லும் நெறி - அடையும் வழியினை, அறியேன் - ஞானறியமாட்டேன். மிகுதற்பணிசெய் - அதிகமாக நல்ல திருப்பணிகளைச்செய்கின்ற, கைத் தொண்டர்தம்மிலும் - கையால திருத்தொணடு செய்வார் தம்மிலும, நற்றுணடு - நல்ல திருப்பணியை, உவந்திலன் - விரும்பினனல்லன, உண்பதற்கே - வயிற்றுறநிறப்பும் விதமாக, பொய்தொணடு பேசி - தொண்டுசெய்வதாகப் பொய் பேசி, புறம புறமே - (அகதிலுளளது) புறப் புறமாக, உன்னைப் போற்றுகின்ற - அடியேனும் ஒரு தொணடன் எனறு தேவரீரைவணஙகுகினற, இதொண்டனேன் - இந்தத்தொண்டனுடைய, பணி-திருப்பணிகளை, கொள்ளுதியோ - கொள்வாயோ, கச்சியேகமபனே - திருகச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகமபரதானே. எ - று.

* (க-ரை) அடியேன் உண்மையாகவும்மையறிந்த பூசிகரும் தொண்டரது நெறிமுயையும் அறிந்திலேன், அன்னமும் அநனக்கொள்ளா தொழியினும், சரியையினியையைச்செய்துமனமக்களிபபிகரு அடியுரையொத்துரையும் அவ்வாறுசெய்து கணமையெய்த சறகரும் வன்மையுடையேனல்லன், வயிறு வளர்த்தற்பொருட்டு அடியேனும் சிலதொண்டன திருதொண்டு செய்வேன்என்னக் கேதேசம் உமமைவணஙகா நிற்பேன் ஆதலினாலன்று திருப்பணியைத் திருப்பாய் ஏற்ற அடியேனையும் அடிமை கொள்ளுதியோ அன்றே உன் திருவருள் இருத்தபடி என்பதுகருத்து.

ஏகம்பனேயெனை யாள்பவனேயிமை யோர்க்கிரங்கிப்
போகமபன்னு நின்கொடுக்கின்றபோகபொருக்குமையோ
கர்ம்பொன்னுமெனப்பொலிவுற்றுன்னீறணியும்
ஆகம்பொன்மாமலையொப்பவனேயென்பணிகொளினே

(இ - ள்.) ஆதரித்து-உன்திருப்பெயரினைக் கூற விரும்பி, ஏகம்பனே-திரு ஏகம்பத்தினைத் திருக்கோயிலாகக்கொண்டுளானே,என்னை ஆள்பவனே-அடியேனை யடிமைகொண்டாள்வானே, இமையோர்க்கு இரங்கி - தேவர்கள்பொருட்டு இரக்கமடைந்து, போகம் - (அவர்கள் வேண்டிய) இஷ்ட சித்திகளை, பல்காலும் - பலநாட்களிலும், கொடுக்கின்ற நாயக - தருகின்ற தலைவனே, பொங்கும் - கோபிக்கின்ற, ஐவாய்நாகம்-ஐந்துதலைகளையுடைய நாகத்தினை, பொன் ஆரம் என - பொன்னரமாக, பொலிவுற்ற - அழகாகப் பூண்டுகொண்டு, கல் நீறு அணியும் - நல்ல திருவெண்ணீற்றினை யணியப் பெற்ற, ஆகம் - திருமேனி, பொன்மாமலை - பொன்மலையினை, ஒப்பவனே-ஒத்திருப்பவனே, என்பன் - என்று கூறுகிற்பன். எ - று.

(க-ரை.) அடியேன், தேவரீர் திருப்பெயர்களைக் கூறுவானுதரித்துத் தேவரீர் தேவர்பொருட்டும் மற்றவர்பொருட்டும் உதவிசெய்த உபகாரத்தினை யெண்ணியப்பேருதவியை நினைக்குந்தோறும் அடியேனுக்குண்டாம மனக்கிளர்ச்சியால் எண்ணிக் கூறுகிற்பேன். எனது உடல்பொருள் ஆவியுமுழுதும் தன தெனக்கொண்டு அடிமைகொண்டவனுதலின் என்னை ஆள்பவனே எனவும், தேவர்கள் சாதகக்களாதலால் அவர்கள் பொருட்டிரங்கி அவர்கள் வேண்டிய போகங்களை நீங்காது வேண்டியவாறு கொடுப்பவனுதலின் போகம் பண்ணுளுங் கொடுக்கின்ற நாயக என்றார். ஐவாய்நாகம் என்றதனால் ஆதிசேடன்முதலிய நாகங்கள் என்பது கூறப்பட்டது. இறைவனுக்குப் பொன் போலுந் திருமேனியாதலால் ஆகம்பொன் மாமலையொப்பவன் என்றார்.

தரித்தேன் மனத்துன் றிகழ்தரு நாமந் தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன் முரல்கச்சி யேகம்ப னேயென்றன் வல்வினையை
யரித்தே னுனைப்பணி யாதவ ரேழைமை கண்டவரைச்
சிரித்தே னுனக்கடி யாரடி பூணத் தெளிந்தனனே. (ங)

(இ - ள்.) தடவுபொழில்வாய் - விசாலமாகிய சோலையிடத்து, வரி - நிற்றுக்களையுடைய, தேன் - வண்டுகள், முரல் - சப்திக்கின்ற, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பனே, மனத்து மனத்திடத்து, உன் றிகழ்தருநாமம் - உமது விளக்கங்கொண்ட திருநாமத்தினை, தரித்தேன் - தரிக்கப்பெற்றேன், என்றன்வல்வினையை - என்தன் வலிய வினையினை, அரித்தேன் - நீக்கினேன், உனை - தேவரீரை, பணியாதவர் - வணங்காதமூடரது, ஏழமைகண்டு - ஏழமைநோக்கி, அவலரை சிரித்தேன் - அவரைச்சிரித்தொழித்தேன், உனக்கு அடியார் - உமதிடம் அடிமை கொண்டாரது, அடிபூண - திருவடியினையென் தலைக்கு முடியாகப்புனைய, தெளிந்தனன் - தேற்றங்கொண்டேன். எ - று.

(க-ரை.) உலகமேயுருவமான அவன் திருமேனியைக் குறித்து நிற்றலின் றிகழ் தருநாமம் என்றார். அது எம்மையினும் நீங்காது நிற்றலின் அதனை வல்வினையென்றார. ஏனையமெல்வினையுமுற்றமையினிதனை வல்வினையென்றார். உமதுதிருவடியையும்திருமந்திரத்தினையும்பற்றுகக்கொண்டு என்னைப் பிடித்

துப்பலஜனனங்களினு மரித்துவரும் வினையினை நீக்கினேன் என்பார் அரித்தேன் என்றார். இவ்வகை தேவரீரைப் பணியாது வினைதமை ஏறவிட்டுச் சனமரணங்களொழியாது கும்பிக்கே கூர்த்தவினைசெய்து நிற்பார் அறிவிருந்து மிலராதலின் அஃறியாமை ஏழமையுடைத்தாதலின் சிரித்தேன் என்றார் சிரித்த கான் என்னைக்கண்டு பிறரவ்வகைச் சிரிக்காவாறு இறைவனது அடியாரடி பூணலமடைவேனுதலின் தெளிந்தனனே என்றார். இது இறைவனடிபெறற்குபாயங்கூறியவாறும்.

தெளிதரு கின்றது சென்றென் மனகின் திருவடிவம்
அளிதரு நின்னருட் கைய மினியிலை யந்திச்செக்கர்
ஒளிதரு மேனியெம் மேகம்ப னேயென் றுகந்தவர்தாள்
தளிதரு தூளியென் றன்றலை மேல்வைத்த தன்மைபெற்றே. (ச)

*(இ - ள்.) அந்திச்செக்கர் - அந்திக்காலத்துண்டாம் செவ்வானத்தைப் போல், ஒளிதரு - பிரகாசிக்கின்ற, மேனி - திருமேனியினைப்பெற்ற, எம் ஏகம்பனே - திரு ஏகம்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் எமது தலைவனே, என்று - என்ற தேவரீர் திருநாமத்தினைத் துதித்து, உகந்தவர் - ஆனந்த மடைந்தவரது, தாள் - பாதத்தில், தளிதரு - அடைந்திருக்கும், தூளி - புழுதி, என்தலைமேல் - அடியேனது தலையில், வைத்ததன்மை பெற்று - வைத்ததன்மையினையடைந்து, என்மனம் - அடியேனது மனது, நின்திரு வடிவம் சென்று - தேவரீரது திருஉருவத்திற்சென்று, தெளிதருகின்றது - தெளிவினை அடைகின்றது (ஆதலால்) இனி - இனிமேல், அளிதரு - கருணை செய்கின்ற, நின் அருட்கு - தேவரீர்திருவருள் உண்டாதற்கு, ஐயமில்லை - சந்தேகஞ்சிறிது மில்லை. எ - று.

(க - ரை.) தினது அடியாருடன் நட்புக்கொண்டு அவர் காற்றூளியென் றலைக்கண்கொள்ளும் தன்மையடைந்தே ஞதலினின்றிருவருள் இனி யெனக்குண்டாம் என்பது கருத்து.

பெற்றுகந் தேனென்று மர்ச்சனை செய்யப் பெருகிநின்சீர்
கற்றுகந் தேனென் கருத்தினி தாக்கச்சி யேகம்பத்தின்
பற்றுகந் தேறு முகந்தவ னேபடர் நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தோர்விடை மேல்வரு வாய்நின் றுணையடியே. (டு)

(இ - ள்.) கச்சி ஏகம்பத்தின் - திருக்கச்சி யேகம்பத்தின்கண், பற்று உகந்து-எழுந்தருளியிருக்கும் விருப்பத்தினையடைந்து, ஏறும் உகந்தவனே-இடபத்தினையும் வாகனமாகப் பெற்றவனே, படநாகக்கச்சின் - படங் களையுடைய கச்சாகிய ஆதிசேடனது, சுற்று உகந்த - சுற்றுகிய அணை யை விரும்பிய, ஏர்விடைமேல் - அழகுகொண்ட மால்விடைமீதி, வரு வாய் - எழுந்தருள்வோய், நின்துணையடி - தேவரீரது திருவடியே, என் றும் - எக்காலத்தும், பெருகி அர்ச்சனைசெய்ய-மிகவும் அருச்சனை செய்தற் பொருட்டு, பெற்று உகந்தேன் - பெற்றக்களித்தேன், என் கருத்து இனிது

ஆ - எனது எண்ணம் நலம் பெற்று நிருமலமடைய, நின்சீர்கற்று உகக் தேன் - உமது சீர்த்திகளாகிய புகழ் அனைத்தும் கற்றுணர்ந்தேன். எ - று.

(க-ரை.) அறவிடை மால்விடைஃனே வாகனமாகக்கொண்டு திரு ஏகம்ப மமர்ந்தோய்! அடியேனருச்சித்தற்பொருட்டுத் தேவரீரது திருவடிகளைப் பெற்றேன் எனது மனம் நிர்மலமடைய உனது திருப்புகழைத் தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்றேன். என்பதாம்.

அடிநின்ற சூழல கோசர மாலுக் கயற்கலரின்
முடிநின்ற சூழ்முடி காண்பரி தாயிற்றுக் கார்முகிலின்
இடிநின்ற சூழ்குர லேறுடை யேகம்ப யாமெங்களனே
வடிநின்ற சூலப் படையுடை யாயை வணங்குவதே. (சு)

(இ - ள்) மாலுக்கு - திருமாலுக்கு, அடிநின்ற - இறைவனது திருவடி நிலைத்த, சூழல் - இடம், அகோசரம் - அறிவிற்கப்புறத்ததாயிற்று,அயற்கு - பிரமனுக்கு, முடிநின்றஅலரின் - முடியோடு கூடிய மலர்மாலைதங்கிய, சூழ முடி - நெருங்கிய திரு முடியினை, காண்பு அரிது ஆயிற்ற - காணுதல ருலம ஆயினது, கார்முகிலின் - கார்காலத்து மேகத்தின், இடிநின்ற - இடி யை யொத்த, சூழ்குரல்-ஒசைபிக்க ஒலியினைக் கொண்ட, ஏறு உடை ஏக ம்ப - இடபத்தினைஊர்ந்த ஏகம்பவாணனே, வடிநின்ற - கூர்மைதங்கிய, சூல ப்படையுடையாயை - சூலாயுதத்தை யேந்திபவும்மை, யாம்-நாங்கள், வண ங்குவது - தொழுவது, எங்ஙன் - எவ்வாறு? எ - று.

(க-ரை.) மால் மண்ணிடந்தும், அயன் விண்பறந்தும் அடியுமுடியும் காணு தலேந்திருக்க, அடியேன் தேவரீரது திருவடியைக் காணவல்லேனு ? என்னல் ஆகாது என்பது கருத்து. இது இறைவனது பரிபூரண நிலைமை கூ றி, அவனதுபெருமையும் எனைத்தேவரின் மாட்டாமையும் தெரிவித்தவாறு.

வணக்கந் தலிநின் றிருவடிக் கேசெய்யு மையல்கொண்டோ
ரிணக்கன்றி மற்றோ ரிணக்கறி வோமல்லம் வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி குளிர்கச்சி யேகம்பம் பாடினல்லாற்
கணக்கன்று மற்றொரு தேவரைப் பாடுங் கவிகளுமே. (எ)

(இ - ள்.) நின்திரு அடிக்கே - தேவரீரது திருவடிகளுக்கே, தலைவ ணக்கம் செய்யும் - தலையால் வணங்குதலைச் செய்கின்ற, மையல் கொண் டோர் - (விடாத) ஆசைபூண்ட மெய்யடியவரின், இணக்கு அன்றி - நட்பு அல்லாது, மற்றோர் இணக்கு - வேறொரு இணக்கத்தை, அறிவோம் அல் லம் - அறியோம், வல் அரவின் - வலிய பாம்பினை, குணம் - நாணினைக் கொண்ட, குன்றவில்லி - மேருவினை வில்லாக்கொண்ட சிவமூர்த்தியின், குளிர்கச்சியேகம்பம்-குளிர்ந்த திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, பாடின் அல்லால்- பாக்களால் பாடின் அல்லாமல், மற்றொரு தேவரை - வேறு தேவர்களை, பாடும் - பாடுகின்ற, கவிகலம் - கவியால் உண்டாகும் நலம், கணக்கு அன்று கணக்கின் வகையில் கொள்ளும் பான்மையுடைத்தன்று. எ - று.

(க-ரை.) இறைவனே தேவரீரது திருவடிக்க ணீங்காதபத்திமை கொண்டி அத்திருவடிக்கு முடிவணக்கஞ் செய்கின்ற சிலரடியவரை நாம்வணங்குவோமன்றி யேனையோரை வணங்கோம். தேவரீர் எழுத்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பம் பாடும்பரிசேயன்றி யேனைய தேவரைப்பாடுதல் கணக்காகக் கொள்ளும் பாலதன்று. இதனுல் அவனே வணங்கும் வணக்கமும் அவனைப் பாடும் பாவும் நலம் பெறும் என்பது கூறப்பட்டது.

நலந்தர நானொன்று சொல்லுவன் கேண்மினல் லீர்களன்பு
கலந்தர ஞர்கச்சி யேகம்பங் கண்டு கனற்றிகிரி
சலந்தர னுக மொழிக்கவைத் தாய்தக்கன் வேள்வியெல்லா
நிரந்தர மாகச்செய் தாயென்று பூசித்து நின்மின்களே. (அ)

(இ - ள்.) நல்லீர்கள் - பெண்காள், நலம்சர - நன்மையுண்டாக, நான் ஒன்று சொல்லுவன் - நாம் ஒன்று கூறுவன், கேண்மின் - கேளுங்கள், அன்பு கலந்து - அன்புடன் கூடி, அரனூர் - சிவமூர்த்தியின், கச்சியேகம்பம் கண்டு - திருக்கச்சியேகம்பத்தினைத் தரிசித்து, கனல்திகிரி - அக்னி போலும் சக்ராயுதத்தால், சலந்தரன் ஆகம்-சலந்தரசுரன்தேகத்தை, ஒழிக்கவைத்தாய் - ஒழிக்கச்செய்தவனே, தக்கன் வேள்வியெல்லாம் - தக்கனது யாக முழுதும், நிரந்தரமாகச் செய்தாய் - இடமிலாது கெடும்படி செய்தாய், என்று பூசித்து - என்று இருவகையாலும் பூசித்து, நின்மின்கள் - நில்லுங்கள். எ - று.

(க-ரை.) பெண்காள் உமக்கு நலமுண்டாக நான் ஒன்று கூறுவன்; அஃதாவது திருக்கச்சியேகம்பத்தினைக்கண்டு தரிசித்துச் சலந்தரனதுதேகத்தைச் சக்கரத்தால் ஒழித்தவனே! தக்கன் வேள்வியழிதலறக் கெடுத்தவனே! என்று பூசித்து நில்லுங்கள் என்பது கருத்து.

மின்களென் னூர்சடை கொண்டலென் னூர்கண்ட மேனிவண்ணம்
பொன்களென் னூர்வெளிப் பாடுதம்பொன்னடி பூண்டுகொண்ட
வென்களென் னூலும் பிரிந்தறி யார்கச்சி யேகம்பத்தான்
றன்களென் னூரல கெல்லா நிலைபெற்ற தன்மைகளே. (கூ)

(இ - ள்.) தம்பொன் அடி - தமது அழகிய திருவடிகளை, பூண்டு - சிரத்திற் கணிபாக்கொண்டு, கொண்ட - மனத்திடை நீங்காது கொண்ட, கச்சியேகம்பத்தான் தன் - திருக்கச்சியையும் ஏகம்பத்தினையும் இடமாகக் கொண்ட சிவமூர்த்தியின், உலகெல்லா நிலைபெற்ற தன்மைகள்-உலக முழுதும் வியாபித்திருக்கும் சர்வ வியாபகத் தன்மைகள், கள் என்னூர்-வஞ்சகம் என்னூர், \அங்ஙனம் கூறினூர்க்கு நான் அவனை எவ்விடத்தும் கண்டமும் சடையும் பொன்மேனியுமாய்த் தரிசித்திருக்க,நீவீர் அவ்வாறு கூறுதலடாதென்ன ஆர்கள், வெளிப்பாடும் - அவன் வெளிப்பட்டுத் தரிசனந்தர் தருளுதலும் இவ்வாறு அஃதாமாறு) சடை - அவனது சடைகள், மின்கள் என்னூர் - மின்னற் கொடிகள் என்னூர்கள், கண்டம் - திருக்கண்டத்தினை, கொண்டல் என்

ரூர் - மேகம் எனக் கூறினர்கள், மேனி வண்ணம் - திருமேனியின் வண்ணம், பொன்கள் என்ரூர் - பொன்னாகும் என்ரூர் எ-று.

(க - ரை.) இது இறைவனது உருவெளிகண்டு வருந்தும் தலைவிக்குத் தோழியர் அவன தலகவியாபகம் வஞ்சகம் உனைக்குத தோற்றதல் அவனது உண்மையுரு அன்றென மறுத்துத் தேறியதாம்.

தன்மையிற் குன்றுத் தவத்தோ ரிமையவர் தாம்வணங்குஞ்
வன்மையிற் குன்று மதிற்கச்சி யேகம்பர் வண்கயிலைப்
பொன்மயிற் சாயலுஞ் சேயரிக் கண்ணும் புரிகுழலும்
மென்மையிற் சாயு மருங்குலுங் காதல் விளைத்தனவே. (க0)

(இ - ள்.) தன்மையில் - நல்லகுணச்சினிள்றம், குன்ரு - குறையாத, தவத்தோர் - தவத்தினரும், இமையவர் - தேவர்களுரா, வணங்கும் - பணி கின்ற, வன்மையில்-உறுதியினல், குன்ரு - குறைவுபட ாத, மதில்-கிரு மதில் களோக்கொண்ட, கச்சியேகம்பர் - கிருகச்சியேகம்பரது, வண் மயிலை - வள முள்ள கயிலை வரைப்பின்கணின்ற, பொன்மயில்-பொன்போலும் மயிலின தன்மைவாய்ந்தவளது, சாயலும் - சாயலும், செம்மை அரி-செவ்வரிபடர்ந்த, கண்ணும் - கண்களும் புரிகுழலும் - வரிரோகிய கூந்தலும், மெண்மையில் - மிருதித்தன்மை வாய்ந்து, சாயும் - வளைகின்ற, மருங்குலும் - இடையும், காதல்விளைத்தன - ஆசைபைவிளைவித்தன. எ - று.

(க - ரை.) இது, சச்சியேகம்பரது கயிலைப்புனத்துத் தலைவியைத் தனித்துக்கண்ட தலைவன், அவளது நடையுமிடையும் கண்ணும் குழலும் கண்டு காமுற்றுப் புகழ்ந்தது. இறைவனே யெகாலு மனத்திடைத் தியானிப் பதில் ஒழிந்தோரல்லாமை நோக்கித் தன்மையிற குன்ரூத் தவத்தோர் என்ரூர்.

தனமிட்டு மைதழு வத்தழும் புற்றவர் தம்மடியார்
மனம்விட் டகலா மதிற்கச்சி யேகம்பர் வான்கயிலைச்
சினம்விட் டகலாக் கனிறு விணுவியோர் சேயிணையார்
புனம்விட் டகலார் பகலாம் பொழுதுநம் பூங்கொடியே. (கக)

(இ - ள்.) உமை - காமாகூஷி, தனம் இட்டு - தனம் பொருந்தும்படி தழுவ, தழும்பு உற்றவர் - முலைத்தழும் படைத்தவர், தம் அடியார் - தமதடி யவர்களது, மனம் - மனக்கோயிலை, விட்டு அகலா - விட்டு நீங்காத, மதில் கச்சி ஏகம்பர்-மதில் சூழ்ந்த திருக்கச்சிக்கணைழுந்தருளி யிருக்கும் திருவே கம்பரது, வான்கயிலை - உயர்ந்த கயிலாயவரைச் சாரலில், ஓர்சேய் அனை யார் - குமரவேளையொத்தி ஒருவர், சினம்விட்டு அகலா - கோபத்தினின்று நீங்காத, களிறு விணுவி - யானை யெய்திற்ரே வெனக் சேட்டு, பகல் ஆம் பொழுதும் - பகலாகிய காலத்தும், நம்புனம் விட்டு அகலார் - நமது புனத் தை விட்டு நீங்கார். பூங்கொடியே - பூங்கொடியையொத்தவளே, இவர் யாவ ரோ அறியேன். எ - று.

(க-ரை.) இது, தலை மகன் தழை கொண்டு நின்று கரந்த மொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனுய் இப்புனத்தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம் வினவி இவ்வாறு பொய்கூறுகின்ற இவன் யாவனோ எனத்தோழி அவனை யையுற்றுக் கூறு நிற்றல். ''

'' இது, மதியுடம்படுத்தல். அஃதாமாறு '' இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்திய பின்னர்த் தெருண்டவரைதலெத் தெருளாளுயின் அவள்கண் ணுற்காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்துதல் முறை மையென்ப. வழிபடுமாறு, தெற்றெனக்குறை கூறுது இரந்து வைத்துக் கரந்த மொழியாற்றன் கருத்தறிவித்து அவளே யையவுணர்வினளாக்கி அது வழியாக நின்று தன்குறை கூறுதல், வேழம் விஞதல் என்பது-குறை கூறத் தணியா நின்றவன் என் குறையினனென்ற இவளுக்கு வெளிப்படக் கூறு வேனுயின் இவள் மறுக்கவும் கூடுமென வுட்கொண்டு, என்குறை இன்ன தென்று இவடானே யுணருமளவும் கரந்த மொழியாற் சில சொல்லிப்பின் குறையாறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றுனை அவ்விருவரு ழைச் சென்று நின்று தன் காதல் தோன்ற இவ்விடத்து ஒரு மதயானே வரக்கண்டீரோ என வேழம் வினவாகிற்றல் '' இதனைத் திருக்கோவையார் '' இருங்களியாயின்றி'' என்னுஞ் செய்யுளாலறிக.

கொடிச்சியாப்பாளே கச்சியேகம்பரது கைலைப்புனத்துக் குமாரக் கட வுளெயொத்த வொருவர் வந்து வேழம் வினவிப்பகலாம் பொழுதும் அதனை விட்டு நீங்கார் இவர் யாரோ அறிபோமென்பது கருத்து.

பூங்கொத் திருந்தழை யார்பொழிற் கச்சியே கம்பர்பொற்பார்
கோங்கத் திருந்த குடுமிக் கயிலையெம் பொன்னெருத்தி
பாங்கொத் திருந்தினை யாரணங் கேபடர் கல்லருவி
யாங்கத் திருந்திழை யாடிவந் தாற்கண் டடிவருத்தே. (கஉ)

(இ - ள்.) ஆர் அணங்கே - அழகுநிறைந்த திருமகளே யொப்பாளே, பூகொத்து - பூங்கொத்துகளும், இருந்தழை - பெருமையுற்ற பச்சிலைகளும், ஆர் - நிறம்பிய, பொழில்-சோலைசூழ்ந்த, கச்சியேகம்பர் - திருக்கச்சியேகம்ப ரது, பொற்பு ஆர் - அழகு நிறைந்த, கோங்குஇருந்த - கோங்குமலர்களிரு ந்த, குடுமி - சிகரங்களேபுடைய, கயிலை-திருக்கயிலைப் புனத்து, எம்பொன்- எமதுபொன்னை யொத்தாளது, பாங்குஒத்து - குணங்களே யொத்து, இருந் தினை - இருந்தாய், அகலிருந்திழை - அத்திருந்திய அணி பூண்டாள், படர்- பரந்த, கல் அருவி - ஒலிக்கின்ற வூற்றநீரில், ஆடிவந்தால் - (உணப்பிரிந்து) அவள் நீராடி வருவளேல், ஆங்கு - வந்த அப்போது, கண்டு-அவளைக்கண்டு குறைகூறுது, அடிவருத்து - நீபு மவளுடன்கூடி அடிவருந்தப் பதிக்கு வரு வாய். எ - று.

(க-ரை.) இது ''தலைமகள், தனக்குத் தலைமகனேயுண்டாகிய புணர்ச்சி யொழுக்கத்திற்கு இவள் காவற்றோழியாகையால் இடையூறுமென்னும் உள் ளத்தனாய்நின்று இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்னும் நீனேவு

வராநின்ற நற்றூய்தோழியை நோக்கி யிவள் சுரையாடிவரின் அவளது வேறுபாடுகண்டு நீவருந்தாது அவ்வூ யுடன்கொண்டு பதிக்கு வருதியெனக் கூறியதாம். இது வேறுபடுத்துக்கூறல் எனினுமாம். கோக்கத்து என்பதில் அத்துச்சாரியை.

வருத்தந் தருமெய்யுங் கையிற் றழையுப்வன் பாவினையுங்
கருத்தந் தரிக்கு நடக்கவின் றையகழனியூரத்
திருத்தந் தருளுந் திகழ்கச்சி யேகம்பர் சீர்க்கயிலைத்
தருத்தந் திருப்ப தன்றிப் புனங்காக்குந் தொழிலெமக்கே. (கஉ)

(இ - ள்.) வருத்தம்தரும்-வருத்ததைக்கொடுக்கின்ற, மெய்யும்-தேகமும், கையில் - கரத்தில், தழையும்-தழையும்,வல்வினையும்-வலியயானசென்ற வழியை விளுவுகின்ற, கருத்த-எண்ணமும், இன்று அந்தரிக்கும் - இப்போது வேறுபடுத்தும், ஐய நடக்க - ஐயனே உமதெண்ணப்படி நடக்கக்கடவீர், கழல் நினைய - திருவடியை நினைக, திருந்தருளும் - செல்வத்தைத் தந்தருளுகின்ற, திகழ்கச்சிஏகம்பர் - விளங்குகின்ற நிருக்கச்சியேகம்பரது, சீர்க்கயிலை இப்புனம்-சிறந்த கயிலாயச்சாரலிலுள்ள இப்புனத்தை, காக்கும் தொழில் எமக்கு-காக்குந்தொழிலுலோமாகிய எங்களுக்கு, தருத்தி இருப்பது அன்று - உன் வரவுபோக்குகளை யாராய்தல்தொழிலன்றும். எ - று.

(க-ரை.) இது எதிர்மொழி கொடுத்தல், அதாவது, களிறுவிளுவிப் புனத்திடைவந்த தலைமகனைக்கண்ட தோழி உன் வாடியமேனியும், கையிடைத் தழையும் காணின் மனம் வேறு சொல்வேறுகக் காணப்படுகின்றதாதலால் இப்புனமவிட் டகல்கவெனக் கூறியதாம்.

எம்மையு மெம்மைப் பணிகொள்ளுங் கம்ப ரெழிற்கயிலை
யும்மையுமானிடமிப்புனத்தேவிட்டுவந்தமைந்தர்
தம்மையு மானையுஞ் சிந்தையு நோக்கங் கவர்வவென்றே
வம்மையு மம்மலர்க் கண்ணும் பெரியீ ரருளுமினே. (கச)

(இ - ள்.) எம்மையும் - எப்பிறவியினும், எம்மை - தம்மடிசார்ந்த எங்களை, பணிகொள்ளும-திருப்பணிசெய்ய அடிமையாகக் கொள்ளும், கம்பர்-திருவகம்பரது, எழில்கயிலை-அழகியகயிலையடைந்த, புனத்துஇடத்தே - புனதினின்கண், மான் விட்டு - மானினைவிட்டு, மைந்தர் வந்தது - வலிமை மிக்கார் மான்விளுவி - அது காரணமாகப் பிண்வந்தது, தம்மை சிந்தையும் - தமது மனத்தினையும், மானையும் மையையும் - மானையொத்த எமது நிலவியையும் அவள் தீட்டிய கண்ணின்மையையும், கவர்வ என்றே - கவர்வான் வேண்டியல்லவா, பெரியீர் - இத்தகைவஞ்சகமுடையீராதலினீர் பெரியீர், அம்மையும் - கவர்ந்த அத்தலையினையும், அம்மலர்க்கண்ணும் - அப்பத்த கண்களையும், அருளுமின் - அளித்துக் கருணை செய்யுங்கள். எ - று.

இது, கலைமான்விளுதலென்னுந்துறை. அஃதாவது, வேழம் விளுவியுட்புகுந்த பின்னர், தான் கண்ணுலிடர்ப்பட்ட மைதோன்றகின்று தம்

முடைய கண்கள்போலும் கணைபொருதலாலுண்டாகிய புண்ணுடன் இப் புனைதிண்கனை ஒருகலைமானவரக் கணமுரோ வெனறு கலைமான விஞ்வா றறல'' எனறார். ஆகிரியர் பாரதத்துவசிஞ்ஞர்களினியர். இதற்குச செய்யுள திருக்கோலையார் 'கருங்கணனை யறியாமை நலரோன்' எனபதா லறிக. இச்செயயுள, தலைவன இப்புனைதிறமான எய்திற்றெனவெனவிஞ வியகாலத்து ஆணடிருந்த ஆயத்தவா தலவனைக்கண்டு தமது மனதினையுங தலைவியின கணணினையும அவளது மையையும் கலாவான வேணடி வந் ததுபோலுமெனக கூறியதாம. வந்து, எனனு மிடதது துவிருஇ விகா ரததால் சொலகது.

அருளைத் தருகம் பரம்பொற் கயிலையு ளெம்மையரம்
பிருளைக் கரிமறிக குமிவ ரைய நுறுத்தியெய்ப
வெருளக் கலைகணை தன்னெமம போயின வில்லிமைக்கு
மருளைத் தருசொலலி யெங்கோ வில்லையுண்டிவ் வையகததே. (கரு)

(இ - ன்.) மருளைசசருசொலலி - உலைய்ச்சிசேட்ட அனைவரும் மரு னடையததகக சொற்களையுடையாளே, அருளை தருகம்பா - வேண்டினஞர் வேண்டியவகைக் கருணை செய்யும திரு ஏகமபர், அமபொன் கயிலையுள - அழகிய பொனனின் சிகரகங்கள் வானதது திருகுகையிலையுள, எம்மையர் - எழுந் தருளியிருக்கும எமது தலைவா, இருளை - இருட்டினை, கரி-யானைகள், மறிக் கும் - இவை தமமோடொதத யானைகளென வெண்ணிப் போர்க்குத் தடுக் கின்ற, இவரையர் - இந்த மலைகாட்டவர், அமபு - அமபினை, உறுதறி எய்ய- வலி கொணடு எய்ததனால், வெருள அக்கலை - பயந்த அக்கலைமான், கணை தனனெடும் போயின - பட்டகணணையுடனே போயினது, இவையகதது - இப் பூமியில், வில்லிமைக்கு - அரது வில்லின் வலிமைக்கு, எக்கோவிலை உண்டு - யாண்டு வினை உண்டு? எ - று.

(க-ரை.) போயினவென்னுமிடதது ஒன்றன்பால் விருதிதொகுததல். இது இறைவனை நகுதல். அதாவது கலையெய்து அதன்பின வந்த தலைவனது அம பின் நிறத்தைத தலைவிகருப் புகழ்ந்து கூறுதலாம். இதனைத் தஞ்சைவா ணன் கோவையில் பாகஇமதியுடனபாட்டினகண்கூறிய இறையனே நகுதற் றுறையாலறிக.

''மைவாளிலலகுகண் மங்கைகல் லாப்சஞ்சை வாணன் வெற்பில்
இவ்வா னிமொய்மப ரினதெய்தமெய்மானின மாந்தளிரின், செவ்வாளி
யுதகொணடு சேட்செறை தாலன்ற சீதை கொணடனை, கைவாளியுங்
கொணடு போன பெய்ம மானினுடைய கள்ளதத தே'' என்பதாலறிக.

வையார் மழுப்படை யேகம்ப ரீங்கோய் மலைப்புனத்து
ளையார் வருகலையே னங்கரி தொடர்வேட் டையெல்லாம்
பொய்யா னவையர் மனத்தவெம் பூங்கொடி கொங்கைபொருப்
பையா ரரவிடையா யிற்றுவந்து பரிணமித்ததே. (கசு)

(இ - ள்.) வைஆர் - கூர்மைதங்கிய, மழுபடை - மழுவாயுதத்தினை யேந்திய, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, ஈங்கோய் மலைப்புனத்துள் - திருவீங்கோய் மலைப்புனத்துள், ஐஆர் - ழகுநிறைந்த, வருகலை - திரிகின்ற மானினையும், ஏனம் - பன்றியினையும், கரி - யானையினையும், தொட - தொடர்ந்துசெல்ல, வேட்டை எல்லாம் - எல்லா வேட்டைகளும், வந்துபரிணமித்தே - வந்து இப்போது வேறுபட்டு, பொய்யான - பொய்யாயினவாய், ஐயர் மனத்தி - எமது தலைவரது மனத்தினை விட்டிரீங்காதிருக்கின்றன, அவைஎம்பூங்கொடி - எமதுபூங்கொடிபோல்வாள, ருடைகையைபொரு - தனகனியைப்பொறுக்காத, பைஆர் - படர்ந்தங்கிய, அரவுஇடையுயிற்று - பாம்பினையொத்த இடைகளைக் வந்து மூடிக்கிடந்தது. எ - று.

(க - ரை.) இது அறிவுரைடல், அஃதாவது, இன்னியாவனெவன் றையுறுகின்ற தோழிபேராராய்ச்சியளாதலின், அன் கூறியவழியேநாடாது வந்து தங்களிடைக்கேகமுடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றுன் ஆழமுடைத்தென்ற அவனினைவறியாகிறதல். அசற்குசெய்யுள் "ஆழமன் னெவுடைத்திவ்வையர் வார்த்தையனங்கேக்கு, வீழுமுன்னெற்கியவம்பலத் தான் வெற்பினிப்பனதே, வேழமுனையுக் கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னு மென்றழையாய், மாழைமன்னெஞ்கியிடையாய்க்கழிதது வந்துகின்றே" என்பதாலறிக. திருஈங்கோய்மலை சோணாட்டுக்காவிரியின் வடகரைக்க ணுளள சிவத்தலங்களுள்ளொன்று இது தேவர்முதலியவர் இடைவிடாது பூசி க்கக்கண்ட அதத்தியமுனிவர காலமெபெருமல ஈபுருக்கொண்டி பூசித்ததால் இப்பெயர்பெற்றது.

பருமுத் துதிர்த்திடுஞ் சீர்மத்த யானை நுதல்பகுத்திட்
டுருமொத்த திண்குரற் சீயந் திரிநெறி யோங்குவைவாய்ப்
பொருமுத் தலைவேற் படைக்கம்பர் பூங்கயி லைப்புனத்துட்
டருமுத் தனகைத் தன்னலை யால்வெற்ப சார்வரிதே. (கள)

(இ - ள்.) வெற்ப - குறிஞ்நிலத்தலைவனே, உருமுஒத்த - இடியை யொத்த, இண்குரல் - வலிக்குரலையுடைய, சீயம - சிலகம், சீர்-ஒலக்கணத்தி னலமமைந்த, மத்தயானை - மதங்கொண்டயானையின், நுதல்பகுத்திட்டு - மத்தகத்தைப்பிளந்து, பருமுத்து - பருத்தகொமபின்களள முத்துகளை உதிர்த்திடும் - உதிரச்செய்யும், திரிநெறி - மாறபாடானசுரத்தின்வழியாக, ஓங்கு - உயர்ந்த, வைவாய் - கூர்மையுள்ளபல்லையுடைய, பொரு - பேரர் செய்கின்ற, முத்தலைவேல்படை - மூவறுகைக்கொண்டியருளுதலி லேப்பெற்ற, கம்பர் - ஏகம்பரது, பூகயிலைபுனதத்துள் - அழகியசார மியாப்புனத்தகத் தில், தரு - ஒளியைதருகின்ற, முத்தனை - முத்தினையொத்த, நகை தன் - பற்களையுடையதலைவியினை, கைசயால - ஆசையினால், சார்வு அரிது - நீவருதல்அடாது. எ - று.

(க - ரை.) இது, இரவுக்குறி. தலைமகன் இரவுக்குறி வேண்டி நெஞ்சு டைந்து வருந்தா நிற்பக்கண்ட தோழி, இவ ளிறந்துபடவுங் கூடுமென

வுட்கொண்டு, நீயாளிகணிறைந்து நின்று யானைகளோத் தேடும் இவ்வழியின்க ணிவனதுமீன்வேண் என்னு நின்றாய், இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுகதெவ னோவென்று மறுத்தவாய்பாட்டால் தெறி அருமை கூறி யிரவுவரல் விலக் கல். இதனை "கூளி நிரைக்கநின் றம்பலதாடி" என்னுந் திருக்கோவை யார் திருப்பாசுரத்தா லறிக. இட்டு ஆற்ற லுணர்த்தும் விகுதி. தூதல் ஆகு பெயர்.

அரிதன் றிருக்கண் ணிடநிரம் பாயிரம் போதணிய
அரிதன் றிருவடிக் கர்ச்சித்த கண்ணுக் கருளுகம்பர்
அரிதன் றிருக்கங் குலியால ழிந்த கயிலையல்லிங்
கரிதன் றிருப்பதெம் பால்வெற்ப வெம்மையர்க் கஞ்சுதுமே. ()

(இ - ன்.) அன்று - அக்காலத்து, இருக்கு - வேதங்கள், அண்ணிட - தரிசித்து நெருங்க, அரிது - அரிதானவன், அரி - விஷ்ணுமூர்த்தி, தன் திருவடிக்கு - தனது திருவடிக்கண், நிரம்பு-இதழ்நிறம்பிய, ஆயிரம்போது - ஆயிரம் தாமரைமலர்களே, அணிய - அழகுற அருச்சிக்க, (அருளாமல்) அருச்சித்த - அருச்சனைசெய்த, கண்ணுக்கு - கண்ணின் பொருட்டு, அரு ளுகம்பர்-கருணைசெய்து அநுக்ரகித்த திருவுகம்பர், அரிதன்-தேவனையரி யாய இராவணனது, திருக்கு - மார்பாடி, அங்குலியால் - இறைவன் திருவி ரலேயூன்றிய மாத்திரத்தாலே, அழிந்த-அழிவையடைந்த, கயிலை-திருக்கை லாயவழி, வெற்ப - குறிஞ்சித்தலைவனே, இங்கு எம்பால் - இங்கு எம்மிடத் தில், அல் இருப்பது - இரவு தங்கியிருப்பது, அரிது - கூடாது, (என் எனி ன்) எம் ஐயர்க்கு - எமது தந்தையர்க்கு, அஞ்சுதும் - நாங்கள் அஞ்சுவோ மாதலின். எ - று.

(க - ரை.) இது, இரவுக்குறிவேண்டல், அஃதாமாறு, பதிநோக்கி வருந் தானின்ற தலைமகன் இற்றையிரவிற்கு யானுங்கள் சிறார்க்கு விருந்து என் னையேற்றுக்கொள்வாயாக வென இரவுக் குறிவேண்டா நிற்றல். இதனை. "மருந்தாகம் மல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு" என்னுந் திருக்கோவையார் திருப் பாசுரத்தாலறிக.

அஞ்சரத் தான்பொடி யாய்விழத் தீவிழித் தன்பசெய்வோர்
நெஞ்சரத் தாழ்வுகந் தோர்கச்சி யேகம்பர் நீள்கயிலைக்
குஞ்சரத் தாழ்வரை வீழருங் கொம்புய்யக் கும்பமுழ்கும்
வெஞ்சரத் தாரண வோவல்ல வோவிவ் வியன்முரசே. (கக)

(இ - ன்.) அஞ்சரத்தான்-அழகிய பஞ்சபாணக்களையுடைய மன்மதன், பொடியாய்விழ - பொடியாக விழுந்து கெட, தீவிழித்து - நெற்றியின்கணு ள்ள அக்னி விழியைத்திறந்து கெடித்து, அன்பு செய்வோர் - அன்பாகத் தியானிப்பவரது, நெஞ்சர்-மனத்தைக் கோயிலாக் கொண்டவர், அதாழ்வு - அந்த அடியவர் செய்யும் தவறுகளே, உகந்தோர் - களிப்பாகக் கொண்டவர், கச்சி ஏகம்பர் - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய திருவேகம்பரது, நீள் கயிலை -

நீண்டகயிலைப் புனத்து, தும் கொம்பு - பூங்கொம்பை யொத்த உமது அலவி, உய்ய - பிழைக்க, குஞ்சரத் தாழ்வரை - மலையை யொத்த யானை, வீழ - வீழ்ந்து போம்படி, கும்பம் மூழ்கும் - மத்தகத்தில் அழுந்தும்வகை யெய்த, வெம் சரத்தரனகோ - வெவ்விய அம்பின் மாலையை புடையாளுக் குரியதோ, அல்லதோ - அஃதன்றி வேற்றோருக் குரியதோ, இவ்வியன் முரசு - இந்தப்பரந்த முரசவொலி கூறுவாயாக. எ - று.

(க - ரை.) இது, ஐயூற்றுக் கலங்கல். இது, வரைபொருட் பிரிந்துவரும் தலைமகனது முரசுமுழங்கா நிற்பக் கேட்டு மகிழ்வுற நின்ற தலைவி நந்துயர் நீர மைந்திடம் புக்கு யானைகடிந்தாரது முரசமோ அன்றி யாவர்பொருட்டு முழங்கும் முரசமோ அறிகின்றிலேன் எனத்தலைமகன் கலக்க முற்றக் கூறுநிற்றல். இதனை " அடற்களியாவர்க்கு மன்பர்க் களிப்பவன் றன்பலின் பம், படக்களி யாவண் டறைபொழிற் றில்லைப் பரமன் வெற்பிற், கடக்களி யானை கடிந்தவர்க் கோவன்றி நின்றவர்க்கோ, விடக்களி யாநம் விழுகரா ர்ச்சும் லியன் முரசே."என்னுந் திருப்பாசுரத்தா லறிக.

சேய்தந்த கைம்மை யுமைகண வன்றிரு வேகம்பத்தான்
றாய்தந்தை யாயுயிர் காப்போன் கயிலைத் தாங்கிருள்வாய்
வேய்தந்த தோளிநம் மூசலொடும் விரை வேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்து பூசலுண் டாங்கொண்ட தோசைப் பகடுவந்தே. (20)

(இ - ன்.) உமைகணவன்-பார்வதி பிராட்டிக்கு நாயகன், திரு ஏகம்பத் தான் - திரு ஏகம்பத்தி லெழுந்தருளி யிருப்போன், தாய்தந்தையாக - தாய் தந்தையரைப்போல, உயிர்காப்போன் - ஆன்மாக்களைக் காப்பவனது, சேய் தந்த - மிகவுயர்ந்த, கயிலை - கயிலாயச்சாரலின், தயங்கு இருள்வாய் - மயங் கு மிருட்கண், வேய்தந்த - மூங்கிலையொத்த, தோளி - தோள்களையுடை யாய், சை, திதிக்கையினையுடைய, பகடு வந்து - ஓர் யானைவந்து, நம் ஊசலொடும் - நாம் விளையாடும் எமது ஊசலுடன், விரை வேங்கை த ன்னை - மணமுள்ள வேங்கைமரத்தினையும், பாய்தந்து - பாய்ந்து, பூசல் கொண்டது-போரிடத்தொடங்கியது, ஓசை உண்டாம் - இதனாலுண்டாகிய ஒலி என்காதிற் படுகின்றது, இது யாதோ அறியேன். எ - று.

(க - ரை.) இது, தாய் தயிலறிதல்-அஃதாவது - " தலைமகன் வரவுண ர்ந்து தலைவியைக் கொண்டு செல்லக் கருதாநின்ற சோழி, யாம் விளையா டாநின்ற பொழிலிடத்து ஓர் யானை நின்று ஊசலைத் தள்ளா நின்றது அதற் கு யாஞ் செய்வதென்னே வெனத்தாயது தயிலறியா கிற்றல் அதற்குச் செ ய்யுள். " கூடாரநணைறி கூடக் கொடுஞ்சிலை கொண்ட வண்டன், சேடார் மதின் மல்லற் றில்லையன் னுய்நெறி கட்பெருவெண், கோடார் களிருரு மாம ணி யூசலைக் கோப்பழித்துச், தோடார் மதமலர் நாகத்தை நூக்கு நஞ் சூழ் பொழிற்சே " என்பதாலறிக.

வந்து மணம்பெறிற் பொன்னணை யிர்மன்னு மேகம்பர்தம்
முந்து மருவிக் கயிலை மலையுயர் தேனிழிச்சித்

௩0அ திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

தந்து மலர்கொய்துந் தண்டிணை மேயுங் கிளிகடிந்துஞ்
சிந்தும் புகர்மலிக் கச்சுமிச் சாரற் றிரிருவனே. (உக)

(இ - ள்) பொன் அணையீர் - இலக்குமி போன்றவர்களே, வந்து மணம்பெறின் - (எ - ரு) ... ...

தேசுகை யார்கிலே வெற்பன் பிரியும் பரிசிலர்க்
கூசுகை யாதுமில் லாக்குல வேங்கைப் பெயர்த்தம்மையே. (உரு)

(இ - ள்.) பித்தர் - அடியவரிடத்து மயல் கொண்டவர், எக்கும் - உடன் மூழ்தும், பூசுகையார் - பூசுதலமைந்த, திருநீற்று எழில்-திருநீறணி முகுள்ள, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, பொன்கயிலே - அழகிய கயிலைப்புனத்தினின்றும், கை - கையில் பெற்ற, தேசு ஆர்கிலேயன்-ஒளிதங்கிய வில்லையுடைய தலைமகன், பிரியும் - (தீ நீத்ததை நோக்கிட) பிரிவாளை, பரிசிலரும் அவனிடத்து நலம்பெற்ற பரிசிலாளரும், குலகேகைபெயர் - குலகேயுடைய வேங்கையென்னும் பெயரையுடைய, அம்மையே - அக்க வுக்காளே, கூசுகையாதும் இல்லா - சிறிதும் நாய கூசுதலும இல்லாமல் கணியார்என்ற - கணியர்என்னும் பெயர்கொண்டு, பட்சுகையாகர்-கூறிதிரிவர். எ - று.

பி (கு-மை.) ஐ சாரியை. இல்லாமல் என்பதில் ஈச்ச விகுதி தொக்க, இல்லா என்பது பேசுகையென்னுந்தொழிற்பெயரைக்கொண்டது. வேங்கைப்பெயர்தும் மையே யென்பதற்கு வேங்கை யெனனும் பொருளினை பெயர்கொண்ட வெறுக்கை யென்னும் உங்களையே யெனவும், கணியார் என்பதற்குக் குறிக்கத்தாத பொருளற்றவர் எனவும் தாக்ஷண்யமில்லாதவை யெனவும் பொருள் கொள்க. இது வேங்கையோடு வெறுத்தல். இந்த வேங்கையருபிய ஞாற்று நிலைப்புலம் கொய்வான்வேண்டி அதரருகியார் கொய்யத் தலைப்படுவர். அங்ஙனந் தலைப்பட்ட விடத்து இதணில நிலை காவல் நீங்கும் நீங்கவே, களவாய்த் தலைவி மாட்டுவரும் தலைவன் தலைவி தனைவிட்டதனினின்று இனி வருவாளல்லள் குரவரவளையிற் செறிப்பரென்னும் எண்ணத்தினுய் உளர்தெருமந்து தம்மூர்புகுவனுதலின் இத்தினை கலகத்திற்கும் நீ காரண மாவா யெனவேங்கை யொடு வெறுத்தக் கூ டாதாம். பரிசிலர் அரசனுக்குற்ற துணையாய் நிற்கும் உயிர்ப்பாங்கன் பண்மையாற் கூறிஞ ரெனின் அரசனுக்கு அருந்துணையாவா னிவ்வினைத் தொழிற்குப் பார்ப்பனப் பாங்கனுதலின் பண்மை வாசகத்தார் கூறினுனென்க.

பெயரா நலத்தெழி லேகம்ப னர்பிறை தோய்கயிலைப்
பெயரா திருக்கப் பெறுகிளி காள்புன மேபிரிவின்
றுயரால் வருந்தி மனமுமிங் கோடித் தொழுதுசென்ற
தயரா துரையும் வெற்பற்கடி யற்கும் விடைதம்மினே. (உசு)

(இ - ள்.) பெயரா - நீங்காத, நலத்து - நனமையினையுடைய, எழில்-அழகுவாய்ந்த, ஏகம்பனுர் - திருவகம்பரது, பிறைதோய் - சந்திரன் தவழ்கின்ற, கயிலை - திருக்கைலைப்புனத்தை, பெயராதிருக்க - நீங்காதிருக்க பெற - தவத்தினைப்பெற்ற, கிளிகாள் - கிளிகாள, புனமே - தினைப்புலமே பிரிவின் துயரால் - எமது தலைவனை விட்டுப்பிரியும் துக்கத்தால், மனமும் - என்மனமும், வருந்தி - வருத்தத்தையடைந்த, இங்கு ஓடி - இவ்விடத்திருந்து தலைவனிடமோடி, தொழுது சென்றதை - அவரைக்காணப் பெரு மையால் வணங்கிச் சென்றதை, அயராது - மறந்து போகாமல், வெற்பற்கு

உரையும் - எமது குறிஞ்சித் தலைவரீண்டு எம்பொருட்டு நாடிவரின் கூறுங் கள், அடியதற்கும் - அவற்கு அடிமைப்பட்ட எமக்கும், விடைதம்மின் - எம் பதிக்கே உத்தரந்தாருங்கள். எ - று.

(க - ரை.) இஃது இளியொடும் புனத்தொடும் பிரிவருமை கூறிவரை வுகடாதல், அஃதாவது. நினைப்புமம் காச்த தலைவி, அஃது கொய்யப் பெற்றமையின் தலைவன் றைம் புனங்கண்டு வருத்தமெனக்கவன்று தாம் காவ லாக விருந்த புனத்தையும் அப்புனத்துப் பயின்றவிளிகளையு நோக்கிக் கிளி களே நீவிர் உமக்குத் தப்பாகாக்காலத்தும் இத்தினையெலிட்டு நீங்காது நின்றீர். யானீங்கின் எமது காதலர் ஈண்டுவந்தெம்மைத் தேடுவர், அங்ஙனந் தேடினார்க்கு இங்கு நின்றும் நீங்கினவர்தணியாது தணிந்து சொழுது செ ன்றுரெனவிடை கூறுமின் என்பதாம்.

நம்மைப் பிறவிக் கடல்கடப் பிப்பவர் நாம்வணங்கு
மும்மைத் திருக்கண் முகத்தெழி லேகம்பர் மொய்கயிலை
யம்மைக் கருங்கண்ணி தன்னெடின் பந்தருந் தண்புனமே
யெம்மைக் கவலைசெ யச்சொல்லி யோவல்லி யெய்தியதே. (உடு)

(இ - ள்.) நம்மை - அடியோமை, பிறவிக்கடல்-பிறவியாகிய கடலி னின்றும், கடப்பிப்பவர் - தாண்டும்படி செய்பவர், நாம் வணங்கும் - நாம் தொழுகின்ற, மும்மைதிருக்கண் - மூன்று நேத்திரங்களைப் பெற்ற, எழில் முகத்து - அழகிய முகத்தினையுடைய, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, மொய் கயிலை - நெருங்கிய கயிலையில், அமை கருங்கண்ணி தன்னெடு . அந்தமை யுண்ட கருமையாகிய கண்களையுடையாளுடன், இன்பம் தரும் - இன்பத் தைத் தருகின்ற, தண்புனமே - குளிர்ந்த புனமே, எம்மை - எம் போல்வா ரையும் என்னையும், கவலைசெயச் சொல்லியோ - தின்பஞ் செயச் சொல் லியோ, வல்லி எய்தியது - தலைவியிப்புனத்தை விட்டு நீங்கினது. எ - று.

(க - ரை.) இது, தலைவன் வறும்புனங்கண்டு வருந்தல். என்பது-தலை மகளும் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப,தலைமகன் புனத்திடைச் சென்று நின்று இப்புனம் யாமுன்பயின்றதன்றே இஃதிருக்கின்றவாறென் னுவென்று அதன் பொலிவழிவு கூறித் தலைமகளைத்தேடி வருத்தா நிற் றல். இதனை "பொதுவினிற்றீர்த்தென்னை யாண்டோன் புலீயூரான் பொ ருப்போ" என்னுமிருக்கோ வையார்திருக்காரிகையாலறிக.காரணகாரியத் தொடர்ச்சிப்பட்டு வருவதால் பிறவியைக் கடலென்றார் என்பது பரிமே லழகர் உரை. நாம் அவனை வணங்கப்பெறும்புண்ணியமுடையோமென்பார் நாம் வணங்கும் என்றார்.

இயங்குந் திரிபுர மெய்தவே கம்ப ரெழிற்கயிலைத்
தயங்கு மலர்ப்பொழில் காடைய லாடரு வித்தடங்காண்
மூயங்கு மணியறை காண்மொழி யீரொழி யாதுநெஞ்ச
மயங்கும் பரிசுபொன் னார்சென்ற சூழல் வகுத்தெமக்கே. (உசு)

(இ-ள்.)இயங்கும்-பரந்துசெல்லுகின்ற, திரிபுரம்-மூப்புரங்களே,எய்த-தீக்குஇரையாக எய்த, ஏகம்பர்-திருஏகம்பரது, எழில்கயிலை-அழகிய கயிலைச் சாரலில், தயங்கும - விளக்குகின்ற, மலர்பொழில்கள் - பூஞ்சோலைகளே, தையல் - அழகுளளதலைவி, ஆடு - நீர்வளையாடும், அருவித்தடங்கள் - அருவித்தடங்களே, முயலகு - நெருங்கிய, மணிஅறைகள் - இரத்தினமுழஞ்சுகளே, ஒழியாது - ஒழியாமல், நெஞ்சம் மயங்கும்பரிசு - மனம் மயங்கும் விதம், பொன்னூர்சென்ற சூழல்-திருமகளேயொத்த தலைமகன்சென்ற இடத்தினை, வகுத்து - வகைப்பட, எமக்கு மொழியீர் - எமக்குக் கூறுமின். எ-று.

(க-ரை.) இதுவும் மேலேயதை யொத்ததுறை, அஃதாவது மறும் புணங்கண்ட தலைமகன் அவணின்ற தடத்தின்கணுள்ள பொழில்களேயும், அருவி நீர்த்தடங்களேயும், மணிகணிறைந்த மலைமுழைஞ்சுகளேயு நோக்கித் தனது மனமயக்கத்தால் நாயகி சென்ற இடத்தைக் கூறுகவெனக் கூறியதாம். திரிபுராதியர் தாம்கொண்ட அரணுடன்சென்று பலரது நாடுஅரண் முதலியவற்றை யழித்தார் எனப் புராணங் கூறுதலின் இயங்கும் திரிபுரம் என்றார்.

வகுப்பா ரிவர்போன் மணமணத்துக்கு நாண்மணந் தன்னெடின்ப
மிகுப்பார் களாருயி ரொன்று மிருவரை வில்லக்கள்வாய்
நெகுப்பான் மலர்கொண்டு நின்றார் கிடக்க நிலாவுகப்பர்
தொகுப்பான் மணிசிந் தருவிக் கயிலியிச் சூழ்புனத்தே. (உஎ)

(இ-ள்.) தொகுப்பால் - தொகுதியாக, மணிசிந்து - இரத்தினங்களைச் சிந்துகின்ற, அருவி - அருவிபொழியும், கம்பர்நிலாவு - திருஏகம்பரெழுத்தருளியிருக்கும், கயிலை - திருக்கைலையின், இச்சூழ்புனதே - இத்தச் சூழ்புனத்தில், மணத்தொடி-மணத்தடன், இனபம மிகுப்பார்கள் - இன்பத்தில் நீட்டிப் போர்களாய், ஓர் உயிர் - அரிய உயிர்கள், ஒன்று ஆம் இருவரை - பொருட்டன்மையா லிருவேறுவகைப்பட்டு மனத்தாலொருவகைப்பட்டு நிற்கும் இருவரை, வில்ல - நீங்கும்படி, கள்வாய் நெகுப்பால்-தேன் தங்கிய வாயை நெகிழ்த்தலால், மலர்கொண்டு - விரிந்த மலரையேந்தி, நின்றோர் கிடக்க - நின்றவேட்கையார் மலர்ந்து நிற்பதால், மணத்தக்குநாள்-இவளே மணஞ்செய்விப்பதற்கு நாள், இவர் - இவளது தந்தையர், வகுப்பார் போலும் - இனிவகுத்துக் கூறுவர்போலும். எ-று.

(க-ரை.) இது தலைவியுவந்து கூறியகூற்று. வேங்கைமலரக்கண்ட தோழி இளிநாயகமே யெண்ணி இற்செறித்திருத்தலால் பருவரலடைந்திருக்கும்நற்கலையின்றுயர்நீரத்தந்தையர்மணத்திற்குநாள்வகுப்பார்போலுமெனத் தானேயுவந்து நெஞ்சொடு கூறியதாம். போலும் என்னுஞ் செய்யுமென் முற்றுப்போல் ஏ விகுதி தொகுத்தலாய் நின்றது. இவர் என்னுஞ் சுட்டுத் தாய்தந்தையரை யுணர்த்தி நின்றது. நாள் - என்பது நல்ல முகூர்த்தத்தை. மணத்தன்னெடி என்பதில் தன்சாரியை. இவளே டொத்தாருமில்லே மிக்காருமில்லே குறைபட்டாரல்லது, எக்காலத்தும் எவ்

விடத்தும் ஞாணச்சாலும் குணத்தாலும் உருவிலுலும் திருவினாலும் பொரு
விலனதலாலும், இலவும் அன்னளாதலாலும் ஒருகூட்டி விருபறவை இருந்
தாற்போல் பொருட்டன்மையால் இருவேமுய் மனத்தானென்றுபட்டு நிற்ற
லின் ஆருயிரொருய் எனலுர். இதனானம் புனத்திருந்து காந்தருவமணங்
கொண்டு இல்பகுர்ந்தாலைப்பிரிந்த கணியார் பெரியார் எனவெறுப்பொடு
கூறுவார் கணியார் கிடக்க எண்ணுர்.

புனங்குழை யாதென்று மென்றினை கொய்ததும் போகலுற்ற
கனங்குழை யாடற் பிரிய நமக்குறங் கையறவால்
மனங்குழை யாவருங் கண்கனி பண்பல பாடுந்தொண்டர்
இனங்குழை யாத்தொழு மேகம்ப ரிக்கயி லாயத்துள்ளே. (உஅ)

(இ - ன்.) கண்கனி - கண்களினியும்படி, பண்பல - பலபண்களோ, பாடும் தொண்டர்-பாடுகின்ற அடியவரது, இனம்-கூட்டம், குழையா - மனங்கசிந்து, தொழும்-தொழுகின்ற, ஏகம்பர்-ஏகம்பரது, இக் கயிலாயத்துள்-இத்தக் கயிலாயச்சாரலின் கண், புனம் - கினைப்புனம், குழையாது என்று - கொருங் கிக்கொடாதென்று, மெல்தினை - மெலியதினைப்பயிரினை, கொய்ததும் - கொய்து சேர்த்தவுடன், போகலுற்ற - தம்பதி நோக்கிச் செல்லத்தொடங் கிய, கனம் குழையான் - கனதகாதணியினையுடைய தலைவி, தன்பிரிய - தன்னை நீக்காதிருக, நமக்கு உறம் கையறவால் - நமக்கு நேர்ந்ததுன்பத்தால், மனம்குழையா வருந்த - மனம்குழைந்து வருந்துகின்றது. எ - று.

(க - ரை.) இது தலைவன் தன்குறை கூறல். அஃதாவது,வேங்கைபூப் பக்கண்டார்சிலர் முகிர்ந்தசெனறு தினைகொய்த பின்னர் அத்தினைகாத்த மகளிரையில்லிடைப் புகுந்திச்செறிப்பராதலின அவ்வறும் புனங்கண்டான் தலைவியைக் காணுது வருந்தியதைக் கூறியதாம். புனங்குழைதல், பயிர் மூற்றிக் கதிர்வரச்சாய்ந்து ஒன்றுடனென்றுநெருங்கல்தன்னையவன்வயப்படு த்திப் பிணித்தது முகம தலின அப்முகத்திற் கணியாப்பூண்ட குழையினை யொன்ற படுதற்க் கனங்குழையாள் என்றுர். தன் என்பது தலைவனையாம்

உள்ளாம் பெரியரல் லாச்சிறு மானிட ருற்றசெல்வங்
கள்ளம் பெரிய சிறுபனைத் தார்க்கன்றிக் கங்கையென்னும்
வெள்ளம் பெரிய சடைத்திரு வேகம்பர் விண்ணாரணங்
தள்ளம்பெரிகொண்டடைத்தாரடியவர்சார்வதன்றே. (உக)

(இ - ள்.) உள்ளம் பெரியர் அல்லா-மனத்தால் பெருந்தன்மை வாய்க் கப்பெருத, சிறுமானிடர். சிறு வாழ்க்கையுள்ள அறிவிலார், உற்ற - அடை ந்த, செல்வம் - செல்வத்தாலுறும் வாழ்க்கை, கள்ளம் பெரிய - கபடத்தால் மேலோங்கிய, சிறுமனத்தார்க்கு அனறி - சிறுகுணமும் சிறுதொழிலும் உள் ளமனத்தவர்க்கு அல்லாமல், கங்கையென்னும் - கங்கை என்கின்ற, பெரிய வெள்ளம் - மிகுந்த வெள்ளத்தை, சடை - சடையினில்வைத்த, திருவேகம்

பா-திருவகம்பவாணர், விண் - உயர்ந்த, அரணம் - திரிபுரங்களை, தள்ள - இடிக்கும்வகை, அம்பு - அம்பினை, எரிகொண்டு-நெருப்பால், அமைத்தார் - வைத்தவர், அடியவர்-அடியராயினர், சார்வது அன்ற-அடைவதன்றும். எ-று.

(க - ரை) செல்வம் அடையின் செருக்குமிக்கு உயர்ந்தாரை மதியாது பழிபடுதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் இதனை யிறைவனடிநீங்கார்வேண்டார். சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடையரே விரும்புவர் என்பது கருத்து. இதனை "புள்ளிய தோலாடைபுனைந்து,அரவப்பூணினராத,வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல, மூன்றிய மெய்யன்புடைய ரருவருத்தித்,தள்ளிய செல்வத்தருக்கினனென் செய்தாய்" என்பதாலறிக எரி கொண்டு என்பதில் கொண்டு மூன்றாவதன் சொல்லுருபு. இதனால் சிவனடியவர்செல்வமுதலிய இன்பம் வேண்டார் என்பது கூறப்பட்டது.

அனறும் பகையடர்க் கும்பரி மாவு மதவருவிக்
குன்றும் பதாதியுந் தேருங் குலவிக் குடைநிழற்கீழ்
நின்றும் பொலியினுங் கம்பாநன் னீறு நுதற்கிலரே
லென்று மரசு முரசும் பொலியா விருநிலத்தே. (கூ0)

(இ - ள்.) அன்றும் - பகைக்கின்ற. பகை - பகைவர்களை, அடர்க்கும் - போரில்வருத்துகின்ற, பரிமாவும் - குதிரைப்படையும, மதம்அருவி-அருவி போல்மதம்பொழிகின்ற, குன்றும் - மலையையொத்தயானைச்சேனையும், பதாதியும் - காலாட்படையும், தேரும் - தேர்ச்சேனையும், குலவி - கூடி, குடை நிழற்கீழ்நின்று - வெண்கொற்றக்குடைக்கீழ்த்தங்கி பொலியினும்-விளங்கி நிற்கினும், கம்பர் - திருவேகம்பரது, நல்நீறு-நல்லதிருநீற்றினை, நுதற்கு இல ரேல் - நெற்றியில் அவனதுதிருநாமம் கூறியிடாராயில், இருநிலத்து - பெரியபூவலயத்தில், என்றும் - எப்பிறவியினும், அரசும் - அரசராகவிருக்கும் பெருவாழ்க்கையும், முரசும் - வெற்றிமுரசும், பொலியா-பொலிந்துநில்லா. எ - று. உம் - சாரியை.

(க - ரை.) நால்வகைச்சேனைப்படையும் பெற்றுச்செல்வத்துடன் வீற் றிருந்தாராயினும் எம்மிறைவனது திருநீற்றினை நெற்றியின்கண் விளங்கத் தரிக்காரேல் அவர்பெற்ற சக்கரச்செல்வமநிலையா என்பதுகருத்து. இதனைக் "செய்யதிருநீறு தொட்டுத்தரிபாதார் பெருஞ்செல்வஞ் சிதையுமன்னர், கொய்யுளைய பரித்திரளுங் கரித்திரளுமறமன்னர் கொள்வர்வேட்ட, தையலொழிந்தருமகவுதணக்கு பெரும்பிணியுடனூப்ச் சரிப்பரன்றி, மெய்யினுறுப்புக்குறைத்து புலையரினுங்கடைப்பிறவி மேவுவாரால்." அரிமுதற்பெருந் தேவர்க்கும் வருணாதான்காகி, விரியுமண்பதைப்பகுதிக்கும் வெண்ணிலாச் சடையோற்கும்,உரிய நீற்றணியின்றெனிலவர்களொம்பெருமான், தரிசனத் தவரல்லர் புன்புலையரிற்றீயோர்" "என்பனவற்றாலறிக. இதனால் திருநீறு நெற்றியிலணியார் பெருஞ்செல்வங்கெடுமென்பது கூறப்பட்டது.

நிலதலிமை யோரிற் றலையாய்ப் பிறந்து மறையொடங்கம்
வலத்திமைப் போதும் பிரியா ரெரிவளர்த் தாலும்வெற்பன்

குலத்துமை யோர்பங்கர் கச்சியு ளேகம்பங் கூடித்தொழு
நலத்தமை யாதவர் வேட்டுவர் தம்மி னடுப்படையே. (நக)

(இ - ன்) நிலத்து - பூமியில், இமையோரில் - தேவர்களில், தலையாக-உயர்குலத்தினராக, பிறந்து - பிறப்பினையடைந்து, மறையொடு - நான்கு வேதங்களுடன், அங்கம் - ஆறங்கங்களையும், வலத்து-அத்தியயனஞ்செய்து, இமைப்போதும் - இமையளவும், பிரியார்-நீங்காதவராகி, எரிவளர்த்தாலும்-மூத்தீவளர்த்தாலும், வெற்பன்குலத்து - மலையரையன்குலத்துத் திருஅவதரித்த, உமைஓர்பங்கர்-உமாதேவியாரை ஒருபாகத்தில்கொண்ட சிவபூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சியுள் - திருக்கச்சியுள், ஏகம்பம் - திருஏகம்பத்தினை, கூடிதொழும் - கூடிவணங்கும், நலத்து அமையாதவர் - புண்ணியம் பெறாதவர், வேட்டுவர்தம்மின் - வேட்டுவரதுகூட்டத்து, நடுபடையே - நடுவாகக்கொள்ளத்தகுந்த படையொடொப்பர். எ - று.

(க - ரை.) வேத வேதாங்கங்கள் ஓதி யக்னிகாரியஞ்செய்யும் உயர்குலத்து வேதியராயினும் சிவதரிசனஞ்செய்யார் தீயஉயிர்க்கொலையாதிகளைச்செய்யும் வேட்டுவரினுமிழிந்தவராவர். என்பதுகருத்து, எண்ணெனின் பரதகண்டத்துள்ள பலதலங்களிலும் காஞ்சி அதிக மேற்றமுள்ளதாதலால் பலசிவத்தலங்களேத் தரிசித்தபேறினும் இது அதிகபலனைத்தருதல் நோக்கியென்ப இதனே "எங்கணுறைந்து நிற்குமெம்பிராற்கினியவாய, பங்கமில் வரைப்பு மண்மேற்பலவுளவவற்றுட்காசி, யங்கதிற்காஞ்சிமேலாம் காஞ்சியினதிகமில்லே, செங்கதிர்மதியஞ் செம்மீமண்டலமடியருள்ளம்." என்பதால நிக. சிவபூசை தரிசனமில்லார்தீயர் என்பதை "வேதியர் மன்னவர் வணிகர் வேளாளர் சங்கரத்தின் மேயோராக, மூதிமையோருரகர் தயித்தியரரக்கர் கந்திருவர் முனிவராகப்பூதிதருமிலிங்க பூசையில்லார் பூசிதானங்கள் பேணர், எதிலராமிழிஞரினுமிழிஞரேயவரொடு பேச்சியம்பிலேரும்." என்ப தாலறிக. இதனுல் சிவதரிசனஞ்செய்யாரிழிவு கூறப்பட்டது.

படையா லுயிர்கொன்று தின்று பசுக்களேப் போலச்செல்லு
நடையா லறிவின்றி நாண்சிறி தின்றி நருங்குலத்திற்
கடையாப் பிறக்கினுங் கச்சியு ளேகம்பத் தெங்களேயா
ளுடையான் கழற்கன்ப ரேலவர் யாவர்க்கு முத்தமரே. (நஉ)

(இ - ன்.) படையால் - ஆயுதத்தால், உயிர்-உயிர்களே, கொன்று-வதைசெய்து, தின்று - அருந்தி, பசுக்களேப்போல - மிருகங்களேப்போல, செல்லும்நடையால் - நடக்கும்ஒழுக்கத்தால், அறிவுசிறிதுஇன்றி - அறிவுசிறிதும் இல்லாமல். நாண்(சிறிது)இன்றி - வெட்கம்சிறிதும்இல்லாமல், நருங்குலத்தில் - பிறர் பரிகசிக்கத்தக்க தாழ்ந்தகுலத்தில், கடையாய் - கடைப்பட்டவர்களாக, பிறக்கினும் - பிறந்தாலும், கச்சியுள் - திருக்கச்சிக்கணுள்ள, ஏகம்பத்து - திருவேகம்பத்து, எங்களே - அடியேங்களே, ஆள்உடையான் - அடிமைகொண்ட விறைவனது, கழற்கு - திருவடிகளுக்கு, அன்பரேல் - அன்ப

ராயின், அவர் - அத்தகையோர், யாவர்க்கும் - அனைவர்க்கும், உத்தமர்-சிறந்தோராவர்.. எ - று.

(க - ரை.) உயிர்கொன்றருந்தும் மகாபாதகத்தலராயிழிந்த கடைப்பிறப்பிலிறுதியரேயாயினும் சிவனடிக்கு அன்பராயினவர் யாவரினும் உயர்ந்தோர் என்பதுகருத்து. இதனை "சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தா.....அங்கமெலாங்குறைந்தழகு தொழுநோயரா யாவுரித்தின்றழலும் புலையரேனுங் கணகைவார் சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர் கண்டீர்யாம் வணங்குங்கடவுளாரே." என்னும் திருவாக்காலறிக.

உத்துங்க யானை யுரியார் விரலா லரக்கன்சென்னி
பத்துங்கை யான வீருபதுஞ் சோர்தர வைத்திலையை
யொத்துங்கை யாலவன் பாடக மியலெயுள் ளோர்நற்கைவா
னெத்துங் கையானென் றுகந்தளித் தார்கச்சி யேகம்பரே. (கூகூ)

(இ - ள்.) உத்துங்கம் - பெரிதாகிய, யானை உரியார் - யானைத்தோலை யுடித்தவர், விரலால் - விரலைஊன்றுதலால், அரக்கன்சென்னிபத்தும்-இராவணன் சிரங்கள்பத்தும், கையான இருபதும் - இருபதுகைகளும், சோர்தர வைத்து - சோர்தழியும்படியாகவைத்து, அவன் - அவ்வீராவணன், லயையொத்தும் - லயையும்ஒத்தும், (பொருத்தும்படி) கையால்பாட - (சோர்ந்த) கைகளேவீணையாக்கிப்பாட, கச்சிஏகம்பர் - திருக்கச்சி ஏகம்பராகிய, கைலையுள்ளோர் - திருக்கைலையில் எழுந்தருளியுள்ளார், எத்தங்கையான்என்று - துதிக்கும் கையுடையான்என்று, கல்கை - கல்லகையிலையும், வாளை - ஓர் வாளினையும், உகந்து - விரும்பி, அளித்தார் - அநுக்ரகித்தவர். எ - று. எத்தும் எனற்பாலது எத்தும் எனக்குறைந்தது செய்யுள்விகாரம் எதுகைநோக்கியாம்.

(க - ரை.) விரலால் அரக்கன்நெரித்தமை "அருந்தவத்தின் பெருவலியாலநிவதன்றியடலரக்கன்றடவரையை யெடுத்தான்றிண்டோண், முரிந்து நெரிந்தழிந்து பாதாளமுற்று முன்கைநம்பியேயெடுத்துக் கீதம்பாட, விருந்தவனேயேழுலகு மாக்கினனே யெம்மானேக்கைம்மாவினுரிவைபோர்த்த, திருந்தெறும்பியூர் மேவீண்மாணிக்கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச்சென்றடையப் பெற்றேனுனே." என்பதாலறிக. இது இறைவனது முடிவிலாற்றலுடைமையைத்தெரிவித்தது. இதனைவடநூலார் அநந்தசக்தியென்பர்.

அம்பரங் காலன னீர்நிலந் திங்க ளருக்கனணு
வம்பரங் கொள்வதோர் வேழத் துரியவன் றன்னுருவா
மெம்பரன் கச்சியு ளேகம்பத் தானிடை யாதடைவா
னம்பரன் றன்னடி யாரறி வார்க்கு நறுந்தணையே. (கூச)

(இ - ள்.) அம்பரம் - ஆகாயம், கால் - காற்று, அனல் - தீ, நீர் - ஜலம், நிலம் - பூமி, திங்கள் - சந்திரன், அருக்கன் - சூரியன், அணு - ஆன்மா,

உருவாம் - உருவங்களாகிய, எம்பான் - எமதுதலைவன், கச்சியுள் - திருக்கச்சியுள், ஏகம்பத்தான் - திருஏகம்பத்தை யிடமாகக்கொண்டவன், இடையாது - எப்பொருட்கண்ணும் நீக்கமற, அடைவான் - நிறைந்துள்ளவன், நம்பரன் - நமதுதலைவன், அறிவார் - தன்னே அறிவாராகிய, அடியார்க்கு - அடியவர்களுக்கு, நறுந்துணை - நல்லதுணையாவான். எ - று.

(க - ரை.) இறைவன் அஷ்டமூர்த்தமாய் உலகத்து நிறைந்து நின்ற மையினைநோக்கூறப்பட்டது. இதனே "அலேயார் புனலனன் ஞாயிறவனிமதியம் விண்காலேயாவுயிருடம்பாகிய சோதியைத்தொக்குமினே, தலேயாற் சுமந்துதடித்தொண்கொடித்தேரரக்கனென்னே, கலேயாஞருவிரற்ருக்கில்லாவிட்டகாரணமே." எ - ம், "அவனேயிருசுடர்தீயாகாயமாவான், அவனே புவிபுனல்காற்ருகானவனே, யியமானனுயட்ட மூர்த்தியுமாய்ஞான, மயனுகின்ருனும் வந்து." என்பனவற்ருலறிக.

தூணைத்தா மாயடி யுப்பவ ளத்திர ணன்ருறங்கும்
பூணைத்தோ ளகலமுங் கண்டத்து நீலமு மண்டத்துமின்
பூணைத்தா னசடை யுந்திரு மூக்கணும் பெண்ணெர்ப்பக்கத்
தூணைத்தா ரெழிற்கம்ப ரெங்கள்பி ரானுர்க் கழகியவே. (கூடு)

(இ - ள்.) பெண்ணேர்ப்பக்கத்து - பார்வதிபிராட்டியாரை யொருபாகியில், அணைத்தார் - அணேதவராகிய, எழில்கம்பர் - அழகிய திருவேகம்பரென்னும், எங்கள்பிரானுர்க்கு - எங்கள்தலேவர்க்கு, தூணைதாமரைஅடியும்-இரண்டாகிய தாமரைபோலும் திருவடிகளும், பவளம்திரள் தல்குறங்கும் - பவளம் போலும்திரண்டவற்றதாகிய திருத்தொடைகளும், பூணைத்தோள் - பருத்த தோள்கள் நெருங்கிய, அகலமும் - திருமார்பும், கண்டத்து - திருக்கண்டத்தில், நீலமும் - நீலக்கறையும், அண்டத்து-வானத்தில், மின் - (உலாவும்) மின்னல், பூணைத்தல்அன்ன - நிலேத்தலேயொத்த, சடையும் - திருச்சடையும், திருமூக்கண்ணும் - அழகியநெற்றிக்கண்களும், அழகிய - அழகைப் பெறுவனவாயின. எ - று.

(க - ரை.) இறைவனேயணேந்து அழகு பெறுகின்ற அவனது திருவுறுப்புக்கள், அழகுபெற்ற தன்மையென்னுல்வியத்து கூறத்தக்கதல்ல என்பதாம்' அதாவது,இவன் வடிவுஎழுதலாகாததும்புகழிற்கடங்கியதன்மையாம். "இதனே.' ஏதொக்குமே தொவ்வாதேதாகுமேதாகா, தேதொக்கு மென்பதனேயாரறிவார் - பூசப்பால், வில்வேடனுகி விசையனேடேற்றநாள், வல்வேடனை வடிவு." என்பதனுனறிக.

அழகழி வீற்பெரி தாகிய வேகம்ப ரத்தர்கொற்றம்
பழகறி வீற்பெரி யோர்தமைப் பற்றலர் பற்றுமன்பின்
குழகறி வேற்பினு ளொன்றறி யாரறி யாமைதெய்வங்
கிழகெறி யப்பட் டுலந்தா ருலகிற் கிடந்தனரே. (கூசு)

(இ - ள்.) அழகுஇல் - அழிவில்லாத, அழகு - மிக்கஅழகில், பெரிதாகிய - மிகவுயர்ந்த, ஏகம்பர் - திருஏகம்பரும், அத்தர் - தலைவரும், கொற்றம் - வெற்றியில், பழகு - பழகிய, அறிவில் - பெரியோர்தமை - அறிவான் உயர்ந்தோராகிய சிவமூர்த்தியினை, பற்றும்அன்பின்-கொள்ளத்தக்க அன்பினால், பற்றலர் - மனத்திடைக்கொள்ளாதவராய், குழகு - இளமையாகிய, அறிவுஏற்பினுள் - அறிவால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பொருள்களுள், தெய்வம் - தெய்வமாகிய சிவபெருமான், ஒன்று - ஒருவனேயென்று, அறியார் - அறியாதவர், அறியாமை - அறியாதிருத்தல், கிழகு - கிழத்தன்மையால், எறியப்பட்டு - தள்ளப்பட்டு, உலகில் - பூமியில், கிடத்தனர் - தங்கி, உலத்தார் - அழிந்தவரேயாவர், எ - று.

(க - ரை.) குழகு, கிழகு, என்பவற்றில், கு, பகுதிப்பொருண்மை விகுதி, சிவமூர்த்தியொருவனே தலைவன் எனமனத்திடைக்கொள்ளார், மூப்பால் எறியப்பட்டு இறுப்பர் என்பதுகருத்து. அறிவில் எனவும்பாட பேதங்கூறுப.

கிடக்கு மொருபா லிரைக்கின்ற பாம்பொரு பான்மதியந்
தொடக்குண் டிலங்கு மலங்குந் திரைக்கங்கை சூடுங்கொன்றை
வடக்குண்டு கட்டத் தலைமாலை வாளான் மலைந்தவெம்போர்
கடக்கும் விடைததிரு வேகம்பர் கற்றைச் சடைமுடியே. (ஈஎ)

(இ - ள்.) வாளால் - வாளினால், மலைந்து - போரிட்டு, அ-அந்த, வெம்போர் - (இறைவனது திருநாமம் கூறுதாரிடத்து) வெவ்வியபோரினை, கடக்கும் - வெல்லுகின்ற, விடை - இடபத்தினையுடைய, திருஏகம்பர்-திருஏகம்பரது, கற்றைசடைமுடி - கற்றையாகிய சடைமுடிக்கண், ஒருபால் - ஒருபுறத்தில், இரைக்கின்ற - ஓசையிடுகின்ற, பாம்பு - சர்ப்பம், கிடக்கும் - தங்கியிருக்கும், ஒருபால் - ஒருபுறத்தில், மதியம் - சந்திரன், தொடக்குண்டு - மாலைப்பட்டு, இலங்கும் - பிரகாசியாநிற்கும், (ஒருபால்) திரைகங்கை-அலைகளையுடையகங்கை, அலங்கும் - அசையாநிற்கும், கொன்றைவடம் - கொன்றைமாலை, (ஒருபால்) சூடும் - சூடப்பெற்றிருக்கும், (ஒருபால்) குண்டுகட்ட குழித்தகண்ணையுடைய, தலைமாலை - தலைமாலையானது, கிடக்கும் - இருக்கும். எ - று.

(க - ரை.) இதனுள் இறைவனது சடைமுடிக்கண் பாம்பு மதி கொன்றை கங்கை தலைமாலை இவையணைத்தும் தங்கியிருக்கும் என்பது கூறப்பட்டது. கிடக்கும் எனவே, சாத்தன் ஐங்கலப்பாரந்தாங்கினன் என்பதுபோல இறைவனது அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது. இதனை "வடிவேறுதிரிசூலத்தோன்றுந் தோன்றும் வளர்சடைமே லிளமதியத்தோன்றுத் தோன்றுங் கடியேறு கமழ்கொன்றைக்கண்ணி தோன்றுங்காதில் வெண்குழைதோடு கலந்துதோனறு, மிடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வை தோன்றுமெழிறி கழுந்திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும், பொடியேறு திருமேனிபொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே" என்னும் திருப்பதிகத்தால் காண்க.

சுற்றைப் பவளச் சடைவலம் பூக்கமழ் கொன்றையந்தார்
முற்றும் நிலாமதி யின்கொழுந் தேகம்பர் மொய்குழலா
மற்றைத் திசையின் மணிப்பொற் கொழுந்தத் தரங்கழுநீர்
தெற்றிப் பொலிகின்ற சூட்டழ காகித் திகழ்தருமே. (ரூஅ)

(இ - ன்.) ஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, வலம் - வலப்பாகத்தில், சுற்றை - சுட்டமாகிய, பவளசடை - பவளம்போலும் சடையும், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, பூகொன்றை அந்தார் - அழகிய கொன்றைப்பூமாலையும், முற்றுஉற்று இலா - முதிர்ச்சிஅடையாத, மதியின்கொழுந்த - இளஞ்சந்திரனும், மொய்குழலாம் - நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பார்வதியார் எழுந்தருளியிருக்கும், மற்றைத்திசையின் - மற்றைஇடதுபக்கத்தில், மணிபொன்கொழுந்தும் - மரகதமணிபோலும் அழகிய மருக்கொழுந்தும்; அதரம் - அந்த உயர்ந்த, கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலரும், தெற்றி - பின்னப்பட்டு, பொலிகின்ற - விளங்குகின்ற, சூட்டு - உச்சியானது, அழகுஆகி - அழகுடன், திகழ்தரும் - விளங்காநிற்கும். எ - று.

(க - ரை.) இறைவனது வலப்பாகத்தில் சடைமுடியும், கொன்றையும் இளஞ்சந்திரனும், இறைவியழுந்தருளியிருக்கும் இடப்பாகத்தில் அழகிய மரகதம்போலும் கொழுந்தும் கழுநீர்மலரும் விளங்கும் பின்னற்குழலும் விளங்காநிற்கும் என்பதுகருத்து. இது மங்கைபாகனது ஒருசிலகூறுகள் கூறியபடியாம்.

தருமருட் டன்மை வலப்பாற் கமலக்க ணைற்றியின்மேற்
றிருமலர்க் கண்பிள வின்றி கழுந்தழல் செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க் கண்ணிடப் பாலது நீலங் கனிமதத்து
வருதுதற் பொட்டனங் குக்குயர்ந் தோங்கு மலர்க்குழலே. (ரூகூ)

(இ - ன்.) மலர்க்குழலே - பூவைமுடித்த கூந்தலையுடையாய், செல்வம் கம்பர் - பெருஞ்செல்வராகிய திருஏகம்பரது, வலப்பால் - வலப்பக்கத்திலுள்ள, கமலம்கண் - தாமரைபோலும் கண்ணானது, அருள்தன்மைதரும் - கருணைபொழியாநிற்கும், நெற்றியின்மேல் - நெற்றியின்மீ திருக்கும், திருமலர்க்கண் - அழகிய மலர்போலும்கண்ணின், பிளவின்-ஒருபாதியில், தழல் திகழும் - அக்கினி விளங்காநிற்கும், பொட்டுஅணக்குக்கு - நெற்றியின்கண் பொட்டினையுடைய இறைவிக்கு, இடைப்பாலது - இடதுபக்கத்திலுள்ள, கருமலர்கண் - கரியமலர்போலும்கண், நீலம் - கருநெய்தலையொத்து, கனி-முதிர்ந்து, மதத்துவரும் - களித்துவரும். எ - று.

(க - ரை.) இது இறைவியின் திருக்கண்ணின் புகழ்ச்சியும் இறைவனது திருக்கண் புகழ்ச்சியும் கூறப்பட்டது. "அம்மைநின் கருணைபொங்கிய லெயெறிநயனவேலை, மும்மணிகெழுமுன்றெண்டர் மும்மலங்களோயமூழ்கச் செம்மைகண்சோனையாறு தெளிகண்கையமுனைமூனறும், தம்மயத்தொகும் வந்துற்ற தண்மையீதென்பர் மிக்கோர்" என்பதாம்.

மலர்ந்த படத்துச்சி யைந்தினுஞ் செஞ்சுடர் மாமணிவிட்
டலர்ந்த மணிக்குண்ட லம்வலக் காதினி லாடிவரும்
நலந்திரு நீள்வயி ரம்வெயிற் பாயுந குமணிகள்
கலந்தசெம் பொன்மக ரக்குழை யேகம்பர் காதிடமே. (சஅ)

(இ - ள்.) ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, வலக்காதினில் - வலக்காதில், மலர்ந்த - பரந்த, படத்துஉச்சி ஐந்தினும் - படத்தினதுசிகரம் ஐந்தினும், மாமணி - பருத்தமணிகள், செம்சுடர்விட்டு - செவ்விய ஒளிவீசி, அலர்ந்த - விரிந்த, மணிக்குண்டலம் - இரத்தினகுண்டலங்கள், ஆடிவரும் - அசைத்து வரும், காதிடமே - இடக்காதினில், நலம்தரு - நல்லிலக்கணம்தங்கிய, நீள் வயிரம் - நீண்டவயிரங்களுடன், நகுமணிகள் - பிரகாசிக்கின்ற நவமணிகளும், கலந்த - விரவிய, செம்மைபொன் - செந்நிறத்த பொன்னினாலாகிய, மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்,வெயில்பாயும் - சுடர்விட்டு விளங்கும். எ-று.

(க - ரை.) இறைவனது வலக்காதின் நாககுண்டலமும், இடக்காதினில் நவமணிகள்கலந்த மகரகுண்டலமும் ஒளிவிட்டு விளங்கும் என்பதுகருத்து. உச்சியைந்தினும் என்றதனால் ஐந்தலையநாகம் எனவும் களிப்பால் குதூகலித்தலின் ஆடிவரும் எனவுங் கூறினர்.

காதலிக் கும்வலத் தோள்பவ ளக்குன்ற மங்குயர்ந்து
போதலிக் கும்பனிப் பொன்மலி நீற்றின் பொலியகலந்
காதலிக் குங்குழல் சேர்பணைத் தோணறுஞ் சாந்தணிந்து
சூதலிக் கும்முலை மார்பிட மேகம்பர் சுந்தரமே. (சக)

(இ - ள்.) ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, காதுஅலைக்கும் - காதுகளால், அலைக்கப்படுகின்ற, வலம்தோள்-வலப்புறத்திலுள்ளதோள், பவளம்குன்றம்-பவளமலையினையொக்கும், நீற்றின் - விபூதியினால், பொலி - விளங்குகின்ற, அகலம் - திருமார்பு, அங்குஉயர்ந்து-ஆங்குஉயர்வையடைந்து, போதுஅலைக்கும் - மலர்மாலைகளால் அலைக்கப்படும், பனிபொன்மலை - குளிர்ந்தமேருமலையாம், இடமே - இடதுபாகம், காதுஅலைக்கும் - மகரந்தங்களால் அலைக்கப்படுகின்ற, குழல்சேர் - கூந்தல்தங்கிய, பணைதோள் - மூங்கிலையொத்த, நறுஞ்சாந்து - நல்லகலவைச்சேற்றினை, அணிந்து - அணியப்பெற்று,சூது-சொக்கட்டான்காயினை, அலைக்கும் - வருத்துப்பின்னிடச்செய்கின்ற, முலை மார்பு - மூலைகள்தங்கிய மார்பிடமும், சுந்தரம்-அழகைத்தருவனவாம்.

(க - ரை.) இறைவனது வலப்பாகத்துப் பவளமலையையொத்த தோள்களும்,மேருமலையையொத்த மார்பிடமும்உண்டு. இடதுபாகத்தில் மூங்கிலையொத்ததோளும்,கலவையணிந்து சூதாகருவியினைப் பின்னிடச்செய்கின்ற மூலைகள்தங்கிய மார்பிடமும் அழகைத்தருவனவாம் என்பதுகருத்து. பிரவாளம் என்னும் வடமொழிபவளம் எனநின்றது. ஆண்மாக்கள்செய்த பாபத்தை நீறுபடச்செய்தலின் நீறெனப்பட்டது. அகலம் ஆகுபெயராய் மார்பினையுணர்த்தியது. குழல், சூது, என்பன ஆகுபெயர்கள்.

தரம்பொற் பழியு முலகட்டி யெய்த்துத் தரந்தளரா
வுரம்பொற் புடைய திருவயி றும்வல மும்பர்மும்மைப்
புரம்பொற் பழித்தகம் பர்க்குத் தரத்திடி பூண்முலையு
நிரம்பப் பொருது தளரிள வஞ்சியு நேருடைத்தே. (சஉ)

(இ - ன்.) உம்பர் - மேலோர்களையுற்ற, மும்மை - மூன்றாகிய, புரம் - திரிபுரங்களின், பொற்பு - அழகினை, அழித்த - அழியும்வகைசெய்த, கம்பர்க்கு - திருவேகம்பருக்கு, வலம் - வலப்பால், தரம் - கூட்டமாகிய, உலகு - உலகங்களை, அட்டி - சிருட்டித்து, அழியும் அவ்வுலகத்தின் மிகுதி அழிகின்றகாலத்து, எய்த்து - அதனைத்தம்மிடம் ஒடுக்கியும், தளரா - தளர்ச்சியடையாத, உரம்பொற்புடையதிருவயிறு - மிக்கவலிமைதங்கிய திருவயிறு, ஆம் - ஆனது, உசரத்த - அத்தவலப்பாலிற்கப்பாலாகிய இடதுபாகம், இடி - தரிக்கப்படும், பூண் - அணிகளையும், முலை - தனபாரத்தினையும், நிரம்பப் பெருது - தாங்கப்பெருது, தளர் - தளர்ச்சிஅடைகின்ற, வஞ்சியும்நேர் - வஞ்சியையும்ஒத்த, (இடை) உடைத்தே - உள்ளதாம். எ - று.

(க - ரை.) கம்பர்க்கு உதரத்து என்னுமிடத்தில் ஒருஉகரம் தொகுத்தல். இறைவற்கு வலப்பால் சிருட்டிகிதி சங்காரகளைச்செய்து தம்மிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளும் திருவயிறு ஒருபால்உளது, மற்ற இடப்பால் அணிகளையும் முலைகளையும் தாங்கப்பெருத இடையும் உளது என்பதருத்து சிருஷ்டியும் சங்காரமும் கூறவே அதனதிதியும அடங்கப்பெற்றது. இறைவனது திருமேனியில் எல்லாவுலகும் அடங்கியவைமீண்டுஉளதாம்காலத்துத்தோன்றுவாதலின் அவற்றிற்கு வயிற்றினையிடமாகக்கூறியது உபசாரமாம்.

உடைப்புலி யாடையின் மேலுர கக்கச்சு வீக்கிமுஞ்சி
வடத்தொரு கோவணந் தோன்று மரைவல மற்றையல்குற்
றொடக்குறு காஞ்சித் தொடுத்த வரசிலை தூநுண்டுகில்
அடற்பொலி யேறுடை யேகம்ப மேய வடிகளுக்கே. (சநூ)

(இ - ள்) அடல்பொலி - வலிமை மிகுந்த, ஏறுடை - இடபத்தினையுடைய, ஏகம்பம் மேய - திரு ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளிய, அடிகளுக்கு - இறைவனுக்கு, புலிஆடைஉடையின்மேல் - புலியாடையாகிய வஸ்திரத்தின் மேல், உரககச்சு - பாம்பின்கச்சினை, வீக்கி - கட்டி, முஞ்சிவடத்து - தருப்பையாலாகிய திருவடத்தில், ஒருகோவணம் - ஒருகோவணத்துடன்கூடிய, அரை - திருஅரை, வலம்தோன்றும் - வலதுபாகத்தில் விளங்கும், மற்றை - (அது ஒழிந்த) இடதுபக்கத்தில், அல்குல் தொடக்குறு - அல்குலுடன் தொடர்ச்சியுள்ள, காஞ்சிதொடுத்த - எண்கோவைமணியுடன் சோக்கப்பட்ட, அரசிலை - அரசிலையென்னும்அணியும், தூநுண்துகில் - சுத்தமாகிய நுண்ணியஆடையும்(உண்டு) எ - று.

(க - ரை.) இறைவனுக்கு வலப்பாகத்தில் புலியாடையும் நாகக்கச்சும் தருப்பைவடமும் கோவணமும்தோன்றும். இடப்பாகத்தில் காஞ்சியும் அத

ஞெ தொடித்த அரசிலையும் துட்பமாகிய மெல்லிய வஸ்திரமும் தோன் றுகிற்கும் காஞ்சி எண்கோவைமணி காஞ்சி மேகலைகலாபம்பருமம்வீரசிலை மாதரிடையணி எனப்படும். அரசிலை என்பது ஓரணி அது அரசிலே யொத் திருப்பதால்,

அடிவலப் பாலது செந்தா மரையொத் ததிர்குழல்சூழ்ந்
திடிகுரற் கூற்றி னெருத்திற வைத்த திளந்தளிரி
னடியிடப் பாலது பஞ்சுற வஞ்சுஞ் சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத் தார்கச்சி யேகம்ப மேய வரதருக்கே. (சச)

(இ - ள்.) கச்சி ஏகம்பம்பமேப-திருக்கச்சி ஏகம்பத்தினே இடமாகக் கொண்ட, வடிவுடை - அழகினையுடைய, தார் - மாலையையணிந்த, வரத்துக்கு - வரத்தைக்கொடுப்பவராகிய சிவபெருமானுக்கு, செந்தாமரையொத்த தும் - சிவந்ததாமரையை யொத்ததும், அதிர்குழல் சூழ்ந்து - சப்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி சூழப்பெற்று, இடிகுரல்-இடிபோலுங குரலையுடைய, கூற் றின் - எமனது, எருத்து இற - பிடரி முரியும்படி, வைத்தது-வைத்ததும், வலப்பாலது - வலது பக்கத்திலுள்ள, அடி - திருவடியாம,பஞ்சு உற - பஞ் சைப் பொருந்த, அஞ்சும் - அஞ்சுகின்ற, சிலம்பணிந்த - சிலம்பினை யணி ந்த, இளந்தளிரின் - இளமையாகிய தளிரைபொத்த,அடி - திருவடியானது இடப்பாலது - இடதுபாகத்தாம் எ - று.

(க - ரை.)ஒத்தது, வைத்தது என்பதின் ஈற்றில் உம் விகாரத்தால் தொ க்கது. இடிகுரற் கூற்றின எருத்திறவைத்தது என்பதுயமனை உசைத்ததாம். இது காலகாலனென்னும் இறைவனது திருப்பெயரினே குறிப்பித்தது

தருக்கவற் றுண்மிக்க முப்புர மெய்தயன் றனறலையை
நெருக்கவற் றேட மழுவாள் விசைத்தது நெற்களென்றும்
பருக்கவற் றுங்கச்சி யேகம்ப ரத்தர் தம் பாம்புகளின்
திருக்கயிற் றுவிட் டருளுங் கடகத் திருக்கரமே. (சஞ)

(இ - ள்.) நெற்கள் என்றும் - நெற்பயிர்கள் எக்காலத்தும், பருக்கவற் றும் - விருத்தியாக வல்லதாம, கச்சி யேகம்பர் - திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் அ மர்ந்தவரும், அத்தர் தம் - தந்தையானவரும் ஆகிய சிவமூர்த்தியினுடைய, பாமபுகளின் திருக்கயிற்றுல் - பாமபுகளின் புரியினல், இட்டருளும் - பூ ணப்பட்ட, கடகத்திருக்கரம் - கடகத்தினே யணிந்த அழகிய திருக்கரமா னது, மிக்க-செருக்கால் மிகுந்த, முப்புரம்-திரிபுராதிகளே, எய்து - எய் தழித்து; அயன் தலையை-பிரமனது தலையை, நெருக்க=வருத்தி, அற்று ஓட-போக்துவிழ, மழுவான் விசைத்து-மழுவாயுதத்தை விசையுடன் எறி த்து, அது தருக்கவற்று=அது மேம்பாடு கூறலல்லதாரும் எ - று.

(க - ரை.) நான்காவதனடியின் ஈற்றில் ''கவற்றுல்'' என்பதற்கு''கயிற் றுல்'' என்று பாட பேதமும் கூறுவர். இவ்வாறு இறைவனது திருக்கரப்பெரு

மையினைக் கூறியதாம். அத்திருக்கரம் திரிபுசங்கேளையும், அயன்தலை உருண்டோட மழுவாள் வீசுதலும் திருக்கலலதாம் என்பது கருத்து. திருக்கவற்றுள் எய்தில் "ஆல்" அசை.

கரத்தத் தமருகத் தோசை கடுத்தண்ட மீபிளப்ப
வரத்தத்த பாத நெரித்திட் டவனி தலநெரியத்
தரத்தத் திசைகளுக் கப்புறம் போர்ப்பச் சடைவிரித்து
வரத்தைத் தருகம்ப ராடுவ ரெல்லியு மாநடமே. (சசு)

(இ - ன்.) வரத்தைத் தருகம்பர் - அடியவர்களுக்கு வரத்தைத் தருகின்றதிருவேகம்பரது, கரத்த = திருக்கரத்தின்கண், அத் தமருகத்து ஓசை = அத்தமருகத்தினது ஓசையானது, கடித்து = விசைதது, மீ அண்டம் = மேலுண்டச்சுவர்களை, பிளப்ப = பிளக்கவும், அரத்தத்த பாதம் = செம்பரத்தம்பூவையொத்ததிருப்பாதத்தினை, நெரித்திட்டு - வளைத்து, அவனிதலம் = பூமிமுழுதும், நெரிய = அழுந்தவும்; சடை = சடைக்கற்றை, தரத்த = உயர்ந்த, அத்திசைகளுக்கு அபுறம் = அந்தத்திசைகளுக்குப் புறம்பே, போர்ப்பக்-கவியும்படி, விரித்த = விரியும்படி செய்தும், எல்லியுமை = அம்மகா சங்கார காலத்தின் இரவில், மாநடம் ஆடுவர் = மகா திருநடத்தைச் செய்வர் எ-று.

(க - ரை.) திருவேகம்பர் திருக்கரத்திலேந்திய தமருகத்து ஓசை அண்டங்களைப் பிளக்கவும், திருப்பாதங்கள் பூமி முழுவதும் நெரியவும், திருச்சடை திசைகள் முழுதும் கவியவும், சர்சமமாரகாலத்தைப் பேரிருளில் திருநடம் ஆடுவர் என்பது கருத்து. இதனை "கலகுன மால்கடல் வீழ்ந்தன கார்வரை யாழ்ந்ததமண, மலகுன நாக மருண்டனபல்கணம் வானங்கையோ, பிலங்கின மின்னெழு நீண்ட சடையிமை யோர்வியந்தா, ரலங்கனன் மாநட மார்க்கினியாடுவ தெம்மிறையே." என்பதாலறிக.

நடனம் பிராணுகந் துய்யக்கொண் டானென்று நன்மறையோ
ருடன்வந்து மூவா யிரவ ரிறைஞ்சி நிறைந்தவன்பின்
கடனன்றி மற்றறி யாத்தில்லை யம்பலங் காளத்தியா
மிடமெம் பிரான்கச்சி யேகம்ப மேயாற் கினியனவே. (சஎ)

(இ - ள்.) எம்பிரான் - எம்பிராளுடைய, கச்சி = திருக்கச்சியின்கண் ஏகம்பமேயானுக்கு = திருவேகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வெகூர்த்திக்கு, நடனம் = திருநடனத்தை, பிரான் = தலைவனுடைய இறைவன், உகந்து = விரும்பி, உய்யக்கொண்டானென்ற = ஆன்மாக்கள் பிழைக்கும்படி செய்தானென்று, நன்மறையோருடன் = உத்தமமாகிய வேதியருடன், மூவாயிரவர் வந்து = தில்லை மூவாயிரவரும் வந்து, இறைஞ்சி = பணிந்து, நிறைந்த அன்பின் - நிறைந்த அன்பினையுடைய, கடன் அன்றி = கடமையல்லாமல், மற்று அறியா = வேறு ஒன்றினையும் அறியாத, தில்லை யம்பலம் - திருத்தில்லை அம்பலமும், காளத்தி = திருக்காளத்தியுமாகிய, இடம் = இடங்கள், இனியன = இனிமையைத் தருவனவாகும். எ - று.

(க - ரை.) காளத்தி யென்னும்மீட்டது 'ஓம்' எம்பதனை இனியனவென்பதுடன் இயைக்க. இது இறைவனுக்கு இனிமைதலைச்சான் பல உலகிலும் அவற்றில் சிறந்தன இவை என்பன் கூறப்பட்டது. இறைவன் திருநடங்கொண்டானென்று, தில்லை மூவாயிரவர் பல வேதியருடன் குழுமியிறைஞ்சி ஆனந்தமே கடமையாகக் கொள்ளும் தில்லையம்பலமும், திருக்காளத்தியும் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும இடங்களாகும் என்பது கருத்து.

இனியவ ரின்ன ரவரையொப் பார்பிற ரென்னவொண்ணைத்
தனியவர் தைய லுடனு முருவ ரறம்பணித்த
முனியவ ரென்று முகந்தமுக் கண்ணவர் தண்டியன்புக்
கினியவர் காய்மழு வாட்படை யார்கச்சி யேகம்புரே. (ஈ)

(இ - ன். இனியவர் - தன்னே வணங்குவோர்க்கு இனியவர், இன்னர் - தன்னே வணங்காதார்க்கு இனிமையல்லாதவர், அவரை ஒப்பார் - அவரை யொதவர், பிறர் - வேறு பிறர் உளர், என்ன ஒண்ணு - என்று கூறுதலாகாத தனியவர் - ஒப்பற்றவர், தையலுடன் ஆம் உருவர் - உமாதேவியை யொருபாகமாகக் கொண்ட திருவுருவத்தினையுடையார், அறம் பணித்த - தருமங்களைக் கூறிய, முனியவர் - மகருஷிபானவர், என்றும் - எக்காலத்தும், உகந்த - அடியவர்களால் விரும்பப்பட்ட, முக்கண்ணர் - திரிகேத்திரங்களையுடையவர், சண்டி அன்புக்கு - சண்டேசுராயனுர் அன்பினுக்கு, இனியவர் - இனிமையாணவர், காய்-பழுக்கக் காய்ச்சிய, வாள் - கூரமையாகிய, மழுபடையார் - மழுவாயுதத்தையுடையவர், கச்சி ஏகம்பர்-திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பர் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னே வணங்குவார்க்கு இனியவரும், வணங்காதார்க்கு இனிமை தராதவரும், பிறதெய்வகளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறத் தகாதவரும், இறைவியையுவமாயாகத்திற் கொண்டவரும், தருமங்களே இருடிகள் பொருட்டாஞ்செய்த பெருமுனிவரும், அன்பரால் விரும்பப்பட்டவரும் சண்டி அன்பிற் குகந்தவருமாயுள்ளார் திருக்கச்சி ஏகம்பமேய இறைவர் என்பது கூறப்பட்டது.

இருடிகள் அறநூல் வேண்டி இறைவனே யெண்ணித் தவம் புரிய அவர்கள் பொருட்டு இறைவன் ருத்ரமகவியாய் அறம்பணித்தருளிய முனியவர் என்றார்; சண்டி, தாம் நிமைசெய்யினும் அது தம் பொருட்டாதல் பற்றி நலமெனக் கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்தமையின் சண்டியன்பிற் இனியவர் என்றார்.

பரவித் தினைநினை யக்கச்சி யேகம்பர் பண்ணுமையல்
வரவித் தினையுள்ள தெங்கறிந் தேன்முன் னவர்மகனூர்
புரவித் தினையடிக் கக்கொடி தாய்விடி யாவிரவி
லரவித் தினையுங் கொண்டோர்மட வார்முன்றி லாட்டிடலே (ஈ)

(இ - ள்.) பரவி - வணங்கி, தனினினைய - தன்னை நினைத்தகத்துக்கொள்ள, கச்சி ஏகம்பர் - கிருக்கச்சி ஏகம்பர், பண்ணும் - செய்கிறை, மையல் வரவு - மையலின் வருகை, இதனினை இஞ்ஞாள்ளது - இவ்வளவு இருக்கின்றதென் பதனை, முன்னம் - முன்னே, எங்கு அறிந்தேன் - எவ்விதமறிந்தேன், அவர் மகளார் - ஏகம்பர் குமாரரது, புரவி - குதிரையாகியமயில், தனையடிக்க - அசனையடித்தலால், கொடிதாய் - கொடியதாகி, விடியா இரவில் - புலராத இரவில், மடவார் முன்றில் - பெண்களின் முற்றத்தில், ஓட்டிட - ஓட்டும்படி, அரவு இத்தனையும் - இவ்வளவு பாம்புகளையும், கொண்டார்-கொண்டனர். எ-று.

(க - ரை.) இது, ஆயவெள்ளத்தவரில் ஒருத்தி இறைவனது திருக்கோலத்தினை இவ்வகைப் பேரழகுவாய்ந்தானையனையப்பெரும் என்கின்ற வுள்ளத்தளாய் இவ்விடியா இரவில் அரவமாட்ட வந்தவரதுமையற்றன்மையைப் பண்டு காணறிந்திலேன் எனக்கூறியதாம். இறைவன் தம தடியர் தம்மை நினைக்க அவர்க்கு ஆசையூட்டி மலமறுப்போலுதலின், பரவித்தனை நினையக் கச்சியேகம்பர் பண்ணுமையல் என்றார். ஆசைக்கு அளவறியாமையின் இத்தனையுள்ள தெங்கறிந்தேன் என்றார். மகளார்புரவி - மயில்.

இடவஞ் சுறுக்கெனப் பாயுமஞ் சென்னி நகுதலைகண்
டிடவஞ் சுவர்மட வாரிரி கின்றன ரேகம்பத்தீர்
படமஞ்சு வாயது நாக மிரைக்கு மதனுக்குமுற்
படவஞ் சுவரெங் ஙனேபலி வந்திடும் பாங்குகளே. (நிற)

(இ - ள்.) ஏகம்பத்தீர் - ஏகம்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரே, இடவம் - நீர் ஏறிச்செல்லும் விடையோ, சுறுக்கெனப்பாயும் - அதிவிரைவாகப் பாயாநிற்கும், மடவார் - (உம்மைக்காணவிரும்பிய) பெண்கள், அம், சென்னி - அழகிய தலையின், நகுதலைகண்டிட - அட்டகாசத்தைக்காண் அஞ்சுவர் - பயந்தவர்களாய், இரிகின்றனர் - ஓடுகின்றனர், படம் - படத்தினிடத்து, அஞ்சுவாயது - ஐந்துவாய்களையுடைய, நாகம் - அரவு, இரைக்கும் - இரைத்து ஒசையிடும், அதனுக்கு - அப்பாம்பினுக்கு, முற்பட அஞ்சுவர் - முன்னே நிற்க, அஞ்சாகிற்பா, (இவ்வாறு இருக்க) பலி - பிச்சையினைகொண்டு, வருது - அருகணைந்து, இடுமபாங்குகள் - இடுகின்ற தன்மை எங்ஙன - எவ்வாறு. (எ-று.)

(க - ரை.) இறைவனே, உம்மைக்காமுற்ற பெண்கள், பலிகொண்டு நெருங்குவேமென எண்ணியஞ்சுகின்றனர், அவர்கற்கு முன் இடவம் ஒருநிலை நில்லாது அகன்ற விரைந்து செல்லும், அதுவேயுமன்றி எக்காலும்ஒழியாது கைகளிற்கொண்டிருக்கும் அவ்வெண்டலை காணவு மஞ்சுவர், நீர்பூண்டிருக்கும் ஐந்தலையராகம் இரைத்திடுதலால் அஞ்சுவர்இவ்வாறிருக்க எவ்வாறு பலிகொண்டிடுவர்? எனக்கண்டா ரொருத்தி கூற்றாகக் கூறியதாம்.

பாங்குடைக் கோட்புலி யின்னதன் கொண்டூர்நும் பாரிடங்க
டாங்குடை கொள்ளப் பலிகொள்ள வந்நீர் தடங்கமலம்
பூங்குடை கொள்ளப் புனற்கச்சி யேகம்பங் கோயில்கொண்டீ
ரீங்கிடை கொள்ளக் கலிகொள்ள வந்தி ரிடைக்குமின்றே. (நிக)

(இ - ள்.) தடம் கமலம் - தடாகத்திலுள்ள கமலங்கள் பூ குடைகொள் - பூக்களைக்குடையாகக் கொள்ளுகின்ற, அபுனல் - அந்த நீர் சூழ்ந்த, கச்சி ஏ கம்பம் - திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, கோயில் கொண்டீர் - திருக்கோயிலா க்கொண்டெழுந்தருளியிருப்பவரே, இன்று - இன்றைசகு, இடைக்கும் - இடைக்கும்,பாங்கு உடை - அழகுடைய, கோள் புலியின்-வலியுள்ளபுலியின், அதள்கொண்டீர் - தோலைக்கொண்டீர், நும்பாரிடங்கள் - உமது பூதப்படை கள், குடைகொள்ள - குடைபிடியாநிற்க, பலிகொள்ள வந்தீர் - பிச்சை கொள்ள வந்தீர், இடைகொள் - இடையிலே கொண்ட, அ கலைகொள்ள - அந்த ஆடையைக் கொள்ளும்படி, ஈங்குவந்தீர் - இவ்விடம் எழுந்தருளினீ ர் போலும் - (எ-று.)

(கு-ரை.) தாம்-அசை. இறைவனைக்கண்டு மயல்கொண்டதலைவி,காமத்தால் கலையிழந்து நீர் இடையில்,புலியினதள்கொண்டீர்காங்குடுத்தியிருக்கும் ஆ டையோ நீர் உடுக்கும் பான்மையதன்று. அவ்வனமிருக்க அதனைகொள்வது காரணமாகப் பலிகொள்ள எழுந்தருளினீர் என்று இரங்கியதாம். இறைவ னைச் சேர்ந்து அழகிலாப் புலியினதலும் அழகு பெற்றமை நோக்கிப் பாங்கு டைக் கோட்புலியினதள் எனவும் உம்மைவிட்டு அகலாத ஆண்மாக்களைப் ப டையாகக் கொண்டீர் என்பார் நும்பாரிடங்கள் எனவும் கூறினர்.

இடைக்குமின் றேற்கு மிணைமுலை யாய்முதி யார்கடஞ்சொற்
கடைக்கணன் ருங்கச்சி யேகமபா ரையங்கொ ளக்கடவும்
விடைக்குமுன் றேற்றநில் லேனின் றினியிந்த மொய்குழலார்
கிடைக்குமுன் றேற்றநஞ் சங்கிது வோதங் கிறித்துவமே. (நிஉ)

(இ - ள்.) இடைக்கு - இடைக்கு, மின் தோற்கும் - மின்னல் பின்னி டையும், இணைமுலையாய் - இரண்டாகிய முலைகளையுடையாய், முதியார்கள் தம் சொல்-பெரியோர்கூறும் சொல்லினும், கடைகண் - அவர்களது கடாக்ஷ மாகிய கிருபை,) கன்று ஆம்- நலம் தருவதாகும், (ஆதலால்) அம் கச்சி ஏகம் பர் - அழகிய திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கிரு ஏகம்பர், ஐயம் கொள - பிச்சை ஏற்கும்படி, கடவும்-செலுத்தி வருகின்ற, விடைக்குமுன்- இடபத்திற்குமுன், தோற்ற காணப்படும்படி, நில் - அவர் எதிரில் நிற்பாயா க, அங்கு நின்று - அவ்விடத்தில்நின்று, இந்த மொய் குழலார் - இந்த நெ ருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்களின், கிடைக்குமுன் - கூட்டத்தின் முன் னர், தோற்றம் - காணப்பட்டு (ப்பிச்சையேற்க வருதல்) நிறித்துவம் - (உண் மையாகப் பிச்சைபெற வந்ததன்று) பொய்த்தன்மையாகும், இனிநஞ்சு - இனி நஞ்சையொத்துக் கொல்லவுங்கூடும், இது ஒது - (என்று) இச்செய்தி யைக் கூறுவாயாக. (எ-று.)

(க - ரை.) நஞ்சங்கிதவோ, வுண்பதற்கு நெஞ்சிதவோ எனவும் பாட பேதங்கூறுப. அவ்வகைக்கொள்ளின் இது தேவரீர்க்குத் திருவுளமோ எனப்பொருள் கொள்க.

இறைவன் பரிகொள்ளும்படி யெழுந்தருளும்போது அவன் விடைக்கு முன் காணப்பட நின்று இவ்வகைப் பெண்களை கூட்டத்திற் காணப்படுதல் நீதாமெனக் கூறுகவென ஆபவெள்ளத்து ஒருத்தி மற்றொருத்தியை நோக்கிக்கூறுதல்,

கிறிபல பேசிச் சதிரா னடந்து விடங்குபடக்
குறிபல பாடிக் குளிர்கச்சி யேகம்ப ரையங்கொள்ள
நெறிபல வார் குழலார்மெலி வுற்றவெடுங் தெருவிற்
செறிபல வெள்வளை போயின தாயர்க டேடுவரே. (நிகூ)

(இ - ன்.) குளிர் கச்சி ஏகம்பர் - குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளமமைந்த திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய திரு ஏகம்பர், கிறிபல - பல பொய்வார்த்தைகளை, பேசி - கூறிக்கொண்டு, சதிரால் நடந்து - சமர்த்துடன் நடந்து, விடங்குபட - அழகு உண்டாக, குறிபலபாடி - குறிக்கத்தக்க பாக்கள் பலவற்றினைப் பாடிக்கொண்டு, ஐயம்கொளள - பிச்சைகொள்ளும்படி, நெறி பல ஓர் - ஐம்பால் முதலிய பகுப்புக்களைக்கொண்ட, குழலார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், மெலிவு உற்ற - காமத்தால் வருந்துகின்ற, நெடுந்தெருவில் - நீண்ட தெருவினிடை, செறி - நெருங்கிவந்ததால், பல வெள்வளை - அப்பெண்கள் பூண்ட பல வெள்ளிய கைவளைகள், போயின - கைவிட்டு நீங்கித் தொலைந்தன, தாயர்கள் தேடுவர் - தாய் மார்கள் தேடுவார். எ-று.

(க - ரை.) திரு ஏகம்பர் பல மாயச் சொற்களைக்கூறிக்கொண்டு பலபாடல்களைப்பாடிக் கொண்டும் நெடுந்தெருவில் பெண்கள் காண எழுந்தருளினதால் காதலுற்ற பெண்களின் கைவளைகழன்று நீங்கின. ஆனதால் அவற்றைத் தாயர் தேடுவர். என்பது. இது இறைவனைக் கண்ட பெண்களின் நிலைமை கூறியதாம். தெருவில் எனும் ஏழாம் வேற்றுமை செறிதல் என்னுந் தொழிற்பெயரின் முதனிலை கொண்டது. கண்டார் விரும்பும் நடனநடையுனானதலின் சதிரானடந்து எனவும், வேதமோதும் விரிநாவுடையானதலின் விடங்கு படப்பாடி எனவும் கூறினர் நெறி பலவார் குழலார் என்றதனுன் பல பெண்கள் எனவும் அவர்கள் கூந்தல் ஐம்பாலின வென்பதும் பெறப்பட்டது. ஐம்பாலாவன, முடிகொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை. இவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடி, பக்கத்து முடித்தல் கொண்டை, பின்னே சேருதல் சுருள், சுருட்டிமுடித்தல் குழல், பின்னிவிடுதல், பனிச்சை.

தேடுற் றிலகள்ள நோக்கந் தெரிந்தில சொற்கண்முடி
கூடுற்றில குழல் கொங்கை பொடித்தில கூறுமிவ்வீண்
மாடுற்றிலமணி யின்மட வல்குலு மற்றிவள்பா
னுடுற் றிலவெழி லேகம்பனூர்க் குள்ள நல்லிடத்தே. (நிச)

(இ - ள்.) கண்ணோக்கம் - படமாகிய கண்கள், தேடிற்றிலு - தலைவ, னைத்தேடத் தொடங்கினவில்லை, சொற்கள் - இவள்கூறும் சொற்கள, தெரிந் தில் - தெளிவாய்ப் புலப்படவில்லை, குழல் - கூந்தலும்,முடிகூடிற்று இல- முடிக்கக் கூடவில்லை, கொங்கைதனங்கள, பொடித்தில - தோனற வில்லை கூறும் இவள்மாடி - புகழத்தக்கஇவளிடத்துமணியின்மடம்அல்குலும-அழகு கொண்ட இளமையாகிய அல்குலும், உற்றில - பருவத்தையடையவில்லை, இவள்பால் - இவளிடத்து,எழில் ஏகம்பனர்க்கு-அழகு நிலைத்தஏகம்பனர்க் கு, நல்கிடற்கு - கருணை செய்தற்கு, உள்ளம்நாடுற்றில - மனமநாடவில்லை.

(க - ரை.) இவள் நோக்கம படத்தோடு கூடியதன்ற இவள் சொற் கள் பேச அறியாள், இவளது குழலும் முடிகூடவில்லை, தனங்கள் எழுந்தி ல, அல்குலும் பூரிப்படைய வில்லை இவ்வாறிருக்கு மிவளிடத்து ஏகம்பருக் கு மனமிரங்கவில்லை. என்பது கருத்து.

இது இளமைகூறி மறுத்தல், அதாவது தழைகொண்டு சென்றுஞகி ய தலைவனைக்கண்டு குழலும் முலையும் குவியாத குடலைச் சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம சிறிதுமியை புடைத்தன் றென அளவது இனமை கூறி மறுத்தல். அதற்குத திருக்கோவையாரில் "உருகுதலைச் சென்ற வுள் ளத்து மம்பலத்தும் மொளியே, பெருகு தலைச் சென்று நீண்டுண் பெருந் துறைப் பின்னை கள்ளார், முருகுதலைச் சென்ற கூழைமுடியா மூலை பொடி யா, வொருகுதலைச் சின்மழலைக் கெண்ணெயை வோதவ்வ தை" என்பதாலும் 'இரண்டிட லொன்றுய்க்க கரைந்து சுண்படாமல், ...இசழ்குவித்துப் பணி த்தகுதலை தெரியாதுமுருந்துநிரைத்திருந்து பற்றுனரு தை,எனைனவற்று லறிக.

நல்கும் புகழ்க்கட வூர்நன் மறையவ னுய்யநண்ணிக்
கொல்கின்ற கூற்றைக் குமைத்தவெங் கூற்றங் குளிர்திரைகண்
மல்குந் திருமறைக் காட்டமிர் தென்று மலிபுகடான்
புல்கும் பொழிற்கச்சி யேகம்ப மேவிய பொன்மலையே. (நிரு)

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், மலைமகள் - மலையரயன் புத்திரி யாகிய பார்வதி பிராட்டியார், புல்கும் - தழுவுகின்ற, பொழில் சோலை சூழ் ந்த, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சி யேகம்பத்தினை, மேவிய - பொருந்தியெ ழுந்தருளியிருக்கும், பொன் மலை - பொன்மலையை பொத்த சிவபூர்த்தி, பு கழ்தல்லும் - புகழைத்தருகின்ற, கடவூர் - திருக்கடவூரில் அந்தாந்த, நன்ம றையவன் - நல்லவேதியராகியமார்க்கண்டரு ஷி, உய்ய - பிழைக்கும் வகை, நண்ணிக் கொல்கின்ற - (ஆன்மாக்களை) அடைந்து கொல்கின்ற, கூற்றைக் குமைத்த - யமனைக்காலாலுதைத்த, வெம் கூற்றம் - கொடியயமனுனைவன், குளிர் திரைகள் - குளிர்ந்த அலைகள், மல்கும் - நிறைந்த, திருமறைகாட்டி அமிர்த - திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளிய அமிர்தமானவன் எ-று.

திரு ஏகம்பத்திலெழுந்தருளிய பொன்மலையொத்தான், காலகாலனெனிய கருணைநிதி, திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய அமிர்த மானவன்: என்பது கருத்து. தன்னை யடைந்தார்க்குயமனால் வரும் ஊறுசிறிதும் இல்லாதகாப்பொன் என்பார் வெங்கூற்றும், எ-ம், தான் அழியாநிலையன் என்பார் அமிர்து எனவும் கூறினர். இங்கு கடவூர் என்பது சோணாட்டில் காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள கடவூர் வீரட்டானத்தையாம். மற்றொரு திருக்கடவூர் இதற்குக்கிழக்கு அரைகடிகையில் உளது. அதற்குக் கடவூர் மயானமெனப் பெயர். மேலைய கடவூர் வீரட்டம் காரிநாயனாரும், குங்கிலியக் கலய நாயனார் முதலியோர் அவதரித்த திருத்தலமாம்: திருமறைக்காடு இது வேதங்களால் பூசிக்கப்பெற்றதாம்.

மலையத் தகத்திய னர்ச்சிக்க மன்னி வடகயிலை
நிலையத் தமரர்தொழுநந் தானெடு மேருவென்னுஞ்
சிலையத்தன் பைம்பொன் மதிற்றிரு வேகம்பத் தான்றிகழ்வீ
ரலையத் தடம்பொன்னி சூழ்திரு வையாற் றருமணியே. (நிசு)

(இ - ள்.) பைம்பொன் மதில் - பசுமையாகிய பொன்னாலமைத்த மதில் சூழ்ந்த, திரு ஏகம்பத்தான் - திரு ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளியவன், மலையத்து அகத்தியன் - பொதிகை மலைக்கு வந்த அகத்திய முனிவர், அர்ச்சிக்க - அருச்சித்து வணங்க, மன்னி - பொருந்தி, வடகயிலை நிலையத்து - வடகயிலையாகிய இடத்து, அமரர் தொழ - தேவர்கள் வணங்க, இருந்தான் - எழுந்தருளினவன், நெடி மேரு என்னும் - நெடிய மேருமலை யென்கிற, சிலை அத்தன் - வில்லைக்கையிலேந்தியவன், திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற நீர் - நீரானது, அலை, அசைகின்ற, அத்தடம் பொன்னிசூழ் - அந்த விசாலமாகிய காவிரி சூழ்ந்த, திருவையாற்று - திருவையாற்றில் (எழுந்தருளியிருக்கும்,) அருமணியே - அருமையாகிய மாணிக்கமேயாவன். (எ-று.)

(க - கா.) திருவையாறு காவிரியின் வடகரையிலுள்ள தலம், சருமதேவதை யழியாப்பதம் பெறப் பூசித்து நந்திதேவராய்ப் பேறுபெற்றது. சுவாமி சென்பொற் சோதிநாதர், பிராட்டி அறம் வளர்த்த நாயகி, அப்பர்சுவாமிகளுக்கு கைலாய தரிசனங் காட்டி யருளிய தலம். ஐயடிகள் காடவர் கோனாயனரும் "குந்திடந்து குளிர்தொருகை கோலூன்றி, கொந்திருமியேங்கி-தாைத்தேறி - வந்துந்தி, யையாறு வாயாறு பாயாமுன்னெஞ்சமே, யையாறு வாயாலழை." என்று திருவெண்பா அருளிய தலம்.

நணியா ரருவித் தடவி மயங்குடக் கொல்லிகல்லின்
மணியா ரருவியி ழுர்த்த சிராமலை யைவனங்க
ணணியா ரருவி கவர்கிளி யோப்புமின் சாரல்விந்தம்
பணிவா ரருவினை தீர்க்குமே கும்பர் பருப்பதமே. (நிஎ)

(இ - ள்.) மணி - ஓர் - இரத்தினங்கள் நிறைந்த, அருவி தடம் - நீரருவித்தடங்களையுடைய, இமயம் - இமயமலையும், குடக்கொல்லி - மேற்குத் திசைக்கணுள்ள கொல்லி மலையும், திணி - மூன்றுமிய, கல்லின் - மலையின் கணுள்ள, ஆரின் - ஆத்திமரத்தின்கண், அருவி - அழகிய புட்கள், ஆர்த்த - தங்கியுள்ள, சிராமலை - திருகூடாசலமும், ஐயனங்கள் - மலை நெற்களையும், அணி ஆர் - அழகு நிறைந்த, அருவி - நீரினைக்கிர்களையும், கவர் - கவர்ந்து செல்லும், கிளி - கிளிப்பிள்ளைகளை, ஒப்பும் - (காப்போர்) வெருட்டுகின்ற, இன்சாரல்-இனிய மலைப்பக்கத்துடன் கூடிய, விந்தம் - விந்த மலையும், பணி வார் - வணங்குவோருடைய, அருவினை - தீவினைகளை, தீர்க்கும் - நீக்குகின்ற, ஏகம்பர் பருப்பதம் - திருவேகம்பரது திருமலைகளாகும். எ - று.

(க - ரை) இமயமும், கொல்லிமலையும், திரிசிரா மலையும், விந்த மலையும், திருவேகம்பர் எழுந்தருளியிருக்குந் திருமலைகளாம் என்பதாகுந்து. இமயம், என்றது இமாசலம். இதிலிறைவன் இறைவியுடன் திருமணம் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தசால் இமயம் என்றார். கொல்லி என்றது மேலூட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. சிராமலை என்பது, திரிசிரன் பூசித்ததாம். விந்தம், விந்திய பர்வதம். திரிணி எனும் மூன்றெனப் பொருள்பட்ட வட மொழி திணியென மருவினின்றது. இரண்டாமடியில் ஆர்த்த என்பதில் நகரம் வலிந்து நின்றது.

பருப்பதந் கார்தவழ் மந்தர மிந்திர நீலம்வெள்ளை
மிருப்பதந் கார்கருங் குன்றியங் கும்பரங் குன்றம்வில்லார்
நெருப்பதந் காகுதி நாறுமை யேந்திர மென்றிவற்றி
லிருப்பதந் காவுதந் தான்கச்சி யேகம்பத் தெம்மிறையே. (நிஅ)

(இ - ள்) கச்சி ஏகம்பத்து - திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், எம்இறை - எமதுதலைவன், அம்கா-அழகிய சோலை சூழ்ந்த, பருப்பதம்-ஸ்ரீசைலமும், கார்தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, மந்தரம் - மந்தர மலையும், இந்திரநீலம் - இந்திரநீல பருவதமும், வெள்ளை மருப்பு- வெண்மையாய கொம்புகள் பொருந்திய, கருங்குன்ற - கருமையாகிய யானைகள், அங்கு இயங்கும் - அவ்விடத்து உலாவும், பரங்குன்றும்- திருப்பரங்குன்றும், வில்லார் - வில்லையுடைய வேடர், நெருப்பது (மூட்டும்) நெருப்பானது, அங்கு - அவ்விடத்து, ஆகுதி நாறும் - யாகத்தீயைப்போல் பரிமளிக்கின்ற, மயேந்திரம் - மயேந்திரமலை, என்று இவற்றில்-என்று இத்தலங்களில், இருப்பது-ருத்தலாக, உகந்தான் - விரும்பினன் - எ - று.

(க-ரை.) அது,சாரியை. ஸ்ரீசைலம் இதனைத் தமிழில் திருப்பருப்பதம் என்ப. இதனை மல்லிகாருச்சுன பர்வதமென்ப. இது சுந்தி தேவரால் பூசிக்கப்பட்ட தலம். சுவாமிபெயர் பர்வதநாதர். பிராட்டியார் பர்வதராயஸி, பாலாழி தீர்த்தம். மந்தரம் உலகத்தின் மத்தியிலிருப்பது. இது தேவர்கள் பூசிக்குமிடம். இந்திர நீலம் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய இந்திர

நீலமர்மிடற்றான். இந்திரன் பூசித்த இடந்-திருத்தலம். பாண்டி புத்திசாலில் ஒருவனிடம் அருக்கருடன் பூசித்துப் பாசுபதம் பெற்றதலம் சுவாமி பெயர், நீலகண்டேசுவரர், பிரட்டியார் நீலாம்பிகை. இந்திரதீர்த்தம். பரங்குன்று என்பது திருப்பரங்குன்று இது பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. சிபியின் பொருட்டுச் சிவபூதத்தினிடையாய்த் தானமேற்ற தலம். அரிச்சந்திரன் பொய்யா பிரதியமி நக்கப் பூசித்ததலம் இந்திரன் குமாரக் கடவுளுக்குச் சிற்பியானோடை மன்னர்களுக்கியித்ததலம் முருகாவென்னும் திருநாமமெழுத்தத் தலபெயர் கூறதகேட்டு, மதுரத மனைவியின் கரத்தைச் சேர்த்த கணவன் அந்த அந்தரம் வளர்த்த தலம் மகேந்திரம் உக்கல நாட்டிலுள்ள ஒரு பதிகாரம் பூசித்ததலம் குருமனிலகைக்குத் தாவியது இம்மலையி.சிறந்தம்

இலரைத்தார் புரமெய்த வில்லிமை நல்லிமை வான்பகட்கு
மறைத்தார் கருங்குன்றம் வெண்குன்றஞ் செங்குன்றம் பன்னற்குன்ற
நிறைத்தார் நெடுங்குன்ற நீள்கழுக் குன்றமென் றீவினைகள்
குரைத்தார் முதுகுன்ற மேகம்பர் குன்றென்று கூறுமினே. (முகூ)

இலரை - ள. இலைதத்தார் - பூசனைமை கொண்ட கொடிப்படையினையுடைய திரிபுராதிகளின், புரம் - திரிபுரங்களை, எய்த - தீக்கிரையாக்கிய, வில் - வில்லினை விபத்த, நல்லிமை - நல்ல புருவங்களையுடைய, இமவான் மகட்கு - பார்வதிதேவி புகழ்பெற்ற, மறைதார் - மறைவிடங்களை முறையாகக் கொண்ட, கருங்குன்றம் - கரும்குன்றமும், வெண்குன்றம் - வெண்ணெய் மலையும் செங்குன்றம் - செஞ்செங்குன்றம், மன்னல் குன்றம் - நிலைபெற்ற நீலமலையும் நிறைதார் - நிறைந்த மலர்களையுடைய, நெடுங்குன்ற-கொடிமுடியும் ஈ - ஈயுங் - முடை - நீண்ட கழுகாசலமும் என் தீவினைகள் எனது தீவினைகளை, குரைத்த - நீக்கின சிவ மூர்த்திக்குரிய, முகுன்றம் - விருத்தாசலம் - முதுகுன்றம் என்று - திருவகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும் குன்றங்களை, கூறுமின் - சொல்லுங்கள் - எ - று.

கு - ரை இது, இவர் நம்மினத்தலைவர் என மறக்கவும் கூடுமென வெண்ணியபாங்கர் தோழியர்க்கு இவர் நம்மினத்தவர் என மலையினைக் கூறியது ஏறுபோல் தினவை "மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைசிலையா வெறிப்பதற்கோ - மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுரவு மெய்தனையே." என்பதற்காக. இப்பாடலுள் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமலைகளினையெண்ணிக் கூறுதலால் மலைகளை மலைகளை மலைகளை

திருமலைகளிலொன்றும். இது நடு நாட்டில் பெண்ணாகடிதீரத்தில் பிரசண்டரவியால் பூசிக்கப்பட்டது. வெண்குன்றம் என்றது தொண்டு நாட்டின் கணுள்ள வெண்ணெய் மலையாக விருக்கலாம். செங்குன்றம், இதுவும் கொங்குநாட்டின்கணுள்ள திருச்செங்குன்றூர் என்பது. இதில் இறைவி பூசித்து அர்த்தபாகம் பெற்றனள். நீலமலை என்பது தலம் மறைந்திருக்கலாம் செங்குன்றம், இதுவும் கொங்கு நாட்டிலுள்ள தலம் இதனைச் சிறுப்பாண்டிக் கொடுமுடி என்பர். திருக்கைலாயக் கொடுமுடிகளிலொன்றாகிய தலம். விஷ்ணு, பிரமா, அகஸ்தியருவி பூசித்ததலம் திருக்கழுக்கு ற - இது தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களிலொன்று அஷ்டவசுக்கள், திருநாவுக்கரசர், இக்திரன், திருமால்முதலியோரும், மூன்றாயுகங்களிலும் சமூகருக்கொண்டு வந்திகளும் பூசித்து இஷ்டசித்தியடைந்த திருகலியாத்தில் பூடா, வீருத்தாவெண்ணும் திராவிட முனிவர்களால் புகழ்ப்பெறற தலம். சதுர் வேதங்களும் மலையுருவாகி பூசனைசெய்து சாயுச்சபெற்றதலம். முதுகுன்றம் என்றது - பழமலை யென்றும் கூறும் புராதனமான, இதுவும் நடுநாட்டிலுள்ள தலங்களிலொன்று விஷ்ணு பிரமன் பூசைசெய்தவர்கள், பூசித்து சித்திபெற்றதலம். சுந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் மணம் முடிக்க நதியில் புராதன பொன்னையிட்டதலம் மதுரையிலிருந்து வடக்கு எண்ணிய விஷ்ணு மூர்த்திக்குவிருத்தவடிவமய்த் தரிசனந்தந்து வரமளித்ததலம்.

கூறுமின் றொண்டர்குற் றுலகெய்த் தானங் குருந்தியம்பேர்
தேறுமின் வேள்விக் குடிதிருத் தேணி புரம்பழன
மாறுமின் போற்சடை வைத்தவ னூரி னிடமருதென்
றேறுமி னீரெம்பி ரான்கச்சி யேகம்ப முன்னினீங்தே. (சுo)

(இ - ன்.) தொண்டர் - நிருத்தொண்டர்கள், குற்றுலம் - திருக்குற்றாலமெனவும், நெய்த்தானம் - திருநெய்த்தான மெனவும், திருத்தி - திருத்தருத்தி யென்றும், அம்பேர் - அழகிய திருநாமங்களே, கூறுமின் - கூறுங்கள் வேள்விக்குடி - திருவேள்விக்குடி யெனவும், திருத்தேணி புரம் - திருத்தோணிபுரமாகிய சீர்காழி என்றும், பழனம் - திருப்பழனம் எனவும், சேறுமின் - மனதிடைத் திடமாபெறக்கொள்ளுங்கள், ஆறு - நதியினை யுடைய சடை - பின்னலையொத்த சடையினிடம், வைத்தவன் - வைத்தவனாகிய சிவமூர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும் ஊரூர் - திருவாரூர், இடமருதை - மேலை மருதூர், என்றுமூன் நினைந்தே - என்று மூன்றே நினைந்து, எம்பிரான் கச்சியேகம்பம் - எமது தலைவனது திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, நீர் நீ எளி ஏறுமின - செல்லுங்கள் எ - று.

(க - ரை.) இது வாக்காலும், காயத்தாலும், மனத்தாலும் அவனை எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலங்களை நிரளித்தக்கூறுகளென்றபடியாம். திருக்குற்றாலம் என்பது பாண்டிநாட்டினகணுள்ள திருத்தலங்களுள்ளொன்று சுவாமி பெயர் திருக்குற்றாலநாதர். தேவியார், குழல்வாய் மொழியம்மை. வாகையும், குலிச

னர், முதலியோர் பூசித்ததலம், வியத்திரி, கண்டகசேதனன், புட்பதந்தன் என்போர் முத்திபெற்றதலம். தக்கன் வேள்வியில் வென்றதோகஞ் செய்த தேவர் பாவநீங்கப் பூசித்தலம். இது பூர்வம் விஷ்ணுஸ்தலம் எனவும் இவ்வ ழியடைந்த சிவ வேடங்கொண்ட அகத்திய முனிவரை வைணவர் அணுக வொட்டா தகம்பியதறிந்த முனிவர், வைணவவேடங்கொண்டு நெடியோனு யை விஷ்ணுவைக்குறுகச்செய்து சிவலிங்க வருவாக்கினர் எனவும் புராணம் கூறும்.திருநெய்த்தானம், இது சோணாட்டில் காவிரிக்கு வடபாலுள்ள திருத் தலங்களுள் ஒன்று. இது கலேமகள் பூசித்ததலம்.சுவாமிபெயர்,நெய்யாடியப் பர்.பிராட்டியார் வாலாம்பிகையம்மை. திருத்துருத்தி சோழநாட்டில்காவிரி யின் தென்கரைக்கணுள்ள தலங்களுள் ஒன்று. சுவாமி, வேதேச்சுரர், பிரா ட்டியார் அமிர்தமுகிழாம்பிகை. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியார் பொரு ட்டுச் செய்த சத்தியந்தவறியதால் உண்டான தேகப்பிணியைநீக்கி யருளிய தலம். திருவேள்விக்குடி, காவிரியின் வடகரையிலுள்ள திருப்பதிகளிலொ ன்று. சுவாமி, கல்யாணசுந்தரர், பிராட்டியார், பரிமள சுகந்தநாயகி, ஒரு ராசகுமாரன் பொருட்டு இறைவனே தீவேட்பவராய் அவனுக்கு மணமுடி த்தருளிய தலம். திருத்தேர்ணிபுரம், இதுவே சீர்காழி. இது திருஞானசம்ப ந்த சுவாமிகளின் திருவவதாரத்தலம் இதன் பெருமை வெளிப்படையாத லால் எழுதாது விட்டனம். திருப்பழனம், இது, காவிரியின் வடகரையிலு ள்ள தலங்களுள் ஒன்று. சுவாமி ஆபத்சகாயர். பிராட்டியார், பெரியநாயகி திக்குப்பாலகர் பூசித்ததலம். அப்பூதியடிகள் திருவவதரித்ததலம்.திருவாரூர், இது முசுகுந்த சக்கிரவர்த்தி, விஷ்ணுவின்மார்பகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்செய்த பெருமானே இந்திரனிடம் பெற்றுப் பிரதிட்டை செய்து பூசி த்ததலம். இது சத்தவிடங்கத்தலங்களுள் ஒன்று. இதன் மான்மியம் பலர்க் கும் வெளிப்படை சுவாமிபெயர் வீதிவிடங்கப் பெருமான். பிராட்டி கமல வதியம்மை. திருவிடை மருதூர். இது மத்தியார்ச்சுனம். இது தேவர் பலர் பூசித்துவரம்பெற்றதலம். இறைவன் உருத்திரரைக் கொண்டு உலகிருட்டி செய்வித்ததலம். வரகுணதேவர் பூசைதவறையில் நீராடித் தம்மைப் பற்றிய பிரமஹத்தியினின்று நீங்கியதலம்.

நினைவார்க் கருளும் பிரான்றிருச் சோற்றுத் துறைநியமம்
புனைவார் சடையோன் புகலூர் புறம்பியம் பூவணநீர்
பனைவார் பொழிற்றிரு வெண்காடு பாச்சி லதிகையென்னு
நினைவார்தரு நெஞ்சி னீர்கச்சி யேகம்ப ணண்ணுமினே. (சுக)

(இ - ள்.) நினைவார்க்கு - (விடாது) நியானிப்பவர்க்கு, அருளும் - அ நுக்ரகிக்கும், பிரான் - தலவன் (எழுந்தருளியிருக்கும்) திருச்சோற்றுத் துறை - திருச்சோற்றுத்துறையும், நியமம் - திருநியமமும்,புனை - அலங்கரி க்கப்பட்ட, வார்சடையோன் - நீண்டசடை முடியுடையோனது, புகலூர் - திருப்புகலூரும், புறம்பியம் - திருப்புறம்பியமும், பூவணம் - திருப்பூவண

மும், நீர் - ஜலம், பனை - பனைவிருக்ஷத்தில், வார் - ஒழுகுகின்ற, பொழில் - சோலை சூழ்ந்த, திருவெண்காடு - திருவெண்காடும், பாச்சில் - திருப்பாச்சிலாச்சிரமம், அதிகை - திரு அதிகையும், (என்று) நினைவு ஆர்தரும - நினைவில் பொருந்தும், நெஞ்சினீர் - மனமுடையார்களே, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, நண்ணுமின் அடையுங்கோள். எ-று.

(க - ரை.) மேற்கூறிய தலங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு திருஏகம்பம் அடைக என்பது கருத்து. திருச்சோற்றுத்துறை என்பது காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது சிவனடியாராகிய அருளாளர் எனும் மறையவர் பசிநோய்க்கு உலவாவமுதளித்தருளிய தலம் சுவாமி பெயர் தொலையாச் செல்வர், பிராட்டி ஒப்பிலாப்பிடை. நியமம் - என்பது சோணாட்டிலுள்ள திருப்பருத்தி நியமம், இது சூரியன் பூசித்ததலம். சுவாமி பருத்தியப்பர்திருப்புகலூர், இதுசோணாட்டில்காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள தலம். அக்னிதேவனுற் பூசிக்கப்பெற்றதலம். எம்மையாளுடையாசுக்ற் இத்தலத்தில்எழுந்தருளியிருக்கையிலிறைவன்உலகாலத்தின் பொருட்டுப்பலசோதனைசெய்தருளினர். திருப்புறம்பியம்காவிரியின் வடகரைக்கணுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. சுந்தோபசுந்தர் பூசித்த தலம், சுவாமிபெயர், சாக்ஷிநாதேசுரர், பிராட்டி கரும்பன்னசொல்லி. திருப்பூவணம் இது பாண்டி நாட்டிலுள்ள தலங்களுளொன்று. பப்புரமகருஷி பூசித்ததலம். பொன்னையாள் பொருட்டு இரசவாதஞ் செய்தருளிய தலம். சுவாமி பெயர் பூவணநாதர், அம்மையார் மின்னும்பிடை. திருவெண்காடு, இது சோணாட்டிலுள்ள தலங்களில் ஒன்று. இதற்குச் சுவேதாரண்யம் எனவும் பெயர். தாருகாசுரனுடனே யுத்தஞ்செய்து கொம்புகளிழக்கப் பெற்ற வெள்ளையானை பூசித்ததலம். தம் மூடனிருந்த பிள்ளையை அறியாது திருக்கோயிலில் விட்டுத் திருக்காப்பிட்டு வந்தஅருச்சகர் மீண்டும் போய்த்திருக்காப்பு நீக்கக் கொன்றை விருக்ஷமாகக் கண்டதலம். சுவாமி பெயர் வெண்காட்டீசர், தேவியார் பிரம்ம வித்தியாநாயகியம்மை. திருப்பாச்சிலாச்சிரமம் சோணாட்டில் காவிரிக்குவடகரையிலுள்ள தலம். சுவாமிபெயர் நீலகண்டர், தேவியார் விசாலாக்ஷியம்மை. கொல்லிமழவன் குமரியின் குமரகண்ட வலிபோக்கியதலம். திரு அதிகை. நடுநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. சுவாமி பெயர், வீரட்டானேச்சுரர், தேவியார் திரிபுரசுந்தரியம்மை. இது இறைவன் திரிபுரதகனஞ் செய்தருளியதலம். திருநாவுக்கரசுகள் உழவாரத்திருப்பணி மேற்கொண்ட திருத்தலம். அட்ட வீரட்டத்துள் ஒன்று.

நண்ணிப் பரவுந் திருவா வடுதுறை நல்லநல்லூர்
மண்ணிற் பொலிகடம் பூர்கடம் பந்துறை மன்னுபுன்கூர்
வெண்ணற் கரிய பராய்த்துறை யோர்கொ ளெதிர்கொள்பாடிக்
கண்ணிப் பிறைச்சடை யோன்கச்சி யேகம்பங் காண்மின்சென்றே.

(இ - ள்.) நண்ணி-அடியவர்கள் நினைத்த, பரவும்-வணங்குகின்ற, திருவாவடுதுறை - திருவாவடுதுறையும், நல்லம் - திருநல்லமும், நல்லூர் - திரு

கல்லூரும், மண்ணில் - பூமியில், பொலி - விளங்குகின்ற, கடம்பூர் - திருக்கடம்பூரும், கடம்பந்துறை - திருக்கடம்பந்துறையும், மன்னு-நிலைபெற்ற, புன்கூர் - திருப்புன்கூரும், எண்ணற்கு அரிய - நினைத்தற் கருமையாகிய, பராய்த்துறை - திருப்பராய்த்துறையும், வர்கொள் - அழகுகொண்ட, எதிர் கொள்பாடி - திருவெதிர்கொள்பாடியும், கண்ணிப்பிறை - சந்திர ஆரத்தை, சடையோன் - சடையில் தரித்த சிவ மூர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும், கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சி ஏகம்பத்தினையும், சென்று - போய், காண்மின்-தரிசியுங் கோள் - எ-று.

(க - ரை.) திருவாவடுதுறை - சோணாட்டுத் தலங்களிலொன்று. திருமூலரென்னுஞ் சிவயோகியர் எழுந்தருளியிருந்து திருமந்திரமருளிச் செய்த தலம். தேவேந்திரனும் பல ருஷிகளும் பூசித்ததலம்,சோணாட்டுதலங்களில் ஒன்று, உமையம்மையும் தேவர்களும் பூசித்ததலம். கெல்லூர் - சோணாட்டுத் தென்கரையிலுள்ளதலம். பாண்டவர், கிருஷ்ணன், கௌதேவன் முதலியோர் பூசித்தது. கடம்பூர் என்பது திருக்கடம்பூர், காவிரியின் வடகரையில் சோணாட்டிலுள்ள தலம். தேவேந்திரன் அமுசமுண்டாய படி பூசித்ததலம். திருக்கடம்பந்துறை - சோணாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று சிவமூர்த்தி கண்ணுவமகருஷிக்குக்கடம்ப விருக்ஷத்தில் தரிசனந்தந்தலம். திருப்புன்கூர், சோணாட்டுத் தலங்களில் ஒன்று. ஏயர்கோன கலிக்காமநாயனார், திருநாளைப்போவார் முதலியோர் தொழுதுய்ந்ததலம். திருப்பராய்த்துறை - தலவிருக்ஷமாகியபராய்விருக்ஷத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. இந்திரனும், சப்த இருடிகளும் பூசித்ததலம். திருவெதிர்கொள்பாடி, சோணாட்டிலுள்ளது. ஒரு அரசகுமாரன் திருமணஞ்செய்து மீளுகையில் சிவமூர்த்தி மாதலனெதிர் கொண்டதலம்.

சென்றேறி விண்ணுறு மண்ணு மலைதிகழ் வல்லமென்பூ
வின்றேறல் பாய்திரு மாற்பேறு பாரூ ரெழிலழுந்தூர்
வன்றேர வன்றிரு விற்பெரும் பேறு மதிலொற்றியூர்
நின்றோர் தருகச்சி யேகம்ப மேயார் நிலாவிய வே. (கூஙு)

(இ - ள்) சென்று ஏறி - மேல் ஏறிச்சென்று விண்ணுறும் - ஆகாயத்தையடையும், அண்ணுமலை - திரு அண்ணாமலை, திகழ்வல்லம் - விளங்குகின்றதிருவல்லமும், மெல் பூவின்தேறல் பாய்-மெல்லிய பூவின் தேன் பாய்கின்ற, திருமாற் பேறு - திருமாற் பேறும், பாரூர் - திருப்பாரூரும், எழில்-அழகுதங்கிய, அழுந்தூர் - திருவழுந்தூர், வன் தேரவன் - வலிய தேரையுடைய சிவமூர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும், திருவின் பெரும்பேறு - திருவினையுடைய பெரும்பேறும், மதில் ஒற்றியூர் - மதில் சூழ்ந்த திருவொற்றியூரும், நின்றோர் - நிலைபெற்ற, எர்தரு - அழகுதருகின்ற, கச்சியேகம்பம் - திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, மேயார் - பொருந்தியவர், நிலாவிய - எழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களாம். எ-று.

(க - ரை.) இரு அண்ணாமலை - நடுநாட்டிலுள்ள திருத்தலம். இறைவி திருக்கண் புதைத்தபாவம்நீங்கத் தவஞ்செய்து பாகமடைந்தது. விதி விஷ்ணுக்கள் தேடிக்காணுது நீண்டதலம். வல்லம் - தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. நவக்ரகங்களும் வல்லாளன் எனும் அரசனும் பூசித்ததலம். திருமாற் பேறு. தொண்டை நாட்டிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்று. தீமூளிவரிடம் பொருது சக்ர மிழந்ததிருமால் சக்கரம் பெறும் பொருட்டுப் பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருப்பாசூர்-தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களில் ஒன்று. மூங்கிலடியில் மூலச்சத சிவமூர்த்தியைத் தரிசித்த சோழன்பொருட்டுப் பாம்பாட்டிச் சித்தராய்ச் சோழன் முன்னெழுந்தருளி அநுக்ரகித்ததலம். திருவழுந்தூர். சோழநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று வேதங்கள், அஷ்டதிக்குப் பாலகர், விண்ணவர்கள் பூசித்துச் சித்திபெற்றதலம். பெரும்பேறு இது தொண்டைநாட்டில் தேவாரம் பெற்றதலத்தையடுத்துள்ளது இதற்குத்தேவாரமிருக்கவில்லை அன்றே கொடுக்கிலம் இங்குவழுந்தருளியிருப்பவர் அசத்தீசுவரர் என்பர் திருவொற்றியூர் - தொண்டைநாட்டில் ஆதிசேடன்பூசித்ததலம் பட்டிணத்தடிகள் முத்தியடைந்ததலம்.

நிலாவு புகழ்த்திரு வோத்தூர் திருவாமாத் தூர்நிறை நீர்
சுலாவு சடையோன் புலிவலம் வில்வலங் கொச்சை தொண்டர்
குலாவுந் திருப்பனங் காடுநன் மாகதல் கூற்றம்வந்தா
லலாயென் றடியார்க் கருள்புரி யேகம்ப ராலயமே. (சுச)

(இ - ள்.) புகழ்நிலாவு - புகழ்தங்கிய, திருவோத்தூர் - திருவோத்தூரும், திரு ஆமாத்தூர் - திரு ஆமாத்தூரும், நிறை நீர் - நிறைந்த நீரானது, சுலாவு - சூழ்ந்த, சடையோன் - சடையையுடைய சிவமூர்த்தியெழுந் தருளியிருக்கும், புலிவலம் - திருப்புலிவனமும், வில்வலம் - வில்வலமும், கொச்சை - சீர்காழியும், தொண்டர் - சிவனடியவர்கள், குலாவு - கொண்டாடுகின்ற, திருப்பனங்காடு - திருப்பனங்காடும், நல் மாகதல் - நல்லதிருமாகதலும், கூற்றம் வந்தால் - யமன் எதிர்ப்படின், அலாய் என்று - அடா என்று (அவஜ்ஞ உரப்பி) அடியார்க்கு - அடியையடைந்த தொண்டர்க்கு, அருள்புரி - கருணைசெய்கின்ற, ஏகம்பர் ஆலயம் - திரு ஏகம்பரது ஆலயங்களாகும்.

(க - ரை.) திருவோத்தூர், தொண்டைநாட்டிலுள்ள திருப்பதிகளுளொன்று. இது வேதத்தின் பொருளறியாது மயங்கிய இருடிகளுக்கும் தேவருக்கும் இறைவன் பொருள் விரித்தருளிய தலம். ஆண்பனை பெண்பனையாகிய தலம். திரு ஆமாத்தூர் நடுநாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. காம்சேனுவால் பூசிக்கப்பெற்ற தலம். புலிவலம், வில்வலம் இன்னாடடிலிருக்கிறதென்பதை தெரியவில்லை ஆயினும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் க்ஷேத்திரத் திருக்கோவையைத் திருத்தாண்டகத்தில் "புலிவலம் புத்தூர் புகலூர்" எனத் திருப்பதிகத்தில் திருவாய் மலர்ந்திருப்பதால் அக்காலத்து இருந்த திருப்பதிகள் காடு கொண்டோ கடல் கொண்டோ மறைந்தன

போலும், கொச்சை கொச்சை முனிவர் பூசித்த சீர்காழி. திருப்பனங்காடு இது தொண்டைநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று கண்ணுவ மகருஷி பூசித்ததலம் இறைவனுக்கு அவ்விடத்தில் நிவேதிக்க வேறொன்றுங் காணுது தமதுகையிற் பிடைத்த பனங்கனி நிவேதிக்கப்பெற்றதலம். திருமாகறல் தொண்டைநாட்டின்கணுள்ளதிருத்தலங்களிலொன்று கடகனென்னும் அசுரனது போர்க்காற்றுத இத்திரன் பூசிப்ப இறைவன் ஞெண்டுவுறையினின்று அருள் செய்ததலம்.

ஆலையங் கார்கரு காவைகச் சூர்திருக் காரிகரை
வேலையங் கேறு திருவான்மி யூர்திரு வூறன்மிக்க
சோலையங் கார்திருப் போர்ச்சைமுக் கோணந் தொடர்கடுக்கை
மாலையன் வாழ்திரு வாலங்கா டேகம்பம் வாழ்த்துமினே. (சுடு)

(இ - ள்.) (தொண்டர்காள்) ஆலை அங்கு ஊர் - கருப்பாலேகன் பொருந்தியுள்ள, கருகாவை - திருக்கருகாவூரும், கச்சூர் - திருக்கச்சூரும், திருக்காரிகரை - திருக்காரிகரையும், வேலை - கடலினலேகள், அங்கு ஏறு-ஆண்டு கைக்கண்மோதும், திருவான்மியூர் - திருவான்மியூரும், திருவூறல் - திருவூறலும், மிக்சோலை - மிகுந்தசோலேகள், ஊர் - பொருந்திய, திருப்போர்ச்சை - திருப்பனையூரும், முக்கோணம் - திருப்பள்ளியின் முக்கூடலும் தொடர் - நெருங்கிய, கடுக்கை மாலையன் - கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவமூர்த்தி வாழ்கின்ற, திருஆலங்காடு - திருஆலங்காடும், ஏகம்பம் - திருஏகம்பமும், வாழ்த்துமின் - வாழ்த்துங்கள். எ - று.

(க - ரை.) கருகாவை யென்பது சோழநாட்டின்கணுள்ள திருக்கருகாவூர் இது சந்திரனும் மற்றைய கிரகங்களும் பூசித்துப் பேறடைந்ததலம். இதற்குத் திருக்களாவூர் எனவுந் திருகாமமுண்டு. திருக்கச்சூர், இது தொண்டைநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களிலொன்று. இது வித்யாதார் முதலியோர் பூசித்ததலம் சநகர்முதலிய நால்வருக்குத் தெளிவருளியதலம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குச் சிவமூர்த்திவிருத்த வேடியராய் ஐயமேற்றளித்ததலம். திருக்காரிகரை இது எந்தநாட்டிலிருக்கின்றதோ தெரியவில்லே. திருவான்மியூர், தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. பசு பூசித்தது வண்மீகருஷி பூசித்து நடனதரிசனங் கண்டதலம். திருவூறல் - தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று உமையம்மை பூசித்ததலம். நந்தியாயினின்றும் சலம் ஊற்றுகின்றமையால் இப்பெயர் பெற்றது. திருப்போர்ச்சை என்பது திருப்பனையூர் இது சோழநாட்டிலுள்ள தலங்களில் ஒன்று நியாகராஜத்தலம் முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தியும் இலக்குமியும் பூசித்தது. முக்கூடல் என்பது சோணாட்டிலுள்ள தலங்களில் ஒன்று இதனைத் திருப்பற்றிலின்முக்கூடல் என்பர். சுவாமிபெயர் முக்கோணேச்சுரர். மூர்க்கருஷி பூசித்ததலம். திருஆலங்காடு தொண்டை நாட்டுத்தலங்களில் ஒன்று. தேவேந்திரன், ஆதி

சேடன், அருந்தமுனிவர், முதலியோர் பூஜித்ததலம் காளியுடனிறைவன் ஊர்த்த நடனஞ்செய்தருளிய தலம். காரைக்காலம்மையார் நடன தரிசனம்பிரியாது தரிசிக்கப்பெற்ற தலம். வேளாளர் செட்டிப்பழிக்குயிர் கொடுத்த தலம்.

வாழப் பெரிதெமக் கின்னருள் செய்யு மலர்க்கழலோர்
தாழச் சடைத்திரு வேகம்பர் தம்மைத் தொழாதவர்போய்
வாழப் பரற்சுர மாற்ரு களிரடி பூங்குழலெம்
ஏழைக் கிடையிறுக் குங்குய பாரமியக்குறினே. (சுஈ)

(இ - ன்.) வாழ - (அடியேன் பிறவிவலைக்கணின்றும் பிழைத்து) வாழ, எமக்கு - அடியேமுக்கு, பெரிது - மிகுதியும், இன்னருள் - இனியகருணையை, செய்யும் - செய்கின்ற, மலர்க்கழலோர் - (தாமாமொத்த) திருவடியையுடையவர், தாழ்-சரிந்துற்ற, அ சடை - அந்தச்சடைமுடியிலேக்கொண்ட, திருவகம்பர் தமை - திருவகம்பரை, தொழாதவர் போய் - தொழாத அசடர் சென்று, வாழ் - வாழ்கின்ற, அ பரல்சுரம் - அந்தப்பரல் நிறைந்த சுரத்தில், பூங்குழல் - பூவை முடித்த குழலே யுடைய எமது பாவை (செல்லுதற்கு) தளிர் அடி - தளிரையொத்த கால்கள், ஆற்ரு - சகியாவாம், இயக்குறின் (ஒருகால்) செல்லவேலல், எம் ஏழைக்கு - எமது குமரிக்கு, குயபாரம் - முலைப்பாரத்தால், இடை இறுக்கும் - இடைமுரியும் எ - று.

(க - ரை.) இது அடி நினைந்திரங்கல், என்பது கலவனுடன் போய தலைவியின் நினைவினைத்து கவலாநின்ற செவிலி, அனிச்சப்பூமேன்மிதிப்பினும் ஆற்ரு தபதைத்துப் பொங்காநின்ற அடிகள், இன்று பரந்து செறிந்தபரலையுடைய சுரத்தின்கண் சென்றவா றென்னேயென அவளடி நினைந்து இரங்காநிற்றல். இதனை "காமே தமக்கொப்பு மற்றில்லவர் திலலே" என்னும் திருக்கோவையாரால் காண்க. முலைப்பாரத்தா லிடையிறுமென்பதற்கு "பனித்தண்டஞ் சூடும் படர்சடையம்பலவனலுகர், தனித்தண்டவன் றொழுந்தாளோன் கயிலைப்பயில் சிலம்பா, கனிதொண்டை காய்ச்சி கதிர் மூலைப் பாரிப்புக் கண்டழிவற், றினிக்கண்டிலம் பற்றச் சிற்றிடைக் கென்ற லுஞ்சு மெம்மன்னையே" என்னுந் திருக்கோவையார் திருக்காரிகையாலறிக. இறைவன் திருமேனியே யருட்சுவருபமாதலினுஞ் சுவாமியுந் தன்னடி பாடவருள்செய்தோளுகலினுஞ் வாழப்பெரிதருள்செய்தோன்என்றார்.

உறுகின்ற வெவ்வழ லக்கட மிக்கொடிக் குன்பின்வரப்
பெறுகின்ற வண்மையி னுலயபேரரு ளேகம்பனர்
குறுகின்ற மென்மலர்த் தண்பொழிற் கச்சியைச் சூழ்ந்தினேயோர்
குறுகின்ற பூங்குவ ளேக்குறுந் தண்பணை யென்றுகொளே. (சுஎ)

(இ - ன்.) ஐய - தலைவனே, வெம் அழல் - வெவ்விய தீயினை, உறுகின்ற - பெற்றிருக்கின்ற, அக்கடம் - அக்காடு, உன்பின் - உன்னைப் பின்பற்றி, வரப்பெறுகின்ற - வரும்படியடைந்த, வண்மையினுல் - வளப்பத்தினுல்,

இக்கொடிக்கு - கொடியை யொத்தஇவளுக்கு, பேர் அருள் - மிக்க கருணையையுடைய, ஏகம்பனார் - திருவேகமபரது, மெல்மலர் - மெல்லிய மலர்கள், தூதுகின்ற - நெருக்குகின்ற, சண்பொழில் - சோலைசூழ்ந்த, கச்சியைச்சூழ்ந்த - நிருக்கச்சியை நெருங்கி, 'இளையோர் - இளம்பிள்ளைகள், குறுகின்ற - குறுகுகின்ற பூகுவளை - அழகிய குவளைமலர்கள், (செறிந்த' குறுந்தண்பணை என்று - சிறிய குளிர்ந்த வயலையினது என்று, கொள் - ஆராய்ந்து கொள்.

(க - ரை.) இது ஆதரங்கூறல் என்பது, போக்குடம்பமித்தியதோழிக்கு எம்பதி சேய்தது நீகருதிய தருமமத தெனப்போக்கருமை கூறி மறுசதலை மகனுக்கு கின்னேடு போகப்பெறின் அவளுக்கு வெஞ்சுரமும் தண்சுரமாம். நீ அருமை [illegible]ருது அவளே யுடன்கொண்டு செல்கவெனத் தோழிதலை மகளது ஆதரகூறுகிற்றல் இதனை "பிணையுங் கூயும்" எனுந் திருக்கோவையாரானுமறிக.

கொள்ளுங் கடுங்கதி ரிற்கள்ளித் தீச்சில வேயுலர்ந்து
விள்ளுமெ வெடிபடும பாலியென் பாவை விடலைபின்னே
தெள்ளும் புனற்கச்சி யுட்டிரு வேகம்பர் சேவடியை
யுள்ளு மதுமறந் தாரெனப போல துரைப்பரிதே. (சுஅ)

(இ - ள்.) என்பாவை - பாவையொதத என்குமரி, கள்ளி - கள்ளிச்செடிகள், கடுங்கதிரில் - கடுமையான சூரியனேப்போல, தீக்கொள்ளும் - நெருப்பையடையவும், சிலவ்ய் - சிலமூங்கில்கள், உலர்ந்து - நீர்வற்றிப்போய், வெளுரும் - பிளக்கவும், வெடிபடும் - வெடிக்கவுகின்ற, பாலை - பாலிலைதது, தெள்ளும் புனல் - தெளிந்த நீர் சூழ்ந்த, கச்சியுள் - நிருக்கச்சியுள, திருவேகம்பர் - திரு ஏகமபரது, சேவடியை - சிவந்ததிருவடிகளை, உள்ளுமது - நினைத்தலை, மறந்தார் என - மறந்ததியரைப்போல, விடலை பினனே - காளைக்குப் பினனர், போவது உரைப்பு அரிது - போதலைக் கூறுதலரிதாகும்.

(க - ரை.) இது, நற்றாய் வருத்தல். அஃதாமாறு, உடன்போமையை கேட்டு உண்மெழுச்வாடி நின்று, ஒரேதிலன் பினனே தன்தோழியை விட்டு எனையுமுனனே தறந்து, சேராதார்முன ஊர் அலாதற்ற அருஞ்சுரம் போயினள, இனியான எகனமம ஆற்றுவன் என நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருத்தா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள் நிருக்கோவையார் "யாழியன் மெண் மொழிலன் மனப்பேதை யொடரதி லபபின, ரோழியை நீதெனைமுன் னே தறந்து தன்னர் கண்முனனே, வாழியி மழுதூர் மறகச் சென்ரு னன்று மால்வணகை, வாழி தம்தானமபலம் டணியாரினருஞ்சுரமே." என்பதாலறிக. பாலை என்பதற்குப் பாலன் எனவும் பாடங்கொள்க.

பரிப்பருந் திண்மைப் படையது கானெனிற் சிறுகு
ரிரிப்பருந் தக்கிரை யாக்கும்வெய் யேனஞ்ச ல்செஞ்சடைமேற்
றரிப்பருந் திண்கங்கை யார்திரு வேகம்ப மன்னபொன்னே
வரிப்பாந்திண்சிலேயேயுமாயின் மறைகுவனே. (சுக)

(இ - ள்.) செம்சடைமேல் - செந்நிறங்கொண்ட சடையில், தரிப்பு அரும் - தரித்தற்கு அருமையாகிய, திண்கங்கையார் - வலிமி கக்கையினைத் தாங்கின சிவமூர்த்தி (யெழுந்தருளியிருக்கும் திருவேகம்பம் அன்ன - திருவேகம்பத்தினை யொத்த, பொன்னே - திருமகளே யொத்தவளே, அது - கையிற்றாங்கிய அது, பரிப்பு அரும் - பிறரால்தாங்கற்கு அரிய, திண்மைப் படை - வலிமைகொண்ட படையாகும், கானர்ஏனில் - (நமக்கு எதிரில் காணப்படுவோர்) வேடராயின், சிறகுவிரி - இரக்கைகள் விரித்த, பருந்துக்கு பருந்துகளுக்கு, இரைஆக்கும் - (அவர்களே) தீனி ஆகச்செய்யும், வெய்யேன் - கடுமையுடையேன் (ஆகலால்) அஞ்சல் - (அவர் நம்மை எது செய்வாரோ வென்னும) அச்சம் ஒழி, வரி - கோடுகள் தங்கிய, பருமை திண்மைமிக்கவலிமை கொண்ட, நீலை - வில்லை, ஏய் - பொருந்திய, உமர் ஆயின் - உமது சுற்றத்தவராயின், மறைகுவன் - (அவர் என்னைக்காணுவகை) மறைந்து விடுவேன் (எ - று.)

(க - ரை.) இது, அடலெடுத்துறைத்தல், என்பது, மெல்லக்கொண்டு செல்லா நின்றவன், சேய்த்தாகச் சிலரை வரக்கண்டு தோழிமகளுஞ்சா நிற்ப, நின்னையன்மராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுங் கிரண்டுவரினும் என் கையில் வடித்திலங்கா நின்றஎஃகின் வாய்க்கிரை போதாது இத்தினையிவ்விடத்தே காண்பாயாக வென்று அவளது அச்சந்தீரத்தன்னுடல் எடுத்துரையாநிற்றல். இதனை ''கொடித்தேர் மறவர்குழாம் வெங்கரி நிறைகூடினென்கை, வடித்தேரிலல் கெஃகின்வாய்க் குதவாமன்னு மம்பலத்தோ, னடித்தேரலரென்ன வஞ்சுவனின்னைய ரென்னின்மன்னுங் கடித்தேர்குழன் மங்கை கண்டிடிவ் விண்டோய் கனவரையே,' எனும் திருக்கோவையாரானறிக.

வனவரித் திண்புலி யின்னத லேகம்ப மன்னருளே
யெனவரு பொன்னணங் கென்னணங் கிற்கெ னெழிற்கழங்குந்
தனவரிப் பந்துங் கொடுத்தெனைப் புல்லியு மிற்பிரிந்தே
யினவரிக் கல்லதர் செல்வதெங் கேயொல்கு மேழைநெஞ்சே. (எ0)

(இ - ள்.) ஒல்கும் - தளர்கின்ற, ஏழைநெஞ்சே - அறியாமை கொண்ட மனமே, வனம் - காட்டில் வசிக்கும், வரி - கோடுகளையுடைய, திண்புலியின் - வலிமைகொண்டபுலியின், அதன் - தோலினையுடுத்த, ஏகம்பம் - திருவேகம்பரது, அருளேஎன - திருவருளென்னும்படி, வரு-வந்த, என் பொன் அணங்கு - எனது திருமகளே யொத்தாள், என் அணங்கிற்கு - தான் தன் புறுதல் வேண்டி, எழில் கழங்கும் - அழகிய அம்மனைக்காய்களையும், தன - அவளது தனத்தினையொத்த, வரிப்பந்தும் கொடுத்து - வரிந்து செய்யப்பட்ட பந்தினையும் (என் கையிற்) கொடுத்து, எனைப்புல்லியும்-எனைத்தழுவியும், இல்பிரிந்து - தானிருந்த இல்லினைப்பிரிந்து, இனம் - கூட்டமாகிய, அரி - பருக்கைக்கற்களையுடைய, கல்லதர் - மலைகள் செறிந்த வழியில், செல்வது - (என்னைவிட்டு) செல்வது, எங்கே - எவ்விடத்தாரும், (எ - று.)

(க - ரை.) இது குறிப்புரைத்தல் - அதாவது, வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி அது வழியாக நின்று, என்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்பூவையையும் பந்தையும், பாவையையும் கிளியையும் இனமென்கைத் தந்தான் அதினின்னோடன் போதலைக் கருதிப் போலும் எனத்தோழிதலை மகனுக்குத் தலை மகளது குறிப்புரையா நிற்றல். இதனை "மாவை வந்தாண்ட மென்னோக்கி தன்பங்கர் வண்டில்லை மல்லற், தோவைவந்தாண்ட செவ்வாய்க் கருங்கண்ணி குறிப்பறியேன், பூவை தந்தாள் பொன்னம் பந்து தந்தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு, பாவைதந்தாள் பைங்கிளியளித்தாள் தெளிபைத்தொடியே' என்பதனுற் காண்க.

நெஞ்சார் தரவின்பஞ் செய்கழ லேகம்பர் கச்சியன்னுள்
பஞ்சா ரடிவைத்த பாங்கிவை யாங்கவட் பெற்றெடுத்த
வெஞ்சார் வொழியத்தன் பின்செல முன்செல் வெடுவெடென்ற
வஞ்சா வடிதிறற் காஞ்தன் போக்கிவை யந்தத்திலே. (எக)

(இ - ள்.) நெஞ்சு - மனம், ஆர்கர தமது கல்யாணகுணங்களோப் டோர அனுபவிக்க, இன்பம்செய் - புறத்தும் அகத்தும்சுகத்தை விளைக்கும், கழல் திருவடிகளேயுடைய. ஏகம்பர் - திருவேகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சி அன்னுள்-திருக்காஞ்சியை யொத்தகாயகியானவள், பஞ்சுஆர்-செம்பஞ்சுட்டிய, அடி - பாதங்களே, வைத்த - அழுத்திய, பாங்கு இவை - நலம் இவைகளாம், அந்தத்திலே - அவற்றின் முடிவில், அவள்பெற்று - அவளோப்பெற்று - ஈன்றத - களிப்புடன் ஏந்தி வளர்த்த, வெம் சார்வு - வீரம்பத்தசபற்ற, ஒழிய - நீங்க, தன்பின்செல - தனக்குப்பின் அவள்வர, ஆங்கு முன்னெல் - ஆண்டுமுன்னே செல்கின்ற, வெடுவெடு என்ற - தன்னேக்கண்டார் அச்சுறுகின்ற, அஞ்சா - பயப்படாத, அடுதிறல் - (பகைவரை) வெல்லும் வலிமை கொண்ட, காஞ்தன் - காளைப்பருவம் கொண்டானது, போக்கு இவை - போக்காகிய சுவடு இவைகளாம். (எ - று.)

(க - ரை.) இது சுவடு கண்டறிதல் - அதாவது, சோதிடம் பெற்றுச் செல்லா நின்றவள், இம்முரம்பின்கட் கிடந்த இவை தீவினையே னெடுத்து வளர்த்த மாணிழை சிறடி, உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடு கண்டறியாகிற்றல். அதற்குச் செய்யுள் தென்வன்புனற் செண்ணியோன்." எனுக் திருக்கோவையார் திருப்பாசுரதாலறிக. நெஞ்சொசைவிலேடைப்படக்கூறியதனுல் புறத்தில் அவன் திருவடியை யட்டாங்க நமஸ்காரத்தில் வணங்குதலும் அகத்தில் நினைப்பதுமிரண்டுங் கொள்க. வெடுவெடு - அச்சக் குறிப்பு.

இலவவெங் காணலை யல்லாற் றொழுஞ்சர ணேகம்பனூர்
நிலவுஞ் சுடரொளி வெய்யவ னேதண்மலர் மிதித்துச்
செலவும் பருக்கை குளிரத் தளிரடி செல்சுரத்தின்
லவுங் கதிர்தணி வித்தருள் செய்யுன் னுறுதுணைக்கே. (எஉ)

(இ - ள்.) ஏகம்பர்-திருவேகம்பரது, இலவமெல்லாம் - இலவமரங்களெல்லாம், பைந்தளிர் வெல்லிய கானகத்தில், சுடர் ஒளி நிலவும் - கிரணங்களையுடைய சந்திரனும், அல்லால் - இராக்காலத்தில், சரண் தொழும் - (உனது வெம்மைக்குஞ்சி) பாதத்தை வணங்குகின்ற, வெய்யவனே - சூரியனே, செல்சுரத்து - (என்பேதை யென்னைப் புலம்பவிட்டுச் செல்கின்ற சுரதத்தில், உன் உறுதுணைக்கு - உனக்கு மிக்க துணையாயினருக்கு, உன் உலவும் கதிர் - உனது உலாவுகின்ற கிரணங்கள், தளிர்அடி - அளைந்த தளிரையொத்த கால்கள், தண்மலர் மிதித்த செலவும் - குளிர்ந்த மலர்களே மிதித்துச் செல்லும்படியாகவும், பருக்கைக்கற்கள் குளிர - பருக்கைக்கற்கள் குளிர்ச்சியுட னிருக்கவும், தனிவித்து அருள் - தனியும்படிச் செய்து அருள் புரிவாயாக - (எ - று.)

(க - ரை.) இது - சுடரோடிரத்தல் - என்பது, சுவடி கண்டிரங்கிய தாய், பெற்றவென்னெஞ்சு சார்பொழிய ஆயவெள்ளம் வருந்தத்தறந்த அமிவு முதிர்ந்து நிலவும் இராக்காலத்து வணங்கைத்தக்க அழற்கான் சென்றுள்ள னிர்போலும் அடிக்கு வெய்பவனே பருக்கைக் கற்கள் குளிர்க்கிருக்கவும் கானம் மலர்மீது மிதித்துச்செல்வதை யொப்பவும் திருக்க அருள்புரிவாயாக என்பது. இதற்கு "பெற்றேனெஞ்சுகின்னீலை வாட" என்னுந்திருக்கோவையார் திருவிருத்தத்தாலுணர்க.

துணையொத்த கோவையும் போலெழிற்பேதையுந் தோன்றலுமுன்
னிணையொத்த கொங்கையொடேயொத்த காதலொ டேகினரே
யிணையத்த ரேறொத்த காளையைக் கண்டன மற்றவரேற்
பிணையொத்த நோக்குடைப் பெண்ணிவ டன்னெடும் பேசுமினே.

(இ - ள்.) துணை இரண்டாகிய, கோவை - மணிவடத்தை யொத்த, உம்போல் - உம்மைப்போல, எழில் - அழகினையுடைய, பேதையும் தோன்றலும் - எனது குமரியும் ஒருதலைவனும், முன் - நிலைக்கத்தகுந்த, நிணை ஒத்த - இரண்டாக ஒத்திருக்கிற, கொங்கையொடே ஒத்த - கொங்கைக்குச்சமானமாகிய, காதலொடு ஏகினரேல் - ஆசையுடன் கூடிச் சென்றனரேல், பேசுமின் - (வருந்தும் எனக்குக்) கூறுங்கள், அவர் - அக்கண்டோர் அணை-உமாதேவியைத்தழுவுகின்ற, அத்தர் - சிவமூர்த்தியின், ஏறு ஒத்த - இடபத்தையொத்த, காளையை - காளைப்பருவமுற்ற, பிணை ஒத்த - மானினையொத்த, நோக்குடை - கண்களையுடைய, பெண் இவள் தன்னெடும் - பெண்ணையிவளுடன், கண்டனம் - (நேற்று இவ்வழிக்கண்) கண்டோம்(எ-று.)

(க - ரை.) இதுபுணர்த்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினவல் - என்பது, சுடரோடிரத்து அதவழியாகச் செல்லாநின்றவள், நும்மைக்கண்டு என்னுற்றேறப்படுகின்றீர் மீண்டார்களென்ற கருதி மிழ்ந்தேன், அதிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்த வொழுக்கத்தினராய் முன்னே யிருவரைப் போகக்கண்டீரோ வெனப்புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினவல். இதனை "மீண்டார் எனவுவந்தேன்" எனுந் திருக்கோவையார் தி

மின் மிர்ன்றகொடியை, நலிக்கும்-வருத்தச்செய்யும், வனத் துறை நலையுடைய, இடையானையும் - இடையினையுடைய உமாதேவியினையும், மீனியையும் - தலைவனையும், சென்னல் - நெற்றையினம், இப்பாக்கை - இச்சிற்றாரின்கண், வந்த எம்இனிசேல் - வந்த சேர்ந்திருப்பீரையின், எம்மனையில் கண்ணர் - எமது வீட்டகத்துக் கண்டேயிருபீர், மீன்னர் - பின்பு, அவர் - அவ்விருவரும், இன்று - இனறைக்கு, இபோக்கு அரும் - போருதற்கரிய இவ்வகைப்பட்ட, குன்றகட்டை - மலையினைக்கடந்து வன் - கிலேபெற்ற, அரி - விஷ்ணுமூர்த்தி, தோந்த - வேதப்பொருளைவகுத்த, தொழும்-வணங்குகின்ற, கம்பர் - எம்பர் எழுத்தருளியிருக்கும் கச்சி நகட்டிடை - கச்சிநகரின்கண், வைகுவர் - தங்குவர் - (எ - று.)

(க - ரை.) இது-மீளவுரைத்தல். புணர்ந்திடன் வருவோரைப் பொருந்தினவிய செவிலியைதோழி அவ்வெதிர்வீவார், நேறைறைப்பொழுதிச்சிற் றாரின்கணீங்கள் வந்திருப்பீராயின கண்டிருப்பீரினறு அவ்விருவரும் ஒரிடக் கணுமின்றிக் கச்சிநொட்டிடை வைகுவர். இனிமீசெல்வதன்று. மீன்வதே காரியம் எனத் தேடிச்செல்லாநின்ற செவிலிக்குக் கூறு நிற்றல. "மீன்வது செல்லாதன்று." எனபது திருக்கோவையார்.

உவரச்சொல் வேடுடைக் காடுகந் தாடிய வேகம்பனூர்
அவரக்கன் போனவி மானத்தை யாயிர முண்மைசுற்றும்
துவரச் சிகரச் சிவாலயஞ் சூலந் துலங்குவிண்மேற்
கவரக் கொடிநிலைக் குங்கச்சி காணினுங் கார்மயிலே. (எ)

(இ - ன்.) இன் கார்மயிலே - இனிய நீலநிறந்தங்கிய மயில்போல் வாளே, அச்சுவல் - அச்சம் பொருந்திய, காடு உகந்து - காட்டினைவிரும்பி, ஆடிய - நடனஞ்செய்தருளிய, ஏகம்பனூர் - திரு ஏகம்பராயிய, உவர் - அவர்(எழுந்தருளியிருக்கும்,) கொரச்சிவாலயம கோபுரங்களையுடைய சிவாலயத்தினை சூழ்ந்த) ஆயிரம உண்மை சுற்றும் - ஆயிரம உண்மையாயிய மதில்களிலும், நினைக்கும் - நெருங்கியுள்ள, சூலந்துலங்கு - சூலம் பிரகாசிக்கின்ற, அவர் அ கொடி - செந்நிறத்த அந்தக்கொடிகள, அவ் அரக்கன் - அந்த இராவணன், போன விமானததை - ஆகாயவழியாகச்சென்ற புஷ்பகத்தை, கவர் - செல்லாதபடி நிறுத்தியு, கச்சி - திருக்கச்சி நகரத்தினை,காண்-பார்ப்பாயாக. (எ-று.)

(கரை.) இதனகாற்காட்டல்-என்பது, நகரணிமை கூறக் கேட்டுஇன்புறுத்தென்னை செல்லாநின்ற தலை மகள் ஆயிரம் திருமதில்களினுள்ளும்

அமைந்தவிளங்கும் திருத்தினையுடைய சோழன் பெருமை பெற்ற
சேரபுரத்தை யுடைய அரசர்களான நம்முடைய கோசரென்ற
குடி தன்னுடைய நாட்டிற்றந்து அதற்கு ராஜ விருதுகளை
வகுத்ததாவது, திருமகளுக்கு இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கையில்
மனம் மகிழாது செல்வக்கண்டத்தி தேவர் அவனது தேர்செல்லாத
பிக்கச் செய்ததையாம்; அதனை மீண்டு ஒடித்துக் கூறிய தென்னெனில்
இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தலக்கல்லார் திருக்கலை எனக் குறிப்
பித்ததாம். இதனை "பொருதலங்கணீண்முடியான் போரரசக்கர் கோன் புட்
பகந்தான் பொருப்பின் மீதோடாதாக, விரு நிலங்கணடுக் செய்தவெடுத்திடு
தது மேற்றின்றாடான் வெருவவிறைவனைக்கி, கரதலங்கள் கதிர்முடியா
றஞ்சி ஞெகிழ்கால் விரலா லூன்று கழிப்பாலையார், வருதலங்க மாயக்குரம்பை
நீகை வழி வைத்தார்க்கல் வழியேபோது நாமே." என்பதாலறிக.(எ - று.)

கார்மிக்க கண்டத் தெழிற்றிரு வேகம்பர் கச்சியின்வா
யேர்மிக்க சேற்றெழி னென்னடு வோரொலி பொன்மலைபோற்
போர்மிக்க சென்னல் குவிப்போ ரொலிகருப் பாலியொலி
நீர்மிக்க மாக்கட லின்னெலி யேயொக்குநேரிழையே. (எசு)

(இ - ன்.) நேர் இழையே - செம்மையான ஆபரணங்களை யணிந்தவளே
கார்மிக - கருமை மிகுந்த, கண்டத்து - திருக்கண்டத்தின், எழில் - அழகு
மேம்பெற்ற, திருவேகம்பர் - திருவேகம்பரது, கச்சியின்வாய் - திருக்கச்சியில
ஏர்மிக்க - அழகு மிகுந்த, எழில்நெல் - அழகிய நெண்முடியினை, நடுவோர்க்
நடுவோரது, ஒலி - ஓசையும், பொன்மலைபோல் - பொன்னின் மலையாகிய
மேருவைப்போல், போர்மிக்க - கூட்டத்தில்மிக்க, செம் நெல் - செவ்விய
நெல்லை, குவிப்போர் - குவிப்போரது, ஒலி - ஓசையும், கரும்பு ஆலை ஒலி -
கரும்பாலைகளின் தொழிலியக்கத்தாலுண்டாம் ஓசையும், (கூடி) நீர்மிக்க -
நீர்மிகுந்த, மா - பெரிய, கடலின் ஒலியே - கடலினது ஓசையையே, ஒக்
குஞ் - ஒத்திருக்கும்: (எ - று.)

(க - ரை) இது நகரணிமை கூறல் - அஃதாமாறு நகரத்துக்கோபுர
மும் திருமதிலும் சேணிடைக் காணக்காட்டிய தலைமகன் சற்று அண்மைக்
கண் செல்ல நகரத்தொலி கேளா நிற்பக்கேட்டு இனிச்சிறிது நெறியகல
ரும்பனி சேர்வாய் அப்பதியில் தொழில் செய்வார் ஒலிகட லொலிபோல் கே
ளா நின்றது எனக்கூறியதாம். இதனை "மின்றகுகிடையொலி" என்பதாலறிக.

சேர்த்தமை யாமை விறற்கொடு வேடர் நெடுஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமை யாலிமை தீர்ந்தகண் பொன்னே பகட்டிரிவை
போர்த்தமை யாலிமை நோக்கருங் கம்பர்கச் சிப்பொழிலிட
சேர்த்தமை யாலிமைப் போதணி சீதஞ் சிறந்தனவே. (எஅ)

(இ - ன்.) சேர்த்து - எதிர்த்து, அமையாமை - மூடியாதாகிய, விறல்
வெற்றியினையுடைய, கொடுவேடர் - கொடியவேடர் வாழ்கின்ற, நெடுசுரத்

ஈத - நீண்டகாட்டினை, பார்த்தமையால் - பார்த்த காரணத்தால், இமை தீர்த - இமைகள் தீர்ந்துபோன, கண் - கண்களையுடைய, பொன்னே - இலக்குமிபோன்றவளே, பகடுஉரிஞ்ச - யானையின் தோலினின், போர்த்தமை, யால் - போர்த்த காரணத்தால், உமைநோக்கு அரு - உமாதேவியார் பார்த்தற்கு அஞ்சத்தகும், கம்பர் - திரு ஏகம்பர், கச்சிப்பொழிலுள் - திருக்காஞ்சிக்கண் உற்ற சோலையின் வாய், சேர்ந்தமையால் - காமிருவரும் வந்து சேர்ந்தமையினால், இமைப்போது - இமையளவுகாலத்தில், அணிதீம் - அழகிய குளிர்ச்சி, சிறந்தன - (நாம் அடைந்த வெம்மை நீங்க, மேம்பட்டன.

(க - ரை.) இது, கானல்கடந்து சென்றதலைவன் நாம்வேட்டாழ்சுடிய சுரத்தைக்கடந்தோம் இனிக்கச்சிற்பொழிற்கண் சேர்ந்தி நமது கானவீடாய் நீங்கித்தளர்வகன்றோ மெனக்கச்சிப்பொழிலின் மேம்பாடு கூறியதாம். சேர்ந்து என்பதும், சேர்ந்து என்பதும் ஏதகை நோக்கிவலிந்து நின்றன. இமைதீர்ந்த என்றமையால் சுரத்தின் வெம்மையின் மிகுதி கூறப்பட்டது. அன்பின் மிகுதிநோக்கியும், எல்லா இன்பங்களையுந் தருமியல்பினன் என்பது எண்ணியும் பொன்னேயென்றார். இறைவன் கஜாசுரன்வந்து தம்மை விழுங்க நின்று அவன்விழுங்கவும் அவனுட லினின்று வெளிப்பட்டு அவன் தோலைப்போர்த்த நிற்க வுமாதேவியார் கண்டு அச்சுற்றனர் ஆதலால், பகட்டுரிவை போர்த்தமையால் உமைநோக்கருங் கம்பர் என்றார். திருக்காஞ்சியின் உயர்வும் பொழிலின் குளிர்ச்சியுந் தெரிவிப்பார் இமைப்போதணி தீந் சிறந்தன என்றார். பொழுது, போதெனமருவி நின்றது. உரிவை ஆகுபெயர்.

சிறைவண்டு பாடுங் கமலக் கிடங்கிவை செம்பழுக்காய்
நிறைகொண்ட பாளைக் கமுகின் பொழிலவை நீங்கனியின்
பொறைகொண்ட வாழைப் பொதும்புவை புன்சடை யேகம்பனூர்
நறைகொண்ட பூங்கச்சி நாடெங்கு மில்லண்ண நன்னுதலே.(எஅ)

(இ - ன்.) நன்னுதலே - நல்ல நெற்றியினையுடையாளே. சிறைவண்டு- இறகுகளையுடைய வண்டுகள், பாடும் - பண்ணினையிசைக்கின்ற, கமலக்கிடங்கு - தாமரைகள் தங்கிய மடுக்கள், இவை - இங்கிலைகளாம், செழு பழுக்காய் - வளமுள்ள பழுக்குங்காய்களின், நிறைகொண்ட - பாரத்தினைக்கொண்ட, பாளைக்கமுகின் - பாளையுடனியைந்தகமுகினது, பொழில்அவை- சோலைகளையையாம், நீங்கனியின் - மதுரமுற்ற பழங்களின், பொறைகொண்ட - பாரத்தினைக்கொண்ட, வாழைபொதும்பு - வாழையினசோலை, உவை - கடலிலுள்ளனவாம், புல்சடை - அறகுசங்கிய, ஏகம்பனூர் - திரு ஏகம்பனூர் எழுந்தருளிய, நறைகொண்ட - தேனினைக்கொண்ட, பூகச்சி - பூ மரங்கள் செறிந்த, கச்சிநாடு எங்கும் - திருக்கச்சி நாடு முழுதும், இவ்வண்ணம் இவ்வழகைப் பெற்று விளங்கும் - எ - று.

(க - ரை.) இது தலைமகளையுடன் கொண்டு செல்லுந்தலை வன் நகர்க்கணமை சென்றுதன்னூட்டின் வளமிற்றினை அவளுக்குச் சுட்டிக்காட்டின

மையால் இது நகர்வளங்காட்டலின்பாற்படும். நாம் வழிநடந்த வருத்தந்தீ
ரும்பொருட்டு ஈண்டுள்ள நீர்நிலைக்கணீர் வினையாடி நம திருக்கை செல்
வோமென்பார் கமலக்கிடங்கு என்றும், அக்கமலத்தை நீங்காது அதிலுள்ள
மதுவினைப் பானஞ்செய்து களிக்கும் வண்டுபோல் உனது முகத்தாமரைக்க
ணுள்ள இதழருந்தி யின்புறுவேனென்பார் சிறைவண்டு பாடும் எனவும், நம
திருவர் வரவை யேற்ற நகரம் மங்கலச்சோலை முன்னர்த்தோற்றுவித்த
தென்பார் கழுநின்பொழில், வாழைப்பொதும்பு எனவும் கூறினர். (வ-று.)

நன்னுத லார்கருங் கண்ணுஞ்செவ் வாயுமிவ் வாறெனப்போய்
மன்னித ழார்திரு நீலமு மாம்பலும் பூப்பவள்ளை
யென்னவெ னாமோப்புக் காதென்று வீறிடு மேகம்பனூர்
பொன்னுத லார்விழி யார்கச்சி நாட்டினிப் பொய்கையுளே. (எக)

(இ - ள்) பொன் - அழகிய, நுதல் - நெற்றியினிடத்து, ஆர் - தங்கிய, விழியார் - கண்ணினைப்பெற்றவராகிய, ஏகம்பனூர் - திருவேகம்பனூரது, கச்சி நாட்டுள் - திருக்கச்சி நாட்டிற்குள், மன் இப்பொய்கையுள் - நீலபெற்று அவ்விடங்காணப்படும் பொய்கைக்கண், நல்நுதலார் - நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்களது, கருங்கண்ணும் - கருமையாகிய கண்களும், செம்மைவாயும் - செவந்தவாயும், இவ்வாறு என - இவ்வாறு காணப்படுமென்று தெரிவிக்க, இதழ் - இதழ்கள் தங்கிய, திருநீலமும் - அழகிய நீலப்பூவும், ஆம்பலும் - அல்லிமலரும், போய் பூப்ப - சென்று மலராநிற்க, வள்ளை எலாம் - வள்ளைத்தண்டுகள் எல்லாம், காது ஒப்பு என்ன - காதுகளுக்கு உவமையென்று கூறும்படி, என்றும் வீறிடும் - எக்காலத்தும் பெருமைபெற்று விளங்கும். எ - று.

(க - ரை.) நலமகன் பேதையைக்கண்டவுடன், அவளை வசப்படுத்து இறது கண்ணும், நகையுமாதலின் கருங்கண்ணும் செவ்வாயுமென்றார். இந்நாட்டிலுள்ள பெண்கள் சர்வலக்ஷணமும் குறையாதவர் அவரிலக்கணமிற்றினைத் தலைவிக்குத் தெரித்தல்வேண்டியோடைமேலேற்றி வீறிடும் என்றார். இறைவனது திருமேனி பொன் வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணத்தது என்பார், பொன்னுதலார் விழியார் என்றார். இதுவும் நகர்வளங்காட்டல் என்னுந் துறையாம். நீலம், ஆம்பல், வெள்ளையென்பன முதலாகுபெயர்.

உள்வார் குளிர நெருங்கிக் கடிங்கிடங் கிட்டநன்னீர்
வள்வா ளைகளொடு செங்கயன் மேய்கின்ற வெங்களையாட்
கொள்வார் பிறவி கொடாதவே கம்பர் குளிர்குவளை
கள்வார் தருகச்சி நாட்டெழி லோரி களப்பரப்பே. (அ0)

(இ - ள்.) எங்களை ஆட்கொள்வார் - எங்கள் குடிமுழுதும் அடிமைகொண்டவரும், பிறவி கொடாத - பிறவிவருமாறு செய்யாத, ஏகம்பர் - திருவேகம்பர் (எழுந்தருளியிருக்கும்) குளிர்குவளை - குளிர்ந்த குவளை மலர்களி

னது, கன் - தேனுனது, வார்தரு - ஒழுகுகின்ற,கச்சிநாட்டே-திருக்கச்சிநாட்டினது, எழில் எரி - அழகிய எரிவளமுள்ள, களப்பரப்பு - இடப்பரப்பின் வளம், உள்வார் - அந்நாட்டினைத் தியானிப்போரது, (மனம்) குளிர - குளிரும்படி, நெருங்கி - பலவனங்களுஞ் செறித்து, கடுகிடங்கு - நீண்ட கிடங்குகளில், இட்ட - உழவர் பாய்ச்சிய, நல் நீர்-நல்ல நீரின்கண், வள்வாளைகொடி - வளமுள்ள வாளைமீன்களுடன்,செம்கயல்-செந்நிறத்துடனியைந்த கயல் மீன்கள், மேய்கினற - மேய்கினறனவாகும். (எ - று)

(க - ரை.)விடன் தான் காமற்றவரினதையை யவளைவிட்டுச் சேய்மைக்கணீங்கித் தனித்துள்ளிய காலத்து மனக்கண் களிப்பது போன்று, அன்பர் இறைவன்திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும்இப்பதியினையெண்ணுந்தோறும் மனம் குளிர்ச்சியடையப்பெறுதலின் உள்வார்குளிரநெருங்கியென்றார். இறைவன் கருணைமூர்த்தியாகலின எம்மை வலிந்து அடிமைகொண்டு பிறவி போக்குவான் என்பார் ஆட்கொள்வார்பிறவி கொடாதவர் என்றார். இதுவும் நகர்வளங்காட்டல் இதனுள்நகரத்தின்நிலவளங்கூறப்பட்டது.

பரப்பார் விசும்பிற் படிந்த கருமுகி லன்னநன்னீர்
தரப்பா சிகண்மிகு பண்பொடு சேம்படர் தண்பணைவாய்ச்
சுரப்பா ரெருமை மலர்தின்னத் துன்னுக ராவொருத்தல்
பொரப்பார் பொலிநத லாய்செல்வக் கம்பர்தம் பூங்கச்சியே.(அக)

(இ - ள்.) பொலிததலாய் - வளங்குன்ற நெற்றியினை யுடையவளே, செல்வக்கம்பர் தம் - எல்லாச்செல்வத்தினையுந் தருவோராகிய திரு ஏகம்பரது, பூ கச்சி - அழகிய திருக்கச்சியின்கண்,பரப்பு ஆர் - விசாலமாகிய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், படிந்த - படிந்துள்ள, கருமுகில் அன்ன - கருமையாகிய மேகத்தை யொத்த, நல்நீர் - நல்லநீர்நிலை, தரப்பாசிகள் - உயர்ந்த பசிகளும், மிகு பண்பொடு - உயரும் குணத்துடன் கூடிய, சேம்பு - நீர்ச்சேம்புகளும், அடர்-நெருங்கியுள்ள, தண்பணைவாய் - குளிர்ந்த வயற்கண், சுரப்பு ஆர் - பாலை சுரப்பிக்கின்ற, எருமை - எருமைகளானவை, மலர்தின்ன - மலர்களை மேய, துன்னு கரா-வலிமை நெருங்கிய முதலையின்,ஒருத்தல் - ஆணானது, பொர - அதனுடன் போர்செய்ய, பார் - காண்பாயாக.

(க - ரை.) ஆழமுற்ற பரந்த நீர்நிலை நிலந்தோன்றுது மிக்க கருமையுடன் காணப்படுதல் நீர்கொண்ட மேகம் பூமியிற் படிந்ததையொத்துக் காணப்படுமாதலால், பரப்பார் ..... நீர், என்றார். மிகு பண்பு, நீர்வளத்தால் உயர்ந்து கிற்றல். நீர்ப்பூண்கொளை மேயச்செல்லும் எருமைகள், அதன்மேல் தோன்றும்பூக்களைத் தின்ன ஆழத்தச்செல்ல அதனிடத்தினும் அவையால் பற்றிய முதலை யதனையீர்க்க,எருமை முதலையை நிலத்தீர்க்கப் பொரும் நீர்வளத்தினை நோக்குக என்பார் சுரபபு ..... பார் என்றார். இதுவும் நகர்வளங் காட்டல். இதனுள் நகரத்தி னீர்வளங்காட்டப்பட்டது.

ஞ்சார் மூலமலீல மங்கைகண் ணரவெண் ணுன்கறமும்
ஞ்சார் மகிழ்திரு வேகம்பர் தேனி மகிழவிண்ணேர்

விச்சா தரர்தொழு கின்றவி மானமுந் தன்மமரு
வச்சாலே யும்பரப் பாங்கணி மாடங்க ளோங்கினவே. (அஉ)

(இ - ன்.) கச்சு ஆர் - கச்சுத் தங்கிய, முலை - தனங்களையுடைய, மலை மங்கை - மலைமடந்தையாகிய, தேவி - பிராட்டியார், திருவகம்பர் மகிழ - திருவகம்பர் மகிழும் வகை, எண்ணுன்கு அறமும் - மூப்பதிரண்டு அறங்களும், வைச்சு - நிலைபெறச் செய்த, மகிழ்ஆர் - களிப்பினையுடையும், பரப் பாம் தன்மம் அரு அச்சாலையும்-விசாலமாகிய அறத்தினின்றும் நீங்காத அந்தத் தருமச் சாலையினையும், விண்ணோர் - தேவர்களும், விச்சாதரர் - வித்யாதரர்களும், தொழுகின்ற - வணங்குகின்ற, விமானமும் - விமானத்தினையும், ஒங்கினமாடங்கள் - உயர்ந்த மாளிகைகளையும், கணி - குறித்துக் காண்பாயாக. (எ - று.)

(க - ரை.) மலையாயன் புத்திரியாக விருந்து இறைவனது திருக்கண்களைப் புதைத்த பாவ நீக்கத்தின் பொருட்டுத் திருக்கச்சிக்கண் காமாக்ஷியாய் அறம் வளர்த்தனன் என்பது குறிப்பிக்க மலைமங்கை என்றார். எண்ணுன் கறங்களாவன. "ஆதலர்ச்சாலையும்அறுசமயத் தோர்க்குண்டி, ஒதுவார்க் குணவினெ டாண்வத கிரமுடனே சேலை, மாது மோகம்"—முதலியவற்றுலறிக. இதுவும் நகர்வளங் காட்டல். இது நகரத்துள்ளமாடமாளிகை கோபுராதிகளின் வனப்பினைத் தலைவிக்கு எடுத்துக்காட்டியதாம்.

ஒங்கின வூரக முள்ளக மும்ப ருருகிடமாம்
பாங்கினி னின்ற தரியுறை பாடகந் தெவ்விரிய
வாங்கின வாட்கண்ணி மற்றவர் மைத்துனி வான்கவிக
டாங்கின நாட்டிருந் தாளது தன்மனி யாயிழையே. (அங)

(இ - ள்.) ஆய் இழையே - ஆய்ந்த திருவாபரணங்களையணிந்தவளே, அரிஉறை - விஷ்ணுமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும், உள் அகமாம - நாட்டின் மேலணதாகும், ஒங்கின ஊரகம - உயர்ந்த திருவூரகமும், உம்பர் - தேவர்கள், உருகு இடமாம் - மனமுருகித் துதிக்கு மிடமாகும், பாடகம் - திருப்பாடகம், பாங்கினி னின்றது - அதைச்சார்ந்தயலிலுள்ளதாகிய, தெவ்விரிய - பகைவர் பின்னிடும்படி, வாங்கியவாள் - எடுத்த வாள்போலும், கண்ணி - கண்ணையுடையவளும், அவர் மைத்துனி - அவரது மைத்துனியும் வான்கவிகள்-சிறந்தவாகர சேனைகளால், தாங்கின - தாக்கப்பட்ட, நாடு-இலங்காபுரிக்கண், இருந்தாளது - சிறையிருந்தவளாகிய மலர்மகளது, மனை - இருக்கைகளாம். எ - று. மற்று, தன், அசைகள்.

(க-ரை.) இதுவும்நகர்வளங்காட்டல். நகரத்தினே தலைமகளுடனணைந்ததலைமகன், ஆங்கண் தோன்றும் விமானத்தினையும் மாளிகைகளையும் கண்டே தலைமகளுக்கு மலர்மகள் நீங்காதுறையும் வளத்தது என்று கூறியதாம். இதில்ல திருவூரகம் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. இது சாரஸ்ரீகர விமானத்தையுடையதாய் அமிர்தவல்லி மலர்முகத்தாள் என்னுந் திருநாமங்க

ளைப் பெற்ற உலகளந்த பெருமாளால் எழுந்தருளப்பெற்றது. திருப்பாடகம் இது, பதரிர விமானத்தைப் பெற்றதாய் உருக்மணி, சத்யபாமையோடு கூடிய பாண்டவர் தூதப் பெருமாளால் எழுந்தருளப் பெற்றது. வாங்கின என்னும் பெயரெச்சம் வான் என்னும் பெயர்கொண்டது. வான்கவிகள் தாங்கின நாடு இலங்கா நகரம். இலங்கைக்கண் சிறையிருந்சாளாகிய சீதாபிராட்டியைக் கூடியதனால் அரக்கரிட மிருந்தும், கற்பினிலே தவறாத பெருங்குணத்தின்செல்வி, அவ்வாறு நீயும் வாழ்க எனக் குறிப்பித்ததுமாகும்.

இழையா ரரவணி யேகம்பர் நெற்றி விழியின்வந்த
பிழையா வருண பிராட்டிய தின்ன பிறங்கலுன்னு
நுழையா வருநிரி சூலத்த ணுக்கரும் பொன்கடுக்கைத்
தழையார் பொழிலுது பொன்னே நமக்குத் தளர்வில்லையே. (அச)

(இ - ள்.) பொன்னே - திருமகளே யொத்தவளே, ஆர் அரவு - நிறைந்த நாகங்களே, இழை - அணிகளாக, அணி - பூணப்பெற்ற, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, நெற்றிவிழியின் - நெற்றிவிழியிலிருந்து, வந்த - ஒருகற்பத்தத்தோன்றிய, பிழையா அருள் - கெடாததிருவருளையுடைய, நம்பிராட்டியது - நமது தலைவிக்குரியது, இன்னபிறங்கல் - இத்தமலே, நிரிசூலதரன் - நிரிசூலத்தினையுடைய மகா காளி, நுழையாவரும் - புகுந்துவரும், கோக்கு அரும் - காண்டற்கரிய, பொன்கடுக்கை - பொன்போலும் கொன்றையின், தழை ஆர் - தழைகள் நிறைந்த, பொழில்உது - சோலே இதுவாகும், நமக்கு தளர்வு இல்லே - நமக்கு (இனி) தளர்ச்சியின்று, நோக்கு - காண்பாயாக.

(க - ரை) இது பதிபரி சுரைத்தல் மேலைச்செய்யுளில் மலர்மகள் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை கூறிச் செல்வோன் ஆங்கணிருந் தன்று அப்பாற் சென்று கண்ட பொழிலி னரிலைமைகளின் சயமகளும் மலைமகளும் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழிலிதனைச் தலைவிக்குக் கூறியதாம். ஒருகற்பத்து உலகத்தைப் படைக்க வேண்டி இறைவன் இறைவியினைத் தமது ஐந்து திருமுகத்தினும் படைக்தனராதலின் நெற்றிவிழியின் வந்தபிழையாவருணம் பிராட்டியென்றார் நிரிசூலத்தான் மகா காளி. இவர்சன் நமக்கு இடையூறு வராது காப்பர் என்றபடியாம்.

தளரா மிகுவெள்ளங் கண்டுமை யோடித் தமைத்தழுவக்
கிளையார் வினக்கை வடுப்படு மீங்கோர் கிறிபடுத்தார்
வளமாப் பொழிற்றிரு வேகம்ப மற்றிது வற்கிறைஞ்சி
யுளரா வதுபடைத் தோமட வாயிவ் வுலகத்துளே. (அடு)

(இ - ள்) மடவாய் - மடப்பத்தினையுடைய பெண்ணே, உமை-பிராட்டியார், தளரா - போக்கு அறாத, மிகுவெள்ளம் கண்டு - மிகுந்த வெள்ளத்தினை நோக்கி, தமை - இறைவராகிய தம்மை, ஓடிதழுல - ஓடிச்சென்று தழுவும்படி, கிளை ஆர் - ஒன்றுடனொன்று தங்கிய, வினைகை - வினையல் தங்கிய கைகளினால், வடுபடும் - வடுவினையடையும், ஓர்கிறி - ஓர்மாயச் செய்

னையினை, ஈங்குப்பமித்தார் - இவ்விடத்துச்செய்தவரது, வளம்-வளங்கள் நிலை, மா பொழில் - பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த, திரு ஏகம்பம் - திருவேகம்பம் இது - இதுவாம், வந்து - இத்தலத்தை அணுகி, இறைஞ்சி - (அவனை) பணிந்து, இ உலகத்துள் - இந்த உலகத்துள், உளர் ஆவது - வாழ்ந்திருக்கும் (வாழ்க்கையினை) படைத்தோம் - நாம் அடைந்தோம். எ - று.

(க - ரை.) இறைவி இறைவனைப் பூசித்தலும், இறைவன் மூலத்தமும் பும்வளைத்தமும்பும் பெற்றமை கூறியதாம் இறைவியின் மன வன்மைகாண வேண்டிய இறைவன் மிகு வெள்ளத்தைச் செலுத்தினதால் தனரா மிகு வெள்ளம் என்றார். இறைவன் மீது வைத்த காதலால் இறைவற்கு வெள்ளத்தாலிடுக்கண்ணேருமென அஞ்சிச்சென்று ஊதலின் ஒடித்தமுவ என்றார். நாம் உலகத்துப் பிறந்த பேறு அவனைக் கரசரணங்களால் தொழுது பெறும் புண்ணியமாதலின் உளராவது படைத்தோமென்றும் கூறினர்.

உலவிய மின்வடம் வீசி யுருமதிர் வண்முழங்கி
வலவிய மாமதம் பாய்முகில் யானைகள் வானில்வந்தாற்
சுலவிய வார்குழல் பின்னரென் பாரி ரெனநீனைந்து
நிலவிய வேகம்பர் கோயிற் கொடியன்ன நீர்மையனே. (அசு)

(இ - ள்.) சுலவிய வார்குழல் - பின்னிய நீண்ட கூந்தலையுடைய தலைமகள், (தாபை நோக்கி) அன்னம் நீர்மை - அன்னப்புள்ளின் இலக்கணம் வாய்ந்த, அன்னை - தாயே, வலவிய - வன்மையுள்ள, மாமதம் - கறுத்தமதங்கள், பாய் - பாய்கின்ற, முகில் யானைகள் - மேகங்களாகிய யானைகள், உலவிய - சலிக்கின்ற, மின்வடம் - மின்னலாகிய வடத்தினை, வீசி - எறிந்து, உருமு அதிர்வு - இடியின் அதிர்ச்சியினை, உள்முழங்கி - உள்ளே முழக்கி, வானில் வந்தால் - ஆகாயத்தில் வந்தால், பின்னர் என்பாரிர் - நீங்கள் பின்பு என்னைக் காணமாட்டீர்கள், என நீனைந்து - என்று எண்ணி (அதற்கு முன்) நிலவிய - விளங்குகின்ற, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், கோயில் - திருச்சந்நிதிக்குமுன்பு, கொள்ளி - எடுத்துச்செல்லுக. (என்றான்.) (எ - று.)

(க - ரை.) இது கார்கண்டுகலங்கும் தலைவி தாயாரை நோக்கிக் கவன்று கூறியதாம். மாமதம் மிக்கமதம் என்னினுமாம். மேகத்தை மன்மதனுக்கு யானையென்பராதலால், மாமதம் என்றார். இம்முகில்கள் மின்னலாகிய வடத்தினை வீசி இடித்து அரசருடன் போர் புரியவரும் சேனைபோல் என்னுடன் போர்புரிய வருதலின் உலவிய.....வந்தால் என்றார்.

நீரென்னி லும்மழுங் கண்முகில் காணெஞ்ச மஞ்சலியென்
றுரென்னி லுந்தம ராயுரைப் பாரம ராபதிக்கு
நேரென்னி லுந்தகுங் கச்சியு ளேகம்பர் நீண்மதில்வாய்ச்
சேரென்னி லுந்தங்கும் வாட்கண்ணி தானன்பர் தேர்வரவே. (அஎ)

(இ - ள்.) முகில்காள் - மேகங்களே, அழும்கண் - அழுகின்ற கண்களுடனும், நெஞ்சம் - (கலலேதொண்ட) மனத்துடனும் (உள்ளவரை) அஞ்சலெ

என்று - அஞ்சவேண்டாம் என்று, உரைப்பார் ஆர் என்னினும் - கூறுவோர் யாரேயாயினும், நமர் - உறவினரெனக் கூறப்படுவர், (ஆதலால்) அமராபதிக்கு - தேவர் உலகுஞ் சுவர்க்கத்திற்கு, சேர் என்னினும் - ஒத்ததேயென்னினும், தரும் - அமையும், கச்சியுள் - திருக்கச்சியின்கண், ஏகம்பர் - திருவேகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், நீள் மதில்வாய் - உயர்ந்த திருமதிற்கண், நீர்-நீங்கள், சேர் - சேர்ந்து, அன்பர் - (தனக்கு) அன்புடையதலைவனது, தேர் வரவு - தேரினது வரவினை, என்னினும் (உண்மை) எனக்கூறினும், வான் கண்ணி - வான்போலும் கண்களையுடைய எனது தலைவி, தன்னும்-உயிர் நீங்காது நிற்பள். எ - று.

(க - ரை.) இது வரவெதிர்தலைத்தல் என்பது தலைமகன் முகிலோடு பறிகோக்கி வாராநிற்பக்கண்ட தோழி முகிலேகோக்கி நீவிரேயாயினும் ஏனைக்கு முன்றிச் சென்ற நிலைபெறுது காயகனே வெண்ணி யுயிர்நீங்கும நிலைக் ணிருக்கும் எமது தலைவிக்கு அவனது வருகை யுண்மையெனக் கூறின் உயிர்தரிப்பள் என்று முகிலோடு கூறியதாம்.

வரங்கொண் டிமையோர் நலங்கொள்ளு மேகம்பர் கச்சியண் ணுய், பரங்கொங்கை தூவன்மி னீர்முத்த மன்பர்தந் தேரின்முன் னே, தரங்கொண்டு பூக்கொண்டு கொன்றைபொன் னைகத்தண் காந் தள்கொத்தின், கரங்கொண்டு பொற்சுண்ண மேந்தவும் போந்தன கார்முகிலே.

(இ-ன்.)இமையோர்-தேவர்கள், வரம்கொண்டு-வரத்தினைப்பெற்று, நலம் கொள்ளும்-எல்லா நலங்களையும்அடையும், ஏகம்பர்-திருவேகம்பர் எழுந்தருளி யிருக்கும், கச்சி அண்ணுய்-திருக்கச்சி நகரத்தை ஒத்தவளே,(நீ) பரம்கொள் கை-பாரமாகியதனங்களில், நீர்முத்தம்-கண்ணீராகிய முத்துக்களே, தூவன் மின் - உயிர்க்காதிருங்கோள், அன்பர்தம் தேரின்முன்னே - தலைவரது தே ரின்முன்பாக, கார்முகில் - கருமையாகிய மேகங்கள், தரம்கொண்டு- உயர் வைப்பெற்று, பூகொண்டு - மலர்களையேந்தி, கொன்றை - கொன்றைமலர் களே, பொன்னைக - பொன்மணிகளாக, தண்காந்தள் - குளிர்ந்தகாந்தளாகிய கொத்தின் - கொத்துகளின், கரம்கொண்டு -கரதலத்திற்கொண்டு, பொற்சுண் ணம் -பொன்போலுஞ் சுண்ணப்பொடி, ஏந்தவும்-ஏந்திக்கவும், போந் தன - வந்தன, (ஆதலால் நீ கலுழ்தலை ஒழி) எ - று.

(க - ரை) நிமைசெய்யும் தேவாசுரர்களும் தம்மை நினைத்துத் தவஞ் செய்யின் அவர்கள் வேண்டும் பொருளைத்தர வல்லன்என்பர்,வரங்கொண்டு .....கொள்ளும், எனவும், கண்ணினீர் கணவனில்வழி யொழியுமைத்த் தனிவு கூறித் தணிப்பான் பரங்கொங்கை தூவன்மினீர்முத்தம் என்றார்.

கார்முக மாரவண் கைக்கொண்ட கப்பர் கழற்றிருமூழு
பேரார்முக மாப்பகை வெல்லச்சென் றார்நினை யார்புணரி
நீர்மூழ்கு மாக விருண்டு சுரந்தது நேரிழைநீ
மார்முக மாக வினைக்கட னீந்துதும் வெய்துயிர்ப்பே. (அசு)

(இ - ள்.) சேர் இழை - செவ்விய அணிகலன்களையணிந்தவளே, சார்மூகம் - பிறங்கம் என்னும் வில்லினை, ஆர - நிரப்ப, எண்கை - எளிய திருக்கரத்தின்கண், கொண்ட - அங்கிய, கம்பர் - திரு ஏகம்பரது, கழல் தொழுது - திருவடிகளை வணங்கி, போர்முகமாக - பகைவரது யுத்தத்தை முன்னிட்டு, பகைவெல்ல - பகைவரைவெல்லும்படி, சென்றார் - சென்றவராகிய தலைவர், புணரி - கடல், நீர்மூகம் ஆக - நீரினைத்தனக்கு முகமாக்கொண்டு, இருண்டு - இருள்நிறங்கொண்டு, கரந்தது - பெருகிற்று, (ஆதலால்) காமர் - காய்கன், வெய்ய உயிர்ப்பு - தலைவர் நீங்கினதாலுண்டான வெய்துயிர்ப்பினை, ஆர்மூகம் ஆக - யாரை வாயிலாகக்கொண்டு, வினைகடல் - துன்பமாகிய கடலினை, நீந்துதும் - நீந்துவோம். எ - று.

(க - ரை.) பகைகொண்ட அசுராதிகளையும் திரிபுராதிகளையும் வெல்லும் வகைக் கைக்கண் பிளகத்தினை யேந்திஎ ஞதலின் அவனை வணங்கி எம் தலைவற்கு இழுக்கண் வாராதென்பார் கார்மூகமார்.. ..... . சென்றார், என்றார். இவள் தனித்திருப்புழி கடல்ஒலிகேட்டு நிலைகலங்கிய தலைவி கூற்று எனினும் ஆம். அன்றிவானத்திடை முகில்வரக்கண்ட தலைவி கார் காலம் தெருட்டியது போர்க்குச் சென்ற தலைவர் இன்னும் மீண்டிலர் எனத் தலைவி கார்ப்பருவங்கண்டு கலங்கின தெனினும் ஆம். வேண்டுவோர் வேண்டிய கொடுக்கு வளமுள்ளான் என்பார் அவனது கொடையினைக் கைமேலேற்றி வண்கை என்றார்.

உயிரா யினவன்பர் தேர்வரக் கேட்டுமுன் வாட்டமுற்ற
பயிரார் புயல்பெற்ற தென்னநம் பல்வளை பான்மைகளாங்
தயிரார்பா லெய்யொடு மாடிய வேகம்பர் தம்மருள்போற்
கயிரா வினையழுங் தக்கச் சிறுத்தன கார்மயிலே. (கூ)

(இ-ன்.) கார்மயிலே - நீலநிறங்கொண்ட மயில்போலுஞ் சாயலையுடையானே, உயிராயினை - உயிரையொத்த, அன்பர் தேர்வரக்கேட்டு - தலைவரது தேரின்வருகையைக் கேட்டு, முன்வாட்டம் உற்றபயிர்-(மழைவருதற்குமுன்) வாட்டத்தினையடைந்த பயிரானது, ஆர்புயல்-மிக்கமழைநீரினை, பெற்றதன்ன - பெற்றதுபோல, நம்பல்வளை - நமதுபலவாகிய வளைகளை யணிந்த காயினது, பான்மைகளாம் - பசலின் தன்மைகளையடைந்த, தயிர் - தயிரினையும், ஆர்பால் - நிறம்பிய பாலினையும், நெய்யொடு - நெய்யினையும், ஆடிய - அபிஷேகிக்கப்பெற்ற, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, அருள்போல் - கருணைபோல, கையிராவே - (நீங்கியகாலத்து) கையினின்றுகழன்ற வளையல்கள், அழுந்த - (அன்பர் தேர்வரக்கேட்டுப் பூரித்ததனால் அவ்வளைகள்) அழுந்தியும், கச்சு இறுத்தன - கச்சுகளும் இறுக்கப்பெற்றன.(எ - று.)

(க - ரை.) கற்புற்ற நாயகியும் நாயகனும் ஒருவர்க்கொருவர் அன்புடன் மனங்கலந்த காலத்துத் தலைவன் ஓர் உயிரும் தலைவி ஓர்உடலும் ஒத்தலின், உயிரான அன்பர் என்றார். தலைவன் கார்கால நீங்கித் தன்னகர்க்கணித்தாம் ஓலையுத், தேர்வரக்கேட்டு மனமுவந்தானாதலின் கேட்டு எனவும் கூறினர்.

"ஒருமொழி யொழிதன் வினைக்கொளற் குரித்தே"என்பதனால் காணக்கண் ணும் குளிர்த்தசெனவும் மற்றையுறுப்புக்களுங் குளிர்ந்தனவெனக் கொள்க. முன் என்பது மழை பெய்வதற்குமுன் சென்ற காலத்தையுணர்த்தி நின்றது. புயல் என்பது ஈண்டு ஆகுபெயராய் மழையை யுணர்த்தி நின்றது. பல்வளை அன்மொழித்தொகை. பசுவினிடத்து பஞ்சகௌவ்யமும் தோன்று மென் பார் பாலின்தன்மை தோன்ற பான்மைகளாம் என்னூர் பஞ்சகௌவ்யமே யன்றிக் கோரோசனையும் கூட்டிக் கௌவ்யம் ஆவென்பர் ஒருசாரார். இறை வனுக்குரிய அபிடேகப் பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் கௌவ்யமே சிறந்த வென்பதற்கு "ஆடினுய் நறநெய்யொடு பாலயிர் அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்ப லம்" என்னும் திருவாக்காலறிக. இது தலைவன் தேர்வரக்கேட்ட தலைவிக்கு நிகழ்ந்த மெய்ப்பாட்டினைக்கேட்ட தோழி,தன்னெஞ்சத்த மற்றவருடன் கூறிய தாம்.

கார்விடை வண்ணத்த னன்றேழ் தழுவினு மின்றுதனிப்
போர்விடைப் பெற்றெதிர் மாண்டா ரெனவண்டர் போதவிட்டார்
தார்விடை யேகம்பர் கச்சிப் புறவிடைத் தம்பொனன்பூண்
மார்விடை வைகல் பெறுவார் தழுவ மழவிடையே. (கூக)

(இ - ள்.) கார்வண்ணத்தன் - மேகவண்ணனுகிய கண்ணன், அன்று ஏழ் விடை - அன்று ஏழு இடபங்களே, தழுவினும் - தழுவப்பெறினும், இன் று அண்டர் - இப்போது ஆயர்கள், தனி - ஒப்பற்ற, விடைப்போர் - இட பத்தின் போரினை, பெற்று - அடையப்பெற்று, மாண்டார் என - பலர் இறந் தாரென்று கூறி, தார்விடை - மாலையினையணிந்த இடபத்தினை யுகன மாக்கொண்ட, ஏகம்பர் திரு ஏகம்பரது, கச்சிப்புறவிடை - திருக்கச்சியின் கணுள்ள முல்லை நிலத்தின்கண், தம்பொன் - தமது இலக்குமியை யொத்த குமரியின், நன்பூண் - நல்லபணிகளே, மார்வு இடை - தமது மார்வில், வை கல் பெறுவார்-நீலக்கப்பெறுவார், மழவிடை - இளமையாகிய விடையினை, தழுவ - (வல்லவர்) தழுவும்படி, போதவிட்டார் - பரவிட்டனர். எ - று.

(க - ரை.) கார்விடை என்பதில் விடை யென்பதனை ஏழ் என்பதனு டன் கூட்டுக. ஏழ் என்பது விடைகளையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. வி டை தழுவினது கப்பின்னேப்பிராட்டியைக் கண்ணன் மணக்குமுன் நிகழ்ந் தது. இன்று இத்தடன் பொரத்தொடக்கினரில் பலர் மாண்டார் அத்த கைய கொடுவிடை யென்பார் போர்.....மாண்டார் என்னூர். தலைவியின் மு யக்கம் வேண்டுவோர் என்பார் தம்பொன்னன் பூண்.....பெறுவார், என்னூர். இது, ஏறுகோள் கூறி வரைவுகடாதல் துறை. அதாவது - எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடை யையன்மார், அவளுடைய மூலைப்பெரு மையும், இடைச்சிறுமையுங்கண்டு எம்மூர்க்கண் விடையின் மருப்பைத்தி ருத்தி விட்டார். இனி அடுப்பன அறிவேன் என்றதாம். இனி முல்லை நிலத் தலர் மரபாவது, தம் தேரியின்கண் பெண் பிறக்கின் அப்பெண்ணினைப் பெற்றோர் தம் தொழுவத்து அவளுடன் பிறந்த சேவல்களே யெல்லாம்

தாமே தம்பாலினையுண்டு களித்து வலுத்து நின்றவைகளைத் தழுவினனுக்கு அக்கன்னிகையைக் கொடுப்பதாம். இதனை "படையார் நெடுங்கண்ணி" என்னுந்திருக்கோவையார் செய்யுளாற் காண்க.

விடைபாய் கொடுமையெண் ணுதுமே லாங்கன்னி வேற்கருங்கட்
கடைபாய் மனத்தினங் காளையர் புல்கொலி கம்பர்கச்சி
மீடைபாய் வயலிளை மூல்லியின் மான்கன் றொடான்கன்றினங்
கடைபாய் தொறும்பதி மன்றிற் கடல்போற் கலந்தெழுமே. (ஐஅ)

(இ - ள்.) விடைபாய் கொடுமை எண்ணுதல் - இடபம்பாய்ந்து மூட்டுகின்ற கொடுமையினை நினையாது, மேலாம் கன்னி - மேன்மையாகிய கன்னியின், வேல் கருங்கண் - வேல்போலும் கருமையாகிய கண்ணினது, கடை - முடிவானது, பாய் - பாய்கின்ற, மனத்த - மனத்தினையுடைய, இளங்காளையர் - இளமையாகிய காளையர், புல்கு ஒலி - விடைகளைத் தழுவுகின்ற ஓசையைக்கேட்டு, கம்பர் - திரு ஏகம்பரது, மூல்லையின் - முல்லை நிலத்தின்கண், மான்கன்றொடு - மானகன்றுடன், ஆன்கன்று இனம் - பசுவின்கன்றின் கூட்டங்கள், கடைபாய்தொறும் - அந்நிலத்தினிடை பாய்ந்து, கொல்லுந்தோறும், கச்சிபதிமன்ற - திருக்கச்சிப்பதியின் மன்றக்கள் தோறும்; (உண்டாம் ஓசை) கடல்போல் - கடலைப்போல, கலந்து எழும் - சோர்ந்து பெருகும் எ - று.

(கு - ரை.) காளையர் தாம் விடையினைத் தழுவுதன்மேன் மனமுள்ளது நாதலின் அதனால் வரும் ஏதத்தினைச் சற்றும் கவனியார் என்பதனால் விடை பாய் கொடுமை யெண்ணுதல் என்றார். கட்கடைப்பாய் மனத்தினங்காளையர் என்பதனால் மிக்க வனப்புற்றார் என்பது பெறப்பட்டது. இதுவும் பதியின் பரிசுரைத்ததாம்.

எழுமலர்த் தண்பொழி லேகம்பர் கச்சி யிருங்கடல்வாய்க்
கொழுமணப் புன்னைத் துணர்மணற் குன்றிற் பரதர்கொழுவே
செழுமலர்ச் சேலல்ல வாளல்ல வேலல்ல நீலமல்ல
முழுமலர்க் கூரம்பி னேரிரண் டாலு முகத்தினவே. (கூஅ)

(இ - ள்.) எழு - மணம் எழுகின்ற, மலர் - மலர்கள் நெருங்கிய, தண் பொழில் - குளிர்ந்த சோலைசூழ்ந்த, ஏகம்பர் - திருவேகம்பர்எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சி - திருக்கச்சி நகரத்தைச்சேர்ந்த, இருகடல்வாய் - பெரிய கடலினிடத்து, கொழு - கொழுவிய, மணம் - வாசனையமைந்த, புன்னை - புன்னை மரங்கள், துணர் - கொத்தாகளமைந்த புன்னையின்கண், மணற்குன்றில் - மணற்குன்றின் மேலுள்ள, பரதர் கொம்பே - பரதகுலமாக்களின் பூங்கொம்பை யொத்தவளே, செழுமலர் - வளம்பெற்ற தாமரையின் மீதினை, சேல் அல்ல - சேல்மீன் அல்ல, வாள் அல்ல - வாள்அல்ல, வேல் அல்ல - வேலாயுதம் அல்ல, நீலம் அல்ல - நீலமலர் அல்ல, முழு - முழுமையும் [illegible]

பொருள்கள், முகத்தி - உன் முகத்தினிடம், ஆலும் - அசையாநிற்கும், என் - அவையாலை (எ - று.

(தெ - மா.) அ, ஒ, அசைகள். இதமணற்றடத்தைத் தனித்து நின் றூலைக் கண்டான அவளுடன் பேசும் விருப்புளனுய் உன் முகத்தி [illegible] யென அணுகிக்கேட்டலால், இது கினவி வேட்டலாகும். புன்னைத் [illegible]மணத்தொன்றிற் பரதர் கொம்பேயென்றதால் கற்பகத்தருவையணைந்த [illegible]ல்லியை யொப்பாளே யென்றகூறினர். கூரம்பு என்றதால் அவை, [illegible]யும் வேலையுமொத்த என்னுடம்பைப் பிளத்தலை, சேகத்தினுட் [illegible]மனத்தையும் வருத்தியவென்ற கூறியசாயிற்று. நெய்தனிலத் [illegible]க் கருப்பொருளாதலின புன்னைகூறினர். மலர்க் கூரம்பு என்றதனுற் [illegible]யோததாவு யென்றலுமாம்.

மூகம்பாகம் பண்டமும் பாகமென் றேதிய மூதுரைபை [illegible]
புகும்பாத் திரேலென் னைமையேகமபர் கச்சிமுன்னூ [illegible]
[illegible]ம்பக வார்வி னளவீல்லை யென்னின் பவளச்செவ்வாய் [illegible]
[illegible]ற் பொழிற்பெற்ற நாமுற் றவர்கொள்க நன்மயலே. (

(தெ - ள்.) அளவு உயர்- சிற்பநூற்படி மாளிகை முதலியவற்று யர் [illegible]ரி ஏகம்பர் - திருக்கச்சிக்க ணெழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பர், [illegible]பாகம் -இடத்தின்பாகமும், மும்பாகம்-அருளிற்பாகமும, பண்டமும் பாகம் - செல்வத்திற்பாகமும், என்று ஆர்வின - (தருவேன்) எனற ஆசையு டன், ஒதிய மூதுரையை - அவளபொருட்டி அன்று கூறியபழமொழிளை, இல்லை எனின் - இல்லையெனை மறந்து கூறுவாராயின், கேம்பால் - மலையடி வாரத்தில், பொழில் பெற்ற - சோலையினிடத்த அவரது நட்பைகொண்டு [illegible]ம்மனைநோக்கும்) பவளச்செவ்வாய் மூன் நாம உற்று - பவளம் போ [illegible]ல் சிவந்த (தழ்த்லையுடைய நமது தலைவியிடம் நாம் சென்று, என் லேம் [illegible]ரை [illegible]வ்லை நோக்குதலில்) பயனென், யுகம் பார்த்து இரேல் - [illegible]ன் நாள் [illegible]பொழுதினாதை நீர் னையல் ஈர் - நீர் அவரிடங்கொண்ட [illegible]ல் [illegible]ங்கூறி, அவர்கொள்க - அவரது மயலைத்தணித்து பதிக்க ழைத்தல் [illegible]செவ்வோமாக. எ-று.

(கு - ரை.) இது தலைவன் கூறிய சொற்றவறுதல் நோக்கிய தலைவி தோழியரையவன்பால் விடுப்ப் அவர் மீண்டும் வந்து தலைவனிலைகூறி பதிக்குத்தலைவியை [illegible]கொண்டு சென்றது.

[illegible]கத்த நன்னிருட் கொல்லுஞ் சுறவொ டெறிமகர
[illegible]க்கத் திசையி யோதங் கிழிகிளர க்கழித்தார்
[illegible]வர் [illegible]ளாகியர் கச்சிக் [illegible]ரொன்னவன்

(இ - ள்.) தயக்கத்தவர்க்கு - வருத்தமிகுதியுடையார்க்கு, அருளா - கருணை செய்யாத, கம்பர் - திரு ஏகம்பரது, கச்சி - திருக்கச்சி மாநகர்க்கண், மயக்கத்த - (வழியறியாமீல்) மயக்கத்தைத்தருகின்ற, கல் இருள் - மிகுந்த இருளில், கடல் - கடற்கணுள்ளனவாகிய, கொல்லும் சுற வொடு - கொல்லுகின்ற சுறா மீன்களுடன், எறிமகரம் - வாலான் மோதுகின்ற முதலைகள், இயக்கத்த இடு - சஞ்சரித்தலால் உண்டாகிய சுழி - நீர்ச்சுழி மிகுந்த ஓதம் - வெள்ளமும், கழிகிளர் - மிகுதியு மேலெழுகின்ற, தார்-பத்[illegible] ட, அக்கழி - அக்கழிக்கரை வழியில், கொண்க - நாயக, முயக்கத்த[illegible] க்கைக்கண், அகல்வு பொருள் - பிரிதம் நீங்குதலைப்பொருதவளாய், [illegible] னால் - பொன்மாலையணிந்த எமது தலைவி, நீர்வரும்-நீர்வருகின்ற [illegible] இத்த வூர்க்கு, அஞ்சும் - அச்சப்படுவள், ஆதலின் இவ்வழி வரற்கு.

(கு - ரை.) இது எதங்கூறி மறுத்தல், என்பது, தலைமகன் இரவுவரவு கேட்ட தலைமகள், தனக்கு அவன் செய்ததலையளிமுதலிய நீனையாதுள்ளத்தனாயி, சுறவும், மகரமும் சஞ்சரித்தலாலுண்டாகிய சுழிகளும், வெள்ளமுமுடைத்து பிரவகிக்கும் கழிக்கரை வழியாய் வல்லிருட்கண் வள்ளலே நுமக்கு யானுற்றகுமோ என எதங்கூறி மறுத்துரையா நிற்றல் அதற்குச் செய்யுள் ''செழுங்கார் முழவதிர் சிற்றம்பலத்துப் பெருந்[illegible] கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயர்வோன் கழலேத்தலர் போன், முழுவெள் முரண் வாரணவேட்டை செல் மொய்யிருள்வாய், வழங்காவதரின் மும் சென்றுமோ வின்றெம் வள்ளலையே,'' என்பதா னறிக.

மேயிரை வைகக் குருகுண ராமது வண்டுபுன்னீ
மீயிரை வண்டோ தமங்குகடிய விரிகடல்வழ்ப்
பாயிரை நாகங்கொண் டீன்றெழுங்கம் பர்கச்சிப்பவ்வநீர்
தூயிரை கானன்மற் றுறறி வார்நந் துறைவர்போய்யே. (கூ)

(இ-ள்.) குருகு-கொக்குகள், மேய்இரை-மேய்கின்ற இரைகளாகிய வைக - எதிரிலிருக்க, மதவுண்டு-கள்ளுண்டு மயக்கத்தால் [illegible] யறியாதன வாய், புன்னை மீ-புன்னைமரதத்தின்மீது, அமர்ந்து [illegible] அமர்ந்திருத்தலை (யுணர்ந்து,) இரைவண்டு - மீருக்கவண்டினங்கள் [illegible] விக்கின்ற, விரிகடல் வாய்-பரந்த கடற்கரைக்கண், இரை-மீனினங்களாகம் பாம்பினை, பாய்கொண்டோன் - அணைந்தக்கொண்ட திருமால், தொழும் - வணங்குகின்ற, கச்சி - திருக்கச்சியின், கானல் - கானற்கண், பவ்வம் - கடலே, நீர்நாய் - (நீயும் என்னை யொப்ப, கண்ணீரைத் துலவி, இரை - இரைத்து அழுகின்றாய, (அவர்குள் மறந்துவருதலை நீக்கினீர்) நம் [illegible] பொய் - நமது சேர்ப்பரது பொய்யினை, யார் அறிவார் - யார் அறியவல்லவர், (எ - று.) மற்று- அசை

(கு- ரை.) இது கடலொடுபடல், [illegible] ருந்தா நின்ற தலைவி, கடலே தோழி, [illegible] வருவதைச் குறை[illegible]

வராததுபோல உனக்குஞ்சுளுரைத்த வரா தொழிந்தனரோ நீயும் என்னை யோப்பக் கண்ணீரொத்த அலை நீர் துஉய் அலைதுஞ் தூற்றுகின்றாய் நமது தலைவரது பொய்யினையா வரறி வாரெனக் கூறியதாம்.

பொய்வரு நெஞ்சினர் வஞ்சனே யாரையும் போகவிடா
மெய்வரும் பேரரு ளேகம்பர் கச்சி விரையினவாய்க்
கைவரும் புள்ளொடு சங்கின மார்ப்பநஞ் சேர்ப்பர் திண்டே
ரைவரு தாமன் களினம்வர் தார்ப்ப வணிகின்றதே. (கூஎ)

(இ - ள்.) பொய்வரும் - பொய் பேசுகின்ற, நெஞ்சினர் - மனமுடை யார்களையும், வஞ்சனேயாரையும் - வஞ்சகமுடையார்களையும், போகவிடா - அனுகவிடாத, மெய்வரும் - உண்மையாக வளருகின்ற, பெரு அருள் - மி குந்த தருணே புரிகின்ற, ஏகம்பர் கச்சி - திரு ஏகம்பரது கச்சிப்பதிக்கண், நம் சேர்ப்பர் - நமது தலைவரது, அ திண் தேர் - அந்த வலியதேர்புள் (பொடி- ஆண்டுப்படியும்பூவை முதலிய) பறவைக்கூட்டங்களோடுஞ்சு, சங்கு இனம் ஆர்ப்ப - சங்குகளின் கூட்டங்கள் ஒலிக்கவும், கைவரும் - ஒலிக்கு முட வருகின்ற, அருதாமன்கள் - அரிய யானைகள், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும், அணி கின்றது - வாராநின்றது. (எ - று.)

(கு - ரை.) இது தேர் வரவு கூறல் என்பது - தேரூர்ப்புக்குச் செல்லி தொடில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகனது தேரொலி கேட்ட யுவகையொடு சென்று தலைமகளுக்கு அதன் வரவெடித்துரைத்தல்.

"வள்ளினமார்த்தண்ணும் வண்கொன்றையோண்தில்லைக்கார்கடல்வாய்"
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புலவர்கூட்டம்
வள்ளினமார்ப்பமதகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே. என்பதாலறிக.

என்றுசெய் வோமிதனிற்றிரு வேகம்பர்க் கெத்தனேயு
மின்றுசெய் வோம்பணி நாளையென் றுள்ளினெஞ் சேயுடலிற்
சென்றுசெ யாரை விடுந்துணை நாளும் விடாதடிமை
நின்றுசெய் வாரவர் தங்களி னீணெறி காட்டுவரே. (கூஅ)

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே, திருவேகம்பர்க்கு - திருவேகம்பருக்கு, நாம் எத்தனையும் இன்று செய்வோம் - திருப்பணிமுதலிய அனேகத்தையும் இன்றே செய்வோம், நாளை - காலைக்கு, இதனில் நன்று செய்வோம்-இதனைக் காட்டிலும் நலமாகச் செய்வோம், என்று உள்ளி - என்று நினைத்து, உடலில் சென்று - தேகத்தை யெடுத்து, விடாது - இடைவிடாது, நாளும் அடிமை - நாடோறும் அடிமைத்தொழிலே, நின்று செய்வார் அவர் தங்கள் - வேலைத்தச் செய்வாருடைய, நீணே - நீண்டவழியாக நின்று, நீள்நெறி காட்டு - (அவர்கள் பக்கற்பதத்தைக் காட்டா நிற்பர், செயாரை - இவ்வகைப்பணி செய்யாரை) விடும் - கைவிடுவர். எ - று.

(கு - ரை.) ஒ - அசை. இறைவற்கு விடாதடிமை செய்வார்க்குப் புண்ணிய மிகுதலும் செய்யார்களுப் பாவம் மேலெழுதலும் சாத்திர முறையால் கண்டுணர்தலின் செய்கார் நற்பதமடைதலும் செய்யார் அடை தலொழிதலும் நோக்கிச் செய்வார் தங்கள் தீமை எனவும் செயாரைவிடும் எனவும் கூறினர்.

காட்டிவைத் தார்தம்மை யாங்கடிப் பூப்பெய்யக் காதல்வெள்ளம்
மீட்டிவைத் தார்தொழு மேகம்ப ரேது மிலாதவெம்மைப்
பூட்டிவைத் தார்தமக் கன்பது பெற்றுப் பதிற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத் தார்பர மித்தொழு வாமவர் பாதங்களே. (ஈஈ

(இ - ள்.) தொழும் - உலகம் வணங்கும், ஏகம்பர்-திருவேகம்பர், ஏதும் இல்லாத - சிறிதும் பயனில்லாத, யாம் - நாம, தமமை - தமக்கு, கடிபூ - ணைமூன்ன மலரை, பெய்ய - பரிந்து அருச்சிக்க, காட்டி வைதார் - புலப்படுத்தி வைததனர், காதல் வெள்ளம் - ஆசை வெள்ளதினை, மீட்டி வைத்தார் - மிகச்செய்தவர், எம்மை - எமக்கு, பூட்டிவைத்தார் - (அன்பு) பூட்டி வைத்தவர், தமக்கு அன்புபெற்ற - தம்மிடத்து அனபினையடைந்து, பதிற்றுப்பத்து - நூறு செய்யுட்களை, பாட்டி வைத்தார் - பாடும்படி வைத்த வர், அவர் பாதங்கள் புகலி - அத்தகையார் திருவடிகளைப் பரவி, தொழு வாம - வணங்குவாம். எ - று.

(கு - ரை.) என்செயலாவது சிறிதுமின்று அவன் தாண்டவேஷத்தை அல்லாது செய்யேன் என்பார். காட்டிவைதார் எனப் பிறவினைப்படு, நிக் கூறினர். கடிப்பூ வென்றார் மணமிலா மலரையடியிற் சூடப்பெரு தாதலின் என்க. யாணுட்பெய்தினும் அதிலுலடைய வேண்டிய பயன் சிறிது மடைந்தினேன் அவ்வுடம்பாலும் அவ்வுடம்பு கொண்ட என்னு னும் சிறிதும் பயனின்று என்பார் ஏதுமிலா எம்மை என்றார். இவை னஞ் செய்தார்க்கு நான் செய்யுங் கைம்மாறு பிறிதேது மின்று நான் செ வது அவன்பொன்னடி வணக்கமே யென்பார் தொழுகாமவர் பாதங்களே என்றார்.

பாதம் பரவியோர் பித்துப் பிதற்றினும் பல்பணியு
மேதம் புகுதா வகையரு ளேகம்ப ரேத்தெனவே
போதம் பொருளாம் பொலியாத புன்சொற் பனுவல்களும்
வேதம் பொலியும் பொருளா மெனக்கொள் வர்மெய்த்தொண்டரே

(இ - ள்.) பாதம்பரவி - அவன் திருவடிகளைத் தொழுது, ஓப்பித்து ஒருபைத்திய வாசகத்தை, பிதற்றினும், பலமுறை கூறினும், பல்பணியும் அவன்செய் செயலனைத்தையும், ஏதம்புகுதாவகை - குற்றப்படாவகை, எ தெனவே - தம்மைத் தூய்த்ததாகக் கொண்டு, அருள் - கருணைசெய்கின்ற ஏகம்பர், திருவேகம்பர், மெய்த்தொண்டர் - அவனது உண்மை யடியவர்கள்

கூறுஅ திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

பொருளாம் - பொருட் பொலிவால், போதம் பொலிவாத - ஞானம் விளங் காத, புல் சொல் - அற்பமாகிய சொற்கள் சேர்ந்த, பனுவல்களும் - நூல்க ளேயும், வேதம் பொலியும் - வேதத்தில் விளங்கும், பொருள் ஆம் - பொரு ளாகும், ஏனக்கோன்ஈர் - என்று ஏற்றுகொள்வர். எ - று.

(கு - ரை) அவனடியவர்கள அவனடிகளை வணங்கியவனை வாழ்த்தாது வையினும் அவரறை யவனை வணங்கிய வணக்கமாகக் கொண்டு அருள் செய்யுவ கருணை நிதியாதலின் பாத்தே... . அருள் ஏகம்பர் என்றார். அவ னடியார்களோ எனின அவனை நோக்கிப் பன்முறை கூறியவை பித்தாலாய சொற்கள் எனினும் அவற்றின் ஞானத்தாற பொலிந்த வேதநூலாக் கொண்டு வப்பர் என்பார், போதம் .. .மெய்த்தொண்டீர, என்றார். பித்த என் பது ஆகுபெயர். பிதற்றல் பித்த மிகுதியால் நாம் இன்ன கூறினோம் மென அறியாது, கூறியதனையே பனமுறை கூறுதல். கரத்தாலும் சிரத் தாலும் வாக்காலும் வணங்கலும, வலங்கொளலும், நினைத்தலும் துதித்த லும் என்பார் பல்பணியும என்றார். அடியவர்செய்த பணிகள் ஒன்றுஞ் சிதறாமலவகைக் கொள்பவன் ஏன்பார் ஏதம்புகுதாவகை எனவும், கூறினுந் வேதத்திற் கூறப்படும் பொருள் இறைவன் புகழாதலின் அடியவர் ஏத் திய பாமாலைகளும் அன்னதின்பாற்படும் என்பார் வேதம் பொலியும் பொருளாம் எனக்கோன்ஈர் எனவும், அவ்வவை புனிதாகிலுல்லார்க்கு என்னுங் கூறப்படும் இஃது இனிமைதரதென்பார் மெய்த்தொண்டீர் எனவும் கூறினர்.

நிருத்தநிருத்தம்பலம்.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

முற்றிற்று.

மெய்கண்டான் பொன்னடிவாழ்க.

கணபதிதுணை.

ஐந்தாவது

திருவாற்றியூர்

ஒருபாஒருபஃது.

மூலமும் உரையும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

இருநிலமடந்தை யியல்பினி னீடுத்த
பொருந்தடன்றோளில முகிலெனப் பொலிந்த
வொற்றியாரிக ருணடையோயுருவின்
பெற்றியென்றுப் பெறுதுமோயாரே
மின்னியமின்னீர் பிறக்கின்சடையே
மன்னியவண்டர்கள் சென்னியின்வடிவே
பாவகன்பரிதி பனிமதிதன்னெடு
மூவகைச்சுடருநின் றுதனேர்நாட்டந
ணண்ணுளியாரந தாரகனைமே
லண்ணவர்முதலா வேறேரிடமாக்
கொண்டுறைவிசும்பே கோலநின்னுக
மெண்டிசைதிண்டோ ளிருநகடலுடையே
யணியுடையுல்குற் மவனிமண்டலமே
மீணிமுடிப்போந்தணின் ருளிணைவழக்கே
யொழியாதோடிய மாருதமுயிர்பபே
வழுவாவோசை மறைநின்வாய்மொழி
வானவர்முதலா மனைவரும்பரந்த
வூனமின்ஞானத் தொருதிநின் னுணர்வே
யெருங்கியவுலகினி னீர்மையுகிற்றலுஞ
சிருங்கலும் விரிதலுந் தோற்றநின்றொழிலே

பீடுபெற்றதலுமழித்தலு மாங்கதன்முயற்சியு
மிமைதத்தலும்விழித்தலு மாகுகின்னியல்பே
யென்றிவைமுதலா வியல்புடைவடிவினே
டொன்றியதுப்புரு விருவகையாகி
முத்திறக்குணத்து நால்வகைப்பிறவி
யத்திறத்தைம்பெறி யறுவ்கைச்சுயமோ
டேழுலகாதி யெண்வகைமூர்த்தியோ
டேழிதோ றீழி லெண்ணிறந்தோங்கி
யெவ்வகையளவினிற்கூடிநின்
றவ்வகைப்பொருளாகியவிடத்தே. (க)

(இ - ள்.) பொருகடல் - மோதுகின்றகடலினை, மேகலை - மேகலாபூ
ணமாக, இயல்பினின் - இலக்கண மனமய, உடுத்த - பூண்ட, இருநில
டக்தை - பெரிய பூமிதேவிக்கு, மூகம்என - முகம் என்ற கூறும்படி, பொ
லிந்த - விளங்கின, ஒற்றிமாநகர் - திருவொற்றிமாநகரினை, உடையோய் -
திருக்கோயிலாக் கொண்டெழுந்தருளியிருப்போனே, நின்சடை - தேவீ
ரது சடைமுடி, மின்னிய மின்னின் - மின்னலைச் செய்கின் மின்னலினது,
பிறக்கம் - ஒளியாகும் மின் சென்னியின் வடிவு - உனது திருமுடியின் வடி
வம், மன்னிய அண்டம் - நிலைபெற்ற அண்டங்களாம், பாவகன் - அக்னி, பரிதி - சுடர்க்கடவுள், பனிமதி - குளிர்ந்த சந்திரன்,
தன்னெடி - இவற்றுடன், மூவகைச்சுடரும் - மூன்று வகைப்பட்ட சுடர்க
ளும், நின்னுதல் நேர் நாட்டம் - தேவீரின் நெற்றியிற் பொருந்திய திருக்
கண்களாம், தாராகணம்-நக்ஷத்ரகூட்டங்கள், தண் ஒளியாரம் - குளிர்ந்த ஒ
ளியினையுடைய பணி மாலையாம், விண்ணவர் முதலாஎனோர் - தேவர் முத
லிய மற்றவர்களும், இடமாக கொண்டு - தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டு,
உறை - வசிக்கின்ற, விசும்பு - வானுலகம், கோயம்-அழகுள்ள முகம் -
தேவீரது திருமேனியாம், எண்கிடை - எட்டுத்திக்குகளும், நின்தோள்
வலிநிலைமாந்த தோள்களாம், இருகடல் - பெரியகடல், உடையே - உனது
திரு ஆடையாம், அணிஉடை அல்குலும் - அழகு கொண்ட அல்குலும், அ
வனி மண்டலமே - பூமியாம், மணிமுடிப்பாந்தள் - இரத்தின கிரீடமணிந்த
பாதாள உலகம், நின்சான் இணை-உனது இரண்டு திருவடிகளின், வழக்கே -
வழங்குமிடமாம், ஒழியாது - கிலேபெறாது, ஓடிய - ஓடின, மாருதம் - காற்
று, உயிர்ப்பு - உனது, உச்வாசநிச்வாசமாம், வழுவா ஒசை- (முழுதும்
உல்லத்தி) தவறுதி உண்டாம் ஒலியாகும், நின்வாய் வெயில் - தேவீ
ரது திருவாக்காம், பரந்த - அகன்ற, அமரர் முதலா - தேவர் முதலிய
மன் உயிர் - நிலைபெற்ற ஆன்மாக்களிடத்து, (உதிக்கும்) ஞானம் இயலான
சொருபி - குற்றம் இல்லாத அறிவுணர்ச்சியின் கூட்டம், நின்உயர்ந்தனது
பேர் அறிவாம், நெருங்கிய - அடுக்காகச் செறிந்த, உலகினின்மலத்தின்,

நீர்மையும் - குணமும், நிற்றலும் - நிலைபேறும், சருத்தலும் - ஒடுக்கமும், விரிதலும் - பரத்தலும், தோற்றமும் - உண்டாதலும், நின் தொழில் - தேவ நீரது தொழில்களாம், அமைத்தலும் - சிருட்டிதலும், அழித்தலும் - சங்க நித்தலும், அதன் முயற்சியும் - அசனது முயலுகையும், இயல்பு - உனக்கு இயல்பாக உண்டாகின்ற, நின் இமைத்தலும் விழித்தலுமாகும் - உனது திரு விழிகளின் இமைப்பும் விழிப்புமாம், என்று இலை முதல் ஆக - என்றகூறிய இவற்றினை முதலாகவுடைய, இயல்பு உடைய - இலகணத்தினை உடைய, வடிவினோடு - பல வடிவங்களுடன், ஒன்றிய - பொருகிய, தப்பு உருபவளம்போலும் திருவுரு, இருவகை ஆகிய சத்தியுருவிலமும என்னும் இரு வகைப்பட்டு, முத்திற குணதது - மூன்றுவகைப் பட்ட சதலம், ரஜக தமஸ் என்னும் குணதத்தினையுடைய, நால்வகைப்பிறவி - (அண்டசம், உற்பிசம், சுவேதசம், சராயுசம்) என்னும் நான்குவகைப் பிறவியில், அதகிறதது-அத்தருணத்தினையுடைய, ஐம்பொறி - ஐம்புலன்களாய், அறுகிலை சமயமோடு - அறுவகைச்சமயங்களுடன், எழு உலகு ஆகி எழுஉலகங்களுமாகி, எண்வகைமூர்த்தியோடு - எட்டுவகை மூர்த்தங்களுடன், ஊழிதோறாழி - பலயுழிக்காலங்கள், எண்இறந்த - அளவுகடந்த, ஒலகி - உயர்ந்து, எவ்வகை அளவினில்-எவ்வகை (பெரிய சிறிய) அளவுற்றபொருள்களிலும், கூடிநின்று - சேர்ந்து நிலைபெற்று, அவ்வவ்வகைப்பொருளும் - (அவ்வுவகையதெல்லாப்பொருள்களும், நீ ஆகிய இடத்த - நீபாய் வினங்குகின்ற இடத்து, உருவின்பெற்றி-தேவரீரது திருமேனியின் தன்மையை, ஒன்றுப்பெற்றோர் - ஒன்றுகப் பெற்றுத் தியானிக்கோர், யாவர் - எவர், எ - று. ஆங்கு, வ, அசைகள்.

(கு - ரை.) ஒற்றிமாகரைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டோனே, தேவரீரது திருமுடி. முதலாகத்திருவடியளவும் அண்டமுகமும் பாதலமுமாயிருத்தலின் உம்மை யெவ்வலகையறிந்து வுலகத்தவர் பூசிப்பர் என்றபடி யாம். இது, இறைவனது விராட்டின் திருவுருக்கூறியதாம். அண்டம், எனப்பொது படக்கூறியதால் மேலுள்ள எழுவகை யண்டங்களையுங்கொள்க. இவ்வாறு குக்கண் ணோடு முப்சுடராதலினீண்டுப் பாவகன் பருதி பனிமதிமூன்றையுங்கூறினர். நாராகணம் பன்னிரண்டுதலின் அவ்வகை வேறுபட்ட பன்மணிகள் கொண்டியைந்த மணியாரமென்பார், ஆரம் நாராகணமே என்றார். இறைவன் நிகம்பரனுதலின்எண்டோளுமட்டுதெக்காகக்கூறினர் இறைவன் அஷ்டமூர்த்தங்களாகியநிலம், நீர், நெருப்பு நிலாப்பகலோன், நீவிகம்பு பவனனன்மை என்றியம்பியுள்ளான் என்பார்எண்வகை மூர்த்தியென்றார். பார்தன்னை இடத்தறை பொருளேயிடமாகத் தானியாருபெயராற் கூறினர். வழுவாவோசை என்றதனால் அவுவதே வொலியென்றலுமாம் வானவர்மக்கள் மேல்விலங்குபுள் புல்லாரியீறாக ஆறறிவுமுதல் ஓரறிவாதியாக அறிவுதிபொருளானேதம் தேவரீரது பேதபதிந்த பொருள்கள் என்பார் நின் உணர்வு என்றார். அவன் இயல்பினானேததியியல்பமனவியல் காதலினானேதம் வழக்கொழிதலுமுடைமை நோக்கி நெருங்கிய வுலகினீர்மையுமெனத் தொடங்கி, ஆகு நின்னியல்பே என்றார் இதனை, "கண்

துதல்யோகிருப்பக்காமனின்றிட வேட்கைக்கு எண்ணியதே வராதிமேலிக் தம்மையேர் மாருனெண்ணி வேண்மனையேவவெரிவிழிதித்திமகன்பெற்ற பெண்ணினைப்புணர்ந் துயிர்க்குப்பெரின்ம மளித்ததோரார்" என்பதனாலும், 'போகியாயிருக் துயிர்க்குப்போகதைப் புரிதலோரார், வேகியாஞற்போற் செயத வனேயினை வீட்டலோரார், யோகியா யோகமுத்தியுத வுதலதினே யோரார், ஊகியா மூடரெல்லா மும்பரில் ஒருவன் என்பர்." என்பதனாலும் அறிக இவ்வகை விராட்டுருவ்ய தேவரீர் அடியர்பொருட்டு இச்சையால் சதாசிவம் என்னும இருவகையாகச் சகளதிருமேனியியைக் தீரென்பார் அப்புரு இருவகையாகி யென்றார்.

இடத்துறைமாதரோ டிருடம்பென்றும்
கடத்தினேகள்ளிரு ணவீற்றினேயென்றும்
புலியதளென்பொடு புனேநதோயென்றும்
பலிதிரிவாழ்க்கை பயின்றேயென்றும்
திருவமர்மாலொடு திசைமுகனென்றும்
அருவமுமுருவமு மானயென்றும்
உளனேயென்று மிலனேயென்றும்
தளராளென்றுந் தளர்வோனென்றும்
ஆதியென்று மசோகினனென்றும்
போதியிற்பொலிந்த புராணனென்றும்
இன்னவைமுதலாத் தாமறியளவையின்
மன்னியநூலுடன் பன்மையுண்மயங்கிப்
பிணங்குமாந்தர் பெற்றிமைநோக்கி
அணங்கியவவ்வவர்க்கவ் வகையாகி
யடைபற்றிய பளிங்குபோலும்
ஒற்றிமாநகருடை யோயுருவே. (உ)

(இ - ள்) ஒற்றிமாநகர் உடையோய்-திருவொற்றிமாகரினேத்திருக் கோயிலாக்கொண் டெழுந்தருளியிருப்போனே, உரு-தேவரீரது திருவருக் கன், இடத்துறை - வாமபாகத்தறையும் மாதரோடு-பிராட்டியுடன் கூடி, இருவுடம்பு என்றும் - இரண்டு திருமேனி எனவும், கள்ளிருள் - சர்வசங் காரகாலத்துப் பேருழிகடியிரவின் கண், கடத்தினே - ஊழி கடனத்தினே, கவிற்றினே யென்றும் - செய்தாயெனவும், புலியதன்-புலித்தோலினே, என் போடு - எலும்புடன் சேர்த்து, புனைதோய் என்றும் - தரித்தனேயென வும், பலிதிரி - பிச்சைபூண்டு திரிகின்ற, வாழ்க்கை - வாழ்தலில், பயின் றேய் என்றும் - பழகினவன் எனவும். திரு அமர் - திருமகன் அமர்ந்த, மா லோடு - விஷ்ணுமூர்த்தியுடன், திசைமுகன் என்றும் - நிக்குகின்முகமா கொண்ட) பிரமன் எனவும், அருவமும் - அருவத்திருமேனியும், உருவ மும் - உருவத்திருமேனியும், ஆனய் என்றும் - ஆகியிருக்தாய் எனவும்,

உனேன் என்றும் - எல்லிடத்தும் உள்ளவன் எனவும், இலனே என்றும்- எங்கணும் இல்லாத ஞனியப்பொருள் எனவும், தனரால் என்றும்-தனராத வன் என்றும், தளர்வோன் என்றும் - தளர்வுறுவோன் எனவும்! ஆகி என்றும் - எப்பொருட்கும் இறை எனவும், அசோகினன் என்றும் - அசோகத் தடியிலமர்ந்த னெனென்றும், போதியில் - போதிவிருக்ஷமாகிய அரசடியில், பொலிந்த-விளங்கிய, புராணன் என்றும் - முன்னவனுகிய ஆதிபுத்தன் எனவும், இன்னவையமுதலாக - இவ்வகையாகக்(கூறிய) பன்மைநாலுடன் - பல வகைப்பட்ட மதநூல்களுடன்; தாம் அறி அளவையின் - தாமறிந்த அளவி னால், உன்மயங்கி - மனமயங்கி, பிணக்கு மாந்தர் - மாறுகொண்ட (மதத் தைச்சேர்ந்த) மனிதர்களின், பெற்றிமைநோக்கி - தன்மைகண்டு, அணங் கிய - வருந்துகின்ற, அவ் அவர்க்கு-அந்தந்தச் சமயத்தவர்க்கு, அவ்வவையா கி- அவர்கள்கொண்ட திருவுருக்களேயாகி, மன்னிய-பொருந்தி யிருக்கின் றன, (ஆகலால் அத்திருவுருவம்) அடைபற்றிய - இலேயினையடைந்த, பளி ங்குபோலும் - பளிங்குகல்லேயொக்கும். எ - று. ஏ - அசை.

(கு - னா.) ஒற்றிமா கருடையோய் உம்மைச்சமயத்தோரிற் சிலர் பல வகைப்படமொழிந்த பலவருக்கொண்டீனை யென்றும் உருவிலியென்றும் கூறினும் கூறுவோர் அவ்வவர்க்கு அந்தந்தத்திருவுருக்களுடன் கூடியணைக் கிக்கின்றாயாதலின் அது, பாசிலேயினேயடைந்த பளிங்கு அந்நிறங்கொண்டு வினல்கி அது நீங்கின் தனதுண்மை நிறமாகிய வெண்ணிறச்சினை யடை தலே யொக்கும் என்பதாம்; இறைவனும் இறைவியுமென்பார் இடச்தறை மாதரோ டுருடம்பெனவும், இது சிவசத்திகளின் இயக்கமே உலகம் என் னும் வாதினே நோக்கியும், நடத்தினே நள்ளிருள் நவிற்றினே யென்றதனன் ''அனேத்துஞ் ஞனியம் சத்தெதிராதலின் இறைவனெருவனே மற்றவரில்லே யென்னும் சைவரைநோக்கியும், புலியதளென்பொடி பொலிச்தோ யென்ற தனுற் காளாமுக மூர்த்தியாயும், விஷ்ணுவாகியும், பிரமனுகியும், பலிதிரி வாழ்க்கையின்றே யென்றதனுற் காபாலமூர்த்தியாகியும், நிற்பதைக் கூறி னூர். சகநிஷ்கனவுருவமும் அவன் திருமேனியென்பார் அருவமும் உருவ மும் ஆனும் என்றும், அசோகினன் என்றதனுன் சினனுகியும், போதியிற் பொலிந்த என்றதனுற்புத்தன் எனவும், கூறினூர். இவைமுதலிய சமயத் தவர்க்கு அவ்வத்தேவராய் நின்றருள் செய்வோன் என்பார் அவ்வகைக்கவ் வகையாகி யெனவுங்கூறினூர்.

உருவாமுலகுக் கொருவனுகிய
பெரியோய்வடிவின் பிறிதிங்கின்மையின்
எப்பொருளாயினு மிங்குளதாமெனின்
அப்பொருளுனக்கே யவயவமாதலின்
முன்னியமூவெயின் முழங்கெரியூட்டித்
தொன்னீர்வையகந் துயர்கெடச்சூழ்ந்ததும்
வேள்விமூர்த்திதன் றலேயினேவிடத்ததும்
கீன்னிலம்பாளிதன் றேளினே கெரித்ததும்

ஓங்கியமறையோற் கொருமுகமொழித்ததும்
பூங்கணேவேளைப் பொடிபடவிழித்ததும்
திறல்கெடவரக்கனைத் திருவிரலூன்றியதும்
குறைபடக்கூற்றினைக் குறிப்பினிலடர்த்ததும்
என்றிவைமுதலாவாள் வினையெல்லாம்
நின்றுழிச்செறிந்தவை நின்செயலாதலின்
உலவாத்தொல்புக ழொற்றியூர
பகர்வோர் நினக்கு வேறின்மைகண்டவர்
நிகழ்ச்சியினிகழ் னல்லது
புகழ்ச்சியிற்படுப்பரோ பொருளுணர்ந்தோரே. (கூ

(இ - ன்.) உருவாம் - உருவமாகக் காணப்படும், உலகுக்கு - உலகத்திற்கு, ஒருவனுயிய - ஒருவனுய் நிலைபெற்ற, பெரியோய் - பெரியோனே, வடிவின்பிறிது - தேவரீரது திருமேனியொழிந்த வேறுபொருள், இங்கு இவ்வுலகத்தின்கண், இன்மையின் - இல்லாமையான், எப்பொருள் ஆயினும் -எவ்வகைப்பொருளாயினும், இங்கு - இவ்வுலகத்து, உளதாம் எனின் - இருக்கின், அப்பொருள் - அந்தப்பொருள், உனக்கே - தேவரீர்க்கே, அலயம் - திருவுறப்பாம், ஆகலின் - ஆகையால், மூன்றிய மூவெயில்-மதிக்கத்தக்க திரிபுரங்களே, முழங்குகரி ஊட்டி - ஒலிக்கின்றதீக்கிரையாக்கி, தொன்னீர்-மிக்க நீராற்சூழ்ந்த, உலகம் - உலகத்தினை, துயரினின்று நீங்க, சூழ்ந்ததும் - ஆராய்ச்சி செய்ததும், வேள்வி மூர்த்தி தன் - எஞ்ஞமூர்த்தியினது, தலையினை - தலையை, விடித்ததும் - நீங்கச்செய்ததும், நீள்விசும்பார்வி தன் - பெரிய சுவர்க்கத்தை ஆள்வோனுகிய இந்திரனது, தோளினை - தோள்களை, கொடித்ததும் - நெரியச்செய்ததும், ஒன்றிய-உயர்ந்த, மறையோற்கு-பிரமற்கு, ஒருமுகம் - ஒருமுகத்தினை, ஒழித்ததும் - நீக்கியதும், பூணை-அழகிய புஷ்பமாணத்தைக்கொண்ட, வேளை - மன்மதனை, பொடிப்பட - சாம்பராகும்படி, விழித்ததும் - விழித்தெரித்ததும், அரக்கனை - இராவணனது, திறல்கெட - வலிமைகெடும்படி, திருவிறல் உறத்ததும்-திருவீரலால் ஊன்றியழியச் செய்ததும், கூற்றினை - யமனை, குறைபட - வலிமைகுன்றும் வகை, குறிப்பினில் - பாதத்தைவீசியக்குறிப்பினுல், அடர்த்ததும் - உதைத்து வென்றதும், என்ற இவை முதலா - என்று இவை முதலாகிய, ஆன்றினை யெல்லாம் - முயற்சிகள் எல்லாம், நின்றுழி-தேவரீர் இருந்தஇடத்திலிருந்தே, செறிந்தவை - உண்டாயினவையாம், நின்செயல் ஆதலின் - தேவரீரது செயல்களாம் ஆதலால், உலவா - கெடாத, தொல்புகழ்- பழையதாகிய புகழினையுடைய, ஒற்றியூர் - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டோனே, பகர்வோர் - உன்னைப்புகழ்வோர், நினக்கு - தேவரீருடைய செறிவுக்கு, வேறின்மை-நீக்கமின்மையை, கண்டவர்-கண்டறிந்தஞானமிலுடையோர் நிகழ்ச்சியின் - தேவரீரது இயக்கத்தினுல், நிகழின் அல்லது - உலகம்புடைபெயர்ந்த இயங்குமன்றி, (வேறாகாரியத்தாலுமென்,) புகழ்ச்சியில் - புகழ்த

லில், பதிப்பரோ - தம்மை மூழ்குவிப்பரோ, பொருள் உணர்ந்தோரே - பொருளினையறித்தகொண்டோர், (எ - று.) எ - அசை.

(கு - ரை.) இறைவனே உலகத்தப் பொருள்களனைத்தும் தேவரீர்க்கு அவயவமாதலாலும் நீர்செய்த செயலனைத்தும் நீர் நினைழிநிகழ்ந்தவை யாதலாலும் உம்மைப்புகழ்ந்து பேசுவோர் உமது வியாபகத்தை யறிந்தவராதலாலும் எல்லாம் உமது செயலென அறிவரே யன்றித் தாமெனச் செருக்கார் என்ற படியாம்.

பொருளுணர்ந்தோங்கிய பூமகன்முதலா
இருடீணையாக்கையி லியங்குமன்னுயிர்
உருவினுமுணர்வினு முயர்வினும்பணியினும்
திருவினுந்திறலினுஞ் செய்தொழில்வகையினும்
வெவ்வேருகி வினையொடும்பிரியா
தொவ்வாப்பன்மையுண் மற்றவரொழுக்கம்
மன்னியவேலையுள் வான்றிரைபோல
நின்னிடையெழுந்து நின்னிடையாகியும்
பெருகியுஞ்சுருங்கியும் பெயர்ந்துந்தோன்றியும்
விரவியும்வேருய் நின்றனினிளக்கம்
ஒவாத்தொல்புக ழொற்றியூர
மூவாமேனி முதல்வநின்னருள்
பெற்றவரறியி னல்லது
மற்றவரறிவரோ நின்னிடைமயக்கே (எ)

இ - ள்.) பொருள் உணர்ந்து - உண்மைப்பொருள் (இன்னதென்று) அறிந்து, ஒங்கிய - உயர்ந்த, பூமகன் முதலாக - பிரமனே முதலாக, இருள் தீணை - இருளினையொத்த, யாக்கையில் - தேகத்தில், இயங்கும் - இயங்காகின்ற, மன்உயிர் - நிலைத்த ஆன்மாக்கள், உருவிலும் - உருவத்தாலும், உணர்விலும் - உணர்வாலும், உயர்விலும் - பெருமையாலும், பணியிலும் - செயலாலும், திருவிலும் - செல்வத்தாலும், திறலினும் - வன்மையாலும், செய்தொழில்வகையிலும் - செய்கின்ற செய்கைவகையாலும், வினையொடும்பிரியாத - தொழிலினின்றும் வேறுபடாத, வெவ்வேறு ஆகி - வேறவேறுகி, ஒவ்வா - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத, பன்மையுள் - பலபடச்செறிந்தவற்றுள் மற்றவர் ஒழுக்கம் - அவ்வுயிர்களின்ஒழுகுதல், மன்னியவேலையுள் - நிலைத்த கடலுள், வான்றிரைபோல - உயர்ந்த அலைபோல, நின் இடையெழுந்து - தேவரீரிடம் தோன்றி, நின்னிடை ஆகியும் - நின்னிடைவளர்ந்தும், பெருகியும் - விரிந்தும், சுருங்கியும் - ஒடுங்கியும், பெயர்ந்தும - மீண்டும், தோன்றியும் - திரும்டிப்பட்டும், விரவியும் - கெருங்கிநின்றும், வேருய்நின்றனை - வேருகநின்றும், விளக்கம் ஒவா - விளக்குதல் ஒழியாத, தொல்புகழ் - பெரும்புகழையுடைய, ஒற்றியூர்-திருவொற்றியூரினைத்திருக்கோயிலாக் கொண்

டெழுத்தருளியிருப்போனே, மூவாமேனி - தெடாத திருமேனியையுடைய முதல்வ - தலைவனே, நின்னிடைமயக்கு - உன்னிடங்கொன்றிய உலகமயக் கத்தை, நின்அருள்பெற்றவர் - உனது திருவருள் விளக்கம் பெற்றவர், அறி யின் அல்லது - (அம்மயக்கமிற்றிதென்று) அறிந்தாலறிவரே அல்லது, மற்ற வர் - (நின்னருளைப்பெறுத) பிறர், அறிவரோ - தேவரீரதன்மையையறிய வல்லரோ-அறியார் - (எ - று.) எ-அசை.

(கு-ரை.) பிரமன் இறைவனது தன்மையினை யறிய பறவையாய் வீண் பறந்தறியாதடங்கிப்பின்னர் இறைவன்வெளிப்படக்கண்டு பணிந்தாளுதலின் பொருள் உணர்ந்து ஒல்கிய பூலகன் என்றார். உயிர்கள், குணத்தானும் செய லானும்உருவானும் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாவென்பார்மற்றுயிர் .....வெவ் வேறுகி - எனவும், வேலையுட்டிரை, அதனுளொழுந்து சற்றுநிலைத்து அதனி டையொல்குமாப் போல் உலகம்உண்ணிற்றோன்றியுண்ணின்றிலைத்துண்ணி டையொல்குமென்பார், மன்னியவேலையுள் ....வீரவியும் என்றார். அங் ஙனம் உயிர்களைப் பிரியாது அணுகி நின்றும் நீ அவற்றிற்கு வேறுயிருக் கின்றாய் உனது விசித்ர சக்தியறியக்கூடியதன்று என்பார், வேறாய் கின் றனை யெனவும், உனது உண்மையினையுன்னருள் பெற்றாரன்றி மற்றவாரறி யார்என்பார் நின்னருள்..... மற்றவர் அறிவரோ, எனவுங் கூறினர்.

இது, இறைவன் - உலகத்து நிறைத்தன்மையும், அவன் பஞ்சகிர்தய ம் செய்தலும், அதற்கு அன்னியமாயிருத்தலும்; வீரவியும் வேறன்மையா யிருத்தலுமாகிய இருதிய வேறபாடெனே யவரருளால் அவன் செயலறிந்தார் உணர்வதன்றி மற்றோரறியார் என்று கூறியதாம்.

மயக்கமில்சொன்னீ யாயினுமற்றவை
தூயக்கநின்றிற மறியாச்சூழலும்
உறைவிடமுள்ள மாயினுமற்றது
கறைபடவாங்கே காத்தகள்ளமும்
செய்வினையுலகினிற் செய்வோயெனினும்
அவ்வினைப்பயனீ யணுகாவனிமையும்
இனத்திடையின்பம் வேண்டினிற்பணிவோர்
மனத்திடைவாரி யாகியவனப்பும்
அன்பினடைந்தவர்க் கணிமையுமல்லவர்ச்
சேய்மையு நாடொறும்
னன்பினையுருக்கு மியற்கையவாதலிற்
கண்டவர்தமக்கே யூனுடல்கழிதல்
உண்டெனவுணர்ந்தன மொற்றியூர
மன்னியபெரும்புகழ் மாதவ
துன்னியசெஞ்சடைத் தூமதியோயே. (இ)

(இ - ன்.) மயக்கம் இல் - மயங்குதலில்லாத, சொல்நீ ஆயினும் - சொல்லாகிய வேதம் - நீயேயாயினும், அவை - அச்சொற்களாய வேதம், துயக்க - தளர்ச்சியுறும்வகை, நின்றிறம் - உன்னது வன்மையை. அறியாச்சூழலும்- அறியா இடமும், உறைவிடம் - நீயுறையுமிடம், உள்ளம் ஆயினும் - மனமேயெனினும், அதுகறைபட - அது (காணுது) குற்றமுறும்வகை, ஆங்கே - அம்மனத்தில், கரந்த - மறைந்திருக்கும், கள்ளமும் - களவும், செய்வினை-செய்கின்ற செயல்களே, உலகினில் - உலகத்து, செய்வோய் - செய்பவன், எனினும் - என்னும், அவ்வினைப்பயன் - அத்தொழில்களின் பயன், நீ அணுகா நீருங்காத, அணிமையும் - நெருக்கமும், இனத்திடை-அடியவர்இனத்து, இன்பம்வேண்டி - சிவானந்தப்பெருவாழ்வை விரும்பி, நிற்பணிவோர் - உன்னே வணங்குவோர்களது, மனத்திடை - மனத்தில். வாரியாகிய - ஆனந்தக்கடலாகிய, வனப்பும் - பேரழகும், அன்பினின் - அன்பினால், அடைத்தவர்க்கு-தேவரீரை யடைத்தவர்க்கு, அணிமையும் - நெருங்கியருள்புரிதலும், அல்லவர்ச் செய்மையும் - அணுகாதவர்களுக் தூரமாதலும், நாள்தொறும் - எக்காலத்தும், என்பினை உருக்கும் - எண்ணிலோர் உடலினையுருக்கும், இயற்கைய - இயற்கையினையுடையன, ஆதலின் - ஆதலால், கண்டவர்க்கே - இப்பேராநந்தத்தை மனத்தாற்கண்டவர்க்கே, ஊன்உடல் - இறைச்சியாலாய உடம்பு, கழிதல் - மாண்டு பிறவாது நீங்குதல், உண்டு - (உண்மையாக) உளது, என வுணர்ந்தனம் - என்று அறிந்தோம்; ஒற்றியூர - திருவொற்றி யூரினைத் திருக்கோயிலாய்க் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்போனே, பெரும்புகழ் - மிக்கபுகழ், மன்னிய - நிலைத்துள்ள, மாதவ - பெரிய தவநிலையானனே, செம்சடை - சிவந்தசடைமுடி, துன்னிய - நெருங்கிய, தாமநியோய் - குற்றமற்ற நிலவினைப் புனைந்தோனே - (எ - றும்.) மற்று இரண்டும், தம்மும் அசைகள்.

(கு - ரை.) வேதம் "ஏகயே வோருத்ரோ" என்றுஇறைவனையே பரமெனக்கூறுதலால் மயக்கமில் சொல் நீயென்றார். அது நின்னைக்கூறுமாயினும் அவை நின்றிறம் உணரா என்பார் நின்றிற மறியாச் சூழலும், எனவும் இறைவன் ஆன்மாக்களின் உள்ளங்களினும் உறைவோனாயினும் அந்த ஆன்மாக்கள் அறியாவகை கரந்தவன் என்பார் கரந்தகள்ளமும் எ-ம், பஞ்சகிரித்தியங்களையும் ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்வாயாயினும் அவ்வினைப் பயன்கள் உன்னைச் சாராவென்பார் உணுகா உணியையும் எ-ம், கூறினார். இவ்வகை நெருங்காத நெருங்கியுள்ளாயாயினும் யாவன் ஒருவன் உன்திருவடியாகிய பேரின்பத்தை விரும்பியுன்னைப்பணிவானோ அவனிடைபேரின்பவாரியாய் அருள் புரிவையென்பார் மனத்திடைவாரியாகியும் எனவும், தேவரீரை மனத்தாலும் காயத்தாலும் எண்ணியும் பணிந்தும் வணங்கினர்க்கே இணைத்தாய் அவர் மனத்திடை நின்று அருள்புரிவையென்பார். என்பினையுருக்குமியற்கைய என்றார். இத்தப் பேராநந்தத்தினைக் கண்டு தரிசித்தாரே பிறவாநெறி பெற்றார் என்பார் ஊனுடல் கழிதலுண்டெனவுணர்ந்தனம். மொற்றியூர என்றார்.

நாமதிசனட்டமைசூ குடுதாசிறி
ஆமதியானென் வமைத்தவாறே
அறனுருவாகிய வானேறுறுதல்
இறையன்யானென வியற்றுமாறே
அதுவளவனென நின்றமையார்க்கும்
பொதுநிலையானென வுணர்த்தியபொருளே
மூக்கணனென்பதி முத்தீவேள்வியில்
தொக்கதென்னிடை யென்பதோர்சுருக்கே
வேதமான்மறி யோதுதன்மற்றதன்
காதனனென நவிற்றுமாறே
மூவிலையொருதாட் சூலமேந்துதன்
மூவரும்யானென மொழிந்தவாறே
எண்வகைமூர்த்தி யென்பதிவ்வுலகினில்
உண்மையானென வுணர்த்தியவாறே
நிலநீர்தீவளி யகல்வானென்றும்
உலவாத்தொல்புக முடையோயென்றும்
பொருளுருற்றுதப் படையோயென்றும்
தெருளகின்றுலகினிற் றெருட்டுமாறே
ஈங்கிவைமுதலா வண்ணமுமவடிவும்
ஓங்குகின்பெருமை யுணர்த்தவுமுணராத்
தற்கொலிமாந்தர் தம்மிடைப்பிறந்த
சொற்பொருள்வண்மையிற் சுழலுமாந்தர்க்
காதியாகிய வறுதொழிலாளர்
ஓதலோவா வொற்றியூர
இறுவர்தஞ்செய்கையிற் படுத்து
மூறுவலித்திருத்திநீ முகப்படுமளவே.

(இ - ள்.). நாமதி - கன்மமற்றமூன்றும் பிறைச்சந்திரன், சடைமிசை சூடுதல் - சடையின்மீது அணிதல், தானெறி - குற்றமற்ற உண்மை யென் மூக்கத்தானுணர்ப்பெற்ற, ஆமதி - வீனரும் (ஞானத்தானுணரும் உண்மையிற் பொருளாயெ) வசதன்யம், யான் என - யானே யென்ற, அமைத்தவாறு - உலகர்க்குத் தெரிவித்தவிதமாம், அறன் உருவு ஆகிய - தருமமே வுருவமா கிய, ஆன் ஏறு ஏறுதல் - இடபத்தைதூர்த்த அருள செயல், இறைவன்யான் என - (அசரீரமச்சுரூபியாயெ) தலைவன், யான் என - யானேயென்ன என்று இயற்றும் ஆறே - அறிவிக்கைசெய்த விதமாம், அது, அவ் அன் ஏன் - ஒன்று, பெண், ஆண் என்று, நின்றமை - உலகத்த உயிர்களைப்

பொருள்களாகி விரவி நிற்றல், யார்க்கும் - (மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்குகள் ஆகிய) எல்லாவகையிர்களுக்கும், பொதுநிலையாள்வன - பொதுவாய் நிலையினின்று அருள்செய்வோன் என்று, உணர்த்திய பொருளே - தெரிவித்த பொருளமைதியாம், முக்கணனென்பது - திரி நேத்திரனே யுடையான் என்பது, மூத்தீ - (தக்ஷிணாக்னி முதலிய) மூன்று யாகாக்கினிகளும், வேளாவியில் - யாகத்தின்கண், என் இடை - என்னில், தொக்கது என்பது ஓர் ஊருக்கே - அடங்கியது என்பதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்பாம், வேதமான் மறி - வேதவருவாகிய மானுகிய மறியை, ஏற்றல் - திருக்காத்து ஏற்றுதல் அதன் காதன் - அந்த வேதகாயகன், நான் என - காயேயாவன் என்று, நூலிற்றறம் ஆறே-சொல்லியவிதமாம், மூ இலை ஒரு தாள்-ஒரு தாளில் மூன்று இலை கொண்ட, சூலம் ஏற்றுதல் - சூலப்படையினை ஏற்றுதல், மூவரும்யான் எனா (அமைதல், காத்தல், அழித்தற்குரிய) முத்தேவருமானவன் யானே என்று, மொழிந்தவாறு - கூறிய விதமாம், எண்வகை மூர்த்தி என்பது - அஷ்டமூர்த்தமாய் நின்றனை என்பது, இவ்வுலகினில் - இந்தப் (பரந்த) உலகத்தற்கு, உண்மை யான் - உண்மைப்பொருள் யானேயாவன் என்று, உணர்த்தியவாறு - தெரிவித்த விதமாம், நிலம் நீர் தீ வளி அகல் வான் என்றும் நிலம் நீர் தெருப்பு காற்று பரந்த ஆகாயம் என்றும், உலவா-கெடாத, தொல் புகழ் - தெடும்புகழை, உடையோய்-பெற்றோய், என்றும்-எனவும், பொருளும்-எல்லாப்பொருள்களு மானுயென்றும், கல் பூதப்படையோய் என்றும் - கல்ல பூதகணக்களைப் படைகளாகப் பெற்றோனே எனவும், நின்று - நிலைபெற்று, உலகினில் தெருள - உலகத்தவர் அறிந்துகொள்ள, தெருட்டும் ஆறு - தெரிவித்த விதமாம், ஈங்கு இவை முதலா - இவ்விடத்து இவை முதலான, வண்ணமும் வடிவும் - பலவகை வண்ணக்களும் வடிவங்களும், ஓங்கு நின்பெருமை - வளருகின்ற உனது பெரும் புகழினை, உணர்த்தவும் - (தெரியும்படி) அறிவிக்கவும், உணரா - அறிந்துகொள்ளாத, தற்கொலி மாக்கர் - தம்மைத்தாமே கேடு செய்துகொள்ளும் தற்கொலி மானிடர், தம்மிடைப்பிறந்த - தங்களிடத் துண்டாகிய, சொல் பொருள் வண்மையில் - சொற்களும் பொருள்களுமகிய வளப்பங்களால், சூழலு மாந்தர்க்கு - வாதமிட்டுத்திரியும் மனிதர்களுக்கு, ஆதியாகிய அறுதொழிலாளர் - முதல்வராகிய வேதியராதியோரால், ஓதல் ஓவா - ஓதியறிய முடியாத, ஒற்றியூர் - திருவொற்றி மாநகர்த்தினைத் திருக்கோயிலாகக் கொண்ட டெழுந்தருளி யிருப்போனே, (அவர் செய்கையினை) நிறுவர்தம் (அறிவு முற்றுகலைப்பெறாத) நெறி பின்னைகளின், செய்கையில் படுத்து - செயல்களிற் சேர்த்தி, முகப்பயம் அளவு - அவர்கள் உன் திருக்குறிப்பில் படும் அளவும், முறை வலித் திருத்தி - (அவர்கள் செய்கைக்கு) நிறு கைகொண் டெழுந்தருளி யிருக்கின்றாய். (எ-று.)

(கு - சா.) உலகத்துப் புறவிருளை நீக்கிக் கண்களுக்கு வொளியைத் தருமதிபோல் அகத்திருள் நீக்கி யறிவோர்க்குத் தலைப்பட்டு ஆரு பேரின்ப வீட்டினை யளிப்போன் என்பார், தூமதி ...மதியான், எ-ம், அனைத்து மழி

ந்த சர்வசங்காரத்தும் அறம் அழியாது இறைவனே விடையுருக் கொண்டு தாங்கத்தாமதனே யூர்ந்து தனித்து நிற்றலின் இறைவன் யான் எ-ம், உல கத்துச் செறிந்த உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களுக்கு அவரவர்கள் கன் மத்தின்வழி நிறுத்தும் பிறழாது கருணைசெய்பவன் என்பார், பொதுநிலையான் எ-ம், தக்ஷிணக்னி ஆகவநீயம், காருகபத்யம் ஆகிய மூன்றக்கினிக்கும் தான் தலைவன் என்பார், முக்கண்ணன்...சுருக்கே என்றார். இதனை "ஒண்சுடராகனை புலப்பிலாதனை, யொண்சுடராகியென் னுள்ளத்திருக்கின்ற, கண்சுடரோ னுலகேழுக்குடந்தவத், தண்சுடரோமத் தலைவனுமாமே." என்னுந் திருமக் திரத்தினுலறிக. மூவிலைச்சூல மேந்துதல் அம் மூன்று மூர்த்திகளும் அவ னேயென்பதற் கறிகுறியா மென்பார், மூவரும்.....ஆதே எ-ம், இறைவன் நிலம் நீர் தீ வாயு ஆகாயம் நிலாப்பதலோன் ஆன்மா முதலிய வெண்வகை யாய் நிற்றல் மற்றவனே விராட்டிருவன் என்பதைத் தெரித்தற்கு என்பார் எண்வகை...உணர்த்தியவாறே. என்றார் இதனை " அட்டமூர்த்தி யழகனின் னமுதாய வானந்த வெள்ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவலோகாயகன்றென் பெருந்துறைச்சேவகன், மட்டுவார்குழன் மங்கையாளையோர் பாகமவைத்த் வழகன்றன், வட்டமாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிமலருமே " என்ற மாணிக்க வாசகத்தாலறிக. வேத சிவாகமங்க ளனைத்தும் கூறுதல் யென் புகழேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்பார் உலவாத் தொல்புகழ் உடையோ யென்றும், கூறினர். இவை யனைத்தும் உமது பெருமைகளை யுணர்த்தவும் அறியாத மந்தமதிகள் பல சமயச் சுழற்சியிற்பட்டு மயங்கி ராகமே யடைத லின் தற்கொலிமான்தர், எ-ம். கூறினர். இவ்வறிவிலார் செயல்கண்டு பிற நகைகொண் டிருத்தலின் முறையலித் திருத்தி என்றும் கூறினர். இது உல கமும், உலக முதல்வனும், தேவர்க்கதிபனும், வேல்வி முதல்வனும் சிவமூர் த்தியென்பதை யறிவறத்தியது.

அளவினிலிறந்த பெருமையையாயினும்
என்துளமகலா வொடுங்கிநின் றுளையே
மெய்யினையிறந்த மெய்மையையாயினும்
வையகமுழுதுநின் வடிவெனப்படுமே
கையலத்தினையே யெனினுங்காதல்
செய்வோர்வேண்டுஞ் சிறப்பொழியாயே
சொல்லியவகையாற் றுணையலையாயினும்
கல்லுயிர்க்கூட்ட நாயகனீயே
எஞ்சுமுள்ளோ யெனினும்வஞ்சனை
தஞ்சியவரைச் சார்வினீயே
அஃதான்று
பிறவாப்பிறையை பெருகாப்பெருமையை

துறவாத்துறவியை தொடராத்தொடர்ச்சியை
நகரா நகர்ச்சியை நணுகா நணுக்கினை
அகலாவகற்சியை யணுகாவணிமையை
செய்யாச்செய்கையை சிறவாச்சிறப்பினை
வெய்யைதணியை விழுமியையொய்யை
செய்யைபசியை வெளியைகரியை
ஆக்குதியழித்தி யானபல்பொருள்
நீக்குதிதொகுத்தி நீங்குதியடைதி
ஏணியவாகிய வெண்ணில்பல்குணம்
நினைதொறுமயக்கு நீர்மையவாதலின்
ஓங்குகடவுடித்த வொற்றியூர
ஈங்கிதுமொழிவார் தம்
சொன்னிலைசுருங்கினல்லது
நின்னிலையறிவோர் யாரிருநிலத்தே. (எ)

(இ - ன்.) அளவினில் - (எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்) எனும் அளவுகளிலும், இறந்த - கடந்த, பெருமையை - பெருமையினையுடையாய், ஆயினும் - ஆனாலும், எனது உளம் - அடியேனது மனதினை, அகலாது - நீங்காமல், ஒடுங்கி நின்றனை - ஒடுங்கிநிற்கின்றாய், மெய்யினை - பஞ்சபூதங்களாலாகிய பூதவுடம்புகளை, இறந்த - கடந்த, மெய்யினை ஆயினும் - திருமேனியினைப் பெற்றனையாயினும், வையகமுழுதும் - உலக முழுதும்; நின்வடிவு எனப்படும் - தேவரீர் திருவுருவெனப்படும், கையலத்து - அடியேன் கைக்கண்ணதாக, இலை நீ எனினும் - நீ இல்லையாயினும், காதல் செய்வோர் - (உன்னை மனத்திடை யெண்ணி விரும்புவோர், வேண்டும் சிறப்பு - வேண்டிய சிறப்புகளை யீய, ஒழியாய் - நீங்காய், சொல்லிய வகையால்-மேற் சொல்லிய வகைகளால், தினை அளை ஆயினும் - தினைவ னல்லையாயினும், நல் உயிர்க்கு - உன்னிடம் அன்பு பதித்த ஆன்மாக்களுக்கு, ஊட்ட - (இன்பதன்ப பலன்களை) நல்கிக்க, நாயகன் நீயே - தலைவன் நீயேயாவாய், எங்கும் உன்னோய் - சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தினும் கிறைந்துள்ளாய், எனினும் - என்றாலும், வஞ்சனைத்தகைய அவரை - வஞ்சனை பொருந்தியிருக்கிற மனிதர்களை, சார்வு இலை நீயே - நீ சார்வாயல்லை, அஃதான்று - அதுவன்றி பிறவாப் பிறவியை - யோனிகளிற் பிறவாத பிறவியினையுடையாய், பெருகாப்பெருமையை-பெருகாப்பெருமையினையுடையாய், துறவாத்துறவியை-துறவாத துறவினையுடையோய், தொடராத் தொடர்ச்சியை - ஒருவராலுந் தொடர்தற்கரிய தொடர்ச்சியினையுடையாய், நகரா நகர்ச்சியை-நகர்க்கப் பெறாத தற்பறவினை யுடையாய், நணுகா நணுக்கினை - நணுகப் பெறாத நணுக்கினையுடையாய், அகலா அகற்சியை - அகலப்பெறாத அகற்சியினை

ந்த சர்வசங்காரத்தும் அறம் அழியாது இறைவனே விடையுருக் கொண்டு தாங்கத்தாமதனே யூர்ந்து தனித்து நிற்றலின் இறைவன் யான் எ-ம், உலகத்துச் செறிந்த உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களுக்கு அவரவர்கள் கன்மத்தின்வழி நிறுத்தும் பிறழாது கருணைசெய்பவன் என்பார், பொதுநிலையான் எ-ம், தக்ஷிணக்னி ஆகவநீயம், காருகபத்யம் ஆகிய மூன்றக்கினிக்கும் தான் தலைவன் என்பார், முக்கண்ணன் ...சுருக்கே என்றார். இதனை "ஒண்சுடரானை யுலப்பிலிமாதனை, யொண்சுடராகியென் னுள்ளத்திருக்கின்ற, கண்சுடரோ னுலகேழுங்கடந்தவத், தண்சுடரோமத் தலைவனுமாமே." என்னுந் திருமந்திரத்தினுலறிக. மூவிலைச்சூல மேத்துதல் அம் மூன்று மூர்த்திகளும் அவனேயென்பதற் கறிகுறியா மென்பர், மூவரும்.....ஆறே எ-ம், இறைவன் நிலம் நீர் நீ வாயு ஆகாயம் நிலாப்பதலோன் ஆன்மா முதலிய வெண்வகையாய் நிற்றல் மற்றவனே விராட்டுருவன் என்பதைத் தெரித்தற்கு என்பார் எண்வகை...உணர்த்தியவாறே. என்றார் இதனை " அட்டமூர்த்தி யழகனின் னமுதாய வானந்த வெள்ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவலோகனாயகன்றென் பெருந்துறைச்சேவகன், மட்டவிழ்குழன் மங்கையாளையோர் பாகமவைத்த வழகன்றன், வட்டமாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிமலருமே" என்ற மாணிக்க வாசகத்தாலறிக. வேத சிவாகமங்க ளனைத்தும் கூறுதல் யென் புகழேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்பார் உலவாத் தொல்புகழ் உடையோ யென்றும், கூறினர். இவை யனைத்தும் உமது பெருமைகளை யுணர்த்தவும் அறியாத மந்தமதிகள் பல சமயச் சுழற்சியிற்பட்டு மயங்கி ரகமே யடைதலின் தற்கொலிமார்தர், எ-ம். கூறினர். இவ்வறிவிலார் செயல்கண்டு பிறர்களைகொண் டிருத்தலின் முறுவலித் திருத்தி என்றும் கூறினர். இதனை உலகமும், உலக முதல்வனும், தேவர்க்கதிபனும், வேல்வி முதல்வனும் சிவமூர்த்தியென்பதை யறிவுறுத்தியது.

அளவினிலிறந்த பெருமையையாயினும்
எனதுளமகலா வொடுங்கிநின்றுளையே
மெய்யினையிறந்த மெய்யினையாயினும்
வையகமுழுதுநின் வடிவெனப்படுமே
கைவலத்தினனே யெனினுங்காதல்
செய்வோர்வேண்டுஞ் சிறப்பொழியாயே
சொல்லியலுகையாற் றுணையிலையாயினும்
கல்லுயிர்க்கூட்ட நாயகனீயே
எங்குமுள்ளோ யெனினும்வஞ்சனை
நுங்கியவவரைச் சார்வினேனீயே
அஃதான்று
நிறவாப்பி றழியை பெருகாப்பெருமையை

துறவாத்துறவியை தொடராத்தொடர்ச்சியை
துகராதுகர்ச்சியை நணுகாதணுக்கினை
அகலாவகற்சியை யணுகாவணிமையை
செய்யாச்செய்கையை சிறவாச்சிறப்பினை
வெய்யைதணியை விழுமியைகொய்யை
செய்யபசியை வெளியைகரியை
ஆக்குதியழித்தி யானபல்பொருள்
நீக்குதிதொகுத்தி நீங்குதியடைதி
ஏனையவாகிய வெண்ணில்பல்குணம்
நினதொறுமயக்கு நீர்மையவாதலின்
ஒன்குகடவுடித்த வொற்றியூர
ஈங்கிதுமொழிவார் தம்
சொன்னிலைசுருங்கினல்லது
நின்னிலையறிவோர் யாரிருநிலத்தே. (எ)

(இ - ன்.) அளவினில் - (எண்ணல், எடுத்தல், மூகத்தல், கீட்டல்) எனும் அளவுகளிலும், இறந்த - கடந்த, பெருமையை - பெருமையினையுடையாய், ஆயினும் - ஆனாலும், எனது உனம் - அடியேனது மனதினை, அகலாது - நீங்காமல், ஒடுங்கி நின்றனை - ஒடுங்கிநிற்கின்றாய், மெய்யினை - பஞ்சபூதங்களாலாகிய பூதவுடம்புகளை, இறந்த - கடந்த, மெய்யினை ஆயினும் - திருமேனியினைப் பெற்றனையாயினும், வையகமுழுதும் - உலக முழுதும்; நின்வடிவு எனப்படும் - தேவரீர் திருவுருவெனப்படும், கைவலத்து - அடியேன் கைக்கண்ணதாக, இலை ஈ எனினும் - நீ இல்லையாயினும், காதல் செய்வோர் - (உன்னை மனத்திடை யெண்ணி விரும்புவோர், வேண்டும் சிறப்பு - வேண்டிய சிறப்புகளை யீய, ஒழியாய் - நீங்காய், சொல்லிய வகையால்-மேற் சொல்லிய வகைகளால், தினை அலை ஆயினும் - தினைவ னல்லையாயினும், கல் உயிர்க்கு - உன்னிடம் அன்பு பதித்த ஆன்மாக்களுக்கு, வாட்ட - (இன்பதன்ப பலன்களை) தகர்விக்க, காயகன் நீயே - தலைவன் நீயேயாவாய், எங்கும் உன்னாய் - சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தினும் நிறைந்துள்ளாய், எனினும் - என்றாலும், வஞ்சனைதங்கிய அவரை - வஞ்சனை பொருந்தியிருக்கிற மனிதர்களை, சார்வுஇலை நீயே - நீ சார்வாயல்லை, அஃதான்று - அதுவன்றி பிறவாப் பிறவினை - யோனிகளிற் பிறவாத பிறவியினை யுடையாய், பெருகாப்பெருமையை-பெருகாப்பெருமையினை யுடையாய், துறவாத்துறவியை-துறவாத துறவினையுடையாய், தொடராத் தொடர்ச்சியை - ஒருவராலுந் தொடர்தற்கரிய தொடர்ச்சியினையுடையாய், துகரா துகர்ச்சியை-துய்க்கப் பெறாத துப்பறவினை யுடையாய், நுணுகா நுணுக்கினை - நுணுகப் பெறாத நுணுக்கினையுடையாய், அலகா அகற்சியை - அலப்பெறாத அகற்சியினை

யுடையாய், அணுகா அணிமையை - அணுகப்பெறாத அணிமையினையுடையாய், செய்யாச்செய்கையை-ஒருவராலுஞ் செய்யப்படாத பெருஞ்செய்கையினையுடையாய், சிறவாச் சிறப்பினை - ஒருவராலுஞ் சிறப்பிக்கப்பெறாத சிறப்பினையுடையாய், வெய்யை - நின் அன்பரல்லாரிடம் வெமமை யுடையாய், தணியை - நின்னடியவரிடத்துத் தட்பத்தினையுடையாய், சிறுமியை சிறப்பினையுடையாய், கொய்யை - கொய்ம்மையினை யுடையாய், செய்யை - செந்நிறத்தினை யுடையாய், வெளியை - வெண்ணிறத்தினை யுடையாய், கரியை - கருநிறத்தினை யுடையாய். ஆக்குகி - அனைத்துலகினையும் படைக்கின்றாய், அழித்தி - அவற்றினைச் சங்காரகாலத்து அழிக்கின்றாய், ஆன பல் பொருள் - பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, நீக்குகி - விலக்குகின்றாய், தொகுத்தி - அவற்றை மீண்டுஞ் சேர்க்கின்றாய், நீங்குகி - உன்னை யணுகாதா நீங்குகின்றாய்; அடைதி - உன்னை அணுகினோரை அடைகின்றாய், வேனவா லிய - பிறவாகிய, எண்ணில் பல்குணம் - அளவு இல்லாத பலகுணங்கள், நினைதொறும் மயக்கும் நீர்மைய - நினைக்குந்தோறும் மயக்குகின்ற குணத்தையுடையன, ஆதலின் - ஆகையால், ஒங்குகடல் - நீர்மிகுந்த கடலைச் (சூழ்வாக, உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற, ஒற்றியூர - திருவொற்றி மாநகரினைத் திருப்பதியாகக்கொண்ட டருள்வோனே, இரு நிலத்து - விரிந்த உலகத்தின்கண் இது மொழிவர்தம்-தேவரீரதுபெருமையினைக் கூறுபவர்நினைச்சொல்வாரது, சொல் நிலை - சொல்லும் நிலையும், சுருங்கின் அல்லது - சுருங்கி யொழிந்தாலன்றி, நுங்கு - இக்காலத்து, நின் இயல் - தேவரீரது இயல்புக ளனைத்தினையும், அறிவோர் யார் - அறியவல்லவர் யாவர். எ-று.

(கு - ரை.) தேவரீர் அளவிற்குக் கூறிய அளவுகளினும் பெரியராயினும் என் மனத்து நாடோறும் எழுந்தருளியிருந்து இன்பமளிக்கின்றீர் என்பார் ஒடுங்கி நின்றாளே, என்றார். இதனை " அளவறுப்பதற் கரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளியானை, களவறுத்து " எனும் திரு வாதவூரடிகள் திருவாக்காலறிக. பிரகிருதி வயப்பட்ட தேகமின்றியினும் வையகமுழுதும் தேவரீரது உறப்பாகுமென்பார், மெய்யினை ...வடிவெனப்படுமே என்றார். இதனை " பார்பதமண்டமனைத்துமாய்முனைத்துப் பரந்தோர்பரவெளிப்பரப்பே, நீருறு நீயே நினைவதேலரிய நின்மலா ...சோதி." என்னுந் திருவாக்காலறிக. தேவரீர் அண்மை யினிலையாயினும் வேண்டுவோர் விரும்புவன செய்தற்குப் பின்னிடாய் என்பார் கைலைத்திலீ ...சிறப்பொழியாய் எனவும், நீ முன்னிலையாக நின்று ஒன்றையு மூபகரியாயாயினும் எல்லா வுயிர்களுக்கும் உபகரிப்பாய் என்பார், சொல்லிய.....நாயக வீயேயென்றார் இதனை " பல்லடியார் பணிகருப் பரிவாணைப் பாடியாடும் பத்தர்க்கன்புடையாளைச் செல்லடியேகெருக்கித் நிறம்பாத சேர்ந்தவர்க்கே சித்திமுத்தி செய்வானை, நல்லடியார்மனத்தெய்ப்பினில் வைப்பை நானுறு குறையறிந் தருள்புரிவானை, வல்லடியார் மனத்திச்சையுள்ளானை வலி வலந்தனில் வந்தகண்டேனை." என்னும், சுந்

ஸ்ரீமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாக்காலறிக. நீ எங்கு முன்னாயினும் உன்னை த்தியானிலுள்ள புறச்சமயிகளாகிய வஞ்சகரைச் சாராய் என்பார், எங்கு முள்ளோய்...சார்வில்லை யென்றார். இதனை " பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலும் மகன்றுப்புணரின், மெய்யுடையார்க்க வணம்பலபோல மிகருணருரு, மை புடை வாட்கண் மணியுடைப் பூண்முலை வாணுதல்வான், பையுடையாளரை வத்தல்குல்காக்கும் பைம்பூம்புனமே." என்னுந் திருக்கோவையாரானுமறிக. அதான்று என்பது செய்யுளாதலின், அன்றி யென்னும் குறிப்புவினை யெஞ் நெறுதி லிகாரமாகத் திரிந்து நின்றது. இதனைத் தொல்காப்பியம் உயிர்மயங்கியல் " இன்றியென்னும் வினையெஞ்நெறுதி, நின்ற இகர முகர மாத, ருெ னறியண்மருங்கிற்செய்யுளு ளுரித்தே " யென்பதனுற் காண்க. இம்மூற்றகர மீற்றச்சுட்டுப்பெயர்க்கு முன் அன்று வருங்கால் அச்சுட்டு ஆவாகுதல் "அன் றவருங்காலே யாவாகுதலு, மைவருங்காலெஃகம் வணாகுகெடுதலுஞ், செய் செய்யுண்மருங்கி னுரித்தெனமொழிப." என்பதாற் கொள்க. பிறந்திறக்கும் வினையதேவனாப்போலாது எக்காலத்தும் யாண்டும் உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களாகப்பிறந்து இறவாமையின்பிறவாப்பிறவியை யென்றார். இதனை ' எல்லார் பிறப்பு மிறப்பு மியற்பாவலர்தஞ் சொல்லாலறிந்தேம் கம் சோ ணைச னில்லிற்பிறந்த கதையுங்கேளேம்.' என்னுமதாலறிக. பெரியரிற், பெரியராதலின் பெருகாப்பெருமையை என்றார், இதனைக் கோயினன்மணி மாலை ' வரையொன்று...பெரியதிற் பெரிய யென்னுமன்றே." என்பதா ற்காண்க. உலகத்துயிர்கள வழிபடவேண்டித்தாம் இறைவியைவிட்டுத்துறவு பூண்டி குருமூர்த்தமா யிருத்தமையின் துறவாத் துறவியையென்றார். இதனை ' நோகியாய்...யோகியா யோகமுத்தி யுதவுதலதுவுமோரார்." என்னுந்திரு வாக்காலறிக. அரிபிரமனுகியரா ளளந்தறியப்படாமையின் தொடராத்தொட ர்ச்சியையென்றார். பஞ்சேந்திரியங்களால் தொட்டு அனுபவிக்கப்படாது அறிவாலனுபவிக்கப்படும் பேரின்பக்கடலாதலின் நகரா நகர்ச்சியை எ-ம். சிறிய எல்லாப்பொருள்களினும் சிறியனுதலின் நணுகா நணுக்கியை எ-ம். தன்னை விரும்பித் தியானிப்பார் மனத்தை அகலாத மாமணியாதலின் அகலா அகற்சியை எ-ம். அகங்காராதி குண ஒழிவில்லார்க்குச் சேய்மைக்கணிற் போனுதலின் அணுகாவணிமையை எ-ம் ; தாம்வாளாவிருந்தே முத்தொழிற் செய்வித்ததலின் செய்யாச்செய்கையை எ-ம் ; இவ்வகை எல்லாம் வல்லவனு பினும் " தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் " ஆதலின் சிறவாச்சி றப்பினை எ-ம். கூறினர். இறைவன் ஆணவாதிகளால் தம்மை யறியாது வெறுத்த நகுனுதியர்க்கு வெய்யனுகவும் தம்மை விரும்பிய பலர்க்குத் தண்ணளிசுரத்தலின் தண்மையனுகவும் ; விருப்பத்தரும் பொருள்களிற் சிறத்தலின் விழுமியனுகவும் ; நுண்ணிய பொருள்கள் பலவற்றினு நுண் ணிதாக அருள்புரிதலின் நொய்யனுகவும் ; அடியார்க்கு விரும்பிய திரு வுருக்கொண்டு இன்பரனுகவும் ; திருமாலாகவும் ; பிரமனுகவும் மற்றைய தேவராதிகளேப்போலவும் அருள்செய்தலின் " வெய்யை...சிலையை " எ-ம்; பல் வேறுவகைப்பட்ட அண்டத்துயிர்களேக்காப்பான், செய்யும்செயல்களில்

பல் வேறுவகைத் தெழில் நடாத்துதலின் "ஆக்குதி...அடைதி" என்றார். இத்தொழிலனைத்தும் குணத்தினாலு நிறைந்த பெருந்தகையனுவினையாரா யப்பழகின் மனத்தானறியு மியல்பைவிட்டு மயங்குதலின் "நினைதொற... நீர்மைய" என்றார். இன்ன பல்குணமும், செயலு முடைமையால் தேவ சீனை யதிதல், சொல்லும் நினையுங்கடந்த அதிதப்பருவத்தன்றி மற்றைக்கால த்துக் கூடாவென்பார் "சொன்னிலை சுருங்கினல்லது.....இருநிலத்தே" என்றார்.

நிலத்தினடப்பொறையா யவாவினீண்டி
சொலத்தகுபெருமைத் தூராவாக்கை
மெய்வனியையொடு பித்தொன்றுக
ஐவகைநெடுங்காற் றுங்குடனடிப்ப
நரையெனுநரையே நாடொறும்வெளுப்பத்
திரையுடைத்தோலே செழுந்திரையாகக்
கூடியகுருதி நீரினுணிறைந்து
மூடியவிருமு லோசையின்முழங்கிச்
சுடுபசிவெகுளிச் சுறவினமெறியக்
குடரெனு * மாலாக் கூட்டம்வந்தொலிப்ப
ஊன்றடியெலும்பி னுட்டிடலடைந்து
தோன்றியபல்பிணிப் பின்னகஞ்சுழலக்
காலகையினரம்பே கண்டமாக
மேதகுநிணமே மெய்ச்சாலாக
முழக்குடைத்தலையே முகங்களாக
வழுக்குடைமூக்கா றேதம்வந்தொலிப்ப
இப்பரியற்றிய வுடலிருங்கடலுட்
டுப்புரவென்னுஞ் சுழித்தலைப்பட்டிங்
காவாவென்னுநின் னருளினைப்பெற்றவர்
காவாவாகிய நாதநின்பாத
மூர்த்தச்சென்னு முறைமையின்வணங்கிச்
சிந்தைக்கூம்பினைச் செவ்வியலிருத்தி
உருகியவார்வப் பாய்பூரித்துப்
பெருகியகிறையெனுங் கயிற்றினைபிணித்துத்
தண்ணியசுற்றச் சுடர்க்கயிறறுத்து
மன்னியவொருமைப் பொறியினைமுறுக்கிக்
காமப்பாரெனுங் கடுவெளியற்ற

தூமச்சோதிச் சுடர்க்குறிறுத்திச்
சுருங்காவுணர்ச்சித் துடுப்பினைத்துழாவி
நெருங்காவளவி னீள்கரையேற்ற
வாங்கயாத்தினா போக்குநிபோலும்
ஓங்குகடலுடுத்த வொற்றியூரோயே. (அ)

(இ-ள்.) ஓங்குகடல் - பெருகிய கடலினை, உடுத்த - சூழலாகப் பெற்றுள்ள, ஒற்றியூரோய் - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாகக் கொண்டோனே, நிலதிதை - பூமியின்கண், பெறையாக - பாரமாக, அவாவின்- (பலவகைப்பட்ட) ஆசையான், நீண்டி - மிகைப்பட்டு, சொலத்தகு - (பலரால் இன்னுரைக்) குறிப்பிடத்தக்க, ஆக்கை - உடம்பே, னாரா - சேருகவும், மெய் - தேகத்தினையுற்ற, வளி - வாதமும், ஐ - சிலேஷ்மமும், பித்தொடு - பித்தத்துடன், ஒன்றுக - இவைசேர்த்து) ஒன்று இயைய, ஐவகை- ஐந்துவகையாகிய, நெடுங்காற்று - பெருங்காற்றானது, ஆல்கு - அவலிடத்தில், உடன் அடிப்ப - கூடி வீசுவதால், கரை எறும தூரா - கரையென்பப்படும் தூரமானது, நானதோறும் - தினந்தோறும், வெளுப்ப - வெளுக்காநிற்க, நிரையுடைத் தோலே - நிரைகளையுடைய தோலானது, செழுநிரையாக - வளமுற்ற அலகளாகவும், கூடிய - இயைந்துள்ள, குருதிநீரின்- புண்ணீரினல். உன்னிறைத்து - உள்ளிடம் நிறைவடைந்து, மூடிய - கவிந்துள்ள, இருமல் ஒசையின் - இருமலோசையினுல், முழங்கி - முழக்கமடைந்து, சுடுநி - வெதுப்புறற பசியும், வெகுளி-கோபமுமாகிய, சுறவு இனம், இரலின் இனங்கள, எறிய - வீசுதலால், குடர் எனும் - குடல் என்கிற, ஆலாக்கூட்டம் - நீர்ப்பறவைகளின் கூட்டம், வர்து ஒலிப்ப - (இளையப்படுமென வெண்ணிவந்து) ஒலி செய்யாநிற்க, ஊன்தடி - இறைச்சியாலும், எலுமபின் - எலும்பினுலுமாகிய, உள் இடல் - உள்ளிடமாகிய மேட்டினை, அடைந்த - சென்று, தோன்றிய - உண்டாகிய, பல்பிணி - வெவ்வேறுகிய வியாதியென்னும், பின்னகம் - பலவகைப்பட்ட அந்தச் சஞ்சுகளனைவை, சுழல - சுழலாநிற்க, கால் கையின் - கையிலும் காலிலுமுள்ள, நரம்பே - நரம்புகளே, கண்டமாக - பூகண்டமாக, மேதகு - நிறைந்த, நிணமே - கொழுப்பே, மெய்ச்சால் ஆக - உண்மையாகிய நீர்ச்சாலாகவும், முழக்குடை-ஒசைகளையுடைய, தினையே - நவதுவாரங்களே, முகங்களாக - கழிமுகங்களாகவும், வழக்குடை - வழுக்குதலையுடைய, மூக்கு ஆக - மூக்காகிய ஆற்றினின்ற ஒழுகும், நதம்வந்து - வெள்ளம்வந்து, ஒலிப்ப - ஒசைசெய்யவும், இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, இயற்றிய - அமைக்கப்பெற்றுள்ள, உடல் - தேகமாகிய, இரும் கடலுள் - பெரிய கடலில், துப்புரவு என்னும் - தகர்ச்சியென்கிற, கழித்தலைப்பட்டு - கழியினிடத் தகப்பட்டு, இங்கு - இவ்வுலகத்தின்கண், ஆகா என்னும் - ஆவருக என்னும், நின்னருளினைப் பெற்றவர் - நினது திருவருளினை யடைந்தவர்கள், நாத - தலைவனே, சரவணபவ - சரக்

கலமாகிய, நின் பாதம் - உன் திருவடிகளே, முந்தி சென்றுமுதலாகப்போய், முறைமையின் வணங்கி - முறைமையாகத் தொழுது, சிந்தை கூம்பினை - மனமாகிய பாய்மரத்தினை, செம்மை இயல் - செம்மையாகிய நிலைமையில், இருத்தி - நிலைபெறச்செய்து , உருகிய - கனிந்த, ஆர்வம் - அன்பென்னும், பாய் - பாயினை, பூரித்து - விரித்து, பெருகிய - வளர்ந்துள்ள, நிறையெனும் - இடம் என்கிற, கயிற்றிடை - கயிற்றில், பிணித்த - கட்டி, தின்னிய - கெருங்கியுள்ள, சுற்றச்சுடர்க் கயிறை - சுற்றமாகிய தீக்கயிற்றினை, அறத்து - அறத்தெறிந்து, மன்னிய - நிலைத்துள்ள, ஒருமைப்பொறியினை - தனிமை, யென்கிற யந்திரத்தினை, முறுக்கி - சுழற்றி, காமப்பகர் எனும் - காமமாகிய பூமியெனும், கடுவெளி - கொடிய வெளியிடம், அற்ற - அல்லாத, தூமச் சோதிச் சுடர்க்கு - புகையோடுகூடிய பிரகாசமுள்ள சுடரினை நோக்கி, உரநிறத்தி - செம்மையெற நிறத்தி, சுருங்கா - குறைதலில்லாத, உணர்ச்சி - அறிவென்னும், நெடுப்பினை - நிழாவுகோலினை, நிழாவி - நிழாவிகொண்டு நெருங்கா அளவில் - நெருங்காதிற்கு மனவின்கண் நீங்கா வகையற்ற நீடினை யினையே யேற்றுதற்கு, யாத்திரைபோகுதி போலும் யாத்திரை செய்வீப் பாய்போலும் எ-று,

(மு - ரை.) ஒற்றியூரோய்! உடலிருங்கடலுள் திப்புரவென்னுஞ் சுழித் தலைப்பட்டவர் நாவாயாகிய நின் பாதம் முந்திச்சென்று முறைமையின் வணங்கிச் சிந்தைக் கூம்பினைச் செவ்வியவிருத்தித் தூமச்சோதிக்குறு நிறுத்தி யுணர்ச்சித்தடுப்பினைத் தழாவி நெருங்காவனவில் நீள்கரை யேற்ற யாத்திரை போக்குதி, என்பது கருத்து.

இரத்தஞ் சீமேதை முதலிய செறிந்து சேறுபோன்றிருத்தலின் ஆக்கையினைத் தோனவும், வாதபித்தசிலேஷ்மாதிகளால் ஒன்றுபடப்பிரித்தற் கரிய கொடுவினை யியற்றலின் ஒன்னாக எனவும். பஞ்சேந்திரியங்களின்வழி பொருள்கள் நிரங்கப்பட்டு அறிவை மயக்குதலின் ஐவலக நெடுங்காற்றென்றும், ஒருகாலைக்கொருகால் இடைவிடாது தோன்றுதலின் நாவையெனும் தோனென்றும், அலை எழுந்தும் படிந்தும் வீசுமாறுபோலச் சுருமமும் எழுந்துதிரைதலின் நிரையுடைத்தோலே செழுந்நிரையாக எ-ம், செந்நீர்நரம்பின்வழிச்சேகமுறும்பாய்ந்து நிறைந்திருத்தலின் கூடியசுருதி...நிறைந்த எ-ம், நிலைதாக்கிக்க ரோக முதிர்ச்சியால் இடைவிடாது சத்தித்தலின் மூடிய...முழங்கி, எ-ம், சுறவு கடற்கண் வேயசலசரங்களின் மிக்குவன்மை கொண்டதாய் உலாவுதல்போல் எல்லாத் தன்பத்திலும் மிகைப்பட்டதாய் வருத்தலின் சுடுபசி, எ-ம், வெகுளியும் அவ்வாறு செய்தலின் வெகுளி எ-ம், ஆலா இரையின்பொருட்டுத் தாழ்ந்து இரையிலாக்காலத்ததுபெற மேனோக்கி யிருத்தல்போல் இரைகொணாததற்குமுன் இரைபெற மேனோக்கியும், அது பெறுங்கால் தாழ்தலின் ஆலா...ஒலிப்ப எ-ம், சங்குகள் கரைசார்ந்து உலாவுதல்போல் மீனியும் ஊனுந்தடியுமாகிய கருவிகளைச்சார்ந்து வருதலின் தோ

ற்றிய ...சுழல எ-ம், கண்டம் நிலப்பிரிவுகளின் பெரும்பகுதி, அது பல தே சமகொண்டதுபோல் பல கிணேரம்புகளைத் தனக்கு ஆதாரமாகப் பெற்று நிற்கும் பெருமரம்பாதலின் கால் கையின்...கண்டமாக எ-ம், நீர்ச்சால் போ னவழி நீர்பாயுமாறுபோல நிணச்சேறு பாய்தலின் மேதகு...சாலாக எ-ம், பெருங்கடனீர், மேலெழுந்தவழி அந்நீர் பல கழிமுகங்க ளாமாறுபோல இவ் வுடம்பினின்றும் கவத்துவாய்கள் தோன்றி யதின்வழி அழுக்குக ளொழுகு தலின் முழக்குடை.....முகவ்களாக, எ-ம், வெள்ள நீர்மேற்றேன்றி மிக்கு ஒசைபுரிந்து ஒலிப்பான் போன்று மூக்கிடை நீர் ஒழுகிப்பாய்தலின் வழுக் குடை...ஒலிப்ப, எ-ம், கூறினர். இன்ப துகர்ச்சியால் மயங்கி கல்லறிவு தலேப்படாது கொட்புறுவேன் என்பார், துப்புரவென்னுஞ் சுழித்தலேப்பட் டென்றார். இவ்வகைத் தன்பத் துட்பட்டான், நின் திருவடியாகிய பூணை யினேக் கடைப்பிடித்துச் சிந்தையாகிய கூம்பினேச் செம்மைப்பட விருத்தி ஆர்வப்பாய் விரித்து நிறையெனுங்கயிற்றிடைப் பிணித்துச்சுற்றக்கயிற்றினே யறுத்து ஒருமையெனும் யந்திரத்தை முறுக்கி காமக் கடவெளி யல்லாத சுத்த வெளியினே நோக்கி அறிவெனுக் துடுப்பினேற் றழாவிச் செலுத்தின் அவனேப் பிறவிக்கடற் கலா நீத்துப்பேரின்பக்கரைக்கண் சேர்ப்பிக்க யாத் திரை செய்விப்பாய் என்பார், ஆவா...யாத்திரை போக்குகிலேலும்என்றார். " ஆக்கவுரையசையிடைச்சொல். போலும் என்பதும் அவ்வாறு ஒப்பு மையுணர்த்தாதி உரையசை யிடைச்சொல். இதனே " ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட்டாகுமென்பதனுனறிக. *அரவக்கூட்டமெனவும் பாடம்.

ஒற்றியூர வுலவாநின்குணம்
பற்றியாரப் பரவுதல்பொருட்டா
ஏன்னிடைப்பிறந்த வின்னுப்புன்மொழி
நின்னிடையணுகா நீர்மையவாதலின்
ஆவலித்தழுதலி லகன்றதம்மனேக்
கேவலஞ்சேய்மையிற் கேளாளாயினும்
பிறித்தற்கரிய பெற்றியதாகிக்
குறைவினிலார்த்துங் குழவியகில்பினே
யறியாதெண்ணி லாழிப்பிறவியின்
மயங்கிக்கணணிலர் கண்பெற்றுங்கே
தாய்தலேப்படநின் றுளிணேவணக்கம்
வாய்தலேயறியா மயக்குறும்வினேயேன்
மல்கியவின்பத் தோடுடன்கூடிய
வெல்லேயிலவாவினி லியற்றியவாகக்
கட்டியரீயே யவிழ்க்கினல்ல
தெட்டணேயாயினும் யானிதற்கறியேன்
றுன்னிடையிருளெனுந் துற்றிடையொதுங்கி
லெள்ளிடைகாண விருப்புறுவினேயேன்
றந்தையுந்தாயுஞ் சாதியுமறிவுஞ்

சிந்தையுந்திருவுஞ் செல்கதிதனுங்
தன்பமுந்துறவுந் தூய்மையுமறிவு
மின்பமும்புகழு மிவைபலபிறவுஞ்
சுவையொளியூறோசை நாற்றமோற்ற
மென்றிவைமுதலா வீளங்குவவெல்லா
மொன்றநின்னடிக்கே யொருங்குடன்வைத்து
நின்றனன்றமியே னின்னடியல்லது
சார்வுமற்றின்மையிற் றளர்ந்தோகாட்சிச்
சேர்விடமதனைத் திறப்படநாடி
யெய்துதற்கரியோயானினிச
செய்வதுமறிவதெதெரியுங்காலே. (கூ)

(இ-ள்.) ஒற்றி ஊர - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாகக்கொண்டருள்வோனே, உலவா - கெடாத, நின்குணம் - உனது கல்யாண குணங்களே, பற்றி - கடைப்பிடித்த, பூசப்பரவதல் பொருட்டு ஆக - முழுதும் பரவுதல் பொருட்டாக, என இடை - என்னிடத்தில், பிறந்த - உண்டாகிய இன்னுப் புன் மொழி - துன்பத்தரும் புல்லிய சொற்கள், நின் இடை - தேவரீர் இடம், அணுகா - நெருங்காத, நீர்மைய - குணமுடையன, ஆதலின் - ஆதலால், ஆலித்த - ஆசைப்பட்டு, அழுதல் - அழுதலே, இல் - மனையினின்றும், எவலுக்கு - ஏவல்பொருட்டாக, சேய்மையின் - தூரத்தின்கண், அகன்ற - நீங்கிய, தம் அன்னை - தம் தாய், கேளாள் ஆயினும் - தான் (அவ்வழுகையின் ஒலியினை) கேளாள் ஆயினும, பிறித்தற்கரிய பெற்றியதாகி - நீக்குதற்கரிய தன்மைத்தாகி, குறைவினில் - (குழவியின் பசியின்) குறைவினைநோக்கி, ஆர்த்தும் - (அவன்தானே பாலினை உண்பிக்கும், அம் குழவியது - அழகிய குழந்தையினது, இயல்பினை - தன்மையினை, அறியாது - தெரிந்துகொள்ளாது, எண் இல் ஊழி - பல ஊழிகாலங்களை, பிறவியின் மயங்கி - பல பிறவிகளெடுத்து மயங்கி, கண் இலர் - கண்ணில்லாத குருடர்கள், கண் பெற் றாங்கு - கணைஞெளியினைப் பெற்றாற்போல, தாய் தலைப்பட - தாய் வளர்த்தல்போல, நின் தாள் இணை - உமது திருவடி இணையின், வணக்கம் - வணக்கமானது, வாய்தலை - உண்டாதலை, அறியா - தெரிந்துகொள்ளாது, மயக்கு உறம் - (பிறவியினால்) மயக்கத்தையடையும், வினையேன் - வினையுள்ள நான், மல்கிய - மிகுந்துள்ள, இன்பத்தோடு - சிற்றின்பத்துடன், உடன் கூடிய எல்லையில் - பிறிவுபடாது ஒன்றாகக் கூடிய அளவில், அவாவினில் - ஆசையென்னுங் கயிற்றினால், கட்டிய ஆக - கட்டப்பட்டதாக, கட்டிய - கட்டப்பட்ட பாசபந்தத்தினை, நீயே அவிழ்க்கின் அல்லது - நீ அவிழ்த்தால் அல்லாமல், என் தனை ஆயினும் - எள் அளவேனும், யான் இதற்கு-தான் இதனை யவிழ்த்தற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சி, அறியேன் - அறிந்திலேன், தன்னிடை - தெருங்கிய இடத்திலுள்ள, இருள் எனும் - அஞ்ஞான இருள் என்கிற, தூறு இடை - புதரின்கண், ஒதுங்கி - ஒதுக்கமாகத் தங்கி

யிருந்து, வெள் இடை - வெற வெளியை, காண - காணும்படி, விருப்பு உறு - விருப்பத்தை யடைகின்ற, வினையேன் - தீவினையுள்ளவன், தந்தை யும் - பிதாவும், தாயும் - மாதாவும், சாதியும் - உயர்ந்த சாதியும், அறிவும் - சேதனப்பொருளும், நம் சித்தையம் - நமது மனமும், திருவும்-செல்வமும், செல்கதித் திறனும் - அடையவேண்டிய கதியின்வகையும், தன்பமும் - துன்பமும், இன்பமும்-சுகமும், துறவும் - துறவும், தூய்மையும் - சுத்தமும், அறிவும் - மற்றப்புலன்களும், இன்பமும் - சுகமும், புகழும் - கீர்த்தியும், இவைபல பிறவும் - இவைபோன்ற பலவாகிய பிறவும், சுவை - காகோலறி யும் சுவையும், ஒளி - கண்ணுலறியும் சுவையும், ஊறு -பரிசத்தாலறியுஞ் சுவையம், காற்றம் - மூக்காலறியுஞ் சுவையும். தோற்றம் - மற்றக்காட்சியா லறியுஞ்சுவையும், என்று இவை மூதலாக-என்றகூறியுள்ள இவைமுதலவாக, வினக்குவ எல்லாம் - கூறப்படும் அனைத்தையும், நின் அடிக்கு - நின் திரு வடிக்கே, ஒன்ற - பொருத்தம்படி, ஒருங்குடன் - முழுதும், வைத்து - அர்ப் பணஞ்செய்து, நின் அடி அல்லது - தேவரீர் திருவடியல்லாது, சார்வு இன் மையின் - வேறு பற்றின்மையான், தமியேன் நின்றனன் - நான் தனிதவ ஞய் நின்னே நோக்கி நின்றனன், தளர்ந்தோர் - துன்பத்தால் தளர்ச்சியடைந் தவர்கள், காட்சி - தங்களது அறிவால், சேர் இடமதனை - சேர்ந்திருக்கும் இடத்தினை, திறப்பட நாடி - வகைப்பட ஆராய்ந்து, எய்துதற்கு - அடை தற்கு, அரியோய் - அருமையானவனே, தெரியுங்கால் - ஆராயுமிடத்தி, யான் இனி செய்வதும் அறிவனே - யான் இனிச் செய்வதும் அறிவேனே. (எ-று.) மற்று அசை.

(கு-ரை). இறைவனே, தேவரீரது அகந்த கல்யாண குணங்களை எண் ணிப்பரவுதற்கு என் புன்மொழி யும்மையணுகா வாதலால் எவலின்பொரு ட்டுப் பிரிந்த தாய்க்குத் தன்குழவி யழுகை கேளாதாயினும் அவளே இரங்கி ப்பிள்ளையின் பசி தீர்த்தல்போல் பல பிறவிகளில் மயங்குறும் வினையேன் பாசத்தைக்களைந்து எல்லாமாய்நிற்கும் தேவரீர் உமது திருவடியடைவித்தல் கடன் என்பது கருத்து.

இறைவன், அகந்த கல்யாண குணமுடையான் என்பதை " எண்ணில் பல்கோடி சேவடிமுடிகள்...எண்ணில்பல்கோடி குணத்தரோவீழி யிவர்நம் மையாளுடையாரே." எனுந்திருவிசைப்பாவா லறிக. ஆன்மகோடிகளின் வரிசையுள் நான் ஒருபொருளன்ற ஆதலால் நான் உறும் சொற்கள் தேவர் திருச்செவிக்கு எருதென்பார், என்னிடை...நின்னிடையுளரோ என்றார். எவலின்பொருட்டுச்சேய்மைக்க ணீங்கினவளாதலின் குழவியழுதலைக் கேட் டிலனென்பார். அவலித்து...கேளாள். எ-ம். அங்ஙனங் கேளாளாயினும் தா னே குழவியின் பசிகோக்கிப் பாலை யுண்பிப்பாளாதலின், பிறித்தற்கரிய... குழவியதியல்பினையறியாது. எ - ம், கூறினர். பல பிறவிகளில் பல நான் வருந்தாநின்றேன் என்பார். எண்ணி லூழி பிறவியின் மயங்கி என்றார், இதனை " பெறுகின்றவெண்ணிலி தாயரும்பேறறும் யானுமென்னை, உறு

இன்றதன்பக்க ளாயிரங்கோடியு மோய்வொடுஞ்சென், றிறுகின்றநாள்களு மாகிக்கிடந்த விடுக்கணெல்லாம், அறுகின்றனகில்லே யாளுடையான்செம் பொனம்பலத்தே." என்னுந் திருப்பாசுரத்தாலறிக. என்னே யிதுகாறும பிறவியிற்படுத்துப் பாசத்திற்குள்ளாக்கிய நீயே யப்பாசத்தைக் கருணையால விழ்க்கின்றி யென்னுலியலாது என்பார். கட்டிய நீயே...எட்டனையாலு மியானிதற்கரியேன், என்றார். இதனை " அறிவிலாத வெனைப்புகுக் தாண்டு கொண் டறிவதையருளிமே, னெறியெலாமபுல மாக்கியவெந்தையைப் பன் தினையறப்பாணைப், பிறிவிலாதவின் னருள்கள்பெற்றிருந்துமா றுடுதிபிணை நெஞ்சே, றிறியெலாமிகக் கிழ்ப்படுத்தாய்கெடுத் தாலெனைக்கெடுமாறே." என்பதாலறிக. தேவரீர திருவடியன்றியில் மற்றுன்னதயும் விரும்பேன் என்பார், தந்தையுந்தாயும்...ஒன்றநின்னடிக்கே யொருங்குடன்வைத்து நின் றனன்என்றார். இதனைக்கோயிஞண்மணிமாலை "ஈரவேரித்தார்வழங்கு...யாண் டகைக்குரிஞல்நின்னடியரொடுங்குழமித், தெய்வக்கூத்துநின்செய்யபாதமு, மடையவு மணுகவும்பெற்ற கிடையாச்செல்வங் கிடைத்தலானே." என்பதாலறிக. தன்னிடை யிருளெனுந் தூற்றிடையொதுங்கி வெள்ளிடைகா ணவிருப்புற வினையேனுதலின் தந்தையுந்தாயு மற்றெல்லாப்பொருள்களு மாவான் நீயேயாதலின் மற்றனையனைத்துமீ யென் வினைக்கீடாத் தந்தனை யாதலின் அவற்றைத் தந்த தேவரீர்மாட்டு அவைகளே யர்ப்பித்துப் பற்றற் றேனுய்த்தேனரீர் திருவடியொன்றுமேப்பற்றாக வெய்துதற்கரியகின்னையெய்த என்செயலற்ற நின்றேன் இனிச்செய்வதறியேன் என்பார். " எய்துதற்கரி யோ யானினிச் செய்வதமிவனே தெரியுங்காலே " என்றார். இதனை " வாழ்த்துவாய் வாழ்த்தாதொழிவாய் மறசுழியிட், டாழ்த்துவாயஃதறிவாய் நீயன்றே—யாழ்த்தகை, வண்டார் பொழிற்கயிலே வாழ்கென்றிருப்பதே, கண்டாயடியேன் கடன்." என்பதாலறிக.

காலற்சீறிய கழலோய்போற்றி
மூலத்தொருவி முதல்வபோற்றி
ஒற்றியாகிய ருடையோய்போறறி
மூற்றுமாகிய முதல்வபோற்றி
யணுதொறுஞ்சிறக்கு மமிர்தேபோற்றி
யிணபிறிதில்லா விசபோற்றி
யார்வஞ்செய்பவர்க் கணியோய்போற்றி
தீர்விலின்சுவைத் தேனேபோற்றி
வஞ்சனேமாந்தரை மறந்தோய்போற்றி
நஞ்சினேயமிர்தா நயந்தோய்போற்றி
விரிகடல்வையக வித்தேபோற்றி
புரிவுடைவனமாப் புனர்ந்தோய்போற்றி
காண்முன்பொருள் கருத்துறைசெம்மைக்
காணியாகிய வரனேபோற்றி

வெம்மைதண்மையென் நிலைகுணமுடைமையிற்
பெண்ணேடாணெனும் பெயரோயபோற்றி
மேலியலவர்தமை வீட்டினிற்பயிக்குந்
தீபமாகிய சிவனேபோற்றி
பாலோய்போற்றி மறையோய்போற்றி
மேலோய்போற்றி வேதியபோற்றி
சந்தரபோற்றி தழலோய்போற்றி
யிந்திரபோற்றி யினறவபோறறி
யமராபோற்றி யழகாபோறறி
குமராபோற்றி கூத்தாபோற்றி
பொருளேபோற்றி போற்றியென்னை
நாத்தழும்பிருக்க நவிற்றினல்ல
தேற்றுதற்குரியோ ராரிருநிலத்தே. (ஈ6)

(இ - ள்). காலற்றிய - யமனைக்கோபித்த. கழலோய் - திருவடியுடையனே, போற்றி - நமஸ்காரம், மூலத்தொகுதி - பிரகிருதிக்கு மூலமாகிய சுத்தாசுத்த மாயைகளின் தொகுதிகளுக்கு, முதல்வபோற்றி - முதல்வனே நமஸ்காரம், ஒற்றிமாகசர் உடையோய் - திருவொற்றி மாகணத் திருக்கோயிலாக்கொண்டோனே, போற்றி-நமஸ்காரம், மூற்றம் ஆகிய-உலகமுழுதும் உருவமாகிய, முதல்வ - தலைவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், அணைதொறும் - தெருங்குந்தோறும், சிறக்கும் - இன்பம் வளரும், அமிர்தே - அமிர்தமானவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், இணை பிறிது இல்லா - ஒப்பார் வேறு பிறர் இல்லாத, ஈசபோற்றி - தலைவனே போற்றி, ஓர்வம் செய்பவர்க்கு - தேவரீரிடம் அன்புசெய்பவர்களுக்கு, அணியோய் - தெருங்கியுள்ளானே; போறறி - நமஸ்காரம், தீர்வு இல் - நீங்குதல் இல்லாத, இன்சுவை - இனியசுவையினையுடையை, தேனே - தேனேயொப்பானே, போற்றி - நமஸ்காரம், வஞ்சனை மாந்தரை - வஞ்சனையுள்ள மனிதர்களை, மறந்தோய் - திருவுளத்திற் கொள்ளாதவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், நஞ்சினை - விஷத்தினை, அமிர்தாக - அமிர்தமாக, நயந்தோய் - விரும்பினவனே, போற்றி - நமஸ்காரம, வீரி - பரந்த, கடல் - கடலால் சூழப்பட்டுள்ள, வையகம் - பூமியில் உள்ளார்க்கு, வித்தே - மூலமானவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், வனமா - (யானை புலி முதலிய) காட்டு மிருகக்களின், புரிவுடை - புரிவாகிய வுடையினை, புணர்ந்தோய் - உடித்தவனே, போற்றி-நமஸ்காரம், முன் - (வேதப்பொருள் அறியா) முன்னைக்காலத்து பொருள் காண - பொருளினை யறியும்வகை, (முனிவர் வேண்ட) கருத்து - அவ்வேதக் கருத்தினைத் தெரிவிக்க, செம்மை - செம்மையுள்வ, உறையாணி ஆகிய - உறையாணி யாகிநின்ற, அரனே - சிவபெருமானே, போற்றி - நமஸ்காரம், வெம்மை - வெப்பம், தண்மை - தட்பம், என்ற இவை - என்ற இவற்றை, குணம் உடைமையில் - குணமாக் கொண்டருள்தலால், பெண்ணோடு - பெண்ணுருவுடன், ஆண் எனும் -

ஆணருவென்னும், பெயரோய் - (அம்மையப்பன் எனும்) திருப்பெயர் கொண்டோனே, போற்றி - நமஸ்காரம், மேவிய அவர்தமை - (நின் திருவடி அடைவான்) விரும்பிய அவர்தமை, வீட்டினில் - பேரின்பவீட்டின்கண், படிக்கும் - பேரின்ப நித்திதை செய்விக்கும், நீபமாலிய - ஞானச்சுடராகிய, சிவனே - மங்கள குணகரனே, போற்றி - நமஸ்காரம், மாலோய் போற்றி - (காத்தற் றொழிலினை யதிட்டித்து) திருமாலாய் நின்றவனே நமஸ்காரம், மறையோய் போற்றி - (சிருட்டித்தொழிலினை யதிட்டித்து) பிரமனுய் நின்றவனே நமஸ்காரம். மேலாய் போற்றி - (மேலான பொருள் அனைத்திற்கும்) மேலானவனே நமஸ்காரம், வேதிய போற்றி - தேவர்களில் வேதியனும் நின்றவனே நமஸ்காரம், சந்திர போற்றி - சந்திரனுனவனே நமஸ்காரம், தழலோய் போற்றி - யஞ்ஞரூபமானவனே நமஸ்காரம், இந்திர போற்றி - அமரர் தலைவனே நமஸ்காரம், இறைவ போற்றி - அனைத்திற்கும் தலைவனே நமஸ்காரம், அமரா போற்றி - தேவதேவனே நமஸ்காரம், அழகா போற்றி - அழகனே நமஸ்காரம், குமரா போற்றி - கௌமாரப்பருவமுள்ளானே நமஸ்காரம் கூத்தா போற்றி - ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்வோனே நமஸ்காரம், பொருளே - எல்லாப்பொருளுமானவனே, போற்றி போற்றி என்று - பலமுறை போற்றி போற்றியென்று, உனை - தேவரீரை, நா தழும்பு இருக்க - நாத்தழும்பு ஏறும்படி, லிற்றின் அல்லது துதித்தல் அல்லாமல், இரு நிலத்து - பெரிய பூமியின்கண், எற்றுதற்கு - உயர்நிலைக்கண் ஏற்றுதற்கு, உரியார்யார் - தக்கவர் யாவர்.—(எ - து.) கு - சாரியை.

(கு - ரை). அருளுடையார்க்கு அருளுந்திருவடியாயினும் யமன்மாட்டுத் தம்மன்பரிடத்துச் சாரற்க அனபரல்லாதாரைச் சேறுக என்று அறிவறுத்தவான் செய்த திருவிளையாட்டாதலின் காலற்சீறிய கழலோய் போற்றியென்றார். இதனை "ஞால மிந்திர னென்முகன் வானவர் நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய், காலனுயிர் கொண்டபூங் கழலாய் கண்ணையா லுங்கி தன்ற கையாய்...திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே." என்பதாலறிக. இத்திருவடி யேனையதேவர் முதலியோர்ப்போல் செத்துப்பிறக்கு மிலக்கணமிலாதென்பார், காலற்சீறிய எனாரூர் எனினுமாம். இதனை "பேதமில்லதோர்கற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே, யேதமேபல பேசநீயேனையேதிலார், முனமென்செய்தாய், சாதல்சாதல்பொல்லாமையற்ற தனிச்சரணசரணமெனக்காதலாலுனையோதநீவந்தி காட்டினையருமுக்குன்றிலே." என்னும்மணிவாசகத்தானறிக. அனைத்திற்கு மூலமாகிச் சுத்தாசுத்தி மாயைக்கு முதல்வனதலின் "மூலத்தொருமுதல்வ" என்றார். இதனை "தூலமாமூருவிலுக்குச் சுக்குமமுதலதற்கு, மூலமானதற்குமூலமோனியதன்முதற்றாய், மேலவிந்தசத்தி சிவமிவை மிசையாமெல்லாஞ், சாலவின்றுகுமான்மாச்சேர்த்தினைச்சார்த்தபோது." என்னுந்திருப்பாடலானறிக.

இறைவன் எல்லுமாய் நிறைந்து நிற்றலின் முற்றுமாகிய முதல்வ போற்றியென்றார். இதனை "இன்ற நமச்சிவாயவே மாலுக்கு நான்முகற்கும்,

அன்று மளப்பரிய ஞனை—யென்றமோர், மூவா மதிபானை மூவேழுல கங்கள், ஆவானைக்காணு மறிவு." என்னும் அம்மையார் திருவாக்காலறிக. ஆன்மா அவன்வயப்பட்டு அவ்வழித் தோன்றும் இன்பத்தினை நுகருந்தோ றும் புதிது புதிதாக இன்பமூறுதலின் அணைதொறுஞ் செறக்கும் அமிர்தென்றார். இதனை " சந்தித்தகூற்றக்குக்கூற்றப் பிணிக்குத்தனிமருந்தாம், சிர்திக்கச் சிந்தாமணியாகித் தித்திக்குமுதமுமாம், வந்திக்கில்வம்தென்னை மால் செய்யும் வானோர் வணங்கநின்ற, வந்திக்கண்ணுடியினுடையார்களுக்காவ னவே " என்னும்சேரமான் பெருமானுயனார்திருவாக்காலும், " உணர்த்தார்க் குணர்வரியான் றில்லைச்சிற்றம்பலத் தொருத்தன், குணந்தான்வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ்வா யிக்கொடியிடைதோள், புணர்த்தாற்புணருந்தொறும்பெ ரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ் புரிகுழலாளல்குல்போல வளர்கின் றதே." எனுந்திருக்கோவையாரால் அறிக. இறைவனையொக்குந்தேவர் வே றில்லாமையால் இணைபிறிதில்லா வீசபோறறி யென்றார். இதனை " தேவர் கோவறியாத தேவதேவன் செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை, மூவர்கோனுய்ந்ின்ற முதல்வன் மூர்த்திமூதாதை மாதானும்பாகத்தென்தை யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டுகொண்டான் யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோம், மேலினை மவனடியா ரடியாரோடு மென்மேலுங் குடைந் தாடியாடுவோமே." என்னும் மணிவாசகத்தானறிக. தன்னை விரும்பு வார்க்கருள்செய்பவன் என்பார். " ஆர்வஞ்...போற்றி." என்றார். இதனை " கும்பிட்டபத்தர்க் கழியாத இன்பங் கொடுக்குமூத்தர்." என்னும் திருக்கழு மல மும்மணிக்கோவையாரும், " அப்பனே யெனக் கமுதனே யானந்தனே யகநெக வள்ளுறுதே, னுப்பனேயுனக் குரியவன்பரி வுரியனுயினைப் பருக நின்றதோர், துப்பனேசுடர் முடியனேதுணை யாளனேதொழும் பாளரெய்ப் பினில், வைப்பனேயெனை வைப்பதோசொலாய் கையைவையகத் தெங்கண் மன்னனே." என்னும் வாதவூர் திருவாசகத்தானு மறிக. நினைக்குந்தோறும் பேரின்பமூறி நீங்கா இன்பமளித்தலின் தீவிலின்சுவைத் தேனைபோற்றி யென்றார். இதனை " தினைத்தனையுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணுதே. நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப்போது, மனைத்தெழும்புண் ணெக வானந்தத்தேன்சொரியுங், குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோ த்தும்பீ." (எ-ம்). " சட்டோநினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனே " என்ற மணிவாசகங்களாலறிக. நன்னை வணங்கார்க் கரியன் என்பர், வஞ்சனைமா ன்தரை மறந்தாய் போற்றி என்றார். இதனை " மையமர்கண்டனை வான நாடர் மருந்தினை...பொய்யர்த்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யை...பொற்சண் ணமிடித்துநாமே." என்பதனுலும், " அடுக்கிய சோயாவகலேந்தித்தசை யெலும்பி, லொடுக்கியமேனியொ டேனிரப்பாரொள்ளிரணியனே, நடுக்கியமா காயிக்கனைச் சிம்புளதாய்கால, விடுக்கிய பாதன்றன் றில்லைதொழாவீட்ட வேழையரே." என்பதனுலும், " தன்னுடனித்தா ரிடாவர்க்கு மீளாவழிதரு வான், குன்று முதிற்றில்லை மூதூர்க்கொடிமேல் விடையுடையோன், மன்று டவும்பின்னு மற்றவன்பாதம் வணங்கியுங்கே, யொன்றுரிரண்டில் வீழுவரா

தோலை யூமர்களே.” எனும் கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தத்தாலுமறிக. தேவர் வேண்ட நஞ்சினையுண்டி அவர்களைக்காத்த அருணிதியாதலின் நஞ்சினையமிர்தாய் நயக்தோய் போற்றி என்றார். உலகத்திற்கு மூலகாரணனதலின் விரிகடல்...போற்றி என்றார். உலகத்தவர்க் கூறுசெய்த கஜாசுரன் வியாச்சரன் முதலியோரைக்கொன்று அவர் சருமங்களே யுடையாகவும் போர்வையாகவுங் கொண்டமையின் புரிவுடை வனமாப்புணர்ந்தோய்போற்றி என்றார். சகசர் முதலியவரும் மற்ற திருடிகளும் வேண்ட வேதத்திற்குப் பொருள் அருளினமையின் காணமுன்பொளை...போற்றி என்றார். இதனை “அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா காண்கினையு, மிருந்தவருக்கருளுமது வெனக் கறிய வியம்பேடி, யருந்தவருக் கறமுனனென் கன்றருளிச் செய்திலனேற், றிருந்தவருகருலகியற்கை தெரியாகாணசாழலோ.” என்பதனனறிக. இறைவன் இறைவியின் வேறன்மை தெரிவிப்பார் வெம்மை தணமை.....பெண்ணேடாணனும் பெயரோய் போற்றி என்றார். இதனை “வலந்தான் கழலிடம் பரடகம் பாம்புவலமிடமே, கலந்தான்வல நீறிடஞ்சாந்தெரிவலம் பக்திடமென், பலந்தார்வலமிட மாடகம்வேல் வல மாழியிடஞ், சலந்தாழ் சடைவலந் தண்ணங்குழலிடஞ் சங்கரற்க.” என்பதனனறிக. தன்னை யடைந்தவர்களின் தீவினை யிருணீக்கும் பேரின்பம் பயக்கும் ஞானவொளியாதலின் மேலிய வவர்தலம .....தீபமாகிய சிவனேபோற்றி என்றார். இதனை “பாசத்தைப்பற்றறக்கலாருநெஞ்சே பரஞ்சோதி பண்டரங்கா பாவகாசா, தேசத் தொளிவினக்கே தேவதேவே திருவாரூர்த் திருமூலத்தானவென்று, நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின்றுள்கி நித்தலுஞ்சென்றடிமேல் வீழ்ந்திநின்று, ஏசற்றுநின்றிமையோ ரேறெனன்று மெடபெருமா னென்றென்றே யேத்தாநில்லே.” என்னுந் திருத்தாண்டகத்தினனறிக. மற்றைத்தேவர்களுமீ அவ்டமூர்த்தமும் ஆவான் என்பார், மாலோய்...பொருளே போற்றியென்றார். உனை யேத்தினன்றி யுயர்நிலை யேற்றதற்குரியார் வேறிலையென்பார். உனை காத்தமும்பிருக்க.....இருநிலத்தே என்றார். இதனை “பாடவேண்டுகான் போற்றிநின்னையே பாடிகைதுதைந் தருடிநெக்குகெக், காடவேண்டுகான் பேதுற்றியம்பலத் தாடுகின்கழற் போதுகாயினேன், கூடவேண்டுகான் போற்றியிப்புழக் கூடுநீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம், வீடவேண்டுகான் போற்றிவீதிதருளு போற்றிநின் மெய்யர்மெய்யனே.” என்னுமருமைத் திருவாக்கானறிக.

திருவொற்றியூர் ஒருபாவொருபஃது.

திருவெண்காடர் பிரபத்தவரை முற்றிற்று.

நேரிசை வெண்பா.

சங்கொலிக்கும்வெண்காடர்சாற்றுதிருமுறைக்கு
அங்கைநெல்லிபோலுரையேயாக்கினனன் - மங்காதி
கல்கார்விளகழனிகல்காருலனனூர்ச்
செல்காரவேலன்தெரித்து.

மெய்கண்டான் பொன்னடி வாழக.

திருப்பாடற்றிரட்டு.

மூத்தலாவது.

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய்வாழ்க்கையை யுடலேயோம்பற்க
பிறந்தனவிறக்கு மிறந்தனபிறக்கு
தோன்றினமறையு மறைந்தனதோன்றும்
பெருத்தனசிறக்கும் சிறுத்தனபெருக்கும்
உணர்ந்தனமறக்கும் மறந்தனவுணரும்
புணர்ந்தனபிரியும் பிரிந்தனபுணரும்
அருந்தினமலமாம் புசித்தனவழுக்காம்
உவப்பனவெறுப்பாம் வெறுப்பனவுவப்பாம்
என்றிவையனைத்து முணர்ந்தனையன்றியும்
பிறந்தனபிறந்தன பிறவிகடோறும்
கொன்றனையனைத்து மனைத்துநினைக்கொன்றன
தின்றனையனைத்து மனைத்துநினைத்தின்றன
பெற்றனையனைத்து மனைத்துநினைப்பெற்றன
ஓம்பினையனைத்தையு மனைத்துநினையோம்பின
செல்வத்திருந்தனை தளித்திரத்தழுங்கினை
சுவர்க்கருத்திற்சேர்ந்தனை நரகிற்கிடந்தனை
இன்பமும்துன்பமும் மிருநிலத்தருந்தினை
ஒன்றொன்றெழியா தற்றனையன்றியும்
புற்புதக்குரம்பை தூக்கிலொதுக்கிடம்
என்னநின்றியங்கு மிருவினைக்கூட்டைக்
கல்லினும்வலிதாக் கருதினையிதனுள்

பிணியுநீரும் புறப்படுமொருபொறி
மீளுங்குறும்பி வெளிப்படுமொருபொறி
சளியுநீருந் தவழுமொருபொறி
உமிழ்நீர்கோழை யொழுகுமொருபொறி
வளியுமலமும் வழங்குமொருபொறி
சலமுஞ்சீயுஞ் சரியுமொருவழி
உள்ளுறத்தொடங்கி வெளிப்படநாலுஞ்
சட்டகமுடிவிற் சுட்டெலும்பாகும்
உடலுறுவாழ்க்கையை யுள்ளுறத்தேர்ந்து
கடிமலர்க்கொன்றைச் சடைமுடிக்கடவுள்
ஒழிவருஞ்சிவபெரும் போகவின்பத்தை
நிழலெனக்கடவா நீர்மையோடொருங்கி
னெனதறநினைவற விருவினைமலமற
வரவொடுசெலவற மருளறவிருளற
இரவொடுபகலற விகபரமறவொரு
முதலவனைத்தில்லையுண் மூவனைத்தொழுசோதியை
அம்பலத்தரசினை யானந்தக்கூத்தனை
நெருப்பினிரைக்கென நெக்குநெக்குருகித்
திருச்சிற்றம்பலத் தொளிருஞ்சிவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே.

(இ - ள்). நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், நினைமின்மனமே-மனமேநினைவாய், சிவபெருமானை - சிவபெருமானை, செம்பொன் - செவ்வபொன்னிறமுடைய, அம்பலவனை - அம்பலவாணனை, நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், அலகைத்தேரின் - பேய்த்தேர்போலவும், அலமரு - சுழலுகின்ற, காலின் - காற்றையும் (ஒத்த) உலகப்பொய்வாழ்க்கையை -பொய்யாகியவுலகவாழ்க்கையையும், உடலை(அவ்வை) உடம்பையும், ஒம்பற்க - பாதுகாவாதிருக்க, பிறந்தன - பூமியிற் பிறந்தன அனைத்தும், இறக்கும் - இறந்துபோய்விடும், இறந்தன - கெட்டனவாகிய பொருள்கள் அனைத்தும், பிறக்கும் - மீண்டும்பிறக்கும், தோன்றின - உலகிற்றோன்றியபொருள்முழுதும், மறையும்-மறைந்தொழியும், மறைந்தன மறைந்தபொருள்கள் அனைத்தும், தோன்றும், மீண்டும்உண்டாம், பெருத்தன - பெருத்தபொருள்களெல்லாம்முழுதும். சிறக்கும் - சிறந்தபொருள்களாம், சிறத்தன -சிறந்தபொருள்களனைத்தும், பெருக்கும் - பெருத்த பொருள்களாம்,

உணர்ந்தன - அறிந்தவையனைத்தும், மறக்கும் - மறந்துபோம், மறந்தன - மறந்தவை முழுதும், உணரும் - உணர்விற்கொள்ளும், புணர்ந்தன - சேர்ந்தவையெல்லாம், பிரியும் - நீங்காநிற்கும், பிரிந்தன - பிரிந்தபொருள்முழுதும், புணரும் - மீண்டுஞ்சேரும், அருந்தின - உண்ணப்பட்டவையனைத்தும், மலமாம் - மலமாய் நீங்கும, புனைந்தன - அணியப்பட்டவையெல்லாம், அழுக்காம் - அழுக்காகவிலகும், உவப்பன - களிக்கத்தக்கவையனைதும், வெறுப்பாம் - வெறுக்கத்தக்கனவாம், வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்கவை யனைத்தும் உவப்பாம் - களிக்கத்தக்கவையாம், - என்ற இவைஅனைத்தும் - என்ற இவை முழுதும், உணர்ந்தனை - தெரிந்து கொண்டாய், அன்றியும் - இவை யல்லாமலும், பிறந்தன பிறந்தன - பலவாகப் பிறந்த, பிறவிகள் தோறும் - பிறப்புக்களில் எல்லாம், கொன்றனையனைத்தும் - பல வுயிர்களையுங்கொன்றுய், அனைத்தும் நினைக்கொன்றன - உன்னுற் கொல்லப்பட்ட அவைமுழுதும் உன்னைக்கொன்றன, தின்றனையனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களையும் உணவாகத்தினமுய், அனைத்தும் நினைத்தினறன - அவையனைத்தும் உன்னையுணவாகக் கொண்டன, பெற்றனையனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமாயினை, அனைத்தும் நினைப்பெற்றன - அப்பெற்ற அனைத்தும் நின்னைப்பெற்ற, ஒம்பினையனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களையுங் காப்பாற்றினை, அனைத்தும் நினையோம்பின - அவையனைதது நின்னைக்காத்தன, செல்வத்துக்களிததனை - செல்வத்தினுல்களிப்படைந்திருந்தனை, தரித்திரத்து அழுங்கினை - தரித்திரகாலத்து வருந்தினுய், சுவர்க்கத்து இருந்தனை - (கல்வினையால்) சுவர்க்கத்தின்கண் இன்பந்துயத்தாய், நரகில் கிடந்தனை - பாவத்தாற் நரகத்திடப்பட்டாய், இன்பமும் துன்பமும் - இன்பதுன்பங்களாகிய விரண்டினையும், இருநிலத்து - பெரியபூவுலகினகண் அருந்தினை - அநுபவித்தாய், ஒன்றுவுன்று - மேற்கூறிய ஒவ்வொன்றினையும், ஒழியாது - நீங்காமல், உற்றனை - பொருந்தினுய், அன்றியும் - இவையன்றியும, புறப்புதக்குரம்பை - நீர்க்கு மிழியொத்த உடம்பு, துச்சில் ஒதக்கிடம் - துச்சிலென்னும் ஒதச்சிடததை யொத்தது,என்ன - என்றகூறும்படி, நின்று இயங்கும் - பூமியில் சரிக்கின்ற, இருவினைகூட்டை - இருவினையாகிய பகுதிகன்தங்கும் கூட்டினை, கல்லினும் - மலையைக்காட்டினும், வலிதாக - வன்மைகொண்டதாக, கருதினை - எண்ணினுய், இதனுள் இசகூடாகிய வடம்பினுள், நீயும் - நீயேயும் அதனுடனையொத்த நீரும், புறப்படிம ஒரு பொறி - ஒருபொறியின் வழியாக வெளிப்படும், மீளும் குறமபி - வெளிப்படும் குறம்பி, புறப்பிம ஒருபொறி - ஒரு பொறியின்வழி வெளிப்படும், ஒருபொறி - ஒரு பொறியின்வழி, உமிழ்நீர் - உமிழ்நீரும், கோழை - சிலேஷ்மமும், ஒழுகும் - வெளிப்பட்டொழுகும், ஒருவழி - ஒருவழியாக, வளியும் - அபானவாயுவும், மலமும் - மலமும், வழங்கும் - வெளிப்படிம, ஒருவழி - ஒரு வழியாக, சலமும் நீயும் - நீரும் நீயும், சரியும் - வெளிப்படும், (இதிதாகத்தாய்) உள்ளுறத்தொடங்கி - உள்ளிடத்தொடக்கமாக, வெளிப்படாறமை - வெளிப்படாநிற்க தாறகின்ற, சட்டகம் - உடம்பானது, முடிவில் - உயிர்

நீங்கிய காலத்து, சுட்டு எலும்பாகும் - சுடப்பட்டு எலும்பாத்தன்மைபெற்று, உடல்உறு - தேஹத்தினில் கூடியிருக்கிற, வாழ்க்கையை - வாழ்தலை, உள்ளுறத்தேர்ந்து - முழுதும் ஆராய்ந்து, கடிமலர்க்கொன்றை சடைமுடி - மணந்தங்கிய கொன்றைமலரைச் சடைமுடிக்கண்ணணிந்த, கடவுளே - சிவபெருமானே, ஒழிவரும் - நீங்குதலில்லாத, சிவபெரும்போகம் - சிவமாம்பெருவாழ்வைத் தருகின்ற, இன்பத்தை - இன்பத்தினை, நிழல் என - (பாசவெயிற்பட்டுக் கலைப்புறுவோற்கு) நிழலெனவெண்ணி, கடவா - அந்நிழலைவிட்டு நீங்காத, நீர்மையொடு பொருந்தி - தன்மையுடன்பொருந்தி, எனது அற - என தெனும்புறப்பற்று அற, வினைவு அற - வினைவுஎன்றும் நீங்க, இருவினை - நல்வினை தீவினைகளாலாகும், மலம் அற - மலவழுக்கு நீங்க, வரவொடுசெலவு - போக்கு வரவுகள், அற - நீங்க, மருள் அற - மயக்கம் நீங்க, இருள்அற - அஞ்ஞானஇருள் நீங்க, இவ்வொடு - இரவுடன், பகல் அற - பகலுந்தோன்றாது நீங்க, இகபரம் அற - இத்தினும் பரத்தினும் உண்டாம் வினைகள் நீங்க, ஒரு முதல்வனே - ஒப்பற்ற முதற்கடவுளே, நிலையுள் - திருக்கோயிலுள், மூவாத்து எழும் - மூவாத்தெழுந்த, சோதியை - சோதியுருக்கொண்டானே, அம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், அரசனே - தேவராசனே, ஆனந்தக்கூத்தனே - சிவாகங்களில் மனதில் நடிப்பானே, கருப்பினில் - கருப்பினிடத்து, அரக்குஎன-அரக்கைப்போல, நெக்குநெக்கு-மனம் பல்கால் நெகிழ்ச்சியடைந்து, உருகி - உருகுதலையடைந்து, திருசிற்றம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்து, ஒளிரும் - பிரகாசிக்கின்ற, சிவனே - சிவபெருமானே, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - மனனே நினைமின்மனனே நினைமின், சிவபெருமானே - சிவபெருமானே, செம்பொன் அம்பலனே - சிவந்த பொன்மம்பலவனே, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - மனனே நினைமின் மனனே நினைமின் எ-று.

(கு - ரை.) மனமே, இளமைநிலையாது, யாக்கைநிலையாது, செல்வம் நிலையாது என்பதைச் செம்மையுஉ ஆய்ந்து இறைவன் திருவடிநிழலைப் பொருந்தியான் எனது அறஇருப்பினில் அரக்கென நெக்குருகித் திருச்சிற்றம்பலத்து ஒளிரும் ஆனந்தக்கூத்தனே நினைவாயாக நினைவாயாக என்பது.

இரண்டாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

காதளவோடிய கலகப்பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடங்
காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ்சூடப் பாக்கியஞ்செய்யாச்
சங்கடங்கூர்ந்த தமியேன்பாங்கிருந்
தங்கோடிங்கோ டலபருந்தன்வர்

ஐவர்கலகமிட் டலைக்குங்காலைம்
சலமலப்பேழை இருவிகோப்பிட்டகம் சூளை.
வாதபித்தங்கோழை குடிபுகுஞ்சிறார்
ஊற்றைப்பின்ரே லுதிரக்கடலோ
நாற்றப்பாண்ட நான்முழத்தொண்பது
பீற்றத்துண்டம் பேய்ச்சுரைத்தோட்டம்
அடலைப்பெரிய சுடலைத்திடருள்
ஆசைக்கயிற்றி லாடுபம்பரம்
மாயாவிகார மரணப்பஞ்சரம்
சோற்றுத்துருத்தி தூற்றும்பத்தம்
காற்றிற்பறக்குங் காணப்பட்டம்
விதிவழித்தருமன் வெட்டுங்கட்டை
சதுர்முகப்பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
ஈமக்கனலி விடுசிலவிருந்து
காமக்கனலிற் கருகுஞ்சருகு
இருமிகிண்டுங் கிழவகஞ்சருமி
பலக்கொழுந்தேறுங் கலைக்கொழுகொம்பு
மணமாய்கடக்கும் வடிவின்மூடிவிற்
பிணமாய்க்கிடக்கும் பிண்டம்பிணமேல்
ஊரிற்கிடக்க வொட்டாவுபாதி
காலெதிர்குவித்த பூகோகாலைக்
கதிசெதிர்பட்ட கடும்பனிக்கூட்டம்
அந்தரத்தியங்கு மிந்திரசாபம்
அதிருமேகத் திருவினருநிழல்
நீரிற்குமிழி நீர்மேலெழுத்து
கண்டிலில்கனவிற் கண்டகாட்சி
அதனினும்பொல்லா மாயக்களங்கம்
அமையுமமையும் பிரானேயமையும்
இமையவல்லி வாழியென்றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங்காட்டி
ஆண்டுகொண்டருள்கைகின் னருளினுக்கழகே.

(இ - ள்.) காதளவு - காதின் அளவாக, ஒடிய - ஒடியள்ள, கலதபாதக கண்ணியர் - பாதகத்தை விளைக்கும் கலகக்கண்ணினையுடைய அரிவையரது, மருங்கிற் - இடைக்கணுள்ள, புண்ணுடன் - புண்ணுடைய யோனிவயப்பட்டு,

ஆடும் - சரிக்கின்ற, காதலும் கருத்தும் அல்லால் - ஆசையும் மனமும் அல்லாது, கீன் இருதாள்பங்கயம் - தேவரீரது இணையடியாகிய தாமரைகளே, சூடபாக்கியம்செய்யா-முடிக்கண்ணணியப்பாக்கியம் செய்யாத, சங்கடம்கூர்ந்த - துன்பமிகுந்த, தமியேன் - தனியிலியாகிய அடியேனுடைய, பாங்கு இருந்து - உடனிருந்து, அங்கோடி இங்கோடி - அங்குமிங்கும், அலமரும் - சுழலுகின்ற, கன்வர் ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்து கன்வர்கள் கலகம் இட்டு - ஒருவரோடொருவர் கலகஞ்செய்து, அலைக்கும் - வருத்துகின்ற, கானகம் - காடு, சலமலபேழை - சலமுதலியமலங்கள்தங்கியபெட்டி, இருவினை - நல்வினைதிவினைகள் நிறைந்த, பெட்டகம் - பேழை, வாத பித்தம் சோழை - வாதபித்த சிலேஷ்மமாதிகள், குடிபுகும் நிலைத்திருக்கின்ற, சீறூர் - சிற்றூர், ஊத்தைபுல்தோல் - அழுக்குடனிறைந்த புல்லிய சருமமும், உதிரம்-சொரியும் (நிறைந்த,) கட்டளை - நிறைகருவி, காற்றப்பாண்டம்-காற்றமாகியபாண்டம், கான்முழத்து - ஈான்கு முழமாகிய, ஒன்பதுபீறல் - ஒன்பது இழிபட்ட, துண்டம் - அறுகை, பேய்சுரைதோட்டம் - பேய்ச்சுரைக் கொடிகள்போன்ற வள்ளறுப்புகள்நிறைந்த தோட்டம், அடலிபெரிய - மிக்க சம்பர்நிறைந்த, சுடலைகிடருன்-சுடலையாகிய மேட்டின்னிடம், ஆசைக்கயிற்றில்-ஆசையெனும் கயிற்றினால், ஆடும் - சுழலுகின்ற, பம்பரம் - பம்பரமென்னும் சுழற்கருவி, ஓயா - நீங்காத, சோய்க்கு இடம்-சோய்களுக்கு இருக்கை, ஒடும்-நீர்மேல் ஓடுகின்ற, மரக்கலம் - கப்பல், மாயாவிகாரம் - மாயையாகிய விகாரம், மரணப்பஞ்சரம் - மரணமடையுங்கூண்டு, சோற்றுத்திருத்தி- சோறுநிறைக்கும்தோற்றுருத்தி, தூற்றும்பத்தம்-காற்றில்தூற்றும்கருவி, கானப்பட்டம் ஓலையுடன் கூடியகாற்றாடி, வீதிவழி-இறைவன்விதிப்படி, தருமன்-யமன், வெட்டுக்கட்டை - வெட்டுகின்றகட்டை, சதுர்முகப்பாணன் - பிரமனுடையதன்னோன், தைக்கும் சட்டை - தைக்கின்ற சட்டை, ஈமக்கனலில் - சுடுகாட்டு நெருப்பில், இடி - வைக்கப்பட்ட, நிலலிருந்து - நிறவிருந்து, காமக்கனலில் - காமமாகிய நெருப்பினால், கருகும் - சாம்பலாகாது கருகிக்கெடும், சருகு - சாரமிலாத்தழை, இருமிகிண்டும் - புழுக்கள் கிண்டுகின்ற, நிழல்கஞ்சருமி தோலுடனிலைத்த நிழற்கூ, பலக்கொழுந்து - பிறவியென்னு மிளந்தளிர், ஏறும்-ஏறிப்படருதற்கான, கலவகொழுகொம்பு - பிற இனைகள் இனைத்துள்ள கொழுகொம்பு, மணமாய்மடக்கும் வடிவில் - மணல்கொண்டு மடக்கும் வடிவத்துடன், முடிவில் - ஆயுண்முடிவில், பிணமாய்-பிணமாகி, மிடக்கும் பிண்டம்-(அசைவின்றிக் கிடக்கும் பிண்டம், பிணமேல் - பிணமானபின் எனிலோ, ஊரில்கிடக்க ஒட்டாத - ஊரினிடத்துச்றிதிபொழுதுந்தங்கலையாத, உபாதி - தன்பமுடையது, கால்எதிர் - காற்றிற்கெதிராக, குவித்த - குவியலாகச் சேர்த்துலவத்த, பூனை - பூனைப்பூ, காலைக்கதிர் எதிர்பட்ட - காலையிலெழும் சூரியனுக்கெதிர்ப்பட்ட, கடிம் பனிகூட்டம் - கடிய பனியின் சும்மை, அந்தரத்து இயங்கும் - ஆகாயத்துச்சரிக்கும், இந்திர சாபம் - இந்திர வில், அதிரும் மேகத்து உருவின் - சப்திக்கின்ற மேகத்தையொத்த வருவியையுடைய, அருநிழல் - அருமை நீழல், நீரில்குமிழி - நீரிடத்துத்தோன்றி மறையு

நீர்க்குமிழி, நீர்மேல்எழுத்து - நீர்மேலெழுதிய எழுத்து, கண்துயில்கனவில் - உறங்குகையிலுண்டான கனவினிடம், கண்டகாட்சி - கண்ட கனத்தோற்றம், அதனினும் - அக்கினியற்ற தோற்றரவினும், பொல்லா - கொடிய, மாயக்களங்கம் - மாயமாகிய குற்றமுள்ள பொருள், (இதனுடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கை) அமையும் அமையும் - போதும போதும், பிராணே அமையும் - எம் தலைவனே போதும், இமயவல்லி - பர்வதராஜ புத்ரி, வாழியனை ஏத்த - வாழ்கஎன்று துதிக்க, ஆநந்தத்தாண்டவம் காட்டி - ஆநந்தநடனத்தையடியேன் தரிசிக்குயாறு திருவருள்புரிந்து, ஆண்டுகொண்டருள்கை - அடிமைகொண்டருளுதல், நின் அருளினுக்கு - நின் திருவருளுக்கு, அழகு - அழகைத்தருவதாம். எ-து.

(கு - மை) இறைவ, மனத்தை வசித்தக் கலகத்தைச்செய்யும் கண்ணையுடைய அரிவையர் மருங்கிலுள்ள புண்ணின்கண் ஆசைவைத்தழலும் அடியேனுடனிருந்து, உழல்விக்கும பஞ்சேந்திரியக் கள்வர் கலகமிட்டு வருத்தும் காலத்தையும் நீர்க்குமிழியையும் நீர்மே லெழுத்தையும ஒத்த இக்கிலேயற்ற தேகத்துடன் கூடிப் புசித்த போகம் அமையுமமையும் இனியிமயவல்லி வாழியென்று ஏத்த ஆநந்தத்தாண்டவம் தரிசிப்பித்து ஆண்டுகொண்டருள்கை நின்னருளினுக்கழகாம். என்பது கருத்தி. கள்வர் காட்டிற்செல்வோரை வருத்தல்போல் இந்திரியங்கள் ஒருவழிச் செல்லவொட்டாது ஆன்மாவைத் தன் புறத்தலின் கள்வர் என்றார். கட்டவே என்பது, நிறைகருவி, இது கல்லறுக்கு கருவிக்கும் பெயர். பாதமுதல் தலையளவு தேகத்தினளவு தான்கு முழமாதலால் தான்முழமெனவும், ஒன்பது துவாரமுள்ளதாதலால் ஒன்பது பீறல் எனவும் கூறினார். பீறல், கிழிந்ததுணி. உடலுள் குடல் முதலிய உறுப்புகளும் இரைப்பை முதலியவும சுரையின் கொடிபோன்று பின்னப்பட்டும் சுருண்டு மிருத்தலின் பேய்ச்சுரைத்தோட்டம என்றார். திருத்தி என்பது கொல்லலுலேயுதும் தோற்கருவி. பத்தம் என்பது நார் முதலியவற்றால் கட்டப்பட்டு பதார்தீக்கக் காற்றில் தூற்றும் ஒருவகை தூற்றம் கருவி. தானப்பட்டம் காற்றுத் தன்மீது படுங்காலத்து ஓசையிடுதலினதனை உவ்வாறு கூறப்பட்டது பெருந்திக்குப் புன்தேகம் எரிக்கு பொருளன்று மாதலின் லெலிருந்து என்றார். மலங்கொளகையில் மாலையுங கூறையுந் தரித்தல்போல் பிணமாருங்காலும் தரிததலின் மணமாய்...பிணமாய்க் கிடகும் பிண்டம் என்றார். பிணமானபின் ஊரில் தங்கவொட்டாது வினாவில் ஈமத்திடை வைக்க மற்றவர் புகுதலின் ஊரிற்கிடக்கவொட்டா வுபாதி என்றார். இவ்வகைபலகைப்பட்ட தன்பத்துட னியைந்த தேகத்திட னிருத்தல் பொருதார் அமையு மமையு மென்றார்.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல்கடையப் படுங்கடுவெண்ணையைத்
திருமிடற்றடக்கிய சிவனேயடைக்கலம்
அடங்கலுமடக்கிடுங் கடுங்கொலைக்காலனைக்
காலெடுத்தடக்கிய கடவுணின்னடைக்கலம்
உலகடங்கலும்படைத் துடையவன்றலைபறித்
திடக்கையிலடக்கிய விறைவநின்னடைக்கலம்
செய்யபொன்னம்பலச் செல்வநின்னடைக்கலம்
ஐயநின்னடைக்கல மடியநின்னடைக்கலம்
மணவழியலைந்திடுங் கனவெனும்வாழ்க்கையும்
விழுப்பொருளறியா வழுக்குறுமனனும்
ஆணவமலத்துதித் தலைந்தநினலைந்திடு
நிணைவப்புழுவென நெளித்திடுசிந்தையும்
படிறும்பாவமும் பழிப்புறுநிலைப்பும்
தவறுமழுக்காறு மிவுளிபொச்சாப்பும்
கவடும்பொய்யும் சுவடும்பெருஞ்சினம்
இகலுங்கொலையு மிழிப்புறுபுன்மையும்
பகையுமச்சமுங் துணிவும்பனிப்பும்
மூக்குணமடமையு மைம்பொறிமுயக்கமும்
இடுமைபையும்பிணியு மிடுக்கியவாக்கையை
உயிரொலுங்குருகுகிட் டோடுங்குரம்பையை
எலும்பொடுநரம்புகொண் டிடையிற்பிணித்து
கொழுந்தசைமேய்ந்து மொழுக்குவிழுங்குடிலைச்
செழும்பெழுவுதிரச் சிறுபுழுக்குரம்பையை
மலவுடற்குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
தொலைவிலாச்சோற்றுத் துனபக்குழியைக்
கொலைபடைக்கலம்பல கிடக்குங்கூட்டைச்
சலிப்புறுவினைப்பல சரக்குக்குப்பையைக்
கோட்சரக்கொழிகும் பிற்றக்கோணியை
கோபத்தீமூட்டுங் கொல்லன்றுருத்தியை
ஐம்புலப்பறவை யடையும்பஞ்சரத்தை
புலராக்கவலை விளைமரப்பொறும்பை

ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரத்தைக்
காசிற்பணத்திற் சுழலுங்காற்றுடியை
பக்கள்வினையின் பயங்குந்திகிரியைக்
கடுவெளியுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச்சரக்கொடு பவக்கடல்புக்குக்
காமக்காற்றெடுத்தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரைசேர் கொடுமரக்கலத்தை
இருவினைவிலங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுங்கிடும்யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும்பொழுதுநின்
அடிமலர்க்கமலத் துக் கபயநின்னடைக்கலம்
வெளியிடையுருமிடி மிடித்தனவெறித்தெழுங்
கடுநடைவெள்விடைக் கடவுணின்னடைக்கலம்
இமையாநாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க்கெளியா யடைக்கலமடைக்கலம்
மறையவர்தில்லை மன்றுணின்றுடிக்
கருணைமொண்டலையெறி கடலேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும்
எம்பெருமானின் னீணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

இ - ள். பால்கடல் - க்ஷீராப்தியில், கடையப்படும் - (தேவர்களால்) கடைந் தெடுக்கப்பெற்ற, கடுவெண்ணெயை - லிடமாகிய வெண்ணெயை திருமிடற்று - ஸ்ரீகண்டத்திலே, அடக்கிய - அடக்கிவைத்த, சிவனே - சிவ பெருமானே, அடைக்கலம் - அடியேன் உன் கையடை, அடங்கலும் - எல் லாவற்றையும், அடக்கிடும் - அடக்குகின்ற, கடுகொலைகாலனை - கடுமையான கொலைத்தொழில்புரியும் யமனை, காலெடுத்து - திருவடி தூக்கியதைத்து, அடக்கிய - அடக்கிலிட்ட, கடவுள் - கடவுளே, நின் அடைக்கலம் - அடி யேன் உன் கையடை, உலகு அடங்கலும் படைத்துடையவன் - உலகமுழு தும் சிருஷ்டித்தவனுகிய பிரமாவின், தலையறுத்து - ஒரு தலையைக்கின்னி, இடக்கையில் அடக்கிய - இடது கரத்தில் தரித்துக்கொண்ட, இறைவ - தலைவனே, நின் அடைக்கலம்-அடியேன் உன்கையடை, செய்ய - செவ்விய, பொன் னம்பலச் செல்வ - பொன்னம்பலத்தி லெழுந்தருளிய செல்வனே, நின் அடைக்கலம் - அடியேன் உன்கையடை, ஐய - ஐயனே, நின் அடைக் கலம் - உன் கையடை, அடியன் நின் அடைக்கலம் - அடியே னுன்னடை

க்கலம், மனவழி அலைத்திடும் - மனத்தின் வழியே யலைக்கப்படுகின்ற, கனவு என்னும் வாழ்க்கையும் - சொப்பனத்துக்கு ஒப்பாகிய வாழ்வும், விழுப்பொருள் அறியா – மேன்மையாகிய பொருளை யறியாத, அழுக்குஉறு மனனும்-அழுக்கடைந்த மனமும், ஆணவமலத்து உதித்து-ஆணவமலத்தின்கண்பிறந்து, அளந்து அதில் உளைந்திடும் – கலந்து அதிலேயே உழைத்துக்கொண்டிருக்கும், நிணவைப் புழுவென - நிணத்திலுண்டாம் புழுப்போல, கௌித்திடு சிந்தையும் - கௌியாகின்ற சிந்தனையும், படிறும் - வஞ்சகமும், பாவமும்-பாவமும், பழிப்பு உறுநினைப்பும் - பழித்தற்குரிய நினைப்பும், தவறும் - குற்றமும், அழுக்காறும் - பொறுமையும், இவறுபொச்சாப்பும் - மிகுந்த மறதியும், கவடும் – வஞ்சகமும், பொய்யும் - அசத்தியமும், சுவடும் – (இவற்றின்) தழும்பும், பெருஞ்சின இகலும்-பெருங்கோபத்தின் வல்பையும், கொலையும்-கொலைத்தொழிலும், இழிப்பு உறு புன்மையும் – இழிவுபடுத்தற் குரிய இழி தொழில்களும், பகையும்-சத்துருத்துவமும், அச்சமும்-பயமும், தூணிவும்-தணிதலும், பனிப்பும் - நடுக்கமும், முக்குணமடமையும் - முக்குணவசத்தாலுண்டான அறியாமையும், ஐம்பொறி முயக்கமும் – ஐம்பொறியினிணைக்கமும், இடும்பையும் - தின்பமும், பிணியும்-வியாதிகளும் (ஆகிய இவற்றை) இடுக்கிய - சைக்கொண்டிருக்கிற, ஆக்கையை - உடம்பை, உயிர் என்னும் குருகு – உயிர் என்கிற பறவையானது, வீட்டு ஓடும் குரம்பையை – வீட்டு ஓடா கின்ற கூட்டை, எலும்பொடு நரம்புகொண்டு - எலும்பையும் நரம்பையுங்கொண்டு, இடையில் பிணித்து – இடையிலே கட்டி, கொழுத்தசை மேய்ந்து - கொழுமையாகிய மாமிசத்தினால் மூடப்பட்டு, மொழுக்குவிழும் குடிலை - மெழுகியிருக்குங் குடிசையை, செழும்பு எழு உதிரச் சிறுபுழுக்கு ரம்பையை - செழுமையுண்டாகிய உதிரமயமான சிறியபுழுக்கள்பொருந்திய கூட்டை, மலவுடல் குடர்தை – மலவுடம்பாகிய குடத்தை, புலவு உடல்புட்டிலை - புலவுடம்புப் புட்டிலை, நெகிவு இல்லா – நீக்கமில்லாத, சோற்றுத் தின்பக்குழியை - சோற்றினால் தூர்க்கப்பட்ட தின்பமாகிய பள்ளத்தை, கொலைபடைக்கலம் பலகிடக்கும் கூட்டை - கொலைக்குரிய பல ஆயுதங்கள் தங்கியிருக்கிற கூட்டினை, சலிப்பு உறுவினைப்பல சரக்குக்குப்பையை-சலித்தற்குரிய வினைகளென்கிற பல சரக்குகளின் குவியலை, கோள்சரக்கு ஒழுகும் பீறல் கோணியை-துன்பச்சரக்குகள் சிந்துகின்ற கிழிச்சற்கோணியை,, கோபத்தீமூட்டுக் கொல்லன் திருத்தியை - கோபமாகிய தீயை மூள்வித்திக்கின்ற கொல்லனது திருத்தியை, ஐம்புலப்பறவை அடையும் பஞ்சரத்தை ஐம்புலன்கள் என்கிற பறவைகள் சேர்கின்ற கூட்டை, புலராகவலை வினைமரப்பொதும்பை – அழியாத வினைகள் வினைசற்கிடமான மரப்பொந்தை, ஆசைக் கயிற்றில் ஆடும் பம்பரத்தை - ஆசையாகிய கயிற்றினால் ஆட்டப்படுகிற பம்பரத்தை, காசில் பணத்தில் சுழலுங் காற்றுடியை - காசிலும் பணத்திலும் சுழலுகின்ற காற்றுடியை, மக்கள் வினையின் மயங்கும் திகிரியை-மக்களது செய்வினையால் மயங்குகின்றசக்கரத்தை, கடுவெளி உருட்டிய

சகடக்காலே - கடுவெளியிலுருட்டின வண்டிச்சக்கரத்தை, பாவச்சரக்கொடு-பாவமாகிய சரக்குகளுடன், பவக்கடல் புக்கு - பிறவியாகியகடலிற் புகுந்து, காமக்காற்று எடுத்து அலேப்ப – காமமென்கிற காற்றினது அலேத்தலால், கெடுவழிக்கரைசேர் - கெட்டவழியாகிய கரையினேயடைகின்ற, கொடுமரக் கலத்தை - கொடியமரக்கலத்தை, இருவினே விலங்கொடும் - இருவினேயா கிய சங்கிலிகளுடன், இயக்குபுற்கலனே - சஞ்சரிக்கிற வுயிரை, நடுவன் வந்து அழைத்திட - யமன் வந்துவிளிக்க, நடுங்கிடும் யாக்கையை - நடுக்கமெய்து கின்றவுடலே, பிணம் எனப்படுத்தி - பிணத்தன்மையாக்கி, யான் புறப்படும் பொழுது - அடியேன் வெளிப்படும்போது, நின் - உனது, அடி - திருவடி யென்கிற, மலர்க்கமலத்துக்கு - தாமரைமலருக்கு, அபயம் - அபயம், நின் அடைக்கலம் உன் கையடை, வெளியிடை - ஆகாயத்திலே, உரும் இடியி டித்தென - இடி இடித்தாற்போல, வெறித்து எழும் - மதித்தெழாநின்ற, கடுநடை - வேகமாகிய நடையினேயுடைய, வெள்விடை - வெண்மையாகிய விடபத்தையுடைய, கடவுள் - கடவுளே, நின் அடைக்கலம் - உன்கையடை, இமையாநாட்டத்து-இமையாத கண்ணினேயுடைய, இறையே அடைக்கலம்-இறைவனே அடைக்கலம், அடியார்க்கு எளியாய் - அடியவர்க்கெளியவனே, அடைக்கலம் அடைக்கலம் - கையடைகையடை, மறையவர் - அந்தணர்வசிக் கின்ற, தில்லேமன்றுள் - தில்லேயம்பலத்தில், நின்றுஆடி - நின்று ஆனந்தக் கூத்தாடி, கருணேமொண்டு-கிருபையை முகந்து, அலேயெறி – அலேகளாக வீசுகின்ற, கடலே அடைக்கலம் - இன்பசமுத்திரமே அடைக்கலம், தேவ ரும் - தேவர்களும், முனிவரும் முனிவர்களும், சென்று நின்றுஏத்த-போய் நின்று துதிசெய்ய, பாசிழைக்கொடியொடு – பசியபொன்னுபரணங்களே யணிந்தகொடிபோல்பவளாகிய உமாபிராட்டியோடு, பரிந்து அருள்புரியும்-இரங்கியருள்புரிகின்ற, எம்பெருமான்-எம்பிரானே, நின் இணேயடிக்கு அப யம்-உன் திருவடியிணேக்கு அபயம், அம்பலத்து அரசே-பொன்னம்பலத்தி க்குஇறைவனே, உனக்கே அடைக்கலம்-உனக்கே அடியேன்கையடை,எ-று.

திருப்பாற்கடலிலுதித்த விஷமாகிய வெண்ணெயைத் திருமிடற்றிலட க்குதல், எல்லா வுயிர்களேயும் அடக்கும் ஆற்றலுள்ள யமனேத்திருவடியாலு தைத்தடக்குதல் முதலிய அற்புதச்செயல்களேச்செய்த தில்லேயம்பலத்திலே வனே கனவினேயொத்த இப்பொய்வாழ்வினேயும் இப்பொய்யுடம்பினேயும் விலகி நான் வெளிப்படும்போது உன் திருவடியிணேயே, எனக்குக் கதி என் பது கருத்து.

நான்காவது
கச்சித்திருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியு மானுடத்துதித்து
மலைமகள்கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்
மானிடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்க டெளிவுறக்கேண்மின்
முள்ளுங்கல்லு மூயன்றுகடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகூணக்காற்
றுள்ளும்வாலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கு
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடருங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச்சீப்பாய்ந்தேறி
உகிராற்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து மூளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமூருக்கின் றாய்மலரென்றும்

அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லே முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றெழுகும்
கூரியமூக்கைக் குயிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணேப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்வினையத்
தக்கதலையோட் டின்மூளைத்தொழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாயில்
தோலுமிறைச்சியுந் தூதைந்துசீப்பாயும்
காபப்பாழி கருவிலாகழனி
தூமைக்கடவழி தொலைபெறுவாயில்
எண்சாணுடம்பு மிழியுப்பெருவழி
மண்பாற்காமங் கழிக்குமறைவிடம்
நச்சிக்காமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகுவழி
நோய்கொண்டொழிபா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாயிற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாயில்
இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி

நான்காவது கச்சித்திருவகவல்.

மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனீ
முத்திநாதனீ மூவாமுதல்வனீ
அண்டரண்டமு மனீத்துள புவனமும்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளே
எகநாதனீ யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(இ-ள்.) திருமால்பயந்த திசைமுகன்-விஷ்ணுமூர்த்தி பெற்ற சதுமுகப் பிரமதேவன், அமைத்தவரும்-சிருட்டித்துவருகின்ற, எழ்பிறவியும்-எழுவகைப் பிறவிகளினும், மாநடத்துஉதித்து - மனிதஜனனத்திலுதித்து, மலை மகள்கோமான்-உமாதேவியின் தலைவனுகிய சிவபெருமானது, மலர் அடி இறைஞ்சி - மலர்ப்பாதங்களைப் பணிந்து, குலவிய - விளங்குகின்ற, சிவபதம் சூறுகாது - சிவபதவியை யடையாமல், அவமே - வீணாக, மாதரைமகிழ்ந்து-பெண்களை இச்சைகொண்டு, காதல்கொண்டாடும் - ஆசையினைப் பாராட்டுகின்ற, மானிடர்க்கு எல்லாம் - மாந்தர்கள் யாவர்க்கும், யான் எடுத்து உரைப்பேன் - அடியேனெடுத்துச் சொல்லுவேன், விழிவெளிமாக்கள் - புறக்கண்களையுடைய மாந்தர்களே, தெளிவுறக்கேண்மின்-நீங்கள்தெளிவடையக் கேளுங்கள், முள்ளும்கல்லும் - முள்ளின்மீதும் கல்லின்மீதும், முயன்றுநடக்கும் - முயன்றுநடக்கின்ற, உள்ளங்காலே - உள்ளங்கால்களே, பஞ்சுஎனஉரைத்தும் - பஞ்சென்று சொல்லியும், வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால் - வெள்ளெலும்பினாலே யாக்கப்பெற்ற கணைக்காலே, துள்ளும் - துள்ளுகின்ற, வரால் எனச்சொல்லி - வரால் மீன்எனென்று கூறி, துதித்தும் - புகழ்ச்சி செய்தும், தசையும் எலும்பும் - மாமிசமும் எலும்பும், தக்க - பொருந்திய, புன்குறங்கை - புல்லியதொடையை, இசையும் - பொருந்துகின்ற, கதலித்தண்டுஎன இயம்பியும் - வாழைத்தண்டு எனக்கூறியும், தெடும் உடல்தாங்கி நின்றிடும் இடையை - தெடிய உடம்பைச் சுமந்துநிற்கும் மருங்கலே, துடிபிடி என்றுசொல்லி துதித்தும் - உடுக்கையென்றும் பிடியென்றும் சொல்லிப் புகழ்ந்தும், மலமும் சலமும் - மலமும் நீரும், வழும்பும் திரையும் - நிணமும் திரைச்சலும், அலையும்வயிற்றை - தங்கியசைகின்ற வயிற்றை, ஆல்இலையென்றும் - ஆலிலையெனக் கூறியும், சிலந்திபோல - கொப்புளம்போல, கிளைத்து - இரண்டாகி, முன்எழுந்து - முற்பக்கத்தில் தோன்றி, திரண்டு - திரட்சிபெற்று, விமமி-பூரித்து, சிப்பாய்ந்து ஏறி - சிப்பெருகியேறி, உதிரால்கீற - நகத்தாற்கிழிக்க, உலர்ந்து - உலர்ந்துபோய், உள் உருகி - மனமுருகி, நகுவார்க்கு இடம்ஆய் - நகைப்பவர்களுக்கு இடந்தருவதாகி, நாண்முவற்றும்-தொங்கி வற்றிப்போகிற, முலையைப்பார்த்து - ஸ்தனங்களைக்கண்டு, முளரிமொட்டு என்றும் - தாமரை மொக்கென்றும், குலையும் - குழறுகின்ற, காமக்குருடர்க்கு - காமக்குருடருக்கு, உரைப்பேன் - சொல்லுவேன், கீட்டவும் முடக்கவும் - கீட்டுவதற்கும் முடக்குவதற்கும், தெடும்பொருள் வாங்க

வும் – பெரியபொருள்களே ஏற்றுக்கொள்ளவும், ஊட்டவும் - உண்பிக்கவும், பிசையவும் - பிசையவும், உதவி இங்கு இயற்றும் - இங்கே தொழில்புரிகின்ற, அங்கையைப்பார்த்து - அழகியகைகளைப்பார்த்து, காந்தள்என்று உரைத்தும் - காந்தள்மலர் என்றுகூறியும், வேர்வையும் - வெயர்வும், அழுக்கும் - அழுக்கும், மேலிய - பொருந்திய, கழுத்தை - கண்டத்தை, பாரினில் - பூமியில், இனிய கழுகு என பகர்ந்தும் - இனிமையாகிய கழுகென்று கூறியும், வெப்பும் ஊத்தையும் மேலியவாயை - தீநாற்றமும் ஊத்தையுந் தங்கியவாயை, துப்பு - பவளம், தூ - புனிதமாகிய, முருக்கின் மலர்என்றும் - முருக்கமலர் என்று சொல்லியும், அன்னமும் கறியும் - அன்னத்தையும் கறிகளையும், அசைவிட்டு இறக்கும் - மென்று இறக்குகின்ற, முன்னியபல்லே-முற்பட்ட பல்லை, முத்து எனமொழிந்தும் - முத்தென்று கூறியும், நீருஞ்சளியும் நின்று நின்று ஒழுகும் - சலமும்சளியும் நின்றுநின்றொழுகுகின்ற, கூரியமூக்கை - கூர்மைபொருந்திய நாசியை, குமிழ்எனக் கூறியும் - குமிழம்பூவென்று கூறியும், தண்ணீர்ப்பீளை தவிராது ஒழுகும் - தண்ணீரும் பீளையும் நீங்காமல் சிந்துகின்ற, கண்ணைப்பார்த்து - கண்களைப் பார்த்து, கழுநீர் என்றும் - கழுநீர்மலர்என்று கூறியும், உள்ளும் - உள்ளிடத்துங்கின்றும், குறும்பி ஒழுகும்காதை - குறும்பி யொழுகுகின்ற காதை, வள்ளைத்தண்டின் வளம் என வாழ்த்தியும் - வள்ளைத்தண்டின் வளமையுள்ளதென்று புகழ்ந்து கூறியும், கையும் எண்ணெயும் கலவாது ஒழியின் - கையும் எண்ணெயும் சேராது நீங்கினால், வெய்யவதரும் - வெப்பமாகிய நோய்களே யுண்டுசெய்யும், பேனும் வீளையத்தக்க - (அம்மட்டில் நீங்காது) பேனும் வீளைதற்குரிய, தலையோட்டில் முளைத்தெழுந்த - தலையோட்டின்மேல் முளைத்துத் தோன்றிய, சிக்கின் மயிரை - சிக்கோடுகூடிய மயிரை, நிரள்முகில் என்றும் - திரண்டமேகமென்று கூறியும், சொற்பலபேசி துதித்து - பலசொற்களாற் புகழ்ந்துசொல்லி, நீங்கள் கக்கிச்செல்லும் - நீங்கள்வீரும்பி அடைகின்ற, நரகவாயில் - நரகவாசல், தோலும் இறைச்சியும் துளைத்து - தோலும் சதையும் தெருக்கி, சீபாயும்-சீப்பெருகுகின்ற, காமப்பாழி - காமக்குகை, கருவிளைகழனி – பிறவிப் பயிர்விளைகின்ற வயல், தூமைக்கடவழி - தூமையொழுகுகின்ற பெருவழி, தொளைபெறுவாயில் - தொளைபெற்றவாயில், எண்சாண் உடம்பும் - எண் சாணுடலும், இழியும் - இறங்கிவருதற்குரிய, பெருவழி - பெரியவழி, மண் பால்காமம் - மண்ணுலகத்தாரிடத்துள்ள காமத்தை, கழிக்கும் - கழிக்கின்ற, மறைவிடம் - மறைவானஇடம், காமுகநாய்தான் என்றும் நச்சி - காமுகன் என்கிற நாய் எப்போதும் ஆசைப்பட்டு, இச்சித்திருக்கும் - ஆசித்திருக்கிற, இடைகழிவாயில் - திட்டிவாசல், திங்கள் சடையோன் - சந்திரனே யணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமானது, திருவருள் இல்லார் - திருவருள் சிறிதும் பெற்றிலாதவர்கள், தங்கித்திரியும்-தங்கித்திரிகின்ற, சவலைப்பெருவழி-சவலையாகிய பெரியவழி, புண்இதுஎன்று - இது புண்ணென்றுணர்ந்து, புடவையைமூடி - புடவையால் மூடி, உள்நீர்பாயும் - உள்ளேநீர் பெருகு

கின்ற, ஒகைச்செழும்புண் - ஆடவர்க்கு உவப்பைச் செய்கின்ற செழியபுண், மால்கொண்டு - ஆசையுற்று, அறியாமாந்தர் - அறியாமையுள்ள மானுடர், புகும்வழி - நுழையும்வழி, நோய்கொண்டு - வியாதியுற்று, ஒழியா - நீங்காத, நண்ணியர் - அற்பர், போம்வழி - போகின்றவழி, சருக்கியகாமுகர் - செருக்கடைந்த காமுகர்கள், சாரும்படுகுழி - அடைகின்ற படுபள்ளம், செருக்கிய - செருக்கடைந்த, காமுகர் - காமவான்கள், சேரும்-அடைகின்ற, சிறு குழி - சிறுபள்ளம், பெண்ணும் ஆணும் - பெண்களும் ஆண்களும், பிறக்கும்-ஜனிக்கின்ற, பெருவழி - பெரியவழி, மலம்சொரிந்து இழியும் வாயிற்கு அருகே - மலத்தைச்சொரிந்து இழிவடைந்திருக்கிற வாசலுக்கருகில், சலம் சொரிந்து இழியும் - நீரைச்சொரிந்திழிந்த, தண்ணீர்வாயில் - தண்ணீர் வாசல், இத்தை-(இவ்வகைய இழிதகைமைகளுக்கிடனுகிய, இதனை, நீங்கள் இனிதுஎனவேண்டா - நீங்கள் இனியதென்று நினைக்கவேண்டா, பச்சிலை இடினும் - பச்சிலையைக்கிள்ளி யருச்சித்தாலும், பத்தர்க்கு இரங்கி - அடியார் களுக்கிரக்கமுற்று, மெச்சி - கொண்டாடி, சிவபதம் - சிவபதமாகிய, வீடு அருள்பவனே - மோக்ஷத்தை யதுக்கிரகிப்பவனே, முத்திநாதனே - முத்திக்குத் தலைவனே, மூவாமுதல்வனே - அழியாமுதல்வனே, அண்டர் அண்டமும் - தேவலோகமும், அனைத்துளபுவனமும் - வேறுயுள்ள எல்லா லோகங்களும் (ஆகிய இவற்றை) கண்ட - படைத்த, அண்ணலே - பெரியோனே, கச்சியில் கடவுளே - திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே, ஏகநாதனே - தனி மையாகிய இறைவனே, போகமாதரை - அநுபவத்துக்குரிய மங்கையர்களை, போற்றுதல் ஒழிந்து - பேணுதலைநீங்கி, இணையடி-உபயதிருவடியை, இறை ஞ்சுமின் - பணியுங்கள், எ-று.

ஏழ்பிறவி - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவ ரம் என்பன. மானிடப்பிறவி பெறுதற்கரிதா யிருப்பவும் அதனைப்பெற்ற மானிடரே, நீங்கள் மாதருடைய அவயவங்களை விரும்பிப் பலவாறு வர்ணித் துரைத்து மீளாத நரகத்துக் காளாகிறீர்களே, இவ்விழி தகைமையை விட்டு முத்தியை யருள்வோனுகிய சித்தியன் திருக்கச்சி சிவபெருமான் அவனை வழிபட்டு அவனது திருவடியை வணங்குங்கள் என்று தாமுணர்ந்த நலத்தினை யடியார் பலர்க்கும் உபதேசமுறையாகக் கூறி வற்புறுத்தியது காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமாலை.

திருக்கச்சியில்

திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும்

ஏகாம்பரைத்துதித்துக்கூறியபடியால்

இப்பெயர்பெற்றது.

அறக்கானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லக்
குறக்கானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடைபோன்
மறக்கானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
றிறக்கான்பெருமையை யென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்) அறம்தான் இயற்றும்அவனிலும்-(அகந்தூய்மையாய்) இல்லறத்தில் நடக்கவேண்டியதருமங்களை முறையுறச்செய்து மறுமைக்கண் சுவர்க்காதி பதங்களைப்பெறுந் இல்லறத்தானிலும், இல்லும் துறந்தான் - இகத்தாசிரமத்தைவிட்டு நீங்கியபுறப்பற்று அற்றவன், கோடியதிகம் - ஒரு கோடி பாகம் உயர்ந்தவனுவான், உள்ளத்துறவுடையோன் - அகப்பற் றற்ற சந்நியாசி அவனில் - முன்னர்க்கூறிய இல்லத்துறவியிலும். சதகோடி - நூறு கோடிபங்குஉயர்ந்தவனுமென், மறம்தான்அற - தீவினையாகியதுன் பங்களை நீங்க, கற்று - அறிவுநூல்களைக்கற்று, அறிவோடிருந்து - நல்லறிவுதலைப்பட்டு, இருவாதனையற்று - புண்யபாபங்களின் செயலற்று, இறக்தான் - உலகவொழுக்கத்தைநீங்கித்தவ வொழுக்கங்களைக்கொண்ட மகாதுறவியின், பெருமையைஎப்பிறப்பினை, என்சொல்லுவேன் - என்னென்றுகூறுவேன், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண்திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே. எ - று

(கு - ரை) அறமாவது - மனுமுதலிய நூல்களில்விதித்தனசெய்தலும் விலக்கியன ஒழித்தலுமாம். அஃது ஒழுக்கம்வழக்குத்தண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது - அத்தணர்முதலியவருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலிய நிலைகளினின்றுமவ்வவற்றிற்கோதியஅறங்களின் வழுவாதொழுகல். வழக்காவது - ஒருபொருணித்தனித்தனியே யெனிதன தென்றிருப்பார் அது காரணமாகத்தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண் மேற்செல்வது. அதுகடன் கோடன்றுதற்பதினெட்டுப்பதத்ததாம். தண்டமாவது - அவ் வொழுக்க நெறியினும், வழக்குநெறியினும் வழுநிகழா

அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல். இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தும் அரசன் கொண்டாளுதற் பயத்தவன்றி ஒழுக்கம்பேரல மக்களுயிர்க்குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாகலானும், அறவதாம், நூலானேயன்றி உணர்வு மிகுதியானும் தேய வியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே யறமெனக் கொள்ளப்பட்டதென, ஆசிரியர் பரிமேலழகராற் கூறப்பட்டது. ஆதலின் அவ்வொழுக்கமே யீண்டு அடிகளாலும் அறமெனப்பட்டது. அதுதான் நான்குநிலத் தாய் வருணக்கடோறும் வேறுபாடுமையின் சிறுபான்மையவாகிய அச் சிறப் பியல்புகளொழித்து எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றிஇல்லறத்துறவறமெனஇருவகையாற்கூறப்பட்டது.அவற்றுள் இல்லறமாவது, இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச்சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவது. துறவறமாவது - புறமாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாயபற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கிவிடுதல். இத்துறவை மேற்கொண்டோன் துறவி. அத்துறவி, குடிசன், பகுதன், ஹம்ஸன், பரமஹம்ஸன் என நால்வகையர். இதனை வீரிக்கிற்பெருரும். இதில் மறக்தானறக்கற்றிருவாதனையற்றவன் மஹாஞானி அவனது பெருமை கூறுதலருமையாம். "கன்றுதலின்றி யாறிக்கழிந்த காமத்தனுகி, யொன்ற வெவ்வுயிருந் தன்னையொக்கவே யுணருஞானி, சென்றதோர் நெறி பின்செல்வன் சென்னிமேலவன் சாற்றினி, துன்றுமேற் சுத்தனேவெனலு மிது துணிவிற் கொண்டே. "என்பதாலறிக. (க)

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுரிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ-ள்.) கட்டி அணைத்திடும் - கட்டி யணைத்துக் கொள்ளும், பெண்டிரும் - மனைவியரும், மக்களும் - பிள்ளைகளும், காலத்தச்சன் - யமனுகிய தச்சன், வெட்டிமுரிக்கும் - வெட்டி முரித்துவிடுகின்ற ,மரம்போல்-மரத்தைப்போல், சரீரத்தை - தேகத்தை, வீழ்த்திவிட்டால்-விழும்படி செய்துவிட்டால், கொட்டிமுழக்கி-பலபறைகளையடித்துமுழக்கி,அழுவார் - அழாநிற்பர், மயாணம்குறுகி - இடுகாட்டினை நெருங்கி, அப்பால் - அம்மயானத்தைக் கடந்து, எட்டி - தாண்டி, அடி - தமது கால்களை, வைப்பரோ - வைப்பார்களோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே - எ - று.

(கு-ரை.) கட்டி அணைத்திடும், என்பதனைப் பிரித்துக் கட்டிடும் பெண்டிரும், அணைத்திடும் மக்களும் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். கட்டி அணைத்திடும் என்பது இருவினை முதலியொருவினை. இம்மைக்கும் மறுமை

க்கும் உறுதி பயப்பக்கொள்ளும் மனைவியரும் மக்களும் என்பார் கட்டியணை த்திடும் பெண்டிரும் மக்களும் என்றார். உறுதி யெவ்வாறு பயத்தல் எனின், அறத்தின் வழி நின்று இல்லறநடத்தின் இகத்தில் எல்லா இன்பங்களையு மனுபவித்து மறுமைக்கண் சுவர்க்காதி போகங்களை யடைதலினாலும், மக்க ள், இம்மைக்கண் "மக்கண் மெய்தீண்ட முகந்தின்ப மற்றவர் சொற் கேட்ட லின்பஞ்செவிக்கு" என்றபடி, இன்பத்தைத் மறுமைக்கண் புத் எனும் நரகத்தி னின்று நீக்குதலின் என்க. பெண்டிர் - இதனின் ஈர் என்பது ஒருமையினிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. இது உயர்வுபற்றியது தச்சன் மரங்களைச் செருத்து வெவ்வேறு உருக்கள்செய்யுமிடத்து வாள் உளிமுதலியகொண்டு அழித்தலின் வெட்டிமூரிக்கும் என்றார். வாழ்நாள் முடிந்த மக்களுயிரை பாசத்தாற்கட்டி யீர்க்குமிடத்து உடல் மரம்போல் வீழ்தலின் காலனுக்குத் தச்சனை யுவமைகூறினர். வீழ்த்தி விட்டால் என்பதில் விடு துணிவுப் பொருட்டு. உயிர் நீங்கா வுடற்கணீக்கமறகின்ற சீவான்மாவிற்குச் செய்யும் உபசாரமாக சவவுடற்கு அபிடேகமுதலிய சட ங்குகளியற்றிப்பறைமுதலிய முழக்கி யிடுகாட்டிடுதல் வழக்காதலின்கொட்டி முழக்கி என்றார். "சென்றேயெறிப வொருகால் சிறுவரை, நின்றேயெறிப பறையினை - நன்றேகாண், முக்காலேக்கொட்டினுண் மூடித் திக்கொண்டெ ழுப, செத்தாரைச் சாவார்சுமந்து," எனப் பிறரும் இதுபற்றிக் கூறினர் என்க, இவ்வாறு கொட்டுமுழக்குடன் சவத்தை யடக்குதல் சிலர்க்கு இன் றெனின் இது பன்மைபற்றிய வழக்கு. அழுவார் என்றதனால், இறந்தார்க்கு மிக்க உறவினராகிய பெண்டிரு மக்களுமே யென்பது பெறப்பட்டது. மற்ற வர்க்கு அவர்க்குற்ற விருப்பு இன்மையின் என்க. அழுவார் என்பதில்வகரம் நிகழ்காலப் பொருட்டு. ஸ்மசானம் என்பது மயானம் என நின்றது. ஸவ நாம் ஸயனம் ஸ்மஸானம், என்பதால் ஸவங்களுக்குச் சயனமான இடம் என்பதுபொருள்.குறுகியென்றதால் சிதையின் மீதிட்டபின்னர் என்க. அப் பால் என்றது அந்த இடுகாடு கடந்து என்க.அன்றிச் சிதைக்கண் எரியுமாம் எட்டுதல் ஒருகாலினைவைத்தல். அடி என்பது ஆகுபெயர். வைப்பதோ என் பதின் ஓகாரம்எதிர்மலைப்பொருட்டு. மக்கள், நித்யாநுவசனம். கட்டியணை த்திடும் என்பதற்கு, கட்டி, அணைத்து, இடும், எனப்பிரித்து இடும் அன் னபானுதகினையிடுகின்ற என்னினுமாம். பெண்டிருமக்களும் என்பதின் உம் மை எண்ணுப்பொருட்டு. (2)

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலே யவன் கையைபெடித்
தப்புறந்தன்னி சையாமன் முன்வைத்த யல்வளவி
லொப்புடன்சென்று தூயினீத்துப் பின்வந் தூங்குவளே
பெப்படிநா னம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ - ன்.) கைப்பிடி - (கன்னிகைப்பருவத்தில் உற்றாரறியா) பாணிக்கிர கணஞ் செய்துகொண்ட, நாயகன்-கணவன், தூங்கையில் - (தன்னைமறந்து) நித்திரை செய்கையில், அவன்கையை-அந்நாயகன் தன்னையணைத் தூறாம

கும்) கையை, எடுத்து - லகுவாக எடுத்து, அப்புறம் தன்னில் - தன்னையொழித்த அப்பக்கத்தில், அசையாமல்வைத்து - (அவண் விழிக்காவகை) அசையாமல்வைத்து, அயல்வளவில் - அண்டைவீட்டுச் சோரநாயகனிடத்தில், ஒப்புடன் - மனச்சம்பந்தத்துடன்,முன்சென்று - கடுகிப்போய், துயில் கீத்து - கலவிமுதலிய முடித்து, பின்வந்து - பிறகு (அவனைப்பிரியும் வருத்தத்துடன்) வந்து, உறங்குவனே - (பழமைபோல்) நித்திரைகொள்வானோ, நான் எப்படி நம்புவேன் - அடியேன் எப்படி நம்பி அவளிடம் வாழ்வேன், இறைவ - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - கச்சியில் திருக்கோயில்கொண்ட ஏகாம்பரனே - எ - று.

கொண்ட கணவனைவிட்டுச் சோரநாயகனிடத்தில் அன்புபிக்குறுங்கிப் பின்வந்தறங்கும் பெண்களே யெப்படி நம்பலாம். என்பதுகருத்து. இது பெண்களிடம் அன்பு செய்யாமையும் அவரது வஞ்சனையையும் குறிப்பித்தாம்.

(கு - ரை.) ஊருணர காள்கோட்டிப் பறைகொட்டித் திக்குப்பாலகர், இறைவன், அருந்ததி, சூர்யசந்திரர், மற்றைய தேவகங்கள், தொமத்தார், புரோஹிதர், ஏனையதேவர்களும், மற்ற பத்து மித்திரர்களுமறியப் பாணிக்ரஹணஞ் செய்தவன் என்பார், கைப்பிடி நாயகன் எனருர். தான் இல்லாளிடத்துக் கலவிசெய்த விளையாட்டாலும் பிறவாற்றாலும் மனமகிழ்ந்து தன்னை மறந்து கொள்ளுஞ் சமயத்தில் என்பார் நூலைகையிலே - எ - ம், அச்சமுத்தியில் சரணங்களோடுங்கு யாது செய்யினும் தெரியாத அந்திலையில் என்பார் அவன்கையை எ-ம், கையை மெதிக்கையில் பரிசுவுணர்ச்சியால் உணரினும் உணரும் அநுகணம் உணர்வழுக மெல்லத் தெரிது சிரித்தா வொதுக்க மூறுகரிது தன்னையுணர்த்துகிலத்தி னுரத்தாங்கிப் புறத்தில் வைப்பாள், என்பார் "அப்புறத்தனனி லகையாமன் முன்வைத்து, எ - ம், அயல்வளவு என்றதனுனே அது இல்லையகத்தும் இல்லையகவாததும் என விருவகைத்து. பெரும்பான்மை களவிற் புணர்ச்சிருரிய சோரகளிர், இற்கண்ணொருங்கிப் பகற்சியில தோன்பாற்ற யிரிக்கண்ணே கோங்கொள்ளுதலியல் பாதலின், அது பெரும்பானமையில் வரையகவாததாம். இக்கதாயின் கவாடத்திறத்தல், அயலவர் விழித்தல் 'முறையிலவற்றுள் தான் கொண்டசருத்து முற்றுறுது தடைடு மாறுபிழைகளின்றியது இல்லையகவாத தேயாம்' சிறுபான்மை அயலவர் அறியாதயின், இல்லையகத்ததுமாம் என்க. வளவு என்பது சூருப்பம். தன்னயன் 'வஞ்சத்தழிமிக் காளினை யா வகைவல்லான், காலைதுயர் கண்டவர் நெஞ்சத்தான் - வாய்ந்த, நயனுடையின் சொல்லான்கேள் எனினுமாதர்க் கயலார்நி லாருணம்." என்ற படி இவற்றுள் மிக்காளனேனும் தன்னுல் காமுறப்பட்டான், இவையிலரு யசூழ்பியாயினும் அவள் மனமொன்றின் அவனை யிவையுடையருக வெண்ணிச் செல்வான் என்பார், ஒப்புடன்சென்று எ - ம், தனதிச்சைப்படி யவனுடன்சரண லீலைகள்செய்து இன்புற்றறங்கி னனபார், துயில்கீத்து என

வங் கூறினர், துயில், என்பது ஆகுபெயர். அவனேப்பிரியும் வருத்தத்துட னை கணவனிடங்கொண்ட வெறுப்புடன் மீள்வாள் என்பார் பின்வந்து - ஏ - ம், அங்ஙனம்வந்தால், அவனுடன் முயங்கும் முயக்கமும் அவள் துயில் கொள்கையும் பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்கம் போல்வதன்றி, மெய் மையன்றென்பார், உறங்குவனோ என்றார். இங்ஙனம் கொண்டானுடனிருந் தும் "அச்சம் பெரிதாலதற் கின்பஞ் சிற்றளவால், நிச்ச நினேயுங்கால் கோக் கோலையால், நிச்சலும், கும்பிக்கே கூர்த்தவினே" யென்றுணராது சென்று உறங்குவாள் சோராபுருஷனிடத்துக் கொண்ட காதலால் என்னேயுந் தன்னி டத்துக் காதல்கொண்ட மைந்தனேயுங் கொலேமுதலிய பிறசெய்தல் கூடும் அவ்வகைச் செயல்கொண்டாரைக் கண்கூடாகக்கண்ட நான் இவா எமக்குற் றதுணேயென நம்பி யவர் வழிசெல்லேன் என்பார் எப்படி நான் நம்புவேன் எனவும் கூறினர். கைப்பிடி என்பதில் பிடித்தல் இருவர்க்குமுள்ள வினேயா தலினிது இருவினே முதலிலொருவினே. (கூ)

கன்னரிற்பூட்டிய சூத்திரப் பாவைகன் னர்தப்பினுற்
றன்னலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னலியானுங் கிரிவதல்லான் மற்றுனேப் பிரிந்தா
லென்னலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ - ள்,) கல் நாரில் - கல்ல நாரினுல், பூட்டிய - கட்டிய, சூத்திரப் பாவை - சூத்திரத்தினேக்கொண்ட பிரதிமை, கல் நார் தப்பினுல் - கல்ல அச்சூத்திரம் அற்றுத்தவறின், தன்னலும் - (அதுச் சூத்திரகன் வழியன்றி) தனக்குத்தானே, ஆடி - நடித்து, சலித்திடுமோ - ஒய்ந்துபோமா, அந்தத் தன் மையைப்போல் - அவ்விதம்போல, உன்னல் - சூத்திரனேயா நீ முன்னின்று ஆட்டுவிக்க, கிரிவது அல்லால் - நான் ஓடிபுலாவித் திரிவது அல்லாமல், மற் று உனேபிரிந்தால் - அங்ஙனம் ஆட்டுவிக்கும் உன்னே ஒருகணம் பிரிந்து நிற் கின், என்னல் - (பிரிந்துநிற்கும் சூத்திரமாகிந்த பாவையாதித்) என்னல், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஆவது உண்டோ - ஆகும் செயல் ஒன்று உளதா குமோ, இறைவா - தலேவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் ணெழுந் தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே - எ - று.

இது, இறைவனேயன்றி யுயிர்கள்தாமாக இயங்கும் வலியிலவென வுயி ர்களின் செயலின்மையும், இறைவனது சர்வ வியாபகமும் கூறியதாம்.

(கு - ரை.) அறுதல், சிக்குறல் முருக்கேறுதல் ஒழிந்து உறுதியுள்ள தென்பார் கல் நார், எ - ம், (நாரில், என்பதில் இல் எனும் ஐந்தனுருபு ஏது ப்பொருளது.) கல் நாரினுல் இயக்குதற்குச் சூத்திரகன் மனக்கோட்பாட் டின்விதம் செய்வித்த பாவையென்பார் கன்னரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை யென்றார். அதனே யியக்குவிப்போ னெண்ணப்படி அப்பாவை நடிக்கும்; அச்சூத்திரநார் தவறின் செயலற்று இயங்குதலொழிந்து கிடக்கும், அது போல், இறைவனே நீர் இயக்க அடியேன் இயங்குதலன்றி யெனக்குச் சிறி

தும் செயலின்று என்பார் நன்னூர் தப்பிஞற் றன்னுமாடிச் சலித்திடுமோ என்னூர். இக்கருத்தானன்றே திருநாவுக்கரசுகளும் "ஆட்டுவித்தாலா ரொருவர் ஆடாதாரே யடக்குவித்தாலா ரொருவரடங்காதாரே, ஓட்டுவித்தாலா ரொருவரோடாதாரே யுருகுவித்தாலா ரொருவ ருருகாதாரே, பாட்டுவித்தாலா ரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தாலா ரொருவர் பணியாதாரே, காட்டுவித்தாலா ரொருவர் காணுதாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியது.யான்கொண்டஎன்புதோல் போர்த்தவுடம்பு, தானே திரியவற்றேவெனின் அதினெவ்வொன்று மேலுள்ளபொருள்களே நோக்கத்தாழ்வடைந்து பொய்படும். அங்ஙனம் பொய்பட்ட புறக்கரணங்க ளொழிய அகக்கரணங்களாகிய அந்தக்கரணங்கள் தாம் குணம் பெறுவோ வெண்ணில் அவையும் மனதை நோக்க புத்தியும் புத்தியை நோக்க சித்தமும் சித்தத்தைநோக்க அகங்காரமும் ஒன்றிலொன்றுஎற்றத்தாழ்வுகொண்டனவாய்ச் சேதனப் பொருளுடன் உவமிக்கதக்கவை யன்றும்ப் கெடுமாதலினுன் அவன் என்னிடத்து நீக்கமற நிற்பனன்றி யென்னுலாவதொன்றில்லையென்பார் உன்னுல்பானுந் திரிவதல்லால் என்னூர். இதன லன்றே "தானுடத் தன் தசையாடும்" எனும் பழமொழியும் ஆளப்பட்டு வருவது ; சுண்டித் தசையென்பது தனுகரணம் பெற்ற ஆன்மவர்க்கங்களையாம். சலித்திடுமோ என்பதில் ஓகாரம் வினுப்பொருட்டு. சலித்தல், தொழிலிற்றலைப்பட்டான் முயற்சியின்றி நிற்றல். சுண்டித்தன்மை குணப் பண்பின்மேலதன்று தொழிற் பண்பின்மேலது. எனக்கெனச் சுதந்தரமின்று நீயேயெல்லாம் வல்லவன் என்பார் உன்னுலியானுந் திரிவது என்னூர். யானும் என்பதின் உம்மை எதிரது நிறத்துத் தழுவியதாம். மற்றப் பிறிதென்னும் பொருளதுவன்றியசை நிலே யென்னினுமாம். இங்கு என்பது இடப்பொருளுணர்த்தி யிவ்வுலகத்தைச்சுட்டி நின்றது. இதில், கு, இடப்பொருளுணர்த்திய விகுதி. ஆவதுண்டோ, என்பதின் ஏகாரம் எதிரமறைப்பொருட்டு, பாலை, பிரதிமை யென்பதின் மரூஉ. (சு)

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலேயுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமுமைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ - ள்,) நல்லார் இணக்கமும் - நல்லவர்களுடைய நட்பும். நின்பூசை நேசமும் - தேவரீரைப் பூசித்தலும் அதில் அன்பும், ஞானமுமே அல்லாது-வேறுஞானமும்அல்லாமல், வேறுநிலே உளதோ - வேறு தரிக்கத்தகும் நிலே உண்டோ (இல்லே) அகமும் - வீடுமனே நில முதலியவும், பொருளும் - தனதான்யாதி ஐஸ்வர்யங்களும், இல்லாளும் - மனேவியும், சுற்றமும் - உறவினர் முதலாயினரும், மைந்தரும் - புத்ரவர்க்கங்களும், வாழ்வும் - இறுமாப்புடன்வரமும் செல்வவாழ்க்கையும், எழில் உடம்பும் - அழகுகொண்டதேகமும், எல்லாம் - மற்றெல்லாமும்,வெளிமயக்கே-புறமயக்கமே இறைவா-தலே

வனேகச்சி யேகம்பனே - திருக்கச்சியி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்ப ரனே -எ - று.

(கு - ரை.) ஈண்டு நல்லார் என்பது, நற்குண நற்செய்கைகொண்ட மாந்தரை யன்று. மண்ணுயிர்மைகொண்ட மாசற்ற சிவஞானிகளே யென்க. நல்லார் எனப் பன்மையாற் கூறியதனுண் அவ்வொழுக்கங்கொண்ட பலரைக் குறிப்பித்ததாம். அவரொடுசேர்ந் தொழுகின் பாலொடு அளாயநீர் பாலாகு மாறுபோலச் சேர்ந்தானது தீமையைக் கெடுத்து நன்மை பெறச்செய்தலின் இணக்கம் என்றார். இவர் இணக்கத்தைப் பொருள்கொடுத்தும் வழிபட்டும் போற்றின் நலமென நாயனாரும் "மருவுக மாசற்றார்கேண்மை யொன்றீத்து, மொருவுகவொப்பிலார்நட்பு."எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பின்னும்,"ஓட வல்லார் தமரோடு நடாவுவன். பாடவல்லா ரொலிபார்மிசை வாழ்குவன், நேடவல்லார்க் கருள்தேவர் பிரானெடுங், கூடவல்லாரடி கூடுவன்யானே." என்ற திருமந்திரத்தானு மறிக, உன்னுதல் பூசித்தலொன்றில் அமையாது, அங்ஙனம் பூசிக்கினும் நேசமில்லாது பூசிக்கின் பயனில்லையென்பார் நின்பூசை நேசமும்என்றார். அங்ஙனம் பூசிக்குமிடத்து ஆசை யொன்றேயமையாது சிவ ஞானமும் கலந்து நிற்கின் ஏற்றமென்பார் ஞானமுமீம யென்றார். ஞான மெனப் பொதுப்படக் கூறியதனுனே அது சிவஞானமென்பது பெறப்பட் டது. அச் சிவஞானம் எல்லாக் கலைஞானங்களிலும் ஏற்றமுள்ளதென்பதை " சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம், பவமதனே யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம், உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம், தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்." ஏன்ற சேக்கி ழார் திருவாக்காலறிக. இச் சிவஞானம் பிரகாசிக்கின் ஏனைய ஞானங்கள் தலே தூக்காவென்பதை "அன்றிய பாசவிருளு மஞ்ஞானமும், சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிரகாசத்தா, லொன்று மிருசுடரா மருணேதயந், துன்றிரு ணீங்குதல்போலத் தொலைந்ததே." என்ற திருமூலர் திருமந்திரத்தானறிக. இதனையன்றி யான் மாக்கள் எவ்வகை யோகநிலைகள் அப்பிய சித்து அதில் சித்திமுதலிய அடைந்து நிலைபெற்றிருப்பினும் சிவஞானங்கைவரி னல்லது தனித்தலியலாது என்பார் வேறு நிலையுளதோ என்றார். இல்லும் இராமாதி, பட்டணங்களும் மாடமாளிகை முதலியனுற்றை யடக்கி அகம், எ - ம், பொ ன்மணிமுதலிய லோகத் திரவ்யங்களே யடக்கிப் பொருளும், எ - ம், கற்பு டைப் பெண்டிர், காமக் கிழத்தியர் முதலியவரையடக்கி இல்லாள், எ - ம், உறவினர், நட்பினர், மற்றோர்களேயு மடக்கிச் சுற்றமெனவும், கற்புடைமனே யாளிடத்துப் பிறந்தாரையும் மற்றக் காமக்கிழத்தியரிடத்துப் பிறந்தாரையு மடக்கி மைந்தர் எ-ம். இப்பெருஞ்செல்வத்தால் சிறிதுங்குறைவின்றி வாழு ம் பெருவாழ்க்கையினை யடக்கி வாழ்வும், எ - ம், சிறிதும் மனக்கவலை யின்றி பகைஞரிகளால் போஷித்தும் நோய்முதலியவராது அதற்கேற்ற பெற்றிமருந்து முதலியவுண்டு காயகற்பஞ்செய்ய அழகுகொண்ட தேகமென் பார் எழில் உடம்பும் எனவுங் கூறினர். இவை முறையே அடிகள் இச்செய் யுளால் செல்வ நிலையாமையும், யாக்கை நிலையாமையுங் கூறிச் சிவஞான

மொன்றே நிலைத்தது என அதனது ஏற்றங் கூறுவார், அவைடறத்தில் கண்டார்க்கு அழகு முதலியவற்றையும் பெருஞ் செல்வவாழ்க்கையான் எனத் தெரிவிக்குமேயன்றி மனத்தூய்மைசெய்து உண்மையாகிய சிவஞானப்பேற்றினைத்தரா வென்பார் எல்லாம் வெளிமயக்கே எனவுங் கூறினார். நின்பூசை நேசமென இறைவனே முன்னிலை யொருமையாற் சுட்டியு, ணர்ந்து, அது அவற்கு அன்பென்பதைத் தெரிவித்தலாம் நல்லார்எனப் பொதுப்படக்கூறினும் அது சிவனடியார்கள்,எ-ம் பூசை எனப்பொதுப்படக் கூறியதனானே அது சிவபூசை, எ - ம், நேசமென்றதனுஞ்சிவநேசம்,எ-ம். பெறப்பட்டன.உம்மைகள் எண்ணுப் பொருள. ஞானமுதலே என்பதின் எகாரம் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம், நிலை, தரித்துநிற்கு நிலை பெற்றியினை யுணர்த்தி ஆகுபெயராயிற்று. உளதோ என்பதிற் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. (ரு)

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனீப்பு வன்கடுமை
வெல்லா தவன் கல்விகல்லா தவன் மெய்யடி.யவர்பாற்
செல்லா தவ னுண்மை சொல்லா தவனின் றிருவடிக்கள்
பில்லூ தவன் மண்ணிலன் பிறந்தென்கச் சியேகம்பனே.

(இ - ள்) பொல்லாதவன் - நற்குணநற்செய்கையில்லாதவன், நெறி நில்லாதவன் - சிவாகமத்திற்கூறியகட்டளைப்படிநில்லாதவன், ஐம்புலன்கள் தமை - பஞ்சேந்திரியங்களாற்பயனைமையை, வெல்லாதவன் - வெற்றிகொள்ளாதவன், கல்விகல்லாதவன் - பலநூல்களைக்கற்றுவல்லுனராதவன், மெய் அடியவர்பால் - உண்மையாகிய சிவனடியவர்களிடத்து, செல்லாதவன் - போகாதவன், உண்மைசொல்லாதவன் - வாய்மையென்னுஞ் சத்தியத்தைப்பேசாதவன், நின்திருவடிக்கு - தேவரீருடைய அழகிய திருப்பாதங்களில் அன்பு - (நிஷ்காத) பேரன்பினை, இல்லாதவன் - அடையாதவன், மண்ணில் - இவ்பூமியில், எனபிறந்தேன - எதற்காகப்பிறந்தேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே - இருக்கச்சிக்கண்எழுந்தருளியிருக்கும் திருஏகம்பனே. (எ - று)

(கு - ரை) எடுத்தஜாகங்கிடாறும் தாய்மாருதாற்றிற்பட்டகொடுமையும், பிறந்து பல்லுயிர்கெருப்பும் பெரியாரைத்துணைகொண்டொழுகாமலுயிரோம்பி வாணுள் வீணுள்கழித்தமையும்தோன்றப்பொல்லாதவன், எனவும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களில் உத்தமோத்தமமாகிய காமிகாதியாகமங்களின் வழிநின்றுஒழுகினேனல்லன்என்பர்தெரிகில்லாதவன்-எ-ம்.இவ்வகையுடையனுயினும்தன்னிடத்ததாகியஐம்புலன்கள்தமைப்போக்கேன்என்பார்வெல்லாதவன்எ-ம்கல்வி" இம்மைபயக்கு மாலீயக்குறைவின்மூல், தம்மைவினைக்குமால்தாமுளராக்கேடின்மூல்,எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்வியோன்மம் மாறுக்குமருந்து, எ-ம், எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமைதீர்த்தான், மொழித்திறத்தின்மூட்டறுப்பானுகு - மொழித்திறத்தின், மூட்டறுத்தால்லோன் முதனூற்பொருணுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடுபெறும், " எ - ம், ஒருவைக்கட்டான் கற்றகல்வியொரு வற் கெழுமையுமே மாப்புடைத்து, எ - ம், கூறியவாற்

முற் கல்வி இம்மைக்கண் வேண்டிய கொடுத்து மறுமைக்கண் இறைவனது திருவடிக்கண்ணுறும் பேரன்பினைத் தருதலின் கல்வி கல்லாதவன், எ - ம், "கலே தலே சூலங் கடுங்கனல் கண்டை கட்டங்கக்கொடி, சிலேயிலையேக்கிய வெண்டோட் சிவற்குமனஞ் சொற்செய்கை, நிலேபிழையாது குற்றேவல் செய்தார் குன்ற மேருவென்னு, மலேபிழையாரொன்பரா லறிந்தோர்களிம் மாகிலத்தே" எ - ம், "மாயனன் மாமணிக்கண்டன் வளர்சடையாற் கடிமை, யாயினதொண்டர் குறைக்கம்பெறுவது சொல்லுடைத்தே, காய்சினவாளே வளருங்கனக மலேயருகே, போயினகாக்கையு மன்றேபடைத்தது பொன் வண்ணமே," எ - ம், கூறியவாற்றுன் சிவனடியாராக்கம்புசெய்து அவர் திருக்குறிப்பின் வழிநின்று ஒழுகின அவாடையும் பேற்றினே யொழுகி ஞானமடைதல் நிண்ணமாதலின் "மெய்யடியவர்பால் செல்லாதவன், எ - ம், உண்மைப்பொருளா யுலப்பில்காலம் நிறபது சிவமாசலின் அது மெய் எனவும், அதனேப் பொருளெனக்கொண்டு புகலானுர் மெய்யடியவர் எனவும் கூறப்பட்டது. பல அறங்களேயு மேற்கொண்டொழுகி யவ்வவற்றிற்குக் கூறியபய னேயடைதற்கருமையால் நிலதவறிற் குற்றப்பித்தலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனேயுந் தானேதர வல்லதாதலின் அதனேக் கடைப்பிடித்தான் உண்மைப் பொருளாகிய சிவத்தினேயுங் கைக்கொண்டு வாழ்வன் என்பார் உண்மைசொல்லாதவன் என்றார். இக்கருத்தேபற்றி தேவரு ; "பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினறம்பிற், செய்யாமை செய்யாமை கன்று. " எ - ம், பொய்யாமை யன்ன புகழில்லே யெய்யாமை யெல்லாவறமுந்தரும்." எ - ம், கூறியவாற்றுனறிக. "சொல்லாதன கொழுகாவல்ல சோதியுட்சோதிதன்பேர், செல்லாச் செவி மறத்தேறித் தொழுதகை மண்டிணிக்த, கல்லாநினேயா மனம்கணங் காத தலேயும் பொறையா, மல்லாமவை யகத்தானு மனிதர்க் கசேதனமே." "ஓதவனும முமையவன் பல்குணமுன்னேவிட்டேன், போதவன் பின்னே பொருந்தவன்வாழ்க்கை திருந்தச்சென்று, மாதலமாகிடு மாதவமா வளர் புன்சடையான், யாதவன்சொன்னனது கொண்டொழி யினியாரணங்கே" என்று அருளியபடி சிவ மூர்த்தியின் திருவடிக்கண் அன்பிலா மனத்தாலும் மற்றையவுறப்பாலும் பயனின்மையின் நின்திருவடிக்கு அன்பு இல்லாதவன் எனக்கூறினுர். சிவன்றன் திருவுருவைக் காணுத கண்முதலிய அங்கங்களால் பயனின்மை கூறப்பட்டிருத்தலால் "அக்கண்முதலியவற்றைக்கொண்ட தேகமும் பயனின்று என்பார் மண்ணிலேன் பிறந்தேன் என்றார்.

பிறக்கும்பொழுதுகொடுவந்ததில்லேபிறந்துமண்மே
லிறக்குமபொழுதுகொடுபோவதில்லேயிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ்சிவன்றந்ததன்றுகொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே. (எ

(இ - ள்.) பிறக்கும்பொழுது-அடியேன் பூமியில்பிறக்குங்காலத்தும், கொடுவந்தது-கொணடுவந்ததாகியபொருள், இல்லே-வேறொன்றும் இடையாகி, மண்மேல்-பூமியில், பிறந்து - தோன்றி, இறக்கும்பொழுது-சாங்காலத்திலும், கொடுபோவது-கொண்டுபோகும்பொருள்-இல்லே - இல்லையாம், இடை

நடுவில் - இப்பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் நடுவணதாகிய வாழ்க்கைக்கண்,குறிக்கும் - தோன்றியதாக எண்ணப்படும், இச்செல்வம் - இந்த நிலையிலாச் செல்வம், எவன் - (எல்லாம் வல்லவனுடைய) சிவமூர்த்தி, தந்த தென்று - (ஆன்மாக்களின் கர்மங்களுக்கீடாக) கொடுக்கப்பட்டதென்று, (எண்ணி) கொடுக்க அறியாது - இரப்பார்க்குக்கொடுக்க அறியாது, இறக்கும் - வீணுடலிலும், குலாமருக்கு - கீழ்மக்களுக்கு, என் சொல்லுவேன் - நான் எதுசொல்லுவேன், கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும ஏகாம்பரனே. (எ - று.)

(கு - ரை.) ஆன்மா, சன்மவயத்தால் ஒருதேகத்தை நீங்கி மற்றொரு தேகத்தைச்சேருமிடத்து மண், பொன், பெண், முதலிய சகல பொருள்களையும் விட்டுப் புரியட்டகத்தோடு னடைகையில் அவை உடன்செல்லாது நிற்றலின் பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்தது இலலை எனவும், அங்ஙனம் பூமியிற்பிறந்து தனதான்யாதிகளை யாசகித்து அனுபவித்து அத்தேகத்தை நீங்குமிடத்தும் அவ்வான்மா தான் தம்முறவினர்க்குந் தனக்கு முறுதியெனக் கொண்ட அப்பொருள்களைக்கொள்ளாது நீங்குதலின் இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை எ-ம், பிறக்கும்பொழுது எனப் பொதுப்படக்கூறியதனானே சகலக்க னனேத்தையுங்கொள்க. தோற்றக்கேடுகளின் உடன் கொரைப் பட்டதும் உடன் கொண்டுபோகப்பட்டது மன்மை கூறியதனானே அச்செல்வம்,இடையில் ஆன்மா பூர்வசன்மத்தி லார்ச்சித்த புண்ணியபாவத்தினளவு இடையிற்பட்ட தென்பார் இடைநடுவிற் குறிச்சுமிச்செல்வம் என்றார். இச்செல்வம், சடபாதலிற் தானேகுறித்த இடத்திற்செல்லா. அன்றிக் கர்மஞ் செல்லுமாயின் அவை வாசனுமாத்திரமாய் ஆன்மாவைப் பின்பற்றிச் சுவசத்தியேவலால் புண்ணியபாவங்களை வீணுக்குமன்றி அவற்றிற்கு வலியில வென்பார்'எவன் தந்த தென்றார். இறைவன புண்ணியத்திற் கேடாகத்தந்த தாதலின் அச்செல்வம் தோன்றியபோது "என்னுடு மொன்று தன்னையுறப் பெற்றக்காற், பின்னுவதென்ற பிடித்திரா - முன்னே. கொடுத்தாருயப்போவர்." எ - ம், நின்றன நின்றன ல்லாவென வுணர்ந், தொன்றினு வொன்றினவல்லே - செயிற் செய்க, சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன், வந்தது வந்தது கூற்று." என்றபடி உடனே சிவனடியார்க்குக் கொடுத்தனலம் என்பார், சிவன் தந்த தென்று கொடுக்கறியாதிறக்கும் எனவும், இங்ஙன மிறைவன்தந்த அறிவு பெற்றிருந்துஞ் செல்வஞ் சேகரிக்க அதைப்பயன்படுத்திச் செல்வம் பெற்றத்தாற் பெறும் பெரும்பயனே யடைய அதனைப்பயன்படுத்தாது அறிவிலராயிறத்தலின் அப்பெற்றிகொண்டாரைக் குலமர் என்றார். இச்செல்வம் நிலையாமையும், அதைக்கொண்டு அநுபவிக்கும் யாக்கை நிலையாமையையும் கண்கூடாகக்கண்டும், சுருதி புராணங்களாலும், நல்லோராலும் உணர்ந்தும் அறியாதிருந்த அடியேன்கூறினும் அறியார் என்பார்,அங்ஙனம் கொடாது முன் பிறப்பிற்செய்த புண்ணியத்தை யிழந்து இனி மறுமைக்கு மிச்செல்வத்தினாலுங்கப் புண்ணியத்தைப்புரியாது வாளாவிறக்கும் பயனின்மாந்தனைக்கண்டு இரக்கமுற்று அடிகள் என் சொல்லுவேன் எ - ம், கூறினார். இச்செய்யுள்

செல்வம் இடையில் தோன்றியதெனவும், அதுதோன்றியபொழுதே அறஞ் செய்து புண்ணியங்கொண்டு பிழையுயிர்கள் எனவும் அங்ஙனங் கொடா தொழிலின் பயனின்று வாணுள் வீணுளாமென்த் தம்மையொத்த மனித ரைக்கண்டிரங்கிக் கூறியதாமெனக. பொழுது என்பது இறப்பு பிறப்புக்களி ன்காலத்திற்கு ஆகுபெயராய் நின்றது. கொண்டுவந்ததென்பது கொடுவந்தது என நின்றமையால் மரூஉ. கொடுவந்தது, ஒருசொல்லின் றன்மைத்தாய்ப் பொருளே யுணர்த்தி நின்றது, கொடுபோவ தென்பதும் அது. கொடுக்கஅறி யா என்பதில் அகரம் தொகுத்தல்.

அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரநற்றோகையரைப்
பன்னவிசாரம்பலகால்விசாரமிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம்வைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (அ)

(இ - ள்.) அன்னவிசாரமதுவே - (பொய்யாகிய தேகத்தினைப்போஷி த்தற்பொருட்டுத் தேடும்) அன்னத்தின் விசாரம் அதுவே; விசாரம் - என க்குப் பெருவிசாரமாம், அது வொழிந்தால் - அவ்விசாரம் எவ்வகையேனும் நீங்கின், சொன்னவிசாரம் - பொருள்தேடியின்புறச்செய்யும் விசாரம், தொ லையாவிசாரம் - நீங்காதவிசாரமாம், (அதுவொழிந்தால்) நல் - அழகுபாய் ந்த, தோகையரை - மயில்போலுஞ் சாயலே யுடைய பெண்களை, பன் - புகழ் ந்து பேசும், அவிசாரம் - அந்தவிசாரம். பலகால்விசாரம் - பலகாலத்தும் விசாரமாம், இப்பாவி நெஞ்சுக்கு - இத்த சாந்தம் அடையாத இத்தப்பாவி யின் மனநிற்கு, என்னவிசாரம்வைத்தாய் - என்னவிசாரத்தினை வைத்தாய், இறைவாகச்சி யேகம்பனே - இறைவனே திருக்கச்சிஏகம்பனெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ - று.

(கு மை.) "சேலித்துஞ் சென்றிரக்குந் தெண்ணீர்க்கடல்கடந்தும் பா வித்தும பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்" பிறரிடத்து இச்சகம் முதலியபேதி யும் சம்பாதித்தல் காழியரிசிகொண்டவுதரபோஷண நிமித்தமாதலின் அன்ன விசாரம்.....விசாரம் என்றார். இங்ஙனம் பல்வகையி னீத்யோகித்த அன்ன விசாரம் ஒழிந்தோன் அதன்மேல் பொருள்தேடுதற்கும் அவ்விட்டிய பொரு ளைக்கள்ளர் முதலியோர் கவராது காத்தற்பொருட்டும் அதனைப் பல்வகையில் விருத்திசெய்து அதி லோபமின்றி லாபம்பெறச்செய்யும் விசாரம் தானு மிக்கதாதலின் சொன்னவிசாரம்.....விசாரம் என்றார். இதனை "இன்னாரும் பொருளே மீட்டதலுந் தன்பமே, பின்னதனைப் பேணுதலுந் தன்பமேயன்ன தழித்தலுந் தன்பமேயன்தோபிறர்பால், ஈழத்தலுந் தன்பமேயாம்" என் று பிறர்கூறியதனாறிக. பெண்களிடம் அவர்தமைப் புகழ்ந்து அடர் வீரப் பத்தம்மேல் வர இவற்றும் அவளிடத்து மத முண்டாம்" இதனை "கலித் பிறக்குங் கதிர்மணிகாதலி சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மதம் எனறநூலறிக. அங் ஙனமதமுண்டாகவே அவன் பன்னுள் வருந்திச்செய்த தவங்குறையும், அத்த வங்குறைந்த தனைவே அது குறைந்த இடத்தி அவம் வந்து நக்கும், அது

வந்த அவ்வேல்வையி லதனை யடித்தே பாவம் வந்துகூடும். இஃதொன்றே அப்பெண்களைப் பல்காற்புணர்தலால் அவன உறுதியாகப் பன்னூல் அனுபவிக்கக்கொண்டிருந்த வுடம்பிலடங்கியிருந்த கோய்கள் மேற்றோன்றி யழிவைத்தரும், ஆகலின் நற்றோகையரைப் பன்...பலகால் விசாரம் என்றார். இதனை "அருப்புப்போன் மூலியாரல்லல வாழ்க்கைமேல், விருப்புச்சேர்நிலை விட்டு நல்விட்டமாய்த், திருப்புத்தூரனைச் சிந்தைசெயச்செயக், கருப்புச்சாற்றினு மண்ணிக்குகணமிதனு' என்ற திருவாக்கானறிக. மேறகூறிய ஈஷணத்திரயங்கள் மூன்றில மனத்தையழுத்தினோனை பாவம் மேலிட்டுப் பாழ்த கும்பிக்கே யிலை யாதல் திண்ணமாதலி ஈ பாவிகெஞ்சென்றார். இவையொழிக்தன் திருவடிமாட்டு ஆபரம் விசாரத்தையாக்கி மறறதையொழிப்பா யிறைவனே யென்றிரகுவார் என்னவிசாரம வைத்தா யிறைவா என்றார்.

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கிருகி
நில்லாப்பிழையுநினையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாபபிழையுந்துதியாப்பிழையுதொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையுமபொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. (கூ)

(இ - ன்.) கல்லாப்பிழையும் - நீர் அருளிச்செய்த வேதசிவாகமங்களைக் கற்காதபிழையும், கருதாப்பிழையும - அதன்கணுள்ள அருமைகளை மனக்கண்கொள்ளாப் பிழையும், நிகுதி - மனம் உருகி, நில்லா - உன்திருவடிபற்றுகநிற்காத, பிழையும்-தவறும், நினையாப்பிழையும்-தேவரீர் திருவடியை நினையாத்தவறும, நின் அஞ்செழுத்தை-உனது மகாமந்திரத்திருமேனியை யுணர்த்தும் மகாமிரமாதாவாகிய ஐந்தெழுத்தினை, சொல்லாபபிழையும் - வாயாரச்சொல்லிச் செபிகாதபிழையும், தொழாப்பிழையும் - உன்னை வணங்காத பிழையும், எல்லாப்பிழையும் - இவையொழிந்த மற்றெல்லாப்பிழையும், பொறுத்தருள்வாய் - பொறுகதுக்கொண்டு அருளபுரிவாய், கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருச்கும் ஏகம்பனே. எ - று.

(கு - மை.) கற்கவேண்டுழிசிவகதை யன்றிய வக்கதை யொன்றையும் அறிவுளார் கல்லாராதலினுமும் ஏனையராமன்கதை களன்கதை அரிச்சந்திரன் கண்ணன் முதலியோர் கதைகள் இம்மையில் சிற்றின்ப மாத்திரையே யன்றிச் சிவகதைபோல மனமெய் முதலியவறறை யுருக்கி இம்மை மறுமை பயனகளைத் தரா ஆதலினுனை இஃதொனறே நெஞ்சை யுருக்கி மெல்லென ஆணவத்தின் வலியடகி யருமை முத்திதர வல்லதாதலின் கல்லாப்பிழையுமெனவும், கற்று வலலனுய் அக்கல்விச் செருக்கால் தம்மை யொத்தாரிடஞ் சென்று வியாகரணம் தருக்க முதலியவற்றி லவர்களுடன் வாதிட்டு வெற்றி பெறும் நோக்கங்கொண்டு நிரிகது வாளுள் வீணளபோகவினை னன்றி நல்லூறனாகிய வேதசிவாகமங்களைக் கற்று அவற்றினைச் சிந்தித்தல் மூதலிய செய்யேன் என்பார் கருதாபிழையும், எ - ம், அம்முனிவனகளை முதலுணர் கற்றல சிந்தித்தல் செய்தான் மனமொழி மெய்முதலிய வருசித்தன்னையுக்கவே வினையு மறியும் நோக்கமகொண்டு முதல்வன் திருவடி பற்றுகொண்டு நிற்

ஞதலின் கலிந்துருகி நில்லாப்பிழையும். எ - ம், அங்ஙமை பன்னூலாய்த் தோய்ந்து ஆராய்தல் சிந்தித்தல் முதலிய செய்யாளையினும் அரைக்கணமேனும் திருவடிக் கண்புபூண்டு நினைப்பனுயினும் மேற்கூறிய செயல்களேச்செய்து முத்தி புகுவார் புருமிடம் அவனு மடைவனுதலின் அதுவும் அடியேன் செய்திலன் என்பார் நினையாப் பிழையும், எ - ம், இவையனேத்துங்கூடிலனுயினும் மந்திரமாதாவாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை, உபரம்சு, வாசிகம் மானதம், ஆகிய மூவிதங்களாலாயினும் ஜெபித்திலேன் எனபார் ஐஞ்செழுத்தைச்சொல்லாப்பிழையும், எ - ம், ஐந்தெழுத்தால் திதித்திலனுயினும் உன்பல்லாயிர நாமங்களில் ஒன்றையும் கூறியப்பேறு அடைகிலேன் எனபார் தீயாப்பிழையும், எ - ம், இவையனேத்தி மில்லேனுயினும் கைகுவித்தேனும் உன்திருக்கோயிலேத் தீதியேன் என்பார் தொழாப்பிழையும். எ - ம், இவ்வாறு பலபிழைகளும்பெற்றனே னுயினும் தேவரீர் இருச்சந்நிதானத்தா கான்செய்த தவறுகளேப் பொறுத்துக் காதருள்செய்க என்பார் எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் என்றார்.

மாயநட்போரையுமாயாமலமெனுமாதரையும்
வீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின்தாதையைக்கூடிப்பின்றுலையமறக்
தேயுமதேநிட்டையென்றுனெழிற்கச்சியேகம்பனே. (கo)

(இ - ள்.) மாயநட்போரையும்-வஞ்சனேகளேச்செய்தமையக்கும் கட்பினரையும், மாயா - அழிபாத, மலம் எனும் - மலமே வடிவுகொண்ட, மாதரையும் - பெண்களேயும், வீய - அழிவடைய, விட்டு - விடுத்து, ஓட்டி - அவை தன்னிடம் நிலேக்காதுகெடுத்து, வெளியே புறப்பட்டு - (சர்வசங்க பரித்தியாகஞ்செய்து) துறவியாய் வெளிப்பட்டு, மெய் அருளாம் - உண்மையாகிய சிவசத்தியாகும், தாயுடன்சென்று - தாயைப் பின்பற்றி, பின்தாதையைக்கூடி, பிறகுதந்தையாகிய இறைவனேயணேந்து, தாயைமறத்து - தான் தந்தையையணேதற்குப் பற்றுக்கோடாகிய தாயைமறத்து, வயும் அது வ-பொருந்தியிருக்கு அத்தன்மையே, நிட்டை என்றுன் - நிட்டையென அருளிச்செய்தான், எழில் கச்சி ஏகம்பனே - அழகுதங்கிய திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பன். எ - று.

(கு-ரை) பொய், களவு, கவறுமுதலிய பயின்று அவற்றின் வழிபுக்கு இன்பமடைந்துபொருள்நாடு மனேவியுதவிதரார்முதலியோரை விடுத்தோம், தனியேபரதெசிபோல்வஞ்சித்துளோமெனும் வஞ்சகர்செய்கையைப் பலரால்கேட்கப்படுதலின் அவ்வகை பயில்வோர் பலருடன் நட்புச்செய்தல் தீ தென்பார் மாயநட்போரையும் எனவும், மலமேதன்னேமயக்கபெண்ணுருக்கொண்டுமுன் வந்து இறைவன் மாட்டுள்ள அன்பினைக் கெடுத்துத் தன்னேத் தன்வசப்படுத்திக்கெடுத்தலின் அதனே மலமாக உருவகப்படுத்தி மாயாமலம் எனும்மாதரையும் என்றார். இவற்றை முதலறக் கெடுத்தல் வேண்டுமென்பார் வீயவிட்டோட்டி யென்றார். கெடுத்தலுணேயானே யவைமீண்டும் வந்து தம்மையுணேயா

வாறுதறவும்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் வெளியேபுறப்பட்டு என்றார். ஆன் மாக்கள்தாம் பூமியிற்பிறக்குந்தோறும் ஜனனவலைப்பட்டு அழுந்தாவாறு (தாய் பிள்ளையின்மாட்டு மிக்கவலையுடனிருந்து அப்பிள்ளைக்குத்திமைகேரிடாவாறு காத்தல்போல்)காத்தலின் இறைவியை மெய்யருளாக்தையுடன்சென்று, எம்., இங்ஙனம் சத்திநிபாத மடைக்தான்செலுத்துடன் கூடிப்பேரின்பமாகிய முத்தி யினைய துபவிப்பான் என்பார் தந்தையைக் கூடியென்றார். இங்ஙனமன்றித் தன்னுடன் அநாதியே செல்லுக்கு உமித விடுமுதலியன போல் வீட்டு நீங்கா திருக்கு மாயைகன் மங்களை மாயகட்போர் என்றார் எனினுமாம். அவ்விரண் டையும் நீங்கினவாறே மலத்தினையும் அவ்வகை நீங்கிச் சிவசத்திபதிய இறை வனினைய வேண்டு முபாயங் கூறினர் என்னலுமாம்.

வரிக்கோலவேல்விழியாரனுராகமயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுதவேளெழுதகஞ்சுஞ்சொலேன்றமியேனுடல
நரிக்கோகழுகுபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிலம்பெதுகங்கோலிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கக)

(இ-ள்.)வரி - செவ்வரிகளையுடைய. கோலம் - அழகிய, வேல்விழியார் வேலையொத்தகண்களை புடைய பெண்களின், அநுராகமயக்கில்-காமமயக்கத் தில்,சென்று-போய், சரிக்கு-அவருடன் கட்புக்கொண்டுலாவுதற்கு,ஓதவேண் அதற்குவேண்டிய காமநூல்களை யோதுவேன், எழுத்தஞ்சும் - பஞ்சாக்ஷ ரங்களைக்கினையும், சொல்லேன் - செபியேன், (ஆதலால்) தமியேன் உடலம் - அடியேனது தேகம், நரிக்கோ - நரிகளுக்கோ, கழுகு பருந்தினுக்கோ-கழுக் கன் பருந்துகள் முதலிய வற்றிற்கோ, வெய்ய-கொடிய, நாய்தனக்கோ-நாய்க ளுக்கோ, எரிக்கோ-நெருப்பினுக்கோ, எதுக்கோ - வேறெதற்கோ, இரை-இ ரையாவது அறியேன், கச்சிஏகம்பனே-திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளி யேகம் பனே - எ - று.

(கு-ரை.) அனைத்தையுக்துறந்து விட்ட துறவியையும் வேல்போல்ை த்தருவி அவர்களைத் தம் வயப்படுத்த வல்லது கண்ணுகலின் அதனை வரி க்கோல வேல்விழியென்றார். அவர் அநுராகத்தில் மயக்க முற்று அவர்க்கு வேண்டிய நூல்களைக் கற்பதற்குக் காமநூல் பழகிவாளுள் வீணிற் கழிப்பே ஞதலின் சரிக்கோதுவேன் - எ-ம், அவ்வாறு சரிக்கும் நான் இவற்றை ப்பற்றுக்கொண்ட நாட்கள் வீணுளாம் எனத்தேறி யெழுத்தைத்தும் ஒ தேன் என்பார் எழுத்தைத்தஞ் சொலேன் என்றார். இவ்வுலக சரசரணு திகளும் நிலைமுதலிய வுறுப்புக்களும் புறக்கரண அந்தக்கரணங்களும் அவன் இறத்திற்பணி செய்யாது தெடுதலின் அவ்வகையழித்தவுடல் உயிர் நீங்கிய பின் நாய்கரி முதலியவுண்ணப்பயனுமேயன்றிவேறுகாது என்பார் இரை யெதுக்கோ எனறார்.

காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணெதிரே
மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னைமறலிவிட்ட
தூதென்றெண்ணுமற்சுகமென்றுகாடுமித்தறுப்புத்தினையை
யேதென்றெடுத்துரைப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஉ)

(இ - ள்.) காதலன்றும் - காதினழகையும், மூக்கு என்றும் மூக்கினழகினையும், கண் எனறும் - கண்ணின் அழகினையும், காட்டி - எனக்குமுன்னே தெரிவித்து, என்கண் எதிரே - எனதுகண்ணுக்கெதிரில், மாது என்றும் பெண்ணெனப்பேர் கொண்டு, சொல்லி - மதமுண்டாம் வார்த்தைகளைக்கூறி, கூரும் மாயைதன்னை - வருகின்ற மாயாவருக்கொண்ட பெண்ணை, மறலி - யமன், விட்ட - என்னுயிரைக்கொள்ளபுரிய ஏவிய, தூது என்று - தூதாகவந்தவள் என்று, எண்ணுமல் - நினையாமல், சுகம் என்று - இதுவே சுகப்பேறு என்று, காடும் - ஆராயும், இத்துர்புத்தியை - இத்தீமதிகொண்டாளை, ஏதென்று எடுத்து உரைப்பேன் - ஏதென்ற எடுத்துச் சொல்வேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - இருக்கச்சிக்க ணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ - று.

(கு - சை.) பெண்ணினைக்கண்ட காலத்து முதற்கண் தோன்றுவது முகமாதலில் அதிற்சிந்த வுறுப்புளைச்கூறிடுவார் காதமுதலியவற்றைக்கூறினர். இங்ஙனங் கூறவே காண்பானுக்குக் காது வெள்ளைத்தண்டினையும், மூக்கு எள்ளின் போதினையும், கண் வேலினையும் ஒத்து வருத்தஞ்செய்தலின் காட்டி என்றார். இவைகொண்டாள் பெண்ணுயின் பெண்ணுகருிய மடமையாதி குணங்க ளிருத்தல்வேண்டும் அங்ஙனமிலாது துயரஞ்செய்தலின் மாதென்று சொல்லி எ - ம், இவ்வகை நல்வழி செல்லொட்டாது, என்னைத் தடுத்துத் தன்வழி யொழுகச்செய்தலினாதை மாயை யென்பார் மாயை தன்னை எ - ம், இவ்வாறு அப்பெண் வழி யொழுகினுன், அடையவேண்டிய பேரின்பத்திற் குரிய முயற்சியினைச் செய்யாது இம்மையிற் சுகம் நிலை பேறுடையதாக்கொண்டு அதின்வழி யொழுகி யமன்தூதரால் தண்டிக்கப்பட்டு நிரயத்தில்வீழ்ந்து இறைவன் திருவடிலய மறத்தலின்மறலி விட்டனனென்றும், இவ்வகையொழுகும் காலத் துச்சிறிதும் நல்லறிவால் சிந்தித்திலேன் என்பார் எண்ணுமல், எ - ம், சுகமல்லா இதனைச் சுகமாக எண்ணினேன் இது நல்லோரால் மதிக்கத்தக்கதன்று என்பார் துற்புத்தி. எ - ம், இப்புத்தி யுலகப்பொருள்களில் ஒன்றாகக்கொள்ளத் தக்கதன்று என்பார் ஏதென்று எடுத்துரைப்பேன் எனவுங் கூறினர். மாயாவருக்கொண்ட பெண்ணினை மாயையெனவும், துற்புத்தியையுடையாளை துற்புத்தியெனவும் ஆகு பெயராற் கூறினர்.

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றூர்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டீர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லதேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்லநின்றூள்கதங்கச்சியேகம்பனே. (கஉ)

(இ - ள்.) ஊருஞ்சதம்அல்ல - (ஒருவற்குத் தம்முன்னோராலும் தன்னுலும்வந்த கிராமங்களும் நெடுநாள் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களாகா, உற்றூர் - (உடன்பிறந்தார் மனைவிமக்கள் முதலிய) உறவினரும், சதம் அல்ல - நெடுநாளாகச் சூழ்ந்து உறதி கூறத்தக்கவராகார், உற்று - (புத்திரப்பேறு வேண்டி விரதமுதலிய செய்து) கலலை அடைந்து, பெற்றபேரும் - பெற்றரு

ராகிய தாய்தந்தையர்களும், சதம் அல்ல - எக்காலத்தமிருந்து நமக்குறுதி யாகார், பெண்டிர் - (பல்லாரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுத் தன்தேக ரக்ஷணைர்த்தம்கொண்ட) மனைவியரும்,சதம் அல்ல - சாங்காலத்து உறுதியை த்தரார், பின்னைகளும் - தாம் தவஞ்செய்து பெற்ற புத்திரர்களும்,சதம் அல்ல அத்தர்த்தையருக்கு இறுதிக்காலத்தத் துணையாகார்,சீரும் சதம் அல்ல-தனது புகழாகிய சீர்மையும் உறுதியைச்தராது. செல்வம் சதம் அல்ல - தான் உட ம்புவருந்தச் சேகரித்த செல்வமும் சதமாகாது, தேசத்திலே - இப்பூமியில், யாரும்சதம் அல்ல - யாவரும் உறுதியாகார், நின்ரூள்சதம் - தேவரீர் திருவ டிகளே இம்மை மறுமை யிரண்டிற்கு மூறுதி தரத்தக்கவையாம், இறைவா - கலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சிக்க ணெழுந்தருளிழு வகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) உலகத்தத்தோன்றிய வொருவன் தன்வாழ்நாட்களில் தன் குடும்பத்துடன் சீவிக்கவேண்டியதற்குக் தேடிக்கொள்வது நாடுமுதலியவை யாதலின் முதலில்தேடிக்கொள்ளுமதனை யூரும்,எ-ம். அங்ஙனமன்றி யிடவா கு பெயராய் ஊரில் தனக்கு நட்பாகவுள்ளாரும் என்னினுமாம். இங்ஙனம் தனக்கு உதவியாகப்பெற்ற வூரும் ஊராரும் அதுபவிக்கு மாத்திரையே யன் றித் தன்னைப் பின்பற்றுவனவாகக்கொள்ளப்படுவனவன்று என்பார் சதமல்ல எ - ம், கூறினர். தன்னைப்பற்றித் தனக்கு இடுக்கண் நேர்ந்த ஆங்குச் சென் றுதவும் உண்மைச் சுற்றத்தவரும் இம்மைக்கண் கைப்பொருள் நீங்கிய கால த்து அகல நிற்பர் அவ்வகை யகலாராயினும் உடல் நீங்கும் மரண காலத்து ஒருபோதும் பின்பற்றாராதலின் அவ்வகைச் சுற்றத்தினரும் உறுதியென வெ ண்ணப்படார் என்பார் உற்றூர்...அல்ல, எ - ம், பத்துமாதஞ் சுமக்து வரும் நிலீன்று பிணிமூதலியவற்றிற்கஞ்சிக் காத்தக் குருவிபரவாமம் கோதாட்டிய தாயும், தனக்குறுதியெனப் பலபண்டங்களே யருத்திக் கல்விமுதலிய பயில் வித்துக்காத்த முதுகுரவர் இருவரும் காலன்வக் துயிர்கொள்ளு மக்காலத்து எனைக்காத்துத் தடுகவல்லாராதலின் அவர்களு முறுதியல்லர் என்பார், உற்று...சதமல்ல,எ-ம்,எனக்குறுதியென நான் [illegible]ணிபூட்டிப்பல்லாரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுக்கொண்ட மனைவியும் வெம்புவான் விழுவாள் மேல்விழுந்தமுவாள் சாகிறனென்று என்னுடன் கூறியானிறக்கும் தருணத் தது என்னுடன்வந்ததுவாளாதலின் பெண்டீர் சதமல்ல, எ - ம், என்ஞலு ட்டப்பட்டு வளர்ந்து கல்விமுதலிய கற்றுவல்லராய் நன்னிலையடைந்த புத்தி ரரும் யானுண்ணுது தேனீப்போல்வைத்த பொருளேக்கொண்டு இன்பமனுப விப்பரேயன்றி யான்படுமரணத்தையகைக்கண்டு அதனைவிலக்கார் நானிறந்து செல்லுமிடத்திற்கு மென்னைப் பின்பற்றூர் என்பார் பிள்ளைகளுஞ் சதமல்ல, எ - ம். கான் பனஞுள்பலர்க்குச் செய்த வுதவியாலும் கொடையாலு மடை ந்த கீர்த்திமுதலியவும், வருந்திப்பெற்ற பெருஞ்செல்வமும் என்னுடன் வந் தெனக்குறுதி பயவாவென்பார், சிருஞ்சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல எனவும், இவையே யன்றி உயிர்தினை யஃறினை யாகிய உலத்தப்பொருண் முழுதும் போக்கியப்பொருளேயன்றி யென்னுடன் சென்று எனக்குற்ற மரணத்தய ரத்தைப்போக்கிச் செம்மைதரவல்லனவன் றென்பார்உயிர்தினையையுமுடன் பிறந்தியாருஞ் சதமல்ல என்றூர். இவையனைத்தும் தேவரீரது திருவடிகளே

அடைதற்குரிய உபகரணங்க ளாகமாட்டாது நிலேயில் பொருள்களாயொழிதலின், அங்ஙனமன்றித் தம்மை யடைக்தோர்க்குப் பெறுதற்கரிய பேரும் இம்மை மறுமைக்குத் துணேயாய், அந்தமிலின்ப தழிலில்வீட்டினே அளிக்க வல்லதாய் விளங்குவது தேவரீர்திருவடிகளே யென்பார் ''நின்மூள் சதங்கச்சி யேகம்பனே'' என முகமிஞர்.

சிறுமவினேயதுபெண் ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
கூறுமுலேயுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினுற்
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஎ)

(இ-ள்.) சிறுமவினேயது - (ஆண்மாக்களே) வருத்துகின்றவினேயானது, பெண்ணுருவாகி - பெண்வடிவாகி, திரண்டு உருண்டு-திரண்டுருண்டு, கூறும் (யாவராலும் புகழ்ந்து) சொல்லப்பட்ட, முலேயும் - தனங்களும், இறைச்சியும் ஆகி - மாமிசமுமாகி, கொடுமையினுல் - கொடுமையால், பீறும் - கிழித்து வெளிப்படுகின்ற, மலமும் - மலமும், உதிரமும் சாயும் - இரத்தமும் ஊற்றெடுக்கின்ற, பெருங்குழிவிட்டு - பெருமபள மாகிய நிலம்பத்தை யொழித்து, ஏறும் - ஏறுதற்குரிய, கரைகண்டிலேன் - (முத்தியாகிய) கரையைக்கண்டேனில்லே, இறைவா - தலேவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) இருவினேச்சம்பந்தத்தால் தேகமும், தேக சம்பந்தத்தால் ஊழ்வினேயும், ஊழ்வினேயால் பல்வகையிடுக்கணும் முறையே தோன்றுமாப் போல், மாதரைக்காண்டல் சிந்தித்தல் அவர் சொற்கேட்டல் முதலியன பல்வகைத்துயரிற்கும் ஆகரமாதலின் ''சிறும வினேயது பெண்ணுருவாகி'' எனவும், மானுட அவயவமுப்பத்திரண்டனுள் நீண்டும் பரந்தும் தடித்தும் மாமிசம் பெற்றும் திரண்டும் உருண்டும் இருக்கவேண்டிய அவ்வவ்வவய வற்கட்குரிய சாமுத்திரிக லிலக்கணப்படி அழகு நிரம்பப்பெற்றவரென்பார் ''திரண்டுருண்டு கூறுமுலேயும் இறைச்சியுமாகி'' எனவும், மானுடதேகத்திலுள்ள நவத்துவாரங்களுள் மலமூத்திரமாப்போலக் கடிதடம் மலமேயன்றி, உதிரமும் பாயுமியல்பினதாகலின் ''பீறுமலமும் உதிரமும் சாயும்'' எனவும் மாதர்களே எமசுவரூபமெனவும், அவருடைய விழிகள்பாசமெனவும், அல்குல் நரகமெனவும் கூறி, ஏனேய நரகங்கள் தம்மிடத்து வீழ்ந்தோரை ஓரோகாலங்களில் வெளிவிட்டு விடுமியல்பினதாதல் போலன்றி, எக்காலத்தும் நீங்காது தன்புறத்து மியற்கையினதாகலின் ''பெருங்குழி விட்டேறுங் கரைகண்டிலேன்'' எனவும், கூறினர். இதனே மாதர்யமனுமவர் தம்மை விழியேவன்பாசம் - பீதிதருமல்குல் பெருநரகம்-ஒதிலஇல், வீழ்ந் தோர்க்குமேறலியியல்லே போரூரைத், தாழ்ந்தோர்க்கு மில்லே தலறு'' எனவும், ''ஓரிரண்டுவாழைத் இடையிருந்தவாளரவின் வாய்படார்- பீழைக்கி டைவருந்தார்பின்'' என்னும் வருந் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை யானுணர்க.

சிறும வினையது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி-திரண்டுருண்டு ஒரு சொன்னீர்மைத்து. பெருங்குழி என்றது நிதம்பத்தை. "பவக்கடல் கடந்து முத்தியக்கரையிற் படர்பவர்" என்று பெரியார்கூறியதனால் 'கரை' என்றதற்கு முத்தியாகிய கரையெனப் பொருள்கூறலாயிற்று.

பொருளுடையோரைச்செயலினும்வீரரைப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரைமுகத்தினுந்தேர்ந்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத்தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங்காணத்தகுங்கச்சியேகம்பனே. (கஎ)

(இ - ன்.) பொருள் உடையோரை - பொருட்செல்வமுடையவரை, செயலினும் - அவரது தொழிலாலும், வீரரை - போர்வீரரை, போர்க்களத்தும்-போர்க்களத்தில்(அவர் செய்யும் போராலும்) தெருள் உடையோரை கல்விதேர்ச்சியுடையவரை, முகத்தினும் - அவரது முகத்தாலும், தேர்ந்து தெளிவதுபோல் - ஆராய்ந்து உணர்வதுபோல, அருளுடையோரை - தேவரீருடைய திருவருளுடையாரை, தவத்தில் - (அவர்செய்யும்) தவத்தாலும், குணத்தில் - அவரது குணத்தாலும், அருளில் - (அவர்க்குப் பிறவுயிர்களிடத்துளவாகிய) இரு பையினாலும், அன்பில் -(அவர்க்குத்தம தொடர் புடையாடத்துள்ள) அன்பினாலும், இருள் அறுசொல்லினும் - (கேட்பவருடைய அஞ்ஞான மென்கிற) அந்தகாரம் அறுதற்குக்காரணமாகிய அவரது சொற்களாலும், காணத்தகும் - உணரலாகும், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-சா.) தமக்குச் செல்வம் உள்ளபொழுது யாசிப்பவர்கட்குக் கொடுத்துவருவராதலால் "பொருளுடையோரைச் செயலினும்" என்றார். இதனை "அற்றாழிபகி ரீர்த்த லஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப்புழி" என்பதனாலறிக. போர்செய்துமென்று எண்ணி மறத்தைக் கொண்டிருக்கும் வீரர் தம்மார்பிலே தைத்து நின்ற வேலைப் பறித்து, தம்மோடெதிர்த்தானையின் மருப்பிடையிட்டு அது விண்ணிடங்கொள்ளவும் அவ்வேலுக்குண்டான வளைவைத் தம்மார்பின் கண்ணுள்ள புண்ணிலேயே தூவைத்து நிமிர்த்துக்கொளவும், போர்க்களத்திற் போரைச்செய்யராதலால் "வீரரைப்போர்க்களத்து" என்றார். இதனை "கைவேல் களிற்றெறி போக்கிவரு பவன், மெய்வேல்பறியாநகும்" என்றதனாலறிக கற்றோர் சொற்பொருள்களின் சுவையையனுபவித்தலாலும், புகழ்பொருள் பூசைபெறுதலாலும், அறம் வீடடைதலாலும், மிக்காரோடுகூடி அறிந்தனவெல்லாம் அறிந்தமையாலும், யோகநூல் முதலியவற்றைச் சான்றோர்பால் கற்றதனால் வயதும் பலவாக நரையும் திரையும் இல்லாமையாலும், முகமலர்ச்சியோடிருப் பராதலாலதனை யாராய்ந்துணரவேண்டு மென்பார். "தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவது' எனவும், தவத்தோர் முன்செய்த தவப்பழக்கத்தால் அறிவும், ஆற்றலும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியும், காமவெகுளி மயக்கமின்மையும், தொடர்புடையார்மாட்டும் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடையாமையும், தமக்கும் பிறர்க்கும் நீமையபவாத சொற்களேசொ

ல்லுத்துமுடையராகலால். அவர்தமை அவர் செய்யுந் தொழில் முதலிய வற்றால் காணத்தகும் என்பார். ''அருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்திலரு ளிலன்பி,லிருளறு சொல்லினுங் காணத்தகும்'' எனவும் கூறினர்.

பருத்திப்பொதியினைப்போலேவயிறுபருக்கத்தங்க
ளுருத்திக்கறுசுவைபோடுகின்றூர் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவரையிம்மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே .(கசு)

(இ-ள்.) பருத்திப்பொதியினைப்போலே- பருத்திமூட்டையைப்போல, வயிறுபருக்க - வயிறுபருக்கும்படி, தங்களுருத்திக்கு - தங்கள் சோற்பை யாகிய வயிற்றினுக்கு, அறுசுவை - அறுசுவையோடுகூடிய உணவுகளே போடுகின்றூர் - கிரப்புகின்றூர்கள், துறந்தோர்தமக்கு - துறவினர்க்கு, வரு த்தி அமுது இடமாட்டார் - வரவழைத்து உணவளிக்கமாட்டார்கள், அவ ரை - அப்படிப்பட்டவர்களை, இம்மாநிலத்தில் - இப்பெரியபூமியில், இரு த்திக்கொண்டு - இருக்கும்படி செய்துகொண்டு, என் இருந்தாய் - யாதுகார ணத்தாலிருந்தனை, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சி யின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) யாக்கைக்கு வரைந்தகாள் கழியுங்காலத்து, உரையா வண்ணம் காவையடக்கி விக்குள் ஏழ, உயிர் ஒருகணப்பொழுதாயினும் நில்லாது, புன்னுப் பருவம்வந்துழிக் குடம்பையினின்றும் பறக்குமாப்போல நீங்கி, நேற்றிருந்தானின்றில்லை யென்று உலகஞ்சொல்ல, உறவுகுந்தம்மை போலக் கிடக்குஞ் சரீரத்தை நிலையதென்று கருதி, அதற்கு அறுசுவையோ டுகூடிய வுணவையிட்டு,நியினுக்கு எதிர்த்து நிற்காத பருத்திப் பொதியைப் போலப் பருக்கும்படி வளர்க்கினரூர் என்பார், ''பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறுபருக்கத் தங்களுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றூர்'' எனவும்,முன் செய்த நல்வினைப்பயனுற் செல்வம் பெற்றூர் மாதவர்க்கு அமுது செய் வித்துப் பொழுதுபோக்க வேண்டுமாதலான் அங்ஙனஞ்செய்யாது கள்ளுக் குஞ் சூதுக்கும் பொருள்செலவிட்டு வாணிகஞ்செய்து யாதொருபயனை யும் அடையாது இங்ஙிலவுலகத்திற்குப் பாரமாய் இருத்தலேயன்றி அவர்க ளால் யாதொருபயனு மில்லை என்பார், ''துறந்தோர்தமக்கு வருத்தியமு திட மாட்டாரவரை யிம்மாநிலத்தி லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாய்''எனவும் கூறினர்.

பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர்சுகையென்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடுமாறெக்குமேயறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியார்தமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்மிழிமயக்கேயிறைவா கச்சியேகம்பனே. (கள)

(இ-ள்.) அறிவு - ஞானத்தால், ஓர் - (விடயஞான ஆராய்ச்சியை) உணர்தற்குரிய, உள்ளத்தில் வல்லார் - மனக்கூர்ச்சியில் வல்லவர்களாகிய ஞானிகள், அறிவார் - (உண்மைப்பொருளை) உள்ளபடி தமது ஞானக்கண்

ணல் காண்பார்கள், அறியார்தமக்கு - அப்படிப்பார்த்தற்குரிய ஞானக் கண் இல்லாதவர்க்கு, மயக்கம் - (அவ்வுண்மைப்பொருள் உணர்ச்சி) மயக்க மேயாம், (அது எது போல எனின்) பொல்லா இருள் அகற்றும் கதிர் -கொ டிய இருளே யொழிக்கும் சூரியகிரணம், கூகை என் புள் கண்ணினுக்கு - கூகையென்கின்ற பறவையின்கண்ணுக்கு, அல் ஆய் இருத்திடும் ஆ-இரு ளாய் இருக்கும் தன்மையை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், (ஆதலால்) எல்லாம் விழிமயக்கேயாவும் கண்ணுலாகிய தலறேயாம், இறைவா-தலேவனே,கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) ஈண்பகலில் எவ்வகைப்பட்ட இருளேயும் ஒழிக்கும் சூரி யகிரணங்களாலேகண்கள் ஒளிமயங்கிக்கிடக்கின்ற கூகையை வலியற்ற காத் தை வெல்லுதலால் அக்கூகையின்கண்ணுக்குச் சூரியகிரணங்கள் இருளாய் த்தோன்றிடும் என்பார், "பொல்லாவிருளகற்றுங் கதிர்கூகையென் புட்க ணினுக் கல்லாயிருந்திடும்" எனவும், சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லா ம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொணடு வழங்குகின்ற கற்பனேகளேக்கழித்து நின்றவுண்மையைக் காண்பது அறிவுடையோருடைய தன்மையாதலால், "அறிவோருளததில் வல்லாரறிவர்" எனவும், தொன்று தொட்டுள்ள அவி ச்சையென்னும் அஞ்ஞானமும், அவ்வஞ்ஞானம்பற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அவ்வகங்காரம்பற்றி எனகு இது வேண்டுமென்னும் விருப் பும், அவ்விருப்புப்பற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அவ்வா சைபற்றி அப்பொருளிற்கு எதிராயிருப்பதில் செல்லும் கோபமுமுடைய வர்கள் ஊனக்கண்களன்றி ஞானக்கண்களால் மெய்ப்பொருள் காணப்படா மல் மயங்குவராதலால் "அறியார் தமக்கு மயக்கக்கண்டா யெல்லாம் விழி மயக்கே" எனவும் கூறினர். ஞானிகள் மனத்துக்குப் பரம்பொருள் தோன் றும், அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்தோன்ரு தென்க. அஞ்ஞானிகள் மனத் துக்குத்தோன்ருமைக்குக் காரணம் அவர்கள் மனக்குற்றமென்க.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவார் வருவார்வழக்குரைப்பார்
நீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்தினந்தேடியொன்று
மோதுக்களித்துமயங்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவா கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

(இ - ன்.) வாதுக்கு - வீண்வாதத்துக்கும், சண்டைக்கு - வீண்சண் டைக்கும், போவார்-போவார், வருவார் - மீண்டுவருவார், வழக்கு - தமது வழக்கை, உரைப்பார் - மற்றவர்கேட்கச் சொல்வார்கள், நீதுக்கு உதவியும் செய்திடுவார் - நீமைக்குத் துணையும் செய்வார், விதிமாளுமட்டும் - தமது ஆயுளுமளவும், ஒன்று - ஒப்பற்றதாகிய பொருளே, தினம்தேடி - நாள் தோறும் சம்பாதித்துலைத்து, மாதுக்கு - (தம்மால் விரும்பப்பட்ட) பெ ண்ணுக்கு, அளித்து - கொடுத்து, மயங்கிடுவார் - மயங்குவார்கள், இவர் - இத்தன்மையான குணங்களையுடைய இவர், ஏதுக்குப்பிறந் தார் - ஏன்னகாரணத்தின் பொருட்டுப் பிறந்தார்களோ, இறைவா - தலேவ னே,கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று,

(கு - ரை.) நீவினையுடையார் இம்மை மறுமை வீடுகட்குரிய புகழ் அற ஞானங்களைத் தேடாது, தம்மைச்செய்தாரை யிருளிற் சேர்க்கும் பழிமுத லியவற்றைத் தேடும்பொருட்டு, "வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார் வரு வார் வழக்குரைப்பார் நீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்" எனவும், தாம்தேடிய பொருள்களைப் பிறர்க்கேனும் துய்த்தலும் செய்யாமல் அப்பொருளை நாள்தோறும் தாம் விரும்பிய மாதர்க்குக்கொடுத்து, அப்பயனை அவர் நுக ருந்தோறும் ஆண்பாலார்களாலும் நாணத்தக்கதோர் நாணைப்பெற்று அறிவ ழிந்து ஆயுள்காறும் மயங்கிடுவர் என்பார், "தினந்தேடியொன்று மாதுக் களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டும்" எனவும். தாம் பிறந்தும் இம்மை மறுமைக்குரிய பயனை யடையாமையால் "எதுக்கிவர்பிறந்தார்" எனவும் கூறினர்

ஒயாமற்பொய்சொல்வர்நல்லோரைநிந்திப்பருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர்சதியாயிரஞ்செய்வர்சாத்திரங்க
ளாயார்பிறக்குபகாரஞ்செய்யார்தமையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே. (ககூ)

(இ-ன்) ஒயாமல் பொய்சொல்வர் - ஒழியாமல் பொய்பேசுவார்கள், நல்லோரை - நல்லவர்களை, நிந்திப்பர்-பழிப்பார்கள், உற்றுப்பெற்ற - கரு ப்பநோய் முதலியவற்றை அடைந்து ஈன்ற, தாயாரை - அன்னையை, வை வர் - பழிப்பார்கள், ஆயிரம்சதி - பலவஞ்சனைகளை,செய்வர் - செய்வார்கள், சாத்திரங்கள் - ஞானசாஸ்திரங்களே, ஆயார் - ஆராயார், பிறர்க்கு - அன்னி யர்க்கு, உபகாரம் செய்யார் - உதவியும் செய்யார், தம்மை அண்டினர்க்கு ஒன்று ஈயார்-(தம்மைநெருங்கினவர்கட்குஒருபொருளேயும்) கொடுக்கமாட் டார், (இத்தன்மையான இவர்) இருந்து என்ன - உலகிலிருந்தால் என்ன பயன், போய் என்ன-இறந்தொழிந்தால் யாது கெடுதி, கச்சி ஏகம்பனே-திரு க்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்று கருதாமல் பொருள்கொ டுப்பார் யாவராயினும் அவரைக்கூடி முயங்குதல் பொருட்பெண்டிர்க்கு இயல்பாதலால் அப்பெண்டிரைத் தாமும்கூடி முயங்கவும் அதற்குப் பொ ருள் தேடவும் வேண்டுதலின், "ஒயாமற்பொய்சொல்வர்" எனவும், நகுட னென்பான் இந்திரப்பதவிபெற்றுச் சிலகையேறிச் செல்கின்ற காலத்து த்தான் பெற்ற களிப்புமிகுதியால் அகத்தியமுனிவர் வெகுள்வதோர் தவ றுசெய்ய, அதனால் அவன்சாபமெய்தி அப்பதத்தை இடையே இழக்கப்பெற் ருன்என்பதனைத் தாம் கருதாமையால் "நல்லோரை நிந்திப்பர்" எனவும், ஈரைந்து திங்கள் சுமந்து பெற்றதையும், அன்னையும்பிதாவும் முன்னறிதெ ய்வம் என்பதையும், தாயோடறுசுவைபோம், என்பதையும் உணராமை யால் "உறறுப்பெற்றதாயாரை வைவர்" எனவும், பிறர்க்குரிய பொருளே எ ண்ணி அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளுவதற்கு, அப்பொருளுடையாரது சோர் வுபார்க்கும் மயக்கமுடையவராதலால் "சதியாயிரஞ்செய்வர்" எனவும், இம்மை மறுமைப்பயனைத்தரும்சிவசரிதங்களேயாராயாதுஇருளிற் சேர்க்கும் காமநூல் முதலியவற்றை யாராய்ந்து தம்வாணாளைக்கழிப்பராதலால், "சாத்

நிரக்களாயார்" எனவும், பிறர்க்குதவாதார் ஈட்டியபொருளே தாம் உண்டற் பொருட்டன்றியே பிறர்க்குதவி செய்யாமல் இம்மை மறுமைப்பேற் றை அடையாராதலால், "பிறர்க்குபகாரஞ்செய்யார்" எனவும், தம்மை அடைக்கலம்புகுந்தபுறவினைக்காத்தசிபிச்சக்கிரவர்த்திபோல் தொடர்புடை யாரையும் பிறரையும் ஆதரவுசெய்யாதார் நிலவுலகில் உயிரோடிருந்தா லும் இறந்தாலும் பயனில்லை யாதலின், "தமையண்டினார்க்கொன்றீயாரிருந் தென்னபோயென்னகாண்" எனவும் கூறினர்.

அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கந்நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுணவேற்றுமைதான்பலசார்தலினுற்
செப்பிலபக்குவம்பக்குவமாயுள்ளசீவரிலு
மிப்படியேநிற்பனென்தைபிரான்கச்சியேகம்பனே. (உ0)

(இ-ன்) அப்பு - நீரானது, என்றும்-எப்பொழுதும், வெண்மையதா யினும் - வெண்ணிறமுடையதாஞலும், ஆங்கு - அது மேகத்தினின்றும் வீழ்ந்தகாலத்து, அந்நிலத்து இயல்பு ஆய்-அப்பூமியின்தன்மையையுடைய தாகி, தப்பு இன்றி-குற்றமில்லாமலே, குணவேற்றுமை பலசார்தலினல்- தன்னியற்கைக் குணத்தினின் றும் பலவேறுபட்ட குணங்களையடைதலால், செப்பில் - சொல்லு நிடத்து, அபக்குவம் பக்குவம் ஆய் உள்ள - அபக்குவ மாயும் பக்குவமாயுமிருக்கின்ற, சீவரிலும் - சீவர்களிலும், எந்தைபிரான் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான்,இப்படியே- இவ்விகமாகவே, நிற்பன் -(ப க்குவ அபக்குவானுகுணமாக வேறுபாட்டையடைந்து) நிற்பன், கச்சி ஏக ம்பனே-நிருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) மேகத்தின்கண் எஞ்ஞான்றும்வெண்மையதாய்த் தன்கிய நீரு க்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தகாலத்தில், நிறம் சுவை முதலியகுணங்கள் வே றுபடுமென்பார் "அப்பென்றும் வெண்மையதாயினு மாங்கந்நிலத்தியல்பா ய்த் தப்பின்றியே குணவேற்றுமைதான் பலசார்தல்" என்றார். இதனை "நில த்தியல்பானீர் நிரிந்தற்றுகுமாந்தர்க்-கினத்தியல்பதாகுமறிவு" என்றதனு ணர்க. ஐம்புலனவழியே சென்று அழியும்பகுதியவாயவிடயங்களே மெ ய்யென்று கருதாமல், அவற்றைப்பொய்யென்றகன்ற சிவனே மெய் யென்று கருதும் விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளத்தோறும் அறிவுக்குறிவாய்த் தன்னி ஒருமலம் அகற்றிச்சிவனைத்தேயூற்றுதலும்; பிரளயாகலர்க்கு மான்மழுதரிப்புச காலகண்டநிரிநேத்திரங்களோடு இடபவாகனனுய்த் தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலம் அகற்றிக் காட்சி தந் தருளுதலும்; அவிச்சை வயத்தராயுள்ள சகலர்க்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரதானத்தால் நிரிபதார்த்தஞானத்தை வினக்கி மும்மலமும்மூர்த்தி திருவடிசூட்டியருஞ் தலும் இறைவனது முறைமையாதலால்"செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவரிலு மிப்படியேநிற்பனென்தைபிரான்" என்றார். இதனை "னெனைறிவிஞ் ஞானகலர்கடமேலமொன்றினையு, மக்கிலேயே யுண்ணின்றறுத்தருளிப்—பின் னன்பு, மேவாவினல்கும் பிரளயாகலருக்குத், தேவாய்மலன்மற் நீர்த்தரு

விப்—பூவலயர், தன்னின்றமீண்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்ம லத்திர்த்தாட்கொண்கை—யன்னவனுக், காதிருணம்." என்னும் போற்றிப் ப.ஃறொடையாணர்க.

நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினராய்ப்பிறந்துபின்சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரையேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உக)

(இ-ன்.) காய் ஆய்-நாயாகி, பிறந்திடின் - பிறந்தாலும், கல்வேட்டை ஆடி - கல்லவேட்டையாடி, நயம்புரியும்-(தன்னை வளர்ப்பவனுக்கு) பிரியோ சனத்தைச் செய்யும், தாயார்வயிற்றில் - தாய்வயிற்றில், நராய் பிறந்து - மனிதராய்ப் பிறந்து, பின்சம்பன்னராய் - பின்செல்வமுள்ளவர்களாய், காயா மரமும்-காயாதமரத்தையும், வறள் ஆம் குளமும் - நீர்வற்றிப்போனதடாக த்தையும், கல்லாவும் என்ன - கற்பசுவையும் போல, ஈயாமனிதரை - (ஒரு வர்க்கும் ஒன்றுஈயும்) கொடாதமனிதரை, என்படைத்தாய்-(இப்பூமியில்) யாதுகாரியத்தக்குப்படைத்தனை, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந் தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

உலகில் நன்றிபுரியாதும், பிறர் தமக்குப் புரிந்தான்றியைக் கருதாது முன்னர் மக்கட்பிறப்பாய்ப் பிறத்தலினும், நன்றியறியும்பிராணியுள் தலை மையாயும்தன்னைவளர்ப்பவனுக்குப் பயனேச்செய்வதாயுமுள்ளகாயாய்ப்பிறக் திடின்பயனுண்டென்பார்"நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியும்" என்றும், வீட்டையடைதற்குரிய மானுடப்பிறவியெய்தலும், அப்பிறவி யெய்தகாலத்துப்பொருள் கல்வி ஞானம் கைகூடுதலும், அவை கூடியகா லத்து அவற்றை நீங்காது வாழ்தலும், முன்செய்ததவப்பயனுல் நிகழ வேண்டுதலான் "தாயார்வயிற்றினராய்ப்பிறந்து பின்சம்பன்னராய்" என் றும், நடுவூரின்கணிருத்தும், மரமெனப்பெயர் பெற்றும் பறவை மூதலிய வைகட்குப் பயன்படாமையானும், குளமெனப்பெயர் பெற்றும் நசைப்பே வதாகிய நீரின்மையானும், ஆவெனப்பெயர் பெற்றும் பால் சுரத்தற்குரிய பண்பின்மையானும், அவற்றுல் உலகினருக்கு யாதொரு பயனின் மையால் ஈயாமனிதர்க்கு உவமைகூறுவான் "காயாமரமும்வறளாங்குளமும் கல்லாவுமென்ன" என்றும், அநுபவியாதவராகி அதன்மேலும் தருகியுடை யவருக்கு அவர் வேண்டியதொன்றையுங்கொடுக்குந் தன்மையில்லாதவர் தாம்பெற்ற செல்வத்திற்கு ஓர் நோயாதலால் அவரைப்படைத்தனுல் உல கினுக்கு யாதொரு பயனுமில்லை யென்பார், "ஈயாமனிதரையேன்படைத் தாய்" என்றும் கூறினர்.

காயாதமரமும் நீர்வற்றியகுளமும் கல்லாவும் பிறர்க்குப் பயன்படாதது போல ஈகையில்லாத மனிதனும் பிறர்க்குப்பயன்படார் எனபது கருத்து.

ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந்தாருடையாய்குன்றில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஉ)

(இ-ன்.) ஐயா - ஐயனே, புரம் மூன்றுஎரித்த - திரிபுரங்களைத்தெரித்த, கூற்றை-யமனை, பணிகொளும் தாளுடையாய் - அடிமைகொண்டஇருவடியுடையவனே, குன்றவில் உடையாய்-மகாமேருமலையாகிய வில்லுடையவனே, ஏற்றக்கொடியாய் - இருஷபக்கொடியுடையவனே, என் அன்பை எல்லாம்-என் அன்புமுழுமையும், ஆற்றில் கரைத்த-நதியில் கரைத்துவிட்ட, புளி ஆக்கிடாமல் - புளியாகச்செய்யாமல், போற்றி-(என் அன்புவடிவம் கெடாலவண்ணம்) பாதுகாத்து, திருவுளம் பற்றும்-மனம்பற்ற வேண்டும், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) நமது திருவடியிற்செலுத்தும் அன்புமுழுதும் கண்ணப்பர் முதலியோர் செலுத்திய மெய்யன்போடு ஒப்பாகாமையால் நிஷேதப்பொருளென்றருளி, கமிழ்ச் சிந்திய அமுது பயன்படாவாறுபோல அவ்வன்புமுழுதும் பயன்படாவண்ணம் செய்யாது பாதுகாக்கத்திருவுளம்வைக்கவேண்டுமென்பார், "ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாம லென்னன்பையெல்லாம் போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையா" என்றும், இருப்பினுலும் வெள்ளியினுலும் பொன்னினுலும் இயன்றமதில்களையுடையராய் மூவுலகினுக்கும்தன்பஞ் செய்தஅசுரர்களுன்தாரகன்கமலாக்கன்வித்தின்மாலிஆகியமூவர்நீக்கவனைய, அசுரர்களையழித்துத்தேவர்முதலியவர்களைக்காத்தருளினமையும், ஊழ்வினையாற்பிணிமூண்டுபெற்றமிருகண்டு புதநிரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர், கூற்றுவன்வந்துகாலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்குங் காலத்துச்சரணமடைய, அக்கூற்றுவனைக்காலாலுதைத்தழித்து அம்முனிவர்க்கு என்றும் பதினருண்டு கொடுத்தருளினமையும், நமது திருவடிச்செயலும் வரதாபயமாகிய இருக்கரங்களின் செயலும் என்பார், "புரமூன்றெரித்துக்கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்" என்றும், திரிபுரதகனஞ் செய்தஞான்று மேருவை வில்லாகவும் திருமாலாகிய ஏற்றைக்கொடியாகவும் கொண்டமையால் "குன்றவில்லுடையாயேற்றக்கொடியுடையாய்" என்றுங்கூறினர்.

பெண்ணெவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டெண்ணைக்
கண்ணல்வெருட்டிமூலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணுங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணுதலீனமறந்தேனிறைவா கச்சியேகம்பனே. (உஉ)

(இ-ன்) பெண்ணெவந்த - பெண்வடிவுகொண்டுவந்த, ஒருமாயப்பிசாசம் - ஒரு மாயப்பேயானது என்னைப்பிடித்திட்டு - என்னைத்தொடர்ந்து, கண்ணல் வெருட்டி - கண்களால் வெருட்டி, மூலையால் மயக்கி - தனக்களால் எண்ணறிவு மயங்கச்செய்து, கடிதடத்துப்புண் ஆம் குழியிடை-அல்குலிடத்தாகிய புண் எனுற பள்ளத்தில், தள்ளி - தள்ளி, என்போதப்பொருள் பறிக்க - என்ஞானமாகிய பொருளைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளுதலால், உன்னை எண்ணுதல - தேவரீரை நினையாமல், மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) பெண்களிடத்துவைத்த ஆசையாலுண்டான மயக்கமிகுதியினால் நெஞ்சிலே கண்ணுகிய வேலேயேற்றும், அவர்க்குப்பொருள் கொடுத்தற்குக் களவுசெய்து கழுவேறியும், அவரைக்களவு செய்து யாணைக்காலில் மிதிக்கப்பட்டும் துன்பக்கடலிலழுந்தினர் பலராயினுரென்பதை யறிந்திருத்தும், அவரையே பெண்ணே, அமுதே எனப்புகழ்மயக்கித் தம்வசப்படும்படி செய்தமையாலே, "பெண்ணெனவந்தொருமாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டு" எனறும், அவரது முகத்திலுள்ளது, கண்ணே, வேலோ, வாளோ, அமுதோ, விடமோ, என்று புனைந்துரைத்து இன்புற்று மயங்கிக் கண்வலேயிலகப்பட்டேனை வெருட்டுதல் எளிதென்பார், "என்னைக்கண்ணல்வெருட்டி" என்றும், காமனேன் என்னும் பகைஞனுக்குப் புறங்கொடுத்து மின்னர் மூலையென்னும் வெற்பில் ஓடி யொளித்துக் கொள்ள அவரது மார்பிலுள்ளது மூலேயோ, சூதோ, சிமிழோ, வெற்போ என்ற புகழ்ந்து மயங்கித்திரிந்தமையால், "மூலேயால் மயக்கி" என்றும், அவர்வசப்பட்டேனுதலின்சற்றுங் கருணை செய்யாது மீளாநரகிற்கேதுவாகிய மலமும் புண்ணும் நிறைந்த அல்குலாகிய பள்ளத்திற்றள்ளிவருத்தியென்னறிவு கெடுப்பர் என்பார், "கடிதடத்துப்புண்ணஞ்சுழியிடைதள்ளி யென்போதப் பொருள்பறிக்க" என்றும், அறிவைக்கெடுத்தஞ்ஞலே யுள்ளீடற்ற தேவரீரை நினையாதுமறந்துவிட்டேனென்பார், "எண்ணுதனே மறந்தேன்" என்றுகூறினர்.

நாவாரவேண்டு மிதஞ்சொல்லுவாருனே நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்களைதான்வறண்டாற்
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக்
கீவார்தலேவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உச)

(இ-ள்.) நா ஆர - நாநிரம்ப, வேண்டும் இதம் சொல்லுவார் - வேண்டிய பிரியவசனங்களேச் சொல்லுவார்கள், உன்னே நான் பிரிந்தால் - உன்னே நான் நீங்குவேனுயின், சாவேன என்றே - இறந்துவிடுவேன் என்றுசொல்லாநின்றே, ஒக்க இருந்து உண்பார்கள் - கூடஇருந்து புசிப்பார்கள், கைவறண்டால் - கையிற்பொருள் அற்றுப்போனுல், போய்வாரும் என்ற - போய்வாருமென்ற வாயாற்சொல்லி, நடுத்தலேக்கு நடுத்தலேயில், குட்டும் - கையால் மோதியனுப்புகின்ற, பூவையருக்கு - வேசையருக்கு, ஈவார் - (தம்பொருள் முதலியவற்றை) கொடுப்பார்கள் அறிவீனர்கள், தலேவிதியோ - (இவனம் இவர்கள் செய்தற்குக் காரணம் இவர்களது) தலேயில் பிரமன் எழுதிய ஊழின் நியதியோ, இறைவா - தலேவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) அன்புகாரணமாக விரும்பாராகிப் பொருள்காரணமாக விரும்பி அப்பொருள் வைவருமளவும், அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமையடைக்கு மினிய சொற்களேச் சொல்லுதல் தமக்கியல் பாதலால் "நாவாரவேண்டுமிதஞ் சொல்லுவார்" என்றும், அக்கினிசான்ருக மணக்தமனே

வியர் நாயகனிறந்த காலத்து உடன்கட்டையேறி இறத்தல் போலவும் நாயகன் உண்டபின் மிச்சிலேயுண்ணுதல் போலவும், பொருள் நிமித்த மாகத்தாமும் சாவேனென்ற கூறுதலும், ஒருங்கேயுண்ணலும் தமக்கியல் பென்பார், "உனைநான் பிரிக்தாற் சாவேனென்றே யிருந்தொக்கவண்பார் கள்" என்றும், உன்னபொருளே யளக்திறிந்து அப்பொருள் கிடைக்குமள வும் தமது குணமுடைமையைச் சொல்லும் குணமில்லாதாரது நடக் கையை யாராய்ந்திறிந்து நீங்காதாரைப் பொருளவற்றியகாலத்து நிக்கிரி தம் தலையிற்குட்டியும் தரத்தும் பெண்களுக்கே பொருளேத்தேடிக்கொடு க்க முயலுமிவர் இங்ஙனஞ் செய்வது பிரமன் இவர்தலையில் எழுதிய எழுத்தோ என்பார், "கைதான்றண்டார்போய் வாருமென்ற நிக்கிலேக் கேருட்டும் பூவையருக்கீவார் தலைவிதியோ" என்றுக கூறினர்.

கல்லார் சிவகதைகற்றோர்தமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தைநினையார்நின்னாமநினைவிற்சற்று
மில்லாரிருநுதென்னிறந்தென்புகல்கச்சியேகம்பனே. (உ-நி)

(இ-ள்.) சிவகதை - சிவகதைகளே, கல்லார் - படியார், கற்றோர்தமக்கு- கல்லவர்களுக்கு, கனவிலும் - கனவிலும், மெய்சொல்லார்- உண்மைபேசார் கள், பசித்தவர்க்கு - பசித்துவந்தவர்களுக்கு, அன்னம்கொடார் - சோறுபகிர் ந்துகொடார், குருசொன்னபடி - ஆசாரியன் உபதேசித்தபடி, நிலாரர் - நிற் கமாட்டார்கள், அறத்தை - தருமத்தை, நினையார் - (செய்யமனத்திலும்) நினைக்கமாட்டார்கள், நின்நாமம் - தேவரீரது திருநாமம், நினைவில் - நினைப் பில், சற்றும் இல்லார் - சிறிதும் உடையரல்லாதவர்களாகிய இவர்கள், இரு ந்துஎன் - பூமியில் உயிரோடுகூடி இருந்தால் யாதுபயன், இறந்துஎன் - இற ந்தால் யாதுகெடுதி, புகல் - சொல்வாய், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியேக் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலிலிரும் பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல் போலச் சைவசமயத்துட் பிறந்தும் சிவ சரிதங்களைக்கற்காது புறச்சமய நூல்களைக் கற்றுப்பொழுது போக்குவர் என் பார், "கல்லார் சிவகதை" எனவும், தம்செல்வக்களிப்பால்ஒருத்தரிடத்துப் பொய்கூறல் முதலிய பிழைசெய்வாராஞல், அச்செல்வம் அவர் கோபத்தி யால் ஒருகணத்துள்ளே அழித்துவிடும் என்பதையுணராமையால், "நல்லோர் தமக்குக் கனவிலு மெய்சொல்லார்" எனவும், தேகத்தை வளர்த்தலாலும் தேகம் நிலைபெற்றுச்செய்யவேண்டிய அறங்களேயெல்லாஞ் செய்வித்தலா லும்,முனிவர் தேவர் முதலியோர் உண்ணக்கருதலாலும்பசித்தவர்க்கு உண வளையெவ்வகையானும்அளித்திடுதல்மேலாகுமென்பதையுணராமையால்,"பசி ததவர்க்கன்னங்கொடார்" எனவும், ஞானோபதேசம் பெற்றவர் ஓர்காலத்துத் தீம்மைப் பழைய மலந்தாக்குதலால் உபதேச மொழியையறந்து தம்மனம்

போன்வாறு நிற்பர் என்பார், "குருசொன்னபடி நில்லார்" எனவும், ஞானாசாரியன் உபதேசித்தமொழியை மறக்தோராதலின் நிலினே யமத்தராகிப் பவத்தொழில்களேயே மேன்மேலும் செய்ய நினைப்பாராதலால், "அறத்தை நினேயார்" எனவும், "இயமன்தூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலா, னயம்வந் தோதவல் லார்தமை கண்ணிஞல்" என்பதை யுணராமையால் தேவரீரது திருநாமத்தை நினேயாதார் இவ்வுலகில் உயிரோடிருந்தும் யாதொரு பயனடையாமையால் இறத்தலோடொக்கு மென்பார், "கின்னம நினேவிற்சற்று மில்லாதிருந்தென்னிறந்தென்" எனவும் கூறினர்.

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
ஞானமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் தெளிவாயஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவைநன்றல்லவோகச்சியேகம்பனே. (உசு)

(இ - ள்) வான் - தேவலோகத்திலுள்ள, அமுதத்தின் - அமிர்தத்தின், சுவை அறியாதவர்-ருசியைத்தெரியாதவர், வண்கனியின் - வளமானபழங்களின், அமுதத்தின் சுவை - இரசங்களின் சுவையை, எண்ணல்போல் - நினேத்தல்போல, தனித்தனியே - தனித்தனியாகவே, தேன் அமுதத்தின் தெளிவு ஆய - தேனும் அமுதமாகிய இவற்றின் தெளிவையொத்த, ஞானம் - ஞானத்தை, சிறிதும் இல்லார்க்கு - சற்றுமுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈனம் - குற்றமாகிய, அமுதச்சுவை - (விடயமாகிய) அமுதத்தின்சுவையானது நன்று அல்லவோ- நன்மையல்லவோ, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) கண்ணுக்கினிமையும் உண்ணுந்தோறும் புதிது புதிதாகவுள்ளசுவையினையுமுடையஅமுதத்தின் சுவையையறியாதவர் மிகமுதிர்ந்து இன்பஞ்செய்யாது அழியுந்தன்மையினையுடைய கனிகளே யெண்ணுதல் அவரது இயற்கையென்பார், "வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர்வண் கனியின்ஞான முதத்தின் சுவையெண்ணல்போல்" எனவும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியில்லாதவர்கட்கு விஷய ஞானங்களின் சுவையே நன்றென்பார் "தேனமுதத்தின் தெளிவாய ஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க் கீனமுதச்சுவைநன்றல்லவோ" எனவும் கூறினர்.

தேவலோகத்திலுள்ள அமிர்தத்தின் சுவையை அறியாதவர் பழங்களின் சுவையை மதித்தல்போல ஞானமாகிய அமிர்தத்தின் சுவை சிறிதும் அறியாதவர் விஷயமாகிய அமிர்தத்தின் சுவையை நன்மையதாகக்கருதுவர் என்பதாம். வானமுதம் - தேவாமிர்தம். வண்கனி யாவன வாழை, பலா, மா என்பன. தெளிவு-வடிதல். அல்லவோ என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளது.

ஊற்றைச்சரீரத்தையாபாசக்கொட்டிலிலுன்பொதிந்த
பீற்றற்றூருத்தியச்சேரறிந்தோற்பையைப்பேசரிய

காற்றிற்பொதிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைக்காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஎ)

(இ - ன்.) ஊற்றைச்சரீரத்தை-அழுக்குடம்பை, ஆபாசக்கொட்டிலை - நிந்தனைகளாகிய சரக்குகளைச்சேர்த்து மைத்திருக்கும் ஒதக்கிடத்தை ஊன் பொதிந்த - தசைபொருந்திய, பீற்றல் தருத்தியை-பலதுவாரங்களையுடையதருத்தியை, சோற இடும் தோல்பையை - அன்னத்தை யிட்டு நிரப்பின தோலாற் செய்யப்பட்டபையை, பேசு அரிய - சொல்லுதற்கு அருமையான, காற்றில் பொதிந்த - காற்றைச்சேர்த்துவைத்த, நிலை அற்ற பாண்டத்தை-நிலையற்றதாகிய மட்பாத்திரத்தை, காதல்செய்து - விருப்பங்கொண்டு, ஏற்றுத்திரிந்துவிட்டேன்-அதைத்தாங்கித் திரிந்துவிட்டேன், இறைவ-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) "ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலையூன்பொதிந்த. பீற்றற் றருத்தியை" என்றதை, மூன்றரைக்கோடிநாடியவ்வளவே முற்றிய மயிரெயிறெண்ணுன், கான்றையடியினுகிருபது வீரியமாழாக்குடற்பித்த முழக்குமான்றுமிடற்றக்கபமுரியுடலுஞமிவண்ணித் தொடியைக்நான் கேன்றமேதைக்குத் தொடிகளோராஞ்ஞூறீண்டு மூன்றெடியொருநூறே. ஏனவும்,"ஓனகுநெய்த்தோரு மிறகுநெய்தோருமியம்புறிற்றெடியொருமூன்றும், வானமிலூனேபன்னிருதொடியாமயிர்முதலினைத்தையுந்தொருதிட்டளவிடிலாக்கை யாயிரத்தொடியாமருவருப்புறு மியக்கைகட், களவிலையிற்றப் புலையுடற்பொறையைப் பொருளெனமதிப்பரோ வறிந்தோர்" எனவும். கூறியவாற்றுணர்க .இவ்வுடல் அன்னமயத்தால்நிற்றலாலே "சோறிடுத்தோற்பை"எனவும், அது பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களாலும், நிலையற்றதாயும் இருத்தலாலே, "காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டதை, எனவும், ஒருகணப்பொழுதாயினும் விரும்பத்தகாததைப் பன்னூறும் விரும்பிச்சமத்திரிந்தேனென்பார், "காதல்செய்தே யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேன்" எனவும் கூறினர்.

அழுக்குடம்பும், நிந்திக்கத்தக்க ஒதக்கிடமும், தசையோடுகூடிய பலதுவாரங்களையுடைய தருத்தியும், சோறிடுந் தோற்பையும், காற்றைப் பொருந்திய நிலையற்ற மட்பாத்திரமுமாகிய சரீரத்தை விரும்பி அதைதாங்கித் திரிந்துவிட்டேன் என்பதாம்.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினைபார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியனூ
லல்லாதகேள்வியைக்கேட்டிடுந்தீங்குகளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. ()

(இ - ன்) சொல்லால்வரும்குற்றம் - சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், சிந்தனையால் வரும் தோடம் - நினைப்பினலுண்டாகும் தோஷமும், செய்த

பொல்லாததீவினை - செய்த கொடிய தீச்செயல்களும், பார்வையின் பாவங்கள் - பார்த்தலினுலுண்டாகும் பாவங்களும், புண்ணியநூல் அல்லாதகேள்வியை- புண்ணிய சாத்திரங்களல்லாதவையாகிய கேள்விகளே (என் செவிகள்) கேட்டிடும்-கேட்கும், தீங்குகள் ஆயவும் - தீமைகளானவையும், மற்ற எல்லாப்பிழையும்-மற்றெல்லாத்தவறுகளையும், பொறுத்தி அருள்வாய்-பொறுத்தருளல் வேண்டும், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியேகம்பத்தை ஏழுத்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) அறத்தினை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்கள் அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கும், அங்ஙனமன்றி என்வாய்ச்சொற்களால்பெருங் குற்றமுண்டாகு மென்பார், "சொல்லால் வருங்குற்றம்" என்றும், மனத்தின் குற்றமாகிய அழுக்காறுமை, வெஃகாமை மூதலியனவுடையரல்லாதஅறிவுடையோரது மனம்போலாது என்மனததில்தோஷமேயுண்டாகுமென்பார் "சித்தனேயால்வருந்தோடம்" என்றும், வேறொருகாலத்திலும், வேறோரிடத்திலும் வேறொருடம்பிலும் போய்ச்சுகிதலாகிய கொடியதீவினைக்கு அஞ்சாதமுன்னேதொடங்கி அதனைச்செய்து பழகிவந்ததென்பார், "செய்தபொல்லாத தீவினை" என்றும், புறப்பகைகளே யடக்குதலேயன்றி யுட்பகையாகிய காமத்தையும் அடக்காது அதனல்நிகழும் பிறனில் விழைந்துகாண்டல் மூதலிய குற்றமுடையோனதலின், "பார்வையிற் பாவங்கள்" என்றும், புண்ணிய சரிதங்களைக் கேளாத என்செவிகள் தோற்செவி மரச்செவி சுரப்புச் செவிகள் போல் யாதொருபயனு மில்லாத வீண்சரிதங்களைக் கேட்கும் என்பார், "புண்ணியநூலல்லாத கேள்வியைக்கேட்டிடிம" என்றும், இத்தீங்குகள் பிராயச்சித்த மில்லாததோர் தீவகாதலின் இவற்றைத்தேவரீரேபொறுத்தருளல் வேண்டுமென்பார் "தீங்குகளாயவுமற்றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்" என்றும் கூறினர்.

வாய்ச்சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், நினைத்தலா லுண்டாகும் பிழையும், செய்த கொடிய தீச்செயல்களும் பார்த்தலினுலுண்டாகும் பாவங்களும், சிவசரிதங்களல்லாத நூற்கேள்விகளே என்செவிகள் கேட்டலும் அதனலுண்டாகும் தீமைகளாகிய எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

முட்டற்றமஞ்சளேயெண்ணெயிற்கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப்பித்தளேயோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில்வெளிமயக்கேசெயும்பாவையர்மே
லிட்டத்தைதீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஉ)

(இ-ள்) முட்டு அற்றமஞ்சளே - பிழையில்லாத மஞ்சளே, எண்ணெயில் கூட்டி-எண்ணெயிற்சேர்த்து, (அதைத்தடவி) முகம்மினுக்கி - முகத்தைமினுக்கி, மெட்டுஇட்டு - காலாழி இட்டு, பொட்டு இட்டு -திலகமிட்டு, பித்தளே ஓலை விளக்கு இட்டு-பித்தளையோலையைத் தலக்கித்தரித்து, பட்டப்பக

வில் - கடப்பகலில், வெளிமயக்கு செய்யும்-வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற, பாவையர்மேல்- பெண்கள்மேலுள்ள,இட்டத்தை-இஷ்டத்தை, நீதவிர்ப்பாய் -தேவரீர் ஒழித்தருளவேண்டும், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே- திருக்கச்சியிலுள்ள எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பெண்களானோர் இயற்கையழகோடுசெயற்கையழகுமுண்டாக மஞ்சட்கண்ணத்தை யெண்ணெயிற்கலந்து முகத்துக்குப் பூசிமினுக்குவது பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்காதலின் "மூட்டற்றமஞ்சளே யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி" எனவும், வீரல்களில் மெட்டும் முகத்திற்றிலகமும் கழுத்திற் காரையென்னும் ஓணியும் தரித்தல் அவர்க்கியல்பென்பார்,"மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டு" எனவும், இவையெல்லாம் கானலில் நீர்போலவும் சிப்பியில் வெள்ளிபோலவும் தோன்றியாதொருபயனுமில்லாமல் மயக்குமென்பார் "பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கே செய்யும்"எனவும்,தேவரீர் அம்மகளிர்பால் என்மனத்தைச்செலுத்துவிக்காது தம்பால் செலுத்துவிக்கவேண்டுமென்பார், "பாவையர் மேலிட்டத்தை நீதவிர்ப்பாய்" என்றுங் கூறினர். திருக்கச்சியிலுள்ள எழுந்தருளிய ஏகம்பனே! குற்றமில்லாதமஞ்சளே யெண்ணெயிற்சேர்த்து அதைத்தடவிமுகத்தை மினுக்கிக்காலாழியிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலையைத் தலக்கித்தரித்து கடப்பகலில் வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற பெண்கள்மீதுள்ள விருப்பத்தைத்தேவரீர் ஒழித்தருளல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறந்துமண்மீதிற்பிணியேகுடிகொண்டுபேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின்மேன்மயலாகிப்புன்மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேதடுமாறிப்பொன்றேடியப்பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவோபணித்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கூய)

(இ-ன்.) மண்மீதில் - இவ்வுலகத்தில், பிறந்து - தோன்றி, பிணியேகுடிகொண்டு - நோய்களே வாழிடமாகத்தங்கப் பெற்று, பேரின்பத்தை மறந்து - பேரின்பத்தைமறந்து, சிற்றின்பத்தின் மேல் மயல் ஆகி - சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு, புல் மாதருக்குள் - புல்லிய ஒழுக்கத்தை யுடையபெண்கள் நடுவில், பறந்து உழன்று - (பட்சிபோலப்)பறந்து, திரிந்து, தடுமாறி - தியோற்றமடைந்து, பொன்தேடி - பொருளேச்சமபாதித்து, அப்பாவையர்க்கு ஈந்து - அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து, இறந்திடவோ - இறந்துபோகவோ, பணித்தாய் - அடியேனை யேற்பதித்திலாய், இறைவா!- தலைவனே, கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியிலுள்ளெழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை)"காலிருகண்டத்தோரும்விண்ணுளோருகரினருமவ்விடத்தினண்ணினைவி, மேலையிருவினையாற்றி,யவற்றிற்கேற்ற வியன்பயன்கடுய்ப்பரெனினும்புலத்ரூற், கேமிருபாரதமாங்கண்டமொன்றேதீவினல்வினையாருஞ்செயற்கைச்செல்லா, மூலமொருகுறைபெறினேவர்துதேவர்முனிவர்களுந்தவம் பூசைமுயல்வாரங்கண்" என்றதனால், புண்ணியபாவங்களேப்புரி

தற்கும் அவற்றையனுபவித்தற்கும் அவ்விரண்டையும் நிவாரணித்துக்கொள் வதற்கும்தகுதியுடையது இப்பரதகண்டமொன்றே யாதலால்அதிற்பிறப்பது கல்வியைப்பயனுளாகுமென்பார், "பிறந்தமண்மீ தில்" எனவும், "சுவர்குரை த்த வீருரான்குகண்டத்தினெல்லோர்க்கு, மோக்கியிடுக்கிருதயம்போலொ ழிந்தயுகமெல்லாம், நீக்கரிய ன்மையினை நிறுத்தியிடு நிறையறிவு, தாக்கி லேரவருட லினுரமாதிதன்னையுமே" என்றதனுல், அவ்வெட்டுக்கண்டல் களிலும் வசிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் தயரமும், சோயும், நரையும், நி ரையும், மூப்பும் அடையமாட்டாதவர்களாக, அங்ஙனமன்றி இப்பரதகண்ட த்தில் வசிக்கும் தன்மையுடையவர்களே அத்தயரமுதலியவற்றை யுடைமை யால், "பிணியே குடிகொண்டு" எனவும் கூறினர். இதனை "கருவினின்மழலி ற்கற்குங் காலியற்பருவமாயிற், பெருகியடொழுதிலேயிற் பிரிலினிற் பகை யினீட்டும், பொருவ்வயின் வேட்டதெய்தாப் புன்மையின் முதுமைதன்னி ன், மருவியதிழப்பிற்சாவின்வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டே" என்பதனுனுணர்க. எஞ்ஞான்றும் ஒரேதன்மைத்தாகியபேரின்பத்தைமறந்துகண்ப்பொழுதோ ன்றியழியும் சிற்றின்பத்தைக்காமுற்று வருந்தியீட்டிய பொருண்முழுதும் அம்மாதர்க்குக்கொடுத்து மண்மீது வாளாவிருந்திவோர் தமக்கும் பிறர்க் கும் யாதொருபயனுமில்லே யென்பார், "பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத் தின் மேன்மயலாகிப் புன்மாதருக்குட் பறந்துழன்றே தமொறிப் பொன் றேடியப்பாவையர்க்கீந்திந்திடவோபணித்தார்" என்றும், கூறினர். இதனே இருவகையிக்கழிப்புழி யண்டாமின்ப மெவ்வளவையத்துணைத்தே, கரு விழிச்செவ்வாய் மகளிரைக்கலந்து கழிப்புறு மின்பமுமதற்கே, யருவருப் பெவரு மெய்தாமும் பவ்வீக்கடர்ந்தெழும் வன்றிரைபோலத், தெருள்' லிலாரெல்லாமிவர்க்கிருபயனுஞ் சிதைத்தரும்பழிச்சுமைதரிப்பார்" என்பத னுனுணர்க. இவ்வுலகத்திற்ரேன்றி நோய்களே வாழிடமாகத் தவ்கப்பெ ற்று, பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு பெண்கள் மேலிற் பட்சிபோலப் பறந்து திரிந்து தமொற்றமடைந்து பொருளேச்சம்பா தித்து அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து இறந்துபோகவோ அடியேனே நியமித் தனே என்பதாம்.

பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாரைம்புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப்பேராசைதானற்றுப்பின்மூனற்றுக்
காதங்காரணங்களுமற்றவானந்தக்காட்சியிலே
யேதங்களேந்திருப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ஈ.க)

(இ-ள்.) பூதங்கள் அற்று -(நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசும்பு என்று சொ ல்லப்பட்ட) பூதங்கள ஒழிந்து, பொறி அற்று-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற சொலலப்பட்ட) பொறிகள் ஒழிந்த, சார்- அவைகளேச்சார்ந்த, ஐம்புலன்கள் அற்று -(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்று சொல்லப் பட்ட) ஐம்புலன்கள் ஒழிந்து, பேதம் குணம் அற்று - ஒன்றற்கொன்று மாறு

யாலிள்ள குணங்கள் ஒழிந்து, பேராசை அற்று - பெரிய ஆசை ஒழித்து, பின் முன் அற்று - பின்னும் முன்னும் ஒழிந்து, காத - வருத்துகின்ற, அங்காரணங்களும் அற்ற - அழகிய அத்தக்காரணக்களும் ஒழிந்த, ஆகதக்காட்சியில் - இன்பப்பார்வையில், ஏதம் களைந்து இருப்பேன் - குற்றம் ஒழிந்திருப்பேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பஞ்சபூதங்கள் முதலியவை யொழிந்து ஈசமென்கின்றவெட்டிதழியையும் வைராகிய மென்கின்ற பொருட்டினையும் வாமை முதலிய சத்திகளென்கின்ற மகரந்தங்களையு முடைய அநாகத மாகியதாமரையில்எழுந்தருளிய இறைவனைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்பார் "ஆகந்தக் காட்சியில் ஏதம் களைந்திருப்பேன்" என்றார். பஞ்சபூதங்களும், பஞ்சேந்திரியங்களும், அவை களைச்சார்ந்த ஐம்புலன்களும், ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ள குணங்களும், அவாவுமாகிய இவையெல்லாம் ஒழிந்து, வருத்துகின்ற அத்தக்காரணக்களும் ஒழிந்த இன்பலோகத்தில் குற்றம் ஒழிந்திருப்பேன் என்பதாம்.

நல்லாயெனக்குமனுவொன்றுதந்தருண்ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்பூசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்கோயினியமம்பலவகைத்தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்கொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.(கூஉ)

(இ-ன்) நல்லாய் - நன்மையுடையோய், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மனு ஒன்று-விண்ணப்பம் ஒன்றுளது, தந்தருள்- அதனை) அதுக்கிரகித்தல் வேண்டுமெ, (யாதெனில்) ஞானம் இல்லா-ஞானமில்லாத, பொல்லாவெனை-பொல்லாமையாகிய என்னை, கொன்றுபோடும்பொழுது - கொல்லுஞ்சமயத்தில், இயல்பூசை - எம்மால் செய்யக்கூடிய பூசையும், செபம் - ஜபமும், சொல் ஆர் - புகழ்நிறைந்த, நல்கோயில் நியமம் - நல்ல சிவாலயதரிசன முதலிய நியமக்களும், பலவகைத்தோத்திரமும் - பலவகையாகிய துதிகளுமாகிய, எல்லாம் - யாவும், முடிந்தபின் - முடிவுபெற்றபின், கொல்லு - கொல்லுவாய், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளியவேகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இம்மானுடப்பிறவியெடுத்து உழன்று திரியுங்கால்சரியை கிரியை யோகஞானங்களைக் குறைவறமுடித்து நுமது திருவடியை யடையவடியேனுக்குஓர் விண்ணப்பம் செய்தருளல், வேண்டுமென்பார் "நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருள்" என்றும், அறிவிலியாகியயான மரணவேதனையுறுங்கால்மெய்யறிவுகலவாதிறும் திருவடியை மறப்பது திண்ணமாதலின் அங்ஙனம்நிகழ்வதற்கு முனனமே பூசை செபம் கோயில் நியமம் முதலியவற்றை முடித்தபினனா அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்பார், "ஞானமிலாப் பொல்லா வெனைக்கொன்றுபோடும் பொழுதியல் பூசைசெபஞ் சொல்லார் நற்கோயினியமம் பலவகைத்தோத்திரமுமெல்லா முடிந்தபின் கொல்லு கண்டாய்" என்றுங்கூறினர். நல்லோய்! அடியேனுக்கு விண்ணப்பம் ஒன்று

செய்தருளல்வேண்டும்; யாதனின் ஞானமில்லாதகொடியேனுடையஎண்ணெக் கொல்லுஞ்சமயத்து எம்மால்செய்யக்கூடிய பூசையும் ஜபமும் சிவாலயதரி சனமுதலிய நியமங்களும் பலவகைத்தீர்த்தங்களும் யாவும் முடிவுபெற்றபின் கொல்லுவைஎன்பதாம்,

சடக்கடத்துக்கிரைதேடிப்பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டிறுமாந்திருந்துமிகமெலிந்து
படக்கடிதின்றுழல்வார்கடமைக்கரம்பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே (௩௩)

(இ-ள்.) சடக்கடத்துக்கு - சடவடிவாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப்பின் பொருட்டு, இரை தேடி - ஆகாரத்தைத்தேடி, பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று - பலவுயிர்களைக்கொன்று, விடக்கு அடித்துக்கொண்டு-(ஆவற்றின்) மாமிசத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, இறுமாந்திருந்து - செருக்குடைந்திருந்து, மிக மெலிந்துபட - மிகவும் மெலிவடைந்த வருந்த, கடிதின்று - கடித்துத் தின்று, உழல்வார்கள் தம்மை - உழல்வோர்களை, நமன் - யமன், கரம்பற்றி-கையினால்பிடித்தக்கொண்டு, இடக்கடிக்கும் பொழுது - வருத்தப்படுத்தும் பொழுது, ஏது செய்வார் - யாதுசெய்வார்கள், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்வாழ்நாண்மேற், செல்லாதுயிருண் ணுங்கூற்று" என ஆன்றோர் கூறியதை யுணராது தோன் றியழியும் சரீரத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பலவுயிர்களைக்கொன்று அவற்றின் மாமிசத்தைப் புசித்த இறுமாந்திருப்பார் என்பார். "சடக்கடத்துக்கி ரைதேடிப் பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று விடக்கடித்துக் கொண்டிறுமாந்திருந் தும்" எனவும், அவ்வுயிர்களைப் பிறர்கொல்லாதாமே வருத்திக்கொன்று தின்பார்என்பார், "மிகமெலிந்துபடக்கடிக்தின்று" எனவும், அத்தன்மையோ ரை யமன் காலபாசத்தினுல்கட்டிக்கைப்பற்றியிழுத்துக்கொண்டுபோய்வருத் துகையில் அவர் அவன்கையினின்று முய்யும்வகை இல்லாமையினுல் வாளா விழிப்பார் என்பார், "உழல்வார்கடம்மை. ..ஏதுசெய்வார்"எனவும்கூறினர்.

இச்செய்யுளால் ஊன் உண்பவர் யமனிடத்து அகப்பட்டு வருந்துவது நிச்சயம் என்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சடரூபமாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப் பின்பொருட்டு உணவைத்தேடிப்பலவுயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் மாமி சத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செருக்கடைந்திருந்து, மிகவுமெலிவடைந்து அவ்வருந்தக் கடித்துத்தின்று உழல்வோர்களை யமன்கையினுல் பிடித்துக் கொண்டுவருத்தப்படுத்தும்பொழுது அவர்கள் யாதுசெய்வார்கள் என்பதாம்

நாறுமுடலோரிப்பொதிசோற்றினான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிரப்பியபாண்டத்தைத்தோகையர்தங்
கூறுமலமுமிரத்தமுஞ்சோருங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௪)

(இ-ள்.) நாறும் உடலே - நாறுகின்றதேகத்தை, நரி பொதிசோற்றினே - நரிகட்குப்பொதிசோறுயிருப்ப தொருபொருளே, நான்-அடியேன், இனமும் நாள்தோறும், சோறும்கறியும் - சோற்றையும் கறியையும், நிரப்பிய - நிறைத்துவைத்த, பாண்டத்தை - மட்பாத்திரத்தை, தோகையர் - பெண்களது, கூறும் - (இழித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற, பலமும் இரத்தமும் சோரும் - மலமும் உதிரமும் ஒழுகாநின்ற, குழியில்விழாது - (அல்குலாகிய) பள்ளத்தில் விழுத்தாமல், எறும்படி - முத்தியாகிய கரையேறும்படி, அருள் வாய் - கருணைபுரிவாய், கசி எகம்பனே - திருக்கசியின் கண் எழுந்தருளிய எகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இச்சரீரம் அருவருக்கும்படியான நீர் ஒழுகுகின்ற பலதுவாரங்களோடு கூடி மேலே ஒருதோல்போர்த்து அதனுலே கண்ணுக்கு இனியதாகத்தோன்றுகின்றதேயன்றி உண்மையாகப் பார்த்தால் மலமூத்திரங்கள் பொதிந்துதீநாற்றத்தையுடைமையால், "நாறுமுடலே" எனவும், 'நாய்நரிமனை நரிநமதென' என்ற ஆன்றோர் கூறியதனுல் இவ்வுடல் அழிந்த ஞான்று நரிக்குக்கட்டிச் சோறுயிருப்பதால், "நரிப்பொதிசோற்றினே" எனவும், அடியேன்இவ்வுடல் பருக்க நாடோறும் சோறமகறியுமிட்டு வளர்க்கின்றமையால் "நான்றினமுஞ் சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தை" எனவும், இங்ஙனமாகியவுடலே ஞானசொரூபமாகியதேவரீர்திருவடியிற் சேர்க்காது, பெண்களதுமலமூமுதிரமுமொழுகாநின்ற அல்குலாகியபள்ளத்திற்சேர்ப்பதேதேவரீரது பெருங்கருணைக்குத் தகுதியன்மையினு மருளல்வேண்டுமென்பார், "தோகையர்தம் கூறுமலமூமுதிரமுஞ் சோருங்குழியில விழாதேறுமபடியருள்வாய்" எனவும் கூறினர். விழாது என்னும் எச்சம் ஈண்டுப்பிறவினைமேற்று. பொதிசோறு - கட்டிச்சோறு. நாறுகின்றதேகமும், நரிகட்குப்பொதி சோறுயிருப்பதொரு பொருளும், அடியேன் நாள்தோறும் சோறறையும்கறியையும்நிறைத்துவைத்த மட்பாத்திரமு மாகிய சரீரத்தைப் பெண்களுடைய இழித்துச் சொல்லப்படும் மலமூமுதிரமும் ஒழுகாநின்ற அல்குலாகிய பள்ளத்தில் வீழாத்தாமல் முத்தியாகிய கரையேறுமபடி திருவைசெய்வாய் என்பதாம்.

சொக்கிட்டரண்மனைப்புக்குட்டிருடியதுட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோற்சிவநிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்துவீடிச்சிக்கு (கூடு)
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

(இ-ள்.) சொக்கு இட்டு - (பிறரைமயக்குகின்ற) மாயப்பொடி தூவி, அரண்மனைஉள்புக்கு-அரண்மனையி னுள்ளேபுகுந்து, திருடிய-களவுசெய்த, துட்டர் - துட்டர்கள், வந்து - (இராஜசேவகர்களால் அரசர்க்கெதிரில்) கொண்டுவரப்பட்டு, திக்கு உற்ற மன்னரை - திக்குகடோறும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரை, கேட்பதுபோல்-(தம்மைத்தண்டஞ்செய்யாதுவிடும்படி) கேட்டுக்கொள்ளுவதுபோல, சிவநிந்தைசெய்து - சிவதூஷணஞ்செய்து, மிக்கு-

மிருதியாக, குருலிங்க சங்கமம் நிந்தித்து - குருலிங்க சங்கமங்களைத்தூஷணஞ்செய்து, வீடு இச்சிக்கும் - முத்தியடைய விரும்புகின்ற, எக்கு பெருத்தவர்க்கு - தீமையில் மேம்பட்டார்களுக, என்சொல்லுவேன் - யாதுசொல்லுவேன், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண்வழுத்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) செருப்பைக்காலிற்கோத்த அரையிற்கச்சைக்கட்டி நூலேணியைக்கற்றி உளியையெடுத்தவாளைப்பிடித்துத் திரியுங் கள்ளர்பேரணிகலங்களைச்சுதலாலே அவற்றைக்களவாடுதற்குரியஅரண்மனையிற் பதினெட்டாமிடையை முடிவாகக்கொண்டு கங்குற்போதிற்புகுந்தமாயப்பொடிதூவிகளவாடுத லியல்பெனபார், ''சொக்கிட்டரண்மனை புக்குட்டிருடியகள்வர்'' எனவும், வலிய யானையை யிரையாகப் பார்ச்சும் வலிய புலியைப்போல உளவைப்பார்க்கையினாலே துயில்சொள்ளாதகண்சளும், களவிற்றொழிலே யறிந்தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலே யாளுந்தன்மையும், ஊரைக்காத்தற்றொழிலு முடையராய ஊர்காப்பாளர் சுவலிற் றகுரதவராய்ச்சென்று உலாவுகையினாலேஅக்கள்வர்அவர்கையில்சிக்குண்டுபுகழ்பெற்ற அரசன்முன் கொணரப்பட்டுத் தம்மைத்தண்டனைசெய்யாவண்ணம் அவ்வரசனைக்கேட்பதுஇயல்பாதலின், ''வந்ததிக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோல்''எனவும், சாமிகமுதலிய நூல்கள் ஏனையதவறுசெய்தவர்களுக்குப்பிராயச்சித்தங்கூறுமையினாலே அக்கொடியோர்க்குக் கூறவந்து ஒன்றுமில்லை என்பார், ''சிவநிந்தைசெய்து மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்து வீடிச்சிக்கு மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென் சொல்லுவேன்'' எனவும் கூறினார். குருலிங்கசங்கமங்களைப் பூசிப்பார் அடையும்பயனை ''எங்குமீசனைப் பூசைசெய்திகபரமடைவர, நெங்கு மன்பரைப்பூசைசெய்தெழு பிறப்பறுப்பர, நெங்குமாகமஞ்செவி மடித்தெதிர் விசைதப்பர, நெங்கு நாயகனடிவணங்கிருண்மலங்களைவார்'' எனும்அன்றோர் திருவாக்காலுணர்க.

பிறரை மயக்குகின்ற மாயப்பொடிதூவி அரண்மனையினுள்ளே புகுந்து களவாடிய திட்டர்கள் இராஜசேவகர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுத்திக்குக ளேற்றும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரைத் தம்மைத்தண்டனை செய்யாது விடும்படி கேட்டுக்கொள்வதுபோலச் சிவநிந்தைசெய்தம்மிருதியாகக் குருலிங்க சங்கமங்களை நிந்தித்தும் முத்தியடைய விரும்பும் தீமையில் மேம்பட்டார்க்கு யாதுசொல்லுவேன் என்பதாம்.

வீருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வார்கின்னுமத்தைப்போற்றிநித்த
மருந்தாமூலிப்பங்கரென்னுதபாதகரப்புலியி
லிருந்தாவதேதுகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கூசு)

(இ - ன்) விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கு- (பண்டு அறிவுண்மையிற் குறித்தும் அஃதின்மையிற் குறியாதும்) விருந்தினராய் வந்தவர்களுக்கு, அன்னம்- உணவை, மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தார் - மிகத்தரவாய்க்காதவர், வளம்

பெறவாழ்வார் - செல்வம்பெறவாழ்வராகி, நித்தம் - தினந்தோறும், நின்நாமத்தைப்போற்றி - தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து, அருந்தாமூலேப்பங்கர் - உண்ணாமூலேயம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே, என்னுத - என்றுசொல்லாத, பாதகர் - பாவிகள், அம்புவியில் - பூமியில், இருந்து - இருந்ததனால், ஆவது ஏது - இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் நேர்வதாகிய பயன்யாதி, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ - று,

(கு-ரை) தம்மைநோக்கியும்நோக்காதும்வந்தவிருந்தினரைவஞ்ஞான்றும் உபசரித்துவருவாரது இல்வாழ்க்கையானதுவறுமையால்கெடுதலில்லையாதலுண்மையின் அங்ஙனஞ்செய்யாதாரும் செல்வம் பெற்றிருத்தல் முன்செய்தி நல்வினைப்பயனுதலே யன்றி மறுமைக்குத் தங்கட்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "விருந்தாகவந்தவர் தவகளுக்கனைமிக்கொடுக்கப்பொருட்சார் வளம்பெற வாழ்வார்" எனவும், மனத்தை மூடிய ஆணவவிருளே யொழித்திற்குத் தேவரீரது திருநாமங்கள் பலவற்றுள்ளும் உண்ணாமூலேப்பங்கர்என்னுந் திருநாமமே சிறப்புடைத்தாதலால் அதனை நாள்தோறும் போற்றித்துதியாதார் இவ்வுலகத்தில் இருந்ததனால் தமக்கும் பிறர்க்கும் யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "நின்னாமத்தைப்போற்றி நித்தமருந்தா மூலேப்பங்கரென்னுதபாதகரம்புவியிலிருந்தாவதேதுகண்டாய்" எனவும் கூறினர். இதனை "புரியுநின்னருளாலுயர்ந்தவரனேகர் புரவுபூண்டெட்டுரு வெடுத்தோய், வரிவிழியுமையாண்மணந்தபோரின்ப வடிவமேயிடம்பை கோயறக்கும்" என்பதனுணர்க. அறிமுகத்தால் எண்ணியும் அறிமுகமில்லாமலெண்ணியும் வந்தவிருந்தினர்களுக்கு அன்னம் மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தாதவரும் செல்வம்பெறவாழ்வாராகி, நாள்தோறும் தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து உண்ணாமூலேயம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே என்று சொல்லாதபாவிகள் பூமியில் இருந்ததனால் இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் உண்டாவதாகிய பயன் யாது என்பதாம்.

எல்லாமறிந்துபடித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துளனென்றுணராதுமதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலிந்துறுசூழ்விதியின்படிதுக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே.

(இ-ன்) எல்லாம் அறிந்து - எல்லாச்செயல்களையும் காட்சிப்பிரமாணமாகக்கண்டறிந்தும், படித்தேயிருந்து - ஒலிப்பிரமாணமாகவாசித்திருந்தும், எமக்கு உள்ளபடி - எமக்கு உள்ளதன்மையை, வல்லான் - மூத்தொழிலும் வல்லவனுகிய இறைவன், அறிந்துளன் என்று உணராது - தெரிந்திருக்கின்றனென்று தெரியாமல், மதிமயங்கி - அறிவுகலங்கி, சொல்லால் மலைந்து - பிறர்சொல்லும் சொற்களால் மலேவடைந்து, சூழ்வுறு-(தம்மை வந்து) சூழ்ந்துகொண்ட, விதியின்படி - ஊழின்படி, துக்கித்து - வருத்தமடைந்து, பின்பு பிறகு, எல்லாம் - யாவும், சிவன் செயலே என்பர் - சிவன்செய

லே என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள், கச்சி ஏகம்பனே-நிருக்கச் சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பலசாஸ்திரங்களைப்படித்தும் சைவாகமத்திற் கூறும் எண் குணங்களையு மூடையான் சிவபெருமானே என்று தெரிந்தும் அவரே தமது செயலெல்லாமுணரத்தக்கவரென்றறிந்தும் ஆணவமயத்தராய்ப்பிறர் கூறும் பொய்ம்மொழிகளே மெய்ம்மொழிகளாகக் கருதி மயங்கினர் என் பார், "எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக்கு.....சொல்லான் மலிந்து" எனவும், தாம் இடுக்கணுற்று வருந்துகையில் நல்வினைப்பயனுல் அறிவு தோன்றி இவ்விடுக்கண் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி நிகழ்ந்ததெ னவும், சிவன்செயலெனவும் தெரிகின்றமையின், "உறுசுழ்வினியின்படி துக்கித்துப் பினெல்லாஞ் சிவன்செயலே யெனபர்" எனவும் கூறினர். எல் லாநூல்களேயும் படித்துணர்ந்தவரும் ஒருதீவகு மேலிட்டபோது இதுஇறை வன் செயலென்றுணராமல் மதிமயங்கி வருந்திப் பிறகுஇறைவன்செயலே என்று தெளிவது இயற்கையாமென்க.

எல்லாச்செயல்களேயும் கண்டறிந்தும் வரைத்திருந்தும் எமக்குஉள்ள தன்மையை முத்தொழிலும் வல்லவனுகிய இறைவன் அறிந்திருக்கின்ரு னென்று அறியாமல் அறிவுகலங்கி, பிறர்சொல்லும் சொற்களான்மலிவு டைந்து தம்மைமயக்கு சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி வருத்தமடைந்து பிறகு யாவும் சிவன்செயலே என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள் என்பதாம்

பொன்னேநினைந்துவெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்ரு
டன்னேநினைந்துவெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னேநினைந்திங்குனேப்பூசியாதவுலுத்தரெல்லா
மென்னேயிருந்தகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கூஎ)

(இ-ள்.) பொன்னே நினைந்து - பொருளேச்சேகரிக்க எண்ணி, வெகு வாகத்தேடுவர் - மிகுதியாகத்தேடுவார்கள், பூவை அன்ஞள் தன்னே - நாக ணவாய்ப்புன்போல் வாளாதியமாதை, நினைந்து - தழுவ எண்ணி, வெகுவா ய் உருகுவர் - மிகுதியாய் மனம் நைவார்கள், தாரணியில் - பூமியில், உன் னேநினைந்து - தேவரீரை எண்ணி, இங்கு - இப்பொழுது, உன்னைப்பூசியா த - தேவரீரைப்பூசிக்காத, உலுத்தர் எல்லாம் - உலோபிக ளெல்லோரும், இருந்த - உயிரோடிருந்து, என்னே - என்னபயன், இறைவா - தலைவனே, கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியிலுள்ள எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) மறுமையின்பமடைய முயற்சிசெய்யாத இம்மை யின்பத்தை யடையப் பொருளினையேதேட மிகமுயல்வார்என்பார், "பொன்னேநினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர்" எனவும், அங்ஙனந்தேடிய பொருளேச் சிவபுண்ணிய முதலியவற்றைச் செய்யாது மாதரைத்தழுவ எண்ணி அவர்களுக்கு அதனை க்கொடுத்து, அப்பொருள் வறண்டஞான்று அம்மாதர் தம்மோடு சேர இணங்காமையால் அவரை நினைந்து உருகுவர் எனபார், "பூவையன்ரு டன்னே

நினைந்து வெகுவாயுருகுவர்" எனவும், இவ்வுலகத்தில்தேவரீரைநினைத்தப்பு யொத உலுத்தர்கட்கு நரகமே உறைவிடமாதலின் அவர்உயிர்பெற்று ஈண்டு இருத்தலின் தமக்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "தாரணியிலுன்னை நினைத்திலுனைப் பூசியாத வுலுத்தரெல்லா மென்னையிருத்து" எனவும்கூறி னர். பொருளோத்தேட எண்ணிமிகுதியாய்த் தேடுவார்களும், பெண்களைத் தழுவ எண்ணி மிகுதியாய் மனம் கையார்களுமாகிப் பூமியில் தேவரீரை எ ண்ணியிப்பொழுது பூசிக்காத உலோபிகளெல்லோரும் உயிரோடிருந்து யாது பயன் என்பதாம்.

கடுஞ்சொல்லின்வம்பரையினரைக்குண்டரைக்காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்த ம்மைக்குவலயத்து
ணெடும்பனைபோலவளர்ந்துநல்லோர்தநெறியறியா
வீடும்பரையேன்வகுத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கூகூ)

(இ-ன்.) கடுஞ்சொல்லின்-(பாவம்பயக்கும்)கடுஞ்சொற்களேயுடைய,வம் பரை-வீணர்களேயும்,ஈனரை-இழிந்தார்களேயும்.குண்டரை-வியபசாரி புத்தி ரர்களேயும், காமுகரை - விடர்களேயும், கொடும்பாவமே செய்யும் - கொடிய பாவத்தையே செய்கின்ற, நிர்மூடர்தம்மை - நிர்மூடர்களேயும்,குவலயத்தில்- பூமியில், நெடும்பனைபோல வளர்ந்தும் - நெடிய பனைமரம்போல வளர்ந்தி ருந்தும், நல்லோர்தம் நெறி அறியா - ஞானியர்களுடைய மார்க்கத்தையறி யாத, இடும்பரை - இக்கொடியோர்களேயும்- ஏன்வகுத்தாய்- யாதுகாரண மாகப்படைத்தாய், இறைவா-தலைவனே, கச்சியேகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) இனிமையும் மெய்ம்மையுமுதலிய சொற்குணக்கள் பயவாது பாவம் பயக்கும் கடுஞ்சொற்களே யெந்நாளுமுடையார் என்பார், "கடுஞ் சொல்வம்பரை" எனவும், புகழ்முதலிய ஒழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாகின் றும் யாதுங்கவலையுடையவரல்லராதலின், "ஈனரை" எனவும், கொண்ட னைவரைப் பிழைத்துப் பெற்றமக்களாதலின், "குண்டரை" எனவும், பிறர் மனையிடத்து நெறிகடந்து செல்வோர்க்குப் பகையும் அச்சமும் குடிப் பழிப்புமுண்டாதற்குக்காரணமாகிய காமஞ்குடிகொண்டிருத்தலின், "காமு கரை" எனவும், பிறரிடத்துச் செய்த தீவினைகள் தம்மிடத்துத்தண்பம்பயத்த லேயாராயாது மேன்மேலும் அவற்றையே செய்வராதலின், "கொடும்பவமே செயுநிர்மூடர்தம்மை" எனவும், பனைமரம் ஒருவர் நிற்கவும் நிழலாகாதது போல இப்பூமியில் ஞானமார்க்கங்களே யாராய்ந்து ஞானிகளைப் பற்றுக் கோடாகக்கொள்ளாதார்யாதொருபயனுமடையாமையால்,"குவலயத்துனெடு ம்பனைபோல... .....யேன்வகுத்தாய்" எனவும் கூறினர். பாவம் பயக்கும் கடு ஞ்சொற்களேயுடைய வீணர்களேயும், இழிஞர்களேயும, வியபசாரிபுத்திரர் களேயும், விடர்களேயும், கொடியபாவத்தையே செய்கின்ற நிர்மூடர்களேயும் பூ [illegible]டியபனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தும் ஞானியர்களுடைய மார்க் [illegible]யாதகொடியோர்களேயும்யாதுகாரணமாகப்படைத்தாய்என்பதாம்.

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந்தீங்குசெய்தேனதுதீர்கவென்றே
நின்றேனின்சன்னிதிக்கேயதனற்குற்றமேபொறுப்பா
யென்றேயுனேநம்பினேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (சஂ)

(இ-ள்) அனேகம் உயிரை எல்லாம்-அனேகமான பிராணிகளேயெல்லாம், கொன்றேன் - கொலேபுரிந்தேன், பின்பு - பிறகு, கொன்று கொன்று தின்றேன் - கொலேசெய்து கொலேசெய்து உண்டேன், அதுவன்றியும்-அதுவல்லாமலும், தீங்குசெய்தேன் - மற்றும் பலதீமைகள் செய்தேன், அவை தீர்க என்றே-அவைகள் நீங்குகவென்றே, நின்சன்னிதிக்கே நின்றேன் - தேவரீரது சன்னிதியிலே நின்றேன், அதனால் - ஆதலால், குற்றம்- என்குற்றங்களேயெல்லாம், நீபொறுப்பாய் என்றே - தேவரீர் பொறுத்தருளுவை என்றே, உன்னே நம்பினேன் - தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன், இறைவா - தலிவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) உயிர்க்குறுதியானவற்றைச் செய்யாது நீத்தொழிலினேயே செய்தேனென்பார், "கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம்" எனவும், நீரிற் சுழிழிபோலழியும் இவ்வுடம்பைப்போற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களேப்புசித்தேன் என்பார், "பின்பு கொன்று கொன்று தின்றேன்" எனவும், அதன் மேலும் கழுவாயில்லாப் பலதீங்குகளேச் செய்தலே ஞதலின் அவற்றை யொழித்துக்கொள்ள தேவரீரதுத் திருவருளேப்பெறவேண்டு மென்பார், "அதுதீர்கவென்றே நின்றேனின் சன்னிதிக்கே," எனவும், விருப்பு வெறுப்பு புஇல்லாததோர் குணமுடையோராதலின் அடியேனேயும் ஆட்கொள்வது உண்மையென்று நம்பியுளேன் என்பார், "அதனாற் குற்றமே பொறுப்பாயென்றே யுனேநம்பினேன்" எனவும் கூறினர். அனேக உயிர்களேயெல்லாம் கொலேபுரிந்தும் பிறகு கொலேசெய்தும்உள்ளேன் கொலேசெய்து உண்டும், அதுவல்லாமலும் மற்றும் பலதீமைகள்செய்து அவைகள் ஒழிகவென்றேதேவரீரது சந்நிதியிலே நின்றேன்; ஆதலால் என்குற்றங்களேயெல்லாம் நீர் பொறுத்தருளுவீரென்றே தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

அன்னேயெத்தனேயெத்தனேயன்னேயோ
வப்பனெத்தனேயெத்தனேயப்பனே
பின்னேயெத்தனேயெத்தனேபெண்டிரோ
பிள்ளேயெத்தனேயெத்தனேபிள்ளேயோ
முன்னேயெத்தனேயெத்தனேசன்மமோ
மூடனுயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனேயெத்தனேசன்மமோ
வென்செய்வேன்கச்சியேகம்பராதனே.

(இ-ள்.) அன்னை - தாயென்றால், எத்தனை எத்தனை அன்னையோ - எத்தனை எத்தனை தாய்மார்களோ, அப்பன் - பிதாவென்றால், எத்தனை எத்தனை அப்பனே - எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்னை - பின்பு, எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ - எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, பிள்ளை - புத்திரரென்றால், எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ - எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, முன்னை - பூர்வத்தில், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, மூடனுடைய அடியேனும் - அறிவிலியாகிய அடியேனும், அறிந்திலேன் - உணர்ந்திலேன், இன்னம் - இன்னமும், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, என்செய்வேன் - (இவைகளின் நீக்கத்தின் நிமித்தம் நான்) யாது செய்யக்கடவேன், கச்சி ஏகம்பநாதனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பநாதனே. எ-று.

"ஊர்வதிலெனன்ரு மொன்பது மாஞ்ட, நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ் - சீரிய, பத்தமாக் தேவர்பதினெ லயன்படைத்த, வத்தமில்சீர்த் தாவராதா லேந்து" என்றபடி உயிர்கள் பிறவி யெடுக்குந்தோறும் அப்பிறவிகட்குத்தாயரும் தந்தையரும் பலராதலின், "அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ வப்பனெத்தனை யெத்தனைவப்பனே" எனவும், அவற்றுள் ஒன்பது மானுடம் எனக்கூறினமையால் அம்மானுடதேகமெடுத்துப் பதினாரட்டைப் பிராயத்தராய காலந்தோறும் மணப்பதும் பலமாதராதலின் "பின்னையெத்தனை யெத்தனைபெண்டிரோ" எனவும், மனுளனும் மனுட்டியுமாய்க் கூடிவாழுங்கால் பெறுமக்களும் பலராதலின், "பிள்ளையெத்தனை யெத்தனைபிள்ளையோ" எனவும், விளக்கீடாய்ப் பெறுஞ்சன்மங்களும் பலவாதலின், "முன்னையெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ" எனவும், அறிவிலியாகிய யான் அப்பிறவிகளினுண்மையை யறிந்தேனில்லை யென்பார், "மூடனுடையேனுமறிந்திலேன்" எனவும், இனி எவ்வகைப்பிறவிகளேப்பெற்றுய்வேனோ யான் அறிகிலன்; அஃதன்றி அவற்றைப் போக்கிக்கொள்ளுதோருபாயமும் தேடிக்கொண்டேனில்லை என்பார், "இன்னமெத்தனை யெத்தனைசன்மமோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினர். முன்னமெத்தனையெத்தனை சன்மம் என்றதை "புல்லாகிப் பூடாய்ப்புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச், செல்லாஅ நின்றவித்தாவரசங்கமத்து, ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மணிவாசகப் பெருமான் திருவாக்கானுணர்க.

தாயென்றால் எத்தனை எத்தனை தாய்மார்களோ, பிதாவென்றால் எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்பு எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, புத்திரரென்றால் எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, பூர்வத்தில் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ அறிவிலியாகிய அடியேனும் உணர்ந்திலேன், இன்னமும் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ இவைகளை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நான் யாது செய்யக்கடவேன் என்பதாம். இதுகாறும் யான்எத்தனைஜன்மங்கள் எத்தனையோ இனிமேல் யான் எடுக்கும் ஜன்மங்கள் எத்தனையோ அறியேன் என்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும்பணைத்தோளார்க்கும்பொன்னுக்குங்காசினிக்குந்
தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத்தனித்துச்செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங்கத்துதையோவென்செய்வேன்றில்லைச்சங்கரனே. (சு)

(இ-ன்) தில்லைச்சங்கரனே-திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, காம்பு இணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும்-மூங்கிலை யொத்தபருமையாகிய தோள்களையுடைய பெண்கள் நிமித்தமாகவும்,பொன்னுக்கும் காசினிக்கும் தாம்பிணங்கும் பல ஆசையும் விட்டு - பொருள் நிமித்தமாகவும் பூமியின் நிமித்தமாகவும் தாம் வருத்தமடைதற்குரிய பலவாகிய ஆசையும் ஒழித்து, தனித்துச்செத்துப்போம் பிணம்கண்டீர்- தனிமையாகிச் செத்துப்போகின்ற பிணங்களினிமித்தம், இனிமேல் சாம்பிணம்திரளாகக் கூடி புரண்டெத்துது - இனிச்சாகப்போகின்ற பிணங்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து (பூமியில் வீழ்ந்து) புரண்டுகூச்சலிடாநின்றன, ஐயோ என்செய்வேன் - அந்தோ இவரது அறியாமையை நோக்கி யாதுசெய்கேன், எ-று.

(கு-ரை) மனக்கருத்து விருப்பம், இன்பமுதலியவை ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரிய மகளிரும், அதற்கேற்ற இடமும், காலமும்,உபகரணங்களும் பெற்று அனுபவித்தற்குத் தனியாயுள்ளது பொருளாதலால், அப்பொருளீட்டுதற்கு மிக்கவருத்தமுடையோமாலே அப்பொருள்முதலியவற்றிலுண்டான பல ஆசையை யொழித்து எண்ணியதொன்றையும் உடன்கொண்டு போகாமல் இறக்கின்றார் என்பார் "காம்பிணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்தாம் பிணங்கும் பலவாசையும்விட்டுத் தனித்துச்செத்துப்போம் பிணந்தன்னை" எனவும், உலகில் இறந்தாரைத் தம்உறவினர் கூட்டமாகக் கூடிச்சுற்றத்தாரையில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுது கூச்சலிடுதல் இயற்கையாதலால் "திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற் சாம்பிணங்கத்துது" எனவும், உலகினர்தாம்இறத்தலேகண்கூடாகக்கண்டிருந்தும் அதற்கு வருந்தாது பிறர் இறத்தலே நோக்கிவருந்துகின்றஅறியாமையைச் சுவாமிகள் எண்ணியிரங்கியவர்களைத்தம்வழிக்கிருத்தற்கு மூடியாமையால், "ஐயோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினார். இனிமேற் சாம்பிணம் என்றது உயிர்வாழ்ந்திருக்கும் மாதுடரை - சங்கரன் என்பதற்குச் சுகத்தைச் செய்பவன் என்பது பொருள். (சம் - சுகம், கரம்-செய்பவன்.)

ஈஷணைத்தாயங்களே விரும்பி முயன்றும் அவை கைகூடாமையால் அவற்றிஷணையை யொழித்துச் சாகும் பிணங்களைக்குறித்து இனிச் சாம்பிணங்கள் கத்துகின்றன இவரது அறியாமையைக்குறித்து யாதுசெய்வேன் என்பதாம்.

சோறிடுநாடுதுணிதருங்குப்பைதொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினையெப்பொழுது
மீறிடுமேனியர்சிற்றம்பலவர்நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்களுருகிடுநெஞ்சமென்னுள்ளமுமே. (உ)

(இ-ள்.) நாடுசோறு இடும் - தேயமானது உணவைத்தராநிற்கும், குப்பைதுணிதரும் - குப்பைமேடுகள் துணியைக் கொடாநின்றன, தொண்டு அன்பரை கண்டு - சிவத்தொண்டுசெய்கின்ற அடியவரைத் தரிசித்து, கைகள் எறிடும் - என்கைகள் சிரமேல் எறியின்றன, தீவினை இறங்கிடும் - (அங்ஙனஞ்செய்தலால் எனைநெத் தொடர்ந்த) தீவினைகள் இறங்கநின்றன, எப்பொழுதும் மீறு இடும் மேனியர் - எக்காலத்தும் திருவெண்ணீறு பூசிய திருமேனியையுடையவரும், சிற்றம் பலவர் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவருமாகிய நடேசப்பெருமானது, நிருத்தம் கண்டால் - திருநடனத்தைத் தரிசித்தால், கண்கள் ஊறிடும் - என்கண்கள் ஆனந்தநீரைச் சுரவாநின்றன, என் நெஞ்சம் - என்மார்பும், (என்) உள்ளமும் - என்மனமும், உருகிடும் - உருகாநின்றன. எ-று.

(கு-ரை.) உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும் மிக்கபயிடையாத நாட்டைச்சிவனடியார்கள் அடைவார்களாயின் அவர்கட்குவேண்டியவுணவைத்தாங்களிருந்தவிடத்திலேயே அந்நாட்டார் உணவுகொணர்ந்து அளிப்பரென்பார், "சோறிடு நாடு" எனவும், சிவனடியார்கள் கிடைத்தற்கரிய உயர்ந்தசெம்பட்டாடை முதலியவற்றை விரும்பியுடுக்காமல் குப்பையின்கண்ணுள்ள கந்தை முதலியவற்றையே விரும்பி அணிந்து கொள்வாராதலால் அக்கந்தைமுதலியவற்றைப் பெறுதல் எளிதென்பார், "துணிதருங்குப்பை" எனவும், சிவனடியார்கோக்கண்டு வணங்கக்கருதவேண்டுவதில்லை கண்டமாத்திரத்தில் கைகள்தாமே சிரமேற் கூம்பிநின்றமையால் தமக்குரிய தீவினைகள் தாமேயொழியுமென்பார், "தொண்டன்பரைக் கண்டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினை" எனவும், உயிர்கட்செல்லாம் புண்ணியம்வளர்க்கும் வைதிக நீறு சைவநீறுபோலாது விண்ணவர் உடல்முழுதையும் பொடித்த வெண்ணீற்றையெப்பொழுதும் அணிந்தனர் என்பார், "எப்பொழுது மீறிடுமேனியர்" எனவும், வியாக்கிரபாத முனிவர் முதலியோர் பொருட்டுத் தில்லையின்கண் செய்தருளிய திருநடனத்தைத்தரிசித்தால்கண்கள் ஆனந்தநீர் சொரிந்து, நெஞ்சம் நெகுதலடைந்துமனம் உருகிடும் என்பார், "சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டால் ஊறிடுங்கண்களுருகிடு நெஞ்சமென்னுள்ளமுமே" எனவுங் கூறினர்.

ஏசாற்றினுக்கும் கூறைக்கும் முயலவேண்டுவதில்லை; அன்பரைத்தரிசித்தலும் சிவபெருமானது நிருத்தத்தைக் காண்டலுமே இன்றியமையாதன என்பதாம்.

அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குருவின்றுவமுளற்றுமனிட்டிரமின்னூர்

குழலுக்கிசைந்தவகைமாலைகொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனெனவிதிவசமே. (ங-)

(இ-ள்.) அழலுக்குள் வெண்ணெய் எனஉருகி - தீயிலிட்டவெண்ணெய் போலமனமுருகி, பொன அம்பலத்தார் - பொற்சபையையுடையாரது, நிழலுக்குள் நின்று - திருவடிநிழலில் நிற்க, தவம் உளற்றாமல் - தவஞ்செய்யாமல், நிட்டூரம் - கொடுஞ்சொற்களையுடைய, மின்னூர் - மின்னலேயொத்த பெண்களது, குழலுக்கு இசைந்த - கூந்தலுக்குப்பொருத்தமான, வகை-பல வகைப்பட்ட, மாலைகொண்டு - பூமாலைகளை யேற்றுக்கொண்டு, குற்றேவல் செய்து - குற்றேவல்களைச்செய்து, (அதனால்) விழலுக்கு - விழற்புல்லைப்பயிர்செய்தனிமித்தம், முத்துலை இட்டு - மூன்றுதுலைபோட்டு, இறைத்தேன் கண்ணீர் இறைத்தவனானேன், (இது) என்விதிவசமே - என் ஊழ்வசப்பட்டமையே (வேறன்று.) எ-று.

(கு-ரை.) மகளிரிடத்துக்கொண்ட மயக்கத்தால் புழுங்கப்படும் என்மனம் தீயிற்பட்ட வெண்ணெய்போலுருகிப் பொன்னம்பலத்தின் கண் திருநடனஞ்செய்தருளிய நடேசப்பெருமானது திருவடி நிழலில் தங்குதவத்தைச் செய்யவில்லை என்பார், "அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவே யுருகிப்பொன்னம்பலத்தார் நிழலுக்குணின்று தவமுளற்றாமல்" எனவும், யாவரும் பழிக்கத்தகும் மகளிரது கூந்தலென்னும் காட்டிற்கு கோட்டப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னும் நால்வகைமலர்களால் மாலைகளைக்கட்டியணிந்து அவர்களை ஏயிருகுற்றேவற்றொழில்களைச்செய்து வாணாள் வீணுளாகக்கழித்து, முளிபுல்லுக்கு நீர்வார்த்து வளர்ப்பதுபோல யாதொரு பயனுமில்லாமலாயினேன் என்பார், "நிட்டூரமின்னூர் குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து விழலுக்கு முத்துலையிட்டிறைத்தேன்" எனவும், சிவபெருமானது திருவடித்தொண்டு செய்யும்படியான வழிதேடாது மகளிர்பால்நிரிந்து அலைந்தது என்தீவினைப்பயன் என்பார், "என்விதிவசமே" எனவும்கூறினர்.

சிவபெருமானது திருவடிநிழலையடைய முயலாமல் மாதரது குற்றேவலாகிய வெப்பத்தையடைய முயன்றது என்தீவினைப்பயனுகும் என்பதாம்.

ஓடாமற்பாழுக்குழையாமலோரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர்கூட்டம்விடாமல்வெங்கோபநெஞ்சி
னுடாமனன்மைவழுவாமலின்றைக்குநாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (சு)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, ஓடாமல் - (ஒவ்வொருவிடயமாக) ஓடாதிருக்கவும், பாழுக்கு உழையாமல் - வீணுக்கு உழையாதிருக்கவும், ஓரம் உரைப்பவர்பால் கூடாமல் - (பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும்) பக்ஷபாதமாய்ப்பேசுவோரிடத்துச் சேராதிருக்கவும், நல்லவர்கூட்டம்விடாமல் - ஞானிகளது இனத்தை நீங்காதிருக்கவும், நெஞ்சில் வெங்கோபம் நாடாமல்-(என்)

மனத்தில் கொடியகோபம் தலையெடாதிருக்கவும், நன்மை மூழுமல் - நன்மைவிண்ணேவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று - இன்றைக்குப்பின்பும் நாளைக்குவேண்டும் என்று, தேடாமல் - பொருள்முதலியதைத் தேடாதிருக்கவும், செல்வம் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தை, தருவாய் - அடியேனுக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக. எ-று.

(கு-ரை.) மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளு மில்லையெனவும் மற்றுமித்தன்மையவும் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளே யெய்தூல் வழக்கெனத் துணிந்து அந்தூல்களேயாராய்ந்து அச்சமயக்கோட்பாடுகளே யுடையாரிடத்துச் செல்லாதிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓடாமல்" எனவும், காமவெகுளிமயக்கங்களென்னும் மூக்குற்றங்களைக்கடிந்து இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொழுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்படும் யோகநெறிகளிலேயே எஞ்ஞான்றும் உழைக்க வேண்டுமேயல்லாமல் பிறவிதூயல்களி லுழைக்கலாகாதென்பார், "பாழுக்குழையாமல்" எனவும், ஒரஞ்சொல்லாதிருத்தலே யொழிந்து சொல்லநினைப்பினும் அந்நினைவு தாம்கெடும் உற்பாதமாதலால் அத்தன்மையோரைச் சேர்ந்தோர்களும் கெடவராசலால்அவரோடுசேராமலிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓரமுரைப்பவர்பாற்கூடாமல்" எனவும், நீதியும் அறமுமுடைய பண்புடையோரைச்சேர்ந்தோரும் அந்நீதியும் அறமுமடைவர்; அப்பண்பில்லோரை யடைந்தோர் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாய்வராதலால் நல்லவரினத்தைநீக்கலாகாதென்பார், "நல்லவர்கூட்டம்விடாமல்" எனவும், உலகத்து நெருப்புச்சுடுவதுதான் சேர்ந்தவிடத்தையே, ஐனமென்னும் நெருப்போ தான்சேர்ந்தவிடமேயன்றி முற்றத்துறந்த தலைஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளே இனியவாகச் சொல்லுவாரையும் சுடுமாதலால் அக்கோபத்தை மனத்தில் கொள்ளலாகாதென்பார், "நெஞ்சில்வெம் கோபம் நாடாமல்" எனவும், இன்பத்தின்காரணமாகச் செய்யும் தீவினைகள் அஃதொழிந்து துன்பமேஇடமாய்ப்பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினும் சென்றுதாக்குதலால் அவற்றைச்செய்யாது, ஒருவருக்குச்செய்த நன்மையையெழுவகைப்பிறப்பினுள்ளும் நினைப்பராதலால் அந்நன்மையேசெய்யவேண்டுமென்பார், "நன்மைமூவாமல்" எனவும், தாம்ஈட்டிய இருவினைக்கீடாக ஏடுத்த உடலுக்கு முன்னரேயமைந்து கிடக்கும்பொருள்முதலியவற்றையே தேடுகின்றார்; அவற்றைத்தேடவேண்டுகில்லை யென்பார், "இன்றைக்கு நாளைக்கென்று தேடாமல்" எனவும், இருவினைகளால் அடையப்படாத தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையவேண்டுமென்பார், "செல்வத்தருவாய்" எனவும் கூறினர்.

தோன்றியழியும் பொருள்முதலிய வற்றைத்தேடாமல் தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைத் தேடக்கருணைபுரிய வேண்டும் என்பதாம்.

பாராமலேற்பவர்க்கில்லையென்னுமற்பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள்வந்தணுகாமன்மனமடர்ந்து

பேராமற்சேவைபிரியாமலன்புபெருதவரைச்
சேராமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (நி)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, பாராமல் எற்பவர்க்கு - தமது பழைய நிலைமை கருதாது யாசிப்பவர்கட்கு, இல்லை என்னாமல் - யான் இது பொழுது பொருளுடையனல்லேன் என்று சொல்லாமலிருக்கவும், டழுதுசொல்லி வாராமல் - (இரப்பவர்மீது) குற்றங்களையே எடுத்துக்கூறி வாராமலிருக்கவும், பாவங்களவர்து அணுகாமல் - பாவங்கள்வந்து (எனை) யடையாமலிருக்கவும், மனம் அயர்ந்து பேராமல் - மனஞ்சோர்ந்து (முன்னின்ற நிலைமையினின்றும்) நீங்காமலிருக்கவும், சேவை பிரியாமல் - தேவரீரது தரிசனம் என்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்கவும், அன்பு பெருதவரை சேராமல் - தேவரீரிடத்து ஆசையையாதவரை அடையாமலிருக்கவும், செல்வம்தருவாய் - தேதரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) இரப்பவர் சொல்லும் இளிவரவைத்தமக்குச் சொல்லுவதற்கு முன்னே அவர் குறிப்பறித்து கொடுத்தலும், அவ்விளிவரவைப்பின்னும் மற்றொருவர்பால் அவர் சொல்லாவண்ணம் கொடுத்தலும் யாம் இப்பொழுது பொருளுடையனல்லேம் எனக்கரப்பார் சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலுமாகிய இவை ஈகையுடையார்க்குரிய குணங்களாதலால் அவற்றைப்பெறவேண்டுமென்பார், ''பாராமலேற்பவர்க்கில்லையென்னாமல்'' எனவும், பிறர்மேற் குற்றங்களே யெடுத்துக்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவராதலால் அவற்றைக்கூறாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''பழுதுசொல்லி வாராமல்'' எனவும், ஏதிலரைப்புறங் கூறுதவர்க்கு வரும் பிறவிகளினும்பரவங்கள் வந்தணுகா வாதலால் அவ்வணுகாமையைப் பெறவேண்டுமென்பார், ''பாவங்கள் வந்தணுகாமல்'' எனவும், வீடெய்துவார்க்குச்செலுமுதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ்செய்யாத ஐம்புலனகள் மனத்தைத் துன்பத்தினுஞ்சும் பாவத்தினுஞ் தேடப்படும்பொருள்களின் மேலல்லாமல் முதலியாகிய யோகஞானங்களிற் செல்லவொட்டாமற் செய்யுமாதலால் அவற்றிற்குச் சலியாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''மனமயர்ந்துபேராமல்'' எனவும், சோமசுந்தர் முதலியோர் தேவரீரைதரிசித்து முத்திப்பேற்றையடைந்தமையால், அச்சேவையை யெங்கண்களும் என்றும் பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''சேவைபிரியாமல்'' எனவும, தேவரீரது அன்புபெருதவரைச் சேர்தலால் இருளில் புதுவதேயல்லாமல் ஞானத்தையடைதலில்லாமையால், அவரைச்சேராதிருக்கவேண்டுமென்பார், ''அன்புபெருதவரைச் சேராமல்'' எனவும், தேவரீரது திருவடிச்செல்வம் இம்மை மறுமைப்பயனைத்தரும் செல்வம்போலாது நிரதிசயானந்தத்தைத் தருதலால் அதனையே தரவேண்டுமென்பார், ''செல்வந்தருவாய்'' எனவுமகூறினர்.

யாசிப்பவர்கட்குப் பொருள்முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புண்ணியத்தைப் பெற்றுத் தேவரீரது திருவடியையடைய அருளல்வேண்டுமென்பதாம்

கொல்லாமற்கொன்றதைத்தின்னுமற்குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற்கைதவறோடிணங்காமற்கனவினும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக்கேளாமற்றேகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (சு)

(இ-ன்.) கொல்லாமல் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாமலிருக்கவும், கொன்றதை தின்னுமல் - கொன்றவுயிரைப் புசியாமலிருக்கவும், குத்திரம் கோள் களவு கலலாமல் - வஞ்சகத்தையும் கோட்சொல்லியும் திருட்டித்தனத்தையும் கற்காமலிருக்கவும், கைதவரோடு இணங்காமல் - வஞ்சகரோடு சேராமலிருக்கவும், கனவினும் பொய்சொல்லாமல் - சொப்பனத்திலும பொய்ச் சொற்களைச் சொல்லாமலிருக்கவும், சொற்களைகேளாமல் - துன்பம் விளைக்குஞ் சொற்களைக்கேளாமலிருக்கவும், தேகையர் மாயையில் செல்லாமல்- பெண்கள் மயக்கத்தை யடையாமலிருக்கவும், செல்வம் தருவாய் - தேவரீர திருவடியாகிய செல்வதைதைக் கொடுத்தருள்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) ஒருயிரையும் கொல்லாமையும் கொன்றதைத்தின்னுமையுமாகிய விரண்டறமும் ஒருங்கேயுடையவர்கட்கல்லாமல் ஒன்றேயுடையவர்கட்கு அதனுல் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை யென்பார், "கொல்லாமற்கொன்றதைத் தின்னுமல்" எனவும், திருந்தார்க்குப் புறத்திலே போகாமல்மடக்கி ஒரிடத்தையுற்று உயிரைநோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் வஞ்சனையால் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பலவிடத்தையுற்று உடம் பின் பொருட்டுப்பொருளே நோக்குதலேயல்லாமல் அப்பொருளே வஞ்சித்துக்கொள்ளுகினைத்தலும் அவருக்குப்பெரியதோர் குற்றமாதலாலும், காணுதவிடத்தே தம்மைக்குறித்து மற்றெருவராலே சொல்லப்பட்ட கோட்சொல்லைக்கேட்டவர், சொன்னவர் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்தவதிரேசொல்லுவராதலாலும்;ஒருவர்க்குக் களவு பிறர்பொருளேவஞ்சித்துக்கொள்ளும் ஆசையையுண்டாக்கிப் பாவமும் பழியுமுண்டாக்குதலானும், அம்மூன்றையும் கல்லாதிருக்கவேண்டுமென்பார், "குத்திரங்கோள் களவு கல்லாமல்" எனவும், ஒருவர்க்கு நல்லினம் அறியாமையை யொழித்தத் துணையாய் நிற்கும்; தீயினம் அவ்வனமாகாது அறிவையொழித்துத் துயரப்படச்செய்யுமாதலால் தீயினஞ் சேராமலிருக்க வேண்டுமென்பார், "கைதவரோடிணங்காமல்" எனவும், பொய்பேசுவாராயின் அதனே அறிந்த தமது மனமானது அப்பாவத்திற்குச் சாக்ஷியாய்நின்று தம்மையழிக்குமாதலின் கனவிலும் பொய்பேசலாகாதென்பார், "கனவினும் பொய்சொல்லாமல்" எனவும், பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாத இனியசொற்கள் ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமையிலும இன்பம் உண்டாகாநிற்கும்; அவ்வனமாகாது தமக்கும் பிறர்க்கும் துன்பம விளைவிக்கும் சொற்களைக் கூறுதலேயன்றிக்

கேட்டலுமாகாதென்பார், "சொற்கேளாமல்" எனவும், இன்பக்கார ணமாகப் பெண்களே விரும்பி அவர் வழிநடப்பாராயின் தமக்குத் துணை யாகிய அறத்தையடையாராகி யழிவைப் பெறுவராதலின் "தோகையர் மாயையிலே செல்லாமல்" எனவும், மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல் போலத்தோன்றி மெய்யுணர்த்தவழி கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலாகிய பொருட்செல்வம் போலாது தேவரீரது திருவடிச்செல்வம் இங்கிரன் முத லிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் தருதலால் அதனையே தரல்வேண்டும் என்பார், 'செல்வந்தருகாய்" எனவுங்கூறினார்.

கொலை முதலியவற்றைச் செய்யாது தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையக்கிருபைசெய்யவேண்டும் என்பதாம்.

முடிசார்ந்தமன்னருமற்றுமுள்ளோருமுடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்துமண்ணுவதுங்கண்டுபின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வைநினைப்பதல்லாற்பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே. (எ)

(இ-ள்) முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றும் உள்ளோரும் - முடிதாங்கிய அர சரும் மற்றமுள்ளவரும், முடிவில் ஒருபிடி சாம்பர் ஆய்வெந்து - அழிவு காலத்தில் ஒருபிடிசாம்பலாகவெந்து, மண் ஆவது கண்டும் - மண்ணுருவா வதைப்பார்த்தும், பின்னும் - மேலும், இந்தப்படி சார்ந்தவாழ்வை நினைப் பது அல்லால் - இவ்வுலகத்தை யடைந்த நிலையற்றவாழ்க்கையை அடைய எண்ணுவதேயல்லாமல், பொன்னின் அம்பலவர் அடிசார்ந்து - பொன்னம் பலவாணரது திருவடிச்சரணடைந்து, நாம் உய்யவேண்டும் என்று அறி வார் இல்லை - நாம் பிழைக்கவேண்டுமென்று உணர்வோர் இவ்வுலகத்தில் ஒருவருமில்லை. எ-று.

(கு-ரை) பகையரசர்களெனறு அவர்களதுநாடு முதலியவற்றைக்கவர் ந்து வித்துவான்களையும் பாணர்களையும் வரவழைத்து அவர்கட்குயானைமுத லியவற்றைக்கொடித்துச் சுற்றமொடுவினைங்கி வாழ்ந்த முடிமன்னர் முதலி யோர் தம்பிறப்பொழித்துக்கொள்ளமுயலாது பயனின்றிக்கழிந்து முடிவில் சாம்பராய்ப்போதலையறிந்தும் இவ்வுலகவாழ்வினையேநினைந்தார்என்பார், "முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள்ளோரும்,.....படிசார்ந்த வாழ்வைநினைப் பதல்லால்" எனவும், அழியாவின்பத்தைத்தரும் தேவரீரது திருவடிவாழ்வை யடைந்து உய்யவேண்டுமென்பதை நினைந்திலர் என்பார், "பொன்னினையபல வர் .....அறிவாரிலை" எனவும் கூறினர்.

உலகில்முடிமன்னர்கள் அழிந்ததையறிந்திருந்தும் நிலையற்ற வாழ்வை நினைந்து பாழ்போகாது தேவரீரது திருவடிகளைச் சரணடைந்துய்யவேண் டும் என்பதாம்.

காலேயுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமா
மாலேயுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தருளம்பலவாவெண்ணெயாண்டருளே. (அ)

(இ-ன்) காலேஉபாதி மலம் சலம் ஆம் - காலேயிலுண்டாகும் துன்பம் மலஜலவிஸர்ஜநக்களாகும், அன்றி - அதுவுமல்லாமல், கட்டுச்சியில் சால உபாதி பசிதாகம் ஆகும் - கடும்பகலில் உண்டாகின்ற மிகுதுன்பம் பசி தாகங்களாகும், முன்சஞ்சிதம் ஆம் - முன்னே சேகரித்ததாகிய, மாலே உபா திதுயில் காமம் ஆம் - மாலேக்காலத்தில் உண்டாகின்ற துன்பம் உறக்கமும் காமமும் ஆகும், இவை மாற்றிவிட்டே - இத்துன்பங்களே யொழித்துவிட்டு ஆலம் உகந்தருள் அம்பலவா என்னை ஆண்டருள் - விஷத்தை யமிர்தமாக ஏற்றருளிய பொன்னம்பலனே என்னையாட்கொண்டருளவேண்டும்.எ-று.

(கு-ரை.) "இருவகையியக்கங்கழிப்புழியுண்டா மின்பம்" என்றபடி அவைகழியாமுன்னர் உண்டாதல் துன்பமே என்பார், "காலேயுபாதிமலஞ் சலமாம்" என்றும், "பிணிபலவற்றண்மிலாம் பிணியதன்பாலான, பிணிதீர்தெண்ணீர் வேட்கைபிணியிவை யுயிர்கட்கெல்லாம், தணிமருந்தன்னதெண்ணீர் சார்பியொழிவினுண்டாம், தணிவில்பல்வேட்கை நீக்கு மவையெலாந் தமக்குப் பின்னும்" என்றபடி அவ்விருவகை யின்பமேயல்லாமல் ராண்பகலில் பெருந்துன்பமாக வுண்டாவதுபசியும் நீர்வேட்கையுமாதலின், "அன்றிக்கட்டுச்சியில் சாலவுபாதிபசிதாகமாகும்" எனறும், 'விதித்தனவாண்டொறு மேவரிதாண்டுசில்ல, கதித்திடுமிளமை தின்னுங்காம நோய் சில்லதின்னும்" என்றபடி அக்கமும் காமமும் அநாதியாகவுள்ளனவாய் அவைமாலேயில் துன்பத்தையே தருதலின், "முற்சஞ்சிதமாம் மாலேயுபாதியில்காமமாம்" அவற்றைத்தேவரீர் போக்கியாட்கொள்ளவேண்டுமென்பார், "இவைமாற்றி.....என்னையாண்டருள் "என்றுங் கூறினர்.

சஞ்சிதமுதலிய விணைகளையொத்துத் தில்லையம்பலவாணர் ஆட்கொண்டார் என்பதாம்.

ஆபும்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரருகிற்சென்றுற்
பாயுமிடபங்கடிக்குமரவம்பின்பற்றிச்சென்றுற்
பேயுங்கணமும்பெருந்தலேப்பூதமும்பின்றொடரும்
போயென்செய்வாய்மனமேபிணக்காடவர்போமிடமே. (ஆ)

(இ-ன்.) ஆபும்புகழ்தில்லே அம்பலவாணர்- அறிஞரால் ஆராயப்படுகின்ற புகழையுடைய தில்லேயம்பலவாணருக்கு, அருகில் சென்றால்-சமீபத்திற் போனால், இடபம்பாயும், அரவம்கடிக்கும்-இருஷபம்பாயும் பாம்புகடிக்கும், பின்பற்றிசென்றால்-பின்தொடர்ந்துபோனால் பேயும் கணமும் பெருந்தலேப் பூதமும் பின்தொடரும்-பேய்களும் பூதகணங்களும் பெருந்தலேயையுடைய

யூசல்களும் பின்தொடர்ந்துவரும், மனமே - மானமே, அவர் போம் இடம் - அவர்பேருமிடம், பிணக்காடு - பிணக்காடாம, பிபாய்எனசெய்வாய் - (அவ்விடத்தில்) நீபோய் யாதுசெய்வாய். எ-து.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்குச தருமதேவதையும் திருமாலும் இடபவாகனமாகவிருத்தலே, "அத்தகுமுடி லொன்றெய்தலுமுக பழிவு நேக்கியவுகடவு, ளித்சகுமுடிவுகெய்துதிம நமக்குமென்றுளம் விருபியேர்றருக் கொண், டித்தமற்பணியுரன் மூதலருளியூர் தியாக்கினன்விறைமாலும, வித்தகன் புரங்கொனஞானறருள் பெறுளான வீடையெனத் தாங்கினனறிதி" என்பதனுணர்க.சிவபெருமான் தியாகிடம்பிணக்காடென்பதை,"கட்டிட்ட தலேகையேந்திக் கனலெரியாடிச்சிறிச், சுட்டிட்டநீறுசுச்சுபிணக்காடமா கிவிட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறிருதருள் கள்செய்து, பட்டிட்டவுடை யராகிப் பருப்பதகோசகிஞ்ர்" என்பதனுணர்க.

மனமே.திலேயம்பலவாணரது திருவடியையடைய வேண்டுமென்பதாம்.

ஒடுமெடித்ததளாடையுஞ்சுற்றியுலாவிவெள்ள
வீடுகடோறுப்பலிவாங்கியேவித்தியற்றவர்போ
லாடுபருட்கொண்டிங்கம்பலத்தேதிற்குமாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்னகாண்சிவகாமசவுந்தரியே. (கo)

(இ-ள்.) ஓடும் எடித்து ஆதள் ஆடையும் சுற்றி - பலிபாத்திரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு தோலாடையையும் அரையிற்சுற்றி,மெள்ளஉலாவி-மெல்லத்திரிந்து, வீடுகள்தோறும் பலிவாங்கி - வீடுகள்தோறும் பிச்சையேற்று,வித்தியற்றவர்போல் - குணநீங்கினவர்போல், ஆடும்மருள்கொண்டு - தலைசற்றியாடுகின்ற மருட்சியைகொண்டு, இங்கு அம்பலத்தே நிற்கும் ஆண்டிதன்னை - இந்த அம்பலத்தில் நிற்கும் ஆண்டியை, தேடும்கணக்கு என்னகாண் - தேடுங்காரணம் யாது, சிவகாமசவுந்தரியே - சிவகாம சவுந்தரியம்மையே. எ-று.

(கு-ரை.) பிரமனது அகந்தைகெடநடித்தலையைக்கிள்ளி அசனைக்கபாலமாகக்கொண்டுதிருமால்முதலியாரிடத்தும் உதிரப்பலிபேற்கவடித்தமையின்"ஒடுமெடித்து"எனவும்,தாருகவனமுனிவர் சிவபெருமானைக்கொல்லுமபொருட்டு அபிசாரயாகமொன்று செய்து அங்யாகத்திற்றோன்றியபுலியினை அப்பெருமான்மீது செலுத்த, அதனையுணர்ந்து தன்மீதபாயமபுலியினைதான்கொன்று அதன்தோலையாடையாகவுடுத்தமையின், "அதளாடை சுற்றி" எனவும், தாருகமுனிவர் மகளிருடைய இறுமாப்புக்கெடிம்படி பிகூடன கோலகொண்டு அம்மகளிர் கற்புக்கெட அவ்வூடோறும் பலியேற்றதிறிந்தமையின், "உலாவிமென்னலூடுகடோறும் பலிவாங்கி" எனவும், பித்தகொண்டவர்போல் அம்பலத்து ஆடும் ஆண்டியைச்சிவகாமசவுந்தரிய நீவிருமபுதல் தகாதென்பார், வித்தியற்றவர்போல்.....சிவகாமசவுந்தரியே "எனவும் கூறினார். இக்கருத்தினை, "படங்கொணகஞ்சென்னி சேர்த்திப்பாய்புலித்தோலையல்லீக்கி, யடங்க லாரூ ரெரியச் சீறியன்று மூவர்க் கருளபுரிந்தீர், மடங்கலா

னைச் செற்றகர்தீர் மணைகடோறுந் தலைகையேற்றி, லிடங்கராகித்திரிவ
தென்னேவேலைகும் வெண்காடனீரே" என்பதனுணர்க இது தில்லை
யில், பரிதிருகியால், "பண்ணுகூடகப் பொற்பாசம்" என்று பாடுகை
லும், உலகமாதாவாகிய சிவகாமியம்மையார் வேதியப் பெண்ணுருவாய்
உச்சி நிவேதனப்பிரசாதத்தை வட்டகையினின்றும் கொடித்தருள, உண்டு
பசியாறினவுடன் மறைத்தருளும் பிராட்டியாரென் றுணர்ந்து ஆராமை
மிதுதியால் பாடப்பட்டது. சிவகாம சவுந்தரியே! ஒடெடுசதுதேரா
டைகுற்றி வீடுதோறம் பிச்சையேற்கும் ஆண்டிதன்னைத் தேடுவது யாது
காரணம் என்பதாம். இதனிற்தான்றுதல்.

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானுமிங்கொன்றெடொன்றை
மூட்டுவிப்பானுமுயங்குவிப்பானுமுயன்றவினை
காட்டுவிப்பானுமிருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டேதில்லையம்பலத்தே. (கக)

(இ-ள்) ஊட்டுவிப்பானும்-உண்ணச்செய்பவனும், உறங்குவிப்பானும்
உறங்கச்செய்பவனும், இங்கு ஒன்றெடு ஒன்றை மூட்டுவிப்பானும் - இவ்வி
டத்தில் ஒருவரோடொருவரை மூட்டிவிடுவோனும், முயங்குவிப்
பானும் - சேரச்செய்பவனும், இருவினைப்பாசக் கயிற்றினவழி - நல்வினை தீவி
னையெனகிற பாசமாகிய கயிறதின்வழியாய், ஆட்டுவிப்பானும் - அசையச்
செய்பவனுமாகிய, ஒருவன் தில்லை அம்பலத்து உண்டு - ஒருவன் தில்லையம்
பலத்தின் கண்ணேயுளன். எ-று.

(கு-ரை) காத்தல் அழித்தல் முதலியன சிவன் செயலே யென்பார்
"ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானும்" எனவும், உயிர்களை யுறவும் பகையும்
செய்வித்தற்குமுரியனென்பார், "இங்கொன்றெடொன்றை மூட்டுவிப்பானும்
எனவும், ஆணெடுபெண்ணைச்சேர்பவனும்தானேயென்பார், "முயங்குவிப்பா
னும்" எனவும், உயிர்களுக்கு இருவினைப்பயனை யுண்பிப்பவனுந்தானேயென
பார், "முன்றவினை காட்டுவிப்பானும்" எனவும், உயிர்களை நல்வினை தீவினை
என்கின்றபாசக்கயிற்றினால் ஆட்டுவிப்பவனும்தானேயென்பார், "இருவினைப்
பாசக்கயிற்றின்வழி யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டே" எனவும்கூறினார். இத
னை, ஆனுகிமண்ணுதிவளரிபாகியொளியாகி, யூனுகியுயிராகியுண்மையுமாயின்
மையுமாய்க், கோனுகியானெனதென்றகரவுகரக்கூத்தாட்டி, வானுகின்ரு
னையென்சொல்லி வாழ்த்துவனே" எனபதனுணர்க.

தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுள்ளாடேசப்பெருமான் உயிர்களை உண்பித்
தல்முதலிய செய்கைகளைச்செய்து இருவினைப்பாசமென்கிற கயிற்றினால்
ஆட்டுவிப்பார் எனபதாம்

அடியார்க்கெளியவரம்பலவாணரடியணிந்தான்
மடியாரற்செல்வவரமபெறலாம்வையமேழளந்த
நெடியோனுற்றேவதனுங்காணுதநிற்கநிமலனருட்
குடிகாணுகாங்களவர்காணுமாங்கள்குலதெய்வமே. (கஉ-

(இ-ள்.) அடியார்க்கு எளியவர் - தன்னடியவர்க்கு எளிமையராயிருப்பவர், அம்பலவாணர் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவர், (அவரது) அடிபணிந்தால் - திருவடியை வணங்கினால், மடியாமல் - இறவாமல், செல்வம் குறையாநலம் - முத்திச்செல்வத்தைப் பெறுதற்குரிய வரத்தை அடையலாம், கையெழுத்தளந்த நெடியோனும் - ஏழுலகங்களையும் அளந்த திரிவிக்கிரமனும், வேதனும் - பிரமனும், காணாத - நினைத்தறியாத சாகாதனும் நீர்மலைஞனாகிய சிவபெருமானுக்கு, நாங்கள் அருட்குடி - நாங்கள் அருட்குடிகளாயிரோம், அவர் - அக்கடவுள், எங்கள் குலதெய்வம் - எங்கள குலத்திற்குத் தெய்வமாவர், எ-று.

(கு-ரை.) அடியார்க்கு எளியவர் அம்பலவாணர் என்பதனை, "சாரா வினையீருரிலை யிப்போ ரிலையாவினைக காமருபூங கச்சி யேகம்பனாரனையே, பாரேறும மையவர்சட் கணியானறன்னை யமரர்களுக் கறிவரிய வளவிலானைப், பாரோரும் வீணரேறும் பணியாரட்டம் பயிலுகின்ற பழஞ்சுடலைப் பரனை யெண்ணில், பேராவலப் பெரும்பதரப் பலியூராவப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவா நாளே" எனபதனாலுணர்க. அம்பலவாணரது திருவடியை வணங்கினால் முத்தியாகிய செல்வத்தைப் பெறலாம் என்பதனை, "பிரவிதனை யறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவை யிரண்டு, முறவிலெடு மொழியச் சென்றுலகுடைய கொருமுதலைச், செறிபொழில் சூழ்திலே நகர்த்திருச் சிற்றம்பலமன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிட நானகண்டீனே" என்பதனாலுணர்க. தாமரையாகிய திருவடியைத் தேடவேண்டுவதை அண்ணமும் சடையாகியகாட்டைத் தேடவேண்டுவதுபன்றியுமாதலால், அங்ஙனந்தேடப்புகாது, திருமாலும்பிரமனும்பன்றியுமனனமுமாகவுருக்கொண்டுமாறுபட்டுப் பணிதாமரையும் அன்னம் சாடுமாகப்படர்ந்து தேடுதலால் கண்டிலர் என்பார், "வையமேழனந்தகெடியோனும் வேதனுங் காணுதனித்த ந்மலன்" எனக்கூறினார். இதனை, கோணுசேணையானுங குளிர்தாமரையானுங், காணுர்கழுதைக்கனவாட்டாகினன், சேணுர்வாழ்திலேலைச் சிற்றம்பலமேத்த, மணுர்நாயெல்லாம் வாவாமாயுமே" எனபதனாலுணர்க.

எம்குலதெய்வமாகிய நடேசப்பெருமானை வணங்கினால் முத்திச்செல்வத்தை யடையலாம் என்பதாம.

தெய்வச்சிதம்பரதேதவாவுன்சித்தந்திருப்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர்வாழ்வும்புவியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்பேரையெங்கே
கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிதுகண்மயக்கே. (கூ)

(இ-ன்.) தெய்வச்சிதம்பரதேவா - தெய்விகமான சிதாகாயத்தில் நடிக்கின்றதேவனே, உன்சித்தம் திரும்பிவிட்டால் - தேவரீரதுதிருவுளம் மீதபதிதலிட்டால், மன்னர்வாழ்வும் - அரசரதுவாழ்வும், பொய்வைத்த - பொய்த்தன்மையுள்ள, சொப்பனம் ஆம்-கனவையொக்கும்'புவியும்- பூமியும் எங்கே - எவ்விடத்தது, மெய்வைத்த செல்வம் எங்கே - மெய்த்தன்மை

யமைத்து வைக்கப்பட்ட செல்வம் எவ்விடத்தது, பண்டலீகர்சம் மேலை ன்கே - மண்டலாதிபதிகளுடைய மேலை எவ்விடத்தது, சைவத்த கோடக சாலைஎங்கே - அலங்காரஞ்செய்த நாடகசாலை எவ்விடத்தது, இதுகண்மய க்கே - இதுகண்மயக்கமேயாம. எ-று.

(சூ-ரை.) சிவபெருமானது திருவருள ஆடியவரிடத்துப் பதிதிவிடின் யாவும் பொய்யெனத்தோன்று மென்பதை, ''இந்திரசாலங் கனவுகானலினீ ரெனவுலகமெமக்குத்தோன்றச், சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தாலழியாததற்பரதைச் சார்ந்துவாழ்க, புந்திமிழுற நாளுந்சடையரவாரதலெள்ளம பொலிகவென்றே, வந்தருளுங்குருமௌனிமலர்த்தாளேயனுதினமும் வழுதல் செய்வம்'' என்பதனாலுணர்க. சித்தம திரும்பிவிடல்- திருவருள்பதிந்து விடல்.

சிதம்பரதேவனே! தேவரீரது திருவுள்ளம் பதிந்துவிடின் மெய்யாகக்கருதிய அரசச்செல்வமமுதலியன பொய்யாகதோன்றும் என்பதாம்.

உடுப்பானும்பாலனமுண்பானுமுய்வித்தொருவர் தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்றுமேவிஞ்செய்வானுங்கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்று
தடுப்பானுநீயல்லையோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே, (கச)

(இ-ள்.) உடுப்பானும்- ஆடைமுதலியவற்றைத்தரிப்பவனும், பால் அன்னம் உண்பானும்- பாற்சோற்றைப்புசிப்பவனும். ஒருவர்தம்மை உய்வித்து- ஒருவனைவாழ்வித்து, கெடுப்பானும்- (ஒருவரைக்) கெடுப்பவனும், எது என்றுகேள்வி செய்வானும்- யாதென்று கேட்பவனும், தெதிஅடங்கக் கொடுப்பானும்- வறுமையொழியக்கொடுப்பவனும், தேகிஎன்று ஏற்பானும்- கொடு என்று இரப்பவனும், ஏற்க- அங்ஙனமேற்க, கொடாமல்- (கொடுப்பவரைக்) கொடாதவண்ணம ,நின்று தடுப்பானும உறுதியாய் நின்றதடுப்பவனும், நீ அல்லேயோ- தேவரீரன்றோ, தில்லை ஆனந்தத் தாண்டவனே - திருத்தில்லையி ன்கண் எழுந்தருளி ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்பவனே. எ-று.

(சூ-ரை.) உயிர்கடோறும் ஊனுயும் உயிராயு முள்ளவராதலின் அவ்வுயிர்கள் உதித்தலும உண்ணலும் தும்செயலேயென்பார், ''உடுப்பானும் பாலனமுண்பானும்'' எனவும், சாபானுக்கிரஞ் செய்வதும் தும்செயலே யென்பார், ''உய்வித்தொருவர் தமமைகெடுப்பானும்'' எனவும, உயிர்கள் படுத்துன்பத்தைக்கண்டுயாதென்றுகேட்கச் செய்வதும் தும்செயலே யென்பார், ''ஏதென்றுகேள்விசெய்வானும்''எனவும, இரப்பவர்கள் மீட்டுமோரிடத்திற் சென்றுஇரக்காது கொடுக்கச்செய்வதும்தும்செயலேயென்பார், ''கெதியடங்கக்கொடுப்பானும்'' எனவும், தானீட்டியசெல்வங்களேயெல்லாம்தீவினையிலிழந்து ஒருவன்பாதசென்றுயாசிக்கும் நிலைமையுண்டாகுவதும் தும்செயலேயென்பார், ''தேகியென்றேற்பானும்'' எனவும, அங்ஙனம் ஏற்றுங்கொடாமற் செய்வதும் தமசெயலேயென்பார், ''ஏற்றக்கொடாமனின்று தடுப்பானுநீயல்லேயோ'' எனவும் கூறினர். யாவும் சிவன் செயலென்பதனை, ''சிவன்செய.

லாலே யாதும் வருமெனச்தேறினுரு, மலைந்தருநினைலையெல்லாமகற்றி லேனுசை வெள்ளர், கலர்ந்துகொண்டிழப்ப வாதக்கட்டிலேயகப்பட்டை யோ, பலர்தனேயீட்டியீட்டிப்பதைகினேன் பாலியேனே" எனபதனுலுணர்க.

நில்லேயில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்பவனே! உயிர்களை செய்யும் தொழில்களெல்லாம தேவரீரது தொழிலே எனபதாம்.

விச்தாரம்பேசினுஞ்சோங்கேறினுங்கம்பமீதிருந்து
தத்தாவென்ரேதிப்பவுரிகொண்டாடினுந்தபமுன்றப்பி
யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோநில்லேயுண்ணிறைந்த
கத்தாவின்சொற்படியல்லாதுவேறில்லேகண்மங்களே. (கடு)

(இ-ன்.) விச்தாரம் பேசினும் - விஸ்காரமாகப் பேசினுலும, சோங்கு ஏறினும் - மரகலமேறிப்போலும், கம்பம் மீதுஇருந்து - கம்பத்தினமீதேறியிருந்து, தத்தா என்று ஓதி - தத்தாவென்றுசொல்லி, பவுரிகொண்டாடினும் - பவுரிக்கூத்தாடினுலும், சம்முகன் - சமையலும், தாபி - தம்பியும் ஒத்தாசைபேசினும் - உதவியாகப் பேசினுலும், ஆவது உண்டோ - ஆவதொருகாரிய முண்டோ, நில்லேயுளநிறைந்த - நில்லேயிலிருந்தாலும் சர்வவியாபகனுய் எவ்விடமும் நிறைந்திருக்கிறை. கத்தாவின் சொற்படி அல்லது - கர்த்தனது சொற்படியேயல்லாமல், கண்மங்கள் வேறு இல்லே - உலகத்தில் நிகழுந்தொழில்கள் வேறில்லேயாம. எ-று.

(கு-ரை.) பிறர்மயங்கும்படி அணிமா முதலிய அட்டமாசித்திகளேயுடையேனென்று விரிவாகப் பேசினுலும் யாதொருபயனுமில்லே என்பார் "விச்தாரம் பேசினும்" என்றும், ஆகூழில்லேயாயின் மரக்கலமேறிப் பொருள்தேடமுயன்றுலும் சிறிதும கைகூடாதென்பார், "சோங்கேறினும்" எனறும், மூங்கிலின் மீதிருந்து கழைக்கூத்தாடினும அடைவதொரு பயனுமில்லேவென்பார், "கம்பமீதிருந்து தத்தாவெனறேதிப் பவுரிகொண்டாடினும" என்றும், தனக்குச் துணேயாகத் தமையனும தம்பியுமாகப் பேசினுலும் யாதொருகாரியமுமாகாதென்பார், "தமமுனைப்பி யொத்தாசைப்பேசினு மாவதுண்டோ" என்றும், உலகத்தில் நிகழுந்தொழில்களெல்லாம இவ்வெருமானது சொற்படியன்றி நிகழாதென்பார், "நில்லேயுண்ணிறைந்த கத்தாவின சொற்படியல்லாதுவேறில்லேகண்மங்களே" என்றுங்கூறினர. விச்தாரம்பேசுதலே, "மட்டறு கடற்புவியனேததிமொரிமைப்பினின் மறைத்திடன் விடுத்திடுவனமற், றெட்டிசையையைக்+டலே மூட்டியுனேடக் கிடுவன்" எனபதனுலுணர்க.

திருத்தில்லேயிள்கணுள்ள இவ்வெருமானது சொற்படியன்றி ஓர்காரியமும் நடவாதென்பதாம்.

பிறவாதிருக்கவரப்பெறல்வேண்டுப்பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்கமருந்துண்டுகாணிதுவெப்படியோ

வறமார்புசுழத்தில்லையப்பலவாணரடிக்கபல
மறவாதிருமனமேயதுகாணன்மருந்தினைக்கே. (கசுஉ)

(இ-ள்.) மனமே - நெஞ்சே, பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும் - (இவ்வுலகச்சில்) பிறவாதிருக்குமட்டும் வரம்பெறுதலேதகுதி, பிறந்துவிட்டால் இறவாதிருக்க மருந்து உண்டு - பிறந்துவிடின் இறவாமலிருக்கும்படி மருந்தினது, இதுவெப்படியோ - இதுவெப்படி என்றாலோ, தூறம ஹர் புகழ் தில்லையம்பலவாணர் - தருமமார்க்கம் நிலைநிற்கிறகின்ற புகழையுடைய தில்லையம் பலவாணரது, அடிகளமல மறவாதிரு - திருவடியாகிய தாமரையை மறவாமலிரு, அது உனக்கு நல் மருந்தி - (அவ்வாறு) மறவாதிருத்தலே உனக்குச் சாகாமைக்கேதுவாகிய நல்ல மருந்தாகும். வ-று.

(சூ-னை.) "இப்பிறவியென்னுமோரிருட்கடலின்மூழ்கிநானென்னுமொரு மகரவாய்ப்பட்டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றணைபுற்புதமெனைக கொண் கைவலிசைசுழட்டுத்தப்பிதிழ் மடந்தையா மயரகண்ட மாருதச் சுழல்வந்து வந்தடிப்பச் சோராதவாசையாங்காளுறு வானஞ்சுரந்த தெனமேலுமார்ப்பக், கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவக்குருங்கவிட்டு மதிமயங்கிக்கள்ள வகைக் காலர் வருவரென்றஞ்சிய கண்ணருவி காட்டுமெளியேன" எனவும், "காக மோகுழு கலகைகாய் நரிகள் சுற்றசோறிடுதருதினைக் காலிரண்டு கவா சல் பெற்றவளா காமவேணடனசாலையை, மோகவாசை முறியிட்ட பெட்டி யையுமல மிருத்தொழுகு கேணியை மொய்த்து வெகுளிருமிதத்து கும்பியை மூடல்கலர்கிடை சரக்கினை, மாகவர்தரதனு மின்னே யொத்திலகுதேத மோதிய குலாலனர் வனைய வெய்யதடி காரணுனையமன் வந்தடிக்குமொரும ட்டலத், தேகமானபொடிய மெய்யெனக்கருதியுலகை மிசைவாடவோ" எனவும், 'ஊனமிசையுதிரகுப்பையொரு பொருளிலாதமாய, மாண்மறி த்தினையநோக்க மடந்தைமார் மகிக்குமிந்த, மானிடப்பிறவிவாழ்வு வாழ்வ தோர்வாழ்வுவேண்டே, மலல்லெனவெளரெற வாரூரப்பனையுஞ்சினேனே" எனவும்ஆணசேர்ந்தியபடி பிறவி யெடுக்கநேர்தாமது தவபமும பலவுள வாதலின அப்பிறவியெடுக்காமலிருக்கக் கருணைபுரியவேண்டுமென்பார்"பிற வாதிருக்கவரமபெறல்வேண்டும்" என்றார், "கரணங்களெல்லாங் கடந்து நீன் றகறைமிடற்றன், சரணமகளே சென்று சார்தலு மே தானைனக்கு, மரணம் பிறப்பென்றிவை யிரண்டின மயக்கறுத்த, கருணைக்கடலுக்கே சென்றுதா யிகாத்தும்பி" என்றடி, பிறவியெடுத்தபின் அப்பிறவைப்போக்கிக் கொள வதற்குச்,சிவனீரது திருவடிமருந்தறிவேரில்லையெனபார்" "தில்லையம்பல வாணரடிக்கமலம்மறவாதிரு . . . . . ன்மருந்தினைக்கே" என்றகூறினர், அம பலவாணரது திருவடியை நினைப்பவர்கட்குப் பிறப்பொழியும் என்பதை,"மூ ன்னேயிலையிரண்டும் வேறறுத்த முன்னிலையுன பின்னேப்பிறப்பறுக்கும் பே ரானன்—தென்னன், பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணையானை, வருத்தி யறநீர்க்கு மருந்து" எனவும், "கறங்கோலேபோல்வதோர் காயப்பிறப்போடி

ப்பெண்ணு,மறப்பாவ மென்றிரண்டச் சக்தவிர்த்தென்னே யாண்டுகொண்டான்,மறந்தேயுக்தன் கழலுன் மறவா வண்ணால்வியவத், திறம்பாடல்பாடி நாக்கெள்ளேணங்கொட்டாம்மா" எனவும்கூறியவர்ரு னுணர்க.

நில்லேயம்பலவாணரது திருவடியை நினைத்தல் முதற்கிருக்குக்காரணமாகியமருந்தாகும் என்பதாம்.

தவியாதிருநெஞ்சமேநில்லேமேவியசங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்றஞானகரனைப்புராந்தகனை
யவியாவிளக்கைப்பொன்னம்பலத்தாடியையைந்தெழுத்தாற்
செவியாமணிசெவித்தாற்பிறவாமுதற்றிசித்திக்குமே. (கக)

(இ-ள்.)நெஞ்சமே - மனமே!, தவியாதிருந்து-இளைக்காமலிரு,நில்லேமேவியசங்கரனை - திருச்சில்லேயினகண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை, புவிஆர்ந்து இருக்கின்ற ஞானகரனை - உலகமுழுமையும் நிறைந்திருக்கின்ற ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனை, புராந்தகனை - திரிபுராந்தகனை, அவியாவிளக்கை - அவியாததீபதசை, பொன்அம்பலத்து ஆடியை - பொற்சபையில் நடிப்பவனை, ஐந்தெழுத்தால் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு, செவியாமல் நீசெவித்தால் - நீசெபக்காமல் செபித்தால். பிறவாமுத்தி சித்திக்கும் - பிறவாமைமக்குக் காரணமாகிய முசதியுண்டாகும், எ-று.

(கு-ரை.) மனம் ஒருவழிநில்லாது பலவழியிற்சென்றுஇளைக்குமாதலின் அதனேநோக்கி யொருவழிநிற்க வேண்டுமென்பார், "தவியாதிரு நெஞ்சமே" எனவும், ஆன்மாக்களுய்யவும் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்யவும்நில்லேயின், கண் எழுந்தருளியிருப்போனுதலின், "நில்லேமேவிய சங்கரனே" எனவும், உலகமெல்லாம் நிறைந்திருப்போனும ஞானமேதிருமேனியாக வுடையவனுமாதலின், "புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானகரனே" எனவும், தேவர்களேக்காக்கும் பொருட்டுத் திரிபுரத்தையெரித்தோனுதலின், "புராந்தகனே"எனவும், அகத்திற்கொளுத்தற் தகளிசெய்திரியோடு கூடிய விளக்குப்போலாது உலகுக்கோர் ஞானதீபவிளக்காயுள்ளானுதலின், "அவியாவிளக்கை"எனவும்,திருநடனஞ்செய்தற்குப் பொன்னம்பலமேமிடமாகக்கொண்டுள்ளானென்பார்,"பொன்னம்பலத்தாடியை" எனவும், நியமமுதலியயோகங்களேச்செய்யாது ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை யிடைவிடாமற் செபித்தலே முத்தியைத்தரும் எனபார், "ஐந்தெழுத்தாற் செவித்தாற் பிறவா முத்தித்திக்குமே" எனவும் கூறினர், மனம்ஒருவழிநில்லாதென்பதனே, "காடுங்கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட வதன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதே" என்பதனுலுணர்க. சிவபெருமானுலகமெல்லாம்நிறைந்திருத்தலே, "வானகி பூசமாயகிலாண்ட கோடியாய் மலேயாகி வளேடலுமாய், மதியாகியிரவியாய் மற்றனவெலாமாகி" என்பதனுலுணர்க.

பொன்னம்பலச்சில் நடிப்பவராகிய சிவபெருமானே ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தால் இடைவிடாமல் செபித்தால் முத்தியடையலாம் எனபதாம்.

நாலின்மறைப்பொருளாம்பலவாணரைநப்பியவர்
பாலிலொருதரஞ்சேவிக்கொணதிருப்பார்க்கருங்கல்

மேலிலெடுத்தவர்கையிலங்கைத்தைப்பர்மீண்டுபொரு
காலினிறுத்துவர்கிட்டியுந்தாம்வந்துகட்டுவரே. (கஅ)

(இ-ள்.) நாலின்மறைப்பொருள் அம்பலவாணரை நம்பி - நான்குவேதங்களின் பொருளாயுள்ள அம்பலவாணரை யுறுதியாக எண்ணி, அவர் பாலில் - அவர்பக்கத்தில் ஒருதரம சேவிக்கொணருப்பார் - ஒருதடவைத் தரிசிக்கப் பெறுதவர்களோ, (யமபடர்) கருங்கல்மேலில் எடுத்த - கருங்கல்லினை (உடல்) மீதிலெற்றி, அவர்கை யிலங்கைதைப்பர் - அவர்கையில் விலங்கைப்பூட்டுவர், மீண்டும் - மீளவும், ஒருகாலில் நிறுத்திவர் - ஒருகாலாலே நிற்கசெய்வர், தாம் வந்து கிட்டியும் கட்டுவர் - தாம் நெருங்கியும வந்துகட்டுவர் எ-று.

(கு-ரை.) "அரியானேயத்தணர் தஞ்சித்தையாலேயருமறையினகத்தானே" என்றபடி வேதப்பொருளாயிருப்பினும் அடியவர்கள் எளிதிற்றரிசிதது உய்யும்படி அம்பலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்பார், "நாலின்மறைப்பொருளம்பலவாணரை" எனவும், செல்வழியாதொரு தன்பமுமடையாது எளிதிற்சென்று தரிசிக்கும் மன்றினைத் தரிசித்தால்முத்திப்பேற்றினையடையலாமென்பதனைக் கருதாதார்க்கு யமதண்டனையன்றி வேறில்லை யென்பார், "நம்பியரர் பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணு திருப்பார்க்கருங்கல்மேலெடுத்தவர்....வந்துகட்டுவரே" எனவும்கூறினர். தம்மைத்தரிசிதததொண்டர்கட்கு யமதண்டனே கோரிடாதென்பதனை, "மடிததாடி மடிமைக்கண்ணிலியே மனனே நீவாழுநாளுந், தடித்தாட்டித் தருமனார் தமர் செக்கிலிடும்போது தடித்தாட்கொள்வான், கடிதாகில் கரதலத்திற் றமரகமுமெனியகலுங் கரியபாம்பும், பிடித்தாடிப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப் பெறுமன்றே" எனவும் "கருமையார் தருமனார் தமர் நம்மைக் கட்டியகட்டலுப் பிப்பானே" எனவும் பெரியோரும் பணிததவற்றையுணர்க.

அம்பலவாணரைச் சேவிச்சாதிருப்பாரை யமபடர் விலங்குபூட்டுதல் ஒருகாலில் நிறுத்துதல் முதலிய கொடியசெய்கைகளைச் செய்வார் என்பதாம்

ஆற்றேடுதும்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர்தமைப்
போற்றுதவர்க்கடையாளமுண்டேயிந்தப்பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்றுச்சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
யேற்றலும்பிச்சைகிடையாபலேக்கற்றிருப்பர்களே. (கக)

(இ-ள்.) ஆற்றேடுதும்பை அணிந்த - கல்லைநதியோடு தும்பைமலையை யுக்தரித்த, ஆடும் அம்பலவாணர் தமை - நிருத்தஞ்செய்கின்ற அம்பலவாணரை, போற்றுதவர்க்கு அடையாளம உண்டு - துதிய தவர்க்கு அடையாளமுளது, (யாதெனில்) இத்தப்பூதலத்தில்-இப்பூமியில், சோற்றவி அற்று-சோற்றவாசனை யொழிந்து, சுகம் அற்று - சுகமேமொழிந்து, சுற்றதத்துணியும் அற்று - (அரையில்) உடுக்க ஆடையுமொழிந்து, ஏற்றலும் பிச்சைகிடையாமல் - யாசித்தாலும் பிச்சையகப்படாமல், ஏக்கற்றிருப்பர்கள் - ஏக்கமடைந்திருப்பர்கள். எ-று.

(சு-ரை.) ஒருகாலத்துக்கைலைமலையின்சோலையில் உமாதேவியார்சிவபெருமானது இரண்டுகண்களையும் மூடினமாத்திரத்தில் புவனம்யாவும் இருள் பரந்தது. அதனைக்கண்டு சிவபெருமான்தமது நெற்றிக்கண்ணிலே அவ்விருளை யொழித்துச்சிறந்த போரொளியையீந்தனர். அவ்வொளியைக்கண்ணுற்றஉமாதேவியாரச்சமெய்தி மூடியகையை விரைவாகவெடுத்தமாத்திரத்தில் அவ்விரல்களினின்றும் பத்தாதிகளாய்த்தோன்றிய வெள்ளம் உலகமழியப் பரவலும், அவ்வெள்ளத்தைக்கண்ணுற்ற திருமால்முதலியோர் சிவபெருமானைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் அவர்களைக்காக்கும்பொருட்டு அவ்வெள்ளத்தையும், ''செங்களத்து மறங்கருதிப், பைந்தும்பைசூலைமலிந்தன்று'' என்றபடி, திரிபுரமழிக்கவும், காலனையுதைக்கவும், வில்வீசையஞ்சுபோர் புரியவும் தும்பைமாலையினையும் தரித்தமையால்,''ஆற்றுரைதும்பையணிந்தாடும்பலவாணர்'' எனவும், அவரைத்தரியாதார் ஆகூழிருந்தும் உணராதிகளற்றிருப்பர்என்பார், ''தம்மைப்போற்றாதவர்.....எக்கற்றிரப்பக்களே'' எனவும்கூறினர். கங்கையணிந்ததை:—''என்றலுமதிகடோற்றமியம்பியெவ்வுலகுஞ் சூழ்போய், நின்றவர்நீத்தந்தன்னை நினைத்தவணழைத்து காத, லொன்றுதன் வேணிமேலோருரோமத்தினும்பருய்ப்ப, மன்றலங்கமலத்தோனுமாலு மிந்திரனுஞ்சொல்வார்.'' என்பதனுலறிக. போர்க்குரியோர் தும்பைசூடுவதை, ''கார்கருதி நின்றதிருங்களவை வழுப்பணையான், சோர்குருதி சூழகிலநனப்பப்-போர்கருதிச், துப்புடைத்தும்பை மலைந்தான் துகளறசீர், வெப்புடைத்தானெயெம் வேந்து'' என்பதனுலறிக. அம்பலவாணரைத்தரியாதார்சோறும் சுகமும் உடுக்கவாடையுமற்ற வாழ்வார்என்பதாம்.

அத்தனேமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை
நித்தனேயம்மைசிவகாமசுந்தரிநேசனேயெங்
கத்தனேப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனேக்காணக்கண்க
ளெத்தனேகோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே. (20)

(இ-ள்) அத்தனே- யாவர்க்கும் சந்தையை,முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கு அதிபதியை,முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களுக்கும் அதிபதியாயுள்ளவனே, நித்தனே- சாசுவதனே, அம்மைசிவகாமசுந்தரி நேசனே- எமதுதாயாகிய சிவகாமசுந்தரிக்கு நேசனே, எம்கத்தனே- எமதுகர்த்தனே, பொன் அம்பலத்து ஆடும் ஐயனே- பொற்சபையின்கண் நிருத்தஞ்செய்கின்றதலைவனே, காண- தரிசிக்கும் பொருட்டு, கண்கள்- விழிகள், எத்தனேகோடியுகமோ-எவ்வளவுகோடியுகங்களோ, தவம்செய்திருக்கின்றன- தவத்தைச்செய்திருக்கின்றன. எ-று.

(சு-ரை) திருமால்முதலியயாவரையும்பெற்றஅவர்க்குப்பிதாவாயிருத்தலின், ''அத்தனே'' எனவும், தன்னேமுப்பத்தி முக்கோடிதேவர்கள் வழிபட்டு உய்ந்தமையின், ''முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை'' எனவும், சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவரும் அழித்தற்தான்மாத்திரம் அழியாது நிற்றலால், ''நித்தனே'' எனவும், தன்னேநீங்காதிருந்து சராசங்களைப்பெற்றுத்தன் நடனத்தை

க்கண்களிப்பவளாதலின், "அம்மைசிலகாம சுந்தரிநேசனே" எனவும், திருமால் முதலியோரை யாட்கொண்ட தும்போலத் தன்னையும் ஆட்கொண்டமையின், "எம்சத்தனே" எனவும், வெள்ளம்பலமுதலிய அம்மை மிருப்பினும் அவற்றைவிரும்பாது இதனையேவிரும்பியாடுங்கூத்தர் என்பார், "பொன்னம்பலத்தாடையனே" எனவும், கண்கள் ஆநடத்தலைச் காணமுன்தவஞ்செய்திருக்கின்றமையின், "காணக்கணைவேத்தனே நோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றமே" எனவும்கூறினர். பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் நடேசப்பெருமானைத் தரிசிக்கக் கண்கள் எத்தனை கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்றன என்பதாம்.

திருச்சேங்காடு.

நெருப்பாகமேனியர்செங்காட்டிலாத்திகிழலருகே
யிருப்பார் திருவுளமெப்படியோவின்னமென்னையண்ணைக்
கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமோ கண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேகருமோதெரியாதுசிவன்செயலே. (க)

(இ-ள்) நெருப்பாணமேனியர்- நீப்போலுந்திருமேனியுடையவர், செங்காட்டில்ஆத்திநிழலருகேஇருப்பார்-திருச்செங்காட்டில்ஆத்திமரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவர், (அவரது) திருவுளம் எப்படியோ- திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறானதோ, இன்னம் - இன்னமும், எனையே - அடியேனை, அண்ணைக்கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோ- தாயினது கருப்பாசயக்குழியினகண்ணே கொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ, (அல்லது) கண்ணனைகாணரிய - திருமால்காணுதற்கரிய திருப்பாதமேகருமோ - தனதிருவடிகளைக் கொடுக்குமோ, சிவன்செயல் தெரியாது - சிவபெருமானதுசெய்கை இன்னதென்றுதெரியாது. எ-று.

(கு-ரை) சிவபெருமான் பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த திருமேனியுடையராதலின், "நெருப்பாணமேனியர்" எனவும், அவர்திருச்செங்காட்டில்ஆத்திவிருட்சத்தையேயிடமாகக்கொண்டிருப்போராதலின், "செங்காட்டிலாத்திநிழலருகேயிருப்பார்" எனவும், தம்மிடத்தன்புசெய்வாருடையமனத்திற்சூத்தக்கபடிதாமும்மனமுடைமையின், "திருவுளமெப்படியோ" எனவும் பலபிறவியெடுத்துப் பலயுளைடந்துள்ளமீட்டுங் கருப்பக்குழியிற்றள்ளுமோ அல்லது திருமால்முதலியோர்காண்டற்கரியதிருவடிதந்து ஆட்கொள்ளுமோ அவற்றுள்சிவன் செயல்ய தென்று தேறுகிலேன் என்பார், "இன்னமென்னையண்ணை... தெரியாது சிவன்செயலே" எனவும்கூறினர்.

நீப்போலுந் திருமேனி யுடையவரும், திருச்செங்காட்டில் ஆத்திமரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானது திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறானதோ, இன்னமும் அடியேனைத்தாயினது கருப்பாசயக்குழியின்கண்ணேகொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ அல்லது திருமால் காணுதற்கருமையாகிய தன்திருவடிகளைக்கொடுக்குமோ (ஆதலால்) அவரதுசெயல்இன்னதென்றுதெரியாது என்பதாம்.

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்துவிழியுஞ்செருகியறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோதொன்றுவேண்டுவல்யான்
செய்யுந்திருவொற்றியுருடையீர்திருநீறுமிட்டுக்
கையுந்தொழப்பண்ணியைன்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே. (க)

(இ-ள்.) ஐயும்தொடர்ந்து - கோழையும் தொடர்ந்து, விழியுஞ்செருகி-கண்களும்பஞ்சடைந்து, அறிவுஅழிந்து-உணர்வுகெட்டு, மெய்யுமேபொய்யாகி விடுகின்றபோது - சரீரமும் பொய்யாகிவிடுகாலத்து, யான்ஒன்றுவேண்டுவல் - அடியேன்ஒன்றைவிரும்புகின்றேன், (யாதெனில்) செய்யும்திருவொற்றியூருடையீர் - (அலவகாரங்கள் செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடையீரே, திருநீறும் இட்டு - விபூதியினையும் தரித்து, கையுமதொழப்பணணி - கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்து, ஐந்தெழுத்து ஓதவும் கற்பியும் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருள்வீராக. எ-று.

(கு-ரை.) மரணகாலத்தில்வாதபித்தசிலேத்துமமென்னுமூன்றுஒன்றினின்றுமொன்று அதிகரித்து முடிவில் சிலேத்துமசம்பந்தமாகிய கோழையொன்றேபற்றிநிற்குமாதலின், ''ஐயுந்தொடர்ந்து'' எனவும், இக்குஞ்சமயத்துக்கண்கள் ஒளிமழுங்கிக் கருமணிப்பாவையுடைந்து செருகுமாதலின், ''விழியுஞ் செருகி'' எனவும், அக்காலத்தில் மெய்யுணர்வு அழியுமாதலின், ''அறிவழிந்து'' எனவும், மெய்யெனப்பெயர்வாய்ந்ததற்கேற்ப நீலம்பெற்றிராதுஒருகலைப்பொழுதிற் றோன்றியழியுந்தன்மை யுடைமையால், ''மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோது'' எனவும். அப்போதுயான்விரும்புவது பலவாதலின் அங்ஙனம்விரும்பாது ஒன்றையே விரும்பவேண்டுமென்பார், ''ஒன்றுவேண்டுவல்யான்'' எனவும், முத்திக்கேதுவாகிய திருநீறுசாதல் தேவரீரைப்பணிதல் பஞ்சாக்ஷரத்தை புச்சரித்தல் முதலியசைவலக்ஷணத்தே தேவரீர் கற்பித்தருளவேண்டுமென்பார், ''செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர்..... ஐந்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே'' எனவும்கூறினர்.

அலங்காரங்கள் செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடையீரே ! கோழையுந்தொடர்ந்து கண்களும் பஞ்சடைந்து அறிவுகெட்டுத் தேகமுமேபொய்யாகிவிடுங்காலத்தில் அடியேன ஒன்றை விரும்புகின்றேன, யாதெனிலோயூனியினையுந்தரித்து, கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருள்வீராக என்பதாம்.

சுடப்படுவாறறியார்புரமூன்றையுஞ்சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற்றென்னெற்றியூரன்றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பதகந்தலைமேற்படநன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமேவிதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே. (உ)

(இ-ள்) மனமே - மனதே, புரமூன்றையும் சுட்டபிரான் - மூப்புராங்களையும் எரித்தபெருமானும், திடப்படமாமதில் தென்ஒற்றியூரன் - உறுதிப்பட்ட பெரியமதில்சூழ்ந்த தென்னொற்றியூரின் கண்ணெழுந்தருளினவனுமாகிய சிவபெருமானது, தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் - வீதிப்பரப்பில் நடப்பவரது, பொன்பதம் - திருவடிகள், நம்தலைமேல்பட - நமதுதலையின்மீது பொருந்தும்படி, நன்குஉருண்டுகிடப்பது-நன்றாயுருண்டுகிடத்தலே, வீதிஎட்டைக்கிழிப்பது - பிரமனதுஎட்டைக்கிழித்தலாகும், (இதனை) சுடப்படுவார் அரியார் - (இறந்து சுற்றத்தாரால்) சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள் தெரியார்கள். எ-று.

(கு-ரை) இறந்து உறவினராலே தூலதேகத்தைச் சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகளுக்கு உண்மை விளங்கா தென்பார், "சுடப்படுவோர் றியார்" எனவும், பாதலத்தும் பூதலத்தும் மீதலத்தும் திரியும் இரும்பும் வெள்ளியும் பொன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைய புரமூன்றையும் ஒருங்கேயழித்துத் தேவர்களைக் காத்தமையின், "புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்" எனவும், பகைவரையழிக்கப் புகுவார் முன்னர் மதிலினைவருத்தி அதன்கணிழிக்தே அப்பகைவரை வெல்லுதலியல்பாதலின், "திடப்படமாமதிற்றென்னொற்றியூரன்" எனவும், பிறவியை யொழித்துக் கொள்வதோ ருபாயத்தேடாமலே திருவொற்றியூரின்கண்நடப்பவரது பாதம் தந்தலையிற்படின் எளிதிற் பிறவியை யொழித்துக்கொள்ளலாமென்பார், "தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் .....வீதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே" எனவும்கூறினர். தென்ஒற்றியூர்- அழகிய ஒற்றியூர், அல்லதுதெற்குத்திக்கின் கண்ணுள்ளஒற்றியூர். வீதி-பிரமன். பொற்பாதம்-அழகியபாதமெனவும், பொன்போலும் அருமையானபாதமெனவுமாம். காண்-அசை. திருவொற்றியூர்த்தெருவில் நடப்பவரது பொன்னடிகள்நமது, தலைமேற்படின்பிரமனெழுத்தை அழிக்கலாமென்க.

மனமே! மூப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானும், உறுதிப்பட்டபெரியமதில் சூழ்ந்த அழகிய ஒற்றியூரின் கண்ணெழுந்தருளினவனுமாகியசிவபெருமானது வீதிப்பரப்பில் நடப்பவரது திருவடிகள் நமது தலையின் மீது பொருந்தும்படி நன்றாயுருண்டு கிடத்தலே பிரமனது எட்டைக்கிழித்தலாகும். இதனை இறந்து சுற்றத்தாரால்சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள்தெரியார்கள் என்பதாம்.

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்னகாற்றேபுசித்தென்னகந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோர்
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினுமெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவரே. (க)

(இ-ன்.) உள் அன்பு இல்லாதவர் - மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள், காடே திரிந்த என்ன - காட்டிலே திரிந்தால் யாதபயன், காற்றே புசித்த என்ன-வாயு பக்ஷணஞ்செய்தால் யாதபயன், கந்தைகற்றி-கந்தைத்துணியை

யரையிற் சுற்றி,ஓடேடுத்தஎன்ன-ஒட்டையேகையிலேந்திஞல்யாதபயன் ஒங்குவிண்ணோர் நாடெய் - உயர்ந்ததேவருலகத்தை நீகர்த்த, இடைமருது ஈசர்க்கு - திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுக்கு, மெய் அன்பர் - உண்மையன்பராயினோர், நாரியர்பால் வீடேயிருப்பினும் - மாதரிடத்து இல்லாழ்க்கைக்கண்ணே யிருந்தாலும், மெய்ஞ்ஞான வீடு இன்பம் மேவுவர்-மெய்ஞ்ஞானத்தால் அடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத்தைப் பொருந்துவார்கள். எ-று.

(கு-ரை) திருவிடை மருதூரின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைக் குறித்து உள்ளன்பில்லாதவர் மனத்திற் சென்ற நீரின் முழுகினும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் றவஞ்செய்யினும், வாயுவினையே உணவாகக் கொண்டு புசிக்கினும், மறவுரி முசலியரன்றை நீக்கிக் கந்தைத்துணியை யரையிற் றரிக்கினும், கமண்டலமுதலிய வற்றையொழித்து மட்பாத்திரதத்தையேகையிலெடுக்கினும்யாதொருபயனுமில்லையென்பார், "காடேதிரிக்தென்ன..... உள்ளன்பிலாதவர்" எனவும், மருதீசரிடத்து உண்மையன்புடையவர்பெண்களோடு கூடிக்கிரிந்பதுகாலினும் மறுமையில் இருளிற் புகாது நீரதிசயானந்தத்தையேயடைவர் என்பார், "இடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர்..... வீட்டின்பமேவுவரே" எனவும் கூறினர் இதனை "உள்ளூரிருந்தும் முள்ள மறப்பெற்றேற், கள்ளவிழ் சோலையாங் காட்டுளார்—காட்டுள்ளும், உள்ள மறப்பெறு கல்லாரே னூட்டுள்ளும், நண்ணி நடவுருளார்" எனவருஞ் செய்யாளனுபூதி.

மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள் காட்டிலே திரிந்தால் என்னபிரயோசனம், கந்தைத்துணியை யரையிற் சுற்றி யோட்டையே கையிலேந்தினால் என்னபிரயோஜனம், உயர்ந்த தேவருலகத்தை நீகர்த்த திருவிடைமருதூர்ச்சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராயினோர் மாதரிடத்து இல்வாழ்க்கைக்கண்ணே யிருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானத்தாலடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத்தைப்பொருந்துவார்கள் என்பதாம்.

தாயும்பகைகொண்டபெண்டீர்பெரும்பகைதன்னுடைய
சேயும்பகையுறவோருறும்பகையிச்செகமூப்பகை
யாயும்பொழுதிலருஞ்செல்வநீங்கிலிங்காதலினற்
றேயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ்சுகந்திரமே. (உ)

(இ-ள்.) தோயும்நெஞ்சே - என்றுடி ஒற்றுமையாகப் பொருந்தியமனமே, இக்கு அரும் செல்வம் நீங்கில் - இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால், தாயும்பகை - பெற்றதாயும்பகையாவன், கொண்டபெண்டீர் பெரும்பகை - கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர், தன்னுடைய சேயும்பகை - தன்னுடைய பிள்ளையும் பகையாவன், உறவோரும்பகை சுற்றத்தாரும் பகையாவர், இச்செகமூப்பகை - இவ்வுலகமும் பகையாகும், ஆதலினல் - ஆகையால், மருதீசர் பொற்பாதம் - மருதீசரது பொன்னடிகளே, சுகந்திரம் - நமக்குச்சுகந்தரப்பொருள் ஆகும். எ-று.

(கு-ரை.) "இல்லாரை யெல்லாரு மென்னுவர்செல்வரை, யெல்லாருஞ் செய்வர்சிறப்பு" என்றபடிஎல்லார்க்கும் ஞானாநுபூதியமையாததாயஅ

ரும்பொருளைப்பெறுதானைப்பத்துத்திங்கட்சுமந்துபெற்றதாயும்அவனுக்குத்தன க்குயாதொரு பயனுமின்மையின் இச்சூழ்ச்சாதலின், "தாயும்பகை" எனவும் "தெய்வஞ்சொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்றபடி கற்புடையவளாயினும் நாயகன் செல்வமுடையவனல்லனாயின் தேவரேனுமவனதரை தேசருந்தற்கியலாமை யாலவனைப்பால் ஒருசணப் பொழுதாயினும் பகைகொள்ளுமாதலின், 'கொண்டபெண்டும்பகை" எனவும்' "தந்தைதாய்காற்ற நன்றியவையத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்" என்றபடி தன்தந்தை தன்னேயின்பதனையே பயக்கும் கல்வியுடையவனுக்குச் செய்யினும் அந்நன்றியைக்கருதாது அவன் தனம்பயக்கும் பொருளிலனாயின் அவனிடத்துப்பகை கொள்வன என்பார், "தன்னுடைய சேயும்பகை" எனவும், " இற்பிறந்தார் கண்ணல்லதில்லை யியல்பாகச், செப்பமும் நாணுமொருங்கு" என்றபடி எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியிற்பிறந்தானுக்குத் தாய்மரபும் தந்தைமரபும் யாதொரு பழியிலவாயினும் பொருளிலனேல் அவன் மீது உறவினர் பழியேற்றிப்பகை கொள்வராதலான், "உறவோரும்பகை" எனவும், "பொருளல்லவரைப் பொருளாகச்செய்யுமு, பொருளல்ல தில்லைபொருள்" என்றபடி அறிவுடையாரும உயாகுலத்தாரும் பொருளிலராயின் அவரை அறிவிலாதாராயும இழிகுலத்தாராயும் மதிக்கப்பட்டு அவரிடத்து நட்புக்கொள்ளாது பகைகொள்வராதலின், "இச்செகமும் பகையாயும் பொழுதிலருஞ் செல்வனேனுமிலனாகு" எனவும், மருதீசரது திருவடியேயன்றி மற்றை யொன்றும் சுதந்தரமாகாதென்பார், "ஆதலினல் தோயுகெஞ்சே.....சுதந்திரமே" எனவும் கூறினர்.

என்னெஞ்சே ஒற்றுமையாகப் பொருந்திய மனமே! இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால் பெற்றதாயும் பகையாவள், கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர், தன்னுடைய புதல்வனும் பகையாவன், சுற்றத்தாரும் பகையாவர், இவ்வுலகமும் பகையாகும் ஆகையால் மருதீசரது பொன்னடிகளே நமக்குச் சுதந்திரப்பொருள் ஆகும் என்பதாம். வறுமைவந்தகாலத்து, தாய்முதலிய எல்லோரும் பகையாவர் ஆதலின் மருதீசரது பொன்னடியொன்றே நமக்கு அழியாப்பொருளாய்ப்பற்றத்தக்கியது என்க

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோகடற்புறமோகனமேமிகுந்த
நாடோநகரோநகர்நடுவோநலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோதமியேனுடல்வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றிலீசாவுபிர்த்துணினின்பதமே. (க)

(இ-ன்.) நீண்தோய் கழுக்குன்றில் ஈசா - நீட்சி பொருந்திய திருக்கழுக்குன்றினிடத்தில் எழுந்தருளிய கடவுளே, தமியேன் உடல் வீழும்இடம் - தனியேனுடைய சரீரம்விழுகின்ற இடம், காடோசெடியோ கடற்புறமோ - காட்டிடமோ மரத்தடியோ சமுத்திரக்கரையோ, கனமே மிகுந்த நாடோ- நிறப்புப்பொருந்திய தேசமோ,நகரோ - ஊர்தானே, நகர்நடுவோ-ஊரினிடை

மோ, கலமேமிகுத்தவீடோ-நண்ணுமிகுந்தவீடோபுறந்திண்ணையோ-வெளித் திண்ணையோ, (யான்அறியேன் ஆதலால்) நின்பதமே உயிர்த்துணை-தேவரீரு டையதிருவடிகளே என் உயிருக்குத் துணையாம். எ-று.

(கு-ரை.) "படிமழைமொக்குளிற்பல்காலுந்தோன்றிக், கெடுமிதாயாக் கையென்றெண்ணிச்-தியமாற்றி, தீர்ப்பேமாயமென்றுணருந்திணைறிவாளரை, நேர்ப்பார்யார்நீணிலத்தின்மேல்" எனவும், "புனலுறுபோனீர்ப்பாலை யாமை யென்றெண்ணி, இன்னிலையே செய்கவறவினை-இனிவாய்யே, நின் னூனிருந்தான்கிடந்தான் றன்கேளலறச், சென்னூனைடபதிதலான்,எனவும் கூறியபடியாக்கைநிலையாமை யுண்மையின்,அவ்யாக்கையழியுமிடம் இன்னவி டமென்றுபகுத்தறிய முடியாமையால், காட்டாசெடியே.....தமியேனுட லவீழுமிடம் எனவும், உடலழியுங்காலத்துத் தேவரீரது திருவடியனறி வேறொன்றுந்துணையாகாதென்பார், "நீடோய்கழுக்குன்றிலீசா வுயிர்த்துணை நின்பதமே" எனவும் கூறினர். இனிவிளாவதையறியேன் என்பதை "மலங் கினேன்கண்ணினீரைமாறறிமலங்கெடுத்தபெருந்தகை,விலங்கினேன்வினை கேடனேனினிமேல் வினாவதறிந்திலே, விலங்குகின்றனசேடிகள்சூழும் வைப்பிடமினறியே, கலங்கினேன் கலங்காமல்வந்து காட்டிஞய் கழுக் குன்றிலே" எனவரும் மணிவாசகப்பிரான் திருவாக்காலுணர்க.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளிய ஈசனே தமியேனது சரீரம் விழுமிடம் காடுதானே செடிதான்ற கடற்கரையோ தேசமோ நகரமோ நகரினடுவிடமோ வீடோ வெளிதிண்ணையோ யானறிகிலேன் ஆதலால் தேவரீரது திருவடிகளே என்னுயிர்த்துணையாம்என்பதாம்,

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்துபிறந்துவளர்ந்துபட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும்பூண்டோடியாடிமுடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும்பிணத்தருகேயினிச்சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண்கயிலாபுரிக்காளத்தியே. (க)

(இ-ள்.)கயிலாபுரிகாளத்தி-சென்கயிலாயமென்னுங்காளத்திக்கடவுளே, பத்தும்புகுந்து - தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்கள்சுழிந்து, பிறந்துவளர்ந்து-சனித்துவிருத்தியாகி, பட்டாடைசுற்றி- பட்டுவஸ்திரத்தைத்தரித்து, முத்தும்பவளமும்பூண்டு - முத்துமாலைகளையும் பவளமாலைகளையும் அணிந்து, ஓடியாடி - ஓடிவிளையாடி, முடிந்தபின்பு - ஆயுண்முடிவுபெற்ற பிறகு, செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே - இறந்துகிடக்கின்ற பிணத்தினசமீபத்தே, இனிச்சாம்பிணங்கள் - இனியிறக்கும் பிணங்கள், கத்தும் கணக்கென்னகாண் - கூச்சலிடும் நியாயம்யாதி. எ-று.

(கு-ரை.) "உயிர்படு கருவோர் கையிற் குன்றியு மைந்திற் புற்புத மொக்கும், பயிலிளவூன மேற்லீரழிந் பரந்து செம்புனறிரளுமவய முறுபீசமையைக்திற் சிறிது வருங் கிரங்களுஞ்சிறபுறமே, லியன்முதுகென் பென்றுரைத்திடுகான்கும் விளக்குறு மூப்பதுகாளில், தானடிகிதம்பத்த

உலகமருங்கு சார்தரு மிருமலிவரையிற், கோளுறுவடிவிற் சந்திகண்மூண்டிற் கொழுவிரனன்னிலைம்மையில், வாளுகிர் காசிமுகங்குய்யங் கன்னம்வாலெயிற்று நெருங்காறி, னீளுறு கணைத்தளை யொழுமதியினிகழ் குறிவிளங்குறத் தோன்றும். திங்களோரெட்டிற் குதமுந்திப்யனைச் செறிதருமங்க மாதிகளுந் தங்குறும் பிராணன் முதல்வளிலையா தந்ததையு முந்தியிலைழியன்னை, நூலகுவிரதம் வயிற்றுற மினபதின்பமு மருளியாலுகரு, மங்கண் முன்னிழுக்கச்சினவெனத்தோன்ற வளாவிய மோகமுவிட்டகலும், இறப்பொடுபிறப்பிற் பன்முறையிது காறிடருழந்தன மினிப்பிறகாங் கறப்பெருங்கடவுள் பூசனைப்பேற்றாலவற்றினை யறுத்து மென்றெண்ணிச் சிறப்புறவிருக்கு, மூயிர் கருப்பையுஞ் செறிவுழக்கு சுகமுமறறு, முறப்பெரிதழிந்து மோகன்காக் மிளர்ப்பவுணர் விழந்தரிதுனமனைதரும்" வனறபடி தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்களிருந்து பின்பிறப்பது இயலபென்பார், "பதமும்புருந்து பிறந்து" என்றும், பிறந்தபின்னர் மூலேபூட்டிச் சோட்டித்தாறாட்டி வளர்ப்பதிறினை மாதலின, "வளர்ந்து" என்றும் ஐந்தாட்டையராயகாலத்துப்பட்டாடைமுதலியவற்றைத்தரித்துகலேபயிலப்பள்ளியிற்புகுந்துகலேபயின்றபினனரூட்டையராயகாலத்துநன்மணம்புணர்ந்துஇல்வாழ்க்கையைமேற்கொண்டுபுதல்வரைப்பெற்றமுதலையடைந்துவாழ்காலேக்குபிபரதலால், "பட்டாடைகற்றி... ... .பிணத்தருகே" என்றும், அங்ஙனம விடக்கும பிணத்தருகு இனிச்சாம்பிணங்கள் கத்துதல் அறியாமையென்பார், "இனிசசாம்பிணங்களிகத்துங்கணக்கென்னகாண்" என்றுகூறினார்.

தென்கயிலாய மென்னுங் காளத்திக் கடவுளே தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்கள் கழிந்த பிறந்து விருத்தியாகிப் பட்டு வஸ்திரததைத் தரித்து முத்து மாலேகளேயும் பலவுமாலேகளேயும் அணிந்து ஓடிவிளேயாடி யூயுண்டுவந்த பிறகு இறந்தகிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச்சாம்பிணங்கள் கூச்சலிடும் நியாயம் யாதுஎன்பதும்.

பொன்னுற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்குண்டு பொன்படைத்தோன், றன்னுற்பிரயோசனம பொன்னுக்கங்கே துண்டத்தன்மையைப்போ, லுன்னுற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்டுனேப் பணியு, மென்னுற்பிரயோசனமேதுண்டுகாளத்தியீச்சுரனே. (உ)

(இ-ன்.) காளத்திஈச்சுரனே - காளத்திக்கடவுளே, பொன்னுல்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்கு உண்டு - பொனனுலாவதோர் பயன் பொன்பெற்றவனுக்குண்டு, பொன்படைத்தோன் தன்னுல் பொனனுக்கு பிரயோசனம் அங்கு ஏதுஉண்டு - பொனபெற்றவனுல் அப்பொன்னுக்காவதோர் பயன் அவ்விடத்தே யாதண்டு, அத்தன்மையைப்போல் - அத்தன்மைபோல, உன்னுல் பிரயோசனம் வேணதெல்லாம் உண்டு - உன்னுலாவதாம் பயன் எனக்கு வேண்டிய தெல்லாமுண்டு, உனேப்பணியும் எனனுல் பிரயோசனம் ஏது உண்டு - உன்னேவணங்குகின்ற என்னுற் பயன் யாதி உனக்குண்டு. எ-று.

(கு - ரை.) பொன்னனது கன்னே யடைந்தவனுக்குப் பயன்படுமே யன்றி யவனுலதற்கொரு பயனுமில்லா வாறுபோல திருக்காளத்தி யீசரே தேவரீராலடியேனுக்கெல்லா நற்பயனு முண்டாகின்றனவேயன்றித் தேவரீருக்கடியேனுலொரு பயனுமில்லே யென்றார். மக்கள் விழைந்துகொண்டுள்ளது பொன்னுதலி லதனே நன்கு தெரிந்துகொள்ளக் கருதிப் பொன்னே யுவமை கூறினுரென்க. அடிகள் எல்லாருமெளிதி லுணருமாறு எளிய நடையில் யாப்பமைத்தாங்கு உவமையையும் விளக்கமாக வுரைத்தார்கள்.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா வினைமை துறக்கவல் லேனல்லன் றெண்டிருசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லனுனி னரிச்சென்
ருளாவ தெப்படி யோதிருக்காளத்தி யப்பனுக்கே. 3

(இ-ள்.) வாளால்-வாட்படையினுல், மகவு-பிள்ளையை, அரிந்து, அறுத்து, திருக்காளத்தி யப்பருக்கு = ஸ்ரீகாளத்தீசருக்கு, ஊட்ட-நிவேதனமாக அளிக்க, வல்லேன் அல்லேன்-ஆற்றலுடையவனல்லன், மாது-னனவி, சொன்ன-உரைத்த, சூளால்-சபதமொழியால், வினைமை பெரியவன சுகத்தை, துற-கை-விட்டுவிடுவதற்கு, வல்லேன் அல்லேன்-சாமர்த்தியமுடை பவனல்லேன், தொண்டு - ஊழியங்களே, செய்து - செய்யாநின்று, நாள் ஆறில்-ஆறுவது தினத்தில், கண்-கியனத்தை, இடந்து-தோண்டி, அப்ப-றைவனுன் திருக்கண்ணில் அழுத்தி, வல்லேன் அல்லேன்-தாணியுடையனல்லேன், நான்-இத்தகையவடியேன், நினச்சென்று-நினைப்பாய் (காளத்தி யப்பருக்கு,) ஆளாவது - அடியவனுகவாவது, எப்படியோ-எவ்வாறே அறி கின்றனிலே,—எ-று.

(கு-ரை.) சீராளதேவரை யையாட்டைத் திறவுகொண்டவிளக்க மகவுன்றார். திருநீலகண்டமென்னும் திருமந்திரம் நிறையவு நினைபாதலிலதனைச் சுனென்றனர். பன்றிமுதலிய விலங்குகளி னூன்களோடும் நிவேதனமாகவும் பாய்நீரைத் திருமஞ்சனமாகவும் தங்குடையிற் றரித்த பூவினைசாத்தும் பூவாகவும் தம்மையுணின்று மன்புருதும்பிப் போதரும் சொற்களைத் துதியம் வும்கொண்டு ஐந்திரவு கண்ணுறங்காது நின்றதீத இறைவர்க்குக் காவலாக யும் நிலையுறச் செய்தவைகளோ வினக்குவான் தொண்டு என்றார்.

இப்பாசுரத்தின் முறையே சிறுத்தொண்ட நாயனுர் திருநீலகண்ட நாயனுர் கண்ணப்பநாயனுர் ஆகிய மூவர்களின் அரியசெயல்களை வினக்கி யிருத்தல் காண்க.

மும்போது மன்னும் புரிக்கவுந் தூங்கவு மோகந்நிறையும்
செம்போ நிளமுலை யாருடன் சேரவுஞ்சிவன்யிம் மப்போது
கண்கலக்கப்பட வுமைமைத் தாயைபமேன
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனே. 4

திருக்காளத்தி.

(இ-ள்.) முப்போதும் - (காலே உச்சி இரவு என்னும்) மூன்று காலத்திலும், அன்னம்-சோற்றை, புகிக்கவும்-உண்ணவும், தூங்கவும் - நித்திரை செய்யவும், மோகத்தினால்-காமமயக்கத்தால், செப்பு-செப்பினை, ஒத்த-இணை கூறுகின்ற, இளமுலையாருடன்-இளமையமைந்த தனங்களையுடைய மாதர்களுடன், சோவும்-புணரவும், செவ்வுயிர், விம்பம்-நிகழ்கின்ற, அப்போது; அந்தசமயத்தில், கண்கலக்கப்படவும் - துன்பப்படவும், அமைத்தாய்-வருத்தினை, யேனை-அனைய [illegible], திருக்காளத்தியீச்சுரனே-திருக்காளத்தியீசரே, எப்போதும்-[illegible], காணவல்லேன்-தேடி நீர் திருவடிகளைத் தெரிசிக்கத்தக்கவனல்லேன். —எ-று.

(உரை.) மூன்காலத்திலும் உண்ணுதலிலும் இராக்காலத்தில் மாதர் போகத்துடன் தூங்குவதனிலும் காலம் வாளாகழிதற்கிரங்கி எப்போது காணவல்லேன்.—என்றனர்

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கினைந்துமின்னு
மரைக்கே யலகைக் குழியருங் கேயகம் பார்த்தொழுகும்
புரைக்கே புழுவுந் தகுமேயோ யாண்டருள்பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லால் நிழற்கீழ்மர்ந்தருள் காளத்தியே.

(ஒ-ள்.) பொன்முகலி - சொன்னமுகியென்னும் பெயரமைந்தயாற்றின், கரைக்கு-கரையிலே, கல்லால் நிழற்கீழ் - வடவிருட்சத்தின் நிழலில் அமர்ந்தருள்-எழுந்தருளியிருக்கின்ற, காளத்தியே - திருக்காளத்திநாதனே இரைக்கே-உணவிற்கே, இரவும் கலும்-அகோராத்திரம், திரிந்து-சுற்றி இங்கு இளைத்து - இவ்வுலகின் மெலிந்து, மின்னார் - மாதரின், அரைக்கு கடிதடப்பிரதேசத்தில், அவலக்குழி - துக்கரூபமான பள்ளமாய், அகம்பு வழுவழுப்பு, நீர் ஆர்த்து-நீர்பொருந்தி, ஒழுகும்-கசிகின்ற, புரைக்கே-தூவாரத்திற்கே, உழலும் - சுற்றுகின்ற, தகுமேயோ அடியனே, ஆண்டருள் ஆட்கொண்டருளவேண்டுகின்றேன்.—எ-று.

(கு-ரை.) இரவும் பகலும் உணவிற்கும் போகத்திற்கும் அலைந்து திரிவேனைத் தேவரீரே தேகபோகமோகக்கேடு நீக்கி யுண்மைஞானந் தந்தாள வேண்டுமெனவும் தானுரைப் பந்த கிவர்த்தி யடையவியலாதெனவும் அவனருளாலேயவன்றாள் வணங்கினனென்னுஞ்சருதிவசன வுட்கோளுடையாராய்த்தம் மேனை யாண்டருள் என்றும் கல்லாலினிழலமர்ந்தருள் காளத்தியே எனவும் அருளிச் செய்தனரென்க.

காறும் குருதிச் சலகாரை தோம்புரை காடொறுஞ்சீ
யூறு மலக்குழி காமத்துவார மொளித்திமபுண்
டேறுந் தசைப் பிளப் பந்தரை கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும் படிதரு வாய்திருக் காளத்தி யீச்சுரனே.

(இ–ள்.) காளத்தியீச்சரனே – திருக்காளத்தி யீசரெனத் திருநாமந் தாங்கி விளங்கும் ஆண்டவரே, காளம் - கர்மணம் வீசுகின்ற, குருதி-இரத்தம் வடிகின்ற, சலதாரை-தூம்பு, சோற்புரை - சோற்றுழி, காமத்துவாரம்–இச்சாரந்திரம், ஒளித்திடும் - மறைத்துவைக்கின்ற, புண்-ரணம், தேறும்–காமிகளா லிவ்விடமேயெனத் துணியப்படுகிற, தசைப்பிளப்பு - ஊனினின் றேல், அந்தரங்கத்துஉள - வேறுகூறிய இரகசிய விடத்திலுள்ள, சிற்றின்பம் - சிறிய இன்பத்தினை, விட்டு - நீக்கி, எறும் - உயர்ந்த, பதம் - திருவடி நிழலாகிய பேரின்பத்தை, தருவாய் - அருளுகிறாய், எ–று.

(கு–ரை) மாதரந்தரங்கம் இவ்வளவு இழிவைமைத்தனையாயினும் பழக்க காதனையானது அவ்விடத்திலேயே இழுதுதுச்சேறல் உண்மையெனவும் அதனை வெறுக்கப் புரிவது இறைவனுலன்றிப் பிறராலாகாதெனவும் விளக்குதற்கு ஏறும் பதந்தருவாய் என்றனர்.

கைலாயம்.

காண்சாயும் வெள்ளி மலைக்கர சேகின் கழனம்பினே
னூண்சாயுஞ் செண்ம மொழித்திகி வாய்கர வூரனுக்காய்
மாண்சாயச் செங்கை மழுவலஞ் சாயவனேந்த கொன்றைத்
தேன் சாய கல்ல திருமேனி சாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(இ–ள்) காண் - வாசனை, சாயும் - சாற்புறமும் வீசுகின்ற, வெள்ளிமலைக்கு - கைலாயத்திற்கு, அரசே - தலைவரே, ஊன் - இறைச்சி, சாயும் - புண் முதலியவாகிக் கசிந்தொழுகின்ற, பெரும்மை-பெளத்திகயுடல் நாங்கும்பிறப்பினை, ஒழித்திடுவாய் - நீக்கியருளுவீராக, கரவூரனுக்கு ஆய் - கரவூரன்பார் நிமித்தம், மாண்சாய - திருக்கரத்திலேந்திய மருகுஞ்சாயவும், செங்கைமழு - செவ்விய மற்றொரு திருகரத்துள்ள பரசு என்னும் ஆயுதம் வலம்சாய - வலப்புறத்திற்சாயவும், வனேந்த திருமுடியினின்ற, கொன்றை-கொன்றைமலரின், தேன்சாய - மதுவழுக, கல்லதிருமேனி - அருட்டிருவுருவை, சாய்த்த - கவிழ்த்த, சிவக்கொழுந்தே, சிவக்கொழுந்தென்னு மிந்நாமத்தோடுவிளங்கும் இறையவரே, நின் - தேவரீருடைய, கழல் - திருபாதங்களையே, நமபிணன் - உறுதியாக நம்பியுள்ளேன்.–எ - று.

(கு–ரை) கரவூரருக்குத் திருமேனிசாய்த்த தேவரீர் திருவடிகளே கதியேன் என்றார் கரனென்னுமரக்கனுல் பூசிக்கப்பட்டதனுல் கரவூரென்றும் விரிஞ்சனும் பூசிக்கப்பெற்றதனுல் திருவிரிஞ்சபுரம் என்று வழங்குகிற அத்தலத்தெம்மானுக்கு அபிடேகம் செய்கையில் திருமுடியெட்டாதினுற்று வருந்தியவளவில் அம்மானருளால் திருமுடியை வளைத்தருளினார். இச்சரிதத்தை திருவிரிஞ்சைதல புராணத்தின் பாலனுக்குதிருமுடிவளைத்த சருக்கத்திற் பார்க்கக் காணலாம்.

இல்லம் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்து தின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்துசு கானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயிலாயத்தனே. 2

(இ - ள்) இல்லம்துறந்து - மனைவிமக்கள் சுற்றம் பொருளென்னும் இவைகளா லுண்டாகும் பந்தத்திற் கிடமான வீட்டைவிட்டு நீறவறந் தாங்கி, பசிவந்தபோது - பசிவந்தகாலத்தில், அங்கு - சென்றவிடத்தில், இரந்து - பிச்சைவாங்கி, தின்று - புசித்து, பல்லும் - தந்தங்களும், கறை யற்று - சாம்பல வழுக்கின்றி, வெள்வாயுமாய் - வெள்ளியவாயுமுடையே ளும், ஒன்றிலு - முதலிலனுபவித்த விஷயங்களிலவற்றிலும், பற்றும் இன்றி யுகையுமில்லாமல, சொல்லும்பொருளும் - சொற்களையும், அவைகளின் பொருள்களையும், இழந்து - பயனிலலாதனவெனத்தள்ளி, சுகானந்தம் - கி ரமத்தின் பமாகிய, தூக்கத்தில் - தூரியநிலையில், அல்லும்பகலும் – ரவுபகலாகும், இருப்பது என்றோ-இருப்பதுதானக்காலமோ, கைலாயத்தினே- லெலோ பரமசிவ;—எ - று.

(கு-ரை.) துறவறமனைத்து கலமெலலைக்குரியதாகற்றுசதானந்த நித்திரை எக்காட் பெறுவேனெனருர். அதாவது தூசுகாமத்தூரும் மனவிற்சுழுத்தி யானந்தத்திலிருக்க எக்காலத்தில் யாய்க்குமோ என்பதாம்.

சினந்தனே யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினைபா மையுமற்று நிற்சிந்தனைப்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்நிலை தங்குகின்ற
வனந்தலி லென்றிருப பேனந்த னேகயிலாயத்தனே. 3

(இ-ள்) அந்தனே – உமாதேவிக்கொரு புறமளித்த இறைவரே, கை லாயத்தனே - கைலாயபதியே, சினந்தனே - கோபத்தை, அற்று - அறவொ ழிந்து, செய்கையற்று - மனமொழிமெய்களின் தொழில்களையு மறவொ ழிந்து, பிரியமுந்தான் அற்று-எவ்விஷயத்துக்காகவும் எவரிடத்தும் விருப்ப மில்லாமையும் உடையராகி, நினைந்ததுமற்று -யோகபாவனையில் மூர்த்திக ளைப்பற்றி நினைக்கையும் விடுத்து, நினையாமையுமற்று-நினையாதிருக்கின் றேமென்னும் நினைவையும் இலலாதேஞகி, நிர்சிந்தன் ஆய்-சிந்தையின் தொழிலற்றவனகி, தனந்தனியே- தானே மெலாங்கழன்று யாதொருவனுகி, இருந்து- அநுபவியிலிருந்து, ஆனந்தநித்திரை - சிவானந்தமாகிய தூக்கம், தங்குகின்ற-பொருந்துகின்ற, அனந்தலில் - நித்திரையில், என்று-எக்காலத், தில், இருப்பேன்-அடியேனிராதிற்பேன்.—எ - று.

(இ-ள்) இறைவன் அடியார் விரும்பியவைகளை யளிக்குங் கருணையுடை யரென்பார். அத்தனே என்றார். நிட்டைகூடவேண்டுவா ரடையவேண்டிய வைகளை இதனுள்ளன்குவிளக்கி யிருத்தல்காண்க. தேகபாவத்தை நீக்கிசங்கற் பங்களையுமொழித்து ஞானஸ்புரிப்புமற்று நித்தஞரதிதனுய்நிலைபெற்று விள ங்குகின்ற சகசானந்தத்தில் என்பதாம்,

கையார வேற்று நின் றங்ஙனங் கின்று கரித்துணியைத்
தையாது டுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிக் குள்ளே யுரோமம்விதிர் விதிர்ப்ப
வையாவென் ரோல மிடுவதென் ரோகயிலாயத்தனே. 4

(இ-ள்) கையார - கைநிறைய, ஏற்று - பிறரிடம் பிச்சையெடுத்து, நின்று (இருத்தலின்றி) நின்று, அங்ஙனம் - இடைத்தவண்ணமே, கின்று - புசித்து, கரித்துணியை -பிறருடுத்து கைக்காமற் றரித்து, சந்ததமும், அழுக்குக்கந்தையை, தையாதுடுத்து - கைக்காமற் றரித்து, சந்ததமும், அனவரதமும்; நின் - தேவரீருடைய, சன்னிதிக்கேவந்து - சன்னிதியையே யடைந்து, மெய்யார - உண்மையன்புடன், நின் - தேவரீரை, உள் பணிந்து - வணங்குமுறையில் வணங்கி அத்தரங்கத் தியானஞ் செய்து, உரோமம் - உரோமங்கள், விதிர்விதிர்ப்ப - புளகங்கொள்ள, ஐயா - ஐயனே, என்று - என, ஓலம் இடுவது - முறையிடுவது, என்று - எக்காலத்தில்,—எ – று.

(கு-சை.) ஆடையுமுணவு முதலியவெவையும் விரும்பாது நினது திருக்கோயிலன்றி வேறு இடமிலாதேனும்க் கைலாயத்தனேநின்னே பணியும்பேற்றினு முயர்ந்த தொன்றின்மையால் அடியேனதனே எங்ஙனடைவேனென்றனர் பகிர்முக நாட்டமின்றி அந்தர்முக நாட்டமென்பார் நிற்பணிக்குள்ளே என்றார்.

நீரூர்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்கு நெக்குச்
சேரும்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாரும் தியானமும் ரூனங்க மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராரும்ப் பெருகக் கிடப்பதென் ரோகயிலாயத்தனே. 5

(இ-ள்.) கைலாயத்தனே - கைலாயப்பதியே, நீறுஆர்த்த - விபூதியணிந்த, மேனியுரோமம்-உடலிலுள்ளவுரோமங்கள், சிலிர்த்து-புளகித்து, உளம்-உள்ளம், நெக்கு நெக்கு-கட்டுவிட்டுக் கட்டுவிட்டு, சேரும்-சேர ஆகி, கசிந்து, கசியப்பெற்று,உக-நெகிழ, சித்தை-உள்ளம்,உருகி-உருகுதலுற்று, நின்-தேவரீருடைய, சீர்-எல்லாச்சிறப்புகளுமமைந்த அடிக்கே-திருவடிபெற்றிற்கே, மாரு-நீங்கா, தியானம் உற்று -தியானம் பொருந்தி, ஆனந்தம்-சந்தோஷம்; மேல்கொண்டு-அதிகரித்து, மார்பில்- மார்பினிடத்தில், கண்ணீர் கண்ணீரானது, ஆரும்-நதியாகிப்பெருக-அதிகரிக்கும் வண்ணம், கிடப்பது சமாதியோகத்திலிருப்பது, என்ரோ- எங்ஙனமோ ? அறிகிலேன்:—எ–று.

(கு-சை.) சைவத்துறவி வேடமும் வேடத்துடன் திருவடிக்கியான மாரு திருத்தலேயுடையேனுமாகி சாத்மீகத்தில் எங்ஙனிருப்பேன்:—என்க.

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி

னெல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக்காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றி நப் பேனத்த னேசயிலாயத்தனே. 6

(இ - ள்) அத்தனே கயிலாயத்தனே - செவ்வொளிவாய்ந்த திருமேனியினையுடைய கைலாயபதியே, செல்வரை - சம்பன்னரின், பின்சென்று பின்னற்போய், சங்கடம் - குறைகளை, பேசி - உரைத்து, தினந்தினமும் - காடோறும், பல்லினைக்காட்டி - பல்லைபிளிர்த்து, பரிதவியாமல் - வருந்தாமல், பரானந்தத்தின் - சிவானந்தத்தின் எல்லையில் - முடிவில், புக்கிட - பிரவேசிக்க, ஏகாந்தமாய் - தனியாய் எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஆம் - ஆகிய, இடத்து - தானத்தில், அல்லல் - துன்பம், அற்று - இல்லாதேனும், என்றும்இருப்பேன் - எக்காளிலிருப்பேன்:—எ - று.

(கு - ரை.) பரானந்தத்தின் எல்லையிற் புகுங்காறும் அல்லலுமவலமும் வறுமையுமாதியகனிவுகதுகொண்டேயிருக்கும் ஆதலினிவைகளே வேண்டாமெனவும் திருவடியின்பமாகிய பரானந்தமொன்றே அடையத்தக்கதெனவும் விளக்கினமைகாண்க. எனக்கு ஆம் இடம் என்றது அருணிலேயே.

மந்திக் குருளொத் தேனில்லை காயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ் சிற்சையை யானென் செய்வேனெனைத் தீதகற்றிப்
புந்திப் பரிவிற் குருளையையீந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக் குரியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே.

(இ - ள்.) மந்தி - பெண்குரங்கையும், குருளை - அதன்குட்டியையும் ஒத்தேனில்லை - ஒப்பானேனில்லை, காயேன் - அடியேனது, வழக்குதன்மை, அறிந்தும்-உணர்ந்தும், சிந்திக்கும் - விடயங்களேயாராய்ந்தலேகின்ற, சிந்தையை - மனசை, யான் என் செய்வேன் - அடியேனென்னே செய்வேன், எனை - அடியேனை, நீ தி அகற்றி - குற்றநீக்கி, புந்தி - திருவுளத்தில், பரிவில் - விருப்பத்துடன், குருளையை- குட்டியை, பூசையைப்போல்-பெண்பூனையைப்போல், எந்தைக்கு - அடியேனது தந்தையாகிய தேவரீருக்கு, உரியவன் - உரிமையானவன்,—எ - று.

(கு-ரை.) குரங்குக்குட்டியானது தானே பார்த்திருந்தகாய்க்குரங்கு மரமுதலியவற்றிலேறும்போதும் இறங்கும்போதும் தாயின்மயிற்றினை விரைந்து பற்றிக்கொள்ளும் அவ்வாறு இறைவனே ஆன்மாவலிந்தணை யாதெனமார்க்கடநியாயத்தைக் கூறிமறுப்பார் மந்திக்குருளேயை யொத்தேனில்லையென்றார். பெண்பூனையானது தானெங்கேயெங்கே போகுமோ வங்கெல்லாம் தஞ்சிறுகுட்டியைக் கௌவிச்செல்லும் அவ்வாறே இறைவனுண்டாலன்றி யருண்மே வராதென்பார் மார்ச்சாலநியாயத்தை யுடன்பாடாகக் கொண்டும் புந்திப்பரிவாற் குருளையையீந்திய பூசையைப்போல்-என்றார் எனக்க.

வருந்தேன் பிறந்து பிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ்வாரிடத்தி

விருந்தே னினிபவர் கூட்டம்வி டேனியலஞ்செழுத்தா
மருந்தே னருந்துவ னின்னரு ளாற்கயி லாயத்தனே.

(இ - ள்.) கயிலாயத்தனே - கைலாயப்பதியே ! நின்அருளால் - தே வரீர் கருணையால், இனி பிறந்தும் இறந்தும் - சனித்தும் மரித்தும், வருந் தேன் - துன்புறேன், புலன்வழி - சுவையொளியூறு ரசை நாற்றமென்னும் ஐம்புலன்வழியில் போய் - சென்று, பொருந்தேன் - விஷயவியாபாரங்க ளில் பொருந்தமாட்டேன், நரகில் - நிரௌரவமுதலிய நரகங்களிலும் - புகுவ தின்றிலேன் - பிரவேசிக்கின்றிலேன் புகழ்மார் நிடத்தில், உன்னேயே சதா தாதிப்பர்களிடத்தில் - இருந்தேதன், இருக்கின்றேன் - இனி அவர் கூட் டம்விடேன் - இனிபவ்வடியவரின் கூட்டத்தைவிடேன், இபல் அஞ்செழுத் தாம் - பிரணவரூபமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய, அருந்தேன் அருந்துவன் - அரியமதுவினையுண்பேன்.—எ - று.

(கு - ரை.) கைலாயபதியே தேவரீர் திருவருளை யுடையேனுபினை தலிற் பிறப்பிறப்பு நரக முதலியவற்றை யடையாது அடியவர்கூட்டமடை யப்பெற்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மென்னும் அருந்தேனை யருந்துவே னென் றனர்.

மதுரை

விடப்படி மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டு மனம்
திடப்படி மோகின் னருளின்றி யேதினை மேயலேயக்
கடப்படி மோவம்பர் வாயிலிற் சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படி மோசொக்க நாதா சவுந்தரபாண்டியனே 1

(இ - ள்.) இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை – இவ்வுலகவாழ்வை, விடப்ப டுமோ – விட்டுவிடக்கூடுமோ, விட்டு மனந்திடப்படுமோ - அங்ஙனம் உலக வாழ்வை விடுத்து மனந்துணிவுறுமோ – நின் - தேவரீரது, அருள் இன்றி அருள்இல்லாமல் - தினமேயலேய, தினமுமலேதற்கு - கடப்படுமோ, முடி யுமோ - அற்பர்வாயிலிற்சென்று, இழிஞரின்வாயிலிலே சென்று - கண்ணீர் தழும்பிப்படப்படுமோ, கண்ணீர்நிரம்பித் துன்புறக்கூடுமோ, சொக்கநாதா சௌந்தரபாண்டியனே, சொக்கலிங்கப்பெருமானே சௌந்தரநாத பாண் டியனே,—எ - று.

பொது

உடைகோ வணமூண் டுறங்கப் படுத்தின்னையுண்டுணவிற்
கடைகா யிலேபுண் டருந்தண் ணீருண்டருந்துணைக்கே
விடையேறு மீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதினியில்
வடகோ டியர்ச் தென்ன தென்கோமி சாய்ந்தென்ன வான்

[பிலுறுக்கே.

(இ - ள்.) உடை - உடைக்கு, கோவணம்உண்டு - கோவணமுளது உறக்க - உறங்குதற்கு, புறந்திண்ணேயுண்டு - புறந்திண்ணேயுளது, உணவு - பேரானந்தத்துக்கு, இங்கு - இவ்விடத்தில், அடைகாய் இலேஉண்டு - அடையுங்காயுமிலேயும் உளது, அருந்த - குடித்தற்கு, தண்ணீருண்டு - குளிர்ந்த நீருளது, அருந்தணேக்கு - அரியதணேக்கு, விடையேறும் - இடபத்திலே தூகின்ற, ஈசர் - சிவபெருமானுடைய, திருநாமம் உண்டு - திருப்பெயர்கள் உள்ளன, இந்த ரமணியில் - இந்த உலகத்தில், வான்மதிக்கு - வானிற் றேன்று மதியத்துக்கு, வடகோடு - வடக்குக்கோடு. உயர்ந்து விளங்கினு லென்ன, தென்கோடு - தெற்குக்கோடு சாய்ந்து என்ன, சாய்வற்று விளங்கினுலென்ன, —எ—று.

(கு - ரை.) இறைவனடி மலர்த்தியான முடையவெனக்கு ஆடையும் படுக்கையும் உணவும்குடிக்க நீருந்தணேயும் குறைவறக்கிடந்துள்ளன ஆதலின் இப்பிறையின்கோடு எவ்வாறுயினென்னே என்றனர் என்க.

வீடுநமக்குத்திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்ண வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொல வொருவரு மிங்கிலேயே. 2

(இ - ள்.) நல்லெஞ்சமே - நல்ல எனது நெஞ்சகமே திருவாலங்காடு-திருவாலங்கா டென்னுந்தலம், நமக்குவீடு - நமக்குவீடாகும். விமலர் - சிவபெருமான், தந்த-அளித்த, ஓடுநமக்குண்டு- ஓடுநமக்குளது, வற்றாதபாத்திரம்-அக்ஷயபாத்திரம், ஓங்குசெல்வநாடு - செழித்த செல்வங்களேயுடையநாடு, நமக்குண்டு-நமக்குளது கேட்டதெல்லாம் - நாம் கேட்டனவற்றையெல்லாம்தர அளித்தற்கு ஆகலின் நமக்கு ஈடுசொல - நமக்குச்சமானமாக வுரைத்தற்கு இங்கு, இவ்வுலகத்தில் - ஒருவரும் இல்லே. ஒருவருங்கிடையாது.—எ—று.

(கு - ரை.) நாமித்தகையதுறவறப் பேற்றினே அடைந்து நிற்றலின்நமக்கு நிகரெவருள்ளர் என்றனர், விமலர் - மலரகிதர்.

நாடிக்கொள் ளீசரை நாட்டமுற் றூயிலே நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலே செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோ டுமென்றுங் காமாயுதங்கண்முனிந்தவென்றும்
பீடிப்பை யோவெஞ்ச மேயுனேட்போலில்லே பித்தர்களே. 3

(இ - ள்.) நெஞ்சமே-உள்ளமே, நாடிக்கொண்டு - குருநாதன் சொன்னபதேச வுளவைநாடிக்கொண்டு- ஈசரை - பரசிவத்தை காட்டமுற்றூயிலே தியானஞ்செய்தாயில்லே, நாதரடி - குருநாதரது ஸ்ரீ பாதங்களே, தேடி இருக்குமிடங்களேத் தேடியடைந்து - கொண்டாடி, அக்குருநாதரைத் தெளித்து - தெளிந்தாய்இலே, அவரிடம் இறைவனேயடையுமார்க்கத்தை யஞ்

ஞான சக்தேக விபரீதங்களே நீங்கித் தெரிந்து கொண்டாயிலே, மாயைவந்து-மாயையானது வந்து, மூடிக்கொண்டோம் என்றும் - மூடிக்கொள்ளப்பெற் றேமென்றும், காமாயுதங்கள் - மன்மதபாணங்கள், முனிந்த என்றும் - சிறி னவென்றும், பீடிப்பையோ - என்னே வருத்துவையோ, உன்னைப்போல் - உன்னைப்போல, பித்தர்கள் இலே - பித்துற்றவர்கள் இலே. எ - று.

(கு - ரை.) ஈசனடி மலர்த்தியானமும் குருமுகமான சாத்திர விசாரணை யும் இல்லையாகில் மாயாமோகனப் பிரபஞ்சலீலைகள் வந்துறவினைக் கெடுக் குமென விளக்கினமை காண்க. மன்மதபாணங்களாவன சூதவனசசாதியுத் பல வசோக மென்பன.

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழு
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசையெல் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே. 4

(இ - ள்.) வினைதீர்த்தவனே - இருவினைகளே நீக்கிய பெருமானே, யான் - அடியேன், கையொன்று செய்ய - கையொரு செயலைச் செய்ய - விழியொன்றுநாட, கண்ணெருபொருளே நாடாநிற்க,கருத்து-சிந்தை,ஒன்றெ ண்ண-ஒன்றைநினைக்க, பொய் ஒன்று-பொய் பொருந்திய, வஞ்சநாவு - வஞ் சகமே வாடினநாக்கு, ஒன்றுபேச - ஒரு விஷயத்தைப் பேச, புலால் கமழும்-புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற. மெய்-பரிசவுணர்ச்சி. ஒன்றுசார-ஒன்றையடைய செவி-காது, ஒன்று-ஒருவிஷயத்தை, கேட்க-கேட்டற்கு,விரும்பும்-விரும்பா நிற்கும், ஆகவே, செய்கின்ற - செய்யப்படுகின்ற பூசையை. எவ்வாறு-எவ் வண்ணம். கொள்வாய்-ஏற்றுக்கொள்ளுவை. எ-று.

(கு - ரை.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகமில்லாதேன் செய்யும் பூசையைத்தே வரீர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீராதலின் இந்திரியநிக்கிரகமருளி என் பூசையை யங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றன ரென்க.

கண்ணுண்டு காணைக் கருத்துண்டு கோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கபபல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்கவீச விருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடு வீரிந்த மானுடமே.

(இ-ள்.) காணக் கண்ணுண்டு-தரிசித்தற்குக் கண்களுள,நோக்கக் கருத் துண்டு - தியானிக்கச் சித்தையுளது, கசிந்து - மனங்கசிந்து, உருகி உருகி முற்றுப்பாடுதற்கு, பண்ணுண்டு - இசைகளுள, கேட்க-கேட்டற்கு, செவி யுண்டு-காதுகளுள்ளன, பல்பச்சிலையால் - பலவகைப் பச்சிலைகளே, சாத்த

அருச்சித்தற்கு, எண்ணுண்டு - அட்டோத்தரமாதிய வெண்ணமைந்த பெயர்களுள்ளன. எதிர்நிற்க - இவ்வாறு பூசிக்கில் எதிரே தோன்றுதற்கு, ஈசன் சிவபெருமான், இருக்கையில்-இருக்கும்பொழுது, கெடுவீர்-கெடுவோர்களே இத்தமானிடம் - இம்மனிதப்பிறப்பு, ஐயோடண்ணுண்டுபோகுது - ஐயோ மண்ணுலுண்ணப்பட்டழிகின்றது. எ-று.

(கு ரை.) மக்கட்பிறப்பல்லாத லிலங்கு பறவையாதிகளுடைய கண்ணுதிய இறைவன்றிருவுருவினைக்கண்டு மகிழுமுரிமையற்றனவும் மக்கட்பிறப்பு இறைவன்றிருவருளைப் பெறுதற்குரிமையுள்ளனவுமாகவும் வாளா பிறந்து மடிகின்றனரே என்று உலகை நோக்கி வருந்தி யுரைத்தனரென்க.

சொல்லிலுஞ் சொல்லின் முடிவிலும வேதச் சுருதியிலு
மல்லிலு மாசற்ற வாகாயத் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
ரில்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
கல்லிலுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பாரெங்கள்கண்ணுதலே. ६

(இ - ள்.) சொல்லிலும்-பதத்திலும், சொல்லின் முடிவிலும் - பதார்த்தமான மந்திரத்திலும், வேதசுருதியிலும்-மந்திரமுற்றிலு மாலையாகக் கொண்ட வேதசுருதியென்னுங் கலையினும், அல்லிலும்-இரவினும், மாசுஅற்ற-களங்கமில்லாத, ஆகாயத்தன்னிலும்-ஆகாயத்திலும். ஆய்ந்து விட்டோர்-எது பொருளென ஆராய்ந்து சிவகோடிகளையும் தத்துவங்களையும் பொருளல்லவென விடுத்த ஞானிகளின், இல்லிலும் - இருப்பிடமான அருண்மாளிகையிலும் அன்பர் இடத்திலும் - எவர்கள் அன்பர்களோ அவர்களிடத்திலும், ஈசன் எல்லாவைசுவரியங்களோடுங் தம்மதாகவுடைய சிவனர், இருப்பது அல்லால் இருப்பதை யன்றி, கல்லிலும் செம்பிலுமோ - மேற்கூறிய சம்பந்தமில்லாத கற்களிலும் செம்புகளிலுமோ? எங்கள் - எங்களுடைய, கண்ணுதல்-நெற்றிக்கண்ணினையுடைய சுவாமி, இருப்பான்-இருப்பான்? எ - று.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானெழுந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்று
னினைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே.

(இ - ள்.) மனமே - என்னுள்ளமே, வினைப்போகமே - இருவினைகளையு மநுபவித்தற்குற்ற விடமே, ஒருதேகம்-ஒரு சரீரம், வினைதான் ஒழிந்தால் - இருவினையின் போகமான இன்பதுன்பங்கள் ஒழிந்தால் நினைப்போது அளவு நில்லாது - நினையளவு நேரமு நில்லாது, சிவன்பாதம் நினை - அதனால் சிவபெருமானது பாதங்களைத் தியானஞ்செய், நினைப்போரைமேவு, அடியார் கூட்டத்துடன் கலந்திரு. நினையாரை - கடவுளை நினையாதாரை, நீங்கி.

வீட்டு வீலகி, இக்நெறியில் நின்ரூல்-இந்தநல்வழியினின்ரூல், உனேப்போல் உன்னேப்போல, ஒருவர் உண்டோ - ஒருவருளரோ, எனக்குற்றவர்-எனக்கு வேண்டியவர்கள். எ-று.

(கு-ரை) இருவினே நுகர்ச்சிக்கே தேகம் வந்துள்ள தெனவும், போக நுகர்ந்த பின்னர் தினேயினளவு குறுகிய காலங்கூடவத் தேகமிராதெனவும். ஆதலிற் சிவஞர் திருவடிகளே யழியாத வீடென வுணர்ந்து தியானிக்க வேண்டுமெனவும் இத்தியானம் முதிர்வுறுவான் அங்ஙனம் இறைவனடி மல ரைத் தியானிக்குமடியவர்களுடன் கலந்திருத்தல் வேண்டுமெனவும் போக நுகர்வின் மூடிலில் அழியும் தேகத்தையே நம்பிக்கெடக்கிற வறிவிலிகளினுற வைவிடல்வேண்டுமெனவும் இவ்வளவுமுடையராயினும் பிறழ்ந்த நெறியில் நில்லாதிருத்தல் அருமை யாதலின் நெறியினின்ரூலெனவும், கூறினரென வறிக. இங்ஙன நிற்றலருமை யாதலின் நின்ரூல் என்ரூர்.

பட்டைக் கிழித்துப் பருஷ தன்னேப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லாள் கையின் மூன்கொடுத்து
கட்டி யிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப் பிரியவென் றேவிங்ங னேசிவன் மீண்டதுவே. 8

(இ-ள்.) பட்டைக்கிழித்து - பட்டாடையைக் கிழித்து, பருஷதென்னே-பரியஷ்சியை, பரிந்து - விரும்பி, எடுத்து - எடுத்து, முட்ட - ஒன்ரொடொன்று நெருங்கும் வண்ணம், சுருட்டி - சுற்றி, என் - எனது, மொய்குழலான்-நெருங்கிய கூந்தலினேயுடைய மனேவியின், கையில் - கையினிடத்தில், முன் கொடுத்து-தாம்போதற்கு முன்னே கொடுத்து, இங்ஙனே - இவ்வண்ணம். சிவன்மீண்டது-சிவபெருமான் எழுந்தருளியது, கட்டியிருந்த-பந்தவருவமாக வெண்ணிற் பொருந்தியிருந்த,கனமாயக் காரிதன் - பெருத்த மாயக்காரியின். காமம் எல்லாம்-இச்சையனேத்தும், விட்டுப்பிரிய வென்ரே - என்னேவிட்டு நீங்கவென்று தானே. எ-று.

(கு-ரை.) பட்டைக்கிழித்துப் பருஷசியைச் சுருட்டி என் மனேயாள் கையிற் சிவஞரளித்து மறைய யான தனேப் பிரித்துப் பந்தநீக்கமுந் திருவடி ஞானமுடையேனுயினேனென்றனர். இவ்வரலாற்றை இவர் சரிதத்துக்காண்க.

சூதுற்ற கொங்கையு மானர் கலவியுஞ் சூழ்மும்பாருலும்
போதுற்ற பூசனுக் கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
றீதற்ற மன்னவன் சிங்தையி னின்று தெளிவதற்கே
காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட்டாவெற்றல் கைதனிலே. 9

(இ - ள்.) சூது உற்ற-சூதாகெருவியனேய, கொங்கையும் - தனங்களேயுடையவளாகிய மனேவியும், மானர் - காமக்கிழத்தியரின், கலவியும் - புணர்

சியும், சூழ்பொருளும் - சூழ்ந்துள்ள பொன்நிலம்பசு மாளிகை முதலிய பொருள்களும், போதுற்ற - உடலைவிடுத்துச் செல்கின்ற காலத்திலுண்டாகின்ற, பூசலுக்கு - இந்திரியங்களின் சண்டையை விலக்குதற்கு, என்செயலாம். என்னசெய்யக்கூடும் செய்த-முன்னர்ச்செய்த, புண்ணியத்தால்-நிஷ்காம புண்ணியத்தினால், நீதற்ற - கொடுஞ்செயலற்ற, மன்னவன் - எமதிறைவன், சிற்தையினின்று - உள்ளினின்று, தெளிவதற்கோ - தெளியத்தானே, காதற்றவூசியை - காதில்லாத வூசியை, என்றன் - என்னுடைய, கைதனிலே - கையில், தந்துவிட்டான் - கொடுத்து விட்டனன். எ - று.

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணு மலையர் மலர்ப்பதத்தைப
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 10

(இ - ள்) வாதுற்ற - வாதிற்பொருந்திய, திண்புயர் - திண்ணியதோளினரான, அண்ணுமலையர்-அண்ணுமலை நாதரது, மலர்ப்பதத்தை-மலரனைய பாதங்களை, போதுற்று - அடைந்து, எப்போதும் - எந்நேரமும், புகலு நெஞ்சே - துதிப்பாயாக மனமே, இந்தப் பூதலத்தில் - இந்தப்பூமியில், தீதுற்ற-துன்பம் பொருந்திய, செல்வம்-செல்வத்தை, என் - எதற்காக, தேடி - சம்பாதித்து, புதைத்து-புதைத்த திரவியமென்-திரவியமெதற்காக, காதற்றவூசியும்-மூளியூசியும், வாராது-வரமாட்டாது. கடைவழிக்கு, மரணத்திற்குப் பின் செல்லும் மார்க்கத்திற்கு. எ - று.

(கு - ரை.) மரணத்துக்குப் பின் செல்வமாதிய துணைவரா அண்ணுமலையார் திருவடிகளே துணையாக வுள்ளன. ஆதலின் நெஞ்சமே அவைகளையே நினைப்பாயாக என்றனர். வாதுற்ற திண்புயரென்றது காளியோடு வாத டனஞ் செய்த மையின்.

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணுசை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்த வன்மொழி கேட்டிலை யோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 11

(இ - ள்.) வேதத்தின் - வேதத்தினது. உட்பொருள்-உட்பொருளாய், மண்ணுசை - மண்ணுசையையும், மங்கையை-மாதராசையையும், விட்டுவிட - விட்டு விடுதற்கு, போதித்தவன் - உபதேசித்தவரது மொழி-சொல்லை, கேட்டிலையோ - கேட்டாயில்லையோ, செய்த-நீசெய்துள்ள, புண்ணியத்தால் - நிஷ்காம புண்ணியத்தால், ஆதித்தன் - சூரியனைப்போலவும், சந்திரன்போலே-சந்திரனைப்போலவும், வெளிச்சமதாம் பொழுது - உடலைவிடுத்து நீ ஒளியுடன்

வெளிப்படுகிற காலத்தில், காதற்றவரியும் - மூளியுசியும், கடைவழிக்கு - பிற்றியமார்க்கத்துக்கு, வாராது-வராது. எ - று.

(கு-ரை.) நாம் செய்த புண்ணியத்தால், வேதத்தினுட் பொருளான சிவபெருமானே ஆசிரியனாக வெழுந்தருளி மண்ணுசை பெண்ணுசைகளை விட்டு விடுமாறு உபதேசித்ததனைக் கேட்டுள்ளோமாதலின் மரணத்துக்குப் பின் அவை நமக்குத் துணைபுரியா என்றனர் என்க.

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாயின் மட்டே
யினமான சுற்றமு யானமட் டேவழிக் கேது துணை
தினையா ளவெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்த தவந்
தன்யாள வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே. 12

(இ - ள்.) மனையாளும் - பெண்டாட்டியும், மக்களும் - புதல்வர்களும், வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், தனமும் - பொன்னும், தன்வாசல்மட்டே - (உடல் விடுத்துச் செல்லுங்கால்) தன்னுடைய வாசலளவே யலங்கரிக்கும், இனமான சுற்றம்-இனமாயுள்ள உறவுகள், மயானமட்டே - சுடுகாட்டளவே சிறப்பைத் தரும், வழிக்குத்துணை எது - (இவையெல்லாம் உடலுக்கமைந்தன) உயிர் போம் வழிக்கு சகாயமாக வருவது யாது, தினையாம் அளவு ஆகிலும்-தினையரிசியின் சிறியவளவாகினும், எள்அளவு ஆகிலும்-மேற்சொன்ன தினையினுங் குறுகிய எள்ளின் அளவு ஆகினும், முன்பு - மரணத்துக்கு முன்னர், செய்த தவம் செய்துள்ளதவம் உளதேல் அது, தனையாள-உயிரைக்காக்கவதனால், பரலோகம் - வீட்டுலகம், சித்திக்கும் - கிடைக்கும், சத்தியம்-உண்மை. எ-று.

(கு - ரை.) பொன் முதலிய எவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் துணையாகாவெனவும் சிறியவளவாகவேனுஞ் செய்த தவமுளதாயினது காத்துப் பரகதி சேர்க்கும் என்றும் இஃதுண்மை யெனவுங் கூறினாதலிற் பொருட் செல்வஞ் சேகரிப்பதினும் தவமாகிய அருட்செல்வஞ் சேகரித்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

அத்தமும் வாழ்வுமகத்துமட்டே விழியம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல் வைத்தழுமைந்தருஞ் சுடு காடு மட்டே
பற்றித்தொடருமிரு வினைப்புண்ணிய பாவமுமே. 13

(இ - ள்.) அத்தமும் - செல்வமும், வாழ்வும்-அதனுலுளதான வாழ்வும், அகத்துமட்டே-வீட்டினளவே, மெத்திய-மிகுதியாகச்சூழ்ந்திருந்த, மாதரும்-பெண்களும், விழி - கண்களில், அம்புபொழுக - நீரொழுக, வீதிமட்டே - வீதியளவே, விம்மி விம்மி, பன்முறைதேம்புற்று, இருகை தலைமேல்வைத்து அழும் - இருகரங்களையும் தலைமீதுவித்தழுகின்ற, மைந்தரும்-புதல்வரும்

சுகோமேட்டே-சுகோட்டளவே. பற்றித்தொடரும்-இறந்துசெல்வானைப் பீன் ருடர்ந்து செல்லும், இருவினைப்புண்ணியபாவமும், இவன்செய்த நல்வினை தீவினைகளின்பயனை - புண்ணியபாவமும் - புண்ணியமும்பாவமுமென்பன.

(கு-ரை.) ஒருவன்செய்த புண்ணியபாவங்களையன்றி மற்றெவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் உடன் வராதென்றனர்.

சீயுங்குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ்செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவை யொன்றில்லாத போது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக்கிரவு பகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே. . 14

(இ-ள்.) சீயும்-சீழும், குருதிச்செழுநீர்வழும்பும்-இரத்தமாகியகொழுமையான நீர் சுரக்கின்ற நிணமும், செறிந்து-நெருங்கி மிகுந்து, எழுந்துபாயும்-வெளிப்பட்டொழுகா நிற்கும். புடவையொன்று-சேலையொன்று, இல்லாதபோது-கட்டிக்கொள்ளாத காலநேரிமொழுலப்போது, பகல் இரவு ஆய்-பகற் பொழுதிலும் இராப்பொழுதிலுமாக, ஈயும் எறும்பும் - ஈயும் எறும்பும், புகுகின்ற-நுழைகின்ற-யோனிக்கு. பெண்குறிக்கு, இரவு பகல் - இராப்பகலாக, மாயும் மனிதரை - கெடுகின்றமானுடரை. மாயாமல்வைக்க - கெடாமல்வைத்தற்கு, மருந்து இல்லை-மருந்தொன்று மில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) ஆய்ந்து பார்த்தால் ஆபாசமான பகுதிகளையின் மனஞ்செலுத்திக்கெமெக்கள் எந்நாளிற் கெடாதிருப்பர் என்பார். மருந்தில்லையே,என்றார்.

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச் சோறு மீனேதோறு முண்டு நினை வெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்படவே. 15

(இ-ள்.) சீதப்பனிக்குஉண்டு - குளிரினை மிகுதியுந்தருகின்ற பனிக்காலத்திற்குளது, சிக்கெனக்கந்தை-உறுதியானகந்தைகள், தினம்-நாள்தோறும், இரந்து, பிச்சைவாங்கி, நீதுய்க்க-நீ உண்ணுதற்கு, சோறு - அன்னமானது, மீனேதோறு முண்டு-வீடுகள்தோறுமுளது, நினைவுஎழுந்தால் - விஷயவிருத்தியுண்டானால், வீதிக்குள்-தெருவீதிக்குள், நல்லவிலைமாதருண்டு-அழகமைந்த பொருட் பெண்டிருளர், இந்த மேதினியில், இந்தவுலகத்தில், மனமே-எனது மனதே, என்றும் புண்பட-என்றுந்தின்புறுமாறு. எதுக்கு-எதற்காக-நீசலித் தாய்-நீசலித்தனை. எ-று

(கு-ரை.) எனது மனமே! குளிருக்குப்போர்வைகிடைக்கும், பசிக்குணவு கிடைக்கும். காமவிச்சைக்கு மாதருங்கிடைப்பர் .இவ்வகையன்றி நீ இல்ல

த்திருந்தனுபவித்தவை யென்னே யெதற்காகவருந்துகின்றனையென வவல மூற்ற சிந்தைக்குச்சாந்தி கூறினர்.

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானு முண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்த நித்த
மாறுண் டுலாவி மயங்குநெஞ் சேமனே தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே. 16

(இ-ள்.) நித்தம் நித்தம்-நாள்தோறும், மாறுண்டு-மாறுபாடுற்று, உலாவி - விடயபோகங்களில் திரிந்து, மயங்கும்-மயங்குகின்ற, நெஞ்சே-மனமே, ஆறுண்டு-குளித்தற்கு ஆறுளது, தோப்புண்டு. மனோகரமாயுளத்தோப்புளது; அணிவீதி-அழகியவீதிகளில், அம்பலந்தான் உண்டு-கிடந்துறங்கப்பொதுச்சாவடியுளது, நீறுண்டு - அணிவதற்கு விபூதியுளது, கந்தை - கந்தையான, நெடுங்கோவணம்-நீண்டகோவணம், உண்டு உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு உளது, மனே தோறுஞ்சென்று-வீடுகள் தோறும் போய்-சோறு உண்டு - சோற்றைப்பிச்சையாகப்பெற்றுண்டு, தூங்கி. நித்திரைசெய்து, பின் - பின்னர், சும்மாஇருக்க, சும்மாஇருக்க. சுகமும்-இன்பமும்-உண்டு-உளது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆற்றிற் குளித்துத்தோப்புட்டங்கி லுரிலுண்டம் பலத்துளுறங் கிப்பின் சும்மா விருக்கச்சுகமுளது என்பதாம்.

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கி வந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே. 17

(இ-ள்.) நெஞ்சே-உள்ளமே, உடுக்க-உடுத்தவும், கவிக்க-தலை மீது போட்டுக்கொள்ளவும், குளிர்-குளிரிலும் - காற்று-காற்றிலும், வெய்யில் - வெயயிலிலும்.ஒடுங்கி-உடலம் ஒடுக்கமுற்று வந்தால், உடுக்க-அவைகளாலுண்டாகுந்தட்பவெப்பங்களைத் தடுத்தற்கு, பழயவொருவேட்டியுண்டு,பழயவொராடையுளது, சகமுழுதும், உலகமுழுமையும், புறந்திண்ணை-வெளித்திண்ணை, எங்கெங்கு முண்டு, எவ்விடத்திலுமுளது, படுக்க-படுத்தற்கு, பசித்துவந்தால்-பசித்தடைந்தால், கொடுக்க-கொடுத்தற்கு, சிவன் உண்டு, சிவபெருமானிருக்கின்றார் ஆதலால், நமக்குக்குறைவில்லை-நமக்குயாதொருகுறைவுமில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) நமக்குடுத்தற்கு வேட்டியும் படுக்கவிடமும் பசியாற்றச்சிவனுமிருத்தலிற் குறைவுபாடு யாதொன்று மில்லையென்றனர்.

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டே னும்படி கேட்டுவிட் டோமினிக் கேண்மனமே

யோடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்டனடியார் நமக்குத் துணையு மூண்டே. 18

(இ-ள்.) மாடஉண்டு-மாடஉளது, கன்றுண்டு-கன்றுளது, மக்கள் உண்டு, புதல்வர்உளர், என்று, என, மகிழ்வது எல்லாம் - சந்தோடமுறுவதெல்லாம், கேடுஉண்டெனும்படி-கேடுளது என்னும் வண்ணம், கேட்டு - கேள்வியுற்று, விட்டோம்-துறந்தோம், மனமே இனிக்கேள், எனது நெஞ்சமே இனியான் சொல்வதைக்கேட்பாயாக, ஓடுஉண்டு-பிச்சாபாத்திரமுளது, கந்தை, உண்டு-உடுத்தற்குகிழிந்தவாடையுளது, உளளே ஓத்-மானதமாகச்செபிக்க, எழுத்து ஐந்து உண்டு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமிருக்கின்றது, தோடு உண்ட-தோடு பொருந்திய, கண்டன்-ஸ்ரீகண்டரானசிவபெருமானது, அடியார் - அடியவர்கள், நமக்குத் துணையும் உண்டு, நந்தமக்குத்துணையாகவுமுளர். எ-று.

(கு-ரை.) நாம் மாடுகன்று மக்களாதிகளாற் கேடேயுண்டாகுமென்று கேட்டுத்துறவுற்றோம். துறவுற்றநாம் ஓங்குகந்தையுமைத்தெழுத்தும், சிவனடியார் துணையுமுடையோம் ஆதலிற்குறைபாடற்றேயிருக்கின்றோ மென்றனர் என்க.

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோநித்த வெள்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழித்துயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர் பழ் றற்றவரே. 19

(இ-ள்.) மா-சிறந்த,தானவத்தையும்-சுவர்க்காதிலோகங்களிலுள்ளசிந்தாமணி கற்பகம் காமதேனு ரம்பாமுதலிய வஸ்துக்களையும்,மாயாபுரியின்-மாயாலோகத்தின் மயக்கத்தையும், மயக்கத்தினையும் நீத்தார் தமக்கு, இறைவனருளால்பயனற்றவையெனவுணர்ந்து விடுத்தவுட்டறவினர்க்கு, ஒரு நிட்டையுண்டோ-ஒருநிட்டையுளதோ? நித்தனன்புகொண்டு-அழியாதசிவபெருமான்அன்பைப்பொருளாகப்பெற்று, வேர்த்தால்-வெயருற்றால், குளித்து-நீராடி, பசித்தால்-பசியெடுத்தால்,புசித்து-போசனஞ்செய்து, விழித்துயின்று-கண்ணுறங்கி-பார்த்தால் - பார்வையிட்டால், உலகத்தவர்போல் - உலகத்தவரையொப்ப, இருப்பர்-இருப்பார்கள், பற்று அற்றவர்-பந்த நிவிர்த்திபெற்றவர்கள். எ-று.

(கு-ரை.) சொர்க்கமுமதன்கணுள்ளபோகதிரவியங்களும் மாயாகாரியமானவுலகமும் துச்சமானபொருளென இறைவனருளாலுணர்ந்து அவைகளை வெறுத்துச் சிவபெருமான்றிருவடி மலர்களில் அன்புடைய ஞானவொருவன் வெயர்த்தாற் குளிப்பன் பசித்தாற் புசிப்பன் நித்திரை வந்தாலுறங்குவனுதலினவனைப் பற்றற்றவனென்றறியப்படா விடினும் அன்னன் பற்றற்றானே என்று ஞானசாரங்கைப்பற்றிய மேலோனைப்புகழ்ந்துரைத்தனர்.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல்லறமு நட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
யென்றன் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 20

(இ-ள்.) மனமே - எனது மனதே, உனக்கே - உன்றனுக்கே, இது உப தேசம் - (யான் கூறும் இந்த வாக்கியமான) உபதேசமானது, ஒன்று என்று இரு—ஒப்பற்றதென வுணர்ந்து இருப்பாயாக, (அந்த உபதேசம் எதுவென் றால்) தெய்வம் - கடவுள், உண்டு - இருக்கிறார், என்று - என, இரு - துணிந் திருப்பாயாக, உயர் - உயர்ந்த, செல்வம் எல்லாம் - செல்வமனைத்தும், அன்று என்று இரு - நிலையற்றவையெனக் கருதி யிருப்பாயாக, பசித்தோர், உணவின் வேட்கை யுற்றோரது, முகம் - முகத்தை, பார் - பார்ப்பாயாக, நல் லறமும் - பதிபுண்ணியமும், நட்பும்-சிவகாருணியமும்; நன்று என்று இரு— நல்லன என்று இருப்பாயாக, நடுநீங்காமல் - பொது நிலையினின்று மாறு மல், நமக்கு இட்டபடி - நமக்கமைத்த முறைப்படியன்றி, வேறு வருவது என்று என்று - எந்நாளில் என, இரு – இருப்பாயாக.

(கு-ரை.) மனதே யானுனக்குச் செய்யும் உபதேசம் இதுவாகும் எது வென்றால். தெய்வமுண்டென் றிருத்தலும், அதாவது நித்தியமானதெனக் கருதியிருத்தலும், நித்தியமானதுபோற் காணப்படும். செல்வமனைத்தும் அநித்தியமென வறிந்து கோடலும் பசித்தோர்முகம் பார்த்தலும் பதிபுண்ணி யமும் உயிர்ப்பகையின்மையும் நல்லவையென இருத்தலும் விருப்பு வெறுப் பின்றிப் பொதுமையாக நாமனுபவிக்கு மூழனைத்தும் நமக்கிறைவன் அமை த்த வண்ணமென்றிருத்தலும் என வறிசுவென்பதாம்.

இனி தெய்வமொன்றே யெனவும் அத்தெய்வமே அழியாத பரம்பொரு ளெனவும் மோக நிரவியங்களான செல்வமாதிய வனைத்தும் நிலையில் பொரு ளெனவும் ஆன்மாக்கள் அறமும் கருணையும் பொருந்தினரா யிருக்கவேண்டு மென்பதனையும் நமக்கு வருமா கூழ்போகூழாதிய வனைத்தும் நம்மாலியற்றப் பட்ட வினையின்பயனும் இறைவனு ளளிக்கப்படுதலி னவைகளோ யெத்தகை யோரு மனுபவித்தே நீரவேண்டு மென்பதனையும் மனைத்தை முன்னிலையாக வைத்துலகிற் கறிவுறுத்தன ரெனினுமாம் "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண் டாகி" என்னுந் தமிழ் மறைப்படி தெய்வமுளதென விரு எனவும் ஒருவனு யுலகேத்த நின்ற நாளென்ற சுருதியை யுட்கொண்டு ஒன்றென்றிரு-எ-ம். பொய்ம்மாயப் பெருங்கடல் என்ற சுருதிப்படி உலகபோகமான செல்வத்தை அன்றென்றிரு-எ-ம். "ஊழிற் பெருவலியாவுள என்பதனைக்கொண்டு நின க்கு வரும் துன்பங்கள் ஊழ்முறையா லண்டாமலையென் றிரு என்பார், இட்டபடி என்றென்று" எ-ம் கூறினர்.

காட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. 21

(இ-ள்.) நெஞ்சே - எனது மனமே, நம்பு - (நான் கூறுவதை யுனக்கு நிதியானதென) நம்புவாயாக, உனக்கு - உன்றனுக்கு, உபதேசம்இது - இது உபதேசமென்றருளி, அதாவது, சற்குருபாதத்தை - ஞானசாரியனது திரு வடிகளை, காட்டம் என்றே - காடும் பொருளான பரம்பொருட் டியான மெனவே, இரு - கருதியிரு, பொல்லா உடலை – அடாதசெயற்குரிய இவ் வுடலத்தை, பொம்மல் ஆட்டம் - தோற்பாவைக்கூத்து, என்றேஇரு – என வேகருதி இருப்பாயாக, சுற்றத்தை - மக்கள் மனையொக்கள் முதலிய சுற்றங் களை, சந்தைக்கூட்டம் – சந்தையிற்கூடுஞ் சனத்திரள், என்றே – எனவே, இரு - இருப்பாயாக, வாழ்வை - இவ்வுலக வாழ்வினை, குடம் - குடத்தினி ன்றும், கவிழ் - சாய்த்த, நீர் - வெள்ளத்தின், ஓட்டம்என்றே - ஓட்டமெ னவே, இரு-இருப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) குருவே சிவமெனக்கூறினனந்தி என்பதனால் சற்குருபாத த்தை நாட்டமென்றே இரு-எ-ம். "வாழ்வாவது மாயம்" என்பதனால், பொம் மல் ஆட்டம் சந்தைக்கூட்டம், குடங்கவிழ்நீர் ஓட்டம் எனமுறையே உடல் சுற்றம் வாழ்வெனபனவற்றை அநித்தியப்பொரு ளென்றனர்.

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செய லேயென் றுணரப்பெற் றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. 22

(இ-ள்.) தெய்வமே - கடவுளே, இனி நின்னை என்னிறைவனென்றிரு ந்தபின்னர் - என்செயல் ஆவது, என்னுடைய செயலாக வுண்டாவது, யாதொன்றும் இல்லை, எதுவொன்றும் இன்றும், உன்செயலே-அனைத்தும் நின்செய்கையேயென, உணரப்பெற்றேன் - அறியப்பெற்றேன், இந்த தேக த்தை நானல்லவென வுணர்ந்து தள்ளிய பின்னர், செய்ததீவினை - செய்யப் பட்ட கொடிய செயலெதொன்றுமின்றும், பிறப்பதற்கு - இத்தகைய ஞான மூண்டாதற்கு, முன்செய்த-தேகமே யான்மாவென்றிருந்த காலத்துச்செய்த, தீனைவியோ - தீச்செயலோ, இங்ஙனே - இவ்வாறு, வந்துமூண்டது - வந்து சேர்ந்தது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆண்டானடிமையாக உணர்ச்சிவந்த பின்னர் ஆட்டுவித்தா லாரோ நுவராடாதாரே என்றபடி அனைத்தும் நின்செயலென வுணர்ந்தேன்

அங்ஙன முணர்ந்தபின்னர் என்செயலொன்று மில்லையாகவும் இங்ஙனே வந்துமூண்டது நின்னருளடைதற்கு முன்செய்த கன்மபலமோ அறிகிலேன்.

இனி இந்த வூனெடுத்தபின்செய்த தீவினையாதொன்றுமில்லை என்பதற்கு இந்த மாங்கிச வுடலமான மனிதசரீரப் பிறப்பை யானடைந்ததற்குப் பின்செய்தபாவமோ யாதொன்றும் இல்லையெனவும் "பிறப்பதற்கு முன் செய்த தீவினையோ" என்பதற்கு இப்பிறப்பிற்கு முந்திய பிறப்புக்களிற் செய்த பாவகன்மமோ எ-ம் கூறலாகும். இக்கருத்தாக ஸ்வன்செயலாலே யாதும் வருமெனத் தேறேனுளும் என்னூர் தாயுமானவரும்"

இப்பாசுரம் அடிகள் கழுவினைக்கண்டு கூறியதென்ப

விவரம்.

பத்திரகிரியெனப் பெயருள்ள ஒரு மன்னவனது நகரினருகில் திருவெண்காட்டடிகள் சென்று ஒரு விநாயகராலயத்துள் ஒரு இரவில் நிட்டைகூடியிருந்தனர் அன்றிரவு அரசமாளிகையுட்சென்று திருடவேண்டுமெனும் எண்ணத்துடன் வந்த சில கள்வர்கள் விநாயகப்பெருமானே! சுட்டிப்பெருமானே இன்றிரவு எங்கள்மேனவு கைகூடிவந்தால் தேவரீரை மறவாது நன்முப்பூஜிப் போமெனக்கூறிச் சென்றனர். சென்றூர்க்கு அரசமாளியுள் வேண்டுமளவும் இரத்தினபாணங்களும் பொற்குவியல்களுங் கிடைத்தன, எவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் வெளிவந்த கள்வர்கள் திரும்பிவருங்காலத்து விநாயகராலயத்தில் வந்து அரசனணியும் இரத்தினவடமொன்றை யெடுத்து விசிறி விநாயகர் மீதிட்டனர் அவ்வாரம் விநாயகருகினிட்டையிலிருந்த அடிகள் கழுத்தில் விழுந்தது அதனையறியாதடிகள் நிரதிசய இன்பநிட்டையிலிருந்தனர். பிற்றைநாட் காலையில் அரசமாளிகையிற் களவுசெய்த கள்வரைப்பிடித்துவரும் வண்ணம் அமைச்சனு லேவப்பெற்று நாற்புறமுஞ்சென்ற காவலருட் சிலர் விநாயகராலயத்துளுற்றுப்பார்த்து அரசனணியும் இரத்தினவட மணிந்திருக்கும் அடிகளைக்கண்டு கள்வர் தலைவனென வுட்கொண்டு பிடித்திழுத்து அரசன்முன்கொண்டு நிறுத்தினர் தனது கண்டசரம் பூண்டிருந்த அடிகளை யாராயாதன்னேன் கழுவிலிட வுத்தரவிட்டனன் அவனுணைப்படி காவலர் கழுக்கோலினருகிலடிகளை யழைத்துவந்தனர் அப்பொழுது நிட்டைதெளிந்து புறநோக்கம் விளங்கிய வடிகள் தம்மைக் கழுவிலிடுவான் கொண்டுவந்திருத்தலையுணர்ந்து புன்னகைகொண்டிச்செய்யுளை அருளிச்செய்தனர். என்பதாகும்.

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றுனைப் பூதம் பணிந்தேன்
கருவாகு மேதைக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக் கொள்ளவல் லோவிங்ங னேசிவ னுற்றதுவே. 28

(இ-ள்.) திருவேடம் ஆகி - சிவனடியார் திருவுருவங்கொண்டு, தெரு வில் - வீதியில், பயின்று உலாவி, எனை-அடியேனை, தேடிவந்து - விசாரித் தெய்தி, பரிவாக - விருப்பத்துடன், பிச்சை - பிச்சையை, பகரும் என் றனை - பகிர்ந்திடும் என்றருளிச்செய்தவரை, பதம் - திருவடிகளை, பணிந் தேன் - வணங்கினேன், கருவாகும் - பிறப்புண்டாகும், எதம் - துன்பமாகிய கடல்கரை - சமுத்திரத்தின் கரையை, மேவ-அடைய, கருதும்-நினைக்கின்ற என்னை - அடியேனை, உருவாக்கிக்கொள்ள அல்லோ – தமது பொருளான அடிமையாகச் செய்துகொள்ளுதற்காகவன்றே - இங்ஙனே, இவ்வண்ணம் சிவ னுற்றது - சிவபெருமானெழுந்தருளியது - எ - று.

(கு-ரை.) பிச்சான்னத்தாற் றேகதாரணஞ்செய்துகொண்டு சமாதியிலி ருக்கும் அடிகள் ஒருதினம் பிச்சைவாங்கி வந்த சமயத்தில் இறைவனுமோர டியவராப்போல வேடந்தாங்கி இவரிடமடைந்து பிச்சையிடுகவென இவரும் தாமெடுத்துவந்த பிச்சையை யவர்க்களிக்க அவரதனைப்பெற்று மகிழ்ந்து மறைந்தருள இறைவனென் றுணர்ந்து மகிழ்ந்துகூறிய நிச்செய்யுளென்ப.

தம்மைச் சனனசாகரத்திருந்தெடுத் தாட்கொள்ளக் கருதியோ சிவனடி யார் வேடங்கொண்டு வந்து தம்பாலெய்தி இரந்தனரென அறிஞர் கூறுநிற் பச்சிலர் இச்செய்யுட்கு, திருவேடமென்பது கற்பின்மிகுந்தோமென்று கர்வி த்திருந்த தாருகாவன மாதரைக் கற்பழிக்கக்கொண்ட வுருவமென்னவும் தெரு அம்மூனிவர் வீதியெனவும். உருவாக்கிக்கொள்ளுதல் சாரூப்பியமுத்தியென வுங் கூறுகின்றனர்.

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன் .
கிட்டே னவருரை கேட்டும்8 ரேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றெல்லைநான்மறைக்கு
மெட்டே னெனும்பர மென்னிடத்தே வந்திங்கெய்தியதே. 24

((இ-ள்.) விட்டேன் - விடுத்தேன், உலகம் - உலகத்தை, விரும்பேன் - விரும்பமாட்டேன், இருவினை - நல்வினை தீவினைகளை, வீணருடன் - உப யோகமற்றவர்களுடன், கிட்டேன் - நெருங்கேன், அவர் உரை - அவ்வீண ரின்சொற்களை, கேட்டும் இரேன் - கேட்டுக்கொண்டும் இரேன், மெய்கெ டாதநிலை - உண்மைப்பொருள் அழியாதநிலையை, தொட்டேன் - கைப்பற்றி னேன், தொல்லை - புராதனமான, நான்மறைக்கும் - சதுர்வேதங்களுக்கும், எட்டேன் எனும் - அப்பாற்பட்டு நிற்பேன் என்கின்ற, பரம் - சிவமாகிய, பொருள் - பொருளானது, என்னிடத்தே - என்னிடத்தில், வந்திங்கு - வந்து இவ்விடத்தில், எய்தியது - கிட்டியது. எ-று.

(கு-ரை.) நான்மறைக்கும் எட்டேனெனும் பரம்பொருளென்னிடத்து வந்தெய்தியவதனால் யான் உலகினைவிட்டேன் இருவினைகளை விரும்பேன்

வீணருடன் பழகுதலும் அவர் மொழியைக்கேட்டலும் விடுத்தேன் அழியாத நிலைமையை யடைந்தேன் என்பதாம்.

அட்டாங்க யோகமூ மாதார மாறு மவத்தை யைந்தும்
விட்டேறிப் போன வெளிதனி லேவியப் பொன்று கண்டேன்
வட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 25

(இ-ள்.) *அட்டாங்கயோகமும்* - அட்டாங்கங்களோடுகூடிய யோகத்தினையும், *ஆதாரம் ஆறும்*-ஷடாதாரங்களையும், *அவத்தை ஐந்தும்*-பஞ்சாவத்தைகளையும் விட்டு ஏறிப்போன, கண்டு கழித்து - மேலேசென்ற, வெளிதனில்–அருள் வியாபகவெளியில், *வியப்பொன்று* - ஆச்சரியமொன்று, கண்டேன்–தரிசித்தேன், *வட்டுஆகி* - இனிமையிற் கருப்பு வட்டுப்போல்வதாயுள்ள செம்மதிப்பால் ஊறல் உண்டு, செவ்விய சந்திரகலாமிருதத்தை யருந்தி, மகிழ்ந்திருக்க - நிரதிசயவின்பானுபவமூற்றிருந்த, *எட்டாத பேரின்பம்* - கிட்டுதற்கருமையான பேரின்பமானது *என்னை விழுங்கி இருக்கின்றது*, என்னைத் தன்னுளாக்கி அழியாது நிற்கின்றது. இ-து.

(கு-ரை.) இயம நியமாதன தாரணப்பிராணயாம பிரத்தியாகார நியாசசமாதிகளோடுகூடிய யோகவழியில் மூலாதார சுவாதிட்டான மணிபூரகவனாகத விசுத்தி யாக்ஞேயென்னு மாதாரங்களையும் படைத்தழிக்கும் இயல்பினையும் சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரியாதீதமாகிய பஞ்சாவத்தைகளையும்கடந்து ஞானசாதகமூற்று அருள்மயமான இடத்தையடைந்து கருப்பு வட்டினு மினிக்குஞ் சந்திரகலாமிர்தத்தை யுண்டு இருக்கும் வண்ணம் பிறருக்குக் கிடைக்காத பேரின்ப மெனக்குக்கிடைத்தது என்றனர். வட்டென்பதற்கு வட்டமான என்பாரும். வண்டு என்பாரும் உள்ர்.

எரியெனக் கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனு மிந்தமண் ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னுயெனக் கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரியமு டன்வளர்த்தேனித னுலென்ன பேறெனக்கே. 26

(இ-ள்.) *இந்நாறு உடலை* - இந்த நாற்றம்பொருந்திய உடலத்தை, *எரி எனக்கு என்னும்* - தீயானதெனக்குரிய தென்னுநிற்கும், புழுவோ எனக்கென்னும்-இருமிகளோ எனக்கெனக்கென்னுநிற்கும், இந்த மண்ணும்-இந்தப் பிருதிவியும், எனக்குச் *சரிஎன்னும்*-எனக்குச் சரியானதென்னும், *பருந்தோ*-எனக்கு என்னும் பருந்தோ எனக்குடைய தென்னுநிற்கும், *தான்புசிக்க* – தானுண்ணுதற்கு, *நரியெனக்கு என்னும்* - குறுநரியானது எனக்கென்றுகூறும், (இங்ஙனமாக இதனைப்) *பிரியமுடன்*-விருப்பத்துடன், *வளர்த்தேன்*–

வளர்த்தனன், இதனால் - இவ்வுடலத்தால், எனக்கு என்னபேறு - எனக்கு யாதி பயன். எ-று.

(கு-ரை.) வெறுமக்களின் உடலாலொருபயனு மில்லையென்பதை விளக்க ஆன்றோராசாரம்பற்றி எனக்கிதனு லென்ன பயனென்றனர். இதனால் தேகத்தின் நிலைமையையும் உரிமையின்மையும் விளக்கினர்.

அண்ணறன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யானசுகமுமெல்லா
மெண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண்ணரிதே. 27

(இ-ள்.) அண்ணல்தன் - சிவபெருமானது, வீதி - சந்நிதான வீதியே, அரசு இருப்பாகும் - நமக்குஅரசாட்சி இருப்பிடமாகவுள்ளது, அணிபடையோர் - அழகிய சேனவீரர்கள், நண் ஒரு நால் ஒன்பது ஆம் - பொருந்திய மூப்பத்தாறு பேர்களாகும். அவர்-அம்மூப்பத்தறுவரின், ஏவலும்-ஊழியமும், நண்ணும் - பொருந்திநிற்கும், இவ்வூர் - நாம் இப்பொழுது வாழும் இந்த ஊரனேத்தும், துண்என் பசிக்கு-விரைந்துவருகிறபசிநோய்க்கு, மடைப்பள்ளியான - சமையற்சாலையாக வாயின, சுகமும் எல்லாம் - இத்தகைய ஞானராச்சியபரிபாலன சுகமனேத்தும், எண்இலிகாலம்-அளவற்றகாலம், அவமே விடுத்தனம்-அநுபவியாது வீணேகழித்தனம். எண்ணரிது-அளையிற்றை எண்ணுதலருமையாகும். எ-று.

(கு-ரை.) துறவறத்தின்பெருமையை விளக்கிக்கூறியதிது, ஊரெல்லாம் அட்டசோறு நமமதே என்ற மணிவாசகப் பெருமானேயொப்பக் கூறியதாகும் இச்சற்கு ஆருதார நிலே பரப்பிரமத்துக்காசிருக்கு மிடமெனவும் மூப்பத்தறுவகை தத்துவங்களும் அப்பிரமத்துக்கு ஏவல் செய்யுமெனவும் இந்த உடலாகிய ஊர் ஐம்புலன்களுந் தம்பசிநோய் நீங்குதற்கு மடைப்பள்ளியாகுமெனவும் இவ்வாருன வின்பத்தை நுகராமல் வாணுள் வீணுளாக்கிக் காலங்கழித்தனம் எனவும். ஆன்மாலுபவத்திற் கன்னியமான சிவானுபவத்தினே இலேசமும் பெற்றேனில்லே என்றூர் எனவுங் கூறுப.

என்பெற்ற தாயரு மென்னேப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
சென்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற் றொழிய வொருபற்று மில்லே யுடையவனே. 28

(இ-ள்.) உடையவனே-சிவபெருமானே, என்பெற்ற தாயரும் - என்னேயீன்ற அன்னையரும், என்னே - என்றனே, பிணம் என்று - சவமென, இகழ்ந்துவிட்டார் - இகழ்ச்சிசெய்துதொலைத்தனர், பொன்பெற்றமாதரும்-

பரியமளித்து மணஞ்செய்துகொண்ட மனைவியரும், போஎன்றுசொல்லி – போதிஎன்று கூறி, புலம்பிவிட்டார் - அழுதுதொலைத்தனர், கொன்பெற்றவன்மையமைந்த, மைந்தரும் - புதல்வர்களும், பின்வலம்வந்தி - பின்னிடத்தில் சுற்றிவந்து, குடம் உடைத்தார் - குடத்தை யுடைத்தனர், ஆதலின் உன்பற்று ஒழிய, உனக்கு மெனக்குமுள்ள நீங்காத பந்தமன்றி - ஒருபற்றும் வேரொரு பந்தமும் இல்லை அடியேனுக்குண்மையில் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை.) மாதர் மனைவியர் மைந்தரென நிற்குமின்னோர் தேகத்தையானெனக் கருதி தேகமட்டமுண்டாங்காலத்துக் கைவிடுத்துப் பகைஞரையொப்பச்செல்லுகின்றனர். இறைவரொருவனே எத்தனைச் சன்மங்கள் வரினும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் எனக்குற்ற துணையாக விளங்குகின்றனர். என வறிந்துகொண்டேன் என்றனர்.

கறையற்ற பல்லுங் கரித்துணி யாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாத வூணும் புறந்திண்ணையுந்
தறையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே. 29

(இ-ள்.) கறை அற்றபல்லும் – கறையில்லாத தந்தமும், கரித்துணி ஆடையும்-கரித்துணியாகிய ஆடையும், கள்ளமின்றி-வஞ்சனையிராமல், பொறை உற்ற-சாந்தமடைந்த, நெஞ்சமும் - மனதும், பொல்லாத ஊணும்-சுவையற்றவுணவும், புறந்திண்ணையும் - வெளித்திண்ணைவாசமும், தறையில் கிடப்பும் - தரையிற் கிடத்தலும், இரந்துண்ணும் – பிச்சைவாங்கி அருந்துகின்ற ஓடும் - மண்ணோடும், சகம் அறிய - உலகமறிய, குறைவற்ற - குறைவு இல்லாத, செல்வம் என்றே - செல்வம் எனவே, கோலமாமறை - அழகிய சிறந்த வேதம், கூப்பிடும்-முறையிடாநிற்கும்.

(கு-ரை.) உபநிடதங்களுள் நாரதபரிவிராஜ கோபநிடதமானது இப் பாட்டின் பொருளை நன்கு வலியுறுத்துகின்றது துறவறச்செயலிழிந்த செயலன்று வேதத்தாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பெற்ற உயர்ந்த செயலென விளக்குவார் இங்ஙன மோதினர்.

கறை - தாம்பூலக்கறையென வறிக.

எட்டுத் திசையும் பதினெறு கோணமு மெங்கு மொன்றாய்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில்வையார்
பட்டப் பகலி லிரவென்று கூறிமிம் பாதகரே. 30

(இ-ள்.) எட்டுத்திசையும் - திசை எட்டும், பதினெறுகோணமும் - பதினெறு கோணமும், ஆகிய எங்கும் - எவ்விடத்திலும், ஒன்றாய் - ஒரேதன்மை

யாய், முட்டி - நிறைந்து, ததும்பி - மேல்வழிந்து, மூளாத்து - உண்டாகி ஒங்குசோதியை - உயர்ந்து விளங்கும் 'அருட்பெருஞ்சோதியை; மூடர் எல் லாம்-மூடரனைவரும், கட்டிச்சுருட்டி - சுருட்டிக்கட்டி, தம் கக்கத்தில்-தமது கைம்மூலத்தில், வைப்பர் – வைப்பார்கள், கருத்தில்-உள்ளத்தில், வையார்– வைக்கமாட்டார்கள், பட்டப்பகலே – வெட்டவெளிச்சமான அப்பரஞ்சோதி யான பகற்காலத்தினே, இரவு என்று – வெளிச்சமற்ற இராத்திரியென்று, கூறிடும் பாதகர் - சொல்லும்பாவிகள். எ-று.

(கு-ரை.) பட்டப்பகலே இரவென்று கூறிடும் பாதகர்களே எங்குநிறை ந்த அருட்பெருஞ் சோதியான சிவத்தைக் கருத்தில் வையாமற் கட்டிச் சுரு ட்டி தங்கக்கத்தில் வைப்போர். எங்குநிறைந்த சிவபெருமானே விக்கிரகமுத லியவைகளில் மாத்திரம் இருப்பவராகக்கொண்டு அவரைத்தியானிக்க வகை யறியாது விக்கிரவர்களேச் சுமந்து திரியோம் எ-ம். நூல்களேமாத்திரம் படித் துச் சுமத்தலேயன்றி இறைவனே யுள்ளிற் கருதார் மூடரொனவுங் கூறியபடி.

வாய்நாறு மூழன் மயிர்ச்சிக்கு நாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும் யோனி யழுனாறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங்ங னேமனம் பற்றியதே. 31

(இ-ள்.) வாய்நாறும் ஊழல் - ஊழல்நாற்றம் வாயில் நாறுநிற்கும், மயிர் சிக்குநாறிடும் – தலேரோமமோ, சிக்குநாற்றம் வீசாநிற்கும், மையிடுக்கண்- மைதீட்டுகிற கண்கள், பீநாறும் - பீலேநாற்றம் வீசாநிற்கும், அங்கம் - உட லம், பிணவெடி நாறும் - பிணநாற்றம் வீசாநிற்கும், பெருங்குழிவாய் குய் யத்தில் - சீநாறும் - சீநாற்றம் வீசாநிற்கும், யோனி - யோனியில், அழல்நா றும் - நீநாறும், இந்தியம் சேறுசிந்தி-சுக்கிலமாகிய சேறு சிந்திற்று, பாய்நா றும்-பாயானது நாறுநிற்கும் மங்கையர்க்கோ-பெண்கட்காகத்தானே, இங்ங னே-இவ்விடத்தில், மனம்-மனமானது, பற்றியது-பற்றுவைத்தது. எ-று.

(கு-ரை.) எல்லாவங்கங்களும் இழிவுடைய மாதர்களிடத்தில்தானுமனம் பற்ற வேண்டும் முற்றிலும் தூய்மையாளனை இறைவனே மனம் பற்றக்கூ டாதா என்பது குறிப்பு.

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக் கரித்துணி யாடையுமுண் டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத் துணிந்துகொண்டேன் குறை யேது மெனக்கில்லையே. 32

(இ-ள்.) உரைக்கைக்கு - சதாசொல்லிக்கொண்டிருத்தற்கு நல்ல திரு ஐந்து எழுத்து உண்டு-நன்மையமைந்த அழகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கர மந்திரமுளது உரைப்படியே - தரிக்கச்சொன்ன வேதாகம முறைப்படியே, செருக்கித்

தரித்தற்கு, இறுமாந்து - உடலி லணிந்துகொள்ளுதற்கு, திருநீறும் உண்டு-விபூதியும் உளது, தரிக்க - உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு, தெருகுப்பையில்-தெருவிலுள்ள குப்பைகளில், கரிதுணி ஆடையும் உண்டு - அழுக்குக்கந்த லாடைகளுமுள, எந்தச் சாதியினும் - எந்தச்சாதியினும், இரக்க - பிச்சை வாங்க, துணிந்துகொண்டேன் - உறுதிகொண் டிருக்கின்றேன், இதனால். குறையாதும் - யாதொரு குறைவும், எனக்கு இல்லை, எனக்குக் கிடை யாது. எ-று.

(கு-ரை.) எனக்கு வாக்கின் றெழிலுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் பூசிக்கொள்ளுதற்கு வேதபடிதமான திருநீறும் அணிந்திகொள்ளுதற்கு கரித்துணி பாடையும் உணவிற்கு எல்லாச்சாதியிலும் இரந்துண்ணுதலும் முறையெனக்கொண்டேன் ஆதலின், எனக்கு யாதுங்குறைவில்லை என்றனர். அதிவன்ஞச்சிரமத்தை யடைந்த திறவிகட் கிணை யெங்கு மிலனென நிதலைறி யக்கூறினர்.

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லே நல்லோரிடஞ் சென் று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய் மட மானுர்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைபட் டாய் நெஞ்சமே யுனைப் போலில்லே பித்தருமே.

(இ-ள்.) மனமே – மனதே, ஏதப்பட்டாய் - துன்பமுற்றனை, இனி மேற்படும்பாட்டை - இனிமேலடையும் துன்பத்தினை, ஈதென்று அறிந்து - இது என வுணர்ந்து, நல்லோர் இடம் - சிவஞானிகளிடம், சென்று-போய், போதப்பட்டா இல்லே-சிவஞானத்தையடைந்தாயில்லே, புல் அறிவால்-உனது சிவபோதச் சேட்டையால், வாதைபட்டாய் - நீ யேதலேவனெனக் கருதித் துன்பமுற்றனை, மடம்மானுர்-மடப்பத்தினையுடைய மாதருடன்கூடும், கலவி மயக்கத்திலே, இணைவிழைச்சாகிய மயக்கத்தினில், பேதைப்பட்டாய்-வேறு பாடடைந்தனை, (ஆதலின் - ஆராயுமிடத்து,) பித்தர் - அறிவு மயங்கினவர் கள், உனைப்போல் இல்லே - உன்னையொத்தவர் இலர். எ-று.

(கு-ரை.) மனதே பசுபதிபாசங்களின் பாகுபாடுகளே யுணராமையால் துன்புற்றனை. அவை போகமல்லாசிரியனை யடுத்து சிவஞானச் செல்வமெய்தித்துன்பநீங்கிச் சுகமுறுதி மாதர்மயலுட் பேதைப்பட்டனை ஆதலின் உனையொத்த பித்தரொருமிலர்.

சுரப்பற்று வல்வினைசுற்றமுமற்று த்தொழில்களற்று
கரப்பற்று மங்ககயர்கையினக்கற்று க்கலலையற்று
வரப்பற்று நாதனிவாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றி ருப்பதன்றேபரமாபரமா னந்தமே. 34

(இ-ள்.) பரமா - பரமனே, வல்வினை - தீவினைகள், சுரப்பு அற்று-சுரத்தல் நீங்கி, சுற்றமும் அற்று-உறவினரும் நீங்கி, தொழில்கள் அற்று-மன மொழிகளாற் செய்யும் பந்தச்செயல்களும் ஒழிந்து, காப்புஅற்று - பொன் ஞதிகளேமறைத்துவைத்தலும் நீங்கி, மங்கையர்கை இணக்கு அற்று - மாதர் கையாற்றழுவுதலு மொழிந்து, கவலையற்று - மனைவிசாரமுமொழிந்து, வரப்பு அற்று - அளவண்றி, நாதனே-சிவபெருமானே, வாயாரவாழ்த்தி - வாயால் வாழ்த்துதல் செய்து, மனம்அடங்க - மனைலயமுண்டாக, பரப்புஅற்று இருப்பது அன்றே - விடய வியாபார நீங்கி அருளிற் கலந்திருப்பதன்றே. பரமானந்தம் - சிவானந்தம். எ-று.

(கு-ரை.) வல்வினைச் சுரப் பற்றுப்பந்தமுதலியவொழிந்து இறைவனை வாயாரவாழ்த்தி நிர்விகாரமாக விருந்து துரிதத்தலே பேரின்பமென விளக்கினர்.

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித் தமர்போ லணைவர்க்குத் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே. 35

(இ-ள்.) உண்மைஞானம்-மெய்ஞ்ஞானம், உணர்ந்தவர்கள் - அறிந்தவர்கள், பேய்போல்திரிந்து - திரிதலில் பேய்போலவும், பிணம்போல் கிடந்து-கிடத்தலிற் பிணம்போலவும், இட்டபிச்சை எல்லாம்-பிறரிட்ட பிச்சையினத்தும், நாய்போலருந்தி-உண்ணுதலில் நாயெனவும், நரிபோல் உழன்று-உழலுதலில் நரியெனவுழன்றும், நன்மங்கையரை-குலமாதர்களே, தாய்போல்கருதி-தாயைப்போலநினைத்தும், அனைவர்க்கும்-உலகினரனைவருக்கும், தமர்போல்-சுற்றத்தினரைப்போல், தாழ்மைசொல்லி-தாழ்மொழிகூறி, சேய்போல் இருப்பர்-இருக்குந்திறத்தில் குழவியைப்போல இருப்பர், (கண்டீர்-முன்னிலையசை.) எ-று.

(கு-ரை.) உண்மைஞான முணர்ந்தோர் பேய்போற்றிரிதலேயும் பிணம்போற் கிடத்தலேயும் நாய்போலருந்துதலேயும் நரிபோலுழலுதலேயும் மாதரைத் தாய்போற் கருதுதலேயும் அனைவரிடத்துந் தமர்போற் தாழ்வுகூறுதலேயும் உடையராய்ச்சேய்போ லிருப்பாரென்க.

வீடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
மூடக்கே புழுவந் துறையிட மோல முற்றுமிலாச்
சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கே யுணீச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே. 36

(இ-ள்.) வீட்டக்கே-மாமிசபிண்டமே, பருந்தின்விருந்தே - பருந்தெனும் பறவைக்கு விருந்துப்பொருளே, கமண்டலவீணன்-கமண்டலமேந்தியவெறுவி

யோனுபிரமன், இட்ட-அமைத்துவைத்த, முடக்கே-சிறுகுடிலே, புழுவுந்து உறையிடமே-புழுக்கள்தங்கும் இடமே, நலம் - நன்மையென்பது, முற்றும் இலா-சிறிதும் இல்லாத, சடக்கே-உடலே அல்லதுசட்டையே, கருவி-அந்தக் காரணம், தளர்ந்துவிட்டால்-தளர்ச்சியடைந்தால், பெற்றதாயும்-ஈன்ற அன்னையும், தொடா-தீண்டாத, தொடக்கே-தீட்டுப்பொருளே, உனை-உன்னை, சுமந்தேன்-தாங்கினேன், நின்னில்-உன்னுல், எனக்குசுகம்வது-எனக்கென்ன சுகம். எ-து.

(கு-ரை.) இவ்வுடலி ஞபாசத்நிற மனைத்தும் விளக்கியிருத்தல் காண்க தொடக்கு என்பதற்கு எழுவகைத் தாதுக்களால் பின்னப்பட்ட தாதலின் தொடக்கென்றனரென்ப; இறந்தபின்பெயருந்தொடாத அசுத்தப்பொருளாக மதிக்கப்படுதலிற் தொடக்கென்பதற்குத் தீட்டென்றும்.

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன தின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப் படிவருபோ சலி யாதிரென் னேழை நெஞ்சே. 37

(இ-ள்.) என் ஏழைநெஞ்சே-எனதேழைமனதே, அழுதாற்பயன்என்ன-அழுதமையாற் பிரயோசனம்யாது, நொந்தாற் பயன்என்ன - நோதலாற்பயனென்ன, தொழுதாற்பயன்என்ன-வணங்குஞற் பயனென்ன, ஒருவர்நின்னை-ஒருவர் உன்னை, சுடஉரைத்த-மனம் வருந்தக்கூறிய, பழுதாற் பயனென்ன-குற்றமானசெயலாற் பயனென்ன, ஆவதுஇல்லை-இவைகளால் ஆகப்போவது ஒன்றும் இல்லை, நன்மையும் - நல்லவையும், தீயையும்-தீயவையும், பங்கயத்தோன்-கமலாசனுன பிரமன், எழுதாப்படி-எழுதாவகை, வருமோ-வராநிற்குமோ, சலியாதுஇரு-சலனமுறுமல் இருப்பாயாக. எ-து.

(கு-ரை) சாதனமுதலிய வண்டாருங்காலத்தழுதலாலும் தெய்வமே எனநோதலாலும் பிறர் நம்மைத்தொழுதலாலும் இகழ்தலாலும் ஒருபயனும்ஆவதில்லை. பிரமலிபிப்பிரகாரம் நன்மையுந் தீமையும் வருமேயன்றி வேறு விதமாகவராதென்க.

செல்வரைப் பின்சென் றுபசாரம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புக்குரல் லோகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனுல நீழலரும் பொருளே. 38

(இ-ள்.) ஆலநீழல்-கல்லாலநிழலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அரும்பொருளே-அரியபரம்பொருளே, செல்வரை-சம்பனரின், பின்சென்று-பின்போய் உபசாரம்பேசி-உபசாரங்கூறி, தினம்தினமும்-நாடோறும்,பல்லினைக்காட்டி-பல்லினைத் திறந்திளித்துக்காட்டி, பரிதவியாமல் - வருந்தாமல், பரமானந்தத்

இன்-வொனந்தத்தின், எல்லையில்புக்கு-முடிவை அடைந்து, நல் ஏகாந்தமாய்-மிகவும் தனிமையாய், எனக்கு-என்றனக்கு, ஆம் இடத்தே-ஆகிய இடத்தில், அல்லல்அற்று-சலனம்இன்றி, என்று இருப்பேன்-எந்நாளில்இருப்பேன். எ-று

(கு-ரை.) ஆலநிழலரும்பொருளே செல்வர் பின்சென் றுபசாரம்பேசி நாடோறும் பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமல் எனக்கானவிடத்தில் ஏகாந்த மாய்ப்பரமானந்த எல்லையையடைந்து அல்லலற்று எந்நாளிருப்பேன். அல்லல் பிறரிடமிச்சகம் பேசலாதியனவும் காணேந்திரியங்களின் விடய வியாபாரங் களுமாகும்.

ஊரீருமக்கோருபதேசங்கேளுமூடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக்கழுவேற்றுநீற்றைப்புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச்சுற்றத்தைதீங்கிச்சகங்கைக்க
வேரீருமக்கவர்தாமேதருவரிணையடியே. 39

(இ-ள்.) ஊரீர்-ஊரினரே, உமக்கு-உங்களுக்கு, ஒரு-ஒப்பற்ற, உபதே சம்-உபதேசத்தை, கேளும்-கேளுங்கள், சமணை-சமணர்களை, கழுவேற்றும்-கழுவிலேற்றிய, நீற்றை-விபூதியை, உடம்புஅடங்க - உங்கள் சரீரமுழுதும், போரீர்பூசுங்கள், சுற்றத்தைதீங்கி-மனிஷிமக்கள் ஒக்கலென்னுஞ் சுற்றத்தை விடுத்து, புறத்திண்ணையில்-வெளித்திண்ணையில், சாரீர்-அடைவீர், அனந்தலை நீங்கி-வீண்தூக்கத்தை விடுத்து, சகம்-உலகம், நகைக்க-சிரிக்குமாறு, ஏரீர்-பிச்சையேற்பீர்களாக, உமக்கு - இங்ஙனஞ்செய்வீராஞ் லுங்களுக்கு, அவர் தாமே-அந்தச் சிவபெருமானே, தருவார்-அளிப்பார், இணையடி-சரணயுகளங் களே-எ-று.

(கு-ரை.) தாமின்புறுவ துலகின் புறுவதெனுந்தக்க காரியலக் கடைப் பிடித்துத் தம்மையொப்பப் பெருந்துறவினையடைந்து சுகமுறுவான் உலகின ரைவிளித்துரைத்தனர். யான்கூறியாங்கு துறவறநிலைபெறுதிரேல் திருவடியி னின்பத்தினை இறைவன்முமாக வேதுமக்குத் தருவனென்றனர். இறைவனுக்குத் துறவறமதிக விருப்பமாயுள்ள தென்பதனை விளக்க. விபூதியின் மகிமையினை விளக்கச் சமணிக்கழுவேற்றிய நீற்றை என்றனர். அது சமணரால் நீக்க முடி யாத வெப்புநோயை ஞானசம்பந்தப்பெருமான் மந்திரமாவது நீறென்ற தமிழ் வேதம் பாடிவெப்பு நோயாற்றி மற்றையவாதங்களிலும் சமணரை வென்று கழுவேற்றுவித்துப்பாண்டிநாடுமுழுமையும் திருநீற்று வெற்றியையுண்டாக்கி னமையின் என்க.

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந்தா யில்லைமாமறைநூ
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற் கிடந்துந்துறை யறியாம லலைகின்றையே. 40

(இ-ள்.) மனமே-என்மனதே, நீ-நீ, நீற்றை-விபூதியை, புனைந்துஎன்ன-தரித்தென்ன, நீராட-தீர்த்தங்களில் முழுகுதற்கு, போய்என்ன-யாத்திரையாகச் சென்றுஎன்ன, மாற்றிப்பிறக்க-இதுகாறும் மலத்துட்சிக்கிப்பிறந்தது போலன்றி அருளிற்படியமாற்றிச் சனித்தற்கு, வகையறிந்தாஇலை - முறையை அறிந்துகொண்டாய் இல்லே, மாமறைநூல்-சிறந்த வேதாகமங்களில், ஏற்றிக்கிடக்குட-வைக்கப்பெற்றுக் கிடக்கின்ற, எழுகோடிமகாமந்திரம்-ஏழுத்துகோடி மகாமந்திரம், என்னகண்டாய்-என்னவுணர்ந்தனை, ஆற்றில் கிடந்தும்-ஆற்றினிற் கிடந்தும், துறைதெரியாமல்-ஏறுந்துறையறியாமல், அலேகின்றனையே-அலேகின்றனையே. எ-று.

(கு-ரை.) விபூதி தாரணமும் தீர்த்த யாத்திரையும் மகாமந்திர செபமும் உடையையேனும் மனமே அருளுருவமாகி மாற்றிப்பிறத்தற்கு அம்மார்க்கம் எளிதாகவும் அதனையறியாத நீ ஆற்றிற்கிடந்தும் துறையறியாதார்க்கே இணையாதி.

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலே யொருவித்துவந்து
பாங்காய்மூளைத்த பயனறிதாற்பதி ஞலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிறைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமான வர்க்கெட்டாக்கனி வந்தமர்ந்திடுமே. 41

(இ-ள்.) ஓங்காரமாய்-பிரணவவடிவமாய்,நின்றவத்துவிலே-நின்றபொருளினில், ஒருவித்துவந்து-ஒருவிதைதோன்றி,பாங்குஆக-முறையாக,மூளைத்தோன்றின, பயன்அறிதால்-பிரயோசனம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டால், பதிஞலுலகும்-பதிஞன்கு உலகமும், நீங்காமல்நீங்கி-வியாபித்திருந்தே வேறுய், நிறையாநிறைந்து-குடத்துணீரென நிறையாது ஆகாயம்போல பூரணமாகி, நிறைஉருவாய் - அகண்டபரிபூரணமாய், ஆங்காரம் ஆனவருக்குயானெனு மாணவபோதச் சேட்டையுடையாருக்கு, எட்டாகிட்டாத, கனிவந்து அமர்ந்திடும்-பழம்வந்து பொருந்தும். எ-று.

(கு-ரை.) ஓங்காரத்திலுண்டான வித்தானது இன்னதற்காகவுண்டாயது என்பதனையறிந்து கொண்டால் அவ்வித்திலுல் பதிஞலு லோகங்களிலும் நிறையாமல் நிறைந்துநிற்கும் கனியானது கிடைக்கும் இக்கனிவேண்டியவர்கள் தம்மைப் பரதந்திரனெனக் கோடலாகிய அகங்கார மின்மையையுடையாராதல் வேண்டும். இனி இதற்கு. பிரணவத்துள் நாதமாத்திரையாயெழுமுண்மையான விசாரத்தால் பிரபஞ்சவுருவந் தோன்றுது அந்நாதத்திற்குக்காரணராகிய சிவபெருமான் ரூன்றுவர். எ-ம் பிரணவத்தின் முதலெழுத்தான அகாரமே சிவபெருமானென உள்ளபடி யறிந்தார்க்கு சர்வபரிபூரணஞாய அப்பரமசிவன்தானே வெளிப்படுவானென்றும் கூறுப.

வித்தியார்படைப்புமரியாரளிப்பும்வியன்சுயிலைப்
பதியார்துடைப்புநம்பாலணுகாதுபரானந்தமே

கதியாகக்கொண்டுமற்றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ
மதியாதிருமனமேயிதுகாண்மருந்தனக்கே. 42

(இ-ள்.) மனமே-மனதே, பரமானந்தமே-சிவானந்தமொன்றுமே கதியாகக்கொண்டு-காமடையுங்கதியாகக்கருதி, மற்று எல்லாம்-மற்றவையனைத்தும், துயிலில் - தூக்கத்தில், கனவென - சொப்பனம்போல, மீமதியாதிரு - மீமதிக்காமலிருப்பாயாக, இதுகாண் - இது கண்கூடான, மருந்து உனக்கு - மருந்தாகும் உன்றனுக்கு, (இவ்வகை யனுபவத்தில் நீநிற்பையேல்) லிதியார்-பிரமருடைய, படைப்பும் - ஆக்கற்றொழிலும், அரியார் - திருமாலாருடைய, அளிப்பும் - காத்தற்றொழிலும், வியன்-பெருமையமைந்த, கையிலப்பதியார் – கையாய நாதரின், துடைப்பும் - அழித்தற்றொழிலும், நம்பால் – நம்மிடத்தில், அணுகாது - சாராது, எ-று.

(கு-ரை.) மனமே பிரபஞ்ச காரியங்களே உறக்கத்துக்கனுவையொப்ப மதித்துத் திருவருளொன்றையே இலக்காகக்கொண்டு சிவானந்தப்பேற்றை நாடி இருப்பவர்கள். அயனுர்படைப்புளும் அரியார் காப்புளும் அருளழிப்புளும் அகப்படாமல் சனனமரணாதிகளாய் நிராதிசயவின்பமுத்தியாகியதிருவடிப்பேற்றினே யெய்துவர் என்பார், இதுகாண் மருந்தனக்கேயென்றார். மூன்றவத்தையினும் கனவுண்மையிற் சொப்பனத்தைச் சொப்பனத்தை விளக்குவார் துயிலிற் கனவென வென்றார்.

நாய்க்குண்டு தெண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனெவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதியாமல்வரும்
பேயக்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டு தேசிகன் றன்னரு ணோக்கங்க ணோக்குதற்கே. 43

(இ-ள்.) நாய்க்கு உண்டுதெண்டு – நாய்க்கெவ்விடத்திலும் தெண்டித்தின்னலுளது, நமக்குண்டு பிச்சை - நமக்கெவ்விடத்திலும் பிச்சையுளது, நமனெவெல்ல - யமனை வெல்லுதற்கு, வாய்க்கு உண்டு மந்திர பஞ்சாட்சரம் – வாய்க்கு மந்திரமான பஞ்சாட்சரமுளது, மதியாமல்வரும் - மதிக்காமல்வருகின்ற, பேய்க்கு உண்டுநீறு – பேய்க்குளது திருநீறு, திகைப்புண்டுநின்ற–திகைத்தலுற்று நின்ற, பிறவிப்பிணி நோய்க்குண்டு - சனன மரணாதியாகிய நோய்க்குளது, நோக்குதற்கு - நாம் தியானத்திற் பார்ப்பதற்கு, தேசிகன்தன்-ஞானகுரியனது, அருள்நோக்கங்கள்-அருட்பார்வைகள், உள-உள்ளன எ-று.

(கு-ரை.) நாய்க்குத் தெண்டித்தின்னலும் நமக்குப் பிச்சையும் நமனை வெல்ல மந்திர பஞ்சாட்சரமும் மதியாமல்வரும் பேய்க்குத்திருநீறும் திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணிநோய்க்குத் தேசிகனருள்நோக்கமும் இருத்தலின் நமக்கென்னே குறையுளதென்றனர். தெண்டலென்பது பிறருண்ணுங் காற் கண்ணிமையானது பார்த்திருந்து அவர்களாலிரக்கத்தாலோ மிகுதியாலோ

வைக்கப்படு மன்னமாதியை உண்ணலென்ப. இதனைச்சோம்பரைத் தெண்டித்தின்போரென இகழ்ந்து கூறுதலைக்கொண்டுணர்க.

தெண்டென்பதனை இலேக்கட்டென்பாரு முளர்.

நேமங்கணிட்டைகள்வேதகங்ளாகமநீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ரயோகநிலே
நாமங்கள் சந்தனம்வெண்ணீறுபூசிநலமுடனே
சாமங்கடோறுமிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பணியே. 44

(இ-ள்.) நேமங்கள் - நித்தியகைமித்திய நியமங்களும், நிட்டைகள்- பலதேவர்களையுத்தேசித்துப் பலமுறை தியானம்புரிதலும், வேதாகமங்கள்- வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஓதுதலும், நீதிநெறி - தருமசாஸ்திரவொழுக்கமும், ஓமங்கள் - ஓமங்களும், தர்ப்பணம்-தருப்பணங்களும், சந்தி-சந்தியாவந்தனமும், செபம் - பலவகை மந்திரங்களும், யோகட்நிலே - யோகமார்க்கத்தில் நிற்றலும், நாமங்கள் - நாமங்களிட்டும், சந்தனம் - சந்தனமணிந்தும்; வெண்ணீறுபூசி - வெள்ளிய பற்பந்தரித்தும், கலமுடனே - கன்மையுடனே, சாமங்கள்தோறும் – ஒவ்வொரு யாமத்திலும், செய்யும் - செய்கின்ற, பூசைகள் - ஆராதனைகள், சர்ப்பனையே - வஞ்சனையேயாகும், எ–று.

(சூ-ரை.) வைகறைத்தியிலெழன்முதலிய நியமங்களையும் சூரிய கமஸ்காரம் இஷ்டதேவதாத்தியானமாதியநிட்டைகளையும் சுவாத்தியாயபடனம் ஆகமபாராயணக் தருமசாத்திர வொழுக்கங் கணபதியோமம் அக்கினிகாரியம் ரிஷிதேவ பிதிர் தருப்பணங்களையும் சந்திசெப மந்திரயோக நிலைகளையும் மண் முதலியவைகளாலிடு மூர்த்துவபுண்டரமான நாமங்களையும், சந்தனுதிகளாலிடப்படுகின்ற திலதங்களையும் பஸ்மத்தாலாகிய திரிபுண்ட ரோத்தூளனுதிகளையும் உடையாராய் யாமங்கள்தோறு மின்னோர்செய்யும் சூரியநாராயணரை பைரவமூர்த்தியாதி தேவபூசைகளெல்லாம் ஆராயுமிடத்தில் பொய் யாகுமேயன்றி மெய்யாகாதாதலின் அத்தகைய போலிச்செயலில் மயக்கங் கொண்டு நிற்காமல் நிரதிசயவின்பவீடான திருவடியின்பத்தைத் தரும் சிவஞான செல்வத்தினையளிக்கும் அருணிலையில் நிற்பதே தருதியென்றனர்.

இனி, மனத்தினைப் புறத்தினில் அலையவிடுத்துச் செய்யும் நேமநிட்டைகள் பயனற்றனவென்பதே கருத்தென்பாரும். மனத்தினையொருவழிப்படுத்தி வேறுசிந்தனை சிறிதுமின்றி மேற்கூறியவற்றைச்செய்யிற் பயனுண்டாமென்பாரும் உளர், ஞானசாரமின்றிச்செய்யுங்கிரியையாதிகள் ஆராயுங்கால் சர்ப்பனையே என்பாரும் உளர்.

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப் படிகெட் டழலுகின்றாயினி யேதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றாண்டி லிட்டவகையதுபோற்
போனத்தை மீள நினைக்கின் றனையென்ன புத்தியிதே. 45

(இ-ள்.) நான் எத்தனை - நான் எவ்வளவு, புத்திசொன்னலும் - புத்தியைக்கூறினலும், கேட்டிலே – கேட்டாயில்லே, என் இப்படி - எனிவ்வாறு, கெட்டு உழலுகின்றாய்-அழிந்து உழலுகின்றனே, இனி-இனிமேல், எதுமிலாயாதொரு சடபந்தமும் இல்லாத, வானத்தின் - ஆகாயத்திலுள்ள, மீனுக்கு - மீனெனப்பெயருள்ள உடுக்கணங்களைப் பிடித்தற்கு, வல்தூண்டில் - பெரிய தூண்டில் முள்ளினை, இட்டகைபோல் - மூடன் இட்டாறுபோல், போனத்தை - ஆராயுங்கால் இல்லாததாய்ப்போன உலகசுகத்தை, மீள - திரும்பவும், நினைக்கின்றனை - வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றனை, இது என்ன புத்தி - இது என்ன அறிவு, எ-று.

(கு-ரை.) இருவினைச் செறிவாலுண்டாகும் இன்பதன்பங்களான சுகதிக்கங்கள் ஆராய்ச்சியிற் பொய்யாகித் திருவடியின்பமொன்றே மெய்யாக விளங்கவும் மாயா போகத்களே யேன் மெய்யாகக் கருதி விழைகின்றனே விழையாதை என்றனர். இதற்கு ஒருவன்சென்ற விஷயங்களைப்பற்றி மீட்டு மீட்டுமெண்ணி வருந்தல் ஆகாயத்தில் உள்ள விண்மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப்பூமியிலிருந்தபடி தூண்டின்முள்ளைப்போடச்கருதும் அறிவீனத்தினையொக்கும் என்று கூறுக.

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டிவளங்கள் செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே. 46

(இ-ள்.) அஞ்சு அக்கரம் எனும், பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படுகின்ற, கோடாலிகொண்டு - கோடரியைக்கொண்டு, இந்த ஐம்புலன்ஆம் - இந்த ஐம்புலனென்னும், வஞ்சப்புலக்கட்டை - பொய்யறிவானகட்டையை, வேரற - முதலற, வெட்டி - சேதித்து, வளங்கள்செய்து - வளமாகச்செய்து, விஞ்சத்திருத்தி - மிகவுந்திருத்தஞ்செய்து, சதாசிவம் என்கின்ற - சதாசிவமென்னும், வித்தையிட்டு – வித்தையைவிட்டு, புஞ்சக்களை - கூட்டமானகளையை, பறித்தேன் - பறித்து, சிவபோகத்தை-சிவபோகமெனும் பயிரை வளர்த்தேன், வளர்த்தனன். எ-று.

(கு-ரை.) ஐம்புலனும் வஞ்சப்புலக்கட்டையை அஞ்சக்கர மென்னும் கோடரிகொண்டு வேறவெட்டி அவைகளின் வாதனைகளே மறத்தலான வளங்களே யமைத்திச்சதாசிவமெனும் வித்தையை நட்டுத் தத்துவக்கூட்டமாகிய களைகளைப்பறித்துச் சிவபோகத்தை வளர்த்தேனென்றனர். இனி, ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சர செபமிருக்குமானல் ஐம்புலச்சேட்டைகள் ஒடுங்கும் ஒடுங்கினல், மனநிலையுறும், உற்றல் அதி சதாசிவத்தியானத்துக்கேதுவாகும் எதுவாகவே சிவபோகம் விளையும். எனவும்கூறுப.

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங் கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாரு நானு ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வ நேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னே யேதுநட் பாமுடலே. 47

(இ-ள்.) தாயாரும் - மாதாவும், சுற்றமும் - பந்துக்களும், பெண்டிரும்-மனைவியரும், கைவிட்டு - கைசோரவிடுத்து, தாழ்ந்திடும் நாள் - பின்னிடைகின்ற காலத்தில், நீயாரு-நீயார், நான் யார் - நான்யார், என பகர்வர் - என்று கூறுவர்; அந்த நேரத்தில் - அந்தசமயத்தில், நோயாரும் – வியாதியும், வந்து குடிகொள்வர் - வந்து நிலையுறும்; கொண்டநோயும் - மேற்கொண்ட வியாதியும், ஒரு பாயாரும் - கிடைக்குமொருபாயும், நீயும் அல்லால் - நீயுமன்றி, பின்னே ஏது நட்பு ஆம்-வேறு உறவு யாது, உடலே-எனது சரீரமே, எ-று.

(கு-ரை.) எனதுடலமே! செல்வாதிகளுடன் நீ பிறர்க்குபயோகமாகும் வண்ணம் உலாவியகாலத்தில், நாங்கள் தாயரெனவும் நாங்கள் மனைவியரென வும் உறவாடுவோர் நினக்கு நோயுண்டாகி நீ பாயிற்கிடந் தினித்தேருயென் றழுங்கால், கொண்டநோயும் பாயுமன்றி நினக்கிவர் துணையாகா ரென்பதை உலக வனுபத்தாலறிந் தின்னுரிடத்து நீ வைத்துள்ள அபிமானத்தை விடுத் தித் திருவருள்நே நாடுவாயாக. என்றனர்.

ஆயும்பொழுதுமயிர்க்கால்களோறுமருங்கிரிமி
தோயுமலக்குட்டையாகியகாயத்தைச்சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடனமிடுங்கடமாமென்றுபேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோபொருடேடநினைந்தனையே. 48

(இ-ள்.) ஆயும்பொழுது - விசாரிக்குங் காலத்தில், மயிர்க்கால்கள்தோறும்-உரோமத்துவாரங்கள்தோறும், அருங்கிருமி-சிறுபுழுக்கள், தோயும்-படிந்துகிடக்கின்ற, மலக்குட்டை–மலநிறைந்த பள்ளமாகிய, காயத்தை-உடலத்தை, சுட்டுவிட்டால்-தகனஞ்செய்தால், பேயும் நடனமிடும்-பிசாசுங் கூத்தாடுகின்ற, கடம் ஆமென்று-காடாகும் என, பேசுவதை-உலகமுரைப்பதனை, நீயும்அறிந்திலையோ-நீயுங்கேட்டுணர்ந்தாயில்லையோ, பொருள் தேட-(இவ்வுடலைக் காத்தற்கு) செல்வந்தேட, நினைந்தனையே-கருதினையே இஃதென்னை?

(கு-ரை.) உரோமத்துவாரங்கள் தோறும் புழுநிறைந்த மலக்குட்டையாகிய இத்தேக நட்டமுற்றபின்னர் சுட்டசுடலைக்களம் பேயுநடமிடுங் காடாகுமெனப் பேசுவதைக் கேட்டிலையோ? மனமே! இதனை வளர்க்கப் பொருள் தேட நினைத்தனை, இஃதாச்சரியம், இவ்வுடன் மீது வீணுசை வையாதை என்று மனதை நோக்கி கூறினர்.

பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல

சேணுங் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைசெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே. 49

(இ-ள்.) பூணுப்பணிக்குஅல்ல-அணிந்துகொள்ளுப்ஆபரணத்துக்கன்று, பொன்னுக்குத்தான்அல்ல-பொன்னேச்சேகரிக்கும் பொருட்டன்று,பூமிதனை காணும்படிக்குஅல்ல - நிலமுமட்டியேறுதலுக்காணைற்கன்று, மங்கையர்க்கு அல்ல-மடந்தையர்பொருட்டன்று, கல்காட்சிக்குஅல்ல-கல்லகாட்சிக்குஅன்று, சேணும்–ஆகாயத்தையும், கடந்த-நீங்கிநிற்கிற, சிவன்அடிக்குஅல்ல-சிவபெருமானது பாதத்திற்கன்று, என் சிந்தை-என் மனம், கெட்டு-அழிந்து, சாணும் வளர்க்க-சாண்வயிற்றையும் வளர்த்தற்கு, அடியேன் படுந்துயர்-அடியேனடைகின்ற துன்பம், சற்றல்ல-கொஞ்சமன்று, எ-று.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் கொங்குநாட்டில் மௌனவிரதத்துடன் சஞ்சரித்த காலத்திற் பசிப்பிணியை யடக்க ஒருவன் வீட்டுவாசலிற்சென்று நின்றனர். நின்றவிவரை வீட்டுக்குடையோன் கள்வனென நினைத்துக் கோலாற் புடைத்தனன். புடைத்தபொழுது அடிகள் ''சிவ சிவ'' என்றனர். இச்செயலினைக் கண்ட எதிர் வீட்டுக்காரன் பெரியோரென மதித்தழைத்துச் சென்று உபசாரத்துடன் உணவளித்தனன். அக்காலத்திற் 'பூணும் பணிக்கல்ல' என்னும்இக்கவியை யடிகளருளிச்செய்தனரென்ப. ஒளவையாரும் ''மானங்குலங் கல்வி வண்மையறிவுடமை, தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின், கசிவுந்தசொல்லியர்மேற் காமுறுதல்பத்தும், பசிவந்திடப்பறந்து போம்''என்றனர்.

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்தமினி முடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசை யன்றே குருநாதன் மொழிந்ததுவே. 50

(இ-ள்.) வெட்டாத - ஒன்றனிற் பொறிக்காத, சக்கரம் - யந்திரமும், பேசாத-செபிக்காத,மந்திரம்-மந்திரமும், வேறொருவருக்கு-மற்றொருவருக்கு, எட்டாத புட்பம்-பறிக்கப்படாத புட்பமும், இறையாத தீர்த்தம்-அருக்கியமுதலியவையாக இறைக்காத தீர்த்தமும், முடிந்து இனி கட்டாத லிங்கம்-முடிந்து இனிக்கட்டாதஇலிங்கமும்கருத,ாதநெஞ்சம்-தியானஞ்செய்யாதமனதும்ஆகி, கருத்தினுள்-நினைவிற்குள், முட்டாத-தவறுதிசெய்யும், பூசையன்றே-பூசனையன்றே, குருநாதன்-குருசிரேட்டன், மொழிந்தது-உபதேசித்தது, எ-று.

(கு-ரை.) பாகிய பூசைக்கு இடம்பொருளேவன் முதலிய வேண்டியிருத்தலின் துறவறத்தினருக்குக் கட்ட சாத்தியமெனவும், அதனால் திருவுளக் கேடுஉண்டாதலுண்மையால்துறவினையடைந்தமக்கத்தரியாகமேறிற்றென ஆசிரியர் உபதேசித்தனரென்பார் 'குருநாதன் மொழிந்ததுவே' என்றார்.

ஏருமுட்ட பிட்டு லுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்ட புக்குக் கழலகன் றுய்கன துக்கமதாய்ப்

பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலழும் பேதையிர் பேத்துகிர்
ரொருமுட்டும் வீட்டு மாணும மென்றைக்கு மோதுமினே. 51

(இ-ன்.) கருமுட்டைபுக்கு-கருப்பமாகிய முட்டையிற்புகுந்து, சுழல்கின் நீர்-பிறந்திறந்து சுழல்பவர்களே, பெருமுட்டுபட்டவர்போல்-மிக்க தடையையடைத்தவர்களேப்போல, கனதுக்கமதாய் அழும்-மிகுந்த துன்பமுடையவராக அழுகின்ற, பேதையீர்-அறிவிலிகளே, பேத்துகிறீர்-(இந்தஉடலமழியுமென்) கலங்குகின்றீர்கள், எருமுட்டை - எருமுட்டையை, பிட்கின் - உடைத்தால், உதிர்ந்திடும்-சிந்துகின்ற, செல்லுக்கு-சிதலுக்கு, எவர் அழுவார்-யாவரழுவர் அழார், ஒருமுட்டும் வீட்டும் - ஒருவகைக்குறைவையும் வராமற்செய்கின்ற, அரன் நாமம் - சிவபெருமானது திருநாமத்தை, என்றைக்கும் - எந்நாளிலும், ஓதுமின்-துதியுங்கள், எ-று.

(கு-ரை.) எருமுட்டையை உடைத்தால் வீழுஞ்செல்லுக் கெவருமழாமையை யொப்ப, இத்தேக நீக்கத்துக்காகவும் வருந்துவதிற் பயனில்லை; அரனுமமொன்றே பயன் தரத்தக்கது; ஆதலினதனையே யுரைக்க வுலகீர் விரும் புதிர் விரும்புதிரேல் நற்கதியுறுதிர் என்றனர்.

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாகின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப் பழங்கதை யாய்க்கன வாய்மெல்லப் போனதுவே. 52

(இ-ள்.) செந்தீ ஐயா-செவ்வியதீயினையேந்திய ஐயனே! நின் மாயையுருவெளி தோற்றம் - நினது மாயையான உருவெளித் தோற்றமானது, அகிலத்துள்ளே-உலகத்தினுள்ளே, மையாடு கண்ணியும்-மையணிந்தகண்களையுடைய மனைவியும், மைந்தரும்-புதல்வரும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், மனையும்-வீடும் என, மெய்ஆய் இருந்தது-உண்மையாக இருந்தது; நாள்செல நாள்செல-காலம் போகப்போக, வெட்ட வெறும்பொய்ஆய்-முற்றிலும் பொய்யாய், பழங்கதையாய்-பழயகதைபோல்வதாய், கனவாய் - சொப்பனமாய், மெல்ல - மெல்லென, போனது-கழிந்தது, எ-று.

(கு-ரை.) செவ்வியதீயினைக் கையிலேந்திய ஐயனே! மனைவியும் மைந்தரும் வாழ்வும் வீடுமாதியவனைத்தும் தேவரீரது மாயா லீலையால் பொய்த் தோற்றமா யுள்ளதெனத் திருவருளா லுணர்ந்தேன்; ஆதலினினித் திருவடிப் பேறொன்றே நித்தியமானதென வறிந்தேன் என்றனர். இனி உலகத்தைப் பரீட்சியாமல் வெளிநாட்டத்திடன் வாழ்ந்தநாளில் அனைத்தும் உண்மைப் பொருளெனத் தோன்றினவெனவும், முறையே தத்துவசோதனை செய்தகாலத்தில் அவரவர்கள் கன்மத்துக்கேற்ப இறைவன் மாயையினின்று காரியப் படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாக விளங்குதலும் அவையிடத்திருந்த பற்றொழிந்தவுடன் அவைமீட்டு முண்மைப் பொருளாகத் தோன்றுத லிலையாதலின் 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர் என்றுங் கூறுக.

ஆயாய் பலகலே யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கிலுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லே பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காமவி காரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றணமன மேயென்ன பித்துனக்கே. 53

(இ-ன்) மனமே-எனதருமைநெஞ்சே, ஆயாய் பலகலே-பலநூல்களையும் ஆராய்ந்து நிறமில்லாய்; ஆய்ந்திடும் - நூல்களை யாராய்கின்ற, தூய-பரிசுத்தமான, அருந்தவர்பால் - அரியதவத்தினரிடத்தில், போயாகிலும் - சென்றாலும், உண்மை தெரிந்தாய் இல்லே-உண்மையை யறிந்தாயில்லே; பூதலத்தில்-உலகத்தில், வேய் ஆர்ந்த தோளியர்-மூங்கிலனைய தோள்களையுடைய மங்கையரின், காமவிகாரத்தில்-இச்சையாகியவிகாரத்தில், வீழ்ந்து அழுந்தி-வீழ்ந்தமுழுகி, பேயாய் - பிசாசுபோலாகி, விழிக்கின்றனே - விழித்துநிற்கின்றனே, என்ன பித்து உனக்கு-என்னபைத்தியம் உனக்கு. எ-று.

(கு-ரை.) உண்மை நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இவை யுடையராயிற் றெளிதலு நிட்டைகூடுதலுமாகிய இவை யெளிதிற் கிட்டுமாதலின் மூன்றாண்டனேக் குறித்தனர். உண்மை நூலுணர்ந்தாரையுற்றேகேட்க வேண்டுமென்பார் 'போயாகிலும்' என்றனர். பெண் வலேப்பட்டார்க்கு நூலாராய்ச்சி கிட்டாதென்பார் 'என்பித்து' என்றனர். உண்மையென்றது ஆன்மதரிசன சிவதரிசனங்களே எனவுணர்க இனி, பொதுவிலக்கணங்கூறுவது வேதம், சிறப்பிலக்கணங் கூறுவது ஆகமம் ஆதலின் ஆகமங்களே யாராய்ந்திலே 'யென்பார் உண்மையைத் தெரிந்தாயில்லே' என்றனர். "ஆரண நூற்பொதுச்சைவமருஞ் சிறப்புநூலாம்" என்பது சிவஞானசித்தியார். என்றும் கற்றலுங்கேட்டலும் வேண்டுமென்பார் 'ஆயாய்' என்றும், போயாகிலும் என்றவும்மை அவர் வராமையைச் சுட்டுகின்றதென்றுங் கூறுப.

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்பி
படியீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலேரே. 54

(இ-ன்.) அடியார் உறவும்-சிவபத்தர்களின் நேசமும், அரன் பூசை நேசமும்-சிவபூசையில் விருப்பமும், அன்பும் அன்றி-பத்தியும் அல்லாமல், படியீதில்-இவ்வுலகத்தில், வேறு பயன் உளதோ-வேறுபிரயோசனமுளதோ; பங்கயன்-பிரமன், வகுத்த-படைத்த, குடியான சுற்றமும்-ஒரு குடும்பத்திற்பிறந்த உறவும், தாரமும்-மனேவியும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், குயக்கலங்கள் - மட்பாத்திரங்கள், தடியால் அடியுண்ட-தடியடிபட்ட, வாறு ஒக்கும்-தன்மையை ஒக்கும், என்று-என, இனம் சார்ந்திலர் - இனத்தினேயடையாது துறவுற்று நின்றனர், எ-று.

(சு-ரை.) மனிதனுகப் பிறந்த ஒருவன் சட்டாயமாக அடையவேண்டியது அடியாருறவையும் அரன்பூசை சேசத்தையும் அன்பையுமாம். இவையல் லாதனவற்றுற் பயனின்றென்றனர். அடியரிடத்தும் பூசையிலும் அன்பி லுமே இறைவன் விளங்குதலி னவைகளைக் கூறினர்.

ஆங்காரப் பொக்கசங் கோபக் களஞ்சிய மாணவத்தா
னீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவி லாசமித் தேதகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே. 55

(இ-ள்.) ஆங்காரம்-தானென்பது இருக்கிற, பொக்கசம் - பண்டாரம்; கோபம் - கோபமென்பதிருக்கிற, களஞ்சியம்-பண்டசாலை; ஆணவம்தான்-ஆணவமானது, நீங்கா-விடாமலிருக்கிற, அரண்மனை-அரண்மனை, பொய்வைத்த-பொய்யை வைத்திருக்கிற, கூடம்-கூடம், விண்-வானத்தில், நீடி வளர்-உயர்ந்து வளர்ந்த, தேங்கு ஆர்-நிறைவுபொருந்திய, பெருமதில்-உயர்ந்த மதில்களையுடைய, காம விலாசம்-காமவிலாசம் ஆகிய, இத்தேகம் - இவ்வுடலம், கந்தல்-பலதுவாரங்களை யுடைமையில் கந்தலேயாம், பாங்காய்-முறையாய், உனை பணிந்து - உனைவணங்கி, எப்படி-எவ்வாறு, ஞானம் பலிப்பது-ஞான சித்திபெறுவது, எ-று.

(சு-ரை.) இறைவனே; இத்தேகமானது ஆங்காரங் கோபம் ஆணவம் பொய் காமம் இவைகளுக் கிருப்பிடமுமான கந்தலாதலா லிதனில் வாழ்ந்து கொண்டு உன்னை வணங்கி யுன்னுளளிங்கப்படு ஞானசித்தியை எவ்வாறடை வது என்றனர். இவ்வாறன்றி உடலேயே விளித் துரைத்தன ரென்பாரு முளர். "பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே" என்பதற்கு நீ பக்குவமாக இருக்க உன்னை வணங்கி உணவு முதலியவைகளா லுபசரித் தால் எப்படி ஞானம் கைகூடுவது என்ப.

ஒழியாய் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழுன்றநெஞ்சே
யழியாப் பதவிக் கவுடதந் கேட்டிய நாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மி யழுநன்மை வேண்டுமென்றே. 56

(இ-ள்) ஒழியா-நீங்காத, பிறவியெடுத்து-சனனமெடுத்து, ஏங்கி ஏங்கி-ஏக்க முற்று, உழன்ற-கீழுமேலுமாகச் சுழன்ற, நெஞ்சே-நெஞ்சமே, அழியாப்பத விக்கு-அழிவில்லாத வீட்டுலக மடைதற்கு, ஔடதம்-மருந்து, கேட்டி-கேட்பாயாக, அனையனை-என்றுமுள்ளவனை, மழுமான் கரத்தனை - மழுவுமானு மேந்தியகரங்களையுடையானை, மால் விடையானை-பெருமான் மாட்டை யுடையவனை, மனத்தில் உன்னி-நெஞ்சினினைத்து, விழியால் புனல் சிந்தி-கண்களி லானந்தக்கண்ணீர் ஒழுகவிடுத்து நன்மை வேண்டும் என்று, விம்மி அழு அடியேன் கருதிய நன்மையைத் தரல்வேண்டும் எனத் துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) அழியாப்பதவியை விழைந்தார் அழியாதானையே வேண்டுதல் வேண்டுதலின் அனுகியனை எ-ம் கண்ணீர்கம்பலையாதிகளுடன் யாசித்தார்க கே அதுகிட்டுமாதலின் விம்மியழு எ-ம் விம்மி யழவே வேண்டுமென்பதனை "மெய்தானரும்பி" விம்மியழுதாற் பெறலாமே என்பதனலுமறிக. அனுகியா ளவ னிவனெனவிளக்குவான் மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை என்றனர்

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டினுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரக்கா
யாக்குவ ரார தருந்துவ ரார தபோவனம்பு
தீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக்காமிதைச் செப்புமினே. 57

(இ-ள்.) நாய்க்கு ஒரு சூலும்-நாய்க்கு முயற்சியுடன் வளர்க்கவேண்டிய கருப்பமும், அதற்கு ஒரு மருத்துவம்-அப்படி கருப்பமுண்டாக்குதற்கு ஒரு வைத்தியமும், நாட்டில் உண்டோ-உலகத்தில் உளதோ, பேய்க்கு-பிசாசி னுக்கு, ஒருஞானம் - ஒப்பற்றஞானம், பிடிபடுமோ - மனதிற் பதியுமோ, பெருங்காஞ்சிரங்காய்-பெரிய எட்டிக்காயை, ஆக்குவர் ஆர்-சமைப்பவர்கள் யாவர், அது அருந்துவர் ஆர்-அதனைத் தின்னுபவர்கள் யார், அதுபோல்-அத னைப்போல, உடம்பு-இச்சரீரம், தீக்கு இரை ஆவது அல்லால் - நெருப்புக்கு உணவு ஆதலன்றி, எதுக்கு ஆம்-வேறெதற்கு ஆகும், இதை-இதனை செப்ப மின்-உரையுங்கள், எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளை பத்திரகிரியார்க்குத் தேகத்தினிழிவைச் செவ் யறிவுறுத்த அடிகள்கூறினரென்ப. நாய்க்குக்கருவுண்டாக எவரும்வைத்தியஞ் செய்ய முன்வராவாறு பேயனையானுக்கு மெவருஞானமுணர்த்தார் பயனின் மை கருதி என்றனர். உணவுக்குதவாத எட்டிக்காயைச் சமைப்பாருந் தின்னு வாரும் இல்லாவண்ணம் பிரயோசனமற்றவுடலை விரும்புவாரும் அதனுலின்ப நுகருவாரும் அறிஞரிலெவரு மிலரென்க என்றனர் நாய்க்குண்டான சூலை கவனித்து மருத்துவஞ் செய்வாரில்லாமைபோல் பேய்போலுழலுஞ் சமுசார களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்வாருமெவரு மிலரெனவும் பயனற்றவட்டியை யொப்ப இவ்வுடலமும் தீக்கிரையாகி ஒரு பயனுமில்லாதொழியு மெனவுங் கூறினரெனினுமாம்.

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள் பட்டே
யிச்சித் திருக்கின்ற வேழைநெஞ் சேயிமவான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடி யுண்ணு முலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறில்லையே. 58

(இ-ள்.) கச்சில்கிடக்கும்-கச்சுக்குள் கிடக்கும், கனதனத்தில்-பெருத்த கொங்கைகளில், கடைக்கண்கள்பட்டு-கட்கடை பொருந்தி, இச்சித்து இரு கின்ற-அதனையே விரும்பி யிருக்கின்ற, ஏழை நெஞ்சே-வீரமற்ற நெஞ்சமே இமவான் பயந்த-மலையரசன் பெற்ற, பச்சைப்பசுங்கொடி-பச்சைநிறமும்பச

மையுமமைந்த கொடிபோல்பவளாகிய, உண்ணமுலை பங்கர்-அபீதகுசாம்பி கையை ஒரு புறத்திலுடையவரான சிவபெருமானது, பாதத்தில்-திருவடிக ளில், தச்சுக்கிட மனமே-பொருந்திக்கிட நெஞ்சமே, ஒருகாலும்-ஒருகாலத்தி லும், தவறில்லை-தவறுதல் உண்டாகாது, எ-று.

(கு-ரை.) கொடியிடை மடவியர் கொங்கைக்குடங்களில் அடுகளிறனைய ஆண் மக்கள் சிக்குண்டு கிடத்தல் இயல்பாதலின் தனத்தில் இச்சித்திருக் கின்ற வேழை நெஞ்சே எ-ம் திருவடிஞானமே சிவகதிக்கேதுவாதலில் தைச் சுக்கிட எ-ம் அருளிச்செய்தனர் திருவடியடைதலே சிவகதியென்பதனை திரு வடியே சிவமாவது தேரிற்றிருவடியே சிவலோகஞ் சித்திக்கிற், திருவடியே செல்கதியது செப்பிலற்றிருவடியே தஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே என்னுந்திருமந் திரத்தாலுணர்க.

மானுர் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனுகி யென்னைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனலும் பேறிருந் தாலுந்தப்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணுனலு மிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. 59

(இ-ள்.) மானுர் விழியை-மான்போலும் பார்வையினையுடைய மாதரின் கண்களை, கடந்துவறிவந்தனன்-தப்பி (உயர்ந்ததுறவறமென்னும் மேட்டிலேறி வந்துளேன்) வாழ்;குருவும்-இறைவன் திருவடிநீழலில் வாழ்கின்ற ஞானசாரி யனும், கோன் ஆகி-எனக்கு ஆசிரியனுகி, என்னை-அடியேனை, குடி வற்றி கொண்டனன்-திருவடிநிழலிற் குடியேறச்செய்தனன் குற்றம் இல்லை தோட மில்லை, போனலும்-இவ்வுடலழிந்தபோனலும், பேறு இனியான் அடைவது திருவடிப்பேற்றையேயிருந்தாலும் நற்பேறு-அழியாதிருந்தாலுமடைவது நல்ல திருவடிப்பேற்றையே, இது பொய் அன்று-இஃதுண்மையே, ஆனலும்-ஆகி லும், இந்த உடம்போடு-இந்த தேகத்துடன், இருப்பது அருவருப்பு - இருப் பதுவெறுப்புக்கிடமே யாகும். எ-று.

(கு-ரை.) மிகுந்த துன்பத்துக்கிடமான மாதர்கண்வலையினின்று தப்பி சற்குரு கடாட்சம் அடைந்து திருவருள் வீட்டில் குடியிருத்தலால் முத்திபெ றுவது திண்ணம் ஆகிலும் இவ்வுடலுடனிருப்பது மாத்திரம் அருவருப்புக் கிடமென்றனர்.

சற்று கினுந்தன்னைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்தவரை
யுற்று கினுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானகில்லை
பற்றுய் குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றுய் மடநெஞ்ச மேயுனைப்போலில்லை பித்தனுமே. 60

(இ-ள்.) சற்று ஆகிலும்-சிறிதேனும், தனைத்தான் அறியாய்-உனது தன் மையை நீ உணர்ந்திலை, தன்னை ஆய்ந்தவரை-தன்னைவிசாரித்துணர்ந்தோரை, உற்றுகிலும்-அடைந்தாயினும், உரைக்க-பொருந்தாய்அவர்களுரைக்கவேளாய்,

உனக்கு ஆன-உனக்குரியதான, நிலைபற்றும்-நிலையையடையாய், குருவை
ணியாய் - ஆசாரியனை வணங்காய், பரத்தையர்பாலிற்சென்று-வேசையரிடத்
சென்று, என்பெற்றும்-யாதுபெற்றனை, மடநெஞ்சமே-அறியாமையினையுடை
யமனமே, உனப்போல்-உன்னைப்போல், பித்தனும் இல்லை – பைத்தியக்கா
னும் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னை அநாதியுடமையெனவும் நித்தியனெ
வும் சதசத்தெனவும் அறிதலே தன்னைத்தானறிதலாம். மேற்கூறியவண்ண
தன்னையுணர்ந்து தலைவனையடைந்த வாசிரியர்க ளெதனை யாய்ந்தவராவார்
திருவருளைப்பற்றிக் கிடத்தலே உனக்கான நிலையாம். இவைகளையெல்ல
முக்கியமாக அடைதற்கு வேண்டியது ஆசிரியவழிபாடேயாகும்.

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையும் மூத்தையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன்னெனவே
யொளியிட்ட தான்றன்னுள் ளேயிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத் தேனினி மேலொன்றும் வேண்டிலனே

(இ-ள்.) உளியிட்டகல்லையும்-உளியினால் வேலைசெய்யப்பட்ட கல்லினை
யும், ஒப்பிட்ட சாந்தையும்-உறுப்புக்களை நிரம்ப வமைத்த சுண்ணச் சி
யையும், ஊத்தையற-களிம்புநீங்க, புளியிட்ட செம்பையும்-புளியிட்டுத்துலக்கி
செம்பையும், போற்றுகிலேன்-வணங்கேன், உயர்பொன்னெனவே-மாற்றுயர்ந்
பொன்னைப்போலவே, ஒளியிட்ட-பிரகாசிக்கின்ற, தான்இரண்டு-உபயபாத
களையும், உள்ளே இருத்துவது – நெஞ்சினின்பதிய வைப்பது, உண்மை
என்று-உண்மையென, வெளி இட்டு-பிறநாடியச்செய்து, அடைத்துவை
தேன்-இருதயகுகைக்குள் அவ்வடிமலர்களைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்தனன்
இனிமேல்-இதன்பின்னர், ஒன்றும் வேண்டிலன்-ஒன்றையும் விரும்புபவன
லேன் எ-று.

(கு-ரை.) இதற்கு வெளிமுகத்திற்கற்சிலையினையும் சாந்துருவத்தினையு
பொற்சிலையினையும் தாம்பரச்சிலையினையும் தரிசிக்குங்கால் தரிசிப்பார்க்கை
தத்தம் நிசவடிவாக விளங்குவதை யன்றித் தெய்வவடிவமாகச்சிந்தித்தற்குப்ப
குவமில்லெனுகலின் அப்பாவனையில் அபசாரப்படாது உண்முகத்திற்சிவதி
ருமான்றிருவடிகளைத்தியானித்தும்வேறெனைநான் எ-ம் விக்கிரகங்களைத்தெ
வமாகப் பாவியாது செய்வங்களே விக்கிரகங்களாகத் தியானித்தல் இழுக்க
கும் அது அதி தீவிரபக்குவமுடையார்க்கே விளக்குமாகலானும் பக்குவ
வினையாதவழி, மனத்தியானத்திலேயே திருத்தியடையவேண்டியதாகலிலு
லும் இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டிலனே என்றனர் எ-ம் இங்ஙனம் பொரு
கொள்ளாது சிலர் ஆசிரியர் விக்கிரகாராதனையை மறுத்துக் கூறினர் என்ப
எ-ம் இங்ஙனங் கூறுவோர்தாளிரண்டு எனத் திருவடியைக் குறித்த உ
மையேஉணராதாராவர்எ-ம்தாள்உருவத்திற்கன்றி அருவத்திற்கின்றென்பன
யாவருமறிவர்தான் என்பதற்கு வேறுபொருள்கூறி இடர்ப்படுவாருமுளரெ

றும்கூறுவர் சிலர். இவையுள் விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப் பாவியாதே தெய்வத்தை விக்கிரகமாகப் பார்க்கவேண்டு மாதலினலும் என்ற வசனம் ஊன்றி யாராய்ந்துணரத்தக்க நுண்ணியதோ ரரியவிடயமேயாகும்.

வேறுசிலர் அடிகள் உளியிட்ட கல்லையும் ஒப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தை யறப்புளியிட்ட செப்பையும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்தபொன்னை யொப் பப் பிரகாசிக்கின்ற பிங்கலை இடகலை என்ற இரண்டு சரங்களையும் உள்ளே அடக்குவது புறத்திற் செல்லாது உள்ளே யடக்குமெறி உண்மைநெறி என்று வெளியிட்டு அவ்விரண்டு கலைகளையும் வெளிவிடாது பத்திரப்படுத்தி வைத் தேன் என யோகநூலார்கூறுவர் என்பர்.

பின்னும் இவர் மானதபூசை கைவந்தவாகையால் உளியிட்டகல்முதலிய வற்றைப் போற்றுகிலேன் என்றார் என்றுங் கூறுவர். ஒவ்வொருவருந் தத்தங் கொள்கைக் கிணங்கப் பொருள் கொள்ளுமாறு சொற்நொடாமைத்தி யாப்பு றுத்த ஆசிரியர்திறமும் ஆராய்ச்சிக்காரர் திறமும் வியக்கத்தக்கனவேயாகும். ஆசிரியர் வெண்காட்டடிகளின் நிருவாக்கான விச்செய்யுள் அவரவர் தகுதிக் கிணங்கப் பொருள் தாத்தகாகவே விளங்குகின்றது. ஒருவர் கொள்கையை யொருவர் மறுத்துக் கூறினும் ஆசிரியவசனத்தினை அனைவரு மங்கீகரித்தே நிற்கின்றனர்.

ஆசிரியரை நோக்கிச் சில கிரியாகாண்டிகள் "நீர் சைவத் துறவினராக விளங்கியும், கணபதி சங்கராதிகளி னுருவங்களே வணங்க ஆலயமுதலிய இட ங்களுக்கு வாமல் ஒரே இடத்திலிருந்து கண்மூடிக் கொள்ளுதல் தகுதியோ" என்று கேட்டனரென்றும், அங்ஙனங் கேட்டாரைச் சுட்டியே இக்கவி யடிக ளருளிச்செய்ததெனவும், இக்கவியில் போற்றுகிலேனென்ற சொல்லினை வினுக்குறிப்பாகக்கொண்டு எடுத்தலோசையாற் கூறிப் போற்றுமலா இருக் கின்றேன், போற்றிக்கொண்டே யிருக்கின்றேன் என்பார். "பொன்னெ னவே ஒளியிட்ட தாளிரண்டுள்ளே யிருத்துவதுண்மை என்றனர்" என்றுங் கூறுப.

பட்டினத்தடிகள் மானதபூசை கைவந்தவாதலால் பகிர்ப்பூசையையெ றுத்தனரென்பார். பகிர்ப்பூசை செய்வோரெல்லாம் நாடோறும் மானதபூசை யுடையராகவே இருக்கின்றரென்பதனை மறந்தாரேயாவர். உளியிட்ட கல் முதலியவைகளை மூடர்களே போற்றுவர் சிவசமஸ்காரம் பெற்ற பின்னரே அறிஞர் விக்கிரகங்களை வணங்குவர். மதிற்புறங்களிலும் கோபுரங்களிலுங் காணப்படும் கற்சிலைகளை எவரும்வணங்காதிருத்தல் எதனலெனவும், ஆலயங் களிற் பிரதிட்டிக்கப்பட்டுள்ள கற்சிலைகளைக் கண்டவுடன் வணங்குவது எத னலென்பதனையும் ஊன்றி ஆராய்வார் கண்குணர்வர். ஆசிரியர் விக்கிரகாரா தனை மறுத்திலரெனவும், உடன்பட்டவரேயாவரெனவும், விக்கிரகாராதனை யின் செயலைச் சிவபூசை முதலியவைகளை நீட்சாக்கிரமங்களுடன் அறித்தனு ஷ்டிப்பவர்க ளறிவார்கள். விக்கிரகங்கள் முன்னிலைச் சுட்டென்பதனையும்

சமஸ்காரத்தால் வணங்க யோக்கியதை யுற்றனவென்பதனையும் உணர்ந்தவர் கள் லிக்கிரகாராதனையை மறுத்திலரென வறிவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற் பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களாலங்கமெலாநொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதேபரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேந்திக்கனகமுலைதந்தாளை
யெப்பிறப்பிற்காண்பேனினி. 1

(இ-ள்.) ஐயிரண்டு திங்கள் ஆ-பத்துமாதங்கள் ஐயோவென்னுமாறு சும ந்து, அங்கம் எல்லாம்-கான்முதற்றலையளவுள்ள உறுப்புக்களனைத்தும், நொந் துபெற்று-வருத்தமடைந்து பிரசவித்து, பையல் என்றபோதே-ஆண்குழந்தை யென அருகிலுள்ளார் கூறக்கேட்டவுடனே, பரிந்து-விரும்பி, எடுத்து-கைத னிலெடுத்து, செய்ய-செவ்விய, இருகைப்புறத்தில்-இரண்டு கையினிடத்திற் ரூங்கி, கனகமுலை தந்தாளை-பொன்னணிபூண்ட ஸ்தனங்களிலுள்ள பாலினை யுண்ணுமாறளித்த வன்னையை, இனி எப்பிறப்பில் காண்பேன்-இனி எந்தப் பிறப்பிற் காணப்போகின்றேன் (காணேன் என்பது கருத்து) எ-று.

(கு-ரை.) அன்னையானவள் தான் பெறுதற்கு மிக்க கவலையுண்டாகி இளைப்புற்றுக் கிடக்குங் காலத்தில் பிறந்தது ஆண்மகவு என்று சொல்லக் கேட்டால் இளைப்புக் களைப்புகளை ஒருபொருட்டாக மதியாது விரைந்தெழு ந்து குழந்தையை யெடுத்துப் பாலூட்டுவது உலகவழக்கமாதலையிங்கு விளக்கி யவ்வாறு தம்மையுஞ்செய்த வன்னையிறந்ததற்காக இரங்கி 'எப்பிறப்பிற்காண் பேனினி' என்றனர். பெண் குழந்தையினிடத்தி அன்னையருக் கவ்வளவன்பி ராதென்பது இதனால் விளங்குகின்றது. ஒருமுறை யொருவனுக் கன்னையாக நின்றவள் மற்றொரு பிறப்பில் அன்னையாவாளென்னு நியதியின்மையா லெப் பிறப்பிற் காண்பேனினி என்றனர்.

மூன்றித்தவங்கிடந்துமூன்றாறுகாலளவு
மன்றிபகலாச்சிவனையாதரித்துத்-தொன்றி
சரியச்சுமந்துபெற்றதாயார்தமக்கோ
வெரியத்தழன்மூட்டுவேன். 2

(இ-ள்.) மூன்றி தவம் கிடந்து-(சந்தானம் வேண்டுமென) முன்னே தவஞ் செய்து, மூன்றாறுகாள் அளவும்-கருப்பதித்த காள்முதல் மூன்றாறுகாள்வரையும், அன்றி பகலாய்-இரவிலும் பகலிலும் ஆக, சிவனைஆதரித்து-சிவபெருமானைப்

பிரார்த்தித்த, தொந்தி சரிய - வயிறுமுன்றள்ள, சுமந்த - என்னைச்சுமந்து, பெற்ற-பிரசவித்த, தாயார் தனக்கோ-அன்னைக்கோ, எரிய - பற்றியெரியும் வண்ணம், தழல் மூட்டுவேன்-தீயைப்பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளை அடிகள் தமதன்னைய ரிறந்துபோனவுடன் அவருடலைச் சுற்றத்தார் சுமந்து சுடலைக்குக் கொண்டுவரு தலைக் கண்டு அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்தித் தாமே சவத்தினை யெடுத்துச் சென்று சுடலை சேர்த்து தகனஞ்செய்யத் தொடங்கிய பொழுதுரைத்தென்ப.

வட்டிலிலுந்தொட்டிலும்மார்மேலுந்தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும்வைத்தென்னைக்காதலித்து—மூட்டச்
சிறகிலிட்டுக்காப்பாற்றிச்சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத்தீமூட்டுவேன். 3

(இ-ள்.) வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் - துணியாலுண்டாக்கப்படுகின்ற ஏனையினும் மரமுதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தொட்டிலிலும், மார்மேலும் தனதுமார்பத்தும், தோள்மேலும் - புயத்தின்மீதும், கட்டிலிலும் - மஞ்சத்திலும், வைத்து-இருத்தி, என்னை காதலித்து-என்னைவிரும்பி, மூட்ட-மூற்றிலும், சிறகிலிட்டு காப்பாற்றி சீராட்டும் - கக்கத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்பனைத்துஞ் செய்யும், தாய்க்கோ-அன்னைக்கோ, விறகில் இட்டு-கட்டையில்வைத்து, தீ மூட்டுவேன்-தீயைப் பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) சிறுகுழந்தைகள் அழுகிற சமயத்தில் என்னையர் கட்டில் வட்டில் முதலிய பலவிடத்தில் இடத்தித் தூங்கச்செய்யும் வழக்கத்தினால் 'வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலும்' என்றனர்.

நொந்துசுமந்துபெற்றுகோவாமலேந்திமூலை
தந்துவளர்த்தெடுத்துத்தாழாமேயந்திபகல்
கையிலேகொண்டென்னைக்காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேதீமூட்டுவேன். 4

(இ-ள்.) சுமந்த பத்துமாதம்-தாங்கி, நொந்து-வருந்தி, பெற்று-பிரசவித்து, கோவாமல் ஏந்தி, எனக்கு கோவாதவண்ணம் கையிற்றூங்கி, மூலை தந்து-பாலூட்டி, வளர்த்து எடுத்து - வளர்த்து உயர்த்தி, தாழாமே-தாழ்ச்சியின்றி, அந்தி பகல்-இரவும்பகலும், கையிலே கொண்டு-கையில்தாங்கி, என்னை-என்னை, காப்பாற்றும்-வளர்த்த, தாய்தனக்கோ-அன்னைக்கோ, மெய்யிலே-உடலத்தில், தீமூட்டுவேன்-தீயெரியவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) என்னுல் தனக்கெவ்வளவு தின்ப முண்டானாலும் அதினையொருபொருளாக மதியாதென்னைவளர்த்த என்னருமைத் தாயினுடலையெவ்வாறு தீ மூட்டுவேனென்றார்.

அரிசியோராணிடுவேனுத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப்பார்த்துமகிழாமா—னுருசியுள்ள

தேனேயமிர்தமேசெல்வத்திரவியப்பு
மானேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 5

(இ-ன்.) ஆத்தாள்தனக்கு-என்னேப்பெற்ற தாய்க்கு, வரிசையிட்டு - வரிசைவைத்து, பார்த்து மதிழாமல்-கண்டுகளிப்புறுமல், (என்னே) உருசியுள்ள தேனே-சுவையுள்ள தேனேயெனவும், அமிர்தமே-அமுதமேயெனவும், செல்வத்திரவிய புமானே-செல்வத்தினேயும் திரவியத்தினேயுமுடைய அரசனே, என அழைத்த - என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ - அரிசையையோ,நான் இடுவேன்-கானிடாநிற்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இனியபல சொற்களா லென்னேயன்புடனழைத்த வென் முயின் வாயில் யானரிசியையோ அள்ளியிடுவேன்.

அள்ளியிடுவதரிசியோ தாய்தலேமேற்
கொள்ளிதனேவைப்பேனேகூசாமன்—மெள்ள
முகமேன்முகம்வைத்துமுத்தாடியென்றன்
மகனேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 6

(இ-ள்.) மெள்ள - மெல்லென, முகம்மீமல் - தன்முகத்தின்மீது, முகம் வைத்து - என்முகத்தினேவைத்து, முத்தாடி – முத்தமிட்டு, என்றன்மகனே-எனதுபுதல்வா, என அழைத்த-என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ அள்ளியிடுவது - அரிசையையோ அள்ளிப்போடுவது, (அதுவுமன்றி) கூசாமல் கொள்ளிதனே வைப்பேனே - கூச்சமின்றிக் கொள்ளியையும் வைப்பேனே-எ-று.

வீருந்தும்.

முன்னே யிட்டதீ முப்புர மத்திலே
பின்னே யிட்டதீ தென்னி லங்கையி
லன்னே யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. 7

(இ-ன்.) முன்னே இட்ட தீ-முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு, மூப்புரத்தில் - திரிபுரத்தின்கண், (மூண்டெரிந்தது) பின் - அதன்பின்னர், ஐ-வானரருட்சிறந்த அதுமானால், இட்ட தீ-இடப்பட்டநெருப்பு தென்னிலங்கையில் - அழகிய இலங்கா நகரத்துள், (மூன்டெரிந்தது) அன்னே-என்மாதா, இட்ட தீ - எனக்கிட்ட நெருப்பு, அடிவயிற்றில் - வயிற்றின் அடியில், (மூண்டெரியாகின்றது) ஆதலின், யானும் இட்ட தீ - நானும் என்னன்னேயினுடலிலிட்ட நெருப்பு, மூள்க மூள்க-பற்றுக பற்றுக, எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானும் அதுமானும் அன்னேயுமிட்டதீ புரதனைத் தக்கேற்பன வாதலினியானிட்ட நெருப்பும் மாதாவின் சரீரமாகிய புரத்தைதனஞ்செய்க என்றனர்.

வெண்பா.

வேகுதேதீயதனில்வெந்துபொடிசாம்ப
லாகுதேபாவியேனையகோ—மாகக்
குருவிபறவாமல்கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த்தெடுத்தகை.

(இ-ள்.) மாகக்குருவி பறவாமல்-வானிற்பறக்குங் குருவிகள்என்னேரே பறவாவண்ணம், என்னை கோதாட்டி - என்னைப்பாராட்டி, கருதி-இவளுல் யானனேத்து முடையேனுவே னெனவெண்ணி, வளர்த்தெடுத்த - எனைவளர் த்த, கை - அத்தங்கள், தீயதனில் – நெருப்பினில், வேகுதே - வேகின்றதே, வெந்து-வேவாகின்று, பொடிசாம்பல்-பொடியான சாம்பலாக, ஆகுதே-ஆகி ன்றதே, பாவியேன்ஐயகோ-இதனைக்கண்டு மிருக்கின்றேன் ஐயகோ, எ-று.

(கு-ரை) இளங்குழந்தைகளைச் சிலபறவைகளின் சாயைபடியவைத்திரும் தால் அதனுற் சிலநோய்கள் குழந்தைகளுக் குண்டாகுமென்பது மருத்துநூல் வழக்காதலின் அவ்வாறுண்டாகாவண்ணங் கையில்வைத்துக் காத்த வன் னையினுடலம் வெந்து சாம்பராதலைக் காணவும் விதியிருந்ததே என இரங் கினர்.

வெந்தாளோசோணகிரிவித்தகாகின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னைமறந்தாளோ—சந்ததமும்
முன்னையேநோக்கியுகந்துவரங்கிடந்தென்
றன்னையேயீன்றெடுத்ததாய். 9

(இ-ள்) சோணகிரிவித்தகா-அருளுருவமாக விளங்கும் ஞானகுரு வனே, சந்ததமும்-எப்பொழுதும், உன்னையே நோக்கி - உன்னையே தியானித் து, உகந்து வரங்கிடந்து - மகிழ்வுடன் வரம்வேண்டி, என்றன்னை-என்னை, ஈன்றெடுத்த தாய் - பெற்றவன்னை, வெந்தாளோ-வெந்துபோயினளோ, நின் பதத்தில் - உனதுதிருவடிநிழலில், வந்தாளோ - வந்து சேர்ந்தாளோ, என்னை மறந்தாளோ-என்னை மறந்துவிட்டாளோ-அறிகிலேன், எ-று.

(கு-ரை.) உலகினர் மக்களைப்பெறு மருமை பெருமைகளையுந் தமதன் னையினரிய தவச்செயலையு நினைந்து வருந்தினரென்க.

வீற்றிருந்தாளன்னைவீதினிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாளின்றுவெந்துநீருஞள்—பாற்றெளிக்க
எல்லீரும்வாருங்களேதென்றிரங்காம
லெல்லாஞ்சிவமயமேயாம். 10

(இ-ள்.) அன்னை வீற்றிருந்தாள்-தாயானவள் சுகமாகவிருந்தாள், வீதி னில் இருந்தாள் - வீதியிலு முலாவியிருந்தனள், இன்றுவெந்து நீறு ஆனஞள்-இச்சினம்வேவுற்றுச் சாம்பலாயினள், எதென்று இரங்காமல்-இஃதென்னை

யென வருந்தாமல், பால் தெளிக்க-பால் தெளித்தற்கு, எல்லீரும் வாருங்கள்-அனைவரும் வாருங்கள், எல்லாம் - அனைத்தும், சிவமயமேயாம் - சிவமயமேயாகும், எ-று.

(கு-ரை.) தோன்றலும் வளர்தலும் அழிதலும் புதிய செயலன்றுதலின் வருந்தாது வெந்துசாம்பரான அன்னைக்கு பால்தெளிக்க வாருங்கள்என்றனர்.

திருவிடைமருது.

மென்றுவிழுங்கிவிடாய்கழிக்கநீர்தேடல்
என்றுவிடியுமெனக்கென்கோவே—நன்றி
கருதார்புரமூன்றுங்கட்டழலாற்செற்ற
மருதாவுன்சந்நிதிக்கேவந்து. 1

(இ-ள்.) நன்றி கருதார் புரம் மூன்றும்-தம்மையுயர்த்திய நன்றியையினே யாதானின் முப்புரங்களையும், கட்டழலால் செற்ற-மிகுந்த கெருப்பினால் நீறாக்கிய, மருதா-இடைமருதீசனே, உன் சந்நிதிக்கே வந்து-உனது சன்னிதானத்துக்கே வந்து, மென்று விழுங்கி-உணவை மென்று விழுங்கி, விடாய்கழிக்க-தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, நீர் தேடல்-நீரைத் தேடுகின்ற தொழிலானது, எனக்கு என்று விடியும்-எனக்கு எக்காளிலொழியும், எ-று.

(கு-ரை.) உணவருந்தலு நீர்வேட்டலு நின்றியானத்துக்கு முட்டானவை யாதலி னவையெனக்கென்றுழியு மென்றனர்.

ஒற்றி.

கண்டங்கரியதாங்கண்மூன்றுடையதாம்
அண்டத்தைப்போலவழகியதாந்—தொண்டர்
உடலுருகத்தித்திக்குமோங்குபுகழொற்றிக்
கடலருகேநிற்குங்கரும்பு. 2

(இ-ள்.) ஓங்கு புகழ்-மிக்க புகழினையுடைய, ஒற்றிக் கடல் அருகே நிற்கும் கரும்பு-ஒற்றிமாநகர்க் கடலருகில் விளங்கும் கரும்பானது, கண்டம் கரியது ஆம்-கண்டங் கரியதாகும், கண் மூன்று உடையதாம்-கண்கள் மூன்றை யுடையதாகும், அண்டத்தைப்போல அழகியது ஆம்-ஆகாயத்தையொப்ப வழகினையுடையதாகும், தொண்டர்-அடியவர்களின், உடல் உருக தித்திக்கும்-உடலம் உருகாநின்று வினிக்கும், எ-று.

(கு-ரை.) ஒற்றிக்கடலருகிலுள்ள கரும்பு கண்டங்கரியதும் கணுக்கள் மூன்றினை யுடையதும் தொண்டர் உடலுருகத் தித்திப்பதுமாகும் என்றனர் கண்டங்கரியது-கண்டமில்லாதது அல்லது கற்கண்டில்லாதது, கண்-கணு.

ஒடிவிழுந்துசீப்பாயுமொண்பதுவாய்ப்புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்துகொண்டேன்-கடிவருந்தும்
தேவாதிதேவன்றிருவொற்றியூர்த்தெருவிற்
போலாரடியிற்பொடி.

(இ-ள்.) ஒடு விழுந்து - கட்டிகளுண்டாகி, சீ பாயும்-சீழொழுகுகின்ற, ஒன்பது வாய் புண்ணுக்கு - நவத்துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு, இடு மருந்தை - இடுகின்ற மருந்தினை, யான் அறிந்துகொண்டேன் – ஞானறிந்துகொண்டேன்; கடு அருந்தும் - விடபானஞ்செய்யும், தேவாதிதேவன் - தேவாதி தேவனது, திருவொற்றியூர்த் தெருவில் - திருவொற்றியூர் வீதியில், போவார் – நடப்பவர்களின், அடியில் பொடி - காலடியிலுள்ள பொடி, எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூர் வீதியிலுலவுவோரடியிற் பொடியானது ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு மருந்தாக வறிந்தேனென்றனர். அது அத்தலப்பெருமையைச் சுட்டி யென்றுணரவும்.

வாவியெல்லாந்தீர்த்தமணலெல்லாம்வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங்கணநாதர்—பூவுலகில்
ஈதுசிவலோகமென்றென்றேமெய்த்தவத்தோர்
ஓதுந்திருவொற்றியூர். 4

(இ-ள்.) ஈது - இது, பூவுலகிற் சிவலோகம் - பூலோக சிவலோகம், என்று என்று - எனப்பன் முறைகூறி, மெய்த்தவத்தோர் ஓதும் - உண்மைத் தவமுடையாருரைக்கின்ற, திருவொற்றியூர் - திருவொற்றியூரிலுள்ள, வாவி எல்லாம்தீர்த்தம்-தடாகமனைத்துந் தீர்த்தங்கள், மணல் எல்லாம்-மணல் அனைத்தும், வெண்ணீறு - வெள்ளிய விபூதி; காவனங்கள் எல்லாம் - சோலைகளுநந்தவனங்களு மாதியவனைத்தும், கணநாதர் - சிவகணநாதர்களாகும், எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூரானது பூலோக சிவலோகம், அதன்கணுள்ள தடாகங்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்கள், மணலனைத்தும் விபூதி, சோலைநந்தவனமாகிய சிவகணநாதர் என்றனர்.

திருவாரூர்.

ஆரூரரிங்கிருக்கவவ்வூர்த்திருநாளென்
றாரூர்கடோறுமுழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பைநாடாதவூமர்காணீவிர்
விளக்கிருக்கத்தீத்தேடுவீர். 5

(இ-ள்.) ஆரூர் இங்கு இருக்க-திருவாரூருடையாரிவ்விடத்திலிருக்க அவ்வூர் திருநாள் என்று-அந்த வூரில் திருநாளென்று, வூர் வூர்கள்தோறும், வூர்கள்தோறும் வூர்கள்தோறும்சென்று, உழலுவீர் – அலைவோரே, நேரே-நேராக, உளக்குறிப்பை-மனக்கருத்தை, நாடாத-ஆராயாத, வூமர்காள்-மூகர்களே, நீவிர் - நீங்கள், விளக்கு இருக்க – தீபம் இருக்க, தீ தேடுவீர் - தெருப்பைத் தேடுகின்றீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) "நகரின் மேன்மைபெற்றது கமலாலயநகரம் என்ப, ஆதலிற் றெய்த ஆரூர்நாதனை வணங்குவதைவிடுத்து வூர்வூர்தோறு முழலுவது விளக்கினைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தீயை நாடுதலேயொக்கும் என்றனர்.

எருவாய்க்கிருவிரன்மேலேறபுழுக்கூண்டுக்
கருவாய்க்கோகண்கலக்கப்பட்டாய்-திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலேசெத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரோடுந்தாரைக்கேகீ. 6

(இ-ன்.) எருவாய்க்கு - மலத்துவாரத்திற்கு, இருவிரல்மேல் - இருவிரலளவிற்குமேல், எறு புழுக்கூட்டுக்கருவாய்க்கோ – உயிர்த்து காணப்படுகின்ற கிருமிக்கூண்டான பிறப்பிடத்திற்கோ, கண் கலக்கப்பட்டாய் - கண்கலக்கமுற்றனை; திருவாரூர் – திருவாரூரில், தேர் ஓடும் வீதியில் - தேரோடுந் தெருவில், செத்துக்கிடக்கின்றாய் - இறந்துகிடக்கின்றனை, நீரோடுந்தாரைக் கேகீ - நீரொழுகுந் துவாரத்துக்காகீ, எ-று.

(கு-ரை.) மலத்துவாரத்துக் கிருவிரலுயரத்துள்ள சலத்துவாரத்தினை விரும்பிச்தெருவிலிறந்து கிடக்கின்றனையெனமடந்தையர் காமத்தாற் கொலையுண்ட வொருவனைச் சுட்டியுரைத்தனர் என்க.

எத்தனையூரெத்தனைவீடெத்தனைதாய்பெற்றவர்கள்
எத்தனைபேரிட்டழைக்கவேனென்றேன்-நித்தம்
எனக்குக்களையாற்றாயேகம்பாகம்பா
வுனக்குத்திருவிளையாட்டோ. 7

(இ-ள்.) எகம்பா கம்பா - திருவேகாம்பரத்தினையும் கம்பா நதியையும் உடைய பெருமானே ! எத்தனையூர்-எத்தனையூர்கள், எத்தனைவீடு-எத்தனை வீடுகள், எத்தனைதாய்-எத்தனை அன்னையர்கள், பெற்றவர்கள்-ஈன்றவர்கள், எத்தனை பேர்இட்டு அழைக்க-எத்தனை பெயர்களை இட்டுவிளிக்க, நித்தம் என் என்றேன்-தினம் எனென்று கேட்டேன், (இவ்வாறுசுழலும்) எனக்குக் ஆற்றாய்-அடியேனுக்குண்டாகும் இளைப்பை ஆற்றுவாய், உனக்கு திருவிளையாட்டோ-தேவீருக்குத் திருவிளையாட்டோ? எ-று.

(கு-ரை.) பிறப்பெடுத்த ஊருக்கும் வீட்டிற்கும் அன்னையருக்கும் இட்ட பெயருக்கும் எனென்றதற்கும் அளவின்மையினத்தகையபிறவியை யொழிக்கருளுவீராக என்றனர்.

கச்சிக்காரோணம்.

அத்திமுதலெறும்பிறுனவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதையாபாவியேன்பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதையாகாரோணரே. 8

(இ-ள்) அத்திமுதல்-யானைமுதல், எறும்பு ஈறு ஆன-எறும்பு இறுதியாகவுள்ள, உயிர் அத்தனைக்கும்-சீவர்கள் அவ்வளவிற்கும், சித்தம்மகிழ்ந்து-திருவுளமகிழ்ந்து, அளிக்கும் - அவைகளுக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கின்ற,

தேசிகா-தேசிகனே, மெத்த-மிகவும், பசிக்குது ஐயா - மிகவும் பசிக்கின்றது ஐயனே, பாவியேன் - பாவியான அடியேனது, பாழ்வயிற்றைப்பற்றி இசிக்குது ஐயா-பாழானவயிற்றைப்பிடித்து இழுக்கின்றது ஐயனே, காரோணரே-திருக்காரோணத்தில் லெழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளே, எ-று

(கு-ரை.) காரோணத்தையனே! அனேத்தயிர்களின் இட்டங்களேயளிக்குங்கடவுள் தேவீராதலின் அடியேனுடைய பசிப்பிணியையொழிக்கவேண்டுகின்றே னென்றனர்.

திருக்காளத்தி.

பொய்யையொழியாய்புலாலேவிடாய்காளத்தி
யையரையெண்ணையறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமேயொழியாய்திருவெழுத்தைந்தோதாய்
மனமேயுனக்கென்னமாண்பு. 9

(இ-ள்.) மனமே - எனதுமனமே நீ, பொய்யை ஒழியாய் - பொய்பேசுவதை ஒழிக்கின்றாயில்லே, புலாலே விடாய் - உணுண்பதை விடுகின்றாயில்லே, காளத்தி ஐயரை எண்ணாய் - திருக்காளத்தி இறைவரை நினேக்கின்றாயில்லே, அறம் செய்யாய் - தருமஞ்செய்கின்றாயில்லே, வெய்ய சினமே ஒழியாய்-கடிய கோபத்தை யொழிக்கின்றாயில்லே, திருவெழுத்து ஐந்து ஓதாய் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதுகின்றாயில்லே, உனக்கு என்ன மாண்பு - உனக்கென்னமாட்சிமையுளது, எ-று.

(கு-ரை.) மனமே பொய்யொழிதலாகிய நற்செய லெவையு மில்லா போது நீ மாண்புடையை யல்லே என்றனர்.

திருவிருப்பையூர்.

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினேயன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
இருப்பையூர்வாழ்சிவனேயின்னமோரன்னே
கருப்பையூர்வாராமற்கா. 10

(இ-ள்.) மாதா உடல் சலித்தாள் - அன்னேயுடல் தளர்ந்தனள், வல்வினேயேன் கால் சலித்தேன் - வலியவினேயினேயுடைய யான் கால்சலிப்புற்றேன், வேதாவும் கைசலித்துவிட்டான் - பிரமனுங் கைசலித்துவிடுத்தான், நாதா-நாதனே, இருப்பையூர் வாழ் சிவனே-திருவிருப்பையூரில் வாழுஞ் சிவபெருமானே, இன்னம்-இனிமேலும், ஓர் அன்னே-ஒருதாயின்,கருப்பை ஊர்வாராமல்-கருப்பப்பையாகிய ஊரினில் வாராமல், கா-அடியேனேக் காத்தருள்,எ-று.

(கு-ரை.) அன்னேமுதலியவனேவருஞ் சலித்தனராதலிற் பிறவிவேண்டே னென்றனர்.

திருவையாறு.

மண்ணுந்தணலாறவானும்புகையாற
எண்ணரியதாயுமிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவுமடியேன்காலாறவுங்கண்பார்
ஐயாதிருவையாரூ. 11

(இ-ள்.) ஐயா திருவையாரூ-என் தந்தையே திருவையாற்றானே, மண்ணும் தணல் ஆற - பூமியும் செருப்புத் தணியவும், வானும் புகை ஆற-ஆகாயமும் புகையடங்கவும், எண் அரிய தாயும் இளைப்பு ஆற - அளவற்ற அண்ணையரு மிளைப்பொழியவும், பண்ணும் அயன் கை ஆறவும்-படைக்கின்ற பிரம்மனது கை யாறவும், அடியேன் கால் ஆறவும்-அடியேனுடைய கால் ஆறவும், கண்பார் – கருணைக்கண்ணுற் பார்த்தருளுவீராக, எ-று.

(கு-ரை.) யானெருவன்பிறப்பதனல் மண் வான் தாய் அயன் ஆதியரும் தன்புறவேண்டியிருத்தலின், அடியேன்வருத்தத்துடன் மண்ணுதியின் இளைப்புமொழிய கருணைக்கண்ணுற் பாரும் என்றனர்.

திருக்குற்றாலம்.

காலன்வருமுன்னேகண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்கடைவாய்படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
உற்றாரழுமுன்னேயூராரசுடுமுன்னே
குற்றாலத்தானேயகூறு. 12

(இ-ள்.) காலன் வருமுன்னே - யமன் வருவதற்குமுன், கண் பஞ்சடைமுன்னே - கண்கள் பஞ்சடைவதற்குமுன், பால் உண் கடைவாய் படுமுன்னே-பாலாகிய வுணவு கடைவாயின் வழி யொழுகுதற்குமுன்னே, மேல் விழுந்து உற்றார் அழுமுன்னே - உடன்மீது விழுந்து உறவினரழுதற்குமுன், ஊரார் சுடுமுன்-ஊரினர் தகனஞ் செய்வதற்குமுன், குற்றாலத்தானேயே கூறு-திருக்குற்றாலத் திறைவனையே துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) மரணவேதனைக்கு முன்னரே சிவத்தியானஞ்செய்தால் நற்கதி பெறலாமென்பது கருத்து.

பொது.

சிற்றம்பலமுஞ்சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலந்தேடிவிட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைதேடுதேபேதமடநெஞ்சம்
கறந்திடத்தைதேடுதேகண். 1

(இ-ள்.) சிற்றம்பலமும் சிவனும் அருகு இருக்க - திருச்சிற்றம்பலமும் சிவபெருமானும் அருகில் இருக்க, வெற்றம்பலம் தேடிவிட்டோம்-வெறுமை

யாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோம், நித்தம் – நாள்தோறும், பேதை மடநெஞ்சம் - அறியாமையினையும் மடமையினையுமுடைய நெஞ்சமானது, பிறந்திடத்தை நாடுது - பிறந்த தானத்தை நாடுகின்றது. கண் - யினங்கள், கறந்திடத்தை நாடுது - பால்கறந்த தானத்தை நாடுகின்றன, எ-று.

(கு-ரை.) தோற்றுவாயான நித்தப்பூஜையும் பாலுணவினையளித்த தனத்தினையுமுறையே மனங்கண்ணுறாடியும்பார்த்து மயங்குதலாற் பிறப்பே யுண்டாகுமாதலினவைகளே யொழித்தல்வேண்டுமென்றனர்.

தோடவிழும்பூங்கோதைத்தோகையுனையிப்போது
தேடினவர்போய்விட்டார்தேறியிரு நாடிநீ
ஈன்னைநினைந்தாலிடுப்பிலுனைத்தப்பேனுன்
உன்னைநினைந்தாலுதை. 2

(இ-ள்.) தோடு அவிழும் பூங்கோதைத்தோகை - இதழ் விரிந்த மலர் மாலையணிந்த கூந்தலினையு மயிலினைய சாயலினையுமுடைய மாதே, இப்போது உனை தேடினவர் போய்விட்டார் - இந்த சமயத்தில் உனைநாடினவர் போய் விட்டனர், தேறி இரு - மனந்தெளித்திருத்தி, நீ என்னை நாடி நினைத்தால்– நீ யென்னை நினைத்தனையேல், நான் இடுப்பில் உதைப்பேன்-ஈனுனதிடையி லுதைப்பேன், உன்னை நினைத்தால் உதை–உன்னை யான் நினைத்தால் நீயென்னை இடுப்பிலுதைப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுள் அருணைமாநகரிலடிக ளருளிச்செய்ததெனவும், அருணகிரி நாதரி னன்னையைப்பார்த்த துரைத்ததெனவும் வழங்குவர். இதன் விவரங்களை யருணகிரிநாதர் புராணத்துட் காண்க.

வாசற்படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கு
காசைப்படுவதில்லையண்ணலே— யாசைதீப
பட்டிறந்தகாலமெலாம்போதும்பரமேட்டி
சுட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல். 3

(இ-ள்.) வாசற்படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கு - தெருவ்வாசற்படியைக் கடந்து கொண்டுவந்திடாத பிச்சைக்கு, ஆசைப்படுவது இங்கில்லை - விருப் பங்கொள்வது இங்கில்லையாகும், அண்ணலே - சுவாமியே ! ஆசைதீன பட்டு இறந்த காலம் எல்லாம் போதும்- ஆசையுற்றழிந்த காலமனைத்தும் போதுமானது, பரமேட்டி - சிவபெருமானே, சுட்டு இறந்த - சுட்டற்ற, ஞானத்தை சொல் - சுட்டிறந்த ஞானத்தை யருள்செய், எ-று.

(கு-ரை.) திரிபுடியில்லாத ஞானம் வேண்டுமென்றனர். திரிபுடியாவது ஒன்றனைச் சுட்டுபவனுகிய ஞாதுருவும், சுட்டப்படு பொருளாகிய ஜேயமும், சுட்டுதற்றொழிலாகிய (மனத்தின் செயலான) ஞானமும் என மூன்றுமென வறிக.

நச்சரவம்பூண்டானே நன்றுய்த்தொழுவதுவும்
இச்சையிலேதானிங்கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனே
வாங்குவதுமுண்பதுவும்வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுந்தானே சுகம். 4

(இ-ள்.) நச்சரவம் பூண்டானே - விடத்தினையுடைய பாம்பினையணிந்த சிவபெருமானே, நன்றுய் தொழுவதுவும்-நன்மைபெற வணங்குவதும், இச்சையிலேதான் அங்கு இருப்பதுவும்-இட்டம்போல இருத்தலும், பிச்சைதனே வாங்குவதும்-பிச்சை யெடுப்பதும், உண்பதுவும் - உண்ணுவதும், திருவாயிலிலே வந்து - ஆலயவாயிலையடைந்து, தூங்குவதும் தானே சுகம் - உறங்குவதுமன்றே சுகம், எ-று.

(கு-ரை.) பசிக்கிரந்துண்டு பாசிவா லயவாயிலிற் படுத்துறக்குவதே சுகமென்றனர்.

இருக்குமிடந்தேடியென்பசிக்கேயன்னம்
உருக்கமுடன்கொண்டுவந்தாலுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும்போகேனரனேயென்றேகம்
இளைத்தாலும்போகேனினி. 5

(இ-ள்.) அரனே – சிவபெருமானே, இருக்கும் இடம் தேடி–யானிருக்குமிடத்தை யாராய்ந்து, என் பசிக்கு அன்னம்-எனது பசிக்குச் சோற்றை, உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தால் உண்பேன் - பரிவுடன் கொண்டுவந்தாற் புசிப்பேன், பெருக்க அழைத்தாலும்-மிகவும் வருந்தியழைத்தாலும், போகேன்–போகமாட்டேன், இனி என் தேகம் இளைத்தாலும் போகேன் - இனி என துடலம் இளைப்படைந்தாலும் போகமாட்டேன், எ-று.

(கு-ரை.) மாதுகரபிச்சையானது விருப்பு வெறுப்புக்களுக் கிடமான தாதலின் அயாசித பிச்சையையே இனியருந்துவேனென்றனர்.

விட்டுவிடப்போகுதுயிர்விட்டவுடனேயுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார்சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ்சிவனேயெத்துங்கள்போற்றுங்கள்
சொன்னேனதுமேசுகம். 6

(இ-ள்.) விட்டுவிடப்போகுது உயிர் - உலகினரே யுங்களுடலைவிட்டுயிர் போகப்போகின்றது, விட்டவுடனே-அங்ஙனம் உயிர் நீங்கியவுடனே, சுற்றத்தார் - உறவினர், உடலை சுட்டுவிடப்போகின்றார் - தேகத்தைத் தகனஞ்செய்தவிடப் போகின்றார்கள், பட்டது பட்டு - என்னபாடு பட்டாயினும், எந்நேரமும் - எப்பொழுதும், சிவனே - சிவபெருமானே, எத்துங்கள் போற்றுங்கள் - துதியுங்கள் வணங்குங்கள், அதுவே சுகம் - அவ்வாறு செய்வதே சுகமாகும், சொன்னேன் - உங்களுக்குரைத்தேன், எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடலிலிருந்து உயிர்போவது முயிர்போகியபின்னருறவின ருடலைச் சுட்டுவிடுவது மனுபவசித்தமாதலி னுடனுள்ளபோதே இறைவனைத் தியானித்து நற்கதிபெற விரும்புங்களென வுலகினரைச்சுட்டிக் கூறினர்.

ஆவியொடுகாயமழிந்தாலுமேதினியில்
பாவியென்றுநாமம்படையாதே—மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்பும்வேண்டாமாடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலேதிரி. 7

(இ-ள்.) மடநெஞ்சே - மூடமனமே, ஆவியொடு காயம் அழிந்தாலும் - உயிருடனுடலழிந்தாலும், மேதினியில்-உலகத்தில், பாவி என்று-பாவியென, நாமம் படையாதே-பெயர்படைக்காதே, மேவிய சீர் வித்தாரமும் - பொருந்திய செல்வச் சிறப்பும், கடம்பும் - உலகவுறவும், வேண்டாம் - உனக்குவேண்டாம், செத்தாரைப்போலேதிரி-இறந்தாரை யொப்பாக வுலவுவாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) நீ பாவியெனப் பெயரைப் படையாமலும் செல்வவித்தாரத்தைக் காட்டாமலும் உலகினரோ டுறவுகொள்ளாமலும் செத்தாரையொப்பத் திரிந்தாற் சிவானுபவசித்தி யெளிதிற் கைகூடிவரு மென்றனர்.

வெட்டவெளியான வெளிக்குந்தெரியாது
கட்டளையுங்கைப்பணமுங்காணுதே-இட்டமுடன்
பற்றென்றுற்பற்றுதுபாவியேனெஞ்சிலவன்
இற்றெனவேவைத்தவிணிப்பு. 8

(இ-ள்.) பாவியேன் நெஞ்சில் - பாவியாகிய எனது மனதில், அவன்–அக்கடவுள், இற்று எனவைத்த இனிப்பு-இதுவெனவைத்த இனிமையானது வெட்ட வெளியான வெளிக்கும் தெரியாது - வெறுவெளியான வெளிக்குந் தெரியாது, கட்டளையும் கைப்பணமும் காணுது - கட்டளையும் கைப்பணமும் காணமாட்டாது, இட்டமுடன் பற்று என்றுல் பற்றுது-பிரியத்துடன் பிடியென்றாலும் பிடியாது, எ-று.

(கு-ரை.) அந்தக் கடவுளளித்த சுகம் எவராலும் எதனாலும் அறிதற்கரிய நுண்ணியதென்பது கருத்து.

பின்வருது வெண்பா.

இப்பிறப்பைநம்பியிருப்பரோநெஞ்சகமே
வைப்பிருக்கவாயின்மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற்கிட்டக்கண்மெத்தப்பஞ்சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத்துக்கொட்டக்கண்டு. 9

(இ-ள்.) இப்பிறப்பை நம்பி இருப்பரோ நெஞ்சகமே-இந்த பிறவியை நம்பி இருப்பார்களோ எனது மனமே, வைப்பு இருக்க - வேறுபொருளிரு

க்க, வாயில் மனை இருக்க-வாயிலினையுடைய வீடு இருக்க, சொப்பனம்போல்-கனவுபோல், விக்கி - விக்கலெடுத்து, பல்கிட்ட - பல் கிட்டிக்கொள்ள, கண் மெத்த பஞ்சிட்டு - கண் மிகவும் பஞ்சடைந்து, அப்பை கக்கி - கபமொழுக விடுத்து, செத்து-இறந்து, கொட்டக்கொண்டு-சாப்பறையடிக்கப்படுதலைப் பார்த்து, எ-று.

(கு-ரை.) கனவுபோல இறத்தலைக் கண்கூடாகக் கண்டு மிக்கப பிறவியை யறிவுடையார் நம்பியிருப்பரோ இரார் என்றறிக என்றனர்.

மேலுமிருக்கவிரும்பினையேவெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையேசிந்தையே—கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச்சுட்டுவிடக்கண்டு. 10

(இ-ள்.) கால் கைக்கு-காற்குங்கைக்கும், கொட்டையிட்டு - சிறுதிண்டு சன்னைவைத்து, மெத்தை இட்டு-மெத்தைவிரித்து, குத்திமொத்தப்பட்ட உடல்-குத்தியடித்துப் பிடிக்கப்பட்ட சரீரம், கட்டையிட்டு - கட்டையில் வைத்து, சுட்டுவிடக் கண்டு - தகனஞ்செய்யப்பார்த்தும், சிந்தையே – உள்ளமே, மேலும் இருக்க விரும்பினையே-பின்னரும் இருக்க விரும்பினையே, வெள் விடையோன் - வெள்ளிய இடபத்தினையுடைய சிவபெருமானது, சீலம்அறிந்திலையே-கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்திலையே, எ-று.

(கு-ரை.) கால் கைகளுக்குச் சிறுதிண்டிட்டுக்குத்தமொத்தப்பட்ட வுடலினைச் சுட்டுவிடக்கண்டு மின்னமிருக்கச் சிந்தையே விரும்பாதே. சிவபெருமானது கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்தாயிலையே, எ-று.

ஒன்பதுவாய்த்தேரற்பைக்கொருநாளைப்போலவே
அன்புவைத்துநெஞ்சேயலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத்திச்சட்டைதட்டிக்கட்டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத்தித்தின்னக்கண்டு. 11

(இ-ள்.) வல் கழுக்கள் - வலிய கழுவெண்ணும் பறவைகள், தத்தித்தத்தி-தடுமாறித் தடுமாறி, செட்டை தட்டிக்கட்டி - இறகைத்தட்டி ஒன்றோடொன்றினைத்து, பிட்டு - பிளந்து, கத்திக் குத்தி - இரைத்து மூக்கினுற்குத்தி தின்னக்கண்டு - தின்னப்பார்த்தும், நெஞ்சே - மனமே, ஒன்பதுவாய் - நவத்துவாரங்களையுடைய, தோல் பைக்கு – தோலாலாகிய உடலெனும் பைக்கு, ஒருநாளைப்போலவே-ஒருநாள்போலவே, அன்பு வைத்து அலைந்தாயே-பகும் வைத்துத் திரிந்தனையே, எ-று.

(கு-ரை.) வலிய கழுக்கள் குழுமி உடற்றசையைப் பலவிடத்தும் தின்னக்கண்டும் அதன்மீது ஆசைகொண் டலைகின்றனையே நெஞ்சமே என்றனர்.

இன்னம்பிறக்கவிசைவையோநெஞ்சமே
மன்னரிவரென்றிருந்துவாழ்ந்தவரை—முன்னம்
எரிந்தகட்டைமீதிலிணைக்கோவணத்தை
உரிந்தருட்டிப்போட்டதுகண்டு. 12

(இ-ள்.) மன்னர் இவர் என்று இருந்து வாழ்ந்தவரை - அரசரிவரென விருந்து வாழ்ந்தோரை, முன்னம் எரிந்த கட்டைமீதில் - முன்னம் எரிந்த கட்டையின்மீது, இணை கோ வனத்தை உரிந்து - தோலையாயிருந்த கோவணத்தையுமுரிந்து, உருட்டிப்போட்டது கண்டு - உருட்டிப்போட்டதைப்பார்த்தும், நெஞ்சமே - எனது மனமே நீ, இன்னம் பிறக்க இசைவையோ-இன்னம் பிறத்தற்கு விரும்புவாயோ, எ-று.

(கு-ரை.) அரச வாழ்வினையுடையாரு மிறத்தலுண்மையி லழிவினையுடைய வுடலுடன் வாழ்வதனை நெஞ்சகமே விரும்புவதிற் பயனில்லை என்றனர்.

முதற்சங்கமுதூட்டுமொய்குழலாராசை
நடுச்சங்கநல்விலங்கூபூட்டும்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போததூஉமம்மட்டோவிம்மட்டோ
நாம்பூமிவாழ்ந்தநலம். 13

(இ-ள்.) முதல் சங்கு - நாம் பிறந்தவுடன் சங்கானது, அமுது ஊட்டும்-பாலடையாக நின்று பாலை யுண்ணச் செய்யும், நடு சங்கம் - அச்சங்கமானது நம்பிறப்பின் மத்தியில் (அதாவது யௌவனப்பருவத்தில்), மொய் குழலார் ஆசை நல் விலங்கு பூட்டும் - வண்டுபடிந்த கூந்தலினையுடைய இளமாதரின் ஆசையாகிய நல்விலங்கைக் கல்யாண முறையிலூதிப் பூட்டாநிற்கும், கடைச்சங்கம் - மூன்றுமுறையாகிய கடைசியிலூதப்படும் சங்கமானது, ஆம் போதது ஊதும் - இறக்குங்காலத்தக்குரியதாகி ஊதப்படும், (ஆகவே) நாம் பூமியில் வாழ்ந்த நலம் - நாம் உலகில் வாழ்ந்த சுகமானது, அம்மட்டோ இம்மட்டோ - அவ்வளவோ விவ்வளவோ அறிகிலேம், எ-று.

(கு-ரை.) சங்கமுதலிற் பாலூட்டிப் பின் கலியாணமாக்கிப் பின்னிறந்த குறியாக நிற்கின்றதாகவே நாம் வாழ்ந்த வாழ்வென்னை.

எத்தினைநாள்கூடியெடுத்தசரீரமிவை
அத்தினையுமண்டின்பதல்லவோ— வித்தகனூர்
காலைப்பிடித்துமெள்ளக்கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக்குடியிருப்போமே. 14

(இ-ள்.) இவை-இவைகள், எத்தினைநாள் கூடியெடுத்த சரீரம் - எத்தினைநாள் சேர்த்தெடுத்த வுடலம், அத்தினையும் - அவ்வாறெடுத்த வுடலினைத்தும்,

மண்ணின்பது அல்லவோ-மண்ணோடு மண்ணுவதன்றோ,வித்தகனார்-சிவபெருமானது, காலைப் பிடித்து மென்ன - திருவடிகளைப்பற்றி மெல்லென, கங்குல் பகல் அற்றிடத்தே - இரவுபகலு மற்றவிடத்தில், மேலை குடியிருப்போம் - இனிக் குடியிருப்போம், எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடல மழிவதாதலி னழியாதவிறைவன் திருவடிவீட்டி விருப்போமென்றனர்.

எச்சிலென் றுசொல்லியிதமகிதமபேசாதீர
எச்சிலிருக்குமிடமறியீர்—எச்சிறுனை
உய்த்திருந்துபார்த்தாலொருமைவெளிப்படும்பின்
சித்தநிராமயமாமே. 15

(இ-ள்.) எச்சில் என்று சொல்லி - மிச்சிலெனக்கூறி, இதம் அகிதம் பேசாதீர்-வேண்டுதல் வேண்டாமைகளேயுரையாதீர்,எச்சில் இருக்கும் இடம் அறியீர் - மிச்சில் இருக்குந் தானத்தை யறியமாட்டீர், எச்சில்தனை-மிச்சிலை, உய்த்திருந்து பார்த்தால் - ஆலோசனையுட னிருந்துபார்த்தால், ஒருமை வெளிப்படும் - ஒற்றுமை வெளியாகும், பின்சித்தம் நிராமயம் ஆகும் - பின்னர் மனமானது துக்கமற்றதாகும், எ-று.

(கு-ரை.) வெறுப்புப் பொருள்களும் விருப்புப்பொருள்களும் ஒரேயிடத்தி லுண்டாதலின் வாளாவிருப்புவெறுப்பிற் காலந்தள்ளற்க வென்றனர். எச்சிலென்றது வாய்மீரைமாத்திரமன்று, வெறுப்புப் பொருளையெ வுணர்க.

எத்தனேபேர்நட்டகுழியெத்தனேபர்தொட்டமுலை
எத்தனேபேர்பற்றியிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம
பொய்யடாபேசும்புவியின்மடமாதரைவிட்
டுய்யடாவுய்யடாவுய். 16

(இ-ள்.) எத்தனே பேர் நட்டகுழி-எத்தனேபேர் நட்டபள்ளம், எத்தனே பேர் தொட்ட முலை - எத்தனேபேர்கள் பிடித்த தனம், எத்தனேபேர் பற்றியிழுத்த இதழ் - எத்தனேபேர் பிடித்து இழுத்த அதரம், நித்தம் நித்தம் நாள்தோறும், பொய் அடா பேசும் - பொய்யும் அடா தனவுங்கூறும், புவியின் மடமாதரை - உலகிலுள்ள அறியாமையினையுடைய பொருட்பெண்டிரை விட்டு உய் அடா [illegible] கடைத்தேறடா கடைத்தேறு, எ-று.

(கு-ரை.) பொய்ம்மை முயக்கினரான பொருட்பெண்டிரை விடுமின் என அடிகள் அறத்தாறுழுகுவா னுலகினரை நோக்கி யுரைத்ததிதுவென்க.

இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
ஒருத்தருக்குத்தீங்கினையுண்ணுதே—பருத்ததொந்தி
கம்மதென்றுநாமிருப்பநாய்நரிகள்பேய்கழுகு
தம்மதென்றுதாமிருக்குந்தான். 17

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, இருப்பதுபொய் போவதுமெய்-இவ்வுட லுடனே இவ்வுலகிலிருப்பதுபொய் இறந்துபோவதுமெய், என்று எண்ணி-எனதினைத்து, ஒருத்தருக்கும்-எவருக்கும், தீங்கினை-கெடுதியை, உன்னுதே-நினையாதே, பருத்ததொந்தி நம்மதென்று நாமிருப்ப - பெருத்தவயிற்றினை யுடைய விவ்வுடலினை நம்மதென்று நாம் இருக்க, நாய்நரிகள் பேய்கழுகு-நாயும் நரியும் பேயுங்கழுகும், தம்மதென்று தாமிருக்கும்-தமது என அவைகளிருக்கும், எ-று.

(கு-ரை.) நாம் நம்மதென விருக்குமுடலினை நாய்நரியாதிய தம்மதென விருத்தலினை நம்பற்க.

எத்தொழிலைச்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டாலும்
முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிருகைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனநீர்க்குடத்தேதான். 18

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச்செய்தாலும்-எத்தத்தொழிலைச் செய்யினும், எது அவத்தைப்பட்டாலும் - என்னவுபத்திரவமுற்றாலும், முத்தர்மனம் - முத்தான்மாக்களினுள்ளம், மோனத்தே இருக்கும் - மௌனநிலையிலேயே இராநிற்கும், (எதுபோலும் என்னில்,) வித்தகமாய் - சாதுரியமாய், காதிவிளையாடி இருகைவீசிவந்தாலும் - அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகைகளை வீசிக்கொண்டு வந்தாலும், தாதிமனம்-வெள்ளாட்டியுள்ளம், நீர்க்குடத்தேதான்-தண்ணீர்க்குடத்திலேதான் எனவறிக, எ-று.

(கு-ரை.) வெள்ளாட்டி வேறு வேலைசெய்து கையசைத்துச் செல்லினும் தலையின்மீது வைத்த தண்ணீர்க்குடத்திலேயே சித்தைசெலுத்திச் செல்லுமாறு முத்தர்களும் மோனநிலையிலேயே எத்தொழிலைச் செய்தாலு நிற்ப தெனவறிக.

மாலைப்பொழுதினறுமஞ்சளரைத்தேகுளித்து
வேலைமினுக்கிட்டுவிழித்திருந்து - சூலாகிப்
பெற்றுள்வளர்த்தாள்பெயரிட்டாள்பெற்றபின்னே
பித்தாளைலென்செய்வாள்பின். 19

(இ-ன்.) மாலைப்பொழுதில் - மாலைக்காலத்தில், நறுமஞ்சள் அரைத்துக் குளித்து - நல்லமஞ்சளையரைத்துக்குளித்து, வேலைமினுக்கிட்டு - வேலைகளை விடுத்து, விழித்து இருந்து - தூங்காமலிருந்து, சூல் ஆகி - கருப்பமுடையவளாகி, பெற்றுள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள்-பெற்றுவளர்த்துப்பெயரிட்டாள், பெற்றபின்னே - அங்ஙனந்தான்பெற்றபின்னே, பித்தாளைல்-பைத்தியங்கொண்டவளைல், என்செய்வாள் பின் - பின்னர் யாதுசெய்வாள், எ-று.

(கு-ரை.) அன்னையின் நினைவிற்கேற்ப மைந்தனில்லாவிடிலவள் என் செய்வள், அதிபோல நமதெண்ணப்படி நிறைவேறுதலிவ்வுலக வாழ்வினி லாசை கொள்ளாது வீடுதலே நலம் என்றனர்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்துநவநிதியந்தேடி
நலனெண்ணுமறியாதகாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர்கைவிடவுமாட்டீர்
கவர்ப்பிளந்தமரத்துளையிற் காணுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனையசைத்துவிட்டகுரங்கதனைப்போல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீரே. 20

(இ-ள்.) நா பிளக்க பொய் உரைத்து-நாவுபிளவுறும்வண்ணம் பொய் பேசி, நவநிதியம் தேடி - புதிதாகத் திரவியம் சம்பாதித்து, நலன் ஒன்றுமறியாத - நன்மையென்பது யாதொன்றையும் உணராத, காரியரைக் கூடி-பெண்களை மணந்து, பூ பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போல-பூமிவெடிக்க அதினின்றும் வெளிப்படுகின்ற புற்றீசலெயொப்ப, புலபுலெனக் கலகலென-புலபுல கலகலவென்று, புதல்வர்களை-பிள்ளைகளை, பெறுவீர்-பெறுவீர்கள், காப்பதற்கும் வகையறியீர்-அவைகளைக்காப்பாற்றவும் வழியறியமாட்டீர்கள், கைவிடவுமாட்டீர்-கைவிடவுமாட்டீர்கள், கவர்ப்பிளந்த மரத்துளையில்-இருபிளவாகப்பிளந்த மரத்தின்துளையில், கால் நுழைத்துக்கொண்டு - காலைநுழையவிட்டுக்கொண்டு, ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல - ஆப்பையசைத்தெடுத்த குரங்கினையொப்ப, அகப்பட்டீர் - அகப்பட்டுக்கொண்டீர், கிடந்து ழல அகப்பட்டீர் - கிடந்துழலுமாறு அகப்பட்டுக்கொண்டீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) அறிவின்றிச் சமூசாரத்தி லகப்பட்டுச் சுழலுவதினுற் பயனில்லை யென்றனர்.

வேறு.

வடிவுவந்தானும்வாலிபம்மகளுந்தாயும்மாமியும்
படிகொண்டாருமூரிலேபழிகொண்டாடனீதியோ
குடிவந்தானுமேழையோகுயவன்றானுங்கூழையோ
நடுநின்றானும்வீணனேநகருஞ்சூறையானதே. 21

(இ-ள்.) வடிவுவந்தானும் வாலிபம் - உருவமுமிளமை, மகளும் தாயும் மாமியும்-மகளும் தாயும் மாமியாரும், படிகொண்டு ஆரும் ஊரிலே – தங்கி வாழுமூரினில், பழிகொண்டு ஆடுதல் நீதியோ - பழியைக்கொண்டு கூறுதல் நியாயமோ, குடிவந்தானும் - குடியிருக்கவந்தவனும், ஏழையோ-ஏழையாயுள்ளவனே, குயவன்தானும் கூழையோ-குயவனும் வன்மையில்லாதவனே, நடுநின்றானும் வீணனே - நடுவேநிற்பவனும் வீணனவனே, நகருஞ்சூறையானதே - ஊருஞ்சூறையானது இஃதென்னை, எ-று.

(கு-ரை.) உடலையாக்கிய பிரமனுடைய குயவனுடைய பிரமனும் மடுநின்ற ஞெகிய யமனும் குடியிருந்தவனன சிவனும் முறையே கூழையும் வீணனும் ஏழையுமல்லர், அங்ஙனமாகவும் உடலமாகிய நகரஞ்சுறைபோயது இதற்காக வருந்துவதிற் பயனென்னை.

மண்ணுமுருகுமரமுருகுமாயையுருகுமாலுருகும்
பெண்ணுமுருகுமாணுருகும்பேதாபேதவகையுருகும்
அண்ணலுருகுமிடத்தமர்ந்தவாத்தாளுருகுமரவணையான்
எண்ணியுருகுங் குருநாதனென்பாலுரைத்தவோர்மொழியே.()

(இ-ள்.) குருநாதன் - எனதுகுருசிரேட்டன், என்பால் உரைத்த ஓர் மொழி - எனக்குபதேசித்த ஒருமொழியை, எண்ணி - நினைந்து, மண்ணும் உருகும் - பூமியும் உருகாநிற்கும், மரமும் உருகும் - மரமும் உருகாநிற்கும், மாயையுருகும்-மாயையுமுருகாநிற்கும், மாலுருகும்-மாயாமோகமும் உருகாநிற்கும், பெண்ணும் உருகும் ஆணுருகும் - பெண்ணுமாணு முருகாநிற்கும், பேதாபேத வகையுருகும் - பேதாபேத வகைகளு முருகாநிற்கும், அண்ணல் உருகும் இடத்து அமர்ந்த ஆத்தாளுருகும் - சிவபெருமானுமுருகுவர் அவரிடப்பாகத்துறையு மூலகமாதாவான உமாதேவியு முருகாநிற்பர், அரவணையான் எண்ணி உருகும் - அரவணையானன நாராயணனு நினைந்துருகா நிற்பன், எ - று.

(கு-ரை.) குருநாதனுரைத்த ஒருமொழியி னருமையையெலியத்தபடி. "ஒரு மொழியே பலமொழிகளு மிடங்கொடுக்குமந்த, வொருமொழியே மலமொழிக்கும்" எ-ம், "மன்னவென்னை யோர்வார்த்தை யுட்படுத்து" எ-ம் வருவன வற்று லுணர்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

பதவுரையும்

முதல்வன் முறையீடும்.

கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.

(பதவுரை.) கன்னிவனம்-மீனாட்சிதேவி கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து அரசு புரிந்ததலமாகிய மதுரையம் பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கும், நாதா-கடவுளே.

மூலமறியேன்முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்திட்பட்டதுயாநாடறுக்குதடா.

(ப-ரை.) மூலம் - வினையின் தோற்றத்தினை, அறியேன் - தெரிந்து கொண்டேனில்லை; முடியுமுடிவு - அவ்வினைமுடிவாதலை, அறியேன்-தெரிந்திலேன்; ஞாலத்துள்-உலகில், பட்ட-உண்டாகிய, துயர்-துன்பம், நாட-என்னைச்சேர, நடக்குதடா - அனுபவமாகவருகிறது. (1)

அறியாமையாமலத்தாலறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனற்பித்துப்பிடித்தனடா.

(ப-ரை.) அறியாமை மலத்தால் - ஆணவவினையினால், அறிவு முதல் கெட்டனடா - அறிவுமுதலாகச் சொல்லப்பட்டயாவற்றினுங்கலங்கினேன், பிரியாவினைப்பயனால்-பிராரத்தவினையின் காரியத்தால், பித்துப்பிடித்தனடா-பைத்தியத்திற்கட்டுப்பட்டேன். (2)

தனுவாதியநான்குந்தானையமயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்திவலையிலகப்பட்டனடா.

(ப-ரை.) தனுவாதியநான்கும் - தனு கரண புவன போகம் நான்கும், தானை-அவைகளின்மயமாய், மயங்கினன்-கலங்கினேன்; மனுவாதிசத்தி-நீதியாயினிரோதைசத்தியின், வலையில்-மறைவெனும் வலையில், அகப்பட்டேன்-சிக்கிக்கொண்டேன். (3)

---

* இக்கண்ணிகளில் வரும் அரியவிஷயங்கள் பெரும்பாலும் முன்னமுள்ள விருத்தப்பாக்களில் வந்திருத்தலினாலும், அவ்வரிய விஷயங்களைப் பிரமாணவாயிலாக ஆங்காங்கே நன்குவிளக்கியிருத்தலினாலும், மீண்டும் விசேஷங்க ளெழுதாமல் அத்தியாவசியமான விஷயங்கள் பத வுரையுள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாமாயையென் னும்வனத்திலலைகிறண்டா
தாமா யுலகினைத்துந்தா துகலங்கிறண்டா.

(ப-ரை.) மாமாயை என்னும் - வியாபகமான அசித்தமாயையென் னும், வனத்தில்-காட்டினிடத்தே, அலைகிறன் - அலைகின்றனன்; தாமாயுல கினைத்தும்-அம்மாயையேயாய் உலகமுழுவதும், தாதுகலங்கிறன்-மனஞ்சஞ் சலமுறுகின்றனன். (4)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

மண்ணைசைப்பட்டேனைமண் ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னைசைபெண்ணைசைபோகேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மண்ணைசைப்பட்டேனை-உலகில் ஆசைவைத்த என்னை, மண் ணுண்டுபோட்டது-அவ்வுலகே என்னைவிழுங்கிவிட்டது; பொன்னைசை-திர வியத்தினிடத்து வைத்தவிருப்பமும், பெண்ணைசை-மாதரிடத்து வைத்தவி ருப்பமும், போகேனேயென்குது-நீங்குதலில்லை. (5)

மக்கள்சுற்றத்தாசைமறக்கேனேயென்குதே
திககரசாமாசையதுதீரேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மக்கள்சுற்றத்தாசை-புத்திரன் உறவினர் (முதலியோர்) பற்று, மறக்கேனேயென்குது-நீங்கக்கூடவில்லை; திக்கரசாமாசையது-எட்டுத்திசைக் களையும் கட்டியாளவேண்டுமென்னும் விருப்பமானது, தீரேனேயென்குது-விட்டுப்பிரிதலில்லை. (6)

வித்தைகற்குமாசையதுவிட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசைசிதையேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) வித்தைகற்குமாசையது - (உலக) கல்வியில் பழகும்பற்று, விட்டொழியேனென்குது-நீங்கமாறில்லை; சித்துகற்குமாசை-(அஷ்டமா) சித் தியினைத்தெரிந்துகொள்ளும்பற்று, சிதையேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (7)

மந்திரத்திலாசைமறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசைதுறக்கேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மந்திரத்திலாசை - மந்திரங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென் கிறபற்று, மறக்கேனேயென்குது - மறந்துபோவதில்லை; சுந்தரத்திலாசை - சௌந்தரியமாக விருக்கவேண்டுமென்கிறவிருப்பம், துறக்கேனேயென்குது-நீங்குவதில்லை. (8)

கட்டுவர்க்கத்தாசைகழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசைசிதையேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) கட்டுவர்க்கத்தாசை - (உயர்ந்த) வஸ்திர முதலியவற்றிலுண் டானபற்று, கழலேனேயென்குது-நீங்குவதில்லை; செட்டுதனிலாசை – திர வியம் சேர்த்துவைக்கவேண்டுமென்னும்பற்று, சிதையேனேயென்குது-ஒழி ந்துபோனதில்லை. (9)

மாற்றுஞ்சலவைமறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னந்தூரேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மாற்றுஞ் சலவை - அடிக்கடி உடுத்திக்கொள்ளுதற்கேற்ற சுத்தமான வஸ்திரங்களே, மறக்கேனேயென்குது-மறந்துவிடுவதில்லே; சோற்றுக்குழியுமின்னம்-சாப்பிடும் வயிறு இன்னம், தூரேனேயென்குது-நிறம்புவதில்லே. (10)

(கன்னிவனநாதா - சன்னிவனநாதா.)

ஐந்துபுலனுமடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந்தேறேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) ஐந்துபுலனும் - சத்த பரிச ரச ரூப கந்தங்களும், அடங்கேனேயென்குது - சேஷ்டை யொடுங்கின பாடில்லே, சிந்தைதவிக்கிறதும்-மனச்சஞ்சலமும், தேறேனேயென்குது-நிவிர்த்தியாயினதில்லே. (11)

காமக்குரோதம்கடக்கேனேயென்குதே
நாமேபரசென்றுநாடோருமெண்ணுதே.

(ப-ரை.) காமக்குரோதம் – காமமும் கோபமும், கடக்கேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லே; நாமேயரசென்று-எல்லாரைவிட நாமேபெரியனென்று, நாடோறுமெண்ணுது-பிரதிதினம் நினைக்கின்றது. (12)

அச்சமாங்காரமடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங்கழலேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) அச்சம் ஆங்காரம் - அதைரியமும் இறுமாப்பும், அடங்கேனேயென்குது-அடங்குவதில்லே; கைச்சுமின்னுமானம்-யாவற்றையும் வெறுதும் அபிமானம், கழலேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லே. (13)

நீர்க்குமிழியாமுடலேநித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசையழியேனேயென்குதே

(ப-ரை.) நீர்க்குமிழியாமுடலே - நீரிலுண்டாகும் மொக்குளேயொத்ததேகத்தை, நித்தியமாயெண்ணுது-என்றைக்குமுள்ளதாக நினைக்கிறது; ஆர்க்குமுயராசை-அனுபவிக்குமிருந்த அவா, அழியேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லே. (14)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரேகட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமாயிருப்போமென்றெண்ணுதே.

(ப-ரை.) கண்ணுக்குக் கண்ணெதிரே - நித்தியமும்தனக்கு முன்னே, கட்டையில்வேகக்கண்டும்-சுடுகாட்டில் எரியப்பார்த்தும், எண்ணுந்திரமாய்-எக்காலமும், இருப்போமென்றெண்ணுது-வாழ்ந்திருப்போமென்கிறது. (15)

அநித்தியத்தைநித்தியமென்றுதாவாபெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதேதனேமறக்கேனென்குதே.

(ப-ரை.) அநித்தியத்தை நித்தியமென்று - அழியத்தக்கதை என்று மூள்ளதென்று, ஆதாவாயெண்ணுது-பற்றுகினேக்கின்றது; தனித்திருக்கே னென்குது - நிட்டைகூடத்தனித்திருப்பதில்லே; தனேமறக்கேனென்குது-மனதையொருமைப்படுத்துவதில்லே. (16)

நரகக்குழியுமின்னுநான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்குலுனேக்கெடுப்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) நரகக்குழியும் - நரகக்குழியும், இன்னும் நான்புசிப்பேனென் குது-இன்னும்நான் எடுத்துவிழுங்கிவிடுவேனென்கிறது; உரகப்படத்தல்குல்-பாம்பின்படத்தினேயொத்த (மாதர்) நிதம்பமானது, உனேக்கெடுப்பேனென் குது-மயக்குகின்றது. (17)

குரும்பைபமுலேயுக்குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமென்றனேவியுண்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) குடும்பைபமுலேயும் - (மாதரது) தென்னங்குரும்பினேயொ த்த தனமானது, குடிகெடுப்பேனென்குது-(தன்வசமாக்கிக்) குடும்பத்தினேக் கெடுத்துவிடுவேனென்கிறது; அரும்புவிழியும்-(அம்மாதர்கள்) நீலமலரினே யொத்தகண்கள், ஆவியுண்பேனென்குது-உயிரையுண்டிடுவேனென்கிறது (;

மாதருருக்கொண்டுமறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங்கரக்காயுருகிறண்டா.

(ப-ரை.) மறலி - இயமனனவன், மாதருருக்கொண்டு - பெண்கள் வடிவினேயெடுத்து, வஞ்சமெண்ணுது-மோசஞ்செய்கின்றனன்;ஆதரவுமற்று-(அதனுல்) யாதொரு உதவியின்றி, அரக்காயுருகிறண்டா-தீயிலிட்ட அரக்கி னேயொத்து உருகிப்போகின்றேன். (19)

கந்தனேயீன்றருளுங்கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினுனேறிப்படருவண்டா.

கன்னிவனநாதா கண்ணிவனநாதா.

(ப-ரை.) கந்தனே யீன்றருளும் – முருகக்கடவுளேப் பெற்றெடுத்த, கன்னிவனநாதா-மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானே,எந்தவிதத்தினுல்-எந்த வுபாயத்தால், ஏறிப்படருவண்டா - உனதுதிருவடியினே யடைந்திடுவேன்

புல்லாகிப்பூடாய்ப்புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க்கழிந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) புல்லாகி - புல்லாகியும், பூண்டாய்-பூண்டாகியும், புலர்ந்த நாள்-வாடியகாலம், போதாதோ-; கல்லாய்-கல்லாகியும், மரமாய்-விருட்சமாகி யும், கழிந்தநாள்-ஒழிந்தகாலம், போதாதோ-போதாதோ. (21)

கீரியாய்க்கேடமாய்க்கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய்கின்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை) கீரியாய் - கீரிப்பிள்ளையாகியும், கேடமாய் - புழுவாகியும் கெட்டநாள்-அறிவுகுறைந்திருந்தகாலம், போதாதோ-; நீரியாய்-நீர்வாழ்வன வாயும், ஊர்வனவாய்-ஊருகின்ற பாம்புமுதலியவைகளாயும்,கின்றநாள்போதா தோ-வாழ்ந்தகாலம்போதாதோ. (22)

பூதமொடுதேவருமாய்ப்போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய்வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை) பூதமொடு-பூதங்களுடனே, தேவருமாய்-தெய்வலோகத்தர்க ளாய். போனநாள் - பிறந்துவாழ்ந்தகாலம், போதாதோ-; வேதனைசெய்தானவ ராய் - தன்பத்தினை விளைக்கின்ற அசுரர்களாய், வீழ்ந்தநாள் போதாதோ - அலைந்தகாலம் போதாதோ. (23)

அன்னைவயிற்றிலழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனுய்வாழ்ந்துமரித்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) அன்னைவயிற்றில் - தாயினுடையகர்ப்பத்தில், அழிந்தநாள் போதாதோ-வெளிப்படாமலே அழிந்தகாலம்போதாதோ; மன்னவனுய் வாழ் ந்து-அரசனுகவிருந்து, மரித்தநாள் போதாதோ-இறந்தகாலம்போதாதோ. ()

தாயாகித்தாமாய்த்தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச்சென்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) தாயாகி - (நான்ஒருவருக்குத்) அன்னையாகியும், தாமாய்- (நானெருவருக்கு) மனைவியாகியும், தாழ்ந்தநாள்-தாழ்வையடைந்தகாலம், போ தாதோ-; சேயாய்-(நானெருவனுக்குக்)குழந்தையாய்,புருடனுமாய்-(நானெரு வனுக்கு) நாயகனுய், சென்றநாள்போதாதோ-காலங்கழித்தது போதாதோ.()

நோயுண்ணவேமேலிந்துகொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப்பிறந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) நோயுண்ணவேமெலிந்து - பற்பலநோய்களின் உபத்திரவ த்தால் மெலிவுற்று, கொந்தநாள்-துன்பமடைந்தகாலமும், பேயுண்ணப்போ யாய்-அறியாமையுடையபேயாகி,பிறந்தநாள்-உதித்தகாலம்,போதாதோ-. (26)

ஊனவுடல்கூன்குருடாயுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்புலிப்பிலிளைத்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) ஊனவுடல் கூன்குருடாய் - மாமிசதேகத்தில் கூனையும் குருடாயும், உற்றநான்-இறந்தகாலமும், ஈனப்புலிப்பில்-அற்பபோசனத்தால், இளைத்தநான்-இளைத்துப்போனகாலம், போதாதோ—. (27)

பட்டகஷையும்பரவிப்பும்போதாதோ.
கெட்டநாள்கெட்டெனென்றுகளாதும்போதாதோ.

(ப-ரை.) பட்டகளையும் - அடிக்கடி செண்மத்தானேர்ந்த இளைப்பும், பரதவிப்பும்-பரதவிப்பும், கெட்டகாள் கெட்டேனென்று - வீணுகக்கழிந்தகாலம் போக, சேளாதும் - இனியேனும் பிறர் சொல்லைக் கேளாதிருப்பது, போதாதோ. (28)

நில்லாமைக்கேயழுதுநின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ.

(ப ரை.) நில்லாமைக்கேயழுது - தேகமும் நிலையாமைக்குவிளக்த, நின்றநாள் - இருந்தநாளு , எல்லாருமென்பாரம் - (சென்னைங்களோறும் என் தாய்மார்கள்என்னை) சுமந்தபளுவை, எடுத்தநாள்-எடுக்கும்படிச்செய்தகாலம், போதாதோ. (29)

காமன்கணையாற்கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தாலிடியுண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) காமன்கணையால் - மன்மதனுடையஅம்பினுல் கடைபட்டல்-கடைபட்டும், எமன்கரத்தால் - கலனுடையகரங்களினுல், இடியுண்டல் - அடிக்கடி படைக்கப்பட்டதும், போதாதோ. (30)

நான்முகன்பட்டோலைநறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தாணைமிதக்குண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) நான்முகன்பட்டோலை-பிரமன்விதி எட்டினை, நறுக்குண்டல்-(அடிக்கடி) கிழித்ததும், தேன்துளபத்தானைமி - தேன் நிரம்பும் துளசியினை யுடைய விஷ்ணுவின் ஆக்ஞையில், தேக்குண்டல் - படைக்கப்படலும், போதாதோ. (31)

உருத்திரஞர்சங்காரத்துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலேவாவென்றழைத்தையிலே. (கண்ணி)

(ப-ரை.) உருத்திரஞர் சங்காரத்துற்றநாள் - உருத்திரனுல் படைக்கப் பட்ட காலம்போதாதோ, வருத்தமறிந்தையிலே-என்கஷ்டத்தினைத் தெரிந்தா யில்லே, வாவென்றழைத்தையிலே-என்னைச்சமீபத்தும்வரச்செய்தாயில்லே.(32)

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலேபின்னுகக்கொண்டையிலே
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலேயென்னென்றுகேட்டையிலே.

(ப-ரை.) பிறப்பைத் தவிர்த்தையிலே - எனதுபிறப்பினை யொழித்தாயி ல்லே, பின்னுகக்கொண்டையிலே - பின்பு அடிமையாகக் கொண்டதுமில்லே, இறப்பைத் தவிர்த்தையிலே - மரணத்தினை யொழித்தாயில்லே, என்னென்று கேட்டையிலே - என்னைவிசாரித்ததுமில்லே. (33)

பாசமெரித்தையிலேபரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலே
பூசியநீற்றைப்புனையென்றுளித்தையிலே.

(ப-ரை.) பாசமெரித்தையிலை - என்பத்தத்தினை இல்லாமற் செய்தர் யில்லை, பரதவிப்பத் தீர்த்தையிலை-என்கஷ்டத்தினை நீக்கினையில்லை, பூசிய நீற்றை-தரிக்கத்தருந்த விபூதியினை, புனையென்று அளித்தையிலை - தரிக்கும் படி கொடுத்தாயில்லை. (34)

அடிமையென்றுசொன்னையிலையக்கணிதந்தையிலை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன்வேடமளித்தையிலை.

(ப-ரை.) அடிமையென்று சொன்னையிலை-என்னை உனக்குத் தொண்டனென்று ஏற்றுக்கொண்டாயில்லை, அக்குமணி தந்தையிலை - உருத்திராட்சமளித்தாயில்லை, விடுமுலகப்போக்கி - நீங்குவதற்கேதுவாகிய பிரபஞ்சத்தினின்றும்நீக்கி, உன்றன்வேடமளித்தையிலை-சாரூபம் தந்தாயில்லை. (35)

உன்னிலழைத்தையிலையொன்றுக்கிக்கொண்டையிலை
நின்னடியார்கூட்டத்தினியழைத்துவைத்தையிலை

(ப-ரை.) உன்னிலழைத்தையிலை - சாரூபத்தாயில்லை, ஒன்றுக்கிக் கொண்டையிலை - சாயுச்சியம் கொடுத்தாயில்லை, நின்னடியார் கூட்டத்தில்-சிவனடியார்சங்கத்தில்,இயழைத்துவைத்தையிலை-கூடப்பிட்டுச்சேர்த்தாயில்லை.

ஓங்குபரத்துளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியானெமக்கென்றுரைத்தையிலை.

(ப-ரை.) ஓங்குபரத்துள் - ஓங்கியசிவத்துள், ஒளித்த - கலந்த, அடியார்க்கடியான் - அடிமைக்கடிமை, ஈங்கோரடியானெமக்கு - இவனும் நமது அடிமை, என்றுரைத்தையிலை - என்றுசொன்னையில்லை. (37)

நாமந்தரித்தையிலைநானெழியநின்னாறையிலை
சேமவருளிலெனைச்சிக்கித்தழைத்தையிலை.

(ப-ரை.) நாமந்தரித்தையிலை - சிவனடியான் என்று சொன்னையில்லை, நானெழியநின்னாறையிலை - ஆங்காரத்தை நீக்கினையில்லை, சேமவருளிலெனை - திருவருளிலென்னைச்சேர,சிக்கித்தழைத்தையிலை-எண்ணிக்கூப்பிட்டாயில்லை.

முத்தியளித்தையிலைமோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலைசீராட்டிக்கொண்டையிலை.

(ப-ரை.) முத்தியளித்தையிலை - மோட்சம்கொடுத்தாயில்லை, மோனங் கொடுத்தையிலை - சும்மாயிருக்க வைத்தாயில்லை, சித்தியளித்தையிலை-அருட் சித்திதந்தாயில்லை, சீராட்டிக்கொண்டையிலை - பாராட்டினையில்லை. (39)

தவிர்ப்பைத்தவிர்த்தையிலைதானுக்கிக்கொண்டையிலை
அவிப்பரியதீயாயெண்ணுசதவிர்த்தையிலை.

(ப-ரை.) தவிர்ப்பைத் தவிர்த்தையிலை - பரிதவிப்பை நிவர்த்திசெய்தாயில்லை, தானுக்கிக் கொண்டையிலை - சிவமாகச்செய்தாயில்லை, அவிப்பரிய

தீயம் - அனையத்தகாத நெருப்பாகிய, என்னுசை தவிர்த்தையிலே - என் அவாவினை நீக்கினையில்லே. (40

நின்றநிலையினிறுத்தியெனைவைத்தையிலே
துன்றுங்கரணமொடுதொக்கழியப்பார்த்தையிலே.

(ப-ரை.) நின்றநிலையில் - திருவருணிலையில், நிறுத்தி - அழுத்தி, எனை வைத்தையிலே - எனையிருக்கச்செய்தாயில்லே, துன்றுங்கரணமொடு - பொருந்திய அகப்புறக்காணங்கள், தொக்கழிய - தாம்கூடியொழிய, பார்த்தையிலே - திருஷ்டித்தாயில்லே. (41)

கட்டவுலகக்காட்சிக்கட்டொழியப்பார்த்தையிலே
நிட்டையிலேநில்லென்றுநீநிறுத்திக்கொண்டையிலே. (நன்னி)

(ப-ரை) கட்டவுலகக்காட்சி - பந்தமாகிய பிரபஞ்சகாட்சி, கட்டொழியப்பார்த்தையிலே - கலகலத்துப்போகத் தீக்ஷித்தாயில்லே, நிட்டையிலே நில்லென்று - சிவயோகத்திலே வாழென்று, நிறுத்திக்கொண்டையிலே - நிறுத்தினையில்லே. (42)

கடைக்கணருள்தாடாகன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக்கிட்டிவரப்பாரேடா.

(ப-ரை.) கன்னிவனநாதா - மதுராபுரித்தேவே, கடைக்கணருள்தாடாயனதீட்சை செய்வாயாக, கெடுக்கும் - பந்தத்திலிருத்தும், மலம் - ஆணவத்தினை, ஒருக்கி - அதன்காரியத்தைநீக்கி, கிட்டிவரப்பாரேடா - சிவசாமீபத்தினையளிக்க அணுக்கிரகிப்பாயாக. (43)

காதல்தணியேனேகண்டுமகிழேனே
சாதல்தவிரேனேசங்கடந்தான்தீரேனே.

(ப-ரை.) காதல் - உலகஆசையை, தணியேனே - அடக்கிக்கொள்ளேனே, கண்டு - தேவீர் திருவுருவத்தினைத் தரிசனம்செய்து, மகிழேனே - களியேனே, சாதல் – மரணத்தினை, தவிரேனே - நீக்கிக்கொள்ளேனே, சங்கடந்தான் - பிரபஞ்சஅலைச்சல், தீரேனே - நீங்கேனே. (44)

உன்னைத்துதியேனேவுர்நாடிவாரேனே
பொன்னடியைப்பாரேனேபூரித்துநில்லேனே.

(ப-ரை.) உன்னை - தேவீரை, துதியேனே - தோத்திரம் செய்யேனே, ஊர்நாடி - சிவத்தலங்களே விசாரித்து, வாரேனே – யாத்திரை செய்யேனே, பொன்னடியை - தேவீர் திருவடியை, பாரேனே - தரிசிக்கேனே, பூரித்துநில்லேனே - ஆனந்தமடையேனே. (45)

ஒங்காரப்பொற்சிலம்பினுல்லாசம்பாரேனே
பாங்காணதண்டைபலபணியும்பாரேனே.

(ப-ரை.) ஓங்காரம்பொற்சிலம்பின் - (தேவரீர் திருவடியில்தரித்த) பிரணவசொரூபமாகிய அழகிய சிலம்பின், உல்லாசம்பாரேனே - அழகைத் தரிசியேனே, பாங்கான - பொருத்தமான, தண்டைப்பலபணியும் - தண்டைமுதலிய பலபூஷணங்களையும், பாரேனே. (46)

வீரகண்டாமணிபின்வெற்றிகனைப்பாரேனே
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச்சுந்தரத்தைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) வீரகண்டாமணியின் - ஜயகண்டாமணியென்னும் ஆபரணத்தின், வெற்றிதனை - வல்லபத்தை, பாரேனே - சூரர்கண்டுபோற்றும் - வீரர்கள் தரிசித்து வணங்கும், அந்தச்சுந்தரத்தை - அவ்வழகை, பாரேனே. (47)

இடையில்புலித்தோலிருந்தநலம்பாரேனே
வினடயிலெழுந்தருளுஞ்வெற்றியினைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) இடையில் - அரையில் புலித்தோல் - புலியின்தோல், இருந்தநலம் - தங்கியஅழகை, பாரேனே-வினடயில் - (சரமரூபமான) இடபத்தில், எழுந்தருளும்- ஆரோகணித்திருக்கும், வெற்றிதனை-ஜயத்தினை பாரேனே.

ஆனையுரிபோர்த்தவழகுதனைப்பாரேனே
மானினப்பிடித்தகைதங்கமலர்க்கரத்தைப்பாரேனே

(ப-ரை.) ஆனையுரிபோர்த்த - யானைத்தோலைத்தரித்த, அழகுதனை சுந்தரத்தை, பாரேனே-மானைப் பிடித்தகை-தை - மானையேந்திய, மலர்க்கரத்தை - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கையினை, பாரேனே. (49)

மாண்டார்தலைபூண்டமார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்நமக்கென்றுரைதருதிரியேனே.

(ப-ரை.) மாண்டார் - இறந்தவர்களாகிய பிரமவிஷ்ணுக்கள், தலை - சொக்களை, பூண்ட - தரித்த, அழகை - சுந்தரத்தை, பாரேனே-ஆண்டார் - தேவர், நமக்கென்று - அடியேற்கட்கென்று, அளைத்து திரியேனே-பேசிச் சஞ்சரியேனே. (50)

கண்டங்கறுத்துநின்றகாரணத்தைப்பாரேனே
தொண்டர்குழுவினின்றதோற்றமதைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) கண்டங்கறுத்துநின்ற - திருமிடற்றில்விடந் தங்கிய காரணத்தை - ஏதுவை, பாரேனே - தொண்டர் குழுவினின்ற - சிவனடியார் சங்கத்திருந்த, தோற்றமதை - காட்சியினை, பாரேனே. (51)

அருள்பழுத்தமாமதியாமானனத்தைப்பாரேனே
திருநயனச்சடையொளிருஞ்செழுங்கொழுமைபாரேனே.

(ப-ரை.) அருள்பழுத்த - திருவருள்முதிர்ந்த, மாமதியம் - அழகிய சந்திரனையொத்த, ஆனனத்தை - திருமுகத்தினை, பாரேனே - திருநயனம் -

திருபாதேந்திரத்துடன், சடையொளிரும் - சடாபாரம் விளங்கும், செழுங் கொழுமை-மிகுந்த அழகினை, பாரேனே. (52)

செங்குமிழின் துண்டம்வளர்சிங்காரம்பாரேனே
அங்கனியைவென்றவதரத்தைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) செங்குமிழின் துண்டம்வளர் - செய்மையான குமிழமலரினை, யொத்த நாசியினிலுண்டாகிய, சிங்காரம்-அழகினை, பாரேனே-அங்கனியை வென்ற-அழகியகோவைப்பழத்தினுமிக்க, அதரத்தை-உதட்டினை,பாரேனே.

மூல்லைநிலவெறிக்குமூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத்தழகுதனைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) மூல்லைநிலவெறிக்கும் - மூல்லையரும் பினைப்போலப்பிரகாசிக் கும், மூரலொளி - பற்களின்பிரகாசத்தினை, பாரேனே - அல்லார்புருவத்தி- கழுத்தபுருவத்தின், அழகுதனை-அந்தத்தை, பாரேனே. (54)

மகரங்கிடந்தொளிரும்வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ்செஞ்சடையும்பாரேனே.

(ப-ரை.) மகரங்கிடந்தொளிரும் – முதலையின் வடிவத்தினையொத்துப் பிரகாசிக்கும், வண்மைதனை-குண்டலங்களினழகைபாரேனே, சிகரமுடியழ குஞ்-சிரசின்முடியழகினையும், செஞ்சடையும்-செவ்வசடையினையும்பாரேனே

கங்கையொடுதிங்கணின்றகாட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்காவைத்தான்சடையிற்பூண்டவிதம்பாரேனே.

(ப-ரை.) கங்கையொடுதிங்கணின்ற – கங்காநதியுடனே சந்திரன்றங் கிய, காட்சிதனை - அழகை, பாரேனே. பொங்காவை - மிகுந்தசர்ப்பகூட்ட ங்களை, தான் சடையில் பூண்டவிதம் - தான் சடாபாரத்தில் தரித்தவகை யினை, பாரேனே. (56)

சரக்கொன்றைபூத்தசடைக்காட்டைப்பாரேனே
எருக்கத்தூகூமத்தையணியேகாந்தம்பாரேனே.

(ப-ரை.) சரக்கொன்றைபூத்த - தொங்கும் கொன்றைமலர் புட்பித்த, சடைகாட்டைதெருங்கியசடையினைபாரேனே. எருக்கத்தூகூமத்தை-எருக்கு, அத்தூ, ஊமத்தை, அணியேகாந்தம்-அணிந்ததனிக்கோலத்தை, பாரேனே.

கொக்கிறகுசூடிநின்றகொண்டாட்டம்பாரேனே
அக்கினியைவேந்திநின்றவாகாந்தம்பாரேனே.

(ப-ரை.) கொக்கிறகுசூடிநின்ற - கொக்குப்பட்சியின் இறகினைத்தரித் திருத்த, கொண்டாட்டம் - ஆனந்தத்தை, பாரேனே. அக்கினியை - மழுவா யுதத்தை, ஏந்திநின்ற - தாங்கிய, ஆனந்தம் - களிப்பினை, பாரேனே. (58)

தூக்கியகா லுந்துடியிடையும்பாரேனே
தாக்குமுயலகன்மேற்றுண்டவத்தைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) தூக்கியகாலும் - கனகசபையின்கண்ணேதூக்கியதிருவடியும், துடியிடையும் - உடுக்கைபோன்ற இடையினையும், பாரேனே. தாக்கு முயலகன்மேல்-எதிர்த்தமுயலகாசுரன் முதலில், தாண்டவத்தைச் செய்தருளும் நிர்த்தனத்தை, பாரேனே. (59)

வீசுகரமும்விசிதமும்பாரேனே
ஆசையளிக்குமபயகரம்பாரேனே.

(ப-ரை.) வீசுகரமும் - சிற்றம்பலத்திலே வீசுகின்றதிருக்கரத்தினையும், விசிதமும் - குஞ்சிரிப்பினையும், ஆசையளிக்கும் - விருப்பத்தினைவிளைவிக்கும், அபயகரம் - அபயாஸ்தத்தையும், பாரேனே. (60)

அரிபிரமர்போற்றவமரர்சய சயெனப்
பெரியம்பை பாகம்வளர்பேரழகைப்பாரேனே

(ப-ரை.) அரிபிரமர்போற்ற - நாராணனும் நான்முகனுந்தோத்தரிக்க, அமரர்சயசயென - தேவர்கள் ஜெயஜெயவென்ன, பெரியம்மை - பெரியாயியம்மை, பாகம்வளர்- இடதுபாகத்தில் தங்கியிருக்கும், பேரழகை - மிகுந்த அழகினை, பாரேனே. (61)

சுந்தரநீற்றின்சொகுசுதனைப்பாரேனே
சந்திரசேகரனுய்த்தயவுசெய்தல்பாரேனே. (கண்ணி)

(ப-ரை.) சுந்தரநீற்றின் - அழகியவிபூதியின், சொகுசுதனை - அலங்காரத்தினை, பாரேனே. சந்திரசேகரனும் - சந்திரசூடனும், தயவுசெய்தல் - திருபையுடன் தரித்திருத்தலை, பாரேனே. (62)

கெட்டகாள்கெட்டாலுங்கிருபையினிப்பாரோடா
பட்டகாள்பட்டாலும்பதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) கெட்டகாள்கெட்டாலும் - அருளேயடையாமல் வீணுனகாலம் போனலும், கிருபையினிபாரோடா - இனியாயினும் திருபைபாலிப்பாயாக பட்டகாள்பட்டாலும் - தன்பமடைந்தகாள் பலவண்டாயினும், பதமெனக்குக் கிட்டாதோ - தேவரீர் திருவடி அடியேனுக்குச் சித்தியாதோ. (63)

நற்பருவமாக்குமந்தகாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்றவேகாந்தங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) நற்பருவமாக்கு மந்தகாள் - பரிபக்குவமாகும்காலம், கிட்டாதோ-எப்பருவமும் கழன்ற ஏகாந்தம் – எல்லாப்பருவங்களையும்கடந்து தனித்திருக்குகாள், கிட்டாதோ. (64)

வாக்கிறந்துநின்றமவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத்தற்சுத்திகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வாக்கிறந்துநின்றமவுனமது - பேசாதிருந்தமவுனயோகநிலை, கிட்டாதோ - தாக்கிறந்துநிற்கும் - தற்போதமற்றுநிற்கும், அந்தத்தற்சுத்தி - அச்சுத்தமாந்தன்மை, கிட்டாதோ.— (65)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்தவெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையந்தீர்க்குமந்தத்தேறலதுகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வெந்துயரைத்தீர்க்கும் - கொடியபிறவித்துன்பத்தை நிவிர்த்திக்கும், அந்தவெட்டவெளி – அச்சிதாகாயம், கிட்டாதோ—, சிந்தையையந்தீர்க்கும்-மனச்சந்தேகத்தையொழிக்கும், தேறலது-தேஞனது, கிட்டாதோ

ஆனவடியார்க்கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னையுணர்த்துவித்தலகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) ஆனவடியார்க்கடிமைகொள - தேவரீருக்குரித்தாகிய சிவனடியயர்கட்கு அடிமையாய்வாழ, கிட்டாதோ, ஊனமறவென்னை - குற்றம்நீங்க அடியேனை, உணர்த்துவித்தல்-உள்ளின்று திருவருளூபூட்டல், கிட்டாதோ,

என்னென்றுசொல்லுவண்டாவென்குருவேகேளேடா
பின்னெனக்குநீயல்லாற்பிறிதிலேயே. (கன்னி)

(ப-ரை.) என்குருவே - அடியேனதுஆசிரியரே ! என்னென்றுசொல்லுவன் - அடியேனது வினையின் செயலை என்னவென வெடுத்தரைப்பேன், கேளேடா-கேட்பீராக, பின்னெனக்கு-பின்புஅடியேனுக்கு, நீயல்லாற்பிறிதில்லை - தாணேதவரீரல்லது வேறில்லை. (68)

அன்னவிசாரமதுவற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந்தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) அன்னவிசாரமது - ஆகாரசம்பந்தமாக வினையுந்தக்கம், அற்றவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, சொன்னவிசாரம் - பொருள் சம்பந்தமானதுன்பம், தொலைந்தஇடம் - நீங்கின இடம், கிட்டாதோ—, (69)

உலகவிசாரமொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னுர்வசியாதுகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) உலகவிசாரம் - பிரபஞ்சதுன்பம், ஒழிந்தவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, மலக்குழுவின்மின்னுர்-மலத்தடிப்பு மிகுந்த மாதர்கள். வசியாதம் - அவர்கன்மத்திலில் தங்காதிருப்பதும், கிட்டாதோ—, (70)

ஒப்புவமைபற்றேதொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத்தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) ஒப்பு-சமுத்துவம், உவமை - திருட்டாந்தம், பற்று - பந்தப் ஒழிந்தவிடம் - நீங்கியவிலே, இட்டாதோ—, செப்புதற்கு - வாக்காலெடுத்து பேசுதற்கு, எட்டா-இட்டா—, தெளிந்தவிடம்-சலனமற்றவிலே, இட்டாதோ.

வாக்குமனோதீதவகோசரத்திற்செல்லவெணீ
தாக்குமருட்குருவேநின்றுளிணைக்கேயான்போற்றி.

(ப-ரை.) வாக்கு - பேச்சினுக்கும், மனம்-உள்ளத்திற்கும், அதிகஅகோசரத்தில்-கடந்த துரியத்தில், செல்ல - அடைய, எனை - அடியேனை, தாக்கும்-சேர்க்கும், அருட்குருவே-திருவருணிறைந்தவடிவே நின்தாளிணைக்கே - தேவரீர்திருவடிக்கே, யான்போற்றி - அடியேன்தோத்தரிக்கின்றேன் (72)

முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

மகதிஉமன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டேனருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன்றற்சொருபங்காட்டியெனை.

(ப-ரை.) ஐங்கரனை-ஐந்துகரங்களுடன் கூடியவிநாயகரை, அருளடைய வேண்டுமென்று-திருவருளினைப் பெறவேண்டுமென்று, தெண்டனிட்டேன்-அஞ்சலித்தேன், ஒருவன் - முதல்வன், தங்காமல் - உடனே தாமதியாமல், வந்து - எழுந்தருளிவந்து, தற்சொருபங்காட்டி - தனதுஉண்மை வடிவினைக் காட்டி, எனை - அடியேனை. (1)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக்கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக்காரணமாய்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) கொள்ள - அகேமான, பிறப்பறுக்க - சென்மங்களினை அறுக்க-ஒழிக்க; குருவடிவம்-ஆசாரியகோலத்தினை, கொண்டான்-எடுத்துக்கொண்டான், கள்ளம் - கபடமாகிய, புலனறுக்க - ஐம்புலன்களை வெல்ல, காரணமாய் - ஏதுவாய், வந்தாண்டி—, (2)

ஆதாரமோராறுமம்பத்தோரட்சரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ்சுட்டான்றுரிசறவே.

(ப-ரை.) ஆதாரமோராறும் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞையாகிய ஆறினையும், ஐம்பத்தோரட்சரமும் - ஐம்பத்தோரெழுத்தகளையும், சூதானகோட்டை-இவையடங்கிய உடலெலெல்லாம், துரிசறவே-குற்றமறவே, சுட்டான்-நீட்சித்தான். (3)

மெத்தவிகாரம்விளக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந்தலைகெட்டுவெந்ததடி.

(ப-ரை.) மெத்தவிகாரம் - அனேகமானவிகாரங்களே, விளக்கும் உண்டாக்கும், பலபலவாம் - பற்பலவாகிய, தத்துவங்களெல்லாம் - தத்துவ கூட்டங்களெல்லாம், தலைகெட்டு - ஆற்றலழிந்து, வெந்ததடி—. (4)

என்னேடன்பிறந்தாரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியேதரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

(ப-ரை.) என்னேடு - அடியேனுடன், உடன்பிறந்தார் - கூடவுற்பவித்தனவாகிய, எல்லாரும் - தத்துவசமூகமும், பட்டார்கள்-அழிந்தனர், தன்னந்தனியே - இனியடியேன்தனிமையாக, தனித்திருக்கமாட்டேன் - தனித்து வாழேன். (5)

எல்லாரும்பட்டகளமென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற்றுயரமெனக்காறுமடி.

(ப-ரை.) எல்லாரும் - தத்துவங்களெல்லாம், பட்டகளம் - ஒடுங்கிய இடம், என்றுதொலையும் - எக்காலநீங்கும், சொல்லியழுதால் - என்துன்பங்களே வாயாற் சொல்லிக் கதறினால், துயரமெனக் காறுமடி - எனது விசனம் நீங்கும். (6)

மண்முதலாமைம்பூதமாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) மண்முதலாமைம்பூதம் - மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்ஆகிய பூதங்கள், மாண்டுவிழ - அவற்றின்காரியநீங்க, கண்டேன், விண்முதலாமைம்பொறிகள் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்பொறிகள், வெந்துவிழ - அழிய, கண்டேன்—, (7)

நீக்காப்புலன்களைந்துநீறுகவெந்ததடி
வாக்காதியைவகையுமாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) நீக்கா-நீங்குதற்கருமையான, புலன்களைந்தும் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும், நீறுகவெந்து-சாம்பலாயிற்று, வாக்காதிஐவரையும் - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும், மாண்டுவிழ - ஒடுங்க, கண்டேன்—. (8)

மனக்காரணமத்தனியும்வகைவகையேபட்டழிய
இனக்காரணத்தோடேயெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) மனக்காரணமத்தனியும் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் யாவும், வகைவகையே பட்டழிய - கிரமமாக ஒடுங்க, இனக்காரணத்தோடே - இவைகட்கேதுவான புறக்காரணங்களுடன், எரிந்துவிழ-சாம்பலாக, கண்டேன்.

ஆத்தமதத்துவங்கள்அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோபோதமிழந்தானே.

(ப-ரை.) ஆன்மதத்துவங்கள் - ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தக்கரணம், தன்மாத்திரை, பூதம் ஆகிய இவைகள், அடுக்கழிய - கலைய, வெந்ததடி—, போதமிழந்தானே - தற்போதமில்லாதமுதல்வனே, போற்றும்வகை-இனியேத்துவிடம், எப்படியோ - எங்ஙனமோ அறிகிலேன். (10)

வித்தியாதத்துவங்கள்வெந்துளிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே.

(ப-ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் - கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம் புருடன், மாயை ஆகிய இவைகள், வெந்துவிழ - அழிய, கண்டேண்டி—, சுத்தவித்தை ஐந்தினையும் - சுத்தவித்தை, ஈச்சுரம், சதாசிவம், சிலம் ஆகிய இவைகளின், துரிசறவே - காரியந்தலையெடாதபடி, சுட்டான்-தீட்சித்தான்.

மூன்றுவகைக்கிளையுமுப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக்கருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) மூன்றுவகைக்கிளையும் - சுத்தம், அசுத்தம். சுத்தாசுத்தமாக மூன்றுவகைப்பட்ட, முப்பத்தறுவரையும் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், கான்றுவிழ - செயலற, சுட்டு - தீட்சித்து, கருவேரறுத்தான் – ஆசாரியன் அங்குரியாத வண்ணம் செய்தான். (12)

குருவாகிவந்தானேகுலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானேவுருவழிக்கவந்தானே.

(ப-ரை.) குருவாகிவந்தானே-ஆசாரியனுகி எழுந்தருளினனே, குலமறுக்கவந்தானே-குலப்பற்றைநீக்கவந்தனனே, உருவாகிவந்தானே-சகளீகரித்துவந்தனனே, உருவழிக்கவந்தானே-தேகத்தடிப்பை நீக்கவந்தனனே. (13)

கேடுவருமென்றறியேன்கெடுமதிகண்டோற்றுபல்
பாடுவருமென்றறியேன்பதியாண்டிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.) கேடுவருமென்றறியேன் - இனிவரும் கேட்டினைப்பற்றிச் சிந்தித்தேனில்லை, கெடுமதிகண்டோற்றுமல் - அறிவுவிளங்காமல், பாடுவருமென்றறியேன் - துன்பத்தினைநோக்கினேனில்லை, பதியாண்டிருந்தேன் - பூமியிற்றலைமை பூண்டிருந்தேன். (14)

எல்லாரும்பட்டகளமின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும்பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) எல்லாரும்பட்டகளம் - தத்துவங்களெல்லாம் ஒடுங்கியஇடம், இன்னவிடமென்றறியேன் - இன்ன நிலைக்களமெனத்தெரிந்தேனில்லை, பொ

ல்லாங்கு தீர்க்கும் - வினையையொழிக்கும், பொறியிலியை - ஐம்பொறிகடம் தமுதல்வனே, கண்டேன்—. (15)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரறுபதுபேர்பட்டார்கள்.

(ப-ரை.) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார் - தேகத்துள்ளே யிருந்ததத்துவங்கள், ஒக்கமடிந்தார்கள் - ஒருங்கேமடிந்தன, அக்கோட்டைக்குள்ளே - அவ்வுடலின்கண்ணே யிருந்ததத்துவங்கள், அறுபதுபேர் பட்டார்கள் - அறுபது மொடுங்கின. (16)

ஒக்கமடிந்ததடியூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங்கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

(ப-ரை.) ஒக்கமடிந்ததடி-தத்துவக் கூட்டங்கள் ஒருங்கேயொடுங்கியது ஊடுருவவெந்ததடி - அவைதீரையின, கற்கோட்டையெல்லாம்-கருங்கல்கோட்டையொத்த உடலானது, கரிக்கோட்டையாச்சுது - கரிக்கோட்டைக்குச் சமானமானது. (17)

தொண்ணூற்றறுவகையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடிகருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தொண்ணூற்றறுவகையும்-தொண்ணூற்றுறுதத்துவங்களையும் துரிசற - குற்றமற, சுட்டான் - ஆசாரியன் தீட்சித்தான், கண்ணேறுபட்டது – பிறரால் திருஷ்டிபட்டது, கருவேரறுத்தான் - இனிமுளையாதபடி செய்தான். (18)

ஓங்காரங்கெட்டதடியுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடியடியோடறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஓங்காரம்கெட்டது - பிரணவத்திற்கேதுவாகிய காதமூங்குறைந்தது, உள்ளதெல்லாம்போச்சுது - அதுசம்பந்தமான வெல்லாம் நீங்கியது, ஆங்காரங்கெட்டது - செருக்கொழிந்தது, அடியோடறுத்தான் - அதற்காதாரமானதும் முளையாதபடி தெய்தான். (19)

தரையாங்குடிலமுதல்தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பையெய்லாமறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தரையாங் குடிலமுதல் - ஆதாரமான பூமியையொத்த சுத்தமாயைமுதலாக, தட்டுருவவெந்தது-ஊடுருவ அடங்கியது, இரையுமனத்திடும்பை - விவகரிக்கும் மனத்தின்பம், எல்லாமறுத்தான் - யாவுநீக்கினன். (20)

முன்னேவினையெல்லாமுழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னேயறியறிபவேதானெருத்தியானேண்டி.

(ப-ரை.) முன்னேவினையெல்லாம் - சஞ்சிதமுழுவதும், முழுதுமறுத்தான் - முற்றுமழிக்கினன், தன்னையறியவே - ஆன்மசொரூபத்தினையறிந்தமாத்திரத்தி, தானெருத்தியானேன் - முதல்வனேகாயகனுகக்கொண்டு நான் தனித்துவிட்டேன். (21)

என்னேயெனதானறியவிருவினையும்பீடழித்துத்
தன்னேயறியத்தலமெனக்குச்சொன்னுண்டி.

(ப-ரை.) என்னேயெனதானறிய - ஆன்மசொரூபத்தினைத்தெரிந்துகொள்ள, இருவினையும்பீடழித்து - கல்வினேதீவினேகளேக்கெடுத்து, தன்னேயறிய - முதல்வனேத்தெரிந்துகொள்ள, தலமெனக்குச்சொன்னன்-தெரிந்துகொள்ளுமிடம் அறிவித்தான். (22)

தன்னேயறிந்தேண்டிதனிக்குபரியாமேண்டி
தன்னந்தனியேதனியிருக்குர்பகருவமே.

(ப-ரை.) தன்னேயறிந்தேன்-முதல்வனேத் தெரிந்துகொண்டேன், தனிக்குமரியானேன் - அனுபவிக்கும்பக்குவமடைந்தேன், தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ - இனித்தனித்திருக்கும் பக்குவம்போலும். (23)

வீட்டிலொருவரில்லேவெட்டவெளியாமேண்டி
காட்டுக்கெறித்தநிலாகனவாச்சேசகண்டதில்லாம்.

(ப-ரை.) வீட்டிலொருவரில்லே - உடலில்தத்துவமொன்றுமில்லே, வெட்டவெளியானேன் - சிதாகாயசொரூபனுயினேன்; எல்லாம் காட்டுக்கெறித்தநிலா - பிரபஞ்சமுழுவதும் காட்டிலெறிகின்றநிலவினேயொத்தும், கனவாச்சே - கணவாமுடிந்தது. (24)

நகையாரோகண்டவர்கள்நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள்பார்த்தாருக்கேச்சலவோ.

(ப-ரை.) கண்டவர்கள் நகையாரோ - என்றுறவினேக்கண்டவர்கள் சிரியாரோ? நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ - நாடனேத்தும் பேச்சாகமுடியாதோ? கண்டவர்கள் பகையாரோ - கண்டார்விரோதியாரோ? பார்த்தாருக்கேச்சலவோ - நோக்தவர்க்குப் பழிப்பலவோ? (25

இங்நிலேமைகண்டாண்டியெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டிகற்பைக்குலத்தாண்டி

(ப-ரை.) இங்நிலேமைகண்டு-அடியேனுடைய நிலேயினே நோக்கி; எங்குமிருந்தான் - பரிபூரணனுயிருந்தவன், கன்னியழித்தான் - ஆசிரியகோலங்கொண்டெழுந்தருளி அபக்குவத்தைநீக்கி, கற்பையழித்தான் - எகதேசஞானத்தினேயொழித்து எல்லாம் சிவமாகப்பாவிக்கச் செய்தான். (26)

கற்புக்குலத்தமயங்கருவேறுபுத்தமையும்
பொற்புக்குலத்தையும்போதமிழந்தமையும்.

(ப-ரை.) கற்புக்குலேந்தமையும் - கற்பினேக்கினிக்கும்யும், கருவோறுத் தமையும் - பிறப்பினேயொழித்தமையும், பொற்புக்குலேத்தமையும் - அழகைக்கெடுத்தமையும், போதமிழந்தமையும் - தற்போதழிங்கினமையும். (27)

என்னவினேவருமோவின்னமெனக்கென்றறிதிபன்
சொன்னசொல்லெல்லாம்பலித்ததடிசோர்வறவே.

(ப-மை.) இன்னமெனக்கு-மேலுமடியேனுக்கு, என்னவினேவருமோ - எந்தத்துன்பம்வினேயுமோ, அறியேன் - தெரியேன், சொன்னசொல்லெல்லாம் - ஆசாரியன்கூறியவார்தையெலாம், சோர்வறவே - தவருமல், பலித்தது - அனுபவத்தில்வந்தது. (28)

கங்குல்பகலற்றிடத்தைக்காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டிபார்த்தாளேப்பார்த்திருந்தேன்.

(ப-ரை.) கங்குல்பகலற்றிடத்தே-இரவுபகலில்லாதசிதாகாயத்திலே, காட்டிக்கொடுத்தான்-சேர்ப்பித்தான், பங்கமழித்தான்-வினேயைப் போக்கினன், பார்த்தாளேப்பார்த்திருந்தேன் - அடியேனேநோக்கிய சிவத்தைதான்தரிசித்திருந்தேன். (29)

சாதியிற்கூட்டுவரோசாத்திரத்துக்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லாமுள்ளபடியாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ - இறக்கத்தினிந்து கொண்டமையின் இனியுலகினர் குலத்திற் கூட்டிக்கொள்ளுவரோ, சாத்திரத்திற் குள்ளாமோ-நன்மைதீமைஇறந்த என் செயல்சாஸ்திரங்களிற் கட்டுப்படுமோ, ஓதியுணர்ந்ததெல்லாம் - படித்துத்தெரிந்ததெல்லாம், உள்ளபடியாச்சுது - பலித்தது. (30)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனேவெல்லாருங்காணுதல்
அன்னேசுற்றமெல்லாமறியாரோவம்புவியில்.

(ப-ரை.) எல்லாருங்காணுமல் - பிறரறியாதபடி, என்னகுற்றஞ்செய்தேனே - எதுதீமைபுரிந்தனேனே, அன்னேசுற்றமெல்லாம் - தாய்தந்தையாதியர் அறியாரோ அம்புவியில் - பூமியின்கண்ணே தெரிந்துகொள்ளாரோ, (31)

கொன்றுரைத்தின்றேனேகின்றுரைக்கொன்றேனே
எண்ணுதெல்லாமெண்ணுமிச்சைமறந்தேனே.

(ப-ரை.) கொன்றுரை - ஒருகாலத்திலென்னேக்கொன்றசினே, தின்றேனே - மற்றொருகாலத்திலுனதினேப் புசித்தேனே, கின்றுரை-ஒருகாலத்திலென்னப்புசித்தசினே, கொன்றேனே - யான்கொன்றுபுசித்தேனே, எண்ணுதெல்லாமெண்ணும் – இத்தன்பங்களேயெல்லாம் எண்ணி, இச்சைமறந்தேனே - ஆசைமறந்தவனுயினனே. (32)

சாதியிற்கூட்டுவரோசமயத்தோரெண்ணுவரோ
போதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம்பேச்சுக்கிடைமாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ - இரந்துண்டவென்னை மறுபடியும் சாதியிற்கூட்டிக்கொள்வரோ,சமயத்தோரெண்ணுவரோ-கட்டுக்கடங்காதவென்னைச் சமயத்தாருளொருவராக மதிப்பார்களோ, பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் - வேற்றுமையாக வாழ்ந்ததெல்லாம், பேச்சுக்கிடமாச்சு - வைவுக்கு இடமாயிற்று. (33)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோகாணுர்க்குக்காமமடி
உண்டார்சுருண்டதெலாமுணல்லாதுண்பர்களோ.

(ப-ரை.) கண்டார்க்குப் பெண்ணல்லவோ – உண்மைதேர்ந்தவர்கட்கு முன்னேகான்பெண்டன்மையுடையவனல்லவோ,காணுர்க்குக்காமமடி–அனுபவியாதவர்க்கே இச்சைவிளையுமன்றே. உண்டார்களுண்டதெல்லாம் - அனுபவிப்பவர்போகமனேத்தும், உணல்லதுண்பர்களோ - ஊழன்றியனுபவிப்பார்களோ. (34)

கொண்டவர்கள்கொண்டதெல்லாங்கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோகண்டவர்கள்விண்டவரோ.

(ப-ரை.) கொண்டார்கள் கொண்டதெல்லாம் - ஆசாரியரிடத்துப்பெற்றபேறனேத்தும், கொள்ளாதார் கொள்ளுவரோ - பெரூர் அனுபவிப்பவரோ, விண்டவர்கள் - பேசுபவர், கண்டவரோ - உண்மையறிந்தவரோ, கண்டவர்கள் - உண்மைதெரிந்தவர்கள், விண்டவரோ - பேசுவரோ. (35)

பண்டாயநான்மறைகள்பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந்தோற்றியொடுங்குமதோ.

(ப-ரை.) பண்டாய நான்மறைகள் – பழமையான வேதங்கள், பாடும்பரிசலவோ - தோத்தரிக்கும் தன்மையுடைத்தன்றே, தொண்டாய தொண்டருள்ளம் - அடியார்க்கடியாரது மனத்தில், தோற்றியொடுங்குமதோ - விளங்கியடங்குவதன்றே. (36)

ஒருவெளிதோவெருவருணர்வெளிதோ
பேதமறவெங்கும்விளங்கும்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) ஒருவெளிதோ-வாக்கினுக்கெட்டுவதோ, ஒருவருணர்வுதோ-ஒருவன்தெரிந்து கொள்ளுந்தன்மையதோ, பேதமறவெங்கும் - அபேதமாக எவ்விடத்தும், விளக்கும்பெருமையன்காண்–பிரகாசிக்குந்தன்மையுடையன்.

வாக்குமனமுங்கடந்தமேலையன்காண்
நோக்கவரியவன்காணுண்ணியரிணுண்ணியன்காண்.

(ப-ரை.) வாக்குமனமும் - சொல்லும்இருதயமும், கடந்த - கடந்த, மனேலையன்காண் - மனத்திருப்பவன், நோக்கவரியவன்காண் - பிரத்தியட்சத்திற்கோலாதவன், நுண்ணியரில் நுண்ணியன்காண் - அணுவிற்கணுவாயிருப்பவன். (38)

சொல்லுக்கடங்காண்காண்சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோனின்றவன்காண்.

(ப-ரை.) சொல்லுக்கடங்காண்காண் - அபரஞானத்திற் கட்டுப்படாதவன், சொல்லிறந்து நின்றவன்காண் - அபரஞானத்தைக் கடந்தவன், கல்லுளிருந்த - சிவலிங்கத்திலெழுந்தருளியிருந்த, கனலொளிபோல் - அருட்சோதி போல, நின்றவன்காண் - இருப்பன்காண். (39)

சுட்டிறந்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
ஏட்டிலெழுத்தோவெழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(ப-ரை.) சுட்டிறந்த - ஏகதேசவறிவிற்கெட்டாத, பாழதனில் - சிதாகாயத்தில், சுகித்திருக்க - சுகமாகவாழ்ந்திருக்க, சொன்னவன்காண் - கட்டளையிட்டவன், எட்டிலெழுத்தோ - (இத்தகையன் கட்டுக்கடங்குவனென்பது) ஏட்டிலெழுதிய வெறும்பேச்சோ, எழுதினவன் கைப்பிழையோ - எழுதும் போதண்டானதவறோ, (அறியேன்.) (40)

சும்மாவிருக்கவைத்தான்சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதெனவடையவிழுங்கினண்டி.

(ப-ரை.) சும்மாவிருக்கவைத்தான் - மவுனநிலையில்வாழ வைத்தவன், சூத்திரத்தை நானறியேன் - தந்திரத்தினைமுதலிலறிந்து கொண்டேனில்லை, அம்மாபொருளிதென - (தெரிந்துகொண்டபின்னர்) அம்மா இன்னதுதான் பொருளென்ன, அடையவிழுங்கினன்-என்னைத்தானுக்கிக் கொண்டனன். ()

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரமாகக்கணேடேண்டி
கோத்தநிலேகூலேத்தகொள்கையறியேண்டி.

(ப-ரை.) பார்த்தவிடமெல்லாம் - நானெக்கிய பொருளைனைத்தும், பரமாகக்கண்டேன் - லெமயமாகத் தரிசித்தேன், கோத்தநிலேகூலேத்த - (தரிசித்தபின்) தத்துவக்கூட்டங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த, கொள்கையறியேன்-தன்மைகலேந்தவிதம் தெரிந்தேனில்லை. (42)

மஞ்சனமாட்டிமலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானேனின்றநிலேகாணேண்டி.

(ப-ரை.) மஞ்சனமாட்டி - (சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு) அபிடேகம் செய்து, மலர்பறித்து - புட்பங்களேப்பறித்து, சாத்தாமல் - அருச்சனைசெய்யாமல், நெஞ்சு - மனத்தினை, வெறும்பாழானேன் - வீணுக்கிவிட்டனன், நின்றநிலேகாணேன்-(அதனல்) முதல்வன் உண்மைநிலே தெரிந்தேனில்லே. ()

பாடிப்படித்திருந்தும்பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாமதுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

(ப-ரை.) பாடிப்படித்திருந்தும் - (பலசாஸ்திரம்) ஆராய்ச்சிசெய்திருந்தும், பன்மலர்கள் - பலபுட்பங்களே, சாத்தாமல் - லெவலிங்கத்தின்மேன் அரு

ச்சியாமல், ஓடித்திரியாமல் - பலதிவ்யத்தலங்கட்குச் செல்லாமல், உருக்கெட்டுவிட்டேன் - தேகத்தை வீணாக்கினன். (44)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார்பேசாப்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் - மாணிக்கத்தின் கண்ணேவிளங்கும் பிரகாசத்தினேப்போல, மருவியிருந்தான - சிவசத்தித்திருமேனிகொண்டு விளங்கினன், பேணித்தொழுமடியார் – அத்தகைய முதல்வனேவிரும்பிப்பணிந்தார், பேசாப்பெருமையன்-சொல்லுதற்கரியஅருமையினேயுடையன்.

அன்றுமுதலின்றளவுமறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவாயிருந்தநிராமயன்காண்.

(ப-ரை.) அன்றுமுதலின்றளவும் - பிறந்தகாள்முதல் இன்றையவரையில், அறியாப்பருவமதில் - என்னேயானறியாக்காலமுழுவதும், என்றும்பொதுவாயிருந்த - எக்காலமும்கலங்கிருந்த, நிராமயன் - நிராமயனுனவன். (46)

சித்தவிகாரத்தாலேசின்மயமேக்கணமல்
புத்திகலங்கிப்புகுந்தேன்பொறிவழியே.

(ப-ரை.) சித்தவிகாரத்தாலே – மனமயக்கத்தினுலே, சின்மயமேக்கணமல் - பெருமானேத் தரியாமல், புத்திகலங்கி - அறிவுவேறுபட்டு, புகுந்தேன் பொறிவழியே - இந்திரியங்களின் வழியேசென்றனன். (47)

பத்தியறியாமற்பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென்றொத்துமிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.) பத்தியறியாமல் - சிவபக்தியின்னதெனத் தெரிந்துகொள்ளாமல், பாழிற்கவிழ்ந்தேன் - வீண்காலம்போக்கினேன், ஒத்தவிடநித்திரையென்று - சௌகரியமான இடமேசுகமென்ன, ஒத்துமிருந்தேன் - தங்கி வாழ்ந்தேன். (48)

செத்தாரையொத்தேண்டிசிந்தைதெளிந்தேண்டி
பற்றுருமில்லையடிமறுமாற்றங்காணேண்டி.

(ப-ரை.) செத்தாரை – பிணத்தினே, ஒத்தேன் – ஒத்துவாழ்ந்தேன், சிந்தைதெளிந்தேன் - (அதனல்) மனத்தெளிவுற்றேன், மற்றுருமில்லை - சுட்டியவொருவுமில்லே, மறுமாற்றங்காணேன் - வேறுவார்த்தையுங் காணேன்.

கல்வியல்லகேள்வியல்லகைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடியெங்குநிறைந்ததடி.

(ப-ரை.) கைகாட்டுங்காரணம் - சின்முத்திரைக்குக் காரணம், கல்வியல்லகேள்வியல்ல - கல்விகேள்விகளால் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கதல்ல, எல்லையளவற்றது - அகண்டிதமானது, எங்குநிறைந்தது - சர்வவியாபகமானது. (

வாசாமகோசரத்தைமருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆசுசமில்லாண்டியறிவுக்கறிவாண்டி.

(ப-ரை.) வாசாமகோசரத்தை மருவி – ஆன்மாக்களின் வாக்குக்கெட்டாததைப் பொருந்திய, இடங்கொண்டான் - இடத்தினேவாய்ந்தவன், அறிவுக்கறிவாய் - அறிவினுக்குஅறிவாகி, ஆசுசமில்லான் - (யாரிடத்தும்) அசுயையில்லாதிருப்பவன். (51)

பத்துதிசைக்கும்மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்குமிடைவிடாதேகமடி.

(ப-ரை.) பத்துத்திசைக்கும் - பத்துத்திசைகட்கும், அடங்கா - கட்டுப்படாத, பருவம் - நிலையினையுடையான், எத்திசைக்கும் - எவ்விடத்தும், எங்கும், இடைவிடாதேகம் – பரிபூரணமாக ஒன்றுபோயிருப்பவன். (52)

சித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதியடி.

(ப-ரை) சித்தமுடையார்க்கு - சிவத்தியான முடையார்க்கு, சித்திக்க வூறும் - சுவைப்பொருளாயுள்ளவன், பத்திக்கடலுள் - பத்தியென்னும் சமுத்திரத்தில், பதித்தபரஞ்சோதி - நிலைத்த அருட்பெருஞ்சோதி. (53)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்தமுணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலேயேறிக்குறையாண்டி.

(ப-ரை.) உள்ளுணர்வாய் நின்றவர்தம் - அதோமுகத்தி லிருப்பவர்கள், உணர்வுக்குணர்வான் - அறிவிக்கு அறிவாயிருப்பவன், எள்ளளவும் - சிறிதளவும், உள்ளத்திலே - (அடியர்) மனத்திலே, ஏறிக்குறையான் - வித்தியாசமாகவிரான். (54)

தூருந்தலேபுமிலான்றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாமலகண்டமாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) தூருந்தலேயுமிலான் - அடிமுடியிலாதவன், தோற்றமொடுக்கமிலான் - பிறப்புஇறப்பில்லான், ஆருமறியாமல்-ஏகதேச உணர்வினலறியப்படாத, அகண்டமாய்நின்றூன் - வியாபகமாகவிருந்தான். (55)

எத்தனேயோவண்டத்திருந்தவர்களெத்தனேபேர்
அத்தனேபேருண்டாலும்அணுவுங்குறையாண்டி.

(ப-ரை.) எத்தனேயோ அண்டத்து - எண்ணிறந்த உலகங்களில், இருந்தவர்கள் எத்தனேபேர் - வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வளவோ, அத்தனேபேர் உண்டாலும் - அவ்வளவு ஆன்மாக்கள் (இருவருளே) யுண்டாலும், அணுவுங்குறையான் - சிறிதும் குறையான். (56)

வாக்குமனமும்வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான்பொருவியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) வாக்கும் - சொல்லும், மனமும் - உள்ளமும், வடிவும் - உருவமும், இலான் - இலாதவனுடைய, பொருள்-பொருளாயுள்ளவன், போக்கும் - போதலும், வரவும் - வருதலும், இலான் - இல்லாதவன், பொருவரியபூரணன் - ஒப்பற்ற வியாபகன். (57)

காட்சிக்கெளியான்காண்கண்டாலுங்காணுன்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தார்க்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

(ப-ரை.) காட்சிக்கெளியான் - திருவருட்பார்வைக்கு இலேசானவன், கண்டாலும்காணுன் - ஊனக்கண்ணுக்கு எட்டாதவன், மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு - பெருமையான மனத்தால் தியானித்தவர்கட்கு, மாணிக்கத்துள் ளொளி - மாணிக்கவொளி போன்றவன். (58)

வாழ்த்தியவனைவ ழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றுவரியான்காண்சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

(ப-ரை.) வாழ்த்தி - வாயாரத்தோத்தரித்து, அவனை - அம்முதல்வனை, வழிபட்டால் - வணங்கினுல், தோற்ற - பிரத்தியட்சமாக, அரியான்காண் - அருமையானவன், சொல்லிறந்த - சொல்லுக்கெட்டாத, சோதியன் - அருட் பிரகாசன். (59)

ஐயமறுத்தவனையாராய்வாருண்டானுல்
வையகத்தேவந்துமலர்ப்பாதம்வைத்திடுவான்.

(ப-ரை.) ஐயமறுத்தவனை - சந்தேகமொழித்தவனை, ஆராய்வாருண்டானுல் - விசாரிப்பாருண்டானுல், வையகத்தே - பூமியின்கண்ணே, வலிது - ஆசாரிய கோலங்கொண்டுவந்து, மலர்ப்பாதம் வைத்திடுவான் - திருவடிதீட்சை செய்திடுவான். (60)

அணுவுக்குமேருக்குமகம்புறமாய்நின்றுன்காண்
கணுமுற்றுஞானக்கரும்பின்தெளிவான்காண்.

(ப-ரை.) அணுவுக்கும் - அதிசிறிதாகிய அணுவினிடத்தும், அதிபெரிதாகிய மேருவுக்கும் - மேருவினிடத்தும், அகம்புறமாய்-உள்ளும்புறமுமாய், நின்றுன் - வியாபகமாகவிருப்பவன், கணு - கணுவானது, முற்றும்-முதிர்ந்த, ஞானக்கரும்பின் - ஞானவடிவான கரும்பினது, தெளிவான் - சுவையுடன் வினங்கும் சாரமானவன். (61)

எந்நாளுமிந்நாளுமிப்படியாயப்படியாய்ச்
சொன்னலுங்கேளான்காண்சோத்திரத்திற்கொள்ளான்காண்

(ப-ரை.) எந்நாளும் - எக்காலத்திலும், இந்நாளும் - இப்போதும், இப்படியாய் அப்படியாய் - இவ்விதமாயுள்ளவன் அவ்விதமாயுள்ளவன் என்று, சொன்னலும் - அறிஞர் எவர்சொல்லினும், கேளான்காண் - கேட்கமாட்டான், சோத்திரத்திற் கொள்ளான் - காதிகொடான். (62)

ஆத்தாளுக்காத்தாளாமப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலைகொண்டகுணக்கடல்காண்.

(ப-ரை.) ஆத்தாளுக் காத்தாளாம் - அன்னைக்கு அன்னையாகியும், அப்பனுக்கப்பனும் - தந்தைக்குத் தந்தையும், ஆம் - ஆனவன், கோத்தார்க்குக் கோத்தநிலை-சுற்றத்தினர்க்குச் சுற்றத்தினராயிருந்து, கொண்டகுணக்கடல்-வாய்ந்த கருணைக்கடல். (63)

இப்போபுதிதோடியெத்தனோளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போதருளறிவுந்தந்தாண்டி.

(ப-ரை.) இப்போபுதிதோ - இன்றுபுதித்தவளோ, எத்தனோளுள்ளது பழமையாயுள்ளது, அப்போதைக்கப்போது - அடிக்கடி, அருளறிவுதந்தான் திருவருளையறிந்தான். (64)

பற்றற்றூர்பற்றுகப்பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டிகூடியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) பற்றற்றூர் - பிரபஞ்சப்பற்றுநீங்கினூர், பற்றுக - அவர்கட்கு ஆதரவாக, பற்றியிருந்தான் - சம்பந்தித்திருந்தான், குற்றமறுத்தான் - பாசத்தையொழித்தான், கூடியிருந்தான் - அத்துவிதமாகவிருந்தான். (65)

வெட்டவெளியிலெணைமேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடிபார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

(ப-ரை.) வெட்டவெளியில் - சிதாகாயத்தில், எனைமேவியிருந்தான் - அடியேனைக்கலந்திருந்தான், பட்டப்பகலில்-சுத்தமாயாபுவனத்தில், பார்த்திருந்தாரெல்லாம் – அன்பரெலாம் பார்த்திருந்தனர். (66)

வாழ்வானவாழ்வெனக்குவந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டிசற்றுங்குறையாமல்.

(ப-ரை.) எனக்கு - அதலுலடியேனுக்கு, வாழ்வானவாழ்வு - திருவருளாகியவாழ்வு, வந்தது - கிடைத்தது, வாழாமல் - பாசத்தில்வாழாமல், தாழாமல் - அதனுற்கீழ்படாமல், சற்றுங்குறையாமல் - சிறிதுங்குறையுண்டாகாதபடி, தாழ்ந்தேன் - திருவருளினமைந்தேன். (67)

பொய்யானவாழ்வெனக்குப்போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்குவெறும்பாழாய்விட்டதடி.

(ப-ரை.) பொய்யான - நிலையில்லாத, வாழ்வெனக்கு - பிரபஞ்சவாழ்வெனக்கு, போதுமெனக்காணேன் - திருப்தியடையக்காணேன், மெய்யான வாழ்வெனக்கு - சத்தியமாகிய திருவருளெனக்கு, வெறும்பாழாய்விட்டது - சிதாகாயமாகவாச்சுது. (68)

கன்னியழித்தவனைக்கண்ணாக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியேன்ஈதென்னமாயமடி.

(ப-ரை.) கன்னியழித்தவனே - மலத்திற்கட்டுப்பட்டிருந்தவயதை நீக்கினவனே, கண்ணுக்கண்டேன் - பிரத்தியட்சமாகத்தரிசித்தேன், என்னியல் புநானறியேன் - (பின்னர்) எனது சுதந்தர நிலையினைத்தேரேன், ஈதென்ன மாயம் - இஃதென்னவாச்சரியம். (69)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச்சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்துமிப்போதறியார்கள்

(ப-ரை.) சொல்லாலேசொல்லுதற்கு - அபரஞானத்தாற் பேசுதற்கு, சொல்லவாயில்லை - வாயெழவில்லை, எல்லாருங்கண்டிருந்தும் (இவ்வுண்மை) யாருமறிந்தும், இப்போதறியார்கள்-மலத்தடிப்பாலிப்போதுணரார்கள். (70)

கண்மாயமிட்டாண்டிகருத்தமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனேயுருவழியக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) கண்மாயமிட்டான் - (ஆசாரியன்) நயனதீட்சை செய்தான், கருத்தமிழந்தேன்-(அங்ஙனம் செய்மாத்திரத்தில்) என்தற்போதமிழந்தேன், உண்மாயமிட்டவனே - என்னுள்ளே போதமிழக்கச்செய்தவனே, உருவழியக்கண்டேன் - நிஷ்களசிவமாகத்தெரிசித்தேன். (71)

என்னசொல்லப்போரேனினிற்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகுகாய்த்ததடிகண்ணுரை.

(ப-ரை.) இந்தவதிசயத்தை - நிகழ்ந்த அருமைப்பாட்டினை, என்னசொல்லப்போரேன் - என்னவெனஎடுத்துச்சொல்லுவேன், கண்ணுரை-பிரத்தியட்சமாக, கன்னியிளங்கமுகு - (இளம்பாக்குமரம்போன்ற) சிறுவயதிலேயே, காய்த்தது - (காயுண்டானதிபோல) திருவருள்வீளைந்தது (72)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையுமருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ்சவ்வாதுமணக்குதடி.

(ப-ரை.) ஆர்ந்தவிடமத்தனையும் – தங்கியவிடமெல்லாம், அருளாயிருக்கும் - திருவருண்மயமாக விருக்கும், சார்ந்தவிடமெல்லாம் - அடைந்தவிடமூழுவதும், சவ்வாதுமணக்குது - சிவமணம்வீசுகின்றது. (73)

இந்தமணமெங்குமியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தசுகாதீதத்தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி.

(ப-ரை.) இந்தமணம் - இங்ஙனம்வீசிய சிவமணம், எங்கும்இயற்கைமணமென்றறிந்து - இயற்கையாகவேயெவ்விடத்தும் வீசுகின்றமணமென்னத்தெரிந்து, அந்தச்சுகாதீதவருட்கடலில் - அத்தானந்தாதீதகிருபாசமுத்திரத்தில், மூழ்கினன் - அழுந்தினேன். (74)

இரும்புநிறைநீர்போலவெனைவீழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்புநிறைவாசனைபோலன்றேயிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) இரும்பினுறைநீர்போல-காச்சியவிரும்பு நிரஇத்தநீரினைப்போல, என்னைவீழுங்கிக்கொண்டான் - அடியேனைக் கிரகித்துக்கொண்டான்,

அரும்பிலுறைவாசனைபோல் - புட்பத்திலுற்றமணம்போல, அன்றேயிருந்தான் - எக்காலத்தும் கலந்திருந்தான். (75)

அக்கினிகற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
மக்கினமிப்பட்டுள்ளேமருவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) அக்கினி - தீயானது, கற்பூரத்தை - கற்பூரத்தினை, அறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல் - கிரகித்தாற்போல, மக்கினப்பட்டு - மலக்குறைவடைந்த, உள்ளே - என்னிடத்தே, மருவியிருந்தான் - கலந்திருந்தான். (76)

கடல்நீரும்மாறும்போற்கலந்துகரைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போலுட்கலந்துநின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கடல்நீரும் - கடற்சலமும், ஆறும்போல் - நதியும்போல, கலந்துகரைகாணேன் - சேர்ந்து எல்லைக்காணேன், உடலும் - தேகமும், உயிரும் - சீவனும்போல, உட்கலந்து - ஒருங்குசேர்ந்து, நின்றான் - இருந்தான். ()

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற்பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமணிபூதியடிமாணிக்கத்துளொளிபோல்.

(ப-ரை.) பொன்னுமுரைமாற்றும்போல் - பொன்னும்அதனையுரைத்துத்தெரித்து கொள்ளும்மாற்றும்போலவும், மாணிக்கத்தினுள்ளொளிபோல்-மாணிக்கத்தின் பிரகாசம்போலவும், பொருவரியபூரணன் – ஒப்பற்றபரிபூரணனும், மன்னுமணிபூதி - நிலைபெற்றசுவானுபூதிக்குரியவன். (78)

கங்குகரையில்லாண்டிகரைகாணக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டியேகமாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கங்குகரையில்லான் - அளவிடப்பட்டான், கரைகாணக்கப்பல் - எத்துறையினையுநாடாதகப்பலொத்தான், எங்குமளவில்லான் – அகண்டிதன், ஏகமாய்நின்றான் – ஒருதனித்தபொருள். (79)

தீவகம்போலென்னைச்சேர்ந்தபரிணமயன்காண்
பாவகமொன்றில்லாண்டிபார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்.

(ப-ரை.) தீவகம்போல் - தீபத்தினைப்போல, என்னைச்சேர்ந்தபரிணமயன் - அடியேனைக்கலந்த ஞானமயன், பாவமொன்றில்லான்-அமலன், பார்த்திடமெல்லாம்பான் - கண்டவிடம் எங்கும்வியாபி. (80)

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டியூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனுக்காரணமாய்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உள்ளார்குமுள்ளான் - உண்டென்பார்க்குப்பிரத்தியட்சமானவன், ஊருமில்லான் பேருமில்லான் - தனக்கென ஊரும்பேருமில்லாதவன், கள்ளப்புலனுக்க - வஞ்சகமான இந்திரியங்களையொழிக்க, காரணமாய்வந்தான் - ஆச்சாரியனாய்வந்தனென். (81)

அப்பிறப்புக்கெல்லாம்அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தானிவனுக்குமெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அப்பிறப்புக்கெல்லாம் – முன்சொன்னகட்கெல்லாம், அருளாயமர்ந்தான் - திருவருள்கூட்டிவந்தான், இப்பிறப்பில் - இச்சென்மத்தில், வந்தான் – ஆசாரியனுய் வந்தான், இவனுகு மெய்ப்பொருள் - இவனே உண்மைச் சிவம். (82)

நீரொளிபோலெங்குநிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும்பரந்தபராபரன்காண்.

(ப-ரை.) நீரொளிபோல் - நீரிற்கலந்த அதனெளிபோல், நிறைந்த நிராமயன் - உலகவியாபகனுனபலநோயற்றவன், பாரொளிபோல் - பூமியிற் சூரியப்பிரகாசப்போல, எங்கும் பரந்த பராபரன் - எங்கும் வியாபியாயுள்ளவன்.

நூலாலுணர்வரியதண்மையினுதண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற்பரந்தபரிபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) நூலால் - பாசநூல்களினுலே, உணர்வரிய - எட்டற்கரிய, தண்மையினும்-நுட்பத்தினும், தண்மையன் - அதிசூக்கும மானவன், பாலாறு சர்க்கரைபோல் - பாலும் சருக்கரையுங் கலந்தாற்போல, பரந்தபரிபூரணன் - பரவியபரிபூரணன். (84)

உளக்கண்ணுக்கல்லாதூன்கண்ணுலோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோன்மேவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உளக்கண்ணுக்கல்லால் - மனத்தாலல்லது, ஊன் கண்ணுலோருமதோ-ஊனுகேத்திரத்தா லாராயத்தக்கவனே, விளக்குச் சுடரொளிபோல்-அகலிலேத்திய தீபம்போல, மேவியிருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான். (85)

கல்லுளிருந்தகனலொளிபோற்காரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும்பொருவரியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) கல்லுள்ளிருந்த - கல்லினிடத்தே சூக்குமமாகவந்திருந்த, கனலொளிபோல் - அக்கினியைப்போல, காரணமாய் ஏதுவாக, புல்லியிருந்தும் - யாரிடத்தும் கலந்திருந்தும், பொருவரிய பூரணன் - ஒப்பற்ற சம்பூரணன். ()

பொற்பூவும்வாசனைபோறபோதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற்காணுக்கயவருக்கு.

(ப-ரை.) பொற்பூவும் வாசனைபோல் - அழகிய புட்பத்தினிடத்து மணம்போல, போதம் பிறந்தார்க்கு - அருளடைந்தார்க்குண்டு, கற்பூவும் வாசனைபோல் - கல்லாற்செய்யப்பட்ட பூவின் வாசனையைப்போல, காணுக்கயவர்க்கு - மருளுடையாருக்குண்டு. (87)

மைக்குழம்புமுத்திபோன்மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாருகுருவறுத்தகாரணர்க்கு.

(ப-ரை.) மைக்குழம்பு முத்திம்போல் - கருமையிற்கலந்த முத்தினைப்போல, மறவாதவர்க்குமருவி-தன்னைமறவாதவரிடத்தேபொருந்தி, கருவறுத்த

கார்ணர்க்கு - பிறவியை நீக்கிய பெரியோர்கட்கு, கைக்குட் கனியாகும்-உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாவன். (88)

பளிங்கிற்பவளமடிபற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலெவள்ளியென்பார்கிட்டாதார்கிட்டுவரோ.

(ப-ரை.) பற்றற்ற பாவலர்க்கு - பிரபஞ்சமில்லாதவர்கட்கு, பளிங்கிற் பவளம் - பளிங்கினுடன் கலந்த பவளம்போன்றன், கிட்டாதார் - யாருக்குமெட்டாதவர், கிளிஞ்சியை வெள்ளியென்பார் - கிளிஞ்சலை வெள்ளியென மயங்குவார்கட்கு, கிட்டுவரோ - எட்டுவரோ. (89)

ஏட்டுக்கடங்காண்டியெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லாநற்புரவிசெய்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஏட்டுக்கடங்கான் - அளக்கப்படாதவன், எழுத்திற்பிறவான் - சொல்லாற்றீர்மானிக்கப் படாதவன், நாட்டில் - உலகில், நரிகளெல்லாம்-நரிகளெல்லாவற்றையும், நற்புரவிசெய்தான் - நல்ல குதிரைகளாகச் செய்தவன். ()

பஞ்சப்பிரளயத்துமிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்றுனயனத்தழல்விழியான்.

(ப-ரை.) பஞ்சப்பிரளயத்து-பிருதிவியாதிஐவகைப் பூதங்களின் பிரளயகாலத்தும், மிஞ்சியிருப்பான் - மிகுதியாகவிருப்பவான், நஞ்சுபொதிமிடற்றுன் - விஷகண்டன், நயனத்தழல்விழியான் - அக்கினிநேத்திரன். (91)

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும்அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணத்திசைபத்துங்காக்குமடி.

(ப-ரை.) அகங்காக்கும் புறங்காக்கும் - உள்ளும்புறமுங்காப்பவன், அளவிலாவண்டமுதல் - எண்ணிலாத அண்டமுதலாக, செகங்காக்கும் - உலகினைக்காக்கும், காணுதிசைபத்தும் - காணப்படாத பத்துதிசைகளையும், காக்கும் - புரக்கும். (92)

பேசாப்பிரமமடிபேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள்அணுகாதபேரொளிகாண்.

(ப-ரை.) பேசாப்பிரமம் - இன்னபடியெனப் பேசப்படாததெய்வம், பேச்சிறந்தபேரொளி - வாக்குக்கெட்டாத பிரகாசன், ஆசாபாசங்களணுகாத பேரொளி-ஆசைபாசமும மனுக்கிரகிக்கப்படாத, பேரொளி-பெரியசோதி. ()

தேசமிறந்தவன்காண்திசையிறந்ததெண்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்றவில்லாவுறுபொருள்காண்.

(ப-ரை.) தேசமிறந்தவன் - ஊரில்லாதவன், திசையிறந்த தெண்கடல் - அளவில்லாத அருட்கடல், ஊசிமுனையூன்ற - ஊசிதனியளவுமூன்ற, இல்லாவுறுபொருள் - இல்லாதவியாபகன். (94)

*சிப்பியின்மூத்தொளிகாண்சின்மயமோக்கில்லார்க்கு
அப்பியொளிபோலமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) சிப்பியில்முத்தொளி-(ஞானிகட்குச்) சிப்பியில் விளங்குமுத்தி னையொத்தவன், சின்மயகோக்கில்லார்க்கு - ஞானப்பார்வையில்லார்க்கு, அப் பிலொளிபோல் - நீர்ப்பிரகாசம்போல, அமர்ந்தவரும்பொருள் - தங்கியபொரு மையானவஸ்து. (95)

ஆலாவிருட்சமடியளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும்பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அளவிலாச்சாகை - எண்ணில்லாத கிளைகளுடன்கூடிய, ஆல விருட்சம் - ஆலமரம்போன்று, மேலாம்பதங்கள்விசும்பு - மேற்பட்ட உலகங் களில், ஊடுருவுமெய்ப்பொருள் - பரந்தஉண்மைப்பொருள். (96)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்துமருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும்ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து - பரம்பரையெல்லாங் கடந்து, வரு மாமலர்ப்பதம் – வினங்கும்தாமரைத் திருவடியன், அங்கிஷமாயெங்கும் - எவ்விடத்தும் நுண்ணியனால், ஆய்ந்தவரும்பொருள் - ஆராயத்தகுந்த அரிய பொருள். (97)

நரபாகட்டமானதடிநஷிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணுலெரிக்கக்கனல்விழித்தகாரணன்காண்.

(ப-ரை.) காமகட்டமானது - அஞ்சத்தகுந்த கடனஞ்செய்பவன், நஷில விடமில்லை - பேசற்கிடமில்லாதவன், காமனைக்கண்ணுலெரிக்க - நேத்திரத் தால் மன்மதனை யெரிக்க, கனல்விழித்த காரணன் - அக்கினிநேத்திரம் வைத்தவன். (98)

கொட்டாதசெம்பொனடிகுளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடியீப்புகாத்தேனமுதம்.

(ப-ரை.) கொட்டாத செம்பொன் – உளிபடாத சுயம்பாகியபொன், குளியாத்தரளம் - கடலில்முழுகி எடுக்கப்படாதமுத்து, எட்டாதகொம்பில் - எட்டுப்படாத கிளையில், ஈப்புகாத் தேன் - ஈக்கள் கட்டாத தேன், அமுதம் - தேவாமிர்தம். (99)

காணிப்பொன்ஞணியுடன்கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே
ஆணியுடன்கூட்டியடங்கலிட்டுக்கொண்டானடி.

(ப-ரை.) காணிப்பொன்ஞணியுடன்-யாவருக்கும்உரிமையாகிய பொன் கட்டையை, கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே-கல்லுரைமாத்திரை இன்னதென் றே-கல்லிலுரைத்து மாற்றுக் கண்டுபிடியாதபடி, ஆணியுடன்கூட்டி-பொன் கட்டையின்தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்போல, அடங்கலிட்டுக்கொண் டான் – எல்லாரையும் தெரிந்திகொண்டான். (100)

அளவிறந்தவண்டத்தாரத்தனேபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும்பேசாப்பிரமமடி.

(ப-ரை.) அளவிறந்தவண்டத்தார் - எண்ணில்லாத அண்டத்தினர்கள், அத்தனேபே ருண்டாலும் - அவ்வளவுபேர்களும் புசித்திடினும், பிளவள வும் - ஒருசிறிதும், தான்சற்றும்பேசாப்பிரமம் – தான்சிறிதும் குறையாத முதல்வன். (101)

கன்னெஞ்சினுள்ளேகழுநீலம்பூத்தாற்போல்

என்னெஞ்சினுள்ளேயடிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

(ப-ரை.) கன்னெஞ்சினுள்ளே - (பக்குவனல்லாத) கல்போன்ற மனத் தினிடத்தே, கழுநீலம்பூத்தாற்போல் - நீலோற்பலமலர்பூத்ததுபோல், என் னெஞ்சினுள்ளே - அடியேன்மனத்திலே, இணையடிகள்வைத்தான் - இரண் டுதிருவடிகளையும் வைத்தனன். (102)

வேதப்புரவியடிவிரைந்தோடியும்மறியார்

காதற்றஞானமடிகாண்பார்கருத்துடையோன்.

(ப-ரை.) வேதப்புரவி - மறைகளாகிய குதிரைகளின்மேல் செல்பவன், விரைந்தோடியுமறியார் - அதிவேகமாகப் பின்றொடர்ந்தும் அகப்படாதவன், காதற்றஞானம் - காதினுற்கேளாது (மவுனநிலையினல்) கேட்கப்படாதவன், காண்பார் கருத்துடையான் – (தற்போதநீங்கித்) தரிசிப்பார் மனத்திலே விளங்குபவன். (103)

பாசவினையைப்படப்பார்த்தபார்வையுடன்

நேசத்தைக்காட்டிநில்லென்றுசொன்னுண்டி.

(ப-ரை.) பாசவினையைப்படப்பார்த்த - பாசசம்பந்தமான வினையொ ழியநோட்சித்த, பார்வையுடன் - நேத்திரத்துடன், நேசத்தைக்காட்டி - (திரு வருளாகிய) அன்பினைக்காட்டி, நில்லென்றுசொன்னன் - சிவோகம்பாவனை யிலிருவென்று கட்டளையிட்டான். (104)

ஓசையொடுங்குமிடமோங்காரத்துள்ளொளிகாண்

பேசாதிருக்கும்பிரமமிதுவென்றுண்டி.

(ப-ரை.) ஓசையொடுங்குமிடம்-வாக்கிறந்தவிடம், ஓங்காரத்துள்ளொளி காண் - பிரணவத்துட்சோதியானவன், பேசாதிருக்கும்பிரமமிதுவென்றன் - சிவம்மவுனநிலையினர்கட்குத் தோன்றுவதென்றன். (105)

சின்மயநன்னேக்காற்சிற்சொரூபங்காட்டியெனைத்

தன்மயமாயாக்கியேதானவனுய்ந்தின்றுண்டி.

(ப-ரை.) சின்மயநன்னேக்கால் - ஞானப்பார்வையினல், சிற்சொரூபம் காட்டி - ஞானவடிவைத்தரிசிப்பித்து, தன்மயமாக்கி – சிவமயமாக்கி, தான வனுய்ந்தின்றன் - தான்சிவமாக விளங்கச்செய்தான். (106)

தானென்னேப்பார்த்தாண்டிதன்னைத்தானல்லாமல்

நானென்னசொல்லுவண்டிநவிலவிடமில்லையடி.

(ப-ரை.) தானென்னேப்பார்த்தான் - ஆசாரியன்அடியேனைத் திருஷ்டித்தான், தன்னேத்தானல்லாமல் – எங்கும்சிவமயமாயிருப்பதல்லால், தானென்ன சொல்லுவன் – இன்ன நிலையினே தானென்னவெனச் சொல்லுவேன் நவிலவிடமில்லையடி-சொல்லும்வகையில்லே. (107)

இன்றிருந்துநாளேக்கிறக்கிறபேரெல்லாரும்
என்றும்பரிபூரணத்திலினிதிருக்கச்சொன்னுண்டி.

(ப-ரை.) இன்றிருந்து - இன்றைக்குயிருடன்வாழ்ந்து, நாளேக் கிறக்கிற பேரெல்லாம் - அந்தத்தநாள் இறக்கத்தகுந்தமனிதரையெல்லாம், என்றும் - எக்காலத்தும், பரிபூரணத்தில் - திருவருளில், இனிதிருக்கச்சொன்னுன் - நன்முய்வாழும்படி கட்டளேயிட்டான். (108)

பார்க்கிலெளிதலவோபற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்டவனிதனில்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஆர்க்குமிடங்காட்ட - யாவருக்கும்மோட்சநிலேகாட்ட, அவனிதனில்வந்தான் - ஆசாரியவடிவாகஉலகில்வந்தவன், பார்க்கிலெளிதலவோ-(தற்போதமொழிந்துபார்க்கில்)எளிமையானவனன்றே, பற்றற்றபற்றலவோ-(பிரபஞ்ச) பற்றிலார்கட்கு பற்றுடையானல்லவோ. (109)

இத்தனேகாலமடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனேயுமில்லேயடியிரும்பிலுறைநீரானேன்.

(ப-ரை.) இத்தனேகாலம் - இதுகாறு (முலகில்,) இறந்துபிறந்ததெல்லாம் - இறப்பினும்பிறப்பினும் பட்டதெல்லாம், இத்தனேயுமில்லே - இவ்வளவுமினி யில்லேயென்னும்படி, இரும்பிலுறை நீரானேன் - காய்ச்சிய இரும்பு நீரைக் கிரகித்ததுபோலாகினன். (110)

எக்காலம்பட்டதடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாமழுந்தினேனுனதகில்

(ப-ரை.) இறந்துபிறந்ததெல்லாம் - இறப்புப்பிறப்பனேத்தும், எக்காலம் பட்டது - எவ்வளவுகாலமுண்டானதோ, அக்காலமெல்லாம் - அவ்வளவுகால மனேத்தும், அழுந்தினேனுனதகில் - நானிலழுந்தினேன். (111)

காலங்கழிந்ததடிகர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவுநாமாட்டமாச்சுதடி.

(ப-ரை) காலங்கழிந்தது - அனேகாலம்சென்றது, கர்மமெல்லாம் போச்சுது - கர்மவினேயனேத்துநீங்கியது, நாலுவகைக்கருவும் - நாலுவகைப் பட்டஅண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம் ஆகியபிறப்பும், நாமாட்டமாச்சுது - பெயரற்றுச்சூனியமாகியது. (112)

மூப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண்எனேவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்.

(ப-ரை.) முப்பாழுக்கப்பால் - விந்துமோகினிமானுகிய மூன்றுபாழுக் குமப்பால், முதற்பாழ்முழுமுதலாய் - சிதாகாசத்தில் முழுமுதலாயுள்ளவன், இப்போதுவந்தான்காண் - இப்போது ஆசாரியகோலங் கொண்டுவந்தான், எனைவிழுங்கிக்கொண்டான் - அடியேனைத் திருவருளில் முழுகச்செய்தான்.

பாலின்கணெய்யிருந்தாற்போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய்தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

(ப-ரை.) பாலின்கணெய்யிருந்தாற்போல - பாலில்மறைந்த நெய்யினைப் போல, பரஞ்சோதி - அருட்சோதி, ஆலிங்கனஞ்செய்து-கலந்து, அறவிழுங் கிக்கொண்டான் - தன்னருளில்முற்று மறையச்செய்தான். (114)

தெத்தபடமானேண்டிதியிரும்பினீரானேன்
ஒத்தவிடநித்திரையென்றேதுமுணர்வறிந்தேன்.

(ப-ரை.) தெத்தபடமானேன் - செருப்பிலிட்ட வஸ்திரமாயினேன், தியி ரும்பினீரானேன் - அக்கினீமயமான இரும்புகாந்தநீராயினேன், ஒத்த விடநித்திரையென்றேது முணர்வறிந்தேன் - வினையொத்த வவசாத்திலே சிவயோகநித்திரையுண்டென்றறிந்தேன். (115)

ஒப்புமுவமையுமற்றேதவத்நிதாயபொருள்
இப்பூவினின்குருவேயென்னவந்தோன்றாள்வாழி.

(ப-ரை.) ஒப்புவமையு மற்றேதவரிதாயபொருள் - சமத்தவமும் உவ மானமும் அற்ற முதல்வன், இப்பூவினில் - இவ்வுலகில், குருவே யென்னவந் தோன் - ஆசாரியராகவந்தோன், தாள்வாழி - திருவடிவாழ்க. (116)

ஒப்பாரிசொல்லிடினுமுவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர்முன்னேர்பொறுத்தருள்வார்.

(ப-ரை.) ஒப்பாரிசொல்லிடினும் - யான் ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிப் புலம் பினும், உவமைபிழைத்திடினும் - உவமைதவறினும், முப்பாழுங்கற்றுணர்ந் தோர் - முன்னேர் மும்மாயையின்சொருபமறிந்த பெரியோர், பொறுத்தரு ள்வர்–பொறுத்தருளவேண்டும். (117)

அருட்புலம்பல் முற்றிற்று.

இறந்தகாலத் திரங்கல்.

—(*)—

வார்த்தைத்திறமில்லாமனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச்சதிழந்துகேட்டேனே.

(ப-ரை.) வார்த்தைத் திறமில்லாமனிதருக்கு-பேச்சுறுதியில்லாத மானி டர்கட்கு, புன்சொல்லாஞ்சாத்திரங்கள்சொல்லி - பாசநூல்களோப்போதித்து, சதிழந்து கெட்டேன் - சமர்த்திழந்து கெடுதியடைந்தேன். (1)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில்வேறுமருளுத்தித்
தத்தித்தலைகீழாய்த்தானடந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) மெத்தமெத்தசெல்வாக்கில் - அபாரமானசெல்வத்தில், வேறு மருளுத்து - வேறுனமருளிற்சிக்கி, தத்தித்தலைகீழாய் - ஒழுங்கற்று, தான டந்துகெட்டேன் - நான்வாழ்ந்து கெடுதியடைந்தேன். (2)

வழக்கத்தலங்களினுமண்பெண்பொன்னுசையினும்
பழக்கந்தவிராமற்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) வழக்கத்தலங்களினும் - பழகிய ஊர்களிலும், மண் பெண் பொன்னுசையினும் – ஈஷணாத்திரயங்களினும், பழக்கந் தவிராமல் – பழக்கத் தைவிடாமல், பழியிழந்துகெட்டேன்-முதல்வனையிழந்து கெடுதியடைந்தேன்.

ஆணிப்பொருந்துமரும்பூமியத்தினையுங்
காணிநமதென்றுகனம்பேசிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆணிப்பொருந்தும் - முதன்மைவாய்ந்த, அரும்பூமியத்தினை யும் - அரிய உலகனைத்தும், காணிநமதென்று-சொந்த நமக்கென்று, கனம் பேசிக்கெட்டேன் - கௌரவம் பாராட்டிக் கெடுதியடைந்தேனே. (4)

ஆசாரமில்லாவசடருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆசாரமில்லா – ஒழுக்கமில்லாத, அரசருடன்கூடி - அதிபதி களைச் சேர்ந்து, பாசாங்குபேசி - வஞ்சக வார்த்தைப்பேசி, மதியிழந்து கெட் டேனே. (5)

குருமார்க்கமில்லாக்குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளேகருத்தழிந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) குருமார்க்கமில்லா - ஆசாரியனை வழிபட்டு நடவாத, குருட ருடன் கூடி - மனக்குருடருடன் சேர்ந்து, கருமார்க்கத்துள்ளே - பிறவிக் கேதுவான வழியிலே, கருத்தழிந்து கெட்டேன்-உளந்தடுமாறி யழிந்தேன். ()

ஆலமருந்துபரன்பெருமையெண்ணுமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆலமருந்தும் - விஷமுண்ட, அரன்பெருமை யெண்ணமல் - சிவபெருமான் மகிமைமையினை நினையாமல், பாலர் பெண்டீர் - புத்திரரும் மனைவியரும், மெய்யென்று - நிலையென்று, பதியிழந்து கெட்டேன். (7)

பிணவாசமூற்றபெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலேபதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) பிணவாசமூற்ற-மூடைநாற்றமூற்ற, பெருங்காயமெய்யென்று-தேகம் சந்தியமென்றும், பணவாசையாலே – திரவிய விருப்பத்தாலே, பதியிழந்து கெட்டேன். (8)

கண்டபுலவர்களக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லாமுப்பரித்துக்கெட்டேனே.

(ப-ரை) கண்டபுலவர் - எதிரிட்ட வித்துவான்கள், கனக்கவே தான் புகழ - அதிகமாகத் தோத்தரித்துப்பாட, உண்ட உடம்பெல்லாம் - ஊனூட்டிய தேகத்தினே, உப்பரித்துக் கெட்டேன்-தளர்ச்சியடையக் கண்டேன். (9)

எண்ணிருந்தசென்மமெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) எண்ணிறந்த சென்மம்-அளவற்ற பிறப்புக்கள், எடுத்து-பிறந்து, சிவபூசைபண்ணி – சிவபூசைசெய்து, பிழையாமல்-பிறப்புவாராதபடி செய்துகொள்ளலாம், பதியிழந்து கெட்டேன்.— (10)

சிற்றெறும்புசற்றுந்தீண்டப்பொரிவுடம்பை
உற்றுறுக்கவுஞ்சுடவுமொப்பித்துமாண்டேனே.

(ப-ரை.) சிற்றெறும்பு-ஒரு சிறியளரும்பு, சற்றுந்தீண்ட-சிறிதுங்கடிக்க, பொரு உடம்பை - சகியாத தேகத்தை, உற்றுறுக்கவும் சுடவும் – கொஞ்சுதவும் சுடவும், ஒப்பித்து மாண்டேன்-செருப்பினிடம் ஒப்புவித்துஇறந்தேன்.

தன்னுடம்புதானேதனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமூணர்வில்லாமலின்பமென்றுமாண்டேனே.

(ப-ரை.) தன்னுடம்புதானே - தனது தேகம்தானே, தனக்கும் பகையாமென்று - தனக்கு விரோதியென்ன, உணர்வில்லாமல் – அறிவில்லாமல், இன்பமென்று - இன்பமுடையதென்றெண்ணி, மாண்டேனே.— (12)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந்தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுத்தமென்றுவீறுப்பாய்மாண்டனேனே.

(ப-ரை.) தோலெலும்பு மாங்கிஷமும்-தோலும் எலும்பும் மாமிசமும், தொல்லன்னத்தால் வளரும் - பழமையான அன்னத்தால்வளரும் உடலும், சுத்தமென்று-சுத்தமானதென்று, வீறுப்பாய் - கருவித்து, மாண்டேனே.—

போக்குவரத்தும்பொருள்வரத்துங்காணமல்
வாக்கழிவுசொல்லிமனமறுகிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) போக்கும் வரத்தும் - பிறப்பும் இறப்பும், பொருள்வரத்தும் - முதல்வனலுக் கிரகமும், காணமல் - தோராமல், வாக்கழிவு சொல்லி - வீண் வார்த்தைபேசி, மனமறுகி - மனமயக்குற்று, கெட்டேனே.— (14)

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டிமாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்றதேசிகனேப்போற்றுமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங்கண்வலையிற்சிக்குமிக
அங்காடிநாய்போலலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, செங்காட்டிலாடுகின்ற-திருச்செங்காட்டிலே நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற, தேசிகனேப்போற்றுமல்-சிவபெருமானைத்தோத்தரியாமல், மண்காட்டி - மண்ணைக்காட்டியும், பொன்காட்டி - பொன்னைக் காட்டியும், மாயவிருள்காட்டி - மாயாசொரூபமாகிய (பெண்ணைக்) காட்டியும், கண்காட்டு - கண்சாடைகாட்டும், வேசியர் தம்-விலைமாதர்களுடைய, கண்வலையிற்சிக்கு மிக - மிகுந்தஆசை வலையிற் சிக்குண்டு, அங்காடிநாய் போல - கடைத்தெரு நாய்போல, மிக அலைந்தனையே.— (1)

புட்பாசனவணையிற்பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணியோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்றிமுயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே மனதே புட்பாசனவணையில் - புஷ்பம்பரப்பிய கட்டிலில், பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல் - அழகியபட்டு மெத்தையின்மீது, ஒப்பாவணிந்த பணியோடு - அழகாகத்தரித்த ஆபரணங்களுடன், ஆணிநீங்காமல்-நிலைநீங்காது, இப்பாய்கிடத்தி - (அத்தகையஉடலை) பாயிலில்கிடத்தி, இயமனுயிர் கொள்ளுமுன்னே - எமன் உயிர்க் கொண்போமுன்னே, முப்பாழைப்போற்ற - விந்துமோ கினிமானென்னும் பாழினை நீங்க, முயங்கிலையே-முயற்சித்தாயிலையே. (2)

மூப்பாமூம்பாழாய்முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பானின்றுமதைப்போற்றுமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பியேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினைசூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை. நெஞ்சமே - மனதே, மூப்பாமூம் பாழாய் - பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை மூன்றும் பாழாக, முதற்பாழ் வெறும்பாழாய் - சிதாகாயம் சூனியமாய், அப்பாழுக்கப்பால் – சிதாகாயம்கடந்து, நின்றுமும்-நிலையுற்று நிர்த்தனம்செய்யும், அதைப் போற்றுமல் - அவரைத் தோத்தரியாமல், இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி - இவ்வுலக வாழ்வினைநம்பி, ஏற்றவர்க்கொன்றீயாமல் - யாசித்தவர்க்கொன்றும் கொடாமல், துப்பாழாய்வந்தவினை - குற்றமாகவந்தவினை, சூழ்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (3)

அன்னம்பகிர்ந்திங்கலங்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ்சிவனருளப்போற்றுமல்
பொன்னுமணியுமெழிற்பூவையுரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாகவெண்ணினேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, அன்னம்பகிர்ந்திங்கு - இவ்விடத்திலன்னத் தினைப்பங்கிட்டு, அலங்தோர்க்குதவிசெய்யும் - ஆதரவற்றவர்க்குபகரிக்கும், சென்மமெடுத்தும் - மனிதசென்மமெடுத்தும், சிவனருளைப் போற்றுமல்-சிவபெருமான் திருவருளுக் காளாகாமல், பொன்னும் மணியும்-பொன்னினையும் மண்ணினையும், எழிற்பூவையரும் வாழ்வும் - அழகுவாய்ந்த பெண்ணையும் போகத்தையும், இன்னும் சதமாக - இங்காள்பரியந்தம் சத்தியமாக, எண்ணினையே - நினைத்தனையே. (4)

மூற்றொடர்பிற்செய்தமுறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றேமென்றெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாமலரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற்கண்மறந்துவிட்டனையே.

(ப-ரை.) பாழ்மனமே - பழாகியமெஞ்சே, மூற்றொடர் பிற் செய்த-பூர்வ சென்மங்களிற் புரிந்த, முறைமையால் வந்த செல்வம் – கிரமமாக அனுபவிக்கத்தகுந்த ஐஸ்வரியம், இன்றை நாட் பெற்றேமென்று - இங்காளில் வாய்க்கப் பெற்றேமென்று, எண்ணுதது - நினையாதது. அற்றவர்க்கு மீயாமல்-தரித்திரர்க்கும் கொடாமல், அரன் பூசை யோராமல் - சிவபூசைகூடாமல், கற்றவர்க்குமீயாமல்-கல்விமான்களுக்கு உதவாமல், கண்மறந்து விட்டனையே - கண்மறைந்துவாழ்கின்றனையே. (5)

மாணிக்கமுத்துவயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்காதனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலிலுமன்கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக்காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு - இரத்தினம் முத்து வயிரமிவற்றாலாய ஆபரணந்தரித்து, ஆணிப்பொன் சிங்காதனத்திலிருந்தாலும் - உயர்ந்த பொன்னாலிழைக்கப்பெற்ற சிம்மாசனத்தின் மீது வீற்றிருந்தாலும், காணித்துடலிலுமன்-இலட்சியம்வைத்துத் தேகத்தை இயமனுனவன், கட்டியே கைப்பிடித்தால் - இறுக்கியே அவன்கையிற் சிக்கிக் கொண்டால், காணிப்பொன் கூடவர-காணியளவும் பொருள் தன்னுடன்வர, காண்கிலமே - கண்டோமில்லையே. (6)

கற்கட்டுமோதிரநற்கடுக்கனைகாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்றத்திசைக்கொருத்தராலும்

பற்கிட்டவேமனுயிர்பற்றாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக்காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, கற்கட்டுமோதிரம் - கல்லிழைத்தமோதிரம், நற்கடுக்கன் - உயர்ந்த கடுக்கன், அரைஞாண் பூண்டு - அரைஞாணும் தரித்து, திக்கெட்டும் போற்ற-எத்திசையும்புகழ, திசைக்கொருத்தராலுலும்-எத்திசைக்கும் மேற்பட்ட வலுயினும், பற்கிட்ட எமனுயிர் - பல்லுகிட்டுகையிலே உயிரினை இயமன், பற்றாடும் வேளையிலே - பற்றினேப்போல இலேசாகக் கொண்டு செல்லுகையில், கைச்சட்டம் கூடவர - ஒரு ஓலையும் எடுத்துக் கொண்டுபோக, காண்கிலமே - கண்டோமில்லையே. (7)

முன்னைநீசெய்ததவமுப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும்பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச்சற்குருவைப்போற்றுமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற்காட்சியற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) முன்னைநீசெய்ததவம் - பூர்வம்நீ புரிந்ததவம் மூப்பாலுஞ்சேருமன்றி-மூன்று சென்மத்திலுந்தொடருவதல்லாமல், பொன்னும் பணிதிகளும் பூவையுமங்கே வருமோ - திரவியங்களும் ஆபரணங்களும் மாதர்களும் செல்லும்போது வந்திடுமோ, தன்னைச் சதமாக - அவற்றை நிலையாக எண்ணி, சற்குருவைப் போற்றுமல் - உண்மைக்குருவை யாசிரியாமல் கண்ணற்ற அந்தகன்போல் - கண் கெட்ட குருடனேப்போல, காட்சியற்றுய் - பார்வையில்லாதவனுயினை. (8)

பையரவம்பூண்டபரமர்திருப்பொற்றுளைத்
தூய்யமலர்பறித்துத்தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங்காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்துவிட்டனேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, பையரவம் பூண்டபரமர் திருப்பொற்றுளை - படத்துடன் கூடிய சர்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த வெகுபெருமான் அழகிய திருவடியை, தூய்யமலர்ப்பறித்து - சுத்தமான புட்பங்களேயெடுத்து, அருச்சித்துத்தொழுது வணங்காமல்-தோத்தரித்துப் பணியாமல், கையிலணிவளையும், காலில் தரிக்கும் பாடகத்தையு (மூடையமாதரை,) மெய்யென்று - நிலையென்று இறுமாந்துவிட்டனேயே – கர்வித்தனேயே. (9)

மாதுக்கொருபாகம்வைத்தவன்பொற்றுளைப்
போதுக்கொருபோதும்போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்தமண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீயெண்ணினேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, மாதுக்கு-பார்வதியாருக்கு, ஒருபாகம் வைத்த - ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த, அரன்பொற்றாளே - சிவபெருமான்றிருவடியை, போதுக்கொருபோதும் - ஒருகாலைக்கொருபொழுதேனும், போற்றி வருந்தாமல்-எத்தியிரங்காமல், வாதுக்குத்தேடி - வம்பிலேசம்பாதித்து, இந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்து-பூமியிற்சேமித்துவைத்து, எதுக்குப்போக-எந்த நிலையடைய, எண்ணினே - நினைத்திருக்கின்றாய். (10)

அஞ்சருளப்போற்றி யைந்தலினைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுகான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, அஞ்சருளப்போற்றி - பயப்படத்தகுதிருவருளினைத்தோத்தரித்து, ஐந்தலினைத்துறக்க - பஞ்சேந்திரியங்களையடக்க, நெஞ்சேயுனக்கு - மனதேஉனக்கு, நினைவுகான் சொல்லுகிறேன் - உனக்கு ஞாபகஞ்செய்விக்கின்றேன், வஞ்சகத்தைநீக்கி - வஞ்சகமொழித்து மறுநினைவு வாராமல் - வேறுசிந்தை செய்யாமல், செஞ்சரணத்தானை - செவ்விய திருவடியுடையவனை, சிந்தைசெய்வாய் - தியானிப்பாயாக: (11

அற்புதமாயிந்தவுட லாரியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடமைபெருவாழ்வைம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(ப-ரை.) அற்புதமாயிந்த வுடல் - ஆச்சரியகரமாக இத்தேகத்தில், ஆரியடங்குமுன்னே - உயிரொடுங்குமுன்பே, சற்குருவைப்போற்றி - ஆசாரியனை யேத்தி, தவம்பெற்றுவாழாமல் - தவத்தினையடையாமல், உற்பத்தி - உண்டாகின்ற, செம்பொன் - செவ்வியபொன், உடமை - ஆபரணம், பெருவாழ்வை - பிரபஞ்சபோகத்தை - ரம்பி - ரம்பி, சற்பத்தின் வாயின் - பாம்பினது வாயிலகப்பட்ட-தவளைபோலானேனே, தவளையினை யொத்திட்டேன்.

உற்றாரார்பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றுளிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றுவிழுந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றுகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, உற்றாரார் – உறவினர்கள் யாவர், பெற்றாரார் - பெற்றவரியாவர், உடன்பிறப்பார்-கூடப்பிறந்தவர் யாவர், பிள்ளைகளார் - புத்திரரியாவர், மற்றுளிருந்தாலென் - மற்றவர்கள் எத்தனைபெயிருந்துமென்ன, மாளும்போதுதவுவரோ - மரணகாலத்தில் உதவிசெய்வாரோ, கற்றுவிழுந்த – பசுவினைப்பிரிந்த, இளங்கன்றதுபோல - சிறிய கன்றினைப்போல, உருகி-மனங்கரைந்து, சிற்றுகி - சிறுமையடைந்து, சிற்றின்பஞ்சேர்ந்தனையே - பிரபஞ்ச வின்பமடைந்தினையே. (18)

வீடிருக்கத்தாயிருக்கவேண்டோனேயாளிருக்க
பீடிருக்கவுணிருக்கப்பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கன்றிருக்கவைத்தபொருளிருக்கக்
கூடிருக்கநீபோனகோலமென்னகோலமே.

(ப-ரை.) வீடிருக்க – வீடிருக்கவும், தாயிருக்க - அன்னையிருக்கவும், வேண்டோனேயிருக்க - மிகவிரும்பத்தகுந்த பெண்சாதியிருக்கவும், பீடிருக்க- பெருமையிருக்கவும், ஊணிருக்க - உணவிருக்கவும், பிள்ளைகளுந்தாளிருக்க- புத்திரர்களிருக்கவும், மாடிருக்கக்கண்ணிருக்க-மாடுகளும் கன்றுகளுமிருக்கவும், வைத்தபொருளிருக்க - இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும், கூடிருக்க - உடலிருக்கவும், நீபோனகோலமென்னகோலமே – ஆன்மாவாகிய நீபிரிந்த மாய்கையென்னமாய்கையே. (14)

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ்சாந்தும்பரிமளமும்
வீந்தைகளாய்பூசிமிகுவேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தபலர்சூடுகின்றகன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனயென்றெண்ணிலேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சந்தனமுங்குங்குமமும் - சந்தனத்தினையும் குங்குமத்தினையும், சாந்தும்பரிமளமும் - கூட்டுவர்க்கத்தினையும் மற்றும் வாசனங்களையும், வீந்தைகளாய்பூசி - வினோதமாகப் பூசிக்கொண்டு, மிகு வேடிக்கைஒய்யார - வேடிக்கையாகவும் ஒழுங்காகவும், கந்தமலர்சூடுகின்ற - வாசனைப்புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற, கன்னியருந்தானிருக்க - பெண்களுமிருக்க, எந்தவகைபோனயென் றெண்ணிலேயே - என்னவிதத்தில் பிரிந்தாயென்று நினைத்தாயில்லையே. (15)

காற்றுத்துருத்திகடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தையுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியண்ணப்பசித்தோருக்கியாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போலவளாவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே-மனதே, காற்றுத்துருத்தி-காற்றினையடைத்துவைத்ததோல்துருத்தியாய், கடியவினைக்குள்ளான-கொடியவினையிற் கட்டுப்பட்ட ஊற்றைச்சடலத்தை - காற்றமுறுதேகத்தை, உண்டென்றிறுமாந்து - நிலை, யெனக்கருவித்து, பார்த்திரங்கி-கண்டு இளகி, அண்ணம்பசித்தோருக்கியாமல்-ஐயமிட்டுண்ணுமல், ஆற்றுவெள்ளம்போல - நதியின்நீரினைப்போல, அளாவினையே-பாதவிக்கின்றனையே. (16)

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பிநிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாமன்னம்பசித்தோர்க்களியாமல்
போர்க்குளைமாதன்பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவாரென்றேயறிந்திலேயேநெஞ்சமே,

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனதே, நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றே யெண்ணி-சலத்திலுண்டாகிய நீர்மொக்குளினையொத்தவாழ்வை நிசமென்ன கருதி, பாக்களவாய் அன்னம்-சிறிதன்னமும், பசித்தோர்க்களியாமல்-பசித்த வர்கட்குக்கொடாமல், போர்க்குள் - சிலேட்டும இபத்திரவகாலத்தில், எமதூ தன்- இயமபடர்கள், பிடித்திழுக்கும்போது - கட்டிக்கொண்டுபோம்போது, ஆர்ப்படுவரென்று – ஆர் எதிரடைவரென்று, அறிந்திலையே - தெரிந்துகொ ண்டாயில்லையே. (17)

சின்னஞ்சிறுநுதலாள்செய்தபலவினையான்
முன்னந்தமார்பின்முளைத்தசிலந்திவிப்மி
வன்னந்தளதளப்பமயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ணவறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சின்னஞ்சிறுநுதலாள் - மிகவும்சிறிய நெற்றியையுடையவள், செய்தபலவினையால் - பூர்வத்தில்செய்த வினைக்குத் தக்கபடி, முன்னந்தமார்பில் - மார்பின்முன்னே, முளைத்தசிலந்திவிம்மி - உண்டாகியகட்டியினை யொத்ததனமானதுபூரித்து, வன்னந்தளதளப்ப-அழகு பிரகாசிக்க, மயங்கிவலைக்குள்ளாகி - அதனால் மோகங்கொண்டு அவ்வலையிற் பட்டு, அன்னம்பகிர்ந்துண்ணவறிந்திலையே - அடியவர்கட்கு அன்னம்கொடு த்துச்சாப்பிடத் தெரிந்தாயில்லையே. (18)

ஓட்டைத்திருத்தியையுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்தரருளைமிகப்போற்றிநீய
வீட்டைத்திறந்துவெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்றுகருதிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, ஓட்டைத்திருத்தியை - துவாரமுள்ள தோற்பையை, உடையும்புழுக்கூட்டை – இறக்கும்புழுக்கணிறைந்த கூண் டினை (யொத்தஉடலை), ஆட்டுஞ்சிவசித்தர்அருளை - ஆட்டிவைக்கும் எல்லாம் வல்லசித்தர்திருவருளை, மிகப்போற்றியே - மிகதாடியே, வீட்டைத்திறந்து - ஆணவக்கதவைத்திறந்து, வெளியை - சிதாகாயத்தை, ஒளியாலழைத்து - அருட்சோதியாலழைத்து, காட்டும்பொருளிதென்று - காட்டுவிக்கும்பொரு ளிதென்ன, கருதிலையே-நினைத்தாயில்லையே. (19)

ஊன்பொதிந்தகாயமுளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீசற்குருவைப்போற்றுமல்
காண்பரந்தவெள்ளங்கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பரந்தாற்போலேவிசாரமுற்றுய்நெஞ்சமே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, ஊன்பொதிந்தகாயம்-மாமிசம்நிறைந்த உடலை,உளைந்தபுழுக்கூட்டை-துளைக்கும் புழுக்கள்நிறைந்தகூண்டினை, தான் சுமந்ததல்லாமல் - தான்தாங்கினதல்லாமல், நீசற்குருவைப்போற்றுமல்-உண்

மையாகிரியினை வணங்காமல், கான்பரம்தவெள்ளம் - காட்டினிடத்தேசலப் பிரளயம், கரைபுரள - இருகரையும்வழிய, கண்டேகி - பார்த்துச்சென்று, மீன்பறந்தாற்போல - மீன்பாவியதுபோல, விசாரமுற்றீர் - துன்பமடை ந்தினையே. (20)

உடக்கையொருக்கியுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்றுசார்ந்தங்கிறுமாந்தை
உடக்கைதகர்த்தேயுயிரையெமன்கொள்கையிலே
அடக்கமாய்வைத்தபொருளுங்குவரமாட்டாதே.

(ப-ரை.) உடக்கையொருக்கி – (வாயுவாகியஒரு) சுள்ளாணியைமூறு க்கி, உயிரையடைத்திவைத்த - உயிரை அடக்கிவைத்திருக்கிற, சடக்கைச் சதமென்று - தேகத்தினிலேயென்று, சார்ந்தங்கிறுமாந்தை - பொருந்தி இறுமாப்புற்றனை, உடக்கைதகர்த்தே - அச்சுள்ளாணியைக்ழற்றி, உயிரை யமன் கொள்கையிலே - உயிரைஇயமன் கிரகிக்கையிலே, அடக்கமாய்வை த்தபொருள் - இரகசியமாகவைத்திருந்த திரவியம், அங்குவரமாட்டாதே - கூடவருவதில்லையே. (21)

தித்திக்குந்தேனைத்தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தானமுப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன்பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினைசூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, தித்திக்குந்தேனை–சுவையுடையதேனை, தெவிட்டாததெள்ளமுதை - வெறுக்காததெள்ளமுதத்தை, முத்திக்குவித்தானை - மோட்சத்திற்குக்காரணமான, முப்பாழைப்போற்றாமல் - முப்பாழினையும் கடந்தவொருபொருளை நாடாமல், பற்றிப்பிடித்தியமன் - நெருங்கிப்பிடித்து மன், பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம் - கயிற்றால்பிணிக்கும்படியாக, சுற்றியிருக் கும்வினை - சூழ்ந்திருக்கும்வினையை, சூழ்ந்தனையே - கூடினையே. (22)

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தாயைம்பத்தோரட்சரமாய்ப்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்றபெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமூலமாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப்பாழுக்கிறைத்தோமே.

(ப-ரை.) அஞ்செழுத்தாய் - நமசிவயவாய், எட்டெழுத்தாய் - ஓம் அம் அவ்வும் சிவாயமவாய், ஐம்பத்தோரட்சரமாய் - ஐம்பத்தோரெழுத்தாய், பிஞ் செழுத்தாய் - சத்தியட்சரமாய், நின்ற - இருந்த, பெருமானைப்போற்றாமல் - மூதல்வனைவணங்காமல், வஞ்சகமாயுற்ற - வஞ்சகம்வாய்ந்த, மூலமாதர்வலைக் குள்ளாகி - தனமூடையபெண்வலையிற்பட்டு, பஞ்சரித்துத்தேடி - கெஞ்சிப் பேசி, பாழுக்கிறைத்தோமே - பாழுங்காலமாக்கினமே. (23)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பையம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத்தொழுதுவணங்காமல்

மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன்வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென்றெண்ணினேயெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, அக்கறுகுகொன்றை - உருத்திராட்சம், அறுகம்புல் - இதழியினையும், அம்புலியும் சூடுகின்ற - சந்திரனையுந்தரிக்கின்ற சொக்கர்திருத்தாளே - சொக்கலிங்கக் கடவுள் திருவடியை, தொழுது வணங்காமல்-தொழுதுவணங்காமல், மக்கள்பெண்டீர் சுற்றமுடன்-புத்திரர் மனைவி உற்றாருடன், வாழ்வை மிக நம்பி-வாழ்வை அதிகமாக நம்பி, அன்பாய்-ஆசையாய், எக்காலமுண்டென் றெண்ணினேயே-நித்தியமென நினைத்தனையே. (1)

ஆண்டகுருவினருளேமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாயவீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதரல்லார்பொய்மாய்கைக்குள்ளாகித்
தூண்டிலகப்பட்டுத்துடிகெண்டையானேனே.

(ப-ரை.) ஆண்ட - அடிமையென வாண்டுகொண்ட, குருவின் - ஆசாரியனுடைய, அருளே - திருவருளினை, மிகப்போற்றி - மிகவும் எத்தி, வேண்டும் - விரும்பப்படும், கயிலாய வீட்டுவழி-கைலையாகிய மோக்ஷ நெறியினை, பாராமல் - எதிர்பாராமல், பூண்ட குழல்மாதரல்லார் - புட்பங்களைத்தரித்த மாதர்களின், பொய் மாய்கைக்குள்ளாகி - பொய்யான வஞ்சனையிற்சிக்குண்டு, தூண்டிலகப்பட்டு - தூண்டிமுள்ளிற் சிக்கி துடிகெண்டையானேனே - துள்ளுகின்ற மீனினை யொத்தேன். (25)

ஏணிப்பழமாமிருளாயறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலேபெறமாட்டாமல்.
காணவரும்பொருளாய்க்கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போலாகினேனே நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனமே, எணிப்பழமாம்-எணியின் பழுமரம்போல (அஞ்ஞானத்திற்குச் சோபனம்)ஆகிய இருளாயறுத்தாள - ஆணவமலத்தினை யொழிக்க, முற்றும்பேணித்தொழும்-என்றும் வணங்கத் தகுந்த, கயிலேபெறு பெறமாட்டாமல் - கயிலாயத்தினையடையும் இலாபத்தையடையாது, காணவரும் பொருளாய் -- அருவமாக வொரு பொருளிருப்பதாக வெண்ணி, கண்கலக்கப்பட்டு-கண்கலங்கி, அடியேன் - ஏழையேன், ஆணியற்ற மாமரம்போலாகினேன் - ஆதாரவற்ற பெரிய மரத்தினையொத்தேன், (26)

கோத்தப்பிரகாசங்கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியேகயிலாயஞ்சேராமல்
மேற்றுருவப்பட்டடியேன்வெள்ளம்போதுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவிலிருந்தபிணமானேனே.

(ப-ரை.) கோத்த - கலந்த, பிரகாசங்கொண்டு - அருட்சோதியடைந்து, உருகி–மனங்கசிந்து, அண்டமெலாம் - உலகமுழுவதும், காத்தபடியே-இரக்ஷித்தவண்ணமே, கயிலாயஞ்சேராமல்-திருக்கயிலாய மடையாமல், வேற்

முருவப்பட்டு - வேறு தெய்வங்களை வணங்கி, அடியேன் - ஏழையேன், வெள்ளம்போலுள்ளுருகி, நீர்போலத்தளர்ந்து, ஏற்றுங்கழுவிலிருந்த பிணமானேன்- ஏற்றிய கழுமரத்திலே சேத்திக்கிடந்த பிணத்தினையொத்தேன். (27)

நிலைவிட்டுடலையுயிர்நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற்றின்றூணைச்சேராமல்.
வலைபட்டுழலுகின்றமான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற்றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே - மனமே, நிலைவிட்டுடலையுயிர்நீங்கியகலுமுன்னே- தேகத்திலிருந்து ஆத்துமா பிரியுமுன்னர், சிலைதொட்டவேடனெச்சில் தின்றூணை - வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனர் எச்சிலையுகந்த முதல்வனை, சேராமல் - அடையாமல், வலைபட்டுழலுகின்ற - வலையிற்சிக்குண்டலைகின்ற, மான் போற்பரதவித்து - மானைப்போலக்கலங்கி, தலைகெட்ட நூலதுபோல் - நுனியகப்படாத நூலினைப்போல, தட்டழிந்தாய் - அலைந்தனை. (28)

மூடிக்குமயிர்பொல்லாமுழுக்குரம்பைமின்னிரின்
ஓடைக்குநடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத்தையனேநாயினேயேன்
விடக்கையிழந்தமிருகமதுவானேனே.

(ப-ரை.) மூடிக்கும் மயிர்பொல்லாமுழுக்குரம்பை மின்னிரின் பு - பங்களைத்தரிக்கும் கூர்த்தலைவாய்ந்த பொல்லாத உடலுடன் கூடியமாதரின், இடைக்கும் நடைக்கும் இதங்கொண்ட வார்த்தைசொல்லி - (உடுக்கைபோன்ற) இடையென்றும், (அன்னம்போன்ற) நடையென்றும் இதமான வார்த்தைகளையும்பேசி, அடிக்கொண்ட தில்லைவனத்தையனே - ஆதாரமான சிதம்பரதலமே, நாயினேயேன் - நாயேன், வீடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேன் (வாயிலுள்ள) மாமிசத்தை நீங்கிய (நாயாகிய) மிருகத்தையொத்தேன். (29)

பூவாணர்போற்றும்புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச்சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந்தலைபுகுந்தநாய்போலே
ஆகாதநெஞ்சமேயலைந்துதிரிந்தாயே.

(ப-ரை.) ஆகாத நெஞ்சமே - உபயோகமில்லாத மனதே, பூவாணர் போற்றும் - பிராமணர் வர்ணிக்கும், புகழ்மதுரைச்சொக்கரது - சோத்திவாய்ந்த மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானது, சீர்பாதம்போற்றி - திருவடியை வணங்கி, சிவலோகஞ் சேராமல் - சிவகதியடையாமல், தாவாரந்தோறும் தலை புகுந்த நாய்போல - பலவீட்டின் தாவாரங்கள்தோறும் சென்று (அடியுண்ணும்) நாயினைப்போல, அலைந்து திரிந்தாயே - ஓடியலைந்தனையே, (30)

பத்தெட்டாயிரமாந்தாய்ப்பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோரோசியத்தைப்போற்றுமல்

தெத்திட்டுநின்றதிரிகண்ணுக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சேவிடவுமறியாயே.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனதே, பத்து எட்டு ஓர் ஐந்து பதின்மூன்றைபுங் கடந்தே - மூப்பத்தாறு தத்துவங்களேயுங் கடந்து, ஒத்திட்டு நின்றதோர் ஒலியத்தைப் போற்றுமல் - ஒத்தெழுந்தருளி அசைவற்று நின்ற சொருபத்தினை வணங்காமல், தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணுக்குள்ளாகி - வேடிக்கையிற்பட்டுத் திரிகின்ற கண்மயமாகி, வித்திட்டாய் விடவுமரியாய் - நிலையுற்றுய் நீங்கவு மறியாய். (31)

அஞ்சுமூருவாகியைம்மூன்றுமெட்டுமொன்றுப்
மிஞ்சியிருந்தவிளக்கொளியைப்போற்றுமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற்பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) அஞ்சுடன் ஏழாகிஐம்மூன்றும் எட்டுமொன்றுய் மிஞ்சியிருந்த - மூப்பத்தாறு தத்துவங்களேயுங்கடந்த, விளக்கொளியைப் போற்றுமல் - அருட்சோதியைப் போற்றுமல், பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போல் பற்றிப்பிடியாமல் - பஞ்சிற்பிரவேசித்த அக்கினியைப்போன்று தாவாது, நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல் - விடமுண்ட மீனைப்போல, நானலைந்து கெட்டேன் - நான் திரிந்து வீணழியினேன். (32)

ஊனமுடனேயுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்துமண்ணுலகின்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்களாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம்போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(ப-ரை.) ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை - குற்றமுடனே அழியும்புழுநிரம்பிய தேகத்தை, மானமுடனே சுமந்துமண்ணுலகில் மாளாமல்-வுரவுத்துடனேதாங்கி உலகிலிறந்துபோகாமல், ஆனதொரு பஞ்சவர்கள் ஆண்டிருந்த தேசம்விட்டு - பஞ்சபாண்டவர் ஆண்டதமது சுதேசம்பிரிந்து, போனதுபோலே நாம்போய்பிழைத்தோமில்லை - காட்டிற்சென்று சீவித்தது போலநாமுஞ் சீவித்தோமில்லை. (33)

ஊரையிரைக்கின்றவுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாருமல்காறிநழுவும்புழுக்கூட்டை
வீரும்புரத்தைவிரும்புகின்றதெப்படியென்
ருருதநாட்டிலகன்றிருந்தேனில்லையே.

(ப-ரை.) ஊறையிரைக்கின்ற உப்பிருந்தபாண்டத்தை - மலசலமிறைக்கின்ற உப்படைத்த பாண்டம்போன்றதனே, நாருமல்காறிநழுவும் புழுக்கூட்டை - நாருமலிருந்து இறந்துபோனவுடனே காற்றமெடுத்து இறந்துபோகும் புழுமலிந்தவுடலை, வீரும்புரத்தை - செருக்குவாய்ந்த தேகத்தை, விரும்புகி

ன்றதெப்படி - சேர்ப்பதெவ்விதம், ஆருதாட்டிலகன்றிருந்தேனில்லே - அழி வற்றபூமியிற்சென்று வாழ்ந்தேனில்லே. (34)

அரியவரிதேடியறியாவொருமுதலைப்
பரிவுடனேபோற்றும்பரஞ்சுடரைப்போற்றுமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக்காமத்தழுந்தியே
அரிவாளிற்பட்டகரியதுபோலானேனே.

(ப-ரை.) அரிய அரிதேடியறியாவொருமுதலை - அருமையானவிஷ்ணு தேடிக் காணப்படாத ஒப்பற்ற முதல்வனை, பரிவுடனே போற்றும் பரஞ்சுடரைப் போற்றுமல் - ஆசையுடனேவணங்கும் சிவபரஞ்சுடரை யேத்தாமல், கரியபெருவாழ்வைநம்பி - கரிந்துபோகத்தகுந்த பிரபஞ்சவாழ்வைநம்பி, காமத்தழுந்தியே - காமாந்தகாரத்திலுட்பட்டு, அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேன் - சிங்கத்தின்வாயிற் பட்டயானையினை யொத்தேன். (35)

தந்திரத்தையுன்னித்தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னிமயங்கித்தடுமாறி
வீந்துருகுகாதமாமேலொளியைக்காணுமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்தஅந்தகன்போலானேனே.

(ப-ரை.) தந்திரத்தையுன்னி - சிவாகமத்தைப்படித்து, தவத்தைமிகநிறுத்தாது - தவத்தினைக்கூடபெறச் செய்யாது, மந்திரத்தையுன்னி-(சிறுதெய்வ) மந்திரங்களைத் தியானித்து, மயங்கித்தடுமாறி - மயக்கங் கொண்டலைந்து, வீந்துருகுகாதமாம் மேலொளியைக் காணுமல் - வீந்துகாதங்களைக் கடந்த அருட்பிரகாசத்தைத் தரிசியாமல், அந்தரத்தே கோலெறிந்த - ஆகாயத்தில் கோலை வீசிய, அந்தகன்போலானேன்-குருடனேயொத்தேன். (36)

வீலையாகிப்பாணனுக்குவீறடிமைப்பட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற்றின்றுணைப்போற்றுமல்
அலைவாய்த்தருந்பதுபோலாணவத்தினுலைழுங்கி
உலைவாய்மெழுகதுபோலுருகினேயெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, வீலையாகிப் பாணனுக்கு வீறடிமைப்பட்டு - பாணபத்திரர்பொருட்டு அவருக்கு அடிமைமானவனுகி, அதுபின் சிலையார்கை வேடனெச்சில் தின்றுனை - மற்றொருகாலத்தில் வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனர் எச்சி லுண்டானை, போற்றுமல் - எத்தாமல், அலைவாய்த் தரும்பதுபோல் - கடலில்மொத்தண்ணும் தரும்பினைப்போன்று, ஆணவத் தினலுழங்கி - ஆணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டு, உலைவாய் மெழுகதுபோல் உருகினையே - கொல்லனுலையிற்பட்ட மெழுகினைப்போல அயர்ந்தனையே. (37)

நெஞ்சொடு புலம்பல்
முற்றிற்று.

பூரண மாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்தமுக்கோணசக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றுமல்மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே - எங்குநிறைந்தபொருளே, மூலத்துதித்தெழுந்த-மூலாதாரத்திலுதித்த, முக்கோணச்சக்கரத்துள் - திரிகோணவடிவானயந்திரத்தில், வாலைதனைப்போற்றுமல் - வாலாம்பிகைத்தாயை வணங்காமல், மதிமறந்தேன் - அறிவிழந்தேன். (1)

உந்திக்கமலத்துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணுமற்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உந்திக்கமலத்தி லுதித்துநின்றபிர்மாவை - சுவாதிட்டானத்தில் விளங்கு நான்முகனை, சந்தித்துக் காணுமல் - தெருங்கித் தரிசியாமல், தட்டழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (2)

நாவிக்கமலநடுநெடுமால்காணுமல்
ஆவிகெட்டியானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நாவிக்கமல நடுநெடுமால் காணுமல் - மணிபூரகத்தில் விளங்குகின்ற விண்ணுவைத் தரிசியாமல், ஆவிகெட்டு யானு மறிவிழந்தேன் - உயிரிழந்து புத்திகெட்டேன். (3)

உருத்திரனேயிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உருத்திரனே யிருதயத்தில் உண்மையுடன் பாராமல் - அனைகத்தில் உருத்திரமூர்த்தியைத் தரிசியாமல், கருத்தழிந்து நானும் கலங்கினேன் - மனங்கெட்டுச் சஞ்சலமுற்றேன். (4)

விசுத்திமயேசுரனேவிழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம்பதறினேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- விசுத்திமயேசுரனே விழிதிறந்துபாராமல் - விசுத்தியில் விளங்கும் மகேஸ்வரனே நோக்கி தரிசியாமல், பசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் - பயொல் வருந்தி மனங்கலங்கினேன். (5)

நெற்றிவிழியுடையநிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற்பொறியழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- நெற்றி விழியுடைய நிர்மல சதாசிவத்தை-விசுத்தியில் விளங்குகின்ற முக்கண் வாய்ந்த சதாசிவத்தினை, புத்தியுடன் பாராமல் - அறிவுடன் தரியாமல், பொறியழிந்தேன்-ஐம்பொறியிற் கெட்டினேன்,

நாதவிந்துதன்னேயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- நாதவிந்து தன்னே யமுடனே பாராமல் - நாத தத்தவத்தையும் விந்து தத்துவத்தையும் விருப்பமுடனே தரிசியாமல், போத மயங்கிப் பொறியழிந்தேன் - அறிவுமயங்கி ஐம்பொறியிற்சிக்குண்டேன். (7)

உச்சிவெளியையுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனுனுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- உச்சி வெளியை யுறுதியுடன் பாராமல் - சிதா காயத்தை நிலையாகத் தரிசியாமல், அச்சமுடனுனு மறிவிழந்தேன் - பயத்து டனே புத்திகெட்டேன். (8)

மூக்குமுனையைமுழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- மூக்குமுனையை முழித்திருந்து பாராமல் - சுழு முனையை கண்விழித்து தரிசியாமல், ஆக்கை கெட்டு நானு மறிவழிந்தேன் - உடல்கெட்டு அறிவழியப்பெற்றேன். (9)

இடைபிங்கலையினியல்பறியாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந்தயங்கினேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- இடைபிங்கலை னியல்பறியமாட்டாமல் - சூரிய கலை சந்திரகலைனின் தன்மையினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், தடையுட்னே யானுந் தயங்கினேன் - தடைபட்டயர்ந்திட்டேன். (10)

ஊனுக்குணீநின்றுலாவினைதைக்காணமல்
நானென்றிருந்துநலனழிந்தேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- ஊனுக்குணீனின்றுலாவினைதைக்காணமல்-தேக த்தில் ஆன்மாவினுக் கான்மாவாகி யிருப்பதை யறியாமல், நானென்றறிந்து கலமழிந்தேன் - சிவமே நானெனவெண்ணி நன்மையிழந்தேன். (11)

பெய்வாழ்வைநம்பிவிரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப்புலம்பினேன்பூரணமே.

(பரை.) பூரணமே:- மெய்வாழ்வை நம்பி விரும்பி மிகவாழாமல்-திரு வருளில் ஆசைகொண்டு வாழாமல், பொய் வாழ்வை நம்பிப் புலம்பினேன்- பிரபஞ்ச வாழ்வை நம்பித் தியாடைந்தேன். (12)

பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய்ப்பிறவியுடன்சுற்றமிவை
உண்டென்றுநம்பியுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பெண்டு பிள்ளை தந்தை தாய் பிறவியுடன் சுற்றம்-மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரர், உறவினர், இவை யுண்டென்று நம்பி யுடலழிந்தேன் - இவர் சதமென வெண்ணி தேகமிழிந்தேன். (13)

தண்டிகைபல்லாக்குடனேசகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பியுணர்வழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- தண்டிகைப் பல்லாக்குடனே சகல சம்பத்திகளும் - தண்டிகை பல்லக்கு மற்ற ஐஸ்வரியம், உண்டென்று நம்பி யுணர்வழிந்தேன் - எக்காளு மிருக்குமென நம்பி அறிவிழந்தேன். (14)

இந்தவுடலுபிரையெப்போதுந்தான்சதமாய்
பந்தமுற்றுநானும்பதமழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை) பூரணமே:- இந்த வுடலுயிரை யெப்போதுந் தான்சதமாய் - இத் தேகத்திலே ஆணமா எக்காளு நிலையாய் (இருக்குமென்று,) பந்தமுற்று நானும் பதமழிந்தேன்-பந்தப்பட்டவனு யடியேன் பக்குவமிழந்தேன். (15)

மாதர்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப்பொறியிழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மாதர் பிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்து - மாதர்கள் உலகபோகத்திலே முழுகி, போதமயங்கிப் பொறியிழந்தேன் - மிக்க கலங்கி அறிவிழந்தேன். (16)

சரியைகிரியாயோகஞ்தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சரியைகிரியை யோகந்தான் ஞானம் பாராமல், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் அனுஷ்டிக்காமல், பரிதிகண்ட மதியது போல் - சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போல, பயனிழந்தேன் - பிரயோசனமிழந்தேன். (17)

மண்பெண்பொன்ஞசையமயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;- மண்பெண்பொன்ஞசை மயக்கத்திலேவிழுந்து-மண் பெண் பொன் என்கிற மயக்கிலேசிக்குண்டு, கண்கெட்டமாடதுபோல்-குருட்டுமோட்டினைப்போல, கலங்கினேன்-கலக்கமடைந்தேன். (18)

தனிமுதலைப்பார்த்துத்தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.- தனிமுதலைப்பார்த்து - ஒப்பற்றமுதல்வனைத்தரிசித்து, தனித்திருந்துவாழாமல் - தன்னந்தனியே வசியாமல், அனியாயமாய்ப் பிறந்து - வீணுகப்பிறப்படைந்து, இங்கலைந்துநின்றேன் - இவ்வுலகிற்றிரிந்து வாழ்ந்தேன். (19)

ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராமலறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்து - துவாதசாந்தத்தலத் திலிருந்து, கூத்தாடினதை - நடனஞ்செய்யுமுதல்வனை, ஆராய்ந்துபாராமல் - நேரவிசாரியாமல், அறிவிழந்தேன் - புத்திமயங்கினேன். (20)

வாசிதனைப்பார்த்துமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- வாசிதனைப்பார்த்து - பிராணவாயுவினைச் சோதி த்து, மகிழ்ந்து - அதிற்சந்தோஷித்து, உனைத்தான்போற்றமல் - தேவரீரை யேத்தாமல், காசிவரைபோய்த்திரிந்து - காசித்தலம்வரையிற் சென்றலைந்து, காலலுத்தேன் - கால்கொண்டேன். (21)

கருவிகடொண்ணூற்றுமூன்றிற்கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராமலீடழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவிகள் தொண்ணூற்றுமூன்று - தொண்ணூற்று மூ தத்துவங்களிலும், கலந்துவிளையாடினதை-அவற்றில் வியாபித்து அசைப் பித்த முதல்வனை, இருவிழியால்பாராமல் - இரண்டுநேத்திரங்களால் தரிசியா மல், ஈடழிந்தேன் - கெட்டேன். (22)

உடலுக்குணீநின்றுலாவினதைக்காணுமல்
கடமலேதோறுந்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- உடலுக்குள் நீநின்று - தேகத்துள் நீதங்கி, உலா வினதைக்காணுமல் - சஞ்சரித்ததைத் தரிசியாமல், கடல்மலேதோறுந்திரிந்து- கடலிலுந்தாண்டியும் மலைகளில் வாழ்ந்தும், காலலுத்தேன் - கால்சலித்தேன்.

எத்தேசகாலமுநாமிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுணைத்தான்பாராபரவழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தேசகாலமு நாமிறவாதிருப்பமென்று - எந்த காலத்திலேயும் நாம் சாகோமென்று, உற்றுனைத்தான் பாராமல்-தேவரீரைத் தரிசியாமல், உருவழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (24)

எத்தனைதாய்தந்தையிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனுயானும்பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தனை தாய் தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து- எண்ணில்லாத தாய்தந்தையர்களிடத்தும், பித்தனுயானும் - பித்துப்பிடித்த வனுயானும், பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் பிறப்பினும் உட்பட்டேன். (25)

பெற்றலுத்தார்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்துபுகலருள்வாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பெற்றவுத்தாள் தாயார் - அல்லாமார் பலர் என்னைப் பெற்றெடுத்து வாடினார், பிறந்தவுத்தேன் யானும் - அடியேனும் பலதரம் பிறந்துவாடினேன், உன்றன்பொற்றுணைத்தாள்தந்து - தேசமீர் அழகிய திருவடியிணைத்தந்து, புகலருள்வாய் - அடைக்கலம் தந்தருளாய். (26)

உற்றாழுதலுத்தாருறண்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றாளுத்தார்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- உற்றாரழுதலுத்தார் - சுற்றத்தினர் அடிக்கடி அழுது ஒய்ந்தார், உறன்முறையார் சுட்டலுத்தார் - உறவின்முறையார் அடிக்கடி கொளுத்தி ஒய்ந்தார், பெற்றவுத்தார் தாயார் - தாய்மார்கள் அடிக்கடி பெற்றெடுத்து ஒய்ந்தார், பிறந்தலுத்தேன் - யான் அடிக்கடி சென்மித்து ஒய்ந்தேன். (27)

பிரமன்படைத்தலுத்தான்பிறந்திறந்தானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதானுண்டலீத்தான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பிரமன்படைத்தலுத்தான்-நான்முகன் அடிக்கடி சிருஷ்டித்து ஒய்ந்தான், பிறந்திறந்து தானலுத்தேன் - அடிக்கடிபிறந்து இறந்து தான்ஒய்ந்தேன், உரமுடையவக்கினிதான் - பலம்பொருந்திய தீயானது, உண்டலுத்தான் - என்னைச்சுட்டு ஒய்ந்தான். (28)

எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ்சென்னமுஞ்சினித்துப்
புண்பட்டுநானும்புலம்பினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எண்பத்து நான்குநூறாயிரஞ் சென்னமுஞ்சினித்து - எண்பத்து நான்குநூறாயிரம் பிறவிகளிற் பிறந்து, புண்பட்டு நானும். யானும்துன்பமடைந்து, புலம்பினேன் - துக்கமடைந்தனன். (29)

என்னையறியாமலெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாமலுடலழிக்கின்றேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;- என்னையறியாமலெனக்குள்ளே நீயிருக்க - நான் தெரிந்து கொள்ளாதபடி என்னிடத்தே அத்துவிதமாயிருக்க, உன்னையறியாமல் உடலிழந்தேன் - உன்னைத் தரிசியாது தேகத்தை விட்டேன். (30)

கருவாயுருவாய்க்கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்றதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவாயுருவாய்க்கலந்து - கற்பத்திலிருந்த காலத்தும் உடலெடுத்தகாலத்தும் நீ அத்து விதமாகவிருந்து, உலகெலாம் நீயாய்- உலகமுழுதும் சர்வவியாபியாய், அருவாகிநின்றது - நிஷ்களமாக விருந்தனை, அறிகிலேன் - தெரிந்தேனில்லை. (31)

செம்பொற்கமலத்திருவடியைப்போற்றுமல்
பம்பரமெனச்சுற்றுவெம்பசாசானேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- செம்பொற் கமலத் திருவடியைப் போற்றுமல் சிவந்த அழகிய தாமரைபோன்ற சரணங்களே வணங்காமல், பம்பை கொட்டவும் பசாசானேன் - உடுக்கைக்கொட்டத் தலைவிரித்தாடும் பேயனையே னையினேன். (32)

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீரவரு ளுள்வாய்பூ ரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எனக்குள்ளே நீயிருக்க - என்னிடத்தே நீ அத்தவிதமாக விருக்கவும், உனக்குள்ளே நானிருக்க - உன் வியாபகத்தில் நான் வியாப்பியமாகவிருக்க, மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் - (அது தெரியாத மயக்கும் எனது) மனத் தின்பமொழிய வரந்தருள்வாய். (33)

ஏழுவகைத் தோற்றத்திருந் துவிளை யாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற்பயனிழந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஏழுவகைத் தோற்றத் திருந்து விளையாடினதை- ஏழுவகையான பிறப்புகளிலேயும் நீ தக்கி செய்த அருள் விளையாட்டை, பழுதாறவே பாராமல் - குற்றமற விசாரியாமல், பயனிழந்தேன் - அப்பிரயோசன மடைந்தேன். (34)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின் றுமயங்கினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சாதிபேதங்கள் தனையறிய மாட்டாமல் - சாதி விசித்தியாசங்களி னுண்மையைத் தீர விசாரியாமல், வாதனை யானின்று மயங்கினேன் - தன்பத்திலிருந்து கலங்கினேன். (35)

குலமொன்றுநீ படைத்தகுறியை யறியாமல்நான்
பலபாண்டத்துள்ளிருந்துமயங்கினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குலமொன்றுய் நீபடைத்த குறியை யறியாமல் மனிதசென்ம மொன்றுகவே நீ சிருஷ்டித்த குறிப்பினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், யான் பல பாண்டத்துள்ளிருந்து - யான் மலநிறைந்த தேகத்திற் றங்கி மயங்கினேன் - கலங்கினேன். (36)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாய்நீ
கொண்டவடி வின்குறிப்பறியேன் பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- அண்டபிண்டமெல்லாம் - அண்டத்திலேயும் பிண்டத்திலேயும், அணுவுக்கணுவாய்நீ - அணுவினுக்கணுவாகி, கொண்டவடிவின் - இருக்கின்ற உண்மை வடிவினது, குறிப்பறியேன் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (37)

சகத்திரத்தின்பே ரிருக்குஞ்சற்குருவைப்போற்றுமல்
அகத்தினுடவாணவத்தாலறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சகஸ்ரதளத்தின் மேலிருக்கும் - இருதயத்தின் ஆயிர மிதழுடன் கூடிய தாமரையி லெழுத்தருளியிருக்கும், சற்குருவைப் போற்றுமல் - ஆச்சாரியனைத் தோத்தரியாமல் அகத்தினுட ஆணவத்தால்- மனத்த ஆணவச் செருக்கால், அறிவழிந்தேன்-மயங்கினேன். (38)

ஐந்தொறியையடக்கியுணர்ப்போர் முறல்
கைந்துருகிநெஞ்சநடுங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஐந்து பொறியையடக்கி - பஞ்சேந்திரியங்களை யுஞ் செயித்து, உனைப்போற்றுமல் - தேகரீரைத் தோத்தரியாமல், கைந்து ருகி - மனங்கரைந்து, நெஞ்ச நடுங்கினேன் - உள்ளங்குலைந்தேன். (39)

என்னைத்திருக்கூத்தாலிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னைய றியாதுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை-) பூரணமே:- என்னை - அடியேனை, திருக்கூத்தால் - (எனது கன்மத்திற்குத்தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூத்திலே, இப்படிநீயாட்டுவித்தாய் - இந்தப்பிரகாரம் ஆட்டிவைத்தனை, உன்னை யறியாது - (அதனால்) தேகரீரைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், உடலழிந்தேன் - தேகமிழந்தேன் (40)

நரம்புதசைதோலெலும்புநாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல்மயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நரம்புதசை தோலெலும்பு - நரம்பு, மாமிசம், தோல், எலும்பு, நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து-(இத்தகைய) நாற்றத்துடன் கூடிய தேகத்திற் றங்கி, வரம்பரியமாட்டாமல் - திருவருளின் எல்லையினை யறியாமல், மயங்கினேன் - கலங்கினேன். (41)

சிலந்தியிடைநூல்போற்சிவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமனலமழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சிலந்தியிடை நூல்போல் - சிலந்திப்பூச்சியினிடமிருந்து நூலுண்டானதுபோல, சிவசெந்துக் குள்ளிருந்த - ஆன்மாக்களுற் றங்கி (மாயையைக் காரியப்படுத்தினை), நலந்தனை-உபகாரத்தினை, பாராமல்- ஆலோசியாமல், நலமழிந்தேன் - நன்மையிழந்தேன். (42)

குருவாய்ப்பரமாகிக்குடிலேசத்திநாதவிந்தாம்
அருவாயுருவானதரிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குருவாய் - குருவாகியும், பரமாகி - பரம்பொருளாகியும், குடிலே - சுத்தமாயையாகியும், சத்தி-திருவருட்சத்தியாகியும், நாதவிந்தாய் - பராதாபரவிந்துவாகியும், அருவாயுருவான-நிஷ்கள சகலமாகியும் உள்ள (உண்மையினை), அறிகிலேன் - தெரிந்தேனில்லை. (43)

ஒளியாய்க்கதிர்மதியாயுள்ளிருக்குமக்கினியா
வெளியாதிகின்றவியனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– ஒளியாய் - அருட்சோதியாய், கதிர்மதியாய்-சூரியசந்திரர்களாய், உள்ளிருளாய் - மனவிருளாய், அக்கினியாய் - தீயாய், வெளியாகி நின்ற - ஆகாயமாகியிருந்த, வியனறியேன் - பெருமையைத் தெரிந்துகொள்ளவிடேன். (44)

இடையாகிப்பிங்கலையாலெழுந்தசுழுமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்தவுளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– இடையாகி - சூரியகலையாய், பிங்கலையாய் - சந்திரகலையாய், எழுந்த சுழிமுனையாய் - சுழுமுனைநாடியாய், உடலுயிராய்-உடலுமுயிருமாய், நீயிருந்த - தேகீர் வியாபித்த, உளவறியேன் - உண்மையினைத்தேரேன். (45)

மூலவித்தாய்நின்றமூலத்தடல்தோறுமிருந்து
காலனெனவழிக்குங்கணக்கறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– மூலவித்தாய்நின்ற-(ஆண்மக்கள்உண்டாதற்குக்) காரணமாகவிருந்த, உடல்தோறுமிருந்து - ஆண்மாக்கள்தோறும் அந்தராத்துமாவிருந்து, காலனெனவழிக்கும் - சங்கார கர்த்தாகவிருந்து ஒடுக்கும், கணக்கறியேன் - உண்மையறியேன். (46)

உள்ளும்புறம்புமாயுடலுக்குளேயிருந்த
தெள்ளவுதானறிபாதிருந்தேனேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– உடலுக்குள்-தேகத்தினிடத்தே, உள்ளும்புறம்புமாய் - உள்ளத்தும் புறத்தும், நீயிருந்தது-தேகீர் எழுந்தருளியிருந்தது, என்னவுதானறியேன் - சிறிதுமறியாது, இருந்தேனே - இருந்தேன். (47)

தாயாகித்தந்தையாய்த்தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– தாயாகித் தந்தையாய்-அன்னைபிதாவாகி, தமர்கிளைஞர் சுற்றமெலாம் - உறவினர் சுற்றம்யாவும், நீயாகிநின்ற - தேகீராகவேயிருக்க, நிலையறியேன் - உண்மையைத் தேரேன். (48)

விலங்குபுள்ளூர்வனசரம்விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையினின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– விலங்கு, புள், ஊர்வன, தாவரம், தேவர் நீர்வாழ்வன மக்கள்ஆகிய:– எழுவகையில்நின்ற - எழுவிதமாகவிருக்க, குறிப்பறியேன் - ரகசையினைத் தெரியேன். (49)

ஆணுகிப்பெண்ணையலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணுகிநின்றவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:– ஆணுகிப் பெண்ணாய் - ஆண்பெண்ணியும், அலியாகி வேற்றுருவாய் - அலியாகியும் அவற்றினுக்கு மாறுபட்டனவாகியும், மாணுகிநின்ற - பெருமையுடனின்ற, வகையறியேன் - விதமறியேன். (50)

வாலேயர்ப்பக்குவமாய்வளர்ந்துகிழந்தாளுரும்
பாலேயாய்நின்றபயனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வாலே - வாலேயாகியும், பக்குவமாய் - யௌவனமாகியும், வளர்ந்து கிழந்தாளுரும் - முதிர்ந்த மூப்பாகியும், பாலே - சிறுவயதாகியும், நின்ற - இருந்த, பயனறியேன் -பிரயோசனந்தேரேன். (51)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப்புகழ்வாரியாகி
மெய்யாகிநின்றவியனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொய்யாய் - பொய்யாகியும், புவியாய் - பூமியாகியும், புகழ்வாரியாகி - புகழப்படுகின்ற சமுத்திரமாகியும், மெய்யாகிநின்ற - உண்மையாகவுமிருந்த, வியனறியேன் - ஆச்சரியத்தைத் தேர்ந்திலேன். (52)

பூவாய்மணமாகிப்பொன்னுகிமாற்றுகி
ரூவாய்ச்சொல்லானநயமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பூவாய் - புட்பமாகியும், மணமாகி - வாசனேயாகியும், பொன்னுகி - சொர்ணமாகியும், மாற்றுகி - அதன் நிறமாகியும், ரூவாய் - ரூவாகியும், சொல்லான - அதன்சொல்லுமான, நயமறியேன் - நலத்தினேயறியேன். (53)

மூதலாய்நடுவாகிமுப்பொருளாய்மூன்றுலகாய்
இதமாகிநின்றவியலறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-மூதலாய் - ஆதியாகியும், நடுவாகி - மத்தியமாகியும், மூப்பொருளாய் - மூத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகாய் - மூன்றுலகமாகியும், இதமாகிநின்ற -, நன்மையாகவு மிருந்த, இயலறியேன் - தன்மையறியேன். (54)

ஊனுயுடலுயிராயுண்ணிறைந்தகண்ணெளிபாய்த்
தேனுய்ருசியானதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஊனுய் - மாமிசமாய், உடலுயிராய் - தேகமும் ஆன்மாவுமாய், உள்நிறைந்த கண்ணெளியாய் - உயிருணிறைந்த கண்ணெளியாகியும், தேனுய் - மதுவாய், ருசியான - சுவையாகிய, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (55)

வித்தாய்மரமாய்விளைந்தகனிகாய்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வித்தாய் - விதையாய், மரமாய் - விருட்சமாய், விளைந்த - வளர்ந்த, கனியாய் - பழமாய், பூவாய் - புட்பமாய், சித்தாகிநின்ற - அறிவாகியிருந்த, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (56)

ஐவகையும்பெற்றுலகவண்டபகிரண்டமெல்லாம்
தெய்வமெனநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஐவகையும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், பெற்று - அடைந்து, உலகவண்ட பகிரண்டமெலாம் - உள்ளும் புறம்புமான அண்ட

மனைத்தும், தெய்வமென்கிற - தெய்வமாகவிருந்த, நிறமறியேன் - தன்மை யறியேன். (57)

மனமாய்க்கனவாகிமாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-மனமாய் - மனமாகியும, கனவாகி - மனத்தில் விளையுங்கனவாகியும், மாய்கையாய் - மாயமாகியும், உள்ளிருந்து - இருதயத்திலிருந்து, நினைவாகி - நினைவாகியும், நின்ற - இருந்த, நிலையறியேன் - நிலையினையறியேன். (58)

சத்திசிவமிரண்டாய்த்தான்முடிவிலொன்றுகிச்
சித்திரமாய்நின்றதிறமறியேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:-சத்திசிவமிரண்டாய் - சத்தியசிவமென்றும் மிரு வகையாகி, தான் முடிவிலொன்றுகி - சொரூபத்திலொன்றேயாகி, சித்திர மாய் நின்ற - ஜித்திரமாயிருந்த, திறமறியேன் - தன்மையறியேன் (59)

பொறியாய்ப்புலனுகிப்பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்றவளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொறியாய் - ஐம்பொறிகளாகவும், புலனுகி - ஐம் புலனுகியும், பூதபேதப்பிரிவாய், பஞ்சபூதப் பகுப்புகளாய், அறிவாகிநின்ற அறிவு சொரூபமாகவிருந்த, அளவறியேன் - அளவினைத்தெரிந்தேனில்லை. (

வானிற்கதிர்மதியாயவளர்ந்துபின்னொன்றுனதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்தவுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வானிற்கதிமதியாய் - ஆகாயத்தில் சூரியசந்திரர் களாய், வளர்ந்துபின் ஒன்றுனதுபோல் - தோன்றிப்பின்பு அருளொளியொன் றேயானதுபோல, ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த - ஊனுடன்கூடிய தேகத்தினிட மிருந்த, உயிர்ப்பறியேன் - பிராணனைத்தெரிந்தேனில்லை. (61)

பொய்யும்புலியுமிகப்பொருந்திவீண்பேசலன்றி
ஐயாவுனையுரைக்கவறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொய்யும் புலியுமிகப்பொருந்தி - பொய்மையும் புலாலுண்ணுதலு மகிகமாகப்பெற்று, வீண்பேசலன்றி - வீணனவார்த்தை பேசுதலில்லாமல், ஐயோ - அந்தோ, உனை உரைக்கஅறிகிலேன்-தேவரீரை தோத்தரிக்கத் தேர்ந்தேனில்லை. (62)

நிரந்தரமாயெங்குநின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப்பதமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-நிரந்தியமா யெங்குநின்று - நித்தியப் பொருளாக வெங்கு நிறைந்து, விளையாடினதை - திருவிளையாடற் செய்தனை, பரமதுவே யென்ன - பரம்பொருளதுவேயென், பதமறியேன் - பக்குவமறியேன். (63)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய்கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட்செயலறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே-கொல்வாய் - சங்கரிப்பாய், பிறப்பிப்பாய்-ருஷ்டி செய்விப்பாய், கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்-உடனிருந்துகாப்பாய், செல்வாய்பிறர்க்குள் - பிறருயிருக்குயிராவாய், செயலறியேன் - இக்காரியத்தினையறியேன்.

வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாருதியாய்நின்றதலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-வாரிதியாய் - சமுத்திரமாய், வையமெலாம்-உலகமுழுவதும், மன்னுமண்ட பிண்டமெலாம் - நிலைபெற்ற சர்வாண்டங்களும், சாருதியாய்நின்ற - சடத்துபவருயிருந்த, தலமறியேன் - இடந்தெரியேன். ()

வித்தாய்மரமாய்வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்ததலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பரிபூரணமே:-வித்தாய் - வித்தையாகி, மரமாய் - விருட்சமாகி, வெளியாய் - ஆகாயமாகி, ஒளியாய் - பிரகாசமாகி, நீசத்தாயிருந்த - தேவீருண்மையாகவிருந்த, தரமறியேன் - தன்மைதேரேன். (66)

தத்துவத்தைப்பார்த்தமிகத்தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துணைத்தான்பாராமலுய்வாரோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-தத்துவத்தைப்பார்த்து - தத்துவதரிசனம்செய்து, மிகத்தன்னையறிந்து - பின் ஆன்மதரிசனம்செய்து, அறிவால் - அப்படியறிந்த அறிவால், உய்த்துணைத்தான்பாராமல் - ஆராய்ந்து தேவீரைத் தரிசியாமல், உய்வரோ - உச்சிவிப்பரோ. (67)

ஒன்றுயுயிராயுடல்தோறுமிருந்தும்
என்றுமறியார்களேழைகள்காமபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-ஒன்றுய் - ஒருதெய்வமாய், உயிராய் - உயிராய், உடல்தோறுமிருந்தும் - ஆன்மாக்கடோறு மந்தரான் மாவாயிருந்தும், ஏழைகள் தாம் - அறிவீனர்கள், என்று மறியார்கள்-எப்போது மறியமாட்டார்கள்.

நேற்றென்றுநாளையென்றுநினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்றவளமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பரிபூரணமே :-நேற்றென்றும் - இறந்தகாலமென்றும், நாளையென்றும் - எதிர்காலமென்றும், நினைப்புமறப்பாய் - சகல கேவலமென்றும், படைத்து - உண்டாக்கி, மாற்றமாய் நின்ற - அவற்றின் வேறுபட்டிருக்கும், வளமறியேன் தன்மையறியேன். (69)

மனம்புத்திசித்தமகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவாந்தலமானநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மனம்புத்திசித்தி-மனம் புத்திசித்தம், மகிழ்-களிக்கின்ற, அறிவாங்காரமதாய் - அறிவாகிய ஆங்காரமாகி, நினைவாந்தலமான-இவையுண்டாதற்கேதுவான இடத்தின், நிலையறியேன் - நிலையுணரேன்,

உருப்பேதமின்றியுய்ந்தசப்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்தகுணமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;–உருப்பேதமின்றி - உருவினல் வித்தியாசமில்லாமல், உய்ந்த சத்தபேதமதாய் - சப்தமாத்திரத்தினுலே பேதமாய், குருபேதமாய்வந்த - ஆசாரியகோலங்கொண்டுவந்த, குணமறியேன் - தன்மையறியேன். (71)

சட்சமயபேதங்கள்தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென்றுரைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–சட்சமயபேதங்கள் - ஆறுவகைச்சமயங்கன், தான்வகுத்து - தானுண்டாக்கி, பின்னுமொரு - அதற்குமேலுமொரு, உட்சமய முண்டென்று - அகச்சமய முண்டென்று, உரைத்தனையே - சொல்லினையே. (72)

மூப்பத்திரண்டுறுப்பாய்மூனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்பிடுவித்தைத்திறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.–மூப்பத்திரண்டுறுப்பாய் - மூப்பத்திரண்டு அங்கங்களாய், மூனைந்து படைத்து - கூடிய உடலேயுண்டாக்கி, உள்ளிருந்த - அவ்வுடலிலிருந்த, செப்படிவித்தையை - சாலவித்தையின், திறமறியேன் - சாமர்த்தியமறியேன். (73)

என்னதான்கற்றலென்னைப்பொருளும்பெற்றலென்
உன்னையறியாதாருய்வரோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–என்னதான்கற்றலென் - எவ்வளவு படித்தலென்ன, எப்பொருளும் பெற்றலென் - எவ்வளவுசெல்வமடைத்தலென்ன, உன்னையறியாதார் - தேவரீரைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர், உய்வரோ - உச்சிவிப்பரோ. (74)

கற்றறிவோமென்பார்காணர்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப்பிறப்பறுமோபூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:–கற்றறிவோமென்பார்-கல்வி தெரிந்தோமென்பர், காணர்களுன்பதத்தை - உன்திருவடியினைக்காணர்கள், பெற்றறியார்தங்களுக்கு - உன்னையடைந்து உன்னையறியாதவர்கட்கு, பிறப்பறுமோ - சென்மநீங்குமோ. (75)

வானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர்தலையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :–வானென்பார் - இருப்பிடம் ஆகாயமென்பர், அண்டமென்பார், இருப்பிடம் அண்டமென்பர், வாய்ஞானம்பேசி - இங்ஙனம் வாசாகைங்கரியமாடி, தானென்பார் - தானேதெய்வமென்பர், வீணர் தனையறியார் - இவர்களியாவரும் ஆன்மவிலக்கணமறியாத வீணராவர். (76

ஆதியென்பாரந்தமென்பாரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத்தொழிலறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஆதியென்பார் - உற்பத்தியென்பார், அந்த மென்பார் - முடிவுசொல்லுவர், அதற்குணடுவாயிருந்த சோதியென்பார் - அவற்றின் மத்தியிலுள்ள சோதிசொரூபமென்பர், நாதத்தொழிலறியார் - நாததத்துவத்தின் சொரூபமிலேதென்று கொள்ளார். (77)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோனமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடையபேரறியார்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:-மூச்சென்பர் - பிராணவாயுவென்பர், உள்ளமென்பார் - மனமென்பர், மோனமெனு மோட்சமென்பர் - மவுனமிலேமோட்சமென்பர், பேச்சென்பார் - சத்தரூபமென்பர், உன்னுடையபேரறியார் - தேவரீர் உண்மைத்திருநாமமறியார். (78)

பரமென்பார்பானுவென்பார்பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன்வழியறியார்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:-பரமென்பார் - சிலர் மேலானவனென்பர், பானுவென்பார் - சிலர் சூரியனென்பார், பாழ்வெளியாய் நின்ற-நிதாகாய சொரூபமாகவிருந்த, வரமென்பார்-உன்றன் வழியறியார் - இவர்களியாரும் உன்மிலே தெரியார். (79)

எத்தனைபேரோவெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுனதரிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-எத்தனைபேரோ - அளவிறந்தவர்கள், எடுத்தெடுத்து-வெகுவிதமாக, தானுரைத்தார்-எடுத்துப் பேசினர், அத்தனைபேர்க்கு - அவர்களுக்கெல்லாம், ஒன்றுனதரிகிலேன் - நீ யொரு பொருளாக விருந்த தன்மை யறிந்தேனில்லை. (80)

நகாரமகாரமென்பார்நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பரர்வகையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நகாரமகாரமென்பர் - நகரவெழுத்து மகரவெழுத்து உச்சரிப்பர், நடுவே சிகாரமென்பர் - அவற்றினடுவே சிகரவெழுத்தை யுச்சரிப்பர், வகார யகாரமென்பர் - வகரவெழுத்து யகரவெழுத்து உச்சரிப்பர், வகையறியார் - இவ் வெழுத்தக்கோ யதிட்டித்துக்கொண்டிருப்பவரைத் தெரிந்துகொள்ளார். (81)

மகத்துவமாய்க்காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-மகத்துவமாய் - கௌரமாய், காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து-காமாந்தகாரத்திற் சிக்கி, பகுத்தறியமாட்டாமல்-பிரித்தரியவராது, பயனிழந்தேன் -பிரயோசமிழந்தேன். (82)

உண்மைப்பொருளேயுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலேபிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-உண்மைப்பொருளே - சத்தியமான பொருளினை. உகந்திருந்துபாராமல் - விரும்பித் தரியாமல், பெண்மயக்கத்தாலே - மாதர் மோகத்தினாலே, பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் பிறப்பினும் கட்டுப்பட்டேன்.

வாயாரவாழ்த்திமெழ்ந்துணைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை,) பூரணமே:-வாயாரவாழ்த்தி-வாய்நிறம்பத்தோத்திரஞ்செய்து, மெழ்ந்து - சந்தோஷித்து, போற்றாமல் - தோத்தரியாமல், காயமெடுத்து - உடலெடுத்து, கலங்கினேன் - கலக்கமுற்றேன். (84)

சந்திரனேமேகமதுதான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப்பார்க்கிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:-சந்திரனே - சந்திரனே, மேகமது - மேகமானது, தான்மறைத்த வாறதுபோல் - தான்மறைத்த விதம்போல, பந்தமுற-பாசமுற, யானுமுனை - அடியேனுமுன்னை, பார்க்கிலேன் தரிசித்தேனில்லை. (85)

செந்தாமரைத்தாளைத்தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங்கலைந்தேதான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-செந்தாமரைத்தாளை - சிவந்த தாமரைபோன்ற திருவடியினை, தினந்தினமும் - நாடோறும், போற்றாமல்-துதியாமல், அந்தரமாய் நின்றங்கு - அந்தரவாக வீருந்துகொண்டு, அலைந்தேனன் - நான்கிரிந்தேன்.

நீர்மேற்குமிழிபோல்நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நீர்மேல்-சலத்தின்மீதண்டானின்ற, குமிழிபோல் குமிழினைப்போல, நிலையற்ற - நிலையில்லாத, காயமிதை - தேகமாகியஇதனை, தாரகமென்று - ஆதாரமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நான் - அடியேன், தட்டழிந்தேன் தடுமாறினேன். (87)

நெஞ்சமுருகிநினைத்துணைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்கவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நெஞ்சமுருகி - மனங்கரைத்து, நினைத்து - நியாவரித்து, உனைத்தான் தேவரீரையே, போற்றி - தோத்தரித்து, நெடுவஞ்சகத்தை - பெரியவஞ்சகத்தை, போக்க - ஒழிக்க, வகையறியேன் - எதுதெரியேன். (88)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியாதுருகினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-எள்ளுக்குள்-எள்ளினுக்குள்ளே,எண்ணெய்போல்-எண்ணெயினைப்போல, எங்கும் - எவ்விடத்தும், குறைந்திருந்து - வியாபித்திருந்ததை, உள்ளமறியாது-மனதிற்கொள்ளாமல், உருகினேன்-இளைத்தேன்,

மாய்ப்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாச்சனனமொழித்திலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-மாயாப்பிரபஞ்சம் - காரியரூபமான உலகத்தினது, மயக்கத்திலே - திகைப்பிலே, விழுந்தே - அழுந்தியே, ஓயா - நீங்காத, சனனம் - பிறப்பினை, ஒழித்திலேன் - நீக்கினேனில்லே. (90)

பூசையுடன்புவனபோகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பூசையுடன், சிறுதெய்வப் பூசையுடன், புவனபோகமெனும் - பிரபஞ்சவாழ்வெனும், போக்கியத்தால் - அனுபவத்தினலே, ஆசையுற்றே - அவாவைத்தே, நானும் - அடியேனும், அறிவழிந்தேன் - புத்தி கெட்டேன். (91)

படைத்துமழித்திடுவாய்பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத்துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-படைத்தும் - சிருஷ்டித்தும், அழித்திடுவாய்-சங்காரிப்பாய், பார்க்கில் - ஆராயில், பிரமாவெழுத்தை - பிரமன் எற்படுத்திய விதியை, தொடைத்து - கெடுத்து, சிரஞ்சீவியாய் - நித்தியமாய், துலங்குவிப்பாய் - பிரகாசிக்கச்செய்வாய். (92)

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய்மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத்தகுமோதான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-மந்திரமாய் - பஞ்சாட்சரமந்திரமாகியும், சாத்திரமாய் - பதினூலாகியும், மறை நான்காய் - நான்குவேதங்களாகியும், நீயிருந்த - தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்த, தந்திரத்தை - சூழ்ச்சியினை, நானறிய-அடியேன் தெரிந்துகொள்ள, தகுமோதான் - தருதியாகுமோ. (93)

அல்லாய்ப்பகலாயனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்தொடர்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :- அல்லாய் - இருளாய், பகலாய் - பிரகாசமாய், அனவரதகாலமெனும் - எல்லாக்காலமாகியும், சொல்லாய்ப்பகுத்த-தூலாலே வகுத்த, தொடர்பறியேன் - சம்பந்தம் தேரேன். (94)

நரகஞ்சுவர்க்கமெனநண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்பதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நரகம் - நரகமெனவும், சுவர்க்கமென - மோட்சமெனவும், நண்ணும் - பொருந்திய, இரண்டுண்டாய் - இரண்டிருத்தும், அரகராவென்பது - அரகராவென்னும் சொல்லினை, அறிகிலேன் - செபிக்கத் தெரிந்திலேன். (95)

பாவபுண்ணியமென்னும்பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலியுண்டாக்கிவைத்தவருளறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே,-பாவம் பாவமென்னும், புண்ணியமென்னும்-புண்ணியமென்னும், பகுப்பாய் - இரண்டுபிரிவாய், படைத்தழித்து - அவற்றினை

ஜபவத்திற்குத் தக்கபடி உண்டாக்கியும் அழித்தும், இங்கு - இவ்வுலகில், ஆவலை - ஆசையை, உண்டாக்கினவைத்த - ஏற்படுத்திவைத்த, அருளறியேன் - திருவருளினைத் தேரேன். (96)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ்சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–சாந்தமென்றும் - பொறுமையென்றும், கோபமென்றும் - சினமென்றும், சாதி பேதமென்றும் - வேறுவேறு சாதியெனவும், பாந்தமென்றும்-பந்தமெனவும், புத்தியென்றும்-அறிவென்றும், படைத்தனையே - வகுத்தனையே. (97)

பாசமுடலாய்பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய்நின்றனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–பாசமுடலாய் - பாசமென்பது தேகமாகியும், பசுவதுவும் - பசுவானதுவும், உயிராய் - ஆன்மாவாய், நேசமுடன் - விருப்பத்துடன், நீ பொருளாய் - தேவரீர் அவற்றிற்கும் பதியாய், நின்றனை - இருந்தனையே. (98)

ஏதிலடியாரிரங்கியெத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப்பரிந்தருள்வாய்பூரணமே,

(ப-ரை.) பூரணமே:–ஏதில - குற்றமில்லாத, அடியார்-சிவனடியார்கள், இரங்கி - மனமிரங்கி, இகத்தில்வந்து - இம்மையில்வந்து, உன்றன் - தேவரீரது, பாதமதில் - திருவடியில், தாழ - வணங்க, பரிந்தருள்வாய் - விருப்பத்துடன் திருவருள்புரிவை. (99)

நானேநீயேநானுமிரண்டுமொன்றுளல்
தேனின்றுசியதுபோற்றெரிட்டாய்நீபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–நானேநீ (சிவமம் தன்மையடைய) நானேயாகியும், நீயேநானும் - நீயேநானுகவும், இரண்டுமொன்றுளல்- இருவரும் சுத்தாதவித தன்மையடைந்தால், தேனின் ருசியதுபோல் - தேனின் சுவையைப் போல, தெரிட்டாய்நீ-தேவரீர் தித்திப்பீர். (100)

மூடிவிலொருசூனியத்தைமூடித்துநின்றபராமல்
அடிபிலொருசூனியத்திலீலைதேனேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–மூடிவில் - தத்துவங்களின் முடிவிலும், ஒரு சூனியத்தை - விளங்காதபொருளை, மூடித்து - தெரிந்து நீர்மானித்து, நின்று - திருவருளிலிருந்து, பராமல் - தரியாமல், அடியில் - மூலபத்திலேயே, ஒரு சூனியத்தை-ஒன்றுமில்லையென்றும் அறியாமையை, பட்டேன்-அடைந்தேன். (101)

பூரணமாலைதனைப்புத்தியுடனேதினைக்குக்
காரணியில்ஞானத்தழைப்பிபபாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–பூரணமாலைதனை-பூரணமாலையென்னும் மிந்நூலை, புத்தியுடன் - அறிவுடனே, ஓதினார்க்கு - படித்தோர்க்கு, காரணியில் - உலகில, ஞானம் - சிவஞானத்தை, தழைப்பிப்பாய் உண்டாக்குவாய். (102)

பூரணமாலை முற்றிற்று.

நெஞ்சொடு மகிழ்தல்.

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடுசூட்சியுமாய்
நின்றநிலையறிய நேசமுற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-அன்றுமுதல் - பிறந்தாள்முதலாக, இன்றளவும் - இதுவரையிலும், ஆக்கையொடு - எனது தேகத்துடன், சூட்சியுமாய் - தந்திரமாய், நின்றநிலை - கலந்ததன்மை, அறிய - தெரிந்துகொள்ள, நேசமுற் றுய் - விருப்பம்வைத்தாய். (1)

அங்கங்குணார்வா யறிவாகியேநிரம்பி
எங்கெங்குமான திலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-அங்கங்குணர்வாய் - ஆன்மாக்களோறும் அறிதற் கேதுவாய், அறிவாகியே நிறம்பி - அறிவு சொரூபமாகவிருந்து, எங்கெங்கு மானதிலே - எவ்விடத்துமான எவற்றிலும், ஏகரித்தாய் - கலந்தனை. (2)

அலையாதபேரின்ப வானந்தவெள்ளத்திற்
றுலையாயுருவிறந்து நின்றனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-அலையாத - சலியாத, பேரின்பவானந்த - வொ னானந்த, வெள்ளத்தில் - அருட்கடலிலே, நிலையாய் - சாசுவதமாய், உருவிறந்து - அருவமாகி, நின்றனையே - இருந்தனையே. (3)

பாராமற்பதையாமற் பருகாமல்யாதொன்றும்
ஓராதுணர்வுடனே யொன்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-பாராமல் - ஒன்றை நோக்காமலும், பதையாமல் - பதைத்திடாமலும், பருகாமல் உண்ணாமலும், யாதொன்றும் - எதனையும், ஓராது - ஆராயாமலும், உணர்வுடனே - அறிவுடனே, ஒன்றினை - முதல்வ னுடனொன்றுபட்டனை. (4)

களவிறந்துகொலையிறந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றதிலே யன்புற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே.-களவிறந்து - பிறபொருளைகவர்ச்சிக்காமல், கொலை யிறந்து - கொலைசெய்யாமல், காண்பனவும் - ஞாதுருவும், காட்சியும்-ஞான மும், போய் - கடந்து, அளவிறந்து நின்றதிலே - லியாபகப்பொருளிலே, அன்புற்றுய் - ஆசைவைத்தாய். (5)

பேச்சிறந்துசுட்டிறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
மீச்சிறந்துநின்றதிலே நேசமுற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-பேச்சிறந்து - மவுனமாய், சுட்டிறந்து - எதேச நோக்கற்று, பின்னிறந்து - எதிர்காலமிழந்து, முன்னிறந்து - இறந்தகால

மிழத்து, நீச்சிறத்து நின்றதிலே - வியாபாரமற்ற நிலையிலே, சேமுற்றாய் - அன்புவைத்தாய். (6)

விண்ணிறத்துமண்ணிறத்து வெளியிறத்துவொளியிறத்து
எண்ணிறத்துநின்றதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விண்ணிறத்து - ஆகாயம் கடத்து, மண்ணிறத்து - பூமிகடத்து, வெளியிறத்து - வெளிகடத்து, ஒளியிறத்து - பிரகாசம்கடத்து, எண்ணிறத்து - அளவுகடத்து, நின்றதிலே - நின்றநிலையிலே, ஏகரித்தாய் - கலந்தனை. (7)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவேயுட்புறம்புங்
கோத்தபடியுண்மைபெனக் கொண்டனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:- பார்த்தவிடமெங்கும் - நோக்கிய இடங்கள்தோறும், பரமெனவே-பெயமெனவே, உட்புறம்பும் - உள்ளும்புறமும், கோத்தபடி - கலந்தபடி, உண்மையென - சத்தியமென, கொண்டனையே - தெரிந்து கொண்டனையே. (8)

ஊரிறத்துபேரிறத்து வொளியிறத்துவெளியிறத்து
சீரிறத்துநின்றதிலே சேர்ந்தனைபேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஊரிறத்து - தேசமிழத்து, ஒளியிறத்து - பூதப்பிரகாசமிழத்து, வெளியிறத்து - ஆகாயவெளியிழத்து, சீரிறத்து - பிரபஞ்ச நிறப்பிழத்து, நின்றதிலே - நின்றநிலையிலே, சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (9)

ஆண்பெண்ணெனியென் றழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆண்-புருடனென்றும், பெண்-மாதென்றும், அலியென்று - நபுஞ்சகனென்றும், அழைக்கவரிதாய் - பெயரிட்டழைக்க வருமையாய், நிறைந்து - எங்கும்வியாபகமாஞ்சி, காண்பவரிதாய் - காட்சிக்கரியதாய், இடங்கண்ணுற்றாய் - இடத்தினைக்கண்டனை. (10)

ஆங்காரமச்ச மகற்றியறிவினெடு
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆங்காரம் - செருக்கு, அச்சம் - பயம், அகற்றி - நீக்கி, அறிவினெடு - புத்தியுடன், தூங்காமல் - தற்போதத்தால், தூங்காமற்றூங்கி - அருட்போதத்தால் தூங்கி, சுகம்பெற்றாய் - இன்பமடைந்தனை. (11)

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆதியாய் - மூதன்மையாய், நின்ற - இருந்த, அகண்ட - விசாலமான, பரிபூரணத்தை - வியாபகத்தை, சாதியாநின்ற - தெரிவித்தருந்த, இடம் சார்வுற்றாய் - இடத்திற்சேர்ந்தனை. (12)

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விருப்பு - சுகம், வெறுப்பு - துக்கம், இல்லாத - கடந்த, வெட்டவெளியதனில் - சிதாகாயத்தில், இருப்பேசுகமென்று - இருத்தலே சுகமென்ன, இருந்தனையே - தங்கினையே. (13)

ஆருமுருப்பேரண்டத் தப்புறத்துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-ஆருமுரு - எவருமடைதற்குக்கூடாத, பேரண்டத்து - பெரிய ஆகாயத்தில், அப்புறத்தும் - அதன்வெளியிலும், இப்புறத்தும் - உள்ளும், நீருமுப்புமென - நீரிற்கலந்த உப்பேபோல, நிலைபெற்றுய் - நிலையுற்றனை, (14)

உடலுகவேயிருந்து முணர்வரியானுடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-உடலுகவேயிருந்து - ஆன்மாவோடு கலந்திருந்து, உணர்வரியானுடு - அவ்வான்மாவினுலே எட்டற்கரியவனுடனே, கடல்நீரும் ஆறும்போல்-கடற்சலமும் ஆற்றுச்சலமும் போல, கலந்திலையே-கலந்திருந்தாயில்லையே. (15)

நெடியகத்தைப்போக்கி நின்றசழக்கறுத்துப்
படிகத்துக்கும்பம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-நெடிய - நீண்ட, கத்தைப்போக்கி - பேச்சிறந்து, நின்ற - நிலையுற்ற, சழக்கறுத்து - குற்றங்கழிந்து, படிகத்து - படிகத்தினற் செய்தபாண்டம்போல-கடத்தைப்போல, பற்றினையே - பிடித்தனையே. (16)

மேலாகியெங்கும் விளங்கும்பரம்பொருளிற்
பாலூறுமென்சுவைபோற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-மேலாகி - எவற்றினுக்கும் மேற்பட்டதாகி, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், பரம்பொருளில் - சிவத்தில், பாலூறும் - பாலிடத்திலுண்டான, மென்சுவைபோல்-விசேஷ சுவையினைப் போல, பற்றினையே - பிடித்தனையே. (17)

நீரோடுகண்ணுலிவிண்டு நீரானவாறேபோல்
ஊரோடுபேரில்லாதுனை டொன்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-நீரோடு - சலத்தினிடத்தில், ஆலி - ஆலங்கட்டி, விண்டு - வெளிப்பட்டு, நீரானவாறேபோல் - மறுபடியும் நீரானதுபோல, ஊரோடு - ஊருடனே, பேரில்லாதுனை டு - பெயரில்லாதவனுடனே, ஒன்றினையே - பொருந்தினையே. (18)

இப்பிறப்பைப்பாழ்ப்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இப்பிறப்பை-எடுத்தசன்மத்தினை, பாழ்ப்படுத்தி - மறுபடியு முண்டாகாதபடி பாழாக்கி, இருந்தபடியேயிருக்க - நிலையாக விருக்க, செப்பரிதாய் - சொல்லுதற்கருமையாகிய, இடஞ்சேர்ந்தனையே - இடத்தினையடைந்தனையே. (19)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
காலாம்பதத்தி னடைந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-மேலாம்பதங்கள் - மும்மூர்த்திகளின் மேற்பட்ட பதவிகள், விட்டுவிட்டு - கடந்து, ஆராய்ந்து - அதன்மேலிடத்தையாராய்ந்து, காலாம் பதத்தில் - காலாவதாகிய சிவலோகத்தில், நடந்தனையே - அடைந்தனையே. (20)

கடங்கடங்கடோறுங்கதிரவனூடாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-கடங்கள் கடங்கள்தோறும் - உடலாகியபாண்டம் தோறும், கதிரவன்-காரியமாயையாகிய சூரியன், ஊடாடி-தங்கி, அடங்கும்-தங்கும், இடத்தானறிந்து - காரணமாயையினைத் தெரிந்து, அன்புற்றுய் - விருப்பமுற்றனையே. (21)

கற்றவனுய்க்கேட்டவனுய்க் காணுனுய்க்காண்பவனுய்
உற்றவனுய்நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :—கற்றவனுய் - கற்றவனுகவும், கேட்டவனுய் - கேட்டவனுகவும், காணுனுய் - காணுதவனுகவும், காண்பானுய் - காண்பவனுகவும், உற்றவனுய்-அடைந்தவனுகவும், நின்ற-நிலைபெற்ற, அதிலேயொன்றுபட்டாய் - அதிலேலகலத்தனை. (22)

காலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றுய்ச்
சிலமுற்றுநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-காலுவகைக்காரணம் - காண்குகரணங்களும், நல்கு புலனைந்தும் - விஷயங்களைக் கொடுக்கும் ஐந்து புலன்களும், ஒன்றுய் - ஒருமையாகி, சிலமுற்று - சுத்தனுகி, நின்றதிலே - இருந்தநிலையிலே, சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (23)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக்கண்ணுற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விட்டிடமும் -நீங்கிய இடமும், தொட்டிடமும் - அடைந்த இடமும், விண்ணிடமும் - ஆகாயமும், மண்ணிடமும் - பூமியும் கட்டுமொருதன்மையென - சேர்ந்த ஒருதன்மையுடையதென, கண்ணுற்றுய் - பார்த்தனை. (24)

எத்தெந்தகாலு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :- எத்தெந்தகாலும் - எக்காலமும், இருந்தபடியே இருந்தவிதமாகவே, இருக்க - நிலையுற்றிருக்க, அந்தச்சுகாதீத - அந்த இன்ப மயமாக, ஆக்கினையே - செய்தனையே. (25)

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தன்னிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :- வாக்கிறந்து - சொல்லிறந்து, நின்ற - நிலை பெற்ற, மனோகோசரத்தனிலே - மனோதீத நிலையிலே, தாக்கறவே - சம்பந்தப் படாத, நின்றதிலே - இருந்தநிலையிலே, தலைசெய்தாய் - தலைமைவாய்ந்தாய்.

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ்சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-எத்தேசமும் - எல்லாத்தேயங்களினும், நிறைந் தே - வியாபித்தே, எக்காலமும் - எக்காலத்தும், சிறந்து - சிறப்புற்று, சித் தாய - அறிவுரூபமாயுள்ள, சித்திடம்-சிவசத்தியிடம், சேர்ந்தனையே - அடைந் தனையே. (27)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-தாழாதே - தாழ்வு அடையாமல், நீளாதே - உயர் வடையாமல், தன்மயமாய் - சிவமயமாகி, நிறைந்து - வியாபித்து, வாழாதே - தற்போதமுன்னிட்டு வாழாமல், வாழ - அருளில்வாழ, மருவினையே - கலந் தனையே. (28)

உள்ளும்புறம்பு முவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றதிலே கண்ணுற்றுரூய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-உள்ளும் - அகத்திலும், புறம்பும் - வெளியிலும், உவட்டாத - தெவிட்டாத, ஆனந்த-சிவாநந்தமாகிய, கள்ளருந்தி-தேனுண்டு, நின்றதிலே - நின்ற நிலையிலே, கண்ணுற்றுரூய் - தரிசித்தாய். (29)

வாதனைபோய்நிட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-வாதனைபோய்-பிரபஞ்சவாசனை போய், நிட்டை யும்போய் - யோகம் கலைந்து, மாமவுன ராச்சியம்போய் - மவுனநிலை நீங்கி, பேதமற - அபேதமாக, நின்ற இடம் - இருந்த இடம், பெற்றனையே - அடைந்தனையே. (30)

இரதம்பிரிந்துகலக் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தணல்பால் மேவினேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இரதம்பிரிந்து - பாதரசம் நீங்கி, கலந்து-உடனே கலந்து, ஏகமாய் - ஒன்றாகும், ஆறேபோல் - விதம்போல, விரகந்தவிர்ந்து - பிரபஞ்சமோகம் நீங்கி, அணல்பால் - சிவாக்கினியினிடத்தி, மேவினேயே அடைந்தனேயே (31)

சோதியான்சூழ்பனிநீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருத்தாள் நீபெற்றுய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-சோதியான் - சூரியன், சூழ்பனிநீர் - தன்னைச்சூழ்ந்த பனிநீரினை, சூறைகொளும் - நீக்கும், ஆறேபோல் - விதம்போல, நீதி குருவின்-ஒழுக்கம்வாய்ந்த ஆச்சாரியரின், திருத்தாள் - அழகிய திருவடியை, நீ பெற்றுய் - நீயடைந்தாய். (32)

நெஞ்சொடு மகிழ்தல் முற்றிற்று

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

உடற்கூற்று வண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்தனதனதன தந்தனதந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்தனதான தனதானனை.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
வூறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(ப-ரை.) ஒருமடமாது - ஒரு அழகிய பெண்ணும், ஒருவனுமாகி-ஒரு வாலிபனுங் கூடி, இன்பசுகந்தரு - இன்பமாகிய சுகத்தினைக் கொடுத்தற் கேதுவாகிய, அன்புபொருந்தி - அன்பினையடைந்து, உணர்வுகலங்கி - கலவியில் அவசமாகி, ஒழுகிய வித்து-வெளிப்பட்ட சுக்கிலம், ஊறு சுரோணிதம் - பெண்ணின் சுரோணிதத்துடன், கலந்து - கலந்து. (1)

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு
குருதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பூர்வமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(ப-ரை.) பனியிலோர்பாசி - டனித்தளியில் பாதி, நிறுதுளி-தளியன வாகி, மாதபண்டியில் - பெண்ணின்வயிற்றில், வந்து புகுந்து - பிரவேசித்து, திரண்டு - திரட்சியடைந்து, பதும அரும்பு - தாமரை மொக்கினைஒக்கும், கமடமிதென்று-ஆமையுருவாகி, பார்வைமெய்வாய் செவிகால்கைகளென்று-கண் உடல் வாய் காது கால் கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த. (2)

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்றுநி
றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(ப-ரை.) உருவமுமாகி - உருவத்தினையடைந்து, உயிர்வளர் - உயிர் விருத்தியாதற்கு, மாதமொன்பது மொன்று - பத்துமாதங்கள், நிறைந்து - பூர்த்தியாகி, மடந்தை - அம்மாதின், உதரமகன்று - வயிற்றினின்றும் வெளி வந்து, புவியில்விழுந்து - பூமியில்விழுந்து, யோகமும்-இன்னயோகம், வாரம் இன்னவாரம், நாளும் - இன்னநாளுமென, அறிந்து-தெரிந்து. (3)

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீறறி வாகிவளர்ந்து—

(ப-ரை.) மகளிர்கள் சேனை – பெண்களின் கூட்டம், தரவணையாடை-யணையில் வளர்ச்ச, மண்பட வுந்தியுதைந்து – பூமியிலுதைத்தும், கவிழ்ந்து - கவிழ்ந்த, மடமயில் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய, கொங்கை - தாயின் தனத்தினது, அமுதமருந்தி - பாலைக்குடித்து, ஓரறிவீறறிவாகி - சிறிதுசிறி தாக அறிவுவர, வளர்ந்து - வயதடைந்த. (4)

ஒளிநகையூற வீதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து முழுலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(ப-ரை.) ஒளி - பிரகாசிக்கின்ற, நகை - பற்களுடன், ஊறல் இதழ் - ஊறும்ம உதட்டினை, மடவார் - பெண்கள், உவந்து - விரும்பி - முகந்திட-முத்தமிட, வந்து தவழ்ந்து - ஓடித்தவழ்ந்து, மடியிலிருந்து - மடிமீதில் தங்கி, மழலைமொழிந்து - குதலைவார்த்தைப்பேசி, வா இரு போவென - வா இரு போவென, நாமம் விளம்ப - இரண்டொரு வார்த்தை பேச. (5)

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டி தெருவிலிருந்து புழுதியணிந்து
தேடியபாலமொ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(ப-ரை.) உடை - உடுக்கத்தகுந்த, மணி - ஆபரணம், ஆடை-வஸ்திரம், அரைவடம் - அரைஞாண், ஆட - அசைய, உண்பவர் - சாதம் சாப்பிடுவது

ரும், திண்பவர், - பலகாரம் சாப்பிடுபவரும், தங்களோடுண்டு - அவர்களுட னிருந்துஉண்டு, தெருவிலிருந்து – வீதியிற்றங்கி, புழுதியளைந்து - புழுதி பூசிக்கொண்டு, சேடியபால்சோடு-தோழிவரும் மற்றைய பிள்ளைகளுடன், ஓடி– ஓடி, நடந்து - நடந்து, அஞ்சுவயதாகி - ஐந்துவயதடைந்து, விளையாடியே – விளையாடியே. (6)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலே
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்பப்
வாழ்பதினைறு பிராயமும்வந்து—

(ப-ரை.) உயர்தரு - உயர்வாகிய, ஞானகுரு - ஞானுசிரியரிடம், உப தேசமும் - உபதேசமும், தமிழின் கலேயும் - தமிழ் சாஸ்திரங்களில், கரைக ண்டு - அளவுகண்டு; வளர்பிறையென்று – வீருத்திச் சந்திரனென்று, பல ரும்விளம்ப-பற்பலரும் சொல்ல, வாழ்பதினைறு-வாழ்தருந்தபதினைறு, பிராய மும் வந்து - வயதடைந்து. (7)

மயிர்முடிகோதி யறுபதகீல வண்டிமிர்தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

(ப-ரை.) மயிர்முடிகோதி - தலேமயிர் வாரிமுடித்து, அறுபதம் – ஆறு கால்களுடன் கூடிய, கீலவண்டு-கீலவண்டுகள், திமிர்-தங்கிப் பாடுகின்ற, தண் தொடை-குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலே, கொண்டைபுனைந்து - கூலேயிற் றரித் து, மணி-இரத்தினங்களிழைத்த, பொன்னிலங்கு-பொன்னுற்செய்யப்பட்ட, பணிகள் - ஆபாணங்கள், அணிந்து - தரித்து, மாகதர் போகதர் – மாகதர் போகதராகிய பாடகர்கள், கூடி - சேர்ந்து, வணங்க - வணங்க. (8)

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டிம
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(ப-ரை.) மதன சொரூபன்-மன்மதனேயொத்த வடிவினன், இவனென- இவனென்ன, மோகமங்கையர் - காமமாதர்கள், கண்டு - பார்த்து, மருண்டு - மருட்சியுற்று, திரண்டு-கூடி, வரிவிழிகொண்டு-செவ்வரிபடர்ந்த நேத்திரத் தினல், சுழியவெறிந்து - சுழற்றிமருட்ட, மாமயில்போலவர் - அழகிய மயி லன்ன அவர்கள், போவதுகண்டு – நடப்பதைப்பார்த்து. (9)

மனதுபொருமல வர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(ப-ரை.) மனதுபொருமல் - மனந்தானாது, அவர் பிறகோடி - அவர் பின்சென்று, மங்கல - மங்கலமாகிய,செங்கலசம்-அழகிய கலசத்தையொத்த,

கொங்கை - அவர் தனங்களே, மருவ - அணைக்க, மயங்கி - திகைப்புண்டு, இதழமுதுண்டு - அதரபானஞ்செய்து, தேடிய - சம்பாதித்த, மாமுதல் - பெரிய செல்வத்தினை, சேரவழங்கி - முழுதுங்கொடுத்து, (10)

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயிருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(பதவுரை.) ஒருமுதலாகி - ஒருமுதற்பொருளாகவும், முதுபொருளாயிருந்த - அபாரமாகவிருந்த, தனங்களும் - செல்வமும், வம்பிலிழந்து - வீணுக்செலவழித்து, மதனசுகந்த - மதனலீலை, விதனமிதென்று - விசனத்திற்கேதுவென்று, வாலிபகோலமும் - வாலிபப்பருவமும், வேறுபிரிந்து - வேறுபட்டு,

வளையுமாறி யிளமையுபாறி வன்பல்லிழந்திரு
கண்களிருண்டி வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே—

(பதவுரை.) வளமையும்மாறி - அழகுங்கெட்டு, இளமையும்மாறி - இளமையுங் கெட்டு, வன்பல்லிழந்து - வலிய பற்கள் விழுந்து, இருகண்களிருண்டி - இரண்டு நேத்திரங்களும் மறைந்து, வயதுமுதிர்ந்து - மூப்படைந்து, நரைதிரைவந்து - நரையும் திரையும் அடைந்து, வாத - வாதநோயும்; விரோத குரோதம் - விரோதிக்கும் கோபமுங்கொண்டு, செங்கையில்-செவ்வியகரத்தில் ஓர் தடியுமாகியே - ஒரு தடியூன்றியே,

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திகடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல்வி டாமன்மொழிந்து—

(பதவுரை.) ஒரு முதுகூனு - ஒருமுதுகூனுடன், வருவது போவது - வருவதும்போவதுமாகி, மந்தியெனும்படி - குரங்கினைப்போல, குந்திகடந்து-குந்திக்குந்திகடந்து, மதியுமழிந்து-அறிவுகெட்டு, செவிதிமிர் வந்த-காது செவிடுபட்டு,வாயறியாமல் - இன்னது சொல்வதென்றறியாமல், விடாமல்மொழிந்து - எப்போதும் பேசி,

துயில்வருகோ பிருமல்பொருது தொண்டையுநெஞ்சுமூ
லர்ந்துவறண்டி துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டி—

(ப-ரை.) துயில்வருநேரம் - தூங்குகின்றசமயத்தில், இருமல்பொருது - இருமல் சமிக்கமுடியாமல், தொண்டையும் - தொண்டையும், நெஞ்சும் - மார்பும், உலர்த்துவறண்டு - உலர்ந்துவறண்டு, திகிலுமிழந்து - இடிப்பிலுள்ள வஸ்திரம்நழுவ, சுணையுமழிந்து - சுரணையின்றி, தோகையர் - மாதரும், பால ர்கள் - பிள்ளைகளும், கோரணிகொண்டு - கோளாறு செய்யப்பெற்று,

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(ப-ரை.)கலியுகமீதில் - இக்கலியுகத்திலே, இவர் மரியாதை - இவர்தன் மையினை, கண்டிடுமென்பவர் - பாருமெனச் சொல்பவர்கட்கு, சஞ்சலமிஞ்ச - துன்பமதிகரிக்க, கலகலவென்று - கலகலென, மலசலம்வந்து, மலமும் சல மும்பெருகி, கால் வழி-கால்வழியாகவும், மேல்வழி-தேகமேலும், சாரநடந்து பொருந்தவழிந்து,

தெளிவுமிராம லுரைகெடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லேந்துமருண்டு திடமுமுலேந்து மிகவுமலேந்து
தேறிலாதர வேதெனநொந்து—

(ப-ரை.) தெளிவுமிராமல் - மனத்தெளிவின்றி, உரைகெடுமாறி - குளறு படிவார்த்தையடைந்து, சிந்தையும் நெஞ்சமும்-மனமும்எண்ணமும், உலேந்து மருண்டு-மிகஅலேந்து, திடமுமுலேந்து-தேகதிடம்தப்பி, மிகவுமலேந்து-மிகுதி யும் பாடுபட்டு, தேறிலாதரவு - கல்ல ஆதரவு, எதெனநொந்து - எதுமில்லே யென வருந்தி,

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினிநின்ற—

(ப-ரை.) மறையவன்வேதன்-வேதங்களுக்குரிய பிரமன், எழுதியவாறு - தலேயிலெழுதிய விதி, வந்தது கண்டமுமென்று - இனி மரணகண்டம் வந்ததென, தெளிந்து-தெரிந்து, இனியெனகண்டப்-வேறுகண்டமேது, இனி யென தொந்தம் - இனியென்ன சம்பந்தமுளது, எதினிவாழ்வு - இனியுலக வாழ்வேது, நிலாது - நில்லாது, நின்ற - பாக்கியாகவிருக்கும்,

கடன்முறைபேசு மெனவுறைநாவு தங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—

(ப-ரை.) கடன்முறை பேசுமென - கடன் முதலியவற்றைப்பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென, உறைவாவுறங்கி - சொல்லிக்கொண்டிருந்த காவானது குளறி, விழுந்து - இழுத்துக்கொள்ள, கைகொண்டு மொழிந்து - கைகளினுற் சாடைகாட்டி, கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து-கஞ்சி பக்கங்களில் ஒழுகிவிட, பூசமு ம - பஞ்சபூதங்களும், காலு சுவாச்முச்-விடுகின்ற பிராணவாயுவும், நின்று - தடைப்பட்டு,

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(ப-ரை.) வளர்பிறைபோல - வளர்ந்தசந்திரனைப் போல, எயிறும் - பற்களும், உரோமமும் - மயிரும், சடையும் - சடையும், சிறுகுஞ்சியும் - சிறு குடுமியும், விஞ்ச - காண, மனதும் - (கடின) மனமும், இருண்டவடிவும் - கறுத்த உருவமும், இலங்க-பிரகாசிக்க, மாமலைபோல் - பெரிய மலையினைப் போல, யமதூதர்கள்வந்து - யமன் தூதுவர்கள் நெருங்கி,

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்துகு
னிந்தழுதொந்து மடியில்விழுந்து மனைபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(ப-ரை.) வலைகொடுவீசி-பாசவலையைவீசி, உயிர்கொடுபோக-உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோக, மைந்தரும் - பிள்ளைகளும், வந்து குனிந்து - வந்து குந்தி, அழுதொந்து - துக்கப்பட, மடியில் விழுந்து - மடிமேல் விழுந்து, மனைவிபுலம்ப - பெண்டாட்டி அழ, மாழ்கினரே இவர் - இவரிறந்தனரே காலமறிந்து - இக்காலத்தினைக்கேட்டு,

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த நிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

(ப-ரை.) பழையவர்காணும்-இவர் மிகவயோதிகரென, எனுமயலார்கள் - சொல்லும் அயலவர்கள், பஞ்சுபறந்திட - பஞ்சினைப்போலவோடி, நின்றவர் - இருந்தவர், பந்தரிடுமென - இனிப்பந்தர் முதலிய இடஞ்செய்வீரென, வந்து பறையிட முந்தவே - (பஞ்சமர்) வந்து மேளங் கொட்ட ஆரம்பிக்கவே, பிணம்வேக - பிணத்தினைக்கொண்டுபோய்ச்சுட, விசாரியுமென்று - விசாரியுங்களென்று,

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவக்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிருங்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(ப-ரை.) பலரையுமேவி - பலரையுமனுப்பிக்கேட்டு, முதியவர்தாம் - சிலபெரியர், இருந்தசவம் - தங்கிய பிணத்தினை, கழுவும் சிலரென்று - சிலர் கழுவுவீரெனச்சொல்லி, பணி - ஆபரணம், துகில் - வஸ்திரம், தொய்கல் - மாலை, களபம் - வாசனை, அணிந்து - முதலியதரித்து, பாவகமேசெய்து - அலங்கரித்து, நாறுமுடம்பை - துர்வாசனையுடைய தேகத்தை,

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளைபைந்தர்கு
ளிந்துசுமந்துகடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனகொந்து—

(ப-ரை.) வரிசைகெடாமல் - கிரமமாக, எடுமெனவோடிவந்து - எடு மெனயாருமோடிவந்து, மைமந்தர் குளிந்து - பிள்ளைகள் குளிந்து, சுமந்து - தாங்கி, கடுகிநடந்து - விசையாகச்சென்று, சுடலையடைந்து - சுடுகாட்டினைச் சேர்ந்து, மானிட வாழ்வு - மனிதவாழ்வு, என வாழ்வென கொந்து - இவ் வளவுதானே வெனகருதி,

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்துமு
றிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(ப-ரை.) விறகிட - விறகு அடுக்கி, மூடி - மறைத்து, அழல்கொடு போட - நெருப்பு மூட்டிவிட, வெந்து உடல்வெந்து, விழுந்துமுறிந்து - பிணம்விழுந்து நொறுங்கி, நிணங்களுருகி - கொழுப்பு உருகி, எலும்புகருகி - எலும்புகறுத்து, அடங்கி - தீயடங்கி, ஓர்பிடி - ஒருபிடியளவு, நீறு – சாம்பல் இலாதவுடம்பை - ஆகாததேகத்தினை, நம்பும் - நிலையென வெண்ணும், அடி யேனை - அடியேனை, இனியாளுமே - இனியாட்கொள்ளவேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டார் திருவடிவாழ்க.

பட்டிணத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்று வண்ணம்.

முற்றியது

Kalaignana Malikai Series No. 4.

ஓ

கடவுள்துணை.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்

மூலமும்,

சென்னை நகரத்துச்

சில செந்தமிழ் வித்வசிகாமணிகளால்

இயற்றப்பட்ட

கருத்துரையும்.

இவை

ஸ்ரீ பெரும்பூதூர்

இராமசாமி முதலியார் குமாரர்

ஸ்ரீ குமாரவேலாயுத முதலியார்

அவர்களால்,

மதராஸ் டைமண்ட் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரணவுரி தனுரவி.

1911.

All Rights Reserved.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திரகிரியார் திருநட்சத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டுயரடிகள் தண்ணருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—யாங்கொளியாய்ச்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்த னருளிற் கலந்து.

பூவை - மணவழகு இயற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

மூலமும் – கருத்துரையும்.

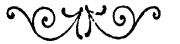

விநாயகர்வணக்கம்.

முத்திதரும்ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மோட்சத்திற்கேதுவாகிய புலம்பலாகிய நூலினைப்பாடியானை முகவிநாயகனை யடைவதெபோது.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைசுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச சுகமபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அகங்காரத்தினைக் கெடுத்தப்பஞ்சேந்திரியக்கள்மடக்கித் திருவருளினை முன்னிட்டு யோக நித்திரைசெய்வது எபபோது. (1)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவாஜயோக சமாதியடைது சிவானந்தவெள்ளம் நிறைவது எப்போது. (2)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வருதபிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) கிருபாவெள்ள நிறைந்து பூர்வசென்ம குறைவை யனுபவிப்பது எப்போது. (3)

ஓயாக்கவலையினு ளுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

க்கூஅ பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்

(க-ரை.) பிரபஞ்சக்கவலையினல் மனந்தளராது சென்மத்தினையொழ
தெப்போது.

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தை யூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) மாயாகாரிய பிறப்பினை யொழித்துக் காயசித்தியடைவ
போது.

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) காயசித்தி யடைவதற்குச் சிவானுபூதி யுண்டாவதெப்போ

சேயாய்ச்சமைந்து செவிமெய்போற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்தன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) இந்திரியமில்லாதவனைப்போலச் சஞ்சரித்துப் பேய்பிடி
டான் போல அருளடைவதெப்போது.

பேய்ப்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பேய்போலும், கடைப்பிணம்போலுஞ் சஞ்சரித்து எ
மாதர்களையும் தாய்மாரளாகக் கருதுவது மெப்போது.

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்மூகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அங்கங்களால் மயக்கும் வேசியரை மறப்பதெப்போது.

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமையினைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பெண்மயக்கினை நீக்கித் திருவருளினிற் சுகிப்ப தெப்போ

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்பதனிலே
தண்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்.

(க-ரை.) மங்கையர்கள் அல்குலினில் மயங்கும் மயக்க மொழிவ
போது.

ஆறுதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறுதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) புண்ணையொத்தநிதம்பத்திலழுந்தாமல் மனதை நன்னெ
னில் வைப்பதெப்போது,

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கழுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சுற்றத்தினரைமாயாசாலமெனக்கண்டு பிரபஞ்சமயக்கொழிப்பதெப்போது. (13)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிறவுயிரையெல்லாம் தன்னுயிர்போல எண்ணுவதெப்போது.

பாவியென்றபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவியென்றருத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம்

(க-ரை.) பாவியென்றபெயரை வகிக்காது உயிர் உடலினிலத்துறின்ற இரகசியத்தினையறிவதெப்போது. (15)

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்பும் பொருளாவதெக்காலம்

(க-ரை.) சிலையாதிவிக்கிரகங்களில் (பெருமான் அதிட்டித்திருக்கும்) உண்மையினைக் கண்டு பிடிப்பதெப்போது. (16)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகப்பகட்டினைத்து நீக்கிப்பற்றற்றிருப்பதெப்போது. (17)

பட்டுடைபொற்பணியும் பாவனையுந்நினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகபாவனை நீங்கி உன்திருவடி விரும்புவதெப்போது. (18)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செய்நாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆமைதனது உறுப்புகளையடக்குவது போல இந்திரியங்களை யொடுக்கி யொடுங்குவதெப்போது. (19)

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையு மாளிகையுங்
கண்டிகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகபதார்த்தங்களைத் தனக்குச் சொந்த மெனச் சங்தோஷிக்கும் எண்ணமொழிவதெப்போது. (20)

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வனிருப்பிடத்தைத் தெரிந்து நடைப்பிணம்போல திரிவதெப்போது. (21)

ஓழிந்தகருமத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவதருமங்கள் ஆதாரமாகக்கொண்டு சலம்போன்றிருந்து உணர்த்தாதிருப்பதெப்போது. (22)

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்ட கோளறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை) சிற்றின்பமறந்து போறிவையறிந்து பிறப்பறுப்பதெப்போது.

கருப்படித்தியென்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படித்தியாள வுடன்படிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) இயமன் பிடிக்குமுன்பு சிவமார்த்தன்மை செய்து ஆட்கொள லெப்போது. (24)

தூண்டுவிளக்கனைய தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிழைத்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருளும் ஒளியுமாறிவருவதுபோன்று மாறிவரும் பிறப்பினு ண்மை தெரிவதெப்போது. (25)

தூரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) வலையிற்பட்ட மீனைப்போல வாடாமல் குருநாதனைக் கண்டு வணங்குவதெப்போது. (26)

எண்ணூறுகமிருந்து மெய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) (வீபூதியணியாது) அநேகயுகம் வாழ்வதைக் காட்டிலும் வீபூதி யணிந்து உடனே மோட்சமடைவது எப்போது. (27)

அவவேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வீண்வேஷம் போட்டுவீணேதிரியாமல் சிவவேஷம்போட்டுச் சிறப்படைவது எப்போது. (28)

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத்தொண்டுசெய்வதெக்காலம்

(க-ரை.) தேவரின்பொருட்டு விடமுண்டு நிர்த்தனம் செய்யும் சிவராஜ னுடைய அடியார்க் கடிமையாவதெப்போது. (29)

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணாக்
குன்றில்விளக்கொளியைக் கூறுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை) பன்றிவடிவெடுத்துத் திருமாலாற்காணப்பெறாத சோதிசொ ரூபமான திருவண்ணுமலையைத் தோத்தரிப்பது எப்போது. (30)

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சிந்தாந்தத்துட்பொருளே
முத்திக்குவித்தை முதனிணைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அமுதம்போன்றவனே, சித்தாந்தத்துட்பொருளே,மோட்சவித்தா மானவனேச் சிந்திப்பதெப்போது. (31)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக விருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பொதுவானவேதத்தைவிட்டுச் (சிறப்பான) சிவாகமநிஷ் டைகூடித் தனித்திருப்ப தெப்போது. (32)

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுரங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) பகிர்முகவிசாரணையால் வீணன்போக்காமல், அந்தர்முகவிசா ரணையால் யோக நித்திரை செய்வது எப்போது. (33)

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) இன்றிருப்பார் நாளையில்லை யெனும் பெரியோர் வார்த்தையி னுண்மை யறிவதெப்போது. (34)

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்

(க-ரை.) கஞ்சா, அபினி, கள் முதலிய உண்டு கெடாமல் (அபிடேக) பஞ்சாமிர்தம் உண்பது எப்போது. (35)

செஞ்சலத்திலுற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சென்மமோட்சமடையச் சஞ்சலக்கே விடுவது எப்போது.

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
வெம்பித்திரிகை விடுப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) வயிற்றி னுகாரத்தின்பொருட்டுப் பிறரிடமாடித்திரிதலே விடு வது எப்போது. (37)

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமவாவுமேதிரிந்து
போடுகின்றகாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உலாவும் இத்தேகமானது அழியுமுன் தேவரீரைத் தரிப்பது எப்போது. (38)

சுவசூத்திரவீட்டை நானென்றலையாமல்
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகாபிமானத்தை விட்டுச் சிவஞான போதசூத்திரத்தி னுண் மையறிவதெப்போது. (39)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியினீக்கிழ்க் கலகதுகிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அறிவுமயங்கி மலசலக்கழியுமுண்மேஉன்திருவடியிற் கலப்பதெப்போது. (40)

இம்மைதனிற்பாதகஞ யிருவினைக்கீடாயெடித்த
பொம்மைதனைப்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இப்பிறப்பின் பொய்புடலை யொழித்து உன்னைப் போற்றுவதெப்போது. (41)

உப்பிட்டபாண்ட முலைதது கருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உப்புப்பாண்டத்தையொத்த உடலழிந்து பிறவியெடுக்குமுன்னர் கங்காதரமூர்த்திக் கடிமையாவதெப்போது. (42)

சேவைபுரிந்து சிவரூபக்காட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பயனடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆலயவழிபாடுசெய்து சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டு, மாதர் மயக்க நீங்கி மோட்சமடைவதெப்போது. (43)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உவர்நீரையுண்டு சுத்தநீரை மேகம்பொழிவதுபோல,மலநீங்கி அருளைப்பொழிவது எப்போது. (44)

சோற்றுத்துருத்தினைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சோறடைக்கு மூடலைத்தாங்காமல் அதைவிட்டு உனையடைவதெப்போது. (45)

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைகழற்றி உனையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகத்தைச்சுமந்து வாடாமல் தத்துவங்களைக் கழன்று உன்னைத் தெரிந்துகொள்வ தெப்போது. (46)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசையாகிய மாயையில் சிக்காமல் சோதியிலிரண்டறக்கலப்பதெப்போது. (47)

கூறரியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணுத
பாரமகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வேதங்களாலறியப்படாத இரகசியத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதெப்போது. (48)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) புல்லாகியும், விலங்காகியும், புழுவாயும், மனிதனுயும் பிறக்கின்ற தன்மை நீங்குவதெப்போது. (49)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேதினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருவினையொப்படைந்து பற்றின்றித் திருவருளைத் தரிசிப்பதெப்போது. (50)

பருவத்தலிவரொடும் பல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வனுடன் கலந்து பேரின்பமடைய தெரிவையைப் போன்ற பரிபக்குவ வயது அடைவதெப்போது (51)

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேதினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) எனது பரிபக்குவகாலத்தில் திருவருளை யனுபவித்துக் குருநாதனை வணங்குவது எப்போது. (52)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மாதருடன் கூடியிருக்கினும் புளியம்பழமும் அதனேடும் போலப் பற்றற்றிருப்பது எப்போது. (53)

பற்றற்றுநீரிற் படர்தாமரையிலேபோல்
சுற்றத்தைநீக்கமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) தாமரைநீர்போலச் சுற்றத்தாருடனிருந்து வாழ்வு தெப்போது. (54)

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தகூகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனைவியின் கலவி சுகத்தைப்போன்று திருவருட்கலப்பிலுண்டாகும் சுகத்தைச் சொல்வது எப்போது. (55)

தெரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்

மருவவயற்புருடன் வருநோங்காணுமல்
உருகுமனம்போலெனன முருகுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கண்ணாயகனைக் காணுது உருகும் காரிகையைப்போ
தேவரீரினிடத்து மனம் கசிவதெனக் கெப்போது. (4

தன்கணவன்றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறனதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை) சொந்தாயகன் சையோகத்தில் வேறு இஷ்ட நாயகனிடத்து
செல்லுமனம்போல, பிரபஞ்ச போகத்திலிருக்கிற போதும் தேவரீரிடத்
காடுவதெப்போது. (5

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணுமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மனைவியைக்காணுது வருந்துவன்போல உனைக்காணுது வரு
துவதெப்போது. (5

எவ்வனத்தின்மோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்தியானம் கருத்துவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) யௌவன மாதரிடத்துண்டாகும் மோகம்போல உன்மீ
மோகிப்ப தெப்போது. (5

கண்ணுலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளேத தொகுத்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை).கண்ணீரும் கம்பலையுமாகச் சிவபரம்பொருளே யாராய்வ தெ
போது. (6

ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவனுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உடன்புனலிக்க, அன்புமேலிட, என்புகெக்குருக சிவானுபூ
பொருந்துவதெப்போது. (6

நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) நீர்க்குமிழையொத்த வாழ்வை வெறுத்து நினது சொரூப
ள்ளத்து மூழ்குவதெப்போது. (62

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அன்பைப் பெருக்கி யதன்வழியே யறிவைச் செலுத்தி மாய
வலையின் சம்பந்தத்தை யொழித்துக்கொள்வ தெப்போது. (6

கருவின்வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) பிறப்பினுண்மை கண்டு அதன்வழிசெல்லாமல் ஆனந்த அன்பு வதெப்போது. (64)

தெளியத்தெளியத் தெளிக்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) மனந்தெளிந்து சிவாநந்தத் தேனுண்டு சுகிப்பதெப்போது (65)

ஆதாரமூலத் தடியிறகணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) மூலாதாரத்துக் கணபதியைப் பணிவதெப்போது (66)

மண்வளைந்தகற்கீற்றில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) சுவாதிட்டானத்துப் பிரமாவைத் தரிசிப்பதெப்போது (67)

அப்புப்பிறைகடிவே யமர்ந்திருந்த விட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்
(க-ரை.) மணிபூரகத்தின் விட்டுணுவைத் தெரிந்தகொள்வ தெப்போது.

மூன்றுவளையிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) அனாகதத்து உருத்திரமூர்த்தியைத் தொழுவதெப்போது. (69)

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.
(க-ரை.) விசுத்தியில் மகேச்சுரனோடும் கிருபையுண்டாவதெப்போது.

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.
(க-ரை.) ஆஞ்சையில் சதாசிவத்தினைத்தேடிக் கிருபையடைவ தெப்போது. (71)

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து கோர்வதினியெக்காலம்.
(க-ரை.) உச்சியில்விளங்கும் குருவின்திருவடியை மனத்தில் நியானிப்ப தெப்போது. (72)

பாராதிப்பார்மீதிற் பஞ்சவர்ணக்காணி
வேராகிநீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம்.
(க-ரை) பிருதிவியாதியும், அதிமுதல் ஐம்பூதமாதியும் அவற்றைக்கடந் துள்ள தன்மையறிவ தெப்போது. (78)

கட்டறுக்கவொண்ணைக் கருவிகரணதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.
(க-ரை.) கருவிகளின் சேஷ்டை யொடுக்கி நிட்டைகூடுவ தெப்போ.

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேரறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்.
(க-ரை). வஞ்சகமனத்தை யொழித்துச் சத்தியக்கருத்தை யறிவதெ
போது. (7

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பருத்தறிவதெக்காலம்.
(க-ரை.) தேகாடம்பரங்களை யொழித்து உண்மையறிவதெப்போது(7

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிரியவுடனிருந்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்.
(க-ரை.) தத்துவத் தின்பங்களை யொழித்து திருவருளினைபெறுவ தெ
போது. (7

பூதம்பொறிகரணம் போதவிந்துநாதமுமாய்ப்
பேதம்பலவிதமும் பிரித்தறிவதெக்காலம்.
(க-ரை.) பூதம், பொறி, கரணம், விந்து நாதம் முதலியவற்றைப் பிரி
தறிவதெப்போது. (7

தேகான்முசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றுமல்
ஊகான்முசைவேலையடி யூடறுப்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) ஆசைக்கேதுவாயுள்ள அராகதத்துவத்தினை யொழிப்ப தெ
போது. (7

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்.
(க-ரை.) தூலதேகமுள்ளபோதே சூக்குமதேக நீங்கின் எங்ஙனம் அ
ன்டைவதெனத் தெரிவ தேப்போது. (8

நட்டனடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.
(க-ரை.) திரோதாயி திருவெறியினைக்காட்டித் தெளிவித்த லெப்போ

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற் கட்டழிந்
தானேவெளிப்படுதித் தருவனென்பதெக்காலம்.
(க-ரை.) நானேபிரமமென்பதை யொழித்து அருள்மயமான் முதல்வ
வேற்றச் சிவசத்திகாட்டுவ தெப்போது. (8

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம் வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிச் சுடுவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) அஞ்ஞானவனத் தினைப் பஞ்சாக்கர வாளால் வெட்டிக் கொளுத்துவ தெப்போது. (83)

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிகப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழுப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) இந்திரியவழி சென்ற மனத்தை யடக்கி திருவருளில் விழிப்பதெப்போது. (84)

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
தினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்ச தத்துவமொடுங்கக் கோபங்கெட்டு அருளிற்சலிப்பதெப்போது. (85)

அமையாமனதமையு மானந்தவீடுகண்டங்
கிமையாமலேநெக் கிருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) ஒடுங்காதமனம சிவானந்தவீடுகண்டு இமையாதுதரிசித்துவாழ்தலெப்போது. (86)

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெல்லக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னேனுன் மாண்டிருப்பதெக்காரம்.

(க-ரை.) தேகத்தைவிட்டு உயிர்நீங்குமுனம் தேகசேஷ்டையையொழிப்பதெப்போது. (87)

ஊனிறைந்தகாய முயிரிழந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகத்தின் உயிர்நீங்குமுனர் அகங்காரமற்றுவாழ்வதெப்போது.

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்வித்தங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை) மனிதர் என்னைக்கொளுத்திவிடுமுன்னர் ஞானந்தர்முகமாக விருப்பதெப்போது. (89)

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலையாதாரமாகக்கொண்டு பலதேயஞ்சஞ்சரியாது சாஸ்திரமூலமாகத் திருவருளைத் தரிசிப்பதெப்போது. (90)

வாயோடிகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடிகண்மூடி தழுவிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வாயையும் கண்ணையு மூடிக்கொண்டு மவுனமுறுமல் அறிவாகியகண் மூடி அருளை யனுபவிப்பதெப்போது. (91)

காசினியெலாகடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகமனைத்தி அலைந்துவாடாமல் வாசியினையடக்கிவழுவதெப் போது. (92)

ஒளிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழுமுனையின்முள் திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) குண்டலிசத்தியைத் தியானத்தாலெழுப்பிச் சுழுமுனையில்நிரு வருணத் தரிசிப்பதெப்போது. (93)

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழுமுனையில்
தடையறவேகின்று சலித்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருகலைக்கும் நடுகின்ற சுழுமுனையில் அசைவற்றிருப்ப தெப் போது. (94)

மூலகெருப்பைவிட்டு மூட்டிகிலாமண்டபத்தில்
பாலியிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மூலவக்கினியை யெழுப்பிச்சந்திரமண்டல அமுதினையுண்ணுவ தெப்போது. (95)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) இருதயத்திலிருந்து வாசிவெளிபோகாதபடியிருத்தி சொகாய தரிசனஞ் செய்வதெப்போது. (96)

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) விஸ்தாரமானதல்கட்குமெட்டாதஉண்மைப்பொருளைக்கலந்து வாழ்வதெப்போது. (97)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
கலமுங்குலமுமற்று கானிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகசேஷ்டைகளும் தேகாபிமானமு நீங்கித் தரிசிப்பதெப் போது. (98)

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வேடிக்கையார்த்தமாகத் தலயாத்திரைசெய்து முதல்வனைநாடா மல் எனது தொகாயத்திலே முதல்வனைத் தரிசிப்ப தெப்போது. (99)

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தெல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அஞ்ஞான நீங்கி அருண்ஞான மேலிட்டு மெய்ஞ்ஞான முறுவ தெப்போது. (100)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம்விட்ட கன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவங்களைச்செயித்துக் கோபத்தைநீக்கித்திருவருளினை அடையும் வகையில் மனத்தைவிடுவதெப்போது. (101)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருந்தி
காலாம்பதந்தேடி காண்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருளே விசாரித்துமுதல்வனைமனத்திருத்திச்சிவசாயுச்சிய மடைவதெப்போது. (102)

எண்ணுதூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணுடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்

(க-ரை.) வீணே சிந்திக்காமல் கண்ணுடியு ளொளிபோலத் தெரிசிப்ப தெப்போது. (103)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானேடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைத்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மாவைத் தரிசித்து பரமான்மாவுடன் கலந்திருக்கும்தன் மையடைதலெப்போது. (104)

ஆறுதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறுகக்கண்டுகான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆறு ஆதாரத்திற்கு மேன்பட்ட சோதியை இலாபமாகவடைவ தெப்போது. (105)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆணவத்தா லுடலழியு முன்னர் சிவதரிசனத்தால் பேரின்ப மடைதலெப்போது. (106)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மும்மலத்தாலாகிய உடல் நிர்ம்மலமடைதலெப்போது. (107)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினுல்
உன்னிவெளிப்படித்தி யுறுமதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரார்த்தவினைகெட்ட தத்துவதரிசனம் ஆன்மதரிசனம்சிவதரிசன மூன்றுல் தேகரீரைத் தரிசிப்பதெப்போது. (108)

கண்ணிஞ்ஞெளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கண்ணிஞ்ஞெளியும்மனவறிவும் சிதாகாயப்பிரகாசமும் எனக்கு வெளிப்படுவதெப்போது. (109

கனவுகண்டாற்போலெனைக்குக் காட்டிமறைத்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கனவினைப்போன்று திருவருள் மறவாது சதா தொகாய அறிவதெப்போது. (110

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவவிசாரணையும்ஆன்மவிசாரமும் முதல்வனைக்கண்டதுப் பகுத்தறிவதெப்போது. (111

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
மூனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் மூளத்தெழுப்பலெக்காலம்.

(க-ரை.) நினைவில் வியாபகமான சிவத்தைச் சுழுமுனையில் தரிசிப்பதெப்போது. (112

மூப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்:

(க-ரை.) பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை, வித்து, சாதம் முதலிய வற்றைச் சூனியமாக்கிச் சிவத்திற்கன்பு செய்வதெப்போது. (113

சியென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளே
நீயென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.)பிரபஞ்சத்தை வெறுத்து மனத்திலித்த பொருள் சிவமென வறிவதெப்போது. (114

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
யவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சத்திவெழுத்தினையும் மலவெழுத்தினையும் சிவவெழுத்தினையும் ஆன்மவெழுத்தில டக்கிநிற்ப தெப்போது. (115

எழுத்தெல்லாமாண்டிறக்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்

(க-ரை.) அபரஞானமொழிய பரஞானத்தே நின்ற சிவத்தை அடைவ தெப்போது. (116

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) அரு, உரு, முதல், முடிவு ஆகிநின்ற சிவம் குருவாகவந்தருள்வ தெப்போது. (117)

நானென்றறிந்தவனே நானறியாக்காலமெல்லாம்
தானென்றுநீயிருந்த தனையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னே நானறியுமுன்னரே என்னுடனே அத்துவிதமாகவிருந் தனை யறிவதெப்போது. (118)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணியெண்ணிப்பார்த்தபின்பு
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆனசொரூபமாகக் கண்டதெல்லாம் பரமான்ப சொரூபமா கக் கண்டு சார்வதெப்போது. (119)

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பூதவொளியில் அருளொளி தோன்றுமாறு, பூதாகாயத்தில் சிதாகாயந் தோன்றும்விதம் அறிவதெப்போது. (120)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளே யுள்வழியிலேயடைத்து
வெளியிட்டுச்சாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அருட்சோதியை மனத் தேற்றுத்தி மவுனமடைந்து வெதரிச னம் செய்வதெப்போது. (121)

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திலழுத்திக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இரும்பைக் காந்தமிழுத்துக்கொள்வதுபோலத் தேவீர்என்னை யாட்கொள்வதெப்போது. (122)

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பற்றற்ற பைத்தியத்தால் பிரணவதியானங்கொண்டு நடைப் பிணம்போலச் சஞ்சரிப்பதெப்போது. (123)

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகவாசனை நீங்கிய மனத்தைச் சவநிலையில் வைத்து தேவீ ரைத் தரிசிப்பதெப்போது. (124)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) கபிலாகவலின்படி சாதிபேதம் விலகெப்போது. (125)

சூதுங்களவுந்தொடராவினையுஞ் சுட்டக்கா
லாதுந்துருத்தியைப்போட் டுணையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) வஞ்சனை திருடு மொழித்து இவ்வடனீங்கி யுணையடைவ தெப்போது. (126)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசைவலையி லகப்படாமல் மணிபோல் சத்திக்கும் சோதியிற் கலப்பதெப்போது. (127)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
புல்லாய்ப்பிறந்தசென்மம் போதுமென்பதெச்காலம்.

(க-ரை.) கல்லாகவும், மரமாகவும், மச்சமாகவும், பட்சியாகவும், புல்லாகவும் பிறந்தது போதுமென்ப தெப்போது. (128)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநிணில்
பக்குவமாநின்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஒருபொருளினுந் தாக்காமல் நின்னருளே எதிர்பார்த்திருப்ப தெப்போது. (129)

தூரேமிடைசந்து சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகச்சேற்றி லழுந்திய தத்துவத்தினை நீக்கிப் பிரகாசிப்ப தெப்போது. (130)

பாசநடுவேறிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
ஏசநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) நமதியில் மகாமாயை பிரபஞ்சத்தையிட்டு மற்றையவிரண்டை மூலத்தில் வைத்துத் தியானிப்பதெப்போது. (131)

ஓரின்பங்காட்டி முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இன்பமான சித்தாந்த வீதியிலே யிருந் திருவருளின்ப மடைவ தெப்போது. (132)

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைத்தெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பக்குவத்தில் என்னுள்ளே தழைத்து போதித்த வெல்லாவற்றை யுமனுபவிப்ப தெப்போ தி. (133)

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததர்பின்
நீயென்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எல்லாநூல்களையு மாராய்ந்து தேவரீர் எனக்கன்னிய மில்லாத உண்மையினை யறிவதெப்போது. (134)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தகாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

(க ரை.) இலட்சியமாக என்னை யடியனுக்கிய காயகனைச்சேர்ந்து பிறப் பறுப்ப தெப்போது. (135)

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மருள்கொண்டாற்போல உன்பித்தப் பிடித்துத் திருவருளை யடைவதெப்போது. (136)

சாவாமல்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிச்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கடைப்பிணம்போ லிருந்து ஆசாரியரின் திருவடிக்கீழ் ஞானக் கினியால் வேகவேண்டுவதெப்போது. (137)

என்னையறியாம லிருக்காட்டுஞ்சூத்திரத்தின்
தன்னையறிந்து தவம்பெருவதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னையாட்டுவிக்கும் கன்மம் உன்னை யறியச் செய்யுந் தவம் பெறுவதெப்போது. (138)

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தகாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனத்தின்கண்ணே மறைந்துள்ள சிவத்தைத் தெரிந்து தரி சிப்பதெப்போது. (139)

வாசித்துங்காணுமல் வாய்விட்டுப்போகாமல்
பூசித்துந்தோன்றப் பொருள்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வாசிப்பினலும், மவுனத்தினலும், பூசித்தலினலும் காணப் படாப் பொருளைக் காண்பதெப்போது. (140)

பன்னிரண்டுகாற்புறவி பாய்ந்துசில்லடங்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பன்னிரண்டங்குலம் செல்லும்வாயுவினை விடாமல்பன்னிரண் டங்குல முள்ளடங்கச்செய்ய தெப்போது. (141)

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இரண்டு கலேவேயுங் விடாது கும்பத்தின் மூலஞ்சென்று அங்கு நடிக்கும் இரண்டடிகளினுலிருப்ப தெப்போது. (142)

பாற்பசுவைப்பூட்டிப் பதியில்வைத்துசீராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பசுத்துவ நீகிப் பதித்தன்மையிலிருத்து வாயுவை யுள்ளே நடத்திக் கட்டுவதெப்போது. (143)

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம்

(க-ரை.) மனதைப பலவிடஞ் செலுத்தாமல் குகையிற் வாசஞ்செய்து தரிசிப்பதெப்போது. (144)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசைக்கடலைக் கடந்து முத்தியங்கரைசேரச் சிவாக்கினி வளர்த்தி யிருப்பதெப்போது. (145)

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆகவனியம் தட்சணங்கினியம் காருகபத்தியம் வளர்த்தி இருதய நடனம் தரிசிப்பதெப்போது. (146)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வேதவேதாந்தங்களைக்கடந்து நாதாந்தத்தில் தங்குவதெப்போது

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவசித்தலெக்காலம்.

(க-ரை.) காற்றடியிழுத்த கயிறு அசைவதுபோல, பிரபஞ்சவிஷயநீங்கிச் தொகாயத்தில் வசிபபதெப்போது. (148)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) அட்டாங்கயோகத்தைக் கடந்து விளங்கும் சிவத்தை அடைவ தெப்போது. (149)

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலையும் உயிரினையும் பிரித்து எட்டாச் சிவபதத்திற்குத் திருவருளேணி சாத்திவ தெப்போது. (150)

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நீனைந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பாசத்தை யொழித்துப் பசுவைப் பதியிற் கலப்பித்து நேச மோடுறைவது எப்போது. (151)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெய்ஞ்ஞானநிலே பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசாரமுதலியவிட்டு மௌன ஞானமடைவதெப்போது. (152)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலேயென் றறிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பல்லாயிர மண்டங்களு முதல்வன் படைப்பென வறிவதெப் போது. (153)

ஆதிமுதலாகினின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) அரியட்சர முணர்ந்து அதனதிஷ்டான மூர்த்திபையுணர்வ தெப்போது. (154)

சாத்திரத்தைசுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சாத்திரங்களையும் சதுர்மறைகளையுமறுத்து சிவஞானசூத்திரத் தைப்படித்துத் தன்பமொழிவதெப்போது. (155)

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) அறிவினேத்திருவருளாலறிந்து யோக நித்திரை செய்வதெப் போது. (156)

இயங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சராசரங்களிலெள்ளு மெண்ணெயையும் போல விளங்கும் வேத முதல்வனே யறிவதெப்போது. (157)

ஊனுகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானுகிநின்ற தனேயறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலேயசைவித்தும் உயிருக்கறிவித்தும் எங்கும் வியாபியா யுள்ள முதல்வனே யறிவதெப்போது. (158)

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நீர் என்னிடமிருப்பதுபோல நானுன்னிடமிருப்ப செப் போது. (159)

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணாவெல்லையற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) வாக்காற் சொல்லற்கரிய பொருளை ஆசாரியர் சொன்னசென வறிவதெப்போது. (160

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணுக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனதை வில்லாகவும், இந்திரியத்தை நாணுகவும் அறிவை யம் பாகவும் செய்து ஆணவத்தின்மேற் பிரயோகிப்பதெப்போது. (161)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அகங்கார மமகாரங்களை யழித்து நான் சொகாயத்தில் மறை திருப்பதெப்போது. (162)

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கப்பலை அதிலுள்ள மூங்கில் தூளைத்துவிட்டதுபோல உடலை வினைத்தூளைத்து விடுமெனவறிவதெப்போது. (163

நின்றநிலைபேராம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தியானத்திலிருந்து பிரபஞ்சசிந்தை மறந்து சித்தார்த்த வ முத்தியெனச் சேர்ந்தறிவதெப்போது. (164

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண்ட பொற்பதக்கையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்

(க-ரை.) வேதச்சிலம்புகளைத் தரித்த நிருவடித் தியானத்தால் உண்ட கும் சோதியில் கலப்பதெப்போது. (165

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருள் வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கூட்டில் புழுவானது குளவியானதுபோல உடலிலடை பட்ட உயிர் அருண்மயமாகதெப்போது. (166

கடலிலொளித்திருக்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) சமுத்திரத்தினின்று வடவாமுகம் வெளிவந்தவாறு உடலி லிருந்து சிவம் வெளிப்படுவதெப்போது. (167)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சூரியவியாபகம்போன்ற அருள் வியாபகத்திற் கலப்பதெப் போது. (168)

பொன்னிற்பலவித்தமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) பொன்பூஷணமாகக் காரிய காரணமாவதுபோல மாயையில் காரணகாரியமாகும் உண்மை தெரிவதெப்போது. (169)

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) காயினுங் கடைப்பட்ட யான் அருட்பிரகாசத்தில் விளங்குவ தெப்போது. (170)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்சேர்ற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சூரியகாந்தியால் பஞ்சுகாசமாவது போல ஆசாரிய னருளால் மலரோசமாகி யருளடைவதெப்போது. (171)

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வருபோயவ்வருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அக்கினியுருவமான இரும்புபோல அருளுருவமாகிச் சிவானந் தத்தேன் உண்பதெப்போது. (172)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானிணைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆமை முட்டையிட்டு மறுபடியுமதனை நினைத்துப்பொறிப்பது போல குரு எனை நினைத்து ஆளாக்குவ தெப்போது. (173)

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உலக வீடுவிட்டு வெளிவருவது போல உடல் வீடுவிட்டுவெளி வந்த காலில் திருவருட்குறிப்பை யறிவதெப்போது. (174)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வெண்ணெய் மறுபடியும் மோரில் கலவாததுபோல மலம் மறுபடியும் எனைக் கலவாதிருப்ப தெப்போது. (175)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருளை யொளிகெடுப்பதுபோல அருள் ஆணவ மலத்தினைக் கெடுப்ப தெப்போது. (176)

மின்னெழுந்துமின்னெடுங்கி விண்ணிலுரைத்தாற்போல்
என்னுளின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்

(க-ரை.) ஆகாயத்தில் மின்ன லுண்டாகி ஆகாயத்தி லொடுங்குவது போல அருள் என்னிடம் வெளிப்பட்டு என்னிடமொடுங்குவ தெப்போது.

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டகொளபமதைக் கூர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பாண்டம்தோறும் சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோல் பிரபஞ்சத் தோறும் மாயை நிறைவதினை யறிவதெப்போது. (178)

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பூண்டபொன்னுபரணத்தை உடல் சுமக்குமாறு அருளினை நான் சுமப்ப தெப்போது. (179)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) செம்பினைக் களிம்பு மறைப்பதுபோல, சிவத்தினை மறைக்கு மலத்தினைப் பிரிப்பதெப்போது. (180)

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உயிரும் உடலும் அபேதமாகக் கலந்திருத்தல்போல அருளும் நானுங் கலந்திருத்தலை யறிவதெப்போது. (181)

ஊமைக்கனுக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஊமைகனவுகண்டு தானே சந்தோஷிப்பதுபோல் நான் திரு வருளடைந்து சந்தோஷிப்ப தெப்போது. (182)

சாகாச்சிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) நித்தியஞ்சிய சிவபெருமான் றிருவடிபைத்தியானித்து **தேகம் மண்ணில் வீழாது மோட்சமடைவதெப்போது.** (183)

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவுறுவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவித்திரிதெக்காலம்.

(க-ரை.) **உபாசனைப்பலனடைந்து நிஷ்டைவிட்டு முன்னிலைச்சுட்டுமத்** தச் சிதாகாயத்தில் கலப்பதெப்போது. (184)

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
நிட்டைமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) **சிதாகாயத்தி லிருந்து ஆணவமலவுண்மையறிந்து** நீங்குவதெப் போது. (185)

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுதின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவமயமாய், சிவசொரூபம் சிவசொரூபமாய்ச் சகலகேவல மற் **றிருப்ப தெப்போது.** (186)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்சபோகத்தினே நீரே கூட்டிவைப்பீரென்னு முண்மை யறிவ தெப்போது. (187)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேதின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நிஷ்டையில் ஈம் சப்தமுண்டாவதுபோல என்னுள்ளே ஓம் சப்தமுண்டாவ தெப்போது. (188)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நாதோற்பத்தியும், திருவருள் மயமும், மனோற்பத்தியு மறிவ தெப்போது. (189)

போக்குவரவும் புறம்புள்ளதுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சகலத்திலுள்ள போக்குவரவினையும், நிஷ்களத்தில் வியாபகத் தினையுமறிவ தெப்போது. (190)

நானெனவுநீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நான் நீ என்னும் பேத நீங்கி நானே நீயென்றும் அபேதமடைவதெப்போது. (191)

ஆறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை) அறிவைத்திருவருளாலறிந்து தானான்மியமாய் நிற்பதெப்போது

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்தசிந்தூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சகல பிரபஞ்சத்தினையு நீறூக்கி நடஞ்செய்யும் தரிசனத்தைக் காண்பதெப்போது. (193)

தித்தியென்றகூத்துந் திருச்சிலம்பிலேசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) தித்தியென்று ஆடும் குஞ்சிதபாத சிலம்பிலேசை கேட்பதெப்போது. (194)

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனித்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கோதண்டத்தானத்தில் தியானித்து சிதாகாயத்தில் யோகநித்திரை செய்வதெப்போது. (195)

அருளிமலைகடிவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அமுததாரை யோடிவரும் சந்திரமண்டலத்திலே பிரமரந்திர மண்டபத்தில் தரிசிப்பதெப்போது. (196)

மீனேபிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனேபிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மீனேயுண்டு கொக்கு விக்கிக்கொள்வதுபோல சிவானந்தத் தேனேயுண்டு விக்குவ தெப்போது. (197)

பொல்லாதகாயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாலின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) தீயஉடலக்கிடத்தி ஆன்ம பசுவில் ஞானப்பாலினைக் கறப்பதெப்போது. (198)

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(க-ரை.) சிதாகாயத்தில் சதாசிவத்தினைக் கிட்டிக் கிருபையடைவ தெப்போது. (199)

பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலென்னுளு மூன்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருண்மயமான அறிவினிடத்தே நிலையுறுவ தெப்போது.

அத்துவிதம்போலுமென்ற னுத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திகரனின்ற முறையறிவதெக்காலம.

(க-ரை.) ஒன்றிரண்டென்னப் பிரிக்கக்கூடாத அத்துவிதம்போன்று என்னுள் நீயிருந்து முத்திசருவதெப்போது. (201)

நானின்றபாசமதி னுனின்றுமாளாமல்
நீதின்றகோலமதில் நிறைவிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எனதுமலத்தி னுனிருந்து அழியாமல் நின்றிருவருளினிறைவ தெப்போது. (202)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலருமகாயமும்போல்
உள்ளும்புறம்பு நின்ற துற்றறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) எள்ளிலெண்ணெயும், கரும்பிலிரசமும், மலரில் வாசனையும், உடலிலுயிரும்போல என்னிடத்தி நீயிருத்ததன்மை யறிவதெப்போது.

அன்னம்புலை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்,
என்னைவகுத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அன்னம்பாலினின்று நீரைப்பிரித்துண்ணுமாறுபசுஞானத்தி னின்றும் பதிஞானத்தைப் பிரித்தறிவதெப்போது. (204)

அந்தரத்தினீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்தநாமரைபோல்
சிந்தைவைத்துக்கண்மி தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆகாயகங்கையில் பூத்த நாமரை போன்று னினது திருவருட் பெருக்கத்தில் என்னிதயதாமரை மலர்வதெப்போது. (205)

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சுகதுக்கமற்று மவுனமாஇப் பிராணவாயுவையியக்காமல் கேவல சகல நீக்கித் தற்போதமொழிவ தெப்போது. (206)

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்துநிலை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சிதாகாயவெளியை இருதயத்திலடக்கித் திருவருளே னினைத் திருப்பதெப்போது. (207)

ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுநீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டுநாணு மொடுங்குவதுமெக்காலம்.

க-ரை.) மாதர்சம்பந்தமாகவரும் கனவினையொழித்து னினது தியானங் கொண்டு வதங்குவதெப்போது. (208)

நன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னுயிரைக்கொண்டு சுதந்தரனைத் திரிந்ததுபோல தினது திருவருளே யாதாகாகக்கொண்டு ஜீவன்முத்தனாய் வாழ்வதெப்போது. (209)

சேற்றிற்கிளைகாட்டுங் கிடமாமுடலியினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சேற்றினட்ட கம்பம்போல பிராணவாயுவில் நிலைத்த தேக வுண்மை யறிவதெப்போது. (210)

ஏன்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமுமழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளாச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல், உலகு, ஆன்மா இவைகளின் சுதந்தர நீங்கித் திருவருள் சுதந்தி மடைவதெப்போது. (211)

தன்னைமறந்து தலத்துரிலைமறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல், உலகம், கன்மம் இவைகளினுல் தேரும் செயல்களை மறந்து மோட்சமடைவதெப்போது. (212)

ஏன்னையென்னிலேமறைக்தே யிருந்தபதியுமறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல், பூமி, ஆன்மா இவற்றை மறந்து தனித்திருப்பதெப் போது. (213)

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்முழ்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுருங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மாவைக்கொண்டு ஆன்மாவை மறந்து மனவாயிலை யடைத்து சிவயோக நித்திரைசெய்வ தெப்போது. (214)

இணைபிரிந்தபோதலறி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருளால் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரிந்த பட்சியினைக்கூச்சலிட்டு அடைவதுபோல ஆசிரியனைப் பிரிந்தபோது சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணி யடைவதெப்போது. (115)

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணுமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்

(க-ரை.) சிறிதுஞ் சலனமில்லாத திருவருளினைத் தேடுவதெப்போது.

முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமற்பின்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்.

(க-ரை) வினைவழிமறைவு சேரிடினும் அருட்சத்திமூலமாக ஞானமிர்த மடைவதெப்போது. (217)

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றுடித் தடைபடுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கள்ளினையுண்டு மயங்குவார்போன்று அருண்மலத்தால் பிரபஞ்சம் தோன்றுதலடி மயங்குவதெப்போது. (218)

தானென்றவாணவமுங் கத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆணவாதிகள் தலையெடாதபடி மவுனமுறுவ தெப்போது.

நானவனுய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனுய்நின்று சரணடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வன் பிரேரகத்தால் ஞானறிவதெல்லாம் சிவோகம்பாவனையில் முதல்வனுகவிருந்து காண்பதெப்போது. (220)

தானந்தமில்லாத கற்பரத்தினூடுருவி
ஆனந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருளில் முழுகிச் சிவானந்தமுண்டிருப்பதெப்போது. ()

உற்றவெளிதனிலே உற்றுப்பார்த்தந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்

(க-ரை.) சிதாகாயத்தை நோக்கி யதிலேயிருந்து மாய்கையொழிவ தெப்போது. (222)

ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்

(க-ரை.) திருவுருவுடன் உமது காட்சியை கொடுப்பதெப்போது.

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றுமன மாள்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவங்கள் கடந்த சிதாகாயத்தில் ஆணவநீங்கி மனமொடுங்குவதெப்போது. (224)

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசாரியரால் ஞானசமுத்திரத்தில் அன்பான கப்பலை கடத்தி கருணசமுத்திரத்தில் மூழ்குவதெப்போது. (225)

நானுரோநீயாரோ நன்றும்பரமான
தானுரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னையும் உன்னையும் இடையிலுள்ள திருவருளையுந்தெரிந்து தவத்தினை முடிப்ப தெப்போது. (226)

எவரெவர்களைப்படிகண் டெடுத்தப்படிநீனைத்தார்
அவரவர்க்கப்படிநின் றுனென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எவர்கள் எவ்விதம் கருதுவரோ அவ்விதம் அனுக்கிரகம் செய்யுமுண்மையறிவ தெப்போது. (227)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெற்றிக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) புருவமத்தியமாகிய கோதண்ட தானத்தில் அருட்பெருஞ் சோதியைத் தரிசிப்பதெப்போது. (228)

விளங்குநின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாற்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கட்சத்திரங்களை சூரியன் மறைத்தாற்போல எனது மலத்தினை ஞானசூரியன் மறைப்பதெப்போது. (229)

என்னையேகானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதெல்லா
முன்னையோர்கைக் கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மாவினுண்மையைச் சிவஞானிகள் மூலமாகத் தெரிந்து உன்னைப்பணிவது எப்போது. (230)

ஐஞ்சுகரத்தாணையடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) வீராயமூர்த்தியினுடைய இரண்டு திருவடியைத் தரிசித்து மனத்தில் வைப்பதெப்போது. (231)

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

முற்றுப்பெற்றது.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேராந் திருமுறையுள் ஓர் பகுதியாகிய

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்த.

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள	பக்கம.
அ	
அஞ்சரத்தான்	306
அடிசார்ந்த	272
அடிநின்ற	299
அடியாயிரங்	238
அடியொன்று	17
அடிவலப்பா	321
அமபரங்கால	315
அமபலவரங்க	103
அரிதன்றிருக்	306
அருளின்கட	141
அருளுவாழி	112
அருளேதரு	304
அருளடிழுதசரி	150
அலலல்வாழ்	56
அழகறிவிற	316
அளவினிலிற	400
அறிவிலொழு	46
அன்றினர்	256
அன்றுமபகை	313
அன்றென்று	260
ஆ	
ஆகுவாகனனே	186
ஆதரித்த	16
ஆரணநான்கிற	142
ஆலையங்கார்	336
ஆளனப்பு	74
ஆனேறே	125

செய்யுள்.	பகம்
இ	
இடத்தறை	362
இடவஞ்சுறு	321
இடைகுமின்	321
இயங்குதிரி	310
இருகுமருதி	278
இருநிலமடந	359
இருளக்தகன்	203
இலவவெங்கா	340
இலவிசழ்	26
இழையாரரவ	348
இறைதசார்	330
இனியவரி	323
இன்றிருந்து-யிற	252
இன்முசைய	356
இன்றெனவுள	176
ஈ	
ஈரவேரித்தார்	121
உ	
உடைப்புலி	320
உடைமணியி	248
உத்தங்கயா	315
உயிராயின	351
உருவாமுலகு	363
உரையின்	11
உலவியமின்	349
உலவுசலதி	70
உவரச்சொல்	342

செய்யுள	பக்கம
உழப்பின்வா	243
உளவார்குளிர	345
உளளமபெரிய	312
உறுகின்ற	337
எ	
எமமையு	303
எழுமலர்	353
எனவேயெழு	165
எனவுமினி	93
ஏ	
ஏகமடனே	296
ஒ	
ஒழிந்தசெங்க	54
ஒள்ளந்தவா	149
ஒறறியூர	407
ஒன்றினெ	230
ஓ	
ஓங்கின	347
ஓராதேயஞ்	253
க	
கச்சார்முலை	346
கடலான	157
கணடேன்	184

செய்யுள.	பக்கம	செய்யுள.	பக்கம	செய்யுள.	பக்கம.
கண்ணின்	202	சதுர்முகன	120	தே	
கணணென்று	234	சதுப்புனை	31	தேடோறறி	325
கதியாவது	205	சா.		தொ	
கரதததம	322	சாகாதவா	108	தொடராரை	123
கரதலின	294	சி		தொழுவா	159
கருமுதற	144	சிறைவண்டு	344	ந	
களிவந்த	9	சு		நஞ்சுமிழ	23
கறைப்பல	318	சுடாவிடி	279	நடமாடியே	19
கா		செ		நடனமபிர	322
காட்டிலை	357	செயமதிரு	50	நணணிடபாவு	333
காணீரகதி	249	செருகுகுட	196	நமைமபிற	310
காதலுகு	319	செனறேறி	334	நலநதாகா	300
காதளகோடி 388	~~415~~	சே		நலகுமபுகழ	327
கார்மிக்க	343	சேயதாக	307	நனஞதலார்	345
கார்முக	350	த		நா	
கார்விடை	352	சரம்டொற	320	நாமசதிலு	41
காலதறிய	410	சரிததேன	297	நாமகவிற	269
காழிக்குவே	192	சிருககவ	321	நாமேயிடை	254
கி		சிருமறுட	318	நாயனைய	87
கிடக்குமொரு	317	ளளராமிகு	348	நானேபிறகு	20
கிழவருமாய்	39	தனமிடடு	301	நி	
கிறிபலபேசி	325	தனமையிற	301	நிலதிடை	40
கு		தி		நிலதிமை	31
குடைகொணை	7	திரியப்புர	308	நிலாவுபுழ	33
குமபிடட	185	திருமால	426	நினைமின	41
கூ		திருவளர	130	நினையா	10
கூறுஞ்செனை	194	து		நினைவா	38
கூறுமின்	331	தணைததாம	316	நீ	
கொ		தணையொதச	341	நீரென்னி	34
கொணடலி	284	தூ		நெ	
கொணடல	126	தூமதிசடை	36	நெஞசார	34
கொளருங	338	தெ		நெறிதரு	4
ச		தெயவதசா	222	நே	
சஙகிடத	52	தென்தரு	298	நோதகமை	34
சடைமே	277				

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
நோ		பே		மெ	
நோக்கிற்று	261	பேசுகையாவ	303	மெய்த்தொண்	295
		பேசுவாழி	9	மே	
ப		பேதையெங்	68	மேயிரை	355
படையாலுயி	314	பொ		மேவியபுன்	219
பணமஞ்ச	219	பொய்வரு	356	வ	
பரப்பார்	346	பொருளாசை	173	வகுப்பா	311
பரவிதனே	323	பொருளுங	228	வசையிலகா	160
பரிப்பரு	338	பொருளுஞ	365	வணக்கந்	299
பருப்பதங்	329	பொருளுணர்		வணங்குமி	119
டருமுதனி	305	போ		வந்திகண்	242
பா		போதமபெரு	167	வந்தமமணம்	307
பாகுகுடை	325	போதறும	175	வரங்கொண்	350
பாதயபவி	357			வருத்தக்	303
பாற்கடல	422	ம		வருந்தேனிற	229
பி		மணியாரு	323	வரையொன்	33
பிறிந்தே	241	மணிவாய்	99	வழிபிழை	293
பு		மயக்கதத	354	வளையார்	270
புண்ணிய	320	மயக்கமில்	366	வனவரித்	339
புனருழை	312	மலர்ந்தபட	319	வா	
பூ		மலையதக	328	வாழப்பெரி	337
பூங்கொத்	302	மா		வாழ்ந்தன	235
பூமேலய	5	மானுமழுவு	143	வாழ்வாக	118
பெ		மார்பக்கலந்த	220	வாஞ்சர்பணி	117
பெயராகல்	309	மி		வி	
பெருமானே	209	மின்கொளென்	301	விடைபாய்	353
பெறுகின்ற	107	மினனலிக்கு	342	விடையம	210
பெறுவது	204	மு		விளமபுவன்	212
பெற்றுகக்தே	298			வை	
பெற்றோர்	66	முகமடாகம்	354	வையார்மழு	304

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்த
செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி
முற்றிற்று

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள.	பக்கம.	செயயுள.	பக்கம.	செய்யுள்.	பாடம.
அ		அறியாமை	124	ஆறறேடு	56
அகங்காக்கும	151	அரபுதமா	161	ஆனவடியார்	135
அகதறுகு	164	அனறுமுத-மறி	144	ஆனையுரிபோ	132
அக்கினிகற	149	அன்றுமுத-மாக	145	இ	
அங்கங்கு	155	அனனமபகிர்	153		
அசசமாங	120	அனனவிகார்	135	இடைபிங்கலே	170
அஞசககரமெ	96	அனனவிசார	11	இடையாகி	170
அஞசருவேப்	161	அனனெயெத	39	இடையில	132
அஞசுமுரு	167	அன்னவயிற	128	இதனே	154
அஞசெழுத	164	ஆ		இதமண	148
அடிமையென்	130			இத்தவுடலு	171
அடியாருறவு	100	ஆங்காரப்	101	இதநிலைமை	140
அடியாராகெ	50	ஆங்காரமச்	186	இப்பிறப்பைப்	117
அட்டாங்க	85	ஆசாரமிலலா	156	இப்பிறபபை	188
அணுவுகு	146	ஆணவிப பெண	176	இப்போபுதி	147
அணடபிண்ட	174	ஆணிபொருக	150	இரதம்பிரி	190
அணணறன்	86	ஆணடகுரு	165	இருகுமிடக்	116
அதகமுடவாழ	77	ஆணபெண	186	இருப்பது	120
அதனேமுப்ப	57	ஆசாரமோ	136	இருமபினுறை	14
அதகிமுச	112	ஆதியாயநின்	186	இரைககே	60
அநிதகிய	127	ஆதியெனபா	181	இலலந்தறற்	6
அப்பிறப்புக்	149	ஆசதாளுக	147	இன்றிருந்-ககி	15
அப்பென்று	22	ஆதமபதத்த	138	இனன பிறக	119
அரிசியோ	107	ஆயாய்பல	100	ஈ	
அரிபிரமா	134	ஆயுமபுசழ	43		
அரியவரி ஏத	118	ஆயுமபொழு	97	ஈராறுதண	17
அருளபழுதமா	132	ஆருமுறுப்	187	உ	
அலியாதபே	185	ஆரூரரிங	111		
அலலாய்ப்பக	183	ஆர்தகலிட	148		
அழலுக்குள	42	ஆலமருந்து	156	உசசிவெ	17
அழுதாறபய	91	ஆலாவிருட்	152	உடக்கை	16
அளவிறந்த	152	ஆவியொடு	117	உடலுகுளு	17
அளளியிடு	108	ஆறணடு	79	உடலுகுவே	18
அறந்தானி	1	ஆறறிறகுரை	23	உடுகக்கவி	7

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
உரிப்பாலு	52	எத்தனேகா	119	ஐயமறுக்க	140
உடைகோவ	71	எத்தனேபேரோ	187	ஐயிணடி	106
உட்கோட்	139	எத்தனேபேர்	120	ஐயுந்தொடர்	59
உணமைப்	182	எத்தனேபூ	112	ஐவகையும	177
உந்திக்கம	169	எத்தனேயோ	145		
உயர்தருஞான	192	எதநேசகா	172	ஒ	
உருத்திரஞர்	129	எதநேசமூ	189		
உருகதிரனே	169	எதநொழி	121	ஒக்கமடிந்த	189
உருப்பேத	130	எந்தெந்த	189	ஒடுவிழுந்து	110
உரைக்கைக்	83	எநநாளு	146	ஒப்பாரி	155
உலகவிகார	135	எரியெனக்	85	ஒப்புமூவமை	135
உளக்கண	150	எருமுட்டை	93	ஒப்புவமை	185
உளியிட்ட	194	எருவாய்கதி	112	ஒருமடமாத	190
உள்ளார்க்கு	149	எலலாமறி	36	ஒழியாப்பி	101
உளளுணர்	145	எலலாரு மின்	138	ஒளியாய	175
உளளும்புற-மா	176	எலலாரு-மென்	137	ஒனடதவா	118
உளளும்புற-மு	189	எழுவகைகத	174	ஒன்றுயுயி	179
உற்றாழு	172	எளளுக்கு	182	ஒன்றென்றிரு	81
உற்றாரா	161	எனக்குள	174		
உன்னிலழை	130	என்செயலா	82	ஓ	
உன்னேதது	131	என்பெறற	86		
		என்னகுற்ற	141	ஓங்காரங	139
ஊ		எனனசொல	148	ஓங்காரப்	131
		என்னகான்	180	ஓங்காரமாய	93
ஊட்டுவிப்பா	50	என்னவினை	141	ஓங்குபர	150
ஊரிறந்த	186	என்னென்று	135	ஓசையொடு	153
ஊரூருமக்கோ	92	என்னேதறிரு	175	ஓடாமற	43
ஊருஞ்சத	15	என்னேயறி	173	ஓடுமெடுத்த	49
ஊறையிறை	167	என்னேயே	140	ஓட்டைத்தி	163
ஊற்றைச	27	என்னேடை	137	ஓதவரிதோ	142
ஊனமுடனே	161			ஓயாமறபொ	21
ஊனவுடல்	128	ஏ			
ஊனுயுடலு	177			க	
ஊனுக்குணி	170	ஏட்டுக்கடங்	151		
ஊனபொதிந்த	163	ஏணிப்பழுவா	165	கங்குகரை	149
		ஏதப்பட்டா	89	கங்குலபக	141
எ		ஏதிலடியா	184	கஙகையொடு	133
				கச்சிநகிடக்	102
எக்காலம்	154	ஐ		கடங்கடங்க	138
எச்சிலென்	120			கடல்நீரு	149
எட்டுத்திசை	87	ஐங்கரனே	136	கடுஞ்சொல	38
எணணிறந்த	157	ஐந்புலனு	126	கடைக்க	131
எண்பத்தி	173	ஐந்தொறி	175	கட்டவுடக	131
எத்தனேதாய்	172				

செய்யுள்.	பக்கம்.
கட்டியணை	2
கட்டுவர்க்க	125
கண்டங்கரி	110
கண்டங்கறு	132
கண்டபுலவர்	157
கண்டார்க்கு	142
கணுக்கு	126
கண்ணுண்டு	73
கண்மாய	148
கந்தனேயீன்ற	127
கருவாயுரு	173
கருவிகடொ	172
கலலாப்பிழை	12
கல்லார்	23
கல்லுளிரு	150
கல்லியல்ல	144
களவிநந்த	185
கறையற்ற	87
கறகட்டு	159
கறபுக்குலே	140
கற்றவனுய்	183
கற்றறிவோ	180
கன்னிபதித	117
கன்னெஞ்சி	153
கா	
காடேதிரி	60
காடொசெடி	62
காட்சிக்கெளி	146
காணிப்பொன்	152
காதலதணி	131
காதென்று	14
காமக்குரோ	123
காமன்கணை	129
காம்பிணங்கு	41
காலங்கழிந்த	154
காலன்வரு	114
காலேயுபாதி	43
காற்றுதறரு	162
கான்சாயும	67
கி	
கிரியாய்க்	123

செய்யுள்.	பக்கம்.
கு	
குருமார்க்க	156
குருமபை	127
குருவாகி	139
குருவாய	175
குலமொன்று	174
கெ	
கெட்டகாள்	134
கே	
கேடிலாரு	133
கை	
கைப்பிடி	3
கையாரவே	69
கையொணறு	73
கொ	
கொக்கிறகு	133
கொட்டாத	152
கொணடார்	142
கொலலாமற	46
கொலலாய்பி	179
கொளனே	136
கொன்றுரை	141
கொன்றே	39
கோ	
கோத்த	165
ச	
சகஸ்ர	174
சடக்கடத்தி	33
சட்சமய	180
சத்திசிவ	173
சந்தனமுங	162
சந்திரனே	182
சரக்கொன்	133

செய்யுள்.	பக்கம்.
சரியைகிரி	170
சறறுகி	103
சா	
சாதிபேதங	174
சாதியிற சமய	141
சாதியிற-சாத	141
சாதமெனறு	180
சி	
சித்தவிகார	144
சிப்பியில	151
சிலம்பியுடை	175
சிறறமபல	114
சிற்றெறுமபு	157
சினந்தனே	68
சின்மயகன்	153
சின்னஞ்சிறு	163
சீ	
சீதப்பனிக	78
சீயுங்குருஞி	78
சீறுமவினை	17
சு	
சுடப்படுவர்	59
சுட்டிநாத	148
சுத்தாதீறறி	184
சுமமாவிரு	143
சுரப்பற்று	89
சூ	
சூதற்ற	71
செ	
செங்குமிழி	13
செத்தாரை	14
செந்தாமரை	182
செம்பொற	173
செலவரைப்	69

செய்யுள.	பக்கம்
செல்வரைப்	91
செ	
செக்கிட்ட	34
செல்லாலே	148
செலலால	28
செல்லிலுஞ்	74
செலலுக	143
செந்தியான	190
சே	
சேறிடுநாடி	42
த	
தண்டிகை	171
தத்துவதைத	179
தருதிரதைத	168
தரையாருகு	139
தவியாதிரு	55
தவிர்ப்பை	130
தனிமுதலே	171
தனுவாதி	12
தன்னுடமபு	157
தன்னேயறிந	140
தா	
தாயாகித்தந	176
தாயாகித்தா	128
தாயாருஞ	97
தாயுமபகை	61
சாழாதே	189
தானென்னே	113
தி	
தித்திக்க	145
தித்திக்குந்	164
திருவேட	88
தீ	
தீவகமோ	149
தூ	
தூக்கியகா	134
தூருந்தலே	145
தெ	
தெத்தபட	156
தெயவசிக	51
தே	
தேசமிறந்த	151
தொ	
தொண்ணூறற	139
தோ	
தோடவிழும	115
தோலெலும்பு	151
ந	
நகாரமகார	181
நகையாரோ	140
நசசரவம	116
நரகக்குழி	127
நரகஞ்சுவர்க்	183
நரபுதசை	175
நலலாயென	52
நலலாரிண	6
நறபருவ	134
நன்னுரிற	5
நா	
நாடிக்கொ	72
நாட்டமென்	82
நாதவித்து	170
நாப்பிளக்க	122
நாமநட்ட	152
நாமந்தரித	130
நாயாயப்	23
நாய்க்குணடி	14
நாயக்கொரு	102
காலின்மலை	55
நாலுவகை	183
நாவாரவு	25
நாவிகமல	169
நாறுங்குறுதி	66
நாறுமுடலே	33
நானெதனே	95
நானேநீ	134
நான்முகன்	129
நி	
நிரந்தரமா	178
நிலேவிட்டு	166
நிலலாமை	129
நின்றதிலை	131
நீ	
நீக்காப்பு	137
நீதொடுதண்	187
நீரொளி	150
நீர்க்குமிழியா	126
நீர்குமிழிவா	162
நீர்மேறுமிழி	182
நீரூர்ந்த	69
நீறைப்	92
நூ	
நூலாலுணர்	150
நெ	
நெஞ்சமுருகி	181
நெடியகத	187
நெருப்பான	58
நெற்றிவிழி	169
நே	
நேமநகணிட்	95
நேற்றென்று	179
நொ	
நொந்தசுமக்	107

செய்யுள்.	பக்கம்.
நோ	
நோயுணர	128
ப	
பஞ்சப்பிர	151
படைத்த	183
பட்டதனோ	128
பட்டைகடி	75
பண்டாய	142
பதஞ்சலி	144
பதுதத்திசை	145
பத்தும	63
பதிதெட்டா	166
பரமென்பா	131
பருதிப்	19
பலிங்கிற	151
பற்றற்றார்	147
பா	
பாசமுடலா	134
பாசமெரி	129
பாசவினே	153
பாடிப்படி	143
பாராமலே	44
பராமற	155
பார்கஞ்சில	154
பார்தலவிடமெங	146
பார்தலவிடமெல	140
பாலினகண்	155
பாவபுண்ணிய	183
பி	
பிணவாச	156
பிரமன்படை	173
பிறக்கும	9
பிறந்தமண	80
பிறப்பைத	129
பிறவாதிரு	53
பு	
புட்பசன	158
புல்லாகிப்	12
பூ	
பூணுமபணி	97
பூசையுடன்	133
பூதங்களாறு	31
பூதமொருதே	128
பூரணமாலை	184
பூவாணா	166
பூவாய்மண	177
பெ	
பெணடுபினனே	170
பெணணுனி	24
பெறறலுதறாள	172
பே	
பேசாபபிரம	151
பேசிறந்து	185
பேய்போற	90
பை	
பையரவம	160
பொ	
பொயயாய	177
பொயயான	147
பொயயும	178
பொய்யை	173
பொருளுடை	18
பொலலாதவ	8
பொலலாவிரு	19
பொறிபாய	178
பொறவுவம	130
பொன்னறை	64
பொன்னும	149
பொன்னே	87
போ	
போக்குவரத	157
ம	
மகத்தவ	170
மகத்திட	183
மக்களசுறற	15
மஞ்சனமா	13
மணகாட்டி	14
மண்ணசை	15
மண்ணந்த	12
மணணுமுருகு	11
மனபெண	12
மனமுதலா	17
மநிக்குரு	13
மந்திரதி	7
மந்திரமாய	12
மனகரண	18
மனமாய்	137
மனம்புதி	17
மனையாளு	179
மா	77
மாடுண	3
மாணிக்கத	7
மாணிக்கமு	14
மாணடார்	5
மாதருருக்	18
மாதர்பிர	12
மாதாவுடல	17
மாதக்கொரு	11
மாததான	160
மாமாயை	80
மாயநட்போ	125
மாயாப்பிர	13
மாலேப்பொ	188
மாறறுஞ்சல	121
மாஞர்விழி	126
மூ	103
மூடிக்குமயிர்	166
மூடிசார்ந்த	47
மூடிவிலொரு	184
மூட்டறற	29

செய்யுள்.	பக்கம்.
முதலாய்	177
முதற்சங்க	119
முத்தியளி	130
முன்றித்தலங்	106
முப்பத்திரண	180
முப்பாழுக்	154
முப்பாழும்	158
மூப்போது	65
மூல்லைில	133
மூற்றெடர்	159
முன்னநீசெய்	160
முன்னேபிட்ட	108
முன்னேவினை	139
மூ	
மூக்குமூலே	170
மூ=சென்பா	181
மூலத்துதித	169
மூலமறியேன்	124
மூலவித்தாய்	176
மூன்றவகை	138
மெ	
மெத்தமெத்த	154
மெத்தவிகார	136
மெய்வாழ்	170
மெண்முவிழு	110
மே	
மேலாகி	187
மேலாம்பத	188
மேலுமிருக்க	118
மை	
மைக்குழம்பு	150
மையாடுகண்	99

செய்யுள்.	பக்கம்.
வ	
வகுகிவந்மெ	152
வடிவந்தா	122
வட்டிலிலு	107
வரிகோல	14
வருந்தேன்	70
வருவதுபோவ	193
வழக்கந்	156
வளர்பிறை	195
வா	
வாக்கிறந்து-மவு	135
வாக்கிறந்து-மலே	189
வாக்குமனமும்	142
வாக்குமனமுப்	145
வாக்குமனேதீத	135
வாசற்படி	115
வாசமகோ	145
வாசிதனே	172
வாதனேபோ	189
வாதுக்கு	20
வாதுற்ற	76
வாயாரவா	182
வாய்நாறு	88
வாரியாய்	179
வார்த்தை	155
வாலையாய்	177
வாலியெல்	111
வாழ்த்திய	146
வாழ்வான	147
வாளான்மக	65
வானமுதத்	27
வானிற்கதிர்	178
வானென்பா	180
வி	
விசுத்தி	169

செய்யுள்.	பக்கம்.
விடக்கே	90
விடப்படி	71
விட்டிடமுந்	188
விட்டுவிட	116
விட்டேனுலக	84
விண்ணிறந்து	185
விதியார்	93
வித்தாய்-வினே	137
வித்தாய்-வெளி	179
வித்தாரம்	53
வித்தியாதத்து	138
வித்தை	125
விருந்தாக	35
விருப்பு	187
விலங்கு	176
விலேயாகி	168
வினைப்போக	74
வீ	
வீசுகரமும்	134
வீடிருக்க	162
வீடுநமக்கு	72
வீட்டிலொரு	140
வீரகண்டா	132
வீற்றிருந்தா	109
வெ	
வெட்டவெளியா	117
வெட்டவெளியி	147
வெட்டாத	98
வெந்தாலோ	109
வெந்துயரை	135
வே	
வேகுதேதீ	109
வேதத்தினுட்	76
வேதப்புரவி	153

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்
திருப்பாடற்றிரட்டு,
மூற்றிற்று.

வேமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞான
செய்யுள் மூதற்குறி
அகரா

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.
அ		ஆவியுங்காய	218	எனை
அஞ்ஞானம்	209	ஆறுதபுண்ணி	198	என்
அடர்ந்தமனக்	207	ஆறுதாரங்	209	என்
அட்டகாசஞ்	206	இ		என்
அட்டாங்க	214	இடைபிங்கலே	208	என்
அண்டருக்கா	200	இணைபிரிந்த	222	என்
அததனிருப்பிட	199	இம்மைதனிற்	202	என்
அத்துவிதம்	221	இயங்குஞ்சரா	215	என்
அந்தரத்தினிற்	221	இரும்பிறகலல்	211	வ
அப்புப்புரகடு	205	இருளையொளி	218	எடலர்ந்த
அமையாமன	207	இனமாண்டு	207	ஐ
அருணபிரகாச	27	இன்றளோர்	201	ஐந்துபொறி
அருவாயுருவா	211	இன்னதென்று	210	ஐயாறுமாறு
அருவிடவேகடு	220	ஈ		ஐந்துகரத
அலஞ்சம்பகலு	215	ஈமென்று	219	ஒ
அவ்வேடம	200	உ		ஒட்டாமலொ
அறிவிக்கருவி	206	உச்சிக்கிடை	205	ஒலிபடருங்
அறிவையறி	220	உண்டதுவு	219	ஒழிந்தகருத்தி
அற்பசுகமறி	200	உதயசுடர்	214	ஒழிந்ததருவ
அனபையுரு	204	உப்பிட்ட	202	ஒளியிட்ட
அன்னம்புனலே	221	உளியிட்ட	199	ஒளியிலொளி
ஆ		உள்ளமறியா	213	ஓ
ஆகமிகவுருக	204	உற்றவெளி	223	ஓடாமலோடி
ஆகவெளிக்கு	208	உற்றுற்றுப்	224	ஓயாக்கவலை
ஆங்காரமும்	197	ஊ		ஓரிண்டங்
ஆசாரநேய	215	ஊமன்கனவ்	218	க
ஆசைகொண்ட	221	ஊனுகியூனி	215	கஞ்சாலபினி
ஆசைவலைப்	202	ஊனிறைந்த	207	கடததுகின்ற
ஆடுகின்ற.	201	எ		கடலிலொளித்
ஆட்டமொன்று	222	எக்கும்பரை	219	கடைந்தவெண்
ஆணவமாய	209	எண்ணுதறர	209	கட்டறக்க
ஆதாரமூலத்	205	எண்ணுறுக	200	கண்டபுனற்
ஆதிகபிலர்	212	எவரெவர்க	221	கண்ணுலருவி
ஆதிமுதலாதி	215	எவ்வுலுத்தின்	204	கண்ணிலொளி
ஆமைவரு	199	எழுத்தெல்லா	210	கருக்கொண்
ஆயுங்கலை	213	எள்ளுங்கரு	221	கருப்பத்தி
ஆரென்று	210			

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ருவின்வழி.	205	சேலைபுரி	202	ரனுரோ	223
லையமர	212	சேற்றிற்	222	ரானின்றபாச	221
ளக்கரு -	206	சோ		ரானெனவு	228
ள்ளுண்டவர்	223	சோற்றுத்தரு	203	ரானென்றறி	211
ன்வுகண்டா	210	த		ரானேரானென்	206
கா		தங்கும்வகை	203	நி	
காசினியெலா	208	தணடிகை	199	நிட்டைதனே	219
காட்டுமெருள்	223	தந்தைதாய்	198	நினைகருனினே	210
கொண்டதைத்	20	தன்கணவன்	204	நின்றநிலே	216
காத்தம்வலி	211	தன்னுயிரை	222	நீ	
காமகடல	214	தன்னேமறந்து	222	நீங்காச்சிவ	197
கா ரணமாய்	212	தன்னேயுந்தா	222	நீடும்புவன	220
காலகாட்டிக	198	தா		நீரிறகுமிழி	204
காயாபுரிக	198	தானந்தமில	223	ப	
கு		தானென்ற	223	பஞ்சரித்து	208
கும்பிக்கிரை	207	தி		பட்டமற்று	214
குறியாகக	213	தித்திக்குந்	201	பட்டைட்டி	199
கூ		திதியென்ற	220	பருவத	203
கூடிப்பிரிதது	204	தீ		பலவிடத்தே	214
கூட்டிலடை	2 6	தூணேவிளக	200	பல்லாயிர	215
கூணவிடுஞ	207	தூரியின்மீன	200	பற்றற்று	203
கூறிய	203	தூரோடசைந்து	212	பன்றிவடி	200
கெ		தெ		பனனிரண்டு	213
கெட்டிவிடு	207	தெரிவையுறம்	203	பா	
ச		தெளியததெளி	205	பாகாமொறி	218
சத்தம்பிற	219	தே		பாசததை	215
சலலாபலீலை	203	தேகுகாக்கருணே	197	பாராதிபபா	205
சா		தொ		பாவியென்றே	199
சாகாசசிவ	219	தொடக்கை	208	பாறபசுவைப்	214
சாமமற	213	தோ		பி	
சாத்திரத்தை	215	தோலேணிவை	207	பித்தாயக	211
சீ		தோன்றுசை	201	பிறப்பு	211
சியென்றெழு	210	ந		பு	
சூ		நட்டாடுவே	206	புல்லாய்வில	203
சூதுங்களவும்	212	நயனத்திடை	220	புன்சனனம்	208
சூரியகாந்தி	217	நவசூத்திர	201		
செ		நா			
செஞ்சலத்தி	201	நாட்டுக்கா	214		
செமபிற்களி	218	நாயிறகடை	217		
சே		நான்வனுய்	223		
சேயாய்ச்சமை	198				

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
நூ		மற்றீடத்தை	201	**வ**	
நனுகின்ற	218	ணைதெரி	210	வழிக்கு	205
நாதம்பொறி	206	மன்னும்பரா	221	வம்படிக்கு	208
பெ		மன்னுயிரை	199	வஞ்சித்தும்	210
பெண்ணினல்லா	198	**மா**		**வா**	
பே		மாயாபபாதலி	198	வாசித்திங்கா	213
பேய்போற்	198	**மி**		வாயுவறு	202
ரறிவிலே	241	மின்னெழுந்து	218	வாயோகேசண்	224
பொ		**மீ**		**வி**	
பொல்லாத	220	மீனேழிக	220	வினவுகின்ற	21
பொன்னிற்	217	**மு**		**வீ**	
பொன்னும்	216	முத்திதரு	19	வீடுவிட்டேப்	21
போ		முப்பாழும்	210	**வெ**	
போற்கும்வர	219	மும்மலமுஞ்	209	வெட்டவெளிக்	220
ம		முன்னைவினை	209	வெட்டவெளிக்	219
மண்விலேக்த	205	முன்னைவினேயா	22.	வெட்டுணட	19
மத்தடித்து	213	**மூ**		வெல்லுமட்டு	209
[illegible]	204	மூன்றுவனேய	205	**வே**	
[illegible]ஞ்சல்	208	**மே**		வேடிக்கையுஞ்	199
மறந்து	202	மேலாம்பதந்தே	209	வேதாந்தபேத	201
				வேதாந்தவேத	210

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி,

முற்றிற்று.